

၁၁၃၃၃၃၃၃ | ၈၈၈၈၈၈၈၈ | အတွဲ (၇) အမှတ် (၁၂)

မိမိ
အိ

အိမ်

မဂ္ဂဇင်း

(၇)နှစ်ပြည့်
အထူးထုတ်

BURMESE
CLASSIC
.com

2013
www.burmeseclassic.com

အောင်စေပိုင် စိစဉ်ဖန်တီးသည်

သို့

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ အတွဲ(၇)၊ အမှတ်(၁၂)

BURMESE CLASSIC

ဒို့တာဝန်အစေ့သုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပျိုကွဲရေး	...	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပျိုကွဲရေး	...	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာ အာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	...	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုသိန်ရိုး အချိုးပြင်ထိခိုက်မှုအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့်နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နောင်ယက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဝက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး ဝန်ပွားအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ဖိနှိပ်ရေး
ပိုင်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
စွဲစွဲလုံးလုံး ဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော
နိုင်ငံတော်သစ်တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

ကပ်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံ
ဂူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း
ဝက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
စူးရှကုန်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများစိတ်သေချာ
ပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည်
နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

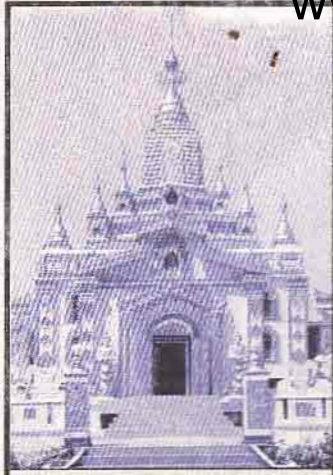
ရေမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

စစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့်စိတ်အကျင့်စာပိုက်ပြင်ပေးရေး
မျိုးရုဏ် ဇာတိရုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ
မျိုးသားရေးလက္ခဏာများပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
ယုံနိုးသော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
စစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ယောဇာတိမြင်ပေးရေး

ကျေးဇူးရှင်မိဘနှစ်ပါးအား သို့သော်မြတ်နိုး လက်ဆယ်ဖြာထိပ်မှာမိုး၍ ဂိုဏ်းပူဇော်ကန်တော့ပါ၏။

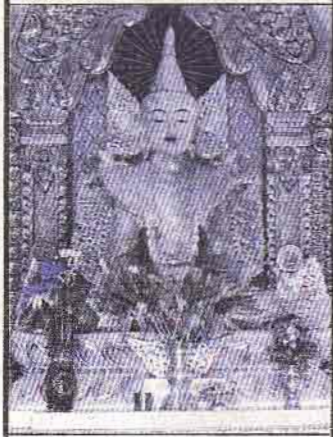
ဆက်တော်မြတ်စွာ

- အဋ္ဌာနပေတ် ဘိက္ခုလ အနုကတသော
- ယံ ဝပပက္ကဏေ ဣဏာဂယံ ဝိပိတ ဝေါပေဝေယျ
- အနုပက္ကဏေ ဘိက္ခုလ ဣဏာဂဇာ ပယိက္ကပယန္တိ
- စတေန သပ္ပဝဇ္ဇေန သောက္ခိ ဝေ ယောတု သပ္ပဏိ

ဘာသာရေးဘုရားသမိုင်း

- သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နာမ်ရွှေစေတီတော် ... ပန်းတနော်နောင်လတ် ၇
- ကျောက်သံမြို့ အာသောကစေတီ (သို့မဟုတ်)..... ကိုစော(စစ်ကိုင်း) ၁၂
- ပေါ်တော်မူ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော် ... မင်းထက်ကျော် ၃၈
- မကွေးတိုင်း စေတုတ္ထရာမြို့နှင့် ကျောက်ခမောက်ဘုရား... တွင်းကြီးသားတင်ဝင်းဦး ၈၂
- ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့် ရှင်ပင်ဘုန်းပွင့် ... ဦးကျော်(ပြည်) ၁၁၀
- ဧနုတ်စေတီတော် ... ကိုအေးမြင့်(ရှေး/သု) ၁၃၀
- တောင်တွင်းကြီးမြို့ ကျက်သရေဆောင်..... ... ဇာဂရ(သရက်ဘော) ၁၄၀

ဘာသာရေးသုတ/ရသဆောင်းပါး

- မေတ္တာတရားသည်သာ အောင်မြင်ရာ ... ပေါ်လွင်ဦး(ရေး) ၁၈
- သတ္တမမြောက် ရွှေကျင်သာသနာပိုင် ... မောင်ဆန္ဒ(လယ်ဝေး) ၂၀
- ဆန်းကြယ်က်ကြမ္မာအလှ ကျွန်မ ပန်းသည်မ ... တက္ကသိုလ်သွင်သီရိ ၃၀
- ဆရာတော်ကြီးနှစ်ပါးရဲ့ ဓမ္မစကားများ ... ဓမ္မလှလင် ၄၉
- ပယင်းတွင်းဆရာတော် ... ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင် ၅၀
- တရားအမှန်ကိုတွေ့ခဲ့သူ ... မောင်မောင်မိုးအောင် ၅၆
- ဝဇ္ဇနာဒီပနီ ... သုခ ၆၆
- ကောင်းသော ညတစ်ည ... မင်းဖေမြင့်(မုဒုံ) ၉၂
- တကယ့်ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်သစ္စာလေးပါးတရားတော် ... မေတ္တာရှင်ရွှေပြည်သာ ၁၂၄
- သေရဲ့ပြီလား ... အရှင်ဥဏ္ဍဝါ(သာပေါင်း)ဝဇ် ၁၆၄
- တစ်ယောက်ကျေးဇူး တစ်ဦးမေတ္တာ ... မောင်ထည်ဝါ(ဖော်အွယ်) ၁၆၈
- သင်ခန်းစာများကိုမိတ္တူဖွားခြင်း ... ဥသျှောင်မုး(လှိုင်လင်) ၂၀၇
- လက်ပံတောင်းတောင်မှ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ... ဓမ္မာစရိယဦးအောင်ကျော်မိုး ၂၇၃

မန္တန်၊ ဂါထာ၊ ကျင့်စဉ်

- ဂုဏ်တော်ကိုးအင် တယ်တင်ရှင် ... မြောင်းမြမြင့်လှိုင် ၂၇
- ဘုရားရှင်ပေးသော သက်တော်ရှည်ဂါထာနှင့်..... သိခံသု ၃၅
- မင်းကောင်းမင်းမြတ်နှင့် ကိုယ်တွေ့ဂါထာ ... သစ္စာအောင် ၆၄
- နမောငါးချက်ဆောင် စီးပွားအောင် ... ဦးခန့်(အင်းစိန်) ၁၂၀
- ငွေရွှင်၊ ရွှေရွှင်စေသည်..... ... နတ်မောက်မှတ်ကျောက် ၁၄၅
- ရန်သူ့ရှာဖွေ မတွေ့စေဖို့ ... အမျိုးလှ ၁၉၈
- အောင်ရာအောင်စေ..... ... ညီအောင်ပြည့် ၂၀၄

တိုင်းရင်းဆေး

- အများဆုံးစားသုံးစရာ မျှစ် ... တိုးငယ် ၁၀၈
- တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော်..... ... ဝေယံဦး ၂၀၂
- ဒုလ္လာသွေးဝမ်းဖြစ်သော် ... အောင်ကျော်မိုး(ဇေယျဝတီ) ၂၇၉
- ကျွဲ နွား တီရစ္ဆာန် ဆေးနည်းများ ... ရွှေကျွန်းသန်းမြင့် ၂၇၂
- ကာလသားရောဂါအတွက်ဆေး ... ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်) ၂၉၉
- မီးဖိုချောင်ထဲက နန္ဒင်း ... မကွေးလှမြင့် ၃၀၉
- ကျန်းမာရေးအတွက် ဝင်စိမ်း ... ကျော်တင်အိဆွေ ၃၀၈

ဗုဒ္ဓဝင်ရသ

သံတမ်းပါးနှင့် မုသားဒီရေ	...	နန္ဒာမိုးကြယ်	၂၃
သီလျှင်သရဲမ၊ ကြောက်သော	...	မောင်ယဉ်ညို	၄၅
ထွန်တံကြိုး၏ ကျွတ်တမ်း	...	မင်းတိုင်ဝင်(မြဲရောင်မြေ)	၇၂
အစေ့သွေးနှင့်အမေ့သစ္စာ	...	ဇွဲလှလင်	၈၇
ညွှန်ပောင်းနွံနပ်.....	...	ဥက္ကာဖြိုး	၉၅
သူတစ်ပါးအကျိုးအတွက်	...	တင့်ထူး(လေယုဝတ်)	၁၀၀
သိဒ္ဓတ္ထကုမာရနှင့်.....	...	မောင်သာမန်(ဖီးကုန်း)	၁၅၈

အထွေထွေသုတ၊ ရသဆောင်းပါး

ဇွဲရ ညောင်တံခါးကြီး	...	ဧရာမြေကျော်ဝေ	၁၀၄
ကောင်းကင်လွတ်တော်ထဲမှ ရွေးချယ်သော.....	...	ဓမ္မာရိယဦးအောင်ကျော်မိုး	၁၁၆
မြိတ်ဝေသ ပုလောမြို့က ကျားကပွဲ	မောင်ဝေအေး	၁၂၃
ရွှေချထားတဲ့ မြန်မာရဟန်းတော်ရဲ့ ရုပ်ကလပ်	...	ဓမ္မလှလင်	၁၇၁
အာဟာရနှင့်ကျန်းမာရေး	...	ရွှေဥဒေါင်း	၁၈၈
စာအုပ်စင်	...	သုတအံ့	၁၉၂
နတ်လူသာဓုခေါ်နိုင်ကြစေသော်	...	မောင်ယဉ်လှိုင်း(ဟင်္သာတ)	၁၉၄
ဇာတိလေးငှက်နှင့်ရာသီခွင်အမြင်	...	ကိုသတ်ရှည်	၁၉၉
ထူးဆန်းထွေလာ ဤကမ္ဘာ	...	မောင်လင်းအောင်	၂၂၂
တောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ.....	...	အောင်ကောင်းမြ(သာကေတ)	၂၃၆
သတ်သန်းလေးများကပြောတဲ့စိတ်နေစိတ်ထား	...	မောင်ဝေအေး	၂၄၀
တောသလအိပ်မက်(၁၆)ချက်	...	လက်ရုံးညို	၂၅၁
မြန်မာနိုင်ငံ၏လွတ်လပ်ရေးဇာတာနှင့်.....	...	သစ္စာဝါဒီမြတ်ပေးလင်း	၂၈၃
၁၃၇၅ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဇာတာခွင်.....	...	ဆရာမြတ်ထွဋ်ခေါင်	၃၂၈
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ဝိသုဒ္ဓိသီအမြင်	...	ဧတ္တရာဆရာကျော်	၃၅၃
မြန်မာနိုင်ငံတော် အလံများအပေါ်.....	...	ဦးလေယုာကို	၂၆၆
ထူးဆန်းသော အမွှာပွားလေးများ	...	တင်နိုင်တိုး	၂၂၇

ဂန္ထီရဆန်းကြယ်ဝတ္ထုများ

ပုလင်းထဲကဥစ္စာစောင့်	...	ဆောင်းလှလင်	၁၇၂
ညည့်သန်းခေါင်ကြက်သူခိုး	...	အောင်ကျော်စွာ	၂၀၂
ဝန်းစုတ်သမီး	...	တောင်တွင်းတိုရင်ဩ	၂၀၆
ပွဲမကြည့်ဖြစ်သူနဲ့ ဆုံတဲ့ည	...	မောင်ထွဋ်ကောင်း	၂၃၀
အေးငြိမ်းရာ	...	လှလှကျော်ဦး	၂၄၆
ကြားခဲ့ရသော ရက်ကန်းခတ်သံ	...	မင်းမြင့်နိုင်(ဘူးသီးတောင်)	၂၆၀
ရုက္ခမြိုင်မှ အစပြု၍	...	ကျော်မင်းညွန့်	၂၇၇
သရဲနဲ့နွား မှားဆွဲလာတဲ့ညီအစ်ကို	...	တိုးမနိုးတင်ဝင်း(ပေါင်းတည်)	၂၉၂
နတ်နေတဲ့ရွှေစာ	...	ကောင်းသော်	၃၀၁
မထိမဲ့မြင်	...	မောင်မြင့်မား(ဘိုတလေး)	၃၂၅
နပန်းသမားတစ္ဆေ	...	ကျော်သန်းစံ	၃၃၁
သေပြီးသူများနှင့် ပြန်လည်ဆုံဆည်းခြင်း	...	ရန်နိုင်	၃၃၉
ညဖယ်ရီ	...	ဂါဦးနွန်ကို	၃၄၉
အစွဲအလမ်း	...	စိုးဝေ	၃၅၇
အမယ်အိုတစ်ယောက်ပေးသော ပုတီး	...	မြသိန်း	၃၆၃

ပဉ္စဂုဏ် အဟံ ဝန္ဒာမိ

အယ်ဒီတာချုပ်
မောင်ညိုအေး (ပန်းတော)
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
ကိုကိုလှ(ကမာမြေ)
မှတ်ချာဖုံးနှင့် အတွင်းဒီဇိုင်း
ဟိန်းမင်းခော်
တွန့်ယူတာဇာဓိ
နန်းစန်းထွေး A7 Group
ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ဆိုရေး - မိမိလေး၊ ယုန်လေး
ပြင်ပဆက်သွယ်ရေး - ယဉ်မင်းဆု
မှတ်ချာဖုံးစာလုံးဒီဇိုင်း - ကျော်မင်းမောင်
မှတ်ချာဖုံးပန်းချီ - မောင်မြင့်ဌေး
အတွင်းသရုပ်ဖော်ပန်းချီ
 ဝင်းသိန်း၊ မောင်မြင့်ဌေး၊ ရန်နိုင်ဦး၊ သန့်စဝါ၊
 ရဲရင့်နိုင်၊ အောင်နိုင်လတ်၊ ကျော်ဦး၊ စက္ခု၊
 ကျော်စိုးညိုနန်း၊ ဆူးထက်အောင်၊ ပညတ်၊
ထန်မိုး - (၂၄၀၀)ကျပ်
အုပ်ရေး - (၅၀၀)

ထုတ်ဝေသူ
ဦးညီခော်ထွန်း (၀၄၄၃၇)
အယ်ဒီတာအဖွဲ့ နန်းစန်းထွေး ပြန်ဆိုရေး
အမှတ်-၁၇၉ တတိယထပ်(၁) (၃၁)လမ်း(အထက်)
ဝန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။
အတွင်းမလောင် - တိုမိုးညွန့် (A7 Group)
စာအုပ်ချုပ် - ဦးတင်လှ
မှတ်ချာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်
ဒေါ်ကျင်ယု(ကောင်းစံပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ်(၂၇၉/ခ)၊ ၄၀-လမ်း၊
အမှတ်(၉)ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတား။
မန္တလေး - ထွန်းဦးစာပေ
နဂါးစာပေ
ရမ်းကောင်း၊ ကယား - မိလုံနာစာပေ
မော်လမြိုင် - ကျော်ကျော်
ပြည် - သုခ၊ နေစေး
နေပြည်တော် - မြတ်ရွှေကောင်စာပေ
နေပြည်တော်ယုဦးမနား - ပြုံးဝေလွင်စာပေ
ပဲခူး - သခင်
ဟင်္သာတ - တာလေးမောင်

အဆောင်၊ အစီအရင်၊ ယတြာ

- အိမ်ထောင်ဖက်အကျိုးပေး ဘယ်လိုရွေးမလဲ ... မောင်တင်ကြွယ်(ပြည်) ၂၄၂
- ဈေးရောင်း/ဝယ်သူများအတွက်..... ... ရောမြေထွန်းထွန်း ၂၈၆
- ခုနစ်နေ့သားသမီးများ အမြဲအဆောင်..... ... ဆရာမင်းသုန္ဒ ၂၉၈
- အထီးကျန်နားခိုရာမဲ့မယ် ... ဦးအောင်မြိုင် ၃၁၆
- ကံကောင်းစေမည့် အကြံပြုစာမျက်နှာ ... ခေတ္တရာဆရာကျော် ၃၂၃
- ဝင်္ဂလိုက်တတ်တယ် ... အဂ္ဂမျိုး ၃၃၆
- သည်းခြေကြိုက်ငွေ ... သက်နှင်းဆွေ(ပုဂ္ဂိုး) ၃၄၃

အသုံးချပညာရပ်များ

- ၂၀၁၃၊ ဇွန်လ၊ ကြမ်းရုပ်အဟောစာတမ်းများ ... မော့စရိယဦးအောင်ကျော်မိုး ၁၈၃
- ၂၀၁၃၊ ဇွန်လ၊ ကောင်းတင်ဂြိုဟ် ရပ်တည်မှု ၁၂ ရာသီ လင်ပိုင်ရှင်တို့၏ နက္ခတ်ကံကြမ္မာ ... ဦးဇေယျာကို ၃၀၀
- ၂၀၁၃၊ ဇွန်လ၊ ၁၂ ရာသီခွင်နှင့် သင့်တဲတရား ... တက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင် ၂၈၇
- ဘဝပစ္စာအဖြေရှာ ကဏ္ဍ ... ဆရာတက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင် ၃၂၀
- နာမက္ခရဆန်း ... ဝိဇ္ဇိရဆရာလှမျိုး ၃၃၄
- ၂၀၁၃၊ ဇွန်လအတွက် လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝ အောင်မြင်စေမည့် (ကာကုမ္ပဏီ)နဝင်းယတြာအစီအရင်များ... ဆရာမြတ်ထွန်းခေါင် ၃၆၇

ရွှေတိဂြိုဟ်စာတုရား
ကျော့ထွာ၊ ခုံရွာမြို့နယ်။

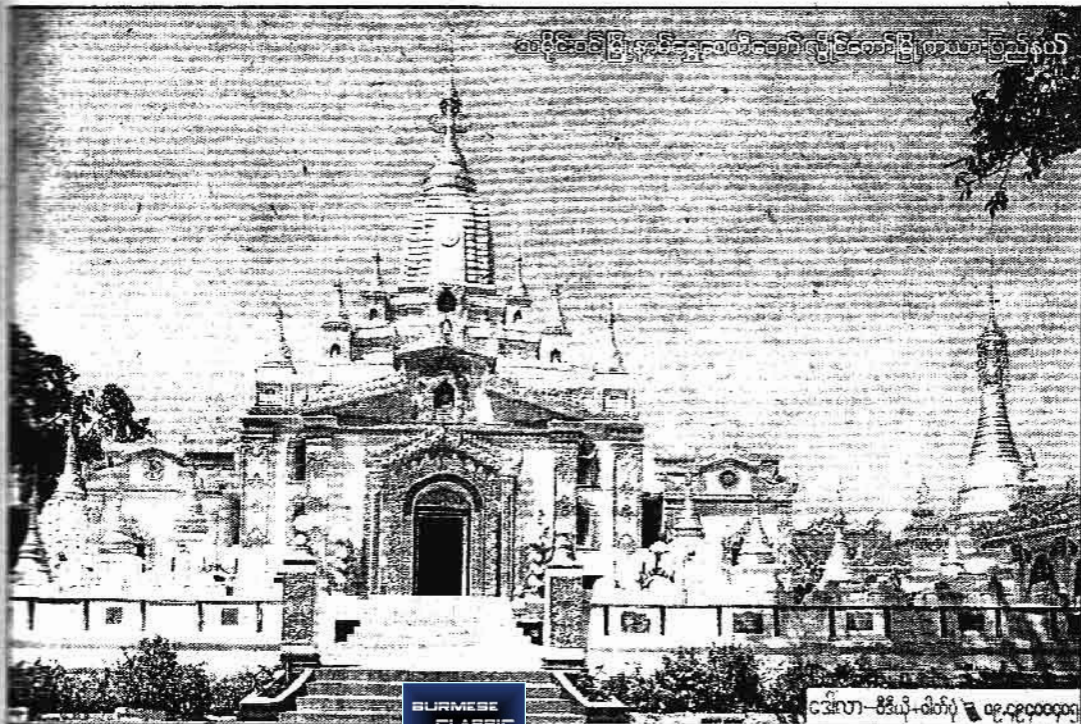
မြို့နှာ် ရွှေစေတီတော်
ထထားပြည်နယ်၊ လွိုင်တော်မြို့။

ကယားပြည်နယ်၊ လွိုင်ကော်မြို့၊ မင်းစုရပ်ရှိ

သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နာမ်ရွှေစေတီတော်

■ ပန်းတနော် နောင်လတ် ■

လွိုင်ကော်မြို့ မင်းစုရပ်ရှိ ကယားပြည်နယ်

BURMESE CLASSIC .com

၁၃၅၅-၂၀၂၅-၀၅-၀၅

ကယားပြည်နယ်သို့ ရောက်ရှိနေသော စာရေးသူသည် အလှကျက်သရေတိုးနေသော ကယားပြည်နယ်၏ မြို့တော် လွိုင်ကော်မြို့ရှိ “တောင်ကွဲစေတီ” ဟု လူသိများသော “သီရိမင်္ဂလာတောင်တော်စေတီ” နှင့် သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နာမ် ရွှေစေတီတော်” ကို ဖူးထိုက်၍ ဦးခိုက်ကြည်ညို ခိုသော ဖူးမြော်ကန်တော့ခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ် “သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နာမ်ရွှေစေတီတော်” နှင့် ပတ်သက်၍ ကယားပြည်နယ်၊ လွိုင်ကော်မြို့ သမိုင်းဝင် ရွှေစေတီတော်မြတ်ကြီးသမိုင်း(အကျဉ်း) နှင့် ဘက်စုံ ပြုပြင်တည်ဆောက်မှုများ စာအုပ်ငယ်နှင့် သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နာမ်ရွှေစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဂေါပကအဖွဲ့ သံမှု “လွိုင်ကော်မဂ္ဂဇင်း(တက္ကသိုလ်မဂ္ဂဇင်း) ၂၀၁၁” ကို

ဖတ်ရှုလေ့လာခွင့်ရသောအခါ ကယားပြည်နယ်၏ မြို့တော် လွိုင်ကော်မြို့ မင်းစုရပ်ရှိ သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နာမ် ရွှေစေတီတော်သမိုင်းကို ပြုစုရေးသားပူဇော်ဖြစ်ပါသည်။

မြို့တော် လွိုင်ကော် နာမည်ကျော်

လွိုင်ကော်မြို့သည် ကယားပြည်နယ်၏ မြို့တော်ဖြစ် ငြိမ့် ဦးသီရိဆိုသူက စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ စတင် တည်ထောင်စဉ်က မြို့မဖြစ်သေး။ ရွာငယ်လေးသာ ဖြစ်သည်။ ထိုရွာငယ်၏ အမည်မှာ “သီရိခေါ” ဖြစ်သတည်း။ သီရိခေါကို ကယားဘာသာဖြင့် “ဆီရိခေါ” ဟု ခေါ်သည်။ ဆီရိသည် သီရိဖြစ်ကာ မင်္ဂလာကျက်သရေရှိသော ဟု အဓိပ္ပာယ်သက် ရောက်၍ ခေါ်သည် ရွာဟု အနက်ပြန်ဆိုနိုင်ခြင်းကြောင့်

www.burmeseclassic.com

ကယားဘာသာအားဖြင့် “သီရိခေါ” ဟု ခေါ်ပြီး မြန်မာလို “သီရိခေါ” ဆိုသည့်ရွာကို မင်္ဂလာကျက်သရေရှိသောရွာဟု ဖွင့်ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကယားတိုင်းရင်းသားများက သီရိခေါကို သီရိခေါဟု ခေါ်ဆိုသကဲ့သို့ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများက “လွိုင်ခေါ” ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။ “လွိုင်” မှာ “တောင်” ဖြစ်ပြီး “ခေါ” ကို “သီးခြား” ဟု၍ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုခြင်းကြောင့် လွိုင်ခေါကို ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများက “သီးခြားတောင်” ဟု ခေါ်ကြသည်။

သီးခြားတောင်ဟု ခေါ်ခြင်းမှာ ဘီလူးချောင်းနံဘေးရှိ တသီးတခြားတည်ရှိသော ရွှေတောင်၊ ဘုရားတောင်၊ တောင်ကွဲတောင်ဟု လူသိများသော မင်္ဂလာသီရိတောင်တို့ကို အစွဲပြု၍ အစွဲပြု၍ ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နောင်တွင် ကာလရွေ့လျား၍ လွိုင်ခေါဟု ခေါ်ရာမှ လွိုင်ကော်ဖြစ်လာသည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာပါပြီ။ ဤသို့ဖြင့် ကယားပြည်နယ်၏ မြို့တော် “လွိုင်ကော်မြို့” ဟု ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့သည်မှာလည်း ကြာပါပြီ။

အခြားအမည် ကန့်ရဝတီ

တသီးတခြားတည်ရှိသော လွိုင်ကော်မြို့၏ အခြားအမည်တစ်မျိုးမှာ “ကန့်ရဝတီ” ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံကို အင်္ဂလိပ်တို့ အုပ်စိုးခဲ့စဉ် ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၈၈၉ ခု နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်အစိုးရနှင့် ကယားပြည်နယ်တို့ စစ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ စစ်ဖြစ်ပြီးနောက် ကယားပြည်နယ်ကို ကယားစောဗျာများကသာ အုပ်စိုးခဲ့ကြသည်။

ကန့်ရဝတီသည် အရှေ့ပိုင်း ကယားပြည်နယ်တွင် ပါဝင်ရာမှ ကန့်ရဝတီနယ်စား စောဗျာစစ်ခွန်လီ လက်ထက် ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၁၀ခုနှစ်တွင် စင်လုံမြို့မှ လွိုင်ကော်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ စိုးစံသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ လွိုင်ကော်မြို့၏ အခြားအမည်တစ်မျိုးမှာ “ကန့်ရဝတီမြို့” ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မြို့နာမ်စေတီပါဝင်သည်

သီရိခေါရွာ၊ လွိုင်ခေါမြို့၊ လွိုင်ကော်မြို့၊ ကန့်ရဝတီမြို့ စသည်ဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော ကယားပြည်နယ်၏ မြို့တော် လွိုင်ကော်မြို့ရှိ သီရိမင်္ဂလာတောင်တော်စေတီ (တောင်ကွဲစေတီ)၊ မြကလာပ်တောင်စေတီ၊ တောင်သုံးလုံးစေတီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရာစေတီ စသော ကြည့်ညှိစရာကောင်းသည့် တန်ခိုးကြီးမားသော စေတီတော်မြတ်များတွင် သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နာမ်ရွှေစေတီတော်သည်

လည်း အပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။

သံပုံစေတီ စတင်တည်

ကုန်းဘောင်မင်းဆက်ကို စတင်တည်ထောင်သော အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၀၀ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်တွင် ယိုးဒယားပြည် အယုဒ္ဓယမြို့သို့ စစ်ချီခဲ့သည်။

စစ်ချီရာ လမ်းတစ်လျှောက်၌ သံပုံစေတီတော်များကို တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ရာ ယခု သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နာမ်ရွှေစေတီတော် တည်နေရာတွင် အောင်မြေနှင်း၍ အောင်တော်မူစေတီတော်အဖြစ် သံပုံစေတီတော်ကို စတင်တည်တော်မူခဲ့ပါသည်။

မဟာအောင်မြေစေတီ ထပ်မံတည်

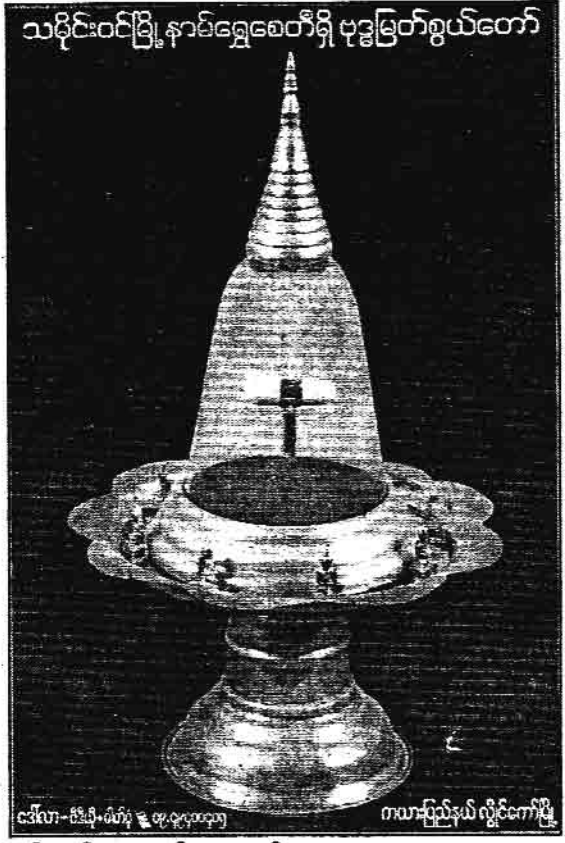
အေဒီ ၁၈၇၁၊ မန္တလေး၊ ရတနာပုံ မြို့တည်နန်းတည်ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာတင် ဘဝရှင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၂မှ ၁၂၃၀တွင် ရတနာပုံ မန္တလေး နေပြည်တော် ပိဋကတ်တိုက်တော်ကို မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု ဆရာတော်ကြီးများ အမျိုးပြုသော သံယာတော် ၂၄၀၀ ကို စီစစ်အမေးအဖြေပြု၍ ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာတင်တော်မူခဲ့သည်။

ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာတင်တော်မူပြီးနောက် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် ကန့်ရဝတီနယ်အတွင်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာရောင်ဝါနေလ ထွန်းလင်းတောက်ပရေးကို ရှေ့ရှု၍ ပိဋကတ်သုံးပုံနှင့် ဓာတ်တော် မွေတော်များကို ယခု လွိုင်ကော်မြို့ ယခင် သီရိခေါရွာ၏ အကြီးအကဲ “လုံးဆီရီ” ဟု ခေါ်သော ဦးသီရိကို ပင့်ဆောင်စေကာ အောင်မြေစေတီ(သံပုံစေတီတော်) တွင် ဌာပနာပြု လှူဒါန်းစေခဲ့သည်။

ပုဂံခေတ်မတိုင်မီကတည်းက ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ထွန်းကားခဲ့သော “သန်ဒီတုံ” ဟု ခေါ်သည့် သလုံမှတစ်ဆင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များက လွိုင်ကော်သို့ ရောက်ရှိနေခဲ့သည့်နည်းတူ ကယားပြည်နယ်နှင့် နယ်မြေချင်း ထိစပ်နေသော ရှမ်းပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်တို့ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများ၊ ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသားများနှင့် ကရင်တိုင်းရင်းသား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဘီလူးချောင်းတစ်လျှောက် လေ့များ၊ သမ္ဗန်များဖြင့် ကုန်စည်ကူးသန်းရောင်းဝယ် ဖောက်ကားရင်း လွိုင်ကော်ဒေသသို့ ရောက်ရှိနေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဓာတ်တော် မွေတော်အစစ်များ

သမိုင်းဝင်မြို့နယ်ရွှေစေတီရှိ ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်

ဒေါ်လာ-မီဒီယံ-မိတ်- နေ့စဉ်ထုတ်

ကယားပြည်နယ် လှိုင်ကော်မြို့

ဥပမာ သင်္ဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်များ၊ ကျမ်းစာများနှင့် နောင်တော်ဦး စေတီတော်မြတ်တစ်ဆူကို လှိုင်ကော်မြို့နေ ဘိုင်းရင်းသားများက သက္ကစွ ဂါရဝအမှုပြုကာ ဥရက်ကြာ အောင် ပူဇော်ကြပြီး ဥတောင်ပြည့် မြေစိုက်စေတီတော်အဖြစ် တည်လှူ၍ ဌာပနာတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုတောင်ပြည့်စေတီတည်လှူသည်

မင်းတုန်းမင်းကြီးသည် လုံးဆီရီဟု ခေါ်သော ဦးသီရိ ထို မဟာအောင်မြေ ရွှေစေတီတော်၏ မြောက်ဘက်၌ ကိုးတောင်ပြည့်စေတီ(ကုန်သည်ကြီးများစေတီ)ကိုပါ တစ်ပါ တည်း တည်လှူ ပူဇော်တော်မူစေပြန်ပါသည်။

ကိုးတောင်ပြည့်စေတီ(ကုန်သည်ကြီးများစေတီ)သည် ကာလဒေသ ပယောဂကြောင့် ယိုယွင်းပျက်စီးမှုများ ရှိခဲ့ရာ ခရစ်သက္ကရာဇ် (၁၉၈၀-၁၉၈၁)၌ "ဘရသေ့"ဟု ခေါ်သော ဦးနန္ဒာနှင့် မိမိတို့ အမျိုးပြုပြီး စေတီတော်ကို ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ ကြရသည်ဟု လှိုင်ကော်မြို့ နာရီစင်အနီးတွင် နေထိုင်သည့် အသက် ၉၂နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော ဘာစာစင်စောဦး၏ ပြောစကား အရ သိရှိရပါသည်။

တည်လှူပူဇော် ရွာနယ်စေတီတော်

ကောတသက္ကရာဇ် ၁၂၈၄ ခု၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၂၂ တွင် နောင်ပုလဲမြို့ပိုင် စော်ဘွား စင်ခွန်လီသည် မြေစိုက် စေတီတော်၏ တောင်ဘက်တွင် ရွာနယ်သင့်စေရန် ရည်ရွယ် ကာ ရွာနယ်စေတီတော်ကို တည်လှူ ပူဇော်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုစေတီတော်သည် စော်ဘွားများစေတီ၊ စော်ဘွားများ ဘုရား ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ရွာနယ်စေတီ၊ ကုန်သည်ကြီးများစေတီ၊ စော်ဘွားများစေတီဟူ၍ စေတီတော်သုံးဆူရှိတော်မူပြီး ဘွဲ့ တော်များလည်း ရောနှောလာခဲ့တော့သည်။

မြို့နယ်စေတီ တစ်ဖန်တည်

သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နယ်စေတီတော်ကို သီရိ ဒေါ်ရွှာဖြစ်စဉ်က ရွာနယ်စေတီတော်ဟု ဘွဲ့တော် ဆက်ကပ်ခဲ့ သော်လည်း သီရိဒေါ်ရွှာမှ လှိုင်ကော်မြို့ ဖြစ်လာသောအခါ မြို့နယ်သင့်စေရန် မြို့နယ်စေတီတော်ဟု ဘွဲ့တော်ပြောင်းလဲ ဆက်ကပ်တော်မူခဲ့သည်မှာ ကြာပါပြီ။

မြို့နယ်စေတီတော်ကို ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၉၂နှင့် ၂၀၁၁

www.burmeseclassic.com

တွင် နစ်မြည်တီတီ စိန်ဖူးတော်တင်လှ၊ ပူဇော်နိုင်ခဲ့သည်။ စိန်ဖူးတော်တင်လှ၊ ပူဇော်နိုင်ခြင်းမှာ ဂေါပကအဖွဲ့၏ ကြီးပမ်းအားထုတ်မှုနှင့် လွှင့်ကော်တက္ကသိုလ်တာဝန်ခံ ပါမောက္ခချုပ် ဆရာကြီး ဒေါက်တာ ခင်မောင်ဌေး အမှူးပြုသော ဝန်ထမ်းမိသားစုအလှူရှင်များ၏ သဒ္ဓါတရားထက်သန်စွာ လှူဒါန်းမှုများကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မြို့နယ်စေတီအသစ်တည်

သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၅၂၆ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၄ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆုတ် စရက်နေ့ညတွင် သဘာဝဘေးဒဏ်ကြောင့် ကိုးတောင်ပြည့် မြို့နယ်စေတီတော်မှာ

စောတနာသဒ္ဓါတရားကြောင့် သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နယ်ရွှေစေတီတော် ဘက်စုံပြုပြင် လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့သည့်အပြင် ဉာဏ်တော်အမြင့် ၇၂ပေရှိသော စေတီတော်မြတ်ကြီးရှိ ရွှေစေတီတော်၏ ထူးခြားချက်များမှာ -

- (၁) ရွှေစေတီတော် ၁၃ပေ၊
- (၂) ဉာဏ်တော် စလက်မ၊
- (၃) ဗောဓိအမြင့် ၁၄ပေ၊
- (၄) အရန်စေတီ ၁၂ဆူခြံရံထားသည့် ပစ္စယံသုံးဆင့် အမြင့် ၁၆ပေ၊ ၄လက်မ။ (ပထမ ပစ္စယံတွင် ကြေးဆင်းတုတော်လေးဆူ စံပယ်ပါသည်။ အထက်လိုဏ်ဂူတော် တစ်ဆောင်ပါဝင်ပါသည်။)

မြေခ ဖျက်စီးခဲ့ရရာပါသည်။ ထိုအခါ မြို့နယ်မဟာပဏ္ဍန်းဝတ်အသင်း အကျိုးတော်ဆောင်အဖွဲ့သည် ဉာဏ်တော် ၃၆ပေမြင့်သော မြို့နယ်စေတီတော်အသစ်တစ်ဆူကို ထပ်မံ တည်ထား၍ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

ဆက်ကပ်လှူထား ငှက်မြတ်နား

သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နယ်ရွှေစေတီတော်တွင် ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ပူဇော်ထားသော ငှက်မြတ်နားတော်၏ အလျားမှာ ၂၀ စင်တီမီတာရှိပြီး အနံမှာ ၄၀ စင်တီမီတာ ရှိပါသည်။

စေတီတော်တွင် ဘက်စုံပြုပြင် ကောင်းမှုကုသိုလ်ရင် ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ လှူဒါန်းကြသော ကုသိုလ်ရှင်များ၏

- (၅) ကြေးဆင်းတုတော်လေးဆူ စံပယ်ထားသည့် အောက်လိုဏ်ဂူတော်တစ်ခုပါဝင်သော ဂန္ဓကုဋီတိုက်အမြင့် ၁၈ပေ။
- (၆) ဂန္ဓကုဋီတိုက်အောက်ခြေမှ ရင်ပြင်တော်အောက်ခြေအထိ အမြင့် ၁၀ပေ။
- (၇) ပဏ္ဍန်းစက်ဝိုင်း ၂၄ခု၊
- (၈) လိုဏ်မုခ်နှစ်ထပ် အာရုံခံ ပြာသာဒ်လေးဆောင်၊
- (၉) အရန်စေတီတော် ၁၂ဆူခြံရံထားသည့် ကျောက်စာပုံစိန်တောင်အဆင့်သုံးဆင့်၊
- (၁၀) အရေဉာက်နှင့် အနောက်ဘက် အာရုံခံ တန်ဆောင်၊ မုခ်ဦးဝဲဘက်နှင့် ယာဘက်တွင် မာတလိနှင့် ဝိသကြံနတ်သားရုပ်ထုလေးပုံ၊
- (၁၁) ပရိဝုဏ်အတွင်း ရှင်ဥပဂုတ္တ ရဟန္တာကျောင်းဆောင်နှင့် ဘိုးဘိုးကြီးနတ်ရုပ်ဆောင်နှစ်ဆောင်၊

နစ်မြည့်
အထူးထုတ်

- ၁) ဖန်မှန်အပြည့် စီခြယ်ထားသည့် ပန်းခြံပန်းနွယ် အရှေ့မုခ်ဦးဆောင်တစ်ဆောင်၊
- (၂) လွိုင်ကော်-မန္တလေး ကျောက်ပြားများ ခင်းကျင်းထားသည့် အောက်ရင်ပြင်တော် (၂၉၀၀၀)စတုရန်းပေ၊
- (၃) အခန်းပေါင်း ၂၀၉ခန်းပါရှိသည့် ရင်ပြင်တော် မဟာရာဇ် တံတိုင်းကြီးလေးဘက်နှင့်၊
- (၄) စေတီတော်၏ တောင်ဘက် ဘိုးဘိုးကြီးနတ်နန်းအနီးတွင် စိုက်ပျိုးထားသော လင်းလွန်းပင်တစ်ပင်တို့ဖြစ်ပါသည်။

အရားဖူးတွေ ချမ်းသာစေ

ကယားပြည်နယ်၏ မြို့တော် လွိုင်ကော်မြို့ မင်းစုရပ် မြို့ သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နယ်ရွှေစေတီတော်ကို ဖူးမြော်ကြည့်နိုင်စေရေးအတွက် လွိုင်ကော်မြို့ရှိ ကျောက်ပြားစက်ရုံမှ ထွက်သည့် အီတလီ ကျောက်ပြားများအား စေတီတော်ရင်ပြင်အပြည့်ခင်းခြင်းကို ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်ကတည်းက ဆောင်ရွက်ပြီးပါပြီ။

စိတ်ထားမြတ်စွာ ဆောင်ရွက်ကြ စေတီတော်ဂေါပက
စေတီတော် ဘက်စုံပြုပြင်ရန် စသော သာသနာပြု အစည်းအရုံးက သို့လှည့်နေကြသော ဂေါပကအဖွဲ့ကို အဖွဲ့ဝင် ၁၂ဦးဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။ ဥက္ကဋ္ဌမှာ ဦးသန်းရွှေဖြစ်ပြီး အတွင်းရေးမှူးမှာ ဦးကျော်မြင့်ဖြစ်ပါသည်။

သာသနာ့ဝန်ထမ်း ပျော်စွာထမ်းသည့် ဝန်ထမ်းများ
ဂေါပကအဖွဲ့က လုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ရာတွင် ဆောင်ရွက်အကူအညီရန် စာရေး ဒေါ်သီရိအပါအဝင် ဝန်ထမ်းများ ဦးခန့်ထားပါသည်။

နှစ်စဉ် ဆင်နွှဲဘုရားပွဲများ

ဘုရားပွဲများဆိုသည်မှာ ဘုရားပွဲတော်၊ ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော်၊ ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းပွဲတော်တို့ကို ရည်ညွှန်းပါသည်။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁ရက်နေ့မှ ၁၀ရက်နေ့အတွင်း ပထမအကြိမ်ကျင်းပပြီး ဒုတိယအကြိမ်ကို ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁ရက်နေ့အတွင်း ကျင်းပသည်။ ပြည်နယ်၊ မြို့နယ် သံသနာယကအဖွဲ့များ၏ ဩဝါဒ ဝေပယဆရာတော်ကြီး ကိုးပါး၏ ဩဝါဒအယူကြီးမှ ကျင်းပခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပင့်လှူပူဇော် မြတ်စွယ်တော်

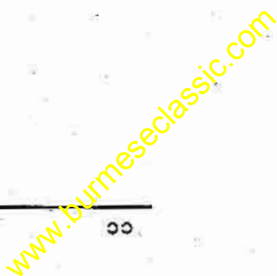
ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ စွယ်တော်အစစ်အား ပွားယူထားသည့် စွယ်တော်ပွားတစ်ဆူကို ဘုရားဖူးလာသူများ ကြည့်ညှိသဒ္ဓါပွားများနိုင်စေရန် စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့မုခ်ဦး ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်အတွင်း ယာယီထားရှိ အပူဇော်ခံနေရာ စာရေးသူကိုယ်တိုင် ကြည့်ညှိရှိသောစွာ ကန်တော့ခဲ့ရပါသည်။

ဤသို့ မြတ်စွယ်တော်ကို ယာယီ အပူဇော်ခံတော်မူ နေခြင်းမှာ သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နယ်ရွှေစေတီတော် မြတ်ကြီး၏ ဝတ္တကမြေအတွင်း၌ ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်ကြီးကို သိန်း ၃၅၀ခန့် အကုန်အကျခံ ဆောက်လုပ်ထားရှိ သီတင်း သုံးစေရန်ဖြစ်ရာ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ စေတနာရှင်များက သုံးတန် စေတနာပြတ်သားစွာ ပါဝင်လှူဒါန်းကြပါရန် နှိုးဆော် တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

ပန်းတနော် နောင်လတ်

မိုးငြမ်း

- ကယားပြည်နယ်၊ လွိုင်ကော်မြို့ သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နယ်ရွှေစေတီတော်မြတ်ကြီးသမိုင်း(အကျဉ်း)နှင့် ဘက်စုံ ပြုပြင်တည်ဆောက်မှုများ စာအုပ်။
- သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နယ်ရွှေစေတီတော်၏ ဝတ္တက မြေအတွင်းရှိ အရှေ့တောင်ဘက်၌ စိုက်ထူထားသော သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် မြို့နယ်ရွှေစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ 'သမိုင်းအကျဉ်း ချုပ်ကျောက်စာ'။
- လွိုင်ကော်တက္ကသိုလ်မဂ္ဂဇင်း(၂၀၁၁)မှ ဒေါက်တာ တင်နိုင်ဝင်း ရေးသားသော လွိုင်ကော်တက္ကသိုလ်မိသားစုရဲ့ စုပေါင်းကြည့်ဖြူ သမိုင်းဝင် မြို့နယ်ရွှေစေတီတော်မင်္ဂလာမြတ် စိန်ဖူးတော်အလှူ ဆောင်းပါး။
- ကယားပြည်နယ်စာစောင်(၁၉၈၀-၈၁)မှ လှကွန်း၏ မာန်အလှ နှင့် ကန္တရဝတီဆောင်းပါး။
- ကယားပြည်နယ်စာစောင်(၁၉၈၅-၈၆)မှ မောင်ပြည့်ကျော် (လွိုင်ကော်)၏ "ဖာနံမင်းသည် မွန်မင်းမျိုးနွယ်လော၊ ဖဖော် ကြီးသည် အင်းဝမင်းမျိုးလော"ဆောင်းပါး။
- ကယားပြည်နယ်စာစောင်(၁၉၈၇-၈၈)မှ ခွန်ပြီစို၏ နန်းမယ်ရုံ နှင့် ပဗ္ဗတသီဟကျော်စွာဘိုးဗျားကလေးဆောင်းပါး။

ကျောက်သံဖြူ အသောကစေတီ (ဆို့မဟုတ်) သံဖြူချောင်းအခြေတည် ကျောက်ရွှေရုပ်တုတော်တော်

ကိုစော စစ်ကိုင်း

ဂန္ထီရအံ့ဖွယ် ဂုဏ်ကိုးသွယ်နှင့် တင့်တယ်ရွှေရုပ်
* နတ်တို့သနင်း သိကြားမင်းသည်၊ ဆင်း၍ပြောပြ၊
အသောက၏ မူလစေတီ အခြေတည်၍၊ ဂူနိဘုရား ပေါ်ထင်
ရှား ထူးခြားအံ့ဖွယ်တော်။
* မြောက်သို့တူရ၊ မျက်နှာမူ၍၊ ရွှေရုပ်ဆင် လွန်ထူး
တင့်၊ ဘုန်းပွင့် အံ့ဖွယ်တော်။

* သာလွန်မင်းကျော်၊ များမတ်ပျော်နှင့်၊ ဆင်တော်
ဝပ်လျှိုး၊ ဦးနှိမ်ချိုး၊ တန်ခိုးအံ့ဖွယ်တော်။
* ဗုဒ္ဓဓာတ်တော်၊ ကိန်းဝပ်ပျော်၍၊ ကျောင်းတော်
စေတီ၊ ကြိမ်ကြိမ်တည်၊ ထူးလည် အံ့ဖွယ်တော်။
* ရုပ်ပွားတော်အား၊ သဒ္ဓါပွား၍၊ အများလှူဒါန်း၊ ခန္ဓ
သင်္ကန်းကြောင့်၊ ရောင်လှမ်းထိန်ညီး၊ ရွှေတံ့ကြီး၊ အံ့ဖွယ်

နစ်မြည် အထူးထုတ်

ဆောင်း

* နေ့စဉ်အမြဲ ပူဇော်ပွဲနှင့်၊ လှူမြဲဒါန ဖူးလာကြ၊ အာရုံ အံ့ဖွယ်တော်။

* ကောင်းမှုပြုကာ ဆုပန်ထွာသော်၊ လိုရာဆုပေါင်း ပြည့်စုံကြောင်း၊ ဂုဏ်ပေါင်း အံ့ဖွယ်တော်။

* သစ္စာခိတ္တန် ကျောက်ခိုပြန်သော်၊ ဂုဏ်လှူမြတ်ဖျား ဘန်ခိုးအားကြောင့်၊ ထင်ရှားတိတိ ကေနံသိ၊ ရှိဘိ အံ့ဖွယ် တော်။

* လိုဏ်မုခ်အတွင်း သိဒ္ဓိသွင်းသော်၊ အင်းနှင့် ဆေးဝါး နှုတ်လည်း၊ စွမ်းအားကုမ္ဘီ တန်ခိုးရှိ၊ သိဒ္ဓိအံ့ဖွယ်တော်။

ဤသို့ အံ့ဖွယ်ဂုဏ်ကိုသွယ်နှင့် တင့်တယ်ကျော်ကြား ဤရွှေဂူနီ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကျင့်ချဲ့ထားသော သမိုင်း ဆောင်းပါးနှင့်တကွ သုံးပါးဒွါရ ပဏာမဖြင့် ဦးချိုရိုးလိုက်ပါ ရစေ။

ဂုဏ်အင်္ဂါ (၁၀)ရပ်နှင့် ညီညွတ်သော လှည်းစခန်း

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ မုံရွာမြို့နယ်၊ ကျော့ကူ ရွှေဂူနီ ဘုရားစေတီတော်ကား ပုဂံခေတ်မှ ရတနာပုံခေတ်အထိ ထင်ရှားလှသော ဗုဒ္ဓမြို့နှင့် စစ်ကိုင်းမြို့ ဆက်သွယ်သွားလာရာ လမ်းမ၏ ခရီးထောက်စခန်း၌ တည်ရှိလေသည်။ ရွှေဂူနီဘုရား စေတီတော်၏ အမည်နာမသည် အရှေ့ဘက်မျက်နှာ ဆရာဝတ်မြစ်နှင့် အနောက်ဘက်မျက်နှာ သလ္လာဝတီမြစ် အကြား လွင်ပြန်နယ်မြေကြီးကို လွန်ကျော်လျက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်ဝှမ်းလုံးထိ ဂုဏ်သိက္ခာသတင်းရန် ထုံးသင်းယုံနှင့် လွှမ်းမိုး သည်မှာ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။

ထိုခရီးထောက်စခန်း၏ နယ်နိမိတ်အဝန်းကြီးကား အရှေ့ဘက်၌ ရေဝေတောင်တန်းကြီး၊ တောင်ဘက်၌ ကျော့ကူတောင်တန်းနှင့် ရွှေမြင်တောင်တန်း၊ အနောက် ဘက်၌ အင်တိုင်း သစ်တော၊ မြောက်ဘက်၌ အင်တိုင်းတော နှင့် သာစည်တောင်တန်းကြီးအထိ ဖြစ်လေသည်။ အရှေ့ အနောက်အားဖြင့် အလျားမိုင် ၇၀၊ တောင်မြောက်အားဖြင့် အနံ ၁၅မိုင်မျှ ထုထည်ပမာဏ ကျယ်လန်းလှသော သစ်တော ကြီး၏ အနောက်ဘက်အဝင်အရပ်၌ ရွှေဂူနီဘုရားစေတီ တော် ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက်ရှိလေသည်။

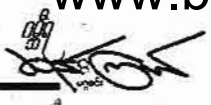
ကျော့ကူရွာကြီးကို အစွဲပြု၍ ထိုခရီးထောက်စခန်းကို "ကျော့ကူလှည်းစခန်း"ဟု အသုံးတွင်ခဲ့ရာမှ ရွှေဂူနီဘုရား စေတီတော်တည်ထားကိုးကွယ်မှု ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော သက္ကရာဇ် ၁၀၀၀ပြည့်နှစ်(သာလွန်မင်းတရားကြီးလက်ထက်) တွင် "ကျော့ကူ ရွှေဂူနီခရီးစခန်း"ဟု ပြောင်းလဲ ခေါ်ဆို

လာကြပါ၏။ သစ်ရိပ်ဝါရိပ်နှင့်တကွ ရေချိုရေကောင်း ပြည့်စုံ ၍ ထင်၊ မြက် စသည့် ရလွယ်ခြင်း၊ သားရဲတိရစ္ဆာန်များနှင့် နီးသူ ဓားပြရန်ဘေးမှ ကင်းဝေး၍ အုပ်ချုပ်သူတို့၏ အစောင့် အရှောက်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း အစရှိသော လှည်းစခန်း ဂုဏ်အင်္ဂါ ၁၀ရပ်နှင့် ညီညွတ်သောကြောင့် လှည်းကုန်သည်များ၊ ခရီး သွား အာဂုဏ္ဍများ၏ ညအိပ်ညနေ နားခိုအားထားရာ စခန်း၊ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ သစ်သီးနှင့် ဆီမီးကပ်လှူ၊ ပူဇော်ရာ ဘုရားစေတီဖြစ်လာပါတော့၏။

သမိုင်းကွင်းဆက် ပထမအချက် မြတ်ဗုဒ္ဓဓာတ်တော် မျက်မှောက်ကာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံး မြင်သိ ထင်ရှားကျော်ကြားနေသော ဤရွှေဂူနီဘုရားစေတီတော်သည် မူလ ဘူမိနက်သန်မြေ၌ တည်ထားကိုးကွယ်နှင့်ပြီးဖြစ်သော "ရှေ့ကျော့ကူ အသောကစေတီငယ်တစ်ဆူကို နေရာမမျက် ဌာပနာလျက် ငဲ့တည်ခဲ့သော စေတီတော်ပါတည်း။ ထို့ ကြောင့်ပင် ထိုအသောကစေတီငယ်၏ ဖြစ်တည်လာခြင်း "သမိုင်းကွင်းဆက် နိဒါန်းလေးချက်"ကို သိသာစေရန် ရှေးဦး စွာ မိတ်ဆက် ဖော်ပြရပါဦးမည်။

သမိုင်းကွင်းဆက် နိဒါန်းပထမအချက်ကား ဂေါတမ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ ၏အကြောင်းပြု၍ ဗုဒ္ဓဓာတ်တော် ထွန်းပေါ်လာ ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဗုဒ္ဓသည် မဟာသက္ကရာဇ် ၆၈၃၊ ကဆုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်၍ သက်တော် ၃၅နှစ်အရွယ်ရောက်သောအခါ မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါအကျင့်မြတ်ကို အားထုတ်ခဲ့သောကြောင့် မဟာလူသား ဗုဒ္ဓအဖြစ်သို့ ရောက် တော်မူပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၀၃၃၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ဗုဒ္ဓဟူး နေ့တွင် မဟာလူသား ဗုဒ္ဓဖြစ်သည်မှ စတင်၍ ၄၅ဝါပတ် လုံး ဒေသနာတရား(ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ၈၄၀၀၀မျှ)ကို ဟော ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ သက်တော် နှစ် ၈၀အရွယ်၊ သက္ကရာဇ် ၁၄၈၃၊ ကဆုန်လပြည့်၊ အင်္ဂါနေ့အဆုံး နေအရုဏ်မတက်မီ အချိန်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူ၍ တေဇောဓာတ်လောင် ကျမ်းရာမှ ဓာတ်တော်အများအပြားကို ကြွင်းကျန်စေရန် ခြွင်းချန်ထားရစ်တော်မူခဲ့ပါသည်။ အဓိဓာန်ပြုတော်မူခဲ့ခြင်းပေ တည်း။

ဂေါတမမြတ်စွာဗုဒ္ဓ၏ ကြွင်းကျန် ဓာတ်တော်များကို အသမ္ဘိန္ဒနှင့် သမ္ဘိန္ဒဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား ပိုင်ခြားမှတ်သား ကြရသည်။ အသမ္ဘိန္ဒအမျိုးအစားမှာ မူလ ပကတိအတိုင်း မပြီးမကွဲသော ဓာတ်တော်မျိုးဖြစ်၍ စွယ်တော် ၄ဆူ၊ ညှပ်ရိုး တော် ၂ဆူ၊ နဖူးလင်းကျစ်တော် ၁ဆူ၊ ပေါင်း ၇ဆူရှိပါသည်။ မူလပကတိအတိုင်း မရှိတော့ဘဲ အစိတ်စိတ်ပြိုကွဲသွားသော

ဓာတ်တော်များကို သန္တိဓာတ်တော်ခေါ်ဆိုရသည်။ အစိတ်စိတ် ပြိုကွဲသွားရာတွင် ရွှေအဆင်းရှိသော ပဲနောက်စေ့အရွယ် အကြီးစား(မဟန္တ)ဓာတ်တော် ၅ကွမ်းစား၊ ပုလဲအဆင်းရှိသော ဆန်ထက်ဝက်ကျီးအရွယ် အလတ်စား(မဇ္ဈိမ)ဓာတ်တော် ၅ကွမ်းစား၊ မြလေးငုံအဆင်းရှိသော မုန်ညင်းစေ့အရွယ် အငယ်စား(ခုဒ္ဒက)ဓာတ်တော် ၆ကွမ်းစား(ပေါင်း ရှစ်စိတ် ပမာဏ)ပါဝင်နေပါသည်။

ဓာတုစေတီရှစ်ဆူမှ မဟာဓာတုသမူဟ စေတီတော်

သမိုင်းကွင်းဆက် နိဒါန်းဒုတိယအချက်ကား ထိုဗုဒ္ဓ ဓာတ်တော်များကို အကြောင်းပြု၍ ပထမဓာတုစေတီ ရှစ်ဆူ ပေါ်ထွန်းလာခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုဓာတ်တော်ပမာဏ ရှစ်စိတ်မျှကို တက္ကသိုလ် ပါမောက္ခဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အညီအမျှ ရှစ်ပုံ ရှစ်ရပ်၍ တောင်းခံလာသူ ရှစ်ပြည်ထောင်မှ မင်းပုဏ္ဏား ရှစ်အုပ်စုအား(တစ်စိတ်စီ)ခွဲဝေ နှင်းအပ်လိုက်ပါ၏။ ထိုမင်း ပုဏ္ဏားတို့လည်း မိမိတို့ တိုင်းနိုင်ငံ၊ မြို့ရွာသို့ ပြန်ရောက်ကြ သည့်အခါတွင် ထိုဓာတ်တော်များ(ရှစ်ခုသမျှ ခွဲတမ်းအားလုံး) သွင်းနံ ဌာပနာသော စေတီတော်အသီးသီးကို တည်ထား ကိုးကွယ်ကြသဖြင့် ဓာတုစေတီပေါင်း ရှစ်ဆူပေါ်ပေါက်ဖြစ် တည်လာပါသည်။

ဓာတုစေတီ ရှစ်ဆူတည်ရှိရာ အရပ်ဒေသတို့မှာ

ကုသိနာရုံပြည်၊ စေသာလီပြည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ကပိလဝတ် ပြည်၊ အလ္လကပ္ပပြည်၊ ဝေဠုဒီပကပြည်၊ ပါဝေယျတိုင်းနှင့် ရာမပုဏ္ဏားရွာတို့ဖြစ်ကြ၍ တစ်ဒေသ၌ တစ်ဆူစီ တည်ထား ကိုးကွယ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

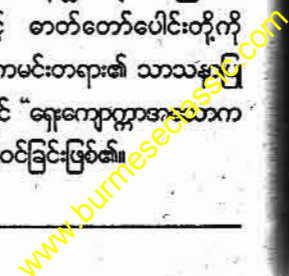
သမိုင်းကွင်းဆက်နိဒါန်းတတိယအချက်မှာမူ ထိုစေတီ တော်များ၏ မလုံခြုံမှုကို အကြောင်းပြု၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ အဇာတသတ်ဘုရင်သည် မြတ်စွာဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံနှစ်ကို အမှတ်ရနေစေရန် ရည်ရွယ်လျက် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၇ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်ဖြတ်၍ ဗုဒ္ဓသက္ကရာဇ်ကို သတ်မှတ်လိုက်လေ သည်။ အဇာတသတ်ဘုရင် အကြွင်းမဲ့ ပယ်ဖြတ်လိုက်သော မဟာသက္ကရာဇ်ဟူသည် မဟာသက္ကရာဇ်(မဟာသာကီဝင်) ဘိုးတော် အဉ္စနဘုရင် ထားရစ်ခဲ့သော မဟာသက္ကရာဇ်နှစ် (မဟာသက္ကရာဇ်)ပင် ဖြစ်ပါ၏။ ယခု အဇာတသတ်နှစ်ဟု မခေါ်ဘဲ “ဗုဒ္ဓသက္ကရာဇ်”ဟု သတ်မှတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဗုဒ္ဓဝေါဟာရကိုယ်စား သာသနာဝေါဟာရဖြင့် ဖလှယ်အစား ထိုး၍ “သာသနာသက္ကရာဇ်”ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြပါသည်။

ထိုသာသနာသက္ကရာဇ် ၁ခု၊ ဝါခေါင်လတွင် ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၊ ဝေသာရတောင်၊ စရည်းပင် လိုဏ်ဂူကြီး၌ အရှင်မဟာ ကဿပမထေရ်ကြီး အများရှိသော ရဟန္တာဝါဒရာတိုကာ ပထမ သင်္ဂါယနာတင်ပွဲ ဆင်နွှဲတော်မူခဲ့ကြပါ၏။ သင်္ဂါယနာတင်ပြီး ချိန်တွင် အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓဓာတ်တော် များ ပျောက်ပျက်မည့်အရေးကို မြင်သိဝေဂ်မူ၍ တစ်စု တစ်စည်းတည်း ငဉ့်ခြံစွာ ထားရှိ ထိန်းသိမ်းရန် ဘုရင်အဇာ တသတ်နှင့် တိုင်ပင်ညီညွတ်လျက် လျှို့ဝှက်စေတီတစ်ဆူကို စီမံတည်ဆောက်စေတော်မူသည်။ မဟာဓာတုသမူဟစေတီပါ တည်း။

မူလတည်ထားနှင့်ပြီးသော ဓာတုစေတီတို့၌ ကိုးကွယ် ရန် အနည်းငယ်မျှသာ ချန်ထားစေပြီးလျှင် ကျန်ဓာတ်တော် များစွာကို သက်ဆိုင်ရာ မင်းပုဏ္ဏားတို့ထံမှ မထေရ်မြတ်ကြီး သည် အလှူခံယူတော်မူလျက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ အသစ်တည် ဆောက်သော လျှို့ဝှက်စေတီငယ်၌ ပေါင်းစု ဌာပနာခြင်းပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ၈၄၀၀၀ ကို ပူဇော်ကိုးကွယ်သူ

သမိုင်းကွင်းဆက် နိဒါန်း စတုတ္ထအချက်သည်ကား ထိုမဟာဓာတုသမူဟစေတီနှင့် ဓာတ်တော်ပေါင်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ သီရိဓမ္မာသောကမင်းတရား၏ သာသနာပြု ၈၄၀၀၀ စေတီအရေအတွက်တွင် “ရှေးကျော့ကွာအသောက စေတီငယ်တစ်ဆူ” တည်ထားပါဝင်ခြင်းဖြစ်၏။

နစ်ပြည် အထူးထုတ်

ရာဇပြုဟ်မင်းနေပြည်ကို အောင်မြင်သော သာသနာ သက္ကရာဇ် ၂၂၂၃(ဘီစီ ၂၆၁၃)တွင် အသောကမင်းတရား သည် အတိညာဉ်တန်ခိုးကြီးမားသော ဣန္ဒဂုတ္တ ရဟန္တာမထေရ် မြတ်၏ အကူအညီဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓတော်တော်တိုက်(မဟာဓာတု သမ္ပဟဓေတီ)ကို တူးဖော်ရန်နိုင်လေသည်။ ထူးခြားကြီးကျယ် သော သာသနာပြုမင်းတစ်ပါးပီပီ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ၈၄၀၀၀ကို ပူဇော်လိုသဖြင့် ထိုဓာတ်တော်များ သွင်းနံ ဌာပနာအပ်သော ဓေတီတော်ပေါင်း ၈၄၀၀၀ ကျောင်းပိဟာ ပေါင်း ၈၄၀၀၀ တည်ထားကိုးကွယ်ကြစေရန် စီမံ ဝိုင်းပြင်းခဲ့ သည်။

မဇ္ဈိမတိုက် အိန္ဒိယနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးနှင့် နယ်ခြားထိစပ် ရာ ဒေသအသီးသီးရှိ မင်းများ၊ ပုဏ္ဏား၊ မြို့စား၊ ရွာစား သေဉ်တို့ကို စာချွန်တော်ပိုလွှတ်၍ ဖိတ်ခေါ်ကာ ဓာတ်တော် များ ပေးဝေခဲ့၏။

ထိုစာချွန်တော်ဖြင့် အဖိတ်ခေါ်ခံရသူ ထီးဆောင်းမင်း မြို့စား ရွာသူကြီး ရွာအုပ်စာရင်းတွင် စစ်တောင်းမြစ်ဝှမ်း၊ တောင်ငူဒေသမှ ရွာအုပ် ဦးမြတ်လှ၊ ရွာအုပ် ဦးစောလှ၊ ရွာအုပ် ဦးကျောက်ဖားတို့ ပါဝင်သဖြင့် ပါဠိလိုပုတ်ပြုသို့ သွားရောက်ခဲ့ကြသည် ဆိုပါ၏။ ရောဝတီမြစ်ကို လွန်ကျော် ဆာအခါ အနောက်တက် တောတောင် ကန္တာရတစ်လျှောက် သုံး၌ အတိညာဉ်တန်ခိုးရှင် ဣန္ဒဂုတ္တရဟန္တာမထေရ် ဖန်ဆင်း စီရင်အပ်သော နတ်လမ်းမကြီးအတိုင်း နာရီပိုင်းအတွင်း မောင်မပန်း ခရီးနှင့်နိုင်ကြသည်ဟု သိရပါ၏။

ဓေတီတော်ပေါင်း ၈၄၀၀၀ တည်ထားရန် စီမံ ဝိုင်းပြင်း သော သက္ကရာဇ် ၂၂၂၃(ဘီစီ ၂၆၁၃)တွင် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ၌ ရှေးဦး ပျူမင်းဆက် စတင်နေပြီဖြစ်သည်။ တချို့က သရေခေတ္တရာမင်းဆက် လေးဆက်မြောက် "ရန်တန်ပိုင်မင်း" သည် အသောကမင်းတရားနှင့် ထီးပြိုင်နန်းပြိုင်ဟု ဆိုကြ ၏။ သမိုင်းပါမောက္ခတစ်ဦးက ရှေးဟောင်း ပျူမြို့တော် မိုင်း မော(ကုမဲမြို့အနီး)၏ မြို့တည် သက္ကရာဇ် ရက်စွဲအကြမ်း အဖြစ် ဘီစီ ၂ရာစုဟူ၍ ဖော်ထုတ်ပြထား၏။ ထိုမြို့တော် မိုင်းမော(မတည်သေးမီကာလအပါအဝင်) ထင်ရှားသောဓေတီ တွင် ရောဝတီနှင့် သလ္လာဝတီမြစ်နှစ်သွယ်အကြား မြေပြန့် ထွင်ပြင်ကြီးအတွင်း၌ မြို့ရွာများစွာ ပေါ်ပေါက်ထွန်းကားလျက် နိမ့်သည်။ ရာသီဥတုကောင်းမွန်၍ မြေဩဇာထက်သန်လျက် သစ်တော မြစ်ချောင်း ရှင်သန်စီးဆင်းရာ နယ်မြေဖြစ်သော ကြောင့် ကျောက်သံမြို့(ယခု ကျော့က္ကာရွာ၏ အနောက် အရပ်)သည် အချက်အချာကျကာ စည်ကားလှပါ၏။

သလ္လာဝတီမြစ်ဝှမ်း၊ အလုံနံရွာဒေသမှ ကျောက်သံမြို့ စားသည်လည်း တောင်ငူဒေသမှ ရွာအုပ်များနည်းတူစွာ အသောကမင်း စာချွန်တော်ကို ရရှိလိမ့်မည်။ ပါဠိလိုပုတ် မင်းနေပြည်၏ ခွဲတမ်း မြတ်ဗုဒ္ဓတော်တော်အချို့ကို လက်ခံ လိမ့်မည်။ ဌာပနာသွင်းနံသော ဓေတီတော်တစ်ဆူကိုလည်း တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့လိမ့်မည်ဟု ဆက်စပ် မှန်းဆနိုင်ပေ သည်။ အကြောင်းသော်ကား ထိုကျောက်သံမြို့၏ အရှောက် သံဖြူချောင်းအနီးရှိ ဘူမိနက်သန် ကုန်းမြေပွန်၌ အသောက ဓေတီတော်နှင့်တကွ အသောကကျောက်တော် ပူးတွဲ တည် ထား အထင်အရှားရှိသောကြောင့်ပေတည်း။

ပါဠိလိုပုတ်ပြည့်ရှင် အသောကဘုရင်သည် တည်ထား ဆောက်လုပ်ပြီးစီးသွားသော ဓေတီတော်ပေါင်း ၈၄၀၀၀၊ ကျောင်းတော်ပေါင်း ၈၄၀၀၀၊ ရေကန်ရေတွင်းနှင့်တကွ အစုစု ကုသိုလ်ဒါနတော်များကို သာသနာနှစ် ၂၂၆၃နှစ်တွင် ရေစက် သွန်းချ၍ လှူဒါန်းတော်မူပါသည်။ ရေစက်သွန်းချပွဲ ကျင်းပ ရာ အသောကာရုံကျောင်းတော်ပေါ်မှ သာသနာဒါယကာ မင်းမြတ်သည် တန်ခိုးရှင် ဣန္ဒဂုတ္တရဟန္တာမထေရ်မြတ်နှင့် တကွ တခြားရဟန္တာများ၏ တန်ခိုးအာနတော် အကူအညီ အားဖြင့် လှူဒါန်းသမျှ ကုသိုလ်တော်များဖြစ်ကြသော ဓေတီ တော်၊ ကျောင်းတော်အားလုံးကို အကုန်အစင် ပူးမြင်ခွင့်ရရှိ လျက် ကြည်ညိုအထူးသန်စင်၍ ရွှင်မြူးပီတိ အထွတ်ထွင်

သည်ဟု အဆိုရှိပါ၏။

ကျောက်သံမြို့ သံဖြူချောင်းနှင့် တစ်ဝဂ္ဂ လိုဏ်စေတီ ရှေးခေတ် ပျူမြို့တော် မိုင်းမော(ကုမဲရွာအနီး)နှင့် နောင်းခေတ်မြို့တော် သရေခေတ္တရာ(ပြည်မြို့အနီး)တွင် အသီးသီးတိမ်းပါး ပျက်စီးသွားသကဲ့သို့ ကျောက်သံဖြူသည် လည်း ကစဉ့်ကလျား ပျက်စီးသွားရလေသည်။ အလားတူစွာ ပင် သီရိဓမ္မာသောကမင်းတရား၏ စေတီတော်ပေါင်း ၈၄၀၀၀ ၏ ယိုယွင်းပြိုပျက်ရာတွင်လည်း ကျောက်သံဖြူ အသောက စေတီတစ်ဆူမှာ အပါအဝင်ဖြစ်ရလေသည်။ သံဖြူချောင်းကမ်း ပါး ပြိုဆင်းမှု သစ်ပင်ချွန်နွယ် ပိတ်ဆို့ လွှမ်းဖုံးမှု၊ စေတီ ကိုယ်လုံးတော် ပြိုပျက်မှု စသည်အားဖြင့် တောင်မှို ကုန်းမြေ သဏ္ဍာန်သာ ကြွင်းကျန်ရစ်ပေလိမ့်မည်။

ရှေးသူ့ဟောင်းတို့၏ ဣတိဟာသ နှုတ်မြွက်သမိုင်းအရ ကျောက်သံဖြူ ပျက်စီးသွားလေသော် ရှင်ကုန်သူ ဗြိသားအချို့ သည် မြို့၏ အရှေ့မြောက်အရပ်၊ တောင်ကုန်းများ ဝန်းရံအပ် သောနေရာ၌ ရွာကြီးအဖြစ် တည်ထောင်လိုက်ကြ၏။ ကျောက်တိုင်၊ ကျောက်ချပ်ကြီးများဖြင့် ရွာစည်းရိုးသဖွယ် ထောင်မတ် စိုက်ထူကားရုံ နေထိုင်ကြသောကြောင့် ကျောက် ကာ(ကျောက်ကာ)ရွာဟု သမုတ်ခဲ့ကြလေ၏။ ဤကဲ့သို့ နေထိုင် လာကြသည်မှာ ပေါက်ကွဲမှု၊ ပုန်းမင်းဆက်များအထိ ကြာရှည် ၏ဟု သိရပါသည်။

ဤသို့သော ကျောက်ကာရွာသည် သာသနာသက္ကရာဇ် ၁၅၈၈ ခု(အေဒီ ၁၀၄၄)တွင် နန်းစံသော ပုဂံ-အနော်ရထာ မင်းတရားလက်ထက်သို့ ရောက်သောအခါ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာ အုပ်စု၏ ပဓာနအချက်အချာ ကျောက်ကာရွာကြီးအဖြစ် သတ် မှတ်ခြင်းခံရလေသည်။ ကျောက်ကာရွာကြီး၌ ထားရှိ အုပ်ချုပ်စေ ခဲ့သော ကျေးရွာအုပ်စုအကြီးအကဲကို "ကျောက်ကာမင်း"ဟု သောအမည်ဖြင့် ရေးထိုးကမ္ဘာတစ်ဝန်းတော်ကြောင်း ကျောက် ကာရွာနိဘုရားစေတီကျောက်စာ၌ အထင်အရှားတွေ့နေရပါ၏။

ထိုကျောက်ကာမင်းသည် အစဉ်အဆက်အားဖြင့် အပြတ် အလပ်မရှိဘဲ အုပ်ချုပ်စီမံလာခဲ့ကြပါသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှည်ကြာကုန်ဆုံးပြီးနောက် သာသနာနှစ် ၁၉၄၄ခု(ခရစ်နှစ် ၁၄၀၀ပြည့်)တွင် ပထမအင်းဝမင်းဆက် ၁၇ရင်မင်းခေါင်ကြီး လက်ထက် ကျောက်ကာမင်းက စေတီတစ်ဆူတည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့၏။ သံဖြူချောင်းကမ်းပါးရှိ အသောကစေတီဟောင်း အပြိုအပျက်များ ကိန်းဝပ်ရာ ကုန်းမှို၌ပင် တိုက်တိုက်ဆိုင် ဆိုင်ရွေးချယ် ရင်းလင်း၍ ကုလားကျောင်းတိုက်ခံနှင့် တစ်ဝဂ္ဂ လိုဏ်စေတီတည်ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။ တစ်ဝဂ္ဂ ပုံသဏ္ဍာန်

ကို အကြောင်းပြု၍ "ရွှေဂူဘုရားစေတီ"ဘွဲ့တော်အမည်ကို ဖွဲ့ချည်ရာမှ ကျောက်ကာအမည်ရေတင်လျက် "ကျောက်ကာရွှေ ဘုရားစေတီ"ဟူ၍ တိုးတက် ထင်ရှားလာပါ၏။

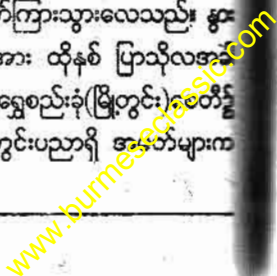
အသောက ကျောက်စေတီနှင့် နွားကျောင်းသား

နှစ်ပေါင်းရာချီ ကုန်လွန်ပြန်၍ သာသနာနှစ် ၂၀၇၀ခု (ခရစ်နှစ် ၁၅၂၆ခု)သို့ ရောက်သောအခါ ပထမ အင်းဝ မင်းဆက် ပြတ်စဲကာ သိုဟန်ဘွားမင်း အုပ်စိုးလာသည်။ မြို့ရွာအများ ပျက်စီး၍ သာသနာညှိနှိုင်းသွားရာတွင် ကျောက် ကာရွှေဂူဘုရားစေတီတော်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ စောင့် ရောက်သော ဒါယကာ မရှိသဖြင့် အုတ်ကြား အပင်ပေါက်၍ စေတီကိုယ်လုံးတော် ပြိုကျပျက်စီးရပြန်လေ၏။

ဒုတိယ အင်းဝမင်းဆက် ပေါ်ပေါက်၍ သာသနာနှစ်မင်း တရား ထီးနန်းဆက်ခံပြီးနောက် သာသနာနှစ် ၂၁၀၀ပြည့် (ခရစ်နှစ် ၁၆၄၆ခု)တွင် စစ်ကိုင်းကောင်းမှုတော်(ရာဇမထိ ဓူဠာ)စေတီကြီးကို တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုနှစ်တွင် ပင် ကျောက်ကာရွာမှ နွားကျောင်းသား မောင်ဆုအောင်သည် သိကြားနတ်ပူကပ်လျက် ထူးခြားသော စကားများကို အခိုင် အမာပြောကြားလာလေသည်။ ရွာဦးဆရာတော် အရှင်ဉာဏ မဉ္ဇူ အမူးပြုသော ရပ်ရွာလူကြီးများက သူ့စကားအတိုင်း ကုန်းမှိုမှို ချုံအုပ်အုပ်ကို ခုတ်ထွင်ရင်းလင်းစေသောအခါ သိကြားနတ်ပူစကားနှင့်အညီ ဝါဖတ်ခြင်းကြီးပမာဏရှိသော (ကျောက်သံဖြူဟောင်းမူလ) အသောကကျောက်စေတီငယ် တစ်ဆူကို တူးဖော် ဖူးမြင်ခဲ့ကြရလေ၏။

ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဖွယ်ဂန္ဓိရ ကျောက်စေတီငယ် အား ဌာပနာအဖြစ် ငုံ့မျိုးထားခဲ့သော လက်ရှိ ရွှေဂူစေတီ တော်ကို ထိုဆရာဇော် အမူးပြု၍ တည်ထားလေရာ သာသနာနှစ် ၂၁၀၂ခုတွင် ပြီးမြောက် အောင်မြင်ခဲ့ပါ၏။ မင်္ဂလာကျောက်စာကမ္ဘာတစ်ဝန်းတော်ကြောင်း ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၅ရက်တွင် ရွှေထီး တော် အထွတ်တင်ပြီးစီးသည်ဟု သိရပါ၏။

အသောက ကျောက်စေတီငယ်တစ်ဆူ တူးဖော် ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် ညဉ့်အခါကာလမှ စတင်လျက် ရောင်ခြည်တော် လွှတ်လေ့ရှိသောကြောင့် တန်ခိုးတော် ကြီးမားကြောင်း သတင်းပျံ့နှံ့ ကျော်ကြားလေရာ အင်းဝမင်း တရားကြီးထံ ရွှေနားတော်ပေါက်ကြားသွားလေသည်။ နွား ကျောင်းသား မောင်ဆုအောင်အား ထိုနှစ် ပြာသိုလအခါ နေပြည်တော်သို့ ခေါ်ဆောင်၍ ရွှေစည်းခုံ(မြို့တွင်း)စေတီ၌ ရာဇဂုရု ဆရာတော်များ၊ နန်းတွင်းပညာရှိ အနတ်များက

နိဗ္ဗာန် မဟန် စစ်မေးတော်မူကြပါ၏။

သိကြားနတ် ပူးဝင်နေသော မောင်ဆုအောင်က ဆွန်းပတ္တများနှင့်အညီ အံ့ဖွယ် မှန်ကန်သော တာဝတိံသာ နတ်ပြည်အကြောင်း ဝေဇယန္တုပြာသာဒ်အကြောင်း သိကြားနတ်မင်းဆိုင်ရာ အသုံးအဆောင်များ အကြောင်းခြင်းရာများကို တပုဂံတင်ဆင်း ပြောဆိုပြသည်ဟူ၏။ မောင်ဆုအောင်အား သိကြားနတ်ပူးကပ် ဝင်ရောက်သည်မှာ အမှန်ဖြစ်၏ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း မှန်နန်းရာဇဝင်၌ တွေ့ရပါ၏။

မှန်နန်းရာဇဝင်အဆိုအရ သာလွန်မင်းတရားသည် သိကြားမင်းနှင့် တိုက်ရိုက်စကားပြောခွင့်မရကြောင်း ပါရှိလေသည်။ အမတ်ပညာရှိနှင့် သိကြားမင်းပြောဆိုဟန် မှတ်တမ်းထား ရှိပါသေး၏။

နွားကျောင်းသားနှင့် သာလွန်မင်းတရား

အမတ်။ အသင် သိကြားမင်း... ဤလူပြည်သို့ အဘယ်ကိစ္စအတွက် ကြွရောက်ပါသနည်း။

သိကြား။ အဆွေ... ငါ၏ မိတ်ဆွေဟောင်း ငဆုအောင် ဆင်းရဲလှသဖြင့် သူ့အား ချီးမြှောက်ရန် လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ၏ အဆွေ။

အမတ်။ မောင်ဆုအောင်နှင့် အသင် သိကြားမင်း အဘယ်သို့ တော်စပ်ခဲ့ပါသနည်း။

သိကြား။ အဆွေ... ငါသိကြား။ အသင်တို့ မင်းတရားနှင့် ငဆုအောင်တို့ သုံးဦးကား လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း သုံးကျဇွဲ ဖြစ်သောကြောင့် အိန္ဒိယပြည်၌ ချစ်မိတ်ဆွေများ ဖြစ်နေကြ၏။ ထိုစဉ်က ငဆုအောင်သည် အသက်မွေးလျက်

ငါအား ကျေးဇူးပြုခဲ့သောကြောင့် ယခုလာ၍ တုံ့ပြန်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏ အဆွေ။

အမတ်။ အသင် သိကြားမင်းသည် ငဆုအောင်ကိုသာ ချီးမြှောက်ချေသည်။ မင်းတရားကိုမူ အဘယ်ကြောင့် မချီးမြှောက်ပါသနည်း။

သိကြား။ မင်းတရားအား ငါ ချီးမြှောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ရာဇမဏိစူဠာစေတီ ပန္နက်ချစဉ်အခါက ငါနှင့် သူ့တစ်ဖုရား ဖျိုင်းယောင်ဆောင်လျက် ပရိဝုဏ်အရှေ့မြောက်ထောင့်ရှိ မန်ကျည်းပင်ထက်၌ နားနေရင်း စောင့်ရှောက်ခဲ့ပေ၏။ အဆွေ ငါလာသောကြောင့် စတုမဟာရာဇ်၊ အာကာသစိုး၊ ရကွစိုး၊ ဘုမ္မစိုးနတ်အပေါင်း လာရောက် ခစားကြ၏။ ထိုနတ်တို့ စုပေါင်းကြရာ၌ ဖုတ်၊ တစ္ဆေ သရဲ၊ သဘက် စသော မကောင်းဆိုးရွားများ အဝေသို့ ပြေသွားကြရလေ၏။ ဤနည်းဖြင့် စေတီတော်တည်စဉ်ကာလအတွင်း အန္တရာယ်ကင်းရှင်း ရပေသည် အဆွေ။

သာလွန်မင်းတရားလည်း အလုံးစုံ သိခွင့်ရ၍ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းကာ မောင်ဆုအောင်အား ပူးတောင်းကန် နွားစားကျက်မြေနှင့်တကွ ဆုလာဘ်ရတနာပေးသနား၍ ချီးမြှောက်တော်မူပါ၏။ သိကြားမင်းသည် ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာကြီးများထံ ပူးကပ်လျက် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အလုပ်အကျွေး ဆေးဝါးဒါယကာဖြစ်လာအံ့သော စာသင်သား ဇီဝကအား တစ်ပါးသူ မသိမတတ်နိုင်သော ဆေးပညာကို သင်ပေးခဲ့ဖူးကြောင်း ဝိနည်းမဟာဝါအဋ္ဌကထာ၌ လာရီပုံကို ထောက်ဆ၍ သိကြားပူးကပ်ခြင်းမှာ ယုံကြည်ထိုက်လှစွာ၏။

ဖလ်နန်းရှင် စစ်ကိုင်းမင်းလက်ထက်(ကောဇာနစ် ၁၁၇၉)တွင် တစ်ကြိမ်၊ သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီးနောက် (ကောဇာနစ် ၁၂၆၀ပြည့်)တွင် တစ်ကြိမ်၊ စတုတ္ထ ရွှေဂူနီ စေတီတော်အဖြစ် ကောဇာနစ် ၁၃၃၂တွင် တစ်ကြိမ် တိုးချဲ့ မွမ်းမံပြုပြင် ပူဇော်လာကြခြင်းကြောင့် ဘုန်းတော်တို့ ၌ တန်ခိုးရှိန်ဝါ ကျက်သရေမင်္ဂလာအဖြာဖြာ ပွင့်လင်း တောက်ပလျက်ရှိသည်ကို မျက်မြင်မှချ ဖူးတွေ့နေရပေ သတည်း။

* * *

တို့စောစစ်ကိုင်း

www.burmeseclassic.com

မေတ္တာတရားသဗ္ဗာန် အောင်မြင်ရာ

ပေါ်လွင်ဦး (ရေး)

ပန်းချီ - ၀၀၇၂

“အာဠာဝက၊တဲ့ဟေ့” ဟု ဒေါသတကြီး ကြီးဝါးအော်
ဆဲသံသည် ကောင်းကင်ဘာဝင်ထက်၌ နားကွဲလှပတတ်ပင်။
လောဘ၊ မောဟတို့ လွှမ်းမိုးနေပါသလား။ ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရား၏ ဖောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကို သူ့သာ ပိုင်ထိုက်
သည်ဟု ဒေါသဖြင့် ကြီးဝါးပစ်ကြွေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဂေါတမ ဘုရားရှင်ကတော့ မည်သို့မျှ မမူလေ။
အာဠာဝက ဘီလူးသည် ကြီးဝါး ပာဏ်အော်၍ သုံးလူရှင်ပင်
မြတ်ဘုရားအား အန်တု တိုက်ခိုက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်နေ
၏။ ဂေါတမဘီရားရှင်၏ ပလ္လင်ကို ရယူဖို့နေနေသာသာ
အားတောင်း ကပ်ရလိမ့်မည်မဟုတ်။

အချို့သောသူများသည်လည်း အာဠာဝက ဘီလူးအား
မြတ်စွာဘုရားရှင်မှ နိုင်ပါမလားဟု စိုးရိမ်စိတ် တဖြည်းဖြည်း
ထင်လာခဲ့သည်။ အာဠာဝက၊ က ကြမ်းသည်ထက် ကြမ်းလာ
သော်လည်း တို့များ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကတော့ ရွှေပလ္လင်
ထက်တွင် တည်ငြိမ်စွာ သီတင်းသုံးလျက်ပင်။

အာဠာဝက ဘီလူးကလည်း လက်လျှော့မည်မဟုတ်။
ဥပုသ်များကို ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအပေါ် ရွာချလိုက်သည်။
သို့သော် ပူပြင်းလှသော ထိုပြာပုများသည် မြတ်စွာဘုရား၏
ခြေတော်ရင်း၌ စန္ဒကူးနံ့သာနံ့မွှေးသော ပန်းဝတ် ပန်းမှုန်တို့
ဖြူးသွားသည်။ ထို့နောက် အာဠာဝကသည် ရွံ့နွံ့ပုများဖြင့်
အသက်မပြတ် ရွာသွန်းတိုက်ခိုက်သော်လည်း ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရားက မမူပေ။

သူ ဘယ်လိုလုပ်ရမည်နည်း။ အမှောင်ထု ဖုံးလွှမ်းပြီး
အမှောင်ထဲမှ ထွက်ပြေးရန် ကြံစည်မိတော့သည်။ သူ၏
ကိုယ်တွင် ချွေးသီးချွေးပေါက်များ ကျဆင်းလာခဲ့ပြီ။ ခန္ဓာ
ကိုယ်သည်လည်း တုန်ယင် မောဟိုက်လာချေပြီ။ ဂေါတမ
ဘုရားရှင်အား သူ မနိုင်တော့မှန်း သိရပြီ။ ဒါကြောင့်လည်း
အမှောင်ထုကို အကာအကွယ်ပြု၍ ထွက်ပြေးမည်အကြံ
နှင့်...

“ဟယ်...ဂေါတမ၊ ငါ့ရဲ့ ဘုန်းတန်ခိုးတော်ကြောင့်
အာဠာဝကတစ်ခုလုံး အမှောင်တိကျအံ့”
ဟု ကြီးဝါးပြီး အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ
ဂေါတမသည် နွေညင်းတွင်း ပမာဏရှိသော ရောဂါခြည်တော်
ဖြင့် အလင်းဆောင်ကာ အာဠာဝကလွတ်လိုက်သောအမှောင်
ထဲကို ဖျက်ဆီးလိုက်တော့သည်။ ထိုအခါ ပတ်ဝန်းကျင်
ထဲသို့ လင်းထိန်သွားတော့၏။ ထိုအချိန် ပရိသတ်တို့က
သည်း “ဟယ်ခနဲ...ဟာခနဲ” အံ့ဩကုန်ကြသည်။

ဂေါတမဘုရားရှင်ထံသို့ သာဝတ္ထိပြည်မှ မာရ်နတ်
သည်လည်း လာရောက်တိုက်ခိုက် လှယူဖူး၏။ ယခုလည်း
အာဠာဝကသည် ကိုးမျိုးသော လက်နက်များဖြင့် တိုက်ခိုက်
သော်လည်း မအောင်နိုင်၍ နောက်ဆုံး၌ သူ အားအကိုးရ
ဆုံး ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ဖြင့် ပစ်လွှတ်တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်
တော့သည်။

ဒီပွဲတွင် သူ ရုံး၍မဖြစ်။ အကယ်၍များ ရုံးခဲ့လျှင်
လှုပ်အလယ်ကြား သူ အရက်ကွဲရတော့မည်ဟု တွေးတော
လျက် ဘွဲ့ ဖြူလက်နက်ကို သုံးလေးပတ် ဝှေ့ရမ်းကာ
ဂေါတမဘုရားရှင်ထံသို့ ပစ်ထည့်လိုက်တော့သည်။ အသံ
ကား ကြောက်မက်ဖွယ်လိလိပင် ဖြစ်သည်။ ပရိသတ်တို့
လည်း ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ကုန်၏။ သို့သော် အာဠာဝက၏
အားအထားရဆုံး လက်နက်သည် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏
ခြေတော်ရင်းဝယ် ခြေသုတ်ပုဆိုးနယ် ရစ်ခွေလျက် ဖြစ်နေ
ပါတော့သည်။

အာဠာဝကသည် ဤမျှ ဘုန်းတန်ခိုးရှင်ကို သူ မမြင်
ဘူးသောကြောင့် အံ့ဩပြီးရင်း အံ့ဩနေ၏။ ထို့နောက်
ခဏတွင်း အတွေးတစ်ခုဝင်လာကာ ဂေါတမသည် မေတ္တာ
အာနဘော်ကြောင့်သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သည်တော့ ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရား စိတ်ဆိုး ဒေါသထွက်ပြီး မေတ္တာနှင့် ကင်းကွာ
အောင် ပြုအံ့ဟု တွေးကာ ဂေါတမထံ သွားပြီး...

“ရဟန်းကြီး...ငါ၏ ဗိမာန်မှ ယခုပင် ထွက်သွား
လော့။ နောက်တစ်ဖန် ပြန်ဝင်လာခဲ့တော့ ဂေါတမ”
ဟု အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ဝင်ချည်ထွက်ချည် ပြုလုပ်ခိုင်း
လေသော် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်...

“ငါ့အား အာဠာဝကသည် အားပြတ်ရန်အလိုအတွက်
ယခုလို ခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ငါ မထွက်တော့။
ပလ္လင်ပေါ်၌သာ သီတင်းသုံးနေတော့မည်”

ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး ပလ္လင်ပေါ်၌သာ သီတင်းသုံးနေလိုက်
တော့၏။

ထို့နောက် အာဠာဝကသည် အမြင်မှန်ရလာပြီး သူ၏
လက်နက်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ မေတ္တာလက်နက်လောက်
မစွမ်းပါလားဟု သိပြီး မြတ်စွာဘုရားထံမှ တရားနာယူ၍
သောတာပန်တည်သွားပါတော့သည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ မေတ္တာလက်နက်ကား
ကြီးမားလှပါပေသတည်း။

* * *

သစ္စာရွှေကျင်သာသနာ့ပိုင်ဂန္ဓိကလတ်ပစ္စိဟရ်သရာတော် (၁၂၆-ခုသ)

သစ္စာမမြောက် ရွှေကျင်သာသနာပိုင် အရှင်ကောလာသမထေရ်

မောင်ဆန္ဒ (လယ်ဝေး)

မြင်းပျံမြို့အနောက်ဘက် ၁၄မိုင်ခန့်အကွာ သမန်းအေးရွာနေ ခမည်းတော် ဦးရွှေအိ၊ မယ်တော် ဒေါ်ကြီးခေါင်တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၆ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၂၇ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။ သား ၅ယောက်၊ သမီး ၂ယောက်အနက် ဒုတိယမြောက် သားရတနာဖြစ်သည်။ ယာတော၌ နေစဉ် မွေးဖွားသဖြင့် “မောင်တော” ဟု အမည်မည့်သည်။

၆နှစ်သားအရွယ်တွင် သမန်းအေးရွာကျောင်း ဘုန်း

တော်ကြီး ဦးဥတ္တမထံ ပညာစသင်သည်။ ထို့နောက် တောချောင်းဦးဆရာတော်ဦးဝုဇ္ဈိထံ ပညာသင်သည်။ ဇာန်ဖန် ဆင်စွယ်ပေါင်းတောရ ဆရာတော် ဦးအာနိစ္စထံ၌ ဆက်လက်ပညာသင်သည်။ အသက် ၉နှစ်သားတွင် ဆရာတော် ဦးဥတ္တမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် သာမဏေဖြစ်သည်။ အသက် ၂၀ ပြည့်သော် ချောင်းဦး ပဲပြစ်တောရ ဆရာတော် ဦးဥတ္တမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး ခင်မွန်သုံး ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်က နိဿယမာရာပြုသည်။

နတ်ပြည် အထူးထုတ်

နာမည်ကျော် သီလံဆရာတော်၏ တပည့် ရွှေကျင် ဆရာတော်နှင့် ရှမ်းလေးကျွန်းဆရာတော်၏ အဆက်ဖြစ် သည်။ ခင်မွန်သုံးဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်သည် ရှမ်းကလေးကျွန်း ဆရာတော်နှင့် ရွှေကျင်ဆရာတော်၏ တပည့်ဖြစ်သည်။ သို့ ဖြစ်ရာ အရှင်ကောလာသည် ခင်မွန်ဆက်၊ ခင်မွန်ထွက်ဟု ဆို နိုင်သည်။

ရဟန်း (၁၁)ဝါရသော် ရွှေကျင် ဒုတိယ သာသနာ ပိုင် ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော်ထံ၌ ပညာသင်ခဲ့၍ ဆရာကောင်း။ ဆရာမြတ်များထံ နည်းခံခွင့်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။

ဆရာဖြစ်သော ခင်မွန်သုံးဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော်ကြီး သည် ဝိနည်းအရာတွင် သံသယရှိလျှင် အသုံးအစွဲမပြု ဆောင်ကြဉ်သည်။

ရေစကြို၊ ဂူဖြူတောရ ဆရာတော်သည်လည်း ဝိနည်းအရာ၌ အထူးကျော်ကြားသည်။ အလို ခင်မွန်ဆရာ တော်နှင့် ဂူဖြူတောရ ဆရာတော် ဆုံဆည်းသော် ဂူဖြူ ဆရာတော်က...

“ယခုခေတ်ပေါ် ရထားစီးအပ် မအပ်ကို စာဆိုအတိုင်း ဖြေစမ်းပါ”

ဟု မိန့်သည်။ အလိုခင်မွန်ဆရာတော်က...

“ဂီလာန မဟုတ်လျှင် ပေါင်းချုပ်၊ ရထား၊ လှည်း၊ ခံလွန်ထမ်းစင် မစီးကောင်း”

ဟု လျှောက်သည်။

ထိုအခါ ဂူဖြူတောရ ဆရာတော်က...

“ယခုခေတ် မန္တလေး-ရန်ကုန် ခုန်ဆန်သွားနေတဲ့ စက်ရထားရော အပ်၊ မအပ် ဘယ်ပုံသဘောရသလဲ”

ဟု မေးသည်။ ထိုအခါ အလို ခင်မွန်ဆရာတော် က...

“ဘယ်ပုံသဘောရလဲ ပြောရရင် စက်မီးရထားသွားပုံ ပြောပါဦး”

ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ ဂူဖြူတောရ ဆရာတော်က...

“ဘယ်ပြောတတ်မလဲ၊ တွေ့မှ မတွေ့ဘူးဘဲ”

ဟု ဖြေသဖြင့်...

“မိဖြင့် မစီးတာဘဲ အပြစ်ကင်းပါတယ်လေ”

ဟု ရှောင်ကြဉ်သည်။

ဝိနည်းနှင့် ပတ်သက်လျှင် ဘုရားရှင် မျက်မှောက်၌ ရိုဘိအလား စောင့်ထိန်းသည်။

ဤသို့ ဝိနည်းကို အလေးထားသော ဆရာကောင်း။ ဆရာမြတ်တို့၏ တပည့်ဖြစ်သော အရှင်ကောလာသည်

ငယ်စဉ်က စာပေသင်ယူခဲ့သော မိမိရွာ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းသို့ ဂါရဝပြုရန် ရောက်သွားသည်။ ဆရာရင်းသည် သုဗ္ဗောဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်သည်။ ဂိုဏ်းစည်းကမ်းအရ အခြားဂိုဏ်း တစ်ပါးနှင့် ပစ္စည်းအတူ သုံးဆောင်ခြင်းကို ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သားတွေက ရှောင်သည်။ ဆရာကျောင်းရောက်သော် ရေပင် မသုံးချေ။ ဤတွင် ငယ်ဆရာက “မောင်ကောလာသ...ကုဋီ ဒေါမိသာပါ ထမ်းမလာဘဲကိုး”ဟု ရယ်ရယ်မောမော မိန့် သည်။ ငယ်ဆရာရင်းမို့ မပြောသာသဖြင့် ခေါင်းငုံ့ ငြိမ်နေခဲ့ရ သည်။ ဝိနည်းပညာတို့ ဂိုဏ်းပညတ်ချက်ကို တစ်သေမတိမ်း လိုက်နာသည်။

တစ်ခါတွင် ခင်မွန်ဆရာတော်ကြီးထံ ဝင်ရောက်ဖူးရာ ဆရာတော်ကြီးက “မောင်ကောလာသ...တို့ဆီမှာ ကတိ တစ်ခုသွားစမ်း ထန်းရည်ချိုကို ယမကာလိကအဖျော်အဖြစ် သုံးဆောင်ကြသည်။ မကျွမ်းမချက်ဘဲ မသောက်ပီတူးလို ကတိပေးစမ်း”ဟု မိန့်သည်။

အရှင်ကောလာသက ကတိခံခဲ့သည်။ ထိုမှ မန္တလေး ဝိသုဒ္ဓါရုံကျောင်းရောက်သော် ဒုတိယမြောက် သာသနာပိုင် ဆရာတော်က...

“မောင်တို့ဆရာတော်က ဘာများမိန့်သလဲ”

ဟု မေးသည်။ မိန့်ကြားသည့်အတိုင်း ပြန်လျှောက် သော်...

“ဘာလို ကတိခံခဲ့သလဲ၊ ဟုတ်မှ မဟုတ်ဘဲ။ ခင်မွန် ဆရာတော်က ဝိနည်းတော့ တကယ်တတ်ကျွမ်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတတ်ကျွမ်းတာက ကျေးဇတာဝိနည်းပါကွာ”

ဟု ရယ်ရယ်မောမော မိန့်ကြားသည်။ ဝိနည်းကျမ်း ဂန်လာ မဟုတ်သော်လည်း သံသယ ကုက္ကုစဖြစ်လျှင် ရှောင်ကြဉ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

အရှင်ကောလာသသည် ဒုတိယမြောက် ရွှေကျင် သာသနာပိုင် ဆရာတော်၊ စတုတ္ထမြောက် ရွှေကျင်သာသနာ ပိုင်ဖြစ်သည့် ခင်မွန်ဆရာတော်တို့၏ တပည့်ဖြစ်သဖြင့် ဝိနည်း အလွန်လေးစားသည်။ တစ်ခါသော် ဆင်စွယ်ပေါင်းတောရ သို့ သွားရာ ငယ်ဆရာ အရှင်အာဒိစ္စနှင့် ဆွမ်းအတူစားခွင့် ကြိုသည်။ ဆွမ်းပွဲကို သစ်ပင်အောက် ခုတင်ကွပ်ပျစ်၌ ပြင် ထားသည်။ ဝိနည်းတော်အရ ခုတင်တစ်ခုတည်းတွင် နှစ်ဝါ ထက် ၂ ခု သော၊ ငယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် မထိုင်အပ်ဟူ၍ စည်းကမ်းရှိသဖြင့် သပိတ်တွင် ဆွမ်းထည့်ပြီး ခုတင်အောက် ဆင်းလျက် မတ်တတ်ရပ် စား၏။

ရွှေကျင်သာသနာတော်သမိုင်းတွင် ပထမ ရွှေကျင်

ဆရာတော်ဘုရားကြီးက သက္ကရာဇ် ၁၂၅၅ခုနှစ်တွင် ပျံလွန်တော်မူသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၅၆ခုနှစ်တွင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရမဆရာတော်က သာသနာပိုင်ဖြစ်လာသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၈ခုနှစ်တွင် ဒုတိယမြောက် သာသနာပိုင် ပျံလွန်သော် ဒီပဲယင်းဆရာတော်နှင့် ကျိက္ကစံ ဆရာတော်တို့ သာသနာပိုင်ဖြစ်လာသည်။ ကျိက္ကစံဆရာတော်သည် သက္ကရာဇ် ၁၂၇၉ခုနှစ်တွင် ပျံလွန်သော် ဒီပဲယင်းဆရာတော်တစ်ပါးတည်း အုပ်ချုပ်သည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၉ ခုနှစ်တွင် ဒီပဲယင်းဆရာတော် ပျံလွန်သော် သက်တော် ၈၂နှစ်ရှိ ပတ္တမြား ဆရာတော်နှင့် ခင်မွန်တောရ ဆရာတော်ကို သာသနာပိုင် တင်မြှောက်သည်။ ပတ္တမြား ဆရာတော်က သက်တော်ကြီးရင့်သဖြင့် တာဝန်မထမ်းဆောင်နိုင်၍ တွဲဖက်ဆရာတော်များဖြင့် အုပ်ချုပ်သည်။

ကျိက္ကစံ ဆရာတော်နှင့် ဒီပဲယင်းဆရာတော်နှစ်ပါးကို တစ်ပြိုင်နက် သာသနာပိုင် တင်မြှောက်ရာတွင် တတိယ သာသနာပိုင်ဟု အသိအမှတ်ပြုသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၉ခုနှစ်တွင် အလုံဆရာတော်ကို စတုတ္ထမြောက် သာသနာပိုင်ဟု သတ်မှတ်သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၉၁ခုနှစ်တွင် အလုံဆရာတော် ပျံလွန်သော် ရှိမ္မကာ၊မြို့ ချမ်းသာကြီးဆရာတော်ကို သာသနာပိုင်မြှောက်သည်။ သာသနာပိုင်သက် လေးလအရတွင် ပျံလွန်တော်မူပြန်သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၉၄ ခုနှစ်တွင် ဖန္တိမာရုံ ဆရာတော်အား သတ္တမမြောက် ရွှေကျင်သာသနာပိုင်အဖြစ် တင်မြှောက်ကြသည်။ သာသနာပိုင်ဖြစ်တော်မူချိန်တွင် ယိုးဒယား(ထိုင်း)က ပင့်သဖြင့် စည်ရှင်ဆရာတော်၊ တောင်ငူ ဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်မှ ဦးကုဏ္ဍလတို့နှင့်အတူ သိမ်သမုတ်ရန် ကြွခဲ့သည်။

ဖန္တိမာရုံ ဆရာတော်ကြီးသည် ပရိယတ္တိကျမ်းစာများ ပို့ချရုံမျှမက စာမုန့်၊ အနက်မုန့် မပျောက်ပျက်စေရန် စာပေ ပို့ချရင်း နိဿယကျမ်းများ ရေးသားခဲ့သည်။ မှတ်တမ်းအရ ကျမ်းစာပေါင်း ၁၆အုပ်ရှိသည်။ ကျမ်းစာနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာတော်က အလွန်အလေးထားသည်။ တစ်ခါသော် ဆရာတော်က “ဥဒ္ဓသိက္ခာ နိဿယ” ကို ဒုတိယအကြိမ် ပြန်ရိုက်လိုသဖြင့် ဒကာရင်း ဦးဖိုးလှိုင်ကို မိန့်သည်။ ဦးဖိုးလှိုင်က “ရှေးက ရှိနေတဲ့ ကျမ်းဂန်တွေကိုပဲ ကုန်အောင် ကြည့်ပါ။ သင်ကြားပို့ချပါဦး ဘုရား။ သင်လို့ ကြည့်ရှု ပို့ချလို့မှ မကုန်နိုင်လောက်အောင် ကျမ်းဂန်တွေ များနေပါလျက် ဟိုစာအုပ်ထုတ်ချင်၊ သည်စာအုပ်ထုတ်ချင်နှင့် လူတွေ စီးပွားကျပ်တည်းရတဲ့အထဲ စာအုပ်တွေ ထုတ်နေဖို့ မကောင်းပါဘူး။

ထုတ်မနေပါနဲ့” ဟု လျှောက်သည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က ဦးဖိုးလှိုင်ကို ဆုတော့သည်။

“ဒကာ ဖိုးလှိုင်... စာတစ်လုံး၊ ဘုရားတစ်ဆူဆိုတာ နားလည်ရဲလား။ ရှေးက ပါဠိတော်တွေ ရှိလာခဲ့တယ်။ နောက်ခေတ်ရောက်တဲ့အခါ ဒီပါဠိတော်တွေ နားမလည်ဖြစ်လာလို့ အဖွင့်အဋ္ဌကထာရယ်လို့ ဖြစ်လာတယ်။ တစ်ခါ အဋ္ဌကထာလောက်နှင့်မှ နားမလည်လို့ ဋီကာလို့ ဖြစ်လာရတယ်။ နောက်နောင်ခေတ်မှာ ဋီကာလောက်နှင့် နားမလည်နိုင်လို့ နိဿယတို့၊ ဂဏ္ဍီတို့၊ ဒီပနီ၊ စဘာဝနီ စတဲ့ အဓိပ္ပာယ်အဖွင့်ကျမ်းအမျိုးမျိုးရေးလာရသည်။ သည်လိုမှ ရေးမလာကြရင် နောင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မသိနားမလည်တဲ့အတွက် ပဋိပတ္တိရေး၊ ပဋိဝေပေါ ကွယ်တော့မယ်။ ဒါကြောင့် ကျမ်းတစ်ကျမ်း၊ စာတစ်လုံးဟာ ဘုရားတစ်ဆူနှင့် တူတယ်လို့ဆိုတာ။ ဒကာ ဖိုးလှိုင်လို ရှေးက ကျမ်းတွေ ရှိပြီးသားမို့ နောက်ထပ် ကျမ်းမပြုရတော့ဘူးဆိုရင် ပရိယတ္တိသာသနာ ကွယ်ပြီးရောမယ်”

ဆရာတော်ကြီးသည် ပရိယတ္တိသာသနာ၏ အရေးပါပုံ၊ ကျမ်းစာ၏ အရေးကြီးပုံကို ဤသို့ပြောဆို ဆုံးမခဲ့သည်။

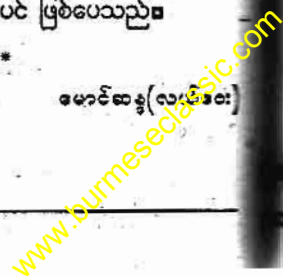
ဆရာတော်ကြီးသည် ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်ပီပီ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ နိဿယကြီးကို မကျဉ်းမကျယ် အနက်ပေးနည်းဖြင့် စီရင်ရေးသားခဲ့သည်။ ပရိယတ်ပဋိပတ်နယ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များ လိုလားနှစ်သက်ကြသည်။

ဖန္တိမာရုံ ဆရာတော်ကြီးသည် ဂိုဏ်းဂဏ အဓိပတိ သာသနာပိုင် တင်မြှောက်ခံထားရ၍ ဗဟိုဌာနဖြစ်သော မန္တလေး မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ၌ သီတင်းသုံးသည်။ သို့သော် ကျိုက်လတ် ပန္တိမာရုံကျောင်းကိုလည်း လျစ်လျူရှုမထားပေ။ သက်တော်ကြီးရင့်သော် ဖန္တိမာရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံးသည်က များသည်။ စာပေပို့ချမှု လျော့နည်းကာ ဝိပဿနာရာဘက်၌ အားစိုက်တော်မူခဲ့သည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၀ရက်နေ့တွင် ဖန္တိမာရုံတိုက်၌ပင် ခန္ဓာဝန်ကို စွန့်ခဲ့ပေသည်။

ရွှေကျင်သာသနာတော်တွင် ဝိနည်းခိုင် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် အမြောက်အမြားပေါ်ပေါက်ခဲ့ရာ သတ္တမမြောက် ရွှေကျင်သာသနာပိုင် ကျိုက်လတ် ပန္တိမာရုံ ဆရာတော်သည်လည်း စံထားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးပင် ဖြစ်ပေသည်။

မောင်ဆွေ(လေးမိအေး)

နန္ဒာမိုးကြယ်

ဘဝကမ်းပါးနှင့် မုသားဒီရေ

ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော သူကတော့ “ငွေများသူ ဘာရားနိုင်ရမည်” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင် ထိုင်ဆောင်ပုဒ်အတိုင်းပင် သူ့ရဲ့သို့ ရောက်ရှိလာသမျှ

အမှုအပေါင်းအား မှားသည်၊ မှန်သည်ကို ပမာနမထား၊ အမှု သည်အဖို့ အမှုက မည်မျှပင် မှားယွင်းနေစေကာမူ သူ့အား ငွေများများ လာဘ်လာဘာထိုးပါက အမှုကို အနိုင်ပေးလိုက်

သည်ချည်းပင်။

သည်အတွက်ကြောင့်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုနှင့် စဉ်းလဲကောက်ကျစ်သော ဂုဏ်ရည်ကြောင့် “ကူဇု ဝိနိစ္ဆယိက အမတ်”ဟူ၍ ထင်ရှားကျော်ကြားနေတော့၏။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင် ဗိမ္ဗိသာရအား အများတကာက “ဥပုသ်သည် မင်းကေရာဇ်”ဟူ၍ တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ အမှန်တကယ်လည်း တင်စားခေါ်ဝေါ်ထိုက်လှပါပေစွ။ မင်းကြီးကား ဘာသာတရား၌ ဝင်စားမွှေးလျော်သူ ဖြစ်၏။ လပြည့်နေ့နှင့် အဖိတ်နေ့၊ လဆန်း စရက်နေ့၊ လပြည့်ကျော် စရက်နေ့၊ လကွယ်နှင့် အဖိတ်နေ့ စုစုပေါင်း တစ်လလျှင် ဖြေရက်တာကာလပတ်လုံး ဥပုသ်သီလကို မပျက်မကွက် ဆောက်တည်လေ့ရှိစမြဲ။

ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်ရှိလာကြသူအပေါင်းကိုလည်း ဥပုသ်ရဲ့မရ မေးမြန်းလေ့ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ မင်းပါးစိုးပါးနေကြသူများ၊ ထီးရိပ်နန်းရိပ် မကင်းကြသူများ၊ မင်းမူထမ်းများမှာ မင်းကြီးအမေးတော်ရှိလာလျှင် အလိုက်သင့် ဖြေဆိုနိုင်ကြစေရန်အလို့ငှာ ဥပုသ်နေ့သို့ ရောက်လေတိုင်း မပျက်မကွက် စောင့်ကြပါကုန်၏။

ကူဇု ဝိနိစ္ဆယိက အမတ်သည် မင်းကြီး ခန့်အပ်ထားသော တရားသူကြီးဖြစ်၏။

တစ်နေ့သ၌ မင်းကြီးထံသို့ ထိုအမတ်သည် အခစားဝင်ရောက်လာခဲ့၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးက...

“အို... အမှုကိစ္စတရားတို့ကို စီရင်ဆုံးဖြတ်တဲ့ အမတ်၊ သင်ဟာ ဥပုသ်သီတင်းသီလကို မှန်မှန်စောင့်ဖြစ်ပါရဲ့လား။”

မင်းကြီးမေးလိုက်သည်က ပရိသတ်ဗိုလ်ပါ မှူးမတ်တို့ ရှေ့တွင် ဖြစ်သည်။ သည်အမေးကြောင့် အမတ်အဖို့ ဖြေဆိုရခပ်ကျပ်ကျပ်ဖြစ်သွားသည်။ စင်စစ် သူသည် ဥပုသ်စောင့်သည် မဟုတ်။ သည့်အတွက် ဥပုသ်မစောင့်ဖြစ်ပါကြောင်း အမှန်အတိုင်း လျှောက်တင်လိုက်ပါက မင်းကြီး၏ အမျက်မာန်ခြင်းကို ခံရကောင်း ခံရနိုင်သည်။ ဒါမှမဟုတ် ပရိသတ်လှပုံအလယ်၌ အရှက်တကွ အကျိုးနည်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သည့်အတွက် ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားလျက်...

“ဥပုသ်မှန်မှန်စောင့်ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား။”

ဟူ၍ ဖြေကြားလိုက်လေ၏။ ထိုနောက်မှာတော့ မင်းကြီးအား လျှောက်တင်စရာ ကိစ္စတို့ကို လျှောက်တင်ပြီး

မဟုတ်တာကို အဟုတ်လုပ်ပြီး
လိမ္မတာကတော့ မုသာဝါဒကံကို
ချိုးဖောက်လိုက်တာပဲ။
သည်တော့
အဆိုးထဲက အကောင်းလို့ ဆိုရအောင်
သည်ကနေ့
ဥပုသ်စောင့်လိုက်ပါလား။
စောင့်မယ်ဆိုရင် နေ့တစ်ဝက်
အချိန်ရပါသေးတယ်။
စောင့်နိုင်ရင် အကျိုးရှိပါတယ် မိတ်ဆွေ

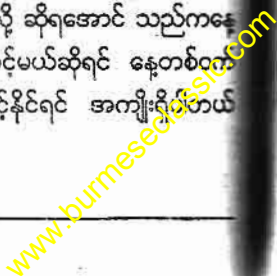
မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့်အတူ မင်းကြီး၏ ရှေ့တော်မှောက်မှ ပြန်ထွက်ခဲ့ကြလေ၏။

သမ်းခရီးတစ်နေရာသို့ ရောက်လေသော သူနှင့် အတူပါလာသော အဖော်က မကျေမနပ်ဖြင့် စကားဟာလာ၏။

“မင်းကြီးကို ဥပုသ်မစောင့်ပါတဲနဲ့ ဘာကြောင့် ဥပုသ်မှန်မှန်စောင့်တယ်လို့ လိမ်လျှောက်ရတာလဲ”

“ငါက ဒီလိုရှိပါတယ်။ မင်းလိုလိုက် မင်းကြိုက်ဆောင်တဲ့အနေနဲ့ မင်းကြီး သဘောကျအောင်လို့ အလိုက်သင့် ဖြေလိုက်ရတာပါ။ အမှန်အတိုင်းဖြေလိုက်ရင် ပရိသတ်အလယ်မှာ အရှက်တကွ အကျိုးနည်းရမယ်မဟုတ်လား။”

“ဒါပေမယ့် မဟုတ်တာကို အဟုတ်လုပ်ပြီး လိမ်တာကတော့ မုသာဝါဒကံကို ချိုးဖောက်လိုက်တာပဲ။ သည်တော့ အဆိုးထဲက အကောင်းလို့ ဆိုရအောင် သည်ကနေ ဥပုသ်စောင့်လိုက်ပါလား။ စောင့်မယ်ဆိုရင် နေ့တစ်ဝက် အချိန်ရပါသေးတယ်။ စောင့်နိုင်ရင် အကျိုးရှိပါတယ် မိတ်ဆွေ”

၇ အထူးထုတ်

မိတ်ဆွေ၏ စကားက ဟုတ်သလိုလိုရှိသည်။ ပြီးတော့ နေ့မှန်း တခုတခု တိုက်တွန်းလာခြင်းအပေါ်၌လည်း အနာရ်တို့ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရသည်။

“ကောင်းပါပြီ၊ မိတ်ဆွေရဲ့ တိုက်တွန်းမှုကို လက်ခံတဲ့ နေ့နဲ့ ကျုပ် ဥပုသ်နေ့တစ်ဝက်စောင့်ပါမယ်”

သို့ဖြင့် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ နံနက်စာကို လုံးဝ မစားဘဲ ကိုယ်လက်တို့ကို သန့်စင်သည်။ ခံတွင်းကို စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောသည်။ ပြီးနောက် သီလခံယူကာ နေ့တစ်ဝက်ဥပုသ်ကို စောင့်လေတော့သည်။

ကုဋ ဝိနိစ္ဆယိကအဖို့ သူ့ဘဝတစ်သက်တာ၌ အစာထင်ခံ၍ တစ်နေ့တစ်ရက်မျှပင် နေခဲ့ဖူးသူမဟုတ်။ ယခု နေ့တစ်ဝက် ဥပုသ်ကို သူ့စောင့်ခဲ့သည်။ မနက်ကလည်း သူ့မစားခဲ့ရ။ ယခု ဥပုသ်စောင့်ပြီးဆိုတော့ အစာအဝင်ခံ၍ မဖြစ်။ သည့်အတွက် ဝမ်းဗိုက်တွင်းရှိ အစာအိမ်၌ ချေဖျက်စရာ မည်သည့်အစာမျှ မရှိလေရကား ဝမ်းတစ်ခုလုံးသည် မီးရဲရဲနှင့် ခြိုက်သည့်အလား ပူလောင်လာခဲ့၏။ အဆိုပါ အထက်ကို သူကြံကြံခံခဲ့၏။ ထိုအခါဝယ် ပြင်းထန်သော အထက်စို့သည် သူ့ဝမ်းနံရံအနံ့ ထိုးနက်ချက်တွေ ပြင်းထန်

လာခဲ့တော့၏။

မရုဏဘေးကား ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှပါတီ။ သေခြင်းတရားဟူသည် နေရာမရွေး အခါမလပ်၊ သတ်ကွင်းကောင်းကောင်းကို ချောင်းလျက်နေလေ၏။ သည်ခဏ အမှတ်မထင် တစ်ဟုန်ထိုး ဆောင့်တက်လာသည့် လေတံ့ကို သူ့ကို အသက်နှင့် ခန္ဓာ အိုးစားကွဲစေလေတော့သည်။

သည်တော့ သေလွန်ခြင်း၏ တစ်ဖက်၌ သူ မည်သို့ ဖြစ်ရပါလေသနည်း။

နေဝက်ခန့်မျှ ဥပုသ်သီလဆောက်တည်ခြင်း၏ အကျိုးဆက်အား သောင်ဝမ်းတစ်ခုတွင် ဖိမာန်ရှင် “ဝေမာန်က ပြိတ္တာ အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိသွားစေခဲ့၏။

ကောင်းသောအမှုကို ပြုသည်ဖြစ်စေ မကောင်းသော အမှုကို ပြုသည်ဖြစ်စေ ကောင်းမှုအကျိုး မကောင်းမှု အကျိုးတို့က သူ့ကံအလျောက် ရိုက်ခတ်လာစမြဲဖြစ်ချေ၏။ ဤ၌ ကုဋဝိနိစ္ဆယိကအဖို့ရာလည်း ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် နှစ်မျိုး ရောထွေးနေသည့်အတွက် အကျိုးပေးရာ၌လည်း နှစ်မျိုး နှစ်ဝက် ခံစားရပါချေ၏။

သူသည် လူ့ဘဝတုန်းက နေဝက်မျှ ဥပုသ်သီတင်းသီလကို မကျိုးပပေါက်အောင် စောင့်ထိန်းခဲ့၏။ အဆိုပါ ကုသိုလ်အကျိုးကြောင့် များစွာသော နတ်သမီးအခြံအရံတို့နှင့်အတူ ဖိမာန်၌ နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကို ခံစားရ၏။

တစ်ဖန် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်း၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ၌ တံစိုးလက်ဆောင်စား၍ အမှားမှားအယွင်းယွင်းဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ချစ်သူချင်း မုန်းမာန်ပွားအောင် ကုန်းချောခြင်း၊ ရန်တိုက်ခြင်း စသည့် မကောင်းမှု ဒုစရိုက်များကြောင့် မိမိ၏ ကျောကုန်းမှ အသားများကို မိမိကိုယ်တိုင် ထိုးခွာ စားသောက်ရသော ပြိတ္တာဖြစ်လာရ၏။

ဤကား ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် နှစ်မျိုးစလုံး ဇွန်တွဲလာခဲ့ခြင်းအတွက် သက်ရောက်လာခဲ့သော အကျိုးတရားတို့ပင် ဖြစ်လေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ဂိဇ္ဈကုဋတောင်ခြေ၌ သီတင်းသုံး မွေ့လျော်သော “အရှင်နာရဒ”သည် ဆွမ်းခံထွက် ကြွတော်မူခဲ့သည်။ ထိုအခိုက် လမ်းခုလတ်၌ အဆိုပါ ဝေမာန်က ပြိတ္တာနှင့် ဆုံဆည်းရလေ၏။ ဤတွင် အရှင်နာရဒလည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်လှသော မြင်ကွင်းအဖုံဖုံတို့ကြောင့် မေးမြန်းမိလေ၏။

www.burmeseclassic.com

“အို...ဝေမာနိက၊ သင်ဟာ ရန်ကြိုင်သင်းတဲ့ နတ်ပန်းကိုလည်း ပန်ဆင်ထားတယ်။ စိန်၊ ကြောင်၊ နီလာ ရတနာတွေနဲ့ စီခြယ်ထားတဲ့ မကိုင့်ကိုလည်း ဆောင်းထားတယ်။ လက်ရုံးနှစ်ဖက်မှာလည်း ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် တောက်ပတဲ့ လက်ကောက်အဆင်တန်ဆာတွေကိုလည်း ဝတ်ဆင်ထားပြန်သေး။ သင့်တစ်ကိုယ်လုံးဟာ မွှေးကြိုင်နေပါကလား။ မျက်နှာကလည်း လှပတင့်တယ်လှပါကလား။ ပမာတင်စား ပြောဆိုရင် နေလှလင်နဲ့ မခြားပါဘဲကလား။ သင့်မှာ အခြေအရံတွေ၊ အလုပ်အကျွေးတွေကလည်း များမှများပါပဲကလား။ သင့်အပါးမှာ ဝန်းရံနေတဲ့ နတ်ဒေဝီတွေ ဆိုတာလည်း ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် တလက်လက် တဝင်းဝင်းနဲ့။”

အို...ဝေမာနိက၊ အဲသလိုမျိုး လျှမ်းလျှမ်းတောက်ဘုန်းသဏ္ဍာန်ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ ကိုယ်အသားကို ကိုယ် ကြက်သီးထဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ဘာဖြစ်လို့များ ကုတ်ဖဲ့စားသောက်နေရပါလိမ့်။

အို...ဝေမာနိက၊ သင်ဟာ လူဖြစ်စဉ်အခါက ကိုယ်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း ဘယ်လိုဒုစရိုက်မျိုးကို ပြုလုပ်မိခဲ့ပါလို့လဲ။ ဘယ်လို ဒုစရိုက်မျိုးကြောင့် ဒီလိုမျိုး ဒုက္ခဆင်းရဲကို ခံစားနေရပါသလဲ”

အရှင်နာရဒ မေးမည်ဆိုလည်း မေးထိုက်ပါပေသည်။

အဆင်သဏ္ဍာန်လှပကြော့ရှင်၍ နတ်ကညာများ ဝန်းရံခကာ နတ်စည်းစိမ်ခံစားနေရသူက ကိုယ့်ကျော့ကုန်းသားကို ကိုယ်ကုတ်ဖဲ့ စားသောက်နေရသည့်အဖြစ်က အံ့အားသင့်စရာ တကယ်ကို ကောင်းနေသည်။

“အရှင်ဘုရား... အရှင်ဘုရား သိလိုရေးနဲ့ မေးသမျှကို တပည့်တော် မခြွင်းမချန်မြေကြားပါမယ် ဘုရား။ အရှင်ဘုရား... တပည့်တော်ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ဘဝ၊ လူဖြစ်ခဲ့စဉ်က ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့ကြီးမှာ မင်းကြီးကိုယ်တိုင် ခန့်အပ်တဲ့ ပိနိစ္ဆယိက အမတ်တရားသူကြီးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲသည်မှာ တပည့်တော်ဟာ မိမိကိုယ်မိမိ တူးမြှိုသလိုမျိုး မိမိအတွက် အကျိုးဆုတ်ယုတ်စေတဲ့ အမှုအကျင့်တွေကို ကျင့်မှားမိခဲ့ပါတယ်။ လိမ်လည်ခြင်း၊ ကောက်ကျစ်ခြင်း၊ ချစ်သူချင်း အမှန်းပွားရလေအောင် ကုန်းချောခြင်း၊ ရန်မပြုသူကို ရန်ပြုလာအောင် တွေးထိုးလှုံ့ဆော်လို့ မြှောက်ပင့်ပေးခြင်း စတဲ့ လူတွေ လက်မခံတဲ့ ဖောက်ပြန်အမှုတွေ ပြုပြီး ဒုစရိုက်သားကောင်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ် အရှင်ဘုရား။”

အရှင်ဘုရား... ပိနိစ္ဆယိက အမတ်တရားသူကြီးဖြစ်

ခဲ့တဲ့ တပည့်တော်ဟာ တရားဆုံးဖြတ်တဲ့ လွှတ်ရုံးကို ရောက်တဲ့အခါ တရားလို၊ တရားခံတို့ရဲ့ အမှုသွား အမှုလာတွေကို လေ့လာပြီး အမှုမမှန်ပေမယ့် ငွေကြေးတံစိုးလက်ဆောင်တွေ ပေးလာခဲ့ရင် အဲသည် ပေးလာတဲ့သူကိုပဲ အမှုအနိုင်ပေးပြီး စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ် ဘုရား။

အရှင်ဘုရား... အဲသည်လို အကုသိုလ် ဒုစရိုက်ကြောင့် (အခုလိုမျိုး နေ့တစ်ဝက် ဥပုသ်စောင့်ခြင်းအတွက် နတ်စည်းစိမ်ခံစားနေရပေမယ့်) ကိုယ့်ကျော့ကုန်းသားကို ကိုက်၊ လက်သည်းနဲ့ ကုတ်ဖဲ့ပြီး စားသောက်နေရတဲ့ ပြိတ္တာဘဝဆိုးကို ရောက်ရှိနေရပါတယ် ဘုရား။ ဒါကြောင့် တပည့်တော်ရဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆိုးကို သာဓကဆောင်လို့ လူ့အပေါင်း မစိုက်မဲရလေအောင်၊ အကုသိုလ်အမှု မပြုရလေအောင်၊ အဖိုးတန်ဘဝ မဆုံးရှုံးရလေအောင် တရားညွှန်ပြ ဆုံးမပေးတော်မူပါ ဘုရား။”

ဝေမာနိက ပြိတ္တာလည်း ထိုသို့လျှောက်ထားပြီးလေသော် မိမိ၏ ဝိမာန်ရှိရာသို့ ပြန်လှည့်ထွက်ခွာသွားလေတော့၏။

အရှင်နာရဒလည်း ဆွမ်းကိစ္စပြီးလေသည်ရှိသော် ဘုရားရှင်ထံ သွားရောက်ဖူးမြော်ကာ ဝေမာနိက ပြိတ္တာအကြောင်းကို လျှောက်ထားလေ၏။

ဘုရားရှင်လည်း တရားနာ ပရိသတ်အပေါင်းအား အဆိုပါ ဝေမာနိက ပြိတ္တာ၏ အကြောင်းရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဟောကြား ဆုံးမတော်မူလေ၏။ တရားဒေသနာတော် ဆုံးလေသည်ရှိသော် တရားနာ ပရိသတ်တို့လည်း အကျွတ်တရားကိုယ်စီ ရရှိကြလေသတည်း။

* * *

- ကျမ်းကိုး - ပေဘဝတ္ထ၊ အဋ္ဌကထာ - စူဠဝဂ္ဂ မှ ကုဋပိနိစ္ဆယိက ပေဘဝတ္ထ။

နန္ဒာမိုးကြီး

“ဒီနစ် နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက် သမီး ရေကူးသင် တန်းတက်ချင်တယ် ဖေဖေ”

ပက်လက်ကုလားထိုင်နှင့် စာဖတ်ပြီး ဇိမ်ကျနေတဲ့ ကျွန်တော်ကို ကျောင်းမှ ပြန်လာတဲ့ သမီးဖြစ်သူက ဆိုင်း မဆင့် ဗုံမဆင့် တောင်းဆိုလာခြင်းဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော် ဖတ်လက်စ စာအုပ်ကို ဘေးသို့ ချထား ရင်း...

“အခုကျမှ ဘာစိတ်ကူးပေါက်လို့ ရေကူးသင်တန်း တက်ချင်ရတာလဲ သမီး။ အဖေ့ကို နည်းနည်းလောက် လင်းစမ်းပါဦး”

“သမီးအခန်းထဲက သူငယ်ချင်းတွေ ဒီနစ်နွေ သုံးလှ ပိတ်ရင် ကုက္ကိုင်းမှာ ရေကူးသင်တန်းတက်ကြမယ်တဲ့။ အဲဒါ သမီးလည်း သူတို့နဲ့ ရေကူးသင်တန်း လိုက်တက်ချင်လို့ပါ ဖေဖေ”

“သမီးက ရေကူးသင်တန်းကို သူတို့တက်လို့ လိုက် တက်ချင်တာလား။ ဒါမှမဟုတ် ရေတကယ်ကူးတတ်ချင်လို့ လား။”

လို့ ကျွန်တော်က မေးတော့...

“သမီး ရေတကယ်ကူးတတ်ချင်လို့ပါ ဖေဖေရဲ့”

“အေး...အေး။ ကောင်းပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရေကူးတတ်တာတော့ မမှားပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သမီးရယ် ရန်ကုန်မှာက ရေကူးတတ်ဖို့ ငွေပေးရမယ်၊ အချိန်ပေးရမယ် မဟုတ်လား။”

“အခု သမီး အတန်းတင် စာမေးပွဲလည်း နီးနေပြီ။ စာကိုပဲ အာရုံစိုက်၊ ဟုတ်လား။ ကျောင်းပိတ်လို့ အဖေတို့ မြောင်းမြကို ပြန်လည်ကြရင် ငွေမကုန်ဘဲ သမီးကို ရေကူး တတ်အောင် သင်ပေးမယ်၊ ကြားလား သမီး။”

“မြောင်းမြမှာ ရေကူးကန်ရှိလို့လား ဖေဖေ”

“ရေကူးကန်တော့ ဘယ်ရှိပါ့မလဲ သမီးရယ်။ မြစ်ထဲ၊ ချောင်းထဲမှာ သင်ပေးမှာပေါ့”

လို့ ကျွန်တော်ပြောတော့ သမီးက...

“ဟင်း...ဖေဖေကလည်း အဲသည်လိုတော့ သမီး မကူးရဲဘူး”

“ဟ...ဘာလို့ မကူးရဲရမှာလဲ။ ဟိုမှာ သမီးဒေါ်လေး တွေကိုယ်တိုင် သင်ပေးမှာ။ အဖေတို့ မကြာခဏ ရေနိုးခိုး ကူးရင်းနဲ့ တတ်ကုန်တာပဲ”

ဆိုတော့ သမီးက သိပ်တဝင်မကျပေမယ့် ဘာမှတော့ ပြန်မပြောတော့ဘူး။

သမီး ကျွန်တော်နားမှ ထွက်ခွာသွားတော့ ကျွန်တော့် စိတ်အစဉ်ဟာ လွန်ခဲ့သည့် ၂၆နှစ်ကျော်ကာလတစ်ခုက ကျွန်တော်ကြုံခဲ့ရတာလေးကို ပြန်မြင်ယောင်မိလိုက်တယ်။

ဒီတုန်းက ကျွန်တော်တို့ ရှစ်တန်းအတန်းတင် စာမေး ပွဲပြီးတဲ့ နောက်ဆုံးနေ့၊ ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်း ခြောက် ယောက် စက်ဘီးနဲ့ မြောင်းမြတောင်ကို သွားလည်ကြမယ် လို့ အစီအစဉ်ဆွဲထားကြတယ်။

နောက်တော့ မြစ်မ်းတောင်က ဝေးတာလည်း တစ် ကြောင်၊ နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ခြောက်ယောက်ကလည်း တစ်ယောက်မှ ရောက်ဖူးတဲ့သူ မပါတာနဲ့ အစီအစဉ်ပြောင်း ပြီး ကျွန်တော်တို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်မယ်၊ လေးလမ်း ကူးတိုဆိပ်မှာ ရေကူးရင်း ရွှံ့ပြီး စစ်တိုက်ကြမယ်လို့ သဘော တူလိုက်ကြပါတယ်။

ရွံ့ဆိုတာ မြစ်ကြမ်းပြင်အောက် မြေစေး မြေပျော့ပါ။ ငယ်ငယ်က မြစ်ထဲမှာ ရေချိုးပြီး အပြန်ကျရင် အဲဒီရွံ့ကို ရေငုပ်ပြီး လက်နဲ့ ကျုံးယူလာတယ်။ အိမ်ကျရင် အရုပ် ကလေးတွေ လုပ်ပြီး ဆော့ကြတယ်။ အခုလည်း မြစ်ထဲမှာ ရေချိုးရင်း ရွံ့ချိုးပြီး ဟိုဘက်ဒီဘက် ရွံ့အလုံးလေးတွေနဲ့ စစ်တိုက်တိုင်း ကစားကြဖို့ပါ။

ဒီလိုမြစ်ထဲမှာ ရွံ့နဲ့ စစ်တိုက်ကြတာဟာ မြောင်းမြ သား လူငယ်တွေအတွက်တော့ မရိုးအီနိုင်တဲ့ ကစားနည်း တစ်ခုပါပဲ။

အိမ်က မိဘတွေကတော့ လူကြီးမပါဘဲ မြစ်ထဲမှာ ရေမကူးရဘူးလို့ ဖိတ်ဖိတ်ထားပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ လူငယ် တွေကတော့ လစ်ရင် လစ်သလို ဆင်းကူးခဲ့ကြတာပါပဲ။

ကျွန်တော့်အဖေဆို ညနေ ရေချိုးမယ်ဆိုရင် ပုဆိုး လေး ပခုံးပေါ်တင်ပြီး ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်အစ်ကိုကို လက်ဆွဲပြီး မြစ်ထဲမှာ ရေချိုးနေကျပါ။ ကျွန်တော်တို့ကို လည်း ရေကူးသင်ပေးရင်းပေါ့။ ဒါပေမယ့် အဖေက သိပ် မသင်ပေးရပါဘူး။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ရေနိုးကူးရင်းနဲ့ပဲ ရေကူး ကျွမ်းကျင်ကုန်တာ။

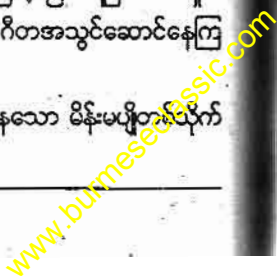
ရောဝတီတိုင်းသားတွေဟာ ဘယ်သူမှ တကူးတက ရေကူးသင်စရာ မလိုပါဘူး။ ဟိုချောင်းထဲ ကူးရင်း၊ ဒီမြောင်း ထဲ ကူးရင်းနဲ့ ရေကူးတတ်ကြတာ မှားပါတယ်။ စနစ်တကျ ကြီးတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။

ကျွန်တော်ကတော့ မြစ်နဲ့ အိမ်နဲ့ကလည်း နီးတော့ လူကြီးပါပါ၊ မပါပါ မြစ်ထဲကို တစ်နေ့ နှစ်ခေါက်လောက် တော့ ရေကူးဖြစ်ပါတယ်။

ရေကူးရင်လည်း လေးလမ်းကူးတိုဆိပ်မှာ အကူးများ တယ်။ အဲဒီ ကူးတိုဆိပ်က လူပြတ်တယ်လို့ သိပ်မရှိဘူး။ မြောင်းမြဘက်ကမ်းမှ ကွယ်လွယ်ကျေးရွာကို သွားမယ့် ခရီးသည်တွေနဲ့ ကွယ်လွယ်ကျေးရွာဘက်က မြောင်းမြဘက် ကို ဈေးဝယ်မည့်သူတွေနဲ့ အမြတမ်း လူစည်ကားနေတတ်ပါ ရာယ်။ နေ့လယ် ကူးတို ကူးမယ်သူ ရှင်းနေရင်တော့ မြစ် ဆိပ်မှာ ရေချိုးတဲ့သူ၊ အဝတ်လျှောက်တဲ့သူတွေနဲ့ မပြတ်ပါ ဘူး။

ကျွန်တော်တို့ ကူးတိုဆိပ်ရောက်ချိန်မှာ တုသုန်သုန် တိုက်ခတ်နေတဲ့ လေနအေးတို့ကြောင့် မြစ်ရေပြင်ဟာ လှိုင်း ကြက်ခွပ်သံတို့ဖြင့် သာယာဖွယ် ဂီတအသွင်ဆောင်နေကြ တယ်။

တံတားပေါ် အဝတ်လျှော်နေသော မိန်းမပျိုတစ်ယောက်

နတ်ပြည် အထူးထုတ်

ခဲ အဝတ်ဖွတ်သံကလည်း စည်းချက်ညီလှစွာ ဟာမိုနီလိုက် နေသလား ထင်လိုက်ရတယ်။

မြစ်ရေအလျဉ်းနှင့် ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်၊ တစ်ရေထဲ နေ တစ်ခရီးတည်း သွားနေကြတဲ့ မပေဒါတစ်သိုက်ကတော့ နန်းကိုယ်စီ ခေါင်းမှာ တင်ပြီး အလှချင်း ပြိုင်နေကြပြန် သေးတယ်။

ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်ကတော့ ထိုရှုမငြိ ဇွယ် အလှတွေကို ကြည့်နေရုံနှင့် အားမရနိုင်။ အဝတ် နှုတ်တွေကို ကူးတို့လှေဦးပေါ် စုပုံချပြီး ရေထဲကို ခိုင်ပင် နှိပ်ဆင်းပြီး မြစ်ကြမ်းပြင်က ရွံ့ကို ယူ၊ ရေပေါ်ကို ပြန်တက် ပြီး ခေါင်းပေါ်နေတဲ့ လူကို အဲဒီရွံ့နဲ့ လိုက်ပစ်တမ်း ကစား ကြတယ်။

ဖြစ်ချင်တော့ အဲဒီနေ့က တံတားမှာ အဝတ်လျှော်တဲ့ သူက များတော့ စစ်တိုက်ရတာ အဆင်သိပ်မပြေဘူး။ သူ များကို ရွံ့သွားမှန်ရင်လည်း အဆင်ခံရမှာ ကြောက်နေရတာ ဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့အုပ်စု တံတားနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းဖြစ် တဲ့ ညောင်ပင်လေးချေးအနောက်ဘက်နားမှာ သွားဆော့ ကြစ်ကြတယ်။ အဲဒီနေရာကလည်း လွတ်လွတ်ကင်းကင်း တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ သမ္ဗန်တွေ၊ လှေတွေ ရှိနေတယ်။ ဆော့လိုတော့ ရတယ်။ ဘယ်လိုဆော့လို့ ရသလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းတွေက ရွံ့နဲ့ လိုက်ပစ်ရင် ကျွန်တော် တွေ သမ္ဗန်တွေ လှေတွေအောက်ကို ကန့်လန့်ဖြတ် ရေငုပ် ပြီး ပြေးတယ်။ သမ္ဗန်တွေ ဟိုဘက်ရောက်မှ ခေါင်းပြန် ခေါ်ပြီး သူတို့ကို ရွံ့နဲ့ ပြန်ပစ်တယ်။ သူတို့ကလည်း သူတို့ နေထိုင်အောင် နည်းမျိုးစုံနဲ့ ရှောင်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့က ကျွန်တော်တွေလောက် ရေကို အကြာကြီး မငုပ်နိုင် ပေ။ သမ္ဗန်ကို ကျွန်တော်လို ဘယ်သူမှ ဖြတ်မငုပ်ဘူး။ ခေါင်းလေး မြုပ်ရုံလောက်ပဲ ထိုင်ချလိုက်ကြတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ရေထဲမှာ ဆော့နေတာ တစ်နာရီ နီးပါးနေပြီ။ ဒီအချိန်မှာ ကျော်ဦးတို့အဖွဲ့က လှေဘေးက နှုတ်ဦး ကျွန်တော်ကို ဝိုင်းအပစ်၊ ကျွန်တော်ဇာလည်း ထိ မှားလို့ ကမန်းကတန်းနဲ့ နီးရာ သမ္ဗန်အောက်ကို စွပ်ခနဲ ငုပ်ဝင်ပြီး ရေအောက်ကနေ သမ္ဗန်ဟိုဘက်ရောက်အောင် ဘာသွားလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ငုပ်ဝင်လိုက်တဲ့ သမ္ဗန်က လည်း သရက်သီးတွေ တင်လာတဲ့ သမ္ဗန်ပါ။

ကျွန်တော်တို့ ဆော့တဲ့ နေရာက သရက်သီးတို့၊ ဘေးပျောသီးတို့ လာရောင်းကြတဲ့ သမ္ဗန်တွေ။ လှေတွေသာ ချိန်ကပ်တဲ့ နေရာမို့ပါ။ ဒီသမ္ဗန်တွေက အလျား ၁၅တောင်

လောက်ရှိပြီး အနံကတော့ ဥပေ ၁၀ပေခန့်သာ ရှိပါတယ်။ ဒီအနံ ဥပေလောက်ကို ရေအောက်ကနေ ဖြတ်ကူးရင် အများဆုံး ဆယ်စက္ကန့်လောက်ပဲ ကြာမယ်ဆိုတာ ဆော့ နေတဲ့ အတွေ့အကြုံအရ သိပါတယ်။ အခုလည်း ကျွန်တော် ဖြတ်ကူးရင်း လွတ်လောက်ပြီထင်တဲ့ အချိန်မှန်းပြီး ရေပေါ် ပြန်တက်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ “ဒုန်း” ဆိုပြီး လှေဝမ်းနဲ့ ခေါင်း နဲ့ ဆောင်မိတဲ့ အသံနဲ့အတူ ကျွန်တော် ရေအောက်ကို ပြန်ငုပ်လိုက်ပါတယ်။ စိတ်ထဲတော့ ဒီသမ္ဗန်လှေဝမ်း နည်းနည်းကြီးတယ်ထင်ပြီး ထပ်ကူးလိုက်ပြန်တယ်။

နောက် ဆယ်စက္ကန့်လောက်ကူးပြီး ရေပေါ်ကို ခေါင်း ဖော်ကြည့်လိုက်တော့လည်း “ဒုန်း” ဆိုပြီး ရေအောက်ကို ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ပြန်ရောက်သွားပြန်တယ်။ ဒီတစ်ခါ ရေအောက်ကို ပြန်ရောက်တဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော် အသက်ရှူ တော်တော်လေး ကျပ်နေပါပြီ။ လှေကို အားပါးတရ ရှူချင် နေပါပြီ။ ဒါနဲ့ အားစိုက်ပြီး ထပ်ကူးလိုက်တယ်။ တတိယ အကြိမ် ခေါင်းဖြည်းဖြည်းဖော်ကြည့်တယ်။ မလွတ်သေးဘူး။ ဒီတော့ ရေအောက်မှာ ကျွန်တော် နည်းပျက်စ ပြုနေပြီ။

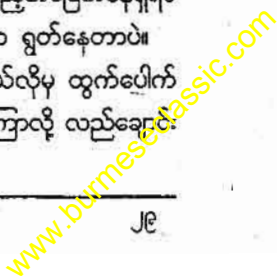
(တကယ်တော့ ကျွန်တော် သမ္ဗန်ကို အလျားလိုက် ကူးနေတယ်ဆိုတာ ထိုစဉ်က မစဉ်းစားတတ်ခဲ့လို့ပါ။)

ဒီအချိန်မှာ ကြောက်စိတ်ကလည်း လွှမ်းမိုးနေလို့ ပထမဆုံး အားကိုးရာမိတယ်ဆိုရင် အရဟံအစ ဘာဂါအဆုံး ဖြစ်တဲ့ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်တို့ ကိုပါ။

လူငယ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ အခုလို သွေးရှူးသွေးတန်း ဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ ဘာဖြစ်လို့ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို သတိရ သလဲလို့ မေးရင် အထုံကြောင့်လို့ ဖြေရမှာပါပဲ။

သူငယ်တန်းကျောင်းသားဘဝကတည်းက ကျောင်း ခေါင်းလောင်းထိုးပြီးတာနဲ့ ပထမဆုံးလုပ်ရတာ ဘုရားရှိခိုး ပါ။ ဘုရားရှိခိုးရင်လည်း ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပါဠိရေး၊ အနက် ပါ၊ ပူးတွဲပြီး ပူဇော်ရှိခိုးရပါတယ်။ အလယ်တန်းလည်း ဒီလို ပါပဲ။ နေ့စဉ် ရိုးရိုးပူဇော်ရတဲ့ အလေ့အကျင့်ဟာ ဘယ်လောက် ထုံခဲ့သလဲဆိုရင် အိပ်မက်ထဲမှာ ကြောက်စရာ လန့်စရာ တစ်ခုခုမြင်မက်ရင် ဣတိပိတောဘာဂါ အရဟံ သမ္ဗာသမ္ဗု ဒွေါ ဆိုတဲ့ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ရွတ်ဆိုပြီးသားဖြစ်နေခဲ့ တယ်။ ကျွန်တော်ကို မိဘတွေ ရိုက်မည့်အခြေအနေရှိရင် လည်း ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို စိတ်ထဲက ရွတ်နေတာပဲ။

အခုလည်း ရေအောက်မှာ ဘယ်လိုမှ ထွက်ပေါက် မတွေ့၊ အသက်ရှူအောင့်ထားရတာ ကြာလို့ လည်ချောင်း

တွေ့တောင် ကွဲထွက်လှမတတ် ခံစားနေရတယ်။ စိုးရိမ်ကြောက်လန့်မှုနှင့်အတူ စိတ်ထဲမှ အကြိမ်ဘယ်လောက်တောင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေမိတယ် မသိဘူး။ ကျွန်တော်ရဲ့ ခတ်တစ်ချက် မခတ်တစ်ချက်ဖြစ်နေသော ခြေအစုံကို တစ်စုံတစ်ခုက အရှိန်နှင့် ဝင်ဆောင့်လိုက်သလို ကျွန်တော် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး လည်ထွက်သွားတယ်။ ကျွန်တော်ကို ဝင်တိုက်လိုက်သောအရာနှင့် ဘေးချင်းယှဉ်လျက်သားလည်း ဖြစ်သွားခဲ့တယ်။

ကျွန်တော်ကို ဝင်တိုက်သော အရာကို မကြည့်လင် တဲ့ မြစ်ရေကြောင့် မှုန်ဝါးဝါးသာ မြင်လိုက်ရတော့ ကြောက်စိတ်၊ အားငယ်စိတ်တို့ကလည်း အထွင့်အထိပ်သို့ ရောက်သွားတယ်။ နောက်ဆုံး လက်ကျန်အင်အားဖြင့် အစွမ်းကုန် ကူးခတ်လိုက်တယ်။

ဘယ်လောက် ကူးခတ်လိုက်မိတယ်တော့ မသိဘူး။ ကျွန်တော်နာမည်ခေါ်သံကို ဝါးတဝါးကြားလိုက်မှ ဝမ်းသာအားရနဲ့ ခေါင်းဖော်ကြည့်လိုက်တော့ ရေက ကျွန်တော်ခါးတစ်ဝက်မျှပင် မနက်သော နေရာသို့ ရောက်နေပြီ။

(အဲဒီအချိန်က ဝမ်းသာစိတ်ကို စာဖြင့် ရေးပြနိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါ။)

ကျွန်တော်ကို မြင်လိုက်တာနဲ့ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းတွေက ရွံတွေနဲ့ ပစ်လည်း ပေါက်၊ ပါးစပ်မှလည်း အပုန်းကောင်တဲ့ကောင် ဝိုင်းပစ်ကွာဟု ဆိုပြီး ရွံများနဲ့ တရစပ်ပစ်တောတာပဲ။

သူတို့ပစ်ပေမယ့် ကျွန်တော် ရောင်နိုင်စွမ်းလည်း မရှိပြန်လည်း မပစ်နိုင်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လဲမကျအောင် ထိန်းရင်း တံတားရှိရာကို အားတင်း လှမ်းခဲ့ရတယ်။

ဒါကို ရိပ်မိတဲ့ သူငယ်ချင်း ကျော်ဦးက ကျွန်တော်အနား လာပြီး...

“မြင့်လှိုင်...ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဟာ...မင်းနှုတ်ခမ်းတွေလည်း ပြာနှမ်းနေပါလား။ မျက်လုံးကလည်း ရဲနေပြီ။ အဲဒါများ ဒီလောက်ကြာအောင် ငုပ်နေရတယ်လို့ကွာ”

ဆိုပြီး ကရုဏာအေးသောနဲ့ ပြောလာတယ်။

ကျွန်တော်အနေနဲ့ ဒီအချိန်မှာ သူတို့ကို ဘာမှပြန်ပြောဖို့ အင်အားမရှိတော့ဘူး။ ရေချိုးတံတားပေါ် ပက်လက်လှန်ပြီး အသက်ကိုပဲ ဝအောင် မနည်းလှ ရှုနေရတယ်။ ဖြစ်ခဲ့တာကို ပြန်စဉ်းစားလိုက်တော့ ကျောရိုးထဲ စိမ့်ခနဲဖြစ်အောင် ကြောက်သွားမိတယ်။

ကျွန်တော် အမောပြေမှ သူငယ်ချင်းများကို ရှင်းပြ

လိုက်တော့...

“မင်းကွာ...မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း၊ ငါတို့တောင် တစ်ခါမှ သမ္မန်အောက်ကို မငုပ်ဘူး။ မင်းကသာ ကျွမ်းကျင်တယ်ဆိုပြီး ရွတ်ငုပ်နေတာ။ ဒါနဲ့ မင်းကို ဝင်တိုက်တာ ဘာကောင်ကြီးလဲ”

“အေးကွာ၊ ငါလည်း အကြောက်လွန်နေလို့ ဘာကောင်မှန်း အတိအကျမသိပေမယ့် အဲဒီအကောင်ကြီး ဝင်တိုက်လို့ လည်ထွက်သွားပြီး သမ္မန်အောက်က ပြန်ထွက်နိုင်တာ။ ငါ့စိတ်ထင် ငါးလိုလို ဘာလိုလို အကောင်ကြီးပဲ”

“သူ ဝင်တိုက်လိုက်တော့ သူနဲ့ ငါက ဘေးချင်းယှဉ်လျက်သားဖြစ်သွားတယ်။ ငါလည်း ကြောက်ကြောက်နဲ့ ဘေးကို ကြည့်လိုက်တော့ ရေကလည်း မှုန်မှုန်ဝါးဝါးနဲ့ အမြီးရမ်းနေတာပဲ တွေ့လိုက်တယ်။ ကြီးတော့ တော်တော်ကြီးတဲ့ ငါးဖြစ်မယ်ကွာ။ အဲဒီငါးကြီးသာ ဝင်မတိုက်ရင် ငါတော့ သမ္မန်အောက်က ထွက်မရဘဲ သေမှာ။ ငါလည်း ရေထဲမှာ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ဣတိပိသော ဘဂဝါကို ရွတ်တာ ဘယ်နှခေါက်မှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူးကွာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့ကို ဘုရားဂုဏ်တော်က ကယ်သွားတာပဲကွာ”

အဲဒီနောက်ပိုင်း ကျွန်တော် မြစ်ထဲကို တော်တော်နဲ့ ရေဆင်းမကူးတော့ဘူး။ နဖူက အမာရွတ်ကို စမ်းမိလေတိုင်း မင်းမဟော်ကို သတိရတဲ့ ကေဝင်ပုဏ္ဏားလို မြစ်ရေပြင်နှင့် သမ္မန်တွေကို မြင်တိုင်း ခံစားခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်ကို မေ့မရနိုင်ခဲ့ဘူး။ နောက်ပိုင်း သူငယ်ချင်းတွေ ရေကူးဖို့ လာခေါ်ရင် ခေါင်းခါ၊ လက်ပြုပြီး တာ့တာလုပ်ခဲ့တာ ဒီနေ့ ဒီအချိန်ထိ ပါပဲ။

စဉ်းစားကြည့်ရင် ဒီအဖြစ်အပျက်က ကိုးဆယ်ရာခိုင်နှုန်းသေဖို့ များတာ မှန်ပေမယ့် ကျွန်တော်စိတ်ထဲ အမြဲထုံနေတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လိုက်တဲ့ အကျိုးကျေးဇူးကြောင့်လို့ပဲ ထင်ပါတယ်။ ခလုတ်ထိမှ အမိတခြင်းထက် ခလုတ်မထိခင်ကတည်းက အမိတနေပါမှ ထိမယ့် ခလုတ်က သူ့အလိုလိုရောင်သွားပေလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်လေ။

လာမယ့် နွေကျောင်းပိတ် မြောင်းမြသွားလို့ သမီးကို ရေကူးသင်ပေးဖြစ်ရင်တောင် မြစ်ထဲ ဆင်းရဲပါဦးမလားလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အကြိမ်ကြိမ်ပြန်မေးနေမိပါတယ်။

* * *

မြောင်းမြမြင့်လှိုင်

မဟာသိပ္ပံနိဂါဏ်တီထွင်
ဝါဏ္ဍိယီလ်

အိန္ဒိယ

၂၀၁၃ ခု ဝါရီလ

ဆန်နိုက်
ကံကြွေးအာဇာ
အိန္ဒိယနိဂါဏ်

SWEN VIN 2013

ကျွန်မ၏ခင်ဟာ သာဝတ္ထိမြို့မှာ ထင်ရှားသော ပန်းစိုက်ပျိုးရေညှာတစ်ဦးပါ။ ခင်ဟာ ပန်းပျိုးစုံကို စိုက်ပျိုးပြီး သူ့ဌေးညှာယံအိမ်တွေ၊ မင်းအိမ်တွေ စသည်တို့ကို ပန်းများ ပေးသွင်းရင်းချသူတစ်ဦးမို့ သာဝတ္ထိပြည်မှာ မသိသူ မရှိသော ဥယျာဉ်များ (သို့မဟုတ်) ပန်းစိုက်ပျိုးသူတစ်ဦးပါ။

ပန်းစိုက်သူတစ်ဦးကနေ မွေးတဲ့ သမီးမို့လား မသိဘူး။ ကျွန်မဟာလည်း ရုပ်ရည်အဆင်း လှပတင့်တယ်ပြီး ပန်းကလေးလို နုသူလို့ ကျွန်မတို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ထင်ရှားလှပါတယ်။

ကျွန်မ ရွယ်လေးရောက်လာတော့ ဖခင် ပန်းခြံသို့ လိုက်ပြီး ပန်းချပါတယ်။ ပန်းမှာသူ ဖောက်သည်တွေများရင် ဖခင်ကအခြားမိန်းကလေးများကိုလည်း ငှားရမ်းပြီး ပန်းချခိုင်းရပါလိမ့်။ ပန်းချသည်မို့ အခြား ပန်းချသည် မိန်းကလေးများနှင့် ကျွန်မဟာ ပန်းချဖော် ပန်းချဖက် သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်လာရပါတယ်။

တစ်နေ့ နှုန်မဟာ အဖေ့ရဲ့ စေခိုင်းမှုကြောင့် အဖော်များနှင့်အတူ ဧတေပဲ ပန်းချထွက်ခဲ့ရပါတယ်။ စောစောပန်းချထွက်ရသည့်အတွက် အမေက မုယောမုန့်ဆုပ် သုံးခုကို ထည့်ပေးပေးပေးပါတယ်။

ကျွန်မမဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်စုဟာ ပျော်ပျော်ပါးပါးပဲ သာဝတ္ထိမြို့ထဲက ထွက်ပြီး ပန်းဥယျာဉ်များရှိရာသို့ လာခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီခရီးမှာပဲ မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ နောက်ပါ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်အတူ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ် ကွန့်မြူးပြီး သာဝတ္ထိမြို့ကို ဆွမ်းခံကြွလာတာ ကျွန်မ မှုတွေ့လိုက်ရပါတယ်။

ကျွန်မဟာ ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့လိုက်ရတော့ အလွန်သဒ္ဓါရွှန်းစိ ကြည်ညိုသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့စားရပြီး ကျွန်မဟာ ဘုရားရှင်ရှေ့သို့ သုတ်သုတ်လျှောက်သွားပြီး မိမိစားဖို့ ယူလာသော မုယောမုန့် သုံးဆုပ်ကို စေတနာ သဒ္ဓါကြည်ဖြူစွာဖြင့် လှူဒါန်းလိုက်ပါတယ်။ ဘုရားရှင်ကလည်း ကျွန်မ လှူလိုက်တဲ့ မုန့်ကို စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးပါး ကပ်လှူထားတဲ့ သပိတ်ဖြင့် ခံယူပါတယ်။

ကျွန်မဟာ မုန့်ကို လောင်းလှူပြီး ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်အောက်ကို ဝမ်းမြောက်နှစ်သက် တသိမ့်သိမ့်ကြည်နူးမိသောပီတိဖြင့် ဦးခေါင်းဝပ်ကျီးကာ ရှိခိုးလိုက်မိပါတယ်။

ဘုရားရှင်က ကျွန်မကို ကြည့်ရှုပြီး ပြီးတော်မူပါတယ်။

ဘုရားရှင်ရဲ့ ပြီးတော်မူခြင်းကို တွေ့မြင်တဲ့ နောက်ကလိုက်ပါလာတဲ့ ရှင်အာနန္ဒာဆိုတဲ့ မထေရ်က -

“မြတ်စွာဘုရား...ပြီးတော်မူခြင်း၏ အကြောင်းကား အသို့ပါနည်း”

လို့ မေးလျှောက်တာကို ကျွန်မ ကြားလိုက်ပါတယ်။ ဘုရားရှင်က -

“ချစ်သား အာနန္ဒာ...ဤသတို့သမီးသည် ဤမုယောမုန့်သုံးဆုပ်ကို လှူဒါန်းရသော ပထမ ဇောစေတနာထက်သန်မှုကြောင့် ဤယနေပင်လျှင် ကောသလမင်းကြီး၏ မိဖုရားဖြစ်လိမ့်မည်”

လို့ မိန့်ကြားတာကို ကျွန်မ ကြားလိုက်ရတော့ ကျွန်မအဖို့ မိမိကိုယ်ကိုယ် မယုံနိုင်အောင် အံ့ဩဝမ်းမြောက်စိတ်တွေ တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်နေမိပါတယ်။ ကျွန်မဟာ ဘုရားရှင်ဆက်လက်ကြွသွားတော့ သူငယ်ချင်းအဖော်များနှင့်အတူ ပန်းချရန် ဥယျာဉ်သို့ တပျော်တပါး ဆက်လက်သွားခဲ့ကြပါတယ်။

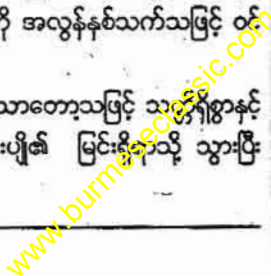

အဲဒီနေ့က ကောသလမင်းကြီးဟာ သူ့ဖခင် မဟာကောသလမင်းကြီးက သူ၏ အစ်မ “ဝေဒေဟီ” မင်းသမီးနှင့် “ဗိဇ္ဇိသာရ” မင်းသားတို့ လက်ထပ်ထိမ်းမြားစဉ်က လက်ဖွဲ့အဖြစ် ပေးထားတဲ့ ကာသိများကို ဘုရင် ဗိဇ္ဇိသာရ နတ်ရွာစံတော့ ကောသလမင်းက ပြန်ယူလိုတယ်။ ဘုရင် ဗိဇ္ဇိသာရရဲ့ သား အဇာတသတ်က လက်မခံ ပြန်မပေးကော့ ဦးလေးဖြစ်သူ ကောသလမင်းက တူတော်သူ အဇာတသတ်နှင့် စစ်ထိုးပြီး ကာသိရွာကို ပြန်ယူဖို့ ကြိုးစားပါသတဲ့။

အဲဒီနေ့ ဦးကြီး ကောသလနှင့် တူ အဇာတသတ် စစ်ပွဲမှာ ဦးကြီး ကောသလ စစ်ရှုံးပြီး ကိုယ်လွတ် ထွက်ပြေးခဲ့ရတဲ့ နေ့ပေါ့။

ကျွန်မတို့ဟာ သီချင်းတကြော်ကြော်နှင့် ပန်းချနေကြတဲ့ အချိန်၊ အထူးသဖြင့် ကျွန်မ သီချင်းဆိုနေတဲ့ အချိန်၊ စစ်ဝတ်တန်ဆာနှင့် မင်းပျိုမင်းလွင်တစ်ပါးဟာ ကျွန်မတို့ ပန်းဥယျာဉ်ကွင်းအနီး ရောက်လာပါတယ်။ ကျွန်မအဖော်တွေက ထိုစစ်ဝတ်တန်ဆာဝတ် မင်းပျိုကို မြင်တော့ ကြောက်လန့်ပြီး ထွက်ပြေးကြပါတယ်။ အမုန်ကတော့ သူဟာ စစ်ရှုံးပြီး စိတ်မောလူမောနှင့် မြင်းစီးပြန်လာရင်း ကျွန်မ သီချင်းသံကို ကြားရပြီး သီချင်းသံကို အလွန်နှစ်သက်သဖြင့် ဝင်လာခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မကတော့ မပြေးသာတော့သဖြင့် သူ့ရဲ့ရှုစွာနှင့် ပင် ထိုစစ်ဝတ်တန်ဆာ မင်းပျို၏ မြင်းရိုရာသို့ သွားပြီး

၇ မြင့်
အထူးထုတ်

ကံကို ရဲတင်းစွာပဲ ဖမ်းချုပ်ထိန်းပေးလိုက်ပါတယ်။
ကျွန်မ သူ့ကို ကောသလမင်းမုန်း မသိပါဘူး။ မင်းဝတ်
အင်္ကျီအဝတ် မင်းပျိုတစ်ပါးလောက်သာ သိပါတယ်။ သူက
မြင့်ပေါ်ကနေ ကျွန်မကို စူးစူးစိုက်စိုက် တပ်မက်သောစိတ်
ကြည့်ပြီး...

“မိန်းကလေး... သင်သည် ကာမပိုင် လင်ယောက်ျား
မလော၊ မရှိဘူးလော”

လို့ မေးပါတယ်။ ဒီလို ရုတ်တရက်ကြီး အမေးခံရ
ကျွန်မ ရှက်ရွံ့သလိုဖြစ်သွားမိပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
မင်းပျိုမင်းတစ်ပါးက မေးတော့ မဖြေလိုလည်း မရဘူး။
ကျွန်မက “မရှိပါဘူး” လို့ ခေါင်းငုံ့ပြီး အဖြေပေးလိုက်
သူက သူ့ရဲ့ မြင်းပေါ်ကနေ ခုန်ဆင်းပြီး...

“သတိသမီး... ငါဟာ ကောသလမင်းပဲ။ မင်းကို ငါ
ချစ်မြတ်နိုးလှတယ်”

လို့ မိန့်ကြားပြီး ကျွန်မကို သူ့ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းထား
ချစ်မြတ်နိုးပါတယ်။

နောက်တော့ သူဟာ စစ်ပွဲက စစ်ရုံးပြီး လူပန်းစိတ်ပန်း
ခြစ်နေတာကို ကျွန်မက သိရတော့ ကျွန်မရင်ခွင်ထဲမှာ
သူ့ကို ခဏအနားယူ အိပ်စက်စေပါတယ်။

မကြာခင်မှာပဲ သူ့နောက်လိုက် စစ်သည်ဗိုလ်ပါတွေ
ဆီကရောက်လာကြပါတယ်။ ကျွန်မလည်း ကြောက်လန့်ပြီး
ကျွန်မရင်ခွင်ထဲမှာ အိပ်စက်နေတဲ့ ကောသလမင်း၏ ဦးခေါင်း
အောက်ချ၍ ကပျာကယာ မတ်တတ်ထပြီး အရှိအသေ
ဖြစ်နေပါတယ်။

မျှားမတ်၊ စစ်သည် ဗိုလ်ပါများက ကောသလမင်းကို
ထိန်းချုပ်ကြပါတယ်။ အဲဒီအခါကျမှ ကျွန်မဟာ ကောသလ
မင်းကို ကိုယ်တိုင်ပြောနေရပါကလားဆိုတာ သိရပြီး နံနက်က
ဘုရားရှင်ရဲ့ ဗျာဒိတ်စကားကိုလည်း သတိရလိုက်မိပြီး ဝမ်း
ခြောက်နေမိပါတော့တယ်။

ဘုရင် ကောသလက ကျွန်မကို သူ့မြင်းပေါ် တင်ပြီး
သွားပါတယ်။ သူ့ဝတ္ထုမြို့ထဲ ရောက်တော့ ကျွန်မ မိဘ
အိမ်သို့ ပြန်ပို့စေပါတယ်။ ညနေအချိန်ရောက်တော့ မင်း
မင်းကြီးတို့ရဲ့ စီးနင်းသော စီးတော်ယာဉ်နှင့် မင်းမိဖုရားကြီး
အဆောင်အယောင်များကို ပို့စေပြီး ကျွန်မကို မိဘအိမ်
နေပြီး တခမ်းတနားဆောင်ယူပါတယ်။

နန်းတော်ရောက်တော့ ကျွန်မကို ရတနာအစုအပုံပေါ်
တင်ပြီး ဘိသိက်သွန်းတော်မူပြီး မိဖုရားကြီးအရာသို့ ချက်ချင်း
ဆောင်မြှောက်ပါတယ်။ ကောသလမင်းဟာ မိဖုရားတွေထဲမှာ
ကျွန်မကို အလွန်ချစ်မြတ်နိုးလေတော့ ကျွန်မဟာ သူ့အနား

က မခွာရဘဲ အမြဲနီးနီးကပ်ကပ် ခစားနေရပါတယ်။
ကျွန်မဟာ ဤကဲ့သို့သော မိဖုရားကြီး ရာထူးနှင့်
ထီးနန်းစည်းစိမ်ခံစားပြီးနေရတာဟာ ဘုရားရှင်ရဲ့ ကျေးဇူးလို့
သတ်မှတ်ပြီး ကျွန်မဟာ နေ့စဉ် ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန်း
သံဃာတို့ လိုအပ်တာကို အမြဲလျှူဒါန်းနေပါတော့တယ်။

ကောသလမင်းကြီးမှာ ဘုရားနှင့် ဆွေမျိုးတော်ရန်ဆို
ပြီး သက္ကာသာကီစင်မျိုးတွေထဲက တောင်းယူ လက်ထပ်ထား
တဲ့ “ဝိသဘာဝတ္တိယ” ဆိုတဲ့ မိဖုရားတစ်ပါးလည်း ရှိပါတယ်။
သူကတော့ ဘုရားရှင်ရဲ့ အမျိုးအနွယ်ဆိုပြီး ကျွန်မပြီးရင်
သူက ဒုတိယ ဦးစားပေးခံရတဲ့ မိဖုရားတစ်ပါးပါပဲ။

သူက ပိုက်ကောင်းတာက သားရတနာများ မထွန်း
ကားခဲ့တဲ့ ကောသလမင်းကြီးအတွက် “ဝိဝဠာ” ဆိုတဲ့ သား
တစ်ယောက်မွေးပေးလို့ မင်းကြီးက အထူးဦးစားပေးခံရတဲ့
မိဖုရားတစ်ပါးဖြစ်လာပါတယ်။

တကယ်လို့ ကျွန်မကသာ သားရတနာမွေးမယ်ဆိုရင်
တော့ ကျွန်မအဖို့ အတိုင်းထက်အလွန်။ တံခွန်နှင့် ကုက္ကား
လိုက်ဖက်ညီသလိုနေမှာပေါ့လေ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မက သား
မမွေးနိုင်ခဲ့ဘူး။

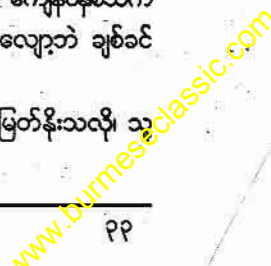
ကျွန်မ မင်းကြီးရဲ့ မိဖုရားမြောက်ခံရပြီး မကြာခင်
ကိုယ်ဝန်ရှိခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မကလည်း သားရတနာကလေး
မွေးဖို့ အများဆုံး မျှော်လင့်ထားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သမီး
ကလေးမွေးတဲ့နေ့က အဖြစ်အပျက်ကို သတိရမိပါတယ်။
မင်းကြီးက ဘုရားရှင်ထံ သွားရောက် တရားနာနေပါတယ်။
ကျွန်မဟာ သမီးကလေးမွေးကြောင်း လိုက်ပြီး သတင်းပို့
လျှောက်ထားတော့ မင်းကြီးက သမီးမွေးသည်အတွက်
မျှက်နှာပျက်ပြီး နှလုံးမသာမယာဖြစ်သွားပါတယ်။

အဲဒါကို ရိပ်မိတဲ့ ဘုရားရှင်က မင်းကြီးကို...

“လူတို့ကို အစိုးရသောမင်း... သမီးတော်လေးကို
ကျွေးမွေးသုတ်သင်ပါလော့။ ပညာရှိသော၊ အကျင့်သီလရှိ
သော ယောက္ခမကို နတ်ကဲ့သို့ ရိုသေသော၊ လင်ကို လုပ်
ကျွေးသော အချို့သော မိန်းမသည်လည်း မြတ်၏။ ထိုမိန်းမ
သည် အရပ်မျက်နှာတို့၌ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်သောသားကို မွေးဖွား
၏။ ထိုမိန်းမကောင်း၏ သားသည် ရဲရင့်၏။ တိုင်းပြည်ကို
လည်း အုပ်ချုပ်ဆုံးမနိုင်၏”

လို့ ဟောပြောပြလိုက်တော့ မင်းကြီး ကျေနပ်နှစ်သက်
သွားပြီး ကျွန်မနှင့် သမီးအပေါ် အချစ်မလျော့ဘဲ ချစ်ခင်
မြတ်နိုးခဲ့ပါတယ်။

မင်းကြီးဟာ သူက ကျွန်မကို ချစ်မြတ်နိုးသလို၊ သူ

အပေါ်၌လည်း ကျွန်မက တစ်မိုးအောက် တစ်ယောက်တည်း စိတ်ထားပြီး ချစ်စေလိုသော ဆန္ဒရှိသူပါ။

တစ်နေ့ ကျွန်မနှင့် မင်းကြီး ပြာသာဒ်အောက်မှာ စံနေစဉ် မင်းကြီးက ကျွန်မကို ရုတ်တရက်...

“မလ္လိကာ... သင့်အား မိမိထက်ပို၍ ချစ်အပ်သော အခြားတစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ရှိသလော”

လို့ မေးပါတယ်။ ကျွန်မကလည်း ဂေါတမဗုဒ္ဓရဲ့ တပည့်သာဝိကမပီပီ တရားသဘောနှင့် ယှဉ်ပြီး...

“မင်းကြီး... ကျွန်ုပ်အား မိမိထက်ပို၍ ချစ်ခင်အပ်သော အခြားတစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ မရှိပါ”

လို့ ဖြေလိုက်ပါတယ်။

တကယ်တော့ မင်းကြီးက သူ့ကို အချစ်ဆုံးလို ပြော စေချင်တာကို ကျွန်မ ရိပ်မိပါတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ သူက မိဖုရားအများထဲမှာ ကျွန်မကို အချစ်ဆုံးမဟုတ်လား။ ကျွန်မက ကိုယ့်ကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးလို ဖြေလိုက်တော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ မကျေမချမ်း နှလုံးမသာမယဖြစ်သွားတာကို ကျွန်မ ရိပ်မိလိုက်ပါတယ်။ ဒီနဲ့ ကျွန်မလည်း ချက်ချင်းပဲ မင်းကြီးကို...

“အရှင်မင်းကြီး... အရှင်မင်းကြီးရော့ မိမိထက် ပိုချစ်သူ ရှိပါသလော”

လို့ ကျွန်မ ကောက်မေးလိုက်ပါတယ်။

မင်းကြီးလည်း ခဏစဉ်းစားပြီး သူလည်း ဘုရားရှင်ရဲ့ ဒါယကာ ဥပါသကာပီပီ တရားနှင့် မယှဉ်ဘဲ မဖြေရဲတော့။

“မလ္လိကာ... ငါ့မှာလည်း မိမိထက်ပို၍ ချစ်အပ်သူ အခြားတစ်စုံတစ်ယောက် မရှိပါဘူး”

လို့ အဖြေပေးပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သူ ဒီအဖြေကို ဘဝင်သိပ်မကျတောက် ကျွန်မ အကဲခတ် ရိပ်မိပါတယ်။ အဲဒီအတွက် သူက ဘုရား ရှင်ထံသို့ သွားကြရအောင်လို့ ကျွန်မကို ဆွယ်ပါတယ်။ ကျွန်မကလည်း လိုက်ပါမယ်လို့ သဘောတူပြီး နှစ်ယောက် အတူ နန်ပြာသာဒ်ထက်က ဆင်းပြီး ဘုရားရှင်ရှိရာ ဇေတဝန် ကျောင်းသို့ သွားကြရပါတယ်။

ဘုရားရှင်ရှေ့ရောက်တော့ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီး တစ်နေရာမှာနေပြီး မင်းကြီးက သူနှင့် ကျွန်မတို့ရဲ့ ချစ်၊ မချစ် ပြဿနာကို အကြောင်းစုံ ထပ်မံလျှောက်ထားပြရပါတယ်။

ဒီအခါ ဘုရားရှင်က ကျွန်မတို့ကို...

“အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို စိတ်ဖြင့် လှည့် လည်ရှာဖွေသွားလာသော် တစ်စုံတစ်ရာသောအရပ်၌ မိမိ

ထက် ပို၍ချစ်အပ်သောသူကို မရနိုင်ပါ။ ဤအတူပင် များစွာ ကုန်သော အခြားသူတို့သည်လည်း မိမိကိုယ်ကိုသာ ချစ် အပ်၏။ ထို့ကြောင့် အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသောသူသည် သူတစ်ပါးကို မညှင်းဆဲရာ”

လို့ ဟောကြားပြသပါတယ်။

အဲဒီအခါကပူ မင်းကြီးဟာ နှစ်သက် သဘောကျပြီး စိတ်ကြည်လင် ချမ်းမြေ့သွားပါတယ်။

ဒီလိုနှင့် ကျွန်မဟာ မင်းကြီးအပါးမှာ အချစ်ဆုံး ဝိဖုရားအနေနှင့် နေရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မဟာ ကျွန်မ ကိုယ်ကျွန်မ မင်းကြီးနားမှာ နေပြီး မင်းကြီးကို မြူစားတဲ့ ဝိဖုရားတစ်ပါး ပဖြစ်လိုပါဘူး။ မင်းကြီးကို ကူညီစောင့်ရှောက် ပေးသော၊ ကောင်းသော အကြံပေးတဲ့ ဝိဖုရားတစ်ပါးသာ ဖြစ်လိုပါတယ်။

သို့အတွက် ကျွန်မဟာ မင်းကြီးဘဝအတွက် မင်းကြီး ၏ ကောင်းသတင်းတွေရရန် အထောက်အပံ့ဖြစ်ဖို့ မင်းကြီး ရဲ့ မကောင်းသတင်းများဖြစ်လာပါက တားမြစ်ဖို့၊ ကောင်း ရာ ညွှန်ဖို့ ကျွန်မ အမြဲဆုံးဖြတ်ပြီး ပညာများကို လေ့လာပါ တယ်။ ဗုဒ္ဓဂေါတမထံသို့လည်း မပြတ်တရားနာသွားလေ့ရှိ ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓ၏ တပည့် အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးဖြစ်တဲ့ ရှင်မောဂ္ဂလာန်နှင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာတို့ရဲ့ လိုအပ်တဲ့ အရာတွေ ကို နေ့စဉ် စဉ်းစားပြီး နေ့စဉ် ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့၊ လျှာဒါန်းခဲ့ပါ တယ်။

တစ်နေ့သောအခါမှာ ကောသလမင်းကြီးကို ဘုရား အများရှိသော သံဃာတော်အပေါင်းတို့အား သူတစ်ပါးတို့ တပုဂ္ဂိုလ် မလျှာဒါန်းနိုင်သော အသဒိသအလျှူပွဲကြီးကို လျှာရန် ကျွန်မက တိုက်တွန်းပြီး ကျွန်မကိုယ်တိုင် စီမံဆောင်ရွက်ပေး ခဲ့ပါတယ်။

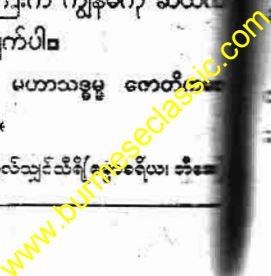
သာဝတ္ထိပြည်တစ်ပြည်လုံး မင်းကြီးရဲ့ သဒ္ဓါတရားကို လေးစားကြည်ညိုသွားကြသလို၊ နောက်တော့ သာဝတ္ထိမှာ နာမည်ကြီး သူဌေးကြီးဖြစ်တဲ့ အနာထဝိဇာသူဌေး၊ ဝိသာခါ သူဌေးမတို့ကပါ ကောသလမင်းကြီးနည်းတူ အသဒိသ အလျှူပွဲ အတုလိုက်၍လုပ်သည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မဟာ မင်းကြီးရဲ့ ကောင်းသတင်းဂုဏ်ကို ဤနည်း ဖြင့် စီမံဆောင်ရွက်ပေးခဲ့၍ မင်းကြီးက ကျွန်မကို ဆထက် ထမ်းပိုး တိုး၍တိုး၍သာ ချစ်လျက်ပါ။

မဟာသဒ္ဓမ္မ တေတိတေ

* * *

တက္ကသိုလ်သျှင်သိရီ(ခ)လှိုင်ရေယ၊ ဆီးမေ

ဘုရားရှင်ပေးသော
သက်တော်ရှည် ဝါထာတော်နှင့် သံသရာခရီး

သိဒ္ဓါ

Thank you 2017

လူတိုင်းလူတိုင်း အသက်ရှည်လိုကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းမှုကုသိုလ်အစုစုတို့ကို ပြုပြီးတိုင်း နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ရက်တိုတိုနှင့် အလျင်အမြန်ရရှိလို၏ ဘုရားဟူ၍ ပထမဦးစွာ ဆုတောင်းကြပြီးလျှင် နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကြား လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ စသည့် စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသော ဘဝ၌ နေရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းတတ်ကြပြန်၏။ ထို့ပြင် အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းများကိုလည်း နောက်ဆုံးပိတ် အိတ်နှင့်လွယ် ဆိုသကဲ့သို့ ဆုတောင်းကြလေ၏။

မှန်ပေသည်။ မည်သို့ပင် ချမ်းသာ... ချမ်းသာ၊ ဘုန်းဘန်ခိုးကြီး... ကြီး အသက်တိုလျှင်ကား အကျိုးမထင်ချေ။ ခမ်းသာသူတို့အဖို့ မိမိတစ်သက်လုံး ကြီးစားပမ်းစား ရှာဖွေ

စုဆောင်းထားသမျှကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ မခံစားရမီမှာပင် သေဆုံးကြသောအခါ နောက်လူ ကောင်းစားဖို့သာ ဖြစ်ရတော့သည်။ ထို့ကြောင့် အသက်ရှည်ရှည်နေရဖို့ ဆုတောင်းကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ ယုတ်စွအဆုံး၊ မိမိရှာဖွေ ချမ်းသာလာခဲ့သမျှ အသက်ရှည်ရှည်နေရသောသူအဖို့ ကုသိုလ်များများ ပြုနိုင်သည်။ ဘာဝနာများများပွားနိုင်သည်။

သို့ပါသော်လည်း လူတို့၌ အယုက္ခယ-အသက်တန်းကုန်သည်အထိ သက်တမ်းစေ့ နေနိုင်ရန် မလွယ်လှပေ။ ကမ္မယကယခေါ် ကံကုန်၍ သေရခြင်း၊ ဥပစ္ဆေဒကခေါ် ရေနစ်ခြင်း၊ မီးလောင်ခြင်း၊ မြေကိုက်ခြင်း စသည့်အကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့် သေရခြင်း စသည်တို့ဖြင့် အချိန်မတိုင်မီ

သေကြရခြင်းမျိုးကြောင့် အသက်တိုရတတ်ပြန်ပါသည်။ ထို့ပြင် ညာကွယ် ခေါ် ဘေးအန္တရာယ် ရောဂာယများ ကြောင့်လည်း သေလွန်တတ်ကြပြန်လေရာ အသက်ရှည်ရှည် နေကြရဖို့မှာ လူတို့၏ အတောင့်တခုံးသော အရာဖြစ်သော်လည်း အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်းမှာမူကား အလွန်ပင် ခက်ခဲလှပေသည်။

ထို့ကြောင့် အသက်ရှည်ရန် ရတနာသုံးပါးကိုင်းရှိုင်း ရိုသေကြပါမူ ဘေးအန္တရာယ်အသွယ်သွယ်က လွတ်မြောက် ကြမည်ဖြစ်ပေရာ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသော သက်တော်ရှည် ဂါထာတော်ကြီးအား ရွတ်ဖွားနိုင်ရန်နှင့် ထိုဂါထာတော်ကြီးပေါ်ပေါက်လာပုံ နောက်ခံ ဇာတာကတစ်ခု အား တင်ပြလိုက်ရပေတော့သည်။

ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က သုဗြဟ္မာ ှာရသော နတ်သားတစ်ပါးရှိခဲ့သည်။ ထိုနတ်သားသည် နတ်သမီးအခြွေအရံ တစ်ဖက် ငါးရာစီဖြင့် နတ်စည်းစိမ်တို့ကို နတ်တို့၏ အသက် နှစ်ပေါင်းများစွာ၊ မြူးတူးစွာဖြင့် ခံစားစံစားခဲ့လေသည်။ တစ်နေ့သောအခါ ထိုနတ်သားသည် နတ်သမီးတစ်ထောင်တို့ကို ခေါ်ဆောင်၍ နတ်တို့၏ ပျော်ပါး ရာဖြစ်သော နန္ဒဝန် နတ်ဥယျာဉ်သို့ လာခဲ့ကြလေသည်။ ဥယျာဉ်တော်တွင်းရှိ ပင်လယ် ကသစ်ပင်ရင်း၌ နတ်သားက ထိုင်နေစဉ် နတ်သမီး ငါးရာတို့သည် နတ်သားအား ဝန်းရံ ခစားလျက် အလုပ်အကျွေးပြုနေကြလေ၏။ အခြားသော နတ်သမီး ငါးရာတို့မှာ သစ်ပင်များပေါ်မှ သစ်သီးပန်းမာန်များကို ခူးသကဲ့သို့ သီသကဲ့သို့ သီကြလျက် ပျော်ရွှင်မြူးတူးလျက် ရှိကြသည်။ အချို့သော နတ်သမီးများမှာ တူရိယာတီးမှုတ်သူက တီးမှုတ်၊ သီချင်းဆိုသူက ဆို၊ ကသူက ကဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာ နတ်သမီးများ၏ လှုပ်ရှားပြောဆိုသံများဖြင့် လွှမ်းမိုးလျက်ရှိတော့သည်။

နတ်သားခမျာမှာလည်း မိမိ၏ ထံပါး၌ ခြေဆုပ်လက်နက်ပြုစုနေသော နတ်သမီးများထံ အာရုံရောက်သွားခိုက် မျက်တောင်တစ်ခတ်မျှ အချိန်ကာလလေးအတွင်း၌ သစ်ပင်ပေါ်မှ နတ်သမီးများကို သတိမေ့လျော့သွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် သစ်ပင်များဆီမှ ခူးဆွတ်သံ၊ ကခုန်သံများ မကြားသဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ နတ်သမီး ငါးရာမှာ ပျောက်ခြင်း မလှ ပျောက်ကွယ်သွားပေပြီ။ နတ်သားက သူ၏ တန်ခိုးဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုလိုက်သောအခါ ထိုနတ်သမီး ငါးရာစလုံးပင် နတ်သက်ကြွေကာ ငရဲသို့ ကျရောက်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း ထိတ်လန့်စွာ သိရှိလိုက်ရလေတော့သည်။

တစ်ဖန် ထိုနတ်သားသည် မိမိနှင့်တကွ ကျန်ရှိနေသေးသော နတ်သမီးတို့မှာ မည်သို့မည်ပုံ ရှိလေမည်နည်းဟု ကြည့်ပြန်၏။ ထိုအခါ၌ မိမိတို့သည်လည်း နောက် ခုနစ်ရက်

စေ့ရောက်လျှင် နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ အပါယ်လေးဘုံသို့ ကျရောက်ရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိပြန်လေသည်။ နတ်သားမှာ အလွန်ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်လျက် အားကိုးသမှုပြုနိုင်လောက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်စုံတစ်ယောက်ကို တွေ့လို တွေ့ငြား နတ်တို့၏ မျက်စိဖြင့် ကြည့်လေသော် လူပြည်၌ သီတင်းသုံးနေသော မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို တွေ့သဖြင့် နတ်ပြည်မှ လူပြည်သို့ ဆင်းသက်လာပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မောက်၌ ဝပ်စင်း ခစားကာ နတ်သက်ကြွေတော့မည့် မိမိ၏အဖြစ်ကို လျှောက်ထားခဲ့လေသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်က နတ်သားအား အောက်ဖော်ပြပါ ဂါထာကို ကျူးရင့်၍ ကယ်တင်ခဲ့သည်။

“နာညတြ ဗောဇ္ဈတပဿ၊ နာညတြိန္ဒြိယ သံဝရာ၊ နာညတြ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂ၊ သောတ္တိ ပဿာမိ၊ ပါနိဏံ အထက်ပါ မြတ်စွာဘုရားရှင် မြှောက်ကြားခဲ့သော ဂါထာကို ရွတ်ဆိုရခြင်းကြောင့် ထိုနတ်သားသည် သောတာပန် တည်ကာ အသက်ရှည်၍ ငရဲသို့ ကျရောက်ခြင်း ဝင့်ဆင်းရဲမှု လွတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ရာမျှသာရှိသော သက်တမ်းအတွင်း၌ ကပ်အမျိုးမျိုး၊ ဘေးအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် သက်တမ်းစေ့ နေထိုင်ကြရန် အလွန်ခက်ခဲကြသည့်အပြင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတည်းဟူသော လူတို့၏ စိတ်ကို မသန့်ရှင်း မစင်ကြယ်စေသည့် ပတ်ဝန်းကျင် ပယောဂများထဲတွင် အသက်ရှင် နေထိုင်ရသဖြင့် ဆူးကြီးမှ ဘူးခါးသဖွယ် ကျဉ်းကျပ် ခက်ခဲလှပေသည်။ ထိုနည်းဖြင့် သံသရာခရီးကို သွားခဲ့ကြရာတွင် ကုသိုလ်တရားထက် အကုသိုလ်တို့က ပိုမိုဝန်းရံ ရပ်ပတ်နေသောကြောင့် ရှော့ထံ အပျော်ထောက်သော အပါယ်တည်းဟူသော တံခါးပေါက်ကြီးသာ ဟင်းလင်းပွင့်လျက်ရှိသည်ကို မြင်ကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားမြှောက်ဟတော်မူခဲ့သော အထက်ပါ သက်တော်ရှည် ဂါထာတော်ကြီးကို ရွတ်ဖတ်ရင်း သက်တမ်းစေ့ အသက်ရှည် နေထိုင်နိုင်ကြကာ နေရာသမျှ ရက်ကာလတို့တွင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုနှင့် ဝပ်လှည့်သော အလုပ်အကိုင်၊ အပြောအဆို၊ အကြံအစည် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ကို များနိုင်သမျှ များအောင် ကျင့်ကြံနေထိုင်သွားနိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြု တိုက်တွန်း ရေးသားလိုက်ရပါတော့သည်။

* * *

မှီငြမ်း - ဗုဒ္ဓ ပရိတ်တော်နှင့် ဂါထာပေါင်းချုပ် (ပညာအလင်္ကာ စာအုပ်တိုက်)။

စေတီတော် ဌာပနာတိုက်အတွင်းရှိ နဂါးခုနစ်ထောင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်
ရန်တုန်တိုင်းသေကြီး၊ ထာဏေတမြို့နယ်။

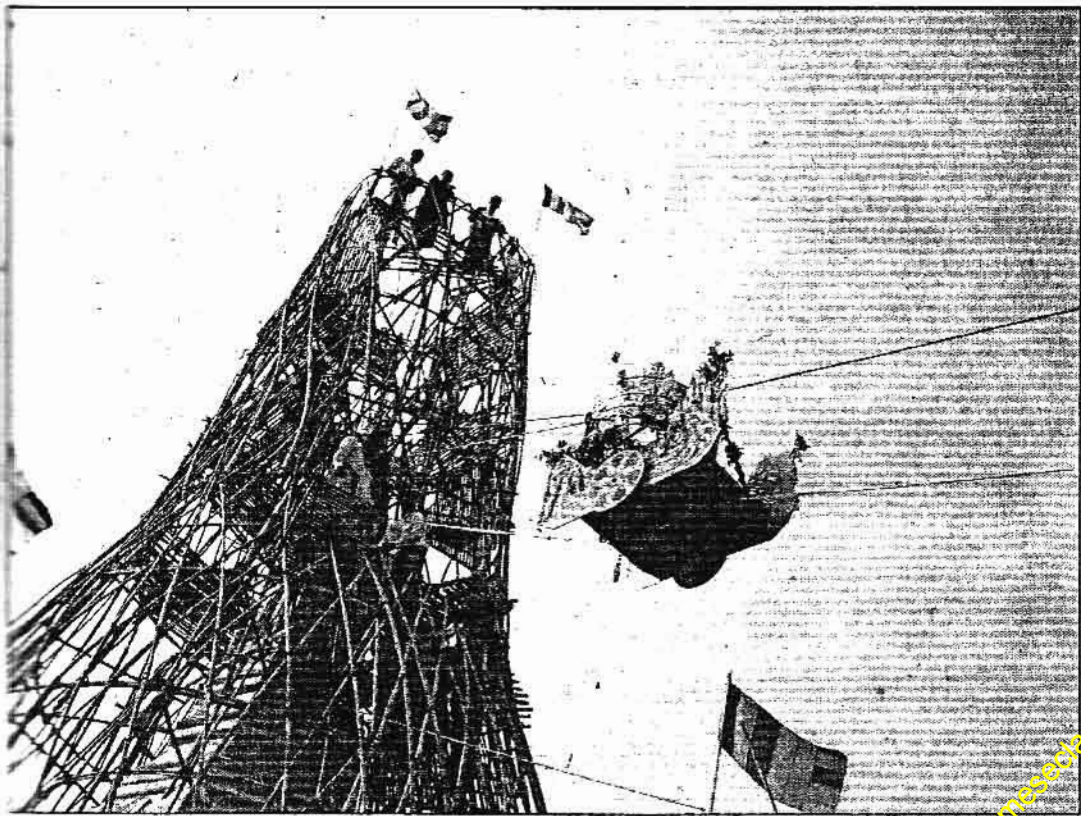
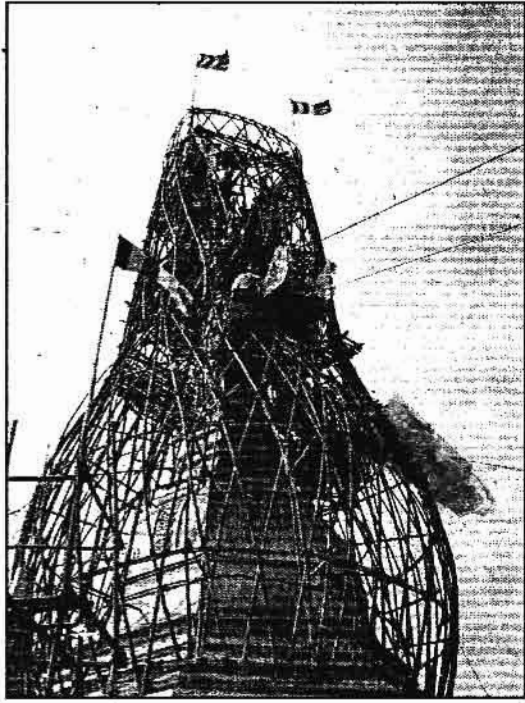
ပေါ်တော်မူ ဆုတောင်းပြည့် မြစေတီတော်
ရွှေထီးပေါ်တင်ပွဲ အောင်မြင်စွာ ဆင်နွှဲ
■ မင်းထက်ကျော် ■

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သာကေတမြို့နယ်၊ ၁၀တောင်
 ၁၂၆၇ကွက်ရှိ တံခွန်တိုင် တောရကျောင်းတိုက် အောင်စေတီ
 ဆရာတော်ကြီးမှာ သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်ရ
 သည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အောင်စေတီ၊ ဗောဓိ
 စေတီ စသည့်စေတီတော်အသစ်များ အောင်မြေလေးမျက်နှာ
 ဘုရား၊ ကျိုက်အင်းဘုရား၊ သပိတ်ကုန်း၊ ပေါ်တော်မူစေတီ
 ထေဋ္ဌ၊ စေတီများ အသစ်တည်ခြင်း၊ အဟောင်းပြုပြင်မွမ်းမံ
 ခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်တော်မူပါသည်။ ထားမလုံရှိ အောင်မြေ
 ဗောဓိနှင့် လေးမျက်နှာဘုရားအကြောင်း ဆောင်းပါးရေးသား
 ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၁၂ ခုနှစ်တွင် တနင်္သာရီတိုင်း၊ ထားဝယ်ခရိုင်၊
 ကျောက်နီမော်ကျေးရွာတွင်လည်း သိန်းတစ်ရာကျော် အကုန်
 အကျခံ၍ ကျောင်းတိုက်ကြီးတစ်တိုက်တည်ဆောက်ကာ
 ခေတ်ကျ လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ထို ၂၀၁၂ခုနှစ်တွင်ပင် ကျောက်တန်းမြို့နယ်၊ တမံဦး

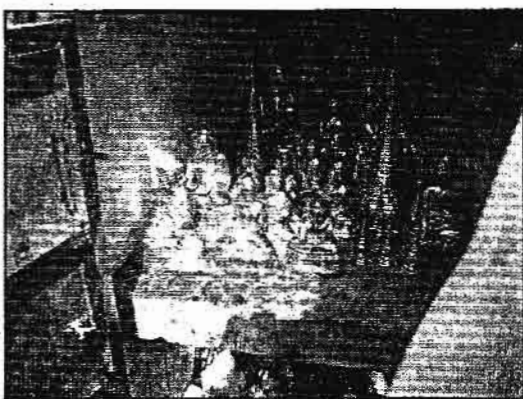
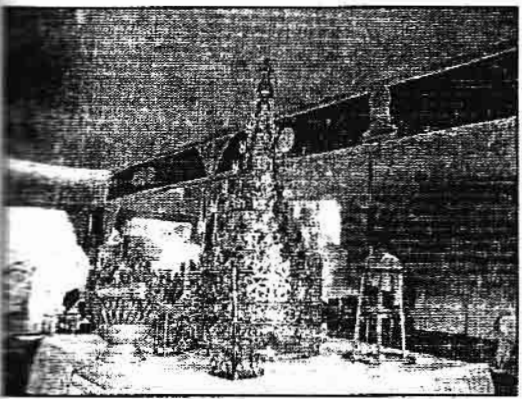

ရဲပြည် အထူးထုတ်

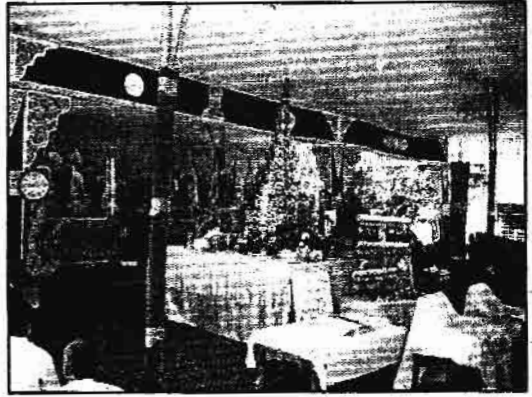
အောင်စေတီဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဂုဏ်သားသမီးများကို မေတ္တာပို့သဖြင့် အနှောင့်အယှက် ပယောဂ မကင်းသူများကို စစ်ဆေးပေးပြီး ဆီမန်း၊ ရေမန်း၊ ပရိတ်ကြီးပေးကာ ဆရာဝန်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိပါသည်။

ဂုဏ်သားသမီးထံမှ ရရှိလာသော အလှူငွေများကို ဆရာတော်ပြုလုပ်ငန်းများတွင် ထည့်ဝင် အသုံးပြုပါသည်။ ထို့ပြင် ဆရာတော် ဦးဆောင်၍ တည်သော ဘုရား၊ စေတီ၊ ဆရာတော်တိုက်၊ သီမ်း၊ မြွေရုံတည်ဆောက်ရာတွင် ဂုဏ်သားသမီးအလှူပါဝင်လျက် ရှိပါသည်။ အချို့ အရန်ကိစ္စများတွင်

တစ်ဦးတည်း အလှူရှင်ပါဝင်တာလည်း ရှိပါသည်။ မည်သည့် အလှူဒါနမှ ဆို ဂုဏ်မဖော်ဘဲ လှူတာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။

သန်လျင်-ကျောက်တန်း ပေါ်တော်မူ ဆုတောင်းပြည့် မြစေတီတော်တည်ရာ ဘုရားကျန်းသို့ တစ်ပတ်တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ပတ်တစ်ကြိမ် ကြွရောက် မေတ္တာပို့ပေးပါသည်။ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းများ၊ ဆရာတော်၏ တပည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ၊ မြန်မာမှု ပညာရှင်များ၊ ပန်းရံ ပညာရှင်များ၊ စနေအဓိဋ္ဌာန်အဖွဲ့ စောနာရှင် အလှူရှင်များ

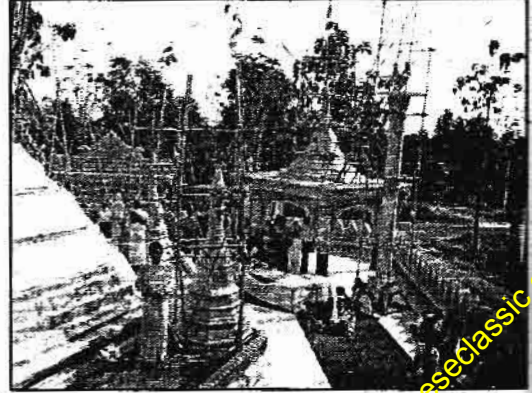

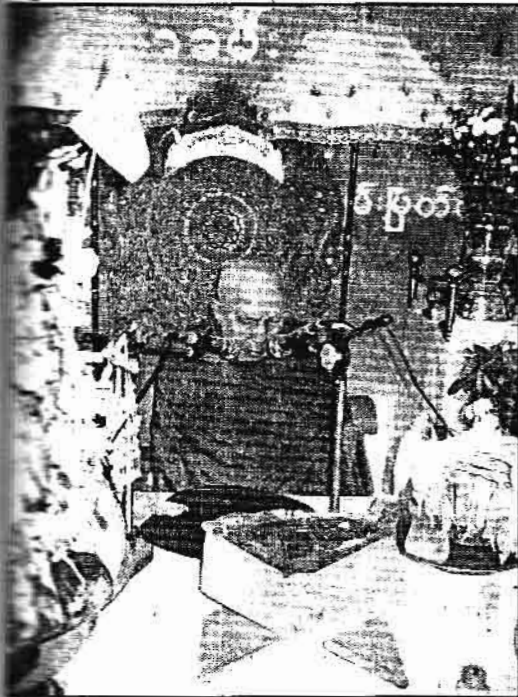
သည် စေတီတော် အမြန်ပြီးမြောက်ရေး၊ ချောမောတင့်တယ် စွာ ပြီးစီးရေး စသည့် ကိစ္စအဝဝအတွက် အဖက်ဖက်မှ ကူညီပံ့ပိုးပေးကြပါသည်။ ကျောက်တန်းနှင့် နိသော ဦးနန္ဒိယ မှာ အနီးကပ် ကြီးကြပ်ပေးနေတာ တွေ့မြင်ရပါသည်။

ပေါ်တော်မှ ဆုတောင်းပြည့် မြစေတီတော်ဟူသော ဘွဲ့တော်နှင့်အညီ အချို့ကြိုတင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ဆုတောင်းကြ ရာ ပြည့်စေသည်ဟု ကြားသိရပါသည်။ ကားလမ်းဘေးတွင် တည်ရှိ၍ အလွယ်တကူ ကားရပ်၍ ဖူးနိုင်သော ဘုရားစေတီ ဖြစ်သည်။ မသိသူတွေ ကျော်သွားကြကုန်၏။ စေတီဟောင်း ဖျက်ရာတွင် တွေ့ရသော အုတ်များမှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း တစ်ရာကျော်က အုတ်ပြားများဖြစ်၍ ရှေးဟောင်း သမိုင်းဝင် စေတီဖြစ်ခဲ့တာ သေချာပါသည်။

ပေါ်တော်မှတွင် တင်လှူမည့် ထီးတော်များ၊ တံခွန် တိုင်တောရမှာ ကိန်းဝပ်စံပယ်နေတာ နှစ်ဝက်နီးပါးရှိနေပါ ပြီ။ ပေါ်တော်မှစေတီမှာ လေအတွင်း တည်ပြီးသွားပါပြီ။ အချောသတ်၊ ရွှေသင်္ကန်းကပ်၊ ကြွေပြားခင်း ပြုလုပ်တာ နှစ်လတာ ကြာသည်။ စုစုပေါင်း ရှစ်လတာကာလတွင် အရန်စေတီ၊ တံခွန်တိုင်၊ မုခ်ဦး၊ ခေါင်းလောင်း အားလုံး ပြီးစီးသွားပါသည်။

၁၃၇၄၊ တပို့တွဲလဆန်း ၂ရက်၊ ၁၂-၂-၂၀၁၃၊ အင်္ဂါ နေ့ နေ့လယ် ၂နာရီအချိန်တွင် အောင်စေတီမှ ပေါ်တော်မှ သို့ ထီးတော်များ ပင့်ဆောင်ပါသည်။ မင်္ဂလာစည်တော်၊ ဓမ္မတေးသံ၊ ထီးတော်တင် ယာဉ်၊ ဆရာတော်နှင့် တပည့် သားသမီးများ ထီးတော်ပင့်ရာ လိုက်ပါကြသည်။ စာရေးသူ ရောက်ရှိချိန်တွင် ကားစီးရေ အမှတ်(၂၀)ရောက်ရှိနေပါပြီ။ ၂နာရီထိုးသောအခါ ကားစီးရေ ၄၀ကျော်ဖြစ်သွား၍ အံ့ဩ မိရပါသည်။ အောင်စေတီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မေတ္တာ တန်ခိုးကြောင့်ဟု ဆိုရပေမည်။ ညနေ ၄နာရီတွင် ပေါ်တော်မှ ကုန်းအနီး မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်ကြီးသို့ ထီးတော်ကြီးနှင့် ထီးတော် ငယ်၊ စိန်ပူးတော်၊ ငှက်မြတ်နားတော်တို့ ယာယီ ကိန်းဝပ် စံပယ်ကြပါသည်။ ထီးတော်ပင့်ဆောင်ပွဲ သတင်းတစ်ပုဒ်

အနယ်မှာ ရေးသားပေးပို့ခဲ့ပါသည်။

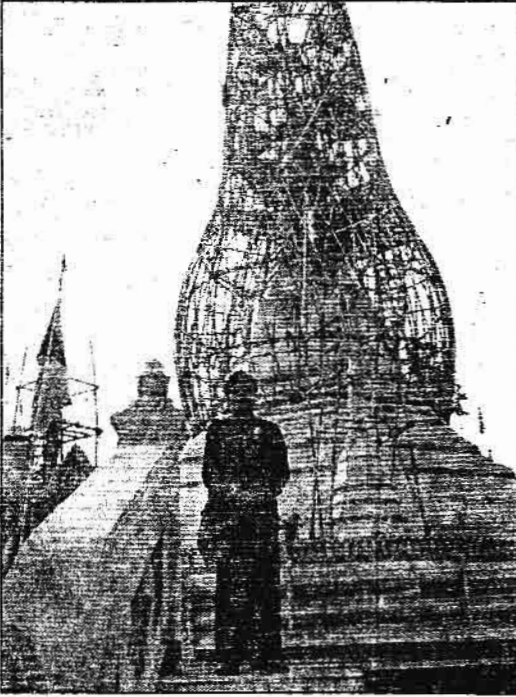
တပို့တွဲလဆန်း ၆ရက် (၁၆-၂-၂၀၁၃)၊ စနေနေ့နံနက် ၉နာရီတွင် အများပြည်သူ လှူဒါန်းထားသော ဘုရားဆင်းတု ဘုရားများ၊ ရွှေ-ငွေ-ကျောက်သံ ပတ္တမြား ရတနာများကို ဌာပနာသွင်း လှူဒါန်းပူဇော်ကြပါသည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် ငြိမ်းပေါ်တက် ဓာတ်ပုံရိုက် ပူဇော်ပါသည်။ ဆရာတော် ဦးနုနိယ၊ ဗိုလ်မှူးကြီး မြင့်ကြည်နှင့် ဆရာတော်၏ တပည့်များ အနော်ရထာ ဌာပနာသွင်း ပူဇော်ကြပါသည်။ ဘုရားရုပ်ပွားတော် ငြိမ်း/ငယ်၊ ရဟန္တာ၊ ရွှေ-ငွေ-ကျောက်သံ ပတ္တမြား စသည့် သေတ္တာပစ္စည်းများ ပြည့်လုံ၍နေပါသည်။ ဌာပနာပစ္စည်း သူဒါန်းသူ အလွန်များပြား၍ အပေါ် အောက် ခွဲထည့်ကြရ သည်။ အရန်စေတီများတွင်လည်း ဌာပနာသွင်း ပူဇော်ကြပါ သည်။ ဘုရားဒါယကာများ၊ ထီးတော်၊ စိန်ဖူးတော်၊ ငှက်မြတ် နားအလှူရှင်များ၊ သာသနာရေးဌာနမှ တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဦးနုနိယ သံဃာမဟာနာယက အကျိုးတော်ဆောင် ဆရာ တော်များ နံလီင်စွာ တက်ရောက် ပူဇော်ကြပါသည်။ ထိုနေ့ တွင် အသံမမဲ မဟာပတ္တန်းတရားတော် ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပ သည်။ စေတီတော်အနီး အလှူမင်္ဂလာမဏ္ဍပ်ကြီးတွင် တပို့တွဲလဆန်း ၆ရက်မှ လဆန်း ၁၀ရက်(၂၀-၂-၂၀၁၃)၊ နဂါးနေ့အထိ ငါးရက်တိုင်တိုင် အသံမမဲ မဟာပတ္တန်း နတ်ဖတ်ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပပါသည်။

တပို့တွဲလဆန်း ၁၀ရက်(၂၀-၂-၂၀၁၃)၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်တွင် ပတ္တန်းအောင်ပွဲကျင်းပသည်။ ပတ္တန်းရွတ်ဖတ် ပူဇော်သော သံဃာတော်များအား လှူဖွယ်ဝတ္ထု၊ သင်္ကန်း ပရိကံရာများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ အရုဏ်ဆွမ်း၊ နေဆွမ်းကပ်လှူတာ တွေ့မြင်ရသည်။ ပတ္တန်းအောင်ပွဲပြီး သောအခါ ပန်းလည်တိုင်အား အမွှေးနံ့သာ ပက်ဖျန်းပြီး စေတီတော်ကို လက်ယာရစ် သုံးပတ်ပင့်ဆောင်လှည့်ကြ သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး မြင့်ကြည် ဦးဆောင်၍ ပင့်ဆောင်ပူဇော် တာ တွေ့မြင်ရသည်။

ထို့နောက် အောင်စေတီဆရာတော်ကြီး စေတီရင်ပြင် တော်သို့ ကြွလာသည်။ ဘုရားတည်သော ပညာရှင်အဖွဲ့နှင့် ဆရာတော်၏ တပည့်များ ဗိုလ်မှူးကြီး မြင့်ကြည်တို့ ဦးဆောင် ၍ ပန်းလည်တိုင်၊ ဗိုက်ထူ ပူဇော်ကြသည်။ ပန်းလည်တိုင်ဖိုက် ပြီးသောအခါ ဧည့်ပရိသတ်များအား နံနက်စာကျွေးမွေး ဧည့်ခံ ကြသည်။

၁၃၇၄ ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁၃ရက်(၂၃-၂-၂၀၁၃)၊ စနေနေ့နံနက် ၉နာရီ ငြိမ်နစ် ဥပက္ကန့်အချိန်တွင် ရွှေထီးတော်၊ စိန်ဖူးတော်၊ ငှက်မြတ်နားတော် တင်လှူ ပူဇော်ကြသည်။ နံနက် ၅နာရီထဲ၌ စာရေးသူကိုယ်တိုင် လိုက်ပါပြီး မင်္ဂလာ စည်တော်လိုက်ပို့ရသည်။ ထိုနေ့တွင် ရန်ကုန်တိုင်း သံဃာ မဟာနာယကဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုဗ္ဗိဗလနှင့် မိမိ

www.burmeseclassic.com

တော် သံဃာယဟာနာယက ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ စစ်ကိုင်းစာသင် တိုက်ကျောင်း ဆရာတော်၊ သန်လျင်-ကျောက်တန်းမြို့နယ် မှ မြို့နယ်အကျိုးတော်ဆောင် ဆရာတော်များ၊ သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာနမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးများ၊ ဗိုလ်မှူး၊ မျိုးဝင်းနှင့် အလှူရှင်များ တေးသံရှင် တက္ကသိုလ်လဲ့လဲ့ စသည့် ရဟန်း ရှင်လူ ပြည်သူအများ စုံညီစွာ တက်ရောက်၍ ပေါ်တော်မူ ဆုတောင်းပြည့် မြစေတီတော်၏ ရွှေထီးတော် ဘုံအဆင့်ဆင့် ကို အောင်မြင်စွာ တင်လှူ ပူဇော်ကြသည်။ ထိုနောက် အရန်စေတီ၊ တံခွန်တိုင်စေတီတို့ကို တစ်ပြိုင်နက် တင်လှူ ကြသည်။ အလှူရှင်အချို့မှ ရွှေငွေငွေရွာသွန်းပြီးပေးသည်။ ဦးအေးမြင့်ကိုယ်တိုင် အပေါ်တက်ကာ ငါးထောင်ကျပ်တန်

တွေ ကြံချပေးနေသည်။ ပျော်ပျော်ပါးပါး စည်စည်ကားကား နှင့် ရွှေထီးတော်တင်ပွဲအခမ်းအနား အောင်မြင်စွာ ကျင်းပနိုင် ခဲ့ကြပါသည်။

ထီးတော်တင်ပွဲ ပြီးသောအခါ ဆရာတော်၊ သံဃာ တော်များ အောင်စေတီ ဆရာတော်၊ ကျောက်နီမော် ဆရာ တော်ဘုရားကြီးတို့ ဦးဆောင်၍ ဗုဒ္ဓဘိသေက ဘုရားအနေ ကတတင်လှူကြပါသည်။

ဘုရားအနေကတတင်လှူပွဲ ပြီးသောအခါ ကြွရောက် လာသော ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များအား နေ့ဆွမ်းဆက် ကပ်၍ ညွှတ်ပရိသတ်များကိုလည်း ကျွေးမွေးဒါနပြုကြပါသည်။ အောင်စေတီ ဆရာတော်ကြီး၏ ဇာတိ ထားဝယ်-ကျေး... မော်ရွာမှ ကျောက်နီမော် ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဆွေတော် မျိုးတော်များ ကားကြီးတစ်စီးဖြင့် လာရောက် ပူဇော်တာ လည်း တွေ့မြင်ရပါသည်။

ကျောက်တန်းဘက် ရောက်ပါက ပေါ်တော်မူ မြစေတီ တော်အား ဝင်ရောက်ဖူးမြော် ကြည့်ညှိနိုင်ပါသည်။ မကြာမီ ကာလတွင် ထားမလုံ အောင်မြေဗောဓိစေတီကဲ့သို့ ဓမ္မာရုံ ကျောင်း၊ သီမ်၊ ဇရပ် စသည့် သာသနိက အဆောက်အအုံ များ ဖြစ်လာတော့မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

မင်းဆတ်ကျော်

မောင်ယဉ်ညို

ဘီလူးသရဲကြောက်သော.....

(၁)

လောက နိယာမ
တရာရှိ၏။ ခွန်အားကြီးသူ
က ခွန်အားနည်းသူအား
အနိုင်ယူ၏။ မြွေနှင့် ဟား
သည် ကမ္ဘာ့ရန်ဘက်များ
ဖြစ်နေသည်လား မသိ။
မြွေသည် ဟားကို တွေ့လျှင်
နိုင်ထက်ကလျာပြုလို၍၊ အ
နိုင်ကျင့်လို၍ အမြဲလိုက်၏။

ပုဂံသ-ယောက်ျားသားတို့သည် ခွန်အားကြီး၏။ ဣတ္ထိယ-မိန်းမသားတို့သည် ခွန်အားနည်း၏။

မိန်းမသားသည် ယောက်ျားသားကို လွန်စွာ ကြောက်ရွံ့မြဲဖြစ်၏။ သို့သော် ယခုပူကား မြတ်စွာဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ကျောင်းတော်ကြီးအတွင်းသို့ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စွာ ပြူးတူးပျာတာ ပြေးဝင်လာပြီး ဣန္ဒြေမရ အော်ကာဟစ်ကာ...

“အရှင်မြတ်စွာဘုရား...တပည့်တော်ကို သနားသော အားဖြင့် ခိုကိုးရာ ပုန်းအောင်းမီခိုရာဖြစ်တော်မူပါ ဘုရား။ တပည့်တော်ကို ဖမ်းစားကြဖို့ ဘီလူးမ သရဲမတွေ နောက်က လိုက်လာကုန်ပါပြီ အရှင်ဘုရား။ တပည့်တော်ကို ကယ်တော်မူပါ အရှင်ဘုရား။”

ဘုရားရှင် စံတော်မူရာ စံကျောင်းတော်တစ်ခုလုံး ညံ့နေသည်။ အသံတို့ တုန်ယင်နေကြ၏။ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေသော နတ်သားကို ကြည့်ပြီး ဘုရားရှင်သည် နတ်သား၏ နောက်သို့ ရှုကြည့်လိုက်ရာ အထင်းသားဖြစ်၏။

တကယ် ဘီလူးမ၊ သရဲမများ မဟုတ်။ အလွန်တရာ ချောမောလှပသော မိုးနတ်မယ် သူတမားများသာ ဖြစ်သည်။ နတ်သားသည် နတ်သမီးများကို မြင်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ကြောက်လန့်တကြား ပုန်းအောင်း ပုန်းကွယ်ရာ ရှာတာလဲ။ အကြောင်းတော့ ရှိမည်။

နတ်သမီးများကို မြင်လေလေ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်လေလေဖြစ်ပြီး ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက် တိုးကပ်လေလေ ဖြစ်၏။ နတ်သမီးများသည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကို ရိုနှိုးကန်တော့ ကြပြီးနောက် သူမတို့၏ မျက်လုံးများက နတ်သားဆီသို့ ရောက်ကြလေကုန်၏။ ဖြစ်ရပ်က အလွန်ဆန်း၏။

ဖြစ်ရပ်အကြောင်းစုံက ဤသို့တည်း။

(၂)

လူသူမနီးသဖြင့် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လှ၏။

ရဟန်းတရား အားထုတ်ချင်သူအဖို့တော့ ကြီးမြိုင်ချောင်၏ အလယ်တွင် တောကျောင်းလေးတစ်ဆောင်ရှိ၏။ ထိုတောကျောင်းလေးက အခိုင်အမာ သစ်ကောင်းဝါးကောင်းနှင့် ဆောက်လုပ်ထားသော ကျောင်းလေး မဟုတ်။ သစ်ခက်မိုးကျောင်းလေးတစ်ဆောင်သာဖြစ်သည်။ ရဟန်း သံဃာလည်း များများစားစား သီတင်းမသုံးပါ။ ရဟန်းတော်လေးတစ်ပါးသာ အားထုတ်နေသည်။

အမျိုးကောင်း သားသမီးဖြစ်ပုံရသည်။ အသားအရေက ဝါဝင်းစိုပြည် နူးညံ့ပြီး ဥပဓိရုပ်က သန့်စင် သန့်ရှင်း၏။

အရွယ်အားဖြင့် ၂၅နှစ်ခန့် ဝန်းကျင်ဟု ခန့်မှန်းနိုင်သည်။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ပဉ္စင်းပျိုကလေးပင်တည်း။

သူကား ဘုရားသားတော် ပီသလှ၏။ ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတော်ကို နာယူမှတ်သားပြီး မဆုတ်မနစ်သော လုံ့လဖြင့် ကိလေသာ ရာဂကုန်ခန်းပြီး နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုသာ ဦးတည်လိုလား ကျင့်ကြံပွားများနေ၏။

ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ရင်း ဒုက္ခလက္ခဏာ ကောင်းစွာ ထင်လာလေသည်။ သူ၏ စက္ခုအာရုံတွင် မြင်မြင်သမျှ ပွပွရွရွ ဒုက္ခကောင်တွေ၊ ဒုက္ခတုံးတွေ၊ ဒုက္ခခဲတွေဟုသာ ထင်လာသည်။ သူ့ကိုယ်သူ ထင်သည်။

“ငါ နိဗ္ဗာန်နဲ့ နီးလာပြီထင်တယ်” ဟူ၍ သဲကြီးမဲကြီး ငွဲကောင်းကောင်းနှင့် အားထုတ်လေ၏။

“ငါ သည်ဘဝမှာပင် ခန္ဓာကင်းပျောက် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရမည်။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်မပြုရမချင်း အစိုးကြေကြေ အရည်ခန်းခန်း နောက်မဆုတ်တော့။ ဤနေရာမှ မထတော့”

ဟု အဓိဋ္ဌာန်တင်ကာ အစာပြတ်ပြတ်၊ ရေငတ်ငတ်နှင့် ကျင့်လေ၏။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ တရားတော်တွင် “သဒ္ဓါနှင့် သတိ၊ ဝီရိယနှင့် ပညာ” ချိန်ခွင်လျှာကို မျှတစေရမည်။ အစွန်းမရောက်စေနှင့်ဟု ဆုံးမသွန်သင် ဟောကြားတော်မူထားလေသည်။

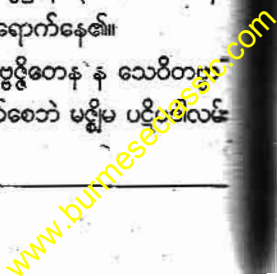
ထိုပဉ္စင်းပျို ယောဂီကိုယ်တော်လေး မလျော့သော ငွဲလုံ့လဖြင့် တရားအားထုတ်နေချိန်တွင် တစ်ချိန်တည်း တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ဝယ် ၁၂ယူဝေနာရှိသော ရွှေဗိမာန် နတ်ဘုံနတ်နန်းကြီးတွင် ဝိပိုင်သူ နတ်သား မရှိ။ သွေ့ခြောက်ကာ နေ၏။ အခြံအရံ အသင်းအပင်း ဖျော်ဖြေ စားကြမယ် အခအစား နတ်သမီးတွေက အပြည့်အဝ။ ဒေဝစွရာ နတ်ကညာ အချောအလှတွေက ရွှေဗိမာန်ကြီးကို ရောက်ရှိလာမည့် ဗိမာန်ပိုင် နတ်သားကြီးကို ပေါ်လာနိန်းဖြင့် မျှော်လင့်တကြီး စောင့်စားနေကြ၏။

“ကုသိုလ်ကံပေါ်လာလျှင်တော့ ငါတို့တွေ ပျော်ကြရမှာပဲ”

ဟု ဖူးစာရှင် နတ်မောင်ရောက်လာရေးကို ဘုံဆောင်အထက်က စောင့်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

အဲဒီအတောအတွင်းမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယ်တော်လေးမှာ ဝီရိယလွန်ကဲကာ တံစိဖက်စွန်းရောက်နေ၏။

“ဒွေမေဘိက္ခဝေ အန္တာ ပဗုဒ္ဓိတေန န သေဝိတဗျာ အစွန်းနှစ်ဖက်သို့ မရောက်စေဘဲ မဇ္ဈိမ ပဋိပဇာလင်”

ရဲစွဲပြည် အထူးထုတ်

စင်အတိုင်း ကျင့်ရမည်ဟူသော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ညွှန်ကြားချက် ဩဝါဒကို သတိမထားမိပေ။

“သည်ခန္ဓာကိုယ်ကောင်ရှိနေလို့ ငါ ဆင်းရဲရသည်။ နှာပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဆင်းရဲမည်မဟုတ်။ ခန္ဓာကိုယ်ကောင် အသက်ရှင်ဆေးအတွက် နေ့စဉ် အစာကျွေးနေလျှင် အသက်ရှည်နေမည် ငါ့မှာ အရေးကြီးသည်က နိဗ္ဗာန်။ နိဗ္ဗာန်ရမှ ငြိမ်းချမ်းမည် အေးမည်။ စိတ်ချရမည်။ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းသွားမည်။”

ဤသို့သော အတွေးရောက်ပြီး ကိုယ်တော်လေးသည် ခန္ဓာကိုယ်ကို အလိုမလိုက်တော့ဘဲ အစာဖြတ်၊ ရေငတ်ခံ ဆရာအားထုတ်တော့သည်။ သစ်ပင်များပင် အစာရေစာ မရှိစေသောအခါ အားပြတ်ပြီး တဖြည်းဖြည်းသွေးခြောက်လာမည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်က “သဒ္ဓါပညာ၊ သမာဓိ၊ စောင်းနယ်ညီ ဟူသော ဆုံးမသွန်သင်မှုစကား မိန့်ကြားထားခဲ့၏။ ထိုသေးပါး အလျှော့အတင်းမရှိ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပညာကို လည်းကောင်း၊ သမာဓိနှင့် ဝိရိယကို လည်းကောင်း အလွန်အကဲမရှိ ညီညွတ်မျှတအောင် စောင်းကြိုးညှိသကဲ့သို့ ညှိရမည် ဆိုထားပါလျက် ပဉ္စင်းပျိုးလေး၏ အဓိဋ္ဌာန်ချက်က အသက်

ကိုပင် ရန်ရှာကာ “တင်ပျဉ်ခွေ မဖျက်၊ တရားဘက်ကို အာရုံစိုက်ရင်း အသက်ဝီရိန်ချုပ်သွားရှာလေသည်။ လောကပြည်မှူးကားချသွားချိန်နှင့် မရှေးမနှောင်းပင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ရွှေဝါမဖြိုး တညှိုးညှိုး တမိုက်မိုက်ရှိနေသော တာဝတိံသာမှ ဘုံစိမာန်ကြီးမှာ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်း တလက်လက် အရောင်တွေ ထွက်လာတော့၏။

ရွှေစိမာန်ကြီး ပြုံးပြက်ပြက် ဝင်းလက်တောက်ပလာသောအခါ...

“လာကြဟေ့၊ နတ်ဘုံစံ နတ်သား အရှင်သခင်ရောက်လာပြီထင်တယ်။ ကြည့်ရှုကြစို့”

ဒေဝဇ္ဈရာ နတ်သမီးများသည် ရွှေစိမာန်ကြီးဆီ ပြေးသွားကြ၏။ နတ်သမီးများ ရွှေစိမာန်ကြီးဆီသို့ ရောက်သွားသောအခါ...

“ဟင်...ဘယ်လိုကြီးပါလိမ့်”
“ဟာ...ဘာလဲဟ”

မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက် မကိုက်။ နတ်သမီးများ ရင်သပ်ရှုမော ခဲ့ကြပြီး အံ့ကြကာ ညည်းညူသူက ညည်းညူ၊ ဦးခေါင်းကို မသိမသာ ခါသူက ခါနှင့် ရိုကြကုန်၏။

ရွှေစိမာန် နတ်သားကား မတုန်မလှုပ်။ ကျောက်ရုပ်သဖွယ်။ ဣန္ဒြေတော် ရင်ကျက်လှ၏။ သူ့ကိုယ်သူ နတ်ဘုံစံစားမည့် နတ်သားဟု သိပုံမရ။ ရဟန်းဘဝ စုတေကျလို့ ရဟန်းအသွင် စူးစိုက်မြဲ စူးစိုက်ကာ ရူပွားသန်သန်နှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားပွားများ အားထုတ်နေဆဲဖြစ်၏။ တင်ပျဉ်ခွေ မဖျက် ရူပွားလျက်ရှိနေ၏။

နတ်သမီးတို့လည်း မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော နတ်သား၏ စိတ်များ နိုးကြားတက်ကြွလာစေရန် သာယာငြိမ်ညောင်း ဣရိယာငါးပါးဖြင့် ဖျော်ဖြေသူ ဖျော်ဖြေ၊ ရွှေနားတော်သွင်း သီချင်းဆိုသူ ဆို၍ ဖျော်ဖြေကြ၏။ သို့သော်လည်း မိမိကိုယ်ကို ရဟန်းတစ်ပါးဟူ၍ပင် ထင်နေသေး၏။ သူ့ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဆူဆူညူညူအသံများဖြင့် မာတုဂါမများ လာရောက်ပြီး လှည့်လည် ရှုကြည့်နေကြသည်အထင်နှင့် အမြင်တင့်တယ် သဗ္ဗာယ်စေရန် သင်္ကန်းပြင်၍ လက်ကန်တော့ထိုးသကဲ့သို့ မိမိ၏ ဝတ်လဲတော် နတ်ဝတ်ပုဆိုးကို သင်္ကန်းလက်ကန်တော့ထိုးသည့်ပမာ ဝဲဘက် ပခုံးစွန်းပေါ် တင်လိုက်လေ၏။ ထိုအပြုအမူကို မြင်ကြသောအခါ နတ်သမီးများ ရိပ်စားမိလာသည်။

“ဒီနတ်သားဟာ ရဟန်းဘဝက လာတဲ့ နတ်သားပဲဖြစ်မယ်။ သူ့ကိုယ်သူ ရဟန်းဘဝမှ စုတေစိတ်ကပြန်

www.burmeseclassic.com

နတ်သားဘဝရောက်လာမှန်း သိဟန် မတူသေးဘူး။ ဘဝ သစ်တစ်ဖြစ်လဲ ရောက်နေမှန်းသိအောင် ကိုယ်လုံးပေါ် မှန် ကြီးကို ထိုနတ်သားရှေ့တွင် ထောင်ပြလိုက်ရာ မိမိရုပ်သွင် ကို လန့်ဖျပ်သွားလေ၏။

ကြေးမုံမှန်ထဲက သူ့ရုပ်လွှာကို ကြည့်ရှုနေဆဲတွင်...

“အို... အရှင်နတ်သား၊ သတိရှိတော်မူပါ။ ဒီလောက သည် နတ်လောကဖြစ်ပါတယ်။ ရဟန်းလောက မဟုတ် တော့ပါ။ ဘုန်းကံပါရမီတော် ထူးခြားသည့်အတွက် နတ် စည်းစိမ်ကို ခံစားရန် ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်ပါ၏ အရှင်။ နတ်တို့စည်းစိမ် ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို အပြည့်အဝ ခံစား တော်မူပါလော့ အရှင်နတ်သား”

ထိုစကားတို့ကို ကြားရတဲ့အခါ သာ၍ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ကာ ကြောက်လန့်မှု ဖြစ်လာပြီး ကြေးမုံကြီးတွင်းက သူ့ရုပ်လွှာကို လက်ညှိုးထိုးကာ...

“ဒါ... ဒါ... ငါ... ငါ ဒါကို မလိုချင်ဘူး။ နတ်သမီး တွေနဲ့ နတ်စည်းစိမ်ခံစားလိုလို့ မက်မောလို တရားအားထုတ် တာ မဟုတ်ဘူး။ ဝင့်ဒုက္ခဆင်းခဲ့အပေါင်းမှာ လွတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ လိုချင်လို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့တိုင်အောင် ဆင်းခဲ့ ပင်ပန်းကြီးစွာ စံပြီး ငါ တရားအားထုတ်ခြင်းဖြစ်တယ်”

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကြီးကြီးစားစားဆိုပြီး နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ မြူထွယ်ရွှင်ဖုံး ပြီးတွေ ဝင်းနေ ကြသော နတ်သမီးများကို မြင်လိုက်သည့်အခါ လန့်ဖျပ် ပြီး...

“တစ္ဆေမတွေ၊ သရဲမတွေ ငါ့ကို လိုက်ပြီး နှောင့်ယှက် နေကြတယ်။ တစ္ဆေမတွေ... သရဲမတွေ”

ဟု ကုန်းအော်ကာ ထွက်ပြေးလေတော့၏။ ပထမ တွင် နတ်သမီးများ ကြောင်စိစိနှင့် ရပ်ကြည့်နေကြပြီးမှ သတိတရ အသက်ဝင်လာကာ ထိုနတ်သား ပြေးရာသို့ တကောက်ကောက်ပြေးလိုက်ကြကုန်၏။ ထိုသို့ ပြေးလိုက် ရင်း ထိုနတ်သားသည် စွတ်မိစွတ်ရာ ပြေးလာရာမှ အလွန် သာယာလှပသော “နန္ဒဝန် နတ်ဥယျာဉ်ကြီး”ထဲသို့ ရောက် ကြလေ၏။ သို့သော် ထိုနတ်သားမှာကား နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကြီး ကိုလည်း တစ္ဆေသရဲတွေ ခိုအောင်းရာ ကျောင်းအို ကျောင်း ပျက်ကြီးလို့ အထင်ရောက်နေ၏။ နတ်သားအဖို့ နတ်ပြည် သည် တစ်စက်ကလေးမှ ပျော်မွေ့ရာ မမြင်ချေ။ သို့ဖြင့် ဆက်လက်ထွက်ပြေးခဲ့ရာ ဘုရားရှင်၏ ကျောင်းတော်အတွင်း ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်ရပါလေပြီတည်း။

“တစ္ဆေ သရဲမတွေ တပည့်တော်ကို ဖမ်းစားဖို့ လိုက်

လာကြကုန်ပါပြီ ဘုရား။ တပည့်တော်ကို ကယ်တင်တော်မူ ပါ အရှင်မြတ်ဘုရား”

ဟု လျှောက်ထားရာ အလုံးစုံကို သိမြင်တော်မူသော မဟာကရုဏာတော်ရှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်က ထိုနတ်သားကို အကြောင်းပြု၍ တရားဟောတော်မူပါသည်။

“ချစ်တပည့်... မဂ္ဂင်” ဟူသော လမ်းမကြီးတစ်ခုရှိ၏။ ထိုလမ်းက ကွေ့ကောက်ခြင်း မရှိ။ အလွန်ပြောင့်တန်း၏။ ကိလေသာ ဒုက္ခချွပ်ငြိမ်းရာ “နိဗ္ဗာန်” ဟူသော ဒေသကြီး သည်လည်း မှန်စွာရှိ၏။ ဘေးခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းရာဖြစ်၍ “အဘယ” ဟုလည်း တွင်၏။

ထိုဒေသဌာနသို့ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ပေးနေတဲ့ ရထားကြီးတစ်စင်းသည်လည်း ရှိ၏။ ထိုရထားကြီး(မဂ္ဂင် ဖောင်ကြီး)သည်ကား “ဓမ္မတည်း” ဟူသော ဘီးတပ်ထားအပ် သည်ဖြစ်၍ ကျိုးကျိုးညံ့ညံ့ဖြစ်ခြင်း မရှိ။

ချစ်တပည့်... ကောင်းစွာ နာယူလော့။ ကောင်းစွာ မှတ်သားလေလော့။ “ဟိရိဩတ္တပ္ပ” ဟူသည့် မကောင်းမှုမှ ရှုက်ခြင်း၊ မကောင်းမှုမှ ကြောက်ခြင်း၊ လန့်ခြင်း၊ ဤတရား နှစ်ပါးသည် ရထား၏ အမှီတံကဲမည်၏။ မမေ့မလျော့ခြင်း သတိသည် ရထား၏ ရံတိုင်မည်၏။ ပြောင့်မှန်သော အယူ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ရထားထိန်းပင်တည်း။

ချစ်တပည့်... ထိုမဂ္ဂင် ရထားသည် လူတိုင်းတွင် ရှိ ကြသည်ချည်းဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာန်သည် လူသားနှင့် ဝေးလံလှ သည်မဟုတ်။ မဂ္ဂင်ရထား(မဂ္ဂင်ဖောင်)နှင့် သွားလျှင် ရောက် နိုင်ပေ၏။ သမ္မာ၊ သမာ၊ ဝီရိယ ညီညွတ်စွာ သွားပါလေလော့”

ဟူသည့် တရားတော်ကို မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ထိုနတ်သားနှင့်တကွ နတ်သမီးများအားလုံးတို့အား ဟော ကြားတော်မူပါသည်။

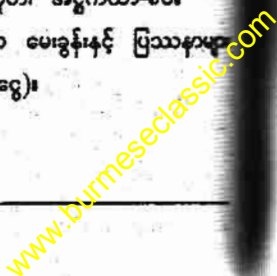
ဤတရားဆုံးသောအခါ နတ်သား၊ နတ်သမီးအားလုံး တို့သည်လည်း သောတာပန်၌ တည်ကြလေကုန်သတည်း။ အပါယ်တံခါးပိတ်၍ နိဗ္ဗာန်တံခါးပွင့်သွားလေပြီ တည်း။

* * *

မောင်ဆင့်ဦး

ရှိခြင်း

- သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်၊ အစ္စရာသုတ်၊ အဋ္ဌကထာ-၈၀။
- ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ဖြေကြားခဲ့ရသော မေးခွန်းနှင့် ပြဿနာများ (၄-၅)ပေါင်းချုပ်(ဓဂုန် ဦးစန်းဌေး)။

ဆရာတော်ကြီးနှင့်စိမ်းရဲ့ ဓမ္မစကားများ

| ဓမ္မလုလင် |

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ကျွန်တော်တို့အတွက်
ဆင်သက်တာ ဆုံးမဩဝါဒလို့ ဆိုလောက်တဲ့ သစ္စာလေးပါး
အားအဆီအနှစ်များကို မျှဝေပေးလိုက်ပါတယ်။

- * ငါဝ ည မချသေရမည်။ အချိန်ပိုင်းသာ လိုတော့
သည်။
- * အငွေ သုဝေစ - ယနေ့သား၊ မနက်ဖြန်လား
သေနိုင်ပါ၏။
- * ရခဲလှတဲ့ လူ့ဘဝကို အလွဲသုံးစားနဲ့ အချိန်မဖြုန်း
ပါနဲ့။
- * မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြုန်းခနဲ နာလည်း နာနိုင်သည်။
သေလည်း သေနိုင်သည်။
- * ခန္ဓာကိုယ်က မွေးကတည်းက အသေဘက်ကို
တရစပ် ပြေးနေတယ်။
- * မနေ့ကထက် ယနေ့သေဖို့ တစ်ရက်ပိုနီးသွားတယ်။
- * သက်တမ်းတိုတဲ့ ဘဝလေးမှာ တရားအားမထုတ်
ဘဲ ချောင်ခိုနေလျှင် လူဖြစ်ရုံးပြီမှတ်။
- * အသေစောက ကိုယ်တို့အနည်းကြီး နည်းပြီမှတ်။
- * အပြေးပရပ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ် သုသာန်မရောက်ခင်

- မဂ္ဂင်အလုပ် မြန်မြန်လုပ်။
- * လူပြောသူပြော မယုံပါနဲ့။ ခန္ဓာပြောတာကိုသာ
အားယုံကြီး ယုံလိုက်ပါ။
- * လူပြောယုံတော့ သူများပါးစပ် လမ်းဆုံး၊ ခန္ဓာပြော
တာ ယုံတော့ နိဗ္ဗာန်လမ်းဆုံး။
- * ရှေ့နောက် ခွဲတတ်ပါစေ။ သားရေးသမီးရေး
နောက်ထား။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကယ်တင်မယ့်
အရေး ရှေ့ထား။
- * ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် သနားရင် ဝိပဿနာလုပ်ကြ။
ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် မသနားရင် သားရေးသမီးရေး၊
စီးပွားရေးလုပ်ကြ။
- * ခင်ဗျားတို့မှာ ကိလေသာ ရှေ့စစ်နေတာ လည်ပင်း
ရောက်နေပြီ။ သေခါနီးတွေက သေခါဝေးတွေ
အတွက် ပူမနေနဲ့။
- * ယခု သားနဲ့ သမီးနဲ့၊ ဆွေနဲ့ မျိုးနဲ့၊ ပစ္စည်းတွေနဲ့၊
ဒီလို မသိပြီးနေသလောက်၊ သေခါနီး အိပ်ရာ
ညောင်စောင်းထက်မှာ မျက်ရည်ကျရပါလိမ့်မယ်။

(မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး)

www.burmeseclassic.com

ရွှေမင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော စကားကြီးသုံးခွန်းကို လက်ဆင့်ကမ်းပေးလိုက်ပါတယ်။ စာဖတ်ပရိသတ်များ အကျိုးများစေဖို့အတွက်ပါ။

မြစ်ကြီးလည်း မခန်းပါစေနဲ့

မြစ်ကြီး မခန်းပါစေနဲ့ဆိုတာက အေးမြတဲ့ စမ်းရေကို ကြည်ကြည်လင်လင် တသွင်သွင်စီးဆင်းနေတဲ့ မေတ္တာမြစ်ကြီးကို ဆိုလိုတာလေ။ လူလူချင်း မေတ္တာထားကြ မေတ္တာတရားတွေ ပွားများကြ။ မေတ္တာတွေ မခန်းကြစေနဲ့ ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပါပဲ။

သစ်ပင်ကြီးလည်း မလဲပါစေနဲ့

သစ်ပင်ကြီးလည်း မလဲပါစေနဲ့ ဆိုတာက သစ်ပင်ကြီးဟာ အခက်အလက်အရွက်တွေ ဝေဝေဆာဆာနဲ့ အရိပ်အာဝါသကို ပေးတယ်။ ထို့အတူပဲ ဘုရားတရား သံဃာချမ်းသာခြင်းကို ရတယ်။ ဒီအရိပ်အာဝါသတွေကို မဖျက်ဆီး

မိဖို့၊ ကျေးဇူးမကန်းဖို့ သတိထားရလိမ့်မယ်။ သစ်ပင်ကြီးကို ခုတ်လှဲပစ်ခြင်းဟာ အရိပ်အာဝါသကို ဖျက်ဆီးရာ ရောက်တာပဲ။ ဒါကြောင့် သစ်ပင်ကြီး မလဲအောင် ကြိုးစားထိန်းသိမ်းကြ။

ထုံးအိုးကြီးလည်း မကွဲပါစေနဲ့

ထုံးအိုးကြီးလည်း မကွဲပါစေနဲ့ ဆိုတာကတော့ ရိုးရာလေ့ထုံးစံတွေကို ပြောတာပါ။ မိဘဘိုးဘွားလက်ထက်ကတည်းက လိုက်နာကျင့်သုံးလာကြတဲ့ ယဉ်ကျေးမှုလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာကောင်းတွေ မပျောက်ပျက်ရအောင် ထိန်းသိမ်းပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာလေ့ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့နေထိုင်ကြ။

(ရွှေမင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး)

ရမ္မာလှိုင်

www.burmeseclassic.com

ဝဗ္ဗာစရိယဦးဌေးလှိုင်

ရာဇဂုရုပယ်င်းတွင်းဆရာတော်

(၃)

ဆင်ထမှ အဆက် . . .

ထုထားရသောနှင့် ရေပေါ်သွားခြင်း

ထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ တစ်ခါက ကုလားရသောတစ်ဦးသည် ဗုဒ္ဓသာသနာပြု ပယင်းတွင်းဆရာတော်ကြီး တန်ခိုးကြီးကြောင်း ကြားသိရပါသည်ဟု လူဒါယကာတို့ထံသို့ လာရောက် ပြောဆိုသည်။

“သင်တို့ဆရာတော် ဘယ်လောက်စွမ်း ဘယ်လောက် တန်ခိုးကြီးသလဲ။ ငါဟာ ဗြဟ္မပုတြမြစ်ကို တစ်ဖက်ကမ်းမှ တခြားတစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကျောက်ခဲခင်းပြီး ကူးပြန်င်တယ်” ဟူ၍ ပြောလာသည်။ ဤအကြောင်း ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက်ထားကြသည့်အခါ ဆရာတော်ကြီးက...

“ကောင်းပြီ သူ့အစွမ်းပြပါစေ၊ ပြောလိုက်ကြပါ”

ဟု အမိန့်ရှိသဖြင့် ဒါယကာတို့က နှစ်ဖက်စလုံးကို တောင်းပန်ကာ စီစဉ်ပေးကြရာ လူအများရှေ့တွင် ကုလား ရသေ့သည် ဗြဟ္မပုတြမြစ်ကို ကျောက်ခင်း၍ တစ်ဖက်ကမ်း မှ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ တကယ်ပင် ကူးပြသွားလေသည်။

ထိုနောက် ဆရာတော်ကြီးကလည်း လူအများရှေ့တွင် ဗြဟ္မပုတြမြစ်ကိုပင် အခြားတစ်နေရာ၌ တစ်စုံတစ်ရာမခင်းဘဲ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းအရောက် ရေပြင်ပေါ် မြေပြင်ကဲ့သို့ ခြေတင်ကာ ဖြတ်ကူးကြွသွားပြလေသည်။ ထိုအခါမှ စောင့်ကြည့်နေသော ကုလား ရသေ့သည် “သူထက် သာပါပေသည်” ဟု အံ့ဩစွာ ချီးမွမ်းစကားပြောဆိုကာ ရိုသေ ကိုင်းညွတ်လာသည်ဟု အမှတ်တရပြောဆိုနေကြသည်။

တရားစီရင်ပေးခြင်း

ထိုစဉ်က အာသံပြည်ကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရတို့ အုပ်ချုပ်နေကြပြီဖြစ်သည်။ အခါတစ်ပါးတွင် ထိုပြည်၌ တာဝန်ခံအုပ်ချုပ်နေရသူသည် အင်္ဂလိပ်လူမျိုး မဟာမင်းကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် စီရင်ဆုံးဖြတ်၍ မပြီးပြတ်နိုင်သော အမှုတစ်ခုကို ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရသည်။ “ဘယ်ပုံ ပြုလုပ်ရပါမလဲ” ဟု တွေးဆနေရင်း နောက်ဆုံးတွင် အကြံတစ်ခုခုရသည်နှင့် တန်ခိုးကြီးကြောင်း၊ လူအများအပေါ် ဩဇာညောင်းကြောင်း သတင်းကြားရသောကြောင့် ဆရာတော်ကြီးထံသို့ လာရောက်ချဉ်းကပ်သည်။ တွေ့ကြုံ ရင်ဆိုင်နေရသော အကြောင်းအရာကို ပြောပြပြီး ထိုအမှုကို ဆုံးဖြတ်ပေးပါရန် တောင်းပန်လေသည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးက “မခက်ပါဘူး၊ ဖြစ်ပါစေမယ်” ဟု ကတိဝန်ခံချက်ပေးလိုက်ပြီး သူ့အမြင်နှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပေးလိုက်ရာ အံ့ဩဖွယ်ရာ တရားလို၊ တရားခံနှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံးက ကျေနပ်စွာ လက်ခံကြ၍ အလွယ်ပြီးပြတ်သွားလေတော့သည်။ အာသံပြည် မဟာမင်းကြီးသည် ဆရာတော်ကြီး၏ စွမ်းအင်သတ္တိ တန်ခိုးရှိပုံကို လက်တွေ့သိမြင်ရသောအခါ အလွန်ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ဆရာတော်ကြီးအား ဘွဲ့တံဆိပ်လက်မှတ်များနှင့်တကွ အာဏာကိုပါ ပေးအပ်လှူဒါန်းထားလေသည်။ ထို့ပြင် ဆရာတော်ကြီး အလိုရှိလျှင်

မည်သည့်အခွင့်အရေးမျိုးမဆို ရနိုင်ကြောင်းကိုလည်း လျှောက်ထားလေသည်။ (ထေရုပ္ပတ္တိအပြည့်အစုံကို ကျောက်စာ၌ ရှုပါ။)

မျက်မှောက်ခေတ် အာသံပြည်သာသနာ

မျက်မှောက်ခေတ် အာသံပြည် သာသနာနှင့် စပ်၍ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာများ ရှိနေသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးစရာများလည်း ရှိပါသေးသည်။

တောင်တန်း သာသနာပြုဆရာတော် အရှင် ဦးဥတ္တမ သာရနှင့် တမူမြို့ ကုန်းပေါ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးတေဝေန္တ အရှင်မြတ်နှစ်ပါးသည် ၁၃၁၃ခုနှစ်၊ တန်ခူးလက အာသံပြည်သို့ သာသနာပြုရေးထွက်တော်မူခဲ့ကြ၏။ ဦးတေဝေန္တ ဆရာတော်မှာ အာသံပြည် ဗိုင်းဟူလာရွာဇာတိဖြစ်၏။ ဆရာတော်၏ အဘိုးမှာ အသက် ၁၅၀၊ ဦးကြီးမှာ ၁၃၀ကျော် နေကြရသည်။ ဦးတေဝေန္တမှာ အာသံပြည် ဗုဒ္ဓသာသနာ ယင်းတွင် ဝိသေသကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။

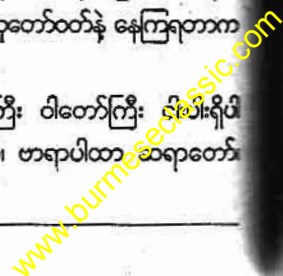
လေးနိုင်ငံ သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးနှစ်ပါး အာသံပြည်သို့ ရောက်ရှိသွားကြသောအခါ အထက်က ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ဝမ်းနည်းစရာများ တွေ့ရသကဲ့သို့ ဝမ်းသာစရာများကိုလည်း တွေ့တော်မူကြရသည်။ ဆရာတော်နှစ်ပါးသည် အာသံပြည်၌ သာသနာပြုတော်မူနေကြသော ဆရာတော်ကြီး ဦးနေမိန္ဒရ၊ ကချင်အမျိုးသား ဦးသီလဝံသ၊ ရခိုင်ပြည်မှ ဦးသာကရ၊ ဦးကောဝိန္ဒ၊ ဦးပညာဝံသ၊ ဦးဝိရိယ၊ ဦးသီရိန္ဒ၊ ဦးစန္ဒိမာ၊ ဦးဝိလေ၊ ဦးဝိသုဒ္ဓ၊ ဦးသုမန စသော ဒေသခံဆရာတော်များနှင့် တစ်ပါးပြီးတစ်ပါး တစ်ရွာပြီးတစ်ရွာ လှည့်လည်ဆွေးနွေးတော်မူကြရာ အောက်ဖော်ပြပါ ဆရာတော် ဦးသီလဝံသ၏ စကားများမှာ မျက်မှောက်ခေတ် အာသံပြည် သာသနာရေးသမိုင်းတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

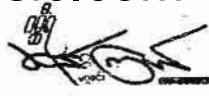
အာသံပြည် သံဃာတော်များစာရင်း

ဦးဥတ္တမသာရ မေး။ ဒီအာသံပြည်မှာ စုစုပေါင်း သံဃာ ဘယ်လောက်ရှိပါသလဲ။

ဦးသီလဝံသ ဖြေ။ အမြဲတော့ မရှိပါဘူး ဘုရား ၁၃၁၀ခုနှစ် စာရင်းအရ ရဟန်း ၅၀၊ နောက် ၅၃ပါးရှိပါတယ်။ ကိုရင် သာမဏေကတော့ ဝါတွင်းမှာဆိုရင် ၁၀၀ လောက် ရှိတတ်ပါတယ်။ ဆရာတော်များ မြင်တဲ့အတိုင်း ဝါပုမှာတော့ သင်္ကန်းရှားလို့ ဘိက္ခုတော်ဝတ်နဲ့ နေကြရတာများပါတယ်။

ဒီအထဲမှာ သက်တော်ကြီး ဝါတော်ကြီး ငါးပါးရှိပါတယ်။ အင်ဒင်ရွာ ဆရာတော်၊ ဗာရာပါတာ ဆရာတော်၊

အာသံပြည်
အထူးထုတ်

ဆရာတော်၊ အင်ဘောင် ဆရာတော်၊ ပန်ခါးဆရာ
တော်ကြီးများ ဖြစ်ပါတယ်။ (အဲဒီအချိန်က) အင်ဒင်ဆရာ
တော်ကြီးဟာ သက်တော် ၁၁၃နှစ်၊ ဝါတော် ၈၄ဝါ၊ အကြီး
နဲ့ပဲ။

မေး။ ရဟန်းတော်များရဲ့ အမျိုး အနွယ်ကရော။
ဖြေ။ လူမျိုးစုံပါပဲ ဘုရား။ စစ်တကောင်း၊ ဗရားဝါး
အိမ်က လေးပါး၊ မြန်မာတစ်ပါး၊ မွန်တစ်ပါး၊ ရခိုင်တစ်ပါး၊
ကျန်တာကတော့ အာသံပြည် တိုင်းရင်းသား ရှမ်း၊ ကချင်၊
အင်းစား မျိုးစုံပါပဲ။

အဘိဓာန်အား ချောင်းသစ်ပင်များ မဆန်သာ
မေး။ (ဆရာတော် ဦးဥတ္တမသာရသည် သိသင့်
သလောက် သိထားပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း) ဦးသီလဝံသ...
အာသံပြည် သံဃာတော်များ အာသံ သံဃသာမဂ္ဂီ စည်းလုံး
ညီညွတ်ရေးကြီးလုပ်ကြတဲ့အချိန်ကနဲ့ မလုပ်မီက အခြေ
အနေ သံဃာ့ဂိုဏ်းများအကြောင်း ကြားသိ ကြည့်ညိရ
အောင် အဓိနဲ့ရှိပါဦး။

ဖြေ။ တပည့်တော်တို့ အာသံပြည်မှာ သံဃာ့ဂိုဏ်း
အစုံရှိပါတယ်။ ပယင်းတွင်းဂိုဏ်း၊ ဆံခါပေါင်ဂိုဏ်းနှင့်
အိမ်တရား၊ အရှင်ဇိန ရတနနှင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဣတ္တတို့
အောင်တို့ ဗဟိုလီ ရဟန်းလေးပါးတစ်ဂိုဏ်းဖြစ်တဲ့ ဘူရဝါရီ
အရယ်လို့ သုံးဂိုဏ်းရှိပါတယ်။ ဆံခါပေါင်ဂိုဏ်းကတော့
အရှင်ဘုန်းကြီးဂိုဏ်းပေါ့ ဘုရား။

တပည့်တော်တို့ဆီမှာ သံဃာ့ရှိသင့်သလောက် မရှိတဲ့
အကြောင်းတစ်ခုကတော့ တောထွက်များကို ရဟန်းခံခွင့်
မရခဲ့ကြလို့ပါပဲ။

အာသံပြည်ရှိ သံဃာတော်များ “တပေါင်းတည်း ညီ
ညွတ်စွာ နေကြပါစို့”ဆိုပြီး ရှိစေခဲ့ သံဃာတော်များ စုပေါင်း
၁၃၀၅ ခုနှစ်က သံဃညီညွတ်ရေးကြီး လုပ်ခဲ့ကြပါ
တယ်။ ဒကာများကလည်း အလွန်ပဲ ဝမ်းသာကြပါတယ်။
သံဃသာမဂ္ဂီပွဲကြီး ပြုလုပ်ပြီးတဲ့အချိန်မှာတော့ အံ့ဩစရာ
အောင်တာက ဒီနယ်တွေမှာ အလွန်ဝေးကွာပြီး စီးဆင်းချင်
စီးဆင်းနေတဲ့ ချောင်းတွေဟာ သံဃသာမဂ္ဂီကြီးကို
အောက်ခံ ကောင်းချီးပေးတဲ့အနေနဲ့ တစ်စုတစ်ဝေးတည်း
အဆင်းပြီး စီးကြတယ် ဘုရား။ အံ့ဩလို့ မခဲပဲပါဘူး။

ပြီးတော့ တစ်ချိန်က တစ်ဖက်တစ်ခြမ်းသာ သီးတဲ့
အပင်တွေဟာ သံဃသာမဂ္ဂီပွဲကြီး ပြီးတယ်ဆိုရင်ပဲ
အောက်လေးတန် ပင်လုံးကျွတ် သီးကြပွင့်ကြတာ မျက်
မြင်ပါဘုရား။ (ထိုချောင်းများ ဆုံဆည်းပုံကို ပြသကြ၏။)

မြန်မာပြည်မှာ စာသင်လာဖို့ ခက်

မေး။ အာသံပြည် သံဃသာမဂ္ဂီအကြောင်းကတော့
ကြားရတဲ့သူတိုင်း အားရဝမ်းမြောက်စရာကြီးပါပဲ။ အာသံပြည်
အနာဂတ် သာသနာအတွက် ဘယ်လိုများ ရည်ရွယ်ထားကြ
ပါသလဲ။

ဖြေ။ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ရှိထားကြပါတ
ဘုရား။ အာသံပြည် သာသနာဟာ အစဉ်အလာကတည်းက
အရှင်ဘုရားတို့ မြန်မာပြည်က သံဃာတော်များကို
အားထားမိခဲ့ခဲ့ကြရပါတယ်။ အစိုးရကရော ဆရာတော်မျ
ကပါ ကူညီစောင့်ရှောက်ကြမယ်ဆိုရင်တော့ အာသံပြည်
အနာဂတ် သာသနာဟာ ထွန်းတောက်လာမှာ အမှန်ဖြစ်ပါ
တယ်။

လောလောဆယ် ရည်ရွယ်ထားတာကတော့ အာသံ
ပြည်မှာ လူမျိုးစုံတို့ စိတ်ညွတ်လေးစားလာစေရန် စေတီတော်
ကြီးတစ်ဆူ ထီးထီးမားမားရှိချင်ကြပါတယ်။ နောက်ပြီး
သာသနာမျိုးဆက် ပြန့်ပွားနိုင်အောင် သင့်တော်ရာ မြို့ကြီး
တစ်မြို့မှာ စာသင်တိုက်ကြီးတစ်ခုတည်ထောင်ပြီး စာချပေး
နိုင်မယ့် ဆရာတော်တစ်ပါး လိုနေပါတယ်။

ခက်တာက ကိုရင် ဦးပဉ္စင်များ မြန်မာပြည်မှာ စာသင်
လွှတ်ဖို့ အခက်အခဲတွေ ရှိလာပါတယ်။ ရှေးကလို သွားလို့
လာလို့ မလွယ်ကူတော့တဲ့အတွက် စာမသင်နိုင်ကြပါဘူး။
ပရိယတ္တိကို ဆက်ခံ သင်ကြားမှုမှ မရှိရင်လည်း ဒီသာသနာ

ဟာ ရေရှည်မခံနိုင်တာ ဆရာတော်များ သိပြီးဖြစ်ပါတယ်။ လောလောဆယ်ကတော့ အာသံပြည်မှ ရှင်ရဟန်းများ မြန်မာပြည်ကြွပြီး စာသင်နိုင်အောင် မြန်မာပြည်အနှံ့ရေ့ ဆရာတော်များက တတ်နိုင်သမျှ ကူညီကြစေချင်ပါတယ်။ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဒကာ၊ ဒကာမများမှာလည်း စီးပွားရေး မဖွံ့ဖြိုးကြရတဲ့အထဲက တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ အဝင်အထွက် အခက်အခဲ၊ နေထိုင်ခွင့် အခက်အခဲများကလည်း ရှိနေပါတယ်။ ဘုရားဖူးတောင် မလာနိုင်ကြအောင် ဖြစ်နေပါတယ် ဘုရား။

ဘုန်းကြီးပုဆာနေသူများ

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော် ဦးဥတ္တမသာရ အရှင်မြတ်သည် “ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်း” များဖြင့်သာ စွမ်းအား ရှိသမျှ ရေးသားထုတ်ဖော် နှိုးဆော်တော်မူခဲ့ရ၏။ ဝမ်းသာဝမ်းနည်းဖြစ်ကာ နှိုးဆော်ရုံမှအပ ဘာမျှမတတ်နိုင်ခဲ့ချေ။ လက်ရှိ တောင်တန်းသာသနာပြုကိစ္စများကလည်း ရှိနေသေး၍ အကြံဉာဏ်ပေးရုံမှတစ်ပါး လူအားဖြင့်လည်း မကူညီနိုင်ခဲ့ပေ။

မည်သို့ဖြစ်စေ၊ ယခုအခါတွင် နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ကြီးပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် အတန်ငယ် အားကိုးနေပြီဖြစ်သဖြင့် ရှိလာပေပြီ။ ယခင် သာသနာရေးဌာနမှ အုပ်ချုပ် သာသနာပြုလုပ်ငန်း ရှိခဲ့ဖူးသဖြင့် အာသံ ဦးပဉ္စင်း ဖြစ်သင့်များ မြန်မာပြည်သို့ စာသင်ခွင့်ရခဲ့ကြဖူးရာ ယခု မည်တစ်ခုလှ အခြေအနေရှိသည်ကိုကား မသိရ။ မြန်မာပြည်၌ မလဲ” ဟုသံစာသင်သား တစ်ပါးတလေမျှ ရှိပုံမရချေ။

နှင့် ဆရာတော်များ ကြွစဉ်က အာသံပြည်၌ ဘုန်းကြီး မြေမရှိသော ကျောင်းပေါင်းပင် ၃၀ကျော်ရှိနေရာ အာသံ ဒကာ၊ ဒကာမများက -

“မြန်မာပြည်မှာ ရှမ်းစကားတတ်တဲ့ ဘုန်းကြီးကောင်းကောင်းတစ်ပါးလောက်များ မရနိုင်ဘူးလား ဘုရား”

ဟု အားကိုးဘကြီး လျှောက်ထား၍ ဘုန်းကြီးပုဆာနေကြရာ၏။ ထိုစကားထဲ၌ “ဘုန်းကြီးကောင်းကောင်း” ဆိုသဖြင့် မကောင်းသော ဘုန်းကြီးမျိုးကိုလည်း တွေ့ကြီးဖူးကြဟန် တူသည်။

မြန်မာပြည် သံဃာတော်များအကြောင်းကို မေးလျှောက်ကြသဖြင့် ဆရာတော်များက မန္တလေး-ရန်ကုန်-ပခုက္ကူ စသော မြို့ကြီးများ၌ တစ်ကျောင်းတိုက်ထဲမှာပင် သံဃာ ၅၀၀၊ ၁၀၀၀ ခန့်ရှိပုံ နှစ်စဉ် တိပိဋကဓရ၊ မွှောစရိယ စာမေးပွဲများ၌ မည်ရွှေမည်မျှ အောင်မြင်ကြပုံ စသည်များ

ကို ဝမ်းမြောက်ကြည့်ညှိနိုင်ကြရန် ဗဟုသုတအဖြစ် ပြောရာ “ဪ...ဪ” ဟု ဆိုကာ စုတ်သပ်၍ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အံ့ဩနေကြရှာလေသည်။

ပြောရသူ၊ ကြားရသူ နှစ်ဦးစလုံး ပထမသော် ဝမ်းသာရမလိုလိုနှင့် ဝမ်းနည်းစရာဖြစ်ရပြန်၏။ ဆရာတော်စိတ်ထဲ၌ပင် ပယင်းတွင်း ဆရာတော်ကြီးကို အားကျကာ -

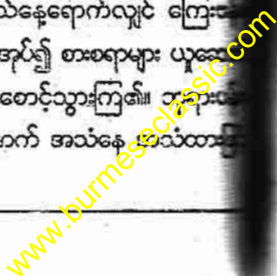
“ရေတွေ တင်းကြမ်းပြည်လှုံနေတဲ့ ရေကန်ကြီးထဲက ရေတစ်ပုံး နှစ်ပုံးလောက် ခပ်ယူသောက်သုံးရလျှင် သောက်သုံးရသူများ လွန်စွာအကျိုးများ၍ ရေကန်မှာလည်း ခပ်ယူလိုက်သော ရေတစ်ပုံး နှစ်ပုံးကြောင့် ယုတ်လျော့သွားရာ မထင်သလို မြန်မာပြည်က ရဟန်းတော်များ ဤလို ဘုန်းကြီးဆာ၍ ငတ်၍ သာသနာကို မျှော်၍နေသူများထံ ပယင်းတွင်း ဆရာတော်ကြီးကို ထောက်ဆ၍ ကြံနိုင်ကြသော် ကောင်လေစွာ” ဟုသာ အောက်မေ့တော်မူနေရ၏။

ယခုအခါ သိပ္ပံထွန်းကား၍ ကာမဂုဏ်စည်ကားသော အနောက်နိုင်ငံကြီးများကိုလည်း သာသနာပြု ပြားဦးစိုက်နေကြရာ “အလင်” ရှိပြီးသော ဒေသများကိုလည်း မမေ့ကျန်စကောင်းပါ။ ဆက်လက် မပံ့ပိုးနိုင်ပါလျှင် တစ်ယောက်တို့ သော်လည်း တစ်ရာလျော့သည်နှင့် အရှုံးအမြတ် မကားမိနိုင်ချေ။

ဘုန်းကြီးမရှိသောကျောင်းက ဥပုသ်သည်များ

အာသံပြည်ရောက်စက ဆရာတော် ဦးတေဝေန္တရာ အတူ ဘုန်းကြီးမရှိသော ဒုတိယကျောင်း၌ပင် တည်းခိုကြရာ လိုက်ပို့သော သူငယ်များက ရောက်လျှင်ရောက်ချင် ကျောင်းမှာ အသင့်ရှိနေသော ဖယောင်းတိုင်ဖြင့် ဘုရားနှင့် မီးပူဇော်ပြီး ကျောင်းမှာ အဆင်သင့် ဆွဲချိတ်ထားသော မြီးစည်ထိုးမောင်းများ တီးခတ်လိုက်ရာ ရွာထဲမှ ဒကာများ ဝမ်းသာအားရပြေးလာ ပူဇော်ကြသည်။ တရားနာကြသည် မိုးလင်သောအခါ စားသောက်ဖွယ်များဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမများ စီတန်းရောက်လာကြပြန်၏။ သူတို့သည် ဗဂါလီဝကား အာသံစကား၊ ရှမ်းစကား စသည်တို့ကို ပြောဆိုကြရာ သူငယ်အသံဖြင့် ဘုရားကန်တော့ကြသည်မှာ တစ်မျိုးကြည့်နားစရာ ဖြစ်နေလေသည်။

ဘုန်းကြီးပင် မရှိသော်လည်း အာသံပြည် ဝေသာဏီ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် ဥပုသ်နေ့ရောက်လျှင် ကြေးနန်း၊ ဒန်ဗန်းများအပေါ် ဖက်ရွက်စိမ်းအုပ်၍ စားစရာများ ယူဆောင်ကာ မိမိတို့ကျောင်းသို့ ဥပုသ်စောင့်သွားကြ၏။ ဘုရားမရချမ်းကပ်လျှု သီလယူပြီးနောက် အသံနေ အသံထား

အထူးထုတ်

အတတ်တတ်သူက ဗုဒ္ဓစာပေများကို ဖတ်၍ ဟောပြောနေ
သည်ကို နာယူကြရသည်။ ထိုသူကိုပင် ဘုန်းကြီးအရာထား
ရိုးရိုး နာယူလေ့ရှိကြသည်။ ဗုဒ္ဓစာပေများကိုလည်း
တတ်နိုင်သူများက စာရေး၍ ကျောင်းရှိ
တတ်သောတ္တရံပင် လှူဒါန်းပူဇော်ထားရှိကြလေသည်။
ထိုအခါ မရှိ။

အဘိုးပြောတဲ့ ပုံပြင်ထဲက မြန်မာပြည်

ဝေသာလီ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် နွားမွေးခြင်း၊ လယ်
သမားခြင်း စသည်ဖြင့် အလုပ်အကိုင် အနေအထိုင် ရိုးသား
သက်ပဲ့ပတ်လျှာ အစားအစာများကိုသာ စားကြရာ
အသက်ရှာကျော်ရည်ကြ၍ ဥပကျော်များ အလုပ်လုပ်ကြတုန်း
ပင် နှိုသည်။

အရှင် ဦးဥတ္တမသာရ ဆရာတော်နှင့် ဆရာတော်
ဦးတေဝဇန္တတို့ နှစ်ပါး ဗန္ဓုလမျိုးခေါ် ရှေးမြန်မာကြီးများ
အရာ "ဂါရိပဟားရ်" ခေါ် ဂါရိတောင် ဘူတာရုံအနီးရှိ ခိုခို
နိဗ္ဗာသို့ ရောက်သွားကြရာ စကားပင် ပြောင်းသော်လည်း
အဝတ်အစားမှာ ရှေးရိုးမြန်မာကြီးများအတိုင်းပင် ဝတ်ဆင်
ကြသည်ကို တွေ့မြင်ကြရ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးများအား
အလေးမှ လာသူများဟု သိမှတ်ထားကြသောကြောင့်လော
အဘိုး ဘုန်းကြီးမြင်လျှင် "မန်း" ဟု ခေါ်ကြသည်။

ဆရာတော်နှစ်ပါး ကြွသွားသည်ကို မြင်လျှင် ခိုခိုနိဗ္ဗာ
အာသံမြန်မာကြီးများသည် အပြေးအလွှားရောက်လာကာ
မြင်လျှင် ရိုးရိုးရင်း "မန်း...မန်း" ဟုသာ မြည်တမ်း
မူက်ရည်များတတွေ့တွေ့ကျ၍ ငေးမော ကျန်နေရစ်ရာ
ကြလေသည်။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ပုံပြင်ထဲမှာသာ ကြားခဲ့
သော ဘိုးဘွားတို့ဌာနီကို မြင်ယောင်ကာ ဘိုးဘွားတို့
အသားရေကိုလည်း သူတို့၏ သွေးများက စကားပြောနေ
အန်ရုံတော့သည်။

ရှေးယခင်က လေးငါးရက်မျှဖြင့် နယ်ခြား အရာရှိတို့
၏ စာရွက်တိုကလေးတစ်ရွက်ကိုင်ကာ တောလမ်းမှ ငင်
ထွက်သွားလာနိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း ယခုမူ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ
ထွတ်လပ်သော ဥပဒေများက တောင်တန်းမကြီးများထက်
အမြင့်မားကာ ဆက်သွယ်သွားလာရေး နှီးလျက်ပေးခဲ့ကြလေပြီ။
ယခုအခါ လက်ရှိ အာသံပြည် သာသနာရေးကို ယမ်း
ဖွင့်ဆရာတော်ကြီးသာ သိမြင်တော်မူပါလျှင် ပိဋက တစ်ပုံ
ဆောင်၊ နှစ်ပုံဆောင်၊ ဓမ္မစရိယဆောင်ပြီး အရှင်များထံ
ကြွရောက်ကာ "တစ်ရောက်တည်းနှင့်ပင် တစ်နိုင်ငံ
သာသနာတည်နိုင်ကြောင်း" သာသနာပြု စိတ်ကောင်း စိတ်

မြတ်များ မွေးမြူကြရန် တိုက်တွန်း တောင်းပန်ရာမည်ကို
မြင်ယောင်မိပိတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့အား မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အမှောင်အတွင်းမှ အလင်းသို့
ရောက်အောင် အမျိုးမျိုးဒုက္ခခံကာ ခိုးပြောက် ကယ်မတော်
မူခဲ့ကြသော အရှင်သောဇ၊ အရှင်ဥတ္တရ စသော အရှင်မြတ်
များအား အကြိမ်ကြိမ်ဦးညွှတ်လျက်။

(တောင်တန်း သာသနာပြုဆရာတော် အရှင် ဦးဥတ္တမ
သာရ ရေး၍ စိန်မြစာပေမှ ထုတ်ဝေသော ကိုယ်တွေ့မှတ်
တမ်း ၁၊ ၂ နှင့် ဆရာတော်ကြီး ဆောင်းပါးများကို အခြေခံ
လျက် သင်္ဘော ဦးတင်မောင်ရေး၍ စာပေဗိမာန်မှ ၁၉၇၇ခုနှစ်
က ထုတ်ဝေသော "အလင်းဆောင်သူများ အတွေ့အကြုံ"
စာအုပ်များအရ ရေးသားတင်ပြကြည့်သည့်စေရပါကြောင်း။)။
(ပြီးပါပြီ)

* * *

ဓမ္မစရိယဦးဌေးထွန်း
(ဆရာကြီး ဓမ္မစရိယ ဦးဌေးထွန်း၏ "ဓမ္မဇုတ" စာအုပ်
မှ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။)

www.burmeseclassic.com

တရားအမှန်ကို တွေ့ခဲ့သူ

မောင်မောင်မိုးအောင်

ဆု
တောင်း
ခြင်း

အခါတိုင်းနေဆိုလျှင် သူငယ်ချင်းသည် ဆွမ်းခံရာမှ ကျွန်ုပ်နှင့် မရှေးမနောင်းပင် ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ယနေ့အဖို့မှ သူငယ်ချင်းသည် ဆွမ်းခံပြန်မှ အစာနပ်ပင် နောက်ကျ၏။ ဆွမ်းခံမှ ပြန်ရောက်ကြသည် ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်သည် ဆွမ်းစားအောင်၌ ဖြစ်စေ၊ သင်ရာ တစ်နေရာ၌ ဖြစ်စေ အတူဆွမ်းကြေခြင်းဖြစ်သည်။ ချစ်ကြွမ်းဝင်သူတို့နှင့် အတူစားရသော အဟာရဟူသည် မွန်မြတ်သည်ဟု ထင်ရမြဲမဟုတ်ပါလော။ ဆွမ်းခံပြန် နောက်ကျနေသော သူငယ်ချင်းကို ကျွန်ုပ်သည် အောင်ဝမှ စောင့်ကြည့်လင့်၏။ မကြာမီအတွင်းမှာပင် ဆွမ်းခံမှ ပြန်လာသော သူငယ်ချင်းကို တွေ့ရသည်။ သို့ရာတွင် သူငယ်ချင်းကို ဤတစ်ကြိမ်တွေ့ရသည်မှာ အခါတိုင်းနှင့် မတူ၊ အထင် မတူပါ။ သူငယ်ချင်း၏ ဣန္ဒြေသည် သိမ်မွေ့ညိုလှ၏။ သူငယ်ချင်း၏ မျက်နှာသည် ကြည်သာလန်းဆန်းလှပါ၏။ လပြည့်ဝန်းနယ်တည်း။

ကေန္တ သူငယ်ချင်းသည် ထူးခြားသော အမြင်အသိ ခံစားမှုကို ရရှိခဲ့ဟန်တူသည်။ သူငယ်ချင်း၏ သိမ်မွေ့သော ခန္ဓာနှင့် လန်းကြည်သော မျက်နှာအမူအရာသည် ကျွန်ုပ်တို့ ချစ်စက်၏။ ထို့ကြောင့် ရှက်စနိုးဖြင့် ဖမ်းဖမ်းဖြစ်နေသော ကျွန်ုပ်၏ သင်္ကန်းစကို ရုတ်တရက် သိမ်းဆည်းပေး၍ သူငယ်ချင်း၏ သပိတ်ကို ကြိုဆိုလှမ်းယူလိုက်သည်။

“ခါတိုင်းနှင့်မတူ၊ ဣန္ဒြေထူးခြားလှပါလား သူငယ်ချင်းသည်။ ကေန္တ အကြောင်းထူးတစ်ခုတွေ့သိခဲ့ရဟန်တူသည်။”

သူငယ်ချင်းသည် ကျွန်ုပ်သို့ မျက်နှာတူရုံကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအကြည့်သည် ခါတိုင်းကဲ့သို့ မျက်ကွင်းကို အကုန်နှင့်၍ ရွန်းရွန်းစားစားကြည့်ခြင်းမျိုးမဟုတ်။ မျက်ဝန်းကို ဆတ်ဖြင့် ထိန်းချုပ်၍ ကြည့်သော အကြည့်မျိုးဖြစ်သည်။ ထိုအကြည့်သည် ကျွန်ုပ်၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို စိမ်၍သွားစေသည်။ သူငယ်ချင်းသည် ကျွန်ုပ်အား ထိုအကြည့်မျိုးဖြင့် အားမျိုးဖြင့် တစ်ကြိမ်မျှ မကြည့်ခဲ့ဘူးပေ။

“မှန်ပေသည် သူငယ်ချင်း ကောလိတ။ ယနေ့အဖို့ ထူးခြားသော အမြင်အသိကို ငါ မြင်ခဲ့သိခဲ့ပေသည်။”

ကျွန်ုပ်တို့ ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ အတူသွားကြရင်း သူငယ်ချင်း ပြောသည်။

“ယနေ့ ငါ့ဆွမ်းခံလမ်း၌ ထူးခြားသော အရှင်တစ်ပါးကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုအရှင်၏ ဝတ်ရုံမှုသည် သေသပ်၏။ ထိုအရှင်၏ လှုပ်ရှားမှုသည် သိမ်မွေ့ ငြိမ်ဆိပ်၏။ ထိုအရှင်၏ ခြေလှမ်းများသည် လှမ်းသည်ဟူ၍ပင် မသိရလောက်အောင် ဣန္ဒြေရလှ၏။ ပို၍ ထူးခြားသည်ကား မျက်နှာတည်း။”

အသို့နည်း ကောလိတ။ ငါတို့သည် လူသတ္တဝါတို့၏ မျက်နှာများအကြောင်းကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ဝေဖန် ဆွေးနွေးခဲ့ကြဖူးပြီ မဟုတ်ပါလော။ မျက်နှာဟူသည် လူသတ္တဝါတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကို ဖော်ပြသော ကြေးမုံပင်မဟုတ်ပါလော။

အချို့မျက်နှာတို့သည် ပစ္စည်းမာန် ရာထူးမာန် ပညာမာန်တို့ဖြင့် မာနနိုးဝင်လျက်ရှိကြ၏။ အချို့မျက်နှာတို့သည် ဒေါသနိုး တထောင်းထောင်းထလျက် ရှိကြ၏။ အချို့မျက်နှာတို့သည် လျှို့ဝှက်စွာ ပြအပ်သော မကောင်းမှုကြောင့် မလုံမလဲရှိကြ၏။ အချို့မျက်နှာတို့ကား မပြည့်စုံမှုကြောင့် မျှော်တလင့်လင့်ရှိကြ၏။ အချို့မျက်နှာတို့မှာ တွေဝေမှုကြောင့် ကျောက်ရုပ်ပမာဖြစ်ကြ၏။ အချို့မျက်နှာတို့မှာ ရာဂအနိုး ရိုက်၍ ထူးအမ်းပြောင်ချောလျက်ရှိကြ၏။ အချို့ မျက်နှာတို့သည် သောကဋ္ဌေကြောင့် မှိုင်တဝေဝေရှိကြ၏။ အချို့မျက်နှာတို့မှာ အလိုပြည့်၍ ကြည့်ရှုင်သည် ထင်ရသော်လည်း ထိုကြည့်ရှုင်မှု၏ နောက်ကွယ်တွင် အပြစ်မကင်းသော အရောင်အခိုးကလေးများ သန်းလျက်ရှိကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ အခြားသူတွေ့သားဦး၊ သင်နှင့် ငါတို့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်၍ ဝေဖန်ကြရာ၌ပင် အပြစ်ကင်းစင်ခဲ့ကြပါ၏လော။

ကောလိတ...ထိုအရှင်မျက်နှာတော်ကား အမှန်ပင် ထူးခြားလှပါပေ၏။ ဖြူစင်သော လပြည့်ဝန်းနယ်တည်း။

ငါသည် ထူးခြားသော ထိုအရှင်ကို တွေ့ရသောအခါ၌ ငါ၏ ဆွမ်းခံအလုပ်ကို ရပ်၍ ထိုအရှင်၏ နောက်သို့ မနီးမဝေးမှ မျက်ခြည်မပြတ် လိုက်သည်။ အကြောင်းမူကား ထိုအရှင်သည် ထူးခြားသော စိတ်ဓာတ်၏ အရှင်၊ တရား၏ အရှင်ဖြစ်ဖို့ရှိရာ ထိုအရှင်သို့ ချဉ်းကပ်လျှင် ထူးခြားသော တရားကို ရမည်ဟု ယုံကြည်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

ထိုအရှင်သည် ဆွမ်းစားရန်အလိုတူ တစ်ခုသော လရပ်သို့ ဝင်သောအခါ ငါသည် ရှေ့သို့ ရောက်အောင်သွား၍ ထိုအရှင်အတွက် နေရာကို ခင်းလင့်သည်။ ရေခပ်ပေးသည်။ ဆွမ်းစားမှုအတွက် လိုအပ်သော ပရိုက်ကို ပြုသည်။ အရှင်သည် ငါ၏ ကူညီမှုကို လက်ခံ၍ ငါ့အား အကဲခတ်သည့် အနေဖြင့် မျက်လွှာတစ်ချက်မျှ ပယ်ကြည့်ပြီးနောက် ဆွမ်းစား

ပေးသည်။ ငါသည် အရှင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသည့်အနီး၌ ရှိသော စွာ ထိုင်၏။ အမှန်သော် အရှင်မြတ် ဆွမ်းစားချိန်သည် ငါ့ အတွက်လည်း ဆွမ်းစားချိန်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအရှင် နှင့် တွေ့ရသောသီတိကြောင့် ငါ့ဆွမ်းစားချိန်ကို မေ့၍ပင် နေသည်။ အရှင်မြတ် ဆွမ်းကိစ္စပြီးသောအခါ ငါ၏ ဆန္ဒကို ရှိသောစွာ မေးလျှောက်လိုက်၏။

“အရှင်မြတ်က ထူးခြားလှပါပေသည်။ အရှင်မြတ်ကဲ့သို့ ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို တပည့်တော်သည် ရှေးက တစ်ကြိမ်မျှ မတွေ့ခဲ့ဘူး။ တပည့်တော် သီလိ၍ မေးလျှောက်ပါရစေ။ အရှင်မြတ်၏ ဘွဲ့တော်ကို မည်သို့ခေါ်ပါသနည်း။ အဘယ်အရပ်တွင် သီတင်းသုံးပါသနည်း။ အရှင်မြတ်၏ ဆရာကား ဘယ်သူပါနည်း။ အရှင်မြတ် ကျင့်သုံးသော တရားမှာ ဘယ်သို့ပါနည်း။”

“ငါ့အမည်ကို “အဿဝီ” ဟု ခေါ်ကြသည်။ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးသည့် ငါ့ဆရာကား ဂုဏ်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဗုဒ္ဓဖြစ်သည်။”

အရှင်သည် ငါ့အမေးကို ကောင်းစွာ ဖြေပေ၏။ သို့ရာတွင် အဘယ်တရားကျင့်သုံးသည်ဟူသော အမေးကိုကား ချန်ထားသည်။ အရှင်သည် အသွင်မတူသော ငါ့အား တရားစကားပြောဖို့ရာ သတိထားဟန်တူသည်။ ငါထပ်လျှောက်၏။

“အရှင်မြတ် ကျင့်သုံးအပ်သော တရားတော်ကို တပည့်အား သနားသောအားဖြင့် အနည်းအကျဉ်းမျှပင် ဖြစ်စေ။ ဟောကြားတော်မူပါ အရှင်မြတ်။”

အရှင်မြတ်သည် ယင်းသို့ ငါ ထပ်၍တောင်းပန်သော အခါ တရားဟောအံ့ဟု ကာယိန္ဒြေကို အနည်းငယ် ပြင်လိုက်သည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပို၍တည့်မတ်လိုက်သည်။ သတိဘက်သို့ ရှေးရှုသည့်အသွင်ဖြင့် မျက်တောင်ကို ဝိတ်လိုက်သည်။ ခြေထောက်များကို ပလ္လင်ကဲ့သို့ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ပြင်လိုက်သည်။ သင်္ကန်းစ အနည်းငယ်ထွက်နေသည်ကိုပင် သေသပ်အောင် သိမ်းသွင်းပြီးနောက် လက်နှံနှစ်ချောင်းကို အတွင်းသို့ သိမ်းပိုက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် စကားအနည်းငယ်ဖြင့် စ၍ ငါ့အား တရားဟော၏။

“ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်သည် နက်ရှိုင်းသကဲ့သို့ ကျယ်ပြန့်လည်း ကျယ်ပြန့်လှပေသည်။ ဗုဒ္ဓ၏ တပည့်များတွင် ယင်းသို့ နက်ရှိုင်းကျယ်ပြန့်သော တရားတော်ကို ဟောပြောနိုင်သော မွေကထိကတို့ မြောက်မြားစွာ ရှိကြပေသည်။ ငါသည်ကား အဟောသမားမဟုတ်။ အကျင့်သမားမျှသာဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သင့်ဆန္ဒအရ အနည်းအကျဉ်းမျှ ဟောပြောအံ့။ သတိယှဉ်

၍ ဆင်ခြင်နာယူလော့။”

ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ
တေသံ ဟေတုံ တထာဂတော။
အာဟတေသဉ္စ ယောနိ ရော စော။
စံ ဝါဇီ မဟာ သမထော။

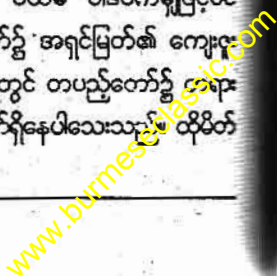
ယေဓမ္မာ - အကြင်ဒုက္ခတရားတို့သည်။ ဟေတုပ္ပဘဝါ - တထာဂဟူသော သမုဒယသစ္စသာလျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏။ တေသံ - ထိုဒုက္ခ သမုဒယသစ္စာနှစ်ပါးတို့၏ ဟေတုံ - ဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း။ တထာဂတော - ငါတို့ ဆရာဘုရားသည် အာဟတေတော်မူ၏။ တေသဉ္စ - ထိုအလုံးစုံသော တရားတို့သည်လည်း။ နိရောဓော - ချုပ်ရာကေန် နိဗ္ဗာန်တရားကို အာဟာ - ဟောတော်မူ၏။ မဟာသမထော - ရဟန်းမြတ်စွာတို့ ဆရာသည်။ စံဝါဇီ - ဤသို့ အယူတော်ရှိ၏။

အသို့နည်း ကောလိတာ၊ ငါ့အရှင်၏ တရားတော်သည် ထူးခြားပါ၏လော။ ငါ့အဖို့ကား ပထမဆုံးသော ပါဒဝက်ကို ကြားနာလိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ပင် အကြိမ်တစ်ထောင်စစ်အပ်သော ဆီကြည့်တွင် အကြိမ်တစ်ထောင် ဖန်အပ်သော ဝါဂွမ်းကို နှစ်လိုက်ဘိသို့ ငါ၏ စိတ်ဓာတ်တစ်ခုလုံးသည် ဓမ္မပီတိအရသာကို ခံစားရသည်။ မှောက်ထားသော အရာကို လှန်လိုက်ဘိအလား၊ အပွင့်လင်းကြီး ပွင့်လင်း၍ အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲသွားချေသည်။ မှောင်ကြီး၊ ညှမ်းမည်းအတွင်း၌ အချိန်များစွာ နေခဲ့ရသောသူအဖို့ အလင်းရောင်ကြီး ဘွင်းခနဲပွင့်သွားဘိသကဲ့သို့ ရှိတိသည်။

သို့ရာတွင် ယင်းသို့ အမှောင်ပျောက်၍ အလင်းရောက်သည်နှင့် တစ်ချိန်တည်းလိုလိုမှပင် သင့်ကို ငါ သတိရလိုက်ပေသည်။

ကောလိတာ... သင်နှင့် ငါသည် တစ်စိတ်တည်း တစ်ဝမ်းတည်းဖြင့် တရားစစ်၊ တရားမှန်ကို အတူရှာခဲ့ကြသည်မဟုတ်ပါလား။ ငါသည် ထူးခြားမှန်မြတ်သော တရားကို တစ်ယောက် တည်း မခံစားလို့။ သင်နှင့် အတူသာ ခံစားလို့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အရှင်မြတ် တရားဟောစဉ်မှာပင် ငါသည် ကြားဖြတ်၍ လျှောက်ထားလိုက်မိ၏။

“သည်းခံတော်မူပါဦး အရှင်မြတ်။ အရှင်မြတ်၏ တရားတော်သည် တပည့်တော်အဖို့ ပထမ ပါဒဝက်ပျံဖြင့်ပင် ထူးခြားလှပါပေ၏။ တပည့်တော်၌ အရှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးသည် ကြီးမားလှပါပေ၏။ သို့ရာတွင် တပည့်တော်၌ တရားရှာဘက် ဓမ္မပီတိဆွေတစ်ယောက်ရှိနေပါသေးသော်လည်း ထိုပီတိ

နတ်ပြည် အထူးထုတ်

ဆွနှင့်အတူ အရှင်၏ တရားတော်ကို နာခွင့်ရခဲ့ပါလျှင် အရှင်၏ ဆရာ၊ ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်၏ ဟောကြားချက်ကိုလည်း နာယူလိုလှပါသည်။ အရှင်မြတ်သည် ဝေဠုဝန်သို့ အလျှင် ကြွတော်မူပါတိ။ တပည့်တော်သည် မိတ်ဆွေကို ခေါ်၍ ဘိဝိတ်ဆွေနှင့်အတူ ဗုဒ္ဓ၏ ခြေတော်ရင်းသို့ လာခဲ့ပါမည် ဆိုရာ-

အသို့နည်း ကောလိတ။ ယနေ့ ငါဆွမ်းခံမှ ပြန်လာ ခြင်းသည် သင့်ကို ဝေဠုဝန်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားရန်အတွက် ပြန်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ငါတို့သည် ဗုဒ္ဓထံတော်သို့ သွားကြ ကုန်အံ့။

အမှန်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် သူငယ်ချင်း၏ စကားများ ကို ပထမ၌ နားစိုက်၍ ထောင်ခဲ့သည်မှန်သော်လည်း အသစ် အရှင်၏ တရားတစ်ပါဒဝက်မျှကို သူငယ်ချင်းထံမှတစ်ဆင့် ကြားနာလိုက်မိသည့် အချိန်မှစ၍ သူငယ်ချင်းဆက်၍ ပြော နေသော အလျှင်ပြတ်မသွားအောင် မနည်းကြိုးစား၍ နား ထောင်ရချေသည်။

ထိုတရားကို ကြားနာရပြီးသည့် နောက်ပိုင်း၌ သူငယ် ချင်း၏ စကားသံသည် ချိသာအောင်မြင်လှသည်မှန်သော် လည်း ခရီးဝေးမှ ပြောနေသော အသံကဲ့သို့ သဲ့သဲ့မျှသာ ကြားရတော့သည်။ အကြောင်းမူကား ကျွန်ုပ်သည် သူငယ်ချင်းတင်ဆင့်ဟောသော ယမ်းခမ္မရသ၌ နစ်မြော နှိပ်ထုံ၍သွားသောကြောင့်တည်း။

ကျွန်ုပ်တို့ အပန်းကြီးစွာ ရှာဖွေခဲ့ရသော တရားစစ် အနားမှန်ကို တွေ့ရချေပြီမဟုတ်ပါလော့။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ် တို့သည် ဆွမ်းစားကြသည်။ ယနေ့ ဆွမ်းစားခြင်း၌ ကျွန်ုပ် တို့သည် တိုင်ပင်ထားကြသည့်အလား၊ နှစ်ဦးလုံးပင် မြန်ဆန် နေကြသည်။ အကြောင်းမူကား ဆွမ်းစားပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင် နက် ကျွန်ုပ်တို့သည် လက်ရှိ ဆရာထံ ခွင့်ပန်၍ ဝေဠုဝန်ရှိ ဗုဒ္ဓထံတော်သို့ သွားကြရန် စိတ်စောနေသောကြောင့်တည်း။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆွမ်းစားပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သပိတ်၊ သင်္ကန်းတို့ကို ကျစ်လျစ်စွာ ပြင်ဆင်၍ ခွင့်ပန်ရန်အတွက် ဂိုဏ်းဆရာဖြစ်သော ဆရာ သိဉ္ဇည်း၏ စံကျောင်းသို့ သွား ကြသည်။

အမှန်အားဖြင့် ဤအချိန်သည် ဂိုဏ်းဆရာထံ၌ ပရိနိဗ္ဗိ တ်အနားစုဝေးရာ အချိန်မဟုတ်ပေ။ ဘိုးရှားတွင် ပရိနိဗ္ဗိအနား သည် စောစောကပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ထူးခြားသော အမူအရာ ကို အကဲ ခတ်လျက်ရှိကြသည်။

ဥပတိသသည် ဂိုဏ်းဆရာတစ်ယောက်မဟုတ်သော် လည်း ပညာဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ်ပြည့်ဝ၍ စိတ်ထားကောင်းသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အလျောက် လူ့ဘဝကပင် သူ့အခြေ အရံ ပရိသတ်မှာ များပြားလှပေရာ ပရိနိဗ္ဗိတဝသို့ ကူးပြောင်း လာသည့်အခါတွင်လည်း သူ့ပရိသတ်မှာ များပြားလျက်ပင် ဖြစ်၏။ ထိုအတူ ကျွန်ုပ်၏ ပရိသတ်မှာလည်း မနည်းလှပါ ခေ။

သူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ဆရာ သိဉ္ဇည်း၏ ဂိုဏ်းသို့ ဝင်ရောက်လာကြသည်မှန်သော်လည်း အမှန်အား ဖြင့်သော် ကျွန်ုပ်တို့လက်အောက်တွင်သာ ရှိကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့ကျင့်သနည်း၊ မည်သို့နေသနည်း၊ မည်သို့လုပ်သနည်း ဆိုသည်ကိုသာ အကဲခတ် စောင့်ကြည့်၍ ကျွန်ုပ်တို့နည်းတူ ကျင့်ကြံနေထိုင်ကြသည်။

ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့အမူအရာ ထူးခြားနေသည်ကို သူတို့ အကဲခတ်မိပြီးဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့ ဂိုဏ်းရာ ထံသွားသောအခါ၌ တပည့်များ စုဝေးရာအချိန် မဟုတ်စေ ကာမူ သူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နောက်သို့ စုဝေးလိုက်ပါလာ ကြသေးသည်။ ဆရာ သိဉ္ဇည်းသည် ပရိနိဗ္ဗိ ပရိသတ်နှင့်သာကွ

ကျွန်ုပ်တို့ ဝင်လာသည်ကို အဝေးမှပင် မြင်၍ စောင့်မျှော် လျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ လာပုံသွင်ပြင်မှာ ထူးခြားသောကြောင့် လည်း ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်အား တူရူစီမ်းစိမ်းကြည့်ကာ အကဲခတ်လျက်ရှိသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ဆရာ သိဉ္ဇည်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်အား အရာရာတွင် အရေးထားကာ ဦးစားပေးခဲ့ ၏။ ကျွန်ုပ်ထက် ဥပတိဿကို ပို၍ အရေးပေးသည်။ ဂိုဏ်း ဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်သော သူ့ဘက်မှ ကြည့်လျှင် အရေး မထား။ ဦးစားမပေး၍လည်း မဖြစ်ပေ။ အကြောင်းမူကား ဆရာ သိဉ္ဇည်း၏ ဂိုဏ်း ၅၅ ကြီးပွားနေခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ တပည့်များကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆရာ သိဉ္ဇည်းရှေ့တွင် ဝိုင်းရံထိုင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဥပတိဿကား မထိုင်ပေ။ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို ကျစ်လျစ်စွာ လွယ်ရင်း မတ်တတ်ရပ်လျက်ပင် ဆရာ သိဉ္ဇည်းအား မျက်နှာမူလျက် ရှိသည်။

ဆရာ သိဉ္ဇည်းအဖို့ ကျွန်ုပ်တို့၏ ထူးခြားသော အမူ အရာကို အကဲခတ်ရုံမဟုတ်တော့ဘဲ မလုံမလဲဖြစ်လျက် ရှိသည်ကိုပင် တွေ့ရသည်။ ဆရာ သိဉ္ဇည်းအဖို့ မလုံမလဲ ဖြစ်စရာ အကြောင်းကြီးကလည်း ရှိနေချေသည်။ ထို အကြောင်းကား ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း၌ ဝေဠုဝန်သို့ “သကျ ကုမာရဗုဒ္ဓ” ရောက်လာခြင်းပင်တကား။

မဇ္ဈိမနိုင်ငံအလုံး၌ တရားစစ် တရားမှန်ကို ရှာဖွေ ကျင့်ကြံသူတို့ ပေါများလှစွာ၏။ လူသာမန်တို့ကို အပထား၍ ဓနစည်းစိမ်ပြည့်စုံသူတို့သည်ပင် ဓနစည်းစိမ်ကို စွန့်ပစ်၍ လည်းကောင်း၊ ရာထူးဂုဏ်ထူးရှင်တို့သည် ရာထူးဂုဏ်ထူးကို စွန့်ပစ်၍ လည်းကောင်း၊ သားမယားရှိသူတို့သည် သား မယားနှင့်တကွ ဆွေမျိုးရပ်ရွာကို စွန့်ပစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ တောတောင်တို့သို့ သွား၍ဖြစ်စေ၊ ဆရာ သိဉ္ဇည်း ဂိုဏ်း စသော တရားဂိုဏ်းကြီးများသို့ ဝင်၍ ဖြစ်စေ၊ တရား စစ် တရားမှန်ကို ရှာကြံကျင့်သုံးလျက် ရှိကြသည်။

ယင်းတရားဂိုဏ်းကြီးများအဖို့ ဝေဠုဝန်သို့ သကျကုမာရ ဗုဒ္ဓရောက်လာသည်ဟူသော သတင်းသည် နေရောင်ခြည် ကြောင့် တုန်လှုပ်ယိမ်းယိုင်ရသော ဆီးနင်းများကဲ့သို့ လှုပ်ရှား မာန်ပျက်လျက်ရှိကြကုန်သည်။ အထူးသဖြင့် ဗုဒ္ဓသည် ရာဇဂြိုဟ်သို့ သာမာန်အားဖြင့် ကြွရောက်လာခြင်းမဟုတ်ပေ။ ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရ၏ ပင်ဆောင်ချက်ဖြင့် ကြွရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ရာဇဂြိုဟ်သို့ ဗုဒ္ဓကြွရောက်လာသောအခါ ဘုရင် ဗိမ္ဗိသာရကိုယ်တိုင် ခမ်းနားသော ဝေဠုဝန်ကို လှူသည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းသည် ဘုရင်ကိုယ်တိုင် ရှေ့ဆောင် ရှေ့ ရွက်ပြုသောဂိုဏ်းဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းတော်တိုင်သည်လည်း အမျိုးအားဖြင့် ကြီးမြတ် သော သကျသင်္ကန်းဝင်ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ဂုဏ်ထူးအင်အား ကြီးမားလှသော ဂိုဏ်းဆရာကြီးတစ်ယောက် ရာဇဂြိုဟ်သို့ ကြွရောက်လာခြင်းမှာ ဆရာ သိဉ္ဇည်း စသော ဂိုဏ်းဆရာတို့ အဖို့ အဘယ်သို့လျှင် တုန်လှုပ်ဖွယ်မရှိဘဲ ဖြစ်ချေမည်နည်း။ သူတို့သည် သူတို့၏ တပည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများအား လည်းကောင်း၊ အထူးသဖြင့် သူတို့၏ တပည့်များအား လည်း ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဘက်သို့ ယိမ်းယိုင်သွားမည်ကို စိုးရိမ်လျက်ရှိကြ သည်။ ထိုစိုးရိမ်ချက်အကြောင်းခံသည် ယခုရောက်လာသော ကျွန်ုပ်တို့၏ အမူအရာများကို မြင်ရ၍ ဆရာ သိဉ္ဇည်း တုန် လှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းခံဖြစ်သည်။ ဥပတိဿသည် မတ် ရပ်ပင် တည်ငြိမ်စွာဖြင့်...

“လျှောက်ထားခွင့်ပြုပါ ဆရာ”

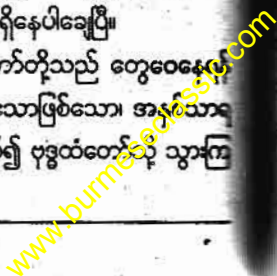
ဟု လျှောက်သည်။

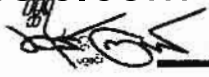
“ဥပတိဿ...ခွင့်ပန်ဖို့ လိုသေးသလော။ တပည့်ကြီး ဖြစ်သော သင့်အား ငါသည် အရာရာ၌ပင် ခွင့်ပြုခဲ့ပြီ မဟုတ် ပါလော”

ဆရာ သိဉ္ဇည်းက ချီသာသောအသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ အမှန်အားဖြင့် ဥပတိဿသည် ဆရာ သိဉ္ဇည်းထံ၌ လိုအပ် သမျှကိုသာ ခွင့်ပန်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်ခဲ့မိသည်။ ကျွန်ုပ် ထင်မြင်ချက် မမှန်ပေ။ ဥပတိဿသည် ရဲရင့်လှစွာ၏။ ကရုဏာကြီးလှစွာ၏။ အကျိုးကို ကြည့်သော မိတ်ဆွေ ကောင်း ပီသလှစွာ၏။ အကြောင်းသော်ကား ဥပတိဿသည် ဆရာ သိဉ္ဇည်းအား အောက်ပါအတိုင်း လျှောက်ထားသော ကြောင့်ပေတည်း။

“ဆရာအရှင်...ဆရာတို့သည် တရားစစ် တရားမှန် ကို ရှာရန်အလို့ငှာ လောကကို စွန့်၍ ကျင့်ကြံအားထုတ် ခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် ဆရာတို့ ကျင့်သုံးသော တရား ဆိုသည်ကား အချည်းနီးသာတည်း။ ယခုအခါ၌ တပည့်တော် တို့သည် တရားစစ် တရားမှန်ကို လည်းကောင်း၊ ထိုတရား စစ် တရားမှန်ကို လမ်းညွှန်ပြသနိုင်သော ဆရာကို လည်း ကောင်း တွေ့ရချေပြီ။ ထိုဆရာသည်ကား ဗုဒ္ဓဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓသည် ယခုအခါ၌ ဝေဠုဝန်သို့ ရောက်ရှိနေပါချေပြီ။

ဆရာအရှင်...တပည့်တော်တို့သည် တွေဝေနေရာ အချိန် မဟုတ်တော့။ အချည်းနီးသာဖြစ်သော၊ အနှစ်သာရ မရှိသော အယူဝါဒများကို စွန့်ပစ်၍ ဗုဒ္ဓထံတော်သို့ သွားကြ

လူတိုက်

ဥပတိဿ၏ လျှောက်ထားချက်ကြောင့် ဆရာ ညီညွတ်သည် ကိုယ်ဟန်အမူအရာပင် ပျက်သွားသည်။ ရုတ်တရက်ပင် စကားပြန်၍ မပြောနိုင်။ အတန်ကြာမှ မလုံမလဲ မျက်နှာဖြင့် ဥပတိဿအား မှန်မှန်ကြည့်၍ မေးလိုက်သည်။

“ဥပတိဿ... သင့်စကားသည် ရဲရင့်လှချေသည်။ တရားသည် တရားစစ် တရားမှန်ဟုတ်၏၊ မဟုတ်၏ သင်ကိုယ်တိုင် စုံစမ်းပြီးသည်မှီလား။”

“ဆရာအရှင်... တပည့်တော်သည် ဗုဒ္ဓ၏ တရားစစ် မှန်ကို စုံစမ်းပြီးရုံမျှ မဟုတ်။ ခံယူကျင့်သုံးပြီး ကျင့်သုံးဆဲ ဖြစ်ချေသည်။ ဆရာသည် တပည့်တော်အတွက် ကျေးဇူး ထင်သလိုဖြစ်သည့်အလျောက် တရားစစ်၊ တရားမှန်ကို တပည့်တော်ကဲ့သို့ပင် ခံယူကျင့်သုံးစေလိုသော စေတနာရှင် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓထံ သွားကြပါကုန်စို့။

ဆရာ သိဉ္ဇည်းသည် ဦးခေါင်းကို လက်ဖြင့် အထပ်ထပ် ဖိနှိပ်၍ လက်သည် ဦးခေါင်းမှ မိုအုံးသို့ ပြောင်း၍ပွတ်၏။ သင်၏ နှုတ်ပြန်ကို ပြင်ဝတ်၏။ တောင်ဝေးကို ဆွဲသယောင်ပြု၏။ ဆရာ သိဉ္ဇည်း၏ အမူအရာသည် မတည်ငြိမ်နိုင်။

ဥပတိဿ၏ စကားသည် ဆရာ သိဉ္ဇည်းသို့ စူးဝင်သည်။ သို့ရာတွင် ဂိုဏ်းဆရာကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည့် အတိုင် ဆန်ကျင်လာသော တပည့်တစ်ယောက်၏ စကား သာမန်အားဖြင့် အလျော့ပေးလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။

“ငါ ပြောမည် ဥပတိဿ၊ စေတနာထောင်။ ငါတို့ ညီညွတ်သည် မနေ့တစ်နေ့ကမှ တော်စွာလျော်စွာ ပေါ်ပေါက် ခဲ့သော ဂိုဏ်းမဟုတ်။ မရေမတွက်နိုင်သော နှစ်ပေါင်းများ ကြာ၍ ဆရာစဉ်ဆက် တည်ဆောက် ကျင့်သုံးလာခဲ့သော ညီညွတ်ကြီးဖြစ်သည်။ သင်သည် ငါ၏ တပည့်များအနက် အထူးအလားရှိသော တပည့်ကြီးဖြစ်သည်။ ထိုအလား အထူးကား ငါမရှိခဲ့သော် ငါနေရာတွင် ဂိုဏ်းဆရာအဖြစ် သင့်ကို လွှဲအပ်ခဲ့ရန် ရည်မှန်းထားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ အထူးအလားပယ်ဖွဲ့စကားတို့ဖြင့် စိတ်ကူးမလွဲနှင့် ငါ့တပည့်”

“ဆရာရည်မှန်းချက်၊ အမိန့်ရှိချက်ကို ကျေးဇူးတင် ပြသည်။ သို့ရာတွင် တပည့်တော်သည် ဂိုဏ်းဆရာကြီး အမိန့် ရည်မှန်းချက်ဖြင့် အရှင်ထံ ရောက်လာခြင်းမဟုတ်ပါ။ တပည့်တော်သည် အမှန်တရားကို ရှာသူဖြစ်သည်။ အရှင် ထံသို့လည်း တရားမှန်ကို ရှာသူဖြစ်သည်ဟု တပည့်တော် ထင်သည် ထားပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆရာကျေးဇူးကို ထောက်

ထား၍ လည်းကောင်း၊ တပည့်တော်၏ စေတနာကြောင့် လည်းကောင်း ဆရာအား ယခုကဲ့သို့ ရဲရင့်စွာလျှောက်ထားနေ ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓထံတော်သို့ သွားကြပါစို့ ဆရာ။ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို ပြင်ဆင်ပါလော့”

ဤအကြံတွင်မှ ဆရာ သိဉ္ဇည်းသည် ဒေါသထွက်လာ ပုံရသည်။ တွေဝေသော မျက်နှာတွင် ဒေါသရောင်လွှမ်း လာ၏။ ရုတ်တရက် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ လက်နှစ်ဖက် ကို နောက်သို့ ပစ်၍ သွားချည်ပြန်ချည်လျှောက်၏။ ဖရိုဖရဲဖြစ် နေသော သင်္ကန်းစင်ကိုမျှ မသိမ်းနိုင်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆရာ သိဉ္ဇည်းထံ၌ နေစဉ်အတွင်း ဆရာ သိဉ္ဇည်း၏ ယင်းကဲ့သို့သော ဒေါသကို လည်းကောင်း၊ မာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဖျင်းရိခြင်း ကို လည်းကောင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကြိမ်ဖန် များစွာ တွေ့ခဲ့ရဖူးပေပြီ။ ယင်းသို့သော စိတ်ယုတ်စိတ်ဆိုး များသည် တရားစစ်၊ တရားမှန်ရှိသူတို့ထံတွင် ယင်းသို့သော စိတ်ယုတ်၊ အမူအရာယုတ်များ မရှိနိုင်သည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ် တို့ နားလည်ပါ၏။ သို့ရာတွင် တရားမှန်ဟူသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ဟု ညွှန်ပြသူမရှိ၍သာ တရားမှန်ရလိမ့်မည်ဖြင့် မျှော် ကိုး၍ ဆရာ သိဉ္ဇည်းထံ ဆည်းကပ်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ စင်စစ်သော်ကား တရားမှန်ရှိသယောင် ဟန်လုပ်ထားခြင်းမျှ သာဖြစ်၍ ယခုကဲ့သို့ အလိုမကျသောအခါ၌ ဆောင်းထား သော မင်းသားဦးခေါင်းပြုတ်၍ ပင်ကိုယ် ဘီလူးရုပ်ပေါ်လာ သည်ကို အထင်အရှားတွေ့ရ၏။

ဆရာ သိဉ္ဇည်းသည် နှစ်ခေါက် သုံးခေါက်မျှ ဦးခေါင်းကို ငိုက်၍ ခပ်မြန် မြန် လမ်းလျှောက်ပြီးနောက် ရုတ် တရက် ဦးခေါင်းကို ထောင်ကာ ဒေါသခိုးထွက်နေသော်လည်း အတန်ကြီး ချုပ်တည်းထားသောအခါဖြင့် ဥပတိဿသို့ အမိန့်ရှိလိုက်သည်။

“ဥပတိဿ... ငါ့ကို ဗုဒ္ဓထံကိုချည်း ခေါ်နေသည်။ သင်သိထားဖို့က ငါသည် ဂိုဏ်းဆရာကြီးဖြစ်သည်။ သင် က ငါ့ကို သင်တို့လို တရားမှန်ရှာသူဟု ဆိုသည်။ ငါသည် တရားမှန်ရှိ၍ ထိုတရားမှန်ကို သူတစ်ပါးကို ပေးသော ဂိုဏ်း ဆရာကြီးဖြစ်သည်။ ဂိုဏ်းဆရာဟူသည် ရေတည် စရည်း ကြီးဖြစ်သည်။ သင်တို့ကဲ့သို့ လက်ငင်အိုးမဟုတ်။ အိုးစရည်း ဆိုသည် ဟိုအရာ ကောင်းနိုးနိုး၊ သည်အရာ ဟုတ်နိုးနိုးနှင့် လှုပ်ရှားရရိုး ထုံးစံမရှိပေဘူး။ သင်တို့လို လက်ငင်အိုးတွေ သာ သွားချင်လျှင် သွားကြ။ ဒီစကားမျိုး ငါ့ကို ထပ်ပြီး မလျှောက်နဲ့တော့ ဥပတိဿ”

“ဆရာအရှင် တပည့်တော်တို့ သွားမည်ကား အမှန်ပင်။”

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ပါသည်။ သွားကြရန် အားလုံးပြင်ဆင်ပြီး ဆရာထံ ယခု လာ၍ ဝတ္တရားအလျောက် ခွင့်ပန်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သို့ ရာတွင် ဆရာကျေးဇူးကြောင့် ဆရာအားလည်း တရားမှန်ကို ရစေလို၍ စစ်မှန်သော စေတနာဖြင့် ယခုကဲ့သို့ လျှောက် ထား၍ ခေါ်ယူခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယခုကား တပည့်တော် ဝတ္တရားကျေပွန်ပါပြီ။ ဆရာအား နောက်ဆုံး လျှောက်ထား လိုသည်မှာ တပည့်တော်တို့သွားလျှင် တပည့်အားလုံးလိုလို လိုက်ပါကြပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းကား သူတို့သည် တရား မှန်ကို ရှာသော လက်ငင်အိုးများသာ ဖြစ်ကြပါကုန်သည်။ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် ဆရာတစ်ယောက်တည်းဖြင့် အဘယ် အကျိုးရှိပါတော့အံ့နည်း။ သို့ဖြစ်၍ နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် လျှောက်ထားပါသည် ဆရာ။ ဆရာသည် ပညာဉာဏ်အခြေခံ ကြီးသူ၊ အပြောအမြင်ကြီးသူဖြစ်ကြောင်း တပည့်တော် နား လည်ပါသည်။ တိမ်သလာလွှမ်းသကဲ့သို့သော ဆရာ၏ မာန နှင့် ဒေါသတို့ကို ပယ်ခွာ၍ တရားမှန်ရှိရာ ဝေဠဝန်သို့ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကြွချီတော်မူပါလော့။”

ဆရာ သိဥည်းသည် ဥပတိဿသို့ လက်ညှိုးငေါက် ဝေါက်ထိုးလိုက်၏။ ဒေါသအခိုးသည် တဟူးဟူးထွက်နေ သကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ ထွက်လာသော စကားလုံးများသည် ဒေါသကြောင့် အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ပင် ဖြစ်နေသည်။

“တော်တော့ ဥပတိဿ၊ ထပ်မလျှောက်နဲ့ဆိုလျှက် နှင့် သည်စကားထပ်လျှောက်ပြန်ပြီလား။ သင်တို့ အကုန်လုံး သွားရုံမကလို ကျောင်းတွေပါ ယူသွားနိုင်လျှင် ယူသွားကြ။ ဒီမှာဟေ့ ဥပတိဿ... သင်က ဆရာရယ် သမားရယ်လို့ နောက်ကြောင်းပြန်မဝံ့တော့ သင်ကို ငါ ရှင်းရှင်းပြောလိုက် မည်။ နားထောင်။ ငါ့ဆီမှာ တပည့်တပန်းမရှိလို့ ဘာလို့နဲ့ သင်က စကားလှပြောစရာမလိုဘူး။ သင်တို့ မရှိလို့ ငါ့အဖို့ နည်းနည်းမျှ ပူးလိမ့်မည်မထင်နင်း။ လောက၌ လူတွေ များလှ သည်။ လူတွေဆိုသည်မှာ လူမိုက်နှင့် လူလိမ္မာ တယ်သူက များသူနည်း။ သင် သိသည်မဟုတ်လော့။ အေး။ မသေမချင်း မှတ်လော့။ လူမိုက်တွေ ငါ့ဆီ လာလိမ့်မည်။ သင်တို့ လူလိမ္မာ တွေ ဗုဒ္ဓဆီ သွားကြ၊ သွားကြ”

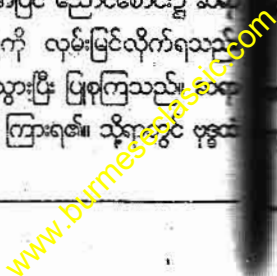
ဆရာ သိဥည်း၏ ဒေါသသည် ပြင်းသည်ထက် ပြင်း ထန်လာ၍ နောက်ဆုံး စကားကိုမှ အော်၍ပင် ပြောလိုက် သည်။ ပြောပြီးနောက် တောင်နေကြီးကို ဆွဲကာ ရုတ်တရက် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကျောခိုင်း၍ ကျောင်းခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွား ဖော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ပရိပိုင် ၅၀၀ကျော်ခန့်သည် ဆရာ သိဥည်း၏ ဒေါသမှ ထင်ဟပ်သော ဓမ္မသံဝေဂကြောင့် လည်း

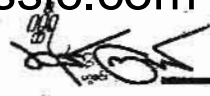
ကောင်း ဥပတိဿ၏ ရင့်ကျက်သော သိက္ခာကို ကြည့်ညှိ လှ၍ လည်းကောင်း၊ နေ့လယ်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား ညဉ့်သန်း ခေါင်တွင် ဆိတ်ငြိမ်လှသော တောအုပ်ကျောက်ဂူကြီးအတွင်း ၌ တရားကျင့်သုံးနေကြသူများကဲ့သို့ အပ်ကွာသံ ကြားရမတတ် ပင် ဆိတ်ငြိမ်လျက်ရှိသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဥပတိဿ၏ တည်ငြိမ်မှု၊ ရင့်ကျက်မှု ပညာကြီးမားမှု၊ စိတ်ထားကြီးမားမှုများအပေါ်တွင် အင်အား ကြည့်ညှိလေးစားခဲ့ရပေမိသော်လည်း များလှပါသေးပြီ။ ယနေ့ ဥပတိဿ အား ကြည့်ညှိလိုက်ပုံမှာ ကြက်သီးပင် တဖြန်းဖြန်းထသည် အကြောင်းကား ဥပတိဿသည် ဆင်ခြင်တုံတရားကြီးမားသူ ဖြစ်စေကာမူ အမျိုးဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်ကြီးသူဖြစ်သည် အလျောက် ဤမျှ တုန်လှုပ်ဖွယ်ရှိသော စကားမျိုး အမူအရာ မျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ အခါတိုင်းလိုဆိုလျှင် ကိုယ်နှုတ် အမူအရာ သိသိသာသာ မလှုပ်ရှားသည့်တိုင် မျက်ဝန်းကလေး တစ်ချက်မျှ မျက်တောင်ကလေးတစ်ခတ်မျှ လှုပ်ရှားဖို့ ရှိ၏။ ယခုမူကား ဒေါသခိုးလွှတ်လျက်ရှိသော ဆရာ သိဥည်း၏ ရှေ့တွင် ဥပတိဿသည် အရပ်လေးမျက်နှာမှ တိုက်ခတ် အပ်သော လေကြောင့် မလှုပ်ရှားသော ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ ကိုယ်ဟန်အမူအရာနည်းနည်းကလေးမျှ မလှုပ်ရှားဘဲ ကြီးမား သော သိက္ခာဖြင့် ရပ်လျက်ရှိ၏။ လပြည့်ဝန်းနယ် ကြည်လင် သော မျက်နှာသည်လည်း မျက်တောင်ကလေးခတ်ရုံမျှပင် မလှုပ်ရှားဘဲ ကြည်လင်လျက်ရှိချေ၏။ ကြည့်ညှိဖွယ်အတို ဖြစ်ပါတိသည်။

ဆရာ သိဥည်း မျက်နှာလွှဲပြီးနောက် တအောင်မှ အကြာတွင် ဥပတိဿသည် တည်ကြည်ငြိမ်သက်သော ကိုယ်ဟန်ဖြင့် နောက်သို့ လှည့်ပြီး ထွက်ကြသည်။ ကျွန်ုပ် သည် သူ့နောက်မှ လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်တို့နောက်မှ ပရိပိုင်များ လိုက်လာကြသည်။

တရားစစ်၊ တရားမှန်ဆိုသည်တိုင် ဆရာ သိဥည်းအပေါ် သံယောဇဉ်မကင်းသူ တပည့်များ ရှိကြဦးမည်ဖြစ်ရာ ဝေဠဝန် သို့ အားလုံးလိုက်ပါလာကြမည် မဝင်ဘဲပေ။ သို့ရာတွင် ပရိပိုင်အားလုံးပင် လိုက်ပါလာကြသည်ကို တွေ့ရ၍ ဝမ်း မြောက်ရ၏။ ကျောင်းဝအထွက်သို့ ရောက်သောအခါ ဆရာ သိဥည်းကျောင်းထံပါးမှ လှုပ်ရှားသံများ ကြားရသဖြင့် လှည့် ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျောင်းအပြင် ညောင်စောင်း၌ ဆရာ သိဥည်း လူးလိမ့်လျက်ရှိသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ ပရိပိုင်အချို့ အပြေးအလွှားပြန်သွားပြီး ပြုစုကြသည်။ ဆရာ သိဥည်းသည် သွေးအန်သည်ဟု ကြားရ၏။ သို့ရာတွင် ဗုဒ္ဓထံ

အထူးထုတ်

သို့ ရည်ညွှတ်သော ကျွန်ုပ်၏ ဆန္ဒသည်ကား နောက်
လေ့ထုံးတမ်းတော်ဖြစ်ပါ။

ခေတ္တဝန်သည် ဆိတ်ငြိမ်လှ၏။ ကျောင်းအသွင်ကပင်
တို့ ပရိပိုင်ကျောင်းများနှင့် ကွာခြားလှပီတိသည်။ ကျွန်ုပ်
ဆုတ်သွားချိန်၌ ဗုဒ္ဓသည် တပည့် ရဟန်းများ ခြံရံကာ
သောလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဗုဒ္ဓအား ဖူးတွေ့လိုက်
သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်များသည်
အုပ်ချိပြီးသားဖြစ်သွားသည်။

ထူးခြားပါပေသည်။ ဗုဒ္ဓကား တကယ်ပင် အံ့ဖွယ်
လှသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ပါပေတည်း။ ဗုဒ္ဓ၏ မျက်နှာတော်
တိမ်မြောက်စင်သော လပြည့်ဝန်းနယ်ဟု ဥပမာပေးလို
ဆဲ ပေးနိုင်ပါ၏။ စွင့်ကားစွာ ပွင့်အပ်သောပန်းနှင့် ဥပမာ
ဆင်လိုသော် ဆောင်နိုင်၏။ သို့ရာတွင် ထိုဥပမာများသည်
မျက်နှာတော်အတွက် ပြည့်စုံလုံလောက်လိမ့်မည်ကား
မည်သေးပေ။ ကျွန်ုပ်တို့ မြင်တွေ့ခဲ့သမျှသော မျက်နှာတို့
အတယ်မျှ ရှုရှုဖွယ်ရှိသည်ဆိုစေ နှစ်ကြိမ်ထပ်၍ အကြည့်
သော မျက်နှာမျိုးဟူ၍ ဤလောက၌ ရှားပါးလှသည်။ ဗုဒ္ဓ၏
နှာတော်ကား အကြိမ်ရာထောင် ရှုကြည့်၍လည်း တင်း
တင်းဖွယ်ရှိမည်မဟုတ်။

ဤမျှ ထူးခြားပြည့်စုံသော မျက်နှာပိုင်ရှင်၊ ဤမျှ သိမ်
မွန်သော ကိုယ်ဟန်ပိုင်ရှင်သည် ထူးခြားသော တရား
နှင့် စိတ်ဓာတ်အရင်ဖြစ်ရမည်ကို ကျွန်ုပ်သည် ခြင်းချက်
ထက်ခံလိုက်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်သည် ရဟန်း
အသတ်ရေညို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဗုဒ္ဓသည်
အသွားတော်ကို ပင့်၍ ကျွန်ုပ်တို့အား တူရူ ရှုကြည့်တော်မူ
သည်။ ငယ်ရွယ်စဉ် တစ်ချိန်က ကျွန်ုပ်၏ မိခင် ခရီးဝေး
သွား၍ ရက်အတန်ကြာမျှ မိခင်နှင့် ကွဲကွာနေခဲ့ဖူးသည်။
မိခင် ပြန်ရောက်လာသည်အချိန်၌ မိခင်၏ ရင်ခွင်သို့ ကျွန်ုပ်
ပြိုင်သောအခါ မိခင်က ဆီး၍ ပွေ့ပိုက်ယူသဖြင့် မိခင်၏
အသွားအရသာကို ကျွန်ုပ်အဖို့ မမေ့နိုင်အောင် ခံစားခဲ့ရသည်။
အရသာမျိုးကို မိခင်ထံမှတစ်ပါး အခြားသူများထံမှ မခံ
ခဲ့ရဘူးချေ။ ထိုအရသာ၊ ထိုအထိအတွေ့မျိုးကို ယခု
ကျွန်ုပ်တို့အား တူရူ ကြည့်ရှုတော်မူလိုက်သောအခါ
ခံစားရသော အရသာနှင့် အနီးကပ်ဆုံးအဖြစ်မျှသာ ဥပမာ
ဆင်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓသည် ရှုကြည့်တော်မူရုံမျှ မဟုတ်၊ သင်္ကန်းတော်
အတွင်းမှ ပြည့်ပြီးသော ယာဘက် လက်တော်ကို ထုတ်၍
ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ တူရူ ဆန်တန်းသည်။ ထို့နောက် ထူးခြား

သော အသံတော်ဖြင့် မိန့်တော်မူ၏။
“ချစ်သား ရဟန်းတို့... ငါ၏ သာသနာတော်တွင်
ငါ၏ကိုယ်စား အားထားရ၍ ငါ၏ လက်ရံရုံ၊ လက်ဝဲရံဖြစ်
လတ္တံ့သော သာရိပုတ္တရာနှင့် မောဂ္ဂလာန်ထေရ်တို့သည် ယခု
လာရောက်ကြကုန်ပြီ။”

ဗုဒ္ဓ၏ ထိုစကားသည် ကျွန်ုပ်အား ပီတိအိမ်တွင် စိမ်
လိုက်သကဲ့သို့ဖြစ်သွားစေသည်။ မှန်လှ၏။ ဥပတိဿသည်
သာရိမိခင်၏ ရင်သွေးဖြစ်၍ “သာရိပုတ္တရာ ဖြစ်သကဲ့သို့
ကျွန်ုပ်သည် မောဂ္ဂလာန်မိခင်၏ ရင်သွေးဖြစ်၍ “မောဂ္ဂလာန်”
ဖြစ်ရပေသည်။ အတွေးမပြတ်မီပင် ဗုဒ္ဓသည် ဆက်၍ မိန့်
၏။

“လာကြလော့၊ ငါ၏ ချစ်သား ရဟန်းများဖြစ်ကြသော
သာရိပုတ္တရာနှင့် မောဂ္ဂလာန်တို့၊ ငါ၏ ထံပါး ငါ၏ သာသနာ
၌ ကောင်းစွာ နေကြလော့၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြလော့။”

ဗုဒ္ဓ၏ ရဟန်း ပရိသတ်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို လှည့်၍
ကြည့်ကြပြီးနောက် လမ်းဖယ်ပေးကြသည်။ နေရာဖယ်ပေး
ကြသည်။ သာရိပုတ္တရာသည် ဦးညွှတ်ရှိခိုးကာ ရဟန်းပရိသတ်
အလယ်သို့ ဝင်၏။ သူ၏ ဆရာဦးဖြစ်သော အဿဝိထေရ်
အား တွေ့သောအခါ လက်အုပ်ကို လှည့်၍ ဦးညွှတ် အရို
အသေပြု၏။ အဿဝိထေရ်သည် ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦးအား
နှစ်သိမ့်လှသော မျက်နှာဖြင့် ကြီးဆိုကြည့်ရှုသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ ကံတော်ပါး၌ ဦးညွှတ်၍ ထိုင်
ကြ၏။ ဗုဒ္ဓသည် တရားကို ဆက်လက်၍ ဟောတော်မူ
သည်။ ယနေ့သည်ကား ကျွန်ုပ်၏ ဘဝတွင် အထူးခြားဆုံး
နေ့တစ်နေ့ပေတည်း။

* * *

မောင်မောင်မိုးမောင်

သစ္စာအောင်

မင်းကောင်းမင်းမြတ်နှင့် ကိုယ်တွေ့ဂါထာ

(က)

တကယ့်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်အသက် ၅ဝနီးပါးသို့ ရောက်ခဲ့သည်တိုင် ဂါထာ ၈,ရခဲသောနေ့မှ နေ့ညမရွေး သတိရတိုင်း စိတ်ထဲမှ နေ၍ အမြဲလိုလို ပူဇော်ရွတ်ဖတ်ဖြစ်သည်။

ဒီဂါထာကို ၈,ရသည့်အရွယ်က ကျွန်တော်အသက် ၁၉၊ ၂ဝ ဝန်းကျင်ခန့်ဖြစ်မည်။ ထိုကာလတွင် ကျွန်တော်က တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတစ်ဦး။ တက္ကသိုလ်သို့ ရောက်ပြီး နောက်တစ်နှစ်ကြာသောအခါ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်သည် အတော်လေးကို လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ငစ်ပါတီစနစ်ပြုတ်ကျရေးအတွက် ကျောင်းကျောင်းသားများအနေဖြင့် မည်သူတိုက်တွန်းချက်မှမပင် လှုပ်ရှားတွန်းလှန်ခဲ့ကြသည်။

နိုင်ငံရေးဆိုတာကို ဘာမှန်းညာမှန်းမသိပါဘဲ မခံချင်စိတ်၊ အမှန်တရားကို ဖော်ထုတ်ချင်စိတ်တွေကြောင့် ကျွန်တော့်မိသားစုသာမက၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများက ကျွန်တော့်အား နိုင်ငံရေးသမားပေါက်စဟု အမည်တပ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့အိမ်သို့ နေ့စဉ် လိုင်းဆွမ်းကြွသော ရဟန်းတစ်ပါးထံမှ ထိုဂါထာကို ရခဲသည်။

၇ ခပ်ပြည် အထူးထုတ်

ဦးလင်းမှာ ကြည့်ညှိဖွယ်ကောင်းသလို ရဟန်းသိက္ခာပုဒ်များ နှင့် ညီညွတ်သော ကိုယ်တော်တစ်ပါးပင်ဖြစ်သည်ဟု ကျွမ်း ခင်ခဲ့သည်က လွဲ၍ ထိုကိုယ်တော်၏ ဘွဲ့အမည်နာမကို ထောင် အခုချိန်မှာ မမှတ်မိတော့ပေ။ ကျောင်းသားစိတ်ဖြင့် နိုင်ငံရေးမြို့တွေကြားမှာ ပိတ်မိနေ၍ မည်သူ့စကားကိုမှ ကျွန်တော် နားမထောင်ပေ။

တစ်နေ့ အမေက ဦးလင်းကို ကူညီပြီး နားချပေးဖို့ ပြောသည်ထင်၏။

“ကဲ...ဒကာလေး။ ဘယ်ကိစ္စမဆို ဖြစ်ချိန်တန်ရင် ဖြစ်မယ်။ ပျက်ချိန်တန်ရင် ပျက်မယ်ဆိုတာ တရာသဘော တွေပဲ။ ဒီစကားကိုပဲ အပြန်အလှန် ဆင်ခြင်ကြည့်ပါ။ အခု ချိန်မှာ ဒကာလေး နားဝင်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ ဒကာ လေးကို ဂါထာတစ်ပုဒ် နှုတ်တိုက်ချပေးမယ်။ လိုက်ဆို။ ထိုက်လုပ်ချင်တာလည်း လုပ်၊ တရားကိုလည်း မမေ့နဲ့။ ဓမ္မာနာသုံးပါးကို အမြဲနုလုံးသွင်းကွဲ့ လိုက်ဆို”

ဦးလင်းစကားကို ကျွန်တော် မပြင်ဆင်ဘဲ ခွန်းတုံ့မပြန် ဖြစ်ပေ။ တခြားတစ်ယောက်ယောက်သာဆိုရင်တော့ အဲဒီ စိတ်တွေသာ ကျပ်ကျပ်ထား။ ဘယ်တော့မှ အာဇာတရင် ထက်အောက်က လွတ်မှာ ကျွတ်မှာ မဟုတ်ဘူးဟု ပြန်ပြော ဖြစ်မှာ သေချာ၏။

ဦးလင်း နှုတ်တိုက်ချပေးသော ဂါထာမှာ တိုတိုတုတ် တုတ်နှင့် မှတ်ရလွယ်၏။

(ခ)

နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ။
သိဒ္ဓံ နမော ဗုဒ္ဓါယ။
ဦးလင်း နှုတ်တိုက်ချပေးသော ဂါထာနှစ်ကြောင်းကို ကျွန်တော် အမြဲရွတ်ဆိုပွားများဖြစ်သည်။
နိုင်ငံရေး ဝဲကယက်ထဲမှာ ကျွန်တော့်ငယ်ဘဝ စုန်းစုန်း မြုပ်ခဲ့၏။

သူများတွေ ထောင်နှင့် အိမ်ဦးကြမ်းပြင်လို ဝင်ချည် ထွက်ချည် ခဏခဏဖြစ်ပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာ မဖြစ်။ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုအတွင်း တစ်ကြိမ်သာ ကျွန်တော် ထောင်ကျ ၏။ ပြစ်ဒဏ် ၁၀နှစ်ကျခံရသော်လည်း တစ်နှစ်ပြည့်လှ ပြည့်ခါနီးမှာပင် ကျွန်တော် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာရ၏။

(ဂ)

နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ။
သိဒ္ဓံ နမော ဗုဒ္ဓါယ။
ထိုဂါထာနှစ်ကြောင်းကို အမြဲပြတ် ပူဇော်ရွတ်ဆိုသော်

လည်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို တိတိကျကျ ကျွန်တော် မသိခဲ့။ ဂါထာ၏ အမည်နာမကိုလည်း မသိ။

နှစ်တွေ ကြာခဲ့ပေမယ့် ဦးလင်း နှုတ်တိုက်ချပေးခဲ့သော ဂါထာကိုတော့ ရွတ်ဆို ပူဇော်မြို့။ ဦးလင်းနှင့်လည်း ပြန်မဆုံ ဖြစ်တော့ပေ။

တစ်နေ့ လူထုတိုက်မှ ထုတ်ခဲ့သည့် ဆရာကြီး သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်း ရေးသားသော “တို့ဗမာ ဝတ်ရွတ်စဉ်” စာအုပ် လေးကို လမ်းဘေးမှ ကျွန်တော်ကောက်ဝယ်ခဲ့သည်။ အိမ်ရောက်တော့ စာအုပ်လေးကို လှန်ဖတ်သည်။

သင်ပုန်းကြီး ရိုခိုးဆုတောင်း

နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ။
သိဒ္ဓံ နမော ဗုဒ္ဓါယ။
အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဒ္ဓါယ - သစ္စာလေးဆူ ပွင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော - ရိုခိုးပါ၏။ မေ - အကျွန်ုပ်၏။ သရာဇာသင်္ကပ္ပေါ - ကိုယ်ပိုင်းကိုယ်ချင်း အစစ်ရလိုကြောင်းနှင့် ကောင်းသော အကြံသည်။ သိဒ္ဓံ - ပြီးစီး အောင်မြင်ပါစေသတည်း။

ယခုအခါ စာဖတ်သူများအနေဖြင့် ကျွန်တော် မပြတ် ရွတ်ဆိုဖြစ်သော ဆုတောင်းဂါထာနှင့် အနက်ကို ကွင်းကွင်း ကွက်ကွက် သိမြင်တွေ့လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

သူသူငါငါ ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် နှလုံးသွင်း ရွတ်ဆို ကြလျှင် ကျွန်တော်တို့ တောင့်တနေသော ရွှေပြည်တော် သစ်ကြီးမှာ မဝေးနိုင်တော့ပါဟု တိုက်တွန်းလိုက်ရပါတော့ သည်။

သဒ္ဒါအစာအိမ်

www.burmeseclassic.com

ယခင်ထမှ အဆက်...

(၃၁) ကာမသုခလ္လိကာနယောဂ ဝဉ္စနာ

“အနညာတ ပဋိသေဝန ပတိရူပေန ကာမ
သုခလ္လိ ကာနယောဂေါ ဝဉ္စေတိ”

အနညာတ ပဋိသေဝန ပတိရူပေန

- ရဟန်းတို့၌ ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော
ပစ္စည်းတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းနှင့် တူသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ ကာမသုခလ္လိ ကာန
ယောဂေါ - ကာမဂုဏ်၌
ကပ်ငြိခြင်းနှင့်ယှဉ်
သော ကာမစွန္ဒ

တဏှာသည်၊ ဝဇ္ဇေတိ - လှည့်ပတ် ပြေးယောင်းတတ်၏။

“အဲသည် ဝဇ္ဇနာကတော့ ကျုပ်တို့ လူသားတွေ အတွက် တိုက်ရိုက်ညွှန်းဆို ဆုံးမတော်မူခဲ့တာပဲဗျ ကိုရေ ချမ်းရဲ့”

“လူတွေနဲ့ တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်ပုံကို ရှင်းစမ်းပါဦး ဗျာ”

“ဒီလိုလေ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်က တပည့်သား ရဟန်းများကို ပစ္စည်း လေးပါးနဲ့ ပတ်သက်လို့

အဝဇ္ဇနာ ဒီပနီ

အနညာတ ခွင့်ပေး တော်မူထားတာရှိပါတယ်။ အလွန်မွန် မြတ်သော ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး စသည်တို့ကို

ပစ္စဝေက္ခဏာတင်ပြီး ဆင်ခြင်သုံးဆောင်မယ် ဆိုရင် သုံးဆောင်နိုင်ခွင့် ပြုတော်မူထားပါတယ်။

ဒါတွေကို လူတွေက မြတ်စွာဘုရားသခင်ဟာ ရဟန်းများ နှင့် စပ်ဆိုင်တဲ့ စားဝတ်နေရေးကို အပြစ်မရှိ ခွင့်ပြုတော်မူထား သကဲ့သို့ ကျုပ်တို့လူတွေကိုလည်း ကာမဂုဏ်သမား လောကီသား တို့ရဲ့ အကျင့်စရိုက် ဝသီတို့နဲ့

အညီ စားဝတ်နေရေးမှအစ ကာမဂုဏ် ခံစားတာကို အပြစ်မရှိ ခွင့်ပြုတော်မူ တန်ကောင်းပါရဲ့လို့ ယူဆ ပြီး ကာမဂုဏ်ညွှန်ဗွက် ထဲက ရန်းထွက်ဖို့ မကြံ စည်၊ မကြိုးစားချင်ကြ တော့ပါဘူးတဲ့။ မစင် ဘင်

ပုပ်ကို ခွေးများ၊ ဝက်များ နှစ်သက်သလို၊ ထိုအရသာ ကိုပဲ နတ်သုခ္ခါရို့ အာသာငမ်း ငမ်း ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်တဲ့။

Thant

သူတောင်းစားတို့မည်သည် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ချင်တဲ့ စိတ် တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ တောင့်တ ကြံစည်ခြင်းမရှိသလို၊ ကာမဂုဏ်သမားတို့မှာလည်း ပစ္စိတ ရဟန်းအဖြစ်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ သမထ ဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ တရား တို့ဖြင့် တောထွက် ကျင့်ကြံအားထုတ်ဖို့ကိုသော် လည်း ကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ အိပ်မက်မှုပင် မမက်အောင် အလှည့် အပတ်ခံနေရတတ်ပါတယ်တဲ့။ အဲဒါဟာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အဖွင့်အဆိုကို အတိုချုံး ပြောလိုက်ရခြင်းပါပဲ။ မန်လည် ဆရာတော်ဘုရားကလည်း...

“နံဆိုးယုတ်မာ၊ ပုဂံနံစွာဖြင့်၊ ကေသာလောမ၊ မွေးဆံ စသာ။ အူမအူသိမ်၊ ရေအိမ်မက၊ ရွရွကုိုကုို၊ ပိုးအတီနှင့်၊ အရိအရွဲ့ နှပ်ခွဲပြစ်ပြစ်၊ ရှုရှုကုိုပုစ်လျက်၊ စာသစ်စာဟောင်း၊ မမြင်ကောင်းအောင်၊ ဟောင်းလောင်းအစ၊ ကိုးခွဲရမှ၊ စီးကျ ယိုယို၊ တစိုစိုလျှင်၊ ဤကိုယ်ညစ်ကျ၊ ပုပ်မျိုးစုကို၊ အသုဘ စစ်၊ ဉာဏ်ဖြင့် လှစ်၍၊ အပြစ်မမြင်၊ ဖုံးပိတ်ပင်လျက်၊ လင်နှင့် မယား၊ သားနှင့်သမီး၊ ချစ်စဦးဟု၊ ချစ်ကြီးချစ်မှု၊ ချစ်ထုံးပြု၍၊ ချစ်စုချစ်ပုံ၊ နှုတ်ဝယ်ငုံမှု၊ စုံစုံမက်မက်၊ ပိုက်ဖက် တွဲဖို၊ တအိအိလျှင်၊ ပွေ့ချိုရှုနှမ်း၊ တငမ်းငမ်းနှင့်၊ စမ်းစမ်း ဆုပ်ဆုပ်၊ အုပ်အုပ်ဖုံးဖုံး၊ တပြုံးပြုံးနှင့်၊ မဆုံးချစ်စ၊ မွေ့လျော် ကြသည်၊ ကာယဝိညာဉ်၊ အစဉ်ကြိုက်ပုံ၊ အာရုံဖောဋ္ဌင် ညစ်ကြေးတည်း” လို့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဖြစ်ပုံကို ဖော်ပြ ဆုံးမထား ပါတယ်။

“သဘောပေါက်ပါရဲ့ဗျာ။ လိမ်မှန်းသိပေမယ့်လည်း အလိမ်ခံနေရတာ ကောင်းတယ် ထင်ပြီး ကျုပ်တို့ကို ကျုပ်တို့ ဆက်လိမ်နေကြဦးမှာပဲ ထင်တယ် ဦးမင်္ဂလာရေ...”

(၃၂) ဂရုနံ အနုသာသနိယာ အပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိတာ ဝဋ္ဋနာ

“အတ္တာဓိပတေယျတာ ပတိဂ္ဂုပေန ဂရုနံ အနုသာသနိ ယာ အပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိတာ ဝဋ္ဋတိ”

အတ္တာဓိပတေယျတာ ပတိဂ္ဂုပေန - မိမိကိုယ် ကိုယ် မိမိ အကြီးအမှူးပြုစွမ်းနိုင်သော ပညာရှိသောအဖြစ်နှင့် တူသဖြင့်၊ ဂရုနံ - ဆရာသမားတို့၏ အနုသာသနိယာ- အဆုံးအမကို အပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိတာ- အရိုအသေ မနာ ယူနိုင်သောသူ၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော မာန အတိမာနမက္ခ ပဟာသ တရားသည်၊ ဝဋ္ဋတိ - ဝိမံသာဓိပတိတည်းဟု သော ပညာယောင်ဖြင့် ပြားယောင်းလှည့်ပတ်တတ်၏။

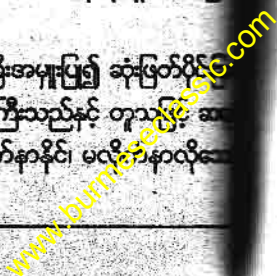
“မိမိကိုယ်လျှင် မိမိ အကြီးအမှူးပြု၍ ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခြား

စီရင်ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း ပညာကြီးသည်နှင့် တူသဖြင့် ဆရာ မြတ်တို့၏ ဆုံးမဩဝါဒကို မလိုက်နာနိုင်၊ မလိုက်နာလိုသော မသူတော်တရား လှည့်ပြားတတ်သည်။ သူတစ်ပါးပညာဖြင့် ပညာပြုရသောသူ ပြောလာတိုင်း ကောင်းပြီလိုက်ရသော ပရနေယျမင်းကဲ့သို့ မဟုတ်။ မိမိပညာစွမ်းဖြင့် အမှုခပ်သိမ်း ပြီးငြိမ်း ပြေလည်အောင် ဉာဏ်ပိုင်စိုးရ စီရင်ဆုံးဖြတ်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို အားထုတ်ခြင်း မကောင်းမှု ကုသိုလ် တို့ကို ပယ်ခွာခြင်း အားထုတ်ခြင်းသည် အတ္တာဓိပတေယျ မည်၏။ ဆရာတို့ ဆုံးမအပ်သည်ကို နားမထင်၊ နားမဝင် စိတ်ထင်ရာ ကောင်းနိုးနိုး အကျိုးမရှိရာကို ရဲဝံ့စွာပြုခြင်းသည် အပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိတာ မည်၏။ ယင်း အပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိတာ၏ အတ္တာဓိပတေယျ ဟူသော သူတော်ကောင်းတရားတစ်ခုမှ ထွက်၍ နိဗ္ဗာန်အောင်ရပ်နဲ့ လွဲတတ်သည်ကိုလည်း သတိပြုဟု သည်တဲ့ ကိုရေချမ်းရဲ့ သဘောပေါက်ပါတယ်နော်”

“ဒီထက် နည်းနည်းလေး ရှင်းပြရင် ကောင်းမယ်ဗျာ။

“ဒီလိုလေဗျာ။ လောကမှာ လူနစ်မျိုးနစ်စားရှိတယ် ပထမတစ်မျိုးက မိမိထက် တတ်သိလိမ့်ဟု ဉာဏ်ပညာရှိသူ ကို ယုံကြည်အားကိုးပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပြောသမျှ ဆိုသမျှ ညွှန်ကြား ဩဝါဒပေးသမျှ မိမိက လိုက်နာ ပြုလုပ်ကျင့်ကြံ နေတဲ့ လူမျိုး။ အဲဒီလူမျိုးက မိမိ၏ ဉာဏ်ပညာကို အသုံး မပြုလည်း မလို၊ မိမိက ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုဖို့လည်း မလို သူတစ်ပါးကိုသာ မှီခိုနေတဲ့အတွက် ငရနေယျပုဂ္ဂိုလ်လို့ ခေါ်ပါသတဲ့။ ဒုတိယလူကတော့ သူ့မှာ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ပညာ အယူအဆ၊ ဆင်ခြင်တုံတရားများ ရှိတယ်။ တတ်သိလိမ့် တယ်။ ဒါကြောင့် သူကသာ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုပြီး မိမိကိုယ် တိုင်သော် လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးအားသော် လည်းကောင်း မိမိအယူအဆအတိုင်း ပြုလုပ်ကျင့်ကြံစေတယ်။ ကိုယ်ကိုယ် ကိုယ်သာ ကိုယ်ပညာဉာဏ်နဲ့ အားကိုးပြီး ဆုံးဖြတ်နိုင်စွမ်း တယ်လို့ ယူဆထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလေ အတ္တာဓိပတေယျ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ခေါ်ပါသတဲ့။ အဲဒီ အတ္တာဓိ ပတေယျ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ မိမိဉာဏ်ပညာကို စိတ်ချအားထုတ် လွန်းတဲ့အတွက် မာနဖက်ပြီး ဆရာသမား သူတစ်ပါး အယူအဆ တရားဓမ္မများကို လက်မခံဘဲ ရှိတတ်ပါတယ် တဲ့။ အဲဒီသဘောကို ဆရာတော်က ယခုလို ရှင်းလင်းပြ ထားပါတယ်။

“မိမိကိုယ်လျှင် မိမိအကြီးအမှူးပြု၍ ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခြင်း စီရင်ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း ပညာကြီးသည်နှင့် တူသဖြင့် ဆရာ မြတ်တို့ ဆုံးမဩဝါဒကို မလိုက်နာနိုင်၊ မလိုက်နာလိုသော

အထူးထုတ်

သုတေသနတရား လှည့်ဖြားတတ်သည်။ သူတစ်ပါးပညာဖြင့်
အသိပြုရသော၊ သူပြောလာတိုင်း ကောင်းပြီလိုက်ရသော
အနေအထားကဲ့သို့ မဟုတ်။ မိမိပညာစွမ်းဖြင့် အမှန်အသိမ်း
ဖြင့် ပြောလည်အောင် ဉာဏ်ပိုင်စိုရ စီရင်ဆုံးဖြတ်၍
ထုတ်ဖော်ကောင်းမှုတို့ကို အားထုတ်ခြင်း၊ မကောင်းမှု အကု
သိလ်တို့ကို ပယ်ခွာခြင်း၊ အားထုတ်ခြင်းသည် အတ္တကိစ္စပေး
ပေးသည်။ ဆရာတို့ ဆုံးမအပ်သည်ကို နားမထင်၊ နားမဝင်
စိတ်ထင်ရာ ကောင်းနိုးနိုး အကျိုးမရှိရာကိုပဲ ရဲဝံ့စွာ ပြုခြင်း
သည် အပဒက္ခိဏဂ္ဂဟိတာ မည်၏။ ယင်း အပဒက္ခိဏဂ္ဂဟိ
တာကို အတ္တကိစ္စပေးယူ ဟူသော သုတေသနကောင်းတစ်ခု
ပင်၍ နိဗ္ဗာန်အောင်ရပ်နှင့် လွတ်တတ်သည်ကိုလည်း သတိ
ပြု ဟု ဆိုလိုသည်တည်း။ က - ရှင်းပလား။

အင်း...ဒါမှ ပိုရှင်းသွားတယ်ဗျာ။ ကျုပ် စဉ်းစားမိပြီ
အင်္ဂုလံလာရေ။ ဒီ ဝဇ္ဇနာရဲ့ အန္တရာယ်ဟာ လူငယ်နှင့် လူကြီး
နှစ်ယောက်လုံး ဖြစ်ဖို့ များလိမ့်မယ်။ ဆရာနဲ့ တပည့်မှာ
အရာလုပ်သူ ဖြစ်ဖို့ များလိမ့်မယ်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
အလောင်း ဥပတိဿပရိဗိုလ်နှင့် သူ့ဆရာ သိဉ္ဇည်းပရိဗိုလ်ကြီး
တို့ ကြည့်လေ။ ဥပတိဿပရိဗိုလ်ဟာ သိဉ္ဇည်းဆရာကြီးရဲ့
အညွှန်ဖြစ်ပေမယ့် တရားစစ် တရားမှန်ကို လိုက်လံရှာဖွေနေ
တဲ့လူမဟုတ်လား။ တစ်နေ့တော့ အရှင်အဿဇီမထေရ်အံ့မှ
"ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပာဝါ" အစရှိတဲ့ ဂါထာကို တစ်ဝက်မျှသာ
ကြားနာရ၍ သောတာပန်အရိယာဖြစ်သွားရတယ်လေ။

"ဟုတ်တော့ပေါ့။ ဥပတိဿပရိဗိုလ်ဟာ သူ ကြားနာရတဲ့
တရားစစ် တရားမှန်ကို သူ့မိတ်ဆွေ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
အလောင်း ကောလိတ ပရိဗိုလ်ကိုပဲ ဖောက်သည်ချလို့ ကောလိ
တ ပရိဗိုလ်လည်း သောတာပန်ဖြစ်သွားရတာပေါ့။"

"ဟုတ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ မိတ်ဆွေနစ်ဦးက သူတို့
ဆရာ သိဉ္ဇည်းဆရာကြီးဆီကို ဝမ်းသာအားရ သွားပြောကြပြီး
ဘုရားရှိရာ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကို လိုက်ပါဖို့ ခေါ်တော့
အယ်မှာရလို့လဲ။"

"စရည်းအိုးကြီးက လက်ငင်းအိုး မဖြစ်ချင်တော့ပဲတား
တဲ့လေ။ မလိမ္မာသူတွေသာ ပိုများတဲ့ လူလောကမှာ အနည်း
ငယ်သော လိမ္မာသူတို့သာ ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမကို ခံယူကြပါ
လိမ့်တဲ့။ ငါ့အဖို့တော့ မလိမ္မာသူများစွာရဲ့ ဆရာအဖြစ်နဲ့ပဲ
နေရစ်ခဲ့ပါ့မယ်တဲ့လေ။"

"အင်း... ကျားကျားမီးယပ်ဆိုတဲ့ သဘောပဲ။ ရှင်တော်
ဘုရားရဲ့ တရားဓမ္မကိုတောင် မနာယူလိုတာဟာ အပဒက္ခိ
ဏဂ္ဂဟိတာပေါ့။"

"ဒီလိုနဲ့ တပည့်ပေါင်း ၂၅၀က ဥပတိဿတို့နဲ့ ဘုရား
ရှင်ထံ လိုက်ပါသွားကြတော့ သိဉ္ဇည်းဆရာကြီးဟာ တစ်ဦး
တည်းကျန်ပြီး သွေးအန်ရတာပဲ။"

"ဟုတ်ပါတယ်...ဟုတ်ပါတယ် ကိုရေချမ်းရေ။ ဒါ
ဟာ အပဒက္ခိဏဂ္ဂဟိတာ ဝဇ္ဇနာလို ဆိုနိုင်လိမ့်မယ်။"

(၃၃) သဗြဟ္မစာရီသု အဂါရဝ ဝဇ္ဇနာ

"ဓမ္မာဓိပတေယျတာ ပတိရူပေန သဗြဟ္မစာရီသု
အဂါရဝံ ဝဇ္ဇတိ။"

ဓမ္မာဓိပတေယျတာ ပတိရူပေန - တရားတော်ကို
အရိုအသေ အလေးအမြတ်ပြု၍နေသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆို
အပ်သော ကုသိုလ်မိတ်ဆွေယောင်ပြုသဖြင့်၊ သဗြဟ္မစာရီ
သု - သီတင်းသုံးဖော်တို့၌ အဂါရဝံ - မရှိသေးခြင်းဟူသော
ထမ္မ သာရမ္မမာန အတိမာန ရန်သူသည်၊ ဝဇ္ဇတိ- လှည့်
ပတ်တတ်၏။

"ဒါကတော့ ရဟန်းတော်များနဲ့ အထူးသက်ဆိုင်လိမ့်
မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဆရာတော်က ယခုလို ဖွင့်ဆိုထားပါ
တယ်။"

"တရားကျမ်းဂန်စာပေ သင်အံ့ခြင်း၊ ဘာဝနာ စီးဖြန်း
ခြင်းဟူသော တရား၌ ဓမ္မလျော်၍နေသည့်အမှတ်နှင့် ကံကြီး
ကံငယ်၊ မှုကြီးမှုငယ်တို့ကြောင့် အညီအညွတ် စည်းဝေးကြ
သော သံဃာတော်တို့ကို လေးစားမပြု၊ မလာမရောက်
မချဉ်းမကပ်နေသဖြင့် သီတင်းသုံးဖော်တို့၌ မရှိသေးခြင်းကို
ပြုမှန်းမသိ ပြစ်သော အဂါရဝ တရား လှည့်ဖြားတတ်သည်
ကိုလည်း နှလုံးထားအပ်သည်။ ဟူလို။"

"ဟုတ်ပါရဲ့။ ဒီဝဇ္ဇကတော့ ရဟန်းတော်များနှင့် ပို၍
ဆီလျော်လိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်။"

(၃၄) အတ္တနိစ ဓမ္မေစ ပရိတ္တဝ ဝဇ္ဇနာ

"လောကာဓိပတေယျတာ ပတိရူပေန အတ္တနိစ
ဓမ္မေစ ပရိတ္တဝေါ ဝဇ္ဇတိ။"

လောကာဓိပတေယျတာ ပတိရူပေန - လောက
ကို အလေးအနက်ပြုခြင်းနှင့် တူသဖြင့်၊ အတ္တနိစ - မိမိ၌
လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေစ- တရားဓမ္မ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တ
ဝေါ - တရားမဲ့ မျက်နှာငဲ့၍ ပြုရဖန်များသဖြင့် တရားမတိုး
ကိုယ်ကျိုးမပါ ကိုယ်ချမ်းသာကို နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးရာရောက်
သောအဖြစ်သည်၊ ဝဇ္ဇတိ - လှည့်ပတ် ဖြားယောင်းတတ်
၏။

"လောကကို အလေးအမြတ် အရိုအသေပြုခြင်းနှင့်
တူသဖြင့် မိမိ၌ လည်းကောင်း၊ တရားဓမ္မ၌ လည်းကောင်း

နှိပ်စက်ခြင်း လှည့်စားတတ်သည်။ လောကကို အလေးပြုခြင်း လွန်သဖြင့် မိမိ၏ ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ တရားတော်ကို လည်းကောင်း မငဲ့ကွက်နိုင်။ မင်းချင်းယောက်ျားတို့ကဲ့သို့ လောကမျက်နှာ၊ အရင့်မျက်နှာကိုသာ အလေးတမူ ကိုးကွယ်ရာပြုသဖြင့် မိမိကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း၊ တရားတော်မှ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းတို့သည် ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ သို့ဖြစ်သော်လည်း မိမိကိုယ်ကိုယ် တရားဆုတ်ယုတ်သည် ဆင်းရဲပင်ပန်းသည်ဟု အထင်အမှတ်မရှိ သတိမထား၊ တရားလက်လွတ် လောကဝတ်နှင့်သာ ကာလကျွမ်း၍နေမိတတ်သည်ကိုလည်း အထူးသတိပြုကြပါ။

ထိုလောကဓိပတေယျဖြစ်သော လူတို့သည် မွှေးမိပတေယျ မရှိဘဲ လောက၏ အကြိုက်၊ အရှင်မင်းတို့အလို၊ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့ အလိုသို့လိုက်၍ ကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို ပြုစုအားထုတ်ခြင်းတို့သည် ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ယင်းတရားတို့သည်လည်း ကိုင်းမြက်တော၌ ပေါက်သော စပါးပင်တို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တိမ်တိုက်ဖူးသော လက်သို့ လည်းကောင်း အရိန်အစော် သတ္တိအာနဘော် နည်းပါးကုန်၏။ ယင်းတရားတို့သော်လည်း တရွေ့ရွေ့ ကာလရှည်လျားသဖြင့် ကိုင်းမြက်အလန်ထူထဲခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ စပါးပင်တို့ အလျဉ်းပျောက်လေသကဲ့သို့ လောကမျက်နှာဖုံး၍ ကုသိုလ်တရားလုံးလုံးကွယ်တတ်သည်ကို ကျပ်ကျပ်သတိထား၊ ဓားကြား၊ လှံကြား၊ လေးညွတ်ကွင်းကြားတွင် အစာကို စုံမက်တတ်သော ကိီးငှက်ရဲသည် တစ်ပါးသော ကိီးတို့ကဲ့သို့ တောအုံကမ်းနား သစ်သီးသစ်ဥ စသော အစာများနှင့် တင်းမတိမ်အားမရ၊ ဓား၊ လှံ၊ လေး၊ မြား၊ ညွတ်ကွင်းကြား၌ အသားတစ်ကိုသာ အစာမှတ်၍ မပြတ်ချောင်းမြောင်း ကိီးရဲကောင်းလုပ်မိသဖြင့် လက်နက် ဓားလှံထိ၍ သေဘေးဆိုက်တတ်သကဲ့သို့ လောကဓိပတေယျ အားကြီးခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့် လောကာပရာမာယ၊ ရာဇာယ(လောကဘေး၊ ရာဇဘေး) စသည်တို့ နှိပ်စက်၍ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် အကျိုးနှစ်ပါးပျက်ပြားတတ်သည်ကိုလည်း သတိထားအပ်သည်”ဟု ဆိုသည်။

“အဲဒါက ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ ဖွင့်ဆိုချက်အတိုင်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ရှင်းပြဖို့ မလိုတော့ပါဘူးနော်”

(၃၅) အသမ္မောဒန သီလတာ ဝဉ္စနာ

“မိတဘာဏိတာ ပတိရူပေန အသမ္မောဒန သီလတာ ဝဉ္စေတိ”

မိတဘာဏိတာ ပတိရူပေန - စကားမများစေရ။

အတိုင်းအရှည်နှင့် ယှဉ်၍ စကားဆိုလေ့ရှိသောသူ၏ အဖြစ်နှင့် တူသဖြင့်၊ အသမ္မောဒန သီလတာ - သီတင်းသုံးဖော်အာဂန္တုကတို့နှင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ချိုသာစကား မပြောဆိုနိုင်၊ ခိုင်ခံ့ မာပြင်းသောသူ၏ အဖြစ်သည်၊ ဝဉ္စေတိ-လှည့်ပတ်တတ်၏။

“ဘုရားရှင်တို့၏ အလေ့အကျက်တစ်ခုဖြစ်သော အာဂန္တုက သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အာဇာနည်သလ္လာပပြောဆိုခြင်းဟူသော မေတ္တာမုဒိတာ ဗြဟ္မဝိဟာရ ကုသိုလ်တရားတည်းဟူသော သမ္မောဒနတရားကို နှလုံးမထား၊ အတိုင်းအရှည်နှင့်ယှဉ်၍ စကားပြောခြင်း၊ စကားနည်းခြင်းသည်သာလျှင် ကောင်းမြတ်သည်ဟု နှလုံးပိုက်၍ စကားအလွန်နည်းသဖြင့် အာဂန္တုက သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပီယဝါစာ မပြောဆိုနိုင်၊ မပြုနိုင်သော ထယ်လိပ်သည်ဟူ၍ သမုတ်အပ်သော ထန္တုသာဓမ္မတည်းဟူသော အသမ္မောဒန အကုသိုလ်တရားဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်တတ်သည်ကိုလည်း သတိပြုလို့ ဖွင့်ဆိုထားပါတယ်။

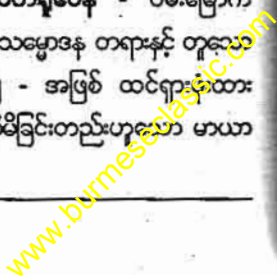
ဗုဒ္ဓသခင်ဟာ ဘုရားရှင်တို့ရဲ့ သာသနာအမွေခံ အာဂန္တုက ရဟန်းများကို မဆိုထားနှင့်။ ပရဝါဒဖြစ်တဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသော် လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိဂိုဏ်းမှ သာသနာဇာတိ ပရိဗိုလ်တို့ကိုသော် လည်းကောင်း၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို သော်မှ ဘုရားရှင်အပါး ချဉ်းကပ်လာကြတဲ့အခါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှုတ်ခွန်းဆက်သဖြင့် အစေ့အစပ် အမေးအဖြန်း ပြောဆိုခြင်းမျိုး ပြဘော်မူလေ့ရှိပါသတဲ့။ အဲဒါကို သတိအမှတ်မထားမိတဲ့အတွက် ကျောင်းထိုင် ကျောင်းနေ ရဟန်းက မိမိကျောင်းသို့ ကြွရောက်လာသူ အာဂန္တု ရဟန်းတို့အား စကားနည်းခြင်းသည် ကောင်းမြတ်သော အကျင့်လို ထင်မှတ်ယူဆနိုင်အောင် နေလိုက်မိတတ်ပါတယ်တဲ့။ အဲဒါလည်း ဝဉ္စနာတစ်မျိုးပေါ့ဗျာ”

“အဲသည်လို စကားနည်းလွန်းတော့လည်း ဆရာတော်ကြီး ဖွင့်ဆိုသလို ဟိတ်ကြီးဟန်ကြီးလုပ်ရာကျသွားပြန်တာပေါ့လေ”

(၃၆) မာယာ သာဠေယျ ဝဉ္စနာ

“သမ္မောဒန သီလတာပတိရူပေန မာယာသာဠေယျံ ဝဉ္စေတိ”

သမ္မောဒန သီလတာပတိရူပေန - ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပီယဝါစာဆိုလေ့ရှိခြင်း သမ္မောဒန တရားနှင့် တူသော အဖြစ်ဖြင့်၊ မာယာသာဠေယျံ - အဖြစ် ထင်ရှားဖွဲ့ထား တွယ်တာ ဝင့်ဝါအလွန်ပြောဆိုခြင်းတည်းဟူသော မာယာ

၇ နတ်ပြည် အထူးထုတ်

— ငွေယျာတရားသည် ဝဇ္ဇတီ - လှည့်ပတ် ပြားယောင်း
— ဘတ်ခ်

ကဲ - အဲဒါကျတော့ အထက်က ဝဇ္ဇနာနဲ့ ဆန်ကျင်
— ဘတ်ပြန်နေပြန်ရောဗျ။ အာဂန္တု ရဟန်းအပေါ်မှာ စကားနည်း
— နည်းပြန်တော့လည်း ဂုဏ်ထည်တာနဲ့ တူသယောင်ယောင်
— ထုတ်တယ်တဲ့။ ဟောဒီ ဝဇ္ဇနာအရကျတော့ ဝမ်းမြောက်
— သောပြောဆိုခြင်းကြောင့် ကိုယ့်ကို ခင်မင်အောင် ကိုယ့်ကို
— ထင်ကြီးအောင် လုပ်တာနဲ့ တူသလိုလိုဖြစ်သွားတတ်ပြန်
— တဲ့လေ ကိုရေချမ်းရဲ့။ အသိခက်လိုက်တာ လွန်ပါရော”

“အေးဗျာ၊ မည်ရွှေမည်မျှ အတိုင်းအတာနဲ့ မည်သို့
— အကြောင်းအရာကို မယုတ်မလွန်ပြောဆိုဖို့က ဝိနည်း
— ကြီးများရဲ့ အဆုံးအဖြတ်သာ ခံယူထိုက်တယ် ထင်ပါနဲ့ဗျာ။
— နိဗ္ဗာန်ရောင်စော ဘုရားဟောလိုလည်း ရှိသေးတာကိုနော်”

(၃၇) အပရိက္ခဏတာ ဝဇ္ဇနာ

“သဒ္ဓါလုတာ ပတိရူပေန အပရိက္ခဏတာ ဝဇ္ဇတီ”
သဒ္ဓါလုတာ ပတိရူပေန - သဒ္ဓါတရား အားကြီး
— နည်းတူသော အဖြစ်ဖြင့်၊ အပရိက္ခဏတာ - မနဲစမ်း
— ဆင်ခြင်ခြင်း၊ သမ္မောဟ တရားသည်၊ ဝဇ္ဇတီ - လှည့်ပြား
— ဘတ်ခ်

“ရဟန်း သူတော်စင်တို့ကို ကြည့်ညှိခြင်းကို အရင်းပြု
— ဖြင့် သုသီလ၊ ဒုသီလ ဆိုး-ကောင်း မရွေးတော့။ သမင်
— နိဗ္ဗာန်လည်း ဝါဝါမြင်တိုင်း ကြည့်ညှိရတော့မည်အမှတ်နှင့်
— မြင်မြင်ဝါဝါ သဒ္ဓါလွန်၍ ကြည့်ညှိမှားသဖြင့် မောဟတရား
— ထည့်ဖြား၍ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် အကျိုးနစ်ပါးကို ဆုတ်ယုတ်
— နှုတ်စီးတတ်သည်ကိုလည်း အထူးသတိရှိစေအပ်သည်ဟု
— ဆိုသတိ”

“အဲသည် အဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ ဆွေးနွေးဖို့ မလိုအောင်
— ရှင်သင်ပြတ်သားနေပါပြီ။ ဉာဏ်ဖြင့် မယှဉ်၍ ကိုးကွယ်ဆည်း
— ထပ် လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းနှင့် ဉာဏ်နဲ့ မယှဉ်ဘဲ ကိုးကွယ်
— ဆည်းကပ်ပူဇော် လှူဒါန်းခြင်းမှာ ဘယ်ဟာက အကျိုးကြီး
— ပြီး ဘယ်ဟာက အကျိုးနည်းပါးမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့
— စိတ်တိုင်း ကြားဖူးနားဝ မှတ်သားရဖူးတယ် မဟုတ်လားဗျာ။
— ထာဝတိံသာကို မယ်တော်ဟောင်း သန္တသဒီတ နတ်သားကို
— အကြောင်းပြုပြီး အဘိဓမ္မာတရားဟောတော်မူရန် ဗုဒ္ဓသခင်
— ကြတော်မူစဉ်က အကိုရနတ်သားနှင့် ဣန္ဒက နတ်သားနှစ်ပါး
— တို့က ကုသိုလ်အကျိုးပေး ခြားနားခြင်းကို ရည်ညွှန်းပြီး “ဝိစေ
— နှု ဒါနံ” “ဒါတဗ္ဗံ” “ယတ္ထ ဒိန္နံမဟပွလံ” စတဲ့ ဂါထာကို
— ဟောတော်မူတယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ မြတ်တော် မြတ်ရာ

အလှူခံကိုသာ ရွေးချယ်လှူဒါန်းပြန်မုံ ကြီးမားသော အကျိုး
— အာနိသင် ရကြပါလိမ့်မယ်တဲ့”

“အဲ...ဟုတ်ပြီဗျ။ ကျွန်တော် မှတ်မိပြီ။ အကိုရ
— နတ်သားဟာ သာသနာပအခါက သီလဝတ္တ မဖြစ်တဲ့ အလှူခံ
— ကို ပေးလှူခဲ့တဲ့ အကျိုးကြောင့် နတ်သားတော့ ဖြစ်လာပါ
— ရဲ့။ ဒေဝိဒ္ဓိဂုဏ်နည်းပါးတော့ သူထက် တန်ခိုးကြီးတဲ့ နတ်
— ဟောလာရင် ဖယ်ဖယ်ပေးရတာနဲ့ အစွန့်ခွာနေရာရောက်
— သွားတယ်လေ။ ဣန္ဒက နတ်သားကတော့ သာသနာတွင်း
— မှာ သီလဝတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်အလှူခံကို ပေးလှူခဲ့တဲ့ အကျိုးကြောင့်
— တန်ခိုးကြီးတဲ့ နတ်တွေနဲ့ ရင်ပေါင်တန်း တရားနာယူခွင့်ရခဲ့
— တယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ယခုလို သာသနာတော်
— တွင်းမှာ သာသနာ ဗဟုသုတ ကျွမ်းကျင်စာပေ ပရိယတ္တိ
— ကျွမ်းကျင်ကုံလုံလာလျှင် သီလဝတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွေးချယ်ကိုး
— ကွယ်လာတတ်ကြတာပဲဗျာ။ ကဲ - ကိုရေချမ်းရေ...အခု
— ဝဇ္ဇနာကတော့ မူလ ဝဇ္ဇနာ (၃၆)နို့ကို ဖြည့်စွက်ထားတာ
— လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲသည်တော့ ဆရာတော်၏ ကျမ်းပြုနိဂုံး
— အဆုံးသတ်ကြရအောင်လား”

ယထာ ဝုတ္တန ယေန - အကြင်ကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
— သောနည်းဖြင့် နေတ္တိယာ သံဝတ္ထာယ - နေတ္တိ အဋ္ဌကထာ
— ကျမ်းကျယ်စွာမှ၊ အာဂတာ - လာကုန်သော၊ ဆတ္တိသ
— ဝဇ္ဇနာ - သုံးဆယ်ခြောက်ပါး အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝဇ္ဇနာ
— တရားတို့ကို ဒဿမတ္တာဟိ - ဆယ်ပြာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
— သော၊ ဂါထာဟိ - ဂါထာတို့ဖြင့် သင်္ဂဟ - အကျဉ်းပေါင်းရုံး
— ကျွဲအောင် ချိုး၍၊ မယာ - ခန္ဓာနာမ်ရပ် သမုတ်အပ်စွာ
— ပညတ်ငါသည်၊ ကတာ - နောင်လာသူများ အမျိုးသားတို့
— မတရားကို တရားယောင်ယောင် ထင်အောင် လှည့်ပတ်
— ဟန်ဆောင်တတ်သော မျက်လှည့်သည်အသွင် ဝိညာဉ်ရမ္မက်
— မာရ်မင်းလက်၌ မပျက်စေကြောင်း၊ ကောင်းစွာပြုစီရင်အပ်
— သော ဝဇ္ဇနာဒီပနီမည်မှန်း ဤသည်ကျမ်းသည် နိဗ္ဗိတံ နိဗ္ဗ
— ဣတာဂတာပတ္တာ - အပြီးသို့ ရောက်လတ်ပြီ။

သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

သုခိ အတ္တနံ ပရိဟရန္တု

* * *

(ပြီးပါပြီ)

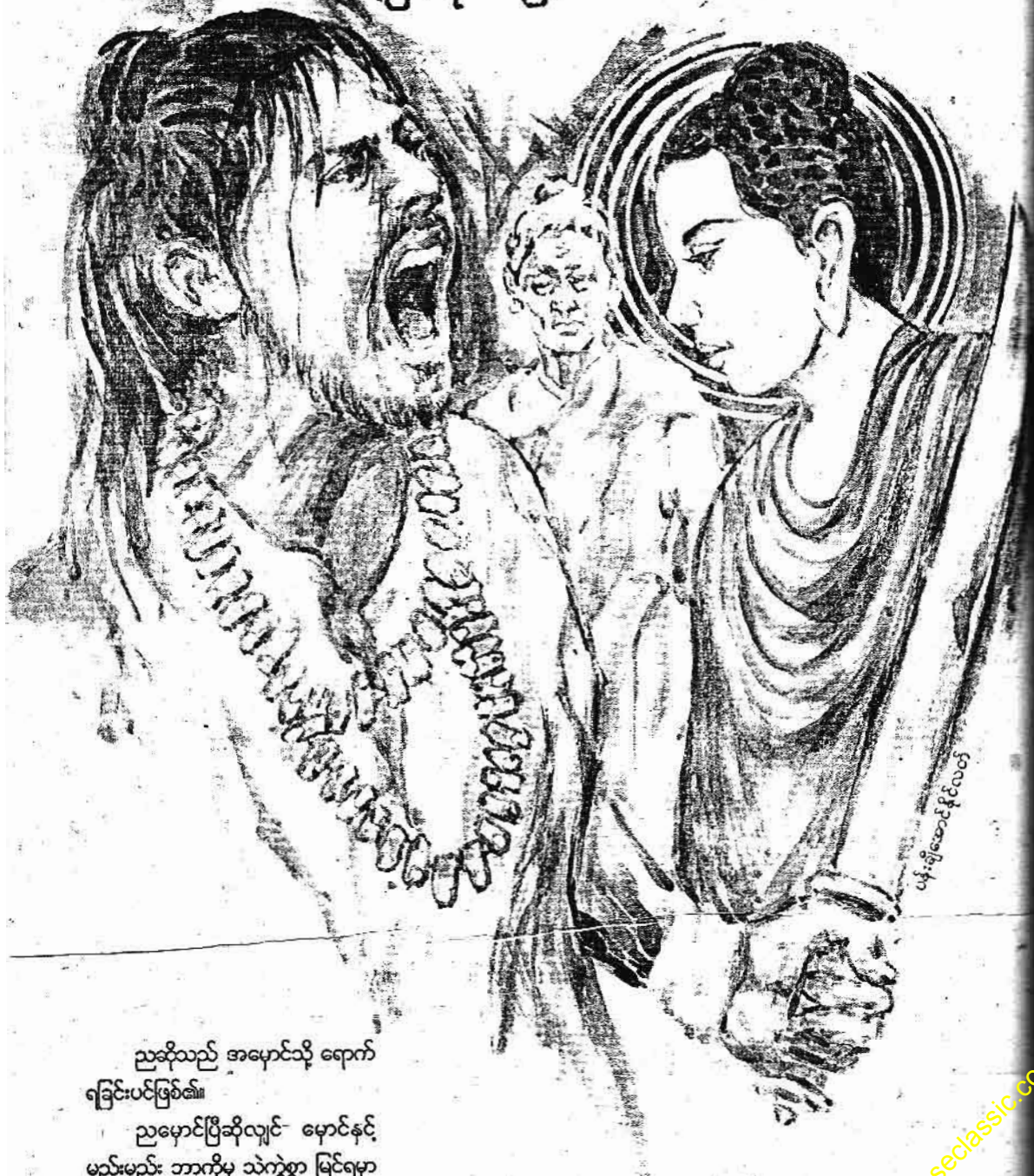
(ဆရာကြီး ဦးသုခ၏ “စိတ်ဆိုသောစိတ်နှင့် ဝဇ္ဇနာဒီပနီ
— စာအုပ်မှ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။)

လောကအမှောင်ထဲမှ
လူမိုက်ကြီး၏ကျွတ်တမ်း

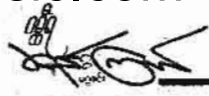
မင်းတိုင်ပင်

(မြဲရောင်မြေ)

ပန်ချိုအောင်နိုင်လတ်

ဤဆိုသည် အမှောင်သို့ ရောက်
ရခြင်းပင်ဖြစ်၏။
ဤမှောင်ပြီဆိုလျှင် မှောင်နှင့်
မည်းမည်း ဘာကိုမှ သံကွဲစွာ မြင်ရမှာ

အထူးထုတ်
အထူးထုတ်

ဆွေနှစ်လမင်းကြီး ထိန်ထိန်သာ
သော်လည်း တိမ်တိုက်မိုးသား ဖုံး
မှောင်လွင်တော့ မှောင်ကျ၍ အလင်း
မှောင်ခဲရပေမည်။ အမှောင်ဆိုသည်
အလင်း ဆန်ကျင်ဘက် နိယာမ
အတိုင်းဖြစ်ပေသည်။ လူမိုက်သည်ဟု
ဆိုပြောကြသည်မှာ လအမှောင်ကျ
သည့်နှင့် အတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။
သောသောညသည် ကြယ်အလင်း
အလင်းနှင့် မှုန်ဝါးဝါးနှင့်သာ အရာ
အလင်းကို မြင်ရမည်။ ကြယ်များစုတို့
အလင်းရောင်သည် လမင်းနှင့် နှိုင်း
ညှိကာ အရေအတွက်သာ များပြား
သော် အလင်းကတော့ မမီနိုင်ပါ။ ပိုး
အကြွေနှင့် လမင်းအလင်းရောင် နှိုင်း
ညှိသကဲ့သို့သာဖြစ်ပေမည်။ လငပုတ်
အကြွေသည် အမှောင်ဖုံးလွှမ်းစေပါ၏။
လောကကြီးတစ်ခုလုံး ပိတ်ဖုံး
အောင်နေသည့်သူ။ လောကကြီးက
အလင်း လူကလည်း မိုက်မည်ဆိုပါက
အမှောင်တကာ အမှောင်ထဲတွင်
အလင်းပျောက် အမှောင်ဖြစ်ကာ
အလင်းမရသော အမှောင်ပင်ဖြစ်ပေ၏။
လောကကြီးအမှောင်သည် သဘာဝ
အမှောင်မိုက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း
အလင်း လူသားတို့ အမှောင်နှင့် နှိုင်း
ညှိကြည့်ပါက မိနိုင်မည် မထင်ပေ။
လောကကြီးက ရုပ်ဝတ္ထုအရ သဘာဝ
အမှောင်ဖြစ်၏။ လမင်းကြီးသာ ထိန်
ထိန်သာလျှင်လည်း အလင်းရောင်ရရှိ
မည် သိပ္ပံပညာဖြင့် တိထွင်ကြံဆထား
သော အဏုမြူစွမ်းအား လျှပ်စစ်မီးနှင့်
အလင်းရောင် ပေးစွမ်းနိုင်ပါ၏။ နေမင်း
အကြွေသည်လည်း သဘာဝစွမ်းအားဖြင့်
လောကကြီးကို အလင်းပေးခဲ့ရသည်။
အလင်းရှိသတ္တဝါတို့၏ အားထားရာ
အလင်းသခင်ကြီးဖြစ်ပေသည်။ ထိုနေ

မင်းကြီးကိုလည်း မိုးသားတိမ်တိုက်ဖို့
က ပိတ်ဖုံးကာကွယ်လျှင် မှောင်ကျ
တတ်ပေသည်။ သို့သော် နေ၏အလင်း
ရောင်ကို ပြိုင်ယှဉ်မရ၍သာ အလင်း
မပျောက်ခဲခြင်းဖြစ်ပေ၏။ နေကြတ်
သည်အခါတွင်လည်း အမှောင်ကျ
တတ်ပေ၏။

လူသားတို့၏ အမှောင်သည်
လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟအမှောင်ဖြစ်၍
လောဘအမှောင်ကျပြီဆိုလျှင်လည်း
လို ချင်တပ်မက်မှု အားကြီးတတ်ပေ
သည်။ ဒေါသကြီးသည်ဆိုလျှင်လည်း
သနားကြင်နာရမုန်းမသိ။ မောဟ
အမှောင်ကျလျှင် အမှားအမှန်မသိ၊
ဝေခွဲတတ်မှုမရှိ၊ ဆင်ရိုင်းမှန်ယိုသကဲ့
သို့ စိတ်ရိုင်းက ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရဖြစ်
တတ်ပေ၏။ ထို့အတွက် လောဘ
အမှောင်၊ ဒေါသအမှောင်၊ မောဟ
အမှောင်နှင့် ကိလေသာ တဏှာရာဂ
ထူပြောသော အမှောင်များသည် အလွန်
ကြောက်စရာကောင်းပါသည်။ ဤ
အမှောင်များ ကျရောက်ပြီဆိုလျှင်
ကောင်းကျိုး ဘာတစ်ခုမှမရှိ၊ ပျက်စီးရာ
ပျက်စီးကြောင်း မကောင်းမှုဖြစ်သည့်
အကုသိုလ်တရားသာ ရရှိပေသည်။
အကုသိုလ်ကြီးလာလျှင် ရိုသေထိုက်
သူ၊ ကြီးသူ၊ ငယ်သူ၊ ဆရာသမား မိဘ
ဘိုးဘွား၊ ရဟန်း၊ သံဃာတို့အပေါ်
ဂါရဝတရား ပျက်ကွက်လျှင် ရိုင်းစိုင်း
ယုတ်မာလာတတ်ပေတော့သည်။

မကောင်းမှု အကုသိုလ် ဒုစရိုက်
တရားများ ဖုံးလွှမ်းလာသူအဖို့ ကုသိုလ်
တရားနှင့် ဝေး သုစရိုက်တရားနှင့်
ဝေးကွာခဲ့ရပေမည်။ အမှားနှင့် အမှန်
အား ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ အမှားကို
ဦးထိပ်ပန်ဆင်၍၊ "မိစ္ဆာအယူ၊ မိစ္ဆ
သင်္ကပ္ပပဝေစရာ" မကောင်းမှုကို ကိုး
ကွယ်သူ၊ မကောင်းမှုကိုသာ အဓိက

ထားသူဖြစ်ပေတော့သည်။ လူဆိုး
လူမိုက်ကြီးဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရလေ
တော့စသည်။

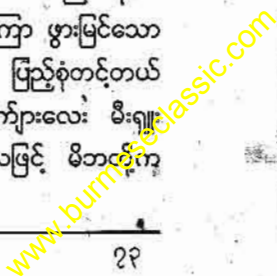
မြတ်ဗုဒ္ဓအရှင်လက်ထက်တော်
အခါက လောကအမှောင်ထဲ အမိုက်
ဆုံး လူဆိုးစိုလ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သော
အဟိသက ခေါ် အင်္ဂုလိမာလသည်
အမေကိုပင် သတ်ရန် လက်ညှိုး
တစ်ချောင်းလို၍ ဖြတ်ယူရန် အရေး
ဒေါသအမှောင်၊ မောဟအမှောင်၊
လောဘအမှောင်ကြောင့် မိုက်လုံးကြီး
ခဲ့ရပေသည်။ နောက်ဆုံး လက်ညှိုး
ပေါင်းတစ်ထောင်ပြည့်ရန် တစ်ချောင်း
သော လက်ညှိုးအလိုတွင် ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် တစ်နေ့သော
အရုဏ်တက်ချိန်၌ လောကကြီးအား
ရှုမြင်တော်မူလျှင် အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသား
လူမိုက်ကြီး၏ နောက်ဆုံး ကျွတ်တမ်း
ဝင်ရန် ရွှေရွတ်တော်မူရန်အတွက် ဥပ္ပနိ
ဿယသမ္ပတ္တိဖြင့် မြင်တော်မူပါသည်။

အဟိသက ခေါ် အင်္ဂုလိမာလ
သည် ဇာတ်ကြောင်းပြန်ရပါမူ အောက်
ပါအတိုင်း ဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။

ကောသလတိုင်း သာဝတ္ထိပြည်၌
စိုးစံအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်တော်မူသော
ပဿေနဒီ ကောသလမင်းကြီး
လက်ထက်အခါက မင်းကြီး၏ ပညာ
ရှိ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီးသည်
အန္တက ဖြစ်ပါသည်။ ပညာရှိ၏ ဇနီး
မှာ မန္တနီ ပုဏ္ဏားမကြီး ဖြစ်ပါသည်။

မန္တနီ ပုဏ္ဏားမကြီးတွင် ကမ္မ
လေ လှုပ်ရှား၍ ဝမ်းကြာတိုက်တွင်း
ပဋိသန္ဓေ ကိုယ်ဝန်ခစေသည်။ ကိုးလ
လွယ် ဆယ်လအကြာ ဖွားမြင်သော
အခါ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ ပြည့်စုံတင့်တယ်
သော သားယောက်ျားလေး မီးရှူး
သန်စင် ဖွားမြင်သဖြင့် မိဘတို့က

“ရင်သွေးဟူက ချစ်မဝကြ၊ သားတို့ ရုပ်ရည် သီတာရေလား၊ ရေကြည် ချမ်းမြ တစ်ပေါက်ကျက မိဘတို့ဝမ်း ငြိမ်းစေသတည်း” တဲ့။ အလွန်ချစ်ကြ ရှာသည်။ ထိုမီးဖွားသည့်တွင် အလွန် ထူးခြားသော အဖြစ်တစ်ခုကြုံကြရ သဖြင့် ထူးခြားသော နိမိတ်များ ဖြစ် ပေါ်ခဲ့ပေသည်။ တစ်တိုင်းပြည်လုံးရှိ ပြည်သူပြည်သားများ ကိုင်ဆောင်လျက် ရှိသည့် လက်နက်၊ ဓား၊ လှံ၊ ကိရိယာ များသည် အရောင်လင်းလျက် တောက်ပ ကြလေကုန်သည်။

ဘုရင်ကြီး၏ နန်းတော်အတွင်း ရှိ သံလျက်၊ ဓား၊ လှံ၊ လက်နက် ကိရိယာမှန်သမျှ အရောင်တောက် ထွန်းလင်းလျက် အံ့ဩဘာနန်းဖြစ်ခဲ့ရ လေသဖြင့် ကောသလမင်းကြီးက ထိုကိစ္စကို စိုးရိမ်မိပေသည်။ နောက် တစ်နေ့ ညီလာခံသဘင် ဆင်ယင် ကျင်းပလျက်၊ ထိုအကြောင်းအရာကို ပညာရှိ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီးကို လျှောက်တင်ရန် မေးလေတော့သည်။

“ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီး... ဓား၊ လှံ၊ လက်နက် ကိရိယာတို့ အရောင်ထွက်သည်မှာ ငါ၏ အသက် ကို အန္တရာယ်ပြုနိုင်မည်လော၊ ဒါမှ မဟုတ် တိုင်းပြည်အန္တရာယ်ပြုမည် လော”

“မှန်လှပါ ဘုရား၊ အရှင်မင်းကြီး ချမ်းသာစွာ စက်တော်ခေါ်နိုင်ပါ၏ လော”

“ပုရောဟိတ်ကြီး... ချမ်းသာစွာ စက်တော်ခေါ်နိုင်ခဲ့ပါသည်”

“အရှင်မင်းကြီး ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါ နှင့်။ ဘုရား၊ ကျွန်တော်မျိုး နက္ခတ်ကို ကြည့်ခဲ့ပြီးပါပြီ။ သူခိုးနက္ခတ်နှင့် စန်း ယှဉ်ပြီး မွေးဖွားသူရှိ၍ ဤသို့ လက် နက်၊ ဓားလှံများ တောက်ပနေခြင်း

အရှင်မင်းမြတ် . . .

တစ်ယောက်တည်းသော

သူခိုးသားဖြစ်ပါမည်။

ကျွန်တော်မျိုးအား

အပြစ်မမြင်ခင်

သုတ်သင်ရမည်ဆိုလျှင်

သုတ်သင်ပါ ဘုရား

ပုရောဟိတ်ကြီး . . .

တစ်ယောက်တည်းဆိုလျှင်

စိုးရိမ်စရာ မရှိပါ။

ထိုကလေးကို ကောင်းမွန်စွာ

မွေးမြူကျွေးမွေး

စောင့်ရှောက်ပါလော့

ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ အရှင်မင်းကြီး၏ အသက်လည်း အန္တရာယ်မရှိပါ။ တိုင်း ပြည်၏ အန္တရာယ်လည်း မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်မျိုး၏နန်း မန္တန် ပုဏ္ဏားမကြီး မီးဖွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ သားယောက်ျားလေး ဖွားမြင်ခဲ့၍ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ ကျွန်တော် မျိုးသားသည် စောရနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ပါ သည် ဘုရား”

“ပုရောဟိတ်ကြီး... ထိုကလေး ငယ်သည် တစ်ယောက်တည်းသော ခိုသားဖြစ်ခဲ့လော့၊ ဒါမှမဟုတ် အခြွေ အရံများနှင့် တိုင်းပြည်ကို ပုန်ကန် ထကြွသော သူခိုးဖြစ်အံ့လော့”

“အရှင်မင်းမြတ်... တစ်ယောက် တည်းသော သူခိုသားဖြစ်ပါမည်။ ကျွန် တော်မျိုးအား အပြစ်မမြင်ခင် သုတ် သင်ရမည်ဆိုလျှင် သုတ်သင်ပါ ဘုရား”

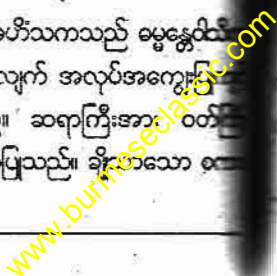
“ပုရောဟိတ်ကြီး . . . တစ် ယောက်တည်းဆိုလျှင် စိုးရိမ်စရာ မရှိ ပါ။ ထိုကလေးကို ကောင်းမွန်စွာ မွေး မြူ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ပါလော့”

မင်းကြီး၏ ခွင့်ပြုမိန့်ရလျှင်ပင် ပုဏ္ဏားကြီးသည် ကောင်းမွန် အေးချမ်း စွာ စိုးရိမ်စိတ်ကင်းစွာနှင့် မွေးမြူစောင့် ရှောက်ပါသည်။ “နာမကရက” အမည် ပေးလျှင် အတိတ်နိမိတ်နှင့် အမျှ အနွယ်ကို ယူ၍ ငါတို့ အမျိုးအနွယ်ကို မညည်းဆဲ မနိပ်စက်လတ္တံ့ဟူ၍ နိမိတ် ကောက်လျက် “အဟိသက” ဟု နှည့်ခေါ်လေသည်။

ထိုအဟိသက အရွယ်ရောက် ပညာသင်ကြားရန် အချိန်သင့်လျှင် ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကြီးသည် ကိုယ်တို့ ပညာသင်ပေးနိုင်သော်လည်း တက ဘိုလ် ဒီသာပါမောက္ခဆရာကြီး၏ အပ်နှံခြင်းက ပိုကောင်းမည်ဟု ဆို ဖြတ်လျက် ပညာသင်စေအပ် နေကြောင်းမှာ တစ်နယ်တစ်ကျေး နေထိုင်ပညာသင်ကြားလျှင် အကြောင်း အကျိုးသိရှိနိုင်စေမည်။ ဇာတိမာန်က စေခြင်း၊ ပညာကို လုံ့လ ဝီရိယနိဗ္ဗာန် ထုတ် သင်ကြားခြင်းနှင့် ပညာသင်စေ ပညာသင်ဖက် မိတ်သင်္ဂဟအပေါ် အဖော်များနှင့် နေထိုင် ကျင့်ကြံတတ် ခြင်း၊ အရပ်ဒေသအသစ်တွင် နေထိုင် ကျွမ်းကျင်စေခြင်းအချက်များ လက်ထက် ရရှိစေပါမည်။ ထို့ကြောင့် တက္ကသိုလ် ဒီသာပါမောက္ခဆရာကြီးက အန္တ သိက ပြုစေလျက် အတတ်ပညာ နည်းနာကျကျ သင်ယူစေပါသည်။

အဟိသကသည် ဓမ္မန္တေဝိသံ ဆရာပြုလျက် အလုပ်အကျွေးပြု နေ ပေသည်။ ဆရာကြီးအား ဝတ်ပြု ဝတ်ငယ်ပြုသည်။ ခိုသားသော စက

နိဗ္ဗာန်
အထူးထုတ်

ဆိုတတ်သည်။ ဆရာအနီးတွင်
သောက် နေမပျက် ပညာကို အပတ်
အတွက် သင်ယူလေ၏။ အဟိသက
အောင်သည်နေ့မှ စ၍ ကျန်တပည့်များ
သည် ဆရာကြီး၏ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်
အတို ပြုစုစောင့်ရှောက် လုပ်ကွေးခွင့်
ရကြတော့။ ဆရာ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်
ရေးစွဲမှ အိမ်မှိုက်စွဲအားလုံး လွှဲအပ်
၍ ဆရာအိမ်၌ နေစေလေ၏။

ဆရာကြီး သင်ပြသော ပညာများ
တွင် အဟိသကမှာ လိုက်နာကျင့်သုံး
၍ အတတ်ပညာများ အများထက် ထူး
ခြားသောပြင် ဆရာကြီးက သားအရင်း
တို့နှင့် ချစ်လေသည်။ ဆရာ၏ကတော်
အလည်း သားအရင်းလို ခင်မင်တွယ်
ကြ၏။ ဆရာကတော်နှင့် အဟိ
သကတို့သည် သားရင်းမိခင်ပမာ နေ
ထိုင်ကြသည်ကို မနာလိုဝန်တိုသော
အတည်များက အခွင့်ကောင်းယူကြ
သည်။

“ငါတို့ဟာ အဟိသက ရောက်
ကြွေးကတည်းက ဆရာကြီး ငါတို့
အပေါ် ဘာမှသတိမရ၊ ရိုတယ်တောင်
ခင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အားလုံးတပည့်
တွေထက် ထက်မြက် ကျွမ်းကျင်လို့
ပညာပညာနည်းသူဟူ၍လည်း မပြော
နိုင်။ ဆရာအပေါ် ဝတ္တရားကျောပွန်၍
အိမ်သူဖြစ်လို့ ဝတ္တရားပျက်သူဟူ၍
လည်း မပြောနိုင်။ အမျိုးမြင်မြတ်သူ၊
အိမ်သူဖြစ်လို့ အမျိုးယုတ်ဟူ၍လည်း
မပြောနိုင်။ သူ မရှိမှ ငါတို့ နေရာရ
အနေနှင့်အောင် ဘယ်လိုကြံရပါ။
...အကြံရပြီ။ ဆရာကတော်နှင့်
သတ်စွပ်စွဲလိုက်လျှင် ဆရာကြီး နေ
ထိုင်မဟုတ်”

တပည့်များထဲတွင် အစုသုံးစုခွဲ
သွားပထမ တစ်စုက ခြေစုံရပ်လျက်
သတ်အုပ်ချီကာ ဆရာကြီးထံ ချဉ်းကပ်

လာကြလေ၏။
“ကဲ... ငါတပည့်တို့ ဘာ
အကြောင်းနှင့် ငါ့ထံ လာကြတာတုန်း
ကွဲ့”

“ဆရာကြီးခင်ဗျား... ကျွန်တော်
တို့တပည့်များ အရေးကြီးသည့် စကား
လျှောက်ထားပါရစေ”

“ဘယ်စကားကို လျှောက်ထား
လိုသလဲကွဲ့”

“ဆရာကြီး... လျှောက်ထား
ရမှာတော့ အားနာ ဝန်လေး ဖိုးရိမ်မိပါ
သည်”

“တပည့်တို့ လျှောက်ထားမှာ
သာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့လျှောက်ပါကွယ်”

“ဆရာတပည့်ကြီး အဟိသက
သည် ဆရာကတော်နှင့် ချစ်ခင်နေပြီ
ဖြစ်၍ တစ်နေ့မှာ ဆရာကြီးကိုပင်
အသက်ရန်ရှာနိုင်သူဖြစ်ပါသည်”

“မင်းတို့ လျှောက်တာကို ငါ
မယုံဘူး။ သင်းတို့ လူမိုက်တွေ။ ငါ၏
သားနှင့် ငါ့ကို သွေးခွဲကြတာလား။
တော်... ဒီစကားက ကုန်းချောတာ
ပဲကွဲ့”

“ဖိုးရွံ့ပါသည်။ ဆရာကြီး စဉ်းစား
ပေးပါ”

“တော်... ပြန်သွားကြ ငါ မကြား
လိုဘူး”

တပည့်များ လျှောက်တင်ချက်
ကို ဒီသာပါမောက္ခကြီး မယုံကြည်
သဖြင့် အော်ငေါက်ကြိမ်းဝါးလွှတ်လိုက်
လေတော့၏။

နောက် မကြာမီ ခုတ်ယ တပည့်
တစ်စုတို့က ထပ်မံလျှောက် တင်ကြ
ပြန်လေ၏။ ဆရာကြီးက မယုံကြည်
အော်ငေါက်ကြိမ်းဝါး လွှတ်လိုက်ပြန်
တော့သည်။ ဆရာကြီးစိတ်ထဲတွင်
တော့ တွေဝေစ ဖြစ်လာလေ၏။

နောက်ရက်များ မကြာမီ ကျန်

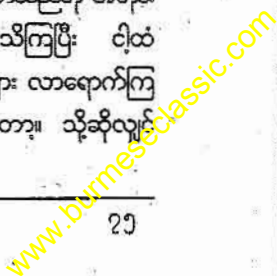
တတိယလူစုက ထပ်မံ၍လျှောက်တင်
ကြပြန်ရာ ဆရာကြီးစိတ်၌ ဇွဲဟဖြစ်ပေါ်
လာလေတော့၏။

အဟိသကသည် ဆရာကြီးက
ချစ်သည်သာမက၊ ဆရာကတော်က
လည်း ချစ်၏။ သားသမီးများကလည်း
အစ်ကိုရင်း၊ မောင်အရင်းကဲ့သို့ ချစ်ကြ
၏။ အဟိသကနှင့် ချစ်ဇနီး ဆရာ
ကတော်တို့ နေပုံထိုင်ပုံ၊ အရောတဝင်
ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပုံကို မြင်အောင် အကဲ
ခတ်လေတော့သည်။

ဆရာကတော်နှင့် အဟိသက
သည် ပူးကပ်၍ နေထိုင်ပုံ၊ အတူတကွ
သွားလာနေထိုင်ပုံကို ကြည့်ပြီး ဒီသာ
ပါမောက္ခ ဆရာကြီးစိတ်ထဲတွင် မယုံ
သင်္ကာဖြစ်၍ ဒေါသများ လွှမ်းမိုးလာ
လေတော့သည်။

မျက်စပ်ဝိုင်းဝင်၊ ဆံတွစ်ပင်တည်း
ချစ်ခြင်းမယား၊ ရည်းစားလူလု အူနွှာရွဲ
ခတ်၊ အသည်းစပ်က ဆိုသော စကား
ကဲ့သို့ မယားထိ ဓားကြည့်ဆိုလေသည်
မှာ ဓားဆွဲ၍ သတ်လိုသော စိတ်ပေါ်
လာလေတော့သည်။ ဆရာကြီး၏
ဒေါသသည် တဏှာလောဘကြောင့်
မောဟအမှောင်ဖုံးစေခဲ့၏။ ပညာရှိ
ပုရောဟိတ် ဒီသာပါမောက္ခ ဆရာကြီး
ဖြစ်၍သာ ရှေ့ဒေါသကို ထိန်းလျက်
စဉ်းစားဆင်ခြင်နိုင်ပေသည်။ သို့သော်
မီးခဲ ပြာဖုံးထားသလို၊ ပြာဖယ်က မီးခဲရဲ
လျက်ရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေတော့၏။

ငါသည် ငါ၏အိမ်၌ အဟိသက
ကို သတ်သည်ဖြစ်လျှင် ဒီသာပါမောက္ခ
ဆရာသည် သူ့ထံ၌ ပညာဆည်းပူး
သော တပည့်ကို သတ်သည်ဟု အတိုင်း
တိုင်းအနယ်နယ်မှ သိကြပြီး ငါ့ထံ
ပညာသင် တပည့်များ လာရောက်ကြ
တော့မှာ မဟုတ်တော့။ သို့ဆိုလျှင်

လောဘလောဘ ပူဇော်ဆည်းကပ်မှု နည်း ပါးသွားမည်။ ငါ့အတွက် အကျိုးမရှိ အကျိုးပုတ်သာ ရပေမည်။ ထို့ကြောင့် ပရိယာယ် ဆင်၍ ငါ့ထံ၌ မနေနိုင် အောင်၊ သူတစ်ပါးသတ်လျှင်လည်း သတ်လွယ်အောင်၊ ရာဇဝတ်မှုကျူး လွန်အောင် ငါကြံမည်ဟူ၍ စိတ်ကူး လျက် တစ်နေ့တွင် ဆရာကြီးသည် တပည့် အဟိသကကို ခေါ်၍...

“ချစ်တပည့်ကြီး အဟိသက၊ သင်သည် အမျိုးမြတ်သူ၊ ပညာတတ် သူ၊ လိမ္မာသောသူ၊ ဆရာဝတ္တရား ကျေပွန်သူ၊ လိမ္မာရေးခြား ရှိသဖြင့် သင့်လိုတပည့်မျိုး ငါမှာမဟုတ်။ သင့် ကို ငါ ပညာမချွင်းမချန်သင်ပေးပါအံ့။ သင်က ငါ့အား အထူးအနေဖြင့် လွန် ကဲစွာ ပူဇော်မှ ငါ အကုန်သင်ထိုက်ပေ မည်။ သင် ပူဇော်နိုင်ပါမည်လော”

ဟု မေးရာတွင်...

“ဆရာကြီး... ဆရာအီပေါ် မည်သို့ကျေးဇူးဆပ်ရပါမည်နည်း၊ ပြော ပါ။ ပူဇော်ပါမည်”

“ဒါဆို ငါ့တပည့် လူတို့၏ လက် ညှိုးတစ်ထောင် ပူဇော်ရပေလိမ့်မည်”

“ပူဇော်ပါမည် ဆရာကြီး။ ပြည် စုံအောင် ဆောင်ရွက်ပါတော့မည်။ စိတ်ချပါခင်ဗျာ”

အဟိသကသည် ဆရာ၏ ခိုင်း စေချက်ကို အမှန်ပင် ယုံကြည်သဖြင့် ဓား၊ လှံ၊ လေး၊ ခြားမီးပေါက်ဟူသော လက်နက်မျိုးစုံကို ယူဆောင်လျက် ဒီသာပါမောက္ခကြီးအား ရိုသေစွာ ကန်တော့ပြီး လူသူမနီးသော တောကြီး ထဲသို့ ထွက်ခဲ့လေရာ ထိုတောအုပ်ထဲ သို့ ဖြတ်သွားကြသော ကုန်သည် ယောက်ျား၊ မိန်းမ ခရီးသွားများကို သတ်ဖြတ်၍ လက်ညှိုးများကို ယူလေ

တော့သည်။

သူသည် ပညာတတ်၊ ပညာရှိသူ ဖြစ်ပါလျက် ဆရာကြီး၏ စေခိုင်း ချက်အား လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ အမှောင်ဖုံးလျက် ရလာသော လက် ချောင်းများကို မရေမတွက်ဘဲ သစ်ပင်ခွ ကြား တင်ကာထားစေ၏။ ထိုအချိန် အစာရှာသော ကျီးငှက်တို့က အစာ ထင်မှတ်၍ ထိုးဆိတ် စားသောက်ကြ သဖြင့် တဖြည်းဖြည်းပျောက်ဆုံးခဲ့ရ လေတော့သည်။ မှန်းချက်နှင့် နန်းထွက် က တလွဲစိဖြစ်လေ၏။

ထိုအခါ ဤသို့ထားလျှင်တော့ လက်ညှိုးတစ်ထောင်ပြည့်နိုင်မှာမဟုတ်။ ဆင်ခြင်တုံတရားထားကာ လက်ညှိုး များကို ပန်းကုံးသီသကဲ့သို့ တစ်ချောင်း ချင်းသီကာ လည်တွင် ဆွဲထားလေ တော့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ လည်၌ ဆွဲသော ပန်းကုံးသည် လက်ညှိုးပန်း

ကုံးဖြစ်သဖြင့် “အင်္ဂုလိမာလ” ဟူ၍ လူအများက မှည့်ခေါ်တော့သည်။

ဤတောအုပ်အတွင်း ထင်းရှူး ဟင်းရွက်ခူး သွားကြသောသူတို့ မှီ သလောက် ရှားလာလေ၏။ ခရီးသွား သူများလည်း ကြောက်ရွံ့ကြသဖြင့် မသွားဝံ့ကြ။ ထိုအခါ အဟိသကသည် ညအချိန် ရွာတွင်းသို့ ဝင်ကာ လက်ညှိုး များကို ဖြတ်သတ်ခဲ့လေ၏။ လူတို့ သည် အင်္ဂုလိမာလအား ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်နေကြသဖြင့် ခြံစည်းရိုးများ ကာ၍ ဆူးခက်၊ ဝါးချွန်များ စိုက်ထောင် ကာ နေကြရလေ၏။ ထိုဆူးဝါးချွန်များ ကို ခုန်ကျော်လွှားကာ အိမ်များအတွင်း ရှိ ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့ကို သတ်ဖြတ် ၍ လက်ညှိုးကို ဖြတ်စေသည်။ လူများ စုဝေး၍ လိုက်ကြသောအခါ လျင်မြန် သောအဟုန်ဖြင့် ပြေး၍ တောသို့ ခိုဝှဲ ပျောက်ကွယ် ပုန်းအောင်းခဲ့လေ၏။

အင်္ဂုလိမာလသည် ထွားကျိုင်း သန်မာသောယောက်ျားဖြစ်၍ သုံးယူနေ ရှိသောခရီးကို တစ်ဟုန်တည်းပြေးနိုင် လေ၏။ (တစ်ယူနေရာ ၁၃မိုင်ခန့်)လိုက် ဖမ်းဆီးရန် မည်သူမှ မမိနိုင်။ လက် တွင် ရှိသော ဓား၊ သံလျက်သည် စကြာကဲ့သို့ ပတ်လည်လည်စေ၏။ သားကောင်ကို လိုက်သော ကျားခြင် ကဲ့သို့ ခုန်ပျံကျော်လွှား တစ်ရိန်ထိ ရောက်လာကာ နံဘေးကို ပုတ်ခတ် လျက် လက်ဝါးဖြင့် ကာပြီး တစ်ခေ ချင်း ဦးခေါင်းကို ဖြတ်၍ သတ်ကာ လက်ညှိုးကို ယူစေသည်။

အင်္ဂုလိမာလ၏ သောင်းကြား ရက်စက်မှုကြောင့် ရွာကြီး၊ ရွာငယ်များ ပျက်စီးသဖြင့် တစ်ရွာနှင့် တစ်ရွာ ပေါင်းကာ နေကြရ၏။ ထိုရွာသို့ ငါ့ညီ လျှင် သားသမီး မြေးများကို ခေါ်

အထူးထုတ်

...အနီး ဆူးချုံများ ကာရံထား
...နေကြလေသည်။ ပြည်သူပြည်
...တို့သည် ကျီးလန်စာစား၊ အားကိုး
...ရုံဖြစ်ကြသဖြင့် ဘုရင့်ထံ တိုင်
...လေတော့သည်။

“အရှင်မင်းကြီး...ကယ်တော်မူ
...ဘုရား။ ကျွန်တော်မျိုးတို့ရွာများ
...ညီနီကုန်ပါပြီ။ ယောက်ျား၊ မိန်းမ
...သုံး သတ်ဖြတ်ကာ ဆိုးသွမ်းနေ
...အင်္ဂုလိမာလကို ဖမ်းဆီး အရေး
...တော်မူပါ ဘုရား။”

“ဟယ်...ငါ၏ တိုင်းပြည်မှာ
...အလွန်ထိတ်လန့်စရာ သတင်းပါလား။
...မနက်ဖြန် မြင်းစီး
...သွားကောင်း ငါးရာနဲ့ ဒီလူဆိုးကြီးကို
...ဆီးပေးတော်မူမည်”

“မှန်လှပါ။ ဝမ်းသာကြောင်းပါ
...ဘုရား”

ထိုအမိန့်ကို ပညာရှိ ပုရောဟိတ်
...ကြီးက အိမ်မှ မန္တနီ ပုဏ္ဏားမ
...အား ပြန်၍ ပြောပြလေသည်။

“ပုဏ္ဏားမကြီးရေ... ဒီဒိုးသူ
...လူမိုက်ကြီးဟာ သင် ဘယ်သူထင်
...သတန်း။ တခြားလူ မဟုတ်ပါနိုးလား။
...အဲဒီသား အဟိံသကဖြစ်တယ်။ မနက်
...ဖြန် မြင်းစီးသူရဲကောင်း ငါးရာနဲ့ ဖမ်းဆီး
...သတ်သင်တော့မည်ကွဲ့”

“အမလေး... ကိုယ်ကျိုးနည်းပါ
...အဲဒါ ငါတို့သား အဟိံသက ဖြစ်ရလေ
...တယ်။ လူလေးရဲ့”

“အေး... မင်းသား လူမိုက်
...သူဆိုကြီးပဲ။ ရာဇဝတ်မှုသင်ပြီကွဲ့”

“ဒီလိုဆို အရှင်ပုဏ္ဏားကြီးရယ်၊
...သားကို သွားခေါ်ပေးပါလား”

“ဘုရင့်အမိန့်ဆိုတော့ အာဏာဖီ
...ဆန်လို့ မရဘူးကွဲ့၊ ကြာလား”

“အရှင်... ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်မ
...အိမ်တိုင်သွားခေါ်ပါရစေ”

“ရှင်မ ပုဏ္ဏားမကြီး၊ သင့်သား
...က ဒိုးသူ လူမိုက်ကြီးဖြစ်သွားပြီ။ သူနိုး
...လူမိုက်ကို ငါ့သား၊ ငါ့တူဆိုပြီ အရော
...တဝင် မပြုပါနှင့်။ မင်းညီမင်းသား
...လည်း ငါ့အား ချစ်ခင်သည်ဆိုပြီးတော့
...ကရမပြု အလေးမမူ မလုပ်ရဘူး။ မိန်းမ
...တို့ကိုလည်း ငါ့အလိုလိုက်သူဟူ၍ ချစ်
...ကျွမ်းမဝင်စေရလို့ ပညာရှိ သူတော်
...ကောင်းတို့ ဆိုကြပါတယ်။ သင့်သား
...က ကြမ်းတမ်းတဲ့ စိတ်၊ ခက်ထန်သော
...သဘောရှိသူမို့ မသွားပါနှင့်လားကွယ်”

“အရှင်ပုဏ္ဏားကြီး...ကျွန်မကို
...သားက သတ်လိုက် သတ်ပါစေ၊ သေ
...ရဲပါတယ်”

မိခင်ဆိုတော့ သားအပေါ် အလွန်
...ချစ်ခင်တွယ်တာပါတယ်။ သားသေရမှာ
...ကို မမြင်လိုလှပါ။ ပုဏ္ဏားမကြီးသည်
...သားအတွက် ရတက်မအေး။ တစ်ည
...လုံး အိပ်၍မပျော်။ နံနက်မလင်းခင်
...သားစားရန် စားမြိန်ထုပ်ကို ယူငင်ကာ
...အင်္ဂုလိမာလ နေထိုင်ရာ ဇာလီယ
...တောအုပ်သို့ သွားခဲ့လေသည်။

ထိုနေ့မှာပင် အင်္ဂုလိမာလက
...မိမိသတ်ခဲ့တဲ့ လူတွေလည်း မနည်း
...တော့။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ခံကာ
...ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် ကြုံခဲ့ပေပြီ။ ဆရာမှာ
...သော လက်ညှိုးပေါင်းတစ်ထောင်ပြည့်
...တော့မည်ဟုထင်ကာ ရေတွက်ကြည့်
...လိုက်ရာ...

“ဟာ... ကိုးရာကိုးဆယ်ကိုး
...ချောင်းပါလား။ တစ်ချောင်းသာ လို
...တော့သည်။ ဒီနေ့တော့ တစ်ယောက်
...သာဖြစ်၍ သတ်ရတော့မည့် နောက်
...ဆုံးနေပါလား။ ငါ ပထမ မြင်သူကိုသာ
...သတ်၍ လက်ညှိုးတစ်ထောင်ပြည့်စေ
...မည်။ ဆရာကြီးအား ပူဇော်သက္ကာယ
...ပြုပြီးလျှင် အဇ္ဈာရသ (၁၈)ရပ် ပညာ
...တတ်မြောက်အောင် အမြန်သင်၍ မိခင်

ဖခင်တို့ထံသို့ ပြန်အလုပ်အကျွေးပြုပါ
...တော့မည်”

ထိုသို့ ကြံစည်စိတ်ကူးပြီး တော
...အလယ်မှ ထွက်ခွာပြီး ပုန်းလှိုးကာ
...စောင့်နေလေတော့၏။ မိခင် ပုဏ္ဏား
...မကြီး မန္တနီသည် တောအုပ်အနီးသို့
...ချဉ်းကပ်လာလေတော့သည်။

“သားရေ...လူလေး အဟိံသက၊
...အမေပါကွယ်။ မင်းကြီးက ဒီနေ့ပဲ မင်း
...ကို ဖမ်းဖို့ မြင်းစီးသူရဲကောင်း ငါးရာ
...ထွက်လာပြီ။ မင်းကို သတ်ကြတော့
...မယ်ကွဲ့၊ ထွက်ခဲ့ပါကွယ်။ သားအမြန်
...လာခဲ့ပါ”

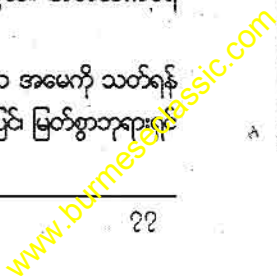
ဟု အော်ဟစ်ကာ နေလေ၏။

ထိုအခါ အင်္ဂုလိမာလသည် ထို
...မိန်းမကို သတ်အံ့ဟု ကြံစည်လျက်
...စောင့်လင့်နေ၏။ ပုဏ္ဏားမကြီးသည်
...သားကို ခေါ်ရင်း အင်္ဂုလိမာလနှင့် နီး
...ကပ်လာလေသည်။ တစ်ချောင်းသော
...ခဲနက်ဆုံး လက်ညှိုးဖြတ်ရန် ဆုံးဖြတ်
...ပြီးဖြစ်သဖြင့် မောဟအမိုက်မှောင်ဖုံး
...လွှမ်းနေသည့်စိတ်ကြောင့် ခေါသ
...အမှောင်က သတ်ကို သတ်ရမယ်။
...အမေရယ်၊ အဖေရယ် မသိတော့။
...တစ်ချောင်းကို ပြည့်ရမယ်။ ဆရာ့ကို
...ပူဇော်ရမယ်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ကာ
...လောဘအမှောင်ကြောင့် အမှောင်
...တိုက်ဖဲ့နေသော စိတ်ရိုင်း စိတ်ဆိုကြီး
...က လောကကြီးကိုပါ မှောင်စေမည်။
...လူကလည်း မိုက်စေရန် တိုက်တွန်း
...နေပေ၏။

အင်္ဂုလိမာလနှင့် မန္တနီ ပုဏ္ဏားမ
...ကြီးတို့ တွေ့ကြုံပြီ။

“သားရေ...လူလေး အင်္ဂုလိ
...မာလ အမေပါကွယ်။ အဟိံသကရေ
...လာပါကွယ်”

အင်္ဂုလိမာလ အမေကို သတ်ရန်
...လိုက်မည့်ဟန်အပြင် မြတ်စွာဘုရားရှင်

ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ရှေ့မှ နေ၍ စကြိုကြွလျက်နေပါတော့သည်။ အင်္ဂုလီမာလသည် မြတ်ဗုဒ္ဓကို မြင်လျှင်-

“ရဟန်းလည်း သတ်တော့အံ့”

ဟု စိတ်ကူးကာ ပြေးလာခဲ့၏။ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် လူ့ဆိုးကြီး အင်္ဂုလီမာလ မမီနိုင်အောင်ပင် ဣစ္ဆာဘိသင်္ခါရကို စီရင်ကာ မြေကြီးပေါ်တွင် လှိုင်းတံပိုး ထထကဲ့သို့ နိမိတ်မြင့်တင်ပြုလျက် အင်္ဂုလီမာလကို ခြေမှု မလှမ်းကြွနိုင်အောင် ဖန်တီးလေသည်။ ဆူးခရောင်းတောကြီးပမာ နင်းရလေတော့သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် စည်မျက်နှာကဲ့သို့ ညီညာသော မြေပေါ်တွင် သပ္ပာယ်စွာ ကြွတော်မူလေရာ အင်္ဂုလီမာလသည် မြေညီရာသို့ ရောက်လျှင် မြတ်ဗုဒ္ဓက အလယ်သို့ ရောက်စေလေ၏။ ထိုအခါ အင်္ဂုလီမာလသည် ကြိုးဝါးလေတော့သည်။

“သယ်... ငါ့ကို ဘယ်သူမှ ပြိုင်၍မနိုင်၊ အင်္ဂုလီမာလတံ့၊ ဟေ့... ရဟန်း၊ သင့်လက်ညှိုးကို ငါဖြတ်မည်။ ဟားဟားဟား”

ထိုသို့ကြိုးဝါး လက်ခမောင်းခတ်လေသော် တောမီးလောင်ကျွမ်းသကဲ့သို့ တစ်ဟုန်ထိုး အာခေါင်အာရင်း အသံကုန်ဟစ်လျက် မြတ်ဗုဒ္ဓအား တစ်ဟုန်ထိုး မနားတမ်း လိုက်လေတော့၏။ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် မနီးမဝေးမှနေ၍ ကြွနေသည်ကို မမီနိုင်ဖြစ်နေသော အင်္ဂုလီမာလက စိတ်ဆိုးစိတ်အိုက်ဖြင့် ခေါသအမှောင်၊ လောဘအမှောင်၊ မောဟအမှောင် တိမ်တိုက်ကြီးဖုံးကာ မသိစိတ်က ကြီးစိုးလျက် သုံးယူနေစွာ ခန့်လောက်ကို တစ်ဟုန်ထိုး ပြားပြေးသကဲ့သို့ လိုက်လေ၏။ မြတ်ဗုဒ္ဓက ရှေ့မှနေ၍ ရပ်တော်မူ၊ အင်္ဂုလီမာလက လိုက်၊ တဖြည်းဖြည်း မောကြီး

အမောင် အင်္ဂုလီမာလ . . .

ငါ သည် သူ့တစ်ပါးအသက်သတ်ခြင်း

မကောင်းတဲ့အလုပ်ကို မလုပ်ပါ။

ရှောင်ကြဉ်သည်ဖြစ်၍

အပါယ်သို့ မဟားရောက်ပါ။

သူကတိဘုံတွင် အမြင့်မြတ်ဆုံး

သန္တိသုခ နိဗ္ဗာန်ရမ်းဝင်္ဂသာ

တည်၍ ငါကား ရပ်နေသူဖြစ်၏။

သင့်မှာကား ဒုစရိုက်တရားများစွာကို

ပြုလုပ်ခဲ့၍ သတ္တဝါများအပေါ်

သနားကြင်နာ ချစ်ခင်မှုမရှိ၍

ကောင်းသော စရိုက်မရှိ။

ပန်းကြီးကျလျက် ချွေးဒီးဒီးကျလေတော့သည်။

“ငါ ဟိုတုန်းက လိုက်လျှင် သမင်၊ ဒရယ်၊ ချေငယ်၊ ယုန်၊ ကြောင်သည်ပင် ငါ့လက်က မလွတ်ပါ။ ယခု ငါ အမြန်ဆုံးပြေးပါလျက် ဒီရဟန်းကို ငါမမီ၊ အံ့ဖွယ်ပါသား”

အကြံပြုလျက် ရပ်ပြီး...

“အရှင်ရဟန်းကြီး...ရပ်ပါဦး၊ ရပ်ပါဦး”

ထိုအခါ မြတ်ဗုဒ္ဓသည်...

“ငါက ရပ်နေသည်၊ သင်ကား မရပ်”

ဟု မိန့်လေ၏။

“အရှင်ရဟန်းကြီး...သင် မရပ်ပါဘဲ ငါ့ရပ်နေသည်ဟု မမှန်စကား မဆိုပါနင့်။ ကျွန်ုပ်ရပ်နေသည်ကို

သင်ကား မရပ်ဟုလည်း ဘာကြောင့် မုသာဝါဒစကားဆိုပါသနည်း”

“အမောင် အင်္ဂုလီမာလ... ငါသည် သူ့တစ်ပါးအသက်သတ်ခြင်း မကောင်းတဲ့အလုပ်ကို မလုပ်ပါ။ ရှောင်ကြဉ်သည်ဖြစ်၍ အပါယ်သို့ မလားရောက်ပါ။ သုဂတိဘုံတွင် အမြင့်မြတ်ဆုံး သန္တိသုခ နိဗ္ဗာန်ရမ်းဝင်္ဂသာ တည်၍ ငါကား ရပ်နေသူဖြစ်၏။ သင့်မှာကား ဒုစရိုက်တရားများစွာကို ပြုလုပ်ခဲ့၍ သတ္တဝါများအပေါ် သနားကြင်နာ ချစ်ခင်မှုမရှိ၍ ကောင်းသော စရိုက်မရှိ စာရိတ္တပျက်ယွင်းသူဖြစ်လို့ သေသော အခါ၌ အပါယ်လေးဘုံတို့ တည်ရာ ဖြစ်သော ငရဲ၊ ပြိတ္တာ၊ တိရစ္ဆာန်၊ အသူရကာယ်တို့၌သာ ကေနရောက်ရမည် ဖြစ်၏။ ထို့အတွက် ရပ်နားသည် မဟုတ်၊ ပြေးနေသူဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ငါက ရပ်နေသူ၊ သင်က မရပ်သူဟု ငါဆိုပါ၏”

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ စကားကို အင်္ဂုလီမာလ ကြားလေသော် နားထဲ၌ အေးချမ်းသော အရသာကို ခံစားရပြီး...

“ဤအနစ်သာရနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ဆိုသူသည် သုံးလောကထွတ်ထား ဝေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်သာ ဖြစ်ပေမည်။ ငါသည် မကောင်းမှု ဒုစရိုက်များကို မှားယွင်းကျင့်ကြံနေခဲ့သည်။ ငါသေသော် ဒုဂတိဘုံသို့ လားရမည်ဟု မြတ်ဗုဒ္ဓ မိန့်၏။ ငါအား သနားသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ တောထဲသို့ ကြွလာခြင်းဖြစ်ပေမည်”

အင်္ဂုလီမာလသည် မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည့်ညှိသော သဒ္ဓါတရားနှင့် နှစ်သက်သော ဝိတိဝါးပီးတို့ဖြင့် ရိုသေကျိုးနွဲ့စွာ ဘုရားရှင်ရှေ့ဝယ် စား၊ သံလျက်ကို ချလျက် ဝပ်ချပြီး...

“မြတ်စွာဘုရား... ကျွန်ုပ်အား

မြတ်ဗုဒ္ဓ
အထူးထုတ်

“အိုးမြောက်တော်မူပြီး ယုတ်မာ
အကျင့်ဟူသမျှကို ပယ်ခွာပေး
တော်မူပါ ဘုရား”

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် အင်္ဂုလိမာလအား
ဆယ်သားကဲ့သို့ သနားတော်မူပြီး
အထူးဟောကြားကာ မင်ဆိုင်မည့်
အထက်အပုံကို သိတော်မူပေရာ
အိတ်ကျဟောတော်မူပါ၏။

(ရဟန်းလာလော့၊ ဒုက္ခအဆုံး
အမြတ်ဆုံး တရားကို ကျင့်လော့)ဟူ၍
အကြိမ်တိုင် ခေါ်တော်မူရာ ခဏ
အကြာ လူအတတ်အစား ဆံမှတ်ဆိတ်
အကုန်ကွယ်ပျောက်လျက် သပိတ်
အင်္ဂုလိမာလအပုံကို ပြန်၍ တကွ
အသွင်ဆောင်လျက်ပင် “ခိဗ္ဗု
အိတ်” ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်
မူလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် မယဉ်ကျေး
အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသူ လူခိုက်ကြီး
တစ်ယောက် ရဟန်းအသွင်ဖြင့် နောက်တော်
မူ၍ ကြွစေ၍ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်
တည် ကြွချီတော်မူလေ၏။

ပုဏ္ဏားမကြီး မန္တနီသည် သား
အားကို မြင်လျှင် ဝမ်းသာအားရနှင့်
အောက်တော်မူ လိုက်လေတော့သည်။
မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားနှင့် သား ရဟန်းတို့ ကြွ
အသည်ကို ဝမ်းသာသော မနောပီတိ
ဖြင့်ပွားနေခဲ့၏။

ထိုအခါ မြတ်ဗုဒ္ဓသည်...
“ချစ်သား... မိခင်နှင့် ခွဲခွာပြီး
နှစ်တွေကြာအောင် အဘယ်မှာ နေခဲ့
သနည်း။ ဘယ်သို့ စားခဲ့သနည်း။
ဘယ်သို့ အိပ်ခဲ့သနည်း။ ဘာကြောင့်
ခက်ခက်ကြမ်းကြုတ်သော အပြုအမူ
ကို ပြုခဲ့ရပါသနည်း။ ယခု မိခင်အိမ်သို့
သွားမည်လော”

မြတ်ဗုဒ္ဓက အဖန်ဖန်မေးလေရာ
အင်္ဂုလိမာလသည် မိခင်အား

အကြောင်းစုံ အကျိုးစုံ ပြန်ပြောလေ
တော့သည်။

“ယခု ဘုရားသခင်သာလျှင်
ကျွန်ုပ်အား မျက်မြင်ဘဝ၊ နောင်
တမလွန်ဘဝတို့တွင် ချမ်းသာအောင်
ချီးမြှောက်နိုင်သူဖြစ်၍ ဘုရားနောက်
သို့သာ လိုက်ပါတော့မည်”

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် သာဝတ္ထိပြည်သူ
ပြည်သားများ သိစေလိုသဖြင့် မြို့အနီးမှ
မြှောက်၍ ကြွချီလေရာ ဇေတဝန်ကျောင်း
သို့ ဝင်တော်မူလေ၏။ မန္တနီ ပုဏ္ဏားမ
ကြီးသည် သား ရဟန်းကို ဖူးမြော်ပြီး
ဝမ်းသာအားရတော်မူလျက် မိမိအိမ်သို့
ပြန်လေတော့သည်။

မြို့သူမြို့သားများသည် အံ့သြ
ခြင်း ဝမ်းသာခြင်းနှင့်အတူ မြတ်ဗုဒ္ဓအား
ရိုသေစွာ ဦးညွတ်ကြလျက် ရပ်နေကြ
ပါသည်။

ထိုအခါ၌ ကောသလမင်းကြီးနှင့်
စစ်သည်တို့သည် အင်္ဂုလိမာလ လူခိုက်
ကြီးကို ဖမ်းဆီးနိုင်ရန် စစ်ချီ၍ ထွက်
တော်မူလာခဲ့စဉ် ပြည်သူများက
လျှောက်ထားကြရာမှာ...

“မုန်ပါ ဘုရား၊ မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား
ထံတော်သို့ အင်္ဂုလိမာလ ပါသွားပါပြီ
ဘုရား”

“မိဆိုရင် ငါကိုယ်တော် ဇေ
တဝန်ကျောင်းသို့ ကြွရောက်တော်မူ
မယ်”

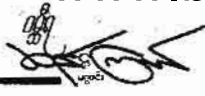
“မုန်ပါ ဘုရား၊ ကြွချီတော်မူပါ”
မင်းကြီးသည် စစ်တပ်ဗိုလ်ခြေ
မြောက်မြားစွာနှင့် ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်သို့ ဝင်ရောက်၍ ဗုဒ္ဓမြတ်ဗုဒ္ဓအား
ရိုသေစွာ လျှောက်ထား မေးမြန်းလေ
တော့သည်။ ထိုအချိန် ဘုရားရှင်အား
ကန်တော့ရန် ထွက်လာသော ရဟန်း
အသွင်ဖြင့် မြင်ရသဖြင့် မျှမတ်ကြီးများ
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ကြလေသည်။

“ဘုန်းတော် အလွန်တရာကြီး
မြတ်တော်မူသော မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား...
လှပေါင်းထောင်ကျော်မက သတ်ထား
သော လူဆိုးလူခိုက်ကြီးအား ရဟန်းပြု
ခွင့်မပေးပါနင့်။ ဘုရားတပည့်တော်တို့
ဖမ်းဆီး၍ အာဏာသား အပ်နှံခွင့်ပြု
တော်မူပါ ဘုရား”

“အသင်မင်းကြီး ကောသလ၊
ဤသူသည် ကံကြွေးဆပ်၍ ကုန်ခဲ့ပြီ။
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်နေသူဖြစ်လို့
စီရင်ခွင့် မပြုနိုင်ပါ”

ထိုနောက် မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ကော
သလ မင်းကြီးအား တရားရေအေး
တိုက်ကျွေးဟောကြားတော်မူသဖြင့်
မင်းကြီးက သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ပြီး
ကောင်းချီးပေးတော်မူကာ နန်းတော်
သို့ ပြန်ကြွလေ၏။

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့သို့ အင်္ဂလိမာလ ရဟန်းကြီးသည် ရွာထဲသို့ ဆွမ်းခံထွက်တော်မူစဉ် ရွာသူရွာသားများ ရုတ်ရုတ်သံသံ တုတ်၊ ဓား၊ လှံ၊ လေး၊ ခဲလုံး၊ အုတ်ခဲများကို ကိုယ်စီကိုင်လျက်...

“သူသည် ငါတို့ဖခင်၊ မိခင်၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေကို သတ်ဖြတ်သူဖြစ်သည်”

ဟု ဆိုကာ ဝိုင်း၍ ပစ်ခတ်ရိုက်ပတ်ကြသည်။ တချို့က ဆွမ်းမလောင်းသည့်အပြင် ခြံတံခါး၊ အိမ်တံခါးများ ပိတ်၍ ပုန်းအောင်းနေကြ၏။ ဆွမ်းလက်တစ်ဖက်ပင် မရ၊ ဟင်တစ်ဖတ်မရသဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွခဲ့ရလေသည်။ ကျောင်းသို့ ရောက်၍ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားတော်မူရာ...

“ချစ်သား၊ အင်္ဂလိမာလ... သင့်ရန်ကြွေးရှိသူ ရွာသားများက အံ့ကြိတ်၍ ပြေးလွှားကြကုန်၏။ ဆွမ်းတစ်နပ် တစ်ခွန်းမရခဲ့သည်မှာ သင်ကျူးခဲ့သော ပါဏာတိပါတကံကံ ခိဋ္ဌဓမ္မအကျိုးပေးတည်း။ သင့်ရဲ့ သတ္တမဇော စေတနာသည် လည်းကောင်း၊ အလယ်ဇော စေတနာသည် လည်းကောင်း အဟောသိက်-အလဟသဖြစ်ရလေတော့၏”

ဟု တရားပြ ဟောကြားတော်မူပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ အင်္ဂလိမာလ ရဟန်းကြီး ဆွမ်းခံထွက်စဉ် ရွာထဲ၌ အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦး မီးဖွားနိုင်သည်ကို ကြားသိ၍ မြတ်ဗုဒ္ဓအား ထိုအမျိုးသမီးသည် အလွန်နာကျင်ခံခက်အာဝေဓိက ဝေဒနာဒုက္ခ ခံစားနေရသည်ကို နိဿလေးစားစွာဖြင့် လျှောက်ထားလေ၏။ ထိုအခါ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် အင်္ဂလိမာလ ရဟန်းကြီးအား ဂါထာတော်တစ်ပုဒ်ကို သင်ယူစေလေ၍

သစ္စာဆို ပရိတ်တော်ရွတ်ဖတ်စေပါသည်။

“ချစ်သား... ဤပရိတ်တော်ဖြင့် သစ္စာပြုလော့”

“ပရိတ္တံယံ ဘဏ္ဍန္တဿ၊ နိသိန္ဓုဌာန စောဝနံ၊ ဥဒက ဝိဇ္ဇိ ဝိနာသေတိ၊ သဗ္ဗမေ ဝပရိဿယံ။

သောတ္တိနာ ဂဗ္ဘဥဌာနံ၊ ယဉ္ဇသာစေတီ၊ တခံဏေ၊ ဝေရဿ အင်္ဂလိမာလဿ၊ လောကနာထေ၊

နဘာသိတံ၊ ကပ္ပဥဌာယိ၊ မဟာတေဝံ ပရိတ္တံ တံ ဘဏ္ဍာမဟေ။

ယတောဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာဇာတော့၊ နဘတိဇာနာမိ၊ သဒ္ဓိစ္စမိဏံဝိဝိတာ။

ဂေါယောပေတာ၊ တေန သဇ္ဇေန သောတ္တိတေ ဟောတု၊ သောတ္တိဂဗ္ဘဿ”

ထိုဂါထာတော်ဖြင့် သစ္စာပြု၍ မီးဖွားနိုင်သူ အမျိုးသမီးငယ်အား ရွတ်ဖတ်ပေးတော်မူရာ တစ်ခဏချင်းပင် ပဋိသန္ဓေ လွယ်ကူစွာ မွေးဖွားနိုင်ခဲ့ပေ၏။ အရှင်အင်္ဂလိမာလ၏ ပရိတ်တော်အစွမ်းကြောင့် အသက်အန္တရာယ်မှ ကယ်တင်နိုင်ခဲ့သဖြင့် ပြည်သူ့ပြည်သားများသည် ရန်သူကြီးဟု မထင်ကြတော့။ အမျက်ကွယ်ပျောက်၊ အလင်းအမှန်မြင်ရလေတော့၏။ တန်ခိုးကြီးသော အင်္ဂလိမာလဟု ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြလေတော့သည်။

လောကကြီး အမှောင်ဖုံးခဲ့သော်၊ နေကွယ် လပျောက်ရှိခဲ့သော် သိပ္ပံပညာအတတ်ဖြင့် အလင်းကို ပေးနိုင်၏။ တစ်ခဏသော် အလင်းရရှိနိုင်သည်။ ထာဝရ မရရှိနိုင်။ သဘာဝအမှောင်ကို အံ့တုနိုင်ခဲ့၏။ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ခဲ့၏။ ဘဝအမှောင်ကိုတော့ မယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပေ။

လူသားတို့၏ လောဘ၊ ဒေါသ၊

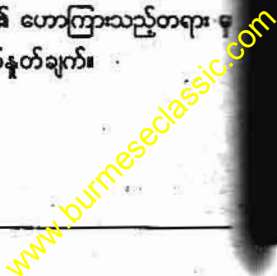
မောဟအမှောင်၊ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ဖုံးခဲ့သော် ထိုစိတ်ရိုင်း၊ စိတ်မိုက်ကို စိတ်ကောင်း၊ စိတ်ဖြောင့် ဖြစ်စေရအောင် မြတ်ဗုဒ္ဓဟောကြားခဲ့သည့် ဓမ္မနည်းအလင်းရစေခဲ့သည်။ ထိုအလင်းရသူသည် သောတာပန်အဆင့်မှ နိဗ္ဗာန်မက်ဖိုလ်အထိ ထာဝရအလင်းကို ရရှိနိုင်ပေသည်။ သောတပတ္တိဖိုလ်တွင် ခံစားနိုင်ပေသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓနှင့် တွေ့ကြုံရသည့် သာသနာတွင်းကာလဖြစ်၍သာ ကျွတ်တမ်းဝင်ပေသည်။ အကယ်၍ သာသနာပကာလဖြစ်နေချိန် မြတ်ဗုဒ္ဓမရှိတော့သည့် အချိန်ဆိုပါလျှင် ထိုလူဆိုးသူဆိုး လူမိုက်ကြီး အဟိံသက ခေါ် အင်္ဂလိမာလသည် တရားမရ၊ အမိုက်ဇာတ်ခင်း၍ ပါဏာတိပါတကံကို အကြိမ်များစွာ ကျူးလွန်နေချိန်မှာ ကေနိဖြစ်ပါ၏။ လောကကြီးက မှောင်လူက မိုက်နေပါဦးမည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမကို ခံလျက် လောကအမှောင်ထဲမှ လူမိုက်ကြီးဘဝ တရားအလင်းနှင့် ကျွတ်တမ်းဝင်ခဲ့ရပေသည်။ ဤသည်မှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အောင်ခြင်းရုပ်ပါးအပေါ်အဝင်မာရုံ၊ ယက္ခံ၊ ဂဏံ၊ တေရုံ၊ ဝိနိဗ္ဗာနဓမ္မသစ္စကံ၊ နာဂံ၊ မခံဝိနောဇေတု။ ထိုရုပ်ယောက်သော တေရုံ-စောရသူဆိုး လူမိုက်ကြီး ကျွတ်တမ်းဝင်၍ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး နိဗ္ဗာန်မက်ဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ပါပေတော့သတည်း။

* * *

မင်းဆိုးမင်းမြဲရေးခါစခါ

ကျမ်းကိုး ၊
- ဓမ္မကထိက ဆရာတော်ဘုရားကြီး တစ်ပါး၏ ဟောကြားသည့်တရား မူကောက်နှုတ်ချက်။

ကျောက်ခမောက်ဘုရားစေတီတော်
မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဓေတုတ္တရာမြို့။

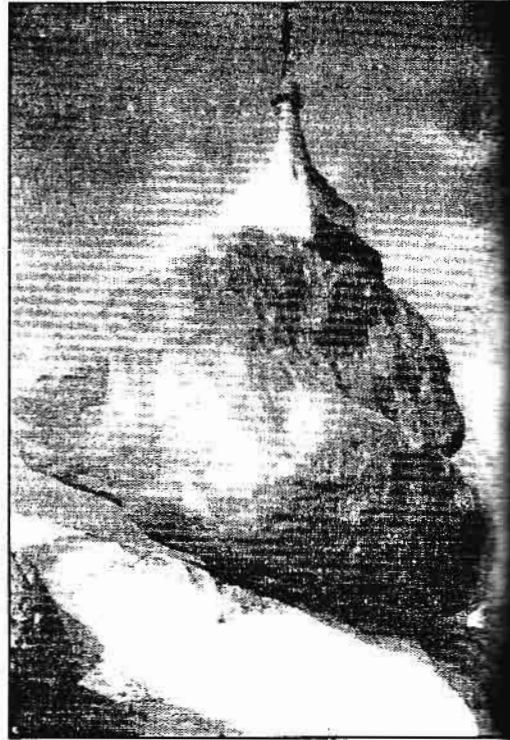
မကွေးတိုင်း စေတုတ္ထရာမြို့နှင့် ကျောက်ခဲပေက်အမျိုးမျိုးကို ရေတက်ခွဲစဉ်

■ တွင်းကြီးသား တင်ဝင်းဦး ■

အောက်တိုဘာလ လောက်ကတည်းက စေတုတ္ထရာ မြို့ မောင်ဝင်းမင်းထွေးဆိုသူသည် ကျွန်တော်တာဝန်ယူရာ “အိတာနယ်(လ်)လိုက်” မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကိုရောက်လာသည်။ မဂ္ဂဇင်းတိုက်မှာ ဖြန့်ချိရေးတာဝန်ယူနေသည့် ဇေယျာဝင့်မှာ စေတုတ္ထရာသားဖြစ်နေ၍ မောင်ဝင်းမင်းထွေးနှင့် သူငယ်ချင်း များဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မောင်ဇေယျာဝင့် မိတ်ဆက် ပေးမှုကြောင့် မောင်ဝင်းမင်းထွေးမှ စေတုတ္ထရာမြို့တွင် စာပေဟော ပြောပွဲလုပ်လိုကြောင်းပြောခဲ့သည်။ အကူအညီ ပေးရန် ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ပြီးသည်နှင့် မောင်ဝင်းမင်းထွေးနှင့် တိုင်ပင်ရာ စာပေဟောပြောပွဲကို နှစ်ညကျင်းပမည့် အကြောင်း၊ တစ်ညလျှင် စာရေးဆရာနှစ်ဦးကျ ဟောပြော မည့်အကြောင်း၊ မြို့ခံအဖွဲ့အစည်းများနှင့်လည်း တိုင်ပင်ပြီး ကြောင်းပြောလာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်အား နာမည်ကြီး စာရေးဆရာမ များကို လေးဦးပြည့်အောင် ရှာဖွေပေးလိုကြောင်း ပြောလာ သည့်အတွက် ကျွန်တော်အနေနှင့် စာရေးဆရာရှာပုံတော်ကို စိတ်နှင့် ရွက်လွှင့်၍ စဉ်းစားရပြီ။ ပထမဆုံး ကျွန်တော်အနေ နှင့် မဂ္ဂဇင်းကိစ္စအတွက် အဝင်အထွက်များသည့် စာရေး ဆရာများကို တွေးကြည့်မိသည်။ ပထမဆုံး ဆရာ လယ်တွင်း သား စောချစ်၊ ဆရာ မောင်ငြိမ်းသူ(ကြီးပင်ကောက်)၊ ဆရာမ နနရည်(အင်းဝ)၊ ဆရာ မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)၊ ဆရာ မောင်လှမျိုး(ချင်းချောင်းခြံ)နှင့် အခြားဆရာများကို စိတ်ကူး နှင့် ရှာဖွေပုံဖော်ကြည့်ခဲ့မိပါသည်။ ဤသို့ စိတ်နှင့် ရှာဖွေမိ သူများကို ကျွန်တော်အကြိုက် ရွေးချယ်သည်ဟု အပြော မခံချင်၍ မောင်ဝင်းမင်းထွေးကို စိတ်ကူးထဲ ရိုနေသည့် ဆရာများ၏ အမည်ကို ပြောမိသည်။

မောင်ဝင်းမင်းထွေးက ပထမဆုံး ဆရာလယ်တွင်းသား စောချစ်ဆီ အရင်သွားလိုသည်ဆို၍ ဆရာထံသွားရာ ဆရာ

လယ်တွင်းသားက ကျန်းမာရေးအခြေအနေမကောင်းကြောင့် ပြီးတော့ ခရီးဝေးသည်က တစ်ကြောင်း ပြောခဲ့၍ ပြန်ခဲ့ သည်။ ပြန်ရင်းနှင့် ဆရာမ နနရည်(အင်းဝ)ထံ ဝင်မည့် ကျွန်တော်အကြံပြုခဲ့ရာ မင်းဓမ္မလမ်းရှိ ဆရာမရဲ့ တိုက် လာခဲ့သည်။ ဆရာမ နနရည်(အင်းဝ)ကို အရန်သင့် ဟော သည်။ အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြရာ အဆင်ပြေပါသည်။ နောက် ဆရာ မောင်သာချိုထံ ဖုန်းဆက်ပြီး ဆရာ မောင်သာ နှင့် ဆရာမတို့ပေးသည့်ရက်၊ အားသည့်ရက်ကို ကျင်းပ ပြုပြီး အဆင်ပြေခဲ့ပါသည်။

အားလုံး အဆင်ပြေသွားပါသည်။ ဆရာ မောင်ငြိမ်း

www.burmeseclassic.com

ကြိုပင်ကောက်)၊ ဆရာမ နနရည်(အင်းဝ)၊ ဆရာကောင်း
ဆရာ မောင်သာချို။

ဆရာများနှင့် ပတ်သက်၍ မောင်ဝင်းမင်းထွေးအနေနှင့်
အလုံးသဘောတော့သွားသည့်အတွက် ကြီးစားပေးရသည့်
ကျွန်တော်အနေနှင့် စမ်းသာရပါသည်။ ဆရာလေးယောက်
အားပြောမည်က နှစ်ည။ ပထမညတွင် ဆရာ မောင်သာချို
ဆရာမ နနရည်(အင်းဝ) ဒုတိယညတွင် ဆရာ မောင်ငြိမ်း
ဆရာ ကောင်းသန့်တို့ဖြစ်ကြောင်း သူ့အတွက်နှင့် သူ
အဖို့ မောင်ဝင်းမင်းထွေး စေတုတ္တရာသို့ ပြန်သွားသည်။

ရွှေပွင့်ဖြူဂိတ်မှ နေ၍ ၅နာရီကားသည် ၅နာရီခွဲမှ
ထွက်သည်။ ဆရာမ နနရည်(အင်းဝ)ကို မိန်းမသားဖြစ်၍
ဆရာမ ဆရာမ နနရည်(အင်းဝ) ဆရာမ နနရည်(အင်းဝ)ကို တစ်တွဲ၊ ကျွန်တော်နှင့်
မောင်ဝင်းမင်းထွေးက တစ်တွဲထိုင်ပြီး လိုက်လာခဲ့သည်။

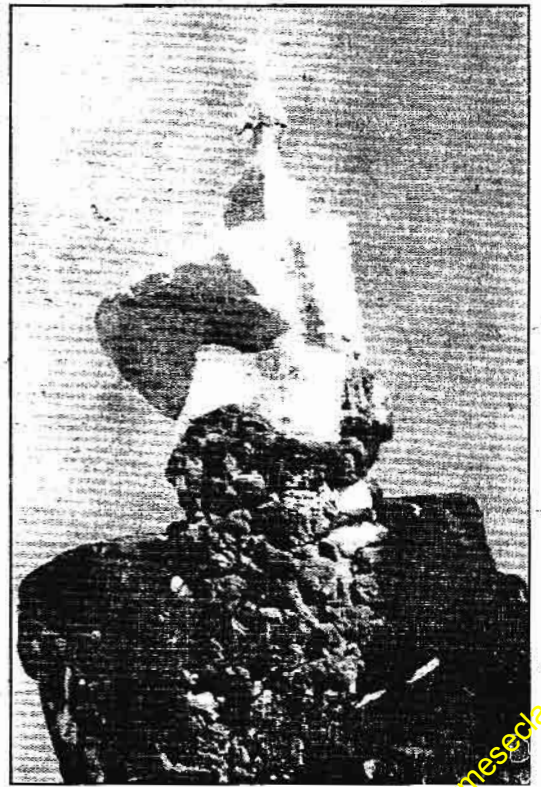
နောက်၍ (၃-၁၂-၂၀၁၂)ရက် နံနက် ၆နာရီ ၂၀
နာရီမှာ ငဖဲ-မင်းဘူး၊ ပုသိမ်-ပုံရွာလမ်းဆုံကို ရောက်လာပြီး
ဆင်းနေပြီဖြစ်၍ လမ်းဆုံရှိ "ငွေကြယ်လင်း" လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်မှာ နားကြသည်။ နာရီဝက်အကြာ ခရီးဆက်ရာ ရွှေစက်
ဆက်လမ်းခွဲကို တွေ့ရသည်။ ရွှေစက်တော်တရားဆီ အာရုံပြု
ဆန်တော့ရှင်း ၇နာရီ ၁၅မိနစ်တွင် ဖန်းချောင်းကို ဖြတ်၊
၇နာရီ ၄၅မိနစ်တွင် ပေပင်ချောင်းကို ကျော်၊ ၈နာရီတွင်
ဆည်တော်ရွာနှင့် မုန်းချောင်းကို ဖြတ်ခဲ့သည်။

ထိုနောက် ၈နာရီ ၄၀တွင် ကန်ပြားရွာကို ရောက်သည်
နှင့် ရွှေပွင့်ဖြူကားပေါ်မှ ဆင်းကြ၊ ပုစွည်းတွေ ချကြသည်။
အဲဒီမှာ စေတုတ္တရာမှ လူငယ်များက ကားတွေ၊ ဆိုင်ကယ်
တွေနှင့် ကြိုနေကြသည်။ စားသောက်ဆိုင်မှာ တစ်နာရီခန့်

နားကြပြီး ခရီးဆက်ရာ ဆရာများကို ကားနှင့် လိုက်စေပြီး
ကျွန်တော်က ဝင်းမင်းထွေးဆိုင်ကယ်နှင့် လိုက်ခဲ့ရာ မြောင်းဦး
ရွာ၊ မကြီးစုရွာကို ဖြတ်ပြီးသည်နှင့် တောင်စဉ်တောင်တန်း
များကို အပင်ကြီး/ငယ်အသွယ်သွယ်၊ ဖုန်တထောင်းထောင်း
နှင့် လမ်းကြမ်းကို ခရီးစခဲ့ကြသည်။ နေ့ ၁၂နာရီတွင် မုန်း
ချောင်း ရေလှောင်တမံကို ရောက်ခဲ့ပြီး လေ့လာခွင့်ရခဲ့သည်။
ကြီးကျယ်ခမ်းနားသည့် ရေလှောင်တမံက ကျွန်တော်တို့ကို
ညှို့အားပြင်းစွာ ဖမ်းစားထားသည်။ ထိုနောက် စေတုတ္တရာမြို့
ဆီ ချီတက်ခဲ့ရာ အောက်ပုံရွာကို ကျော်လိုက်သည်နှင့်
စေတုတ္တရာမြို့ကို ဝင်ခဲ့ပြီ။ ခရီးဆုံးသွားပြီ။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ရောက်သည်နှင့် တည်းခိုမည့်အိမ်
မှာတော့ လူကြီး၊ လူလတ်၊ လူငယ်အစုံလာရောက် မိတ်ဖွဲ့
ကြ၊ ခရီးဦးကြီး ပြုကြသည်မို့ ဆရာများမှာ အမောပြေသွားပုံ
ရသည်။ ဆရာချိုနှင့် ဆရာမ နနရည်(အင်းဝ)တို့က နိုင်ခံ
စကားပြောရင်း မနက်စာစား၊ ညနေစာစားအပြီး ည ၇နာရီ
မှာတော့ စာပေဟောပြောပွဲကို မိုးကုတ်ဝိပဿနာစခန်း
တန်ဆောင်းမှာ ကျင်းပခဲ့သည်။

ပထမဆုံး ဆရာ မောင်ငြိမ်းသူ(ကြိုပင်ကောက်)၊
ဒုတိယ ဆရာမ နနရည်(အင်းဝ)၊ နောက်ဆုံး မင်းသားက၊
ဆရာ မောင်သာချို။

ကျွန်တော်ကတော့ နားထောင်သူသက်သက်။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ခွင့်ကြိုတင်မတောင်း။ ကားဂိတ်ရောက်မှ ဒုတိယဝန်ခံ အယ်ဒီတာထံ ဖုန်းနှင့် ခွင့်တောင်းခဲ့ပြီး ထွက်ခဲ့ရသည့် စေတုတ္တရာခရီး၊ စိတ်ဆိုးလည်း ဆိုးပါစေ၊ အလုပ်ပြုတ်လည်း ပြုတ်ပါစေတော့။ ကျွန်တော်ထင်ရာ လုပ်ရ၍၊ ကျွန်တော်မှန်သည်ထင်ရာ သွားခဲ့ရ၍၊ ဤလို နာမည်ကြီး ဆရာ၊ ဆရာမတွေနှင့် စာပေဟောပြောပွဲခရီးသွားခွင့်ကြီးခဲ့ရ၍ ကျေနပ်နေမိသည်။ အလုပ်ဖြုတ်မယ် ဆိုရင်လည်း သွားရသည့် ခရီး၊ တွေ့ခဲ့ရသည့် ဆရာ၊ ဆရာမများ၏ အရှိန်အပါကြောင့် ပေးဆပ်ရကိစ္စနပ်သည်ဟု တွေးရင်း စိတ်မပူမိပါ။

ကျွန်တော်အနေနှင့် အမြတ်ရပါသည်။ ဤဆောင်းပါး ရေးသားခွင့်ရ၍ ဝိုပြီးကျေနပ်မိပါသည်။

ကျွန်တော် အဓိက တင်ပြလိုသည်မှာ ကျွန်တော် ရောက်ရှိခဲ့သည့် စေတုတ္တရာမြို့သမိုင်းနှင့် ကျောက်ခမောက် ဘုရားသမိုင်းအကြောင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

စေတုတ္တရာမြို့သည် သမိုင်းကို လေ့လာခဲ့မိသမျှ အကျဉ်းကို တင်ပြလိုပါသည်။

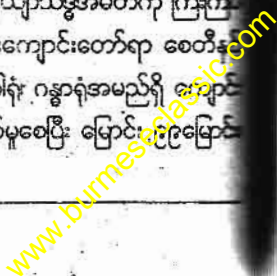
စလင်းမြို့ ကြီး၏ အရန်လေးမြို့အပါအဝင်ဖြစ်သော စေတုတ္တရာမြို့ကို သာသနာတော်နှစ် ၁၆၃၂ ခုနှစ်၊ ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၄၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ထီးလှိုင်ရှင်၏ မြေးတော် အလောင်းစည်သူ ရွှေဒါယကာဖြစ်တော်မူသော မင်းချမ်းသာ

၏ လက်ထက် သာသနာတော်နှစ် ၁၆၄၂ ခုနှစ်၊ ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၄၀၀ ပြည့်နှစ်အရောက် ကဆုန်လဆန်း ၁ ရက် တနင်္လာနေ့ နှစ်ချက်တီးချိန် နက္ခတ် ၁၆ လုံးပြည့်သည့်အခါ တွင် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းသားနှင့် သားတော်ဖြစ်သော တောင်စုံ ဂူခရိုင်ကို စိုးအုပ်စီရင်ခွင့်ရှိသည့် မင်းသိရီခေတ္တရာတို့သည် ပူရံကပ္ပတိုင်းအတွင်း စေတနတ်ကြီးနေသော စေတုတ္တရာ တောင်ဦးတွင် “စေတုတ္တရာ” ဟူသော အမည်သမုတ်ကာ မြို့ကို တည်စေသည်။

စေတုတ္တရာမြို့တာ အကျယ်အဝန်းမှာ အရှေ့အနောက် ၂၃၀၀၊ တောင်မြောက် ၃၅၀၀၊ အဝန်း ၁၁၆၀၀ နှင့် တံခါးလေးဝတို့အပြင် နတ်မင်းကြီး နေစံတော်မူရန် တန်ဆောင်းတော်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း တည်ခဲ့သည်။ မြို့၏ လေးဘက်လေးတန် တံခါးအမည်တော်များမှာ အရှေ့မျက်နှာ တံခါးအမည်မှာ အောင်စွာတံခါး၊ အနောက်မျက်နှာတံခါး အမည်မှာ ကုလေးတံခါး၊ တောင်မျက်နှာတံခါးအမည်မှာ ဝေယျာတံခါးနှင့် မြောက်မျက်နှာတံခါးအမည်မှာ စေတတံခါး ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်တည်ဆောက်ခဲ့ကာ တံခါးအကျယ်ကို တံခါးတိုင်း တစ်တာစီ ကျယ်ဝန်းစေခဲ့ပါသည်။

အရှေ့တံခါးမှ အနောက်တံခါးအထိ ၂၉၀၀၊ အနောက်တံခါးမှ တောင်တံခါးအထိ ၂၉၀၀ နှင့် တောင်တံခါးမှ မြောက်တံခါး၊ မြောက်တံခါးမှ အရှေ့တံခါးအထိ ၂၉၀၀၊ ကျယ်ဝန်းသဖြင့် တာအကျယ်အဝန်းပေါင်း ၁၁၆၀၀ ကျယ်ဝန်းစေပါသည်။ စေတုတ္တရာမြို့၏ အရှေ့တောင်တွင် ရခိုင် ရောက် လမ်းမကြီး မဖဲမြေပင်၊ အနောက်တောင်အရပ်တွင် ချင်းတောင်ကြီး တောင်ကိုင်းလှိုင်၊ အနောက်အရပ်တွင် ရေဝရခိုင်ကျသချိုင်း မြောက်အရပ်တွင် ကြာအင်းနတ်ရေကန် ပီတောက်သုံးခွ၊ အရှေ့အရပ်တွင် တောင်သုံးလုံးအကြား လဟာချင်းရွာ၊ အောင်စွာနတ်နေသည့် လေးတင် သစ်ပင် အကြား အတွင်းချင်း ၁၉၅၀၊ မြန်မာရွာ ၁၀၅၀၊ ချောင်းကြီး သုံးချောင်း၊ တောင်ကိုင်းလုံး၊ ဘုရားနှစ်ဆူနတ်ကြီးကို တန်ဆောင်းဝန်းနှင့်တကွ တည်တော်မူခဲ့သည်ဟု လေ့လာခဲ့ရပါသည်။

စေတုတ္တရာပြည်တွင် သာသနာတော်နှစ် ၁၆၈၀ ပြည့်နှစ်၊ သက္ကရာဇ် ၄၉၀ ခုနှစ်တွင် အလောင်းစည်သူ ရွှေဒါယကာ မင်းချမ်းသာသည် ဝေယျာသိဒ္ဓိအမတ်ကို ကြီးကြီးစေ၍ ကောသုမြို့ပြည်၌ စန္ဒကူးကျောင်းတော်ရာ စေတီနှင့် ယောသိတာရုံ၊ ကုက္ကုဇာရုံ၊ ပါဝါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံအမည်ရှိ ကျောင်းတော် လေးဆောင် တည်တော်မူစေပြီး မြောင်းမြို့မြောက်

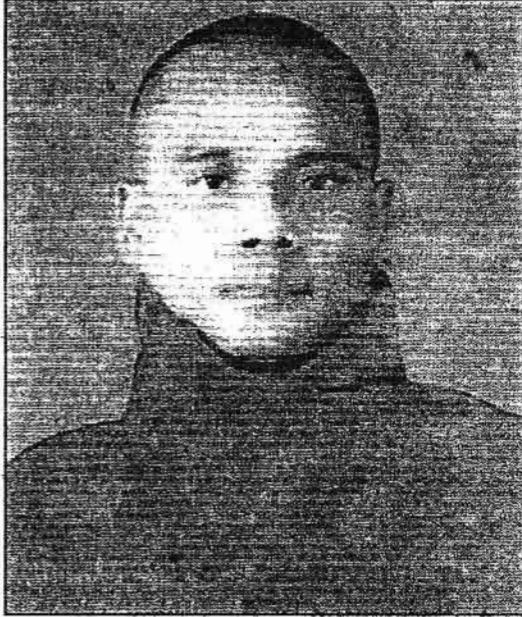
နတ်ပြည် အထူးထုတ်

မြန် ပြုပြန်၊ ဘုရား ဝုဇ္ဇာ သိမ် ပြုသိမ်ကို တည်တော်မူ ပြန်နောက် တောင်စဉ် ဂုဏ်ရိပ်နှင့်တကွ စေတုတ္တရာမြို့ကို မင်းသီရိခေတ္တရာအား ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူခဲ့သည်။ စေတုတ္တရာမြို့အပိုင်းအခြားမှာ အရှေ့ရောင်ဝတီအထိ အနောက်ရောင် ရေဝေရမ်းရွာအထိ မြောက် နတ်ရေကန် ကြာအင်းအထိ၊ တောင် တောင်ရိုးကိုင်းလိုင်း၊ ကျောက်တောင်၊ နတ်မောက်အတွင်း၊ ချင်း ၆၇ရွာ၊ မြန်မာ ၁၂၄ရွာ၊ သူကြီး ၂၀၀ ဘုရား ဂုဇ္ဇာ ချောင်းကြီးရေရင် သုံးချောင်း၊ ချောင်းငယ် ရေရင် တစ်ချောင်းအထိဖြစ်သည်။

သာသနာတော်နှစ် ၁၇၂၂ ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၆၄၀ခု၊ နရသီပတေ့မင်းကြီးလက်ထက်တွင် အမတ်ကြီး နန္ဒယကျဉ်းကို စေတုတ္တရာမြို့စားခန့်တော်မူခဲ့သည်။ သာသနာတော်နှစ် ၂၀၀၂ခု၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၈၂၀ပြည့်တွင် ထူပါရုံ ဒါယကာမင်းကြီး နရပတိမင်းကြီးလက်ထက် သီရိဇေယျာမတ်ရထာကို စလင်းမြို့စားအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ သာသနာတော်နှစ် ၂၁၀၁ ခု၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၉၉၉ခုနှစ်၊ ဒါယကာမင်းကြီး မင်းရဲနန္ဒမိတ်ရေကျမင်းလက်ထက် ကျွန်တော်မျိုး မြို့စားပေါင်းတို့ကို ခိုင်ဘွဲ့ဖက်တည်သော်လည်း စေတုတ္တရာမြို့သည် ချင်းလင်းအခွန်ဆက်မြို့ ဖြစ်၍ ခိုင်မတွဲမတက်...။

ကျောက်ခမောက်ဘုရားတည်ရာအရပ်မှာ စေတုတ္တရာမြို့၏ အနောက်တောင်အရပ် ခိုင်ရွာအနီးရှိ နတ်ရဲတောင် ခြေရင်း ဆီမီးချောင်းကမ်းနဖူးရှိ ကျောက်တောင်ကြီး၏ ထိပ်တွင် တည်ရှိသည်။ ခမောက်ပုံစံ ကျောက်တုံးပေါ်တွင် တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့၍ ဤဘွဲ့တော်တွင်ခဲ့သည်ဟု ထင်ပါသည်။ ဤကျောက်ခမောက်ဘုရားသည် စေတုတ္တရာမြို့တည် သမိုင်းနှင့် ဆက်စပ်နေပြီး ပုဂံ၌ စိုးစံသည့် ကျန်စစ်သားမင်းကြီး၏ သားတော် မင်းဇေယျခေတ္တရာသည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၄၆၈ ခု၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၀၉၈ ခု၊ သာသနာတော်နှစ် ၁၆၄၂ခု၊ အနုလဆန်းတစ်ရက်၊ မြန်မာစံတော်ချိန် နှစ်ချက်တီးတွင် စေတုတ္တရာမြို့ကို တည်ရန်အတွက် နေရာဌာန ၅နေရာကို ခန့်အပ်ချခဲ့သည်။

ထို့နောက် မင်းဇေယျခေတ္တရာအား ချင်းလူမျိုးများက စည်းပုံတံ၍ ကြိုရာမှ စည်းပုံတံရာနေရာ၊ စည်းပုံတ္တရာမှ စည်းပုံတ္တရာဟု ခေါ်လာခဲ့ရာ ရသေ့ကြီး ဦးမြိုင်လက်ထက် ၁၀၀ပြည့်နှစ်အထိ စတုတ္တရာဟု ခေါ်ခဲ့ကြောင်း လေ့လာခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ဇေတနတ်ကွန်း၏ မြောက်ဘက်တွင် မြို့တည်ခဲ့၍ စေတုတ္တရာဟုလည်း ခေါ်တွင်ခဲ့ကြောင်း နောက်

စေတုတ္တရာဟု ယနေ့တိုင် ခေါ်တွင်ဆဲဖြစ်ကြောင်း လေ့လာ သိရှိခဲ့ရသည်။

စေတုတ္တရာမြို့ကို အလောင်းမင်းတရား၏ ဦးရီးတော် မင်းသီရိရန္တက ဆက်လက်အုပ်စိုးခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းမြို့ကို မြန်မာမင်းအဆက်ဆက် အုပ်စိုးခဲ့ရာ မင်းတောင်အုပ်စု၊ ဇာတောင်အုပ်စု၊ ထင်းရူးတောင်အုပ်စု၊ စွန်တောင်အုပ်စု ဟူ၍ ရွာတည်လာခဲ့ကြောင်း၊ ချင်းရွာများ ပေါ်လာခဲ့ကြောင်း၊ ပုဂံပြည့်ရှင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် မှန်းချောင်းအတွင်း ဖောင်ကြောဖြင့် တိုင်းခန်းလှည့်လည်စဉ် တပွင့်ရွာအရောက် နွားကျောင်းနေသည့် ချင်းလုံမယ် (မအောင်မေ) ကို မြင်ရာမှ မြတ်နိုး၍ တော်ကောက် မြှောက်စားခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဆက်လက် စုန်ဆင်းလာရာ တပွင့်ရွာမှ မအောင်မေ၏ ဆွေမျိုးများရန်ကြောင့် ဆီမီးချောင်းအထက် ပိုင်းသို့ ဆန်တက်လာရာ ခိုးဝင်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ကျောက်ခမောက်တောင်ခြေတွင် စခန်းချရပ်နားကာ ခိုးဝင် သောရွာကို ခိုင်ရွာဟု လည်းကောင်း၊ ဆက်လက်ချီတက် ခဲ့ရာ မအောင်မေကို ရွာတစ်ရွာ၌ ဝှက်ထားရာ ထိုရွာကို လည်း အောင်မေကိန်းရွာ၊ မေထိန်းရွာ၊ နောက် မထိမ်းရွာ ဟု ခေါ်ခဲ့ကြောင်း လေ့လာခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ် မအောင်မေ၏ မိခင် (ဒေါ်ဗလန်) လိုက်လာပြီး ရေကစားနေသည့် သမီးတော်ကို တွေ့၍ သမီးရေချိုးသော ချောင်းကို သမီးချောင်းဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။ ၎င်းနောက် ထိုသမီးချောင်းကို ဆီမီးချောင်းဟု အမည်ပြောင်း

www.burmeseclassic.com

လဲခေါ်ဝေါ်လာသည်ဟု ဆိုပါသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၀ပြည့်၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၃၈ ခုနှစ်မတိုင်မီ ၎င်းကျောက်ခမောက်တောင်တွင် ကျောက်ခမောက်အရှင်ကြီးရှိသည်ဟု ယူဆခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်ကြက်၊ ဝက်၊ ဆိတ်တို့ကို သတ်၍ ယဇ်ပူဇော်ခဲ့ရာ ကိုလိုနီခေတ်ဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်အရေးပိုင်တစ်ဦးရောက်ရှိလာပြီး ၎င်းကျောက်ခမောက်တုံးကြီးအား သံကြိုးများဖြင့် ချည်နှောင်ကာ ဆင်များဖြင့် ဆွဲချခဲ့သည်။ ထိုကျောက်တောင်မှာ ပြိုကျလာခြင်းမရှိ၍ အထူးအံ့ဩရကြောင်း၊ သို့သော် နယ်ခံလူများက ကျောက်ခမောက်အရှင်ကြီး တကယ်ရှိသည်ထင်၍ စိတ္တအယူကို ပိုပြီးမြဲခဲ့ကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယဇ်ပူဇော်မှုကို အကုသိုလ်တရားများဖြင့် လွန်ကဲလာသည့်အတွက် ဦးစရိယ (ခေါ်) ရသေ့ကြီး ဦးမြိုင်သည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၈ ပြည့်၊ ဝါခေါင်လပြည့်နေ့တွင် စေတီတော်တစ်ဆူကို တည်ထားခဲ့သည်။ ၎င်းစေတီမှာ ဖိနပ်တော် နှစ်တောင်၊ ဉာဏ်တော် လေးတောင်သာ အမြင့်တော်ရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ၎င်းစေတီကို “လောကသာမိ ဣန္ဒြိယေယျရင်” ဟု ဘွဲ့တော်ပညတ်ခဲ့ကြပြီး တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံပြီး ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင်တော်မူသော လောကအရှင်သခင် မြတ်စွာဘုရားဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

ထို့နောက် စေတုတ္တရာတစ်နယ်လုံး အေးချမ်းမှု ကင်း

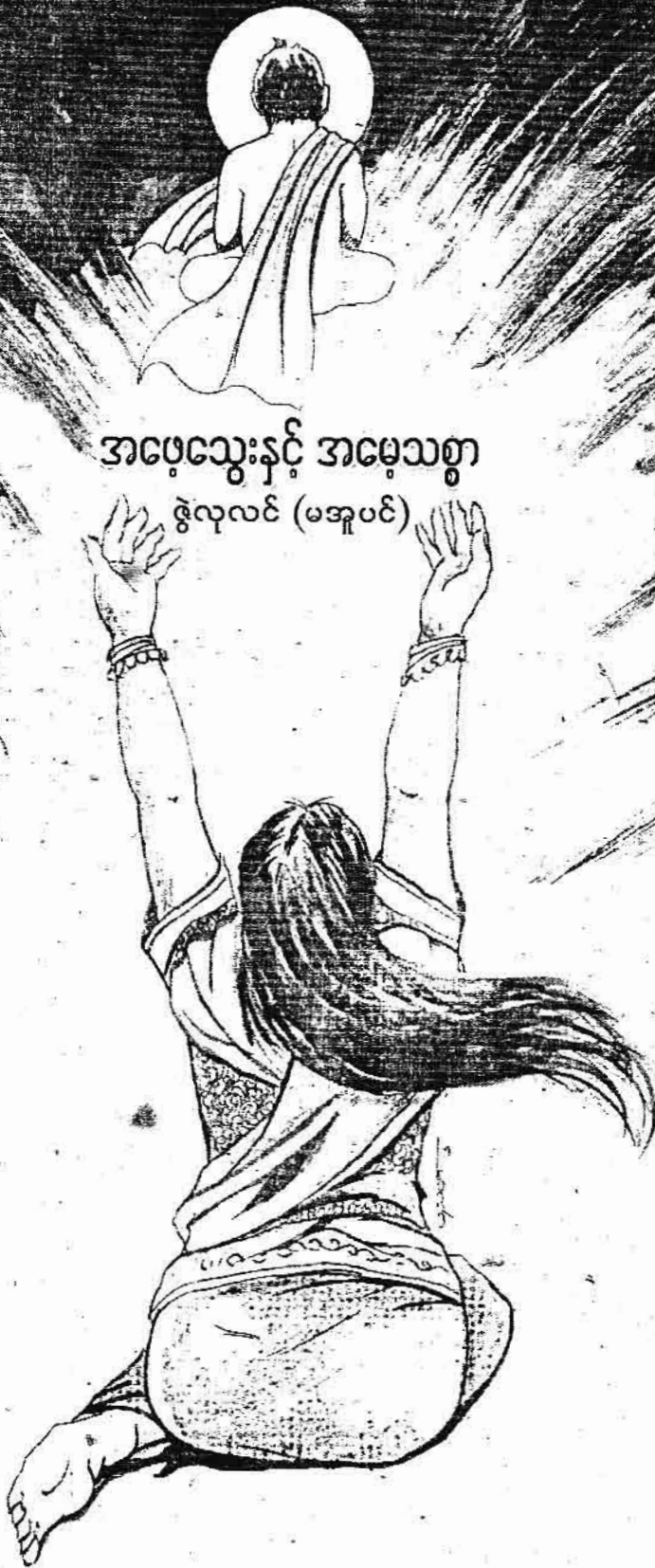
စင်လာသည့်အတွက် နှစ်ပေါင်း ၄၀ကျော် ၄၅နှစ်အထိ ကျောက်ခမောက်ဘုရားသည် တိမ်မြုပ်ခဲ့ရာမှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၆၊ နတ်တော်လဆန်း ၉ရက်နေ့တွင် မြန်မာသမားတော် သူတော်စင် ဆရာကြီး ဦးမန်းသည် စေတီအား ရွှေထီးတော်ကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ပါတော့သည်။ ဤသို့ ဘူမိနက်သန်နေရာမှန်သည့် စေတီအား ရွှေထီးတော်ကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ပါတော့သည်။ ဤသို့ ဘူမိနက်သန် နေရာမှန်သည့် သာသနာ့နယ်မြေဖြစ်၍ ကျောက်နဂါးကျောက်တန်းကြီးပေါ်တွင် ဆုတောင်းပြည့် ဂုဏ်အောင်စေတီနှင့် ဆုတောင်းပြည့် ရန်ပြေမာန်ပြေစေတီများကို သက္ကရာဇ် ၁၃၁၄ ခု၊ နတ်တော်လတွင် ရသေ့ကြီး ဦးပဏ္ဍိတ (ခေါ်) ဦးဘိုးနွဲ့က တည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဆုတောင်းပြည့် ရန်အောင်စေတီတော်ကို သက္ကရာဇ် ၁၃၃၄ခုနှစ်တွင် ၎င်းစေတီတော်များ ပြိုကျခဲ့၍ ၁၃၄၈ ခုနှစ်တွင် ပြန်လည်ပြုပြင်၍ ထီးတော်တင်လှူခဲ့ကြရပါသည်။ ဆုတောင်းပြည့် ရန်ပြေမာန်ပြေ စေတီတော်ကို ၁၃၅၀ပြည့်နှစ်(၁၇-၃-၀၉)တွင် အသစ်တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်ဟု လေ့လာသိခွင့်ရခဲ့ပါတော့သည်။

ကျွန်တော်အနေဖြင့် စေတုတ္တရာမြို့ ကျောက်ခမောက်ဘုရားသမိုင်းကြောင်းနှင့်အတူ ဆရာငြိမ်း၊ ဆရာချို၊ ဆရာမနုရည်(အင်းစ)တို့ဖြင့် ခရီးအတူထွက်ခွင့်ရ၍ ကုသိုလ်လည်းရ၊ ဝမ်းလည်း ဝ ဆိုတိုသကဲ့သို့ များစွာအကျိုးရှိခဲ့ပါတော့သည်။ စေတုတ္တရာမြို့ သမိုင်းနှင့် ကျောက်ခမောက်ဘုရားသမိုင်းအကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်၍သာ တင်ပြရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ လိုအပ်ချက်များ အများအပြားကျန်သေးသည်ကို ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးနိုင်ကြပါစေ။

(စာပေဟောပြောပွဲ ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက်နှင့် ကျောက်ခမောက်ဘုရားကို လိုက်ပို့ပေးကြသော စေတုတ္တရာလူငယ်များ၊ အမျိုးသမီးများအားလုံးကို ဤဆောင်းပါးဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်လိုက်ရပါတော့သည်။)။

* * *

ဆွမ်းကြီးသားတင်ခမ်းဦး

အဝေပွဲသွေးနှင့် အမေ့သစ္စာ
ရွှေလှလင် (မအူပင်)

(၁)

မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး၌ သီတင်းသုံးကာ စံတော်မူစဉ်အခါ ကာလဖြစ်၏။

ဘုရားသားစော် တပည့်သာဝက ရဟန်းတော်များသည် အလှူခံရရှိလာကြသော ဆွမ်းနှင့် တောဇဉ်ချိုချဉ်ရသာ အစုစုကို ဆောင်ယူကာ ဝိသာခါကျောင်းအမကြီးနှင့် အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးတို့၏ နေအိမ်အသီးသီးသို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးကာ ဆွမ်းကိစ္စကို ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ကြစမြဲဖြစ်ကြ၏။ ဤသို့ ဝိသာခါနှင့် အနာထပိဏ်တို့၏ စံအိမ်တော်များအနေနှင့်လည်း နေ့စဉ်နှင့်အမျှဆိုသလို မငြိုမငြင်စောင့်ရှောက်ပြုစုကြ၏။ ကြွလာသမျှသော ရဟန်းတော်များအတွက် အသင့်ဆိုသလိုပင် နေရာထိုင်ခင်းများ ကျယ်ဝန်းစွာ ပြင်ဆင်ထားစမြဲဖြစ်ပြီး ရိုရိုသေသေနှင့် ကျွမ်းဝင် ရင်းနှီးစွာ ရဟန်းတော်များအပေါ်တွင် အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး တန်းတူရည်တူပင် စောင့်ရှောက်နေကြပြုသော ဖြစ်လေသည်။

ထိုတိုင်းပြည်ကြီး၌ အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်နေသော / ကောသလမင်းကြီးသည်လည်း ဝိသာခါနှင့် အနာထပိဏ်တို့လိုပင် မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်နှင့် တပည့် ရဟန်း သံဃာတော်တို့ကို တရင်းတနီး အကျွမ်းတဝင်ဖြစ်လိုလှစွာ စဉ်းစားပြီးသော် ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသော ဆွမ်းစား ဇရပ်နှင့် မဏ္ဍပ်ကြီးကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း၍ ဆွမ်းခဲဖွယ်ချိုချဉ်ရသာ အဖြာဖြာတို့ကိုလည်း တစ်နေ့တစ်မျိုး မရိုးရလေအောင် လောင်းလှူစေ၏။ သို့သော်ငြားလည်း သူကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျတော့ မဆောင်ရွက်။ မင်းမူထမ်း၊ အစေအပါးတို့နှင့်သာ လွှဲအပ်မှု ပြုထားခဲ့၏။ ကောသလမင်းကြီး၏ ရိက္ခာတော်စား အမှုထမ်း အရာထမ်း များမတ်အခြွေအရံတို့သည် ရဟန်းသံဃာတော်များအပေါ် စေတနာ သဒ္ဓါ မပါရှိဘဲ မင်း၏ စီမံ လမ်းညွှန်မှု အမိန့်တော်အရသာ ပြုစုလှူဒါန်းနေသူများအဖြစ် ဝတ်ကျေတန်းကျေသာ ပြုစုကြလေသည်။ ရဟန်းသံဃာတော်များနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု မရှိကြချေ။ သို့ဖြစ်၍ နေ့စဉ် ဆွမ်းအလှူခံ ထွက်ရှိလာသမျှသော ရဟန်းတော်အပေါင်းသည် ဆွမ်းကိုသာ အလှူခံ ရယူပြီးလျှင် ထိုမင်းကြီးဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားသည့် ဆွမ်းစား ဇရပ်ကြီးနှင့် မဏ္ဍပ်

တို့တွင် သီတင်းမသုံး၊ ဆွမ်းကိစ္စအတွက်လည်း ဘုဉ်းမပေးကြ။ ဝိသာခါနှင့် အနာထပိဏ်တို့၏ စံအိမ်တော်များအပြင် အခြား ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ရာ ဒကာများ၏ အိမ်များထံသို့ ကြွသွားရောက်ကာ ထိုနေရာ၊ ထိုဌာနတို့၌သာ အလှူခံ ရရှိလာသည့်ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ကြမြဲ ဖြစ်တော့၏။ ကောသလမင်းကြီးမှာ ကာလအတန်ကြာ၌ မိမိဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားရှိသည့် ဆွမ်းစား ဇရပ်ကြီးနှင့် ထိုမဏ္ဍပ်ကြီးတို့တွင် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရဟန်းတော်များ ကြွချီ သီတင်းသုံးမှုများ နည်းပါးလာမှုကို သိရှိသွားကာ မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ကျောင်းတော်ကြီးရှိရာသို့ ကိုယ်တိုင်ပင် သွားရောက်၍ မေးလျှောက်လေတော့၏။

“အရှင်ဘုရား... စားသောက်ဖွယ်ရာဘောဇဉ်တို့အနက် အဘယ်ဘောဇဉ်သည် အရသာထူးကဲပါသနည်းဟု ပထမဆွေးနွေးအဖြစ် မေးလျှောက်လိုက်၏။

“ဒါယကာ မင်းကြီး... အကျွမ်းတဝင်ရှိသူတို့၏ထံမှ ပေးလှူအပ်သော ဘောဇဉ်ဟူသမျှ လွန်စွာပင် အရသာရှိပါ၏။ အနည်းငယ်မျှသော ပအိုရည်သည်ပင်လျှင် အကျွမ်းဝင်သောသူတို့က လှူအပ်သည်ရှိသော် အထူးပင် ကောင်းမြတ်ချိန်မြန်သည်”

ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးက ထပ်မံတင်လျှောက်ပြန်၏။

“အရှင်ဘုရား... ရဟန်း သံဃာစော်တို့သည် အဘယ်သူများနှင့် အကျွမ်းတဝင်ရှိကြပါသလည်း”

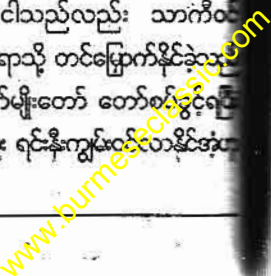
ဟု မေးလျှောက်ပြန်လေသည်။

“ဒါယကာ မင်းကြီး... ရဟန်းတို့သည် အဆွေအမျိုးတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သာကီဝင်ဗွယ် မင်းမျိုးတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သူစိမ်းတစ်ရံခေပင် ဖြစ်သော်ငြား ရိုသေပျော်စွာ လေးစားသမှုရှိသူတို့နှင့် လည်းကောင်း အကျွမ်းတဝင်ရှိကြလေကုန်၏”

ဟု မိန့်ကြားပေးတော်မူလိုက်၏။

(၂)

ဤသို့ဖြင့် ကောသလမင်းကြီးသည် သူ၏ ရွှေနန်းတော်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် စဉ်းစားခန်းဝင်တော့၏။ မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည်ပင်လျှင် သာကီဝင် မင်းမျိုးမှ ဆင်းသက်လာသူ ဧကန်ဖြစ်၏။ ငါသည်လည်း သာကီဝင် မင်းသမီးတစ်ပါးကို မိဖုရားအရာသို့ တင်မြှောက်နိုင်ခဲ့သည့် ရိုသော် ဘုရားရှင်နှင့် ဆွေတော်မျိုးတော် တော်စပ်ခွင့်ရပြီး ရဟန်း သံဃာတော်များနှင့်လည်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်တန်းတူအတူ

အိမ်
သုတ

...လှိုင်လှိုင်လှိုင် သူ၏ အဆွေတော် သာကီဝင်
...သည် မဟာနာမ်မင်းထံ သာကီဝင် မင်းသမီး
... သူ့အား ပေးဆက်ပါရန် ကပ္ပိလဝတ်ပြည်သို့
...ဖန်များ ပါဝင်သော သံအဖွဲ့ကို စေလွှတ်လိုက်

မဟာနာမ်မင်းလည်း ရွှေလမ်းငွေလမ်းဖောက်လိုသည်
...ကို ဖြည့်ဆည်းပေးလျှင် နှစ်ပြည့်ထောင် ချစ်ကြည်
...ပြားကာ စစ်မက်အရေးပင် ဖြစ်ပွားနိုင်ဖွယ် ရှိလေ
... ဝင်းသမီးတစ်ပါးကို ပေးအပ်လိုက်မည်ဆိုရလည်း
...ဝင်ဦးနှယ်တို့ ပျက်ယွင်းကာ သွေးနေးချေတော့မည်
...ကြောင့် တိုင်းပြည်ရှိ သာကီဝင်အပေါင်းနှင့် တိုင်ပင်
... သူနှင့် “နဂမဏ္ဍာ” ကျွန်မတို့မှ သွေးနော ဖွားမြင်
... လုပ်သော “ဝါသဘာဓတ္တိယာ” မင်းသမီးကိုသာ
...လိုက်ကြတော့၏။

ဤသတို့သမီးသည် အဖ၏ သွေးကသာ သာကီဝင်
...ဖြစ်လင့်ကစား အမိသည် ကျွန်အမျိုးအနွယ်ဟု ဆို
...ထားခဲ့သည်မဟုတ်ပါလော။ ထိုလှည့်ကွက်ကို မသိ
...သော ကောသလမင်းကြီးသည် ကပ္ပိလဝတ်ပြည် မဟာ
...သမီးတော်တစ်ပါးအဖြစ် သာကီဝင်နှယ်ဟု ထင်
...ကာ အလွန်တရာပင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးတော်မူခဲ့ပြီး မိဖုရား
... တင်မြောက်ထားရှိ၏။ ထို့နောက် သားတော်လေး
... ထွန်းကားခဲ့လေရာ ထိုမင်းသားလေး၏ ဘိုးတော်
... နာမင်းထံ ဘွဲ့အမည်နာမ တောင်းခံရယူ၍ “ဝိဋ္ဌဠာ”
... သားအဖြစ် ခေါ်တွင်စေသည်။

ထိုသားတော်လေး တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့
...ရိုလှသည်အခါတွင် ကပ္ပိလဝတ်ပြည်ရှိ ဘိုးတော်
...နာမ်မင်းကြီးနှင့် သာကီဝင် ဆွေတော်မျိုးတော် အကြီး
...ထံသို့ ဝတ်ပြု ပူဇော်ကန်တော့နိုင်ရေး တခမ်းတနား
...လွှတ်လိုက်တော့၏။ သာဝတ္ထိပြည် ကောသလမင်းကြီး
... သားတော်ဖြစ်လာသူ ဝိဋ္ဌဠာ မင်းသားလည်း သူ့မိခင်
... ကျွန်မျိုးနှယ်ဖွားမှန်း မသိချေ။ သာကီဝင်အစစ်မဟုတ်
...ကြောင်းကို ကပ္ပိလဝတ်ပြည်ရှိ သာကီဝင်အပေါင်းကမူ သိရှိ
...ကြ၏။ ကျွန်မျိုးဟု ထိုမင်းသား၏ ကွယ်ရာတွင် နာခေါင်း
...ကြ၏။ မလွဲမကင်းသာ ဆက်ဆံမှု ပြုခဲ့ကြ၏။ ဝိဋ္ဌဠာ
... သားအပြန်တွင် သာကီဝင်အပေါင်းတို့က သူ နေထိုင်
... နေရာဌာန ထိုင်ခင်းများကို ကျွန်စော်နံသည်ဟု
... နံသည်များဖြင့် ဆေးကြောမှု ပြုကြလေသည်။ ဤသို့သော
... ဖြစ်ရပ်နှင့် ဖြစ်စဉ်တို့ကို ဝိဋ္ဌဠာမင်းသား၏ လက်စွဲ လူ

မဲ့တော် တပည့်တစ်ဦးထံမှ ကြားသိလိုက်ရသောအခါ၌
ဒေါသအလွန်အမင်းဖြစ်ကာ သာကီဝင်အပေါင်းမှန်သမျှ
ကို အငြိုးအတေးကြီးစွာ ထားရှိလိုက်တော့၏။

သာဝတ္ထိပြည်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီးသည်နောက်
အခြေအနေမှာ ဆိုးဝါးစွာပင် ဂယက်တို့ ရိုက်ခတ်လာပြန်
သည်။ သူ၏ မိခင် ဝါသဘာဓတ္တိယာသည် ကျွန်မက ဖွေးဖွား
လာသော သမီးဖြစ်ကြောင်းနှင့် သာကီဝင်အစစ်အမှန်မဟုတ်၊
လိမ်လည်လှည့်ဖြားကာ ပေးဆက်ခြင်းခံရသူသာ ဖြစ်ကြောင်း
တို့သည် သာဝတ္ထိပြည် နန်းတော်တစ်ခွင်လုံးတွင် သံတင်း
ပုံနဲ့သွားတော့သည်။ မင်းကြီး၏ နားတော်သို့ ပေါက်ရောက်
သွားခဲ့ပြီဖြစ်၍ သူ့ဖခင် ကောသလမင်းကြီးလည်း အရက်
ဒေါသဖြစ်လွန်းကာ ဘာကိုမှ မစဉ်းစားတော့ဘဲ မိဖုရား
ဝါသဘာဓတ္တိယာနှင့် သားတော် ဝိဋ္ဌဠာ မင်းသားတို့ကို
လက်ရှိ ရာထူးဌာန အဆောင်အယောင်တို့မှ နုတ်ပယ်၍
ကျွန်အဆင့်အတန်းနှင့်ပင် နေထိုင်စေရန် အဆင်မပြေချာ
လိုက်လေတော့သည်။

မိခင်ဖြစ်သူက လောကဓံတရားကို ခံနိုင်ရည်ရှိသော်
ငြားလည်း မင်းမျိုးမင်းသွင်ဖြစ်သော သားတော်မှာ ပေါက်ကွဲ
မှုဒေါသတို့ ပိုမိုပြင်းထန်ခဲ့တော့၏။ တစ်နေ့ သာဝတ္ထိနန်းကို
မရရအောင် ယူမည်။ သူ ဘုရင်ဖြစ်လာတဲ့အခါနီး သူ့အား
မတူမတန် ဆက်ဆံလိုက်ကြသည့် သာကီဝင်တစ်မျိုးလုံးကို
ဤသို့ ကြီးကြီးဝါးဝါးလိုက်တော့၏။

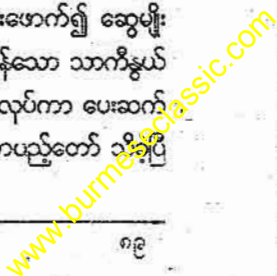
အေး၊ နေနှင့်ကြပေဦး။ ပုံလေသည် ငှက်ခါး နားကာ
မှ သိမယ်ဟေ့။ ဒင်းတို့တစ်မျိုးလုံးရဲ့ လည်ချောင်းသွေးနဲ့
ငါ့အားကို ဆေးကြောပစ်မည်။ သိကြသေးတာပဲ”

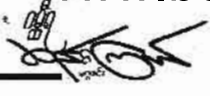
သားတော်ဖြစ်သူ ဝိဋ္ဌဠာ မင်းသားသည် သူ့ဘဝကို
သူ နားကြည်းမှုမှတစ်ဆင့် လောကကြီးကိုပင် နားကြည်း
သွားခဲ့လေပြန်သည်။

(၃)

မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ကောသလမင်းကြီး၏ ရွှေ
နန်းတော်သို့ ကြွချီတော်မူလာခဲ့၏။ ကောသလမင်းကြီး
လည်း ရိုသေလေးမြတ်စွာ ရိုခိုးကန်တော့ပြီးလျှင်...

“အရှင်ဘုရား... အရှင်ဘုရား၏ ဆွေတော်မျိုးတော်
များ ဖြစ်ကြသည့် မဟာနာမ်မင်းနှင့် သာကီဝင်အပေါင်းတို့
သည် တပည့်တော်၏ ရွှေလမ်းငွေလမ်းဖောက်၍ ဆွေမျိုး
တော်စပ်လိုသည့်အရေးအရာတွင် မစစ်မှန်သော သာကီဝင်
ဝင် မင်းသမီးကို အစစ်အမှန်သဖွယ် ပြုလုပ်ကာ ပေးဆက်
လာကြပါတယ်။ ဤသို့သောအဖြစ်ကို တပည့်တော် သိခဲ့ပြီ

ဖြစ်၍ ဝါသနာအတ္တိယာ မင်းသမီးနှင့် သားတော် ဝိဇုဠာတတို့ အား ကျွန်အဖြစ် နေရာချထားလိုက်ပါပြီ ဘုရား။”

ဟု ဦးစွာပင် တင်လျှောက်လာလေတော့သည်။ ထိုအခါ၌ပင် သုံးလောကထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ကောသလမင်းကြီးအား မဟာကရုဏာသက်စွာ ကြည့်တော် မူပြီးလျှင် ဤသို့ မိန့်မြွက်ဖြေကြားတော်မူလေ၏။

“ဒကာတော် မင်းကြီး... သည်းခံပါလော့။ သာကီဝင် မင်းတို့သည် မပြုသင့်သောကိစ္စကို ပြုခဲ့ချေပြီ။ သို့သော်ပြား လည်း ထိုသတို့သမီး ဝါသနာအတ္တိယာ၏ ဖခင်သည် သာကီ ဝင်အစစ်ဖြစ်တဲ့ မဟာနာမ်မင်းပင် မဟုတ်တုံလော့”

“အရှင်ဘုရား... ဖခင်ကား မဟာနာမ်မင်းကြီးဖြစ်၍ သာကီဝင်မင်းမျိုး စစ်မှန်လှပါသည် ဘုရား။”

ဟု ဖြေဆို ဝန်ခံလိုက်ရ၏။ ထိုသို့ ဝန်ခံဖြေကြားမှုကို ကြားသိရပြီးသည်နှင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဆက်လက်၍ မိန့်မြွက်ပြန်၏။

“မြတ်သော မင်းကြီး... မင်းသမီး ဝါသနာအတ္တိယာ သည် မဟာနာမ်မင်း၏ သမီးတော်အရင်းဖြစ်၍ ထိုသတို့ သမီးသည် မင်းသမီးအစစ်အမှန်ပင် ဖြစ်၏။ အဖ၏ အမျိုး သည်သာ အဓိကပင် မဟုတ်လော့”

ဟု မိန့်ကြား ဆုံးမပြန်၏။

“မှန်လှပါသည် အရှင်ဘုရား။”

“မြတ်သော မင်းကြီး... ကျွန်မျိုးနွယ် မိခင်၏ သမီး မင်ဖြစ်ပြားသော်လည်း မင်းကြီး၏ နန်းတော်တွင် မိဖုရား အရာသို့ တင်မြှောက်မှုဖြင့် ဘိသိက်အသွန်းခံထားရသူသာ တည်း။ သင်၏ သွေးဖြင့် သားတော်ဖြစ်လာရသူ ဝိဇုဠာ သတို့သားငယ်သည်လည်း သည်ရေမြေကို အစိုးရသော မင်းကြီးဖြစ်သည် သင့်ကို အစွဲပြု၍ ဖြစ်လာခဲ့သူတည်း။ ထိုသာသည် အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ဖြစ်ရမည်နည်း။ အဖ၏ သွေးဖြစ်၍ ဖခင်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော တိုင်းနိုင်ငံ၏ အရှင်သခင် မဖြစ်ထိုက်ပြီလော့။ အမေ့အမျိုးသည် အကြောင်းရင်းခံ မဟုတ်။ အဖမျိုးသည်သာ အဓိက မဟုတ်ပါလော့”

ဟု ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ဆုံးမ မိန့်ကြားလိုက်လေ သည်။

ဤသို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ကောသလမင်းကြီး အား အမှက်ဒေါသပြေအေးစေရန်အတွက် ဝါသနာအတ္တိယာ မိဖုရားကို အကြောင်းပြု၍ အတိတ်ဇာတ်တော်တစ်ခုကို ဆက်လက်ဟောကြားပြန်၏။

(၄)

ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး ဦးစံနေစဉ်ကာလ ထိုမင်းသည် အချွေအရံ နောက်လိုက်နောက်ပါတို့ဖြင့် ဥယျာဉ်တော်သို့ လှည့်လည်လာကြရာ၌ အသီးအပွင့် ပန်းပွင့် တို့ကို နှစ်ခြိုက်စွာ သဘောကျပြီး ထိုဥယျာဉ်တော်အတွင်း ရံရွှေတော်များကို အစောင့်ချထားခဲ့ပြီးသော် သူတစ်ပါးတည် ပင် လှည့်လည်ဝင်ရောက်၍ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။

ထိုဥယျာဉ်၏ တောအုပ်အလယ်သို့ ရောက်ရှိနေခိုက် တွင် သာယာသော သီချင်းဆိုသံတစ်သံကို ကြားလိုက် သဖြင့် ရွှေနားဆင်ကာ အသံလာရာအရပ်သို့ ချဉ်းကပ် ကြည့်ရှုမိလေ၏။ ကျေးတောသူ သူဆင်းရဲမလေးတစ် ဦး ထင်းခွေရင်း သီချင်းသီဆိုနေကြောင်း သိရှိသွားခဲ့လေသည်။ ကျေးတောသူပင်ဖြစ်သော်လည်း သိမ်မွေ့၍ လှပကြော့ရွှာ ၏။ ဣန္ဒြေရှင် ထိုမိန်းမပျိုထံသို့ ‘ချဉ်းကပ်သွားပြီးလျှင် တ မက်သော သမုဒယစိတ်တော်ဖြင့် ချစ်ရေးငင်မိလေတော့၏ ရှေ့ရေးခက် အကြောင်းကံဟု ဆိုရပေတော့မည်။ ထိုမိန်း မျိုးလေးနှင့် မင်းကြီးသည် အချစ်ရေယာဉ်ကြော၌ နှစ်ခြေ လွင့်ပါခဲ့ကြပြီးသကာလ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မိမိ၏ နဝရ လက်စွပ်တော်ကို ချွတ်၍ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၏ အထိမ်းအမှတ် အဖြစ် ပေးအပ်ခဲ့ပြီးလျှင်...

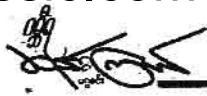
“နမတော်လေး... သမီး မိန်းကလေး မွေးဖွားလာ လျှင် ဤလက်စွပ်ကို ရောင်းချ၍ ရင်းနှီးစားသောက်ပေတော့ သားယောက်ျားလေး မွေးရင်တော့ ဤလက်စွပ်ကို ဆော့ ယူ၍ ငါ့ထံ လိုက်ခဲ့ပါလော့”

ဟု အမှာစကားဆိုပြော၍ နန်းတော်သို့ ပြန်လေသည်။ ကာလအတန်ကြာသောအခါ ထိုကျေးတောသူ မိန်း မျိုးသည် ကိုယ်လေးလက်ဝန်အရင်းအမာဖြစ်တည်ခဲ့ပြီ။ ဘုရား အလောင်းတော်ဖြစ်လာမည့် သားတစ်ပါးကို ဖွားမြင် သန့်စင် ခဲ့လေသည်။ သန်စွမ်းကျန်းမာအောင် မွေးမြူခဲ့ပြီး ဖခင် ခုဆံ့တွေ့ခွင့်ပေးအပ်ရန် အချိန်တန်ခွဲပြီဖြစ်သောကြောင့် သားတော်ကို ချီးမြှင့် မင်းဘုရင်ရှိရာ နန်းတော်ကြီးသို့ လိုက် လာလေတော့သည်။ နန်းဆောင်အတွင်းဝယ် ညီလာ ကျင်းပနေချိန်နှင့်လည်း တိုက်ဆိုင်နေရာ မင်းပရိသတ်တို့ စုံညီစွာ ရှိနေကြ၏။ ညီလာခံ ရပ်နားချိန်၌ တွေ့ခွင့်ရသော အခါဝယ် ကျေးတောသူမသည်...

“အရှင်မင်းမြတ်... ဤကလေးငယ်သည်ကား အဖ၏ သားတော်ပါတည်း”

ဟု လျှောက်တင်၍ ကလေးငယ်ကို ပြသလိုက်ရ၏။ ထိုအခါ မင်းဘုရင်သည် မင်းပရိသတ်တို့၏ အထူး

အထူးထုတ်

ရှက်တော်မူသဖြင့် ငြင်းချက်စကား မိန့်ဆိုပြန်၏။
“ငါ၏ ရင်သွေးတော် မဖြစ်နိုင်”ဟု တုံ့ပြန်လေ၏။
ကျေးတောသူမသည် မိမိထံ ပေးအပ်ခဲ့သော ထိုမင်း
ဆုရတ်လက်စွပ်တော်ကို ပြသလိုက်ပြန်၏။

ဤလက်ဝတ်ရတနာသည် ငါ့လက်စွပ်မဟုတ်ချေ”
ဟု ငြင်းပယ်စကားဆိုမိန့်ပြန်၏။ ဤအခါတွင် ကျေး
တောသူမသည် ခံစားမှု မျက်ရည်များ ပြည့်ထွန်းလာကာ
အသံဖြင့် လျှောက်တင်လေတော့သည်။

“အရှင်မင်းကြီး... ကျွန်တော်မျိုးမသည် တောဥယျာဉ်
တွင်က သူ့ဆင်းရဲမအဖြစ်နှင့် ထင်းခွေရသူဖြစ်ပြားသော်
လည်း တစ်နေ့ ဤသို့ ကိစ္စဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်
တွေးထင်ထားခဲ့သူဖြစ်ပါ၏။ သို့ပင်သို့ပြားသော်လည်း
မင်းကြီးအပေါ် မြင်မြင်ချင်း နှစ်သက်စွာ ချစ်ခင်မိခဲ့၏။
ကလေးငယ်သည် မင်းကြီး၏ သွေးသားအစစ်ဖြစ်ပါသည်။
ကျေးတောစကားမှန်ကန်ခဲ့သည်ရှိသော် မိမိလက်ဝယ်၌ ရှိသော
အသားငယ်သည် ကောင်းကင်ထက်၌ တည်ပါစေသား။
အသံ၍ မဟုတ်မမှန်ခဲ့လျှင် နန်းရင်ပြင်သို့ ကျ၍ သေပွဲ
ပေးသော။”

ဟု ဆုပန်သော စကားဆိုပြောပြီးသည်နှင့် ဘုရား
ဆောင်းတော်ဖြစ်လာမည့် သားငယ်ကို လက်အစုံဖြင့်
ဆင်၍ အထက်ကောင်းကင်သို့ ပစ်တင်လိုက်လေ၏။
ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသော မင်း
ဆုတ်အပေါင်းတို့သည် အံ့ဩဘာနန်းဖြစ်ကာ...
“အို...ဟင်...ဟယ်...ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာပါ”

ဟု အာမေဇိုင်အသံမျိုးစုံ ထွက်လာကြတော့သည်။
အလောင်းတော်ဖြစ်လာမည့် သားငယ်လည်း ပစ်တင်
ခံရသော ခဏ၌ လေထဲတွင် တင်ပလွင်ဖွဲ့ခွေလျက်
အင်္ဂါတန်နေပြီးလျှင် သာယာသောအသံဖြင့် ဖခင်ဖြစ်သူ
မင်းကြီးအား စကားဆိုပြောလေတော့၏။

“မင်းကြီး... အကျွန်ုပ်သည် ဤမိခင်မှ မွေးဖွားသော
အသားအစစ်တည်း။ ကျွန်ုပ်ကို မွေးမြူတော်မူပါ။ ပိုက်
တော်မူပါ။ အခြားသူတစ်ပါးတို့ကိုပင် ကျွေးမွေးစောင့်
ရှောက်နိုင်သေးလျှင် မိမိရဲ့ သွေးသားအရင်းအချာကို အဘယ်
ကြောင့် မမွေးမြူနိုင်ရမည်နည်း။”

ထိုအခါ၌ မင်းကြီးသည် ကြီးစွာသော နောင်တ တရား
သွားခဲ့ပြီးလျှင်...
“ငါ၏ ချစ်သား...ဖခင်ထံ လာလော့”

ဟု ရာဇပလ္လင်ထက်မှ လက်ဆန့်တန်း၍
ခေါင်တော် မူလိုက်စဉ် ကလေးငယ်သည် ကောင်းကင်မှ
သက်ဆင်း၍ မင်းကြီး၏ ရင်ခွင်၌ တည်လေသည်။
မင်းကြီးသည် သစ္စာ စကား မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုရသော
ကျေးတောသူမအား မိဖုရားအရာ တင်မြှောက်ပြီး
ဘုရားအလောင်းတော် သားငယ် ကိုလည်း
အိမ်ရှေ့မင်းအရာသို့ အပ်နှင်းကာ စောင့်ရှောက်
မွေးမြူခဲ့လေသည်။

ဖခင် မင်းကြီး နတ်ရွာစံသော် ထိုသားငယ်သည် “ကဋ္ဌ
ဝါဟန” ဘွဲ့အမည်တော်ဖြင့် မင်းဖြစ်ခဲ့လေတော့၏။ မြတ်ဗုဒ္ဓ
ဘုရားရှင်သည် ဤမည်သော အတိတ်က ဇာတ်တော်ကို
ဟောကြားပေးတော်မူပြီးလျှင် ကျေးတောသူ အမိသည် ယခု
အခါ မယ်တော် မာယာဖြစ်ခဲ့၏။ အဖဖြစ်ခဲ့သော ဗြဟ္မဒတ်
ဘုရင်သည် သူ့ခွေဒနမင်းဖြစ်လာခဲ့ပြီး သားတော် ကဋ္ဌဝါဟန
သည် ငါ့ဘုရားပင် ဖြစ်လာချေပြီဟု ဇာတ်တော်ကို ပေါင်းစုံ
ပြလိုက်လေ၏။

(၅)

ဤသို့ဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် အတိတ်က ဇာတ်
တော်တစ်ခုအား ဟောကြားဆုံးမပြုပြီးနောက် မင်းကြီး
ကောသလအား မဟာကရုဏာတော်သက်သော အကြည်
ဖြင့် ကြည့်တော်မူပြီး...

“မြတ်သော ဒါယကာ မင်းကြီး... အဖ၏ သွေးသည်
သာ ပဓာန၊ အဖမျိုးသည်သာ အဓိက ကျပေသည်ဟု
မှတ်လေလော့”

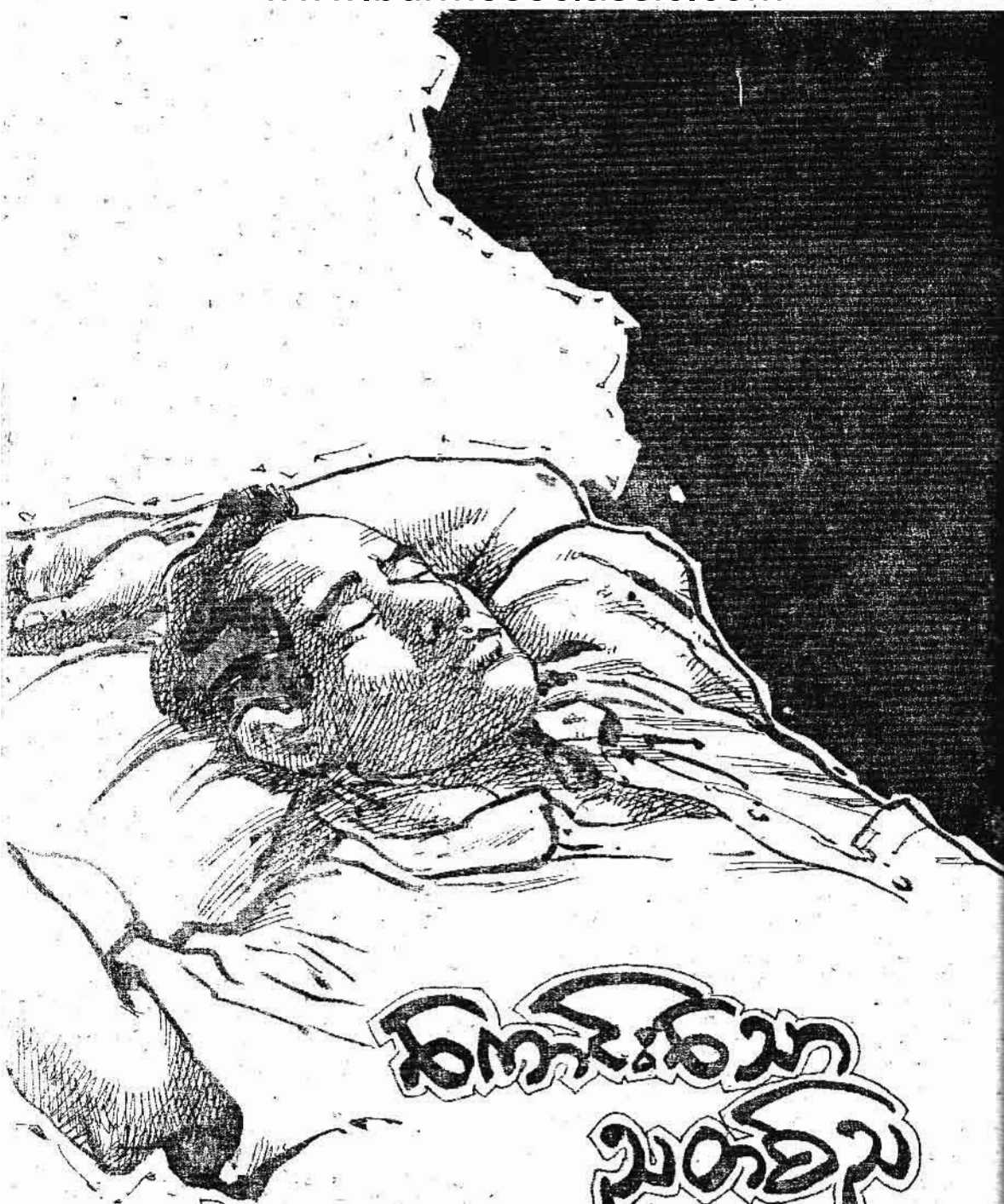
ဟု မိန့်ကြား ဆုံးမပေးတော်မူပြီးသည့်နောက် ကြွမြန်း
သွားလေတော့၏။

ကောသလမင်းကြီးလည်း အလုံးစုံ သိမြင်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍
အယူအဆတွေ မလွဲချော်တော့ဘဲ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တရားစကား
ကို နာကြားခဲ့ရပြီးလျှင် သားအမိနှစ်ဦးအား ကျွန်အရာမှ
နှုတ်ပယ်၍ မူလအဆောင်အယောင်နှင့် ပေးမြဲ စည်းစိမ်ကို
ပေးတော်မူကာ မိဖုရားနှင့် သားတော်လေး ဝိဇ္ဇုဘာကို
သံသယကင်းစင်စွာ အသက်ထက်ဆုံး ချစ်ခင်တော်မူခဲ့လေ
သည်။ သာဝတ္ထိ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားအပေါင်းတို့သည်
လည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ ဖြစ်ခဲ့ကြလေတော့သတည်း။

* * *

ဇွဲလှလဒ်(မအုပင်)

တိတိအိမ်သာ ညီတိအိမ်သာ

၂၀၁၅
၂၀၁၅

၂၀၁၅
၂၀၁၅

ဘဝတိုးတက်လာရေးအတွက် ညီအိမ်ခြင်းကို
လျော့ရမည်။ ညီကို ကောင်းကောင်း အသုံးချတတ်ရမည်။
မြတ်စွာဘုရားက ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ကြွသွားနေစဉ် ကုန်ရောင်း
ကုန်ဝယ်ဖြင့် ရောက်ရှိနေသော အနာထဝိဏ်သုဋ္ဌေးသည်

စွာဘုရားရောက်ရှိနေသည်ကို ကြားသိရသောအခါ နှစ်ခြင်း ခြုံငုံသို့ ဝင်ပြီး မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးတွေ့ရန်အတွက် နှစ်ခြင်းသည်တွင် ညဗိုးချုပ်သွား၍ မြို့ပြင်ပတစ်နေရာတွင် အိပ်စက်ခဲ့ရသည်။ ထိုသို့အိပ်စက်နေစဉ် အိပ်မပျော်ဘဲ မြတ်စွာဘုရားကိုသာ တွေ့လို ဖူးလိုသော ဆန္ဒဖြင့်သာ ရှိနေ၍ ထိုသို့ဖြစ်နေစဉ်တွင် နတ်တို့၏ အစောင့်အရှောက်ဖြင့် နှစ်ခြင်းသည် ပွင့်လာပြီး အနာထဝပိဏ်သူဌေးသည် မြတ်စွာဘုရားရှိရာသို့ သွားရာ၌ မြတ်စွာဘုရားက မြို့ပြင်ပရှိသော တစ်နေရာတွင် ရောက်နေပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားရှိရာ တောသို့ လိုက်သွားပြန်၍ ထမ်းခရီးတစ်နေရာတွင် ခွေးဟောင်းသံ မျောက်အော်သံ ဖြစ်လာဖြင့် ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်ကာ ကြောက်စိတ်ဝင်လာပြီး နှစ်ခြင်း ဆက်လက်၍ ခရီးမသွားဝံ့တော့ဘဲ နေ၏။ အနာထဝပိဏ်သူဌေး၏ စိတ်ထဲ၌ ရှေ့သို့ ခရီးဆက်လက်၍ သွားသင့်သောသို့ဖြစ်နေသည့်အချိန်၌ နတ်တို့၏ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်မှုဖြင့် နောက်သို့ ဆုတ်၍သွားခဲ့သည်ရှိသော် ကောင်းသော ညတစ်ညဖြစ်သည်ကို သိမြင်လာသည့်အခါ၌ ရှေ့သို့ ခရီးဆက်ကာ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးတွေ့ရသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်က အနာထဝပိဏ်သူဌေးကို တွေ့ရသည့် တွေ့ချင်း သူဌေး၏ ငယ်နာမည်ဖြစ်သော “သုဒတ္တ” ဟု ခေါ်ဆိုလိုက်သည်။ အနာထဝပိဏ်သူဌေးသည် မြတ်စွာဘုရားက မှတ်မိလေခြင်းဟု အံ့ဩခြင်းဖြစ်သွားသည်။ အနာထဝပိဏ်သူဌေးနှင့် မြတ်စွာဘုရားတို့ တွေ့ဆုံကြသည့်အခါတွင် ကောင်းသော ညတစ်ညဆိုသည်မှာ မည်သည်ကို ဆိုပါသည်ဟု မှတ်မိလေရပါတော့သည်။

အနာထဝပိဏ်သူဌေးက မြတ်စွာဘုရားအား တောထဲသို့ ဆက်ရာ၌ အိပ်စက်ခြင်း ကောင်းပါသလောဟု လျှောက်မေးမြန်းပါသည်။ အိပ်ရာညောင်စောင်းမရှိ၊ အခင်းမရှိ၊ အနံ့အကာလည်း မရှိသော တောထဲ၌ ကောင်းစွာ အိပ်စက်သည်ဟု မြတ်စွာဘုရားက မိန့်ကြားပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားက အပူမရှိ၊ ကာမဂုဏ် အာရုံကင်းသောသူ၊ ကိလေသာ မရှိသောသူတို့၏ အိပ်စက်ခြင်းသည် ကောင်းစွာ အိပ်ပျော်ခြင်းဖြစ်၍ ကောင်းသောညဟု မိန့်တော်မူပါသည်။ ကိလေသာ သောကာ၊ အပူမီးများရှိသောသူသည်သာလျှင် ညတွင် အိပ်မက်၍ မရနိုင်ကြောင်း မြတ်စွာဘုရားက အနာထဝပိဏ်သူဌေးအား ရှင်းလင်းမိန့်ကြားတော်မူပါသည်။ အတွေးအပူမရှိ၊ ကိလေသာ ကာမဂုဏ် အာရုံမရှိခြင်းသည်သာ ကောင်းသောညဖြစ်ကြောင်း ထပ်ဆင့် မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

ကောင်းသောည ဖြစ်လိုပါက အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတရားတို့ဖြင့် ပြန်လည်၍ တွေးမနေရန်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့တွေးနေပါက အိပ်၍မရနိုင်ကြောင်း ဤသည့်အဖြစ်သည် မကောင်းသော ညတစ်ညဝင်ဖြစ်ပါသည်။ အတိတ်သည် ပြီးခဲ့သည်ဖြစ်၍ မည်သည့်အခါမှ ပြန်မလာနိုင်တော့သဖြင့် အတိတ်ကို တွေးခေါ်ပြီး မနေရန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းသောည ဖြစ်လိုပါက အတိတ်ကို ပြန်ပြီးတွေးခေါ်ခြင်းမပြုရန် လိုအပ်ပါသည်ဟု မြတ်စွာဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူပါသည်။

အနာဂတ်ကိုလည်း လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ တရားများနှင့် ဖြစ်နေပါလျှင် မကောင်းသော ညတစ်ညဟူ၍ သတ်မှတ်ရပေမည်။ အနာဂတ်ဆိုသည်မှာ မဖြစ်သေးသော အရာမရောက်သေးသော အခါကာလဖြစ်သဖြင့် မသေချာ၊ မရေရာပါ။ အတိတ်နှင့် အနာဂတ် နှစ်ရပ်စလုံးတွင် အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ တရားများဖြင့် ဖြစ်နေလျှင် အိပ်ပျော်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပြီး ကောင်းသောညတစ်ညဟု ဆိုရပေမည်။ ထို့ကြောင့် အတိတ်နှင့် အနာဂတ်ဖြစ်ခြင်း နှစ်ရပ်စလုံးကို မတွေးတောမိရန်ဖြစ်ပါသည်။ တွေးနေပါလျှင် ကောင်းသော ညတစ်ညဟူ၍ မဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ကြောင်း မြတ်စွာဘုရားက မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

- အတိတ်နှင့် အနာဂတ်မှလွဲ၍
- ပစ္စုပ္ပန်သာ ကျန်ပါတော့သည်။
- ပစ္စုပ္ပန်တွင် ကောင်းသော ညတစ်ညကို ပိုင်ဆိုင်လိုပါက
- ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်ကို ရှုရပါမည်။
- ကောင်းသောညလည်း ဖြစ်လာနိုင်သည်။
- ပစ္စုပ္ပန်တွင် ဝင်လေထွက်လေ ရှုရှုကြိုက်ခြင်း၊
- ဝိပဿနာ ဂ္ဂုဏ်ပွားများခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အတိတ်နှင့် အနာဂတ်မှ လွဲ၍ ပစ္စုပ္ပန်သာ ကျန်ပါ တော့သည်။ ပစ္စုပ္ပန်တွင် ကောင်းသော ညတစ်ညကို ပိုင်ဆိုင် လိုပါက ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်ကို ရှုရပါမည်။ ကောင်းသောည လည်း ဖြစ်လာနိုင်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်တွင် ဝင်လေထွက်လေ ရှုရိုက်ခြင်း၊ ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ပွားများခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

အတိတ်ဘဝ၊ သမုဒယ တဏှာကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်၌ ရရှိနေသော ဝိပါက-ခန္ဓာငါးပါးသည် ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်၏။ ဤခန္ဓာ ငါးပါးကို ဒုက္ခဟု မမြင်ဘဲ နိစ္စ၊ သုခ၊ အတ္တထင်၍ တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ သံယောဇဉ်ဖြင့် သာယာခင်တွယ်မှု၊ သားမယားရာမှတို့ ဖြစ်၏။ ဤသည်ကို ပစ္စုပ္ပန် သမုဒယဟု ခေါ်ဆို၏။ ပစ္စုပ္ပန် သမုဒယကို စွန့်ခွာလျှင် ပစ္စုပ္ပန်တဏှာချုပ်၏။ ဤသို့ ချုပ် ခြင်းသည် မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ မဂ္ဂသစ္စာပွားမှုကြောင့် ပစ္စုပ္ပန် တဏှာ အကြွင်းမဲ့ချုပ်၏။ တဏှာအကြွင်းမဲ့ချုပ်သဖြင့် ဥပါဒိန် အကြွင်းမဲ့ချုပ်၏။ ဥပါဒိန်အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဘဝသည် ချုပ်၏။ ဘဝချုပ်ခြင်းကြောင့် ဘဝအသစ်တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၊ ဇာတိချုပ်ငြိမ်း၍ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက် ရပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အတွေးမှန်ကန်အောင် လုပ်ကြပါ။ စဉ်းစားပြီး သုံးသပ်ကြပါ။ ကျေနပ်ခြင်းဖြစ်ကာ ဝိတိချမ်းသာမှု

သုခကို ဖြစ်စေပြီး တည်ငြိမ်လာခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာ ရပေလိမ့်မည်။ ကောင်းသောအလုပ်ကို ယခု ပစ္စုပ္ပန်တွင် အချိန်ဆွဲ၍မနေဘဲ ချက်ချင်းလုပ်သွားကြပါ။ ကျွန်ုပ်တို့မှ အချိန်မရွေး အရွယ်မရွေး သေမင်းဖြစ်သော ဤခန္ဓာငါးပါး သေခြင်းအဖြစ်သို့ ဆွဲခေါ်သွားနိုင်ပါသည်။ သေမင်းမှာ ကျွန်ုပ် တို့အား အားနာခြင်း သနာညှာတာခြင်း မရှိပါ။ မည်သည့်အရာ တွင် သေပါဟူ၍လည်း ချိန်းချက်ပေးထားခြင်း မရှိပါ။ အစိုးလည်း မရနိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း မြင်မြတ်သော ဝိပဿနာ တရားတော်မြတ်ကို ချက်ချင်း လက်တွေ့ ကျင့်ကြံပွားများ ကြိုးစား အားထုတ်သွားကြ။ ရန် ဓမ္မမိတ်ဆွေအပေါင်း သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့အား စာရေးသူအနေဖြင့် အသိပေး တိုက်တွန်း နှိုးဆော်လိုက်ရ သည်။

* * *

မင်းပေမြင့်(ခေ)

ကျမ်းကိုး

- ဓမ္မပဒ၊ ဒေသနာတရား။
- ရှုပပါလာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ် တရားမြတ်။

မဂ္ဂဇင်း

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ ခုံးခန်းနှင့် ပြန်ချိရေး
 အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၁)၊ (၃၁)လမ်း(အထက်)
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။

အမိ

ညွန့်ခြင်ခြင်နွဲ့နွဲ့ မဖွန်မစ်နဲ့လေ

Thank you

တစ်နေ့တည်း အတူတူပွားမြင်ကြသော ဖွားဖက်နှစ်ဦး
“ဗြဟ္မဒတ္တကုမာရ” နှင့် “ဒရီမာ” တို့ပင် ဖြစ်ကြ၏။
ဗြဟ္မဒတ္တကုမာရကား မဂဓတိုင်း၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မဂရောင်
ကြီးနှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့၏ သားတော်ဖြစ်ပြီး၊ ရှုချင်
နွယ် တင့်တယ်သော မျက်နှာရှိသဖြင့် “ဒရီမာ” အမည်ရ

သောသူက ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီး၏ သားပင် ဖြစ်ပေသည်။
သူတို့နှစ်ဦးသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက မင်းအိမ်တော်၌ အတူ
နေကြပြီး ဆော့ကစားရင်း ကြီးပြင်းလာခဲ့ကြပေရာ တစ်ဦးနှင့်
တစ်ဦး လွန်စွာချစ်ခင်ကြလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် အသက်
၁၆နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သော် မိဘများက တက္ကသိုလ်ပြည်သို့

သွား၍ ပညာသင်စေ၏။ တက္ကသိုလ်ပြည် ဒီသာပါမောက္ခတံတွင် အတုတကွ ဂုဏ်တိုင်အောင် ပညာသင်ယူခဲ့ကြရာတွင် မင်းသားက ဆင်စီး မြင်းစီး စသော မင်းသားတို့ တတ်အပ်သည့် အတ္ထုရသ တစ်ဆယ်ရှစ်ရပ်သော အတတ်ပညာတို့ကို ကောင်းစွာ သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်အား သား ဒရီမှခလည်း မိမိတို့အမျိုးနှင့် လျော်ညီစွာ ပေးအပ်ပုံနှင့်တကွ သဗ္ဗမယအတတ်တို့ကို ကောင်းစွာ သင်ကြားတတ်ကျွမ်းခဲ့လေသည်။ ပညာစုံကြသောအခါ ဆရာအား ပူဇော်ကန်တော့ကြပြီးနောက် အပြန်ခရီးတွင်...

“အဆွေ ဒရီမှခ... ဒေသန္တရ ဗဟုသုတရှာရင်း တိုင်းကြီးပြည်ရွာတွေကို လှည့်လည်ပြီး ပြန်ကြရင် မကောင်းပေဘူးလား။”

“ကောင်းပါတယ် အဆွေမင်းသား။ ဒီလို လှည့်လည်ရင်း လေ့လာကြရင် မျက်စိပွင့် နားရှင်ဖြစ်ပြီး သုတစွယ်စုံ ကံလုံနိုင်တာမို့ အကျိုးများလှပါတယ်ဗျာ”

ဤသို့ဖြင့် ထိုထိုဤဤ တိုင်းကြီးပြည်ရွာများအတွင်း လှည့်လည်ရင်း ပြန်ခဲ့ကြ၍ ဗာရာဏသီမင်းမြို့တော်အနီး နိဂုံးရွာသို့ ရောက်ခဲ့ကြရာတွင် နံနက်စာအတွက် လှည့်လည်ရှာဖွေကြရလေသည်။

သို့ဖြင့် သူကြွယ်တစ်ဦး၏ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား နိယနာကျေးသော မင်္ဂလာအခါနှင့် ကြုံလေရာ ထိုသူကြွယ်အိမ်သို့ ဝင်ကြလေ၏။ သူကြွယ်လည်း ထိုနံနက်အား အိမ်တွင်းသို့ ပင့်ဆောင်၍ ဗြဟ္မဒတ္တကုမာရကို ဖြူသော ကမ္မလာအခင်း နေရာ၌ ပေးပြီး ဒရီမှခကိုမူ ရဲရဲနီသော အခင်းနေရာ၌ ပေးလေ၏။ ကိုယ်စီ ရရှိသော ကမ္မလာတို့၏ အရောင်နိမိတ်ကို မြင်လျှင် ဒရီမှခသည်...

“ငါ့အဆွေ ဗြဟ္မဒတ္တသည် ယနေ့ပင်လျှင် ဤဗာရာဏသီပြည်၌ မင်းအဖြစ်ကို ရပေတော့မည်။ ငါ့ကိုလည်း စစ်သူကြီးအရာ၌ ပေးပေးလိမ့်မည်”

ဟု ဆင်ခြင် သိမှတ်မိလေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် စားသောက်မှုကိစ္စပြီးလျှင် သင့်လျော်သော မင်္ဂလာ မန္တန်တို့ကို ရွတ်ဆိုပေး၍ လျှာလိုက်သော ဝတ္ထုတို့ကို ယူဆောင်လျက် ထွက်လာခဲ့ကြရာ မင်းဥယျာဉ်အတွင်းရှိ မင်္ဂလာကျောက်ဖျာအနီးသို့ ရောက်ခဲ့ကြလေသည်။

“က...အဆွေရေ...။ ဒီကျောက်ဖျာပေါ်မှာ အရိပ်အာဝါသကောင်းကောင်းနဲ့ နားနားနေနေ တစ်နေ့လောက် အိပ်စက်ကြရအောင်”

“အဆွေမင်းသား အိပ်ပါ။ အကျွန်ုပ်တော့ဖြင့် မင်းလိုသေးပါ”

ဟု ဆို၍ ဗြဟ္မဒတ္တမင်းသား လဲလျောင်း အိပ်စေလိုက်သောအခါ ဒရီမှခလည်း မင်းသား၏ ခြေအောက်ကို နှိပ်နှယ်ပေးရင်း ထိုင်လျက်သာ အနားယူနေလိုက်၏။

ထိုအချိန်တွင် ဗာရာဏသီပြည်ရှင်မင်း နတ်ရွာစံလှူပြီး၍ သင်္ဂြိုဟ်အမှုလွန်သောနေ့ဖြစ်ပေရာ နန်းမွေဆက်ခံမည့် သူသားမြေးမရှိခဲ့သဖြင့် ဖုဿရထားလွှတ်၍ မင်းလောင်းရှာရသောအခါနှင့် ကြုံကြိုက်နေလေ၏။

တင့်တယ်ခမ်းနားစွာ တန်ဆာဆင်ထားသော ဖုဿရထားလည်း စည်မောင်းမတ်သာ တူရိယာစုံလင်စွာဖြင့် စစ်အင်္ဂါလေးပါးခြံရံလျက် မြို့တော်နန်းမှ ထွက်ခဲ့ပြီး ဥယျာဉ်သို့ ရှေ့လာခဲ့လေသည်။ ထိုနောက် မင်းဥယျာဉ်ကို ထွက်လာရစ် သုံးပတ်လှည့်ရစ်ပြီးသော် ကျောက်ဖျာအပေါ်တွင် ဆိုက်ရပ်လေသည်။

ခြေကို နှိပ်နှယ်ပေးနေသော ဒရီမှခလည်း ဖုဿရထားလာနေသည်ကို မြင်သောအခါ...

“ငါ့အဆွေမင်းသားသည် ယနေ့ မကြာမီအချိန်မှာပင် မင်းအဖြစ်ကို ရတော့မည်မှာ ကော်မုချဖြစ်သကဲ့သို့ ငါ့အလည်း စစ်သူကြီးအရာပေးတော့မည်မှာ မလွဲကောက်ပင် ဖြစ်ပါ၏။ ငါ စစ်သူကြီးဖြစ်ခဲ့မှ ပြည်ရေးရပ်မှုတို့ကို စီရင်ကွပ်ကြပ်သဖြင့် မကောင်းမှု အကုသိုလ်များစွာဖြစ်ရပေတော့မည် ထိုမကောင်းမှုများရှိခဲ့လျှင် လူ့ဘဝကိုပင် တစ်ဖန်ပြန်ရနိုင်ရန်အကြောင်းမမြင်ပေ။ ထို့ကြောင့် အိမ်ရာတည်ထားပြီး လူ့ဘောင်တွင် နေခြင်းဖြင့် အကျိုးမဲ့တော့မည်သာ ရဟန်းပြု၍ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကိုပင် ရှာတော့မည်”

ဟု အကြံရလျက် ပုန်းကွယ်ရန်နေရာကို ရှာသောအခါ ဥယျာဉ်အစွန်တစ်နေရာတွင် သစ်ခေါင်းဝဲကြီး ရှိသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။ သို့ဖြင့် မင်းသား မသိအောင် နေရာမှ ထသွား၍ သစ်ခေါင်းပေါက်အတွင်း၌ ပုန်းခိုနေလေတော့၏။

မူးမတ် ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း အိပ်နေသော မင်းသားကို မြင်လျှင် ခြေဖဝါရုံ အရေအကြောင်းနှင့် မင်္ဂလာအမှတ်လက္ခဏာတို့ကို ကြည့်ရှုလေသော် ဤအရှင်သားကား ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော ယောက်ျားမြတ်ပင် ဖြစ်တော့၏။ ထေကျွန်းလုံးကိုပင် စိုးမိုးနိုင်စွမ်းသော မင်းပင်လျှင် ဖြစ်နိုင်၏။ ဆင်ခြင် သိမှတ်ကြသော်ငြား ထိုအချင်းအရာတို့သည် မှန်သေး တည်သေး၏လောဟူ၍ ခုံစမ်းလိုသောအခါဖြင့် စည်

အထူးထုတ်

သင်ပတ်သာ တူရိယာအလုံးစုံကို တစ်ပြိုင်နက် ကျယ်
သင်စွာ ခတ်ပတ် တီးမှုတ်စေ၏။ ကျယ်လောင်စွာ မြည်
သောခွဲသော တူရိယာအလုံးစုံတို့၏ အသံများကို
တစ်တရက်ကြားလိုက်ရသဖြင့် မင်းသားလည်း နိုးလာခဲ့ရ
သဖြင့် မထိတ်မလန့် ဖြည့်ညင်စွာ ထလျက် ကျောက်ဖျာ
ထဲ၌ ညင်ညင်သာသာ တည်ငြိမ်စွာ ထိုင်လိုက်လေ၏။
အခွင်အရာကို မြင်လိုက်ရသော ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားနှင့်
အတူ မူးမတ်သေနာပတိအပေါင်းတို့သည် မြေတွင် ပုဆစ်
ထပ် စားလိုက်ကြရင်း ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားက...

“အရှင်သား... ဗာရာဏသီပြည်၏ ရွှေထီးရွှေနန်းတို့
သည် အရှင်သား၏ ခြေတော်ရင်းသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါပြီ။
အရှင်သားသည် မြို့တော်နန်းသို့ ကြွရောက်၍ သိမ်းမြန်း
နိုင်ပြီတော်မူပါ”

ဟူ၍ လျှောက်တင်၏။
“သင်တို့၏ ပြည်ရှင်မင်းက မရှိပါသလော။ အဘယ်
ဖြစ်သနည်း”
ဟု မင်းသားက မေးသော်...

“

နောက်ပိုင်းတွင်
အထူးထူးအပြားပြားသော
မွေ့လျော်ဖွယ် အာရုံအလီလီတို့ဖြင့်
ခ.ယ ဖျော်ဖြေ၍ ချီးမြှောက်ကြလေသောအခါ
မင်း၏ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တွင်
ယစ်မူး စူးစိုက် ကပ်ငြိ မေ့လျော့သွားခဲ့ရာ
ငယ်စဉ်က ကစားဖော် ကစားဖက်၊
ပညာသင်ဖော် ပညာသင်ဖက်ဖြစ်သော
ညီနောင်ရင်းမျှ ဒရီမူခကိုပင်လျှင်
သတိမရနိုင်အောင်
ဖြစ်သွားလေတော့၏

“ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ ပြည်ရှင်မင်းက နတ်ရွာစံခဲ့ပါပြီ။
နန်းမွေ့ဆက်ခံရန် သားမြေးများလည်း မရှိပါသောကြောင့်
အရှင်သား ကြွရောက်၍ မင်းပြုတော်မူပါ”

ဟူ၍ လျှောက်ကြပြန်လေသည်။
သို့ဖြင့် မင်းဆွေမင်းမျိုးများဖြစ်သော သမီးကညာတို့
ကို ဆောင်ယူကြပြီးလျှင် မင်းဥယျာဉ်အတွင်း၌ပင် ရာဇိ
ဘိသိက်သွန်း၍ မင်းအဖြစ် တင်မြှောက်ကြလေသည်။

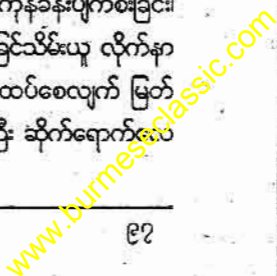
ယင်းကဲ့သို့ ဘိသိက်သွန်းပြီးသောအခါ ထက်ဝန်ကျင့်
မှ လူ့အပေါင်းတို့ပါ သိုင်းဝိုင်းခြံရံလျက် မြို့ကို လက်ယာရစ်
လှည့်လည်၍ မင်းအိမ်တော်သို့ ဝင်လေသည်။ ဝင်လေပြီး
သော် တရားစီရင်ရာ ပံ့လှိုင်ထက်၌ နေကာ မူးမတ်သေနာ
ပတိမှ စ၍ မင်းချင်းတို့အား ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ရာထူးအနန္တရာ
အသီးသီးခန့်ထား စီရင်ပြီးလျှင် ရွှေနန်းပြာသာဒ်ပေါ်သို့ တက်
လေသည်။

ထိုနောက်ပိုင်းတွင် အထူးထူးအပြားပြားသော မွေ့
လျော်ဖွယ် အာရုံအလီလီတို့ဖြင့် ခ.ယ ဖျော်ဖြေ၍ ချီးမြှောက်
ကြလေသောအခါ မင်း၏ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တွင် ယစ်မူး
စူးစိုက် ကပ်ငြိ မေ့လျော့သွားခဲ့ရာ ငယ်စဉ်က ကစားဖော်
ကစားဖက်၊ ပညာသင်ဖော် ပညာသင်ဖက်ဖြစ်သော ညီနောင်
ရင်းမျှ ဒရီမူခကိုပင်လျှင် သတိမရနိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေ
တော့၏။

ဒရီမူခလည်း မင်းနှင့်တကွ ပရိသတ်အပေါင်းတို့
မြို့တွင်းသို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြသောအခါ ပုန်းအောင်းနေရာမှ
ထွက်လာခဲ့ပြီးသော် ကျောက်ဖျာထက်၌ ထိုင်လေ၏။ ထိုင်
နေစဉ်အတွင်း ရော်ရွက်ဝါတို့ လေအေအတွင် ကြွေကျနေကြ
သည်ကို အမှတ်မထင် တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ...

“ဤအရွက်တို့သည် ထွက်သစ်စဉ် နနယ်ရွှန်းစိုပြီး
ရှုဖွယ်ရာ တင့်တယ်ကြလျက်နှင့် ရင်အိုခြင်းသို့ ရောက်သော
အခါ ညှိုးရော်ကြွေကျ၊ မြေခွေကြရလေသည်။ ငါ၏ ခန္ဓာကိုယ်
သည်လည်း ငယ်ရွယ်ဖျိုဖျစ်စဉ်က တင့်တင့်တယ်တယ်
ရှုကောင်းဖွယ် ဖုံမက်စရာပင် ဖြစ်သော်လည်း အရွယ်နောင်း
၍ သက်ပြောင်းလာသည်နှင့် ငရာ၊ ဗျာဒိ၊ မရဏတည်းဟူ
သော အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းဖြင့် ပျက်ယွင်း ကြွေကျရပေ
တော့မည်မှာ ကေနိမုချ မလွဲပါတကား”

ဟူ၍ ခ.ယ၊ ဝယတည်းဟူသော ကုန်ခန်းပျက်စီးခြင်း။
မမြဲသည် အနိစ္စတရားသဘောကို ဆင်ခြင်သိမ်းယူ လိုက်နာ
ခြင်းအားဖြင့် မြေပြင်အလုံး ပဲ့တင်ချွန်းထပ်စေလျက် မြတ်
သော ပစ္စေက ဗောဓိဉာဏ်သို့ ပိုင်ပိုင်ကြီး ဆိုက်ရောက်ပေ

တော့၏။

ထိုခဏတွင် လူဝတ်၊ လူစား ဆံသား မှတ်ဆိတ်တို့ သည် ကွယ်ပ ကင်းပြတ်၍ သပိတ်၊ သင်္ကန်း ရဟန်းပရိက္ခရာ နှင့်တကွ ငါတော် ၆၀ ရပြီးသော မထေရ်ကြီးကဲ့သို့ တည်ကြည်ခြင်းသည် ဖြစ်လေ၏။ အတန်ကြာမျှ ကျောက်ဖျာ ထက်၌ ဆက်လက်တည်နေပြီးမှ ဆွမ်းခံကြွ၍ ဘုဉ်းပေးပြီးသော် ဈာန်ဖြင့် ဟိမဝန္တာတောသို့ ကြွလျက် ဂန္ဓမာဒနတောင် ယံရှိ နန္ဒမူလလိုဏ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူလေသည်။

ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ရာဇဓမ္မနှင့် တရားသဖြင့် မင်းပြု၏။ ပြည်ရေးရပ်ကွက်စွမ်းလွန်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊ မင်းတို့၏ စည်းစိမ်ခံစားမှုတွင် ကြီးမားစွာ နှစ်မြော ကပ်ငြိနေသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ငယ်ရင်းခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဒရီမုခကို မေ့လျော့နေသည်မှာ အနှစ် ၄၀တိုင်တိုင် ရောက်လေ၏။ အနှစ် ၄၀လွန်မှ ငယ်ရင်း ဒရီမုခကို သတိရလေသဖြင့် အမျိုးအမတ် ပုရောဟိတ်တို့အား မေးလေသည်။

“မောင်မင်းတို့... ဥယျာဉ်အတွင်း ကျောက်ဖျာထက်၌ ငါအိပ်စက်နေစဉ် သင်တို့ ရထားဖြင့် ရောက်ရှိလာသော အခါ ငါတစ်ဦးတည်းကိုသာ တွေ့သလော။ ငါ့အဖော် ဒရီမုခကို မတွေ့ကြသလော”

“အရှင်တစ်ပါးတည်းကိုသာ တွေ့ခဲ့ကြပါသည်”

ဟု မျူးမတ်တို့က လျှောက်တင်ကြ၏။

“ငါကား တစ်ဦးတည်းလာသည်မဟုတ်။ ဖွားဖော် ဖွားဖက်၊ ကစားဖော် ကစားဖက်၊ ပညာသင်ဖော် ပညာသင်ဖက်ဖြစ်သော ဒရီမုခဆိုသူ ငါ၏ ငယ်ရင်းခင်ပွန်းတစ်ဦးလည်း ပါပေသည်။ သင်တို့ သတိမမေ့ကြလင့်၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူသည် ဒရီမုခကို ညွှန်ပြနိုင်ခဲ့သော် ထိုသူအား ကြီးစွာ သော ဆုတော်လာဘ်တော်ကို ငါပေးမည်”

ဟူ၍ အလွန်တမ်းတပြောဆိုရင်း အနှစ် ၅၀တိုင် အချိန်ကုန်ပြန်၏။

ဒရီမုခ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း အနှစ် ၅၀ကျော်လာသော အခါ...

“ငယ်ရင်းခင်ပွန်းသည် ငါ့ကို တမ်းတလွန်းလှပြီ။ အသက်ကလည်း ကြီးရင့်နေပေပြီ။ သားသမီးတို့လည်း ပွားစီးခြင်းသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်ရာ သွား၍ တရားဟောမှ သင့်တော့မည်ဟု ကြံ၍ ဈာန်ဖြင့် ကြွလေပြီးသော် မင်းဥယျာဉ် မင်္ဂလာကျောက်ဖျာထက်၌ ရွှေဆင်းတုကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာ စံပယ်နေတော်မူ၏။ ဥယျာဉ်စောင့်လည်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို

မြင်လျှင်...

“အရှင်ဘုရား... အဘယ်အရပ်မှ ကြွလာပါသနည်း ဟု မေးလျှောက်၏။

“ငါသည် ဟိမဝန္တာတော နန္ဒမူလလိုဏ်မှ လာသည် ဒကာ။ ငါ၏ အမည်ကား ဒရီမုခပင် ဖြစ်၏”

“အရှင်မြတ်... အရှင်အမည်သည် ဒရီမုခဖြစ်တပည့်တော်တို့၏ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို သိကျွမ်းပါ၏လော”

“သိပေသည် ဒကာ။ သင်တို့မင်းကား ငါနှင့် ဖွားဖော် ဖွားဖက်၊ ကစားဖော် ကစားဖက်၊ ပညာသင်ဖော် ပညာသင်ဖက်ဖြစ်သည် ငယ်က ခင်ပွန်းပင် ဖြစ်ပေသည်”

ဟု မိန့်တော်မူ၏။

“အရှင်ဘုရား... တပည့်တော်တို့၏ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် အရှင်မြတ်ကို လွန်စွာတောင်တလျက် ရိုနေပါသည်။ အရှင်မြတ် ကြွလာ ရောက်ရှိနေကြောင်းကို သွား၍ လျှောက်တင်ပါမည်။ ဤနေရာတွင် အရှင်မြတ် ဆိုင်းလင့် စံပယ်တော်မူပါဦး”

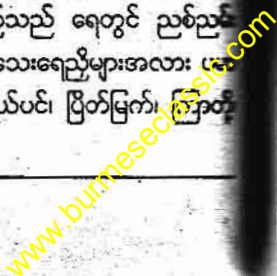
ဟု တောင်းပန်ပြီး မင်းထံသို့ အမြန်သွား၍ လျှောက်တင်လေ၏။

မင်းကြီးလည်း အလွန်ဝမ်းသာစားရဖြစ်ပြီးသော် “ငါ့ငယ်ရင်းခင်ပွန်းကို ပူဇော်ရတော့အံ့” ဟု ဆိုကာ များစွာသော အခြွေအရံတို့နှင့်တကွ ဥယျာဉ်သို့ လာ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်အား ရှိခိုးပူဇော်ကာ ပဋိသန္ဓာရကို ဆိုလေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်လည်း...

“မင်းကြီး... အဂတိလေးပါးကို ဖယ်ကြည့်၍ မင်းကဲ့သို့ တရားနှင့်အညီ မင်းပြု အုပ်ချုပ်နေပါ၏လော။ ဥစ္စာဒဏ်နှစ်လက်နက်ဒဏ်များ ထားခြင်းအားဖြင့် လူတို့အား မညှဉ်းနှာခြင်းသည်လည်း ရှိပါ၏လော။ ဒါန၊ သီလ စသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း အခါမလပ် ရွက်ဆောင် ဆည်းပူးပါ၏လော”

ဟူ၍ အစရှိသဖြင့် မေးမြန်းပြောဆိုလေသည်။ ဗြဟ္မလျှင် “မင်းကြီး... ယခုဆိုလျှင် အသက်အရွယ်လည်း ကြီးရင့်လာပေပြီ။ ရဟန်းတရားကို ကျင့်ကြံပြီး တမလွန်ရိက္ခာကို ရှာရန် အချိန်သင့်ပြီဖြစ်ကြောင်း” တရားပြု ဟောကြားလိုသဖြင့်...

“ဒါယကာ မင်းကြီး... လူတို့ဘုံတွင် ခုံမင်စွာ ခံစားနေကြသော ကာမဂုဏ်တို့မည်သည် ရေတွင် ညစ်ညမ်းနောက်ကျီစေတတ်သော မှော်သေးရေညှိများအလား ယင်းတို့ တူလှပေ၏။ ခပ်သိမ်းသော စွယ်ပင်၊ ပြိတ်မြက်၊ ကြောတို့

အပန်းဖြူ

အပန်းဖြူပျောင်းနှင့်လည်း တူလှပေ၏။ သတ္တဝါတို့ကို နှစ်
နှစ်ညှမ်းစေတတ်ခြင်း၊ ယိုယွင်းပျက်စီးစေတတ်ခြင်း
အပန်းဖြူ ဘေးသုံးပါးနှင့် ယှဉ်ပေ၏။ နေ၊ လ၊ ကြယ်၊
အပန်းဖြူ၏ အရောင်အဝါကို မြူးယုက်ပိတ်ပင်တတ်သော
အပန်းဖြူမောင် မီးခိုးညစ်တို့နှင့်လည်း တူလှပေ၏။ ထို
အပန်းဖြူ ဤကာမဂုဏ်အညစ်ခံတို့ကို စွန့်ခွာ၍ စင်ကြယ်
အပန်းဖြူသောအကျင့်နှင့် ယှဉ်ပါဦးလော့။

ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

အရှင်ဘုရား... ပိန်း၊ ကြာပင်မျိုးတို့မည်သည် ရေ၊
အပန်းဖြူ ကင်းကွာ၍ မရှင်သန်နိုင်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည်
အပန်းဖြူ ရေဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော ကိလေသာ ကာမဂုဏ်၊ ဝတ္ထု
အပန်းဖြူတည်းဟူသော ညွှန်၌ နှစ်ခဲပြီးမှ ဖြစ်ပွားကြီးထွန်း
အပန်းဖြူပေသည်။ ကြာပန်းတို့နှင့် တူသော ကာမဂုဏ်ကို
အပန်းဖြူစားရသည်ဖြစ်၍ အလွန်မွေ့လျော်လျက် ရှိပေသည်။
အပန်းဖြူ ဤဘဝသန္တာန် ရှောင်ခွာခြင်းရာ မတတ်နိုင်တော့
အပန်းဖြူ ဘုရင်မင်းအနေဖြင့်သာလျှင် ဒါန၊ သီလ အစရှိသော
အပန်းဖြူ သီလတရားတို့ကိုသာ အားထုတ်ရင်း နေပါတော့မည်

ဟူ၍ ငြင်းပယ်လေ၏။

အသင်မင်းကြီး... အကြင်သူတစ်ယောက်သည်
အပန်းဖြူတိုက်ဝယ် ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော် ပျော်ပါးခြင်းအကျင့်သာ
အပန်းဖြူ ခြတ်၏ဟု နလုံးပိုက်နေလျှင်မူကား နတ်ဗြဟ္မာတို့၏
အပန်းဖြူထံသို့ မလာဘဲ အမိဝမ်း၌သာလျှင် အဖန်တလဲလဲကပ်ပြီ
အပန်းဖြူသောမည်။ မစင်အပုပ်တို့၌သာ ပျော်မွေ့သော လောက
အပန်းဖြူတို့သည် ထိုရုံရှာဖွယ်အတိတ်ပြီးသော ထိုအရာတို့၌သာ
အပန်းဖြူအောင်မြင် ကိန်းအောင်းငှက် အသစ်တစ်ဖန် ဖွားထွက်
အပန်းဖြူသော်လည်း များစွာသော ဒုက္ခတို့ကိုသာ အဖန်တလဲလဲ
အပန်းဖြူရခြင်းသာ ဖြစ်ပေတယ်။ ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် ဒုက္ခ
အပန်းဖြူပေါင်းမှ ကင်းလွတ်စိမ်းသောစွာ စင်ကြယ်မြတ်မြတ်စွာသော
အပန်းဖြူအနားတရားတို့ကို ကြိုးစားကျင့်ကြံ အားထုတ်ရန် အချိန်
အပန်းဖြူအန်ပါပြီ အသင်မင်းကြီး။

မည်သို့ပင် နည်းပေး ဆုံးမပါသော်လည်း ဗာရာဏသီ
မင်းကြီးက နားမဝင်နိုင်။ မင်း၏ စည်းစိမ် ကာမဂုဏ်ကို
အပန်းဖြူပစ်နိုင်ကြောင်း အကြိမ်ကြိမ်ငြင်းဆန်ရင်း ငြင်းဆန်ကာ
သာ နေလေတော့၏။ သို့ဖြင့် အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း...

ဒါယကာ မင်းကြီး... အေးအေးဆေးဆေးသာ တွေး
အပန်းဖြူဆင်ခြင်၍ တမလွန်ရိက္ခာအတွက် ပြင်ဆင်ပြုရန်နေ
အပန်းဖြူပေတော့။

ဟူ၍ သြဝါဒပေးပြီး မိမိနေရာ ဟိမဝန္တာသို့ ပြန်ကြွ
သွားခဲ့လေတော့၏။

ယင်းသို့ဖြင့် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးလည်း မင်းစည်းစိမ်
ကာမဂုဏ်ကို ဆက်လက်ခံစားရင်း အပြစ်တို့ကို တစ်စတစ်စ
မြင်တွေ့မိခဲ့ရာက အသက် ၆၀ကျော်အရွယ် ရောထောက်
လူသိန်တွင် များစွာသော အပြစ်တို့ကို ရှုမြင်ဆင်ခြင် သုံးသပ်
မိရာက မိဖုရား၊ သားသမီး၊ အမှူးအမတ်အပေါင်းတို့က
ငိုကြွေးတောင်းပန်၍ တားဆီးကြသည့်ကြားမှပင် အလုံးစုံ
သော မင်း၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို စွန့်ဖြတ်၍ ရဟန်းပြုပြီး
သော် တောသို့ ဝင်လေ၏။ ဗြဟ္မဒတ်တရားတို့ကို အားထုတ်
သဖြင့် မရှည်မကြာမြင့်မီမှာပင် စုန်အော်ညာ၌ တည်ကြည်
စွာ ဝင်စားခြင်းသမာပတ်တို့ကို ရပြီး အသက်အဆုံး၌
ဗြဟ္မပြည်သို့ လားလေသည်။

သုံးလူထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဤကဲ့သို့
တရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍ သစ္စာလေးပါး
တရားတော်ဖြင့် အဆုံးသတ်ပြီးသော် ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်
ငါဘုရားရှင်ပင်ဖြစ်လေ၏ဟူ၍ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူလေ
သည်။

(ဝန်ခံချက်၊ ဘုရားအလောင်းတော် ဗြဟ္မဒတ်မင်း
ဘဝတွင် ဒရီမာ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓိ ဟောတော်မူသော တရားတော်
ရုတ်ခြင်း၊ မလိုက်နာ၊ မကျင့်ကြံနိုင်ဘဲ မင်းစည်းစိမ်
ကာမဂုဏ်အတွင်း နှစ်မြောမွေ့လျော့ရင်း နှစ်ရှည်ကြာအောင်
နေတော်မူခဲ့ဖူးကြောင်း ဆက္ကနိပါတ်၊ ဒရီမာ ဇာတ်ကျမ်း၌
လာရှိသည့်အကြောင်း။

ကြည့်ကန်ရှင်ကြီး ပုစ္ဆာပြုတော်မူသည်ကို ကျီးသဲ
လေးထပ်ဆရာတော်ကြီး စီရင်ဖြေဆိုအပ်သည့် စွယ်စုံကျော်
ထင်ကျမ်း(၂၀၀၂ခုထုတ်)၊ ဗာမုက်နာ ၇၂၁၊ အမေးပုစ္ဆာ
အမှတ် (၁၀၃၁) ဘုရားဟောရွှေ တို့ဘုန်းဟေ့၊ မေ့လျော့
မယူ၊ ဘယ်ဇာတ်နည်း ဆိုသော အေကာရန် ပုစ္ဆာအမှတ်-
၁၆ အဖြေကို ရည်ညွှန်းကိုးကား ကောက်နုတ်၍ ဇာတ်လမ်း
တစ်ပုဒ်သဖွယ် ရေးသားတင်ပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ...

* * *

ဥတ္တာပြီး(ရမ်းအောင်)

၀နံနံ
၁၃၀၀၀၀၀၀၀၀
၁၃၀၀၀၀၀၀၀၀
၁၃၀၀၀၀၀၀၀၀

WEN YIM 2013

အောက်၌ လူတို့သည် အတ္တအကျိုးနှင့် ပရအကျိုး
 လျှင် မိမိ၏ အတ္တအကျိုးကိုသာ ရှေ့တန်းတင်ခဲ့ကြ
 သို့သော်လည်း လူသားတစ်ယောက်ဖြစ်လာလျှင်
 တစ်ယောက်တည်း သီးခြားနေ၍ မရပေ။ အစုအဖွဲ့
 သို့မဟုတ် အသင်းအဖွဲ့အစည်း ပေါင်းစည်း
 အရအပေါင်းနှင့် နေကြရသည်။ သို့မှသာ တစ်ဦး
 သက်၏ အခက်အခဲကို အများက ဝိုင်းဝန်းကူညီပေးမှု
 အခက်အခဲများ ပြီးမြောက်အောင်မြင်လာရ၏။ အများ
 ဖြစ်သော ပရအကျိုးကိုလည်း ဆောင်ကြရပေသည်။
 အချို့ဆိုလျှင် မိမိကိုယ်ကျိုးကို မငဲ့ကွက်ဘဲ အများ
 အတွက် စွမ်းစွမ်းတမ်း ဆောင်ရွက်တတ်သည်။ တချို့
 အများအကျိုးအတွက် မိမိ၏ အသက်ကိုပင် ပဓာန
 ဆောင်ရွက်တတ်သူတွေလည်း ရှိခဲ့လေသည်။
 သာဓကအဖြစ် ဖြစ်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ လွတ်
 ဖခင်ကြီးဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်ခံရသော ဗိုလ်ချုပ်
 နန်းသည် မြန်မာပြည်သူပြည်သားတို့ နယ်ချဲ့လက်
 တွင် လွတ်လပ်ရေးဆုံးရှုံးကာ သူ့ကျွန်ဘဝရောက်
 သည်ကို လွတ်မြောက်အောင် ကိုယ်ကျိုးကို စွန့်၍
 ကိုယ်ပင် ပဓာနမထားဘဲ စွမ်းစွမ်းတမ်း မြန်မာပြည်လွတ်
 အတွက် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သဖြင့် ယနေ့
 တို့ ပြည်ထောင်စုရှိ တိုင်းရင်းသားပြည်သူအပေါင်းမှာ
 နာမည်သာမူ လွတ်မြောက်ခဲ့ကြသည်။ လွတ်လပ်သော
 နိုင်ငံတော်တွင် လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ကြလေသည်။
 ဤတို့ အများအတွက် ကိုယ်ကျိုးစွန့်ကာ စွမ်းစွမ်းတမ်း
 ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော လူပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန်း အာဇာနည်များ
 များစွာပင် ရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ကိုယ်ကျိုးစွန့်ကာ အများအတွက် အနစ်နာ
 မရှိဘဲ သူ့လောကတွင်သာမက၊ တိရစ္ဆာန်များတွင်
 အတုယူစရာရှိပါသည်။ အသက်ကို စွန့်၍ အများ
 အကျိုးဆောင်ခဲ့သည့် “ကေန်ပါတ်လာ နိဂြောဓ” သမင်မင်း
 ဩဇာကို ထုတ်ပြလိုပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး
 သောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ သူဌေးသမီးတစ်ယောက်
 လင်အား အခွင့်တောင်း၍ ဘုရားထံ၌ ရဟန်းပြုခဲ့သည်။

ထိုမိန်းမသည် လူဝတ်နှင့်နေစဉ်က သန္ဓေတည်ခဲ့သည်ကို
 မသိခဲ့ချေ။ ကာလကြာသော် ထိုရဟန်းမိန်းမ၌ ကိုယ်ဝန်ရင့်ဟ
 လာသဖြင့် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်၍ မေးလေသော်
 ရဟန်းမိန်းမက အကျွန်ုပ်သည် မည်သည်ကို စွဲ၍ သန္ဓေ
 တည်သည်ဟု မပြောနိုင်ပါ။ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်း
 မိန်းမဘဝ၌ သီလစင်ကြယ်ခဲ့သည်ဟု ဆို၏။

ထိုအကြောင်းကို ဒေဝဒတ်အား လျှောက်လေလျှင်
 တစ်စုံတစ်ရာ စစ်ဆေးဆင်ခြင်ခြင်း မပြုဘဲ လူကဲ့ရဲ့မည်ကို
 စိုးရိမ်ကြီးစွာဖြင့် လူထွက်စေလေ၏။ ရဟန်းမိန်းမလည်း...

“အရှင်... အကျွန်ုပ်သည် ဒေဝဒတ်ထံ၌ ရဟန်းမပြု။
 ဒေဝဒတ်လည်း ဘုရားမဟုတ်။ အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရား
 ထံ၌သာ ရဟန်းပြုပါသည်။ ရဟန်းပြုခွင့်ကိုလည်း မိမိလင်
 သားထံမှ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန်တောင်းမှ ရခဲ့ပါသည်။ ထို
 ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို အလျင်တအော လူဝတ်မလဲကြပါနှင့်။
 မြတ်စွာဘုရားထံ ပို့ပါ။”

ဟု တောင်းပန်လေသည်။
 မြတ်စွာဘုရားထံ ရောက်သော် ဝိသုဒ္ဓါ ဓါယိကာမ
 အား စုံစမ်းစေခဲ့ပြီးမှ ရဟန်းမပြုမီ လူတဝက ပါလာခဲ့သော
 သန္ဓေဖြစ်ကြောင်း သိရ၍ ရဟန်းမအားလည်း ချမ်းသာခွင့်
 ရခဲ့လေသည်။ အချိန်စေ၍ မွေးဖွားသောသားသည် အရွယ်
 ရောက်သောအခါ ရဟန်းပြု၍ “ကုမာရကဿ မထေရီ”ဟု
 ထင်ရှားခဲ့သည်။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့ဘောင်၌ ထိုသားအစိတို့မှာ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို မှီ၍ ချမ်းသာရာရကြသည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြရာ
 မြတ်စွာဘုရားက ရှေးကလည်း ဤသို့ရခဲ့ဖူးသည်ဟု မိန့်ကြား
 သဖြင့် ရဟန်းအများက တောင်းပန်သောကြောင့် မြတ်စွာ
 ဘုရားမှ ရှေးက ရခဲ့ဖူးသော အောက်ပါ ဇာတ်တော်ကို
 ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမင်းတစ်ပါးသည်
 သမင်လိုက်ခြင်း အမဲနှင့် ကင်း၍ ပွဲတော် မတည်ခြင်းအလေ့
 ရှိကာ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း လူတို့အလုပ်ကို ဖျက်၍ ထိုလူတို့
 နှင့် သမင်လိုက်သွားလေ့ရှိလေသည်။

ထိုအခါ ထိုမင်းနှင့် သမင်လိုက်၍ လုပ်ခင်းဆောင်တာ
 ပျက်ကြရသော လူတို့က စည်းဝေး၍ သားသမင်များစွာကို
 ဥယျာဉ်သွင်းပေးထားရန် တိုင်ပင်၍ တောသမင်ပေါင်းများစွာ
 သွင်းပေးပြီး မင်းကြီးအား လျှောက်ထားခဲ့ကြလေသည်။

ဥယျာဉ်အတွင်း သွင်းပေးထားသော သမင်တို့မှာ

တစ်ထောင်အရေအတွက်ရှိ၍ ငါးရာလျှင် သမင်ဥပဒေကောင် ကျစ်ဖြင့် “နိဂြောဓသမင်မင်း” နှင့် “သာသမင်မင်း” ဟူ၍ သမင်နှစ်ကောင်ပါရှိလေသည်။ မင်းကြီးလာရောက်လေ သော် ထိုအလွန်တင့်တယ်သော ရွှေသမင်နှစ်ကောင်အား ဘေးမဲ့ပေးတော်မူပြီး ကျန်သမင်များအား ထိုနေ့မှစ၍ တစ်နေ့ တစ်ကောင်ကျ မိမိကိုယ်တိုင်သော် လည်းကောင်း၊ စားတော် ချက်သော်လည်း ကောင်း လာရောက်ပစ်ခတ် ယူဆောင်လေ သည်။ ထိုအခါ သမင်အပေါင်းတို့သည် ကြောက်လန့်ကြ၍ တိုးဝှေ့ပြေးလွှားကြလျှင် ထိခိုက်ပင်ပန်းခြင်း၊ ကျိုးပဲ့ခြင်း၊ သေကြေခြင်းတို့ ဖြစ်ကြရလေသည်။

သမင်အပေါင်းတို့လည်း ထိုအကြောင်းကို နိဂြောဓ သမင်မင်းအား ပြောကြားကုန်သော် နိဂြောဓသမင်မင်းသည် သာသမင်မင်းနှင့် တိုင်ပင်၍ ၎င်းသမင်နှစ်ရာမှ တစ်လှည့်စီ တစ်နေ့တစ်ကောင်ကျ စဉ်းတိတ်း၌ လည်စင်း၍ ပေးစေခဲ့ သည်။

တစ်နေ့တွင် သာသမင်မင်း၏ အစုမှ သန္ဓေနှင့် သမင်မတစ်ကောင်၏ အလှည့်ကျလာလျှင် ထိုသမင်မသည် သာသမင်မင်းသို့ ကပ်၍ပြောလာ၏။

“အရှင်... အကျွန်ုပ်၌ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပါတယ်။ ယနေ့ အကျွန်ုပ်အလှည့်ကို လျှောက်လွှန်းစေပြီး သားဖွားပြီးမှသာ အကျွန်ုပ်အလှည့်ကို ရောက်ပါရစေ”

“အို... သင့်အလှည့်ကို တစ်ပါးသော သမင်သို့ ရောက်စေခြင်း မဖြစ်သင့်။ သင်သာ သွားပါ”

သာသမင်မင်းက ထိုသို့ဆိုလျှင် သမင်မသည် နိဂြောဓ သမင်မင်းထံ ယခင်နည်းအတိုင်း တောင်းပန်ပြန်၏။

“ကောင်းပြီလေ။ သင့်အလှည့်ကို လွန်မြောက်စေပါ မယ်”

နိဂြောဓသမင်မင်းက ထိုသို့ဆိုကာ မိမိကိုယ်တိုင် သမင်မအစား သွားကာ စဉ်းတိတ်းတွင် လည်စင်း၍နေလေ ၏။

ဤအကြောင်းကို စားတော်ချက်က မင်းကြီးအား လျှောက်ထားခဲ့လေသည်။ မင်းကြီးလည်း ဥယျာဉ်တွင်းသို့ ကြွလာ၍ နိဂြောဓသမင်မင်း၏ အပြုအမူကို တွေ့မြင်လျှင် ဤသို့ မေးမြန်းခဲ့လေသည်။

“မြတ်သော သမင်မင်း... အသင့်အား ဘေးမဲ့ပေးခဲ့ ပြီးမဟုတ်လော။ ဘာကြောင့် စဉ်းတိတ်း၌ လည်စင်းခံလာရ သလဲ”

“မြတ်သော မင်းကြီး... ကိုယ်ဝန်ရှိသော သမင်မ

တစ်ကောင်သည် အလှည့်ကျရာ ကိုယ်ဝန်ကို စောင့်လို၍ အလှည့်လွှဲရန် အကျွန်ုပ်ထံ တောင်းပန်လာ၍ တစ်ဦး ဆင်းရဲကို နောက်တစ်ဦးသို့ လွှဲပေးရန် မသင့်သောကြောင့် ထိုသမင်မ သားအမိအတွက် အကျွန်ုပ်အသက်ကို ပေးမည် ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်စုံတစ်ရာ နှောင့်နှေးခြင်း မရှိပါနှင့်။ ယခုပင် အကျွန်ုပ်ကို သတ်ပါ”

“အို... သမင်မင်း။ အသင့်ကဲ့သို့ ခန္ဓါ မေတ္တာ၊ ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့ လူတို့၌ပင် မမြင်ဘူးပါ။ အလွန် ကြည်ညိုပါတယ်။ အသင် သမင်မင်းအား လည်းကောင်း၊ သမင်မအား လည်းကောင်း ဘေးမဲ့ပေးပါတယ်”

“အရှင်မင်းကြီး... သမင်နှစ်ကောင်အား ဘေးမဲ့ပေး လေပြီ။ ကျန်သော သမင်တို့အတွက် မည်သို့ပြုရမည်နည်း”

“ကျန်သော သမင်တို့ကိုလည်း ဘေးမဲ့ပေးပါ၏ သမင် မင်း”

“ဥယျာဉ်တွင်း၌ သမင်တို့မှာ ဘေးမဲ့ရကုန်လေပြီ ကြွင်းသော သမင်တို့ကို မည်သို့ပြုရမည်နည်း”

“အို... သမင်မင်း။ အလုံးစုံသော သမင်တို့ကိုလည်း ဘေးမဲ့ပေးပါတယ်”

“အို... အရှင်မင်းကြီး။ သမင်အပေါင်းကတော့ ဘေး ရခဲ့ကြပါပြီ။ ကျန်သော ခြေလေးချောင်း သတ္တဝါတို့၏ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်း”

“တို့ခြေလေးချောင်း သတ္တဝါများကိုလည်း ဘေးမဲ့ပေး ပါတယ် သမင်မင်း”

“ကောင်းလေစွ မင်းကြီး။ အခြေလေးချောင်း သတ္တဝါ တို့ကတော့ ဘေးမဲ့ရခဲ့ကြပါပြီ။ ၎က်အပေါင်းတို့ကို မည်သို့ ပြုရပါမည်နည်း”

“သမင်မင်း... ၎က်အပေါင်းအားလည်း ဘေးမဲ့ပေး ပါတယ်”

“ငါး လိပ် ပုစွန် စသော သတ္တဝါများကိုရော အဘယ် သို့ ပြုရမည်နည်း”

“ငါး လိပ် စသော ရေသတ္တဝါများကိုလည်း ဘေး မဲ့ပေးပါတယ် သမင်မင်း”

ထိုသို့လျှင် နိဂြောဓသမင်မင်းကို မှီ၍ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ ဘေးမဲ့ရကုန်ပြီးသော် သမင်မင်းက မင်းကြီးအား ဆက်၍ ပြောဆိုလေသည်။

“အရှင်မင်းကြီး... အမဲလိုက်ခြင်းဟူသော မကောင်း မှုကို ခွန်လွှတ်၍ ယနေ့မှစ၍ သီလဆောက်တည်ပါ။ တစ်ရာ ကို စောင့်ပါ”

သမင်
အထူးထုတ်

နိဂြောသေမင်မင်းလည်း မင်းကြီးအား အဆုံးအမပေး
အောက် သမင်အပေါင်းခြံရံကာ တောသို့ ထွက်ခဲ့လေတော့

ကိုယ်ဝန်ရှိသော သမင်မမှာလည်း မကြာမီအချိန်မှာ
အလွန်လှုပ်တင်တယ်သော သမင်ငယ်ကို ဖွေးဖွေးခဲ့လေ
ထိုသမင်ငယ်သည် ရွှင်ဖြူးလျက် သာဓုသမင်မင်းထံ
သွားလေသော် မိခင်က မြင်သဖြင့် သားသမင်ငယ်ကို
ဆွမ်းထည့်သည်။

“ချစ်သား... အစီးအပွားကို လိုသောသူသည် နိဂြော
သေမင်အားသာလျှင် နှိပ်ရာ၏။ သာဓုသမင်ထံ၌ အသက်
ဖြင့်ထက် နိဂြောသေမင်မင်းထံ၌ သေခြင်းက သာ၍
တယ် ချစ်သား။”

- ထိုနောက်တွင်ကား ဘေးမဲ့ရကန်သော သမင်တို့သည်
လူတို့ စိုက်ပျိုးထားသော ကောက်နှံစပါးတို့ကို စားကြလေ
သည်။ လူတို့က မပစ်ခတ်ဝံ့၍ မင်းကြီးအား လျှောက်ထား
လေသော် မင်းကြီးက...

“ငါသည် နိဂြောသေမင်မင်းကို ကြည့်သိ၍ ဘေးမဲ့ပေး

အပ်ကုန်ပြီ။ ငါ့စကားကို ငါ မဖျက်လို”
ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

နိဂြောသေမင်မင်းက ထိုအကြောင်းကို ကြားရလေ
လျှင် သမင်တို့အား လူတို့ စိုက်ထားသော ကောက်နှံတို့ကို
မစားရန် တားမြစ်ဆုံးမ၍ လူတို့ကလည်း မိမိတို့ ကောက်
လယ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ သစ်ရွက်တို့ဖြင့် အမှတ်အသားချထား
ပေးရန် အကြောင်းကြားခဲ့လေသည်။ သမင်အပေါင်းက
ထိုသစ်ရွက်အမှတ်အသားတို့ကို လွန်၍ မသွားခဲ့ကြပေ။

နိဂြောသေမင်မင်းမှာ အပွားအကျိုးအတွက် ကိုယ်ကို
မငဲ့ကွက်ဘဲ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်
အတုယူ မှတ်သားစရာပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

* * *

မာန်ထူး(ခေယျဇော်)

- ဒိုငြမ်း
- ကောနိပါတ် နိဂြောသေမင်မင်းဝတ္ထု။
 - အမျိုးသားပညာဝန် ဦးဖိုးကျားမှ ငါးရာ့ငါးဆယ်ကောက်နှုတ်
ချက်များ။

အတိတ်ကံဘဝတစ်ခုမှာ
သင်နှင့် ကျွန်ုပ် ဆုံတွေ့ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုရင်တော့...
ဒီဘဝမှာလည်း ပြန်ပြီးရေစက်ဆုံကြဦးမှာပါ။

ဆရာမြတ်ထွဋ်ခေါင်

(ပြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်)
ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်

ဖောကြားချိန် - နေ့စဉ် မနက်(၉)နာရီမှ ညနေ(၄)နာရီထိ၊
(တနင်္လာနေ့တိုင်း ဖေ့နွဲ့ခန်းပိတ်သည်)

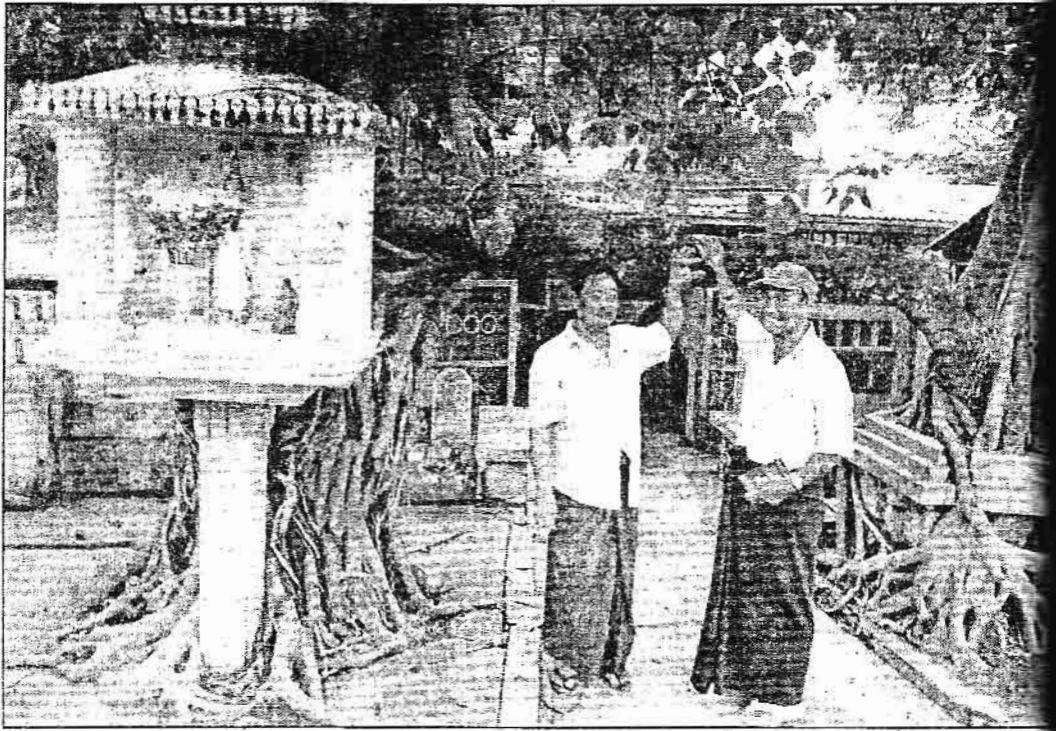
ဖောခန်းလိပ်စာ - ကျိုက္ကစံဘုရားအနောက်ဘက်မုခ်၊ ဘီလူးညိုနောင်ဓာတ်ခန်းအနီး၊
သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၇၃၀ ၂၅၉၉၄

E-mail - myat htut 2009 @ gmail com. သင်တန်းသား လက်ခံပြီ။

ဂန္ထီရ ညောင်တံခါးကြီး

■ ရော့မြေ ကျော်ဝေ ■

စာရေးသူနှင့် ညီလတ် ပန်းမြိုင်လယ် မောင်စိန်ဝင်းတို့ သည် (၁၅-၆-၂၀၁၂)။ နေ့လယ် ၁နာရီအချိန်ခန့်တွင် မြဝတီ ရပ်ကွက်ပိုင် သီရိအောင်မြေရပ်ကွက် ကဲ့ကော်လမ်း၏ သီရိ အောင်မြေ (၈)လမ်းတွင် နေထိုင်သော ဦးထိန်ဝင်း-ဒေါ်ရွှေမိ တို့ နေထိုင်သော တိုက်အမှတ် (၉၃၉)သို့ ဂန္ထီရဆန်သော ထူးဆန်းသည့် ညောင်တံခါးကြီးအကြောင်းကို မေးစမ်းရန် အီတွက် သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဦးထိန်ဝင်းနှင့် ဒေါ်ရွှေမိတို့ကလည်း စာရေးသူတို့ ညီနောင်နှစ်ဦးကို ဇလးစားစွာဖြင့် ပျူပျူရာရာ ညှော်ခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူနှင့် ညီ မောင်စိန်ဝင်းတို့သည် ညောင်တံခါးကြီးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဦးထိန်ဝင်းကို ယခုလို မေးသားခဲ့ပါသည်။ ညီဖြစ်သူ ပန်းမြိုင်လယ် မောင်စိန်ဝင်းကလည်း ယိုးကျညီစွာ ဖြင့် စာရေးသူ မေးစမ်းသည်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးပေးပါသည်။

“ဦးထိန်ဝင်းတို့ ဒီရပ်ကွက်ကို စတင်ပြောင်းရွှေ့လာ

ကတည်းက ဒီညောင်တံခါးကြီးက တည်ရှိနေတာ ခင်ဗျာ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ။ ကျွန်တော်တို့ ပြောင်းရွှေ့ ကတည်းက ဒီညောင်တံခါးကြီးက ရှိလျက်ပါပဲ။ ဒီညောင် ကြီးကို စတင်စိုက်ပျိုးကြသူများကတော့ ဦးကြာလှ ဒေါ်ဖော့တို့ ငန်းမောင်နဲ့ပါပဲ။ ဒီနေရာတွေက ယခင် ကတုတ်ကြီးကွင်းပါ။ အစိုးရက မြေကွက်ရိုက်ပြီး ရပ်ကွက် တည်ပေးခဲ့လို သီရိအောင်မြေရပ်ကွက်လို အမည်တွင် ပါ။ ဒီနေရာကို မြေကွက်ရိုက်ပြီး မဲဖောက် ရောင်းချပေး ကျွန်တော်တို့ မရခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့က တစ်လမ်းဆက် က ခြံတစ်ကွက်ကို ရရှိပါတယ်။ ဒီညောင်တံခါးကြီး ထို ခြံကွက်ကတော့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတစ်စုတို့က ရကြ ပါ။ ကျွန်တော် ညောင်တံခါးကြီးကို သဘောကျပြီး သူ့မှာ မှာ ဝယ်ပါသေးတယ်။ သူတို့က မရောင်းကြပါဘူး။ သူ

ပြည် အထူးထုတ်

ဆင်နမလေးယောက်က မကြာခဏဆိုသလို ကျန်းမာရေး
ကောင်းကြလို့ ခိုက်တယ်ဆိုပြီးတော့ ပထမအနေနဲ့ ခြံ
ဆစ်ဝက်ရောင်းပါတယ်။ နောက် ကျန်တဲ့ ခြံတစ်ဝက်မှာ
တစ်လောက်နေပြီး ကျွန်တော်ကို ရောင်းပြီး တခြားရပ်
နားမှာ မြင်ဆွားကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံ
ခြံကို ဝယ်ပြီးကတည်းက အိမ်ဈေးဆိုင်လေး ဖွင့်ပြီး ဈေး
ရောင်းကြပါတယ်။ ကျွန်တော်က တခြားမှာ ဈေးရောင်း
ဆောင်လုပ်နေရသလို ဇနီးက ဒီအိမ်လေးမှာပဲ ဈေးဆက်
ဆောင်ပါတယ်။ ဇနီးက ဘုရားတရားမြဲသလို မြင်အပ် မမြင်

လို ပြောပြီး ပျောက်သွားပါတယ်။
ကျွန်တော်က တစ်ခါတလေ ဈေးရောင်းထွက်ရတော့
ကျွန်တော်ပြန်လာတဲ့အချိန်မှာ မရွှေမိက သူ့ရဲ့ အိမ်မက်ကို
ပြောပြပါတယ်။ ကျွန်တော်က ပထမ အယုံအကြည်တော
ထိပဲဆိုတာ ကိုယ်လုပ်မှ ကိုယ်စားရတာကို ဆိုတာ မပယ်
ဆိုတော့ မိန်းမအိမ်မက်ဖြစ်နေတော့လည်း သူ စိတ်ချမ်းသာ
အောင် ပြောပြီး “အေးပါ။ ငါ ဒီတစ်ခါအရောင်းအဝယ်
အဆင်ပြေခဲ့ရင် ရုက္ခစိုးကြီးပြောတိုင်း ဖြစ်ရစေမယ်” လို့
အလွယ်တကူပြောလိုက်ပေမယ့် အရောင်းအဝယ်က အဆင်

အပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုလည်း မေတ္တာပို့ အမှုပေးဝေပါတယ်။
တစ်နေ့မှာ ညောင်တံခါးကြီးပေါ်က အဝတ်အညှိရောင်နဲ့
သုတော်စင်ကြီးက မိဗျေ့မိကို အိပ်မက်ပေးပါတယ်။
“ဟဲ့...ကလေးမ၊ နင်က ဘုရားတရားလည်း မြ
ထယ်။ အမြဲလည်း ပုတီးစိပ် မေတ္တာပို့ အမှုအတန်းပေးဝေ
တယ်။ နင် အမှုဝေတာကို ငါ့ရပါတယ်။ နင်တို့ ဘုရားတရား
မြဲတဲ့အတွက် နင်တို့ တစ်နေ့ကြီးပွားဦးမယ်။ နင်တို့ ယခု
တံသာသာအိမ်ကလေးနဲ့ နေရပေမယ့် နောင် တိုက်တာ
အဆောက်အအုံနဲ့ နေရမယ်။ အမြဲအေးချမ်းသာယာစေချင်
င် ရေချမ်းစင်ကလေးဆောက်ပြီး လှူပါ။ ငါတို့ကလည်း
ပေးမှာပါ”

ပြောပြီး မထင်မှတ်လောက်တဲ့ အမြတ်ငွေတွေက ရလာတာ
ပါပဲ။ ကျွန်တော်လည်း ရေချမ်းစင်ကို အုတ်နဲ့ အင်္ဂတေကိုင်
ပြီး ကျကျနနဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ ရုက္ခစိုးကြီး
ဝံ့စတာကိုလည်း ထုလုပ် ပူဇော်ပြီး ပန်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်၊
ရေချမ်းနဲ့ ဆွမ်းဖြူ ထန်းလျက် သက်သတ်လွတ် ကပ်ပါ
တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော် တိုက်မဆောက်ရသေးပါ
ဘူး။ သစ်သားအိမ်ကလေးနဲ့ပါ။ ကျွန်တော် နယ်စပ်မှာ ဆံပင်
အရောင်းအဝယ်လုပ်နေတုန်း တစ်ညမှာ ကျွန်တော်ကို
အိပ်မက်ပေးပါတယ်။
“မောင်ထိန်ဝင်း...ဟေ့...မောင်ထိန်ဝင်း” ဆိုပြီး
ယောဂီဝတ်အညှိနဲ့ အဖိုးအိုတစ်ဦးက ခေါင်းပေါင်းတည့်

www.burmeseclassic.com

ပေါင်းပြီး လည်ပင်းမှာလည်း ပေသီး ပုတီးကြီး တန်းလန်းနဲ့ တောင်ဝှေးကို ထောက်ပြီး နှိုးပါတယ်။ မင်းကို သတိပေး မလိုပါဘူး။

“မင်းက အများအတွက် သောက်သုံးဖို့ ရေချမ်းစင် လှူသလို၊ ငါအတွက်လည်း ကျောင်းဆောင်ဆောက်လုပ် ပေးတော့ ငါလည်း နေစရာရတာပေါ့။ မင်းအရင် နေထိုင် သွားတဲ့ လူတွေက ငါ့ကို ဂရုမစိုက်ကြဘူး။ ဘုရားတရား လည်း မလုပ်ကြဘူး။ သူတို့က နေ့ရှိသရွေ့ ပါးစပ်ကြမ်းပြီး ခိုင်းစိုင်းတဲ့ လူတွေဆိုတော့ သူတို့တိုင်ခြေ ရွံလူးတာကို ငါက မကြည့်ရက်ပေမယ့် သူတို့က အရိုင်းနေနေ အခက်ချိုး ချိုး ငါနေတဲ့ အကိုင်တောင် မချန်ဘူး။ ထင်းစိုက်ပစ်လိုက် ကြလို့ ငါ့ မေတ္တာပို့လွှတ်လိုက်တာ သူတို့ ဒီနေရာမှာ နေလို့မရတဲ့အဆုံး တခြားပြောင်းရွှေ့သွားကြတာပေါ့။ မောင်ထိန်ဝင်း... မင်းအပြန်မှာ မင်းစီးနေကျ ကားကို မစီး ပါနဲ့။ အန္တရာယ်များပါတယ်။ ဒုတိယထွက်တဲ့ ကားကို စောင့် ပြီးတော့ စီးပါတယ်။ မင်းလည်း မကြာခင်လပိုင်းအတွင်းမှာ တိုက်တာအိုးအိမ်သစ်နဲ့ နေရမှာပါ။ သွားလေရာမှာ ဘုရား တရားမြပါ။ ဂုဏ်တော်တွေ ရွတ်ပွားပါ” ဟု ပြောပြီး ပျောက် သွားတာပါပဲ ဆရာ။

ကျွန်တော်လည်း မမက်စဖူး အမက်ထူးတဲ့ အိမ်မက် ထူးကိုတော့ မြမြမှတ်ထားပြီး ပထမထွက်တဲ့ ကားနဲ့ မလိုက် ဘဲ ဒုတိယထွက်တဲ့ ကားနဲ့ စီးပြီးပြန်ခဲ့တာ ချောချောချူချူ ပါပဲ။

ဟု ပြောပြလေသည်။

“ဦးထိန်ဝင်းကို သူတော်စင် ရုက္ခစိုးကြီးက အိမ်မက် ပေးတဲ့အထဲမှာ ပထမ စီးနေကျ ကားနဲ့ မပြန်ပါနဲ့ဆိုတော့ အဲဒီ ပထမထွက်တဲ့ ကားက ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ”

“ဪ... ဟုတ်ပေသားပဲ။ ကျွန်တော်ပြောပြဖို့ ကျန် သွားတယ်။ ပထမထွက်သွားတဲ့ ကားက ကျွေးတစ်ခု လမ်းဆု လတ်မှာ ဘီးပေါက်သွားတယ် ဆရာ။ ကားဘီးပေါက်တာက လည်း အဆန်းသား။ တစ်ဘီးမဟုတ်ဘူး။ နှစ်ဘီးတောင့်မှ။ ရှေ့ဆုံး ညာဘက်က တစ်ဘီး။ နောက်ဆုံး ဘယ်ဘက်က တစ်ဘီး။ ကျွန်တော်တို့ကားက သူ့ကို ကျော်တက်သွားတာ တောင် သူတို့ကားက ရှောင် တစ်ထိပ် လဲပြီးသေးတယ်။ ကျန်တစ်ဘီးက အပိုမပါတော့။ နောက် လာမယ့် ကားကြို ကို မှာပြီး ဆက်စောင့်နေရတာပေါ့ ဆရာ။ ခရီးသည်တွေ ကလည်း ကျိုးတိုးကျဲတဲ့ သစ်ပင်အောက်တွေမှာ ကားဘီး လဲအပြီးကို စောင့်နေကြရတာပါပဲ။ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်

စီးလာတဲ့ ကားပေါ်ကနေ အိမ်မက်ပေးပြီး သတိပေး ရုက္ခစိုးကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပြီး ရုက္ခစိုးဆိုတာ တကယ်ပို လားလို့ အတွေးစိတ်ထဲကနေ ကျိတ်ပြီး ပြီးနေမိလိုက် တယ် ဆရာ”

“ဒေါ်ရွှေမိကရာ ရုက္ခစိုးကြီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိခဲ့ တာလေးတွေ ပြောပြပါဦးဗျာ”

ဟု ဆိုသောအခါ ဒေါ်ရွှေမိသည် နေကာမုက်မှန် ချွတ်ပြီး ဦးထိန်ဝင်းနှင့် ယှဉ်တွဲထိုင်လျက် သူတော် ရုက္ခစိုးကြီးအကြောင်းကို ပြောပြပါသည်။

“ကျွန်မ ဒီအိမ်ဆိုင်ကလေးမှာ တိုက်မဆောက်မ ကတည်းက မှန်ပဲသရေစာ အိမ်ဆိုင်ကလေးအဖြစ်နဲ့ ရောင်းပါတယ်။ ကျွန်မ ဘုရားဝတ်ပြုပြီး တရားထိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မ ကလေးငယ်လေးတွေနဲ့ နေရတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ်

ဝင်က အရောင်းအဝယ်နဲ့ တခြားမြဲတွေကို ရောက်နေခဲတ ကျွန်မအိမ်ဘေးကို သူခိုးကပ်ပါတယ်။ ခွေးတစ်ကောင် တလေတောင် မရှိတဲ့ ကျွန်မတို့အိမ်ကို သူခိုးက အပိုင်တွေး ပြီး ခိုးရအောင် လာတာပါ။ ဒါပေမယ့် သူခိုးနစ်ပောက်က အိမ်ခြံဝတောင် မရောက်ပါဘူး။ သောင်ပင်ပေါ်က သရဲခြံ ဆင်းလိုက်တယ်ဆိုပြီး ပြေးမိပြေးရာ ပြေးခဲ့ကြတာ ကျွန်မ အိမ်ရှေ့မှာ ဖိနပ်နှစ်ရံတောင် ကျန်ခဲ့ပါသေးတယ်။ နောက်ပို ကျွန်မတို့ စီးပွားရေးအဆင်ပြေ ချောမွေ့လို့ တိုက်ကြီးဆေး ပြီးတော့ ကျွန်မက အိမ်ရှေ့ဘက်မှာ ထွက်ပြီး အမြဲတော် တံမြက်လှည်း၊ သောက်ရေအိုး ရေဖြည့်၊ အိမ်က ဘုရား ဆွမ်းကပ်၊ ပန်းကပ်၊ ရေကပ် အမြဲလုပ်နေကျဆိုတော့ သူတော်စင် ရုက္ခစိုးကြီးက တစ်ညမှာ ကျွန်မကို အိမ်မက် ပေးပါတယ်။

“ဟဲ့... သူမီး” နှင့် ဘုရားတရားမြပြီး ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြတာ အဘ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဆ ရဲ့ သောင်ပင်က သောင်တံခါးပေါ်ကို ကလေးတွေ မကြာခင်

www.burmeseclassic.com

အထူးထုတ်

တက်ဆော့ကြတယ်။ အဲဒီကလေးတွေကို အဘရဲ့
 နေထိုင်ပုံကို မှတ်လောက်သားလောက်ဖြစ်အောင်
 တွတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီကလေးတွေ သူတို့အိမ်ကို
 တစ်ကိုယ်လုံး ယားယံပြီး ပုဆိုး အင်္ကျီ မကပ်နိုင်
 ခြင်ကြလိမ့်မယ်။ သူတို့အိမ်တွေက သမီးဆီ လာလိမ့်
 မယ်။ အဘကိုလည်း လာတောင်းပန်လိမ့်မယ်။ သမီးက
 ပြောရမှာက နောက်နောင် ကလေးတွေကို
 ညီညာပင်ကို လွှတ်ပြီး မကစားခိုင်းပါနဲ့လို့။ ဒီညောင်ပင်က
 ကြီးကြီးက မကြိုက်ဘူးဆိုပြီး သမီးက ဘုရားညောင်ရေ
 ရေကို သူတို့ကို ယူပေးလိုက်ပါ။ ပေးရာမှာလည်း
 ရေလို့ပြောပြီး ပေး။ ရေချိုးတဲ့အခါမှာ ရေနဲ့ စပ်ပြီး
 ခိုင်းပါ။ သူတို့ကိုယ်ပေါ်မှာ ယားယံနေတာတွေဟာ
 ပျောက်သွားပါလိမ့်မယ်။”

လို့ ဆိုပြီး ပျောက်သွားပါတယ်။ ရုက္ခစိုက်ပြီး အိမ်မက်
 အတိုင်းပါ။ ကလေးတွေရဲ့ မိဘတွေက ရုက္ခစိုက်စင်မှာ
 နေထိုင်ပြီး ကျွန်မကို ပြောပြကြပါတယ်။ ကျွန်မကလည်း
 ကြီးကြီးပြောပြတဲ့အတိုင်း သူတို့ကို ဘုရားပန်းအိုးထဲက
 နေထိုင်တာ ကလေးတွေ အယားပျောက်သွားတယ်။
 အိမ်ထဲမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေက အိမ်မက်ပေးတာကို မယုံ
 ခြည်လို့ မရပါဘူး။ ကျွန်မတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်က
 နှစ်ယောက်ပါ။ ငါ့သားအိမ်၊ ငွေမီးဆောင်း မာယလုလင် မွေး
 ခြင်းနဲ့ ဆွမ်းလောင်းပွဲမှာ အပတ်စဉ် မပျက်လျှင်အိမ်ပါတယ်။
 ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေက အကျိုးပေးလို့ ယခုလို
 ရှေးဦးစွာ တိုက်တာအဆောက်အအုံနဲ့ နေရတာပါ။
 အိမ်ခြင်းထက် ကျွန်မက အာနာပိနတရားထိုင်ပါတယ်။
 အက်တစ်ခု ဆက်လက်ပြီး ဆရာ့ကို ပြောပြပါဦးမယ်။
 ကျွန်မတို့ ရုပ်ကွက်ထဲမှာ အခြား ပရောဂတွေ ဖြစ်တဲ့
 ဘာတို့၊ နတ်ပူတာတို့ ဖြစ်နေသူတွေကို မိသားစုများ
 အကူအညီတောင်းရင်တော့ ကျွန်မက ပုတီးတစ်ကုံးကို

ဘုရားမှာ သိဒ္ဓိတင်ပြီး လည်မှာ ဆွဲ၊ ဘုရားသောက်တော်
 ရေအိုးထဲက ရေကို ရေသန့်ဘူးထဲမှာ ထည့်ပြီး ပူဝင်နေတဲ့
 အိမ်ကို လိုက်သွားပြီး ကာယကံရှင်ကို ခွင့်တောင်း၍ ရေစင်နဲ့
 တောက်ပေးပါတယ်။ ပြီး ရေစင်ကို တိုက်ပေးလိုက်တာနဲ့
 ပယောဂပူးတွေလည်း ထွက်ခွာသွားတော့တာပါ။”

“အိမ်ရှေ့မိက ဘုရားခန်းကိုတော့ အထူးဂရုစိုက်တာပဲ။
 ပန်းတွေကလည်း လှလိုက်တာ။ ရုပ်ပွားတော်ကြီးကလည်း
 ကြည်ညိုစရာ သပ္ပာယ်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာ။ နေခင်းတောင်
 မှ မီးတွေက လင်းလက်နေတော့ သူတော်စင်တွေက စောင့်
 ရှောက်တာပေါ့။”

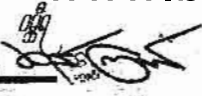
“ကျွန်မက ဘုရားပန်းညှိုးရင် မနေတတ်ဘူး။ ကြား
 တယ်လို့တော့ မထင်ပါနဲ့ ဆရာ။ ပန်းတစ်ခါလဲရင် အနည်း
 ဆုံး နှစ်ထောင် သုံးထောင်လောက်ကုန်တာ။ ကိုထိန်ဝင်းက
 လည်း ဘုရားပန်းညှိုးရင်မကြိုက်ဘူး။ အမြဲတမ်း လန်းဆန်းနေ
 မှ ကြိုက်တာ။ ကိုထိန်ဝင်းက ခရီးခဏခဏထွက်ရတော့
 ကျွန်မက အိမ်မှာ အလကားနေမယ်အစား ဘုရား၊ တရား
 အလုပ် များများလုပ်တော့ အကျိုးရှိတာပေါ့။”

ကိုထိန်လင်းကလည်း...
 “ကျွန်တော် အရောင်းအဝယ်နဲ့ ဘဝမျိုးနဲ့ ကျင်လည်ခဲ့
 ရသူတစ်ယောက်ပါ။ ဇနီးကလည်း ဘာသာရေး အရေးစား
 ပြီး လေးစားစွာ အောင်ရွက်သလို၊ ကျွန်တော်ကလည်း
 ဟောဒီ ညောင်တံခါးကြီးကို ချဲ့နွယ်တွေ ရင်ပြီး ပြုပြင်ပေး
 ရတာနေ တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် မြင့်သည်ထက် မြင့်လာ
 ရတာကတော့ မထမအနေနဲ့ ဘာသာ၊ သာသနာကို ဦးစား
 ပေးပြီး ခုတီယအနေနဲ့က မထင်မှတ်တဲ့ ညောင်စောင်းဘိုးဘိုး
 ရုက္ခစိုက်ပြီး အိမ်မက်ပေးချက်အရ တလေးတစား လိုက်နာ
 အောင်ရွက်ခဲ့ရတာ ယခုလို ခိုင်ခံ့တဲ့ အခြေကျ အနေကျ
 ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ။”

ဟု ပြောဆိုပြီး ကိုထိန်ဝင်းက စာရေးသူနှင့် ပူးတွဲ၍
 ညောင်တံခါးကြီးကို ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ပြုသလို၊ ဂန္ဓီဆန်ကြယ်
 မဂ္ဂဇင်းကြီးတွင်လည်း ရေးသားခွင့်ပြုလိုက်ပါသည်။ ဤဆောင်း
 ပါးနှင့်အတူ ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးသူ စာရေးဆရာ ပန်မြိုင်လယ်
 စိန်ဝင်းကိုလည်း အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

၀၃၁၉၀၉၀၉၀၉

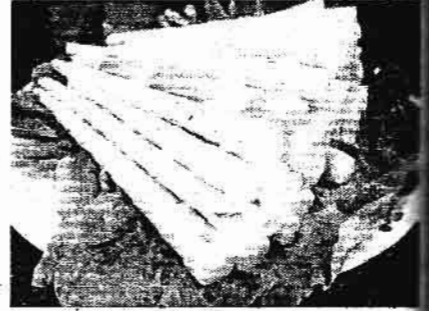

အများဆုံးစားသုံးစရာ

တို : ဝ ယ

မျှစ်

မြန်မာလူမျိုးတော်တော်များများဟာ မျှစ်ကို အများဆုံး စားသုံးလေ့ရှိကြပါတယ်။ ကြော်ချက်၊ အတို့အမြုပ် အမျိုးမျိုး ပြုလုပ်စားသောက်တတ်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ စားစရာ မျှစ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆေးဖက်ဝင်၊ အကျိုးရှိစေတဲ့ အကြောင်းတွေကို အင်တာနက် စာမျက်နှာပေါ်မှာ တွေ့လိုဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

*** မျှစ်ဟာ အစာခြေစနစ်ကို ကောင်းမွန်းစေပါတယ်တဲ့။**

မျှစ်ဟာ အစာအိမ်ရဲ့ အစာချေတဲ့ လုပ်ငန်းအဝဝကို ကောင်းမွန်စေပါတယ်။ ဒါတင်မကဘူး အစာအိမ်ဝေဒနာကို သက်သာစေပြီး ဝမ်းပျက် ဝမ်းလျှောရောဂါကိုလည်း သက်သာစေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

*** မျှစ်ဟာ နာတာရှည်ရောဂါဖြစ်နိုင်ခြေကိုလည်း လျော့ပါးစေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။**

မျှစ်မှာ မီနောလစ်အက်စစ်များစွာ ပါဝင်နေလို့ ရောင်ရမ်းမှုကို လျော့ကျစေပြီး အင်တီအောက်ဆီးဒင့်အစွမ်းရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါအပါအဝင် နာတာရှည်ရောဂါတွေကို လျော့ကျစေပါတယ်။ မျှစ်မှာ ပါဝင်တဲ့ ပိုတက်စီယမ်ဟာလည်း နှလုံးကျန်းမာရေးကို ကောင်းမွန်စေပါတယ်။

*** မျှစ်မှာ ပိုးသတ်နိုင်တဲ့ အာနိသင်ရှိပါတယ်။**

မျှစ်မှာ ဖိုင်ကိုကမ်မီကယ်များစွာ ပါဝင်တာကြောင့် ဖန်းကင်(စ်)ဂျီတား အာနိသင်၊ ဘက်တီးရီးယားကို ဆန့်ကျင်တဲ့ အာနိသင်နဲ့ ကင်ဆာတား အာနိသင်တို့ ပါရှိပါတယ်။

*** မျှစ်ဟာ သွေးဖိအားကိုလည်း ထိန်းသိမ်းပေးပါတယ်။**

ပိုတက်စီယမ်ပါဝင်မှု များတာကြောင့် သွေးတိုးကို ကျစေပါတယ်။ မျှစ်ဟင်းတစ်ခွက်မှာ တစ်နေ့တာ လိုအပ်တဲ့ ပိုတက်စီယမ်မာဏရဲ့ ငါးပုံတစ်ပုံပါဝင်နေပါတယ်။

*** မျှစ်ဟာ မကောင်းသော အဆီတွေကိုလည်း ကျစေပါတယ်။**

မကောင်းတဲ့ ကိုလက်စထရောအဆီ(LDL)ကို လျော့

ကျစေပါတယ်။ တယ်ကိုရီပါဝင်မှု လျော့နည်းတာကြောင့် အဝလွန်သူတွေနဲ့ သင့်တော်ပါတယ်။ အမျှင်ဓာတ်ပါဝင်မှု များတာကြောင့် မကြာခဏ ဆာလောင်မှု လျော့နည်းပြီး ကိုယ်အလေးချိန်ထိန်းသူတွေနဲ့ သင့်လျော်သလို အူလမ်းကြောင်းမှာ ရှိတဲ့ သန်ကောင်တွေကို လျော့ကျစေပါတယ်။

*** မျှစ်ဟာ ဝမ်းမုန်မုန်သွားစေအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ပါတယ်။**

မျှစ်ဟင်းတစ်ခွက်စားပေးရုံနဲ့ တစ်နေ့တာ လိုအပ်တဲ့ အမျှင်ဓာတ်ပမာဏကို ရစေတဲ့အတွက် အူလှုပ်ရှားမှုကို ကောင်းမွန်စေပြီး နာတာရှည် ဝမ်းချုပ်မှု မဖြစ်အောင် ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါတယ်။

*** မျှစ်စားသုံးခြင်းဖြင့် အမျိုးသမီးများအတွက် ရာသီစက်ဝန်းကို လှုံ့ဆော်ပေးပြီး ရာသီမုန်မုန်လာစေပါတယ်။**

ဒါတင်မကဘဲ၊ မျှစ်ကို သည်းခြေအိတ်ဝေဒနာတွေ လျော့ကျစေဖို့ ရိုးရာဆေးနည်းအဖြစ် အိမ်သုံးဆေးတစ်လက် အနေနဲ့ သုံးစွဲခဲ့ကြပါတယ်။

*** သန့်ရှင်းတဲ့ မျှစ်ရည်ကို ဒဏ်ရာငယ်များပေါ် လိမ်းပေးရင် အနာကျက်မြန်သလို၊ လိပ်ခေါင်းသွေးထွက်နေရင်၊ ဆီးပူညောင်းကျ ဝေဒနာဖြစ်နေရင် မျှစ်ကို စားသုံးပေးပါက သက်သာစေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။**

အများစားသုံးတဲ့ မျှစ်အကြောင်းကို လေ့လာရှာဖွေမိသမျှ တင်ပြလိုက်ခြင်းပါ။ ဒီနေရာမှာ အဓိက သတိပြုရမယ့် တစ်ချက်တော့ ရှိပါတယ်။ စားသုံးတဲ့ မျှစ်ဟာ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်ဖို့ လိုသလို၊ အရောင်လှအောင် ဓာတုဆိုးဆေးတွေ ဆိုးထားတာကိုလည်း ရှောင်သင့်ပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

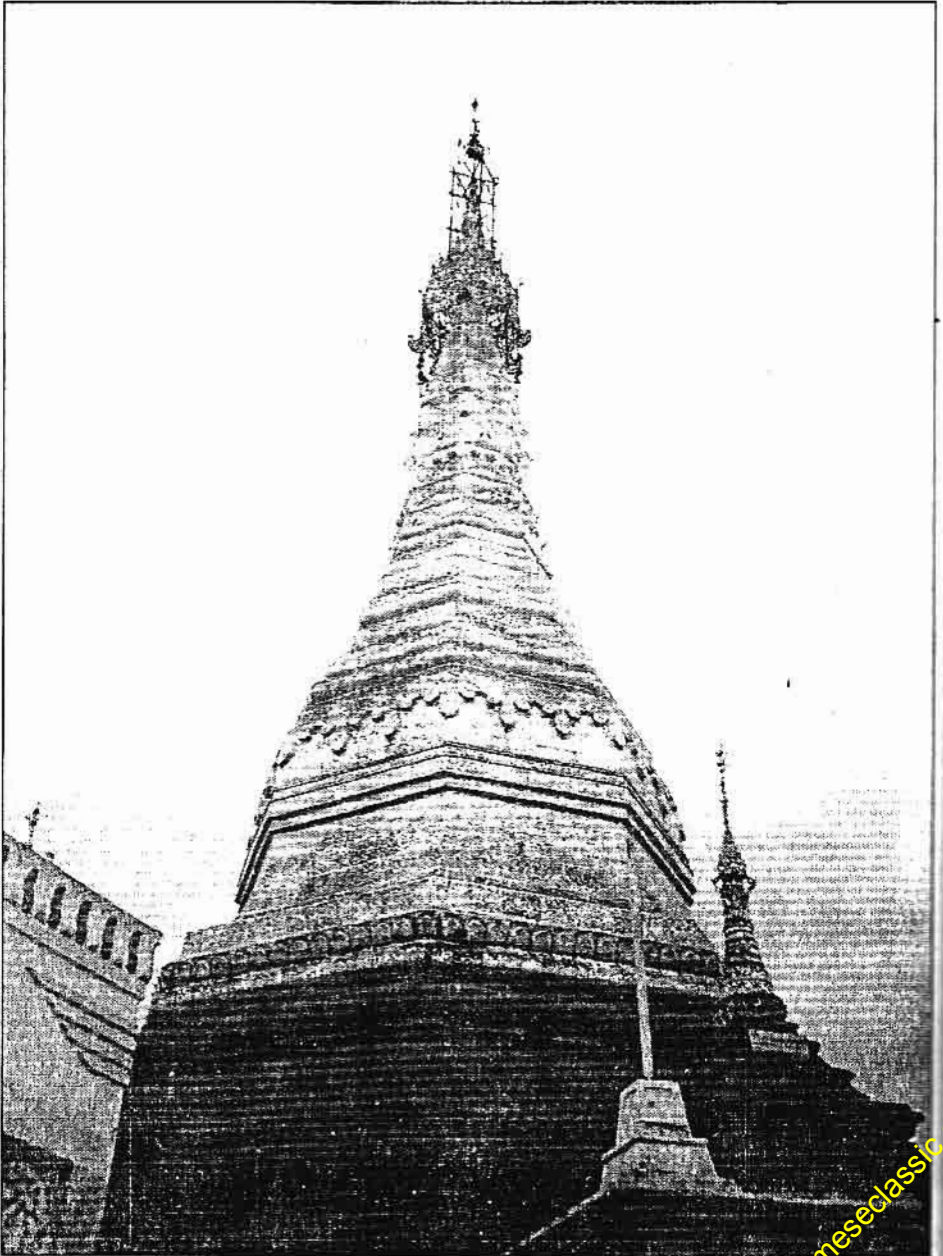
ရွှေစင်တုန်းပွင့်ဘုရား - ရွှေပူဇော်တော်

ရွှေစင်တုန်းပွင့်ဘုရား
ပြည်မြို့။

ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့်
 ရှင်ပင်ဘုန်းပွင့်
 ■ ဦးကျော် (ပြည်) ■

အထွေထွေ

ကိုယ်စားတော် ခုနစ်ဆူ

သိကြားမင်းသည် ကိုယ်စားတော် ခုနစ်ဆူပြည့်အောင် သွန်းလုပ်ပြီးလျှင် ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့်နှင့် ရှင်ပင်ဘုန်းပွင့်တို့ကို ကုန်သည်ညီနောင်တို့အား ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ကိုးကွယ်စေလျက် ကျန်ငါးဆူကို သူမွန်ငါးဦးတို့ကို ကိုးကွယ်စေလေသည်။

သိကြားမင်းက "အချင်းသူမွန် ခုနစ်ဦးတို့... သင်တို့ ကိုးကွယ်ခွင့် ဒကာ့ခံထိုက်တော်မူ၊ သင်တို့၏ ဦးခေါင်းထက်၌ တည်လတ္တံ့" ဟု ဆိုလေရာ ကုန်သည်ညီနောင်နှင့် သူမွန်များကလည်း "ကိုးကွယ်ပူဇော်ထိုက်ပါက ဦးခေါင်းထက်သို့ ကိန်းဝပ်တည်နေတော်မူပါစေသား" ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလေသည်။

ထိုအခါ ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့်နှင့် ရှင်ပင်ဘုန်းပွင့်ဘုရားနှစ်ဆူမှာ အဇ္ဈက၊ ဘလ္လိက ညီနောင်တို့၏ ဦးခေါင်းထက်၌ တည်ရှိတော်မူကာ တန်ခိုးပြာဇိဟာတို့ကို ပြု၍ ကျန်ငါးဆူမှာ သူမွန်ငါးဦး၏ ဦးခေါင်းထက်၌ တစ်ဆူစီတည်ကြလေ၏။ အားလုံးမှာ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာပီတိများ ဖြစ်၍မဆုံး ရိကြတော့သည်။

သိကြားမင်းသည် ရွှေဆံတော်စေတီတော်အား ခုနစ်ဆူကုန်သော ကိုယ်စားတော်တို့ဖြင့် လက်ယာရစ်လှည့်ကာ ပူဇော်လေသည်။ ပြီးနောက် သူမွန် ခုနစ်ဖော်တို့အား အောက်ပါအတိုင်း ဆိုလေ၏။

"သင်တို့ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး ဤအရှင်မြတ်များကို ကိုးကွယ်ကြပါ။ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာကို ပေးစွမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည်"

ဟူ၍ မိန့်ဆိုအပြီး တာဝတိံသာသို့ ပြန်ကြွသွားတော့၏။

ထိုအတူ နဂါး၊ ဘီလူး စသော သူမွန်ငါးဦးလည်း ကိုယ်စားတော် တစ်ဆူစီပင့်၍ သုဒဿနတောင်ပေါ်မှ အသီးသီးဆင်းကာ မိမိတို့နေရာဌာနအရပ်များဆီသို့ သွားကြလေတော့သည်။

ကိုယ်စားတော်နှစ်ဆူအား သန်လျင်သို့ ပင့်ဆောင်ခြင်း အဇ္ဈကနှင့် ဘလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင်မှာလည်း ကိုယ်စားတော်နှစ်ဆူကို ရွှေဆံတော်စေတီတော်အား လက်ယာရစ်ပတ်၍ ပူဇော်ပြီးလျှင် သုဒဿနတောင်တော်ပေါ်မှ ဆင်းသက်၍ သင်္ဘောနှစ်စင်းပြိုင်လျက် သင်္ဘောသား ငါးရာစီဖြင့် သန်လျင်သို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြလေသည်။

ဤတွင် ရှိနေစဉ် လမ်းပတ်လမ်းမြို့ပေါ်ရှိ ဆွေးနွေးနေောက်တောင်ဘက် အာရုံခံ တန်ဆောင်းအတွင်းမှ ဦးပုဂံအုပ်စုအတိုင်းဖြင့် စံနေတော်မူသော ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့်နှင့် ရှင်ပင်ဘုန်းပွင့် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်နှစ်ဆူအား သွားရောက် ဖူးကြည့်ညှိခဲ့ပါသည်။

ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့် ရှင်ပင်ဘုန်းပွင့် ဘုရားနှစ်ဆူမှာ မဟာဓမ္မရာဇ် ၁၀၃ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ နေ့နစ်ချက်တီးပြည့်မြို့ သုဒဿနတောင်ပေါ်တွင် မြသီတင်ခေါ်တော်စေတီတော်မြတ်ကြီးကို တည်ထားတော်မူအပြီး မင်းမှ သွန်းလုပ် ပူဇော်စေခဲ့သော ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ဖြစ်ပါသည်။

ကုန်သည်ညီနောင်နှစ်ဦးဖြစ်သည့် အဇ္ဈက၊ ဘလ္လိကတို့က သူတော်မြတ် ခုနစ်ဖော်တို့နှင့်တကွ နတ်ဗြဟ္မာတို့ ပြည်မြို့ သုဒဿနတောင်တော်မြတ်တွင် ဆံတော်တို့နှင့် မွေရှင်တော်တို့ကို အခိုင်အမာ ဌာပနာ၍ ရွှေဆံတော်စေတီတော်မြတ်ကို တည်ကြသည်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ နေ့နတ်တီးချိန်တွင် စေတီတော်တည်၍ ပြီးစီးလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် သိကြားမင်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ခုနစ်ဆူတို့ကို သွန်းလုပ်လေရာ ရှေးဦးစွာ သော အရှင်နှစ်ဆူမှာ ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွလေသည်။

ထို့နောက် ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်များ တော်မူလေရာ ကုန်သည်ညီနောင်အပါအဝင် သူမွန်အားလုံးတို့ ဖူးမြင်ကြရလေသည်။ အားလုံးမှနေ၍ "ငါတို့အရှင်များ ဘုန်းတော်မြင့်ပြီ ဘုန်းတော်ပွင့်ပြီ" ဟူ၍ သံပြိုင်ကြွေးကြော်လေတော့သည်။

ကြားမင်းပေးသည့် ဘွဲ့အမည်

ဤသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ထိုဘုရားနှစ်ဆူအား ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့် ရှင်ပင်ဘုန်းပွင့် ဟူ၍ သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် သတ်မှတ်ပေးခဲ့သည်။

ထို့နောက် "ဤအရှင်နှစ်ဆူကို ယုံယုံကြည်ကြည် ပူဇော်သူများသည် ဘုန်းတန်ခိုးကျက်သရေမြင့်၍ ပွင့်၍ သွားကင်းပျောက်ပြီး ကပ်သုံးပါးလွတ်မြောက်ကာ နိဗ္ဗာန်တော်စေနိုင်သည်" ဟု ဆိုခဲ့လေသည်။

သင်္ဘောနှစ်စင်းမှာ ယူဇနာတစ်ရာမျှ ကွာဝေးသော အရပ်သို့ ရောက်လျှင် ကြီးကျယ်သော လှိုင်းတံပိုးများဖြင့် တွေ့လေသည်။

ဝိရူပက္ခ သဗျာပုတ္တ ကဏ္ဍာဂေါတမ စသော နဂါးမင်း သုံးဦးတို့မှ တန်ခိုးတော်အစွမ်းဖြင့် ညီနောင်များ ကြောက် လန့်အောင် လှိုင်းထစေခြင်းဖြစ်လေရာ နဂါးတို့၏ အကြံမှာ ဘုရားနှစ်ဆူကို သင်္ဘောနှင့်တကွ နဂါးပြည်သို့ ပင့်ဆောင်လို ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော်လည်း ကုန်သည်ညီနောင်တို့မှာ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်မှုမရှိဘဲ ဘုရားနှစ်ဆူ၏ တန်ခိုးတော်ကို ယုံကြည် သည့်အလျောက် လှိုင်းတံပိုးကြားမှပင် ခရီးဆက်ခဲ့ကြလေရာ နဂါးတို့မှာ မိမိအကြံအစည် မအောင်မြင်သောကြောင့် “ဤရောက်ရာအရပ်၌ပင် ဤအရှင်နှစ်ဆူကို ပူဇော်ပါရစေ” ဟူ၍ တောင်းပန်ရလေသည်။

သမုဒ္ဒရာအလယ်၌ နဂါးတို့ ပူဇော်ခွင့်ရခြင်း

နဂါးတို့က တောင်းပန်လေသောကြောင့် ကုန်သည် ညီနောင်တို့လည်း နဂါးတို့ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု ဖြစ်ကြစေရန် သမုဒ္ဒရာအလယ်၌ ပူဇော်ကြပါဟူ၍ ခွင့်ပြုတော်မူလေသည်။ နဂါးတို့လည်း လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကြတော့သည်။

ထိုအချိန်၌ မဏိမေဓသော နတ်သမီးသည် ထိုအဖြစ် သနစ်ကို သိတော်မူ၍ ကျွန်းငယ်လေးတစ်နေရာကို လျှင်မြန် စွာ ဖန်ဆင်းလေသည်။ ဥယျာဉ်ပန်းမန် သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့ ဖြင့် တင့်တင့်တယ်တယ်ဖြစ်ကာ လှပစိမ်းစိုနေသော ကျွန်း ငယ်ကလေးဖြစ်လေသည်။

ဝိရူပက္ခ နဂါးမင်းသည် ထိုကျွန်းငယ်အား မြင်လေ သော် ကျွန်းအလယ်၌ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ဝေဇယန္တုပြာ သာဒိကို ဖန်ဆင်း၏။ ပြာသာဒ်အလယ်တွင် ရတနာညောင် စောင်းကို ဖန်ဆင်း၍ ပတ္တမြားပလ္လင်ကို ခင်းလေ၏။ ပလ္လင် ထက်၌ အင်းပျဉ်ကို ခင်း၍ အင်းပျဉ်ထက်တွင် ရတနာချီးစုံ ကို ခင်းသည်။ ၎င်းအပေါ်၌ ကိုယ်ပွားတော်မြတ် ရှင်ပင်ဘုန်း မြင့်၊ ရှင်ပင်ဘုန်းပွင့် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်နှစ်ဆူကို ပူဇော်ကာ အားရသော ရီခိုးခြင်းဖြင့် ရီခိုးကန်တော့လေသည်။

ထိုပြင် ဖြူစင်သော ပုလဲများ စီခြယ်အပ်သော ရွှေ ကွန်ရွက်၊ ငွေကွန်ရွက်၊ ရွှေကြာယပ်၊ ရွှေကြာရွက်၊ ရွှေညောင် ရွက်၊ ရွှေဆည်းလည်း၊ ငွေဆည်းလည်း၊ ရတနာထီးဖြူ၊ ရွှေ ပေါက်ပေါက်၊ ငွေပေါက်ပေါက်၊ ရွှေပန်းခိုင်... စသည်တို့ အပြင် အထူးထူးသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုများဖြင့် နဂါးဆွေမျိုး

အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ပူဇော်လေသော ဤသို့ပင် သဗျာပုတ္တ နဂါးမင်းနှင့် ကဏ္ဍာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့ကလည်း ခုနစ်ရက်စီ ပူဇော်ကြလျက် မဏိမေဓ ခလော နတ်သမီးကလည်း ခုနစ်ရက်ပင် ပူဇော်သဖြင့် ခုနစ်ရက် လေးလီလေးသတ္တာဟ ခွင့်ပြုခဲ့ရလေသည်။

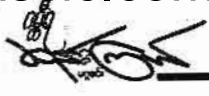
ပြီးသော် ကုန်သည်ညီနောင်တို့လည်း အားလုံး ပန်ကြားပြီး ထိုအရပ်မှ ထွက်ခွာခဲ့ကြကာ သန်လျင် ဘေးမသိ ရန်မခဘဲ ဆိုက်ရောက်လေတော့သည်။

ညီနောင်နှစ်ပါးသည် သန်လျင်သို့ ရောက်လျှင် ရှင်တော်မြတ်နှစ်ဆူကို သင်္ဘောပေါ်မှ ဖြိုညှိ ပင့်ဆောင်ခဲ့သော ပင့်ဆောင်ရာ၌ ပူဇော်ခြင်းအမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်ခဲ့ပေသော်

ထိုနောက် ဘုရင်မင်းမြတ်အား ဖြစ်စဉ်တော်များ လျှောက်ထားရာ နှစ်သိမ့်တော်မူသောကြောင့် စီးတော်မူ ရတနာဆင်ဖြူနှစ်စီးကို တင့်တယ်စွာ ဆင်ယင်ပြီးလျှင် အတလည် စီမံထားသော မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်တော်အလယ်၌ ဖြူပြီးသည့် ရာဇပလ္လင်နှစ်ခုထက်သို့ ပင့်ဆောင်ကြလေသည်။

သို့သော် ထိုအချိန်က တိုင်းပြည်တွင် နတ်ရုပ်တို့ အယူသီးသူ များစွာရှိကြလေရာ ရာဇပလ္လင်တော်ဖြင့် ခင်းကျင်းအပ်သော နေရာသည် ဝိဿနိနတ်မင်း၏

www.burmeseclassic.com

ပြည်
အထူးထုတ်

ဖြစ်သည်။ နောက်မှ ရောက်လာသော ဤအရပ်နှစ်ခု၏
အထိန်း၊ မြန်စွာ ဖယ်ရှားကြပါ ဟူ၍ ဆိုကြလေသည်။
အနီးကနှင့် ဘလ္လိကတို့ကလည်း မြတ်စွာဘုရား၏
အားတော်ဖြစ်သော ဤရုပ်ရှင်တော်မြတ်နှစ်ဆူသည်
တစ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာကို ပေးစွမ်းနိုင်၏။
ထိုအခါ တန်ခိုးတော် အာနုဘော်တို့ဖြစ်လည်း ကြီး
တော်မူကြပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ နတ်ရုပ်များနှင့် မည်သို့မျှ
မည်အပ်ပါ ဟု ဆိုကြလေသည်။

ဤသို့သော ကိစ္စများကို ဘုရင်မင်းမြတ်ကြားသိသော်
နှစ်ဖက်သော ပရိသတ်များကို အောက်ပါအတိုင်း မိန့်
သည်။

အားလုံးသော ပရိသတ်အပေါင်းတို့... သင်တို့ ကိုး
သော အရပ်သည် ထင်ရှားစွာ တန်ခိုးအာနုဘော်ပြနိုင်
ဖြစ်အံ့၊ ပြသသော အရပ်ကိုသာလျှင် ကိုးကွယ်မည်”
ဟူ၍ မိန့်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အဓိဋ္ဌာန်စကားဆိုကြရာ
ရုပ်မှာ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ပေ။

ကုန်သည်ညီနောင်တို့မှာ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်အား ရိုခိုး
သင့်၍ သရဏာဂုံဆောက်တည်ကြပြီးလျှင် သစ္စာစကားဆို
ကိုယ်စားတော်မြတ်နှစ်ဆူသည် ဦးခေါင်းတော်၊
တော်၊ ခြေထောက်တော်တို့ လှုပ်ရှားလာလေသည်။
နောက် ကောင်းကင်သို့ တက်ကာ သက်တော်ထင်ရှား
ရှင်အလား အလုံးစုံသော လက္ခဏာကြီးငယ်အသွယ်
တို့ဖြင့် အလွန်တင့်တယ်သော ရူပကာယတော်ကို
လေသည်။ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်
သည် ကွန်မြူးလာလေသည်။ ထို့ပြင် စကြိုကြွတော်မူ
နောက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ကောင်းကင်တွင် တည်နေတော်
သည်။ အသွယ်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်များမှာ
ကိုယ်တော်တို့မှ အထက်အရပ်တစ်ခွင် ပတ်ဝန်းကျင်
ဖွဲ့လျက်ရှိပေတော့သည်။

ပရိသတ်များလည်း အလွန်ကြည်နူးဝမ်းမြောက်စွာဖြင့်
ရနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်မည်ဖြစ်ကြလေသည်။ လူအပေါင်း
သံပြိုင်ဟစ်ကြွေး ကောင်းချီးပေးသံများနှင့် နတ်ဗြဟ္မာ
မင်းတို့၏ သာဓုအနုမောဒနာပြုကြသော အသံများ၊
သံပြုကြသည့် တူရိယာသံအပေါင်းတို့မှာ မဟာပထဝီ
တန်ဟည်းလျက်ရှိလေသည်။ နတ်ပန်းရံများသည်
ဝန်းကျင်အနံ့ မွှေးကြိုင်လျက်ရှိနေပေတော့၏။
ဤသို့သောအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ခမတ်တော်

အံ့ ဥက္ကလာပမင်းနှင့် တိုင်ပင်ပြီးလျှင် ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့် ရုပ်ရှင်
တော်မြတ်ကို အဇိကနှင့် ဥက္ကလာပမင်းတို့က အံ့မြို့တွင်း
၌ ဝေဇယန္တုပြာသာဒ်ဆောက်လုပ်၍ ကိုးကွယ်ပူဇော်ကြ
လျက် ဘလ္လိကနှင့် မိမိက ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်
ကို သန်လျင်မြို့၌ ကြီးမြတ်စွာသော ပြာသာဒ်တန်ဆောင်း
ကြီး ဆောက်လုပ်၍ ကိုးကွယ်ပူဇော်ကြလေသည်။

နတ်မင်းကြီးများ ပင့်ဆောင်ခြင်း

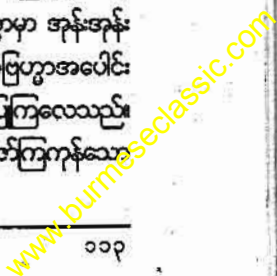
ကုန်သည်ညီနောင်များမှာ အသက် ၈၀ အရောက်တွင်
စုတေ၍ ခုနစ်ရက်မြောက်ကြာလျှင် ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့် ကိုယ်
တော်မြတ်ကို သုမနဘုမ္မစိုးနတ်မင်း ပင့်ဆောင်၍ နာလာ
ဂီရိတောင်၌ ပြာသာဒ်ကြီးများ ဖန်ဆင်း၍ ကိုးကွယ်ကြ
လေတော့သည်။

သရေခေတ္တရာပြည်သို့ ပင့်ဆောင်ခြင်း

သရေခေတ္တရာမြို့တော်ကြီးကို တည်ထောင်တော်မူ
သော ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီးသည် ဆွေတော်မျိုးတော်များနှင့်
နန်းရင်ပြင်၌ ခံစားနေစဉ် သားတော်များဖြစ်ကြသော အရှင်
စန္ဒာသီရိ၊ အရှင်စန္ဒာဂရာဇ် ရဟန္တာတို့က သိကြားမင်း ပေး
အပ်သော ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့်၊ ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့် ညီတော်
နောင်တော် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်နှစ်ဆူအား သုမနဘုမ္မစိုး နတ်
မင်းနှင့် ဣန္ဒာသာလ ရကွမ္မိနတ်မင်းတို့ထံမှ တန်ခိုးတော်ဖြင့်
ပင့်ဆောင်တော်မူကာ မင်းကြီးအား ပူးမြော်စေလေသည်။

မင်းကြီးလည်း ကြီးစွာသော အံ့သြခြင်းဖြစ်၍ အလွန်
လည်း ဝမ်းမြောက်တော်မူသည်။ ရဟန္တာအရှင်နှစ်ပါးလည်း
စွာနဝင်စားကာ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်နှစ်ဆူအား “ယခုကဲ့သို့
ပြန်လည် ဖြစ်ရသည်မှာ အလွန်ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်ရခြင်း
ရှိကြောင်းနှင့် လွန်စွာမှပင် အားထားကြည်ညိုမိရပါကြောင်း”
အလေးအနက်လျှောက်ထားရာ ကိုယ်စားတော်နှစ်ဆူတို့မှာ
ဦးခေါင်းတော်ကို လှုပ်ရှား၍ ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွပြီး
စကြိုလျှောက်လေသည်။ ထိုနောက် ရောင်ခြည်တော်များ
တဖိတ်ဖိတ် တရိပ်ရိပ် ကွန်မြူးလေသည်။

ဤသို့အားဖြင့် သရေခေတ္တရာပြည်ကြီးတွင် ခုနစ်ရက်
ပတ်လုံး တန်ခိုးတော်များ ပြနေပေရာ မင်းကြီးနှင့်တကွ
ပူးမတ်တိုလ်ပါအပေါင်း တိုင်သူပြည်သားများစွာမှာ အနံ့အနံ့
ကျွက်ကျွက်ဖြင့် ပူဇော်ကြ၏။ ထိုအတူ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း
မှာလည်း အထူးထူးအထွေထွေဖြင့် ပူဇော်မှု ပြုကြလေသည်။
သရေခေတ္တရာမြို့တော်အနံ့ လျှင်မြောက်ကြကုန်သော

နတ်ပန်းရန်တို့မှာ သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်လျက် ရှိနေပေတော့သည်။

ခုနစ်ရက်မြောက်လျှင် တောင်နန်းမတော် သီရိစန္ဒာ မိဖုရားသည် မြို့အလယ် ရွှေတန်းဦးစေတီတော်အနီး၌ ရတနာ အတိပြီးသော ပြာသာဒ်ကြီးဆောက်လုပ်ကာ ရုပ်ရှင်တော်မြတ် နှစ်ဆူအား ပူဇော်ကိုးကွယ်ခဲ့လေသည်။

နဝဝါသီ ပြည်မြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူခြင်း

မှတ်တမ်းမှတ်ရာများအရ နဝဝါသီ ဆိုသည်မှာ နဝ- အသစ်ဖြစ်သော၊ ဝါသီ - နေရာဟူ၍ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နဝဝါသီ - အသစ်ဖြစ်သော နေရာဟု ဆိုပါသည်။

အခါတွစ်ပါး၌ အရှင်စန္ဒာသီရိသည် ကျိန်းစက်ရာမှ ထ၍ ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူရာ နဝဝါသီပြည်မြို့ (အသစ် ဖြစ်သောနေရာ ပြည်မြို့)၌သာ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်နှစ်ဆူမှာ သာသနာ ငါးထောင်တည်၍ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား မဂ် ဖိုလ်သို့ ပို့လိမ့်မည်ကို မြင်တော်မူသည်။

ထို့ကြောင့် မင်းကြီးအား မိန့်ကြားတော်မူလေရာ မင်းကြီးလည်း အနာဂတ် သာသနာရေးကို ရှေးရှု၍ သား တော် ရဟန္တာ၏ ဆန္ဒအတိုင်း သရေခေတ္တရာမြို့ကြီးမှ နဝ ဝါသီပြည်မြို့သို့ ပင့်ဆောင် ကိုးကွယ်စေလေသည်။ ထိုကာလ က ပြည်မြို့စားမှာ နန္ဒသူရိယမင်းသားဖြစ်သည်။ နန်းတွင်းရှိ အတွင်း ရွှေဘုရားတွင် ရှစ်ဆောင်သော ပြာသာဒ်တို့ကို ဆောက်လုပ်၍ ကြီးစွာသော အခမ်းအနားဖြင့် ပင့်ဆောင် ပူဇော်ခဲ့လေသည်။ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ကောင်းကင်၌ သက် တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့ သဏ္ဍာန်ဖြစ်ပေါ်ကာ တန်ခိုးတော်ပြလေသည်။

ဤသည်ကို ထောက်လျှင် ပြည်မြို့သို့ ရောက်စ ရှင်ပင် ဘုန်းမြင့်၊ ရှင်ပင်ဘုန်းပွင့် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်နှစ်ဆူ စတင် သီတင်းသုံးရာ ဌာနမှာ အတွင်းရွှေဘုရားနေရာဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အတွင်းရွှေဘုရားသည် သရေခေတ္တရာ ခေတ်ဦး ပိုင်းမှာပင် ရှိနေခဲ့သည့် ရှေးဟောင်းစေတီတော်တစ်ဆူဖြစ် နေပေသည်။

မှတ်တမ်းမှတ်ရာများအရ သိရသည်မှာ အတွင်းရွှေဘု ရာ ဓူတ္တဘောင်မင်းကြီး၏ မြောက်နန်းမတော် ဥမ္မာရဒေဝီ မိဖုရား တည်တော်မူခဲ့သော ကောင်းမှုတော်ဖြစ်ပေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် မင်းအဆက်ဆက် ပြုပြင်တော်မူ၍ အင်္ဂလိပ်- မြန်မာ ပထမစစ်ပွဲကြီးအပြီးတွင် ဘကြီးတော်ဘုရားက ပြန် လည် ပြုပြင်ခဲ့သေးရာ ထိုအချိန်က အတွင်းရွှေဘုရားဘွဲ့ တော်မှာ ရွှေဘုန်းမြင့်၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဟု ကမ္မည်းတင်ခဲ့ကြောင်း

လေ့လာသိရှိရသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားဟူ၍သာ အ အပြောများလာရင်း ယနေ့တွင်လည်း ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီ သာ တွင်နေပေတော့သည်။

တကယ်တမ်းအားဖြင့် ဆိုပါလျှင် ယခင် အတွင်း စေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့်၊ ရှင်ပင်ဘုန်း ရုပ်ရှင်တော်မြတ်နှစ်ဆူ ကိန်းဝပ်စံပယ်ရာမှ စ၍ ရွှေဘုန်း ဘုရားဟု တွင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လေ့လာသိရှိရပေသ

ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော်

ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့် ရှင်ပင်ဘုန်းပွင့် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်နှစ် ဦးစွာ ပထမကိန်းဝပ်စံပယ် သီတင်းသုံးလျက် တန်ခိုးပြ ဟာ ပြသခဲ့ရာ ဓာတ်တော် ပန္နက်တည်တော်မူခဲ့ရာ ယ အတွင်းရွှေဘုရား၊ ယခု ရွှေဘုန်းပွင့် စေတီတော်မြတ်တ ရာသို့ ကျွန်ုပ် ခဏတာ သွားရောက် ကြည့်ညှိလေ့လာ ခဲ့သည်။

စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်တွင် လမ်းမတော်ထိ တောင်ဘက်တွင် ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားလမ်း၊ အနောက်ဘက် တွင် ပန်းထိမ်တန်းလမ်းနှင့် မြောက်ဘက်တွင် လက်သား လမ်းရှိလေသည်။

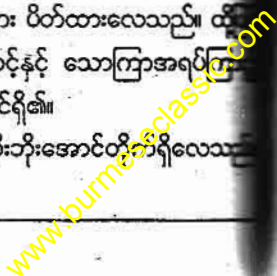
မှတ်တမ်းမှတ်ရာများအရ ရှေးနှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင် ကျော်က တည်ထားခဲ့သော စေတီတော်တစ်ဆူဖြစ်ပေသည့် ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ၁၉၉၁ခုနှစ် မှတ်တမ်းအ ထီးတော်သည် ဘုံ ၉ဆင့်ရှိပြီး ငှက်မြတ်နားတော်မှ ဘုရင် ရင်ပြင်တော်အထိ ၈၁ပေ၊ ၉လက်မ ရှိကြောင်း သိရသည်။

စေတီတော်မှာ ရှစ်မြောင့်ပုံဖြစ်၍ ရန်ကုန်မြို့ ဆူ- စေတီတော်နှင့် ဆင်တူလေသည်။ အရပ်ရစ်မျက်နှာ၌ န အမြင့်ရှိ အရန်စေတီတော်ငယ်များ ရှစ်ဆူရှိလေသည်။

စေတီတော်မြတ်အား တက်ရောက် ကြည့်ညှိနိုင် စောင်းတန်းအတို လေးသွယ်ရှိသည်။ အရှေ့၊ အနောက် တောင်၊ မြောက် စောင်းတန်းများ ဖောက်လုပ်ထား၍ အ ခံ တန်ဆောင်းအတွင်း၌ အလျှင်ခံပုံးများ၊ အလျှင်ခံ ဌာန ရှိလေသည်။

အရပ်ရစ်မျက်နှာတိုင်းတွင် အပူဇော်ခံ ကြေးဆင်း တော်များရှိလျက် မှန်တံခါးများ ပိတ်ထားလေသည်။ ထို ရင်ပြင်တော် တနင်္ဂနွေထောင့်နှင့် သောကြာအရပ်ကြား သူရသပတိ မယ်တော်ဆောင်ရှိ၏။

ရာဟုထောင့်တွင် ဘိုးဘိုးအောင်တို့ကရှိလေသည်။

၇ နိဗ္ဗာန်
အထူးထုတ်

သောင့်၌ ဘိုးတော် သိကြားမင်းပုံတော်တိုက်ရှိ၍ အင်္ဂါ
တင်္ဂါတွင် ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာပုံတော်တိုက်တို့ ရှိပါသည်။
ယခုအခါ ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် နေည
မြတ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြသူများ၊ ဘုရားဖူးများဖြင့် စည်ကား
ဆူဖိုနေပေသည်။

ဆွေးနွေးဘုရားတွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်နေခြင်း
ယနေအခါ ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့် ရှင်ပင်ဘုန်းနှင့် ရှင်ရှင်တော်
မြတ်နှစ်ဆူမှာ ပြည်မြို့၊ လမ်းမတော်လမ်း ဆွေးနွေးဘုရား
ဆန်ဆောင်းတော်တွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက် ရှိနေပါသည်။
ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားတွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်ချိန်များက ဆို
တွင် ခြုံပေါ်ရှိ ဘုရားများသို့ အလှည့်ကျ အသေစာကြွရောက်
စံပယ်ပေးရကြောင်း သိရသည်။

သို့သော် မည်သည့်နေရာ၌မဆို ခုနစ်လသာ ကိုးကွယ်
၍ ခုနစ်လမပြည့်မီ ပြန်ပို့ရလေသည်။ မပို့ပါက တစ်စုံ
တစ်ရာ ထိခိုက်တတ်သည်ဟု သိရလေသည်။

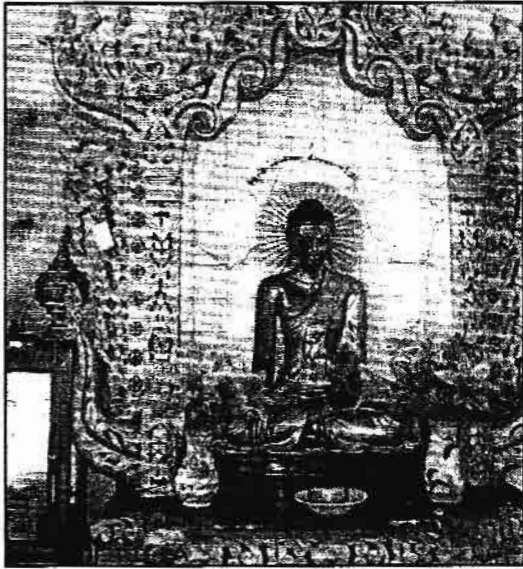
ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ဖြစ်သည်။ ပြည်မြို့ပေါ်
ထူးများသည် စစ်လမ်းကြောင်းနှင့် ဝေးသော ခြံရွာများသို့
လှည့်ကောင်း၊ နီးစပ်ရာ ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ တောရကျောင်း
များသို့ လှည့်ကောင်း ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြရ၏။

လက်ဖက်ခြောက်ကုန်သည်ကြီး ဦးစံခွန်းမိသားစုမှ
လည်း စစ်ဘေးအန္တရာယ်နှင့် လွတ်ကင်းရန် ပြည်မြို့ နဝင်း
ဆောင်းမြောက်ဘက် ကုန်သလင်းကျေးရွာသို့ ရွှေ့ ပြောင်း
နေထိုင်ကြရလေသည်။

တစ်နေ့ ဦးစံခွန်းသည် မိမိတူတစ်ဦးနှင့်အတူ ကုန်း
သလင်းရွာသို့ သွားရောက်ရာ ဆွေးနွေးဘုရားမြောက်ဘက်မှန်
အနီးတွင် လှည်းတစ်စီးပေါ်၌ ကြေးဆင်းတုတော်နှစ်ဆူကို
မြင်တွေ့၍ မေးကြည့်မိရာ ဇာတ်ငါးရာမှ လာပို့ကြောင်း၊
တင့်ဆောင်သွားသည်မှာ ခုနစ်လပြည့်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ စစ်ဘေး
စစ်အော်များကြားမှ မပိုမဖြစ် ပို့ရကြောင်း ပြောကာ ဆင်းတု
တော်နှစ်ဆူကို ဆွေးနွေးဘုရား၌ပင် ချထားခဲ့သည်ဟု သိရ
လေသည်။

ထိုဘုရားနှစ်ဆူမှာ ရွှေဘုန်းပွင့်တွင် စံပယ်နေသော
ရှင်ရှင်တော်မြတ်နှစ်ဆူဖြစ်ကြောင်း ဦးစံခွန်းနှင့် တူဖြစ်သူများ
က သိကြလေသည်။ ၎င်းတို့နေအိမ်မှာ ဘုရားနှင့် နီးသဖြင့်
နေရာညပါ ပူးတွေနေရသဖြင့် သိရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထိုကာလမှစ၍ ယနေ့တိုင် ရှင်ပင်ဘုန်းမြင့်၊ ရှင်ပင်
ဘုန်းပွင့် ရှင်ရှင်တော်နှစ်ဆူမှာ ဆွေးနွေးဘုရားတွင် ကိန်းဝပ်

စံပယ်တင့်တယ်တော်မူလျက် ကြည်ညိုဖွယ်အတိဖြစ်
တန်ခိုးကြွယ်လျက်ရှိနေပါသည်။

ရှင်ရှင်တော်မြတ်နှစ်ဆူမှာ ကြေးဆင်းတုတော်များ ဖြစ်
ကြသည်။ ဉာဏ်တော်မှာ သုံးတောင်ဝန်းကျင်ခန့်သာ ရှိကြ
၍ တစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူ ဉာဏ်တော်အမြင့် သိပ်ပြီးမကွာခြား
လှပေ။ အနောက်သို့ နှစ်ဆူစလုံး မျက်နှာထော်မှုကာ ယှဉ်
လျက် တန်ဆောင်းတော်ကြီးအတွင်း၌ စံပယ် ကိန်းဝပ်တော်
မူပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြသူများ၊ ဆုတောင်းကြသူများ ရှိနေစဉ်
ဝတ်ဖြည့်လိုသူများအဖို့ ရှင်ရှင်တော်နှစ်ဆူစလုံးရေတွင် ဖြစ်
စေ တစ်ဆူချင်းစီရေတွင် ဖြစ်စေ အာရုံယူနိုင်ရန် စီစဉ်ထား
လေသည်။

ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ နံ့သာကပ်လျှ၍ ဘုရားရေတွင်
တစ်အရုဏ် အားထုတ်ကာ လိုရာ ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်
လျှင်မြန်သောအကျိုး ပြည့်စုံအောင်မြင်မှုများ လက်တွေ့ရ
နိုင်၍ အဓိဋ္ဌာန်ရက်ရှည် အားထုတ်နိုင်ခြင်းဖြင့် ရှေးဘုန်း
ရှေးကံများ ပွင့်လန်းကာ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝ အောင်မြင်နိုင်ပါ
ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ပြည်သို့ ရောက်လျှင် ဝင်ရောက် ကြည်ညိုဖူးမြော်
ကုသိုလ်ဆက်နိုင်ကြစေရန် ရည်သန် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဦးကျော်(ဖြည့်)

ကိုးကား
- ပြည်ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော်မြတ်ကြီးသမိုင်း။

www.burmeseclassic.com

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ သတ္တဝါများအား အလင်းရောင်အသီးသီး
လင်းဖြာကျရောက်စေသော နေမင်းခေါ် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်၊
လမင်းခေါ် တနင်္လာဂြိုဟ်နှင့် အခြားအင်္ဂါဂြိုဟ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်၊
ကြာသပတေးဂြိုဟ်၊ သောကြာဂြိုဟ်၊ စနေဂြိုဟ်တို့သည်
၎င်းတို့၏ တေဇောဓာတ်ရောင်ခြည်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ကျေးဇူး
ဥပကာရပြုပေးလျက်ရှိသည်။

မြန်မာ သတ္တရာဝ်

၁၃၇၅
ခုနှစ်

ကောင်းကင်လွှတ်တော်ထဲမှ ရွေးချယ်သော သမ္မတ ဝန်ကြီးချုပ်တို့၏ စိုးမိုးမှု

■ ဓမ္မာစရိယ ဦးအောင်ကျော်စိုး ■

၇ နှစ်ပြည့် အထူးထုတ်

အဘိဓမ္မာ ပစ္စန်းဒေသနာ၌ ဥတု - ဘောဇနဝိ၊ ဣလောပိ၊ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော၊ ဥတုကို ဖြစ်စေသော နေလတိုကလည်း သတ္တဝါများအား ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုလျက်ရှိသည်။

အဓိက စိုးမိုးသော ဂြိုဟ်ကြီးခုနစ်လုံးဖြစ်ကြ၍ ၎င်းတို့ နှိမ့်သောနေ့ကို တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်စိုးမိုးသော တနင်္ဂနွေနေ့၊ တနင်္လာဂြိုဟ်စိုးမိုးသော တနင်္လာနေ့ စသဖြင့် နေ့ခုနစ်နေ့အဖြစ် တစ်ကမ္ဘာလုံးက သတ်မှတ်ထားကြသည်။

သံဟီတကျမ်းက ဆိုသည်။

ယင်းကျမ်းတို့အဆိုအတိုင်း မြန်မာနိုင်ငံ ဝေဒသုတေသန ပြက္ခဒိန်နှင့် အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပြက္ခဒိန်တို့က ဂြိုဟ်တို့၏ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ဖွဲ့၍ ရန်ဟောကိန်းထုတ်ကြသည်။

ယခုနှစ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်အတွက် ပြက္ခဒိန်နှစ်ခုလုံး မင်းသမ္မတဂြိုဟ်ယူရာ၌ ကွဲလွဲနေသည်။ ပြက္ခဒိန်ကို လှန်ကြည့်လျှင် ၁၃၇၅ခု၊ တန်ခူးလဆန်းတစ်ရက်နေ့သည် ကြာသပတေးနေ့ဖြစ်သည်။

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း နေ့ခုနစ်နေ့တို့တွင် နေတစ်နေ့က စိုးမိုးဗွမ်းခြံ အကျိုးပြုပေးသည်။

ဤကား နေအလိုက်ဖြစ်သည်။

လ (၁၂)လရှိရာ လကွယ်ပြီးနောက် ပထမဆုံးရက်ဖြစ်သောနေ့ကို စိုးမိုးသော ဂြိုဟ်သည် တစ်လလုံး စိုးမိုးသည်။

ဥပမာ - ကဆုန်လဆန်း တစ်ရက်နေ့က တနင်္လာနေ့ဖြစ်လျှင်၊ ယင်းတနင်္လာဂြိုဟ်သည် ကဆုန်လတစ်လလုံး စိုးမိုးထားသည်။

မြန်မာ ၁၂လရှိရာ တန်ခူးလသည် ပထမဆုံးလဖြစ်သည်။ တန်ခူးလဆန်း ၁ရက်နေ့၌ စိုးမိုးသော နေသခင်ဂြိုဟ်သည် တစ်နှစ်လုံး မင်းသမ္မတအဖြစ် စိုးမိုးကြောင်း နာဒရ

ယင်း ကြာသပတေးနေ့ကို ကြည့်၍ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပြက္ခဒိန်က ကြာသပတေးဂြိုဟ်သည် ၁၃၇၅ခုနှစ်အတွက် မင်းသမ္မတဂြိုဟ်ဟု ထုတ်ကာ ဟောကိန်းထုတ်သည်။

ဝေဒပြက္ခဒိန်က မင်းသမ္မတဂြိုဟ်သည် ဗုဒ္ဓဟူးဟု ထုတ်သည်။ တကယ်တော့ကျကျတွက်သော တန်ခူးလဆန်းတစ်ရက်နေ့ဟူသည် တပေါင်းလကွယ်ပြီး နောက်တစ်နေ့ဖြစ်သည်။

မည်သည့်အချိန်မှ လကွယ်သနည်း။ လကွယ်ချိန်ကို တွက်ရမည်။ တကယ်တော့ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလကွယ်နေ့ ၁၅ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ ၄နာရီ ၈မိနစ် ၂၄စက္ကန့်အချိန်တွင် တိတိပြည့်၍ လကွယ်သည်။ လကွယ်ပြီး ၄နာရီနောက်ပိုင်းမှာလည်း ပထမတိတိသည် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ပင် ဖြစ်၍ ၁၃၇၅

www.burmeseclassic.com

ခုနစ်အတွက် နှစ်အရှင် သမ္မတမင်းကို ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ဟု ယူလိုက်သည်။

ဤကာနာဒရသံဟိတကျမ်းအလိုဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း နှစ်အရှင်ကို ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ကို မင်းသမ္မတအဖြစ် မှတ်ယူကာ အောက်ပါအတိုင်း ၁၃၇၅ ခုနှစ်အတွက် ကောင်းကင်လွှတ်တော်ထံမှ ရွေးချယ်သော အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ကို ထုတ်၍ ဟောကိန်းထုတ်လိုက်သည်။

- (၁) မင်းသမ္မတဂြိုဟ် - ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်
 - (၂) ဝန်ကြီးချုပ်ဂြိုဟ် - တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်
 - (၃) စစ်ဦးစီးချုပ်ဂြိုဟ် - စနေဂြိုဟ်
 - (၄) ကောင်းကင်စိုးမိုးဂြိုဟ် - စနေဂြိုဟ်
 - (၅) မိုးရေကို အစိုးရဂြိုဟ် - စနေဂြိုဟ်
 - (၆) လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီးဂြိုဟ် - အင်္ဂါဂြိုဟ်
 - (၇) အရသာကို စိုးမိုးသော ကုန်သွယ်ရေးဂြိုဟ်- ကြာသပတေးဂြိုဟ်
 - (၈) သီးနှံ သစ်သီးမျိုးစုံဂြိုဟ် - တနင်္လာဂြိုဟ်
 - (၉) ဓာတုသတ္တုတွင်း ဝန်ကြီးဂြိုဟ် - အင်္ဂါဂြိုဟ်
- ယခုနှစ် မိုးကောင်းကင်မှ ရွေးချယ်သော လွှတ်တော်

အဖွဲ့အစည်းအတွင်း သောကြာဂြိုဟ် မပါရှိ။

ထို့ကြောင့် ဈေးကွက်တွင်း သောကြာဂြိုဟ်စိုးမိုးသော ယာဉ် သင်္ဘော၊ လေယာဉ်များ အနုပညာရပ်ကို ဖော်ထုတ်သော စန္ဒရာ၊ ဂစ်တာ၊ တယော၊ ဗုံတူရိယာ စသော ပစ္စည်းများ။

ငိမ်ခံပစ္စည်းများဖြစ်သော ကုတင်၊ မွေယာ၊ ခြင်ထောင်ခေါင်းအုံး၊ ချုပ်လုပ်ပြီး အဝတ်အထည်များ၊ အလှပြုပြင်ပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြသော မိတ်ကပ်၊ သနပ်ခါး၊ ရှေ့မွှေးပေါင်ဒါ စသည်များ။

ပန်းချီ၊ သီချင်းရေးသူ၊ မုန့်အမျိုးမျိုးလုပ်သူများ၊ စိန်နှင့် အဖြူရောင် သတ္တုပစ္စည်းများ စသဖြင့် သောကြာဂြိုဟ်က ဖော်ဆောင်သော ပစ္စည်းမှန်သမျှ ဥပဒေစိုးမိုးမှုအောက်မှ လွတ်ကင်းနေမည်။ ပြဿနာများ ပေါ်ထွက်မည်။ အထူးသဖြင့် သောကြာဂြိုဟ် အတ္တမိချိန် (၁၀-၄-၂၀၁၃) မှ (၆-၅-၂၀၁၃)ခုအတွင်းနှင့် သောကြာဂြိုဟ် နိစ်မိချိန် (၁၁-၈-၂၀၁၃)မှ (၅-၉-၂၀၁၃)ခုနှစ်အတွင်းတို့တွင် ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်။ ဈေးနှုန်း မတည်ငြိမ်မှု၊ အတက်အကျမြန်မှု၊ အငြင်းပွားမှုတို့ ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သည် ဝန်ကြီးချုပ်ဂြိုဟ်ဖြစ်သောကြောင့် ဆန်စပါးအမျိုးမျိုးနှင့် မြေပဲ၊ ငရုတ်သီး၊ ရှိန်းခို၊ သစ်ဂျုံ၊ ကရဝေး စသော ပရဆေးပစ္စည်းများ ပေါများမည်။ ဈေး ကောင်းရမည်။

အုပ်ချုပ်သူများ ဥပဒေနှင့်အညီ တရားစီရင်လိမ့်မည်။ ရွှေနှင့် ပတ္တမြား၊ ကြေးနီသတ္တုများ များစွာထွက်ပေါ်မည်။ အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိမည်။

တနင်္လာဂြိုဟ်သည် ညေပတ် - သီမိုကို အစိုးရ

www.burmeseclassic.com

နမောငါးချက်ဆောင် စီးပွားအောင်

ဦးခန့်(အင်စိန်)

ဗုဒ္ဓဘာသာသက်ဝင် ယုံကြည်သူအများစုသည် မြတ်စွာ
ဘုရားဟောကြားသည့် တရားတော်များ လေ့လာမိသည့်အခါ
တရားတော်များသည် အကာလိကာ၊ ဖော်ပသိကာ စသော
ဂုဏ်တော်များဖြင့် ပြည့်လျှမ်းလျက်ရှိပြီး ကျင့်ကြံပွားများ
အားထုတ်သူများ၏ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယအေးပျံ မှတည်၍ အနည်း
အများကွာခြားသော အကျိုးပေးမှု ရှိပါသည်။

အထူးထုတ်

ဒုဘာသာဝင်အများစုသည် ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်
မူတော် သုတ်၊ အဘိဓမ္မာပိနည်းဟူသော တရားတော်ထဲမှ
ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ကောင်းနိုးရာရာ တရားများကို
အသုံးပြုလေ့ရှိခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ကြပါသည်။
အပြုလုပ်ရာတွင် အချို့က စာရောင် ဖိတ်တော် စသည်များ
အသုံးပြုလေ့ရှိခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းများဖြင့် ကုသိုလ်ယူကြ
လေ့ရှိခြင်း၊ ထိုသို့ ကုသိုလ်ယူရာတွင် အန္တရာယ်ကင်းရန်
အထူးတိုးတက်ရန်၊ ရည်သန်၍ ပြုလုပ်ကြသည်က များပါ
သည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ရာ၌ အကျိုးမပြု အချည်းနှီးဟူ၍ကား
မရှိ။ မိမိအားထုတ်မှု၊ ဝီရိယနှင့် ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားပေါ်
တွင် နှာတည်ကာ အကျိုးပေး ကွာခြားမှုသာ ရှိတတ်ပါသည်။

တစ္ဆေ သရဲရန်ကို ကာကွယ်ချင်လျက် နာညတြ
အတ္ထုတပဿာ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပွားများပါ။ ဥပစ္ဆန္ဒအကက်
ကြောက်လျှင် အဌာနမေတံဂါထာတော်ကြီးကို ရွတ်ဆို
လေ့ရှိပါ။ အကျဉ်းအကျပ် အခက်အခဲ အန္တရာယ်ထဲမှ လွတ်
မြတ်လိုလျှင် နမောတောဗုဒ္ဓဝီရတ္ထုဂါထာတော်ကြီးကို ရွတ်
ဆိုလေ့ရှိပါ။ ဆင်းရဲခြင်းမှ လွတ်ကင်း၍ စီးပွားတိုးတက်လို
ခြင်းလိုလျှင်တော့ နမောတဿကို ရွတ်ဆိုပွားများ၍
အိန္ဒြေတန်းထားကာ ပုတီးစိပ်လိုက်ပါဟု တိုက်တွန်းလိုပါသည်။
နမောတဿဂါထာတော်ကြီးကို အဆက်မပြတ် ရွတ်
ဆိုပူဇော်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်သဖြင့် စီးပွားရေး ချွတ်ချဲ့
သလို ဆင်းရဲလွန်းလှသော အခြေအနေမှ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး
သို့ကြည်နိုင်ဖွယ် တိုးတက်လာသည့် ကျွန်တော်၏ ဓမ္မ
စိတ်ဆွေ ဦးခင်ထွန်း၏ ဘဝပြုစံစဉ်တွေကို ဖောက်သည်ချ
ပြောရလျှင်...

“ဆရာခန့်... အဲသည်အချိန်က ဆင်းရဲပုံကို ပြောရရင်
အိမ်ထဲမှာ ကုန်နိုင်ဖွယ် မရှိပါဘူးဗျာ။ လင်မယားနှစ်ယောက်
လဲ လခစားဝန်ထမ်းတွေလည်း ဖြစ်၊ သားသမီးတွေကလည်း
အားပေးနေတဲ့ အရွယ်တွေ။ အိမ်ငှားဘဝနဲ့ နေတော့ အိမ်
အတွက် စိတ်ပူရရဲ့။ စိတ်ဓာတ်ကျသလား မပြောနဲ့။
အရေးကြေးရေးချေးငှားဖို့ကလည်း ချေးမယ်သူကို မမြင်၊
အဖို့ဆိုတာလည်း ကိုယ့်ဂုဏ်နဲ့ ကိုယ်ဆိုတော့ မချေးချင်၊
ငှားချင်၊ ငါးပိရည်၊ တို့စရာနဲ့ ဖြစ်သလို စားရပြီ။ တစ်ခါ
လေများ ထမင်းတစ်နပ်နဲ့ ပြီးတဲ့ ရက်တွေလည်း ရှိပါရဲ့။”

“ဆရာဘဝ တော်တော်အခြေအနေဆိုပါလား။
အခြေအနေရောက်အောင် ဘယ်လို ဆောင်ရွက်ခဲ့ ပဲ။ ဖြစ်
ပုံအဆင့်ဆင့်ကိုလည်း ပြောပြပါဦး ဆရာ”

“ပြောပါမယ်၊ ပြောပါမယ်။ ဒါကို ပြောချင်လွန်းလို့
စကားပလ္လင်ခံနေရတာ။ တစ်နေ့ ကျွန်တော်နဲ့ အလွန်ခင်မင်
ရင်းနှီးတဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း ထွေသိုက် မချော်လင့်ဘဲ အိမ်ကို
ရောက်တယ်။ သူ့အခြေအနေကြည့်တယ်ဆိုတာက ဆရာခန့်
လည်း သိပါတယ်။ ဆင်းရဲရင်း ငွေကြေးမရှိရင် စိတ်ဓာတ်ကျ
တယ်။ အာဟာရချို့တဲ့တယ်။ စိတ်မပျိုဘူးပေါ့။ စိတ်မပျို
တော့ ရုပ်ပြိုတယ်။ လူက ပိန်လို့ပေါ့။ စီးပွားရေးဟန်ကျရင်
လူကလည်း ဝလို့ လုလို့၊ ဒါကတော့ သဘာဝပဲလေ။ အဲ-
ထွေးသိုက်က ကျွန်တော့်ကို ငွေငါးရာပေးတယ်။ သူ့ငွေ
ငါးရာကို ချေးတာ။ ငှားတာ မပါပါဘူး။ သက်သက်မဲ့ ပေးတာ
ပါ။ အဲသည်အခါတုန်းက ဒီငွေငါးရာကလည်း တန်ဖိုးအများ
သာ။ နောက် သူက ပြောသေးတယ်”

“သူငယ်ချင်း... ဒီငွေငါးရာ မင်းကို ပေးတာ ချေးတာ
မဟုတ်ပါဘူး။ သူငယ်ချင်းကို ကူညီတာပါ။ ငွေငါးရာထက်
တန်ဖိုးရှိတဲ့ အကူအညီကိုလည်း ပေးချင်သေးတယ်။ သူငယ်
ချင်းယူမလားတဲ့။ ယူမှာပေါ့၊ သူငယ်ချင်းရာ။ ခုအချိန်မှာ
ဘယ်လိုအကူအညီမျိုးပေးပေး ယူမှာပေါ့”

လို့ ပြောမိတော့...

“ဟုတ်ပြီ သူငယ်ချင်း။ ငါပေးတဲ့ အကူအညီက ဗုဒ္ဓ
အကူအညီ။ ဗုဒ္ဓနည်းကွ။ ဒီနည်းကို လိုက်နာကျင့်သုံးလို့
ငါလည်း ဒီလိုအခြေအနေမျိုး ရောက်လာတာ။ မင်းကို ငွေ
ငါးရာတင်မကဘူး၊ ငွေငါးသိန်းလည်း ပေးနိုင်တယ်။ ငွေငါး
သိန်းက သုံးရင် ကုန်သွားမှာ။ ခုပေးမှာက သုံးလည်း မကုန်
ဘူး။ သုံးလေ များလေ တိုးတက်လေပဲ။ အဲဒါက အဆန်း
မဟုတ်ပါဘူး။ တို့ ဘုရားရှိခိုးတဲ့အခါ သီလယူတဲ့အခါ မပါ
မဖြစ်တဲ့ နမောတဿဂါထာတော်ကြီးပဲကွ”

“နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗု
ဒဿ”

“ဒါကတော့ ငါသိတာပေါ့။ ကလေးဘဝကတည်းက
ဆိုတတ်လာတာ။ အထူးအဆန်းမှတ်လို့”

လို့ ပြောရင်ပဲ သူငယ်ချင်းက...

“မထူးဆန်းဘူး ထင်ရင်လည်း ငါပြောတဲ့အတိုင်း
လုပ်ရင် ထူးကို ထူးဆန်းလာမယ်။ နမောတဿဂါထာတော်
ကြီးကို -

- ပထမ - နမောတဿ
- ဒုတိယ - နမော ဘဂဝတော
- တတိယ - နမော အရဟတော
- စတုတ္ထ - နမော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပစ္စမ - နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

အဲသည်လို နမောတဿကို အပိုင်း ၅ပိုင်း ပိုင်းပြီး တစ်ပိုင်းကို ပုတီးတစ်လုံးတည်း ချ။ နမောတဿ ပုတီး တစ်လုံးချ။ နမော ဘဂဝတောရွတ်။ အရဟတော၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿလို့ ရွတ်ဆိုပြီး ပုတီးတစ်လုံးစီ ချပြီး ပုတီးကိုးပတ် ရအောင် စိတ်ကွာတဲ့။ နောက် ဆက်ပြောသေးတယ်။

ပုတီးမစိပ်မီ ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ အာဇီဝိဌမက သီလတစ်ပါး ပါးတော့ ဆောက်တည်ရမယ်။ သီလကို ရှေးဦးစွာ ဆောက် တည်ရမယ်။ သီလမပါရင် ဘာမှ အစွမ်းမထက်ဘူး။ တစ်ရက် မှာ ပုတီးကိုးပတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး စိပ်။ ၉ရက်၊ ၂၇ရက်၊ ၈၁ရက်တော့ စိပ်ပါ။ မိမိမွေးနေ့ရဲ့ ရေကနေ၊ တစ်နည်းအား ဖြင့် အမြစ်နေပေါ့ကွာ။ မင်းက စနေသားဆိုတော့ မင်းနေ့ရဲ့ အမြစ်နေက သောကြာနေပေါ့။ သောကြာနေက စပြီး အဓိဋ္ဌာန် တင်ပြီးတော့ ပုတီးစိပ်ပါ။ ပုတီးစိပ်တဲ့အချိန်ကတော့ ကိုယ်နဲ့ သင့်တော်မယ့် အချိန်ကို ရွေးပေါ့ကွာ။ ငါ့သဘောကတော့ နံနက်စောစော လေးနာရီ ငါးနာရီအချိန်က အကောင်းဆုံး အချိန်လို ထင်တယ်ကွ။ ဆူညံမှုကင်းပြီး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် တဲ့ အချိန်ကိုးကွ။ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး ဆက်ကပ်။ အဓိဋ္ဌာန် တင်ပြီး ပုတီးစိပ်ပါ။ ယုံယုံကြည်ကြည်လုပ်။ ယုံကြည်မှ အကျိုးဖြစ်ထွန်းတာ။ အေး၊ ငါပေးနိုင်တာကတော့ နမော တဿ ပုတီးစိပ်နည်းပဲ။ နမောငါးချက် စီးပွားတက် လို့

တောင်ဆိုကြသေးတယ်။ ဒီနည်းနဲ့ ပုတီးစိပ်ကြလို့ ဘဝအေး အနေ အဆင်ပြေ တိုးတက်လာကြတာတွေကို ကိုယ်တွေ့ဖူးတယ်ကွ”တဲ့။

“ဆရာခန့်ရေး... ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း ပြောတဲ့အတိုင်း မဆိုင်းမတွတ် သောကြာနေ့ကျတော့ နမောတဿကို စတင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး စိပ်တော့တာပါပဲ။ ဖြုတ်ကိုက်၊ ခြင်ကိုက်၊ ယား မကုတ်၊ ခေါ် မထူး၊ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်ပါတယ် ဆင်းရဲတွင်း လွတ်ကင်းဖို့ ထွက်ရပ်လမ်းက ဒီနည်းပဲ ရှိတယ် ကိုးလို့ ယုံကြည်ပြီး လုပ်တာကို။ ပုတီးစိပ်လို့ ၉ရက်တော့ မပြည့်သေးဘူး။ ထူးခြားမှုတွေကို တွေ့လာရတယ်။ ကျွန်တော့ ရာထူးတက်တယ်။ ကျွန်တော့်ဇနီး ရာထူးတက်တယ်။ နေကောင်း ရတယ်။ ပေးမယ့်ကမ်းမယ်၊ ကူညီမယ့်သူတွေ အလျှိုလျှိုပေါ်လာတယ်။ ခါတိုင်း လမကုန်ခင်က အိမ်ထဲ တောင်းတတ်တဲ့ အိမ်ရှင် ဖြစ်ခင်ကတောင် “မောင်ခင်ထွန်း အိမ်လခ မလွယ်ရင်လည်း မပေးနဲ့ဦး” လို့ ပြောလာတာ။ ကျွန်တော် ပုတီးစိပ်ရင်း အားတက်လာပြီး ၈၁ရက် အဓိဋ္ဌာန် ပြည့်တာတောင် စိပ်တာ ဒီနေ့အထိပါပဲဗျာ”

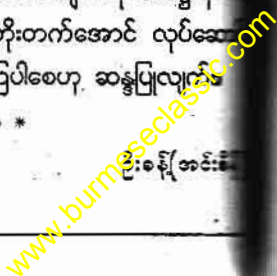
ဦးခင်ထွန်း၏ လက်ရှိအခြေအနေကိုတော့ ကျွန်တော် သိထားပြီးဖြစ်ပါသည်။ တိုက်ခန်းနှစ်ခန်းကို ဝယ်ယူထား သည့်အပြင် လက်ရှိ သူပိုင်သည်။ သူနေထိုင်သည့် အိမ်လည်း အခန်းပေး၊ အခန်းယူစနစ်ဖြင့် ဆောက်လုပ် ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီတစ်ခုနှင့် စာချုပ်ချုပ်ဆိုရာတွင် သက်သေအနေဖြင့် ကျွန်တော်လက်မှတ်ထိုးပေးခဲ့ရပါသည်။

ယခုမှ ဦးခင်ထွန်းတို့မိသားစုအလုပ်အကိုင် ကိုယ်တိုင် ရှိ ဝင်ငွေကောင်းပါသည်။ ရပ်ရေးရွာရေး၊ ကုသိုလ်ရေး လှူမှုရေးဆိုလျှင် ဦးခင်ထွန်းတို့ မိသားစုက ရှေ့ကပါ။ အရေးအကမ်း လက်မနှေးပါ။ ဘာအရေးဖြစ်ဖြစ် ရှေ့က ပြောလျှာပါ။ ဤအခြေအနေမျိုးရောက်အောင် ပိုဆောင်သွား ကတော့ ယုံယုံကြည်ကြည်လိုက်နာ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် နမောငါးချက် ပုတီးစိပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ နမောငါးချက်က သူ့မိသားစုအတွက် စီးပွားဖက်ဖြစ်နေပါသည်။

သို့အတွက် စီးပွားတိုးတက်အောင် တိုးတက်ပြီး စီးပွား လည်း ဒီရေအလားကဲ့သို့ ပို၍တိုးတက်အောင် ဦးခင်ထွန်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်သလို နမောငါးချက်ကို အဓိဋ္ဌာန်ထား ပုတီးစိပ်ခြင်းဖြင့် မိမိတို့ဘဝတိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင် ခြင်းဖြင့် လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုလျက်။

* * *

ဦးခင်ထွန်း

မြတ်ဒေသ၊ ပုလောမြို့၊ ကျားကပ်

မောင်ဝေအေး

မြတ်ဒေသမှာ မြန်မာနှစ်ဆန်း တန်ခူးလရောက်တိုင်း ကျားကခြင်း ပြုလုပ်လေ့ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းများအရ သိရှိရသည်။

အချို့ကတော့ “ပလောရိုးရာ” ဟု ဆို၏။ အချို့ကတော့ သယုူးတို့၏ အကဟု ဆိုကြ၏။

“သမန်းကျားအက” ဟုလည်း ဆိုကြသည်။ အထက်အညာ ထမံသီဘက်မှ သမန်းကျားအကနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်သလားဟု အတိအကျမသိနိုင်ပေ။

နှစ်စဉ် တန်ခူးလဆန်း ဂုရက်နေ့တွင် စတင်ပြီး ငါးရက်ကြာ ကျင်းပခဲ့ဖူးကြောင်း သိရသည်။ ကျားက၊ကမည့်သူများမှာ ကျားဆေးထိုးရသည်။ ကျားဆေးထိုးထားသူများသာ ကျားက၊ကရသည်။ ဆရာက ကန်တော့ပွဲ၊ ပူဇော်ပွဲများပေးက ကျားဆေးထိုးပေးသည်ဟု ဆို၏။

ကျားဆေးထိုးထားသော ကျားက၊ကမည့်သူများက မကမီ ကျားအရေခွံနှင့် သဏ္ဍာန်တူသည့် အဝါ၊ အနက်၊ အနီ အစင်းကြားများကို ကိုယ်ပေါ်တွင် သုတ်လိမ်းကြရသည်။ ကျားဆိုင်၊ ဗုံ၊ ယကွင်းတို့ တီးကာ ကျားက၊ကရသည်။

ကျားက၊ကပြီး ကျားစိတ်ဝင်လာသောအခါ တွေ့ရာမြင်ရာ ကိုက်တတ်၍ ခံတွင်း၌ သံပရာသီးငုံကာ ကရသည်ဟု ဆို၏။

မီးခိုးမိုင်းတိုက်၍ ကျားစိတ်ကို ပြန်နှုတ်ရသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ကျားကပွဲများတွင် မာန်တက်နေသော ကျားကသူများကို ထိန်းသည့် ကျားထိန်းများ ထားရှိပေးရသည်။

ကျားက၊ကရင်း ကျားစိတ်ဝင်သူမှာ ဘေးတွင် ကိုက်စရာ၊ ကုတ်စရာမရှိလျှင် ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ကုတ်ကိုက်သည်အထိ ကျားမာန်တက်တတ်သည်။

ရှေးအခါက မြိတ်တွင် ကျားကပွဲများ စည်ကားခဲ့သော်လည်း ယခုအခါတွင် မြင်ရတွေ့ရ နည်းပါးလာပြီဖြစ်၏။

ဂန္ထီရဆန်သော ကျားကခြင်းအကြောင်းကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ လေ့လာမှတ်သားမိသမျှ ပြန်လည်ဖောက်သည်ချ လိုက်မိပါသည်။

* * *

မောင်ဝေအေး

www.burmeseclassic.com

ပန်းချီဆောင်နိုင်လတ်

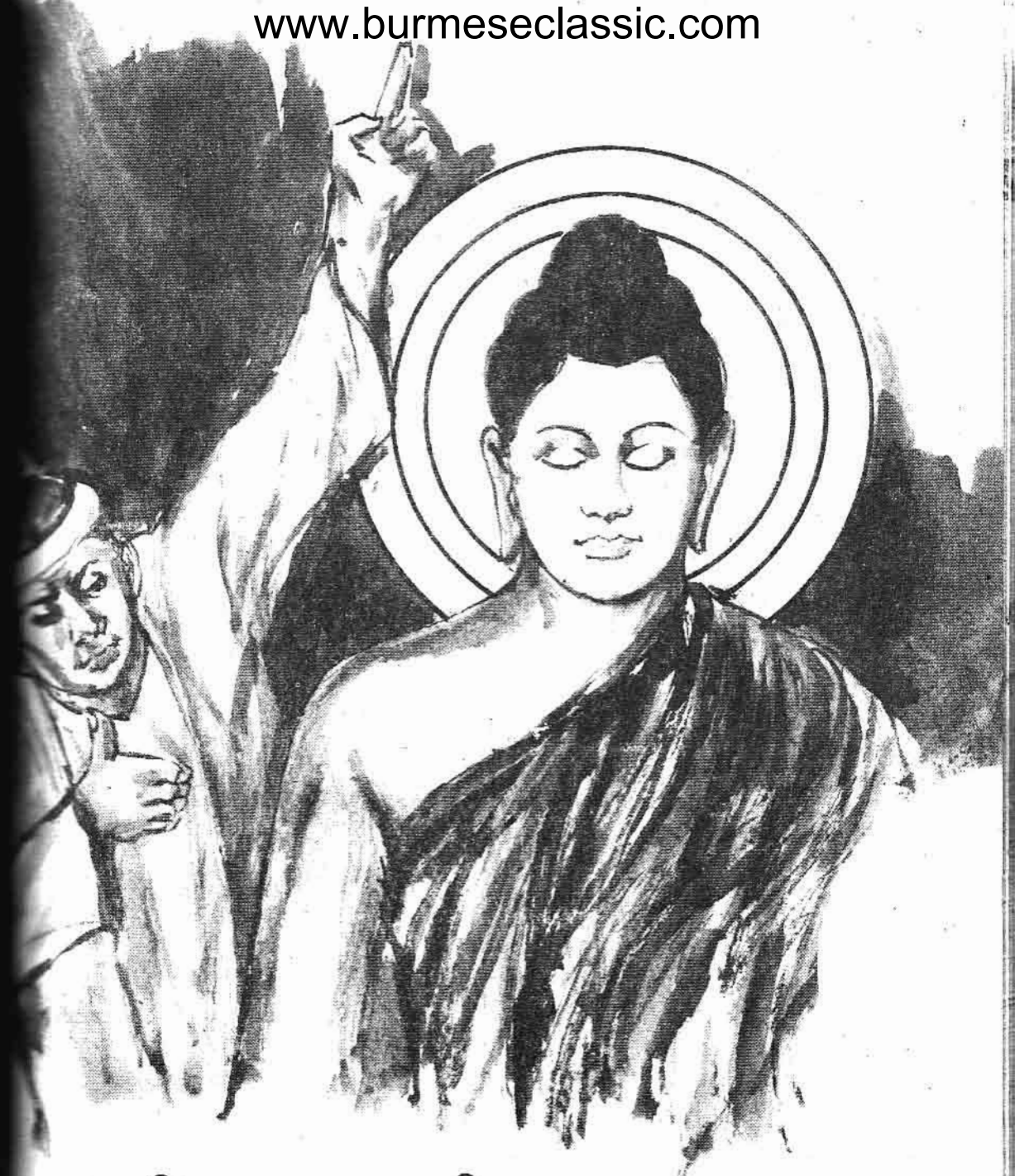
တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာကျင့်စဉ်

မြန်မာဘုရင်အဆက်ဆက် စိုးစံစဉ် တစ်ခါက ဗုဒ္ဓဘာသာဟူသော အသုံးအနှုန်းမရှိခဲ့ပါ။ ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူတို့ကို သမ္မာဗိဇ္ဇာဟု သုံးနှုန်းသည်။ တရားတွင်လည်း ဗုဒ္ဓဟူသည် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို ဆိုလိုသည်။ ဘာသာဟူသည် အယူဝါဒဖြစ်ပြီး နှစ်ပုဒ်ပေါင်းသော် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ အယူဝါဒကို ယုံကြည်လက်ခံသူများဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ရပါသည်။

ထိုဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဇာတိဗုဒ္ဓဘာသာဝင်နှင့် အာစာရဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဟု နှစ်မျိုးရှိသည်။ ဇာတိဗုဒ္ဓဘာသာဝင်

ဟူသည် မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပြီး အာစာရ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဟူသည် တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဟူသည် မိမိ၏ အတိအမေ့ အမေတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်လိုသော

တကယ့်ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်
ဝစ္စာလေးပါးတရားတော်
ပေတ္တကုင်
(ရွှေပြည်သာ)

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ တရားကို
လည်းမနာ၊ ဘာသာ ရေးစာအုပ်လေးများ
ကိုလည်း မဖတ်၊ တတ်သိသူများကိုလည်း
မေးမြန်းခြင်း မရှိသဖြင့် ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာ ရတနာသုံးပါးတို့၏ အကြောင်း
ကို ကယနုဏ တစ်ခုမျှ မသိသည့် သူများ
ယောင်လိုတောင် ယောင်၊ အမောင်
တောင်မှန်း မြောက်မှန်း မသိသူများပင်
ဖြစ်၏။

တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဟူသည် မိမိကိုးကွယ်သော ဘာသာ၏ အကြောင်းကိုလည်း အချိန်ရသလောက် ဖတ်၊ တတ်သိသူများကိုလည်း မေးမြန်းဆွေးနွေးသည်။ ထို့ကြောင့် ရတနာသုံးပါးအကြောင်းကို သေချာနားလည်သွားပြီး ရင်ထဲက နှစ်နှစ်ကာကာ စိတ်ပါလက်ပါ ယုံကြည်သူများပင် ဖြစ်ပါ သည်။

တစ်ခဏတာ သုံးရမည့် နှစ်ရာတန်၊ သုံးရာတန် ရေ ခိုးလေးတစ်လုံးဝယ်ရာ၌ပင် အပေါက်ဝါ၊မပါ၊ အနာပါ၊မပါ သေချာစမ်းသပ်၍ ဝယ်ရသေးရာ တစ်သံသရာလုံး ကိုးကွယ် ရမည့် ဘာသာတရားကျကာမှ လေ့လာစမ်းသပ်မှု မပြုဘဲ မျက်စိပိတ်၍ ကိုးကွယ်မည်ဆိုလျှင် မည်သို့မျှ သဘာဝမကျ နိုင်ပါချေ။

ဘာသာရွေးချယ်နည်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ ကေသမုတ္တိုသုတ်တွင် ကာလာမ အမျိုးအနွယ်တို့၏ မေးမြန်းမှုကို အကြောင်းပြု၍ ဗုဒ္ဓက သမာသမတ်အကျဆုံးသော ဘာသာရွေးနည်းကို ဟောကြား ခဲ့သည်။ ထိုဟောကြားချက်ကို အလေးအနက်ထားပြီး ဘာသာအယူဝါဒမရှိသူ အားလုံးအတွက် ဟောကြားချက် ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓ၏ စေတနာမှန်ကန်မှုကြောင့် ယင်းဒေသနာကို နာကြားဖတ်ရှုကြရသော ဘာသာခြားများ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲသို့ ဝင်လာမစဲ တသဲသဲဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မကြာသေးသောအချိန်ကပင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ “ခရစ္စတင်းဒက်ကာ” နှင့် “ကက်နက်ဗင်ကာဝါဆီ” အမည် ရှိ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်သည် မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့အတွက် ဗုဒ္ဓ၏ ဒေသနာများကို လေ့လာရင်း ကေသမုတ္တိုသုတ်ကို ဖတ်အပြီး တွင် ဘာသာခြားဘဝမှ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲသို့ ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက် နှင့် ကိုယ် ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

မြတ်စွာဘုရား ဒေသစာရီလှည့်လည် တရားဟောရာ ကေသမုတ္တိုနိဂုံးသို့အရောက်တွင် ကာလာမအမျိုးအနွယ် များက သူတို့ဒေသသို့ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်အမျိုးမျိုး ရောက်လာပြီး သူ့အယူဝါဒက ကောင်းတယ်၊ ထိုအယူဝါဒက ကောင်းတယ်ဟု အသီးသီးဟောကြားကြသဖြင့် ဘယ် ဘာသာအယူဝါဒက ကောင်းတယ်ဆိုသည်ကို မဆုံးဖြတ်နိုင် အောင် ဖြစ်နေပါကြောင်း လျှောက်ထားကြသဖြင့် ဗုဒ္ဓက မည်သူ့ဘက်မှ မလိုက်သော အကောင်းဆုံး ဘာသာရွေးနည်း ကို ယခုလို ဟောကြားတော်မူခဲ့၏။

“ကာလာမအနွယ်တို့... သင်တို့သည် တစ်ဆင့်ကြား

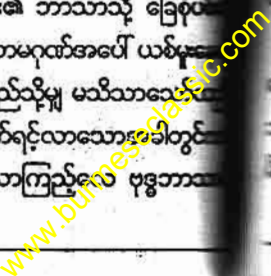
ဖြင့်လည်း အမှန်ဟု မယူဆကြနှင့်။ ကျမ်းဂန်နှင့် ညီထွေ ဆိုရုံဖြင့်လည်း အမှန်ဟု မယူကြနှင့်။ ယုံကြည်လောက်သော ဆရာဖြစ်သူ၏ စကားဖြစ်ရုံနှင့်လည်း အမှန်ဟု မယူကြ။ မိမိအယူအဆနှင့် တိုက်ဆိုင်သည် ဆိုရုံဖြင့်လည်း အမှန် မယူကြနှင့်။ အယူဝါဒတစ်ခုကို လက်တွေ့ကျင့်သုံးကြည့် မကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေသည်။ မိမိ၊ သူတစ်ပါး နှစ်ဦးကို ဆင်းရဲစေသည်။ ပညာရှိသူတို့ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဆိုထု ထိုအယူဝါဒကို စွန့်လွှတ်ကြကုန်လော့။ အယူဝါဒတစ်ခု လက်တွေ့ ကျင့်သုံးကြည့်၍ ကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေသည် မိမိ၊ သူတစ်ပါး နှစ်ဦးသားကို ချမ်းသာစေသည်။ ပညာရှိ ချီးမွမ်းအပ်သည်ဆိုလျှင် ထိုအယူဝါဒကို ကျင့်သုံးကြလော့။”

ဘာသာအယူဝါဒရှိသူ အားလုံးတို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ ညွှန် ချက်အတိုင်း မိမိတို့ ကိုးကွယ်သော ဘာသာကို မိမိ ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးသင့်သည်။ တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဟူသော ထိုနည်းအတိုင်း လက်တွေ့ လေ့လာကျင့်သုံးထားပြီးသော် ဖြစ်၏။ မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်နှင့် တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သည် သာမန်အချိန်တွင်ကား ဘုရားသွား ကျောင်းထား အတူတူပင်ဖြစ်၍ ဘာမျှမထူးခြားပါ။

ထူးခြားသော အချိန်ကား ဘာသာခြားနှင့် အိမ်ထောင် ကျသော အချိန်၊ ဘာသာခြားများက ဥစ္စာ၊ ဓန၊ စာပေ အာဏာ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့ဖြင့် ဆွဲဆောင်လာသော အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။ ဘာသာခြားနှင့် အိမ်ထောင်ကျသူ မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သည် မိမိဘာသာကို စွန့်ပြီး ဘာသာခြားနောက်သို့ ပါသွား၏။ တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ကား ဘာသာကို မစွန့်သည့်အပြင် ဘာသာခြားဖြစ်သည့် ဇနီးမောင်နှံ (သို့မဟုတ်) ခင်ပွန်းကိုပင် မိမိဘာသာသို့ ဝင်ရောက်ထား သည်။ တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ကား မပါပေ။ လက်မဝင်သော အထောက်အထားတို့ဖြင့် ပြုပါမည်။

အထက်တန်းစား ဘွဲ့ရအရာရှိကြီးတစ်ယောက်က ဘာသာခြား အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျသူ သူသည် မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်သောကြောင့် ဘာသာကို စွန့်ပြီး အမျိုးသမီး၏ ဘာသာသို့ ခြေစုံဖမ်း လိုက်၏။ ငယ်ရွယ်စဉ်အချိန် ကာမဂုဏ်အပေါ် ယစ်မှုမရှိ က ဘာသာပြောင်းခြင်းမှာ မည်သို့မျှ မသိသာသော်လည်း အသက်အရွယ်ရ၍ အသိဉာဏ်ရင့်လာသောအခါတွင် ဘာသာနှစ်ခုကို ချိန်ထိုးလေ့လာကြည့်လေ ဗုဒ္ဓဘာသာ

အထူးထုတ်

သောရရှိမှုကို သိလေဖြစ်လာသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ ကိုးကွယ်အားထားထိုက်ပုံကို စာတွေ့
မြင် ကိုယ်တွေ့ပါ ကြုံလာ၏။ သူနှင့် ရာထူးအဆင့်ချင်း
ဘာသာ ဗုဒ္ဓဘာသာမိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုမိတ်ဆွေ
အဖေ ဒါန၊ သီလ၊ သမထ၊ ဘာဝနာအပြင် ဝိပဿနာ
ဘဝနာကိုပါ လေ့လာလိုက်စားသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူ
ဘာသာခြားဖြစ်နေသည့်အတွက် ဝိပဿနာတရားကို
စိတ်စားရမှန်းလည်း မသိ၊ လိုက်စားဖို့ရန်လည်း နားမလည်

ထို့ကြောင့် လာဘ်ခြင်း၊ အခြံအရံများခြင်း၊ ခိုးမွမ်းခံ
ခြင်း ချမ်းသာခြင်းဟူသော အကောင်းလောကဓံ လေးပါး
နှင့် ကြုံတွေ့ရသည့်အခါ ဖြေဆေးမရှိသည့်အတွက် သူ့မှာ
မြဲသွတ်လက်လွတ် အရမ်းဝမ်းသာပြီး လောဘဇီးတွေ
အလောင်ခံရ၏။ မိတ်ဆွေကား ဝိပဿနာဖြေဆေးရှိသည့်
အတွက် အကောင်းလောကဓံနှင့် ကြုံသော်လည်း လောဘ
နှင့် မတက်ကြွ၊ မသိမသာ ယကတိအတိုင်းပင် နေနိုင်သည်။

လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံမရှိခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း၊ ဆင်းရဲ
ခြင်းဟူသော အဆိုးလောကဓံနှင့် ကြုံရသည့်အခါ သူသည်
အိမ်(သောက)မီး အလောင်ခံရပြီး ရူးမတတ် ခံစားရ၏။
ဝိပဿနာဖြေဆေးရှိသည့် သူမိတ်ဆွေက အဆိုးလောကဓံနှင့်
ကြုံရသော်လည်း ဒေါသဖြင့် ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းမရှိဘဲ
ဘာမှမဖြစ်သလို ပုံမှန်အတိုင်းပင် နေနိုင်၏။

လောဘ၊ ဒေါသ စသော ကိလေသာ မီးများကို ဗုဒ္ဓ
က သံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသိကာ ပူပန်စေတတ်၊ နှိပ်စက်
တတ်သော တရားဟု ဟောတော်မူခဲ့သည်။ ကိလေသာတို့
သည် အဘယ်မျှထိ ပူပန်စေပါသနည်း။ အဘယ်မျှထိ
နှိပ်စက်စေပါသနည်း။ အသက်သေသည်အထိ ပူပန်စေတတ်
ပါသည်။ မန္တလေးမြို့ စိန်ပန်းရပ်ကွက်အတွင်းမှ အမျိုးသမီး
နှစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်ကို ကြည့်ပါ။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ထံသို့ ခင်ပွန်းဖြစ်သူက သိန်း
ထောင်ကျော်တန် ကျောက်တစ်လုံးရကြောင်း ဖုန်းဆက်
လိုက်၏။ ထိုအမျိုးသမီးသည် ယင်း ဝမ်းသာစရာ သတင်းကို
နားထောင်ပြီးသည်နှင့် ဖုန်းခွက်နားမှာပင် လဲကျ သေဆုံးခဲ့
၏။ ဆေးသိပ္ပံအလိုအရ နှလုံးရပ်၍ သေဆုံးခြင်းပါတည်း။

မူလတန်းအရွယ် ကလေးနှစ်ယောက် ဗွီဒီယိုရုံထဲတွင်
နေထိုင်ရာ တစ်ယောက်က ခဲတံချွန်သော ဓားနှင့် ရမ်းလိုက်
သဖြင့် အခြားကလေးတစ်ယောက်၏ လက်မောင်းကို ခြစ်
ခဲ့ပြီး သွေးအနည်းငယ်ထွက်သွားရာ သွေးထွက်သွားသော

ကလေးက မိခင်ကို လာတိုင်၏။ သားဖြစ်သူလက်မှ ထွက်
နေသောသွေးကို မြင်ရသည့်အခါ မိခင်၏ ဒေါသသည်
အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်သွား၏။

သူ့သားကို ရန်ပြုသော ကလေးကို မှန်မှန်ညက်ညက်
ချေပစ်မည်ဟူသော အတွေးဖြင့် အိမ်ထဲမှ အပြေးထွက်ရာ
လမ်းမပေါ်အရောက်မှာပင် အရှိန်ဖြင့် လမ်းပေါ်သို့ မှောက်
လျက် လဲကျ၏။ ဝိုင်းထူ၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ တစ်ကိုယ်
လုံး မည်းပြီး သေပွဲဝင်လျက်ရှိရာ ဆေးသိပ္ပံအရ နှလုံးရပ်၍
သေခြင်း။ အဘိဓမ္မာအရ ဒေါသကိလေသာမီးလောင်၍
သေခြင်းပါတည်း။

ထိုကိလေသာမီးများကို ငြိမ်းသတ်ရန်အတွက် ဗုဒ္ဓ၏
ဝိပဿနာနည်းတစ်ခုသာ ရှိ၏။ လောဘ၊ ဒေါသ ကိလေသာ
မီးများသည် အားကောင်းလျှင် သူ့ကို လက်ခံရာ ခန္ဓာကိုယ်
အထိ လောင်မြိုက်၏။ အားသေးလျှင် သူ့ကို လက်ခံရာ
ရုပ်ခန္ဓာကို နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဆီးချို စသော ရောဂါများကို
ဖြစ်စေခဲ့၏။ ဘာသာခြားဖြစ်သော အရာရှိကြီးသည်လည်း
ကိလေသာမီး၏ လောင်မြိုက်မှုကြောင့် ရောဂါမျိုးစုံ ခံစားနေ
ရ၏။

အသက်သည် ၅၀ခန့်သာ ရှိသေးသော်လည်း ၇၀ကျော်
ဟု ထင်ရလောက်အောင် အရွယ်ကျ၏။ ဝိပဿနာဖြေဆေး
ရှိသည့် သူမိတ်ဆွေမှာကား ရောဂါကင်းရှင်းပြီး ကျန်းမာ
ချမ်းသာစွာ နေရ၍ အသက် ၅၀ကျော်သော်လည်း ၃၀ကျော်
ဟု ထင်ရလောက်အောင် အရွယ်တင်၍ နုပျိုနေသည်။

လောကဓံ ခံရတာချင်း တူပါလျက် သူ့မှာ ခံနိုင်ရည်
မရှိတဲ့ မိတ်ဆွေမှာသာ ခံနိုင်ရည်ရှိသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟု မေးမိ၏။ မိတ်ဆွေက ဝိပဿနာတရားကြောင့်ဟု
ဖြေကာ ကက်ဆက်ခွေတစ်ခွေကို ထုတ်ပြ၏။ မိတ်ဆွေက
ပြောလိုက်သေး၏။

လောဘ၊ ဒေါသ စတဲ့ ကိလေသာမီးတွေဟာ ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်တွေကိုသာ လောင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ကို
လက်ခံထားသူ လူသားမှန်သမျှကို အသက်သေသည်အထိ
အပါယ်ကျသည်အထိ ပူလောင်စေတာပါ။ ထိုအတူ ဝိပဿ
နာတရားဟာလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာတွေအတွက်ဆိုပြီး ဘောင်
ခတ်ဟောထားခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဗုဒ္ဓက ကိလေသာအပူမီး
တွေ ငြိမ်းလိုတဲ့ လူသားအားလုံးအတွက် ဟောခဲ့တာပါတဲ့။

လူသားဆန်လွန်းလှတဲ့ သည်မိတ်ဆွေ၏ စကားကို
နှစ်သက်လှသဖြင့် သူသည် တရားခွေကို ဖွင့်လိုက်သည်နှင့်
ဝနီးသည်က အော်ဟစ် ကြိမ်းမောင်းပြီး ကက်ဆက်ကို

အပြေးအလွှားလာပိတ်၏။ ကက်ဆက်ခွေကိုပင် လွှင့်ပစ်မည် လုပ်သဖြင့် သူက မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဟာဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပြီး မနည်းတောင်းပန်ရသည်။

ကမ္ဘာတွင် မြန်မာဟူ၍ ထင်ပေါ်နေသည်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာကြောင့်ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာကွယ်ပျောက်သည်နှင့် မြန်မာလူမျိုးသည်လည်း ကမ္ဘာမြေမှ ကွယ်ပျောက်သွားမည် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာသည် မြန်မာတို့၏ အသက် ဖြစ်၏။ မြန်မာတစ်ယောက်ဖြစ်နေရပါလျက် ဗုဒ္ဓဘာသာ မဟုတ်တော့သူသည် အသက်သေနေသူနှင့် ဘာမျှမခြား တော့ပေ။

သူသည် ယခုအချိန်ကမူ ကတိမျိုးစုံ အာမခံချက်မျိုး စုံပေးပြီး ဇနီးသည်၏ ဘာသာသို့ ပြောင်းခဲ့မည်၏အဖြစ်ကို နောင်တ ကြီးစွာရမိ၏။ တစ်သံသရာလုံး မှောက်ခဲ့ရသည့် ဆရာမား၏ ဒဏ်၊ ဘာသာမား၏ ဒဏ်ကို သူသည် ဘဝနှင့် ချီပြီး ခံစားရဦးမည်ဖြစ်၏။ သူသည် ယောက်ျားတန်မဲ့ မျက်ရည် ကျရုံမှတစ်ပါး ဘာမျှမတတ်နိုင်ခဲ့။ ဤသို့သော အရာရှိမျိုး သည်ကား လောကီပညာအနေဖြင့် ဘွဲ့ရဖြစ်သော်လည်း ဘာသာရေးပညာအနေဖြင့် မူလတန်းအဆင့်ပင် မရှိဘဲ မိရိုး ဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်၏ အားကျဖွယ် ဖြစ်ရပ်ကိုလည်း ပြဦးအံ့။

ရန်ကုန်တိုင်း၊ လှိုင်မြို့နယ် (၅)ရပ်ကွက်အတွင်းမှ “မင်း” အမည်ရှိ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည်လည်း ဘာသာခြား အမျိုးသားတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျ၏။ အမျိုးသားက ဝန်ပန်း၊ စပယ်ပန်း စသော ပန်းမျိုးစုံရောင်းပြီး လုပ်ကိုင် ကျွေးမွေး၏။ မင်းသည် အတန်းပညာအနေဖြင့် အလယ် တန်း အဆင့်လောက်သာ ရှိသော်လည်း ဘာသာရေးပညာ အနေဖြင့်ကား ဘွဲ့ရအဆင့်လောက်ထိ ရှိသည်။

သူမသည် တရားပွဲရှိလျှင် အချိန်ယူပြီး အပြစ်အောင် နာပြီး ဘာသာရေးစာအုပ်ကောင်းများကိုလည်း အချိန်ယူ၍ ပတ်ရှု၏။ မသိတာ၊ မရှင်းတာ မှန်သမျှကိုလည်း တတ်သိသူ ဆရာတော်တို့အား မေးမြန်းဆွေးနွေးလေ့ရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့ ဆည်းပူးလေ့လာထားသော ဘာသာရေးအသိဉာဏ်များ ကြောင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး တစ်နှစ်အကြာမှာပင် ဘာသာခြား ဖြစ်သော ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ရောက်အောင် ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ သက်ဝင်လာအောင်

မင်း စည်းရုံးရာ၌ အများဆုံး အထောက်အကူပြုခဲ့သော သုတ်ကား ဥပရိပဏ္ဍာသ ပါဠိတော်၊ စုဋ္ဌကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ် တည်း။ စာရှုသူများလည်း မင်းကဲ့သို့ ပြုနိုင်ရန် ထိုသုတ် အနည်းငယ် အကျယ်ချဲ့၍ တင်ပြပါမည်။

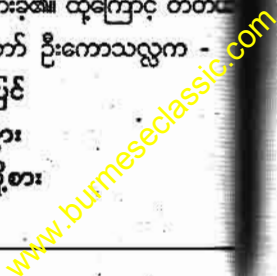
ဗုဒ္ဓလက်ထက်တော်အခါက “ကုဒိ” အမည်ရှိ ဗြဟ္မာဏဘာသာဝင် ပုဏ္ဏားကြီးတစ်ယောက်ရှိလေသည်။

ဗုဒ္ဓက ဒါနတော ဘောဂဝါ - ပေးကမ်းလှူဒါန်းသူများ သည် ဖြစ်ရာဘဝတွင် ပစ္စည်းဥစ္စာပေါများ ချမ်းသာသည်ဟု ဟော၏။ ဗုဒ္ဓကို ရန်လုပ်နေသော ဗြဟ္မာကိုသာ ကိုးကွယ် သည့် တောဒေယျ ပုဏ္ဏားကြီးက -

**အဉ္ဇနာနခမယ်ဒိသွာ
ဝဇ္ဇိကာနဉ္ဇ သုစနံ
မဇုနဉ္ဇ သမာရဗ္ဗာ
ပဏ္ဍိတေလဝရမာဝသေ။**

မျက်ခွံကို လိမ်းကျသော မျက်စဉ်းညှိ(ကာခြယ် ကျောက်သည် မည်မျှလောက် ကြီးမားသည်ဖြစ်စေ၊ နေရာ ရှည်ကြာစွာ ကျောက်ပျဉ်မှာ သွေးလျှင် တဖြည်းဖြည်းနု ကုန်ရသည်သာ ဖြစ်၏။ ထိုအတူ နည်းနည်းချင်း ပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်သော်လည်း ကြာလျှင် ကုန်ခန်းသွားသည်သာ ဖြစ်၍ လှူဒါန်းမှုကို မပြုသင့်။ ခြံများသည် မြေမှန်တစ်ခု ချင်း စုသော်လည်း ကြာလာလျှင် တောင်ပျိုကြီးဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပျားကောင်များသည် ပန်းဝတ်ရည်များ နည်းနည်းချင်းစုရာမှာ ပျားလပျိုကြီးဖြစ်လာသကဲ့သို့ လည်း ကောင်း၊ ပညာရှိသည် စုဆောင်းသိမ်းဆည်း၍သာလျှင် အိမ်၌ နေရာ၏ဟူသော အတွေးအခေါ်ကို သူလား သုတလုထက် ဟောပြောဆုံးမလေ့ရှိသည်။ သူတစ်ပါးကို ဒါနမပြုစား မြစ်တတ်သလို၊ သူကိုယ်တိုင်လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ဒါနမပြုခဲ့ချေ။ သူ ကွယ်လွန်သောအခါတွင် တွေ့တွေ့ဝေဝေ သေခဲ့ရသောကြောင့် သူ့အိမ်မှာပင် ပြန်ပြီး ခွေကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ မသုံးရက် မစားရက် စုဆောင်းခဲ့ရသောကြောင့် သူ၏ ဥစ္စာထုပ်များသည် သားဖြစ်သူနှင့် ကျန်ရစ်သူ ဆွေမျိုး သားချင်းတို့ ဝေစားဖို့ရန် ဖြစ်သွားခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် တတိယမြောက် တိပိဋကဓရ ဆရာတော် ဦးကောသလ္လက -

**အထုပ်ကလေးတပြင်ပြင်
အထုပ်ရင် သေလိုသွား
ကျန်တဲ့သူတွေ ဝေလိုစား**

အထူးထုတ်

အထုပ်ရုပ်မှာ အလကား
ဘာကမှလည်း ပါမသွား
သေရွာကျတော့ အပါယ်လား
နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ အခက်သား

ဟု ရေးသား ဆုံးမခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။
တစ်နေ့တွင် ဘုရားရှင်သည် ဘာသာခြားဖြစ်မှန်း သိ
ရသည်နှင့် သုဘလုလင်၏ အိမ်ရှေ့တွင် ဆွမ်းသွားရပ်၏။
အထူးအရေးကို မြင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရား
၏ မြင်သည်နှင့် တောဒေယျတစ်ဖြစ်လဲ ခွေးကြီးသည်
အမြင်မရှိဘဲဟောင်း၏။ ဗုဒ္ဓသည် စားမတတ် ဝါးမတတ်
အောင်နေသော ခွေးကြီးကို လက်ညှိုးထိုးလိုက်ကာ...

“တောဒေယျ... သင်သည် လူ့ဘဝတုန်းကလည်း
ဘုရားက ဒါနပြုသူသည် ဖြစ်လေရာဘဝမှာ ဥစ္စာပစ္စည်း
အများစုသာမည်လို့ ဟောခဲ့တာကို သင်က ဒါနပြုရင်
အသိရှိပြီး ဆန်ကျင်ဘက်လုပ် ဟောပြော ရန်ပြုခဲ့တယ်။
အကုသိုလ်တွေကြောင့် သင်ဟာ လူ့ဘဝကနေ ခွေးဘဝ
ကျရောက်ခဲ့ရပြီ။ အခု ခွေးဘဝမှာလည်း ငါဘုရားကို ဆက်လက်
ပြုနေမယ်ဆိုရင် မည်သူမျှ အမျှအတန်းပေးပြီး မကယ်
မသိနိုင်တဲ့ ငရဲဘုံအထိ ကျလိမ့်မယ်”

ဟု မိန့်တော်မူ၏။
ခွေးကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား၏ စကားသံကို ကြား
ရသော်လည်း ချက်ချင်း အဟောင်းရပ်သွား၏။ ဗုဒ္ဓသည်
ခွေးဖြစ်တာ သိနေပါလားဟု တွေးမိကာ အရှက်ကြီး
နည်းနည်းမသာမယာဖြင့် ပြာပုံထဲ တိုးကာ အိပ်လေ၏။
အင်္ဂုလီမရှိသော ခွေးကြီးဖြစ်သောကြောင့် သုဘလုလင်
သည် အင်မတန် ချစ်မြတ်နိုး၏။ ကုတင်၊ မွေယာနှင့်
အိပ်လေ့ရှိ၏။ ထိုအချိန်က သုဘလုလင် အိမ်တွင် မရှိချေ။
ဥနေ အိမ်ပြန်ရောက်၍ အကြောင်းစုံကို သိရသည့်
အခါ သူ့အဖေကို ခွေးဖြစ်သည်ဟု ပြောသော ဗုဒ္ဓကို အမျက်
အိမ် ပြင်းစွာထွက်၏။ ကျောင်းတော်သို့ ချက်ချင်းလိုက်သွား
ပြီး...

“အရှင်ဂေါတမ... ကျွန်ုပ်အဖေ ခွေးဖြစ်တယ်ဆိုတာ
ကို ယုံလောက်တဲ့ သက်သေအထောက်အထားပြပါ။ မပြနိုင်
ရင် ဘုရားတန်မဲ့ မုသားပြောတယ်ဆိုပြီး ငြိညှိုးငြိညှိုးအားလုံး
ချေမှာ အရှက်ခွဲရပါလိမ့်မယ်”

ဟု လျှောက်ထားလေသည်။
ထိုအခါ ဗုဒ္ဓက တောဒေယျ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး သေစဉ်က

အပ်နှံမသွားသော ဥစ္စာများ ရှိမရှိ မေးမြန်းရာ သုဘက ရှိ
ကြောင်း ပြန်လျှောက်၏။ အသပြာတစ်သိန်းစီ တန်သော
ဥစ္စာပစ္စည်းလေးမျိုးကို ယခုအချိန်ထိ ရှာမတွေ့သေးကြောင်း
သိရသည်နှင့် ဗုဒ္ဓက ခွေးကြီး အသပြာလေးမျိုးကို ဖော်ပြစေ
ရန် နည်းလမ်းကို သင်ပေးလိုက်၏။ ထိုနည်းလမ်းအတိုင်း
လုပ်ကြည့်၍ ခွေးကြီးက ပစ္စည်းများကို ဖော်ပေးလျှင် ဗုဒ္ဓ
ကကားကို အမှန်ဟု ဝန်ခံရမည်။ ဖော်မပေးလျှင် ဗုဒ္ဓကို
မုသားပြောသူဟု ဝေဖန်ကဲ့သို့ကြောင်း သိရသည်နှင့် သုဘ
သည် သူ့အတွက် အနိုးမရှိသော ဒဿနတစ်ခုကို ရသွား၏။
ထိုဒဿနကား ခွေးကြီးက ပစ္စည်းများကို ဖော်မပေးလျှင်
ဗုဒ္ဓကို လူကြားထဲ မုသားပြောသူဟု အရှက်ခွဲနိုင်သည်။
ဖော်ပေးခဲ့လျှင်လည်း အသပြာလေးသိန်းတန် ပစ္စည်းများ
ပြန်ရမည်။ ထို့ကြောင့် ဘယ်ဘက်ကလာလာ မိမိအတွက်
အနိုးမရှိနိုင်ကြောင်းကို တွေးမိသဖြင့် ဗုဒ္ဓပေးသည့်နည်း
အတိုင်း လုပ်ကြည့်၏။ ထိုနည်းကား...

ခွေးကြီးကို ရေခိုးချိုးပေးပြီး ရေမရောသော နို့ထမင်း
ကို ချွေးရ၏။ ဝမ်းဝသောအခါတွင် နူးညံ့သော အိပ်ရာခင်း
ပေါ် သိပ်ပြီးလျှင် ခွေးကြီး၏ ကျောကို ပွတ်သပ်ပေးကာ -
“အဖေ...! အဖေ မသေခင်က သိမ်းထားခဲ့တဲ့ ဥစ္စာ
လေးမျိုးကို သားကို ပေးပါ”

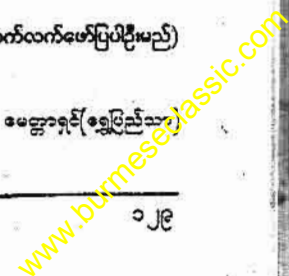
ဟု တောင်းရ၏။
ထိုအခါ ခွေးကြီးသည် “ငါ့ဝက်ထားတဲ့ ဥစ္စာတွေကို
တောင် သားက သိနေပါပေါ့လား” ဟု တွေးမိသွားပြီး ဥစ္စာ
ပစ္စည်းများ မြှုပ်နှံထားသော သစ်ပင်ခြေရင်းကို လက်နှင့်
ယက်ပြ၏။ တူးကြည့်သောအခါ ဥစ္စာအားလုံး ပြန်ရ၏။

ဥစ္စာများကို ပြန်ရသွားသောအခါတွင်မှ သုဘသည်
အတိတ်ဖြစ်ပြီးသော ဘဝကိုပင် ပြန်သိနိုင်ပါလားဆိုကာ
ဗုဒ္ဓအပေါ် ကြည့်ညှိ လေးစားသွား၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓထံ
သွားကာ မည်သည့်ဘာသာဝင်မဆို အလွန်သိချင်ကြသည့်
သိလည်း သိသင့်သည့် ပုစ္ဆာ (၁၄)ချက်ကို မေးမြန်းခဲ့၏။
သူ ကိုးကွယ်သော ဗြဟ္မဇာတာသာတွင် ဤပုစ္ဆာတို့၏ အဖြေ
များ မရှိသောကြောင့် ဗုဒ္ဓကို လာရောက်မေးမြန်းခြင်းဖြစ်၏။
ဤပုစ္ဆာအဖြေများ၏ နောက်ဆုံးတွင် သုဘသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင်ဖြစ်သွားခဲ့သလို၊ မဝင်း၏ အမျိုးသားသည်လည်း ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

(ဓေလ ဆက်လက်ဖော်ပြပါဦးမည်)

* * *

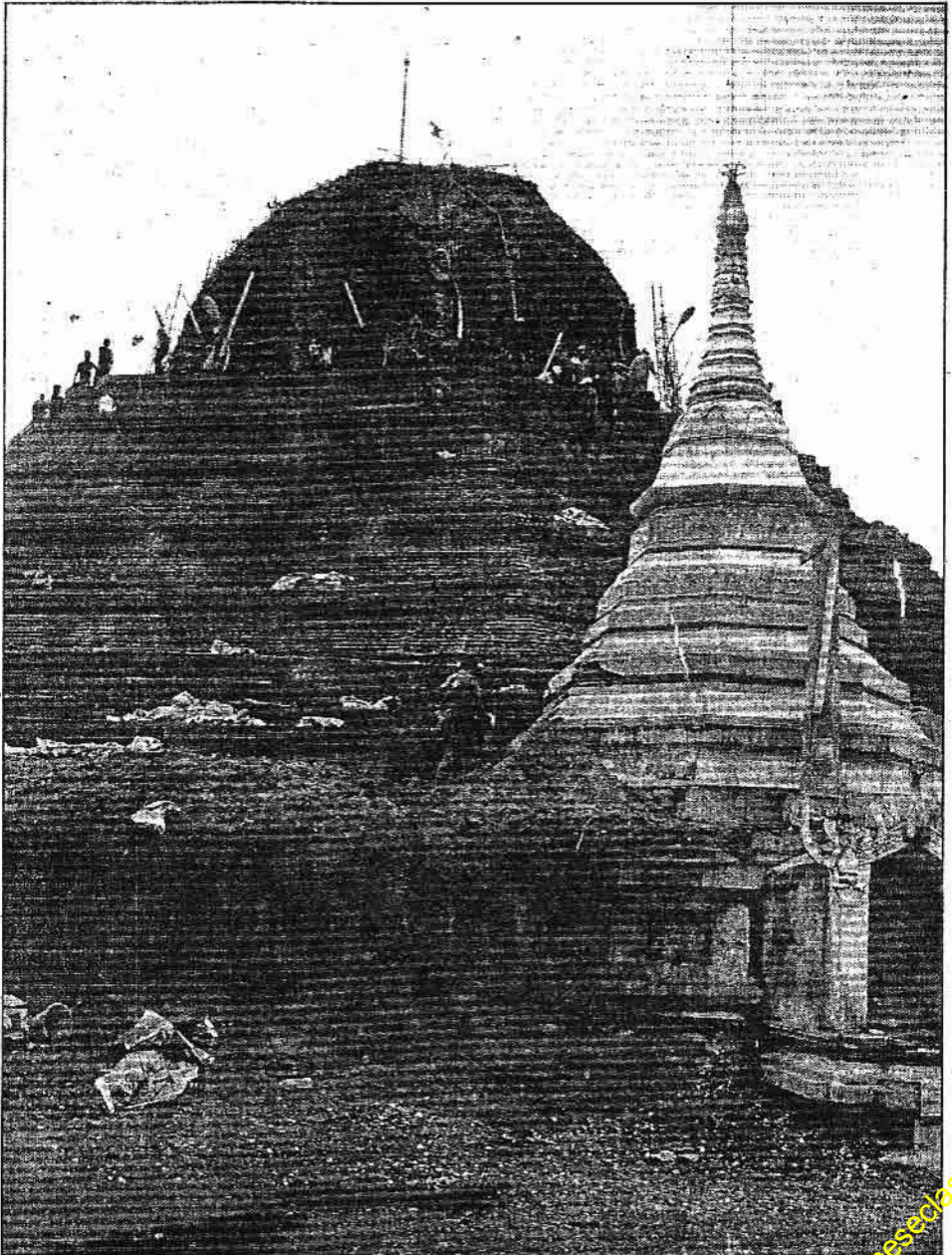
မေတ္တာရင်(ရွှေမြည်သံ)

တရိပ်ရိပ်ဖြောင်းလဲသွားသော စုတ်စေတီတော်ရဲ့ ပုံရိပ်မွှား

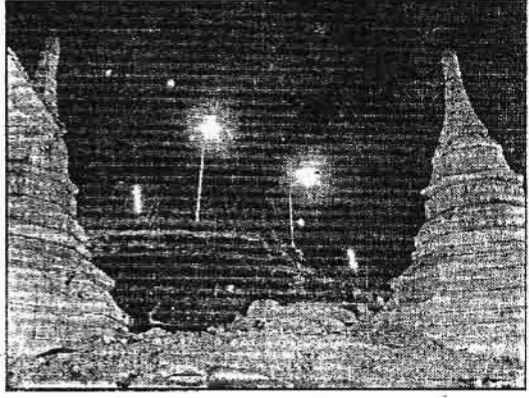
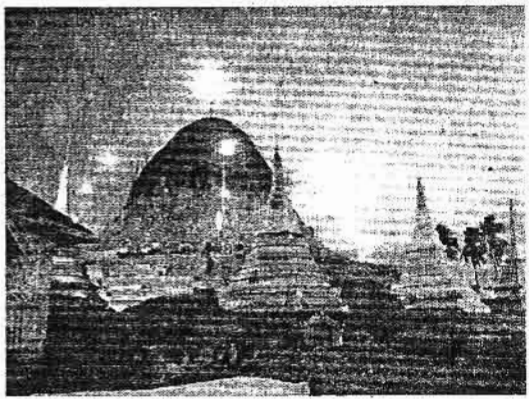
■ ကိုအေးမြင့် (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ရှေး-သု) ■

အင်း
အေးထုတ်

ပိတ်စွယ်ပင်တွေ စိမ်းစိမ်းမြမြ ထိုးထောင်ထွက်နေတဲ့
 နေရောင် ရွှေရောင်လက်နေတဲ့ ဓနတ်စေတီ
 ကို လှမ်းမြင်ရပြီ။ လမ်းဘေး မြောင်းရေစပ်စပ်မှာ
 လေးတွေ ကူးခတ်နေရဲ့။ ကြာအိုင်ကြီးမှာတော့ ရေ
 နည်း။ ကြာပန်းတွေလည်း မပွင့်ကြတော့ဘူး။
 မွေ့မိုးဆောင်း သုံးရာသီလုံး စဉ်ဆက်မပြတ် စေတီ
 တည်ဆောက်ရေးကို ရောက်ရှိ မြင်တွေ့ခဲ့ရတော့
 ပြင်ဆင်မှုကို ပြောင်းလဲသွားပုံတွေကို ပန်းစကြာမှန်ပြောင်း
 ကြည့်လိုက်ရသလိုပါ။ စေတီဝတ်တိုကြီးဘဝကနေ
 အထိ အဆင်ဆင်ကို နေ့မြင်ကွင်း၊ ညမြင်ကွင်းအစ
 မှုပေါ်ရဲ့ မိုးပေါက်တွေကြားမှာ ဖူးခဲ့ရသလို၊ နင်းပူန်တွေ
 ထားတာလည်း တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ခုတော့ မြူတွေ
 လိုပါ။

ရွှေဓနတ်ရဲ့ ည

ပထမဆုံးအခေါက်ကိုတော့ လှိုင်သာယာကို ကားနဲ့
 တွဲတေးတံတားကိုကျော်၊ ဒလကို ကွေ့ပတ်ပြီး
 လမ်းခရီးကနေ သွားခဲ့တယ်။ ဘုံရင်နှောင်တံတားကို
 ဘာပဲ ညနေ ၄နာရီခွဲပြီ။ တွဲတေး တူးမြောင်းပေါ်က
 သစ်ကို ကျော်ခိုက်မှာ မမှောင်သေးပေမယ့် ဒလလမ်း
 ရောက်ပြီးတော့ နေချိသွားတယ်။ အဲဒီနောက် လမ်း
 ကျော်ရပြန်မယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လာမိတဲ့ လမ်း
 ရောက်အောင် သွားရမှာပဲလေ။ ထပ်ပြီးကြိုရတဲ့
 ဆုပင်တွေ ဝဲယာတန်းစီနေတဲ့ လမ်းကတော့ အတော်
 ဆိုပြန်တယ်။ ဒါတောင် ခု ဘုရားကြီး ပြန်တည်နေချိန်မှ
 ပေါ် လက်ပူတိုက်ပြီး လမ်းအပေါက်တွေကို ဖာထား
 ကိုယ်ကတော့ မိုးမချုပ်ခင် ဓနတ်ဘုရားခြေတော်ရင်း
 ရောက်ချင်တာပါပဲ။ ညတွင်းချင်း ရန်ကုန်ပြန်ရမယ်
 ဓာတ်ပုံမရိုက်ရမှာ စိုးနေတယ်။

အဝင်မုခ်ဦးတိုင်မှာတော့ “သက္ကရာဇ် ၂၄၀ ခုနှစ်တွင်
 တည်ထားခဲ့သော ရှေးဟောင်းစေတီတော်”လို့ ဖောင်းကြွ
 စာလုံးနဲ့ ရေးထားပါတယ်။ နဖူးစည်းမှာတော့ “သမိုင်းဝင်
 ဆံတော်ရှင် ဓနတ်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်”လို့ ရေးထိုး
 ထားတယ်။ “ဆံတော်ရှင်”ဆိုတဲ့ အမည်ကို သတိပြုမိလိုက်
 ရဲ့။ အဝင်လမ်းက အတော်ရှည်တယ်။ အဲဒီတုန်းကတော့
 လမ်းရဲ့ ဘယ်ဘက်မှာတော့ အုတ်ကျိုးအုတ်ပုံတွေ၊ အင်္ဂတေ
 အပိုင်းအစတွေ အထပ်လိုက် အပုံလိုက်ပါ။ ဓနတ်စေတီ
 တော်ကြီး ပြိုကျခဲ့တုန်းက အပျက်အစီးတွေကို သယ်ထုတ်
 ဖုဲ့ထားတာပါပဲ။ အပျက်အစီးတွေ ဘယ်လောက်များသလဲ
 ဆိုရင် အတော်ရှည်လျားတဲ့ အဝင်လမ်းတစ်လျှောက် အပြည့်
 ပါပဲ။

ဘုရားငုတ်တို ရောင်တော်လွှတ်မှ ပုံတော်ဆင်ဝတ်ကြပါစို့

“ညနေစောင်း ၆နာရီလောက်ဆိုရင် ဘုရားငုတ်တို
 ကြီးက ရောင်ခြည်တော်လွှတ်တတ်တယ်” လို့ ပြောကြတာ
 ကို ကြားဖူးထားပေမယ့် မြင်ခွင့်များ ရမလားလို့တော့ စောင့်
 မကြည့်ဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ “ရောင်ခြည်တော်လွှတ်တယ် ဆိုတာ

ဒီလိုပုံနဲ့ မိုးကြီးမချုပ်ခင်မှာ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊
 ပြည်နယ်၊ ရခိုင်ချောင်တိုက်နယ်၊ ဓနတ်ကျေးရွာကို ရောက်
 နားပါတော့တယ်။ သွပ်မြစ်ဝမှာ တည်ရှိတယ် ဆိုပေမယ့်
 မယ်တို့သွားခဲ့တဲ့လမ်းက မြစ်ရဲ့ ဘက်မှာ မဟုတ်ဘူးလေ။
 ကြာပန်းကြီးတွေရှိတဲ့ ကုန်းဘက်က လမ်းပေါ့။ ပန်းနုရောင်
 ကြာပန်းတွေနဲ့ ကြာအိုင်ကြီးကို မြင်လိုက်ရပြီး ဘယ်

www.burmeseclassic.com

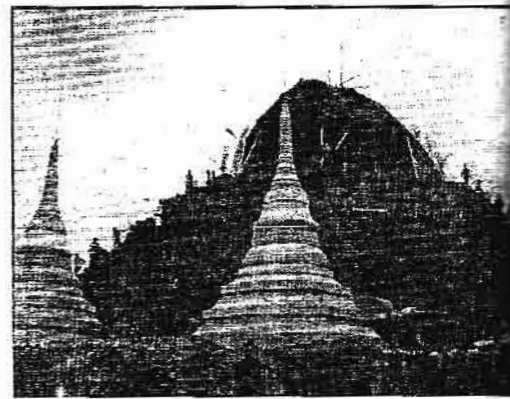
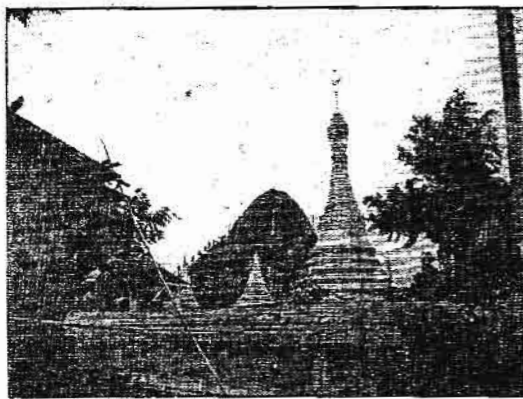
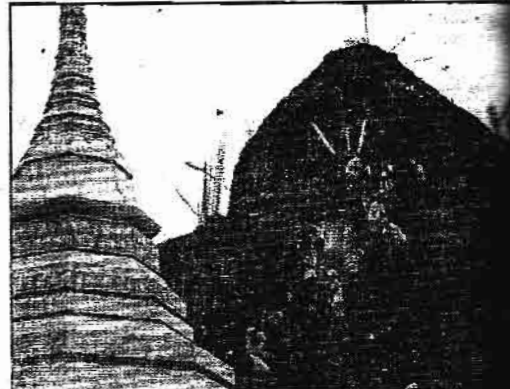

ဘယ်လိုလဲ” လို့ စပ်စုမိပြန်တော့ “အလင်းရောင်တွေ တဖျတ်ဖျတ်ဖြာထွက်ပြီး လင်းလက်နေတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ဘုရားငုတ်တိုဘေး ကပ်လျက်မှာ အလင်းရိပ်ရိပ်လေးတွေ ကွပ်ထားသလိုမျိုး ဖြစ်လာတာ” တဲ့။ “ဘုရားငုတ်တို ရောင် တော်လွတ်မှ ပုံတော်ဆင်ဝတ်ကြပါစို့၊ မထွေးရေ” လို့ပဲ သန်းသန်းဆင့် ဓာတ်ပြားသီချင်းကို သတိရမိရဲ့။ ခုတော့ ရောင်ခြည်တော်တွေ လွှတ်ဖို့ မျှော်နေရမယ်။ ဘုရားငုတ်တို ကြီးမဟုတ်တော့ပါလား။

အဝင်လမ်းအဆုံးမှာတော့ လူတွေ လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ်

ချုပ်လုလုအချိန်မှာတောင် မနားနိုင်သေးဘဲ သဲပုံက သဲပုံ ကို ဘုရားကုန်းပေါ်ကို သယ်ပို့နေကြပါတယ်။ ဒီရွာထဲ လား။ အနီးအနားရွာတွေကပဲလား။ ဒီထက်ဝေးတဲ့ အထွေးတွေကပဲလား။

ကုသိုလ်ရှင်တွေဟာ အရွယ်လည်းစုံပါရဲ့။ ယောက်ျား မိန်းမ၊ ကလေး၊ လူကြီး၊ လူငယ်၊ လူလတ် အစုံပဲ။ အတော်ငယ်တဲ့ ကလေးတွေတောင် မိဘများနဲ့အတူ သလောက် လင်ဗန်းလေးတွေနဲ့ သယ်နေကြပါတယ်။ ငါတို့လေးနဲ့ ဖြစ်လောက် ကလေးမလေးတစ်ဦးဟာ ဆေး

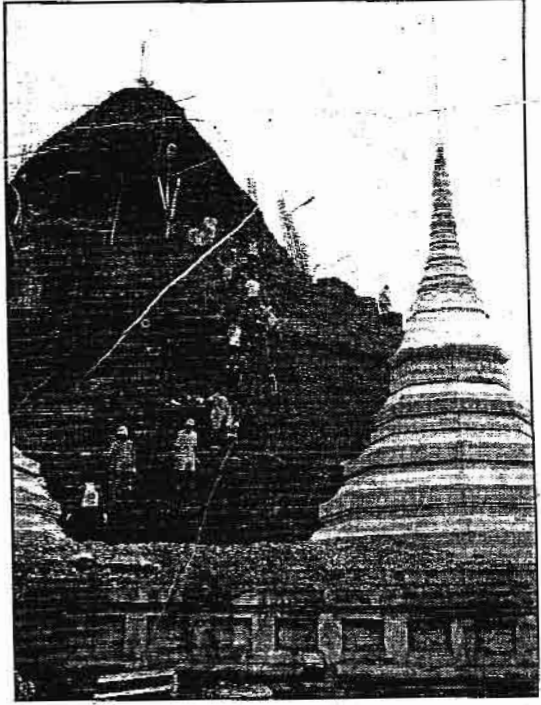
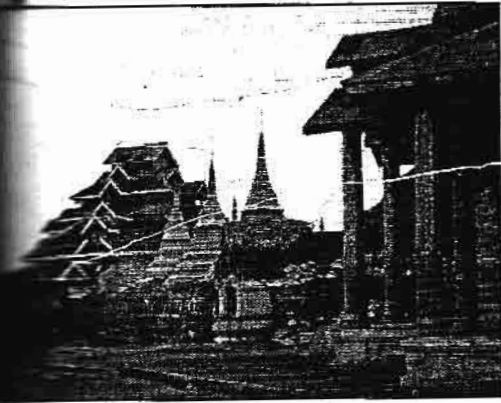

ရှိနေဆဲပါ။ စေတီတော်ရင်ပြင်တံတိုင်းအပြင်ဘက်၊ ခြင်္သေ့ ရုပ်ကြီးရေကွက်လပ်မှာတော့ သဲပုံကြီး ရှိနေပါတယ်။ အဲဒီ သဲပုံက သဲတွေကို ပုံ၊ လင်ဗန်း၊ သံဇယ်၊ တောင်း၊ ရေပုံး၊ ပလတ်စတစ်ပုံး၊ ဘီလပ်မြေအိတ်ခွံ စတဲ့ ရရာ ထည့်စရာ တွေနဲ့ ထည့်ပြီး သယ်နေတဲ့ လုပ်အားပေးတွေကတော့ တစ်ပုံတစ်ပင် အုတ်အုတ်သဲသဲပေါ့။ ဘယ်သူ့ခိုင်းစေချက် ကြောင့်မှ မဟုတ်ဘဲ မိမိတို့စိတ်ဆန္ဒအသီးသီးနဲ့ လှုပ်ရှား နေကြသူများဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်အားပေးတွေအားလုံးရဲ့ ဦးတည်ချက်ကတော့ ကုသိုလ်ရဖို့ပဲဖြစ်မယ် ထင်ပါရဲ့။ မီး

ထားတဲ့ ဦးထုပ်ပေါ်မှာ ခေါင်းခုလေး တင်ပြီး ဒယ်အိုးပိုင်း လေးနဲ့ သူ့ခိုင်သလောက် သဲသယ်နေတယ်။ သူ့နောက်မှာ ပါလာတဲ့ သူ့အမေကတော့ တီလပ်မြေအိတ်ပိုင်းနဲ့ သဲရွာထဲ လာရင်း သမီးအတွက် ကျေနပ်စိတ်နဲ့ ပြုံးလို့ပါ။ နိဗ္ဗာန်တော် အတူသွားကြမယ်လို့ စိတ်ကူးရင်း ကြည့်နှုန်းသလား။ ယထာ ဗုဒ္ဓသာသာဝင်တွေရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုအရ မိဘများဆီက ကောင်း မြတ် ကဲ့ အမှုအကျင့်တွေကို သင်ယူနေကြတာပါ။ လုပ်အား ပေး ပူးကြားမှ တိုးဝေ့ရှောင်ကွင်းပြီး တံတိုင်းကို ဖြတ်ကာ စေတီတော်ရင်ပြင်ကို ဝင်ရောက်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဘုရား

သံသရာ

ထိုအခါမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်လောက်မှာ တန်ဆောင်းကြီး
 ဆောင်းကို မီးထိန်းထိန်းနဲ့ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒီတန်
 ဆောင်းမှာ ပုတီးစိပ်နေသူ၊ ဘုရားရှိခိုးနေသူတွေလည်း
 မတွေ့ရတယ်။ ဒီတန်ဆောင်းမှာ ပတ္တန်းပွဲကျင်းပမှာဖြစ်ပြီး
 လုပ်အားပေးကိုတော့ ဒီနေရာမှာ လုပ်ရမယ်လို့
 ပေါက်လိုက်တယ်။ ဒီတစ်ညတော့ ဒီဘုရားရင်ပြင်
 တန်ဆောင်းမှာပဲ ဝိုးစင်စင်လင်းရတော့မယ်လို့လည်း
 ထိုသို့သိလိုက်ပါရဲ့။

ဘုရားရှိခိုးနေသူတွေရဲ့ ရှေ့ဦးမှာတော့ အလွန်သန့်ရှင်း
 ဆေးတိုက်ဖြူသား ဆင်းတုတော်ကြီးတစ်ဆူပါ။ သစ္စာပန်း
 ဆန်းအိုးတွေကြားက ဆင်းတုတော်ကြီးဟာ လက်ရာ
 ဆင်းတုအနား အတွန်းအခေါက်တွေကတော့ သိပ်မဝေး
 ခေတ်က လက်ရာလို့ သက်သေပြနေလေရဲ့။
 နေထိုင်နေတဲ့ မျက်နှာတော်ဟာ ကြည်ညိုဖွယ်ရာပါပဲ။
 ဆင်းတုဆင်းတုများနဲ့ လိုက်ဖက်လှတဲ့ နှုတ်ခမ်းတော် နီနီ
 တော့ စေ့စေ့ရှိနေပါတယ်။ လက်ျာဘက် လက်တော်
 ထက်ျာဘက် ခူးတော်ပေါ်ကို ဆန့်တင်ထားပေမယ့်
 သူမမြှောက် ဆင်းတုတော်များလို လက်ဖမိုးကို ရှောက်
 ထားတဲ့ လက်ဖမိုးသာ ရှောက်လှည့်ထားတာကြောင့်
 လက်တော်ဟာ အပြင်ဘက်ကို ဦးတည်နေပါတယ်။
 လက်တော်ကိုတော့ တင်ပလွှင့်ချိတ်ထားတဲ့
 အစုံပေါ်မှာ တစ်ထောင်ဆစ်ကွေးပြီး ဟက်လက်တင်
 ထားတယ်။

ကျောက်ဆင်းတုတော်ကြီးဘေး ဘယ်ဘက်ထောင့်မှာ
 စေတီတော်ကြီးရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်တူ ရွှေစေတီငယ်တစ်ဆူ
 ထားတယ်။ ရှစ်ထောင်ချိုး အုတ်ဖိနပ်တော်၊ ရှစ်ထောင်ချိုး
 များနဲ့ ခေါင်းလောင်းပုံကလည်း ရှစ်ထောင်ချိုးပဲ ဖြစ်

ပါတယ်။ ရန်ကုန်မြို့လယ်က ဆူးလေစေတီတော်ကြီးလိုပဲ။
 ဒီလိုပုံစံငယ်လေးတွေ တည်ထားတော့ မူရင်းစေတီကြီး
 ပျက်စီး မြေခသွားရင်တောင် ပြန်လည်ပြုပြင်တည်ဆောက်
 တဲ့အခါ ကိုးကားစရာ ကျန်ပါတယ်။ ရှေးလူကြီးများ အမြော်
 အမြင်ကြီးမားပါပေရဲ့။ သို့ပေမယ့် နောက်ထပ် တည်တဲ့
 ဒကာတွေ၊ ပညာရှင်တွေက ဒီလို စံနမူနာပြု ပုံတော်တွေကို
 အရေးတယူ စံပြုဦးမကုန်။ ညာဘက်ထောင့်မှာတော့ နဂါး
 နှစ်ကောင်ပတ်ရံထားတဲ့ ရွှေရောင် ဗုဒ္ဓခြေတော်ရာပုံတော်
 ကြီးပါ။ တန်ဆောင်းအထက် အမိုးမျက်နှာကျက်အောက်နား
 ပတ်လည်မှာတော့ ပန်းချီနဲ့ ရုပ်တုစပ်ထားတဲ့ ဗုဒ္ဓဝင်
 ဇာတ်ကွက်များ၊ နိပါတ်တော်လာ ဇာတ်တော်များကို သရုပ်
 ဖော်ထားတဲ့ ရုပ်ကြွများကို တွေ့ရတယ်။ တန်ဆောင်းရဲ့
 အတွင်းရှောက်ကျကျမှာတော့ ကျောက်စာတစ်ချပ်ရေးထိုး
 စိုက်ထူထားလေရဲ့။ နှစ်မျက်နှာထိုး ကျောက်စာဖြစ်ပြီး
 စာကြောင်းရေးများကို ခပ်စိပ်စိပ်ရေးထိုးထားတဲ့ အလှူ
 မှတ်တမ်းကျောက်စာဖြစ်ပါတယ်။

တန်ဆောင်းထဲက ကိုယ်တော် ကဗျာစာ

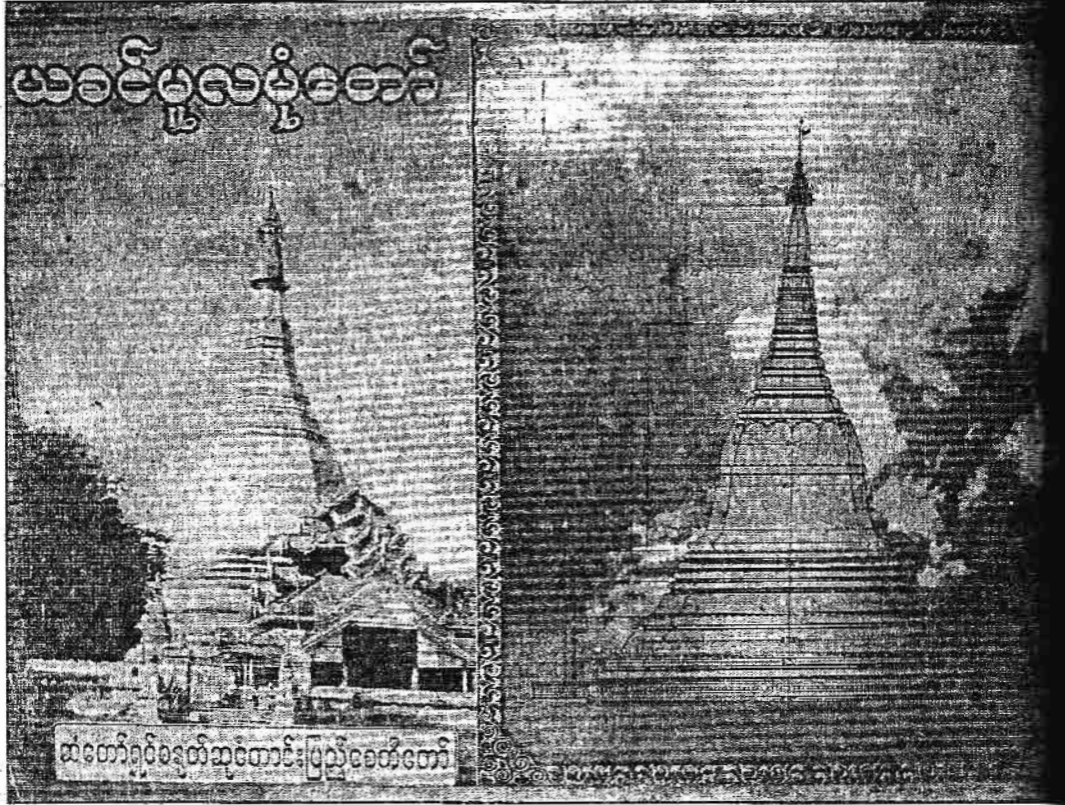
အဲဒီ ကမ္ဘာ့ကျောက်စာတိုင်းကို ထူးခြားစွာပဲ ကမ္ဘာ
 စာလို ဖော်ပြထားတယ်။ စကျင်ကျောက်သားပေါ်မှာ ထွင်း
 ထားတာပါ။ ၁၂၀၄ ခုနှစ်က ရေးထိုးထားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

တစ်မျက်နှာမှာတော့ “၁၂၇၄ ခုနှစ်၊ တဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၄ရက်နေ့ လက္ခဏာပြ ဆုတောင်းပြည့် ကျော်တော်ကြီး သမိုင်းကျော်စာ၊ ကိုယ်တော်ကဗျာစာ” လို့ ခေါင်းစီးတပ်ထား ရဲ့။ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေကို ပါဠိနဲ့ မြန်မာလို ရောပြီး အမွှမ်းတင် ဖွဲ့ဆိုထားတဲ့ စာတွေကို ရေးထိုးထားပါတယ်။ ဒီတန်ဆောင်းထဲက ကျောက်ဆင်းတု ကိုယ်တော်ကြီးဟာ “လက္ခဏာပြဆင်းတုတော်”၊ “ဆုတောင်းပြည့် ဆင်းတု တော်” လို့ သိနိုင်တယ်။ ကျောက်စာထဲမှာ ဘုရားရှင်ရဲ့ လက္ခဏာတော်ကြီးများကို အသေးစိတ် ရေးထားပါတယ်။

ဆိုင်တဲ့ မှတ်တမ်းတွေ ရေးထိုးထားတယ်။ ကျောက်စာ ရက်စွဲကို သူ့ခေတ်သူ့အခါက စာလုံးပေါင်းတွေနဲ့ ရေးထိုး တယ်။ “အောင်တော်မူကျောင်းကိုယ်တော်” က စာစီပေ ပုံရတယ်။ “တွံတေးခရိုင်၊ နယ်အပိုင်တွင်၊ စည်ပင်သာယာ သူတော်တကာ၊ ပျော်ရာအမှန်၊ နတ်ခြေတန်နှင့်၊ သမံတူ ပြည်ရွာများမြောင်၊ ဂုဏ်ရောင်ပြန်ပွါး၊ လူထင်ရှား ကြေငြာသတင်း၊ လူ့ခပင်းတို့၊ မယွင်းစိတ်စော၊ အပေ ဝတ၊ မနောဟယေ၊ သဘောကျရာ၊ ပြောကာမကုန်၊ မှာ ဂုဏ်ကို၊ ယုံကြည်စေရာ၊ သညာမွှေးပြန့် ရနံ့လှိုင်စွာ၊ ဧည

- (၁) မမောက်မခွက်၊ မွတ်မွတ်ညက်သာ။ မြေထက်ဖဝါး၊ နင်းချသွားသော်၊ ပိပြားညီထီ၊ သုပွတ်ဦတပါဒ လက္ခဏာတော်။
- (၂) အကန်တထောင်ဟူသော၊ စက္ကက်တပါဒ လက္ခဏာ တော်။
- (၃) ဘနောင်တော်ဟူသော၊ ဒီယပဏိတ လက္ခဏာတော်။
- (၄) လက်ချောင်းခြေချောင်းတော် ဟူသော ဒီယဂုံလိ လက္ခဏာတော် ဆိုတာမျိုးတွေပါ။
ကျောက်စာရဲ့ အခြားတစ်ဖက်မှာတော့ အလှူရှင်တွေနဲ့

ချောင်းရွာ၌” လို့ ရွာတည်ရာကို မှမ်းထားရဲ့။ အဲဒီညောင်ချောင်းရွာမှာ ဘုရားသာသနာကို အများ ဒါယကာထု ထက်သန်ကြည်ညိုမှု ပိုများတဲ့ “ဦးသန်” ဆိုတာ ဝိဇ္ဇာလိယ သူဇနီးက “မရွှေဘုံ” ပေါ့။ သူနဲ့ သူ့ရဲ့ မိသားစု “ချစ်ခင် သားသမီး” တို့က “ဒါနုတ်စေတီ” ရဲ့ ခြေတော်ရင်း “လက္ခဏာပြ ကိုယ်တော်ကြီး” လို့လည်း ခေါ်။ “ကျော်တော်ကြီး” လို့လည်း တွင်တဲ့ ဒီဘုရားကို တည်ထား ကိုးကွယ် တယ်။ အဲဒီအကြောင်းတွေနဲ့အတူ အလှူရဲ့ ကုသိုလ်အကျိုးကို အပျူဝေတဲ့ စာ၊ ကုသိုလ်အတွက် “ဘောဂရိတ်” နဲ့ ရွှေနံအိမ်နှင့် စိစိမ်းကြွယ်တေး” ရပါစေလို့ ဆုတောင်းတဲ့

www.burmeseclassic.com

တိတ်မပေက၊ တရွေလောက်ပင်၊ ချည်တမူင်မူ၊ ယူငင်သိုဉ်က၊ မလုယက်စေ နိုင်တဲ့ လုံခြုံမှုရဖို့ ဆုပန်တဲ့ စာတွေ ရေးထားတာပါ။

ပဉ္စရူပနဲ့ ပုဆစ်ဇူးတုပ်ထိုင်နေတဲ့ လူပျံတော်ရုပ်

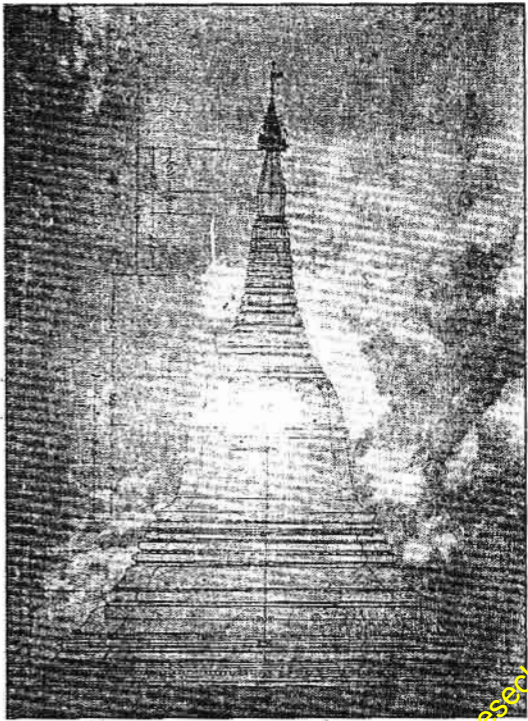
အဲဒီ ပင်မတန်ဆောင်းက ပြန်ထွက်လာပြီး ဘုရားရင်ပြင်ကို တစ်ပတ်ပတ်ပါတယ်။ ပထမဆုံး တွေ့ရတာက ဘော့ တန်ဆောင်းရှေ့ အုတ်တံတိုင်းနားက ဆေးရောင် ဝံ့ခြယ်သထားတဲ့ ခေါင်းလောင်းတော်များပါ။ အဲဒီမှာ စိတ်ဝင်စားစရာ တစ်စုံတစ်ရာကို စတင်တွေ့ရှိလိုက်တယ်။ အတောင်ပုံပါတဲ့ လူပျံတော်လေး။ ခေါင်းလောင်းကြီးတစ်ခုရဲ့ ချိတ်မှာတော့ ပဉ္စရူပရုပ်နှစ်ရုပ်ရှိပြီး အထက်ဆုံးမှာ ပုဆစ်ဇူးတုပ် ထိုင်နေတာက လူပျံတော်ရုပ်လေးပေါ့။ လက်ထဲမှာ လည်း ရေစင်အိုးတစ်လုံး ကိုင်လျက်ပါ။ ကိုလိုနီခေတ်က သက်ရာလို့ ဒက်ခနဲ ပြောနိုင်ပါရဲ့။ တစ်ခါတုန်းကတော့ ဒီလိုအရုပ်တွေတွေ့ရင် ကိုလိုနီအမွေအနှစ်တွေ ဆိုပြီး ဖြတ်ချပစ်ခဲ့ဖူးရဲ့။ (ပြီးတော့ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးက လူပျံတော်

ရုပ်တွေဆို ဘက်စုံပြုပြင်ရေးအပြီးမှာ ဘယ်ရောက်သွားမှန်း မသိ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားပေါ့။ ကိုလိုနီတစ်ခေတ်ကို နှစ်ရာချိပြီး ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ သမိုင်းကို ဘယ်လို ပျောက်ဖျက်ပစ်လို့ ရပါ့မလဲလေ။

အဲဒီခေါင်းလောင်းဘေးမှာတော့ ဆေးရောင်စုံနဲ့ ခေါင်းလောင်းတော်တစ်လုံးလည်း ရှိနေပါသေးတယ်။ ခေါင်းလောင်းတိုင်မှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ရှေးခေါင်းလောင်းတစ်လုံးကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာ။ ခေါင်းလောင်းပေါ်က “ခေါင်းလောင်းစာ” တွေကို အေးအေးလူလူ လေ့လာချင်မိသလို၊ ခေါင်းလောင်းချိတ်က အရုပ်တွေဟာလည်း လက်ရာမြောက်ပါ။ ခေါင်းလောင်းထိပ်က ကွင်းမှာ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင် ဖင်ချင်းဆိုင်ပြီး ထိုင်နေရဲ့။

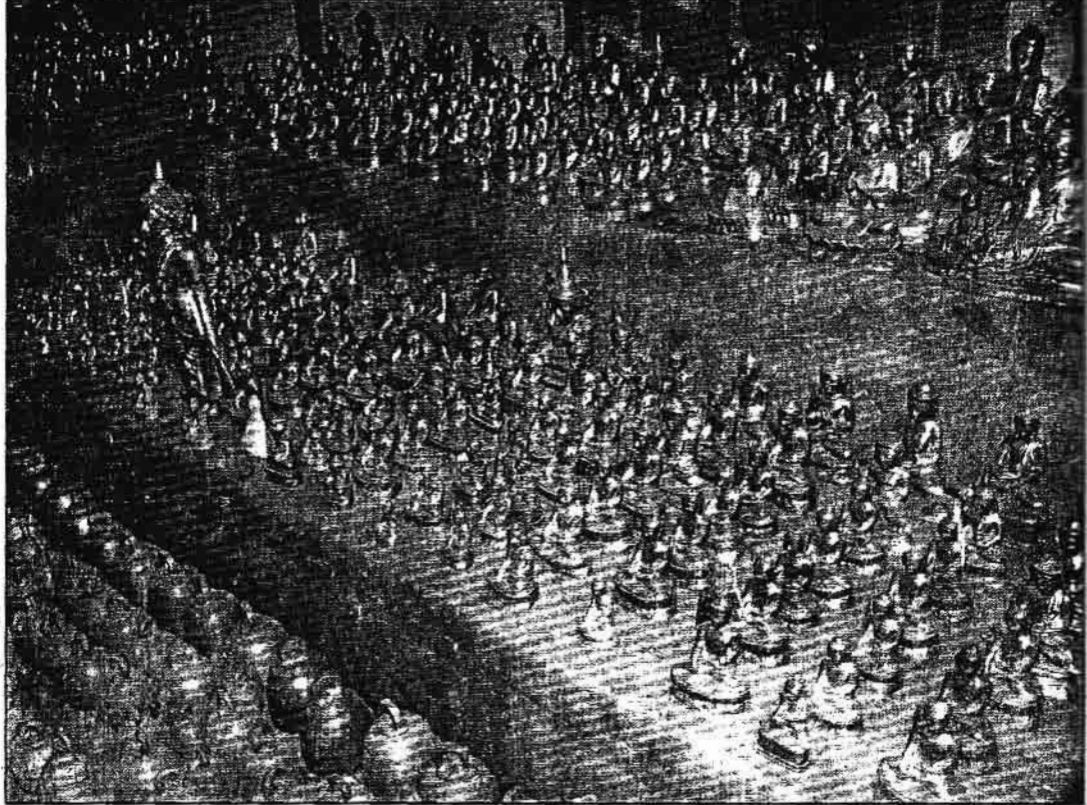
ဘုရားရင်ပြင်ကို တစ်ပတ်ပတ်ရင် အရင်ဆုံးတွေ့ရတာကတော့ နေတ်ဘိုးဆိုးကြီး နတ်ကွန်း၊ ရခိုင်ချောင်က ဘုရားအမူကြီး ဒေါ်မြမေရဲ့ ဓာတ်ပုံနဲ့ ဒေါ်မမရဲ့ ကြေးရုပ်ကြီး။ အဲဒီနောက် ကျောက်စရစ်ပုံကြီး၊ သံချောင်းတွေ စုပုံထားတဲ့ အဆောင်တွေ၊ စေတီတော် ပြန်လည်တည်ဆောက်ဖို့ လက်နက်ကိရိယာတွေပေါ့။ နောက်အခေါက်တွေမှာ တည်ဆောက်ရေးလုပ်ရင်း ကျောက်တွေ၊ သံတွေ အတော်လျော့ လျော့သွားပေါ့။

ရှေးဟောင်း တန်ဆောင်း၊ ဇရပ်ဟောင်းတွေကိုလည်း

ရင်ပြင်ပတ်လည်မှာ တွေ့ရတယ်။ ဘုံအဆင့်ဆင့်တွေက ညဦးမှောင်မှောင်မှာတောင် ရှေးမှပျက် လှပနေပါရဲ့။ စေတီ တော်ကြီးရဲ့ အရပ်လေးမျက်နှာတိုင်းမှာလည်း စေတီတော် ကြီးနဲ့ ကပ်လျက် တန်ဆောင်းကြီးတွေ ရှိနေတာပါ။ တန် ဆောင်းတိုင်းမှာလည်း မဟာလက်ရာကောင်းလှတဲ့ ကြေး ဆင်းတုကြီးတွေ တစ်ဆူစီကို ဖူးတွေ့နိုင်ပါတယ်။ ကြေးဆင်း တုကြီးအချို့ဟာ ရိုးရိုး ဘူမိဗေဒသမုဒြာဟန်တွေဖြစ်ပြီး တချို့ ကတော့ မင်းဝတ်တန်ဆာ စလွယ်၊ မကိုဋ်တွေနဲ့ မင်းဝတ် ဘုရားများဖြစ်ကြတယ်။ တစ်ဆူမှာတော့ “ခနောင်တို့ ဆယ်ယံ

တောင် နာဂစ်မုန်တိုင်းမှာ ကျိုးကျ ပျက်စီးလို့ ခရေပင်ကြီး တွေ နည်းသွားတာပါတဲ့။ ခနတ်ကို သွားမယ်ဆိုတုန်း ဆီတ်ဆွေတစ်ယောက်က “ဪ... ခရေပင်အကြီးကြီးတွေ နဲ့ ဘုရားလား၊ ရောက်ဖူးတယ်” လို့ ပြောတယ်။ ခနတ်ထိ ပုဂံအရင်က ရောက်ဖူးသူတိုင်းက ဘုရားက ပြန်လာတယ် ဆိုတဲ့ ကိုယ့်ကို “ခရေပင်ကြီးတွေ ရှိသေးလားဟင်” ထို့ အမှတ်တရ မေးလောက်ရအောင်ကို ထင်ရှားခဲ့တဲ့ အပင်တွေ ပါ။ ဘုရားနဲ့ ခွဲမရအောင် တွဲဖက် မြင်ယောင်နေရတဲ့ အဲဒီထို ခွန်တွဲနေတဲ့ သင်္ကေတတွေပေါ့။ ဘုရားနဲ့ ခရေပင်တွေဟာ

ချစ်ရွာသစ်ကလေးနေ ဘုရားဒကာ ဦးမြတ်မင်း၊ ဒေါ်သန်းဇွေ သားသမီးတစ်စုတို့ ကောင်းမှု၊ ၁၂၉၁ ခုနှစ်” လို့ ပလ္လင်တော် အလယ်က ကြေးပြားပေါ်မှာ ရေးထိုးထားရဲ့။

နာမည်ကျော် ခနတ် ခရေပင်တန်းနဲ့ တစ်ညချမ်း

အဲဒီတန်ဆောင်းရှေ့ ရင်ပြင်ပေါ်မှာတော့ လူလေးဖက် စာလောက်ရှိတဲ့ ခရေပင်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဘယ်နှစ်၊ ဘယ်ကာလက စိုက်ထားတဲ့ အပင်ကြီးပါလိမ့်နော်။ ဒါ

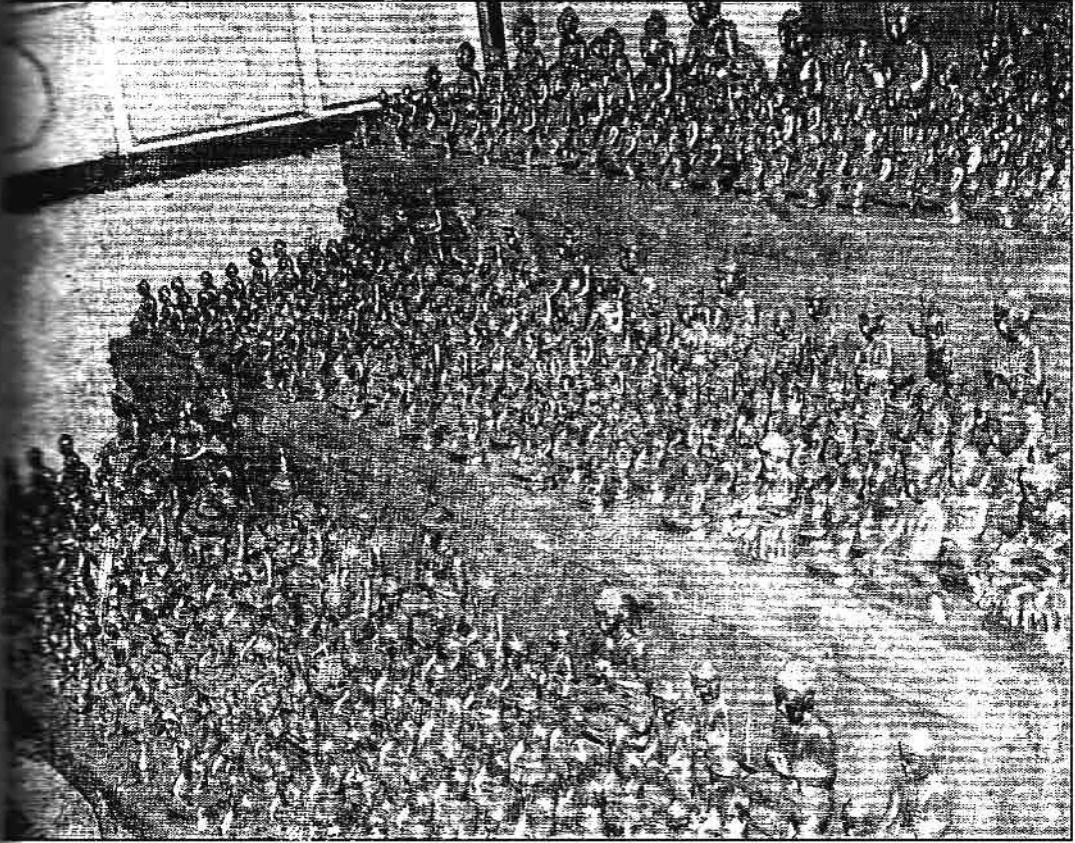
ခရေပင်တွေနောက်က ဘုန်းကြီးကျောင်းရှေ့မှာတော့ “အမှတ် (၂၉၅)၊ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ၊ ခနတ်ကျောင်းတိုက်” လို့ ရေးထိုး ထားတဲ့ ဆိုင်းပုဒ်လေး တွေ့ရတယ်။ ဪ... မိုးကုတ် ဝိပဿနာကျောင်းလည်း ရှိသကဲ့။ ဝဲ-ယာ လှေကားနှစ်စင်း နဲ့ သစ်သားကျောင်းကြီးပါ။ မြန်မာဆန်ဆန် လှပတဲ့ ကျောင်း အိုကြီးပေါ့။ ကျောင်းကြီးထဲက စာအံသံလေးတွေ ကြားရ တော့ ဗုဒ္ဓသာသနာရဲ့ ပညာသွေးတွေဟာ ဒီအထဲမှာတော့ စီးဆင်းနေဆဲပေါ့လို့ စိတ်ချမ်းသာသွားမိပါတယ်။ အော့... တန်း လွှာ လူတန်းစားရဲ့ သားသမီးတွေ ပညာရေးကို တစ်ဖက်

သံသယ
အထူးထုတ်

...က တာဝန်ယူပေးနေတဲ့ သံသယတော်များကိုလည်း
...ဒီကျောင်းကြီးရဲ့ ရှေ့တည့်တည့်ကို ဘုရားကြီး
...လှည့်လည်နေတဲ့ နေတစ်နေ့ကိုလည်း ပြန်လည်မြင်ယောင်
...ပေးသေးရဲ့။ ကြောက်လန့်တကြီး အော်ဟစ်သံတွေ၊
...နာကျင်ညည်းတွားသံတွေ ကျွက်ကျွက်ဆူ
...အော်ချိန်မရလောက်အောင် ဘဝကျူးမြန်သူတွေလည်း
...ထိပ်မယ်။ ခုတော့လည်း အိပ်မက်ပမာ ပြီးဆုံးခဲ့ပြီပေါ့။
...မေ့သွားကြတော့မှာလား။ ခြောက်...ရန်ကုန် ၉မိုင်
...ဆရာတော်သီရိတောင် "အိုးရှင်း"အဖြစ် လူစည်နေပြီပဲ

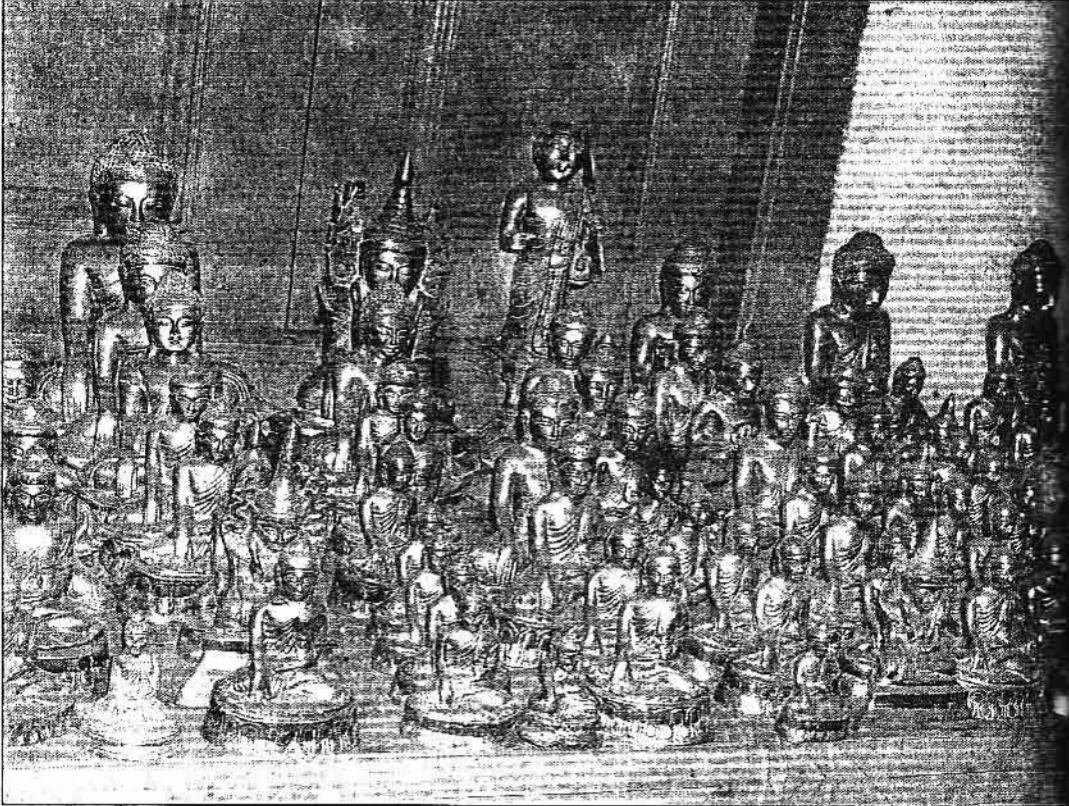
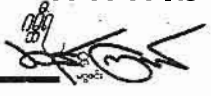
ဟိုတုန်းကလည်း တစ်ခါမှ မရောက်ဘူးခဲလေတော့ မူလက
ဘယ်ပုံဘယ်ပန်းရှိမှန်း မသိပါဘူး။ ခြောက်...ဆူးလေစေတီ
တော်နဲ့ အတော်တူသားပဲကိုး။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံး ပြိုကျ
ပျက်စီးပြီးတဲ့နောက် ခုလို ပြန်လည်တည်ဆောက်တဲ့ခါ မူရင်း
ပုံတော်အတိုင်းလား။ ဉာဏ်တော်ကရော မူလအတိုင်းအတာ
အတိုင်းလားဆိုတာတော့ တွေ့တဲ့သူ ဘယ်သူ့ကို မေးမေး
ဒေတီအကျ ဘယ်သူမှ မဖြေနိုင်ကြ။ "ဉာဏ်တော် ပိုမြင့်
တယ်ထင်တယ်" လို့ မရေမရာပြောသူတွေပဲ တွေ့ရတယ်။
အင်း... မြန်မာများ အမှတ်သညာနည်းလူတယ်လို့ ဝေဖန်ကြ

...ကြံတောသုသာန်လည်း "ဂျန်းရှင်းစကွဲယား" ဖြစ်နေမှ
...
...ခနတ်ဘုရားပျက်မှ ဌာပနာတော်များ
...ရပ်တစ်ဆောင်တွေရပြီး အသာဝင်သွားပြီး ကြည့်တဲ့
...ကိုယ်မြင်ချင်တဲ့ ပုံကြီးတစ်ပုံကို အရင်ဆုံးမြင်ရတယ်။
...တော်ရှင် ခနတ် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော် မူလပုံ
...ပေါ်ပါတဲ့။ ဒီခနတ်ဘုရားကို ရောက်သာ လာရတယ်။

တာ လွန်အံ့မထင်ပါ။
...နောက်ထပ် ပုံကြီးတစ်ပုံကတော့ စေတီတော်ကြီးပုံ
ကို ကန်လန်ဖြတ်ပိုင်းပုံအဖြစ် ဖော်ပြတဲ့ ဆွဲပုံပဲ။ အဲဒီမှာ
အတိုင်းအတာအတိအကျကိုလည်း မှူးတွဲပြီး မြားပြ ရေးထိုး
ထားလို့ ကိုယ်တို့လို သုတေသန လေ့လာသူတွေအဖို့
အတော်အကျိုးရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီဖြတ်ပိုင်းပုံမှာမှ စေတီတော်ရဲ့
ခေါင်းလောင်းပုံ အပေါ်နားမှာ စက်ပိုင်းခြမ်းကျေးလေးတွေ
ကိုသာ ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ပုံဖော်ထားကြောင်း သတိပြုမိတယ်။

www.burmeseclassic.com

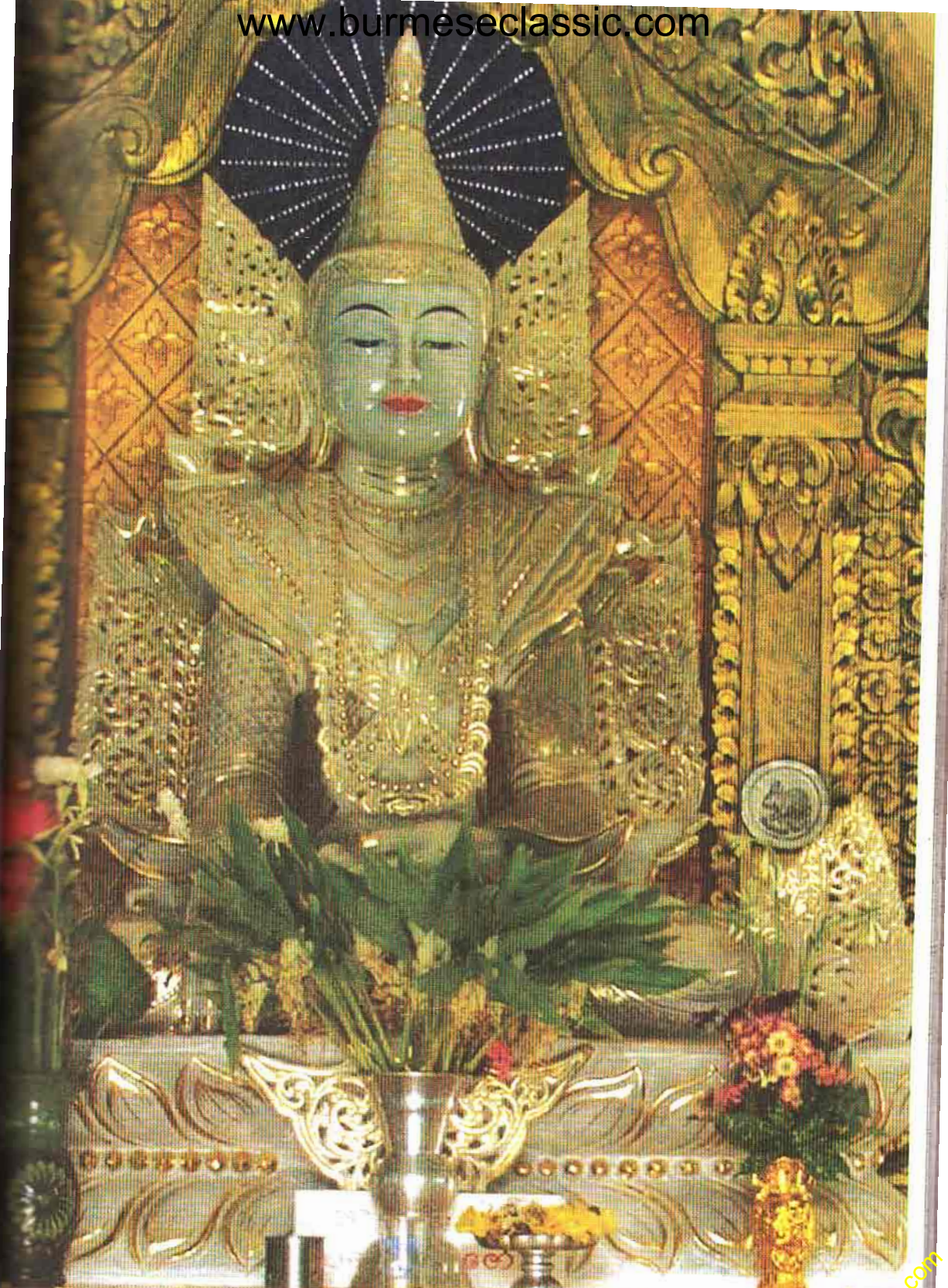
ဘီလူးပန်းဆွဲတွေ၊ ကနတ်ပန်းခက်တွေ မပါဘူးလေ။ အဲဒီရပ်ရဲ့ ခြေရင်းမှာတော့ ထီးတော်က ကြေးပြားအပိုင်းအဖေ အကျိုးအပုံပုံကြီး ရှိနေရဲ့။ သူနဲ့ တစ်ဆက်တည်းမှာတော့ ပြိုကျပျက်စီးသွားတဲ့ စေတီတော်ကြီး ဌာပနာတိုက်ထဲက ထွက်လာတယ်ဆိုတဲ့ ကြေးထည် ဌာပနာပစ္စည်းတွေကို လိုက်ကောက် စုဆောင်းကာ ခုံတန်းလျားအဆင့်ဆင့်တွေပေါ်မှာ တင်ထားတယ်။ များသောအားဖြင့် ကြေးထည်တွေပေါ့။ ကြေးကျောင်းဆောင်လေးတွေ၊ ကြေးဆင်းတုတော်လေးတွေ၊ ကြေးသီကြားမင်းပုံလေးတွေ၊ ကြေးရဟန္တာပုံ စတာလေးတွေပါ။ ဆင်းတုလေးတွေဟာ ဘူမိဖဿမုဒြာပုံ အများဆုံးပေမယ့် အခြားမုဒြာပုံတွေလည်း အနည်းငယ် တွေ့ရတယ်။ အချို့တွေကတော့ မတ်ရပ်တော်များပါ။ နဂါးရံဘုရားလေးတွေ၊ မင်းဝတ်တန်ဆာနဲ့ ဘုရားလေးတွေလည်း ရှိရဲ့။ အဘယလောဘမုနိပုံတွေ၊ ဘောသဇ္ဇဂုရုပုံတွေနဲ့ ဆင်ခဲ-မြင်းရံ ဆိုတဲ့ အခုခေတ် အဆန်းထွင်တဲ့ ဆင်းတုတော်လေးတွေ၊ သပိတ်ပိုက်ထားတဲ့ ရဟန်းပုံတော်တွေ၊ ညောင်ပင်ပုံတွေ သီဟိုဠ်ပုံစေတီငယ်တွေပါ။ ပစ္စယာသုံးဆင့်ပေါ်မှာ စက်ဝိုင်းခြမ်းပုံကိုယ်ထည်တင်ပြီး သူ့အထက်မှာတော့ လေးထောင့်စပ်စပ် ဓာတ်တော်တိုက် ရှိပါတယ်။ အပေါ်ဆုံးမှာတော့ ဖောင်းရစ်

ကန်တော့ပုံနဲ့ အထွတ်မှာ ထီးတော်ဆင့်ထားတာပါ။ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေ-ခေါ်ကြိုင်ကြိုင်လို စာတန်းထိုးထားတဲ့ ကြေးသပိတ်လေးတွေနဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ ရုပ်တုလေးတွေလည်း တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ပုဆစ်တုတ်ထိုင်ပြီး လက်ထဲမှာ သီးနှံလျှာတွေပေါ်တဲ့ ရုပ်တုလေးတွေပါ။ ထုတ်သီးတပ် ရင်ဖုံးအင်္ကျီခါးရှည်ဝတ်ပြီး၊ နားတောင်း ပန်ဆင်ကာ၊ ခေါင်းမှာတော့ ရောင်ပေစူး ထုံးပြီး ယုန်နားရွက်အစထောင်ထားတဲ့ ပထမပေါင်းနို့ဒီ အရုပ်ရဲ့ လီင်ကိုတောင် ခွဲခြားမကြည့်တတ်တော့ဘူး။ ဒီအစီအမံအရုပ်တွေကတော့ နောက်ဆုံး ထည့်သွင်းလိုက်တဲ့ ဌာပနာတွေ ဖြစ်လိမ့်မယ်။

ရှေးခေါင်းလောင်းလေးတွေလည်း အများကြီးတွေ့ရင် ယူပြီး လှုပ်ကြည့်တဲ့ခါ အသံသာလွန်းတာ ကြားလိုက်ရတယ်။ လသာတဲ့ ညတစ်ညမှာ အဲဒီဆည်းလည်းသံလေးတွေ နားထောင်ပြီး ခရေပန်းနံ့သံတွေကို ဒီဘုရားရင်ပြင်မှာ နေကြည့်ချင်လိုက်တာလိုတောင် ဆန္ဒမြစ်မိရဲ့။

ရင်ပြင်တစ်နေရာမှာတော့ တစ်ခါက ပြတ်ကျပြီး ထုတ်ပျော့ပျော်ကြီးကို ဒီအတိုင်း ခပ်စောင်းစောင်းကျလှတဲ့ အတိုင်း ထားနေသေးတာ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ဘေးပတ်လည်မှာ တော့ သံတိုင်လေးတွေနဲ့ ဝန်းပတ် ကာရံထားတယ်။ ဘုရား

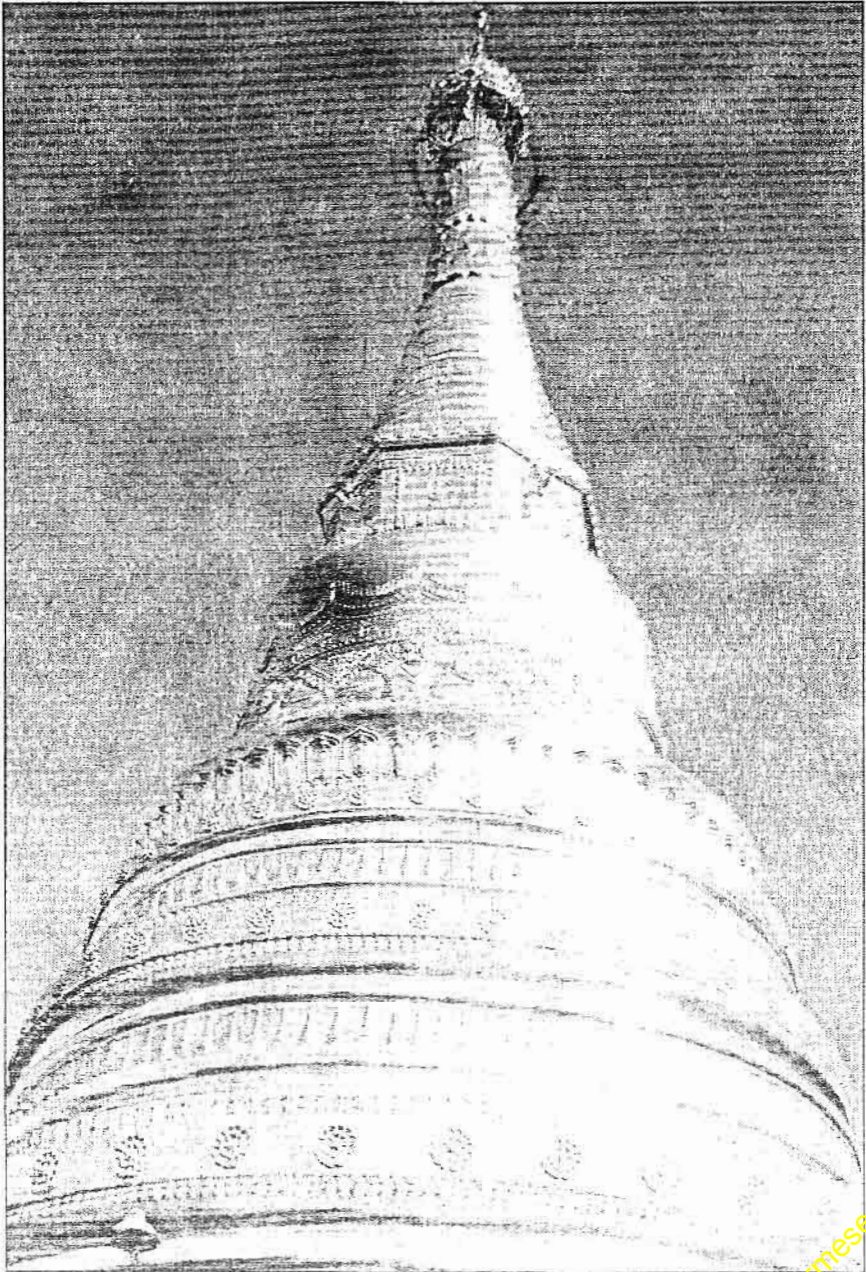
မိန့်တော်ရောင်စေတီတော်အတွင်းရှိရုပ်ပွားတော်
ကောင်တွင်းကြီးမြို့။

တောင်တွင်းကြီးမြို့ ကျက်သရေဆောင်

ရွှေအင်းတောင်စေတီတော်

● အဝရ (သရက်တော) ●

မပြည်
အထူးထုတ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ
ဥတယဝေကာရဂါထာ

လေ တွာ မာရံ သဝါသနံ
ယျ သော ဒယာယ ဟိန္ဒူ
မ ဂံ လံ ဗြဟ္မိ သံသယံ
ဂံ မေသိ အမတ် သိဝံ
လာ ဘဝန္တံ နမေ ဝိနံ။

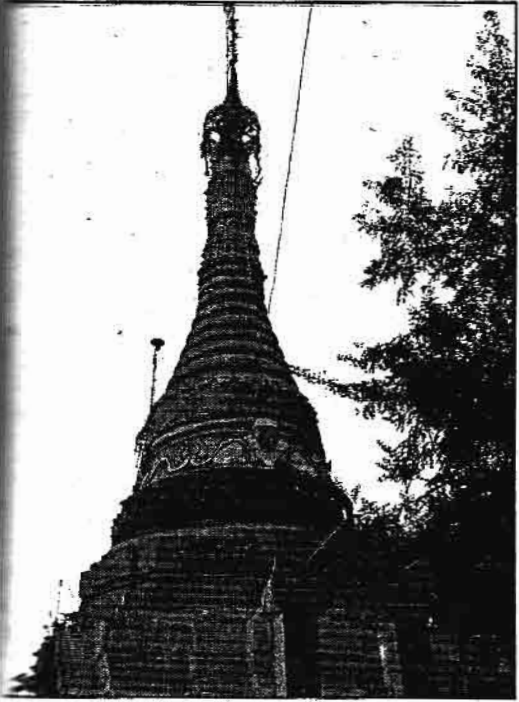
သောဘဂဝါ - အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည် သဝါသနံ -
နာနှင့် တကွသော မာရံ - ဆယ်ပါးမာန်စစ် ရန်အညစ်
လေတွာ - အောင်တော်မှုပြီး၍၊ လောကေ - လောက
အတွင် ဘုံသုံးပြင်၌ ယသော - ချီးမွမ်းကျော်စောခြင်းသည်
ပစ္စုပ္ပန်တော် - ပုံနှုတ်တော်၏။ သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည် ဘိန္နုဂ္ဂ - လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒယာယ -
တော်မူသဖြင့် သံသယံ - ဆယ်နှစ်တိုင်တိုင် ငြင်းခုန်
သောစိုးရိမ်နေသော၊ မဂံလံ - သုံးဆယ်ရှစ်ဖြာ မဂ်လာတရား
တော်ကို ဗြဟ္မိ - ဟောကြားတော်မူပြီး အမတ် - သေခြင်း
တော် သိဝံစ - အေးချမ်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း ဂမေသိ-
အောင်တော်မူပြီး လာဘဝန္တံ - ပစ္စည်းလေးပါး လာဘ်
အတွက် နှစ်သက် သာယာခြင်း မရှိ စွန့်လွှတ်ထွေးအန်တော်

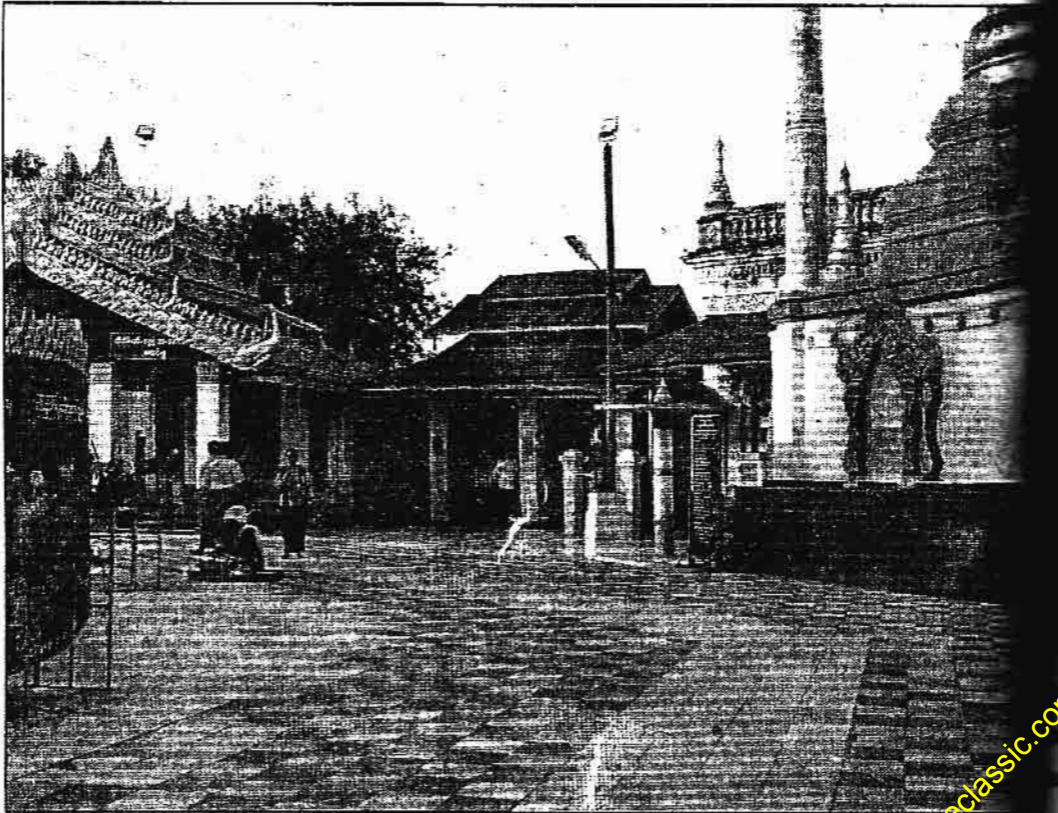
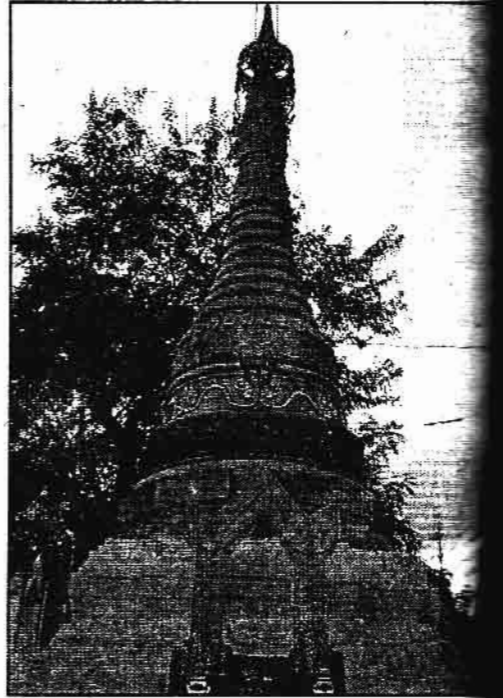
မူသော တံဝိနံ - ထိုမြတ်စွာဘုရားကို အဟံ - တပည့်တော်
သည်၊ နမေ နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏။

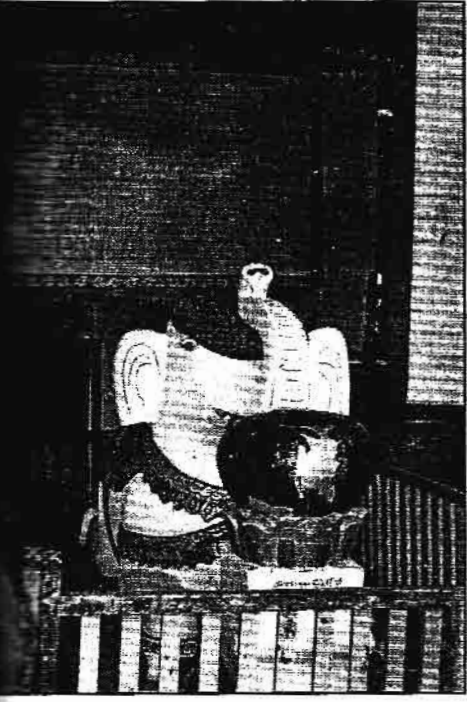
စေတီတော်၏ နောက်ခံ သမိုင်းအကျဉ်း

တောင်တွင်းကြီးမြို့ခေါ်မည့် ပုဏ္ဏဝတီမြို့တည် သာဂရ
မင်းကြီးနောက် မင်း ၅ဆက်မြောက် မင်းဖြစ်သော ပိတ်
ရောင်မင်းသည် မဟာသက္ကရာဇ် ယုဂနှစ် ၈၅၀၆ တွင် နန်းတက်
တော်မူသည်။ နန်းစံနှစ် ၄၀ ဖြစ်သည့် ၈၅၄၆၅၅ သိကြားမင်း
က မင်းဆက်ပြတ်နေသော သက်သာနဂိုပြည်ရှိ ကဿပ
မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ခုဏ္ဏလုံမွှေရှင်ဓာတ်ကို ပုဏ္ဏားအိုတစ်ဦး
အသွင်ဆောင်၍ ပင့်လာပြီး ပိတ်ရောင်မင်းကြီးသို့ ပို့ဆက်
လေရာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် လူနတ်ဗြဟ္မာအများ
ကိုးကွယ်နိုင်စိမ့်သောစွာ နန်းတော်၏ မြောက်ဘက်ရှိ ကြာ
အင်းကြီးအလယ်ကုန်းမြေ၌ အလှူဒါန အနံ ၂၅၀၀၀၊ စတုရန်း
အားဖြင့် ၆၂၅၀၀ ထားရှိကာ စေတီတည်၍ ခုဏ္ဏလုံမွှေရှင်
မြတ်ကို ဌာပနာပြုတော်မူရန် စီမံတော်မူခဲ့ပါသည်။ စေတီ
တည်ဆဲကာလ ပစ္စယံသုံးဆင့်အရောက် ပိတ်ရောင်မင်းကြီး
နန်းစံသက် ၄၀ တွင် ကျောက်ရေဂါဖြင့် ကံတော်ကုန်သည်။
ထို့နောက် သားတော် သံတောင်မင်း နန်းတက်သော် ခမည်း

www.burmeseclassic.com

ထက်ထက်က မပြီးပြတ်ခဲ့သော စေတီတော်ကို
အခြေ ၃၀ခန့် တည်ပြီး ခုတ္တလုံမွေ့ရှင်တော်ကို
ဆွဲခဲ့သည်။ ထိုအပြင် ၁၅တောင်ရှိသော ကျောက်စာတိုင်
တည်း စိုက်တော်မူခဲ့သည်။

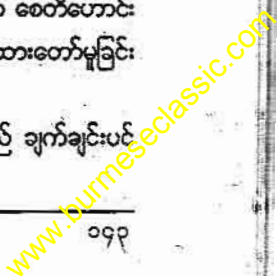
သံတောင်မင်းကြီးနောက် မင်းသုံးဆက်မြောက်ဖြစ်
သောဂရမင်းမှ ဥဆက်မြောက်ဖြစ်သော မဟာသက္ကရာဇ်
နစ် ဂ်၄၄တွင် တောင်တွင်းကြီး၏ မင်းဆက်ပြတ်လေ
သည်။

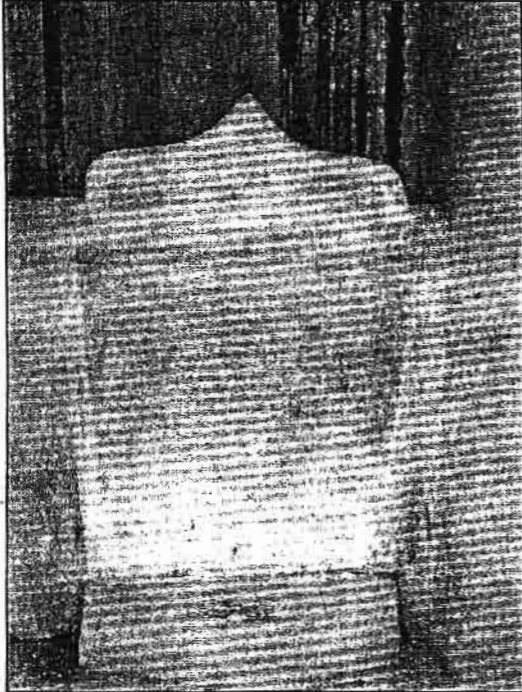
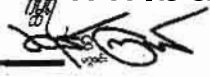
ထိုကာလသည် မဇ္ဈိမဒေသ၌ အဉ္စနမင်းကြီးသည်
ပျံ့ထွက် နေပြည်တော်တွင် စိုးစံတော်မူခိုက်ဖြစ်သည်။
အနစ် ဂ်၄၇ အရောက်၊ မာယစန္ဒြေကိန်းအရ အကြွင်း
အကျန် သက္ကရာဇ်နစ် ဂ်၄၅ကို ဖြိုသည်။ ထို ၂နှစ်မှစ၍
သက္ကရာဇ်ဝေါဟာ ခေါ်သည်။ မဟာသက္ကရာဇ် ၆၈ခုနှစ်
တွင် မြတ်စွာဘုရားလောင်းလျှာ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကို ဖွားမြင်
တော်မူသည်။ ၁၀၃၃၊ မဟာသက္ကရာဇ် ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍
သက္ကရာဇ် ၁၄၀တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်။ (ထိုမှ
အစကာ သုံးလအကြာတွင် အဇာတသတ်မင်းသည် ၁၄၀
သက္ကရာဇ်ကို အကြွင်းမထား ဖြို၍ သက္ကရာဇ်နစ် (၁)က
အတွက်သည်။ ထိုနှစ်များကို သာသနာသက္ကရာဇ်ဟု ခေါ်
သည့်သို့ ကောဇာသက္ကရာဇ်ဟုလည်း ခေါ်သည်။ ထိုမှ ရေ
ချက်လာရာ ၆၂၄အရောက် သမုန္ဒရီမင်းလက်ထက်တွင်

အကြွင်း(၂)ထား၍ ၆၂၂ကို ဖြိုသည်။ ထိုမှဆက်ကာ ပုဂံ
ပုပ္ဖာစောရဟန်း၏ လက်ထက် သက္ကရာဇ် ၅၆၂တွင် အကြွင်း
(၂)ထား၍ ၅၆၀နှစ်ကို ဖြိုသည်။)

ထိုမှဆက်ကာ သက္ကရာဇ် ၁၇၁၊ သာသနာသက္ကရာဇ်
၁၃၇၃၌ မဇ္ဈိမဒေသမှ မင်းညီနောင်လေးပါးတို့ ပုဏ္ဏဝတီမြို့
တော်ဟောင်းနေရာသို့ ရောက်လာကြပြန်သည်။ ထိုမင်းညီ
နောင် လေးပါးတို့သည် ကလိင်္ဂတိုင်း၏ဘုရင် ကလိင်္ဂမင်း၏
သားတော်များဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ နာမည်များမှာ မင်းပြောင်၊
မင်းရောင်၊ မင်းနောင်၊ မင်းနဂါးဟူ၏။ ထိုမင်းလေးပါးအနက်
မှ ရေပြေဖြစ်သော မင်းနောင်၊ မင်းနဂါးတို့သည် တစ်ခုသော
နေရာအရောက် တောမြက်သစ်ပင် ချုံနွယ်ဖိတ်ဖုံးနေသော
အင်းကြီးအလယ် တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ စေတီဟောင်းတစ်ဆူနှင့်
ကျောက်စာတိုင်တစ်ခုကို တွေ့သဖြင့် ထိုကျောက်စာတိုင်ကို
လေ့လာရာတွင် “ကုဿပဥက္ကဓာတု” ကိုသာ တွေ့မြင်ရ၍
မင်းတို့နှင့်အတူပါလာသော ဝိဇ္ဇာကျော်ခေါင်အမတ်ကြီးက
“ကမ ဒေဝ၊ ဩပ ဥက္ကဓာတု” ဟု ဖွင့်ဆို၍ အနက်အဓိပ္ပာယ်
မှာ ကဿပ ဥက္ကဓာတု - ကဿပမြတ်စွာဘုရားကိုယ်
တော်မြတ်၏ ဥက္ကဓလုံမွေ့ရှင်တော်ဓာတ်ဖြစ်ရာ စေတီဟောင်း
တွင် ဥက္ကဓလုံမွေ့ရှင်တော်ဓာတ်ကို ဌာပနာထားတော်မူခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တင်လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ မင်းနောင်၊ မင်းနဂါးတို့သည် ချက်ချင်းပင်

ထိုစေတီနေရာ၌ စခန်းချလျက် နံနက်သို့ အရောက်တွင် ရာဇမတ်ကာ၊ သံဖြူခင်းပြီး ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်းမန်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့ကြသည်။ (ထိုစေတီဟောင်းသည် ခမည်းတော် ပိတ်ရောင်မင်းကြီးနှင့် သားတော် သံတောင်မင်းတို့ တည်ထားခဲ့သောစေတီဖြစ်ပြီး နောင်အခါတွင် ရွှေအင်းတောင် ဘွဲ့နာမတော်ရ စေတီမြတ်ဖြစ်လာပါမည်။)

မင်းနောင်၊ မင်းနဂါးတို့သည် စေတီဖြစ်မြောက်ရန် အုတ်နှင့် သရွတ်မြေတို့ ရရှိရေး တွေးတောပူပန်နေခိုက် လူအိုတစ်ဦးရောက်လာပြီး အုတ်များ အဆင်သင့်ရှိသော နေရာကို ညွှန်ပြသကဲ့သို့ သရွတ်မြေလုပ်နိုင်ရန် မြေစေးများ ကိုလည်း ထွားကြိုင်းသော လူကြီးလေးဦးတို့ ရောက်လာပြီး သယ်ယူပေးလေရာ စေတီပြီးမြောက်သောအခါ၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် သာမန်လူသားများမဟုတ်တန်ရာဟု ယူဆတော်မူ၍ စေတီ၏ သပိတ်မှောက်အထက် ရှစ်မြှောင့်တိုက်၏ အရှေ့ဘက်တွင် တေရဋ္ဌနတ်မင်း၊ တောင်ဘက်တွင် ဝိရုဋ္ဌနတ်မင်း၊ အနောက်ဘက်တွင် ဝိရူပကနတ်မင်း၊ မြောက်ဘက်တွင် ကုဝေရနတ်မင်းတို့က ဌာပနာတိုက်ကို စောင့်ရှောက်ဟန် ထုလုပ်ထားလေသည်။ တစ်ဆက်တည်းအဖြစ် မြို့တော်ကိုလည်း တည်ထောင်တော်မူရာ နေပြည်တော်အမည် “ရတနာတင်တိမ်” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မြို့တော်အမည် “တောင်တွင်းကြီး” ဟု လည်းကောင်း သမုတ်တော်မူလေသည်။ (မြို့တည်ပုံကို စာမရှည်စေလို၍ အကျယ်မပြတော့ပြီ။)

လေယုမင်္ဂလာ ရွှေအင်းတောင်စေတီဟု ဘွဲ့တော်အပ်ခြင်း ညီတော် မင်းနစ်ပါးဖြစ်သည့် မင်းနောင်နှင့် မင်းနဂါးတို့ စေတီတည်ထား၊ မြို့တည်ပြီးလေသော် နောက်နှစ် နောင်တော် မင်းနစ်ပါးဖြစ်သည့် မင်းပြောင်နှင့် မင်းရောင်တို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး ပညာရှိ အမတ်ကြီးများဖြစ်ကြသော ယောပဏ္ဍိစွနှင့် မဟာဝိဒ္ဓရကျော်ခေါင်တို့၏ ပညာကို ရှေ့သွားသည့် တွက်ချက်၊ တင်လျှောက်ချက်နှင့် မင်းကြီး မင်းပြောင်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်တို့နှင့်အညီ စေတီတော်မြတ်၏ ဘွဲ့တော်ကို “လေယုမင်္ဂလာ ရွှေအင်းတောင်” ဟု သမုတ်၍ ဘွဲ့နာမ ဆက်ကပ်တော်မူလေသည်။ (စေတီ၏ ဘွဲ့မည်တွက်ချက် ထင်လျှောက်ပုံကို စာရှည်မည်ရှိ၍ အကျယ်မပြတော့ပါ။)

ရွှေအင်းတောင်စေတီသမိုင်းအဆုံး စာနိဂုဏ်း

တောင်တွင်းကြီးမြို့၏ ကျက်သရေတောင် ရွှေအင်းတောင်စေတီတော်မြတ်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓဂေါတမတရားရှင် ပွင့်တော်မူမီ နှစ်ပေါင်း ၃၀၀ခန့်က စ၍ မဖွံ့မဒေသ၊ သက်သာနားပြည်မှ လာကြသော သာဂရနှင့် သာကောတ မင်းညီနောင်တောင်တွင်းကြီးမြို့ကို တည်ထောင်ပြီးနောက် သာဂရမင်းလေးဆက်မြောက်ဖြစ်သော ပိတ်ရောင်မင်းကြီး စတင်တည်ထားခဲ့ရာမှ ယခုမျက်မှောက်ကာလအထိ နှစ်ပေါင်းသုံးထောင်ဝန်းကျင်ကာလ ရှည်လျား သမိုင်းဝင်ရုံမျှမက၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း နိုင်ငံတော်အစိုးရမှ စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ဂေဇက်စာရင်း၌ အထင်ကရ မှတ်တမ်းပြုထားခြင်းရှိပေရာ အခါအားလျော်စွာ အလေးထားပြီး အရောင်းသွား ဖူးမြော် ကုသိုလ်ယူသင့်ပါသည်။ စေတီတော်မြတ်ကြီးပျက်စီးမှုနှင့် တိုက်ဆိုင်ပြီး သွားလိုပါလျှင်လည်း ပွဲတော်ရက်မှာ နှစ်စဉ် တပေါင်းလပြည့်နေ့မှစ၍ တစ်လတိုင်တိုင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပါကြောင်း နိဗ္ဗာန်ဆော်ပြလိုပါရပါသည်။

* * *

စာပေရေးသားရေး

စာကိုးများ

- တောင်တွင်းကြီးမြို့ လေယုမင်္ဂလာ ရွှေအင်းတောင်စေတီတော်သမိုင်း။
- တောင်တွင်းကြီးသမိုင်း။
- တောင်တွင်းကြီးရာဇဝင်သစ်။
- ကိုယ်တိုင်ရောက်ဖူးအတွေ့အကြုံ။

ငွေရှင် ရှောင်စေချစ် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

■ နတ်မောက် မှတ်ကျောက် ■

ယခုတင်ပြ လက်ဆင့်ကမ်းလိုသော ကျင့်စဉ်သည် ရှေးဘိုးဘွားမိဘ ဆရာကြီး၊ သမားကြီး၊ ပုတီးသမားကြီးတို့ ထားရစ်ခဲ့သော ပညာအမွေအစစ်ဖြစ်ပါသည်။ ပညာသိရသူ ယူမသွားဘဲ ပေထက် အကွာရာတင် မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။ ဆရာသမား ပညာရှင် သုတေသီတို့ကို အထူးပင် အရေးတင် ဦးခိုက်မိပါသည်။

ဤကျင့်စဉ်ကို အချို့က ဝါတွင်းသုံးလကျင့်စဉ်ဟု ခေါ်တွင်ကြောင်း၊ ရက်ပေါင်း ၉၀ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်မယ့် ကျင့်စဉ်ဟု ခေါ်တွင်ကြောင်း အမည်ပညတ်အမျိုးမျိုးဖြင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြပါသည်။ ဘုရားတည် ကျောင်းဆောက် သာသနာပြုလိုသူများမှာ ဤကျင့်စဉ်ကို ၉ကြိမ် ၉လီအထိ မဆုတ်မနစ်

သော ငွေလုံ့လနှင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ကြသည်ဟု သိရပါသည်။

ယခုကျင့်စဉ် အဓိဋ္ဌာန်ကို ဦးစွာပထမ စတင်ကျင့်ကြံအားထုတ်မည့်သူများသည် မိမိနေအိမ်တရားစင်ရှေ့ ဘုရားခန်းတွင်သာ ဖြစ်သင့်ပါသည်။ အချိန်မှန်ဖို့၊ နေရာမှန်ဖို့၊ စိတ်ပျံ့မလွင့်ဖို့ အထူးလိုအပ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ မိမိနေအိမ်ဘုရားခန်းတွင် ကျင့်ကြံအားထုတ်၍ ပထမအကြိမ် အောင်မြင်ပြီးမြောက်ပြီဆိုမှ မိမိဒေသရှိ အထင်ကရ တန်ခိုးကြီးဘုရားရင်ပြင်တွင် သွားရောက်ကျင့်ကြံ အားထုတ်သင့်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့ သိရှိမှုအရ အကြံပြုအပ်ပါသည်။ စာရှုသူသည် ဤဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုနေပြီဆိုကတည်းက ဤကျင့်စဉ်ကို

www.burmeseclassic.com

စိတ်ဝင်စားသူ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရန် ရည်မှန်းချက်ရှိသူ၊ သာသနာပြုလိုသူဟု ယုံကြည်ယူဆမိသဖြင့် အကြံပြု တင်ပြရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကြီးမားမြင့်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်၊ ရည်မှန်းချက်၊ ပန်းတိုင်ဟူသည် သာမန်လွယ်လွယ်ဖြင့် ရမည်မဟုတ်ပါ။ အလုပ်က များ အချိန်က မအား၊ ငွေက ရှား၊ သားသမီးက များ၊ လူမှုရေးက တွေ့ပြား စသည်ဖြင့် ကြေးတန်းထိုး၍ တွက်နေပြီး စွန့်လွှတ် စွန့်စားမှု မပြုနိုင်လျှင် လေးအသင်္ချေ နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ထီးနန်းစွန့်၍ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သော ဘုရားပင် ပွင့်လာမည်မဟုတ်တော့ပါ။ စွန့်ခြင်းကြီး စွန့်မှသာ လျှင် စားရပါမည်။ မစွန့်ဘဲနှင့် အချောင်စားနေလျှင် ဘဝ အောက်တန်းနောက်တန်းသို့ ကျသွားမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ စားနေရသည်မှာ ထိုက်တန်သော စွန့်ခြင်း ဖြင့် စားနေခြင်း ဟုတ်ပါ့မလားဟုပင်၊ တစ်ခါတစ်ရံ သံသယ ဝင်မိပြီး မိမိကိုယ်တိုင်မိမိ စိတ်မသိုးမသန်နှင့် လိပ်ပြာမသန် သလို ဖြစ်မိသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား ကဲ့သို့ ဖိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကဲ့သို့ မစားဘဲ စွန့်သွားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များကြောင့်သာ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ထိုက် တန်သော စွန့်မှုမရှိဘဲ၊ မစွန့်ဘဲနှင့် စားနေရသည်ဟုပင် ယူဆမိရပါသည်။ ထားပါတော့၊ ကျင့်စဉ်အသေးစိတ်ကို တင် ပြပါတော့မည်။

၁။ ဦးစွာပထမ အချိန်နှင့် နေရာသတ်မှတ်ပါ။ (ကျွန်ုပ် အကြံပြုရလျှင် အချိန်ကို ည ၉နာရီဟု လည်းကောင်း၊ နေရာကို မိမိနေအိမ် ဘုရားစင်ရှေ့ ဘုရားခန်းတွင် ဖြစ်သင့် ပါသည်။)

၂။ အချိန်နှင့် နေရာ သတ်မှတ်မှတ်မှတ်ပြုပြီးပြီဆိုလျှင် ဘုရားကို အလင်းတိုင်သုံးတိုင်၊ ရေချမ်းတစ်ခွက်၊ အမွှေး တိုင်တစ်တိုင် ပူဇော်ထွန်းညှိပြီး ရှိခိုး ဝတ်ပြုပါ။

(ဤနေရာတွင် အချို့သူများမှာ နေအိမ်ဘုရားစင်တွင် ရောင်စုံလှုပ်စစ်မီးများ၊ သို့မဟုတ် ဖိုလ်ဝင် မီး၊ ဝါးအိမ်၊ အနီ၊ အဝါ တစ်လုံးလုံး ပူဇော်ထားသဖြင့် အလင်းတိုင် ပူဇော်ခြင်း မပြုတတ်ကြပါ။ ထိုသို့ မဖြစ်သင့်ပါ။ အလေး အမြတ် ဂရုစေပြုသည့်သဘောသက်ဝင်အောင် အလင်းတိုင် သုံးတိုင်ကို မပျက်မကွက် ထွန်းညှိ ပူဇော်ပေးပါ။ တစ်ဖန် အမွှေးတိုင်ပူဇော်ရာတွင်လည်း အချို့သူများမှာ တစ်ထုပ်လုံး ထွန်းညှိပူဇော်တတ်ကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ထိုသို့ မဖြစ်သင့်ပါ။ သင်၏ရှေ့တွင် အမွှေးတိုင်သုံးတိုင်မျှ ထွန်းညှိ ထားသည်ဆိုလျှင်ပင် ထိုအမွှေးတိုင်အငွေ့ကို သင်ရှုနိုင်ပါ

မည်လော။ အလွန်အင် မွန်ထူပြီး အသက်ရှူပင် ကျပ်လာ သည်။ အမွှေးတိုင်တစ်တိုင်သာ ပူဇော်သင့်ပါသည်။ အမွှေး တိုင်ပူဇော်ခြင်း ရည်ရွယ်ချက်မှာ သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင် နတ်မြတ်များ လာရောက်ကြည့်ရှု စောင်မနိုင်ရန်သာ ဖြစ်ပါ သည်။ နတ်တို့သည် လူတို့၏ ကိုယ်နံ့ကို မခံနိုင်ပါ။ သို့ အတွက် အမွှေးနံ့သာပေး အမွှေးတိုင် ပူဇော်ပြီး သင်နှင့်အတူ ကုသိုလ်ရ၊ သာသနာပြုနိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဆရာကြီးလုပ်၍ အကြံပြုခြင်း မဟုတ်ပါ။ သဘာဝယုတ္တိ အာဂမယုတ္တိသဘောရေးအရ အကြံပြု ဆွေးနွေးတင်ပြခြင်း သာ ဖြစ်ပါသည်။ လွတ်လပ်စွာ သဘောထား ကွဲလွဲခွင့်ရှိ ပါသည်။)

၃။ အထက်ပါ ပြုဖွယ်များ ပြုပြီးပြီဆိုလျှင် အောက်ပါ သမားရိုးကျ ပုတီးစိပ်ပွားပါ။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ကို (၁၀၀)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် အနည်းဆုံး သုံးပတ်။ ထိုင်နိုင် သည်းခံနိုင်လျှင် ကိုးပတ်စိပ်ပွားရပါမည်။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး လုံး တစ်ပုဒ်ဆုံးမှ ပုတီးတစ်လုံးချ စိပ်ပွားရပါမည်။ ပုတီး သုံးပတ်ဆိုလျှင် တစ်နာရီနီးပါးကြာပါသည်။ အမှတ်စိတ် မလွတ်ဘဲ မြန်ဆန်သော ဝါရင့် ပုတီးသမားများအဖို့ ပုတီး ကိုးပတ်ကို တစ်နာရီသာ ကြာပါသည်။ မိမိ၏ ကျန်းမာရေး နှင့် အခြေအနေပေးမှုအရ သုံးပတ်၊ ကိုးပတ် သင့်သလို စိပ်ပွားနိုင်ပါသည်။

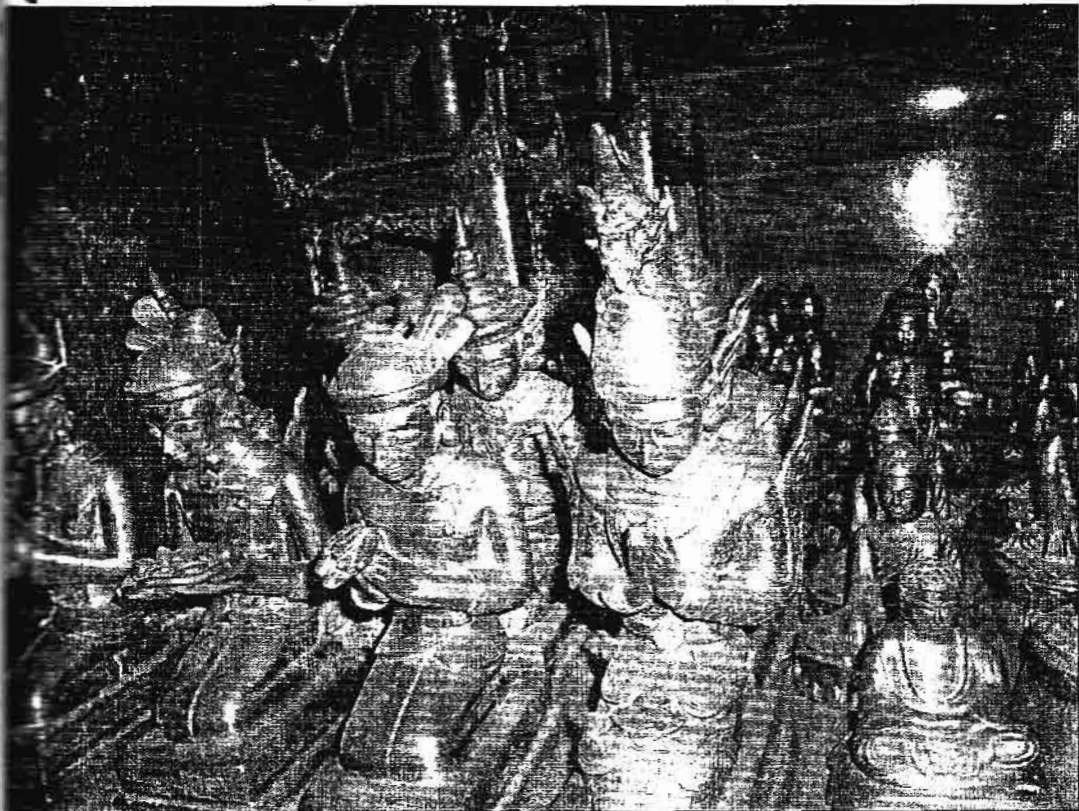
၄။ ပုတီးစိပ်ပွားပြီးပြီဆိုလျှင် အောက်ပါ ဝါးမာန္တန်ထီ ၃၆ခေါက် (သို့မဟုတ်) မိမိအသက်ထက် တစ်ခေါက်ပို၍ ရွတ်ဆိုပါ။

“ဥ-ဘိတိရိယံ၊ အန္တံ သုဝဏ္ဏံ၊ ရာဇသံ၊ တေံ၊ ဟေံ ၅။ ထို့နောက် မိမိပြုခဲ့သမျှ ကုသိုလ်အဖို့တကာကို သတ္တဝါ ဝေနေယျအား အမှုဝေပြီး မေတ္တာပို့ပါ။ မိမိရည်ရွယ် မှန်းထား ချက်များ ဆုပန်ပါ။

ဤကျင့်စဉ်ကို ရက်ပေါင်း ၉၀ တစ်ကြိမ်မျှ ကျင့်ကြံ အောင်မြင်လျှင်ပင် သင်၏ဘဝ သာယာလှပ အေးချမ်းလာ ပါမည်။ ရွှေငွေစီးပွားဥစ္စာတို့ ဝင်လာမစဲ တသံသဖြစ်လာပြီး ဘုရားတည်၊ ကျောင်း တန်ဆောင်း၊ ဇရပ်၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ ရေချမ်းစင် စသည့် သာသနာ အဆောက်အအုံများ လှူဒါန်း သာသနာပြုနိုင်လာပြီး နိဗ္ဗာန်ရွှေ့ပြည်နန်းကို အရောက်လှမ်း နိုင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။ ကျင့်ကြံ ကျိုးကုတ် အားထုတ်နိုင်ကြပါစေသောပ်။

နတ်မောက္ခိန္ဒာကျော်

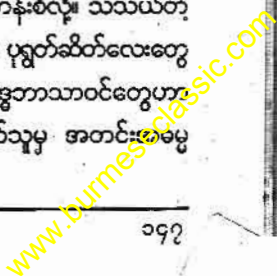
ထပ်ပတ်ပတ်ပြီးတဲ့ခါ ညလည်း လုပ်အားပေးရဦးမှာမို့ ရင်ပြင်
 ဆော်ဘေးက ထမင်းကျွေးနေတဲ့ ရှေးဇရပ်ကြီးထဲကို သွား
 ထယ်။ ဘုရားတည်ရာမှာ လုပ်အားပေးတဲ့သူတွေကို
 ဆတ်သတ်လွတ် ထမင်းဟင်းတွေ တစ်နေ့ကုန်ကျွေးနေတာ
 ကိုယ်တို့ ရောက်သွားချိန်ဟာ ည ပြန်ရီနီးပါးမို့ လက်ဖက်
 သုပ် ဆားဖျော် ငံပြာရည်ချက်တွေနဲ့ပဲ စားရပါတော့တယ်။
 ဆင်းကောင်း မဆိုသာပေမယ့် စားလို့ တကယ်ကောင်းပါ
 ခဲ့။ ရွာသူ ရွာသားတွေကတော့ အားရပါးရလွေးနေကြတုန်း
 ထဲ။ စားနိုင်မှလည်း လုပ်အားပေးနိုင်မှာကိုး။

**မြေအုတ်တို့ ပြိုလေရာ သံတိုင် သံတန်းများနဲ့
 အစားထိုး**

တည်လက်စ ဘုရားကြီးပေါ်ကို ဘီလပ်မြေဒိတ်တွေ
 ထဲ သံထည့်ပြီး အထပ်ထပ်စီထားတဲ့ ယာယီလှေကားက
 တက်ပြီး လေ့လာခဲ့တယ်။ ရှစ်မြောင့်ပုံ အုတ်ဖိနပ်
 ဘစ်လျှောက်က စေတီရန်တွေကတော့ စေတီတော်ပြိုကျခဲ့
 တဲ့ဘက်မှာက လွဲလို့ အကောင်းအတိုင်းပါပဲ။ ပထမဆင့်
 ပစ္စယာတစ်လျှောက်က အတော်ကျယ်တယ်။ ၁၂ပေ
 လောက် ရှိမလားပဲ။ ပြိုကျပျက်စီးခဲ့တဲ့ ထောင့်ဘက်မှာက

လွဲလို့ အရန်စေတီတွေကတော့ ပထမ ပစ္စယာမှာ မူရင်း
 မယှက် ရှိနေကြဆဲပါ။ ပစ္စယာအဆင့်ပေါ်မှာပဲ ဘီလပ်မြေ
 ဖျော်နေကြရဲ့။ ပစ္စယာအဆင့်တွေကိုတော့ ခုခါမှာ သံချောင်း
 တွေနဲ့ အမာခံပြီး စနစ်တကျ ပြန်လည်တည်ဆောက်နေတာ
 တွေလိုက်ရတယ်။ ဒုတိယနဲ့ တတိယ ပစ္စယံတွေကို သံ
 ချောင်းတွေနဲ့ အုတ်နံရံအိုင်အမာခတ်ပြီး အတွင်းသားဖြည့်
 နေကြတယ်။ အတွင်းမှာလည်း မူလအုတ်တွေကို တွေ့နေရ
 တယ်။ အလုပ်သမားတစ်ယောက်က အုတ်တစ်ချပ်ကို
 ဆွဲနုတ်ပြီး ယူပြပါတယ်။ ပြားပြားပါးပါးနဲ့ အတော်ကြီးတဲ့
 အုတ်ချပ်ပါ။ ပျူအုတ်တွေလောက် မကြီးသလို လက်စင်းရာ
 တွေ၊ အမှတ်အသားတွေလည်း မပါပါဘူး။ ပြီးတော့ ဂဝံ
 ကျောက်တွေ ဘာတွေလည်း ဒီစေတီမှာ ရှိမနေပါဘူး။

ဘုရားတည်ဆောက်တဲ့ ကုသိုလ်ရင် လုပ်သားတွေဟာ
 ညှိုးချုပ်တဲ့ထိလည်း လုပ်ခဲ့ကြတယ်။ လက်ဆင့်ကမ်း ပစ်
 ပေးပြီး အုတ်သယ်နေသူတွေကလည်း စေတီရင်ပြင်ကနေ
 ပစ္စယာအဆင့်ဆင့်တစ်လျှောက်မှာ တန်းစီလို့။ သဲသယ်တဲ့
 ရွာသားတွေကတော့ ဟိုအောက်ဆီမှာ ပုရွတ်ဆိတ်လေးတွေ
 လို တရွေ့ရွေ့ပေါ့။ မြန်မာနိုင်ငံက ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တွေဟာ
 အတော်ပဲ ခံနိုင်ရည်ရှိကြပါရဲ့။ ဘယ်သူမှ အတင်းအဓမ္မ

မခိုင်းလည်း ကိုယ်အသိစိတ်ဓာတ်နဲ့ ကိုယ်၊ ကိုယ်သဒ္ဓါနဲ့ ကိုယ် လုပ်ချင်ကိုင်ချင်နေကြတာ အံ့ဩစရာ။ သံချည်သံကွေး တွေလုပ်နေလို့ ညအမှောင်မှာ ထွန်းထားတဲ့ မီးကြောင့် သံချောင်းအစွန်းတွေဟာ ထိုးထိုးထောင်ထောင်နဲ့ပါ။ အဲဒီ နောက်မှာတော့ မုန့်စိမ်းပေါင်းတုံးကြီးလို ငှက်တိတ် စေတီ ကိုယ်ထည့်ပိုင်းကြီးပေါ့။ လျှပ်စစ်မီးတွေ ပျက်လည်း မီးစက် နှိုးပြီး လုပ်ကြတယ်။ တက်ရိုးကျိုးလည်း လက်ထိုးလှော် တတ်တဲ့ ကိုယ်တို့ ရွှေမြန်မာတွေပဲ။ ဘာပူလိမ့်မလဲ။ သဘာဝ တရားကြီးကလည်း အမျိုးမျိုးနောင်ယုက်တတ်ရဲ့။ မိုးကြီး သံသမဲမဲရွာချတော့မှပဲ လုပ်အားပေးတွေလည်း ရပ်နားကြ ပြီး အိမ်ပြန်ကြတော့တယ်။ မိုးလည်းမရွာ၊ မီးလည်း မပျက် ရင်တော့ လုပ်အားပေးတွေဟာ ညဉ့်အတော်နက်တဲ့ထိ တလှုပ်လှုပ်လုပ်ခဲ့ကြတာ။

မိုးစဲသွားလို့ ညသန်းခေါင်ကျော် လူသူတိတ်ဆိတ် သွားတဲ့ ဘုရားရပ်ပြင်ကြီးဟာ ရေဆေးချလိုက်သလို သန့်ရှင်း လို့ နေတတ်တယ်။ ရင်ပြင်ပေါ် တင်ကျန်တဲ့ ရေစပ်စပ်မှာ တော့ ခရေပိုင်ကြီးတွေက ကားလို့။ သင်းသင်းမွှေးတဲ့ အနံ့ ကို ကောင်းကောင်းရတယ်။ မိုးသံ၊ မီးစက်သံတွေ တိတ် ဆိတ်သွားတော့ မလှမ်းမကမ်းက သင်္ဘောခုတ်မောင်သံတွေ၊ လှိုင်းသံတွေကို ကြားလာရတယ်။ သခွပ်မြစ်ဝမှာ တည်ရှိ တယ်လို့ ဆိုထားသလို။ ဓနုတ်ဘုရားကြီးရဲ့ မလှမ်းမကမ်း မှာ မြစ်တွေ ချောင်းတွေ ရှိနေတဲ့ အငွေ့အသက်ကို ခံစားလို့ ရနေရဲ့။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံး မည်းမှောင်နေတုန်း ကိုယ် တို့ထဲက တစ်ယောက်ကတော့ ရွာသားတွေဆီက သူ့ကြား လာတဲ့ ဘုရားကြီးပြိုတုန်းက သတင်းတွေကို အစဖော်ပြီး ပြောပြနေပြန်တယ်။ ရွာသားချည်း ၂၀ကျော်သေတယ် ဆိုလာ။ ခုတောင် ဘုရားကုန်းပေါ် ရင်းလင်းရင်း အရိုးတွေ ထွက်လာတတ်သတဲ့။ ကိုယ်ကတော့ မကြောက်တတ်သူမို့ ညအလှကို ခံစားနေမိတယ်။ ပုရစ်သံလေးတွေ အနားသတ် ထားတဲ့ ညအမှောင်ဟာ ကြယ်ရောင်သော် မလင်းတာမို့ တကယ် မဟူရာအလုပ်ပါ။

သမိုင်းဝင် ဓနုတ်စေတီတော်

ဘုရားပြုပြင် တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ရဲ့ လက်ကမ်း စာရွက်လေးမှာတော့ ဘုရားနဲ့ ဆိုင်တဲ့ အချက်အလက်တွေ ကို အတိုချုပ်ရေးသား ဖော်ပြထားပြီး အလှူခံဌာနတွေကို လည်း ညွှန်းပြထားရဲ့။ စေတီတော်ကြီးရဲ့ မူလအတိုင်းအတာတွေကတော့

ဉာဏ်တော်အမြင့် ၁၈၉ ပေ၊ ငှက်ပျောဖူး ၂၃ပေ၊ ထီးထောင့် ၁၀၀ ၉ပေ ၉လက်မ၊ ထီးတော်အမြင့် ၃၂ပေ၊ လုံးပတ်ပေ ၂၄၄ ပေ၊ ၈ လက်မ၊ ဖိနပ်တော် ၄၉၀ ပေ၊ ၄ လက်မ၊ သတိုး၊ ဆက်လက်ပြီး အဲဒီစာရွက်လေးမှာ ဖော်ပြထား တွေကတော့...

*** ဓနုတ်စေတီတော် သမိုင်းအကျဉ်း**

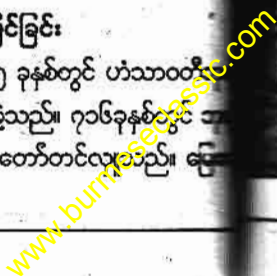
သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၄၀ပြည့်နှစ်တွင် သထုံ စူဠသီရိမာသောက အထောက်အပံ့ဖြင့် လေးသည်ရွာ သံဃာတော် အရှင်သုဇာတက တိုက်စေတီတည်ပြီး မြတ် ဘုရား၏ ဆံတော် ၂ဆူနှင့် ဓာတ်တော် ၂၄ဆူကို ဌာပနာ လျက် တည်ခဲ့ပါသည်။

လေးသည်ရွာ၌ တိုက်ပုံစေတီတည်သောကြောင့် ဒုနဂ္ဂဟစေတီဟူသော ဘွဲ့အမည်ကို ပေးခဲ့သည်။

နောင်တွင် တိုက်စေတီပုံမှ သင်တိုင်းစေတီ ဖြစ်ဆင်တည်ခဲ့ပြီး ဓနုတ်စေတီဟု တွင်သည်။

*** မင်းအဆက်ဆက် ပြုပြင်ခြင်း**

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၇၁၅ ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီ ဗညားဦး(ရာဇာဓိရာဇ်) ပြုပြင်ခဲ့သည်။ ၇၁၆ခုနှစ်တွင် ဗညားဦးနှင့် မိဖုရားတို့က ထီးတော်တင်လှူခဲ့သည်။

ပြည်

ထူးထူးထူး

လှည့်ခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၇၅၆ခုနှစ်တွင် ဘုရင်သုတသောမရာဇာ

အမိန့်အရ နေန်ကင်းသူကြီး ထဗက ၄၅တောင်

မြင့်တည်ခဲ့သည်။ ရွှေဘုရား၊ ငွေဘုရား ၄၅ဆူစီ

ထီးတော်တင်ခဲ့သည်။ ၇၇၆ ခုနှစ်တွင် စေတီကို

ပြင်ဆင်ပြီး ကုန်းတော်၌ ဇရပ်နစ်ဆောင်လှူခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၈၁၉ခုနှစ်တွင် ငလျင်လှုပ်၍ ပြိုကျရာ

ရင်စောပုက ၆၅တောင်မြင့်သော နေတ်စေတီ

တည်ခဲ့သည်။ ၈၂၅ ခုတွင် ထီးတော်သစ်တင်

၉၆ခုတွင် စေတီလုံးပြည့် ရွှေချသည်။

သက္ကရာဇ် ၈၉၁ခုနှစ်တွင် ဓမ္မစေတီမင်းသည် စေတီ

ရွှေသင်္ကန်းကပ်၍ အာရုံခံတန်ဆောင်း ၄ဆောင်

တည်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၉၀၁ခုတွင် တောင်ငူဘုရင် တပင်ရွှေထီး

စေတီကို ရွှေသင်္ကန်းကပ်ခဲ့သည်။ ၉၀၄ ခုနှစ်တွင်

တောင်သစ်တင်လှူခဲ့ပြန်သည်။

သက္ကရာဇ် ၉၂၆ခုနှစ်တွင် နေတ်စေတီပြု၍ ဘုရင်

သည် အတောင် ၉၀မြင့်စေတီသစ်တည်၍ ကြေးထီး

လှူခဲ့၏။ ဆက်လက်၍ စေတီပြည့် ရွှေချခြင်း မဟာရုံ

တံတိုင်း၊ စေတီရင်ပြင်၊ စောင်းတန်း၊ သိမ်နှင့် အာရုံခံ
တန်ဆောင်းအသစ်ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း၏။

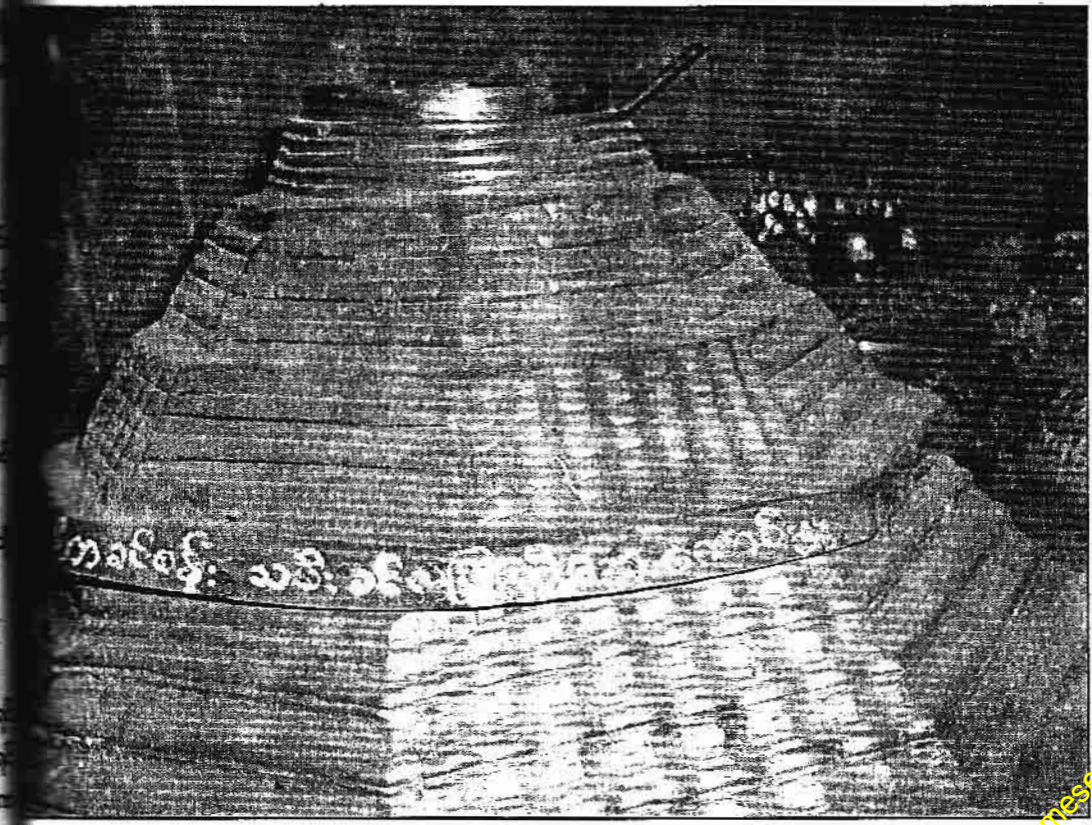
သက္ကရာဇ် ၉၆၀ခုနှစ်တွင် ငလင်ကာနှင့် ပေါ်တူဂီများ
ဖျက်၍ စေတီရင်ပြင် တန်ဆောင်းများ ဖျက်စီးခဲ့သည်။
၁၀၀၆ခုနှစ်၊ သာလွန်မင်းလက်ထက်တွင် စေတီတော်ပြု၍
အသစ်တည်ခဲ့ကြပြန်သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၀၄၁ခုတွင် မင်းရဲကျော်ထင်သည် ရွှေ
သင်္ကန်းကပ်လှူခဲ့ပြီး ၁၀၆၃ ခုနှစ်တွင်ကား စနေမင်းက
ထီးတော်သစ် တင်ခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၇၂ခုနှစ်တွင် ငလျင်ကြောင့် ပြိုကျ၍
နေတ်ကင်းသူကြီးက ပြုပြင်ကာ၊ ၁၁၇၃ခုနှစ်တွင် ဘိုးတော်
ဘုရားမင်းတရား(ပဒုံမင်း)က ပို့၍ ရန်ကုန်မြို့ဝန် မင်းလှ
နော်ရထာက ကြေးထီးသစ် တင်သည်။

* နောက်ပိုင်းခေတ် ပြုပြင်ခြင်း

သက္ကရာဇ် ၁၂၁၃ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလိပ်တို့က နေတ်
စေတီကို မြန်မာခံတပ်အဖြစ် အသုံးမချနိုင်စေရန် စေတီ
တံတိုင်းကို ပြု၍ ရင်ပြင်၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်း၊ ကျောင်းတို့ကို

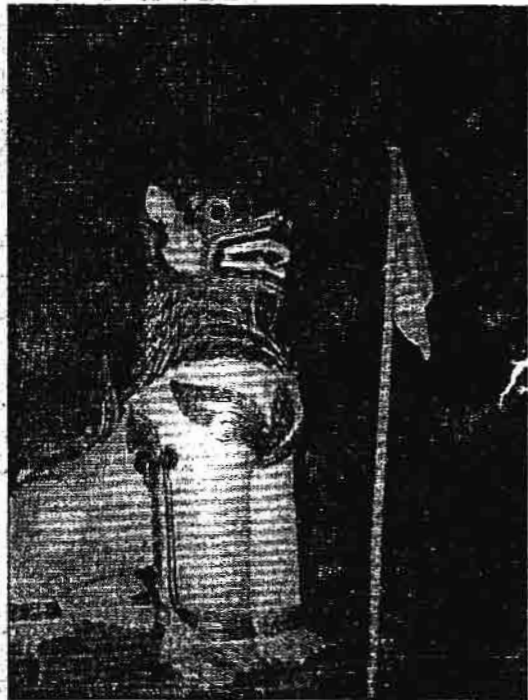

မီးရှို့ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၅၂ခုတွင် ကမာကဆစ်ရွာ၊ လယ်ပိုင်ရှင် ဦးကြည်က ဓနတ်စေတီတော်တို့ပေါ်တွင် စေတီငယ် တည်ခဲ့သည်။ ၎င်းကွယ်လွန်၍ သားဖြစ်သူ ကမာကဆစ် ဆန်စက်သူဌေး ဦးဖိုးခင်မှ ၁၂၇၇ခုနှစ်တွင် လက်ရှိ ၁၂၄တောင်မြင့် ဓနတ်စေတီတည်၍ ၁၂၇၉ ခုနှစ်တွင် ထီးတော်တင်ခဲ့သည်။

*** ယနေ့ခေတ် ဘက်စုံပြုပြင်ခြင်း**

- (၁) ဓနတ်စေတီ ဘက်စုံမွမ်းမံရေးလုပ်ငန်းကို ၆-၇-၉၀ရက် နေ့တွင် ပထမအကြိမ် အလှူငွေပေးအပ်ပွဲပြုလုပ်ပြီး စတင် ဆောင်ရွက်ခဲ့။
- (၂) စေတီတော်ကြီး၏ ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော ထီးတော်ကြီးကို ၈-၉-၉၀ရက်နေ့တွင် ပြန်လည်ချခဲ့။ ၂၆-၂-၉၁ ရက်နေ့တွင် ထီးတော်အသစ်တင်ခဲ့။
- (၃) ညောင်ပင်ပေါက်၍ ကွဲအက်ပျက်စီးနေသော ငှက်ပျော့ဖူးကို ငှေပအထိ ဖျက်ချပြီး အသစ်ပြန်လည်ပြုလုပ်ခဲ့။
- (၄) ထီးတော်အသစ်ကို ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်း၊ ငှက်ပျော့ဖူးတော်ကို ၉လက်မ ကြေးပြားခံ ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူခဲ့။
- (၅) စေတီတော်ရင်ပြင်၌ ယခင်ရှိပြီး အရန်စေတီ ၁၁ဆူနှင့် စေတီ ၁ခု ဆူ ထပ်မံ တည်ဆောက်ပြီးသောအခါ စေတီပေါင်း ၂၄ဆူတည်ပြီးဖြစ်။
- (၆) စေတီတော်ရင်ပြင် ပြိုဟ်ထောင့် ရှစ်ထောင့်၌ မီးတိုင်များ စိုက်ထူ လှူဒါန်းပြီးဖြစ်။

(၇) စေတီတော် မီးပူဇော်ရန် ငှက်ပွဲ မီးစက်တစ်လုံးထည့် လှူဒါန်းပြီးဖြစ်။

(၈) စေတီတော်တောင်ဘက်နှင့် မြောက်ဘက် တန်ဆေးများ၏ ဘုံဆင့် ပြသားခံများရှိ ပန်းပုလက်ရာများ ပြုပြင်ခြင်း၊ ရှေးသုတ်လိမ်းခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီးဖြစ်သည်။

*** စေတီတော်ကြီး ပြိုကျပျက်စီးခြင်း**

သမိုင်းဝင် ဓနတ်စေတီတော်ကြီးသည် (၂၇-၆-၂၀၀၀) ရက်နေ့ နံနက် ၃နာရီ၊ ၁၅မိနစ်အချိန်တွင် တနင်္လာ(အတောင်)ထောင့်မှ ထီးတော်၊ ငှက်ပျော့ဖူးနှင့်တကွ စေတီ ထက်ခြမ်းကွဲ၍ မြေသို့ ပြိုကျခဲ့ပါသည်။ (စေတီစေ့ပြိုကျ ပျက်စီးခြင်းအကြောင်းရင်းနှင့် ထိခိုက်နစ်နာ ဆုံးမမှုများကိုတော့ စေ့စေ့ငှာ တင်ပြမထားပါ။)

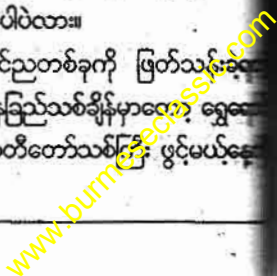
စေတီတော်ပြိုကျပျက်စီးခဲ့သဖြင့် စိန်ဖူးတော်၊ ငှက်ပျော့ဖူးတော်နှင့် ဌာပနာ ပစ္စည်းများကို ဒလမြို့နယ်၊ အေးသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီနှင့် ဓနတ်စေတီဧကပါပကအဖွဲ့တို့က ပြန်လည်ရှာဖွေ ကောက်ယူ စုဆောင်းလျက် ရှိပါသည်။

ယခုအခါ သမိုင်းဝင် ဓနတ်စေတီတော်ကြီးကို ပြန်လည်တည်ဆောက် ပူဇော်နိုင်ရန်အတွက် တာဝန်ရှိသူများ အပူတပြင်း ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ သမိုင်းကြည့်လင် ပါရမီများအနေဖြင့် ဆက်သွယ်လှူဒါန်းကြပါရန် နှိုးဆော်အသိအပ်ပါသည်။ -----တဲ့။

မိုးသောက်ယံ နှုတ်ဆက် ကန်တော့ပန်း

မိုးစင်စင်လင်းတဲ့အထိ ဆက်အလုပ်လုပ်ခဲ့ကာ ဘုရားငုတ်တိုကြီးကို ကန်တော့ပြီး ပထမဆုံးအခေါက် ကုသိုလ်ခရီးကို အဆုံးသတ်ခဲ့တယ်။ ကြက်ဆူပင်တန်းတွေ တစ်ဖက်တစ်ချက်ဝန်းရံထားဆဲ ခုပ်ကြမ်းကြမ်းလမ်းကို ကျော်ထိုးပြီးတဲ့နောက် ဒလလမ်းဆုံကို ပြန်ရောက်ပါတယ်။ မနက်တော့စော့စော့လေးဟာ တိုးမပေါက်အောင် စည်ကားနေဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ တစ်ပုံတစ်ပင်ကို ပုံရောင်းနေတာ အခြေခံ ရေမြေသဘာဝကောင်းတဲ့ ကိုယ်တို့မြေကပေးပေးတာပင်ပေါက်နေသလိုပဲလား။

ရွှေဓနတ်ရဲ့ အမှောင်ညတစ်ခုကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ ကိုယ်တို့ဟာ မနက်ခင်း နေခြည်သစ်ချိန်မှာတော့ ရွှေစောင်းလက်နေမယ့် ဓနတ်စေတီတော်သစ်ကြီး ဖွင့်မယ့်နေ့

မုန်းနေခဲ့မိရဲ့ ဘယ်ပုံ ဘယ်သဏ္ဍာန်နဲ့ ပြီးမြောက်
အောင်လာမယ် စေတီကြီးပါလဲ။ မူရင်းပုံစံအတိုင်း ရှေးမှု
လေးနားနား နောက်ထပ် ပုံစံသစ်တစ်ခုနဲ့လား။ ဆရာကြီး
ကတော့ သန်းထွန်းကို လွမ်းလိုက်ပါတိတော့။

ဒုတိယအခေါက်မှာလည်း မိုးထဲလေထဲမှာ ဘုရင့်
အိပ်ခန်းကို ကားနဲ့ ဖြတ်ပြီး ဒလလမ်းဆုံကနေပဲ သွားခဲ့
တော့ ပြန်ရင်တော့ တစ်ခါက လမ်းဆုံကို ကျော်ရပြန်တယ်။

အခုပင်တွေ တန်းစီစိုက်ထားတဲ့ လမ်းကတော့ နောက်
ထပ်မံဖြတ်ချင်လောက်အောင် အတော့်ကို ဆိုးခဲ့
တယ်။ မိုးသက်လေနှင့် ဆိုတဲ့ လှပလွန်းတဲ့ စကားလုံးလေး

ဒီသဘာဝပတ်ဝန်းကျင်မှာတော့ နည်းနည်းကြောက်စရာ
အင်အားနဲ့လဲလို့ပါပဲ။ နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်ခံရပြီးတဲ့နောက်မှာ
တောနဲ့ လေပါလာတယ် ထင်ရရဲ့။ စိတ်ဒဏ်ရာကြောင့်

သဘာဝ တရားကြီးကကို ပြောင်းလဲနေတာလား။
အခုတွေကတော့ ကားမုန်ကို မြားချွန်တွေနဲ့ ထိုးစိုက်နေ
တယ်။

ဒီတစ်ခါအလာမှာတော့ မွန်းမလွဲခင်နေ့ကို ရောက်
အောင်ပါတော့တယ်။ ဘုရားအဝင်လမ်းထိပ် မှခဦးကြီးမှာ
အလွင်တောက်ပတဲ့ ဆေးရောင်နဲ့ အရပ်သစ်ကြီး နှစ်ရပ်

နေပေါ့။ ရွှေတိဂုံဘုရားတည်နှစ် ၂၆၀၀ပြည့်မှာ ခေတ်စား
လှပကြီးရပ်နဲ့ ဆင်တဲ့ ယနေ့ခေတ်လက်ရာအရပ်တွေ
အပေမယ့် ဒီအရပ်ကတော့ နတ်လိုလို၊ သိကြားလိုလို

ထက်မှာ အချွန်အတက်တွေနဲ့ပေါ့။ ဒီနေ့တော့ မိုးများ
လှည်းလား။ လူပီးနေရဲ့။ ဘုရားပြန်တည်ရာမှာ လှပအားပေး
သူတွေက နေ့ဘက် လယ်ထဲဆင်းပြီး အလုပ်ဝင်နေရ

ညနေစောင်းမှ အလာများသတဲ့။
အဝင်လမ်းအဆုံးမှာတော့ စေတီတော်ကြီးရင်ပြင်တော်
ထပ်ပေါက်ကို ရောက်ပါပြီ။ အဝမှာ ထိုင်စောင့်နေတဲ့ ခြင်္သေ့

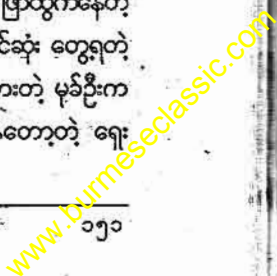
ကြီးဘေးမှာ “ကျိုက်ခနတ်ဘုရားဝင်းအတွင်း၌ အရက်သေစာ
မူးယစ်သောက်စားခြင်း၊ အသက်-အသားစားသုံးခြင်း၊ မပြုရန်
မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ သက်သတ်လွတ်စားသုံးခြင်းဖြင့်
ကုသိုလ်ယူပါ” ဆိုတဲ့ အနီရောင် ဆိုင်းဘုတ်ကြီးက နေရာယူ
ထားပေါ့။ ခြင်္သေ့ကြီးရဲ့ နောက်မှာတော့ အသစ်ထပ်တိုးတဲ့
အင်္ဂါတေရပ်ကြီးတွေက လှုပ်လက်စ တန်းလန်း။ သန်လျက်
ကိုင်ထားတဲ့ သိကြားမင်းရုပ်တွေပါလား။

မိုးစဲတော့လည်း ခဲသားရောင် မိုးကောင်းကင်နဲ့
တိမ်မည်းတွေကြောင့် ဘုရားရှုခင်းက မှန်နေရဲ့။ ဒါပေမယ့်
ဒီတစ်ခါ မွန်းတည့်ချိန်လွန်စဉ် အလင်းရောင်ရှိတုန်း ဓာတ်ပုံ
ပြေးရိုက်ရတယ်။ နေမပွင့်ပေမယ့် ကွင်းပြင်ကြီးထဲမို့ တိမ်
တိုက်တွေကြားကပဲ မှန်ပျံ့လင်းလို့။ အရင်ဆုံး တန်ဆောင်း
ရှေ့ထွက်ပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ လှပအားပေး
တွေကို နေ့စဉ် မနက်-ည ကျွေးနေတဲ့ သက်သတ်လွတ်
ထမင်းကို အရင်ဝင်စားလိုက်ရတယ်။ အသားတုဟင်း၊
ခရမ်းချဉ်သီးချက်နဲ့ ငရုတ်သီးကြော်တွေနဲ့ပါ။ ထမင်းစားဆောင်
လုပ်ထားတဲ့ ရှေးဇရပ်အိုကြီးဘေးမှာတော့ “လှပအားဒါနပြု
သူအပေါင်းတို့ သက်သတ်လွတ် စတုဒီသာ ဝင်ရောက်စား
သုံးနိုင်ပါသည်” လို့ ဝိနိဿိတ်ထုတ်ပြီး ကပ်ထားတယ်။ ကိုယ်တို့
လည်း ပဋ္ဌာန်းပွဲအတွက် လှပအားပေးဖို့ လာခဲ့တာမို့ ရဲရဲ
ဝံ့ဝံ့ စားခဲ့ပါတယ်။ ကျိုက်ထီးဆောင်း သီလရှင်တွေရဲ့
လက်ရာ သက်သတ်လွတ်ဟင်းတွေကလည်း စားလို့
တကယ်ကောင်းပါရဲ့။

စေတီတော်ရင်ပြင် စေတီတော်အခြေမှာ ကပ်လျက်
ရှိနေတဲ့ ပဋ္ဌာန်းပွဲကျင်းပမယ့် ပင်မ တန်ဆောင်းကြီးဟာ
ဘုရားအတက်လမ်းနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်လောက်မှာ ရှိနေတာ
ပါ။ တန်ဆောင်းထဲမှာ ပုတီးစိမ်နေသူ၊ ဘုရားရှိခိုးနေသူတွေ
လည်း မိုးကြောင့် ရှင်းနေတယ်။

နေ့တစ်စေတီကြီးအနီးမှာ ကြာကန်ကြီးတွေပေါက်ကာ
ကြာတွေလည်း ပွင့်နေကြလို့ ရွာသားတွေ အကူအညီတောင်း
ပြီး ပန်းနုရောင် ကြာပဒုမ္မာတွေ ရလာတော့ ကျောက်ဆင်း
တုကြီးရဲ့ ရင်ခွင်မှာ ပိုက်ထားတဲ့ လက်ဝဲဘက် လက်တော်
ထဲမှာ ဝေဝေဆာဆာထည့်ပြီး ဆက်ကပ်လိုက်ဖူးရဲ့။ ကြည့်နဲ့
ဖွယ်ကောင်းလိုက်ပါတိ။

အရပ်လေးမျက်နှာမှာ စေတီကြီးကနေ ဖြာထွက်နေတဲ့
အထွက်လမ်းတွေလည်း ရှိနေပါတယ်။ အရင်ဆုံး တွေ့ရတဲ့
လမ်းမှာတော့ ခြင်္သေ့ရုပ်ကြီးနှစ်ကောင် ခံထားတဲ့ မှခဦးက
ရွာထဲကို ရှေ့ရှုနေရဲ့။ လမ်းထိပ်မှာ လူမနေတော့တဲ့ ရှေး

သစ်သားကျောင်းအိုကြီး။ ပတ်လည် ဝရံတာတွေ၊ ဘုံဆင့် တွေက လုလိုက်တာ။ ရွာလမ်းရဲ့ အခြားတစ်ဖက်မှာတော့ ကြာအိုင်ကြီးနဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်း။ ဒီတစ်ခေါက်မှာ နေ့လယ် ခင်းပေမို့ ရွာလမ်း အုတ်ရိုးလေးအတိုင်း ထွက်လျှောက်ကြည့် လိုက်တယ်။

လမ်းဘေးမှာတော့ အပြာနုရောင်နဲ့ အဖြူရောင်စပ် ထားတဲ့ ပန်းကလေးတွေ ပွင့်နေတဲ့ ခရာဆူးချဲ့တွေ ပေါက် နေရဲ့။ ခရာရွက်တွေဟာ ဆူးချွန်လေးတွေနဲ့ပေမယ့် အတော် လှတယ်။

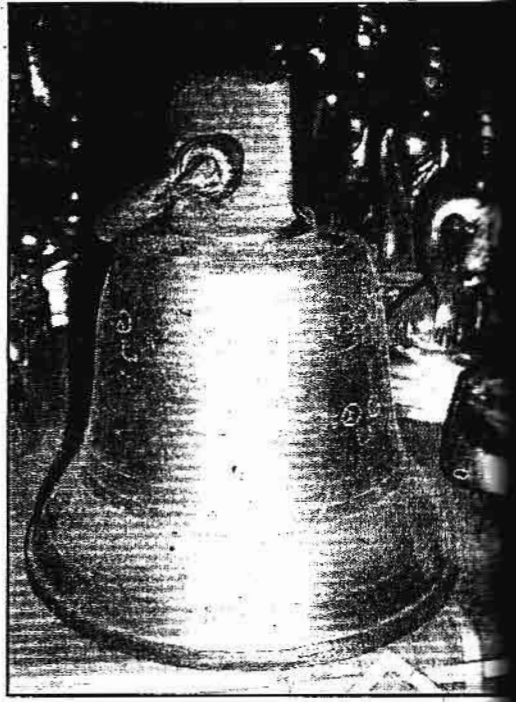
“ခရာဆူးချဲ့၊ ဟိုဘက်နားက မျော့နက်မည်းကြီး တွယ်လိမ့်မယ်”

မြန်မာဆန်လှတဲ့ ကျေးလက်ဆန်လှတဲ့ မိုးချစ် ကဗျာ စာဆိုရှင် ဆရာကြီး မင်းသုဝဏ်ကို လွမ်းမိသေးတော့။

ရင်ပြင်ကို ဆက်ပတ်တော့ ခရေပင်တွေကြားမှာ နောက်ထပ် အထွက်လမ်းတစ်ခု။ အဲဒီရှေ့မှာတော့ သစ်သား တံတားနဲ့ ချောင်းငယ်လေး။ ချောင်းထဲမှာ လှေ၊ သမ္ဗန်တွေ ရှိနေတယ်။ စေတီတော်သမိုင်းမှာ သခွပ်မြစ်ဝမှာ တည်ရှိ တယ်လို့ဆိုထားတော့ သခွပ်မြစ်ဆိုတာ ဒီချောင်းငယ်ရဲ့ အဆုံး မှာလား။ ချောင်းရဲ့ ဟိုဘက်မှာတော့ စိမ်းလန်းတဲ့ လယ်ကွင်း ပြင်ကြီး။ မိုးဦးမို့ ကောက်ပင်တွေ တစ်ရေးနိုးနေပေါ့။

မိုးစဲသွားတာနဲ့ လုပ်အားပေးတွေလည်း ဘုရားပေါ် ရောက်နေကြပြန်ပါပြီ။ လက်ဆင့်ကမ်း ဝစ်ပေးပြီး အုတ်သယ် နေသူတွေကလည်း စေတီရင်ပြင်ကနေ ပစ္စယာအဆင့်ဆင့် တစ်လျှောက်မှာ တန်းစီလို။ သံသယ်တဲ့ လူတွေကတော့ ဟိုအောက်ဆီမှာ ပုဂ္ဂိုလ်စိတ်လေးတွေလို တရွေ့ရွေ့သယ်ကြ လို့။ မြန်မာနိုင်ငံက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေဟာ အတော်ပဲ ခံနိုင် ရည်ရှိကြပါရဲ့။ ဘယ်သူမှ အတင်းအဓမ္မခိုင်းတာ မဟုတ် ပေမယ့် ကိုယ့်အသိစိတ်ဓာတ်နဲ့ ကိုယ်၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင် နေကြတာ အံ့ဩစရာပါ။ လုပ်အားပေးအားလုံးရဲ့ ဦးတည် ချက်ကတော့ ကုသိုလ်ရရှိပုံ ဖြစ်မယ်ထင်ပါရဲ့။ မိုးချုပ်လှလှ အချိန်မှာတောင် မနားနိုင်သေးဘဲ သဲပုံက သဲတွေကို ဘုရား ကုန်းပေါ်ကို သယ်ပို့နေကြပါတယ်။ ဒီရွာကပဲလား။ အနီး အနားရွာတွေကပဲလား။ ဒီထက်ဝေးတဲ့ အရပ်တွေကပဲလား။ အားလုံးဟာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ညာသံပေးပြီး လုပ်နေကြပါ တယ်။ နိဗ္ဗာန်ကို အတူသွားကြမယ်ဆို စိတ်ကူးရင်း ကြည့်နဲ့ နေသလား မသိ။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုအရ ကောင်းမြတ်တဲ့ အမူအကျင့်တွေကို သင်ယူနေကြတာပါ။

♦♦♦

မြေအုတ်တို့ ပြုလေရာ သံတိုင် သံတန်းများနဲ့ အစားထိုး

တည်လက်စဘုရားကြီးပေါ်ကို ဘီလပ်မြေအုတ် တွေထဲ သဲထည့်ပြီး အထပ်ထပ်စီထားတဲ့ ယာယီလှေက တွေက တစ်ဆင့်တက်ပြီး လေ့လာခဲ့ဖူးတယ်။ ရှစ်မြောက် အုတ်ဖိနပ်တစ်လျှောက်က စေတီရန်တွေကတော့ စေ တော် ပြုကျခဲ့တဲ့ဘက်မှာကလွဲလို့ အကောင်းအတိုင်းပဲ ပထမဆင့် ပစ္စယာတစ်လျှောက်ကတော့ အတော်ကု တယ်။ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လမ်းလျှောက်လို့ ရတာ ၁၀ပေ ၁၂ပေလောက် ရှိမလားပဲ။ ပြုကျပျက်စီးခဲ့တဲ့ ထေ ဘက်မှာကလွဲလို့ အရန်စေတီတွေကတော့ ပထမ ပစ္စယ မှာ အကောင်းအတိုင်း ရှိနေကြဆဲပဲ။ ပစ္စယာအဆင့်ပေါ် ပဲ ဘီလပ်မြေဖျော်ကြာ ပစ္စယာအဆင့်တွေကို သံခေတ္တ တွေနဲ့ အမာခံပြီး စနစ်တကျ ပြန်လည်တည်ဆောက်ခဲ့ တယ်။ သံချည်သံကွေးတွေ လုပ်နေလို့ ညမှာ ထွန်းထား မိကြောင့် သံချောင်းအစွန်းတွေဟာ ထိုးထိုးထောင်ထောင် အဲဒီရဲအောက်မှာတော့ မုန့်စိမ်းပေါင်းတုံးကြီးလို ငဲ့တိတ်တိတ် ကိုယ်ထည်အမိုင်းကြီး ရှိနေတယ်။ အတွင်းမှာလည်း မူ အုတ်တွေကို တွေ့ခဲ့ရတယ်။ အလုပ်သမားတစ်ယောက် အုတ်တစ်ချပ်ကို ဆွဲနုတ်ပြီး ယူပြုလို့တောင် ကြည့်ခဲ့ရ ပြားပြားပါးပါးနဲ့ အတော်ကြီးတဲ့ အုတ်ချပ်ပါ။ ပျူအုတ်

www.burmeseclassic.com

အထူးထုတ်

အောက် မကြီးသလို လက်စင်းရာတွေ၊ အမှတ်အသားတွေ
မပါပါဘူး။ ရှေးဟောင်း သုတေသနအမြင်နဲ့ ကြည့်
ရင်အား ဒီအုတ်တွေကိုပဲ အပြင်အကွက် မြင်သတဲ့ နေရာမှာ
မြင်နေဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဂဝံကျောက်တွေ ဘာတွေ
အစတီမှာ မရှိနေပါဘူး။ ဒုတိယနဲ့ တတိယ ပစ္စယံ
သို့ သံချောင်းတွေနဲ့ အုတ်နံရံအခိုင်အမာခတ်ပြီး အတွင်း
အပြင်ခဲပါပြီ။

ခရေပင်တန်းရဲ့အဆုံး ရင်ပြင်တော်မှာတော့ မြေစိုက်
အင်္ဂါလေးတစ်ဆူ မွမ်းမံပြင်ဆင်နေလို့ သာသနာ့အလံတွေ
အဖွဲ့အလုပ် စိုက်ထူထားတာ လယ်ကွင်းထဲ ဖြတ်တိုက်လာ
တဲ့ လေကြမ်းကြောင့် ခပ်ရမ်းရမ်းလှုပ်ခတ်နေကြရဲ့။ စေတီ
အောက် လှေလေးမှာတော့ ကလေးတစ်ယောက် သင်္ဘောဆေး
တွေ သုတ်နေကြတယ်။ ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်၊ ရက်
အနံ့စင်တောင် ဆရာတော်ကြီး စတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များပါပဲ။ ရုပ်တု
တွေရဲ့ နောက်ဘက်မှာတော့ ပုပ္ဖားတောင်ပုံကို မပီမသ
ဆွဲဆွဲထားတယ်။ အဲဒီနောက်မှာ သံတိုင်တွေနဲ့ ဝန်းခတ်
ထားပြီး “မတက်ရ၊ မအိပ်ရ”လို့ ထားမြစ်ထားတဲ့ “ဆရာ
အော် ယာယီ စံကျောင်း”ဆိုတဲ့ ဓနိမိုး တဲကျောင်းလေးကို
ဆွဲခဲ့ပါတယ်။

အနောက်ဘက် တန်ဆောင်းထဲမှာတော့ သံချောင်း
ဆွဲခံပြီး အင်္ဂါတော်တွေ လုပ်နေကြတယ်။ ဘယ်ခေတ်ကို
တယ်စားပြုတဲ့ ဘယ်အကြောင်းအရာတွေကို သရုပ်ဖော်တဲ့
အရုပ်တွေလဲ။ လုပ်ပြီး ဘယ်နေရာမှာ ထားမှာပါလိမ့်။ အဲဒီ
အဖြေကို မကြာခင်မှာပဲ သိလိုက်ရပါတယ်။ ဟိုတစ်ခေါက်
ထာတုန်းက မရှိသေးတဲ့ အုတ်တိုက်လေးပါလား။ အထဲမှာ
တော့ ကုန်းပိုင် ဘိုးဘိုးကြီး၊ ဒေဝယက္ခ၊ ဘိုးတော် သိကြား
မင်း၊ ရှင်သူငယ်တော်၊ နတ်သူငယ်တော်၊ ရေငံပိုင် ဦးရှင်
ကြီးနဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်က ငမိုးရိပ် မိကျောင်းမင်းဆိုတဲ့ အရုပ်
တွေပါပဲ။ အမယ် ဒီဘက်မှာလည်း နောက်ထပ် မိကျောင်း
တစ်ကောင်၊ မလက်တို့ မိကျောင်းဆိုပဲ။ ရှင်မွေးလွန်းမင်းနန္ဒာ
ဇာတ်လမ်းထဲက ငမိုးရိပ်နဲ့ ဦးရှင်ကြီးဟာ ခေတ်ကာလချင်းမှ
တူရဲလားလို့ ဖျတ်ကနဲ စဉ်းစားလိုက်မိသေးရဲ့။ ငယ်ငယ်
တုန်းက ကြားဖူးခဲ့တဲ့ ပုံပြင်တွေထဲက ဇာတ်ကောင်တွေကို
တစ်စုတစ်စေးတည်း တွေ့လိုက်ရတာပါပဲ။ ရှင်သူငယ်တော်ကို
မြင်တော့လည်း “မြန်မာ့ခရီးသွားနှစ်”ဆိုတာကို သတိရမိပြန်
တယ်။ ကုန်းပိုင် ဘိုးဘိုးကြီးတို့၊ ဒေဝယက္ခတို့၊ ဘိုးတော်
သိကြားမင်းတို့လည်း ဘဝချင်း မတူညီကြသူများပေပေလေ။
“အဂ္ဂိစံနံ”ရဲ့ လက်ရာကို ဘာသာပြန်ထားတဲ့ လူထု ခေါ်အမာ

ရဲ့ “ဘဝချင်းမတူသည့် တရုတ်ပြည်”ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်လိုပေါ့။
မကြာသေးခင်က လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် လုပ်ထားတဲ့
လက်ရာတွေပါ။ နောက်ခံ နံရံမှာလည်း ပန်းချီတွေ ဆွဲထား
သေးရဲ့။

ပတ္တန်းရွတ်ဆိုမယ် တန်ဆောင်းကို ပြန်ဝင်ပြီး အဲဒီပွဲ
အတွက် ကူညီပြင်ဆင်ပေးတဲ့ အလုပ်ကို ကိုယ်တို့ လုပ်ကြ
ပြန်ပါတယ်။ ကိုယ်တို့ လုပ်စရာရှိတာတွေ လုပ်ပြီးတဲ့အခါမှာ
တော့ ည ဉာရီကျော်ပါပြီ။ အတော်အသင့် ပုံပေါ်နေပြီ
ဖြစ်တဲ့ ဘုရားငုတ်တို့ကြီးကို ကန်တော့ပြီး ဘုရားမပြီးခင်နဲ့
ဘုရားကြီးတည်ပြီးတဲ့နောက်တွေလည်း လာရောက်နိုင်ဖို့
အခွင့်ရှိပါစေလို့ ဆုတောင်းခဲ့တယ်။ ဘုရားတည်ဆောက်တဲ့
ကိုက်ထီးဆောင်းအဖွဲ့ ကုသိုလ်ရှင်လုပ်သားတွေကတော့
ညဦးချုပ်တဲ့အထိလည်း လုပ်နေကြတုန်းပါ။ ပစ္စယာအဆင့်
ဆင့်ပြီးသွားပြီမို့ စေတီကြီးက အတော်တော့ ပုံပေါ်နေပါပြီ။
တည်ဆောက်ပြုပြင်ရေးလုပ်ငန်းတွေက ကြာဦးမယ်ဆိုလို့
နောက်အခေါက်တွေမှာ ဓနုတ်ကို လာရင်တော့ ရွှေရောင်
ဝင်းလင်းနဲ့ ရှစ်မြှောင်စေတီကြီးကို ပူးရမယ်ထင်ရုံလို့ စိတ်မှန်း
နဲ့ ကြည့်ညိုရင်း ညကြီးမင်းကြီး ရန်ကုန်ဘက် ပြန်ခဲ့လိုက်
တယ်။

ကြက်ဆူပင်တန်းတွေ ဝန်းရံထားတဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း
လမ်းကို လွန်ပြီးတဲ့နောက် လမ်းကောင်သွားပြီး ဒလလမ်းဆုံ
ကို ရောက်ပါတယ်။ ရွှေဓနုတ်ရဲ့ အမှောင်ညတစ်ခုကို ဖြတ်

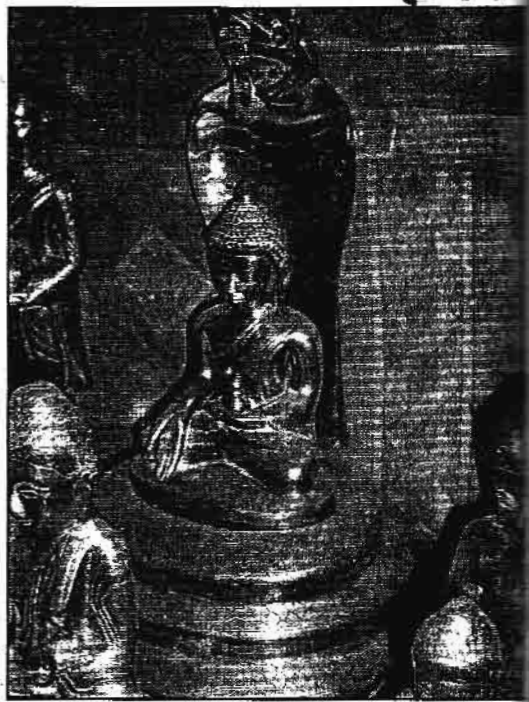
www.burmeseclassic.com

သန်းပြန်လာခဲ့တဲ့ ကိုယ်တို့ဟာ လှိုင်သာယာ၊ ဥယျာဉ်မြို့ တော်တွေကို ဖြတ်အပြီးမှာတော့ ရန်ကုန်ကို ပြန်ရောက်ခဲ့ ပြန်ပါပြီ။ ဒလဘက်ကမ်းကို လှမ်းပြီး ရွှေရောင်ဝင်းလက်နေတဲ့ နေတ်စေတီတော်သစ်ကြီး ဖွင့်မယ်နေ့ကို စိတ်ကူးနဲ့ မှန်းပြီး လည်း ဖူးမြင်လိုက်မိခဲ့။ ဘယ်ပုံ ဘယ်သဏ္ဍာန်နဲ့ ပြီးမြောက် ထွန်းပေါက်လာမယ့် စေတီကြီးပါလဲ။

ရွှေစနတ်ရဲ့ ကဏ္ဍသစ်

မိုးဦးကျစ မိုးထဲလေထဲမှာ ပထမဆုံးရောက်ရှိ ဖူး မြော်ခဲ့ဖူးတဲ့ နေတ်စေတီဝတ်တို ဘုရားပြု ဘုရားပျက်ကြီးရဲ့ ပုံရိပ်ဟာ ပွင့်လင်းရာသီ ဒီဇင်ဘာလမှာ တတိယအကြိမ် ရောက်ပြန်တော့ အိပ်မက်လိုပဲ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါပြီ။ မြေအုတ်တို့ ပြုလေရာ ကျောက်ခက် ကျောက်သားနဲ့ အစား ထိုးတယ်ဆိုပေမယ့် ကိုယ်ကတော့ ရှေးဟောင်းသူတေသန သမားပီပီ ပုံသဏ္ဍာန်သစ်နဲ့ ဖြစ်တည်လာမှာကို မလိုလား။ သမိုင်းစာမျက်နှာမှာ ရှိခဲ့တဲ့ အသွင်အပြင်အတိုင်းတော့ ရှိစေ ချင်ခဲ့တာ အမှန်ပါ။ တည်ဆောက်မှုကာလ ဒုတိယအကြိမ် ရောက်တုန်းကလည်း ပစ္စယအဆင့်တွေ လွန်စမို့ စေတီပုံက မပိုမိုတဝါးသာ။ ပြီးနေတဲ့ အုတ်ဖိနပ်တော်ဟာ ရှစ်ထောင်ပုံ မို့ မူရင်းနဲ့တော့ နီးစပ်မှုအရှိသားလိုပဲ ကောက်ချက်ချမိရဲ့။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း စေတီတော်ကြီး မူရင်းပုံတော်ကို မမြင်ဘူးခဲ့ပေသကဲ့။

ဘုရားကြီး ပြန်တည်နေချိန် ကုန်ဆုံးပြီမို့ ဒီတတိယ အခေါက်မှာတော့ ဘုရားကြီးရဲ့ ပုံရိပ်ကို အထင်အရှားမြင်ရ တော့မှာပေါ့။ သင်္ကန်းတော် မကပ်ရသေးခင်မို့ အင်္ဂတေရောင် နဲ့ပဲ ဖူးရဦးမှာပါ။ ဒီတစ်ခါတော့ ခါတိုင်းလာနေကျ လမ်းကို မသုံးဘဲ ရန်ကုန်မြစ်ကို ဇက်ဆိပ်ကနေ သင်္ဘောနဲ့ ကူးပြီး ဒလဆိပ်ကမ်းကို လာခဲ့တယ်။ ကြက်ဆူပင်စိုးတဲ့ မချော မပြေ လမ်းရိုးကိုတော့ မလွှဲရှောင်သာသေးလို့ ဖြတ်ရပြန် တယ်။ ယိမ်းထိုးနေတဲ့ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးမှာ ရင်များ တောင် ခုန်မိရဲ့။ “အိမ်ထောင်မူ-ဘုရားတည်-ဆေးမင်ရည် စုတ်ထိုး” မဟုတ်လား။ “တည်မိတဲ့ ဘုရား-လင်းအပင် နားနား” လို့လည်း စကားရှိသေး။ ပိုမိုခေတ်မီ တိုးတက်တဲ့ ကာလကို ရောက်ပြီမို့ အချိုးအစားမကျမှာကိုတော့ မပူမိပါဘူး။ ဒါပေ မယ့် ခူရင်းစေတီရဲ့ သမိုင်းတန်ဖိုးတွေ ယုတ်လျော့သွားမှာ ကိုသာ စိုးရိမ်နေမိရဲ့။ ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ် အဆောက်အဦ တွေကို ပြန်လည်ပြုပြင်တဲ့ ကမ္ဘာ့ယဉ်ကျေးမှုစံတွေအတိုင်း ရှေးမူမပျက် တည်ဆောက်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့လည်း သိနေ တယ်လေ။

အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်မွှေးဖွားလာတဲ့ စေတီတော် ကြီးဟာ စိမ်းစိုစို လယ်ကွင်းတွေအလယ်မှာ မီးခိုးရောင်ပြာ မိုင်းမိုင်းနဲ့ မားမားမတ်မတ်ရပ်တည်နေရဲ့။ စေတီတော်အဝင် လမ်းတစ်ဖက်က ကြာကန်ကြီးတွေမှာလည်း ပန်းနုရောင် ကြာပခံတွေက လန်းလို့၊ လမ်းဘေး ရေမြောင်းထဲမတော့ ပြာလဲ့လဲ့ ကြာညှိပန်းတွေက ဟိုတစ်ပွင့် ဒီကစ်ပွင့်။

အဝင်လမ်းဘေးက စေတီကြီးပြုကျခဲ့တုန်းက အပျက် အစီး အုတ်ကျိုးအုတ်ပဲ့တွေလည်း မရှိတော့ပါလား။ မိုးတွင်း လာတုန်းက အင်္ဂတေအပိုင်းအစတွေ အထပ်လိုက် အပုံ လိုက်ပါ။ ခုတော့ တည်ဆောက်ပြုပြင်ရေးမှာ လိုသလို သုံးခဲ့ ကြပြီထင်။ စေတီတော်ရင်ပြင်တံတိုင်းအတွင်းဘက် ဘုရားရင်း အထိ ကားဝင်ခဲ့တယ်။ အုတ်အုတ်သံသံ လုပ်အားပေးတွေ တော့ ဒီတစ်ခေါက် မတွေ့ရတော့။ ဘုရားတည်ဆောက်တဲ့ ကျိုက်ထီးဆောင်းအဖွဲ့ဝင်အချို့ကလွဲလို့ ကုသိုလ်ရှင် လှစ် သားတွေ ခု မလာကြတော့ပါ။ စေတီကြီးက ပြီးသလောက် ရှိနေပြီမို့ အုတ်သယ်၊ သဲသယ်လုပ်နေဖို့လည်း မလိုတော့ တဲ့အပြင်၊ ရွာသားတွေရဲ့ ရိတ်သိမ်းချိန်လည်း ဖြစ်နေလို့ပေါ့။

စေတီတော်ရင်ပြင် ဘုရားအတက်လမ်းနဲ့ မျက်နှာ ချင်းဆိုင်လောက်မှာလည်း အရင်က မရှိတဲ့ ထပ်တိုး ရုပ်တု တွေနဲ့ပါလား။ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ အရုပ်တွေထက် နတ်တွေ၊ ဘီလူးတွေ၊ အရုပ်ဖြေပျံ တာတ်

ထည်ပိုင်းကြီးသာ မြင်ခဲ့ရတဲ့ မြင်ကွင်းကနေ တည်ဆောက် ပြုပြင်ရေးလုပ်ငန်းတွေ ပြီးလုလုမှာတော့ အင်တေရောင်နဲ့ ပြာပိုင်းပိုင်း စေတီတော်ကြီးကို မြင်နေရပါပြီ။

ရွှေဓနတ်ရဲ့ ကဏ္ဍသစ်

ဓနတ်ကို ချောင်းပေါက်အောင် လာပြီးတဲ့နောက် ထီးတင်ပွဲရက်များကို ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားပွဲတော် ရက်များမို့ ရန်ကုန်ကနေ ကူးတို့သင်္ဘောနဲ့ ဒလဘက်ကူးပြီး ဓနတ်ကို ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီတွေလည်း ဆွဲနေလို့ လမ်းက ပိုတိုသွားပါတယ်။ လေနအေးအေးလေးကို ခံစားရင်း ရန်ကုန် မြစ်ကို ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ကူးနေမိရဲ့။ ကြက်ဆူမင် လမ်း ကြမ်းမှာတော့ ချောင်းကူးတံတားနှစ်စင်းကိုလည်း ဖျက်ချပြီး ပြန်ပြင်နေတာ သစ်သားတိုင်ဟောင်းတွေ ထိုးထိုးထောင် ထောင်မို့ ဘေးလမ်းလွှဲကနေ သွားရတယ်။ ကြက်ဆူပင်တန်း မှာတော့ အပင်တွေ ကျိုးတိုးကျဲတဲ့ရှိဆဲပဲ။ အနစ်ရှိတဲ့ အပင် တွေနဲ့ အစားထိုးသွားဖို့တော့ အချိန်ယူရဦးမှာပါ။ ရန်ကုန် ကို လှမ်းမြင်နေရတဲ့ အကွာအဝေးမှာ ရှိနေလျက်နဲ့ ဒီဒေသ ဟာ ဘာလို့များ မပွံ့ဖြိုးခဲ့ပါလိမ့်။ ဒေသခံ ဝစနစ်လောက် လူငယ်တစ်ယောက်က ရန်ကုန်ကို မရောက်ဖူးဘူး ဆိုလို့ လည်း အံ့သြမိရသေးတယ်။ မကြာခင်မှာတော့ သီလဝါဆိပ် ကမ်းနဲ့အတူ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးတွေလည်း ဖြစ်လာမယ်ထင် ရဲ့။

ပြီးစီးနေပြီဖြစ်တဲ့ ဓနတ်စေတီကြီးကိုလည်း ခုလို ပြန်လည်တည်ဆောက်တဲ့ခါ မူရင်းပုံတော်အတိုင်းလားလို့ သိချင်စိတ်နဲ့ မူလပုံတော်တွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မိတယ်။ တူသလိုလိုနဲ့ မတူတော့ပါဘူး။ ရွှေဓနတ်ရဲ့ မှောင်သော ညများ၊ မနက် နေခြည်သစ်ချိန်များကို မကြာခဏ မြင်ခဲ့ပါ ပြီ။ မျက်စိရှေ့မှာပဲ တစ်ခိုက်ပြောင်းလဲသွားတဲ့ စေတီတော်ကြီး ဟာ စတီးလ်ရောင်တလက်လက်၊ သုတ်ဆေး ဝါတာတာ တွေနဲ့ ရှေးမှုမပျက် မူရင်းပုံစံမဟုတ်လှတဲ့ ဆင်ဆင်တူသော နောက်ထပ် ပုံစံသစ်တစ်ခုနဲ့တော့ ဖြစ်တည်လာခဲ့ပါပြီ။

ခု မတ်လမှာ ကျင်းပတဲ့ ထီးတော်တင်ပွဲမှာတော့ လူတွေ ကျိတ်ကျိတ်တိုးနေတယ်။ တိုင်းပြည်က မျှော်၊ မမျှော် မသိရပေမယ့် မန္တလေး သိန်းတော်ရဲ့ ဓမ္မသီချင်းသံတွေက လည်း ညံ့လို့ပေါ့။ ရွှေမန်းသားလေး ဖိုးချစ် ဗလာပွဲ နွားလည်း ပြိုင်ပွဲတွေလည်း လုပ်နေရဲ့။ နေ့စဉ် လာရောက်ကြတဲ့ ဘုရား ဖူးတွေကိုတော့ စတုဒိသာ မဏ္ဍပ်တွေထိုးပြီး ရွာနီးချုပ်စပ် က ခွပ်ဒေါင်းတံဆိပ် တူညီဝတ်စုံတွေနဲ့ အလှူရှင်တွေက

ချွေးတလုံးလုံး ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးညှော်ခံနေရဲ့။ မနက်-ည ထမင်းရည်ချောင်းစီးမို့ စပါးအိတ်ထမ်းပြီး ဆန်စက်မှာ ငြှေ ကြိတ်ရသူတွေ ထင်လည်းလာပို့သူတွေလည်း မရှား။ သမိုင်း မဝင်၊ မှတ်တမ်းတင်မခံရတဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ လုပ်အား၊ ဘုရား ရှေ့ ဘယ်ဘက်မှာလည်း ပန္နက်ခုံမြင့်မြင့်ကြီးနဲ့ ကျယ်ဝန်းလှ တဲ့ သာသနာဗိမာန်တော်ကြီးလည်း ပေါ်ထွန်းလာရဲ့ ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီသမားက...

“ဒီလောက်မြင့်တဲ့ လေပြကြီးကို ကျုပ်တို့ ရွာသူရွာသား တွေ မြေပိုင်းဖို့ပေးကြတာ။ ဘာလုပ်အားခမှ ကုန်စရာမလိုတဲ့ ပြီးသွားတယ်”

လို့ အားရပါးရ ပြောပြတယ်။
ပတ္တန်းပွဲ၊ တရားပွဲတွေနဲ့အတူ စေတီကြီးပတ်လည်မှာ လည်း ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ သင်္ကန်းတွေ ကပ်လှူဖို့လို့ စည် ကားနေလေရဲ့။ စေတီတော်ပြုပျက်ကျခဲ့တုန်းက ပဲ့တင်ထပ် ခဲ့တဲ့ ငိုကြွေးသံများ၊ ငိုချိန်မရလိုက်သူတွေရဲ့ ရှိုက်သံများ သွားလေသူတွေကို သတ်ရလို့ မျက်ရည်ကို လက်ဖမိုးနဲ့ ကျိတ်သုတ်ရင်း အမှုဝေနေမယ်သူများ၊ ဆိုင်ခန်းခတွေ အပြင်ပေးပြီး အကျိတ်အနယ်ဖွင့်ထားကြတဲ့ ဘုရားပွဲရေးမှာ တော့ ပွဲလမ်းသတင်နဲ့ ကင်းဝေးနေတဲ့ ရွာသူရွာသား နယ်သူ နယ်သားတွေဟာ ကြက်ပျံမကျပါပဲ။ ဝယ်ကြ၊ ခြမ်းကြ၊ တိုးကြ၊ ဝှေ့ကြ၊ ငေးကြ၊ မောကြ၊ ပျော်ကြ၊ ရွှင်ကြပေါ့။

* * *

ကိုးစားမြင့်(မဟာဝိဒ္ဓါ၊ ဓမ္မ-သု)

စာကိုး ။
- လက်ကမ်းစာစောင်၊ သမိုင်းဝင် ဆံတော်ရှင် ဓနတ်စေတီ တော်။

၂၁ ရာစု
ဆရာဦးအောင်မိုးဇော်

EX-စာပေမိမာန်

အထက်တန်း လက္ခဏာ၊ နက္ခတ္တဝေဒဝညာပိုင်

သင်တန်းနည်းပြ

စာရေးဆရာ ဆရာမ ဝေဝေအောင်ထံမှ စာတစ်စောင်-

၃၄

နက္ခတ္တဝေဒဝညာပိုင်

(Handwritten signature)

(စာရေးဆရာမ)

၂၀၁၄ - ၁၅၀ / ၁၅၂

မန္တလေး

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်

Ph. ၂၅၀၀၄၆

၀၉-၅၁-၃၈၇၄၂

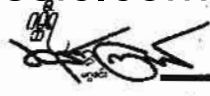
အမှတ် (၁၄)၊ ရွှေဘုန်းပွင့် ဘုရားဈေးတန်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်။ ရန်ကင်းမြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၀၇၆၈၀၈

အလုပ်ချိန် -နံနက် (၈:၃၀) မှ ညနေ (၆:၀၀)

သိဒ္ဓတ္ထကုမာရနှင့် သူတို့ငါးဦး

မောင်သာမန် (ဖီးကုန်း)

(၁)

သူတို့ငါးဦးသည် သူ့အား စိတ်ပျက်ခြင်းများဖြင့် စွန့်ခွာခဲ့ကြသည်။ ကျောခိုင်းစွန့်ခွာသွားသောသူတို့ သူသည် အပြစ်မမြင်။ သူ့အား မျှော်လင့်တကြီးဖြင့် ခိုင်တိုင် အလုပ်အကျွေးပြုခဲ့သော သူတို့ငါးဦးအား သဘာဝသက်မိပါ၏။ သို့သော် သူတို့ငါးဦး စိတ်ဆိုးစိတ်ညစ် သူတို့ကစေရန် သူ့အနေဖြင့် မည်သို့မျှ မပြောကြားခဲ့ပေ။ သူ့အား ပြောရာပြောကြောင်း ပြောမိပါကလည်း သူတို့ နှစ်လက်ခံသည် ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စေသော အကြောင်းသာလျှင် ဦးတည်နေမည်သာ ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ်၊ သူ၏ ရည်မှန်းချက် ပေါက်မြောက် မည်ဖြစ်ပါက သူ၏ထံမှ အကြောင်းအကျိုးဆက်စပ်သည် များအား ရရှိနိုင်မည်ဟု သူတို့ငါးဦး မျှော်လင့်ထားကြ သော်လည်း မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်းလည်း သူ့အား ယုံကြည်ခဲ့ မှိတ်သည်။ အားထားခဲ့ကြသည်။ အားကိုးကြီးစွာ စောင့်မျှော် မှိတ်သည်။ သူ့အား ယုံကြည်မည်ဆိုက ယုံကြည်လောက် မည်အနေအထားတွင် ရှိပါ၏။

သူဆိုသည်ကား အခြားမဟုတ်။ ကပိလဝတ်ပြည့်ရှင် သို့မဟုတ် မဟာမာယာဒေဝီတို့၏ သားရတနာ သိဒ္ဓတ္ထ သူ၏အမည်သာပင်ဖြစ်သည်။ မင်းသားသည် ဘုန်း ကံ၊ ကြမ္မာ ကံစွာဖြင့် မွေးဖွားလာသော သားတော်ဖြစ်ပါ၏။ သိဒ္ဓတ္ထ သူ၏အမည်သာ ပွားပြင်ပြီး ၅ရက်ခန့်အကြာတွင် အမည်နာမ မည်သို့ဆိုမည် မင်္ဂလာအခမ်းအနားကို ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ အခမ်းအနားတွင် ပညာတတ် ပုဂ္ဂိုလ် (၁၀၀)ယောက်အား ခေါ်၍ ဆွမ်းကျွေးပေးခဲ့ပါ၏။ ထို (၁၀၀)ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ဗေဒင်လက္ခဏာ၊ နိမိတ်တို့အား ပိုမိုတတ်ကျွမ်း လှသည်လည်း ပုဂ္ဂိုလ် (၈)ယောက်တို့အား မင်းသား၏ စိတ်တကတို့အား စစ်ဆေးစေခဲ့သည်။ ထို (၈)ယောက် သော ပုဂ္ဂိုလ်များပညာရှိတို့မှာ ရာမ၊ ဇေ၊ လက္ခဏာ၊ ဇောတိမဇ္ဈ သည်၊ သုဗောဓ၊ သုယာမနှင့် သုဒတ္တတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဂုဏ်တော်တို့၏ တွက်ချက်မှုများသည် တူညီနေကြ ပါ၏။ သူတို့၏ တွက်ချက်မှုအရ ထုတ်ဖော်၍ မင်းသား၏ ဘာသာနိမိတ်အား ဖြေကြားရာတွင်...

“အရှင်၏ သားတော်မြတ်သည် ကျွန်းရပ်လေးမည်ကို လှည့်လည်ပိုင်စိုးသော စင်္ကြာမင်းဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ အားထားရာ ဘုရားသော်လည်း ဖြစ်နိုင်ရလတ္တံ့။”

ဟု ဆိုခဲ့ကြသည်။

သို့သော် တစ်ယောက်သော ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ် “သုဒတ္တ” မှာမူ တခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မတူခဲ့ပါပေ။ သုဒတ္တ၏ ဆိုစကားအရမူ...

“အရှင်သားသည် ၃ ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်၊ လက္ခဏာတော်ငယ် အံ့ဖွယ် တစ်ဆယ်ရှိပါပြီ။ တစ်ရာရှစ်ကွက်သော စက်တော်အစုံ ပါပေ၏။ သို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သုံးဆယ်တစ်ဘုံဝယ် တစ်စုံ တစ်ယောက်သောသူမျှ အတုမရှိ အာသာဒိသအစစ် မွေ့ရည် ထွတ်ထား ဘုရားဧကန်ဖြစ်လတ္တံ့။”

ဟု ထုတ်ဖော် ဟောကြား၍ ကျန်လူ့ဘောင်တွင် ပုထုဇဉ်အသွင် တည်တံ့နေသူမဟုတ်ဟု လက်ညှိုးတစ်ချောင်း ထောင်၍ ဝင်ကြွားစွာ ဆိုခဲ့ပေ၏။

ထိုစဉ်က သုဒတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်ငယ်၏ ဟောပြောချက်အား သုဒ္ဓေါဒနမင်းအနေဖြင့် အတော်ပင် ဘဝင်မကျဖြစ်ခဲ့သည်။ ယင်းကြောင့်ပင်...

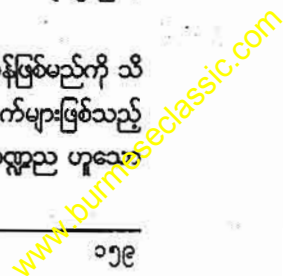
“ငါ၏ သားတော် သိဒ္ဓတ္တကုမာရသည် ဘုရားဖြစ်မည် ဆိုသော် အဘယ်သို့သော အကြောင်းအား အဓိကထား မြင်တွေ့ပြီး လူတို့၏ ဘောင်တွင် မပျော်ရွှင်ဘဲ ရှောင်လွှဲ၍ တောထွက်ပါအံ့နည်း။”

မင်းကြီး သုဒ္ဓေါဒန၏ အမေးစကားသံသည် အတန် ငယ် မာကျောသွားပါ၏။ သို့သော် သုဒတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်ငယ်မှာ ကြောက်ရွံ့မှု တစ်စုံတစ်ရာမရှိ။

“အရှင်သားသည် ကြီးမားရင့်ကျက်သော ပါရမီ သမ္မာ ပညာ၊ သတ္တိ များစွာပြည့်စုံပါပေ၏။ ထို့ပြင် တဏှာရမ္မက် ငေါက်ငမ်းခြင်းလည်း ကင်းပါ၏။ အရှင်သားသည် သူ့အို၊ သူ့နာ၊ သူ့သေနှင့် ရဟန်းတည်းဟူသော နိမိတ်လေးပါးအား ကင်သာမြင်သာ တွေ့ရှိ၍ သတိသံဝေဂ ရသဖြင့် မလွဲမသွေ မှချကေန် တောထွက်ပါလိမ့်မည်။”

ဟု သံတော်ဦးတင်လိုက်သည့်အခါတွင် အလောင်း မင်းသား ဖေမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမှာ ဗွိဟစိတ် များစွာဖြစ်ခဲ့ ရသည်။

“သိဒ္ဓတ္တကုမာရ” မင်းသား ဘုရားဧကန်ဖြစ်မည်ကို သိ ထားနှင့်ပြီဖြစ်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မျိုးဆက်များဖြစ်သည် ဝပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အဿင်နှင့် ကောဏ္ဍည ဟူသော

သူတို့ငါးဦးသည် ဘုရားကော်ပွင့်နိုင်သည့် အခြေအနေများကြောင့် သူတို့ငါးဦး ရဟန်းပြု၍ ဥရုဝေလတောဆီသို့ ထွက်လာခဲ့ခြင်းဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ယခုတော့ဖြင့် သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ၏ လုပ်ရပ်သည် သူတို့ငါးဦးအတွက် သဲထဲ ရေသွန်းသည့်ပမာ ဖြစ်ရမည်ကိုဆိုက်နေတော့သည်။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရသည် ယုံကြည်မှုအား ယိုင်နံ့ပျက်ယွင်းအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်လားဟုသော သံသယဖြင့် သူတို့ငါးဦး စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းခဲ့ရသည်။ ယုံကြည်အားကိုးမှုများ လျော့နည်းခဲ့ရသည်။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရသည် မှားယွင်းသော အတွေးအခေါ် အယူအဆတစ်ခု ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်ခဲ့ပြီလား။ သို့လော... သို့လောဖြင့် စိတ်ဒွိဟများစွာဖြင့် သူတို့ငါးဦး စိတ်ဆင်းရဲခဲ့ရသည်။

ဤ ဥရုဝေလတောသို့ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ ရောက်စဉ်က သူတို့ငါးဦးနှင့် စတင်ဆုံဆည်းခဲ့ကြသည်။ သူ၏ ကံ၊ သူ၏ အကြောင်းကို ကြိုသိထားသူမှာလည်း ပဉ္စဂ္ဂိုမည်သော သူတို့ငါးဦးပင် မဟုတ်ပါလား။ ဥရုဝေလတောတစ်ခုလုံးကို ကြည့်မည်ဆိုပါက သူတော်စင် ဆာဒူးများ ယောဂကျင့်သူ အများစုသည် ထူးထွေးဆန်းပြား၍ ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စေသည့် ကျင့်စဉ်များဖြင့်သာ လုံ့လပြုနေကြပေ၏။ တခြားသောသူများ၏ ကျင့်စဉ်များထက် ပို၍ခက်ခဲသော ကျင့်စဉ်(ဒုက္ကရစရိယာဒေကျင့်)အား သိဒ္ဓတ္ထကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ပေ၏။ သူတို့ငါးဦးသည်လည်း သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ၏ ခက်ခဲသော ကျင့်စဉ်အား သဘောကျ နှစ်ခြိုက်ခဲ့ကြသည်။

ယင်းကြောင့်ပင် သူတို့ငါးဦးသည် သူ၏ထံအပါး၌ နေထိုင်ကြ၍ တစ်နေ့လုံး ဆွမ်းတစ်လှော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သစ်သီးတစ်လုံးဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှမ်းတစ်စေ့၊ ဆန်တစ်စေ့ဖြင့် လည်းကောင်း နေရက်ပေါင်းများစွာ အလုပ်အကျွေးပြုခဲ့ပေသည်။ သူတို့ငါးဦးအနေဖြင့် သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ ဤသို့ ကျင့်ဆောင်ခြင်းဖြင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ ကျော်ရောက်လိမ့်မည်ဟု ထင်တစ်လုံးဖြင့် စောင့်မျှော်နေခဲ့သည်မှာလည်း ဖိနှစ်တင်းတင်းပြည့်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

သို့သော် သိဒ္ဓတ္ထကုမာရသည် ဘုရားကော်ပြန်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း မရှိ၊ အလျဉ်းပင် အာဟာရအား မရှိဘဲ ကျင့်ကြံတော်မူသဖြင့် သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ပိန်ရှုံ့ ကြုံလှီသွားရကာ သူ၏ လက္ခဏာတော်ကြီး၊ လက္ခဏာတော်ငယ်များသည် ကွယ်ပျောက်ခဲ့ရတော့သည်။ အာဟာရမရှိဘဲ ရာဇဂြိုဟ်သို့ မသေရုံတစ်မယ် နည်းပါးလွန်းသည်ကြောင့် လွန်စွာပင်ပန်းနွမ်းနယ်လှသဖြင့် အာနာပါနုစာအား ဝင်စားနိုင်ခြင်း မရှိ။

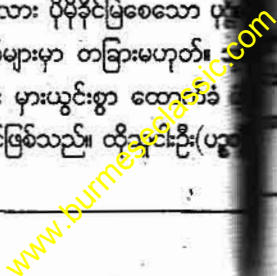
ချိန့်ကာ စကြိုဦး၌ အားအင်ပြတ်လပ်လျက် ခန္ဓာကိုယ်၌ ခဲ့ရသည်။

ယင်းအခါမှပင် ဘုရားအဖြစ် ရောက်ရှိရန် ဤသော ကျင့်ဆောင်မှုသည် လုံးဝ မှားယွင်းနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ သုံးသပ်မိပေတော့သည်။ ယင်းဖြစ်ရပ်ပတ်သက်၍ သူတို့ငါးဦးအားလည်း အပြစ်မဆိုသာမိ သူ့အနေဖြင့် ဥရုဝေလတောသို့ မရောက်မီကာလက ထိုသော တောအုပ်တစ်ခု၌ လောကီစွာန်ကို စီးဖြန်းနေကာ လာမအမျိုး၌ ဖြစ်သော ရသေ့ထံသို့ ကပ်၍ အာသဝ် ခဲ့သည်ကြောင့် လောကီစွာန် ခုနစ်တန်ကို ရရှိပြီး ဖြစ်သော်လည်း တစ်ဖန် အထက်စွာန်အား စီးဖြန်းနေသော ဥဒက ရသေ့တို့၌ အထက်စွာန်အား နီးနှောစီးဖြန်းခြင်းဖြင့် ရှစ်သော သမာပတ်ကို ရရှိပြန်ပါ၏။

သို့သော် သူ့အနေဖြင့် အမျိုးမျိုးအထွေထွေ စွာန်သမာပတ်ရရှိသော်ငြားလည်း မြတ်သော သတ္တဉာဏ်ရနိုင်ခြင်းကား မဟုတ်ပါပေ။ ဆက်လက်၍ ကြီးရှာဖွေဦးမည်ဟု ဆင်ခြင် စဉ်းစားမိပါ၏။ ထိုသို့ ဆင်ခြင်သည့်အတိုင်း ဆက်လက်၍ ရှာဖွေနိုင်ရန် ရည်မှန်းသူ သူသည် ဥရုဝေလတောသို့ အရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဥရုဝေလတောသည် တောတောင် သဘာဝတရားပြည့်စုံပါ၏။ သားရဲ တိရစ္ဆာန်များလည်း ရှိပါ၏။ ထိုသို့တော၌ စွာန်သမာပတ်၊ ယောဂီကျင့်စဉ်များအား အတကုတ် လုံ့လပြုနေကြသော ဗြဟ္မဏများ၊ ဆာဒူးကြီးသူတော်စင်များလည်း ရှိနေကြပါ၏။ တောသို့ ရောက်သော သူတွေ့နေ မြင်နေရသည်များမှာ ဆင်းရဲဒုက္ခတို့ဖြင့် ရောသော ရောဂါကျင့်စဉ်များသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုကျင့်စဉ်သည် ကော်မုချ၊ သဗ္ဗညုတ ရွှေဥာဏ်တော်ရရှိနိုင်သော မရရှိနိုင် ဆိုသည်ကို ဒွိဟများဖြင့် ထွေပြားခဲ့သော်လည်း ထိုကျင့်စဉ်အတိုင်း သင့်တော်လိမ့်မည်ဟု ယေဘုယျ ထင်မိခဲ့ဟန်ရှိပေ၏။ သို့သာမက ပါရမီတော်များဖြင့် လာမကောင်းသောသူအဖို့ မည်သို့သော နည်းနိဿယများဖြင့် မည်ပင် ကျင့်ဆောင်ပါစေ၊ အမှန်ပင် လိုရာကို ရောက်နိုင်သော ဟု ယေဘုယျအမြင်ဖြင့် စဉ်းစားမိခဲ့သည်။

ထိုသို့သော ဆင်ခြင်မှုတို့အား ကန့်ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ လုံးဝ ထောက်ခံနေသည့်အလား ပိုမိုခိုင်မြဲစေသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ချီကြပါ၏။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်များမှာ တခြားမဟုတ်။ မှားယွင်းသော ကျင့်စဉ်အား မှားယွင်းစွာ ထောက်ခံကျင့်နေသည့် သူတို့ငါးဦးပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ငါးဦး(ပဉ္စ

သို့
အထူးထုတ်

သိဒ္ဓတ္ထကုမာရဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိချိန်တွင် အဆန်၍ အကျိုးအကြောင်း၊ အကြောင်းအကျိုးသည် တရားများ နာကြားလိုသော တူညီသော သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

(၂)

အသင်မင်းသား... ဤတော ဤတောင်သို့ ရောက်အချိန်အား နှစ်များစွာ စောင့်စားခဲ့သောသူများမှာ တို့ ငါးဦးသာ ဖြစ်ပါ၏။ အသင်မင်းသား ဘုရားစင်စစ် ခြင်္သေ့ပါက ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားရှင်၏ တရားစစ် နာရန်အား နာယူလိုခြင်းကြောင့် သင်ရှိသော ဤ ဥရုတောသို့ ကြိုတင် လာရောက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အသင်မင်းသား... မိမိ၏ လိုရာကို ဆန္ဒပြီးမြောက်အောင်ပန်းဆွတ်ယူပြီး ဘုရားအဖြစ် ကေနရောက်ရှိရာ ရပ်သဘော၊ နာမ်သဘော ချုပ်တည်းနိုင်စွမ်းရှိသည်သော အကျင့်(ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်)သည်သာ တည်ငြိမ်ကန်စွမ်းရှိသည်။

ဟု သူတို့ငါးဦးမှ သူ့အား ပြောခဲ့မည်သာ ဖြစ်ပေ၏။ သူ၏ ယေဘုယျ တွေးခေါ်မှုများနှင့် သူတို့ ငါးဦး၏ သူတော်များသည် ထပ်တူမျှ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် မဟာ ဖြစ်သည် သိဒ္ဓတ္ထကုမာရမှာ ဤမည်သော ဆင်ရဲပင်ပန်း ကျင့်စဉ်အား မှားယွင်းစွာ ကျင့်ဆောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့သော မှားယွင်းသော ကျင့်စဉ်သည် ဘုရားမဆိုနှင့် နတ်သီကြားပင် ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ လွန်စွာ စင်စစ်သော မှားယွင်းသည့် အကျင့်ဖြစ်သည်ကို သည်သဘောပေါက်သည့်အချိန်တွင် ပြင်ဆင်ပြောင်းလဲခြင်းကို သူသည် နားလည်ထားပါ၏။

သိဒ္ဓတ္ထကုမာရသည် မှားယွင်းသော အကျင့်ကြောင့် အင်အား မှားယွင်းလဲသည့်အခါတွင် ဝိုင်းဝန်းပြုစုသူများမှာ ခြားသူများမဟုတ်။ သူတို့ငါးဦးသာ ဖြစ်ပါ၏။ အားအင် ခံနိုင်၍ သေလုမတတ် ခံစားရသည့် ကျင့်ဆောင်မှု၌ မှားယွင်းလဲ၊ ဝီရိယတို့အား မင်းသားမှ လျော့ခဲ့သည်ရှိသော် သို့ငါးဦး ဖျော်လင့်ထားသည်များ လက်လွတ်ဆုံးရှုံးရဖွယ် ဖြစ်ပါ၏။

သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သော ပင်ပန်း နှမ်းသည် ကျင့်စဉ်အား အမှန်ယူဆထားသည့် သူတို့ သူတို့အနေဖြင့် အလောင်းမင်းသား သိဒ္ဓတ္ထမှ ထိုကျင့်စဉ် လွှဲဖယ်ခဲ့သည်ရှိသော် လက်ရှိအခါသမယ၌ ဘုရားပွင့်

ခြင်းမရှိသည့်ပြင် မိမိတို့သည်လည်း ဘုရားနှင့် မကြုံကြိုက် တော့မည့်အဖြစ်၊ ဘုရား၏ ဒေသနာတော်များ မနာကြားရ သည့်အဖြစ်များ ဖြစ်ပေါ်လာမည်ကို အထူးပင် ပူပန်မှုများစွာ ဖြင့် စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သူတို့ငါးဦးသည် သူ၏ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုအပေါ်၌ စိတ်ကုန်၍ ပြောင်းလဲသွားမည်ကို အထူးပင် စိုးရိမ်ပူပန်ခဲ့ကြ သည်။ ယင်းကြောင့်ပင် အားအင်ပြတ်လပ်၍ လဲကျနေသော သိဒ္ဓတ္ထကုမာရအား သူတို့ အစွမ်းကုန် ပြုစုခဲ့ကြသည်။ အားပေးစကားများ အဆက်မပြတ် ပြောကြားခဲ့ကြသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ၊ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရသည် မိမိ၏ စိတ် သန္တန်၌ ဖြစ်ပေါ်နေပြီးဖြစ်သော ဆင်ခြင်မှုတရားများအား သူတို့ငါးဦးအား ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ ဖွင့်ထုတ် ပြောကြားသည်ဆိုပြီးတော့ သူတို့ငါးဦး လက်ခံနိုင်မည်မဟုတ် ပေ။ ဤနေရာတွင် သူတို့ငါးဦး၏ မသိခြင်းအား နားလည် သိရှိလိုက်ရသော သူ့အနေဖြင့် သူတို့ငါးဦးအား အထူးပင် ကရုဏာသက်ခဲ့ရတော့သည်။

သိဒ္ဓတ္ထကုမာရအနေဖြင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိရန် မှာ ဖြန့်တိုင်တိုင် ပင်ပန်းဆင်ရဲသော ကျင့်စဉ်အား လက်တွေ့ ကျကျ ကျင့်ကြံခဲ့ပါ၏။ ထိုသို့ လက်တွေ့ကျကျ ဆောင်ရွက် ခြင်းဖြင့် ထိုအကျင့်ဖြင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိနိုင်သည် ဆိုသည်ကို လုံးဝ လက်သင့်မခံနိုင်သောအဖြစ်သို့ ဆိုက် ရောက်ခဲ့ရသည်။

သတ္တဝါတို့၏ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ဓမ္မတာ သဘောသဘာဝ အရ သဒ္ဓါလွန်လျှင် ကျွံသည်၊ ပညာလွန်လျှင် ဆွံသည်၊ ဝီရိယလွန်လျှင် ပြန်သည်၊ သမာဓိလွန်လျှင် တွန့်သည်၊ သတိသာလျှင် လွန်သည်မရှိ၊ လိုအပ်သည်သာ ရှိပေမည်။ ထိုသို့ ဆင်ခြင်ပြီး ဆင်ခြင်ရင်းဖြင့် အာဟာရကို မျှစေလျက် ကိုယ်လက်ဖြည့်တင်း၍ သဒ္ဓါနှင့် ပညာ၊ ဝီရိယနှင့် သမာဓိ ကို မျှတစေတော့အံ့ဟု သူ့အနေဖြင့် စိတ်ကို ပိုင်ပိုင်ဆုံးဖြတ် နိုင်ခဲ့တော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် သူသည် မြို့ရွာများသို့ ချဉ်းကပ်၍ ခံအပ် သော ဆွမ်းအား ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ ဘုဉ်းပေးခြင်းဖြင့် လတ်တလော အကျိုးရလဒ်ကား ပျောက်ကွယ်လုနီးပါးဖြစ် နေသော မဟာပုရိသ လက္ခဏာတော်တို့သည် ပေါ်မြဲ ပြကတော့အတိုင်း ပြန်လည်၍ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တော့သည်။

သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ၏ အမှတ်မထင်ပြောင်းလဲ ကျင့်ဆောင် သော လုပ်ရပ်ကြောင့် သူတို့ငါးဦးသည် တုန်လှုပ်ခောက်ခွား ခြင်းကြီးစွာဖြင့် ဝမ်းနည်းပူဆွေးသွားရသကဲ့သို့၊ သူ့အပေါ်

www.burmeseclassic.com

ထားရှိသော မျှော်လင့်ချက်များ ရုတ်တရက် ပြိုကွဲ ပျက်လွင့် သွားခဲ့ရပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူတို့ငါးဦးသည် သူတို့၏ မျှော်လင့်ခြင်းရောင်ခြည် ပျက်သုဉ်းသွားရသည်ကဲ့သို့ သိဒ္ဓတ္ထ ကုမာရအားလည်း မကျေမလည်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

“ငါတို့ အနှစ်နှစ်အလလ မျှော်လင့် အားထားလာခဲ့ သမျှ လုံးဝဥသပ့် ဆုံးရှုံးခဲ့ရချေပြီ။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ လုပ် ရပ်သည် ငါတို့၏ စိတ်နှလုံးအား မကြည်မလင်ဖြစ်ရချေ၏။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရသည် ဖန်စံတိုင်အောင် ခြိုးခြံစွာ ကျင့်သည့် ကျင့်စဉ်အား ကျင့်ခဲ့သည့်တိုင် ဘုရားမဖြစ်ဘဲ ရှိခဲ့ပေသည်။ ယခုဆိုပါက ပို၍ပင် ဆိုးချေတော့မည်”

ဟု အချင်းချင်းပြောဆို တွေးထင်ကြ၏။ သူ့အား စိတ်ပျက်စွာ စွန့်ခွာ ကျောခိုင်းလျက် ဣသိပတန မိဂဒိဂုန် တောဆီသို့ သူတို့ငါးဦး ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ၍ ထွက်ခွာသွား ကြပေတော့သည်။

(၃)

သူတို့ငါးဦးသည် သူ့အား ကျောခိုင်း၍ စွန့်ခွာသွားကြ ပြီဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရသည် မိမိကိုယ်ကိုယ် မိမိ ယုံ ကြည်သူဖြစ်၏။ ရှေးကာလများမှပင် ပါရမီတော်များအား ဖြည့်စွမ်းလာခဲ့သည့် မဟာပုရိသ ဖြစ်ပါ၏။ ထို့ပြင် အိုသူ၊ နာသူ၊ သေသူ ဟူသော ဆင်းရဲသည် ပြုယုဂ်များအား မြင် တွေ့ ခံစားခဲ့ရသကဲ့သို့ လွန်စွာငြိမ်းအေးသည့် ရဟန်းကို လည်း သူကိုယ်တိုင်တွေ့ရှိခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။ ယခုအခါတွင် သူသည် မလွဲမသွေ ဘုရားစင်စစ် ကေနံဖြစ်ရမည်ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်ပိုင်ပိုင်ချထားခဲ့ပြီမို့ ဆက်လက်၍ သူတစ်ဦး တည်းသာ အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်အရ ကျင့်ဆောင်တော် မူခဲ့သည်။

သူ့အနေဖြင့် ပင်မန်းဆင်းရဲသော အကျင့်အား ကျင့် စဉ်အခါက ကျောက်ခဲ ဆီကြိတ်ရသကဲ့သို့ မည်ကဲ့သို့မျှ အကျိုးမထင်၊ လမ်းမှားခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က လမ်းမှားနေ သည်ကို လမ်းမှားသည်ဟု မမြင်မိခဲ့ပေ။ ကြိုးစားသူ သိဒ္ဓတ္ထ ကုမာရနှင့် အားပေးသူ သူတို့ငါးဦးသည် အမှန်တရားအား မမြင်မိဘဲ ကျင့်ဆောင်မှုများသည်လည်း မှားယွင်းခဲ့ရသည်။ ယခုအခါတွင် ကြာကြာဝါးတော့ ခါးမှန်းသိ ဆိုသကဲ့သို့ ဇုဂ္ဂရစရိယဟူသော လမ်းမှားအကျင့်အား ဖယ်ရှားပြီး မန္တိမ ပဋိပဒါဟူသော အလယ်အလတ်ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြည့်ရာ မှ လမ်းမှန်ကို ရောက်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်ကာလများ တွင် သူတို့ငါးဦးသည် မျှော်လင့်ချက်ဝေးပြီဟူသော မှတ်ချက် ဖြင့် မိဂဒိဂုန်တောဆီသို့ ရှောင်ထွက်သွားခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။

သိဒ္ဓတ္ထကုမာရနှင့် သူတို့ငါးဦး၏ တွေ့ဆုံကြုံကြုံ ဖြစ် များ၏ နောက်ဝယ် ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထသည် ဘုရား စင်စစ်ဖြစ်ဖို့ရန် အခြေအနေကောင်းများ ဆက်တိုက်ကြံ ခဲ့သည်။

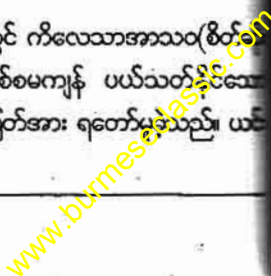
ပထမအဆင့်အနေဖြင့် အိပ်မက်ကြီး ငါးခုကို သတ္တမ ၁၀၃ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၄ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ ညအခါ၌ ထူးခြားစွာ မြင်မက်ခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ အိပ်မက်ငါးအင် မြင် ခဲ့ပြီးနောက် ငါသည် ဘုရားစင်စစ် ကေနံဖြစ်မည်ဟု ကိုယ်မိမိ ယုံကြည်ချက်ထားနိုင်ခဲ့သည်။

ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့် သေနန်းဂုံးရွာကြီး၏ အ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်၌ ထွန်းလင်းသော ကိုယ်တော် ကိုယ်ဝါ တောက်ပခြင်းဖြင့် စံနေစဉ် မဟာသေန သူကြွ ခဲ့၏ သမီး သုတတာ၏ ယနာနိဆွမ်းအား ရွှေခွက်ဖြင့် အစ ခံခဲ့ပေသည်။ ယင်းနောက် နေရသူရာမြစ်၏ သုပ္ပတိဦး ဆိပ်ကမ်းတွင် ဘုရားအလောင်း သိဒ္ဓတ္ထသည် ရေချိုးပြီး သ နောက် ယနာနိဆွမ်း ၄၉လှတ် ဘုဉ်းပေးတော်မူခဲ့သည့် ယင်းနောက် ဘုရားဖြစ်မည်ဆိုပါက ရွှေခွက်သည် ရေညှာ ဆန်တက်ပါစေဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး ရွှေခွက်အား ရေထဲ မျှော်လိုက်သည်တွင် ရွှေခွက်ဟာ ရေညှာဆန်တက်ခြင်းဖြင့် ဘုရားဖြစ်မည် နိမိတ်ကောင်းများ ပြခဲ့ပေသည်။

တစ်နေ့တကာလတွင် နေရသူရာမြစ်နားရှိ အင်ကြာ တောတွင် တရားရှုမှတ် ဆင်ခြင်တော်မူခဲ့သည်။ ဗောဓိဝိသိ သို့ ကြွတော်မူရာ လမ်းခရီး၌ သောတ္တိယ မြက်ထမ်းသမ လျှာသော မြက်ရှစ်ဆုပ်ဖြင့် ဗောဓိပင်အောက်၌ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဖြန့်ခင်းလိုက်ရာ ၁၄တောင် ပမာဏရှိ အပ္ပရာဇိတ ပဏ္ဍိ တော် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရပေသည်။ အလောင်းတော်မြတ်သည် အပ္ပရာဇိတ ပဏ္ဍိတော်ပေါ်တွင် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်ထေ မှုပြီး နေမဝင်မိမှာပင် ဒေဝပုတ္တမာရ်ခေါ် မာရ်နတ်ရန်အား အလွယ်တကူ အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ညဉ့်ဦးအခါတွင် သံသရာတွင် ဖြစ်ခဲ့သော ဘဝအားလုံး အား မြင်နိုင်စွမ်းသည် ပုဗ္ဗေဒီဝါသညာဏ်မြတ်အား ရရှိခဲ့ ပေသည်။ ထိုနောက် ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် မည်မျှဝေစေ မည်မျှကာဆီးထားထား အတားအဆီး အပိတ်အဆို့စ ထွင်းဖောက် မြင်နိုင်သော ဒိဗ္ဗစံက္ခဉာဏ်တော်မြတ်အား ရခဲ့ပြန်ပေသည်။

မိုးသောက်ယံအချိန်တွင် ကိလေသာအာသဝ(စိတ်ဝင် စိတ်ညစ်မှန်သမျှ)အား တစ်စမကျန် ပယ်သတ်နိုင်သော အာသဝက္ခယ ဉာဏ်တော်မြတ်အား ရတော်မူခဲ့သည်။ ယင်း

ပြည် အထူးထုတ်

သစ်ရာဟူသမျှအား အကုန်သိမ်းနိုင်စွမ်းသော သတ္တုတူးတော်အား တစ်ဆက်တည်းရပြီးသည့်နောက် သုမေစာ မျှော်လင့်တောင့်တခွဲရသော ဘုရားအဖြစ်သို့ မဟာ ဘုရားရှင် ၁၀၃ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့(နောက်နေ့ နေ့)အချိန်တွင် ရောက်ခဲ့ပေတော့သည်။ ထိုစဉ်မှစ၍ ဘုရားတော်၊ ကံတော်၊ ဉာဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားရှင်တို့အား ကျင့်စစ် ကော်းအမှန်ဖြစ်တော်မူခဲ့ပြီး လူ၊ နတ်၊ ဝိညာဉ်တို့၏ အားကိုးအားထားရာလည်း ဖြစ်တော်မူခဲ့ပြီးဖြစ် သည်။

ဘုရားရှင်အဖြစ် ရောက်တော်မူပြီးနောက် မဟာဗောဓိ ဝိသုဒ္ဓိတိုက်ရှိ ခုနစ်ဌာန၌ ခုနစ်ရက်စီ၊ ပေါင်း ၄၉ရက် အထိ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ပေသည်။ ဘုရားရှင်သည် အလီလ ညောင်ပင်ရင်းသို့ ကြွတော်မူစဉ် ရာမညတိုင်း ဘုရားလာပ ဇနပုဒ် ပေါက်ရဝတ်မြို့မှ တဖဿနှင့် ဘလ္လိက တို့သည်ညီနောင်မှ ကြွက်ကျစ်မုန့်များဆပ် မုန့်များကို ကပ် ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်မှ ဒွေဝါဒိက သရဏဂုံနှစ်ပါးနှင့်တကွ ဆွတ်မြတ် ရှစ်ဆူကို ကုန်သည်ညီနောင်တို့အား ကိုးကွယ် နှီးမြှောက်တော်မူခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ဘုရားကေန စင်စစ်ဖြစ်နေပြီးဖြစ်သော်လည်း ဝိဒီရန်တော၌ ရှိနေသော သူတို့ငါးဦးမှာ ယုံမှား သံသယရှိ နေတုန်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၄)

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် မိမိ ဘုရားမဖြစ်မီကာလ ဥဂ္ဂဝေလ တော၌ ဖြစ်ပျက်သမျှအား ပြန်လည်ဆင်ခြင်မိပေသည်။ မိမိ ဘုရားအဖြစ်ရောက်ရှိရန် စောင့်စားနေသူများဖြစ်သည့် သူတို့ ငါးဦး (သို့မဟုတ်) ကောဏ္ဍည၊ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်နှင့် အဿဝိ ဟူသော သူတို့ငါးဦးအား တစ်ခုခုဆောင်ရွက်ပေး ဆဲလှသော စိတ်ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါ၏။

ထို့ပြင် ဘုရားမပွင့်မီကာလများ၌ အိန္ဒိယပြည်တွင် ဆေးကျမ်းလာ ဗြဟ္မဏဟု ခေါ်ဆိုသည့် ဟိန္ဒူဝါဒအား ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူ များပြားခဲ့ပါ၏။ ထိုဝါဒသည် ဗြဟ္မာကြီး များ ဖန်ဆင်းသော ဝါဒဟု ယုံကြည်ကြပြီး ဗြဟ္မဏများမှ ဟောဗြဟ္မာကြီးများ၏ ရင်သွေးမှ ဖြစ်ပေါ်သူများဟု ဆိုကြ ပေသည်။ တခြားသောသူများမှာ ခြေဖမိုး စသော ယုတ်ညံ့ သောနေရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသူဟု ယုံကြည်ယူဆခဲ့ကြပြီး လူတန်းစားခွဲခြားမှုများ ရှိခဲ့ပေသည်။ ထို့ပြင် လူတို့၏ ခန္ဓာ ဘိယံထဲ၌ အတ္တဟူသော ထူးခြားသော ဓာတ်ရှိသည်ဟု

ယူဆကြသည်။ ရုပ်နှင့် ခန္ဓာသာ သေဆုံးပျက်ပြယ်သွားသော် လည်း အတ္တသည် မည်သည့်အခါမျှ မသေဟူသော အတ္တ ဝါဒသည် လွှမ်းမိုးထွန်းကားလျက် ရှိနေပေသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ အယူအဆသည် ထိုသို့မဟုတ်။ အတ္တဝါဒီသမားများနှင့် ပြောပြောကြီး ဆန့်ကျင်လျက် ရှိပေ၏။ ဖြစ်ပြီးနောက် ပျက်ရသည်ဟူသော အနတ္တဝါဒ အပြင် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ရှိသေလေးစားကြသော လက်ရေ တစ်ပြင်တည်း ဝါဒများပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဘုရားရှင်သည် မိမိနှင့် ဆန့်ကျင်နေသော ဝါဒကြားတွင် တရားဟောရမည် ကို ဝန်လေးနေမိပေသည်။ ထိုစဉ်ကာလတွင် သဟမ္မတိ ဗြဟ္မာမင်းကြီးမှ...

“အရှင်ဘုရား... တရားစကြာကို လှည့်တော်မူ၍ လောက၏ အပူကို ငြိမ်းအေးပေးတော်မူပါ ဘုရား။”

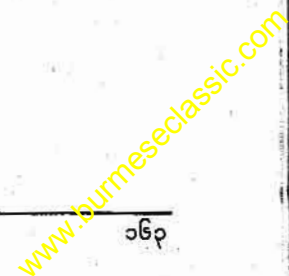
ဟု လျှောက်ထား တောင်ပန်းမှုကြောင့် ဘုရားရှင်သည် တစ်ဆယ့်ရှစ် ယူဇနာဝေးကွာသော ဗာရာဏသီပြည်အနီးရှိ သူတို့ငါးဦးရှိရာ မိဂါဒါဝန်တောသို့ ကြွချီတော်မူခဲ့ပေသည်။

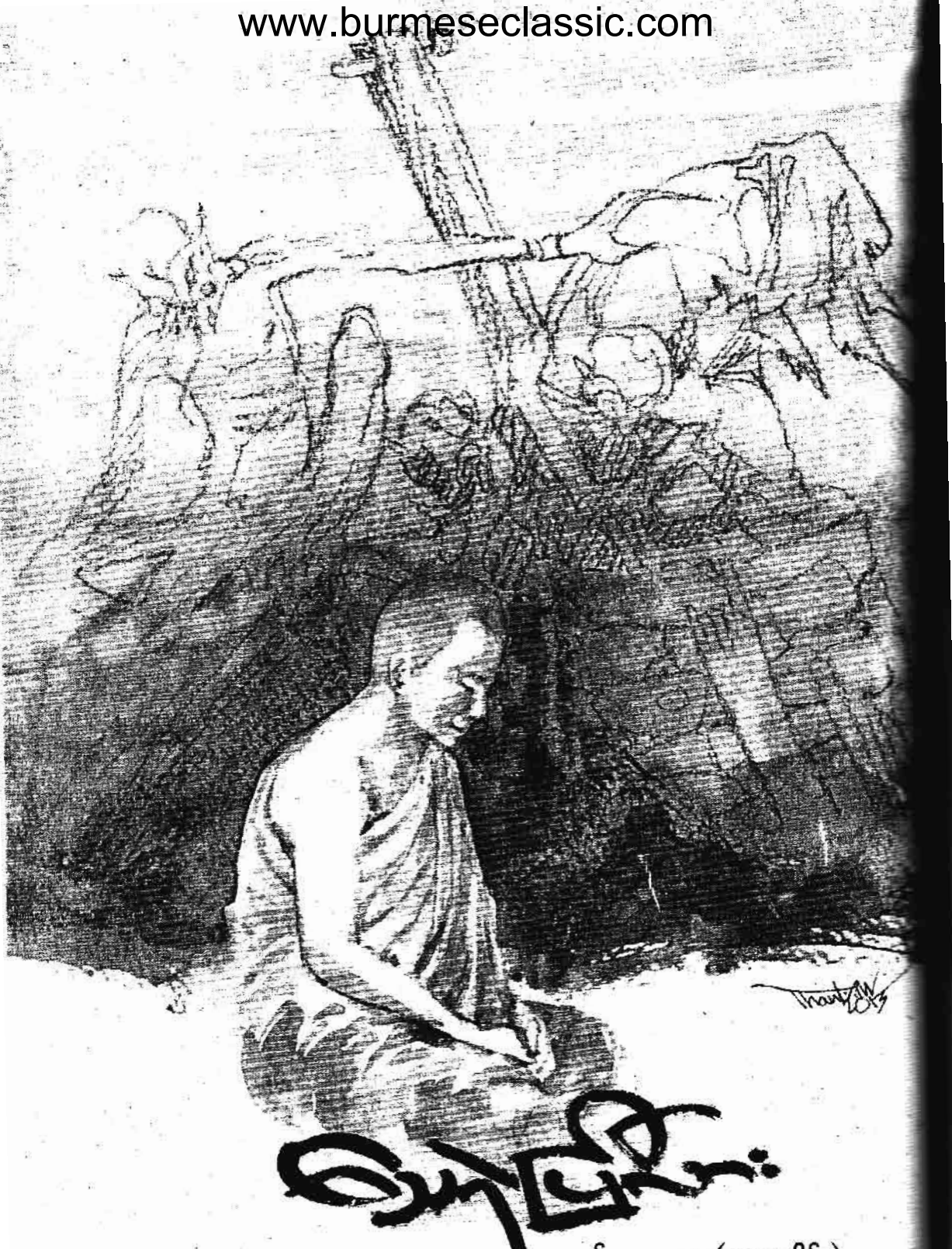
မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ စနေနေ့တွင် ပဉ္စဝဂ္ဂိ ငါးဦးတို့အား တရားဦး မွေစကြာ ဟောကြားတော်မူ ခဲ့ပေသည်။ ပထမနေ့တွင် သူတို့ငါးဦးထံမှ ကောဏ္ဍညသည် သောတာပန်ဖြစ်သွားပေသည်။ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် တစ်ရက် မှစ၍ ကျန်လေးဦးမှာ တစ်ရက် တစ်ပါးကျ သောတာပန် ဖြစ်သွားကြပြီးနောက် လပြည့်ကျော် ၅ရက်နေ့တွင် ဘုရားရှင် မှ အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို ဟောတော်မူသည့်အခါတွင်မူ သူတို့ငါးဦး(ပဉ္စဝဂ္ဂိ)မှာ ခြွင်းချက်မရှိ ရဟန္တာများ ဖြစ်သွား ကြပါလေ၏။

* * *

မောင်သာမန်(မီးကုန်း)

- မှီခြမ်း
- ဝိနတ္တပကာသနီ၊
- ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်း။

ကျွန်ုပ်တို့

အရှင်ဉာဏဝရ (သာပေါင်း)

ပုထုဇဉ် လူသားမှန်သမျှတို့သည် မိမိတို့ အသက်ရှင်
သန်မှုကို လိုလားကြသည်နှင့်အမျှ သေခြင်းတရားကိုမှ
လွန်စွာကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်တတ်ကြသည်မှာ ဓမ္မတာပင်
ဖြစ်ပါတယ်။

၇ နေပြည် အထူးထုတ်

“နင် သေရဲပြီလား” ဆိုတဲ့ စကားကို မကြားလို့ မမြင်ဘဲ မတွေ့ကြုံလိုက်ပါ။ မိမိတို့ သေခြင်းအကြောင်းကိုမူ မတွေးကြပါ။ သေမယ်အကြောင်း မတွေးတဲ့အပြင် “နင် သေသက်ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ” စသည်ဖြင့် မေးတာတောင် မရှိသိပ်မပြောချင်ကြပါဘူး။ သေမင်းကြားသွားမယ်တဲ့။ သေမင်းဆိုတာ ဟိုးအဝေးကြီးမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်ရဲ့ နှုတ်ကော်ဟာ သေမင်းကြီးပဲ။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သေမင်းမရဏ ခဲ့ သယ်ကျွန်တော် ငရာက ဒီအန္တရာကိုယ်ကြီးကို ခေါ်ဆောင် ခဲ့ အခု ကိုယ်အန္တရာ ကိုယ်ပြန်ကြည့်ပါဦး။ ငယ်ရုပ်နဲ့ မတူ ဘူးဘူး။

အမှန်က လူသားတိုင်း မြတ်ဗုဒ္ဓ မိန့်မှာခဲ့တဲ့ မိမိတို့ သေခြင်းသဘောတရားကို အမြဲဆင်ခြင်နေခြင်းဖြင့် မရဏာ သေသတ် ဘာဝနာကို နေ့စဉ် ပွားများနေသင့်ပါတယ်။

သတ္တဝါတိုင်း၊ လူသားတိုင်းဟာ ကွေးသောလက် ဆွဲမိ ဆွဲသောလက် မကွေးမိ သေခြင်းတရားက အလွန် သွင်မြန်တတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘုရားရှင်လက်ထက်က ချားနားတော်များ သေခြင်းတရား ဆင်ခြင်ကြရာမှာ ပထမ ချားနားက တစ်ရက်အတွင်း သေရလိမ့်မယ်လို့ ဆင်ခြင် ဘယ်။ ဒုတိယ ချားနားက နေ့အတွင်း သေရလိမ့်မယ်။ တတိယ ချားနားက နေ့ဝက်အတွင်း သေရလိမ့်မယ်။ စတုတ္ထ ချားနားက ဆွမ်းတစ်ကြိမ်စာအတွင်း သေရလိမ့်မယ်။ ပဉ္စမ ချားနားက ဆွမ်းလေးငါးလုတ်အတွင်းမှာ သေရလိမ့်မယ်။ ဆဋ္ဌမ ချားနားက ဆွမ်းတစ်လုတ်အတွင်းမှာ သေရလိမ့်မယ်။ သတ္တမ ချားနားက ဆွမ်းတစ်လုတ်စာတစ်ဝက်အတွင်းမှာ သေရလိမ့်မယ်။ အဋ္ဌမ ချားနားက ထွက်သက် ဝင်သက် အတွင်းမှာ သေရလိမ့်မယ်လို့ ဆင်ခြင်တဲ့အကြောင်း မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ကို လျှောက်တော့ ဘုရားရှင်က ပထမမှ သတ္တမ အထိ ချားနားများကို ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး အဋ္ဌမ ချားနားကိုတော့ မေ့မလျော့သော သတိရှိသူဟု ချီးမွမ်းတော်မူပါသည်။

(အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ ဒုတိယ၊ ပဏ္ဍာသကာ၊ ယမကဝဂ်၊ ပထမ မရဏ သတ်သုတ်)

ယခုခေတ် ရဟန်းတွေရော၊ လူတွေပါ အားလုံး “ငါ တို့ ဒီနေ့သေကြပါလိမ့်မယ်” လို့ ဘယ်သူမှ တွေးကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ အကယ်၍ တွေးကြမယ်ဆိုလည်း နည်းပါးလိမ့် မယ်။ ကဲ - များသောအားဖြင့် ဘာတွေ တွေးနေကြသလဲ။ သောဘရဲ့ အခြေခံ တိုက်မရှိသူက တိုက်ကို ဘယ်လိုနည်း ဖြင့် ရအောင်လုပ်ရမလဲ၊ ကားမရှိသူက ကားလိုချင်ပြန်တယ်၊ နန်းမရှိသူက ဖုန်းလိုချင်ပြန်တယ် စသဖြင့် မိမိတို့လောဘ

ရဲ့ ဆွဲဆောင်မှုအားလုံးလိုချင်ကြတယ်။ တစ်ခုခုရင် နှစ်ခုလို ချင်ပြန်တယ်။ ဒီဟာ ရပြန်တော့ ဟိုဟာ လိုချင်ပြန်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်နေတဲ့ တိုက်က ကိုယ်ပြန်သတ်လိမ့်မယ်လို့ ဘယ်သူမှ မတွေးမိကြဘူး။ သဘာဝသောအန္တရာယ် ကံတရား ကြောင့် တိုက်ကို မီးလောင်မယ်၊ ငလျင်လှုပ်မယ်၊ မှန်တိုင်း တိုက်မယ်၊ မမြင်ရတဲ့ ကံတရားကြောင့် အဲဒီတိုက်က ကိုယ် သေရလိမ့်မယ်လို့ မတွေးမိခဲ့ပေမယ့် ဒီနေ့လို ခေတ်ကြီး များစွာရှိပါလိမ့်မယ်။

ကဲ - ကိုယ်စီးသွားတဲ့ ကား သေခြင်းတရားကို မမျှော်လင့်စေကာမူ ကိုယ်ရဲ့ ကံတရားကြောင့် ကိုယ်ကား ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း တခြားကား မကောင်းပြန်ရင် ကိုယ်စီးသွားတဲ့ကားက ကိုယ်ပြန်သတ်တတ်ပါတယ်။ လောကတွေ့မြင် ကြားသိရတဲ့ အကြောင်းတွေ များစွာရှိပါ တယ်။

မြတ်စွာဘုရားက အဘိဓာန်သုတ်မှာ သေခြင်းကို မပြတ် ဆင်ခြင်ရမည့် နည်းလမ်းကို ဟောတော်မူပါတယ်။ သေခြင်း တရားကို အမြဲဆင်ခြင်နေသူက သေရဲတဲ့သူလို ဆိုရပါမယ်။ သေခြင်းတရားဆင်ခြင်ပုံက “ငါက အိုခြင်းသဘောရှိတယ်။ အိုခြင်းသဘော မလွန်မြောက်နိုင်ပါဘူး။ ငါက နာခြင်းသဘော သေခြင်းသဘောရှိတယ်။ အဲဒီနာခြင်း၊ သေခြင်း သဘော တရားတွေကို နေ့ညမပြတ် အမြဲဆင်ခြင်ပွားများနေတဲ့သူကို မြတ်စွာဘုရားက သေရဲတဲ့သူတဲ့။ ကဲ - ကိုယ်သေရဲတဲ့သူ ဖြစ်ပြီလား။

လူတစ်ယောက်မှာ နေရဲသူ၊ သေရဲသူဘဝဖြစ်နိုင်ရေး အတွက် လူသားတိုင်း လူဘဝအတွက် အသက်ရှင်နေစဉ် အတွင်း ကာယကံ ဘယ်လိုအကြောင်းအရာပြုလုပ်ပါစေ၊ ကောင်းသော အပြုအမူမျိုးနဲ့ ပြုလုပ်ပါ။ ဝစီကံ ဘယ်လို အကြောင်းအရာမျိုးစုံကို ပြောဆိုနေကြစေကာမူ ကောင်း သော အပြောအဆိုနဲ့ နေထိုင်နိုင်ကြပါစေ။ မနောက် ဘယ် လိုအကြောင်းအရာမျိုးစုံကို တွေးတောကြံစည်နေပါစေ ကောင်းသော အကြံအစည်ဖြင့် တွေးတောလုပ်ကိုင်နိုင်ကြ ပါစေ။ အဲဒီလို မိမိတို့ဘဝကို တည်ဆောက်နေကြမယ်ဆို ပါက တမလွန်ဘဝအတွက် ကောင်းမြတ်သော သေခြင်း၊ မြင့်မြတ်သော သေခြင်းဖြင့် ကိုယ်ဘဝကို တည်ဆောက်နေ သူများသည် သေရဲတဲ့သူများဖြစ်ကြပါလိမ့်မယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်က ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက် ဟာ ဘုရားထံ လျှောက်ထားခဲ့ဖူးတယ်။

“မြတ်စွာဘုရား...လူတိုင်းသေရမည်ကို သိပါတယ်။ သေရမည်ကိုလည်း ကြောက်ကြပါတယ် ဘုရား”

တဲ့။ အဲဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက...

“ပုဏ္ဏားကြီး...သေဘေးကြောက်သူ လေးယောက် ရှိပြီး မကြောက်သူ လေးယောက်ရှိတယ်။ အဲဒါတွေက ဘာတွေလဲဆိုတော့ လူတွေက ကိုယ့်ရဲ့ လင်သားမယား ပစ္စည်းဥစ္စာ တိုက်တာရွှေငွေတွေကို စွဲလမ်းအားကြီးရင် သေခါနီးမှာ ကာမဂုဏ်များနဲ့ ခွဲခွာရတော့မှာဟု ပူပန်ပြီးသေရမှာ ကြောက်တတ်ကြပါတယ်။

နောက်လူတစ်မျိုးက လူတိုင်း မိမိကိုယ်ကို အလွန် စွဲလမ်းတယ်။ ဘဝတာဏှာအားကြီးပြီး မိမိနဲ့ တူကဲ့ ချစ်သူ မရှိပါ။ မိမိကိုယ်ကို စွဲလမ်းချစ်ခင်ပြီး သာယာ မက်မောနေ သဖြင့် သေရတော့မယ်ဆိုရင် အပူကြီးပူပြီး ကြောက်တတ် ကြပါတယ်။ နောက်လူတစ်မျိုးက သူတစ်ပါးအသက်သတ် ခြင်း ခိုးခြင်း ကာမဂုဏ်ဖြစ်မှားသောက်စားခြင်း စတဲ့ ဗုဒ္ဓါရုံက တွေကို နေ့စဉ်လိုလို ပြုလုပ်နေသူက မိမိကိုယ်ကို အသိဝင် လာတဲ့တစ်နေ့မှာတော့ “ဪ... ငါသေရင် အပါယ်ကျ လိမ့်မယ်” လို့ တွေးပြီး သေရမှာကို ကြောက်လန့်တတ်ကြပါ တယ်။

နောက်လူတစ်မျိုးက အကုသိုလ်လုပ်ပြီး အပါယ်ခံ ကျလိမ့်မယ်ဆိုတာ ဟုတ်မှဟုတ်ပါရဲ့လား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန် ဆိုတာ မှန်ပါရဲ့လား။ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ရှိပါရဲ့လား စသည်ဖြင့် တရားကို ယုံမှားသံသယဖြစ်နေပြီး ဘာကုသိုလ် မှ မပြုခဲ့ဘူး။ အဲဒီသူက သေခါနီးမှာ ပူပန်ကြောက်တတ်ကြပါ တယ်။ အဲဒီလိုကြောက်တတ်တဲ့သူ ရှိကြသလို၊ မကြောက် တတ်တဲ့သူတွေလည်း ရှိပါတယ်။

အဲဒီလို မကြောက်တတ်တဲ့သူက လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို မသေခင် ခဏတာလေးသာ သုံးစွဲရတယ်။ မမြဲတဲ့ တရားတွေ။ ငါက မခွဲ၊ သူက ခွဲကြရမှာဟု မီးတို မလောင်ခင်က တားဆိုသလို တရားနဲ့ ဆင်ခြင်ထားပြီး အစွဲအလမ်းမကြီးရင် သေခါနီးမှာ ခွဲခွာရတော့မည်ကို သိ သဖြင့် သေရတော့မှာ မကြောက်တော့ပါ။

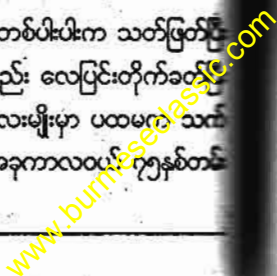
နောက်လူတစ်မျိုးက မိမိကိုယ်ကို မစွဲလမ်း ငါမဟုတ် မှန်း နှစ်ရပ်အမှန် သဘောပေါက်တယ်။ ရုပ်နာမ်မှ ထွက် အတ္တဒိဋ္ဌိစွဲ သက္ကာယဒိဋ္ဌိစွဲကို ဉာဏ်ဖြင့် ခွာထားတယ်။ ငါဟု အစွဲအလမ်းမကြီးတော့။ နာမ်တွေ၊ ရုပ်တွေ ဖြစ်ပျက် နေတယ်ဟု မြင်နေတယ်။ အဲဒီသူ သေရမှာကို မကြောက် တော့ပါ။

နောက်လူတစ်မျိုးက တရားကို ရှာပြီးသိတဲ့အခါ အကုသိုလ်ရှောင် ကုသိုလ်ဆောင်ထားပြီး ကုသိုလ်တွေကို တွေးတောကာဖြင့် သည့်ထက်မြင့်ရာသို့ သွားတော့မယ်ဟု တွေးပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်နေတဲ့အတွက် သေရမှာ မကြောက်တော့ပါ။ နောက်လူတစ်မျိုးက မီးကို မီးမှန်းသိပြီး ရေကို ရေမှန်းသိသွားတဲ့အခါ အကုသိုလ်ရှောင်၊ ကုသိုလ် ဆောင်ပြီး အသိဉာဏ်ပညာတိုးပွားလာတဲ့ အသိပညာကြောင့် ကိုယ်ပြုလုပ်ထားတဲ့ ကုသိုလ်တရားတွေနဲ့ ပျော်မွေ့နေသူမှာ သေရမှာ မကြောက်တော့ပါ” (အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ အဘယသုတ်)

အဲဒီသေခြင်းတရားက လေးမျိုးရှိသေးတယ်။ သင်္ဂ တမ်းကုန်ပြီး သေရခြင်း၊ ဆီကုန်ခန်းခြင်းပေါ့။ ကံအစွမ်း ကုန်ပြီး သေရခြင်း၊ မီးစာကုန်ခြင်းပေါ့။ သက်တမ်း ကံစွမ်း နှစ်ပါးစလုံးကုန်ပြီး သေရခြင်း၊ ဆီနဲ့ မီးစာ နှစ်မျိုးကုန်ခြင်း ပေါ့။

ဥပစ္စေဒက ခေါ် ကြားကံ တစ်ပါးပါးက သတ်ဖြတ်ပြီး သေရခြင်း၊ ဆီနဲ့ မီးစာရှိသော်လည်း လေပြင်းတိုက်ခတ်ပြီး ငြိမ်းသတ်ခြင်းပေါ့။ ကံ - အဲဒီလေးမျိုးမှာ ပထမက သင်္ဂ တမ်းကုန်ပြီး သေမယ်ဆိုတော့ အခုကာလဝယ် ကျွန်တော်

အထူးထုတ်

ဆိုကြတယ်။ တချို့ကျပြန်တော့ ၁၀၀ကျော်တဲ့အထိ ကြည့်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ၇၅နှစ်ကျော်သွားပြီးမှ ကွယ်လွန်ကြပါက သက်မှတ်ထားတဲ့ သက်တမ်းအရ တစ်တမ်းကျန်ပြီးမှ သေရခြင်းလို ဆိုရမယ်။

ဒုတိယက ကံအစွမ်းကုန်ပြီး သေရခြင်းက ဘဝသစ် ဖန်တီးပေးပေးတာပဲ။ စတင်တဲ့ အချိန်က စပြီး မိမိသတ္တိ ကုန်သွယ်မှု ဘဝပြတ်သေးအောင် အစဉ်အမြဲ ကံအစွမ်း ကုန်သွယ်ပေးထားပြီးရင် အဲဒီ မူလစီမံကန့် တခြားကံများ ကုန်သွယ်မှုကုန်ရင် အသက်တမ်း မကုန်သေးလည်း ကေန် ကုန်သွယ်ရတော့မယ်။ သက်တမ်းမပြည့်ခင် သေဆုံးခြင်းပေါ့။

တတိယက သက်တမ်းကံနစ်မျိုးအစွမ်းကြောင့် သေ ခြင်းက တချို့လူတွေဟာ သက်တမ်းလည်း ကုန် ကုန်ပြီးမှ သေဆုံးကြပါတယ်။ စတုတ္ထကံကတော့ နေရာက ခေါ်တဲ့ ကပ်ပြီး သတ်ဖြတ်တဲ့ ကံက ဘာလဲဆို တဲ့ နာဝတွေက ပါလာတဲ့ ကံနှင့် အခုဘဝမှာ ပြုလုပ်နေ တဲ့ ကံတွေကြောင့် အနာရောဂါဆိုးနဲ့ တွေ့ရမယ်။ မြေပြို ခြင်း၊ ဝါဒီကြီးကျခြင်း၊ သေနတ်ပုံးဆန်မုန်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးရဲ့ လက်လက်နက်ဖြင့် သေရခြင်း၊ ရေနစ်၊ ကား၊ ရထား၊ ယာဉ် စသည်ဖြင့် တစ်မျိုးမျိုးကြောင့် သေရခြင်းကို ခံရမကျတဲ့ သေရခြင်းကြောင့် ဥပစ္စေဒကံကဟု ခေါ်ဆို ကြပါတယ်။

ကဲ - စာဖတ်သူ သင်က ဘယ်လိုကံနဲ့ သေချင်ပါ သလဲ။ စိတ်ကူးယဉ်ပြီး တွေးကြည့်မနေပါနဲ့။ တွေးကြည့် သည်း သိမှာမဟုတ်ပါဘူး။ အခုရောက်တဲ့ အသက်ရှိနေပြီ ဆိုရင် မသေသေးတာ ကံကောင်းလိုပေါ့။ အဲဒီတော့ ကိုယ် ကံ ဘယ်ကံနဲ့ သေရမယ်ဆိုတာ ကြိုတင်မသိလေတော့ သာရမယ် ကံကို ကြိုတင်မှန်းတွေးထားပြီး သေရဲအောင် ကြိုးစားထားရမယ်။ အခုခေတ်ကြီးက ရာသီဥတုကလည်း မှုန် အလွန်ပူပြီး အေးချင် အလွန်အေးပြန်တယ်။ အစား အသောက်တွေကလည်း ကြားနေရတာ အဖျိုးဖျိုးနဲ့ ကိုယ် သမယ့်ရက်ကို ကြိုတင်တွေးပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုများများ ပြုကြကာ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာတရားတွေကို အချိန်ရရင် ရသလို အချိန်ယူကြပြီးရင် မိမိတို့အတွက် သတိကို ဉာဏ်စောင့်ပြီး သေဘေးတွေက သေရဲအောင် ကြိုးစားကြပါ။

သေရဲအောင်ဆိုတော့ သေခါနီးကာလမှာ ဖြစ်ပေါ်တတ် တဲ့ ကံတွေကလည်း ရှိသေးတယ်။ ဘယ်ကံကမှ မတားနိုင် တဲ့ အလွန်ကြီးလေးသော အမိကို သတ်၊ အဖကို သတ်၊

ရဟန္တာကို သတ်၊ ဘုရားကို သွေးစိမ်းတည်အောင် လုပ်၊ ဘုရားပုံတွေ၊ စေတီတော်တွေ ဖျက်ဆီး၊ သံဃာကို သင်းခွဲ၊ တစ်ပါးနှင့် တစ်ပါး အဖျိုးဖျိုးအပယုသွင်းခြင်းကို ပဉ္စာနန္ဒရိယ ကံကုန်လွန်သူ၊ ဂရက်ပြုလုပ်သူခေါ်ပြီး အဲဒီလူသေဆုံးပါက ငရဲ စတဲ့ အကုသိုလ်ဆိုးကျိုးများ မုချ ခံစားရမှာ သေချာပါ တယ်။

ရှေးအခါက ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် ကံများကို သေဆုံးခါနီးမှ ကပ်ပြီး အောက်မေ့နေခြင်း၊ သေခါ နီးမှ ကပ်ပြီးတော့ အကုသိုလ်နိမိတ်ဖြစ်သော ငရဲ တိရစ္ဆာန် စသော အပါယ်လေးဘုံနှင့် နတ်သမီး နတ်မိမိမိမိ စတဲ့ အတိတ်နိမိတ်များ မြင်တွေ့ရပါက အာသန္နကံဟု ခေါ်ပါ တယ်။

ကိုယ်ဝါသနာပါရာ မိမိစိတ်ဆန္ဒအားလျော်စွာ ပြုလုပ် တတ်တဲ့ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ စတဲ့ ကုသိုလ်ကံဖြစ်စေ၊ သူ့အသက်သတ်ပြီး သူ့ဥစ္စာကိုလည်း နည်းပေါင်းစုံနဲ့ လှည့် ပတ်ပြီး ခိုးယူခြင်း စတဲ့ အကုသိုလ်ကံတွေကို နေ့စဉ်အမျှ ပြုလုပ်နေကြပါက အာစိတ္ထကံကံဟု ခေါ်ပါတယ်။ ကဲ - ဒီကံကို ကောင်းတာ လုပ်သည်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းတာ လုပ် သည်ဖြစ်စေ အမြဲမပြတ်လုပ်နေတဲ့သူကို ခေါ်တယ်ဆိုတော့ သင် စာရသူ ဘယ်ကံကို အမြဲမပြတ် အာစိတ္ထကံဖြစ်အောင် ကြိုးစားရှာဖွေနေပါသလဲ။

အဲဒီလိုပြောခဲ့တဲ့ ဂရက် စတဲ့ သုံးပါးသောကံမှ တစ်ပါး ပါးသော အကျိုးပေးလို ပဋိသန္ဓေအကျိုးဖြစ်တဲ့ ကံကို ကဋတ္တာကံဟု ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီကံလေးပါးထဲမှာ ဂရက်က ရှေးဦးစွာ အကျိုးပေးပြီး ဂရက်မရှိပါက အာသန္နကံ အကျိုး ပေးတယ်။ အာစိတ္ထကံမရှိမှ ကဋတ္တာကံအကျိုးပေးပါတယ်။

ကဲ - စာဖတ်သူ ကိုယ် ခုအချိန်ထိ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ဖြတ်သန်းလာခဲ့တဲ့ ဘဝလမ်းတစ်လျှောက်မှာ ဂရက်တွေ၊ အာသန္နကံတွေ၊ အာစိတ္ထကံတွေ များစွာတွေ့ကြုံဖူးမှာပါ။ မိမိကိုယ်တိုင်က ဘယ်ကံတွေ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးတွေနဲ့ ကြုံကြုံ သေရဲအောင် ကြိုးစားကြဖို့ လိုပါတယ်။

ကဲ - သေရဲအောင် ဘယ်လိုကြိုးစားမလဲ။ ငါသေရဲ ပြီလားလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မေးခွန်း နေ့စဉ်ထုတ်ကြည့် တတ်ဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။

* * *

အရှင်ဥဏ္ဍဝရ(သာစပါး)

မင်္ဂလာ

တစ်ယောက်ကျေးဇူး တစ်ဦးမေတ္တာ

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ကျေးဇူးတရားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သုံးဆယ်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူရာတွင် "ကတိညုတ မင်္ဂလာ - သူပြုဖူးသော ကျေးဇူးကို သိတတ်ခြင်းသည် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာမည်၏" ဟု ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ လူသည် မိမိဘဝရပ်တည် ရှင်သန်ရေးအတွက် တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း နေထိုင်

လုပ်ဆောင်၍ မရနိုင်သောကြောင့် အခြားသောလူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ၍ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေရသည်။ ထိုဆက်ဆံလုပ်ဆောင်ရာတွင် မိမိတစ်ဦးတည်း လုပ်ဆောင်၍ မရနိုင်သော အလုပ်ကိစ္စများ၌ အခြားသော လူပုဂ္ဂိုလ်များထံမှ အကူအညီကို ရယူဆောင်ရွက်ရလေ၏။ သူတစ်ပါးကူညီပေးမှုကြောင့် မိမိ၏ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ပြီးပြောင်း

အထူးထုတ်

ဘေးကင်းကျိုးများလည်း ရရှိခံစားရသည်။
 ယင်းသို့ တစ်စုံတစ်ယောက်ထံမှ အကူအညီတစ်ခု၊
 ဘေးကင်းပြုမှုတစ်ခုကို လက်ခံရရှိခဲ့ဖူးပါက ကျေးဇူးရှိ
 နှင့် ကျေးဇူးကြေးတင်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ထိုကျေးဇူး
 ကျေးဇူး မိမိက ပြန်လည်၍ ကောင်းကျိုးပြုပေးခြင်းကို
 ကျေနပ်ပြန် ပေးဆပ်သည်ဟု ဆို၏။ အကယ်၍ တင်ရှိနေ
 ကျေးဇူးကို တုံ့ပြန်မဆပ်နိုင်သေးပါက ထိုကျေးဇူးကို
 နှစ်ခြင်းကြား ထုတ်ဖော်ပြောဆိုနိုင်ရပါမည်။ အချို့က သူ
 ကျေးဇူးကို လူသိရှင်ကြား ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရမည်
 ရှိစွာ ရှိနေတတ်၏။ တုံ့ပြန်ကျေးဇူးမဆပ်သည့်အပြင်
 ကျေးဇူးကမ်းသော စကားကိုပင် ပြောဆိုတတ်သေး၏။

မိမိ၏ ဘဝအခြေအနေအရ ကျေးဇူးရှင်များကို
 ကျေးဇူးပြန်ဆပ်ချင်မှ ဆပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူတို့
 ကျေးဇူးကိုမှ အချိန်အခါမရွေး အလျဉ်းသင့်သလို ထုတ်
 ဖော်ပြောကြားနိုင်ရပေမည်။ သူတစ်ပါး၏ ကျေးဇူးကို ထိန်
 ထိထားသင့်ပေ။ ထို့ကြောင့် ရှေးပညာရှင်များက “သူ၏
 ကျေးဇူး မထိန်မြူးနှင့်” ဟူ၍ ဆုံးမခဲ့ကြသည်။ ကျေးဇူးသိ
 နှင့် ကျေးဇူးဆပ်သော ဝတ္ထုများကို ငါးဂုဏ်ဆယ် ဇာတ်
 ဝတ္ထုများတွင် အထင်အရှားတွေ့ရှိရသည်။ လောကလူသား
 နှစ်သားနာယုဗ္ဗယ်ကောင်းသော ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်ဝတ္ထု
 နှစ်ခုကို သီဟိုဠ်ကျွန်းခေါ် လင်္ကာဒီပ ရာဇဝင်မှ ထုတ်နုတ်
 ထုတ်ပြုရမည်ဆိုလျှင်...

လျှိုမြောင်စိမ်းစမ်း စိမ်းလန်းသာယာ လင်္ကာဒီပ ချမ်းမြ
 နှင့် ကျွန်း သီဟိုဠ် “ဒဏ္ဍဂေါဏ” အမည်ရသော ကျေးဇူး
 ဝတ္ထုတွင် နေထိုင်သည့် မြေခွေးတစ်ကောင်ရှိလေသည်။
 မြေခွေးသည် ခွေးတို့၏ သဘာဝအတိုင်း ဟိုဝင်သည်ထွက်
 နှင့် လှည့်လည်ကာ အစာရှာ၍ အသက်မွေးမှုကို ပြုရ
 သေး၏။ ကျေးဇူးသားတို့သည်လည်း သားကောင်များကို
 သူ သတ်စားရန်အလို့ငှာ ညွတ်ကွင်း၊ ခြောင့်၊ ပိုက်၊
 ဘောင်ချောက်များကို တပ်ဆင်ထားလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့သ၌ ကံဆိုးရာသော သားကောင်တစ်ကောင်
 သည် ရွာသားတို့ ထောင်ထားသော ထောင်ချောက်မှ ကြောင့်
 ကြောက် ပြင်းထန်သော ဒဏ်ရာကြောင့် နေရာမှ မရွှေ့နိုင်ဘဲ
 နေသေး၏။ ယင်းသို့ဖြစ်နေစဉ် အိမ်စဉ်လှည့်၍ အစာရှာနေ
 သော မြေခွေးသည် “မှာထား အလားသင့်” ဆိုသကဲ့သို့
 ခြောင့်စူးသော ဒဏ်ရာကြောင့် အသက်ထွက်တော့မဟုတ်
 နိုင်ဆန်ငင်နှင့် ရုန်းကန်နေရာရှာသော မသေမရှင်ဖြစ်နေ

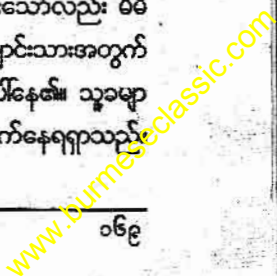
သည့် သားကောင်ကို တွေ့မြင်လေသော် လောဘရ
 ငမ်းငမ်းတက်ကာ သားကောင်ရှိရာသို့ တစ်ဟုန်းထိုးပြေးသွား
 လေ၏။ အနီးသို့ ရောက်လတ်သော သားကောင်ကိုသာ
 မြင်ပြီး ခြောင့်စူးကို မမြင်သော မြေခွေးသည် ထောင်ချောက်
 ကို နင်းမိသဖြင့် တစ်ချောင်းသောခြောင့်မှာ မြေခွေးအား
 စူးဝင်လေ၏။

ခြောင့်စူးသည် မျက်လုံးကို ဖောက်ထွင်းသွားသော
 ကြောင့် မျက်လုံးတစ်ဖက်ကန်းသွားခဲ့ရာ ထိုအချိန်မှစ၍
 “ကာဏသိဂါ မြေခွေးကန်း” ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြလေ၏။
 ဒဏ္ဍဂေါဏဏှာနှင့် မနီးမဝေးအရပ်တွင် ကျွဲနွားများ
 အတွက် စားကျက်ကွင်းကြီးတစ်ခုရှိလေ၏။ နွားကျောင်းသား
 ကျွဲကျောင်းသားတို့သည် ထိုစားကျက်ထဲတွင် ကျွဲနွားများ
 လွှတ်ကျောင်းထားကြသောကြောင့် နေအခါများတွင် စား
 ကျက်ထဲ၌ ကျွဲအုပ်၊ နွားအုပ်များဖြင့် စည်ကားလျက်ရှိနေ၏။

တစ်နေ့သောအခါ ကာဏသိဂါ မြေခွေးကန်းသည်
 အစာရှာဖွေရန်အလို့ငှာ ရေကန်ကြီးတစ်ကန်အနီးသို့ ရောက်
 ရှိသွားလေ၏။ လမ်းဆုံဈေးထိပ် သင်္ဘောဆိပ်အထိ
 တစ်စိုက်စိုက်လျှောက်၍ အစာရှာဖွေနေစဉ် စပါးကြီးမြွေကြီး
 တစ်ကောင်သည် ချုံထဲမှ ရုတ်တရက် ထွက်လာပြီး မြေခွေး
 အား ဖမ်းယူရစ်ပတ်လေတော့၏။ မြေခွေးလည်း တာဂီန်ဂီန်
 အော်ရင်း စပါးကြီးမြွေကြီး၏ ရန်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ရန်
 အားကုန်ထုတ် ရုန်းကန်နေရ၏။ ထိုစဉ်အချိန်တွင် နွားပျောက်
 ၍ လိုက်ရှာနေသော နွားကျောင်းသားတစ်ယောက်သည်
 မြေခွေးအော်သံကြားရသဖြင့် ထိုမြေခွေးအသံကြားရာဆီသို့
 သွားရောက်ကြည့်ရှုလတ်သော် စပါးကြီးမြွေနှင့် မြေခွေးတို့
 လုံးထွေးရစ်ပတ်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ထိုအခါ နွားကျောင်းသားသည် မြေခွေး ဒုက္ခရောက်
 နေသည်ကို သနားခြင်း ကရုဏာဖြစ်ပေါ်လာပြီး မြေခွေးအား
 ဝင်ရောက် ကယ်တင်လေ၏။ သူတွင် ပါလာသော နွားမောင်း
 သည် တုတ်နှင့် စပါးကြီးမြွေအား ရိုက်နှက်လေသော် စပါး
 ကြီးမြွေသည် ဒေါသအမျက်ထွက်လာပြီးလျှင် မြေခွေးကို
 လွှတ်လိုက်ပြီး နွားကျောင်းသားကို မဲတင်းကာ အခွေဖြင့်
 ရစ်ပတ်လေတော့ရာ နွားကျောင်းသားက ရုန်းလိုက်၊ မြွေက
 ပတ်လိုက်ဖြင့် ဘာတစ်ပြန် ကျားတစ်ပြန်ဖြစ်၍နေလေ၏။

မြေခွေးသည် မိမိလွတ်မြောက်သွားသော်လည်း မိမိ
 အတွက် မြွေပတ်ခြင်းခံနေရသော နွားကျောင်းသားအတွက်
 စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ ရင်ထဲ၌ ဖြစ်ပေါ်နေ၏။ သူ့သမ္မာ
 ဝါကို ကယ်တင်ပေးမှုကြောင့် ဒုက္ခရောက်နေရာရှာသည်

သူ့ကို ငါ မည်သို့ ကယ်တင်ရပါမည်နည်းဟု စဉ်းစားကြံဆ အဖြေရှာနေလေ၏။ မြေခွေးသည် နွားကျောင်းသားနှင့် မြွေကြီး လုံးထွေးနေသည့် မြင်ကွင်းကို ကြည့်ကာ အသည်း တယားယားဖြစ်လာပြီး စွမ်းနိုင်သမျှ ဝင်ရောက်ကယ်တင် သော်လည်း အရာမရောက်။ မလွတ်မြောက်နိုင် ဖြစ်နေလေ ၏။ စပါးကြီးမြွေကား နွားကျောင်းသားအား ပတ်ထားရာမှ အနည်းငယ်မျှ လျော့မပေးဘဲ ပို၍ပို၍သာ တင်းကျပ်စွာ ပတ်ထားခြင်းကြောင့် နွားကျောင်းသားမှာ အသက်ရှူကျပ်၍ နေလေ၏။

ထိုသို့ဖြစ်နေစဉ် မြေခွေးလည်း မတတ်နိုင်သည့်အခုံး အကူအညီရအံ့သောမှာ အဝေးတွင် လယ်ထွန်နေကြသော လယ်သမားများထံသို့ အတင်းပြောသွားလျက် ပါးစပ်ကလည်း တဝတ်ဝတ်အသံပေးလေ၏။ လယ်သမားများလည်း ကန် သင်းပေါ်၌ ထိုင်၍ ရေခွေးကြမ်းသောက်နေကြရင်း ပြေးလာ နေသော မြေခွေးကို ဂရုပြု ကြည့်နေကြသည်။ ထိုခဏမှာ ပင် မြေခွေးရောက်ရှိလာပြီး လယ်ကန်သင်းပေါ်၌ စုပုံထား သော အဝတ်ပုဆိုးတို့ကို ရုတ်တရက် ကိုက်ခါ၍ ပြေးလေ သောကြောင့် လယ်သမားတို့လည်း ထိုမြေခွေးနောက်သို့ တစ်ဟုန်ထိုးပြေး၍ လိုက်ကြကုန်လေ၏။ ပါးစပ်ကလည်း "လိုက်ဟေ့... လိုက်ဟ... "ဟု အော်ဟစ်၍ ပြေးလိုက်ကြ ၏။

ထိုအချိန်ထိပင် စပါးကြီးမြွေနှင့် နွားကျောင်းသားတို့ မှာ လုံးထွေးရစ်ပတ် သတ်ပတ်နေကြဆဲဖြစ်၏။ ကာဏသီဂီ မြေခွေးသည် ကသောကမျော ပြေးလာပြီးလျှင် ကိုက်ခါယူခဲ့

သော အဝတ်ပုဆိုးများကို စပါးကြီးမြွေ၏ အနီး၌ ချထား လျက် ရပ်နေ၏။ တုတ်၊ ဓားလက်နက်စွဲကိုင်၍ မြေခွေး အား ရိုက်သတ်ရန် လိုက်လာခဲ့ကြသော လယ်သမားများ သည် နွားကျောင်းသားအား ရစ်ပတ်ထားသော စပါးကြီးမြွေ အား တွေ့မြင်ရသောအခါ မြေခွေးအပေါ် အမျက်မထားကြ တော့ဘဲ စပါးကြီးမြွေကိုသာ ဝိုင်းအံ့ ရိုက်သတ်လိုက်ကြ။ လျှင် နွားကျောင်းသားအား ကယ်တင်ပေးလိုက်ကြလေသည်။ ဤဖြစ်ရပ်ကို သုံးသပ်ကြည့်လျှင် စပါးကြီးမြွေ၏ ဘေးရန်မှ နွားကျောင်းသား လွတ်မြောက်ခြင်းမှာ မြေခွေး လုပ်ဆောင်မှုကြောင့်ဖြစ်၏။ မြေခွေးသည် တိရစ္ဆာန်ပင် ဖြ သော်လည်း နွားကျောင်းသားသည် ငါ့အား ကယ်တင်ခဲ့ သည်။ သူ့ကျေးဇူး ငါ့အပေါ်မှာ ရှိသည်။ သူ့ကျေးဇူးကို ပြန်ဆပ်အံ့ဟူ၍ သူသိသမျှ အသိဉာဏ်ဖြင့် ပရိယာယ်ဆ ဖြီး လယ်သမားများကို ခေါ်ယူ၍ နွားကျောင်းသားအား က မ်တင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုသို့ တိရစ္ဆာန်များပင်လျှင် သူတစ်ပါး၏ ကျေးဇူး သိတတ်သေးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့လူသားများအဖို့မှ ဆိုဖွယ် မရှိ။ ပို၍ပင် သူတစ်ပါး၏ ကျေးဇူးကို သိထိုက်လှပါကြော တင်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

မောင်ညောင်(ဗဟို)

- ကျမ်းကိုး
- လင်္ကာဒီပဝတ္ထု (၆၀)၊
- ဒဂုန် ဦးစန်းဇွေ၊

အကျင့်ရှိသော သူမြတ်တို့ထံ ဆည်းကပ်ကျွေးမွေးခြင်း၊
 အိမ်စောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ် စသည်တို့အား တရားသဖြင့် ပသခြင်း၊
 ဖြူလှုပ်သူအား နတ်တို့သည် ကျေးဇူးတုံ့ပြန်၍ စောင့်ရှောက်ကြ၏။
 သားသမီးကဲ့သို့ ချစ်မြတ်နိုးလာကြ၏။
 နတ်ချစ်ခံရသူသည် ထာဝစဉ် အကောင်းချည်းသာ
 ဖြစ်ရတတ်သည်။

(မဟာပရိနိဗ္ဗာန်သုတ်)

ရွှေချထားတဲ့ မြန်မာရဟန်းတော်ရဲ့

ရှုပ်ကလပ်

ဓမ္မလှလင်

အင်တာနက်ရဲ့ ရော့တီသတင်းဌာနကနေ ဖတ်ဖြစ်
ထိုက်တဲ့ သတင်းတစ်ပုဒ်ပါ။

ထူးခြားသလို ဆန်းပြားမှုတွေ ပြည့်နက်နေရုံမက၊
ရွှေဆန်းကြယ် ပရိသတ်တွေ ဖူးမြော်မြင်တွေ့နိုင်ဖို့ တစ်ဆင့်
ပြန်လည်ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဂမ္ဘီရဆန်တဲ့ ဆန်းကြယ်လွန်းတဲ့ သတင်းပါပဲ။

ထိုင်းနိုင်ငံမှာ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ သတင်းပါ။ ထိုင်းလူမျိုး
တွေကတော့ ချမ်းသာအောင်၊ စီးပွားတွေ တိုးအောင်၊
ဏာဘ်လာဘာတွေ ပေါများအောင်ဆိုပြီး အထက်ဖော်ပြပါ
ပုံတော်ကို လက်ဆင့်ကမ်း ဖြန့်ဝေကြပါလို့ နှိုးဆော်ပြီး
တကယ်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဖြန့်ဝေနေကြပါတယ်။

ပျံလွန်တော်မူသွားတဲ့ ရုပ်ကလာပ်ကို ရွှေချထားရဲ့။
ဆရာတော် ဘယ်သူဘယ်ဝါဖြစ်တယ်ဆိုတာကို လိုက်လံ

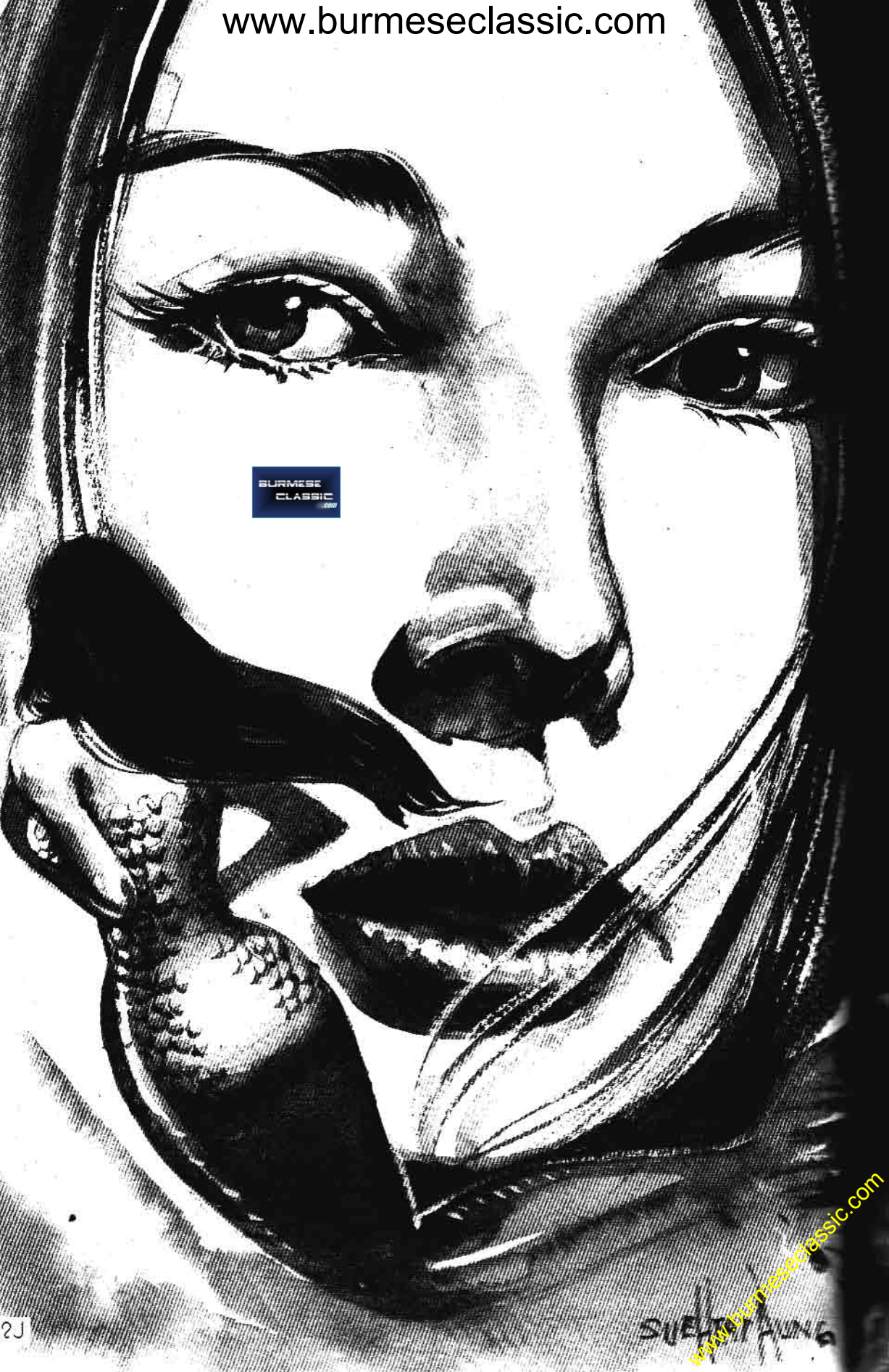
စုံစမ်းတဲ့အခါ ပျံလွန်တော်မူသွားရာတဲ့ ဆရာတော်ဟာ ထိုင်း
လူမျိုးမဟုတ်ဘဲ မြန်မာရဟန်းတစ်ပါးဖြစ်နေကြောင်း ဆိုပါ
တယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံမြောက်ပိုင်း လန်းပွန်းဒေသက ဖြစ်တယ်
ဆိုတာပဲ သတင်းမှာ ပါပါတယ်။

ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက်မှာ တပည့် ရဟန်းတွေက
ဆရာတော်ရဲ့ ရုပ်ကလာပ်ကို ရွှေချ ပူဇော်ကြတာပါ။

အထက်ဖော်ပြပါ ဓာတ်ပုံကတော့ ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ အင်
တာနက် လူမှုကွန်ယက် စာမျက်နှာပေါ်မှာ ယုံယုံကြည်ကြည်
နဲ့ လူတွေ အများဆုံး ဖြန့်ဝေနေတဲ့ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံပဲ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ဓမ္မလှလင်

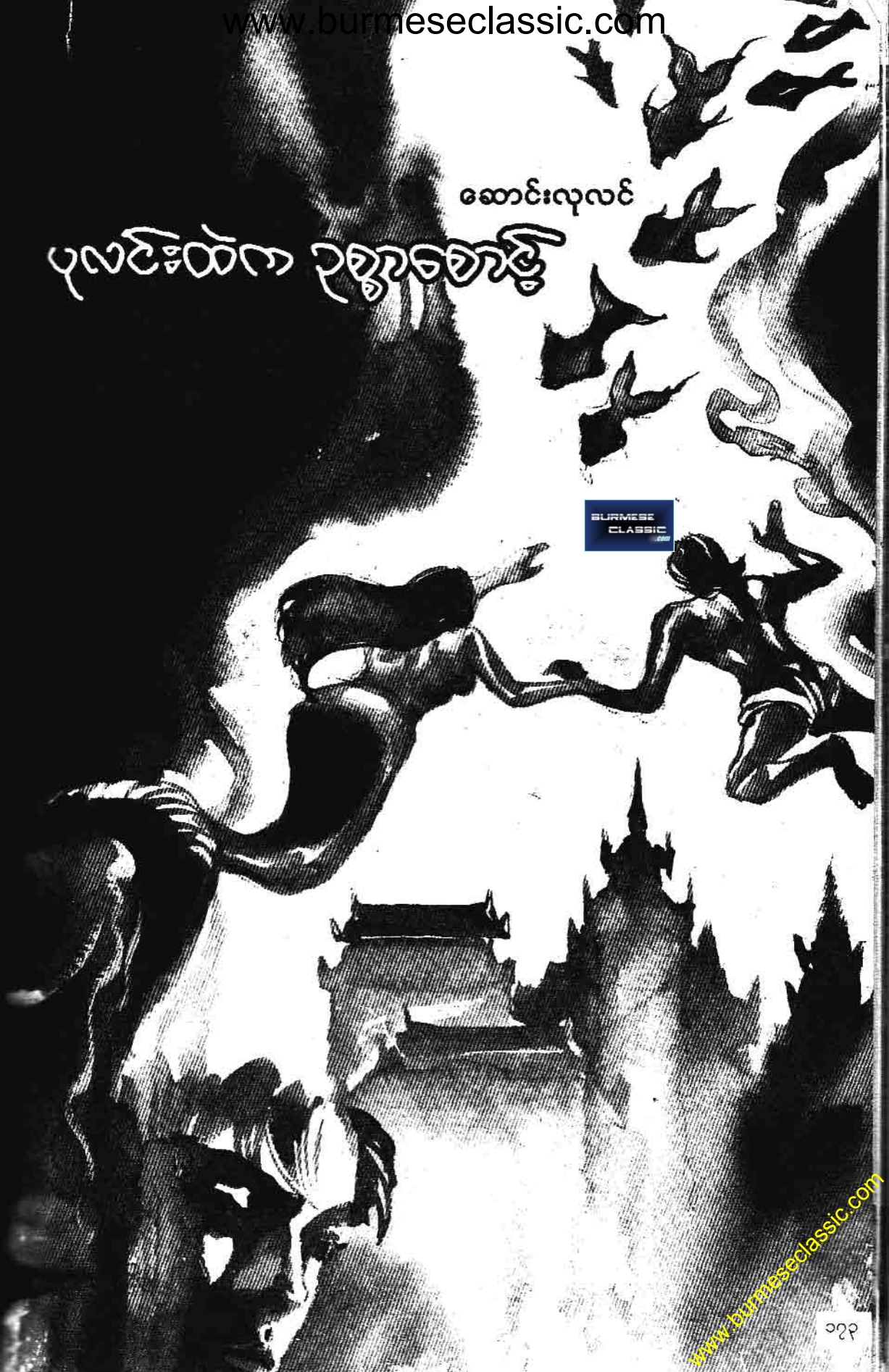
www.burmeseclassic.com

ဆောင်းလုလင်

ပုလင်းထဲက ဥစ္စာစောင့်

BURMESE CLASSIC .COM

ထူးဆန်းသော ထိုပုလင်းလေးကို ကျွန်တော်၏ တပည့်တစ်ယောက်က မြစ်ထဲမှ ဆယ်ယူလာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပုလင်းမှာ ဟောလစ်ပုလင်းကဲ့သို့ ပုလင်းအကျယ်နှင့် ပုလင်းအဝအတူတူဖြစ်သော ဆလင်ဒါပုံ ပုလင်းတစ်လုံးဖြစ်ပါသည်။ ပုလင်းတွင် ရေညှိများ တက်နေသည်မှာ ကာလအတော်ကြာနေပုံရသည်။ ပုလင်းပတ်ပတ်လည်၌ ရေညှိစိမ်းများက ထူပိန်းနေကာ စားဖြင့် ခြစ်ချမှပင် ကွာကျလေ၏။ ထိုသို့စားဖြင့် ခြစ်ချလိုက်သောကြောင့်ပင် ပုလင်းအတွင်းမှ စက္ကူတစ်ထပ်ကို ကျွန်တော်တို့ မြင်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အစပိုင်းက ပြင်ပမှာ ကပ်ငြိနေသော ရေညှိများကြောင့် အတွင်းတွင် ဘာပါသည်ကို မမြင်ခဲ့ရပေ။

“မင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီပုလင်းကို ရလာတာလဲ တင်လို့င်”

ကျွန်တော်က ပုလင်းယူလာသော ကျွန်တော်တပည့်ကို မေးလိုက်သည်။

“နောက်ဖေးက နိုင်တွေကို ရှင်းရင်းက နိုင်တွေအောက်က ထွက်လာတာ ဆရာ။ ကျွန်တော်လည်း ပုလင်းက ထူးခြားပါတယ်ဆိုပြီး ဆရာ့ဆီ ယူလာတာ”

ကျွန်တော့်ခြံမှာ ရော့ဝတီမြစ်ကမ်းဘေး၌ ရှိပါသည်။ မြစ်နှင့် ခြံမှာ မည်မျှထိ နီးကပ်နေသနည်းဆိုသော် ဝါဆို၊ ဝါခေါင် ရေတက်သော ကာလများတွင် ခြံ၏ အတွင်းဘက် တစ်ဝက်လောက်အထိ ရေမြုပ်သွားတတ်လေ၏။ အလွန်ရေတက်သော နှစ်များဆိုလျှင် နွားခြံများပင် ရေမြုပ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် နွားနွားများကို

အကြီးအကျယ်မွေးမြူသော လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်နွားခြံကြီးသည် မြစ်ကမ်းဘေး၌ ကျယ်ပြောစွာ ရှိနေသည်။

မြစ်ရေက အနိမ့်ဘက်ကျသော ကျွန်တော်ခြံစပ်သို့ ဦးတိုက် စီးဆင်းနေရာ ခြံအစပ်ရှိ ကမ်းပါးအကွေ့၌ အမှိုက်များ၊ ခိုက်သရောများ ကပ်ငြိတင်ကျန်နေတတ်သည်။ ရေတက်ပြီး ရေပြန်ကျသည့်အခါကျမှ ခိုက်သရောများ မျောပါသွားတတ်လေသည်။

ဒီနှစ်တော့ ကျွန်တော်က မြေခိုမိပိုင်း ချိုင့်ဝှမ်းထဲ ဝင်နေသော အမှိုက်များကို တပည့်များအား ရှင်းခိုင်းလိုက်သည်။ ထိုအမှိုက်များမှာ ချိုင့်ထဲတွင် ကျန်နေသောကြောင့် ရေကျသည့်အခါတွင်လည်း ပါမသွားဘဲ အမှိုက်ပုံကြီးသဖွယ်ဖြစ်နေသည်။ နှစ်ကာလကြာသောအခါ အမှိုက်ပုပ်နံ့များ ထောင်းထောင်းထလာသည့်အတွက် ရှင်းခိုင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

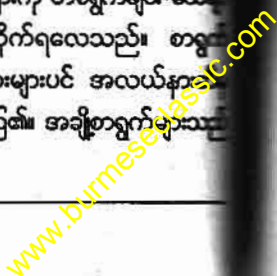
မောင်တင်လှိုင် ယူလာသော ပုလင်းမှာ ထိုအမှိုက်ထုထည်ကြီးထဲမှ ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် ပုလင်းထဲတွင် စာရွက်တစ်ထပ်ကို ခေါက်ရက်ထည့်ထားပုံကို မြင်လိုက်ရသည့်အခါ အံ့ဩသွားသည်။ စိတ်လည်း ဝင်စားသွားသည်။ ပုလင်းထဲ၌ စာထည့်၍ ရေထဲ မျှောသော ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများ ဖတ်ဖူးထား၍လည်း ထိုသို့စိတ်ဝင်စားမိခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်က ပုလင်းကို သေချာလေ့လာကြည့်ရာ ပုလင်းအဖုံးကို ဖယောင်းဖြင့် မံပြီး ရေမဝင်အောင် သေချာပိတ်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ စနစ်တကျ စီမံထားသည့် ပုလင်းနှင့် အတွင်းမှ စာရွက်ထပ်ကြောင့် စိတ်ဝင်စားမှု ပိုတိုးလာသည်။

ကျွန်တော်က ပုလင်းအဖုံးကို

လှည့်ဖွင့်ရန် ကြိုးစား၏။ ဖယောင်းဖြင့် မံထားသည့်တိုင် အဖုံးတွင် သံချေးမှုကိုက်နေသည့်အတွက် လှည့်လို့ မတော့ချေ။ သို့ဖြင့် ပုလင်းကို ခပ်သောဆတ်၍ ခွဲလိုက်ရ၏။ ထိုအခါ အတွင်းမှ စာခေါက်ကို ရလိုက်လေသည်။ ပုလင်းထဲ စာထည့်ထားသည့် သက်တမ်းမှာ မည်မျှကြာလေပြီ ဆိုစာရွက်ခေါက်သည် ပုလင်း၏ အတွင်းသားအတိုင်း ပိုင်းပိုင်းစက်စက် ထိလျက်ရှိသည်။ စာရွက်များကလေးကွဲကျွတ်ဆတ်နေသည်။ စာရွက်များသည်အတိုင်း ဆွဲဖြန့်လိုက်ပါက ထူးကြေသွားမည်မှာ သေချာပေ၏။

ကျွန်တော်က စာရွက်ထပ်ပေါ်ခပ်သားသားလေးနှင့် အတော်ပင် တပတ်တယ စိတ်ရှည်လက်ရှည်ထားကာ ဆွဲလိုက်ပါသည်။ သို့တိုင်အောင် စာရွက်လိပ်က ပြည်မသွား။ စာရွက်များကို အလိပ်အတိုင်း တစ်ရွက်ချင်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် ခွဲထုတ်ယူရသည်ထိုအခါ ရုံးသုံးလျှောက်လွှာစာရွက်အရွယ် စာရွက်ပေါင်း ၂၈ရွက်ကို ခွဲထုတ် ရရှိလိုက်လေသည်။ အထိအတိုင်းဖြစ်နေသော စာရွက်များကို ဖြုတ်မပစ်ရဲသေး။ အပြန်လိုက်အတိုင်းဖြုတ်အောင် ဖြန့်လိုက်သည်နှင့် ကြေမွသွားမည်ပုံမျိုးရှိနေသည်။ စက္ကူကို အထိအတိုင်း အလင်းရောင်တွင် ထောင်ကြည့်သည့်အခါ မျက်နှာစာဘက်၌ မံဖြင့် ရေးထားသော စာများကို တွေ့လေသည်။ ကျွန်တော့်စိတ်ဝင်စားမှုကို ပိုတိုးလာပြန်၏။ နောက်ဆုံး၌ လိပ်သော စာရွက်များကို မဖြန့်လျှင် အတွင်းဘက်မှ စာသားများကို မဖတ်ရန်ရှိမည်မို့ စာရွက်များကို တစ်ရွက်ချင်း သေချာစွာ ဖြန့်လိုက်ရလေသည်။ စာရွက်အတော်များများပင် အလယ်နားအကျဉ်းကျဉ်းကားကြ၏။ အချို့စာရွက်များသည်

အထွေထွေ

...ိုင်ပင် ပြတ်ထွက်သွားလေ
ကျွန်တော်က စာရွက်ထပ်
တန်ဖိုးရှိ အပေါ်မှ အလေးနှင့်
...ပေါ်တွင် ဖြန့်ထားလိုက်ရာ
...တစ်ခုလုံး ပြည့်သွားလေ

ကျွန်တော်သည် စားပွဲပေါ် ဖြန့်
...စာရွက်များပေါ်မှ စာသားများ
...များအား လက်နှင့်မထိဘဲ
...ကို ကိုယ်ကို ငုံ့ကိုင်ကာ ဖတ်
...၏။

စာရွက်များပေါ်၌ မင်အပြာဖြင့်
...သော စာများကို တွေ့ရသည်။
...စာများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကာလ
...လှပြီဖြစ်ဟန်တူသည်။ မင်
...မှာ ဖျော့နေပြီ။ ရေမဝင်အောင်
...ထားသော်လည်း ကာလကြာ၍
...ဝင်ခဲ့ဟန်တူ၏။ အချို့နေရာများ
...ရေများကွက်နေ၍ မင်များက
...မရအောင် ပြန့်နေသည်။ မည်သို့
...သိစေ၊ ကျွန်တော်သည် စာမျက်နှာ
...နာဝင်ပေါ်မှ စာသားများကို မရ
...အောင် ဖတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဖတ်ရင်းမှ အလွန်အကျွံ စိတ်
...စားလာသည်။ ကျွန်တော်သားကို
...၍ စာရွက်ပေါ်မှ ဖတ်ရသမျှ
...ကြောင်းအရာများကို ကျွန်တော်က
...ကို နောက်က လိုက်ရေးခိုင်းခဲ့
...သည်။ ထိုအခါ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်
...ကောင်းသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို
...သိရှိခဲ့ရလေတော့သည်။

အောက်ဖော်ပြပါ အကြောင်း

အရာမှာ ပုလင်းထဲမှ ရသော စာရွက်
...ရွက်ပေါ်မှ ဖတ်လိုရသမျှ စာသား
...များအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရွာကလေးမှာ ခိုးမ
...တောင်တန်းများအနီး သစ်တောထူထပ်
...သော ကုန်းတွင်းပိုင်း၌ ရှိပါသည်။ ဧရာ

ဝတီမြစ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့ရွာနှင့်
၅မိုင်ခန့် ဝေးပါ၏။ ရွာအနီး၌ ချောင်း
များ၊ မြောင်းများ မရှိပါ။ ရေကန်ကြီး
တစ်ခုသာ ရွာထိပ်၌ ရှိလေသည်။
သောက်သုံးရေနှင့် ချိုးရေအတွက်
ထိုရေကန်ကြီးကိုသာ အားကိုးရလေ၏။
သို့ရာတွင် ထိုရေကန်ကြီးမှာ နွေအခါ
တွင် ရေခန်းလေ့ရှိပါသည်။ ထိုကြောင့်
နွေရာသီဆိုလျှင် ရွာဦးဘုန်းကြီးကျောင်း
ထဲမှ ရေတွင်းကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်
ပိုင်းထဲမှ ရေတွင်းကြီးကိုသာ တစ်ရွာ
လုံး အားကိုးရလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ခြံထဲမှ ရေတွင်းကြီးမှာ
ကျွန်ုပ်၏ အဘိုးလက်ထက်ကတည်းက
တူးဖော်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အလွန်
ကြီးမားသော ရေတွင်းကြီးဖြစ်ပြီး အုတ်
အများအပြားဖြင့် ထုထည်ကြီးမားစွာ
တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ နွေ
အခါဆိုလျှင် အိမ်ဝင်းထဲ၌ ရေခပ်လာ
သူများဖြင့် မပြတ်မလပ် ရှိနေလေတော့
၏။

ကျွန်ုပ်တို့အိမ်မှာ မိခင်ကြီးနှင့်
ကျွန်ုပ်သာလျှင် အမေတစ်ဦး သား
တစ်ဦးအဖြစ် ရှိကြပြီး ခြံထဲမှ သီးပင်
စားပင်များကို ရောင်းချ စားသောက်ခြင်း
ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုသော
ကြောင့် မတောင့်မတ နေနိုင်ကြပါပေ
သည်။

သီးပင်စားပင်တို့မှာ နှစ်ရှည်ခံပင်
များဖြစ်၍ ရာသီအလိုက် ရရှိသော
အသီးအနှံများကို ဆွတ်ခူးရောင်းချကာ
ဖြစ်သည်။ အထူးတလည် လုံ့လစိုက်
စရာမလိုချေ။ ရေတွင်းကြီး ရှိနေသည်
မှာလည်း ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အဆင်
ပြေလှပေ၏။ သစ်ပင်များမှာ ရေဝဝရ
နေသည့်အတွက် စိုစိုပြည်ပြည်နှင့်
ဝေဝေဆာဆာ ရှင်သန်နိုင်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဘဝသည် ထူးခြားမှု
မရှိသော သာမန်ဘဝတစ်ခုသာ ဖြစ်ခဲ့

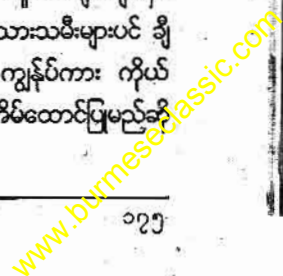
ပါသည်။
ငယ်စဉ်က ရွာဦး ဘုန်းကြီး
ကျောင်းတွင် စာပေသင်ကြားရသည်။
ကျွန်ုပ်အသက် ရှစ်နှစ်အရွယ်တွင် မိဘ
နှစ်ပါးက ကျွန်ုပ်ကို ရှင်ပြုပေးသည်။
ကျွန်ုပ်အသက် ၁၂နှစ်အရွယ်၌ ကျွန်ုပ်
၏ ဖခင်ကြီး ဆုံးပါးခဲ့လေသည်။ ဖခင်
ကွယ်လွန်ပြီးနောက်ပိုင်း အိမ်၏ စီးပွား
ရေးဖြစ်သော ဒြိုလုပ်ငန်းကို ကျွန်ုပ်ပင်
ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပေသည်။

ဤအကြောင်းအရာများကို မှတ်
တမ်းတင်နေသည့်အချိန်တွင် ကျွန်ုပ်
အသက်မှာ ၂၀ပြည့်ခဲ့ပြီးလေပြီ။

မိခင်ကြီးက ကျွန်ုပ်အား
အသက် ၁၈နှစ်ပြည့်ချိန်မှစ၍ အိမ်
ထောင်ပြုရန် တိုက်တွန်းခဲ့လေ၏။
ကျွန်ုပ်၌ ရည်းစားသနာ မရှိပေရာ အိမ်
ထောင်ပြုလိုစိတ်လည်း မရှိခဲ့ပါပေ။
မိခင်ကြီး စပ်ဟပ်ပေးသော ရွာထဲမှ
မိန်းကလေးအချို့ကိုလည်း ကျွန်ုပ်
နှစ်သက်မှုမရှိ၍ ငြင်းပယ်ခဲ့ပေသည်။

မိခင်ကြီးက သူမမှာ အသက်
အရွယ်ကြီးရင့်လာရုံမျှမက၊ မျက်စိက
မူနံ၊ ကျန်းမာရေးကလည်း မကောင်း
သဖြင့် ကျွန်ုပ်အား အိမ်ထောင်ပြုစေချင်
လှပေသည်။ သူ မရှိတော့လျှင် ကျွန်ုပ်
အတွက် စိတ်မချနိုင်ဟု မကြာခဏ
ဆိုရှာလေသည်။ ကျွန်ုပ်မှာလည်း
ကြိုက်နှစ်သက်စရာ မိန်းကလေး မရှိ
ပေရာ လူပျိုဘဝဖြင့်ပင် ကြာရည်ခဲ့
လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ကျေးလက်တောရွာ
များ၌ အသက် ၁၆၊ ၁၇လောက်ဆိုလျှင်
အိမ်ထောင်ပြုကြမြဲဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်မှာ
အရွယ်လွန်၍ လူပျိုကြီးစာရင်းဝင်နေခဲ့
ပေပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းများမှာ
အိမ်ထောင်ကျ၍ သားသမီးများပင် ချီ
နေပြီဖြစ်ပေ၏။ ကျွန်ုပ်ကား ကိုယ်
နှစ်သက်သူကိုမှ အိမ်ထောင်ပြုမည်ဆို

သောအားဖြင့် ခေါင်းမာနေခဲ့လေသည်။
မည်သို့ဆိုစေ ကျွန်ုပ်သည်လည်း နှလုံးသားရှိသော ပုထိုးဥလူသားတစ်ဦး ပင်ဖြစ်ပေရာ အခိုက်တန်သည်၌ ကျွန်ုပ် နှစ်သက်သောသူကို တွေ့ခဲ့ရလေတော့ သည်။

ကျွန်ုပ်၏ ချစ်သူမှာ လူသား တစ်ဦးတော့ မဟုတ်ပါပေ။ ကျွန်ုပ်၏ ချစ်သူသည် ရေအောက် သိုက်နန်းကို စောင့်ရှောက်ရသော သိုက်နန်းရှင် ဥစ္စာ စောင့်မလေးတစ်ဦးဖြစ်ပေ၏။ မြစ်ချောင်း ပင်လယ်နှင့် ဝေးကွာလှသော ရွာမှ ကျွန်ုပ်နှင့် ရေအောက် သိုက်နန်းမှ သိုက်နန်းရှင်မလေးတို့ တွေ့ဆုံရပုံမှာ ဆန်းကြယ်လှပေသည်။ မယုံနိုင်ဖွယ် လည်း ကောင်းလှပေသည်။ ကျွန်ုပ်သာ လျှင် ကာယကံရှင်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်၏ ဆန်းကြယ်သော ကံကြမ္မာကို လက်ခံ ယုံကြည်လိုက်ရသည်။ မိခင်ကြီးနှင့် တကွ ရွာသူရွာသားလုံးနဲ့ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ကြီးပါမကျန် ကျွန်ုပ်ပြောပြ သော အကြောင်းများကို မယုံကြည်ခဲ့ ပါပေ။ လူအများ မယုံလောက်အောင် လည်း ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်ချစ်သူတို့ တွေ့ ဆုံပုံက ဆန်းကြယ်လှပေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် လုပ် ခိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း ခြံအတွင်းမှ သစ်ပင် များအား ရေလောင်းသည့် အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်လျက်ရှိလေသည်။ သစ်ပင်များ အား ရေလောင်းရာတွင် အပင်အနီး အထိ သွားလောင်းရန် မလိုပါ။ သစ်ပင် ခြေများအထိ မြောင်းများ ဖောက်ထား ပြီး ထိုမြောင်းများ၏ အစသည် ရေတွင်း ကြီး၏ အခြေမှ စလေသည်။ ရေတွင်း ပတ်လည်၌ သစ်ပင်အမြစ်များအထိ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တူးထားသော ရေ မြောင်းလေးများကို တွေ့ရနိုင်လေသည်။

ညနေစောင်း၍ ရေခပ်လာသူများ ရှင်းလင်းသွားပြီဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်သည် တွင်းထဲမှ ရေကို တစ်ပုံးပြီး တစ်ပုံးငင် ကာ ရေတွင်းဘေးမှ မြောင်းကလေးများ ထဲသို့ လောင်းထည့်ပေးခြင်းဖြင့် သစ်ပင် များအား ရေလောင်းခြင်းကို ပြုလုပ်မြဲ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုနေ့ညနေကလည်း ကျွန်ုပ် သည် ထုံးစံအတိုင်း ရေငင်လိုက်။ မြောင်းများထဲသို့ ရေလောင်းချလိုက်ဖြင့် အလုပ်များနေခဲ့ပေ၏။ ကျွန်ုပ်က တွင်း ထဲမှ ရေများကို စက်သီးကြီးဖြင့် တစ်ပုံး ပြီး တစ်ပုံးငင်နေခဲ့ရာ တစ်ကြိမ်တွင် ကျွန်ုပ်ငင်လိုက်သော ရေပုံးထဲ၌ ရေများ ပါမလာဘဲ ကျောက်ခဲများချည်းသာ ပုံးအပြည့် ပါလာခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အံ့ဩသွားမိလေ၏။ ရေတွင်းထဲမှ ကျောက်ခဲများသည် အဘယ်ကြောင့် ရေပုံးထဲသို့ ရောက် လာရပါသနည်း။ ပုံးထဲသို့ အစိုင်အခဲ မဟုတ်သော ရေများ ဝင်ရန်သာ အကြောင်းရှိသည်။ ကျောက်ခဲကဲ့သို့ အစိုင်အခဲများသည် အလိုအလျောက် ဝင်ရောက်လာဖို့ မဖြစ်နိုင်ချေ။

ကျွန်ုပ်သည် ပါလာသော ကျောက်ခဲများကို ရေတွင်းဘေးတွင် ပုံချလိုက်ကာ ရေတွင်းထဲသို့ ငိုကြည့် လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ရေတွင်းထဲ ၌ မိန်းမတစ်ယောက်၏ ဦးခေါင်းပိုင်း ပေါ်နေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင် လိုက်ရလေ၏။

အလွန်တရာ နက်ရှိုင်းသော ကျွန်ုပ်တို့ ရေတွင်းကြီးအောက်ခြေသို့ မိန်းမတစ်ယောက် ရောက်နေခြင်းမှာ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စိတ် ထင်လို့များလားဟု တွေးလိုက်မိသေး သည်။ ညနေခင်းဖြစ်၍ ရေတွင်းအောက် ခြေသည် မှောင်နေပေရာ ကျွန်ုပ်စိတ် ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်သွားတာလည်း

ဖြစ်နိုင်ပေ၏။

ကျွန်ုပ်က သေချာအောင် နောက် တစ်ကြိမ် စိုက်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်က ထင်နေလို့များထာ မဆိုနိုင်ပေ။ မိန်းမတစ်ယောက်ထင် ခေါင်းကို မော့ကာ ရေတွင်းအထက် မော့ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရပြန်တော့ ထိုအခိုက် ရယ်မောလိုက်သောအခါ သည် ရေတွင်းအောက်ခြေမှ လိုင်း ပေါက်၍ ထွက်ပေါ်လာပြန်လေသည်။ ရယ်သံမှာလည်း မိန်းမအသံဖြစ်ပေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကြက်သီးတဖြန့်ခြင်း ထဲသွားမိလေ၏။ သရဲ တစ္ဆေမှာ ချောက်လှန်ခြင်းပေလော။

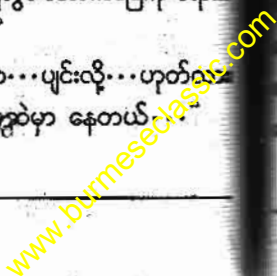
“စိတ်ဆိုးသွားသလားဟင်”
ရေတွင်းအောက်ခြေမှ မိန်းမ အသံဖြင့် စကားသံ ထွက်ပေါ်လာပြ သည်။
“ဟေး...အောက်က ဘယ်သူ လဲ၊ ဘာလုပ်နေတာလဲ”

ကျွန်ုပ်မှ ထိုသို့ မေးလိုက်ရသော် လည်း ပေတစ်ရာကျော် နက်ရှိုင်းသော ရေတွင်းအောက်ခြေသို့ လူတစ်ယောက် ရောက်နေဖို့အကြောင်းမှာ ဖြစ်နိုင် ကြောင်း တွေးလိုက်မိလေသည်။

“စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်။ ရေပုံးထဲထဲ ခဲလုံးတွေ ကျွန်မ ထည့်လိုက်တာပဲ။ ကျွန်မပျော်ချင်လို့ သက်သက်ကျီစင် လိုက်တာပါ”

“ဘာကွ၊ မင်းက ဘယ်သူထဲ မင်း ရေတွင်းထဲကို ကျနေတာလား ရယ်သံ ထွက်လာပြန်သည်။
“ရေတွင်းထဲ ကျနေတာ မဟုတ် ပါဘူးရှင်။ ကျွန်မက ရေထဲမှာ နေတဲ့ သူပါ။ ပျင်းလို့ လျှောက်သွားရင်းထာ ဟောဒီ ရေတွင်းအောက်ခြေကို ရောက် လာတာပါ”

“ဘာ...ပျင်းလို့...ဟုတ်လား မင်းက ဧည့်ခံမှာ နေတယ်”

အပြည်
အရေးထုတ်

ကျွန်ုပ်သည် ဘာကိုမှ နားမလည်
ဘူးဟေ့။

“ခပ်...ခပ်...ခပ်... ရှင်
ကျွန်ုပ်နဲ့ တွေ့ချင်လားဟင်၊ တွေ့ချင်
လို့ဆိုရင် ရှင်ရေပုံးကြီးကို ချလိုက်
ကြီးကို ဆွဲပြီး ကျွန်မလိုက်ခဲ့မယ်။
ကျွန်မဟာ ကျွန်မတော့ မတက်နိုင်ဘူး
ရှင် အပေါ်ကနေ ဆွဲယူမှ ဖြစ်မှာ။
ကျွန်မလည်း ရှင် ဆွဲနိုင်ရဲ့လား”

“ဘာလို မဆွဲနိုင်ရမှာလဲဗျ။
အထူးတပဲ”

“ဒီဖြင့် ရှင် ကျွန်မကို တွေ့ချင်
လို့လား”

“မင်း ဘယ်လိုလူဆိုတာ ဝါသီ
လို့မို့ က - ပြောနေ ကြာတယ်
ရေပုံးကို ချလိုက်ပြီဟေ့”

“ကျွန်ုပ်ချပေးသော ရေပုံးတွင်း
ပြည့် ကျသွားချိန်တွင် သူမထံမှ
ထွက်လာပြန်သည်။

“ကျွန်မ ရေပုံးကို အားပြုပြီး ဆွဲ
ခဲ့မယ်။ ရှင်သာ အပေါ်ကနေ ဆွဲ
သော”

ကျွန်ုပ်လည်း စက်သီးကြိုးအား
ဆန့်က်၍ ဆွဲတင်လိုက်လေသည်။
အထက်ကပ်စာမို့ အတော်ပင် အာသုံး
ဆွဲယူရလေ၏။

သူမသည် တဖြည်းဖြည်းဖြင့်
အပေါ်ကို ရောက်လာလေသည်။ သူမ
အသွင်အပြင်ကိုလည်း ထင်ရှားစွာ
မြင်လိုက်ရလေ၏။

သူမ၏ ရင်သားအထက်ပိုင်းကို
ထိုက်ရာသည်အချိန်တွင် ကျွန်ုပ်မှာ
အတက်မိကာ ကြီးကို ဆက်မဆွဲတဲ့
သူမကို ငေးကြည့်နေမိလေ၏။

သူမ၏ ဆံပင်များမှာ နက်မှောင်
တင်ပါးကျော်သည်အထိ ရှည်လျား
လေသည်။ ရင်လျားထားသော ထဘီ
မှာ ငွေရောင်တပြောင်ပြောင်လက်
လေ၏။ (စင်စစ် အကြောင်းစုံ မသိ

သေး၍ ကျွန်ုပ်က သူမကို ရင်လျား
ထားသည်ဟု ထင်ခဲ့မိခြင်းဖြစ်သည်။
အမှန်က ထဘီရင်လျားထားခြင်း
မဟုတ်ပါ။)

“အို...ကျွန်မကို ဒီအတိုင်းထား
တော့မှာလား။ ရေတွင်းဘောင်ပေါ်
ကျွန်မ တက်ထိုင်ပါရစေ။ ကျွန်မလက်
ကို လှမ်းဆွဲလိုက်ပါ အမောင်”

သူမက ပြောလိုက်မှ ကျွန်ုပ်
အသိဝင်လာကာ သူမ ကမ်းပေးသော
လက်ကို ဖမ်းကိုင်ကာ ကျွန်ုပ်ဘက်သို့
ရောက်အောင် ဆွဲယူလိုက်ရလေသည်။

သူမ၏ တစ်ကိုယ်လုံးက ရေ
တွင်းဘောင်ပေါ်တွင် တက်ထိုင်မိရက်
သားဖြစ်သွားလေ၏။ သူမ၏ တစ်ကိုယ်
လုံးကို မြင်လိုက်ရမှပင် ကျွန်ုပ်သည်
အံ့ဩမှုအတွင်အထိပ်သို့ ရောက်ကာ
ထိတ်လန့် ချောက်ချားသွားရလေ၏။

သူမကား လူစင်စစ်တစ်ယောက်
မဟုတ်။ အောက်ပိုင်းတွင် ငါးအမြီးနှင့်
ဆက်ထားသော ရေသူမတစ်ကောင်
သာပါတကား။ အစပိုင်းက ရင်လျား
ထားသော ငွေရောင် ထဘီစဟု ကျွန်ုပ်
ထင်ခဲ့သည်မှာ သူမကိုယ်ပေါ်မှာ
အကြေးခွံများ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့
လိုက်ရလေ၏။ ရေတွင်းဘောင်ပေါ်
တက်ထိုင်နေရင်းမှ သူမ၏ အောက်ပိုင်း
ရှိ ငါးအမြီးသည် ရေတွင်း၏ အတွင်း
နံရံကို တဖျပ်ဖျပ်ရိုက်ခတ်လျက်ရှိပေ
သည်။

“ဟင်...မင်း...မင်း...ရေသူမ”

“ဟုတ်ပါတယ် အမောင်၊ ကျွန်မ
ဟာ လူသားမိန်းမတစ်ယောက် မဟုတ်
ပါဘူး။ ရေအောက် သိုက်နန်းက သိုက်
နန်းရှင်တစ်ယောက်ပါ အမောင်”

“ဘာ...သိုက်နန်းရှင်၊ ဟုတ်
လား။ မင်းဟာ လူတစ်ပိုင်း ငါးတစ်ပိုင်း
ရေသူမ မဟုတ်ဘူးလား”

“လူတစ်ပိုင်း ငါးတစ်ပိုင်း သတ္တဝါ

တစ်ကောင် မဟုတ်ပါဘူး။ ရေထဲမှာ
ကျင်လည်ရလို့ ငါးအသွင်ကို အောင်
ယူထားခြင်းဖြစ်ပါတယ် အမောင်”

“ဒီဖြင့် မင်းက ဘာလဲ”

“ရေအောက် သိုက်နန်းရဲ့ သိုက်
နန်းရှင်တစ်ယောက်ပါလို့ ပြောပြီရော
အမောင်ရယ်”

“ဒီလိုဆိုရင် ဒီနေရာကို မင်း
ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲဟင်။ မင်း
တို့သိုက်က ဟောဒီ ရေတွင်းကြီး
အောက်မှာလား”

ကျွန်ုပ်၏ အမေးကို သူမက
ရယ်မောနေသေးသည်။

“ကျွန်မတို့ သိုက်နန်းက ရော
ဝတီမြစ်ကြီးရဲ့ မြစ်ကြမ်းပြင်အောက်မှာ
ပါ အမောင်ရယ်”

“ရောဝတီမြစ်...ရောဝတီမြစ်က
ဒီနေရာနဲ့ အဝေးကြီးပဲ”

“ဪ...အမောင်ရယ်...ရေ
ကြောတွေဟာ မြေလွှာအောက်မှာ
လိုက်ခေါင်းပေါက်တွေဖြစ်ပြီး တစ်နေရာ
နဲ့ တစ်နေရာဆက်နေတာရှင်”
“ဟင်...”

“အဲဒီလို ရေကြောတွေ တစ်ခုနဲ့
တစ်ခုဆက်နေလို့လည်း အမောင်တို့
ဟောဒီလို ရေတွင်းမျိုး တူးဖော်လို့ ရ
တာပေါ့ အမောင်။ ကျွန်မက ရေ
အောက် သိုက်နန်းထဲမှာ နေရတာ ဖွင့်
လွန်းလို့ ရေကြောရှိတဲ့ လိုက်ခေါင်း
တွေအတိုင်း လျှောက်သွားရင်းက
ဒီနေရာကို ရောက်လာတာပါ အမောင်။
ကျွန်မ ဟောဒီ ရေတွင်းကြီးအောက်
ခြေကို ထားလည်တာ သုံးရက်ခန့်
တိုက်ပါပဲ။ အမောင်ကို မြင်ပါတယ်။
အမောင်နဲ့ ခင်မင်ချင်လို့ ခုလို အသိ
ပေးပြီး မိတ်ဖွဲ့ရတာပါ အမောင်”

ကျွန်ုပ်သည် မမျှော်လင့်ဘဲ
ကျွန်ုပ်တို့ ရေတွင်းထဲမှ ပေါ်လာသည့်
ရေသူမအသွင်အောင်ယူထားသော

www.burmeseclassic.com

မိန်းကလေးကို ကြည့်ကာ အံ့လည်း အံ့သြ၊ မယုံကြည်နိုင်အောင်လည်း ရှိနေမိသည်။ မည်သို့ မယုံကြည်သည့်ဖြစ်စေ၊ သူမကား ကျွန်ုပ်ရှေ့မှောက်၌ မျက်ဝါးထင်ထင် ရောက်ရှိနေပြီတည်း။ ရောက်ရှိနေမက ကျွန်ုပ်အား လူသားများ သုံးနှုန်းသည့် စကားများဖြင့်ပင် ပြောကြားလျက်ရှိလေပြီ။

“ဘယ်နှယ်လဲ အမောင်၊ သိပ် အံ့သြနေသလားဟင်၊ ကျွန်မနဲ့ ခုလို သိကျွမ်းရတာကို ဘယ်သူမှ မသိစေချင်ဘူးကွယ်”

“ဘာ...ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

“ကျွန်မတို့ရဲ့ ရေအောက် သိုက်နန်းကြီး ရှိနေတာကို လူတွေ သိကုန်မှာစိုးလို့ပေါ့ အမောင်”

“ဒါဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုတော့ ဘာကြောင့် အသိပေးရသလဲ”

“ပြောပါရော၊ အမောင်ကို ခင်လိုပါလို့၊ အမောင်သာ နှုတ်လုံမယ်ဆိုရင် ကျွန်မ အမောင်နဲ့ မကြာခဏ လာတွေ့ချင်ပါတယ် အမောင်”

“ဟာ...စိတ်ချ ကျွန်ုပ် ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါ၊ ကျွန်ုပ်လည်း သင့်ကို ခင်ပါတယ်။ သင့်နာမည်...”

“ကျွန်မရဲ့ အမည်က မြန်ဒီလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ရေအောက်သိုက်နန်းရဲ့ သိုက်နန်းရှင်မလေး မြန်ဒီပါ အမောင်”

“ကျွန်ုပ်အမည်က မောင်ကောင်းမွန်လို့ ခေါ်ပါတယ် မြန်ဒီ။ ကျွန်ုပ်ဖြင့် မြန်ဒီကို တွေ့ရတာ ဝမ်းလည်း သာတယ်။ အံ့လည်း အံ့သြမိတယ်ဗျာ”

“အမောင်ရယ်...ဒီလောကကြီးမှာ မျိုးမတူ ဇာတ်ခြားတဲ့ သတ္တဝါ အနန္တရှိပါတယ်။ ဘာမှ အံ့သြစရာ မဟုတ်ပါ”

မြန်ဒီက သူမတို့၏ ရေအောက်သိုက်နန်းကြီးအကြောင်းကို ပြောပြခဲ့ပေသည်။ သူမတို့၏ သိုက်နန်း

သည်...

(ဤနေရာ၌ စာရွက်တွင် ရေစိုကာ မင်များ ပြန်နေသောကြောင့် ဖတ်မရခဲ့ပေ။ နောက် ဆက်လက်ဖတ်ရှုရအည့်စာများအရ ရေအောက်သိုက်နန်းအကြောင်းကို အသေးစိတ်ပြောပြချက်များ ဖြစ်ပုံရပေသည်။ စာကြောင်းရေ ၂၀ခန့် ပျက်နေပေသည်။)

မြန်ဒီက ကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ဆက်ကာ ရေတွင်းထဲသို့ ခုန်ဆင်းပြီး ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ။

ကျွန်ုပ်သည် မောင်နေသော ရေတွင်းအောက်ခြေကို ငေးကြည့်ကာ ကျွန်ုပ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်များမှာ အမှန်တကယ်မှ ဟုတ်ပါလေစ။ အိမ်မက်များလေလားဟု တွေးကာ အံ့သြတွေ့ဝေနေမိတော့သည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ၊ နောက်နေ့တွင်လည်း မြန်ဒီက ကျွန်ုပ်ထံ လာရောက်လည်ပတ်ဦးမည်ဟု ကတိပေးသွားလေရာ ကျွန်ုပ် စောင့်မျှော်ရပေတော့မည်။

မြန်ဒီသည် သူမ၏ ကတိအတိုင်း နောက်တစ်နေ့တွင်လည်း ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သူမရောက်လာကြောင်း အချက်ပြလိုက်သည်နှင့် ရေငင်ပုံးကို ချပေးကာ မြန်ဒီအား အထက်သို့ ရောက်အောင် ဆွဲတင်လိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် မြန်ဒီကား စကားများ ပြောမကုန်နိုင်အောင် ရှိတော့၏။ မြန်ဒီက သူမ၏ ရေအောက် သိုက်နန်းကြီးအကြောင်းကို ပြောပြသလို၊ ကျွန်ုပ်တို့ လူ့လောကမှ အကြောင်းခြင်းရာများကိုလည်း မေးမြန်းလေသည်။

“မြန်ဒီဟာ လူ့ဘဝကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ရတာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပါပြီ အမောင်။ ကြာလွန်းလို့ နှစ်ကာလ ဘယ်လောက်ရှိပြီဆိုတာတောင် မမှတ်

မိတော့ပါဘူးကွယ်။ ဒါကြောင့်လည်း လူသားများကို တွေ့ မြင်ချင်လွန်းအမောင်ရှိတဲ့ နေရာကို လာနေမိတယ်ပါ အမောင်”

“ကျွန်ုပ်ခင်ကို လာရောက် ထည့်ပတ်တာဟာ မြန်ဒီရဲ့ စိတ်အပျင်ဖြင့် တစ်ခုတည်းကြောင့်ပဲလား မြန်ဒီ။ ဒီစိတ်ရင်တော့ မြန်ဒီဟာ ကိုယ့်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပြောပျောက်ဖို့အတွက် ကျွန်ုပ်ကို အဝေဒနာတွေ လာပေးသလို ဖြစ်နေမိတော့ မြန်ဒီ”

“အလို...ဘာကို ဆိုလိုတာလိမ့် အမောင်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်ုပ်မြန်ဒီကို ချစ်နေလို့ပါပဲ မြန်ဒီ။ ကျွန်ုပ်မြန်ဒီကို အသည်းပေါက်မတတ် ချစ်နေမိပါပြီ”

“မတော်ပါဘူး အမောင်ရယ်၊ အမောင်နဲ့ မြန်ဒီဟာ မျိုးမတူ ဇာတ်ခြားပါတယ် အမောင်”

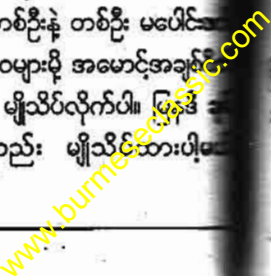
“ခုမှတော့ ဒါတွေကို မတွေ့တော့ဘူး မြန်ဒီရယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ နာသားက အလိုလိုပေါ်လာတဲ့ အချစ်ပေးပဲ။ ကျွန်ုပ်ကို မြန်ဒီတို့ရဲ့ သိုက်နန်းကို ခေါ်သွားပါတော့”

“အို...”

ကျွန်ုပ်၏ တောင်းဆိုချက်ကြောင့် မြန်ဒီမှာ အလွန်ပင် တုန်လှုပ်ဆူဆူ ချားသွားပေတော့သည်။

“ဘဝချင်းကဖြင့် ဘယ်ထိ ပေါင်းစပ်လို့ မရပါဘူး အမောင်ရယ်။ မြန်ဒီ ကျွန်ုပ်ကို မေတ္တာမရှိဘူးလားဟင်”

“မြန်ဒီ အမောင်ကို သံယောဇဉ်ရှိပါတယ်။ ချစ်ပါတယ် အမောင်။ ပေးမယ့် တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး မပေါင်းနိုင်တဲ့ ဘဝများမို့ အမောင်အချစ်ကိုလည်း မျှီသိပ်လိုက်ပါ။ မြန်ဒီ အစိတ်ကိုလည်း မျှီသိပ်ထားပါမယ်”

အချစ်ဆိုတာ မျှော်လင့်မိ မဟုတ်

အချစ်ဆိုတာ မျှော်လင့်မိ မဟုတ်
မြန်မာ့ အချစ်ဆိုတာ ချစ်ဖို့ပါပဲ

အိုး...မြန်မာ့ အမောင်ကို ဆက်
အမောင်ဟာ မှားပြီထင်ပါရဲ့။ ခွင့်လွှတ်
အမောင်ရယ်”

ဘဝချင်းတူတူ၊ မတူတူ၊ ပေါင်း
ရေရ မြန်မာ့ ကျွန်ုပ်ကို ချစ်တယ်
အဖြေပေးရင် ကျေနပ်ပါပြီ

ချစ်ပါတယ် အမောင်၊ မြန်မာ့
အမောင်ကို ချစ်ပါတယ်ရှင်”

ကျွန်ုပ်၏ ယခင်နှင့် မတူ၊ မူ
နေသော အဖြစ်ကို မိခင်ကြီးက
အမိခင်လေသည်။

သား...ညတိုင်း ညတိုင်း ရေ
အားမှာ ကြာလှစည်လား။ အမောင်
ခြင်က ကိုက်နဲ့၊ မင်း ဘာလုပ်
တာလဲ”

ကျွန်တော် သစ်ပင်တွေ ရေ
တောင်းနေတာပါ အမေ”

သစ်ပင် ရေလောင်းတာ ဒီ
အထက် မကြာပါဘူး။ အမေလာကြည့်
အထက် မင်းတစ်ယောက်တည်း စကား
ပြောနေတဲ့ အသံကို ကြားရတယ် ငါ
အမေ”

“အမေစိတ်ထင်လို့ပါ အမေ”
ထိုအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်က
မြန်မာ့ကို ပြန်ပြောပြလိုက်သည်။

“အမေက မျက်စိမှန်တော့ မြန်မာ့
ကို မမြင်ရဘူးပေါ့။ အမေ့ကို ကျွန်ုပ်နဲ့
မြန်မာ့အကြောင်းတွေ ဖွင့်ပြောလိုက်ရ
သေးဟင်”

“စောပါသေးတယ် အမောင်။
မြန်မာ့အကြောင်းကို ဘယ်သူမှ မသိစေ
ချင်ဘူး”

“ကျွန်ုပ်တို့ ဒီလိုပဲ နေသွားရ

တော့မှာလား မြန်မာ့။ မြန်မာ့နဲ့ ကျွန်ုပ်နဲ့
နီးဖို့အရေးကို ကြံစည်စမ်းပါဦး”

“အင်း...အမောင်ကို မြန်မာ့တို့
ရဲ့ ရေအောက် သိုက်နန်းကြီးဆီ ခေါ်
သွားပါဦးမယ်လေ။ သိုက်နန်းကို လေ့
လာပြီးမှ အမောင်နေနိုင် မနေနိုင် ဆုံး
ဖြတ်ပါလေ”

“မြန်မာ့ အတူလိုက်ရရင် ရေထဲ
ကနေ လိုက်လာရမှာလား။ ကျွန်ုပ်
အသက်ရှူလို့ ရပါ့မလား မြန်မာ့ရယ်”

“မြန်မာ့ အတူတူဆိုရင်ဖြင့် စိတ်
ပူစရာ မလိုပါဘူး။ အမောင် အန္တရာယ်
ကင်းကင်းနဲ့ လိုက်ပါနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေ
မယ့် ဒီအကြောင်းကို အမောင် နှုတ်လှ
ဖို့ လိုတယ်နော် အမောင်”

“စိတ်ချပါ မြန်မာ့”

သို့ဖြင့် မြန်မာ့က လာမည့်
လပြည့်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်အား သူမ နေ
ထိုင်သည့် ရေအောက် သိုက်နန်းသို့
အလည်အပတ်ခေါ်ဆောင်သွားမည်
အကြောင်း၊ သိုက်နန်းမှ သိုက်ချုပ်
မယ်တော်ကြီးနှင့် မိတ်ဖွဲ့ပေးမည်
အကြောင်း ကတိပေးလေသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် လပြည့်နေ့တွင်
မြန်မာ့က ကတိအတိုင်း ကျွန်ုပ်အား
သူမတို့၏ သိုက်နန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွား
ခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် မြန်မာ့ ရောက်
လာကြောင်း ရေတွင်းအောက်မှ အသံ
ပေးလိုက်သည်နှင့် ဒါးတောင်းကို မြှောင်
အောင် ကျိုက်ကာ ရေတွင်းထဲသို့ ခုန်
ချလိုက်လေသည်။ မြန်မာ့က ကျွန်ုပ်၏
လက်အား ဖမ်းဆွဲလိုက်လေသည်။
အံ့ဩဖွယ်ကောင်းပေစွ၊ ကျွန်ုပ်သည်
အရှိန်ဖြင့် ရေအောက်သို့ နစ်မြုပ်သွား
သော်လည်း ရေတွင်းအောက်ခြေမှ
နက်မှောင်သော ရေအောက် မြင်ကွင်း
များကို နေအလင်းတွင် မြင်ရသည့်
အလား ထင်ရှားစွာ မြင်နေရပေသည်။

မြန်မာ့သည် ကျွန်ုပ်လက်ကို ဆွဲ
ကာ ဦးဆောင်၍ ခေါင်သွားလေသည်။
ကျွန်ုပ်သည် ရေအောက်တွင် လုံးလုံး
ရောက်နေသော်လည်း အသက်ရှူလို့
ရနေသည်။ မြန်မာ့နှင့် စကားပြောလို့
လည်း ရနေသည်။ မြန်မာ့က ရေအပြည့်
ဖြစ်နေသော လိုဏ်ခေါင်းလမ်း
တစ်လျှောက် ကျွန်ုပ်လက်အား ဆွဲခေါ်
ကာ ကူးခတ်လျက် ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်
သည် ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ခြံဝင်းထဲမှ ရေ
တွင်းကြီးအောက်ခြေတွင် ဤမျှ ရှည်
လျားသော လိုဏ်ခေါင်းကြီးရှိနေသည်
ကို အံ့ဩစွာဖြင့် မြန်မာ့ခေါ်ဆောင်ရာ
သို့ လိုက်ပါလာခဲ့လေသည်။

“ကျွန်ုပ်တို့ ဘယ်ကို သွားနေတာ
လဲ မြန်မာ့”

“ရောဝတီမြစ်ကြီးဆီ ဦးတည်ပြီး
အရောက်သွားနေတာလေ အမောင်”

“အိုး...ရောဝတီမြစ်က အဝေး
ကြီးပဲ။ ကျွန်ုပ်တို့ရွာကနေ ငါးမိုင်
တောင် ဝေးတာပဲ မြန်မာ့”

“ဒီလိုဏ်ခေါင်းကြီးက ရောဝတီ
မြစ်အထိ ပေါက်ပါတယ် အမောင်။
မြေလွှာအောက်မှာ လိုဏ်ခေါင်းများ၊
ရေကြောများ ဖြစ်ပေါ်ပြီး တစ်နေရာနဲ့
တစ်နေရာ ဆက်သွယ်နေတယ်လို့
မြန်မာ့ ပြောခဲ့ပါရော အမောင်ရယ်”

“ထူးဆန်းပါတီတော့တယ်။ မြေ
အောက်မှာကျတော့ ရေတွေအတိပြီး
တဲ့ နေရာမှာတောင် မြင်လည်း မြင်ရ
တယ်။ အသက်ရှူလို့၊ စကားပြောလို့
လည်း ရတယ်နော်”

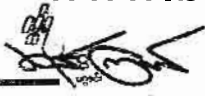
ကျွန်ုပ်အပြောကို မြန်မာ့က ရယ်
လိုက်လေသည်။

“အမောင်လက်ကို မြန်မာ့ ခဏ
လွှတ်လိုက်မယ်နော်”

မြန်မာ့က သူမလက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်
ထားသော ကျွန်ုပ်၏ လက်အား လွှတ်
ချလိုက်လေသည်။ ချက်ချင်းပင် ကျွန်ုပ်

www.burmeseclassic.com

သည် ပိန်းပိတ်နေသော ရေထုထဲ၌ အမှောင်ကျသွားကာ ဘာကိုမှ မမြင်ရ တော့ဘဲ ဝှူးဝှူးဝါးဝါးဖြစ်နေပေတော့ သည်။ အသက်ရှူလို့လည်း မရတော့။ မြန်ဒီကို ဟစ်အော်ခေါ်သော်လည်း ခေါ်လို့ မရတော့ပေ။ ကျွန်ုပ်သည် ရေ နှစ်နေသော လူတစ်ယောက်အဖြစ် ချက်ချင်းပင် ဘဝပြောင်းသွားလေတော့ ၏။

ခဏကြာမှ မြန်ဒီ၏ ပျော့ပျောင်း သော လက်ဖဝါးလေးက ကျွန်ုပ်ကို လာ၍ထိတွေ့လိုက်လေရာ ကျွန်ုပ်သည် အမြင်အာတ်ကိုလည်း ပြန်ရလိုက်သည်။ အသက်ရှူလို့လည်း ရသွားသည်။ စကားလည်း ပြန်ပြောနိုင်သွားလေ၏။

“သိပြီလား အမှောင်၊ မြန်ဒီက အမှောင်အသားကို ထိတွေ့ထားလို့ ရေ အောက်ထဲမှာ အမှောင် လွတ်လွတ် လပ်လပ်နေလို့ ရနေတာပါ။ မြန်ဒီသာ မပါရင် အမှောင်ဟာ သာမန်လူသား တစ်ယောက်မို့ ရေအောက်ခရီးကို မလာနိုင်ပါဘူး အမှောင်”

“ဪ... ဒီလိုလား”
“ဟော... ပြောရင်းဆိုရင်း ရော ဝတီမြစ်ထဲကိုတောင် ရောက်လာပြီ အမှောင်။ မြစ်ရေပြင်ပေါ်ကို အမှောင် ကို လိုက်ပြပါဦးမယ်”

မြန်ဒီက ရေပြင်အထက်သို့ ကျွန်ုပ်အား ဆွဲခေါ်သွားလေသည်။

ရေပြင်အထက်ကို ခေါင်းဖော် လိုက်သည်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် မြစ်အလယ် သို့ ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ ကာ တစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီမှ မြစ်ကမ်း စပ်များကို လည်းကောင်း၊ ရေထဲတွင် သွားလာနေသော လှေသင်္ဘောများကို လည်းကောင်း မြင်လိုက်ရလေသည်။

လပြည့်သဖြစ်လေရာ လရောင် သည် မြစ်ပြင်ပေါ်သို့ ဖြာကျနေပြီး မြစ် ၏ ညရှုခင်းကို သာယာရှုမောဖွယ် မြင်

တွေ့လိုက်ရလေ၏။

“ရေထဲကို ပြန်ဝင်ကြစို့ အမှောင် လူတွေ မြန်ဒီတို့ကို မြင်သွားလို့ မဖြစ် ဘူး”

မြန်ဒီက ကျွန်ုပ်ကို ရေအောက် ထဲသို့ ပြန်လည်ဆွဲခေါ်သွားလေရာ မြစ် ကြမ်းပြင်အောက်သို့ ဒုတ်ဒုတ်ထိ ရောက်ရှိသွားလေ၏။

မြန်ဒီသည် မြစ်ကြမ်းပြင်မှ ကြီးမားသော ကျောက်ဖြူတုံးကြီး တစ်ခုကို ဆွဲလှန်လိုက်လေသည်။ ထို အခါ ကျောက်ဖြူတုံးကြီးအောက်တွင် အပေါက်တစ်ခုပေါ်လာလေ၏။ မြန်ဒီက ထိုအပေါက်မှတစ်ဆင့် မြစ်ကြမ်းပြင်၏ အောက်ခြေသို့ ကျွန်ုပ်အား ဆွဲခေါ်သွား ပြန်သည်။ လိုက်ခေါင်းပေါက်အတွင်း ထဲ ရောက်သည်နှင့် မြန်ဒီက ဖယ်ရှား ထားသော ကျောက်တုံးကြီးကို နဂို အတိုင်း ပြန်လည်စေ့ပိတ်လိုက်လေ သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မြစ်ကြမ်းပြင် ၏ အောက်ခြေဘက်သို့ ရောက်ရှိနေလေ ပြီ။ အောက်၌ကား လူတို့နေရာ ကမ္ဘာ လေးတစ်ခုသဖွယ် အဆောက်အအုံ များ၊ သစ်ပင်ပန်းမာလ်များကို မြင်တွေ့ နေရလေသည်။ သို့သော် ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးကား ရေများပြည့်၍နေပေ၏။

မြန်ဒီက ကျွန်ုပ်အား ကြီးမား သော ကျောက်ဖြူအဆောက်အအုံ ကြီးဆီသို့ ခေါ်သွားလေသည်။ ကျယ် ပြန့် ခမ်းနားလှသော ရေအောက်ကမ္ဘာ ကြီးပင်တည်း။ အားဆောက်အအုံ ခန်းမ ကြီးထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် အောင်မြင် ခန့်ညားသော အသံတစ်သံကို ကြား လိုက်ရလေသည်။

“သယ် . . . မိုက်လိုက်ပါဘိ၊ ဘောက်မဲ့ကြောင့် လူသား ှုငယ်ကို မယ်မယ်တို့ရဲ့ ရေအောက် သိုက်နန်း အရောက် ခေါ်ဆောင်လာရသလဲ သမီး

တော် မြန်ဒီ”

ကျွန်ုပ်က အသံကြားဆရာ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ အသက်အရွယ် ကြီးမားသော်လည်း လှပခန့်ညားသည့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်ကို မြင် လိုက်ရလေ၏။ ထိုအမျိုးသမီးကြီး လည်း ရေသူမသဏ္ဍာန် လူတစ်ဦး ဝါးတစ်ဦးအသွင်ဆောင်ယူထားသည့် နေပေသည်။

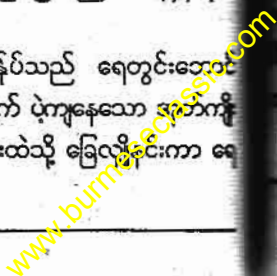
ကျွန်ုပ်သည် မြန်ဒီ ပြောပြထား ၍ ထိုအမျိုးသမီးကြီးအား သိုက်ချ် မယ်တော်ကြီးအဖြစ် သိရှိလိုက်လေ သည်။ မယ်တော်ကြီး၏ မျက်နှာကား ကျွန်ုပ်ကို မလိုလားသည့်အသွင်ဆောင် ယူနေပေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် မယ်တော် ကြီးကို ကြည့်ကာ ကြောက်ရွံ့ ထိတ် လန့်မိပေတော့သည်။

“သည်းခံပါ မယ်မယ်၊ သမီး တော် မယ်မယ်ထံ ခွင့်မပန်ဘဲ လူသား ယောက်ျားပျိုတစ်ယောက်ကို ချစ် ကြိုက်မိပါတယ်။ သူ့ကို မယ်မယ်ထံ မှောက် ခေါ်လာပြီး မယ်မယ်ထံမှ ခွင့် ပြုချက်ကို အသနားခံ တောင်းခံဖို့..”

“တော်... တန့်... တိတ်”
“မိုက်ပါဘိ မြန်ဒီ”

(ဤနေရာမှ စ၍ စာမျက်နှာ လေးပုံ သုံးပုံခန့် ရေစိုနေပြန်ရာ ဖတ်၍ မရနိုင်အောင် စာများ ပျက်ပြယ်နေ ပေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဆက်လက် ဖော်ပြထားသော အကြောင်းအရာများ အရ သိုက်ချပ် မယ်တော်ကြီးက လူ သားနှင့် ချစ်သူရည်းစားထားခြင်းကို ဆူပြော ကန့်ကွက်ကာ မောင်ကောင် မွန်အား လူရပ်ရွာသို့ ပြန်လည်ပို့ဆောင် ရန် စေခိုင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းရပေ သည်။)

ကျွန်ုပ်သည် ရေတွင်းဘေး၌ တစ်လျှောက် ပဲ့ကျနေသော အဘိကျိ အုတ်ပုံများထဲသို့ ခြေလှိုင်းကား ရေ

အထူးထုတ်

အထက်သို့ တက်ခဲ့လေသည်။
အထက်သို့ မရောက်မီ ကျွန်ုပ်
အောက်ခြေသို့ ပြန်ငှကာ ညှိုးနွမ်း
ဖျက်စီးခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်အား မော့
ညှိုးနေသော မြန်မာ့ကို ကြည့်လိုက်
သည်။

မြန်မာ...နောက်ညတွေမှာလည်း
အထက်သို့ ကျွန်ုပ်အိကို လာခဲ့ပါဦးနော်”
“အကျိုးတော့ နည်းကုန်ပါပြီ
အထက်... မယ်တော်ကြီးရဲ့ တစ်ချက်
အထက် အမိန့်စကားကို အမောင်ကိုယ်
ကြားခဲ့ရပြီပဲ။ အမောင်နဲ့ မြန်မာ
အထက်တော့ ဝေးပါပြီ အမောင်ရယ်”

“မယ်တော်ကြီး ဘာပြောပြော
အထက်အောင် လာရင် ဖြစ်တာပဲ
အထက်လား”

“မဟုတ်ပါဘူး အမောင်။ သိုက်
အထက် မယ်တော်ကြီးရဲ့ အမိန့်ကို မြန်မာ
အထက် သိုက်နန်းရှင်များဟာ မြေဝယ်
အထက် နာခံရပါတယ်။ မယ်ရားပဲပါ”

“ဒါဖြင့် မြန်မာနဲ့ ကျွန်ုပ်...
မြန်မာလည်း ရင်ကွဲလှပါပြီ
အထက်ရယ်”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်ကတော့
အထက်နေမှာပဲ မြန်မာ၊ မြန်မာ ကျွန်ုပ်အိကို
အထက်အောင် လာခဲ့ပါနော်”

“သွားပေတော့ အမောင်။ မြန်မာ
အထက် ပြန်ချိန်သင့်ပါပြီ။ မြန်မာကို ခွင့်
အထက်တော့”

မြန်မာက ကျွန်ုပ်အား မျက်ရည်
အထက် မျက်လုံးများဖြင့် ငေးစိုက်
အထက်ကြည့်ကာ ရေထဲသို့ ငုပ်လျှိုးပျောက်
အထက်သွားလေသည်။

မြန်မာက မလာတော့ဘူးဟု ပြော
အထက်လည်း ကျွန်ုပ်ကား ညစဉ်ညတိုင်း
အထက်တွင်းဘောင်ပေါ် ထိုင်ရင်း မျှော်နေ
အထက်လေသည်။ မြန်မာ၏ ကျွန်ုပ်အိပေါ်
အထက်ချီသော မေတ္တာကို ယုံကြည်သည်

အတွက် တစ်နေ့နေ့တွင် မြန်မာ့ရောက်
လာမည်ဟု ကျွန်ုပ်က မျှော်လင့်နေခဲ့
မိပေ၏။

သို့ရာတွင် ရက်ရှည်လများသာ
ကုန်လွန်သွားခဲ့သည်။ မြန်မာကား ပေါ်
မလာခဲ့ချေ။

မြန်မာ့ကိုယ်တိုင်ပင် ကျွန်ုပ်အား
စိမ်းကားခဲ့လေပြီလော။ သိုက်ချုပ်မယ်
တော်ကြီးကပင် ချုပ်ချယ်ထားလေ
သလော။ မတွေ့တတ်နိုင်ပါပြီ။ ကျွန်ုပ်
၏ အလွမ်းစိတ်များက တစ်စတစ်စ
ရင့်သန်လာကာ မစားနိုင် မသောက်နိုင်
မအိပ်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။

ကျွန်ုပ်သည် ညအချိန်သာမက၊
နေ့အချိန်မှာပါ ရေတွင်းဘေးမှ မခွာဘဲ
ရေတွင်းအောက်ခြေသို့ ငုံ့ကြည့်ကာ
ပိုင်တွေနေမိလေတော့၏။ နေ့တွင် ရေ
ခပ်လာသူအပေါင်းက ကျွန်ုပ်၏
သောကဖိစီးသော အမူအရာကို ရိပ်စား
မိခဲ့ကြလေပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ မိခင်ကြီးသည်
လည်း မစားနိုင် မအိပ်နိုင်ဖြစ်နေသော
ကျွန်ုပ်၏ ဖြစ်အင်ကို ရိပ်မိ သိရှိသွားခဲ့
လေသည်။ မိခင်ကြီးက မေးမြန်းသော
ကြောင့် ကျွန်ုပ်က ကျွန်ုပ်နှင့် မြန်မာတို့
အဖြစ်အား မချွင်းမချန်ပြောပြလိုက်
လေသည်။ သို့ရာတွင် မိခင်ကြီးကား
ယုံကြည်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

“ကောင်းမွန်...ငါ့သား၊ မင်း
ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ သားရယ်။
မင်းစိတ်တွေ မဟုတ်တော့ဘူး။ မင်းကို
ရေတွင်းဘေးမှာ တစ်ယောက်တည်း
စကားပြောနေတာကို ငါမြင်မြင်နေရ
တာ ဒါကြောင့်ကိုး။ မင်းဟာ ကိုယ်စိတ်
ကို ကိုယ်လှည့်စားပြီး ထင်မိထင်ရာ
တွေ တွေးနေတော့တာကိုး”

“အမေ မြန်မာ့ကို မမြင်ရတာ
မျက်စိဖျက်လို့ပါ အမေ။ မြန်မာဟာ
တစ်လတ်တီ ကျွန်တော်အိကို လာခဲ့
ပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း သူတို့ရဲ့

ရေအောက် သိုက်နန်းကြီးကို လိုက်
လည်ပြီးပါပြီ အမေ”

မိခင်ကြီးက ကျွန်ုပ်အား စိတ်
ပျက်စွာ ကြည့်၍ ခေါင်းကို ခါလိုက်
လေသည်။

မိခင်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်စကားကို
မယုံဘဲ ကျွန်ုပ်အား စိတ်ဝေဒနာစွဲကပ်
နေပြီဟု အထင်ရှိခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်နေ့မှာပင် မိခင်ကြီး
က ပယောဂ ဆရာတစ်ယောက်ကို
ပင့်ဖိတ်ကာ ကျွန်ုပ်အား ကုသခြင်း
ဖြင့် သူမ၏ အထင်အမြင်ကို ဖော်ပြ
လိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်အား အစွဲ
ချွတ်မည်တကဲ့ကဲ့ဖြင့် ကြိမ်လုံးကြီးနှင့်
ရွယ်နေသော ပယောဂ ဆရာလက်ထဲ
မှ ကြိမ်လုံးကို လှယူကာ ပယောဂ
ဆရာကို သူ့ကြိမ်လုံးဖြင့်ပင် ပြန်ရိုက်
လွှတ်လိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်က ကျွန်ုပ်အား အရူး
တစ်ယောက်သဖွယ် သဘောထားခံရ
ခြင်းကို ခံပြင်း၍ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သော်
လည်း ထိုအပြုအမူအတွက်ပင် ကျွန်ုပ်
အား ရှာသွပ်နေသူတစ်ယောက်ဟု စွပ်
စွဲခြင်း ခံရပြန်လေသည်။ ရွာဦးကျောင်း
ဆရာတော်ကြီးသည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့
အိမ်သို့ ကြွလာကာ ကျွန်ုပ်အား တရား
ပြ ဟောကြားခဲ့သေးသည်။

ကျွန်ုပ်က ကျွန်ုပ်နှင့် မြန်မာ
အကြောင်းကို ခရေစေ့တွင်းကျ တင်
လျှောက်လိုက်သည့်အခါ ဘုန်းတော်
ကြီးသည်လည်း သက်ပြင်းကို ချရင်း
ပြန်ကြွသွားလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ ရင်တွင်း၌ မြန်မာ့ကို
လွမ်းဆွတ်စိတ်၊ မြန်မာနှင့် တွေ့ချင်စိတ်
များ အကြံလာခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်သည် အချိန်
ပြည့် ရေတွင်းဘေးသို့ သွားနေကာ ရေ
တွင်းထဲ ငုံ့ကြည့်ရင်း...

“မြန်မာ့ရေ...မြန်မာ”

ဟု အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ အော်
ခေါ်မိလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ ခံစားမှုများကို နား
လည်း မလည်း ကိုယ်ချင်းလည်း မစာ
တတ်သော ရွာသူရွာသားများသည်
ကျွန်ုပ်အိမ်မှ ရေတွင်းသို့ ရေခဲရန်ပင်
မလာရောက်ကြတော့ချေ။ ဝေးလံသော
ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲမှ ရေတွင်းအထိ
သွားခပ်ကြတော့၏။ တစ်ရွာလုံးက
ကျွန်ုပ်အား ရူးသွပ်နေသူဟု ထင်မှတ်
နေကြလေပြီတည်း။

နောက်တစ်လခန့်အကြာတွင်
နဂါးက မကျန်းမမာရှိနေသော ကျွန်ုပ်၏
မိခင်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်စိတ်ဖြင့်ပင်
ကွယ်လွန်သွားလေ၏။

မိခင်ကြီး မရှိတော့သောအခါ
ကျွန်ုပ်လည်း မြန်ဒီကို လွမ်းဆွတ်
သတိရသောစိတ်ဖြင့် လူ့လောကကြီး
၌ မနေချင်တော့ပေ။ တစ်ရွာလုံးက
လည်း ကျွန်ုပ်ကို ဖဲကြဉ်ထားကြလေ
ပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် ဖြစ်လိုရာ ဖြစ်စေတော့
မြန်ဒီရိရာ သိုက်နန်းသို့ သွားရောက်ရန်
ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ မြန်ဒီတို့ ရေ
အောက် သိုက်နန်းကြီးသို့ ကျွန်ုပ်
ရောက်ခဲ့ဖူးပြီ မဟုတ်ပါလား။ ရေတွင်း
ထဲမှတစ်ဆင့် မြစ်ရိရာဘက်သို့ ရေ
ကြောင်းလိုဏ်ခေါင်းအတိုင်း ကူးခတ်
သွားလျှင် မြန်ဒီတို့ သိုက်နန်းကြီးရိရာ
သို့ ရောက်ပေမည်။ မြန်ဒီနှင့် အတူ
သွားစဉ်ကလို ခရီးစဉ် ချောမွေ့မှုရှိမည်
မဟုတ်သော်လည်း စွန့်စားရပေတော့
မည်။

မသွားရောက်မီ ကျွန်ုပ်၏ ဖြစ်စဉ်
အား စာဖြင့် ရေးသား မှတ်တမ်းတင်ခဲ့
ပါသည်။ ဤမှတ်တမ်းအား ကျွန်ုပ်နှင့်
အတူ ရေအောက်သို့ ယူဆောင်သွား
မည်ဖြစ်သည်။ မြန်ဒီတို့ သိုက်နန်းသို့
ရောက်သည်ဖြစ်စေ မရောက်သည် ဖြစ်

စေ၊ ဤမှတ်တမ်းအား နောင်လာ
နောက်သားများ တွေ့ရှိပါက မြစ်နှင့်
၅မိုင်ဝေးသော ကျွန်ုပ်တို့ရွာမှ ဧရာဝတီ
မြစ်အထိ မြေအောက် ဥမင်လိုဏ်ခေါင်း
မှ လမ်းပေါက်သည်ကို သိရှိကြစေလို
၍ဖြစ်ပါသည်။

ဤမှတ်တမ်းအား တွေ့ရှိခြင်း
အားဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့် ရေအောက် သိုက်
နန်းရှင်မလေးတို့၏ အချစ်ဇာတ်လမ်း
အား လက်ခံ ယုံကြည်နိုင်ပါစေ
သတည်း။

ပုလင်းထဲမှ ရရှိသော စာရွက်များ
ပေါ်တွင် ရေးသားထားသော မှတ်တမ်း
ကား အထက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်တော်သည် မောင်ကောင်း
မွန်ဆိုသူ၏ မှတ်တမ်းကို ဖတ်ရှုပြီး
အတွေးနယ်ချဲ့နေမိသည်။ ပုလင်းထဲမှ
ရသော မှတ်တမ်းသည် အမှန်တကယ်
လား။ မောင်ကောင်းမွန် ဆိုသူသည်
ရေတွင်းထဲမှတစ်ဆင့် ဧရာဝတီမြစ်တွင်း
သို့ ကူးခတ်ရာတွင် မှတ်တမ်းကို
ပုလင်းထဲ ထည့်ယူဆောင်လာရာမှ ဖြစ်
ထဲတွင် မျောလာခြင်းလား။

ဤအဖြစ်အပျက်များသည် မည်
သည့်ခေတ်အခါက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော
အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်လေမည်နည်း။
မှတ်တမ်းထဲတွင် အချိန်ကာလကို
ဖော်ပြမထားသည့်အတွက် သဲလွန်စ
ရှာရန် မတတ်နိုင်ပါပေ။

ထို့အပြင် စာတဲမှ အကြောင်း
အရာများမှာ တကယ်ရော ဟုတ်ရဲ့
လား။ တစ်ဦးတစ်ယောက်က လှည့်ဖြား
လို၍ လုပ်ကြံလိမ့်ဆယ်ရေးလိုက်ခြင်း
လား။ မောင်ကောင်းမွန်ဆိုသူ အမှန်
တကယ်ရေးခြင်း ဖြစ်လျှင်လည်း
မောင်ကောင်းမွန်သည် သူ့စာထဲမှာ ပါ
သလို၊ ရူးသွပ်နေသူတစ်ဦးဖြစ်၍ စိတ်
ရူးပေါက်ကာ ရေးခဲ့ခြင်းများလေလား။

မြန်ဒီဆိုသည့် ရေသူမအ
လူတစ်ပိုင်း။ ငါးတစ်ပိုင်း သိုက်နန်း
ဥစ္စာစောင့်ဆိုသည်မှာ တကယ်တမ်း
မောင်ကောင်းမွန်စိတ်ထဲတွင် ထင်
ယင်မှားဖြစ်နေခြင်းလား။ ပြီး
မောင်ကောင်းမွန်တို့ရွာကို အမည်
ဖော်ပြမထား။ မည်သည့်မြို့နယ်အတွက်
ရှိကြောင်းလည်း ဖော်ပြမထား။
ယုတ်စွအဆုံး။ ဧရာဝတီမြစ်
အရောက်ခြင်းလား။ အနောက်ဘက်
ခြင်းလား။ မည်သည့်တက်ခြင်း၌ ရှိ
ကိုပင် ဖော်ပြမထားပေရာ သဲထွေး
လိုက်ဖို့ ခဲယဉ်းလှပေတော့သည်။

ရေထဲမှ ဆယ်ယူရရှိသော
ပုလင်းနှင့် စာရွက်များကိုမူ ကျွန်ုပ်
၏ အိမ်တွင် ယခုတိုင် သိမ်းဆည်း
ပါသေးသည်။ မှန်တီရိထဲတွင် အ
ကြည့်ရှုနိုင်ရန် ပြသထားပါသည်။
ရောက် လေ့လာနိုင်ပါသည်။

ထိုအကြောင်းအရာအား စိတ်
စားသည်ဆိုလျှင် တတ်ကြောင်းအ
အဖြစ်အထိ လိုက်လံ စုံစမ်းထု
စုံစမ်းနိုင်ရန် (သို့တည်းမဟုတ်) အ
ပြည်သူသိအောင် ဖြန့်ဝေလိုက်
နိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ကျွန်တော်
လက်ရေးဖြင့် လိုက်ရေးထားသော
လက်ရေး စာမူအား ဂန္ထီရဆန်ကြ
ဝတ္ထုများ ရေးသားလေ့ရှိသော စာ
ဆရာ အောင်းလုလင်ထံသို့ လိပ်
ပေးပို့လိုက်ပါသည်။

ဆောင်

ကောင်းကင်အမြင် နက္ခတ်ဂြိုဟ်စဉ်များအရ

၂၀၁၃ ခု၊ ဇွန်လ၊ ခုနစ်နေ့သားသမီးများအတွက်

မဟာတြင်းရုပ်အဟောတတမ်းများ

ဝပ္ပာစရိယ ဦးအောင်ကျော်မိုး

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

ယခုလ ပြိဿရာသီ တတိယတြင်းရုပ်အဟောထွက်သည်။

စီးပွားရေး။ အလုပ်သုံးခုထက်မနည်း ပြိုင်တူလုပ်နေရမည်။ အသင်းအဖွဲ့များနှင့် ပတ်သက်၍ ခွင့်ခွဲထုတ်မှု၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု များမည်။ စာအုပ်လက်မှတ်ထိုး၊ သက်သေ၊ ဆက်သွယ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးတို့မှ ငွေရမည်။ ပညာသင်ကျောင်းများ အထူးငွေဝင်မည်။ ကံကောင်းသော စီးပွားရေးအချိန်ဖြစ်သည်။

အိမ်ထောင်ရေး။ မှန်တိုင်းစဲ၍ ငြိမ်သက်သာယာနေသော အချိန်။ အောက်ကျိဉာဏ် အပေါ်စီသို့ ပြန်ရောက်ချိန်။ ငယ်အချစ်လို သာယာဖွယ်ပရိသော်လည်း ဘဝအဖော်အဖြစ် နေသားတကျရှိနေမည်။

ပညာရေး။ ဟိုစပ်စပ် ဒီစပ်စပ် ဘယ်ဟာမှ ပေါက်ပေါက်မြောက်မြောက် မသင်ယူဖြစ်။ ပညာရေးအတွက် အချိန်၊ ငွေရှိသော်လည်း ကိုယ်တိုင်အားထုတ်မှု နည်းနေသည်။ သင်ယူစိတ်ရှိလျှင် တတ်လွယ် သိလွယ်မည်။ ပန်းချီနှင့် သတင်းစီဒီယာပညာများ တတ်လွယ်မည်။

အချစ်ရေး။ နှလုံးသားတစ်ဖန် ရင်သန်လာချိန်။ အချစ်သစ်တွေ့ရမည်။ မြင့်လွန်သော ပန်းတစ်ပွင့်ဖြစ်ရန် ခူးရခက်နေမည်။ ဂုဏ်တံတိုင်းကို မကျော်

ဖြတ်နိုင်။ မြင်နေကာမျှဖြင့်ပင် ကြည်နူးအားရ ကျေနပ်နေမည်။ တကယ်အချစ်စစ်ကို မြင်ရမည်။

ကျန်းမာရေး။ များသောအားဖြင့် ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။ အနေမတတ်၊ အသွားမတတ်သောကြောင့် ရောဂါရမည်။ နှာစေး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ဝမ်းပျက်မည်။

ကံကောင်းသောအရောင် - စိမ်းနုရောင်၊ အဝါနုရောင်များ။

ကံကောင်းသောဂဏန်း - ၁၊ ၄၊ ၅ ဂဏန်းများ။

ယတြာ - ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူတို့ကို ထောက်ပံ့ခြင်း၊ သက်ကြီးရွယ်အိုတို့အား ဆေးဝါးလျူမီနီးပြီး ဆုတောင်းပါ။

တနင်္လာသားသမီးများ

ယခုလ ကုန်ရာသီ တတိယကြွင်းရပ်အဟောထွက်သည်။

စီးပွားရေး။ ပညာနှင့် အရင်းအနှီးကို မတည်၍ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်စွာ လုပ်ငန်းသစ် စတင်၍ကောင်းသောအချိန်ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်က ဆရာများ အလုပ်ရှင်များ လာရောက်ဆက်သွယ်လိမ့်မည်။ အလုပ်ပေးမည်။ မိသားစုလုပ်ငန်းဝင်ငွေနည်းမည်။ အားဆောင်နှင့် မြေယာအဆောက်အအုံအတွက် ငွေကုန်များမည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု များမည်။ အတိုးစရိတ်တက်မည်။

အိမ်ထောင်ရေး။ မာနကို ထိပါးလာ၍ အကြီးအကျယ်ဒေါသဖြစ် ပေါက်ကွဲတတ်သက်လုံး ပြောသမျှ နှာခံလာရာမှ ယခုအချိန် ပြန်လှန်ဆန့်ကျင်လာသဖြင့် မကျေနပ်မှုတွေ များမည်။ ဒေါသအလိပ်လိပ်တက်သောအချိန်မှာ သတိပြုသင့်သည်။ တရားမမှုသွင်းနေလျှင် အေးချမ်းမည်။

ပညာရေး။ တစ်ကိုယ်တည်း ကြိုတင်ကြိုးစားနေမိသည်။ အတွက်နှင့် သဘောတရား နားလည်သော်လည်း စာကျက်အားနည်းမှု၊ မှတ်ဉာဏ်လျော့နည်းနှင့် လက်ရေးနေရာမှများကြောင့် ပညာရေး စိတ်တိုင်းမကျဖြစ်မည်။

အချစ်ရေး။ ကြိတ်ခိုတ်၍ ချစ်နေမိမည်။ အချစ်ကို ဖွင့်ဟဖို့ ခက်မည်။ အချစ်ရေးထက် ဝမ်းရေးကို ပိုဦးစားပေးမိမည်။ အတွေ့ကို သာယာမိလျှင် ဘဝနစ်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ပုံမှန်ထက် ပိုကောင်းမည်။ ရှိပြီး ရောဂါများ ငုပ်နေမည်။ ရေဓာတ်ကုန်ချင်တတ်၍ ရေများများသောက်စေရန် လိုသည်။ ရောဂါအထူးမရှိ။

- ကံကောင်းသောအရောင် - အဖြူရောင်၊ အဝါနုဖျော့ဖျော့နှင့် လိမ္မော်ရောင်။
- ကံကောင်းသောဂဏန်း - ၂ ၄ ၅
- ယတြာ - သူတစ်ပါးအကျိုး ဆောင်ရွက်ပေးပြီး ရေသန့်နှင့် အဖျော်လျှော်၍ ဆုတောင်းပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများ

ယခုလ ပြဿရာသီ ပထမကြွင်းရပ်အဟောထွက်သည်။

စီးပွားရေး။ ဝါသနာပါသောအလုပ်ကို ပျော်ရွှင်စွာ လုပ်ကိုင်ဖြစ်မည်။ ပုံမှန်ထက် ဝင်ငွေပိုရမည်။ အလှအပ၊ အနုပညာနှင့် ယာဉ်ကားများ၊ အကျိုးပေးမည်။ အကျိုးဆောင်အလုပ်များ မြေယာများမှ ငွေရလွယ်မည်။ သင်တန်းကျောင်းများ ပါဝင်လုပ်ကိုင်ရလျှင် ငွေပိုဝင်မည်။ ကျောင်းဆရာ၊ စာသင်ပြအလုပ် အကျိုးပေးမည်။

အိမ်ထောင်ရေး။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ အချစ်လွန် ဂရုစိုက်မှုက အနေအထိုင်ကျင့်စိတ်ရှုပ်နေလိမ့်မည်။ နားငြိုးဒဏ်၊ ဆရာလုပ်မှု၊ ပညာပြုမှု ခံရမည်။ အိမ်ထောင်ရေးကောင်းသေလည်း ဆေးခါးကြီးသောက်ရသလို ရှိမည်။

ပညာရေး။ စကားပြော၊ နှုတ်မှုနှင့် စာရေးသားမှုပညာများ တော်မည်။ ပန်းချီနှင့် အနုပညာများ ကိုယ်ဝါသနာပါသော ပညာများ လေ့လာသင်ယူဖြစ်မည်။

အချစ်ရေး။ ငယ်ရွယ်သူတို့၏ ချစ်ခင်မှုကို ရရှိသော်လည်း ကလေးကစားသလိုဖြစ်နေမည်။ လေးနက်မှု မရှိ။ ရင်ထဲထိ စုဝင်သော အချစ်မဟုတ်သော်လည်း အပြောထိရမှုသာ။

ကျန်းမာရေး။ ဆီးချုပ်ဝမ်းချုပ်ဖြစ်ရာမှ ဝမ်းလျှော့ဝမ်းပျက်ထိ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ဝမ်းမနှုတ်ပါနှင့်။ ရေသန့်များများသောက်ပါ။

- ကံကောင်းသောအရောင် - အဖြူရောင်၊ ပန်းနုရောင်၊ အစိမ်းနုရောင်များ။
- ကံကောင်းသောဂဏန်း - ၂ ၄ ၅
- ယတြာ - ရှေးစတုရန်းများသို့သွား၍ ဆီမီးသက်စေလျှိုးပြီး ဆုတောင်းပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ

ယခုလ မေထုန်ရာသီ ပထမကြင်းရပ်အဟောထွက်သည်။

စီးပွားရေး။ ကံကောင်းခြင်းတွေ အစုအဝေးနှင့် ရောက်လာမည်။ နည်းမျိုးစုံသော အလုပ်များမှ ငွေရမည်။ သူတစ်ပါးကို အကူအညီပေးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အများ၏ အားကျမှုကို ခံရသောအချိန်ဖြစ်သည်။ စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးများမှ ငွေရမည်။ ရောင်းကောင်း ဝယ်ကောင်းချိန်ဖြစ်သည်။ ငွေလွှဲ၊ ငွေပို့ အကျိုးပေးမည်။

အိမ်ထောင်ရေး။ တက်ညီလက်ညီ အလုပ်ကိုယ်စီနှင့် ပျော်ရွှင်ရမည်။ နေအိမ်နှင့် အိမ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ အသစ်ဝယ်ခြင်း၊ ပြုပြင်ခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်။ နှစ်ယောက်လုံး ကံကောင်းချိန်ဖြစ်သည်။

ပညာရေး။ ပညာရပ်များ မိမိထံမှောက်သို့ ရောက်လာမည်။ ပညာရေးအထောက်အကူပြု ပစ္စည်းများ ရရှိမည်။ စွယ်စုံတတ်မြောက် ထူးချွန်မည်။ ပညာသင်ကြားခွင့် လျှောက်ထားလျှင် အလွယ်တကူရရှိမည်။

အချစ်ရေး။ စန်းပွင့်နေချိန်၊ ချစ်ခင်သူများ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေမည်။ တံကယ်ချစ်မှ တကယ်ဖွင့်ပြောပါ။ အပြိုင်ချစ်၍ ပြဿနာပေါ် အရက်ကွဲမည်။

အရေး။ ချောင်းဆိုး ရင်ကျပ်မည်။ အသွားအလာများမကြောင့် ညောင်းညာ ကိုက်ခဲမည်။ အစားအသောက်များယွင်းမည်။

- ကောင်းသောအရောင် - ရောင်စုံ၊ စပိကြား၊ အကွက်ဆန်းများ။
- ကောင်းသောဂဏန်း - ၄၊ ၈၊ ၉။
- အကြာ - စာသင်ကြားနေသူများအား စာအုပ်များ ပညာသင် အထောက်အကူပြုပစ္စည်းများ လှူ၍ ဆုတောင်းပါ။ ခရီးသွား ရဟန်းရှင်တို့အား ခရီးသွားလက်မှတ်လှူပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများ

ယခုလ မေထုန်ရာသီ ပထမကြင်းရပ်အဟောထွက်သည်။

စီးပွားရေး။ ပြောင်းလွဲလုပ်ရသော အချိန်။ ဆက်သွယ်ရေးနှင့် ကြော်ငြာကို အားကိုးနေရမည်။ ကြော်ငြာ၏ ထိရောက်မှုကြောင့် ငွေများ ရရှိမည်။ သွက်လက်မြန်ဆန်သောအချိန်။ ရင်းနှီးမြုပ်နှံလည်း များနေမည်။ ခေတ်မီသောအလုပ်များ လုပ်ဖြစ်မည်။ အများအကျိုးပြုအလုပ်ကို လုပ်ရင်း မိတ်ဆွေတိုးပွား၍ အလုပ်လည်း ပိုလုပ်ဖြစ်မည်။ ကံကောင်းသောအချိန်ဖြစ်သည်။

အိမ်ထောင်ရေး။ အိမ်တွင်းရေးအလုပ်ကိစ္စများ ရှုပ်နေမည်။ မိသားစုတာဝန်တွေ ပိနေမည်။ အချစ်အရသာဟူသည် ရှာမတွေ့။ စားဝတ်နေရေးအတွက် လုံးချာလည်လိုက် နေမည်။

ပညာရေး။ နက်နဲခက်ခဲသော ဒဿနနှင့် အတိမ္မာများ (သို့မဟုတ်) လူမှုအကျိုးဆောင်ဆိုင်ရာ ပညာရပ်များ သင်ယူဖြစ်မည်။ လေ့လာရ လွယ်ကူမည်။ အားကစားနှင့် ပန်းချီစာတတ်လွယ်မည်။ ဆရာကောင်းတွေ့မည်။ အခမဲ့ သင်ယူခွင့်ရမည်။

အချစ်ရေး။ အသက်ကြီးသူများ၏ ချစ်ခင်မှု၊ ကူညီမှု ရမည်။ ဘဝဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေကြောင့် ချစ်ရမှာ ကြောက်နေသည့် အားကိုးရမည့်သူကို တမ်းတနေမည်။ တစ်ကိုယ်တည်းနေရသည်က ပိုကောင်းနေချိန်ဖြစ်သည်။

အရေး။ မျက်နှာအမည်းစက်များ ပေါ်ချိန်။ မနေတတ်လျှင် မျက်နှာဒဏ်ရာရလွယ်မည်။ ဆံပင်ကျွတ်မည်။ အာရုံကြော ချောင်းကျပ်မည်။

- ကောင်းသောအရောင် - အဝါရင့်၊ အနက်၊ အညိုရောင်များ။
- ကောင်းသောဂဏန်း - ၅၊ ၇၊ ၈။
- အကြာ - မိတ်ဆွေများအား ဖိတ်ခေါ်၍ အရောင်မျိုးစုံပါ မုန့်ဖြင့် ညှော်ခံကျွေးမွေးပြီး မေတ္တာဓာတ်ခံယူပါ။

သောကြာသားသမီးများ

ယခုလ မေထုန်ရာသီ ပထမတြင်းရပ်အဟောထွက်သည်။

စီးပွားရေး။ လူမှုရေးနှင့် အသင်းအဖွဲ့များအတွက် အလုပ်ရှုပ်နေမည်။ အလုပ်ပူးအကိုင်ပျက်ဖြင့် လက်ဟောင်းတပည့်များ မိတ်ဆွေများ လိုက်စုနေဖြစ်မည်။ ရငွေထပ်လှူငွေပိုများနေမည်။ အလုပ်သစ် မစသင့်။ လုပ်ငန်းဟောင်းလည်း မစွန့်သင့်။ အကျဆောင်၊ စပ်တူများ အကျိုးပေးမည်။ တစ်ကိုယ်တည်း ပစ္စန့်စားသင့်သောအချိန်ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရေး။ သာယာပျော်ရွှင်ရမည်။ ငယ်မူငယ်သွေးပြန်သောအချိန်။ အိမ်ထောင်ဘဝရသကို ကျေနပ်ပျော်ရွှင်စွာ ခံစားရမည်။ အပျော်မလွန်မိရန် လိုသည်။

ပညာရေး။ အားကစား၊ ပန်းချီနှင့် ဂီတပညာများ လေ့လာဆည်းပူးရ လွယ်ကူစွာ စာရေးကောင်းမည်။ ကျောင်းစာ အားနည်းမည်။ အနုပညာအလုပ်များ ထွန်းတောက်မည်။

အချစ်ရေး။ လူမျိုးခြားက ချစ်နေလိမ့်မည်။ အချစ်တွေများနေ၍ ရွေးရခက်နေမည်။ အချစ်အတွက် ငွေကုန်၊ အချိန်ကုန်၊ ဆွေမျိုးမုန်းမည်။ သတိပြုသင့်သည်။

ကျန်းမာရေး။ ပုံမှန်မှုသာဖြစ်သည်။ အားအင်ကုန်ခန်း နွမ်းနယ်မည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများ ထိုကျင့် လေဖြတ်လွယ်သည်။ ရေချိုး သတိပြုသင့်သည်။

- ကံကောင်းသောအရောင် - အဖြူရောင်၊ အဝါနရောင်၊ အစိမ်းနရောင်များ။
- ကံကောင်းသောဂဏန်း - ၄၊ ၅၊ ၆။
- ယတြာ - သက်ကြီးရွယ်အိုများအား အာဟာရလှူ၍ ဆုတောင်းပါ။

စနေသားသမီးများ

ယခုလ တုရာသီ တတိယတြင်းရပ်အဟောထွက်သည်။

စီးပွားရေး။ ဝင်ငွေအပေါ် ကျေနပ်နေမည်။ တည်ငြိမ်သောအချိန်။ ဝန်ထမ်းအလုပ်လျှောက်လျှင် ရလွယ်သောအချိန်ဖြစ်သည်။ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်လုပ်နေသော အလုပ်က တရိပ်ရိပ်တိုးတက် အောင်မြင်နေမည်။ အားကစား အနုပညာဆိုင်ရာ အလုပ်များ ပိုမိုဝင်ငွေကောင်းသည်။ ငွေချေးကူးနှင့် စာချုပ်များ မလုပ်သင့်။ ဇွန်စာရင်းအလုပ်မှန်သမျှ ရှောင်သင့်သည်။

အိမ်ထောင်ရေး။ ခွဲနေလျှင် ကောင်းမည်။ ချောနေရလျှင် ပြောစရာ၊ ကြည့်မရစရာ တွေ များသည်။ ဆွေမျိုး အစားအသောက်နှင့် ပတ်သက်၍ ရန်ဖြစ် စကားများရမည်။ ၎င်းတို့ကို ဥပေက္ခာပြုထားနိုင်လျှင် နေသာမည်။ အနေမတတ်လျှင် ညစာဝတ်ဖြတ်မည်။

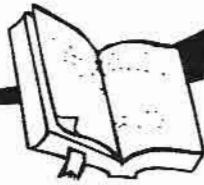
ပညာရေး။ ကံကောင်းသော ပညာရေးဖြစ်သည်။ ဆရာများကိုယ်တိုင် အိမ်ထဲမှာ လာရောက်ခေါ်ယူသင်ပေးသည်။ ပညာရေးထောက်ပံ့မည့်သူ များမည်။ ပညာသင်အနုပညာရပ်များ လေ့လာဖြစ်မည်။

- အချစ်ရေး။ မည်သူ့ကိုမျှ နှစ်နှစ်ကာကာ မချစ်မိ။ အချစ်ကို လိုချင်သော်လည်း စိတ်ကြိုက်မတွေ့။ ကိုယ်လောက်မတော်လျှင် တစ်ကိုယ်တည်းနေမည်ဟု စိတ်ကူးနေချိန်။ မြားနတ်မောင် အချစ်မြားပျောက်ဆုံးချိန်ဖြစ်သည်။
- ကျန်းမာရေး။ အဆစ်အမြစ်ကိုက်ခဲခြင်း။ ရေချိုးမှား၍ ဂရုမစိုက်ပါက နာတာရှည်ရောဂါဖြစ်မည်။

- ကံကောင်းသောအရောင် - အစိမ်းရင့်၊ အနီရင့်၊ အနက်ရောင်များ။
- ကံကောင်းသောဂဏန်း - ၄၊ ၃၊ ၀။
- ယတြာ - မိဘနှစ်ပါး (သို့မဟုတ်) မိဘသဖွယ် အားကိုးရသူကို လက်သည်း ခြေသည်းညှပ်ပေး၍ ၎င်းတို့၏ ခြေလက်ကို နံသာရည်လိမ်းပေးပြီး ဆုတောင်းပါ။

www.burmeseclassic.com

နေဝေး

စာပေမှ

သတင်းကောင်းပါး ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်

ရွာကျေးလက်၊ ရပ်ကွက်၊ ကျောင်း၊ ရုံး၊ တပ်တွင်း စာကြည့်တိုက်
သူများ၊ မိမိအိမ်တွင် စာအုပ်အငှားဆိုင် ဖွင့်ပြီး အိမ်တွင်းစရိတ်
အလိုသူများ၊ တစ်ဆင့်စာအုပ် ပြန်လည် ရောင်းချလိုသူများအား
စာပေနှင့် အမြန်ဆုံးဆက်သွယ်ပါရန် လေးစားစွာ ဖိတ်ခေါ်လိုက်

ဆောင်ထုတ် မဂ္ဂဇင်း၊ ဝတ္ထု၊ ရုပ်ပြု၊ ကာတွန်း၊ ဘာသာပြန်၊ သိုင်း၊
ရသ၊ ပုံပြင်စာအုပ်များ စုံလင်စွာနှင့် လကျော်၊ တိုက်ကျစာအုပ်များ၊
စာအုပ်အဟောင်းများ၊ အသစ်များ လက်လီလက္ကား ဖြန့်ချိရောင်းချ
ပါသည်။

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ

- အမှတ်(၁၉၅)၊ (၃၂)လမ်းအထက်၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
☎ - ၀၁-၂၅၄၆၂၅
- (၁) - အမှတ်(၄)၊ ကန်လမ်း၊ ထွန်းသီရိရွှပ်ရှင်ရုံရှေ့၊ ပြည်မြို့။
☎ - ၀၉ ၅၃၁၃၃၁၄၊ ၀၉ ၅၃၇၀၅၅၄
- (၂) - အရှေ့မြို့ပတ်လမ်း၊ အ.လ.က-၁၁(ကျောင်းရှေ့)၊ ရှမ်းပြည်နယ်၊
တောင်ကြီးမြို့။ ☎ - ၀၉ ၅၁၁၂၀၇၀
- (၃) - အမှတ်-၅/၆(B) ခရိုင်ရဲတိုက်တန်း၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ မကွေးမြို့။
☎ - ၀၉ ၈၆၂၀၀၆၄

ဝမ်းချုပ်ခြင်းသည် အခြေအမြစ်တည်၍ ဖြစ်ရသော ရောဂါမျိုးတို့အနက် ရာခိုင်နှုန်း ၉၀တို့၏ အရင်းမူလဖြစ် ကြောင်းနှင့် ကမ္ဘာ့ကျော် ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သော ဆာပီ လျှံလိန်းဆိုသူက ထုတ်ဖော်ရေးသားခဲ့ဖူးလေသည်။ သို့ရာ

ရွှေဥဒေါင်း KAN

ဝမ်းချုပ်ခြင်းသည် ရောဂါတို့၏ အရင်းအမြစ် အဝစ်ဖြစ်သလော

တွင် ဝမ်းချုပ်ခြင်းသည် ရုတ်တရက် ရောင်တခင်ဖြစ်ပေါ် လာသော ရောဂါဖြစ်လေသလောဟု ဆိုစစ်ပြန်သည့်အခါ ဝမ်းချုပ်ခြင်း မဖြစ်မီ အခြားသော ဖောက်ပြန်တို့ ရှိသေးသည်ကို တွေ့ရကြောင်း ရောဂါတို့၏ အရင်းအမြစ်

အထူးထုတ်

မဟုတ်သေးဟူ၍ ဆိုရပေမည်။

အစာဟောင်းများ စုဝေးရာဖြစ်သော အူမသည် အလုပ်မလုပ်သည့်အခါ ဓာတ်ချုပ်ခြင်းဖြစ်ရ၍ အကြေးများ စုအောင်းပြီးလျှင် အခြေအမြစ်တည် ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ ဖြစ်ပေါ်ရသည်ကား မှန်၏။ သို့ရာ အစာဟောင်းများ စုဝေးရာဖြစ်သော အူမသည် အဘယ် ကြောင်းကြောင့် ကောင်းစွာ အလုပ်မလုပ်ရလေသနည်း တစ်ထစ်စစ်ရှောက်ရန် ရှိနေသေး၏။ လွန်ခဲ့ပြီးသော နှစ်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသည်နှင့်အညီ အစာချေချက်သော ခြောက်သွေ့ခြင်း အားနည်းနေခြင်း သို့မဟုတ် အာရုံကြော အားနည်းဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည် ဝမ်းချုပ်ခြင်း၏ ကြောင်းရင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့ရလေသည်။ အစာချေချက် အားနည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ အားနည်းခြင်းတို့မှာ အညစ်အကြေးများ စုအောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်ပေရာ အကြေးများ စုအောင်းမှုသည်လည်း မသင့်မတင့် အစာအာဟာရတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေရကား ကျွန်ုပ်တို့ ပေးနိုင်သော အရာသည်ကား အစာအာဟာရပင် ဖြစ် ၍ အစာအာဟာရကို ပြုပြင်ပေးလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင် လာလတ္တံ့သော အကျိုးဆက်တို့သည် တစ်ခါတည်း ရလေတော့၏။

အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်၊ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဉ်ဖြစ်၊ ဝိညာဉ်ကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်ရသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွင် အဝိဇ္ဇာ ဖြတ်လိုက်သည့်အခါ နောက်လိုက်ဖြစ်သော အကျိုး ဆက်တရားတို့သည် တစ်ခါတည်း ရပ်စဲသွားဘိသကဲ့သို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွင်လည်း မလျော် အစာအာဟာရမျိုးကို ရပ်လိုက်လျှင် အကျိုးဆက်ဖြစ် သဘောတရားတို့နှင့် ရောဂါတိုင်အောင် တစ်ပြိုင်နက် ဖြစ် ရပ်စဲနိုင်လေသည်။

အစာဟောင်း အူမသည် အလုပ်ကောင်းစွာမလုပ် သည့်အခါ အညစ်အကြေးတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာထဲတွင် နေ သည့်အခါ အချိန်ထက် ပို၍နေရတော့၏။ အချို့သောသူတို့ နေ့စဉ် ဓာတ်တစ်ကြိမ်မှန်သွားခဲ့လျှင် ငါတို့ နေရာကျ သည့်ဟု မှတ်ယူတတ်၏။ စင်စစ်မှာ နေ့စဉ် ဓာတ်မှန်မှန်သွား သည့်တို့ပင်လျှင် တဖြန့်နေက ထုတ်သင့်သော အညစ် အကြေးကို ယနေ့မှ ထုတ်ပစ်ခြင်း၊ ယမန်နေက ထုတ်သင့် သည့်အညစ်အကြေးကို နက်ဖြန်မှ ထုတ်ပစ်ခြင်း၊ ယနေ့ ထုတ်သင့်သော အညစ်အကြေးကို သန့်တက်ခါမှ ထုတ်ပစ် ပြင်စသည်ဖြင့် အလင်တည်လျက်ရှိတတ်ရကား နေ့စဉ်

ဓာတ်သွားတိုင်းလည်း အညစ်အကြေးများကို ကုန်စင်အောင် ခါထုတ်နေပြီဟု မမှတ်ယူသင့်ချေ။

ထို့ကြောင့် ရုတ်တရက် အဖျားရောဂါစွဲကပ်သူတို့ကို မေးမြန်းစုံစမ်းလိုက်လျှင် ဓာတ်ချုပ်နေခြင်းကို တွေ့ရတတ် ပေရာ ဓာတ်မှန်ပါသည်ဟု ဖြေဆိုနိုင်သော လူနာများမှာလည်း အထက်တွင် ဖော်ပြသည့်နည်းအတိုင်း ရက်နှစ်ပတ်လည် အောင် စုအောင်းနေပြီးမှ ထုတ်ပစ်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အစာဟောင်းအိမ်၏ အလုပ်ပေါ့လျော့ခြင်းသည်ပင်လျှင် အကြောင်းရင်းဖြစ်ချေ၏။ ထုတ်ပစ်သင့်သော အညစ်အကြေး ကို သူ့အချိန်နှင့်သူ ထုတ်ပစ်နိုင်သောသူတို့အဓိမူကား စွဲကပ်နိုင်သော ရောဂါမျိုးတို့သည် အလွန်နည်းပါးပေလိမ့် မည်။

ကြက်ဥတစ်လုံးကို ဖောက်၍ နေလှန်းထားသည့်အခါ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပုပ်သိုးနံ့စေ့လာခြင်းကို တွေ့ရမည်ဖြစ် ရာ နောက်ဆုံးတွင် လေထဲ၌ ရှိသော ပိုးမွှားတို့၏ ဆောင်ရွက် မှုကြောင့် ကြက်ဥသည် ကြက်ဥတည်းဟူသော သဘောမျိုး မရှိတော့ဘဲ မူလရင်းဖြစ်သော ဓာတ်သဘောမျိုးသို့ ရွေ့လျော့ ပြန်ရောက်သွားတော့သည်ကို တွေ့ရပေ၏။ ပုပ်သိုးပြီးသည့် နောက်၌ လေထဲတွင် ရှိသော ပိုးမွှားတို့သည် ပုပ်သိုးနေသော အရာဝတ္ထုတို့ကို မူလ ဓာတ်သဘောမျိုးသို့ ရွေ့လျော့ ပြန် ရောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးတတ်ကြသည်ဖြစ်ရာ ထိုပိုးမွှား ကလေးမျိုးတို့ မရှိခဲ့လျှင် လောကကြီးတစ်ခုလုံးသည် အရာ ဝတ္ထုများ ပုပ်သိုးသောအနံ့ဖြင့် အလွန်နံ့စေ့လျက် ရှိနေပေ လိမ့်မည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းရှိ အစာဟောင်းအူကြီးထဲတွင်လည်း သား၊ ငါး စသော ပရိဘင်္ဂအစားအစာများသည် ဤနည်း အတူ ပုပ်သိုးနံ့စေ့ခြင်း ရှိပေရာ လေလည်သောအခါ၌ ထွက်လာသော အနံ့သည် ထိုကဲ့သို့ ပုပ်သိုးနေခြင်းအဖြစ်ကို သက်သေခံလျက်ရှိ၏။ ထိုပုပ်သိုးသော အစားအစာတို့မှ အငွေ့အသက်တို့သည် အာဟာရ ဩဇာတို့နှင့်အတူ ကျွန်ုပ် တို့၏ သွေးသားထဲသို့ ရောနှောလိုက်ပါကြလေရကား ရောဂါ အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးတို့ ဖြစ်ပေါ်ရခြင်းမှာ အံ့ဩဖွယ်ရာမဟုတ် ချေ။

လူတိုင်း၏ ကျင်ချေးသည် နံ့စေ့တတ်သည် မှန်သော် လည်း လူအားလုံးသည် အတူတူပင် နံ့စေ့သည်ဟု မမှတ် ယူသင့်ချေ။ အချို့အစားအစာများ ကစော်ပေါက်ပြီး၍ အချို့ အစားအစာများ ပုပ်သိုးပြီးမှ စွန့်ထုတ်တတ်သောသူတို့၏ ကျင်ချေးသည် သည်းမခံနိုင်လောက်အောင် နံ့စေ့ခြင်း ရှိ

www.burmeseclassic.com

လေသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း အညစ်အကြေးများ မစုမအောင်း ရအောင် ကူညီပြုပြင်ပေးရန် အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းမှာ ထိုအညစ်အကြေးများ စုအောင်း သိုမှီးရာဖြစ်သော အစာဟောင်းအိမ်ခေါ် အူကြီးကို နေ့စဉ်နေ့တိုင်း စင်ကြယ်အောင် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်နေ၏။ သုတ်သင်နည်းတို့ တွင်လည်း ဝမ်းချူခြင်းသည် အကောင်းဆုံးနည်းဖြစ်ပေ၏။

ဝမ်းချူခြင်းသည် အစာဟောင်းအူကို အကျင့်ပါစေ တတ်သောကြောင့် တစ်ခါချူပေးလျှင် ဆက်လက်၍ ချူပေး မှ ဓာတ်သွားတော့သည်ဟု အချို့က ပြောကြ၏။ နေရာတကျ မချူတတ်လျှင် ထိုစကားသည် မှန်ကန်ပေလိမ့်မည်။ ရေနေ့ ကိုသာ အသုံးပြု၍ တစ်သက်ပတ်လုံး နေ့တိုင်း ဝမ်းချူနေပါ လျှင် အသုံးမပြုသော ခြေထောက်သည် သေးသိမ်သွား၍ နောက်ဆုံး၌ မထောက်နိုင်အောင် ရှိတတ်သည့်နည်းတူ အစာဟောင်းအူသည်လည်း ဘာသာအလျောက် အလုပ် မလုပ်တတ်တော့ဘဲ ဝမ်းချူပေးမှ ဓာတ်သွားသောအခြေအနေ သို့ ရောက်သွားတတ်ပေသည်။

မှန်ကန်သော ဝမ်းချူနည်းမှာ ပထမ၌ တွင်းရေထက် မအေးသော ရေနစ်ပုလင်းမှိုကို ချူပုံထဲတွင် ထည့်၍ ရောက် သီးတစ်လုံးကို ထိုရေထဲတွင် ညှစ်ထည့်ရမည်။ ထိုနောက် ချူပုံကို ရင်ဘတ်လောက် မြင့်သောနေရာတွင် ချိတ်ထားရ မည်။ မထနိုင်သော လူနာများကို လုံလျက် ချူကြရသော် လည်း အခြားလူများအဖို့မူ အကောင်းဆုံးသော အနေအတိုင် မှာ ကြမ်းပေါ်တွင် ခူးထောက်၍ ရင်ဘတ်ကို ကြမ်းနှင့် တတ်နိုင်သမျှ နီးကပ်အောင် ကုန်းလျက် ဖင်ဖူးထောင်း ထောင်သော အနေအထားမျိုးသည် အလွယ်တကူ ရေလျှော လိုက်နိုင်သည့်အတွက် အလွန်သင့်လျော်လှ၏။ ခူးအောက် တွင် ခုရန်အတွက် ဖုံထူထူကလေးတစ်ခု ချုပ်လုပ်ထားလျှင် သာ၍ကောင်းသည်။ ချူစ မရှိသောသူတို့အဖို့၌ ရေအတော် အတန်ဝင်၍ နာကျင်ခြင်းရှိခဲ့လျှင် ပြိုကို ဖိနိပ်ထားခြင်းအား ဖြင့် ရေဝင်ခြင်းကို ဆီးတားထားသင့်၏။ ထိုအတောအတွင်း ဝမ်းစိုက်ကို လက်ဖြင့် အနှံ့အပြားနှိပ်ပေး၍ နာကျင်ခြင်း သက်သာလာသောအခါ ရေပြိုကို တစ်ဖန်ဆက်လက်၍ ဖွင့်ပေးရမည်။ အလေ့အကျင့်မရှိသဖြင့် ရေနစ်ပုလင်းကို တစ်ကြိမ်တည်းဝင်အောင် မသွင်းနိုင်ခဲ့လျှင် ခံနိုင်သလောက် သာလျှင် သွင်းသင့်၏။ သို့သော် တဖြည်းဖြည်းတိုးသွား၍ ရေနစ်ပုလင်းဝင်သောနေ့တိုင်ရောက်မှ စိတ်ကျေနပ်သင့်၏။ သွတ်သွင်းရသော ရေမှာမူ တွင်းရေမှသည် သုံးရေအိုး

ရေအထိ အေးစေ၍ နောက်ဆုံးတွင် သောက်ရေအိုးရေအထိ တဖြည်းဖြည်းအေးအောင် လေ့ကျင့်သွားရမည်။ ရေနေ့သည် အူမ၏ အလုပ်ကို ကူညီ၍ လုပ်ပေးရာရောက်သော်လည်း အကုန်အညီကို နေ့တိုင်းပေးနေလျှင် အကျင့်ပါသွားမည်။ စိုးရိမ်ရသောကြောင့် ရေအေးကို အသုံးပြုရခြင်းဖြစ်ပေ သည်။ ရေကိုမူ သည်းခံနိုင်သမျှ အေးသည်အထိ တိုး၍တိုး လေ့ကျင့်ပေးသင့်ပေသည်။ ချူတံ၏ အဖျားကို ဆပ်ပြာဖြင့် စသည့် ချော့ချိုသော အရာမျိုးဖြင့် ဆွတ်ပေးရန် သတိပေး သင့်ချေ။

ရေသွင်းပြီးသည့်နောက် အူမတစ်လျှောက်လုံး အလျှောက်၍ ဝင်စေနိုင်ရန် ဝမ်းစိုက်ကို အနှံ့အပြား လက်ဖြင့် နှိပ်နှိပ်ပေးသင့်ပေသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ရက်သတ္တနှစ်ပတ် ခန့် ဆက်လက်ချူပေးသည့်အခါ အစာဟောင်းအိမ်ထဲတွင် အကတ်အသတ်အဖြစ်နှင့် တည်နေကြသော အညစ်အကြေး အဟောင်းအပျဉ်းတို့ အဘယ်မျှလောက် ကျဆင်းလာကြ သည်ကို အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရပေလိမ့်မည်။ ထိုအညစ် အကြေးအဟောင်းအပျဉ်းတို့သည်ကား သားမန် ဝမ်းနတ်တို့ တို့ဖြင့် နှင်ထုတ်ခြင်းသာ မတတ်နိုင်သည့် ချိုးတို့ပေတည်း ၎င်းတို့ ကျဆင်းသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရလျှင်ပင် အကြီး သည် တစ်ကိုယ်လုံးပေါ်သွား၍ ဟီးချိုပြီး စိတ်၏ ကြည့် ကျေနပ်ခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

နေ့စဉ် ရေနစ်ပုလင်းဝင်အောင် ရက်သတ္တနှစ်ပတ်လုံး ဝမ်းချူပေးပြီးနောက် ရေကို တဖြည်းဖြည်းလျှော့ထည့် အေးသည်ထက် အေးသောရေကို တဖြည်းဖြည်း အသုံးပြု သင့်ပေသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မူကား အစာဟောင်းအိမ်ထဲတွင် ကောင်းစွာ အလုပ်လုပ်စေ ပြုလာမည်ဖြစ်၍ ဝမ်းချူသော အချိန်မတိုင်မီပင် ဝမ်းသွားရပေလိမ့်မည်။

ဤနောက် ဝမ်းချူခြင်းကို လုံးလုံးရပ်စဲလိုက်သောအခါ တစ်နေ့လျှင် နှစ်ကြိမ်ဖြစ်စေ၊ သုံးကြိမ်ဖြစ်စေ အစာစား၍ သောအခါတိုင်း ဓာတ်သွားရပေလိမ့်မည်။ အစာစားပြီးလျှင် ပြီးချင်း ဓာတ်သွားရသော်လည်း အူစင်နေသည်ဟု မမှား လေနှင့်။ စင်စစ်မှာ အစာသွင်းလိုက်သည့်အတွက် အစာထဲ အိမ်မှ စ၍လှုပ်ရှားပြီး အစာဟောင်းအိမ်သို့တိုင်အောင် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အလုပ်လုပ်ကြ၍ အစာချေစက်ကြီး နိကြ လှုပ်ရှားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အလွန်ကောင်းမွန်သော အစာ အနေနှင့် ရောက်လာခြင်းဖြစ်၏။ ထမင်းနှစ်ထပ်စားသူတို့အဖို့ ၌ တစ်နေ့လျှင် ထမင်းစားပြီးတိုင်း တစ်ကြိမ်ဓာတ်မလျှော့ လျှင် အစာချေစက်ကြီး နေရာမကျသေးဟု မှတ်ယူရ

အထူးထုတ်

မိမိတို့ကိုယ်ကို စစ်ကြောမေးမြန်းကြလေ။ "ငါတို့မှာ ဘာလဲ" ဟု မေးသည်မှာ ဓာတ်သွားသည် ဘာရောဂါမှ မရှိပေ။ "ဟု ခြေထောက်ပေးလေနှင့်။ သမ်းဝေခြင်းမျှ မရှိလေသလော။ နှစ်ထပ်တိုင်း အိမ်ပေါ်မှ ပြေးဆင်းလိုက်ချင်သော စိတ်မျိုး မရှိပေ။ ထိုထက်နည်းလျှင် မကျေနပ်သင့်ချေ။

အထက်ပါနည်းအတိုင်း ကျေနအောင် ဝမ်းချူပေးပြီး နောက် အစားအစာတို့ကိုလည်း သင့်တော်အောင် တွဲဖက် စားသုံးရမည်ဆိုပါလျှင် ဝမ်းချုပ်ခြင်းသာမက နှစ်ပေါင်းများစွာ အသက်သာသည့် အနာရောဂါဟုသမျှကိုပါ ကွင်းလုံးကျွတ် ခြင်းလင်းလင်းကြီး ပျောက်ကင်းကြဖူးသူတို့ မရေတွက် နိုင်အောင် ရှိခဲ့လေပြီ။

အခြေအမြစ်ကြီးသော ရောဂါမျိုးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဝမ်းချူပြီး နောက်တွင် ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် အသီးအနှံတို့ဖြင့် နှစ်စားသောက်၍ ထမင်း စသော အာဟာရမျိုးကို စားသုံးလွတ်ထားနိုင်လျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ချေ၏။

အကြောင်းကိုဆိုသော် အသီးအနှံတို့မည်သည် ကိုယ်ခန္ဓာ အတွက် အထူးအသုံးဝင်သော ဝိတာမင်ဒေါ် ဓာတ်ပြုနည်းများ ပါရှိမှုမက အစာဟောင်း အမှအဖို့ အလုပ်လုပ်ရန် လွယ်ကူ စေသည့် လက်ကိုင်သဖွယ်ရှိသော အရာဝတ္ထုများ ပါရှိသည့် အတွက်ကြောင့် အကြောဖြင့် တင်းချည် ရှိသည်ပြုလုပ်ကာ ညှစ်ထုတ်ပစ်ရန် လွယ်ကူစေသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

နွေး မြင်း စသော တိရစ္ဆာန်မျိုးတို့သည် အလွန်ကျန်းမာ စွာ ရှိနေသောအခါ၌ အစာစားပြီးလျှင်ပြီးချင်း ကျင်ချေးစွန့် တတ်သော အလေ့အကျင့်ရှိပေရာ ဤနည်းသည် ကိုယ်ခန္ဓာ ကျန်းမာမှုအတွက် သဘာဝ ဓမ္မ၏ ဆောင်ရွက်နည်းဖြစ်ပေ ရကား ပထမတန်း ကျန်းမာခြင်းကို အလိုရှိသူတို့သည် ထိုအလေ့မျိုး အကျင့်ပါနေသည့်တိုင်အောင် မိမိတို့ကိုယ်ကို ပြုပြင်ပေးအပ်ကြပါပေသတည်း။

* * *

ရွှေဥဒေါင်း

မြန်မာနိုင်ငံဝေဒယတေသနပညာရှင်

ဓမ္မာစရိယ ဆရာဦးအောင်ကျော်မိုး

(နက္ခတ်ဗေဒင်၊ ယတြာ အခါပေးပညာရှင်)

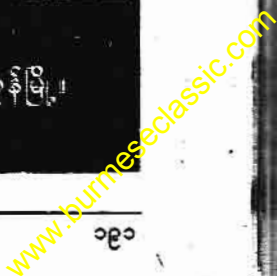
လူသားတို့အတွက်

- အတွဲညီသောအိမ်ထောင်ဖက်
- အကျိုးပြုသောအလုပ်အကိုင်နှင့် နေရပ်
- ရှေးဘဝကတည်းက အထုံပါခဲ့သော ပညာရပ်
- ကျန်းမာရေး၊ ဘာသာရေး စည်တို့ကို နေ့စဉ် ဟောပြောပေးနေသည်။
- အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ ပန္နက်ရိုက် အခါပေးနှင့် ရောင်းအဝယ်အစီအမံယတြာများ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပေးသည်။

ဟောခန်းလိပ်စာ

စီ- ၅၊ အမှတ် (၁၆၇/၁၇၃) ဆိပ်ကမ်းသာရိပ်မွန်၊ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၃၉၂၂၄၃

ဂန္ထီရဆန်းကြယ်စာအုပ်စင်

သုတအံ့

အောင်ကျော်ဟိန်း

လယ်သမားများအား ဆင်းရဲတွင်းမှ လွတ်ကင်းစေသူ

ဒိုင်းဒို အသက်အာမခံကုမ္ပဏီ ရန်ပုံငွေအဖွဲ့ (The Daido Life Foundation) စီစဉ်သော စာအုပ်ကို Quality Publishing House မှ တာဝန်ယူကာ စာပေဒါနအထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“နီနီမီယခင်းဂျီလို” ၏ စာအုပ်ကို ဆရာ အောင်ကျော်ဟိန်းမှ ပြန်မာဘာသာသို့ ဆိုပေးထားသည်။

ဆင်းရဲသည် တောင်သူလယ်သမားမှာ ဖွေးဖွားသော ခင်းဂျီလို၏ အသိပညာနှင့် အကြံပြုချက်များက ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ဆင်းရဲသား တောင်သူလယ်သမားအမြောက်အများကို ထိကယ်တင်နိုင်ခဲ့သည်။

ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အောင်မြင်သော ကျေးလက်တောရွာ ပြန်လည်ထူထောင်ရေး ဖော်ပြချက်များကို ပြန်မာစာဖတ်သူများ လေ့လာတွေ့ရှိရမည်ဖြစ်သည်။

လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဈေးကွက်စီးပွားရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲတိုးတက်ဖို့ အရှိန်ယူတွင် ခင်းဂျီလို၏ အတွေးအခေါ်နှင့် အယူအဆများက အတုယူစရာဖြစ်နေမှာ သေချာ

- စာပေတိုက် - Quality Publishing House
- မျက်နှာဖုံးအပြင်အဆင် - ဉာဏ်လင်းထက်
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၃၊ ဇန်နဝါရီ၊ ပထမအကြိမ်။
- အုပ်ရေ - ၂၀၀၀
- တန်ဖိုး - စာပေဒါန

ဂန္ထီရ ဆရာလှမျိုး (B. Sc)

ဂြိုဟ်ရစ်ခွင် သက္ကတဗေဒင် ၊ လကြာများ

ဂန္ထီရ ဆရာလှမျိုး(B.Sc)၏ ဆဋ္ဌမမြောက် ဗေဒင်ပညာဆောင်းပါးအပိုင်းချုပ်စာဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်တွင် ဂုဏေသာသမီများ သက်ရောက် တစ်နှစ်ချင်းတွင် ကြုံတွေ့လေ့လာကံရေးရာများ ဘယ်သက်ရောက်(သက္ကတ)မှာ ဘယ်လို ယတြာချေရမည်ကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဖော်ပြထားသည်။

ဤစာအုပ်သည် တစ်နှစ်စာမဟုတ်။ တစ်ခါဖတ်ပြီး ချောင်ထိုထားရမည့်စာမဟုတ်ပါ။ ဘဝတစ်သက်တာ လက်တွေ့အသုံးချ ဆောင်ရွက်ပါက အမှန်တကယ် အရှိစေမည်မှာ သေချာသည်။ ဗေဒင်ဝိသနာပါသူ၊ စိတ်ဝင်စားသူများ တစ်အိမ်တစ်အုပ်ထားသင့်သော စာအုပ်ဖြစ်သည်။

- အုပ်ရေ - ၁၀၀၀
- တန်ဖိုး - ၁၂၀၀ ကျပ်။

- စာပေတိုက် - ကြိုတိုင်းအောင်စာပေ
- မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း - ဇော်နိုင်ထွန်း
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၃၊ မတ်လ၊ ပထမအကြိမ်။

ခပ်ပြည် အဆုံးထုတ်

မဟော်ဂနီ (သမထ)

အစွမ်းထက် ဂါထာမန္တန်များ

ရွှေဘုန်းရှိန်စာပေမှ ထုတ်ဝေလိုက်သော မဟော်ဂနီ(သမထ)၏ ခေတ်အဆက်ဆက် လျှို့ဝှက်အစွမ်းထက် ဂါထာမန္တန်များ စာအုပ်ထွက်ရှိလာသည်။

ဆရာတော်ဘုရားများ၏ လက်စွဲဂါထာများ၊ နန်းသုံးတော်ဝင် လက်စွဲ ဂါထာ မန္တန်များနှင့် ရုပ်ရွာထဲက အသုံးတည့်သော ဂါထာမန္တန်များဟူ၍ အပိုင်းသုံးပိုင်းခွဲပြီး တင်ပြထားသည်။

ဂါထာတွေ စုံသလို၊ မန္တန်တွေကလည်း စာဖတ်သူတွေအတွက် အသုံးတည့်မှာ သေချာ၏။

ဂါထာ၊ မန္တန်များကို ရွတ်ဆို အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းဖြင့် မကောင်းမှုများကို တားဆီး၊ ကောင်းကျိုးများကို ပြည့်စုံကုံလုံစေမည့် လက်စွဲဆောင်ထားရမည့် စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ် ဖြစ်သည်။

- စာပေတိုက် - ရွှေဘုန်းရှိန်စာပေ
- မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းဒီဇိုင်း - အောင်ကျော်စိုး
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၃၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ ပထမအကြိမ်
- အုပ်ရေ - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၁၅၀၀ ကျပ်။

ကေသီပန် ဦးလှမြင့်

ဖခင်နှိတ်ခဲသည် ကျွန်တော်အဖေနှင့်...

၂၀၁၁ခုနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေဆု(စာပဒေသာဆု)ရရှိသော ကေသီပန် ဦးလှမြင့်၏ ကိုယ်တိုင်ရေး ဘဝမှတ်တမ်းစာအုပ်ဆိုလျှင် မှားမည်မထင်ပေ။

“ဖခင်နှိတ်ခဲသည့် ကျွန်တော်အဖေ” နှင့် “အထကခံကို စိန်ခေါ်၍ ရင်ဆိုင်ခဲ့သည့် ကျွန်တော်” ဆိုသော စာအုပ်နှစ်အုပ်ကို တစ်ဖမ်းတည်း စုစည်း၍ ဒုတိယအကြိမ် ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

ကေသီပန် ဦးလှမြင့်၏ ကလေးဘဝ၊ လူလတ်ဘဝ၊ အသက်ကြီးပိုင်းဘဝများထဲ မှ အတွေ့အကြုံများကို ဘဝအတ္ထုပ္ပတ္တိအဖြစ် အတုယူ အားကျချင်လာအောင် ရေးဖွဲ့ထား သည်။

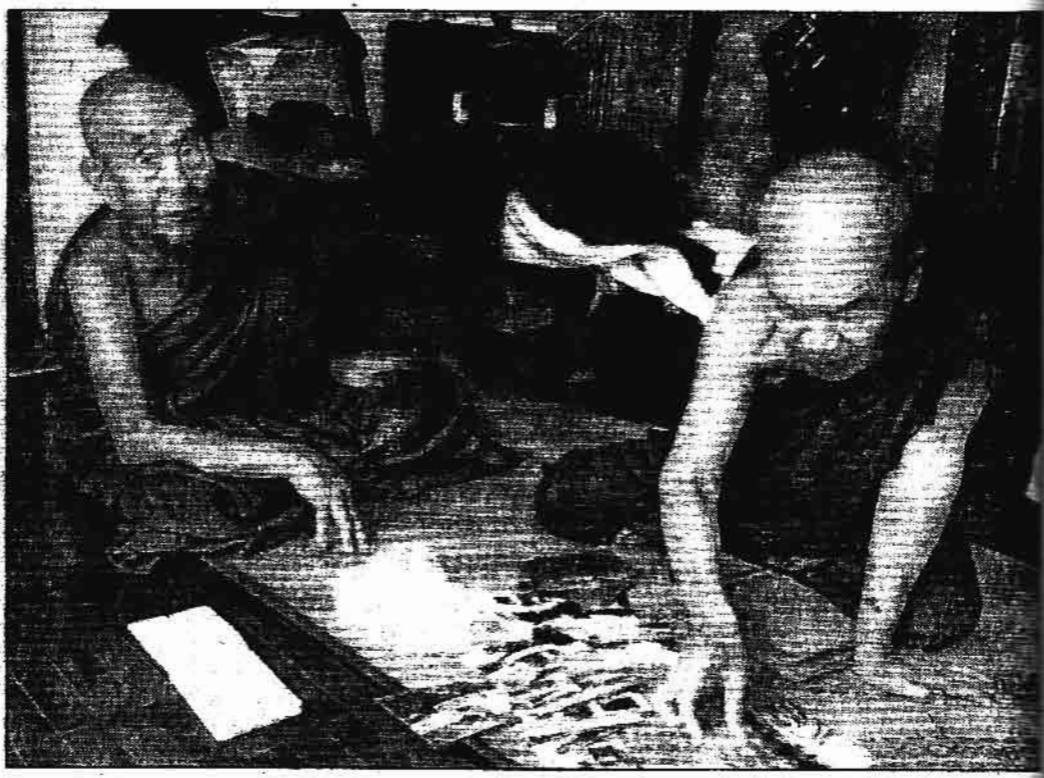
ငယ်စဉ်ဘဝမှာ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ရှမ်းကန်ခဲရပေမယ့် တိုင်းသို့ပြည်သို့ အောင်မြင်နေ သော ကေသီပန် တိုင်းရင်းဆေးထုတ်လုပ်သူတစ်ယောက်၏အကြောင်းကို သုတ ရသ ဆန်ဆန် မှတ်သားလိုက်နာဖွယ်ရာများစွာ ရေးဖွဲ့ထားသည်။

- စာပေတိုက် - စာပေလောက
- မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - မောင်မောင်သိုက်၊ ဇော်မောင်
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၃၊ ဒုတိယအကြိမ်
- အုပ်ရေ - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၄၀၀၀ကျပ်။

www.burmeseclassic.com

နတ်လူ့ဘဝ ခေါ်နိုင်ကြပေသော်.....

မောင်ယဉ်လှိုင် (ဟင်္သာတ)

“ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သဘာဝတွင် မည်သူ့မဆို ရဲ့ သူခံစားပိုင်ခွင့် ရှိပါတယ်။ အကြောင်းအကျိုးမှာ အကြောင်းတရားကိုလည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကျင့်သုံးပိုင်ခွင့်ရှိသလို၊ အကျိုးတရား ကိုလည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် ခံစားပိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်။ ဒါက တော့ ကံ-ကံရဲ့ အကျိုးတရားအတိုင်းပေါ့။ ကမ္မသဘာဝမှာ မျက်နှာကြီး၊ မျက်နှာငယ်၊ သူလူ ကိုယ်လူ၊ သူဆင်းရဲ၊ ရှင်ဘုရင် မျက်နှာမလိုက်ဘူး၊ ကောင်းတာလုပ် ကောင်းတာ ဖြစ်၊ မကောင်းတာလုပ် မကောင်းတာဖြစ်၊ မျက်နှာချိုသွေးဖြူ

ချောဆစ်လိုတော့ မရဘူး။ ဒါ ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမ ဓမ္မ ကမ္မသဘာဝပဲ။ အမြင့်ဆုံး လူတန်းစားက နေပြီး အနိမ့် လူတန်းစားအထိ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်။ ဖြစ်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်။ ဒါ ရှင်ဘုရင်လျှောက်တဲ့ လမ်း၊ သူဆင်းရဲ မလျှောက်ရဆိုတ ဓမ္မမှာ မရှိဘူး။ အားလုံးလျှောက်ပိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မေတ္တာစေတနာမှန်ကန်ရပါမယ်။ ရည်ရွယ်ချက် ကောင်း မယ်။ မှန်ကန်တဲ့ အလုပ်ဖြစ်ရပါမယ်။ သဘောက သဘာဝလုပ်လို့ ဘာဖြစ်ရင် ဘယ်သူတွေအတွက်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်

အထွတ်

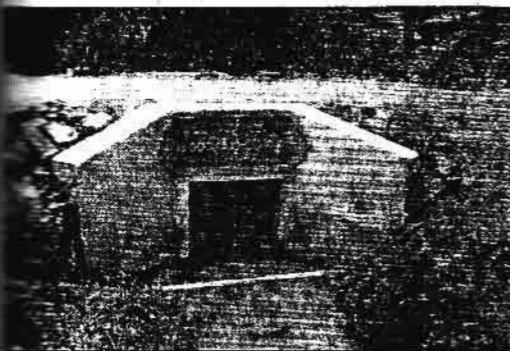
ပန်းတိုင်ရှိရပါမယ်။ ဒီရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်ကလည်း
လှည့်လှည့်မယ်။ ဆိုကြပါမို့ ငါ လူကြီးဖြစ်ရင် လောက
ကောင်းကောင်း၊ လူအများတွေရဲ့ ကောင်းကျိုးကြီးတွေကို
ဆောင်ရွက်မယ် ဆိုတာမျိုးပေါ့။ ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ
ဖြစ်ရင် ငါ့အတွက်၊ ငါ့သားမယား၊ ငါ့ဆွေမျိုးအတွက်
ကောင်းကျိုးကြီး၊ စည်းစိမ်ကြီးကြီး ယစ်ဖူးရအောင် ငါ့ကိစ္စ
ဆောင်ရွက်တာမျိုး မဖြစ်စေဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။

“ဓမ္မဆိုသော သဘာဝဟာ သက်ရှိသက်မဲ့ အရာ
အလုံးစုံ တိုက်ရိုက် ကျွမ်းဝင်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ဓမ္မကို

မဟာကရုဏာတော်၊ မေတ္တာတော်တွေကတော့ တကယ်ကို
ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှပါတယ်။

“ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မှာ ဘုရားဆုပန် အဂ္ဂသာဝက၊
မဟာသာဝက ဆုကြီးပန်တွေဟာ ဟိုယခင်ကတည်းက
ရှိကြသလို အခုအခါမှာလည်း ရှိနေကြပါတယ်။ ဒီလို ဆုကြီး
ပန်တိုင်းဟာ မေတ္တာတော်၊ ကရုဏာတော်တွေနဲ့ ဆိုင်ရာ
ဓမ္မစရိယာတွေကို ဖြည့်ကျင့်ကြရပါတယ်။

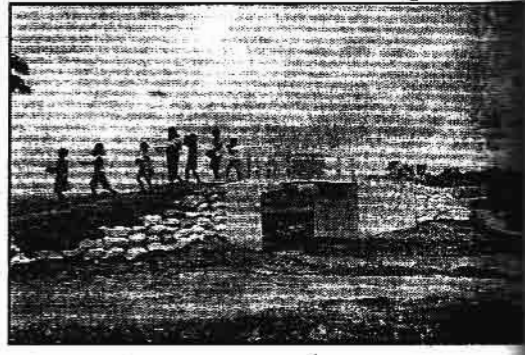
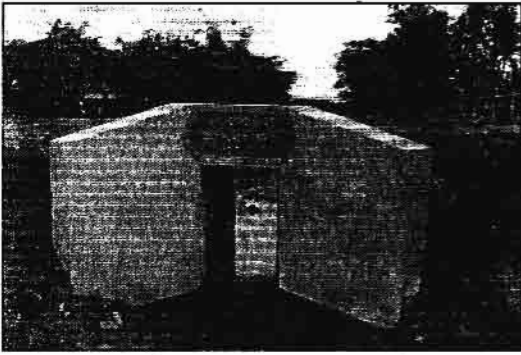
ဒီကနေ့ ဆုကြီးပန်ဆိုတဲ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့
အကြောင်းကို ကြည့်ညှိသမ္မိစိတ်ဖြစ်ပေါ်တာနဲ့ တင်ပြလိုက်

အင်ဦးပိုင်၊ တစ်ယောက်ပိုင်လုပ်လို့ မရပါဘူး။ ဒီကနေ့ လူ
ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက ဖြစ်ပိုင်
နိုင်တယ်။ အားထုတ်ပိုင်ခွင့်၊ ဆုတောင်းပိုင်ခွင့် ရှိပါတယ်။
ဘုရား၊ ရဟန္တာ အစရှိတဲ့ အရိယာအပေါင်းတို့ဟာလည်း
အင်အားက သာမန်လူတန်းစားကပဲ ဖြစ်လာကြတာပဲမဟုတ်
ဘူး။ ဘုရားရှင်ဆိုရင် ဘုရားဖြစ်ချင်လွန်းလို့ နှစ်ဥာက စပြီး
အင်အားထုတ် နှုတ်နဲ့ စိတ်နဲ့ ကာယကိုယ်နဲ့ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့တာ
တရားဖြစ်ပြီဆိုတော့ လောက သတ္တဝါတွေရဲ့ ကောင်းကျိုးကို
အစွမ်းကုန် ကယ်တင် စောင့်ရှောက်သွားတာပဲလေ။ ဒီလို

ရပါတယ်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ဘွဲ့တော်က ဦးရေတေ
ဖြစ်တယ်။ သက်တော် (၈၃)နှစ်နဲ့ ငါတော် (၆၃)ဝါရှိပြီး
လူမျိုးက ကရင်ဖြစ်တယ်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို မွန်ပြည်
နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ နောင်ကတုတ်ကျေးရွာ အဘ ဦးဖိုး
ရေး အမိ နော်ကော်ဖေတို့က သက္ကရာဇ် ၁၂၉၀ပြည့်၊
တပေါင်းလဆန်း ၁၃ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ၁နာရီမှာ မွေးဖွားပါ
တယ်။ လွတ်လပ်ရေးရအပြီးမှာ ရှင်သာမဏေပြုတယ်။
ဥပဇ္ဈယ်ဆရာတော်ကတော့ ရှင်သာမဏေ ခေမာရင်ရဟန်းပဲ။

www.burmeseclassic.com

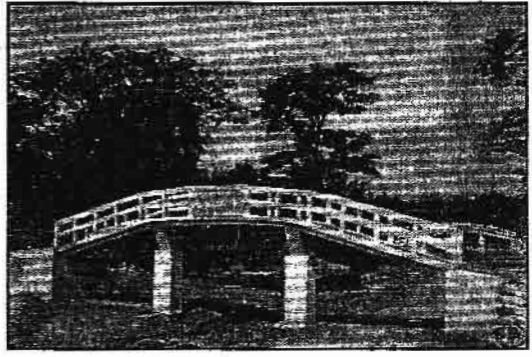
ဆရာတော် ဦးညင်အောင်သည် ဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓစာပေတွေကို ခြောက်ထပ်ကြီးနဲ့ မန္တလေးမှာ သင်ကြားတယ်လို့ သိရတယ်။ မန္တလေးမှာပဲ ဓမ္မာစရိယတန်းအောင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ခုအခါမှာတော့ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ခရမ်းမြို့နယ်၊ ရွှေဘို သာကျောင်းတိုက်မှာ ပဓာန နာယကကျောင်းထိုင်အဖြစ်နဲ့ စာသင်ပို့ချရင်း ပရဟိတအလုပ်တွေကို ဆောင်ရွက်နေပါတယ်။

“ဒီဆရာတော်ဘုရားကြီးကို စာရေးသူတို့ရဲ့ ဆွမ်းလောင်း ဆန်လှူအသင်းမှာ ဖူးတွေ့ခွင့်ရတာတော့ ကြာပါပြီ ဒါပေမယ့် သာမန် ရဟန်းကိစ္စကိုသာ ဆောင်ရွက်နေတဲ့ ရဟန်းကြီးတစ်ပါးလို့ပဲ ထင်မှတ်ထားမိတာ အမှန်ပဲ။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက တောသူတောင်သားပီပီ ရိုးရိုးအေးအေး အနေထိုင်က ခပ်ကပ်ကပ်ပါပဲ။ ဒီကနေ့ခေတ်နဲ့ ကြည့်ရင်တော့ မထင်ပေတော့။ အထင်ကြီးစရာ မရှိဘူးဆိုပါတော့။ အထင်ကြီးအောင်လည်း မနေလိုဘူး။ အထင်ကြီးအောင်လည်း မလုပ်တတ်ဘူး။ စာရေးသူအနေနဲ့ ဖူးတွေ့ဖူးတာ ကြာပေမယ့် ခုမှ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အကြောင်းကို တစ်စွန်းတစ်စသိရတော့မှ “ဪ... ဒီလိုပါလား” လို့ ပိုပြီးကြည်ညိုစိတ်ဖြစ်မိပါရဲ့။ ဒီအကြောင်းကို ဒီဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တိုင် ပြောတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဆူးခါးဆရာတော်ကြီးက ပြောပြတာပဲ။ ဆူးခါးဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝန်တ ဂန္ထဝိစက ပဏ္ဍိတနဲ့ ဒီဆရာတော်ကြီး ဦးရှေ့ဝတဆိုတာ သူငယ်ချင်းလိုလည်း ဟုတ်။ ဆရာတပည့်လိုလည်း ဟုတ်။ ပြီးတော့ တစ်နယ်တည်းသားတွေလိုဆိုတော့ ဆူးခါးဆရာတော်က ဒီဆရာတော်ကြီးရဲ့ အကြောင်းကို သိထားတော့ ဒီဆရာတော်ကြီးက ဘုရားဆုကို ပုန်ထားတယ်လို့ စာရေးသူကို တစ်ဆင့် မိန့်ကြားတယ် ဆိုပါတော့။

“ဆရာတော်ကြီးက လူတွေရဲ့ အကျိုးပြု ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေကို တော်တော်များများ လုပ်ထားပြီးပါတယ်။ များသောအားဖြင့် မပြည့်စုံတဲ့ နယ်မြေဒေသ၊ ကျေးလက်အရပ်ဒေသတွေမှာပါ။ အများဆုံး ဆောင်ရွက်တာကလည်း လမ်းတံတား အဆောက်အအုံတွေပေါ့။ မကောင်းတဲ့ လမ်းတွေကို ကောင်းအောင် ပြင်ဆင်မယ်။ မရှိတဲ့ လမ်းတွေ အသစ်ခင်းမယ်။ ချောင်းကူး မြောင်းကူး တံတားတွေ တည်ဆောက်မယ်။ ဆရာတော်ကြီး တည်ဆောက်ပြီးတဲ့ တံတားတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စာရေးသူ မှတ်မိသလောက် တံတား (၂၂)ခုကို တင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒီတံတားတွေရဲ့ အမည်မှာမည်တွေကလည်း စနစ်တကျနဲ့ အုပ်စုလေးတွေ ခွဲပြီး ပေးထားတာကို တွေ့ရပါ့ကလေး။ အုပ်စုတွေကလည်း ရတနာသုံးပါး အနန္တော အနန္တငါးပါး ဗြဟ္မာစိတ်တရားလေးပါး ဒီလိုမျိုးတွေ သိရှိရတော့ ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ်နဲ့ အတွေးထဲမှာ တစ်မျိုးရောက်မိပါရဲ့။ ဘာလဲဆိုတော့ ဒီဆရာတော်ကြီးဟာ ဘုရားဆုကို ပုန်တယ်ဆိုတဲ့ နေရာမှာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကို အားကျ အတူယူပုန် တူပါတယ်။ လက်ရှိအများဆုံး ပါရမီပြည့် ဆောင်ရွက်နေတာက လမ်းတံတားတွေပါပဲ။ လမ်းတံတားဆိုတာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့ ဒီပင်္ကဏဘုရားရှင်ထံမှာ ဗျာဒိတ်တော်ခံယူတဲ့ အစပါပဲ။ ဒီနေရာမှာ ဘုရားအလောင်းတော်ဟာ လမ်းတံတားပြုပြင်တဲ့ အလုပ်ကို ပါရမီပြည့်ကျင့်ပြီး ဗျာဒိတ်ခံယူတာပဲ မဟုတ်လား။ နောက်ပြီး အလောင်းတော် မာယလှလင်တုန်းကလည်း လမ်းခင်းတံတားဆောက်တဲ့ ပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်ခဲ့တယ် ဆိုတော့ ဒီဆရာတော်ဘုရားကြီးအနေနဲ့ အလောင်းတော်တွေရဲ့ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့တဲ့ ပါရမီတွေအတိုင်း သဒ္ဓါယုံကြည်မှုနဲ့ အားကျပြီး ဘုရားဆုကို ပုန်ခဲ့တယ်လို့ ယူဆမိတာပါပဲ။

ပြည်
ဆေးတုတ်

ဆရာတော်ဘုရားကြီး တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ တံတား

- (၁) ဗုဒ္ဓတေဇယာန သုခတံတား။
- (၂) ဓမ္မတေဇယာန သုခတံတား။
- (၃) သံယတော့ယာန သုခတံတား။

ဒါ ရတနာသုံးပါးအုပ်စု။ နောက် အနန္တောအနန္တငါးပါး

တံတား -

- (၁) ဗုဒ္ဓဂုဏ ဆာယာသုခတံတား။
- (၂) ဓမ္မဂုဏ ဆာယာသုခ တံတား။
- (၃) သံယဂုဏဆာယာသုခ တံတား။
- (၄) မာတာပီတုဂုဏဆာယာ သုခတံတား။
- (၅) အာစရိယဂုဏဆာယာ သုခတံတား။

ဗြဟ္မစိုရ်တရားအုပ်စုက -

- (၁) မေတ္တာသုခတံတား။
- (၂) ကရုဏာသုခတံတား။
- (၃) မုဒိတာ သုခတံတား။
- (၄) ဥပက္ခာသုခတံတား။
- (၅) အချုပ်က ဗြဟ္မဝိဟာရတံတား။

နောက်ပြီးတော့ -

- (၁) သဒ္ဓါမိက စိန်ရတုတ်တံတား။
- (၂) ဗောဓိသတ္တ စိန်ရတုတ်တံတား။
- (၃) စိတ္တသုခ စိန်ရတုတ်တံတား။
- (၄) ကာယသုခ စိန်ရတုတ်တံတား။
- (၅) ပုညဝဗ္ဗဏာ စိန်ရတုတ်တံတား။
- (၆) မေတ္တာမွန်သုခ စိန်ရတုတ်တံတား။
- (၇) ကရုဏာမွန် သုခမုဒိတာ စိန်ရတုတ်တံတား။

(ဂ) ဗဟုဇနသုခ စိန်ရတုတ်တံတား။

ဒီတံတားတွေကတော့ မန္တတုစက္ကဝတ္တိရာဇာ ဆိုတဲ့ တံတားအုပ်စုပါပဲ။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ဘုရားဆုပန် တယ်လို့ဆိုတဲ့အလျောက် မိမိရဲ့ သဒ္ဓါ စေတနာအလျောက် စိတ်ကူးအာရုံမှာ ပေါက်သလို၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ပြီး၊ ဖြည့်ကျင့်နေဆဲ၊ ဖြည့်ကျင့်နေဦးမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

“တကယ်တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သမိုင်းမှာ ဒီလို ဆရာတော်ဘုရားကြီးတွေလို ဘုရားဆုပန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝကဆုပန်တဲ့ ဆုကြီးပန်တွေ အများကြီး ရှိကြသလို လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ နိဗ္ဗာန် စသဖြင့် ဝင်ကြမယ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ အပါယ်ဘုံကို သွားကြမယ်လို့တွေလည်း ရှိနေကြမှာပါ။ ဒါတွေကတော့ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ကံသဒါရတွေကို ပြုကျင့်ပြီး ရောက်ကြတာပါပဲ။ ဒီလို ဘုရားဆုပန်၊ အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက ဆိုတဲ့ ဆုကြီးပန်ကြတဲ့ အရိယာ သူတော်ကောင်းကြီးတွေရဲ့ မဟာမေတ္တာတော်၊ မဟာကရုဏာတော်တွေကတော့ အင်မတန်မှ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှပါတယ်။ သတ္တဝါတွေအတွက်လည်း ကျေးဇူးတရားကြီးမားသလို၊ ခိုကိုးရာအစစ်အမှန်လည်း ဖြစ်ပေတယ်။ ထိုထိုသော အရိယာကြီးတွေရဲ့ ဂုဏ်တော်အနန္တ၊ ကျေးဇူးတော် အနန္တတွေကို ဦးခိုက်ပူဇော်လို့ ရေးသား တင်ပြခြင်းဖြစ်ပေတယ်။ နတ်လူ သာဓုခေါ်နိုင်ကြစေသော်။

“သာဓု...သာဓု...သာဓု...ဟူ၍သာ” ။

နိဗ္ဗာန် ပစ္စယော ဟောတု

မောင်ယဉ်လှိုင် (ဟင်္သာတ)

www.burmeseclassic.com

ရန်သူတူတွေ့မတွေ့ခေါ် တစ်နှော့ဂါထာ နောင်ရိုလေ

အမျိုးလှ

လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၃၀ကျော်က သေကံမရောက် အသက်မပျောက်ခဲ့ရသော ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ခံစားမှုတစ်ခု ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ အဲသည်အဖြစ်အပျက်အားလုံးအတွက် ကိုထင်လင်းရင်ထဲ စွဲငြိနေခဲ့ပါ။ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့မှုတို့သည် လည်း ယနေ့အသက်အရွယ်ကြီးလာသည်နှင့်အမျှ တရား ဖက်၍ ဘာသာတရား လက်ကိုင်ထားလျက် ဖြေပျောက် ခဲ့ရတယ်။ ထိုဖြေလျော့မှုတွေကို ထိုစဉ်က မိတ်ဆွေကောင်း ကိုထွန်းသာနဲ့ ပြန်လည်ဆုံတွေ့တိုင်း ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ် စကားဆိုမိကြတယ်။

“အေးဗျာ၊ အဲသည်တုန်းက ခင်ဗျားစကားနားမထောင် ရင် ကျွပ်တို့နှစ်ယောက် ဒုက္ခရောက်လို့ ဘဝများ ပြောင်း သွားမလား မသိဘူး”

“ဒါကလည်း ခင်ဗျားက ဗဟုသုတကြွယ်လို့ပါ”

“ကျွပ်တို့နှစ်ယောက်စလုံးက စိတ်သဘောထားချင်း တူညီတာရယ်၊ အဲသည်ခရီးအကြောင်းကို ခင်ဗျား အတော် ကလေး အထာပေါက်နေလို့ပေါ့”

ရေး-ထားဝယ် ခရီးစဉ်အဖြစ်အပျက်မှာ ရုတ်တရက် ဓားပြတိုက်ခံရပါတယ်။ ထိုအချိန်အခါက အသက်ကို ရန် မရှာသော်လည်း ပါသမျှ ပစ္စည်းရွှေငွေကိုပါ အကုန်ယူ အတိုက်ခံရပါတယ်။

ကိုထင်လင်းနဲ့ ကိုထွန်းသာတို့က အသက်အရွယ် ကောင်း။ ရန်သူကို ပြန်လည်ခုခံနိုင်တဲ့ စွမ်းအားအပြည့်။ သို့သော် လက်နက်က မရှိလေတော့ ဝမ်းလျားမှောက် ခေါင်း ငုံ့ မျက်စိမှိတ်ခံရတယ်။

ဒါပေမယ့် ပစ္စည်းလည်း ယူ လှူကိုလည်း ကန်ကျောက် တဲ့အဆင့်လုပ်လာတော့ ကိုထင်လင်းနဲ့ ကိုထွန်းသာ မခံချိ မခံသာအဖြစ်နဲ့ နှစ်ယောက်သား မျက်စိပျက်ကံပြုပြီး ရန်သူ သေနတ်လှယူ မြင်မြင်သမျှ ရန်သူကို ပစ်ခတ် ထွက်ပြေး ကြတယ်။ ခြေဦးတည့်ရာ ပြေးကြတော့ နောက်က လိုက်

လာမှန်း မသိခဲ့ဘူး။ လျှို့ဝှက်ခုံထဲရောက်တော့ နှစ်ယောက် သား အမောပြေ ငုတ်တုတ်ထိုင်လိုက်ကြတယ်။

“ကိုထင်လင်း... ကျုပ် ဂါထာတစ်ခုရွတ်ပြမယ် အဲသည် ဂါထာအစွမ်းထက်တယ်ဗျ”

“ဣန္ဒြေ့ သာသပဂဗ္ဗေ စက်မတိဣတောစိတေ ဣန္ဒြေ့ လောကဓာတုမိ အတ္တဘာဝေန ဆာဒေ တံ။ အနက်အဓိပ္ပာယ်က ဒီလိုဗျ။

ဘဂဝါရွှေဘုန်းတော် - သခင်ရှင်တော်မြတ်ဘုရား သည် ဣန္ဒြေ့ - သေးငယ်လေဟန် ပုံသဏ္ဍာန်သွင်း ဆင်းတော်မူလိုသည်ရှိသော်၊ သာသမဂဗ္ဗေ - သေးငယ်သိမ်မွေ့ မှန်ညင်းစေအတွင်း၌ ဣတောစိတော - တုံပြန်စွာ လှည့်လည်တော်မူလျက်ရှိသည်။ စက်မတိပရိက္ခရာ- ရစ်တကိုယ်လုံးရဲ၍ စကြိုကြွသွားတော်မူနိုင်ပါပေ၏။ ဣန္ဒြေ့ကြီးမားလေဟန် ပုံသဏ္ဍာန်သွင်း ဖန်ဆင်းတော်မူလိုသလိုရှိသော်၊ လောကဓာတုမိ - စကြဝဠာကမ္ဘာစလုံး တစ်ခုထပ် အတ္တဘာဝေန - ကြီးမားမြင့်မော် ရွှေကိုယ်တော်ဖြင့်၊ ဒေယေ - အာကုန်သိမ်းကျုံး လွှမ်းဖုံးတော်မူနိုင်ပါပေ၏။

“အဲသည်ဂါထာကို အခုနေမှာ ကျွပ်တို့ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ရွတ်ရင် မကောင်းကြံသူဘေးက လွတ်တာ မကောင်းတဲ့ အတိတ်ဆိုး၊ နိမိတ်ဆိုးက ကင်းဝေးတာ အထူးသဖြင့် ကျွပ်တို့ကို ရန်သူက ရှာရင် မတွေ့နိုင်ဘူး”

“ဟာ...ရွတ်မယ်...ရွတ်မယ်၊ ခင်ဗျားသင်တော်ကို ထင်လင်း၊ ကိုထွန်းသာတို့နှစ်ဦး ရွတ်ဆိုနေမှကြော့ နောက်မှ လိုက်လာသော ဓားမြဲများသည် သူတို့နှစ်ဦး မတွေ့ကြ၍ လက်လျှော့ကာ လှည့်ပြန်သွားသည်။ ထင်ထင်ရှားရှားမြင်လိုက်ရသူနှစ်ဦးသည် ယနေ့ထိ အသက် ရှင်နေခဲ့ပင်။

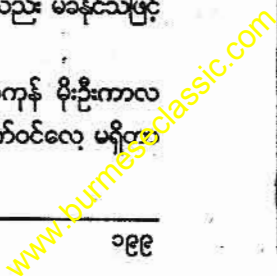
စာကလေးငှက်မှာ လူတို့နှင့် အလွန်နီးနီးကပ်ကပ်
 ဆိုင် မြင်တွေ့ရတတ်သည့် ငှက်တစ်မျိုးပင် ဖြစ်သည်။
 စာကလေးငှက်အမျိုးမျိုးကို လေ့လာတွေ့ရှိရသည့်အနက်
 နီးနီးကပ်ကပ် မြင်တွေ့ရသည့် စာတစ်မျိုးမှာ အိမ်
 ထဲမှာ ခေါ်သည့် စာဖြူတို့ဖြစ်သည်။ စာထီးမှာ ရင်အုပ်တွင်
 အနက်ပြောက် အနက်ကြားများ ပါရှိကာ စာမတို့မှာ အဖြူ
 ဆိုင်ဖြစ်သည်။ တခြား စာတစ်မျိုးမှာ လူနေအိမ်တိုက်တာ
 ဆောက်အအံ့ သစ်ပင် သစ်ခေါင်းများတွင် အသိုက်ပြုလုပ်
 တွေ့ရတတ်သည့် စာဝါ (သို့) ဆနွင်းစာဟု ခေါ်လေ့
 ရှိသည်။ စာကလေးငှက်နစ်မျိုးစလုံး လူတို့နှင့် အနီးကပ်
 ဆိုင်ကျက်စားလေ့ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

စာပူးတောင်း၊ စာဝတီး၊ စာနက် စသည့် စာကလေး
 တို့ကိုလည်း တွေ့ရပြန်သည်။ စာပူးတောင်းငှက်မှာ သစ်ပင်
 အမြင့်အဖျားတွင် မိုးလုံလုံတည်ဆောက်ကာ အသိုက်
 ထုပ် နေထိုင်လေ့ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ အုန်းပင်၊ အုန်း
 ထက်များတွင်လည်း အသိုက်လုပ်ကာ နေထိုင်လေ့ရှိတာ
 တွေ့ရသည်။ စာပူးတောင်းငှက်သိုက်အား ကြည့်ကာ မိုးလာ
 မည့် အရပ်ဒေသ၊ လေတိုက်မည့် အရပ်ဒေသကို မလှလာ
 သိရှိနိုင်သည်။ စာပူးတောင်းငှက်တို့မှာ အသိုက်အား လေ

ကွယ်ရာအရပ်မှာ ပြုလုပ်တာ တွေ့ရသည်။
 စာနက် စာကလေးမှာ ကုန်းပိုင်းတွင် အတွေ့ရနည်း
 ကာ ကိုင်းမြေ ကျန်းမြေပေါ်ရှိ ကိုင်းတော ကျူတောများ
 တွင်သာ ကျက်စားတာ တွေ့ရသည်။ ကျန်းမြေပေါ် အသိုက်
 ဆောက်သည့် စာကလေးငှက်သိုက်အား ကြည့်ကာ မြစ်ရေ
 ကြီးမကြီး လေ့လာသိရှိနိုင်သည်။ ကိုင်းမြေ ကျန်းမြေပေါ်
 စာကလေးငှက်သိုက်များ အသိုက်ခပ်နိပ်နိပ်ဆောက်တာ
 တွေ့ရလျှင် ထိုနစ် မြစ်ရေမကြီးနိုင်၊ အသိုက်အား ကျူပင်
 သစ်ပင်တို့၏ ကိုင်းဖျားမြင့်မြင့်တွင် အသိုက်လုပ်တာ တွေ့ရ
 လျှင် ထိုနစ် မြစ်ရေကြီးမည်။

လူတို့နှင့် အနီးကပ် မြင်တွေ့နေရသည့် အိမ်စာခေါ်
 စာဖြူကလေးများမှာ အခြားစာမျိုးများကဲ့သို့ အသိုက်ဆောက်
 ရာတွင် သေသေသပ်သပ် ဆောက်လုပ်တာ မတွေ့ရဘဲ၊
 အသိုက်အား ဖြစ်သလို ကောက်ရိုး မြက်ပွိုက်တို့နှင့် ဖြစ်
 ကတတ်ဆန်း ဖြစ်သလိုလုပ်ထားတတ်ကြသည်။ အသိုက်မှာ
 မိုးမလုံ၊ မိုးကြမ်း လေကြမ်းသည့်အထက်ကိုလည်း မခံနိုင်သဖြင့်
 ပြုတ်ကျ ပျက်စီးလွယ်သည်။

စာကလေးငှက်သိုက်တို့မှာ နွေအကုန် မိုးဦးကာလ
 လေကြမ်းများ တိုက်သည့်အချိန် အသိုက်ဝင်လေ့ မရှိတာ

တွေ့ရသည်။ စာကလေးငှက်တို့သည် အသိုက်လုပ်ရာတွင် ကိုင်းဖျားကိုင်းနားတွင် ဖြစ်ကတတ်ဆန်း တည်ဆောက်ထား သော်လည်း ပြုတ်ကျ ပျက်စီးခြင်း မရှိပေ။ လေကြမ်းများ တိုက်ခတ်လေ့ရှိသည့် ကဆုန်၊ နယုန်လတို့တွင် အသိုက် ဝင်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ၊ မိုးဦးကျရာသီချိန် အကောင်ငယ်တို့ ပေါက်ပွားပြီးချိန်လည်း ဖြစ်သည်။

စာကလေးငှက်သိုက်အား ကြည့်ကာ မိုးလေတို့အား ခန့်မှန်းနည်း

စာကလေးငှက်တို့၏ အသိုက်ဆောက်လုပ်သည့်အချိန် မိုးနှောင်းပိုင်းကာလ ဆောင်းရာသီဝင်စ ပွင့်လင်းရာသီချိန်တွင် သာ အသိုက်ပြုလုပ်တာ တွေ့ရသည်။ စာကလေးများ သီတင်း ကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ ဆောင်းဝင်စအချိန် အသိုက်ချို အသိုက်လုပ်တာ တွေ့ရလျှင် မိုးကုန်တော့မည်။ ဆောင်းတွင်း ရာသီဝင်ချိန်ရောက်ပြီဟု သိနိုင်သည်။

စာကလေးငှက်တို့ တပေါင်း၊ တန်ခူးလတွင် အကောင် ငယ်တို့ပေါက်ကာ နောက်ထပ် အသိုက်မဝင်တော့လျှင် ထိုနှစ် မိုးဦးလေဦး စောစောကျမည်ဟု မှတ်သားရမည်။

စာကလေးငှက်တို့ ကဆုန်၊ နယုန်လတိုင် အသိုက်ထိ တာ တွေ့ရလျှင် ထိုနှစ် မိုးဦးလေဦး နှောင်းမည်။ သို့မဟုတ် လေကြမ်းနည်းမည်။ မိုးဦးစောစောမကျဟု မှတ်သားရမည်။

မြစ်ရေကြီးမကြီး၊ မြစ်ရေကုန်မကုန် ခန့်မှန်းနည်း
သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလတို့တွင် မြစ်ရေကျ ပြီး စာကလေးငှက်များ ကျူပင်ကိုင်းပင်တို့တွင် အသိုက် ဆောက်တာ တွေ့ရလျှင် ထိုနှစ် နောက်ထပ် မြစ်ရေမကြီး တော့ဟု မှတ်သားနိုင်သည်။

စာကလေးငှက်တို့၏ အသိုက်ဝင်ချိန်၊ အသိုက်ပြုလုပ် ချိန်တို့အား လေ့လာမှတ်သားကာ မိုး၊ လေ၊ ရေတို့၏ သဘာဝတို့အား ကြိုတင် ခန့်မှန်းကာ သိနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ တောင်သူတို့၏ စပါးစိုက်ခင်းများတွင် ကျရောက် ဖျက်ဆီးတတ်သည့် စာတစ်မျိုးမှာ တောတောင်သစ်ပင် ချုံပုတ်များတွင် နေထိုင်ကျက်စားတတ်သည့် အကောင်သေး သေး စာဝတီးငှက်များပင် ဖြစ်သည်။

ကိုသက်

ဆရာကြီးရာဇာဇော်ဝင်း (LL.B.)

နာမည်ပေးကင်ပွန်းတပ် နက္ခတ္တဗေဒအကြားအမြင် လျှို့ဝှက်နက်နဲသောပညာဖြင့် အနာဂတ်ဟောတိန် ရင်သွေးငယ်များနာမည်ပေးခြင်းကင်ပွန်းတပ်ရက်အမဲ့ရွေးပေးခြင်းရွေးပွဲ နာမည်လှလှလေးများရွေးချယ်ပေးခြင်းရင်သွေးငယ်များဘဝတစ်သက်တာ စာတမ်းကုမ္ပဏီများနာမည်ရွေးခြင်းကုန်အမှတ်တံဆိပ်များအောက်ခံအရောင်း များကုမ္ပဏီဖွင့်ပွဲအချိန်နာရီနေ့ရက်များမြန်မာဇာတာအင်္ဂလန်ဇာတာမြင် ဟောစာတမ်းအင်္ဂလိပ်ဟောစာတမ်းနိုင်ငံခြားမှမြန်မာများအတွက်နာမည်ပေး စသည့်နာမည်ပေးပါရဂူဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ (ဥာဏ်ပဒေခရဝဝဝဝ ဝသံတမန်ဝန်ထမ်းအင်္ဂလိပ်နာမည်နှင့်မိဘနာမည်တွဲဖက်၍ အထူးဆောင် ပေးခြင်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များခွဲစိတ်မွေးဖွားမည့် ရက်ကောင်းရက်မြင် နာရီမိနစ်စက္ကန့်အပါအဝင်လိုအပ်သောယဉ္ဇာများ O.G ဆရာဝန်နှင့်တိုင်ပင်ပြီး ဆက်သွယ်နိုင်သည်လျှင်ကြီးများအတွက်ရက်လနှစ်ပိုင်းခြားထားသောဟောစာ များ လက္ခဏာဖြင့်ဟောခြင်း ဓါတ်ပုံဖြင့်ဟောခြင်း မွေးသက္ကရာဇ်ဖြင့်ဟော အကြားအမြင်ဖြင့်ဟောခြင်းနိုင်ငံခြားသင်္ဘောသားများလိုင်းကောင်းကောင်းရ နိုင်ငံခြားသွားသူများမိမိရောက်သည့်နိုင်ငံတွင်အဆင်ပြေစေရန်ချစ်သူမောင် ခုတို့ဇာတာစစ်ဆေးခြင်းအကြော်ပြန်ရစေရန်အမှုနိုင် / မနိုင်ပညာရေးထူးချွန် မရှိအိမ်ထောင်ရေးတွင်အနှောင့်အယှက်များဖယ်ရှားပေးခြင်း ရုပ်ရည်ချော သော်လည်းအဆင်မပြေဖြစ်နေသည့်လူမျိုးကြီးအမျိုးကြီးများကံပွင့်အောင်ဖြ ခြင်းအိမ်ခြံကားရောင်းထွက်စေရန်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းအင်းပညာပိဋ္ဌာအစီ နာမည်ပညာဓာတ်ရိုက်ဓါတ်ဆင်ပညာများဖြင့်ဆရာထံရောက်လျှင်သင်အောင်မြင် မည်ဟုမှတ်ပါ။ (နှုတ်ဟော ဘက်ပဒေခရဝဝဝကျပ်) နာမည်ပေးခြင်းနှင့်ဟောစာ များ ဒီနေ့အပ်လျှင်မနက် ၇ နာရီ ခန့် နယ်သို့ VPL ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘက်မှ လျှင်ချက်ချင်းပို့ပေးမည် နယ်မှမွေးသက္ကရာဇ်နေ့ရပ်လိပ်စာဖော်ပြ၍ မေးမြန်း သည့်ရန်ကုန်မြို့အတွင်းနာမည်ပေးနှင့်ဟောစာတမ်းများကိုငွေကြေးပေးစရာမလိုဘဲ မည်ဖုန်းသာဆက်လိုက်ပါက (၄၆) မြေညီထပ်လမ်း (၉၀) မင်္ဂလာဒုံဘက်ညွှန်

ရန်ကုန်မြို့ (ပိတ်ရက်မရှိ) ☎ 01-394727, 0949 312100, 0949 320960, 01-7300999, 0951 525

www.burmeseclassic.com

ကေသီပန် မြတ်သူ အသိကျဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ပတ်ချက်
ပိန်ဆေး
ပဖုတ်ပါ

တိုင်းရင်းစားပေးပါမကုမ္ပဏီအမှတ်
TMR 008397(0314)

ခါးပတ်
ဆေးဝါး
လုပ်ငန်း

အဝလွန်၍ စိတ်ညစ်နေသူများနှင့်
ပိုက်ပူခါးတုတ်၍ အလိုမကျဖြစ်နေသူများအတွက်
သွေးထဲမှ မလိုအပ်သော အဆီများကို ပယ်ထုတ်ပေးပြီး
ဆူမြီးနေသော ကိုယ်ခန္ဓာကို အသိကျကျစ်လျစ်လှပ သွားစေရမည်။

- ကေသီပန်သွေးပုပ်ချဆေး
- ကေသီပန်ဝမ်းပျော့အကြောပြေဆေး
- ကေသီပန်ဆေးပရတ်ဆီ
- မင်းသူခေါင်းကြည်ရုပ်ပေါ့ဆေး
- ရွှေသွေး သူငယ်နာရင်လူးဆေး
- ထူးရှယ် ဒဏ်ကျေလိမ်းဆေး
- မြတ်သူ အသိကျဆေး

မြတ်သူမီးသားဆေးတိုက်

အမှတ် ၇၇၊ ဝမ်းချောင်းလမ်း၊ ဝမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

ဖုန်း ၀၁-၅၁၀၃၆၇၊ ၅၁၀၆၁၇

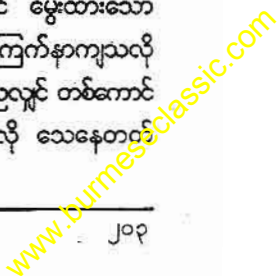
အထူးထုတ်

လယ်တွင်းခရိုင်၊ ကံသာရွာ
 ဘက်၌ “ဘွဲ့ကျန်ကျောင်း”ဟု
 ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်း
 ထိုကံသာရွာနှင့် ကျောင်းကို
 လယ်မကြီးက ခြားထားလေ၏။
 ရထားမင်းလက်ထက်က အဓိ
 နယ်တော်ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သော
 စေတီတော်ကြီး တည်ထားရန်
 ရာဇာဓိပတိရာဇာန ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ထို
 နှစ်တွင် အုတ်များဖတ်ရင်း ဖွဲ့များ ကျန်
 ဖြင့် “ဖွဲ့ကျန်ကျောင်း”မှ နောင်
 လကြာသော် “ဘွဲ့ကျန်ကျောင်း”
 ပြောင်းလဲသွားခြင်းဟု ဆိုကြသည်။
 ထိုဘွဲ့ကျန်ကျောင်းမှ ဆရာကြီး
 ချစ်မြစကြာသည် ဒါယကာမကြီး
 ထွေး၏ ဘုရားဝန်းထဲရှိ ဇရပ်
 တွင် သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေသည်။
 ချစ်မြစကြာမှာ ညနေ ၆နာရီဖြစ်သဖြင့်
 နေထိုင်သည့်အခါ “ဟု တောရွာများတွင်
 ဆိုလေ့ရှိခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင်
 အင်မယ်လေးတော့ ကယ်တော်မူ
 ခြင်းဟူသော စူးစူးဝါးဝါးအော်ဟစ်
 သံသံကြီးကို ကြားလိုက်ရသည်။
 ဒေါ်လှထွေး ဘုရားမြောက်ဘက်
 သင်္ချိုင်းကုန်းထဲမှဖြစ်သည်။ စိုးထိတ်
 ကြောက်လန့်စွာ အော်ဟစ်လိုက်သည်
 မှန်သော်လည်း ဆရာကြီး မြစကြာ
 တစ်ယောက် သိလိုစိတ်နှင့် သွားကြည့်
 အတွက်မူ ချင့်ချိန်စဉ်းစားရသေးသည်။
 အတန်ကြာမှ မိန်းမဖော်အသံ
 နှင့် ရွာသားတချို့အသံကို ကြား
 သည်။
 “မြရီ ဘယ်နေရာထိသွားတာ
 ဟင်”
 “အမေးအမြန်းထူမနေနဲ့တော့

ကိုစိုးမောင်၊ တော်မိန်းမကို မြို့ပေါ်
 ဆေးရုံအရောက် အမြန်ပို့မှ ဖြစ်မယ်”
 စောစောက မမြရီကို ပွေ့ထူ
 ထားသော မိန်းမကြီးက ပြောလိုက်မှ
 ကိုစိုးမောင်မှာ သူ့ဇနီးသည်အား ပွေ့ချီ
 ရင်း ထိုင်ရာမှ ထလိုက်လေသည်။
 ဤတွင် ကိုစိုးမောင်လက်တွင်းမှ မမြရီ
 မှာ လူးလွန်၍လာသဖြင့် ရွာသူရွာသား
 များ အားတက်သရော ပိုင်းကြည့်လိုက်
 ကြပြီး...
 “ဟော...ဟော သတိရလာပြီ
 ထင်တယ်”
 ဟု ပြောကြသည်။ ကိုစိုးမောင်
 မှာ လွန်စွာဝမ်းသာသွားလေသည်။
 မမြရီမှာ ပါးစပ်မှ...
 “အင်း...အင်း ...အဲ...အဲ”
 ဟူ၍ တစ်ချက်မျှ လူးလွန်လိုက်
 ပြီး ကိုစိုးမောင်ရင်ခွင်ထဲမှ ဆင်းလိုက်
 လေသည်။ ပြီးတော့...
 “ကျွန်မ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ
 ဟင်”
 ဟူ၍ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိနေ
 သော ရွာသူရွာသားများတချို့ကို ကြည့်
 ကာ မေးလိုက်လေသည်။
 “ဘာဖြစ်ရမှာလဲအေး ညည်းက
 သူများထက် လောဘတကြီးနဲ့ သင်္ချိုင်း
 ကုန်းပိုင်နက်ထဲက ကင်ပွန်းချဲ့အောက်
 သွားပြီး မှီပွင့်ကို သွားနတ်တော့
 ညည်းလက်ကို မြွေကြီးကိုက်ပေါင်း
 လိုက်တာပေါ့အေး”
 အဖော်ဖြစ်သူ ဒေါ်လှရွှေဆိုသော
 မိန်းမကြီးက အပြစ်တင် လေသံနှင့် ပြော
 လိုက်လေသည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ မမြရီ
 မှာ မြွေအပေါက်ခံလိုက်ရသည်မှာ မှန်
 သော်လည်း ခေတ္တခဏသာလျှင် သတိ
 မှေ့သွားပြီး ရွာထဲသို့ သွားရောက်ခေါ်ရ
 သော သူ့ယောက်ျား ကိုစိုးမောင်ရောက်
 လာချိန်တွင် သတိပြန်ရလာသဖြင့်

တစ်ရွာလုံးက ဝမ်းသာကြရသည်။
 တကယ်တမ်းသာ ဆေးရုံသို့
 သွားရပါက မရှိဆင်ရဲသား ကိုစိုးမောင်
 ဘဝမှာ အကြွေး လည်ပင်းဆိုက်ရမည့်
 ကိန်းဖြစ်သည်။ လယ်ပိုင်၊ ယာပိုင်မရှိ
 သော ကုန်းပေါ်သားဘဝ လုပ်စားနေရ
 သည့် ကိုစိုးမောင်တစ်ယောက် ပို၍
 ဝမ်းသာရတော့သည်။
 အချိန်မှာလည်း မောင်စပျိုးလာ
 ပြီဖြစ်၍ ကိုစိုးမောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံ
 အပြင် ရွာထဲမှ အဖော်ဖြစ်သူအားလုံး
 အစောက ပူပင်သောကဖြစ်နေကြရ
 သလောက် ယခုမှပင် ရွှင်ရွှင်ပျပျနှင့်
 ရွာတွင်းသို့ ပြန်လာကြလေသည်။
 အထက်တွင် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ရွာနှင့်
 ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ သင်္ချိုင်းကုန်းတို့မှာ
 ကပ်လျက်ပင် ရှိနေကြသည်။ ရွာထဲ
 ရှိ လူအများမှာလည်း မမြရီ၏ သတင်း
 ကို ကြားသိရ၍ အံ့သြကြရ၏။
 ဤသို့ လူတိုင်းလိုလိုပင် မမြရီ
 အကြောင်း အဆန်းလုပ်၍ ပြောနေကြ
 ပုံကို ဆရာကြီး မြစကြာတစ်ယောက်
 ကတော့ ...
 “စောင့်ကြည့်ရဦးမှာပေါ့လေ”ဟု
 ထူးဆန်းစွာသော စကားကို ဆိုလိုက်
 လေလတည်း။

 မမြရီ မြွေကိုက်ခံရပြီးနောက်
 ကိုစိုးမောင်မှာ စိတ်မကောင်းစရာ
 အဖြစ်ဆိုးနှင့် တွေ့ကြုံနေရသည်ဟု
 ဆိုရမည်။ ကံသာရွာတွင်းမှာလည်း
 မဖြစ်စဖူး၊ မကြုံစဖူး အဖြစ်မျိုးများ
 နှင့် ကြုံတွေ့နေရ၏။ ကိုစိုးမောင်
 တစ်ယောက် တွေ့ကြုံရသည့်အဖြစ်
 ဆိုးများမှာ အိမ်တွင် မွေးထားသော
 တိုက်ကြက်များမှာ ကြက်နာကျသလို
 ဂေါက်ကျနေပြီး တစ်ညလျှင် တစ်ကောင်
 မှ နှစ်ကောင်ဆိုသလို သေနေတတ်

သည်။

နောက်ပြီး မမြရီမှာလည်း ယခင်ကလို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် မရှိတော့။ တစ်နေ့တခြား ပိန်ချုံး၍ တပိန်ပိန် တလိန်လိန်ဖြစ်နေသည်။ ဘာအလုပ်မှလည်း မလုပ်တော့ဘဲ အိမ်တွင်းအောင်းနေသည်။ ဤသို့ အနေအထိုင် အပြောအဆို ပြောင်းနေသည့်အတွက်ကြောင့် ကိုစိုးမောင်မှာ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေရခြင်းဖြစ်သည်။

ရွာထဲ၌ တွေ့ကြုံနေရသော အဖြစ်ဆိုးများမှာလည်း ညတိုင်းလိုလိုပင်။ အိမ်မွေး တိရစ္ဆာန်များဖြစ်သောကြက်၊ ဘဲ၊ မန်ဒါလီတို့မှာ မည်သည့်သတ္တဝါ၏ လက်ချက်ဟူ၍ မပြောနိုင်ဘဲ သေဆုံးနေသည်။ နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ကံသာရွာထဲတွင် စီစီညည်အသံများ ကြားရပြီး မည်သည့်အိမ်ကဘဲ၊ မည်သည့်အိမ်က ကြက် စသဖြင့် အလှည့်ကျဆိုသလို သေဆုံးနေတတ်လေသည်။

ကိုစိုးမောင်အဖို့မူ သူတစ်ပါးထက်ပို၍ စိတ်ညစ်နေရ၏။ ဇနီးဖြစ်သူ မမြရီမှာ မမာမကျန်းဖြစ်နေသည့်အပြင် ယခုအခါ အိမ်တွင် မွေးထားသော တိုက်ကြက် ၁၀ကောင်မှာ တစ်လှည့်စီ သေဆုံးသွားပြီဖြစ်၍ ကြက်ခြံထဲ ဗလာသာ ရှိတော့သည်။

ထိုနေ့ညကား လပိုက်ရက်ဖြစ်နေသည့်အပြင် မိုးမောင်ကျနေသဖြင့် ညများထက် ပို၍မည်းမောင်နေသည်။ အချိန်မှာ သန်းခေါင်ကျော်ရှိပြီဖြစ်၍ ကံသာရွာလေးမှာ အမှောင်ထုအောက်ဝယ် တိတ်ဆိတ်စွာ ငြိမ်ချက်သားကောင်းနေသည်။

“အောင်မလေး”

ဟု စူးစူးဝါးဝါးအော်လိုက်သော အသံနှင့်အတူ...

“လာကြပါဦးဗျို့ ကျုပ်တို့ ကြက်တွေ ဆွဲသွားပြီ၊ ဆွဲသွားပြီ”

ဟု အော်ဟစ်လိုက်သော ရွာသားတစ်ယောက်အသံကြောင့် အိပ်မောကျနေသည့် ရွာသူရွာသားများမှာ အိမ်ရာမှ လန့်နိုးကုန်ကြသည်။

ထိုနောက် ရွာသားတချို့မှာ တုတ်များ၊ ဓားများ ကိုင်ဆောင်၍ အော်သံကြားရသော ရွာလယ်ပိုင်းသို့ စုရုံး၍ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။ အဆိုပါ လူအုပ်ထဲမှ ကာလသားခေါင်းကိုလှတောက...

“ဟေ့...ဘယ်သူ့အိမ်ကလဲဟေ့၊ ခုနက အော်တာ”

ထိုအခါ ရေနံဆီ မီးခွက်အုပ်ဆောင်းကို ဆွဲကာ အိမ်ပြင်သို့ ထွက်လာသော ကိုသောင်းဖေနှင့် မခင်ကြွယ်တို့က...

“ကျုပ်တို့ အော်လိုက်တာပဲ ကိုလှတော၊ ကျုပ်တို့အိမ်က ကြက်ကို ဆွဲသွားလို့ဗျို့”

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ကိုသောင်းဖေ၊ ပြောစမ်းပါဦး”

ကိုသောင်းဖေမှာ အကြောက်မပြေသေးသောဟန်နှင့် တုန်လှုပ်နေသော ဇနီးဖြစ်သူ မခင်ကြွယ်အား တစ်ချက်လှည့်၍ ကြည့်လိုက်ပြီးမှ...

“ကျုပ်တို့လင်မယား မနက်အစောကြီး ရေဝန်းဈေးဘက်ကို နွားလှည်းထွက်စရာရှိလို့ စောစောစီးစီး အိမ်ရာဝင်ခဲ့ကြတယ်။ သန်းခေါင်လောက်ကျတော့ နောက်ဖေး ကြက်ခြံထဲက “တဖတ်ဖတ်...တချွတ်ချွတ်” အသံတွေ ကြားတာနဲ့ မခင်ကြွယ်ကို မီးထွန်းခိုင်းပြီး ကျုပ်တို့လင်မယား နှစ်ယောက်စလုံး နောက်ဖေးတံခါးဖွင့် မီးခွက်မြှောက်ကြည့်လိုက်တော့ မည်းမည်းအကောင်ကြီးက ကြက်တွေ ဆွဲ

ပြောတာ မြင်လိုက်ရတယ်ဗျ”

ဟု ပြောပြသည်။

“ဘယ်ဘက်ကို ထွက်ပြေးလဲ။ ခြေရာခံလိုက်ကြည့်ရအောင်”

“ကျွန်မတို့ မကြည့်ဝံ့တာ မျက်စိမှိတ်ထားလိုက်တာမို့ ဘယ်ဘက်ကို ပြေးတယ်လို့ မသိလိုက်ပါဘူး ကိုသောင်းဖေကတော့...”

“ဟောဟိုချဲ့ကြားက နေပြီး တောင်ဘက်ကို ထွက်ပြေးသွားတာဗျ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

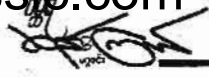
ဤတွင် ရွာသားများသည် ကိုသောင်းဖေ ညွှန်ပြရာ ချုံပုတ်မှ တောင်ဘက်ဆီသို့ ခြေရာများ ကြည့်ရင်း လိုက်သွားကြသည်။ ကိုသောင်းဖေတို့ လင်မယားလည်း ရောနှောလိုက်သွားတော့သည်။ မီးရောင်ကို ပြုစုမှုပြု ခြေရာကို ကြည့်သူက ကြည့်သူက ကြရာ လမ်းတစ်ခုရာတွင် ဓားစက်များ အနည်းအကျဉ်းသာ တွေ့ရှိအခြားထွေထွေထူးထူးကို မတွေ့ရသဘဲ ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ပူပူစွာနှင့် လှည့်ပြန်ခဲ့ရလေသည်။

“ငါတော့ ရွာထဲက ကြက်တွေ သေပျောက်နေရတဲ့ကိစ္စကို စုံစမ်းချင်တယ် ကိုအောင်ခင်ရာ”

“ခင်ဗျားက ကာလသားခေါင်းဗျ၊ ခင်ဗျား ဦးဆောင်လိုက်ရင် ကျုပ်တစ်တွေ ပါရမှာပေါ့ ကိုလှတောရာ”

“ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စက သွေးသားရိုးမဟုတ်ဘူးလို့ စိတ်ထဲက ထင်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ဘုရားဂိုဏ်းဆရာတစ်ပါးဖြစ်တဲ့ ဘွဲ့ကျန်ကျောင်းဆရာကြီး မြစကြာရဲ့ အကျအညီ ပျံသင်တယ်လို့လည်း ငါထင်ထားတယ်လေ”

“ဟာ...ဟုတ်တယ်” ဒီဆရာ

နေလိုက်တာ။ အခု ခင်ဗျားတို့ မေးမှ စကားစပ်မိလို့ ပြောပြရတာဗျ”

“ဒီအတိုင်းဆိုရင် မမြရီဟာ မသင်္ကာစရာ ပိုလို့တောင် ဖြစ်နေပြီ ပေါ့”

“နောက်ပြီး မမြရီယောက်ျား ကိုစိုးမောင်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကျုပ်ကို တစ်ခါပြောဖူးသေးတယ်”

“ဟုတ်လား။ ဘယ်လိုပြောသလဲ လုပ်စမ်းပါဦးကွ”

“သူ့မိန်းမ မမြရီဟာ မြေ့ကိုက်ခံရပြီးကတည်းက အစားအသောက်ကလည်း သိပ်ကြမ်းသတဲ့။ မျက်နှာကလည်း သိပ်အပေါက်ဆိုးတာပဲတဲ့။ နောက်ပြီးတော့လည်း အရင်ကလို ရွာက လူတွေနဲ့လည်း အရောတဝင် မနေဘူးတဲ့။ ဒါကြောင့် သူ့လည်း တစ်နေ့မှ စိတ်မချမ်းသာဘူး။ အလုပ်အကိုင်ဆိုလည်း ဘာမှ ဝင်မကူဘဲ စားသောက်ချိန်ကျရင်သာ တရကြမ်းနင်းကန်စားပြီး တခြားအချိန်တွေမှာ နေမကောင်းဘူးဆိုပြီး အိမ်တွင်းအောင်းနေတတ်တယ်လို့ ပြောဖူးတယ်”

“ကဲ... ဒီလိုဆိုရင် တွေးထင်ထားတဲ့အတိုင်းတော့ သေချာပေါက်ဖြစ်နေပြီ။ ဒါကြောင့် မောင်လှတော့တို့ကလည်း လူတစ်စု ဒီညပဲ မောင်စိုးမောင်မိန်းမ မမြရီကို စောင့်ဖမ်းကြရမယ်ဟေ့”

ဟူ၍ ဆရာကြီး မြေ့ကြာမှ ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးလိုက်တော့သတည်း။

ညမှာ လမိုက်ညဖြစ်သည်။ မိုးသားများ အုံ့ဆိုင်လျက်ရှိနေသဖြင့် ကံသာရွာလေးမှာ အမှောင်ထုအောက်ပြားပြားဝပ်နေသည်။ အချိန်မှာ ည ၁၁နာရီခန့်ရှိပြီဖြစ်သည်။ မိုးဖွဲလေးများ တဖျောက်ဖျောက်ကျနေသဖြင့် အိမ်

နောက်

မြေ့ကြာက ယောပြန်ဆရာကြီး ဆက်ပြီး လောကီစိတ္တအတတ်၊ ယောသုတမ္မိန့်ကို နှစ်စဉ် တတ်ကျွမ်းစေရန် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြည့်သင့်သည်။

သို့ဖြင့် ကာလသားခေါင်း ကိုလှနှင့် ရွာသားတချို့ ဘွဲ့ကျန်ကျန်ဆိုင်ဆိုင်ထဲရှိ ဘုရားဒါယကာမကြီးတို့ဆွေးလေပေတောင် အနေများအဆရာကြီး မြေ့ကြာထံသို့ ရောက်လာကြ၍ ရွာထဲမှ ကြက်၊ ဘဲ၊ သေဆုံးပျောက်သွားမှုကို တင်ပြဆိုလိုက်ကြလေသည်။

“အင်း...”

ဟူသော သက်ပြင်းရည်ကြီး ဆရာကြီး မြေ့ကြာက ချစ်စရာဖြင့် ဆေးပြင်းလိပ်တို့ကို ဖွာရှိုက်ပစ်ကာ...

“တွေးကြည့်ရင် ပြေးကြည့်တာထက် မှန်တယ်ဆိုသလို ငါထင်ထားတဲ့အတိုင်း မင်းတို့ရွာထဲ အမှောင်ထုဟာ ဝင်လာတာတော့ အမှန်ပဲကွ။ ဒါကြောင့် ထင်းတားတဲ့သူ ဟုတ်မဟုတ် ဆက်တွေ့သိဖို့ သူတို့ ကျိန်းသေထွက်ပျက်ဖြစ်တဲ့ လိုက်ညမှာ မင်းတို့ စောင့်ဖမ်းဖို့ လိုလိမ့်မယ်ကွ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ စောင့်ဖမ်းပါမယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ ကံသာရွာမှာ ကြက်၊ ဘဲတွေ ကုန်သလောက်ရှိတော့မယ်လေ”

ထိုအခိုက် ရေပိအတွင်းသို့ လူတစ်ယောက်ဝင်လာသည်။ ကိုအုန်းမောင်ဆိုသူပင်။

“ကြက်၊ ဘဲတွေ သေဆုံးပျောက်သွားတဲ့ကိစ္စ တိုင်ပင်မယ်ဆိုလို့ အပြေးလာခဲ့ရတာဗျ။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မသင်္ကာစရာတစ်ချက် တွေးထားတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် ကိုလှ

တော့ ကိုအောင်ဘတို့မှာ အားတက်သရောနှင့်...

“ဘယ်လို မသံကာစရာလဲကွ၊ ပြောစမ်းပါဦး အုန်းမောင်ရာ”

“ဒီလိုဗျ အဲဒီညက ကျုပ်အိမ်ကြက်ခြံထဲ ကြက်တွေ လှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေလို့ ကျုပ်လည်း အိမ်အောက်ကို ဆင်းပြီး ကြည့်လိုက်ရောဗျ။ အဲဒီမှာ ကိုစိုးမောင်မိန်းမ မမြရီကို ကျုပ်ကြက်ခြံနားမှာ မပျော်လင့်ဘဲ တွေ့ရသဗျ။ ကျုပ်လည်း သူ့ကို တွေ့လိုက်ရတော့ အံ့အားသလိုပြီး ‘ခင်ဗျား ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ’ လို့ မေးတော့ ကျုပ်ကို ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ မျက်ထောင်နီကြီးနဲ့ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြစ်ပြီး ထွက်သွားမယ်။ သူ့ထွက်သွားမှ ကျုပ်လည်း ကြက်ခြံထဲက ကြက်တွေကို ဝင်ကြည့်တော့ ကြက်ဖကြီးတစ်ကောင်သေနေတာကို တွေ့ရတယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း မမြရီကို မသင်္ကာဖြစ်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် ဟုတ်ရင် ကောင်းတယ်။ မဟုတ်ရင် သူ့ယောက်ျား ကိုစိုးမောင်ကို အားနာစရာကြီးဖြစ်နေမှာမို့ ကျုပ်လည်း ဒီအကြောင်း ဘယ်သူမှမပြောဘဲ မြေ့

www.burmeseclassic.com

တိုင်းလိုပင် တံခါးများပိတ်ကာ အိပ်ရာ သို့ ဝင်ကြပြီဖြစ်သော်လည်း ကာလ သားခေါင်း ကိုလှတောတို့အဖွဲ့နှင့် အတူ ဆရာကြီး မြစ်ကြာတို့မှာ ကိုစိုး မောင်-မမြရီတို့အိမ်နှင့် မလှမ်းမကမ်း ရှိ အိမ်တစ်အိမ်ပေါ်မှ စိတ်အားထက် သန်စွာဖြင့် စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

အချိန်မှာ တရွေ့ရွေ့နှင့် ကုန်လွန် ခဲ့ရာ သန်းခေါင်ယံကြက်များ တွန့်သံ ပင် ကြားနေရပေပြီ။ ကိုလှတောတို့ ကာလသားတစ်သိုက်အနက် ဖိုးတေ ဆိုသူမှာ အိပ်ချင်လာပြီဖြစ်၍ သမ်းဝေ လျက်ပင် ရှိနေသည်။ ထိုစဉ် “ဖတ်... ဖတ်... ဖတ်... ဖတ်...” နှင့် တစ်စုံ တစ်ယောက်လျှောက်လှမ်းလာသော အသံကို ဆရာကြီး မြစ်ကြာနှင့် ကာလ သားတစ်သိုက်ကြားလိုက်၍ အိပ်ချင် နေသော မျက်လုံးများ ကျယ်လာပြီး အသံလာရာဆီသို့ စူးစိုက်ကြည့်နေမိ ကြသည်။

မကြာမီ ကိုစိုးမောင်-မမြရီတို့၏ ကြက်ခြံထဲမှ ကြက်များ ရုတ်ရုတ် ရက်ရက်ဖြစ်သံများ ကြားရပြီး ကြက် ကြီးတစ်ကောင်မှာ “ကတော်... ကတော်...” ဟု အော်မြည်လိုက်သော အသံကိုပါ ထပ်ကာ ကြားလိုက်ရလျှင် တိုင်ပင်ထားသည့်အတိုင်း လက်နှိပ် ဓာတ်မီးအား တစ်ပြိုင်တည်း ထိုးလိုက် ကြပြီး...

“ဖမ်းကြဟေ့... ဖမ်းကြ” ဟု အော်ဟစ်ကာ ထွက်လိုက် ကြလေသည်။

လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရောင်တွင် ဆံပင်ဖားလျားနှင့် မျက်နှာကို မဖော်ဘဲ ရေမှ တရကြမ်းပြေးနေသည်ကို အား လုံး မြင်နေရသည်။

“လိုက်ကြဟေ့... မလွတ်စေနဲ့” ဟု အော်ဟစ်ကာ တရကြမ်း

လိုက်နေသလို၊ ရေမှ ပြေးနေသော သဏ္ဍာန်မှာလည်း အံ့ပြေးကို မရပ်ဘဲ ပြေးနေသည်။ မကြာမီပင် ရေမှပြေး နေသော မည်းမည်းသဏ္ဍာန်မှာ ကိုစိုး မောင်၏ အိမ်ပေါ်သို့ အပြေးအလွှား တက်သွားသည်ကို ဆရာကြီး မြစ်ကြာ နှင့် ကာလသားတစ်သိုက်တို့ တွေ့မြင် လိုက်ကြသဖြင့်...

“ကိုစိုးမောင်၊ ဟေ့... ကိုစိုး မောင်”

ဟူ၍ အော်ခေါ်ရင်း ကိုစိုးမောင် တို့အိမ်ပေါ်သို့ တက်လိုက်သွားလေ သည်။ “ဝန်း... ဝန်း... ခိုင်း... ခိုင်း” ဆိုရသည်နှင့် တက်လာသောကြောင့် အိပ်ရာမှ နိုးလာဟန်တူသည့် ကိုစိုး မောင်မှာ...

“ဟော... ဆရာကြီး မြစ်ကြာနဲ့ ကာလသားတွေပါလား၊ ဘာဖြစ်လာ ကြတာလဲဗျာ”

“မင်းအိမ်ပေါ်ကို ရွာထဲက ကြက် တွေ သတ်စားနေတဲ့ မည်းမည်း အကောင်ကြီး ထွက်ပြေးသွားလို့ကွ”

“အောင်မလေးဗျာ၊ လုပ်ကြပါဦး ကျုပ်အိမ်ပေါ်ကို ရောက်နေတယ်လား” ဟု တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်နေ သည်။

အိမ်တွင်းသို့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ဖြင့် ထိုးရှင်သွားရာ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ရွံ့ပေနေသော ခြေရာများကို တွေ့ရှိရ လေသည်။ ခြေရာမှာ လူခြေရာပင် ဖြစ်ပြီးလျှင် ကိုစိုးမောင်တို့၏ အိမ်ခန်းဝ တွင် ပျောက်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အားလုံးပင် အိမ်ခန်းဝတွင် ရပ်ပြီးမှ အိမ်ခန်းအတွင်းသို့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုး၍ ကြည့်လိုက်သည်။ မမြရီကို လည်လိမ်၍ ကိုင်ထားသော ကြက်ကြီး တစ်ကောင်နှင့် တွေ့လိုက်ကြရလေ သည်။

“နင်... ဘာကြောင့် ကြက်တွေ ခုလို ခိုးစားရတာလဲ”

“ကိုစိုးမောင်က ဝယ်မကျွေး ပေါ့တော့”

“ဟေ့... မြရီ နင် ဘာထင် တာ ငါသိတယ်။ အခု ငါ ဥပု သီတင်းသီလဆောက်တည်ထား သက်သာနေတယ် မှတ်ပါ။ နင့်မျက် မှုန်နောက်ထပ် ဒီရွာမှာ မမြင်ချင်ဘူး။ ဒီ ဒီရွာက အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာသွားစမ်း အမိန့်အာဏာထန်ထန်ဖြင့် ဆရာကြီး မြစ်ကြာက မာန်မဲလိုက် သောအခါ မမြရီမှာ ငြိမ်ကျသွားစေ ၏။ ထိုအခါ ကိုစိုးမောင်မှာ မယာဇ္ဇာ သူ မမြရီကို သနားသွားပြီး...

“ဆရာတို့ရယ်... တစ်ကြိမ် တစ်ခါများတာမို့ ကျွန်တော့်မိန်းမ ခွင့်လွှတ်ပေးပါဗျာ”

“ဟာ... ဒီကောင်၊ သနား ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ ငါ့ရဲတဲ့ နေရာမှာ ဒီ သားလေးကို နောင်ယှက်တာ သည်းမခံ ဘူး။ အခုထွက်။ ကဲ - မောင်၊ ငါ တော့ ရွာအကျိုးပဲ ကြည့်ရမှာမို့ မင်း မယားကို မခွဲနိုင်ရင် မင်းလိုက်သွား ငါတို့ကတော့ မင်းမယားကို ချမ်းသာ မပေးနိုင်ဘူးဟေ့”

တစ်ချက်လွှတ် အမိန့်ပေးလိုက် သဖြင့် မမြရီမှာ လယ်တွင်းခရိုင် က သာရွာလေးမှ ထွက်ခွာသွားရပါသည်။ မမြရီလုပ်ရပ်ကြောင့် ရက်၍ ကိုစိုး မောင်က ကံသာရွာမှ ထွက်ခွာသွား သည်ဟု ဆိုပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ် စေ၊ ဤအကြောင်းကို ယနေ့ထိတိုင် ကံသာရွာ ကာလသားတို့ ပါးစပ်ဖွင့် ခဲ့ မိုးမှောင်မှောင် လမိုက်ညများနှင့် ကြုံတိုင်း ပြောနေကြဆဲပင်တည်း။

အောင်ကျော်

သင်ခန်းစာများကိုမိတ္တူပြားခြင်း(၄၈)
(သို့)

ဂုဏ်သဒ္ဒါလှိုင်သည့် စုံနံ့သာမြိုင်
ဥသျှောင်မှူး
(လှိုင်လင်)

ပြီးခဲ့တဲ့ (၃-၉-၂၀၁၁)ရက်နေ့မှာ ဦးသုမင်္ဂလ(ဒယ်အိုဆရာတော်)မှ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးရှိ ပရဟိတ လူမှုကူညီရေး အသင်းအဖွဲ့များကို ဖိတ်မန္တကပြုပြီး ရန်ကုန်တိုင်း၊ မော်ဘီမြို့၊ ဆရာတော် အရှင်ဝေနေ(မေတ္တာရှင်-ရွှေပြည်သာ)ရဲ့ ကျောင်းဖြစ်တဲ့ သုဒ္ဓိပဿနာကျောင်းတိုက်မှာ ကျင်းပခဲ့တဲ့ “ဗုဒ္ဓသာသနာအကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း သုမင်္ဂလာအသင်း ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ရန်(တတိယအကြိမ်)အကြံဉာဏ်ပေးအဖွဲ့ဖွဲ့ပွဲနှင့် စုံနဲ့သာမြိုင် ပရဟိတအသင်းများ နီးနှောဖလှယ်ပွဲ” အခမ်းအနားကို စာရေးသူ တက်ရောက်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း လွိုင်လင်မြို့ နိဗ္ဗာန်လမ်းအလှူတော်လုပ်ငန်း သာသနာပြုအဖွဲ့ ကိုယ်စားလှယ်အနေနဲ့ တက်ရောက်ခဲ့ခြင်းပါ။

နီးနှောဖလှယ်ပွဲကျင်းပရာ ရန်ကုန်တိုင်း၊ မော်ဘီမြို့ သုဒ္ဓိပဿနာသို့ (၂-၉-၂၀၁၁)ရက်နေ့ အရောက်ကြပါလို့ ဦးသုမင်္ဂလ(ဒယ်အို)ဆရာတော်က ဖိတ်ကြားချက်ရှိတာမို့ စာရေးသူတို့လည်း (၁-၉-၂၀၁၁)ရက်နေ့ကတည်းက လွိုင်လင်မြို့ကနေ ထွက်ခွာလာပါတယ်။ စာဖတ်ပရိသတ်များကို စာရေးသူအနေနဲ့ စုံနဲ့သာမြိုင် နီးနှောဖလှယ်ပွဲမှ ရရှိလာသော အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတများကို အကျယ်တဝင့် ဝိတ္တူပွားပါရစေ။

(၁-၉-၂၀၁၁)ရက်နေ့ နံနက် ၈နာရီအချိန်တွင် စာရေးသူတို့ နိဗ္ဗာန်လမ်းအလှူတော်လုပ်ငန်း သာသနာပြုအဖွဲ့မှ စုံနဲ့သာမြိုင် နီးနှောဖလှယ်ပွဲသို့ ခရီးစတင်ထွက်ခွာခဲ့ကြပါတယ်။ စာရေးသူတို့အဖွဲ့မှ လိုက်ပါသွားသူများမှာ စာရေးသူ ဥသျှောင်မျိုး(လွိုင်လင်)အဖွဲ့၏ နာယက၊ ဦးမျိုးအောင်(အဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌ)၊ ဦးသုရိယ(ရတနာစည်စာချ)၊ ဦးနေဝင်းထွန်းခေါ် ဦးပေါက်စ(အဖွဲ့၏ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ၊ ချစ်စံအိမ်မီဒီယိုရိုက်ကူးရေး)၊ ကိုမျိုးခေါ် စိုင်းလှမျိုး(ကားဒရိုင်ဘာ)တို့ပါ ဖြစ်ပါတယ်။ တောင်ကြီးမြို့ကို ၁၀နာရီ ၄၅မိနစ်အချိန်မှာ ရောက်ရှိပြီး တောင်ကြီးမြို့၊ ဘုရားဖြူရပ်ကွက်၊ ပန်းတင် ဂူလမ်းမှာ နေတဲ့ စာရေးသူရဲ့ အိမ်ဖြစ်သူ နန်းမြအိမ်တို့အိမ်မှာပဲ နေခွင့်ခံဘုဉ်းပေး နေလယ်စာ စားသောက်ကြပါတယ်။

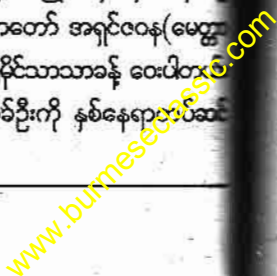
တောင်ကြီးကနေ ၁၂နာရီအချိန်မှာ ပြန်လည်ပြီး ခရီးဆက်ခဲ့ကြပါတယ်။ မေတ္တာခြံလွှာ နာရေးကူညီမှုအသင်းကလည်း ကားတစ်စီးဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့က အရှင်သွားနှင့်ပြီး

ရေယားထမင်းဆိုင်တွင် နေလယ်စာစားရင်း စာရေးသူတို့အဖွဲ့ကို စောင့်နေကြပါတယ်။ ရေယားကနေ ဟိုဘက်ကိုတော့ ကားနှစ်စီးအတူ ခရီးဆက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဘုရားဖြူလမ်းမှာ ခေတ္တခဏနားပြီး အအေးအပူဗူးသောက်ကြပြီး ဆက်လက် ခရီးနှင့်ကြပါတယ်။ ည ၈နာရီထိုးတော့ နေပြည်တော်တိုင်းကို ရောက်ရှိပါတယ်။ လူတွေက ညနေစာစားကြ စာရေးသူတို့နှစ်ပါးကတော့ အအေးသောက်ကြရင်းနဲ့ ခဏအပန်းဖြေ နားနေကြပြန်ပါတယ်။ နေပြည်တော်မှာ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ အပန်းဖြေ နားနေကြရင်း လိုက်ပါသွားကြတဲ့ ဒကာ ၅ယောက်က ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ညနေစာစားကြတာ ၁၂.၅၀၀ ကျပ်တိတိ ကုန်ကြပါတယ်။ စာရေးသူတို့နှစ်ပါးကတော့ အအေးသောက်ပါတယ်။ သောက်တဲ့ အအေးက လက်စာစပ်စာလောက် မရှိတော့ စတော်ဘယ်ရီ ရေခဲမုန့်လေးပွဲနဲ့ ကျွဲရိုင်းဘူးတစ်ဘူးစာ မရှိတော့ ပန်းသီးဖျော်ရည်က နှစ်ခွက်ပါ။ ကောင်တာမှာ ပိုက်ဆံရှင်းတော့ စာရေးမပျားက မြန်မာလို တစ်လုံးမှမပါသော အင်္ကျီစာများဖြင့်သာ ပါသော ဖြတ်ပိုင်း စာရွက်တစ်ရွက်ကို ထုတ်ပေးပါတယ်။ ဖြတ်ပိုင်းအောက်ဆုံးထောင်နေရာမှာ ၈၅၀၀ကျပ်လို့ ရေးထားပါတယ်။

ဖြတ်ပိုင်းကို ကြည့်ပြီး ဆိုင်အပြင်ရောက်တဲ့အခါ စာရေးသူက စာရေးသူနဲ့ အတူလိုက်ပါလာသူ ဦးသုရိယထံ ယခုလို ရေရွတ်ပြောဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ “ငါတို့ အအေးငတ်တာကို ကြည့်ပြီး သူတို့က ဈေးတက်ပြီး ငါတို့ကို ရိုက်လွှတ်လိုက်တာကွ”လို့၊ ဦးသုရိယကလည်း ယခုလို ပြန်ပြောပါတယ်။ “ဦးဇင်းရယ်...ခမ်းနားထည့်ဝါတဲ့ ဆိုင်မှာ ထိုင်စားသွားတာ တပည့်တော်တို့အတွက် အမြတ်ပေါ့။ ပြီးတော့ သူတို့ဆိုင်မှာ ခင်းကျင်းထားတဲ့ အဆင့်မြင့် ဆိုဟာထိုင်ခုံနဲ့ ထည့်တွက်လိုက်တာနေမှာပေါ့ ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေ ဘယ်လောက် သဒ္ဓါတရားအားကောင်းတယ် ဆိုတာကိုလည်း သိခွင့်ရလိုက်တာပေါ့ ဘုရား”တဲ့။ အင်း...ဟုတ်သားပဲနော်။

အဲဒီကနေတစ်ဆင့် ခရီးဆက်ခဲ့ပြန်ရာ ၁၁၅မိုင်မှာ ခေတ္တခဏနားကြပြီး ညလုံးပေါက် ခရီးဆက်ကြပြန်ရာ မနက် ၃နာရီတိတိမှာ မော်ဘီမြို့ကို ရောက်ရှိပါတယ်။ မော်ဘီမြို့ အဝေးပြေးလမ်းမကြီးကနေ စုံနဲ့သာမြိုင် နီးနှောဖလှယ်ပွဲသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပတဲ့ ဆရာတော် အရှင်ဝေနေ(မေတ္တာရှင်)ရဲ့ သုဒ္ဓိပဿနာရိပ်သာကို ဂြိုဟ်သာသာခန့် ဝေးပါတယ်။ နီးနှောဖလှယ်ပွဲရဲ့ ဆိုင်းဘုတ် မှခဲဦးကို နှစ်နေရာလာပဲဆင်

အထူးထုတ်

တယ်။ စာရေးသူတို့က အစောဆုံး ရောက်တယ်
ပဲ။ မနက်အစောကြီး ရောက်သွားတာဆိုတော့
အဖွဲ့များက သုံးထပ်ကျောင်းဆောင်ကြီးပေါ်မှာ နေရာ
ပေးပါတယ်။ စာရေးသူတို့အဖွဲ့တွေလည်း ကိုယ်စီ
အနားယူလိုက်ကြပြီး မနက်အရုဏ်ဆွမ်းကပ်ချိန်ကျမှ
ဆရာက ထ၊ အရုဏ်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးကြပါတယ်။ အရုဏ်
ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးပြီးနောက် စာရေးသူတို့အဖွဲ့မှ တက်ရောက်
ကြောင်း သက်ဆိုင်ရာကို သွားပြီး စာရင်းပေး သတင်းပို့ကြ
ပါတယ်။

နေရာဒေသအတော်များများ အခမ်းအနားအသီးသီး
အဖွဲ့အစည်းအမျိုးမျိုးကို စာရေးသူ ရောက်ဖူး တက်ဖူး
ဆက်ဆံဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာတော် ဦးသုမင်္ဂလ
ဦးဆောင်ကျင်းပတဲ့ အခု စိန့်သာမြိုင် ပရဟိတအသင်းများ
ဦးဆောင်လှယ်ပွဲလို ညှဉ်းတော်ကျေတဲ့ အခမ်းအနားမျိုး လက်
အုပ်တချို့နဲ့ “မင်္ဂလာပါ” ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာသံတွေ တဝေဝေနဲ့
ဆက်လာသမျှသော ဇနီးကြီးလူငယ် လူရွယ်မရွေး လူမျိုး
ရွေး အဆင့်အတန်းအလွှာမရွေး ပုဂ္ဂိုလ္လာ ညှဉ်းကြိုတတ်
တဲ့ အခမ်းအနားမျိုးကိုတော့ဖြင့် မတွေ့ဘူးပဲ။ မမြင်ခဲ့ဘူးပါ။
တွေ့ကြုံခဲ့ဘူးပါ။

လမ်းမကြီးကနေ သုဒ္ဓဝိပဿနာရိပ်သာဆီ ဝင်တဲ့
လမ်းမှာ မှန်ဦးတစ်ခုရှိပါတယ်။ အဲဒီ မှန်ဦးမှာ ညှဉ်းကြိုအဖွဲ့
ဆက်ဖက်တစ်ချက်မှာ ဤယောက်စီလောက် ခန့်အပ် တာဝန်
ပေးထားပါတယ်။ တာဝန်ပြ ကန်ပြားလေးတွေ လည်ပင်းမှာ
ကိုယ်စီ ဆွဲထားပါတယ်။ စိန့်သာမြိုင်အခမ်းအနားဆီ ဝင်ဝင်
ဆင်း ဝင်စ မှန်ဦးမှာ တာဝန်ကျ ညှဉ်းကြိုများရဲ့ လက်အုပ်ချီပြီး
“မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ၊ ကြာကြပါခင်ဗျာ” ဆိုတဲ့ ကျက်သရေမင်္ဂလာ
အပေါင်းနဲ့ ဆီးကြိုနေတဲ့ အသံကို ကြားရပါလိမ့်မယ်။ လက်
အုပ်ချီပြီး “မင်္ဂလာပါ” ဟု နှုတ်ခွန်းဆက် ကြိုဆိုတာဟာ
စကားသံယာတော်တွေမှ မဟုတ်ပါဘူး။ လူလူချင်း ကြိုတဲ့
နေရာမှာလည်း ထိုနည်းတူ လက်အုပ်ကလေးချီပြီး “မင်္ဂလာ
ပါခင်ဗျာ၊ ကြာကြပါခင်ဗျာ” ပါပဲ။

ပထမမှန်ဦးကနေ သွားလိုက်ရင် ဒုတိယမှန်ဦးတစ်ခု
ကို ထပ်တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ မှန်ဦးမှာလည်း ညှဉ်းကြို
အဖွဲ့ကို မှန်ဦးရဲ့ တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ နှစ်ယောက်စီ ချထား
ပါတယ်။ အဲဒီမှာလည်း ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ တပည့်ပီသစွာ
လာလာသမျှသော ညှဉ်းသည်များကို လက်အုပ်ကလေးတွေ
ချီလို့ “မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ” လို့ဆိုပြီး ကြိုဆိုနေပါတယ်။

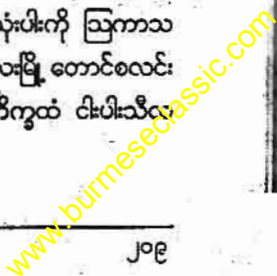
အဲဒီ ဒုတိယ မှန်ဦးကနေ သုဒ္ဓဝိပဿနာရိပ်သာကို

အရောက် လမ်းဘေးတစ်လျှောက် ချထားတဲ့ ညှဉ်းကြိုအဖွဲ့
များဟာ ဝဝလောက်ရှိပါတယ်။ သုဒ္ဓဝိပဿနာရိပ်သာထဲ
ဝင်တာနဲ့ ကားပါပင်ဆီ လိုက်ပို့တဲ့ အဖွဲ့၊ နေရာချထားရေး
အဖွဲ့၊ ညှဉ်းသည်များရဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယကို သယ်ယူပေးတဲ့ အဖွဲ့
ရေးချိခန်း၊ အိမ်သား၊ ထမင်းစားဆောင်၊ အစည်းအဝေးခန်း၊
လိုက်လံပြသပေးတဲ့အဖွဲ့... အိုး... စုံလို့... စုံလို့ပါပဲ။

သံဃာတစ်ပါးလျှင် တစ်ယောက်နုန်းနဲ့ ကပ္ပိယခန်းထား
ပေးပါတယ်။ ညှဉ်းသည်အဖွဲ့တွေရဲ့ ညှဉ်းတော်ကျေမှု၊ ယဉ်ကျေး
သိမ်မွေ့တဲ့ အကြိုအဆို ဆက်ဆံမှုကြောင့် ရောက်လာသမျှ
သော ညှဉ်းသည်တော်များတိုင်း မချီးကျူးဘဲ မနေနိုင်လောက်
အောင်ပါပဲ။ အားကျဖို့ ကောင်းလိုက်တာ၊ အတုယူဖို့ ကောင်း
လိုက်တာ၊ စိတ်ချမ်းသာဖို့ ကြည်နူးဖို့ ကောင်းလိုက်တာ။
မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို အပြည့်အဝ ခင်းကျင်းပြသနိုင်လိုက်
တာ။ သူတို့က ညှဉ်းတော်ကျေလွန်းတော့ ညှဉ်းတော်ပြုခံ
ညှဉ်းသည်တော်များတိုင်း အားနာလိုက်ကြတာ ရင်ထဲမှာ
ကြည်နူးမျက်ရည်တွေတောင် ဝေမိမယ်ထင်ပါရဲ့။

ဆရာတော် ဦးသုမင်္ဂလ ဆွဲထားသော မူလအခမ်းအနား
အစီအစဉ်အရ (၂-၉-၂၀၁၁)ရက်နေ့မှာ အစည်းအဝေး
နီးနော့ဖလှယ်တဲ့ အခမ်းအနားအစီအစဉ် မပါရှိခဲ့ပါဘူး။ အဲဒီ
နေ့အတွက် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က ညှဉ်းသည်တော် ပရဟိတ
ကိုယ်စားလှယ်တော်များ အရောက်ကြရန်သာ ဖြစ်ပါတယ်။
ဒါပေမယ့် ဖိတ်ကြားခံရသော အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ အသင်း
အသီးသီးမှ တာဝန်ရှိ ကိုယ်စားလှယ်တော်များက ဆရာတော်
ဦးသုမင်္ဂလကို ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ကြည်ညိုရင်းစွဲ ရှိတာရယ်၊
ဆရာတော်ရဲ့ ဖိတ်ကြားမှုကို အလေးအနက်ထားတာရယ်၊
ဘာသာအကျိုး သာသနာအကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းဖြစ်တဲ့ ဆရာ
တော်လုပ်ငန်းကို ကြိုဆိုအားပေးတာရယ်ကြောင့် ရောက်ရှိ
ရမယ့် နေ့ရက်ထက်စောပြီး ရောက်နိုင်သူများရှိသလို ရောက်
ရမယ့်နေ့မှာပင် အစုံအလင်ရောက်ရှိနေတာကြောင့် အချိန်
ကို တန်ဖိုးရှိရှိ အသုံးချလေ့ရှိတော်တတ်သော ဆရာတော်
ဦးသုမင်္ဂလက (၂-၉-၂၀၁၁)ညမှာပင် စိန့်သာမြိုင် နီးနော့
ဖလှယ်ပွဲအခမ်းအနားကို စတင်ဖွင့်လှစ်ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။

အခမ်းအနားကို ည ၇နာရီအချိန်မှာ စတင်ကျင်းပပါ
တယ်။ အခမ်းအနားအစီအစဉ်အရ တက်ရောက်လာတဲ့
ညှဉ်းသည်တော်များအား ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ဩကာသ
ကန်တော့ချိန် ရှိခိုးကန်တော့ပြီး မန္တလေးမြို့ တောင်စလင်း
တိုက် ဝါခင်းကုန်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တတိက္ကံထံ ငါးပါးသီလ
ခံယူဆောက်တည်ကြပါတယ်။

အဲဒီနောက်မှာတော့ “လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ် မြဲဝစေ...” အစရှိတဲ့ မေတ္တာပို့နဲ့ ဝေနေယျသတ္တဝါ များကို မေတ္တာပို့သဖြီး အခမ်းအနားကို ဖွင့်လှစ်ပါတယ်။ အခမ်းအနားအစီအစဉ်အရ ဝါခင်းကုန်းဆရာတော် ဦးတိက္ခ ထံမှ သြဝါဒစကား မိန့်ကြားတဲ့ အစီအစဉ်ဖြစ်တာမို့လို့ ဆရာတော်ကြီးက အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ကြားပါတယ်။

“ပရဟိတလုပ်ငန်းဆိုတာ အများအကျိုးသယံဇာတ လုပ်ငန်းဖြစ်ပြီး လူအများနဲ့ အသင်းအဖွဲ့နဲ့ လုပ်ဆောင်ရတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် အချင်းချင်းညီညွတ်မှုဟာ အဓိက လိုအပ် ကြောင်း၊ ပရဟိတသမားများဟာ ဝါသနာ၊ အကြင်နာ၊ စေတနာ၊ အနစ်နာ၊ နာလေးနာပိုင်ရှင်တွေဖြစ်ကြောင်း အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ မိမိရှေ့မှာ ဒုက္ခရောက်နေသူကို ကယ်တင် တတ်လို့ သူတော်ကောင်းတွေလို့ ဘုရားရှင်က ဟောထား တော်မူခဲ့ကြောင်း၊ စိတ်ကောင်း၊ နှလုံးကောင်းရှိသူများ ဖြစ် ကြောင်း၊ ထိုထက်တိုး၍ အလောင်းအလျာများရဲ့ စိတ်ဓာတ် ပိုင်ရှင်များအထိ ဖြစ်နိုင်အောင် ကိုယ်စီ ကြိုးစားသင့်ကြောင်း ကို မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနောက်မှာ ဆရာတော် ဦးကဝိသာရမှ ဆက်လက် ပြီး သြဝါဒပေးရာမှာ “အခု ဒီလိုကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ တွေ ဆုံပွဲမျိုး၊ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအတွက် ရလဒ်ကောင်း များ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်မယ့် ပွဲမျိုးဖြစ်ပေါ်လာတာဟာ ဦးသုမင်္ဂလ ရဲ့ စွမ်းဆောင်ချက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အခုဆိုရင် ဦးသုမင်္ဂလပေါ်လာတာဟာ အာဇာနည်ယောက်ျား ပေါ်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာလုပ်ငန်း များ လုပ်ဆောင်ဖို့အတွက်လည်း ခေါင်းဆောင်ကောင်းရှိနေ ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့အနေနဲ့ နောက်လိုက်ကောင်းများသာ ဖြစ်အောင် ကြိုးစားဖို့ လိုအပ်ကြောင်း၊ လုပ်ငန်းချင်းတူရင် မတည့်ကြ၊ ရန်ဖြစ်တတ်ကြတဲ့ ဗမာလူမျိုးများရဲ့ အကျင့်ကို ပယ်ရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ အခြားဘာသာနဲ့ မတူကြောင်း၊ သာသနာပြုတဲ့ နေရာမှာ အစားပေး အဝတ် ပေးရုံမက ဘဝလွတ်မြောက်ရေးကိုပါ လုပ်ဆောင်ပေးကြောင်း ကို မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဆရာတော် ဦးကဝိသာရ သြဝါဒပေးတော်မူပြီးတဲ့ နောက်မှာတော့ ယနေ့ခေတ် ပြည်သူ့ကလေးများအသင်း ဦးကျော်သူမှ မိမိတို့အသင်းအဖွဲ့၊ လုပ်ဆောင်ချက်များအပြင် ပရဟိတအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများ ကို တက်ရောက်ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာတော် ဦးသုမင်္ဂလသည် မိမိ ဦးစီးကျင်းပသော

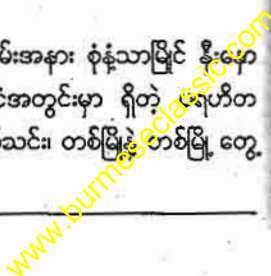
အခမ်းအနားကို ဂုဏ်ကျက်သရေရှိစေချင်သည်။ အဆင့်မီ အရည်အချင်းပြည့်မီတဲ့ အခမ်းအနားဖြစ်စေချင်သည်။ မိ ကြောင်မိလည်း မိမိအသင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းအရာ ဖရဟိတနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အပြင် ဦးသုမင်္ဂလ ဖောင်အောင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး တိုင်ပင်ဆွေးနွေးအကြံပြုချက်များ စတာတွေ ကို သမိန်စစ်စာ ရေးပြီး ဦးသုမင်္ဂလဆီ (၂၅-၇-၂၀၁၁)ရက်နေ့ နောက်ဆုံးရက်ထားပြီး ကြိုတင်ပို့ခိုင်းစေခဲ့ပါတယ်။ ဆရာ တော်ပြောပြချက်အရ ပြည်နယ်/တိုင်းအသီးသီးမှ ပေးပို့လာ သော စာမူပေါင်းမှာ တစ်ထောင်ကျော်ရှိကြောင်း သိရှိရပါ တယ်။

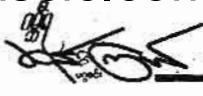
ထိုရောက်လာသော တစ်ထောင်ကျော်ထဲက စာမူ များကို နီးနှောဖလှယ်ပွဲမှာ တက်ရောက်ဖတ်ကြား ဆွေးနွေး ဖို့ကိုတော့ မိမိတို့ သက်မှတ်ထားသော ရည်ရွယ်ချက်၊ စည်း ဖျဉ်းစည်းကမ်း၊ အများအတွက် အကျိုးရှိသော သက်ဆိုင်သော လိုရင်းကို ထိမိစေသော စာမူများကိုသာ ရွေးချယ်ကာ တက် ရောက်ဖတ်ကြား ဆွေးနွေးစေခဲ့ပါတယ်။

အခမ်းအနားကို စတင်ဖွင့်လှစ်တဲ့ ၂ရက်နေ့ညမှာ ယနေ့ခေတ် ပြည်သူ့ကလေးများအဖွဲ့မှ တက်ရောက်ဆွေးနွေး ပြီးနောက်မှာတော့ ပွဲဦးစီး ဆရာတော် ဦးသုမင်္ဂလမှ ဆက် လက် ကျင်းပသွားမည့် စုံနံ့သာမြိုင် နီးနှောဖလှယ်ပွဲနဲ့ ပတ် သက်ပြီး တက်ရောက်ကြတဲ့ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များ ဆွဲသည့်တော်များ လိုက်နာပေးရမည့် စည်းကမ်းပိုင်းဆိုင်ရာ များကို မိန့်ကြားတော်မူပါတယ်။ ၎င်း ၂ရက်နေ့ညမှာကို စာရင်းအရ နီးနှောဖလှယ်ပွဲသို့ တက်ရောက်လာကြတဲ့ အသင်းအဖွဲ့ပေါင်း ၆၀၀ကျော်နဲ့ လူဦးရေပေါင်း နှစ်ထောင် ကျော်ကြောင်း ယနေ့ည ကျင်းပတဲ့ အစီအစဉ်ဟာ ကြားဖြတ် အစီအစဉ်ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနောက်မှာတော့ အမှတ် (၃၁)ဘက (ဘုန်းတော် ကြီး ပညာသင်ကျောင်း) စစ်ကိုင်းမှ ဘဒ္ဒန္တနန္ဒာသီရိက “မဲ့ သုံးမဲ့ရေး အစဉ်တွေ့စို့” ဆိုတဲ့ စာတမ်းခေါင်းစဉ်နဲ့ တက် ရောက်ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနန္ဒာသီရိ ဆွေးနွေးချက်ပြီဆုံးသွားတဲ့နောက်မှာတော့ ဆရာတော် အရှင် ဇဝန(မေတ္တာရှင် ရွှေပြည်သာ)ထံမှ သြဝါဒခံယူတဲ့ အစီအစဉ် ဖြစ်တာမို့လို့ ဆရာတော်က အောက်ပါအတိုင်း အဆုံးအမ သြဝါဒပေးတော်မူခဲ့ပါတယ်။

“ပ ခု ကျင်းပတဲ့ အခမ်းအနား စုံနံ့သာမြိုင် နီးနှော ဖလှယ်ပွဲဟာ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းမှာ ရှိတဲ့ ပရဟိတ အသင်းများ တစ်သင်းနဲ့ တစ်သင်း၊ တစ်မြို့နဲ့ တစ်မြို့ တွေ

အထူးထုတ်

အောင် ရည်ရွယ်ချက်တူ၊ လမ်းကြောင်းချင်းတူတဲ့
 တာသမားများအချင်းချင်း မိမိတို့လုပ်ငန်းနဲ့ ယတ်သက်ပြီး
 ဆုံးရှုံးပင် ဆွေးနွေးနိုင်အောင် လိုအပ်တဲ့ တွေ့ဆုံပွဲ
 ချိတ် ဦးသုမင်္ဂလ(ဒယ်ဒိုး)ဆရာတော်က အကောင်
 နှင်းဖော်လိုက်ခြင်းပါပဲ။ ပရဟိတလုပ်ငန်းအနေနဲ့
 တာသမားတိုင်း ပရဟိတသည် မိမိအတွက် မဟုတ်စေ
 မိမိသည်သာ ပရဟိတအတွက်ဖြစ်စေရန် လိုအပ်ပါ
 ပြီးတော့ ပရဟိတလုပ်ငန်းဆိုတာ ပါရမီမြောက်
 နှင်းတစ်ခုပါ။ နေကွမ့ ပါရမီပေါ့။ ပါရမီအလုပ်ဆိုတာ
 ဆင်ခြင်မပါဘူး။ မျှော်လင့်ခြင်းပါရင် လောဘဖြစ်သွား
 ကွမ့ဆိုတာ လောဘကနေ ထွက်ခွာခြင်းပါပဲ။ အားလုံး
 ပရဟိတသမားများ နေရာရဖို့အတွက် အလုပ်မလုပ်
 အလုပ်လုပ်ရင်သာ နေရာရပါစေ။ ပရဟိတလုပ်ငန်းကို
 နှစ်နှစ်အောင် လုပ်ကြပါလို့ တိုက်တွန်းရင်း ဆရာတော်
 နှစ်နှစ် သြဝါဒကို အဆုံးသတ်ခဲ့ပါတယ်။
 (၂၇-၂၀၁၁) ညှိမ်းအစီအစဉ်ကို ဆရာတော် အရှင်
 ဆရာရှင် ရွှေပြည်သာ)မှ သြဝါဒပေးပြီးတဲ့နောက်မှာ

တော့ အစီအစဉ်အတိုင်း ဖားကန့်မှ ဦးမောင်မောင် ကျိတ်ကို
 မြို့ နာရေးကူညီမှုအသင်းမှ ဦးအောင်ဝင်း စစ်ကိုင်းမြို့မှ ဇိဝိတ
 ပါလ လူမှုရေးကူညီမှုအသင်း၊ ကျောက်မဲမြို့မှ ဦးအောင်မြင့်၊
 အောင်မြင်သာယာ သီလရှင်စာသင်တိုက် ရန်ကုန်တိုင်းမှ
 BGသွေးလျှော့ရေးအဖွဲ့ လှိုင်ကော်မြို့မှ ဓမ္မပီတိအသင်း၊ ကချင်
 ပြည်နယ် ဝိုင်းမော်မှ ချမ်းမြေ့ ပရဟိတအသင်း၊ ကချင်ပြည်
 နယ် ဝိုင်းမော်မှ သာသနာပါလ ဆွမ်းလောင်းအသင်းတို့က
 မိမိတို့ရဲ့ အသင်းအဖွဲ့လှုပ်ရှားမှုများ၊ အဖွဲ့ဖြစ်လာပုံများ၊ ကြံ
 တွေ့ရတဲ့ အခက်အခဲများ၊ ပရဟိတအပေါ် ထားရှိတဲ့ စိတ်နေ
 သဘောထား၊ အနာဂတ်ပေါ် လျာထားချက်များ၊ သုမင်္ဂလ
 ဖောင်ဒေးရှင်းနဲ့ ပတ်သက်သော အကြံပြုချက်များကို တင်ပြ
 ဆွေးနွေးပြောကြားပြီး အခမ်းအနားကို အဆုံးသတ်ခဲ့ကြပါ
 တယ်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

ဥသျှောင်မှူး (ဇွဲင်လင်)

“ အာစရိယဂုဏ် အဟံ ဝန္ဓာမိ ”

ဂန္ထိရဆရာလှမျိုး (B.Sc) လယ်မြ(ငြိမ်း)

ဂန္ထိရအမည်ခွဲ - အောင်ကောင်းမြ (သာကေတ)

(၇)နေ့သားသမီးများ ဘဝတစ်သက်တာ ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် အကျိုးပေးလုပ်ငန်း၊ စီးပွားရေး၊
 ဆောင်ရေး၊ တစ်နှစ်တာဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် လုပ်ငန်းစီးပွားအခြေအနေ ကြိုတင်သိထားစေရန်။
 တွမ်း + သက္ကတ် ပညာရပ်များဖြင့် ညှိနှိုင်းတွက်ချက်ပေးမည်။ ချစ်သူအိမ်ထောင်ဘက်များအတွက် မင်္ဂလာ
 နှင့် မင်္ဂလာအစီအရင်၊ နဝင်းဓာတ်ယတြာအဖြေရှာ (ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး)၊ ကပွင့်လာဘ်ပွင့် အန္တရာယ်ကင်း
 အရင်များ အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။

(၁)နှစ်စာ ဟောစာတမ်း၊ ကလေး၊ ဆိုင်၊ လုပ်ငန်း အမည်ပေး။ ဝိလာအခါရွေး (မွေးဖွားမည့်ရက်ရွေးခြင်း)
 တကယ့်တွက်ချက်ရေးသားပေးမည်။ ရပ်ဝေးမှ မေးလိုက ငွေကြိုလင်ပေးပို့၊ ကိုယ်တိုင်လာလိုပါက ကြိုတင်
 ဆက်သွယ်ပါ။

ဟောခန်းလိပ်စာ

အမှတ် (၁၇) အောင်သပြေအနောက် (၁)လမ်း၊ ၇/အရှေ့ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့။

ဖုန်း - ၀၉၄၂၀၀၄၇၈၆၉

လမ်းညွှန်

၃၅၊ ၆၅၊ ၃၂၊ ရွှေဇည့်သည်(၂)၊ ၄၈(အထူး)၊ ၁၇၃၊ ၂၁၆၊ ၅၇၊ ၁၄၆၊ ၈၉၊ ၄၆(စိမ်း)၊ ၁၈၁
 များစီး၊ တာမွေ-သန်လျင်-ကျောက်တန်း-ခရမ်း-သုံးခွကားများစီးပါက (၈)ဂိတ်မှတ်တိုင်ဆင်းပါ။
 ၃၄၊ ၆၂၊ ၁၀၆ ကားများစီးပါက မွှာရုံမှတ်တိုင်ဆင်းပါ။

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်

ဦးညွတ္တမသာရ၏

ရောဂါတင်းပြိုး အသက်ရှည်အောင် ရွှေဆေးဖော်စပ်စားနည်း

ဝေယံဦး

“တရားထိုင်ဖို့ဆိုတာက ကျန်းမာရေးကလည်းကောင်း၊ အသက်လည်း ရှည်မှ ဖြစ်တာ ဆရာရဲ့။ ကျုပ်တို့ အသက်ကြီးသမားတွေ မလွယ်ဘူး။ အဲဒါ မသိလို့ ဆရာ့ကို မေးချင်တယ်”

“ဘာများလဲ ဦးရွှေကျော်ရဲ့”

“ရောဂါကင်းပြီး အသက်ရှည်တဲ့ ဆေးဝါးများ ဆရာ သိသလား။ ဖော်စပ်နည်းလေး ဘာလေး”

“သိတော့ သိတယ်။ ဟိုဗျာ...ရွှေဆေးဆိုတာ ကြား ဖူးသလား”

“ကြားဖူးတယ်။ ဘယ်လိုဟာလဲ၊ ဘယ်လို ဖော်စပ်ရ မှာလဲ၊ ဒါတွေ မသိဘူး”

“ကျွန်တော် သိပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်လည်း တစ်ခါမှ ဖော်စပ်မစားဖူးဘူး။ တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်

အထူးထုတ်

သောရဲ့ မေတ္တာခရီးရည်ကြီး (ဒုတိယတွဲ)မှာ ဖတ်ဖူး
ပြောပါဦး ဆရာ။ သိချင်လိုက်တာဗျာ၊ ဖော်စပ်စား

ဖော်စပ်စားနည်း မပြောခင် ပြောချင်တာက ဆရာ
ပြောဆီ အသက်အရွယ်ကြီးတဲ့ ဆရာတော်တွေ သက်
ကြီးတဲ့ လူအကာကြီးတွေက ရောဂါကင်းပြီး အသက်ရှည်
အောင် အားအင်လည်း မယုတ်ဘဲ သွားလာလှုပ်ရှားနေနိုင်
အောင် ဘယ်လိုဆေးကို ပုံမှန်စားနေသင့်ပါသလဲ။ ညွှန်ကြား
အောင်တတ်မှုပါလို့ စာရေး တောင်းဆိုကြတယ်။ ရွှေဆေး
ကြောင်း တစ်ဆင့်စကား ကြားဖူးထားကြတဲ့ ဆရာတော်
အားလည်း ရွှေဆေးဆိုတာ ဘယ်လို အရာဝတ္ထုကို
အသုံးပြုသလဲ။ ဘယ်လိုဖော်စပ်၍ စားရပါသလဲ။ စားဖူးသူရဲ့
အတွေ့အကျိုးရှိပုံကိုပါ ညွှန်ပြပေးတော်မူပါလို့ စာရေး
ကြီးကြသေးတယ်တဲ့။ အချို့ ဆရာတွေက ရွှေဆေးဖော်
ပြန် ငွေရှာကြတယ်။ အဲဒီနည်းရော မှန်ပါသလားဆိုပြီး
ညွှန်ကြားတယ်ဗျာ။

ခါပေါ့ဗျာ။ မှန်တယ်။ မှားတယ် ဘယ်လိုသိနိုင်ပါ

အဲဒီမှာ ဆရာတော်ကြီးက ဘယ်လိုညွှန်ကြားသလဲ
ဆရာတော်ရဲ့ ဓာတ်ရပ်မြေ ရွှေတိုနယ်မှာ ရွှေဆေးစား
နည်းမှာသန်စွမ်း အသက်ရှည်နေသူ ရှိတယ်တဲ့။ ဘယ်သူ
ဆိုတာ့ ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ဆွေမျိုးနီးစပ် ဆရာကြီး ဦးဘိုးစု
နဲ့ပဲ။ အသက် ၉၀ရှိနေချိန်မှာ အားအင်မယုတ်၊ ဝမ်းဗိုက်
အစွမ်းတယ်။ ကျန်းမာရေးကလည်း ကောင်းပြီး သွားလာ
အစွမ်းနေဆဲပဲတဲ့။ နောက်ပြီး လူအိုကြီးနဲ့ မတူဘဲ အသက်
အရွယ်လိုတောင် ခန့်မှန်းနိုင်သေးတယ်ဆိုပဲ။

ရွှေဆေးဆိုတာတော့ ကြားဖူးတယ်ဗျာ။ တစ်နယ်
အစွမ်းပြောကြတာ။ ပြောပါဦး ဆရာ။ လက်တွေ့ စိတ်ချရ
နည်းကောင်းလေး။

မပြောတော့ဘူး ဦးရွှေကျော်။ ဒီစာအုပ်ထဲမှာ ဖတ်
ကြည့်တော့။ ကျွန်တော် ကူးရေးပြီး မှတ်ထားတာ။

ဒီလိုလုပ်ဗျာ။ ဖတ်ကြည့်မယ်။ ပြီးရင် မိတ္တူကူးသွား

ဦးရွှေကျော်သည် စာရေးသူ၏ မှတ်စုစာအုပ်ကို ဖတ်ရှု
စဉ် စာရေးသူက ရေခန်းကြမ်းသောက်ရင်း ကွမ်းယာ
အစာကို ပါးစပ်တွင်းသို့ ထည့်၍ ငုံ့လိုက်ပါတော့သည်။

ဆရာတော် ဦးဥတ္တမသာရ၏ ရောဂါကင်းပြီး အသက်
ရှည်သော ရွှေဆေးဖော်စပ်စားနည်းကို ကမ္ဘာ့ဆန်းကြယ်
စာဖတ်ပရိသတ်များအား ဆက်လက်တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဆေးမယ်နှင့် ဖော်စပ်စားနည်း

ဆေးမယ်မှာ ပျားရည်တစ်ပိဿာနှင့် ရွှေဆိုင်ကြီး
တစ်ဆိုင်။ ဤမျှသာ ဖြစ်၏။

ဖော်စပ်နည်းမှာ ပျားရည်စစ်စစ်တစ်ပိဿာကို ဖန်ဘူး
တွင် ထည့်ပြီး ဆေးတူးနေလုနီးထားပါ။ ထိုနောက် ရွှေဆိုင်မှ
ရွှေချပ်များကို စက္ကူဖယ်ထုတ်၍ အလိုက်သင့်စွာ ယူပြီး
ပျားရည်ရှိသော ဖန်ဘူးတွင် ထည့်ပါ။ တစ်ဆိုင်လုံး ကုန်
လျှင် သမသွားအောင် ပွေပေးပါ။ မကြာမကြာ ဖန်ဘူးကို
ပိတ်လျက် နေလုနီးပေးပါ။

စားနည်းမှာ တစ်နေ့လျှင် တစ်ကြိမ်သာ ထိုရွှေဆေး
ပျားရည်ကို ဟင်းစားစွန်းနှင့် တစ်စွန်းကျ မှန်မှန်စားပေးပါ။
နံနက်၊ ညနေ သို့မဟုတ် နေ့ပိုင်း၊ ကြိုက်သောအချိန်၌
စားနိုင်၏။ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များမှာ နေ့ဆွမ်းစားပြီး တစ်နာရီ
အကြာတွင် စားလျှင် ကောင်းပါသည်။

အကျိုးကျေးဇူး

ဝမ်းတွင်း၌ ဖြစ်တတ်သော နှလုံးရောဂါ၊ နှလုံးသွေး
မလျှောက်ရောဂါ၊ လေနှာ၊ လေပွ၊ လေတက်၊ အစာမကြေ၊
အိပ်မပျော်၊ ရင်ကျပ် စသော ရောဂါများ၊ ကိုယ်ပေါ်၌ ဖြစ်
တတ်သော အနာအဆာအမျိုးမျိုး၊ မျက်စိနာ၊ နာရောဂါများ၊
ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ ရောဂါစုံ ပျောက်ကင်း၏။ ရုပ်ပျိုနုစေ၏။
လိုရင်းမှာ အနာရောဂါကင်း၍ ရုပ်ပျိုနုပြီး သန်စွမ်း အားရှိ
အသက်ရှည်စေသည်ဟု မှတ်ကြပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

ဧမင်းဦး

www.burmeseclassic.com

အောင်ရာ အောင်စေ ရန်အောင်မြင် ဂါထာဆောင်လေ

ညီအောင်မြည်

မနက်အလင်းရောက် ကုလားတက်ခေါက်သံကြားသည်နှင့် ဦးဖိုးလွမ်း ကျောင်းနေ၍မဖြစ်၊ ရွာဦးကျောင်းဆီသို့ သွားနေကျ ခရီး၊ လုပ်နေကျ အလုပ်ဆီသို့ ခြေဦးများက လှည့်ရတော့သည်။ ထိုအလုပ်သည် ဦးဖိုးလွမ်းအတွက် ကုသိုလ်ဒါနအရေး အသေအေးစေသည့် ဒါနပင်။ ဘုရားကျောင်း သိမ်ဝင် ပရဝဏ်များအား နိစ္စဓူဝ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် ပေးခြင်းအမှုသည် ဘဝအဆက်ဆက် စင်ကြယ်စွာဖြင့် နေနိုင်လှုပ်ရှားရန်ကန်နိုင်မည်ကို သဘောပေါက်၍ ငွေကြေးပမာဏများစွာ မလှူတန်းနိုင်သော်လည်း လုပ်အားဒါနဖြင့် လှူတန်းရသော အကျိုးသည် ပို၍မြင့်မြတ်လှသည်ဟု ယုံကြည်မိသည်။ သို့အတွက် ဦးဖိုးလွမ်း ရွာဦးကျောင်းရှိ အမှိုက်သရိုက်များအား သန့်ရှင်းရေးဆောင်ရွက်နေချိန်။

“ဗျူး...ဦးလေး ဖိုးလွမ်း၊ ဆရာတော် ရှိလားဗျာ့”

“ဟ...ရေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့၊ မင်းမလည်း အမှုတွေ ရှုပ်ထွေးရပြန်ပြီထင်တယ်။ ဆရာတော် ကျောင်းပေါ်မှာ ရှိတယ်။ ကဲ...သွား...သွား”

“သေချာရဲ့လား ဒကာတော်”

“သေချာပါတယ်။ တပည့်တော်သား မြင့်ထူးအကြောင်း ဆရာတော်ဘုရား အသိဆုံးပါ”

“အေး၊ ငါသိပါတယ်။ အခုဖြစ်တဲ့ကိစ္စက သူ့ကို သိချင်တာလေး ခေါ်စစ်တာပါ”

“ခဏတဖြုတ် ခေါ်စစ်ရင်တော့ တော်ပါသေးတယ် ဘုရား၊ ကြာရာပါ အမှုတွေဆိုရင်တော့ အဖမ်းခံရဖို့ သေချာနေပါပြီ။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သားလေးကို ကယ်ပါဦး”

ဦးအောင်ထူးသား မြင့်ထူးသည် နွားအရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းတွင် ကူညီရိုင်းပင်းတတ်၍ တစ်ရွာနှင့် တစ်ရွာ၊

တစ်မြို့နယ်နှင့် တစ်မြို့နယ် နွားဝယ် သယ်ဆောင်ပြီး အကြောင်းအရာစုံလင်လင်ဖြင့် ထောက်ခံစာ ရေးပေးရန် ရှိသည်။

တစ်နေ့တွင် မြင့်ထူး ရေးသားလိုက်သော စာသရွာရှိ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးထံ ခွင့်ပန်ကြားရမည့်အစား နွားသယ်ပြုလိုက်သည်ဟု ရေးသားလျက် လက်မှတ်ရေးထိုးပေးထုခြင်းကြောင့် ယခုလိုအမှုနှင့် ရင်ဆိုင်နေရလေသည်။ အတွက် ဖခင် ဦးအောင်ထူးမှ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်အံ့ပြေးကလေး လျှောက်တင်လေသည်။

“ကဲ...ကဲ...ဒကာကြီး အောင်ထူး၊ ဘာမှထူးစိတ်မပူနဲ့၊ ရော့၊ မင်းသား မြင့်ထူးကို ထွင်းခေါင်ဆရာဘုရားကြီးရဲ့ “ရန်အောင်မြင်” ဂါထာကို မကြာခဏရွတ်ပါလို့ ပြောပြီး ပောသည့် ဂါထာကို သွားပေး”

ရန်အောင်မြင်ဂါထာ

- (၁) ပုဒ္ဓေါမေ ရက္ခတုနိစ္စံ၊ ဓမ္မောမေ ရက္ခတုသဒါ။
သံယောမေ ရက္ခတု ဒိနေ၊ သုဒီဒိယာ ယုတောသ
- (၂) မာရာဝဋုဝကနာတ္တုဗြိ၊ အင်္ဂုလိ သစ္စကံ၊
နန္ဒော ပနန္ဒ ဗြဟ္မဉ္စ၊ ဇယော ဇယတု မဂ္ဂုလံ။
ရွာဦးကျောင်းမှ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ပေးလိုက်သော ဂါထာတော်အား မြင့်ထူးတစ်ယောက် ယုံယုံကြည်ကြည် အားထားရွတ်ဆိုမှုကြောင့် နောက်နှောင် သည်လိုက်မှု မဖြစ်ပေါ်စေရန် ခံဝန်ကတိလက်မှတ်ရေးထိုး၍ အချုပ်အစာအဖွဲ့မှ အောင်မြင် လွတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။

ညီအောင်

ပန်းချီဆောင်ရွက်

တောင်တွင်း
ကိုရင်ဖြူ
ပန်းနတ်သမီး

(၁)

“ဒေါက်တာကိုယ်တိုင်လည်း မယုံဘူးမဟုတ်လား။ ကျွန်တော့်ဘဝ ဒီအဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြလို ကြားရတဲ့သူတိုင်း မယုံကြလို့ စိတ်ဝေဒနာ ခံရတတ်လောက်အဖြစ်နဲ့ ဒီဆေးရုံကို ဆောက်လာတာပါ ဒေါက်တာ”

ဒေါက်တာ မြတ်ဟိန်းကျော် ဖော်ပြသော မျက်မှောင်ကုပ်ပြီး အောက်ကြာအောင် စဉ်းစားနေပါတယ်။

“အေးဗျာ၊ ခင်ဗျားပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ။ အဖြစ်အပျက်ကို မယုံဘူး၊ မယုံတယ်ဆိုတာ ထားလိုက်ဦးဗျာ ကြားသိမှာ အချိန်ကာလကွာခြားနေတာက ဆည်း စဉ်းစားစရာမဟုတ်လား”

“အဲဒါကြောင့်ပေါ့။ ကျွန်တော် ခြောက်တာကို ဘယ်သူမှ မယုံကြတာ။ သူတိုင်းက ကျွန်တော့်ကို ရူးသွားပြီလို့ ဆင်နေတာ။ အဖြေရှာမရတာကတော့ ဆရာပြောတဲ့ ကွာဟနေတဲ့ အချိန်ကာလလေ”

ခုတင်ပေါ်က စိတ်ဝေဒနာရှင် ကိုဝင်းစိန်ကို ကြည့်ရတာ တခြား စိတ်ဝေဒနာရှင်တွေနဲ့ မတူပါဘူး။ အေးအေးချမ်းချမ်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပါ။ ငှက်ဖျားရောဂါကို အလူးအလဲခံစားထားရတဲ့ သူ့ပုံစံက ပိန်လို့ပြီး လှုပ်ရှားမပေါ်တာ။ သူပြောပြတဲ့ အကြောင်းကို တော့ ဒေါက်တာ မြတ်ဟိန်းကျော် အပြန်အလှန်လှန်လှန် ဆက်စပ် စဉ်းစားရင်း ယုံကြည်ဖို့ အတော်ခက်ခဲနေပါတယ်။

“ဘယ်သူ့ မယုံတာကိုမှ အပြစ်မတင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဆရာ့ကိုတော့ သက်သေတစ်ခုပြလိုက်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့ သူ့ယောင်တောထဲ

က “ပန်းနတ်သမီး” လို့ ကျွန်တော် နာမည်ပေးထားတဲ့ သူ့ယောင်မယ် အရပ် ကျွန်တော့်မှာ ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်တော် အပင်ခြေရင်းက ကောက်ခဲ့တာ”

ကိုဝင်းစိန်က ခေါင်းအုံးအောက်က သူ့ယောင်မယ် အသီးခြောက်လေးကို ထုတ်ပြပါတယ်။ တကယ်ကို မိန်းမပျိုတစ်ဦးပဲနဲ့ တူတဲ့ အသီးပါပဲ။ သေချာကြည့်လေ တူလေပါ။

“ဟောဒီ ဦးခေါင်းကနေပြီး မြေပြင်ကို တွဲလောင်းသီးနေတာ ဆရာ။ အပင်အောက်က မြေပြင်မှာလည်း ကြွေကျပြီး တစ်စစ် ညှိုးခြောက်နေတဲ့ အသီးတွေ အများကြီး။ အပင်က မမြင့်ပါဘူး။ ခပ်နိမ့်နိမ့်လေးရယ်”

“တော်တော်လေး အဆန်းသာ။ မိန်းမရုပ်နဲ့ တော်တော်တူတာနော်”

“ဟာ... ဆရာကလည်း မိန်းမအစစ်ပါဆိုနေမှ။ ကျွန်တော်နဲ့ အတူပေါင်းခဲ့ဖူးတာ”

အင်း... ကိုဝင်းစိန်ကိုတော့ စိတ်ဝေဒနာရှင်အဖြစ်နဲ့ ဆက်ပြီး စောင့်ကြည့်ရဦးမှာပဲလေ။

ဒေါက်တာ မြတ်ဟိန်းကျော်ရဲ့ အတွေးများက ပျံ့လွင့်နေဆဲ။

(၂)

“ဝန်း”
“ဒက်...ဒက်...ဒက်”
“ရန်သူ...ရန်သူ...ပစ်... ခိုင်း...ဖောင်း...”

လက်နက်ကြီးကျသံ၊ သေနတ်သံများက ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို လှုပ်နှိုးလိုက်သလိုပါပဲ။ ရန်သူရဲ့ အခြေအနေကို သတိထားနေလို့သာ အလစ်အငိုက်မခံလိုက်ရတာ။ ချက်ချင်း တုံ့ပြန်နိုင်ခဲ့တယ်လေ။

“တပ်မတော်ကွ...ပစ်”

တပ်စု တပ်ကြပ်ကြီးရဲ့ အော်ဟစ်အမိန့်ပေးသံအသံမှာ မိမိတို့ရဲ့ အင်အား ဂုဏ်ထူးသော ရိုတဲ့ စခန်းငယ်လေးက ပြန်လှန်ပစ်ခတ်သံတွေက မြိုင်မြိုင်ခိုင်ခိုင်ပါ။ ရန်သူက ထင်တဲ့အတိုင်း အနောက်ဘက် တောင်ကြောက အင်အားအလုံးအရင်းနဲ့ ဝင်လာတာ။

“ထော...ထော...ထော”
“တူ...တူ...တူ”

စည်းရုံးအနီးက အော်ဟစ် ဆဲဆိုသံတွေ၊ ကျွဲချိုမှုတ်သံတွေနဲ့ တစ်ဟုန်ထိုးတိုက်ခိုက်နေကြပါတယ်။ ရန်သူက လူအား ကျည်အားကို သုံးပြီး မနားတမ်း ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်နေတာပါ။ ညနေစောင်းက စလိုက်တဲ့ တိုက်ပွဲက အခု သန်းခေါင်ကျော်တိုင်ပါပြီ။ ရန်သူပစ်အားက မကျခဲ့။ မိမိတို့မှာတော့ ကျည်ကို ချွေတာနေရပြီ။ စစ်ကူမလာရင် ကြာကြာခံနိုင်ပါတော့မလား။

“ဆရာ လူရိုက်... ကျွန်တော် ကျည်နည်းနေပြီ”

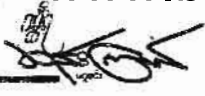
“ချွေတာပြီး ပိုင်မှ ပစ်ကွ။ စစ်ကူလာတော့မှာ”

“ဝင်းစိန် ပစ်ကွင်းကို မလွတ်စေနဲ့”

အင်အားကြီး ရန်သူက ပစ်အားကို သုံးပြီး ဖိထားလို့ ခေါင်းမဖော်နိုင်ကြတော့။ မကြာခင် စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ စတော့မယ်ထင်ပါရဲ့။

“ရဲဘော်တို့...စခန်း(၂) တောင်ကုန်းနဲ့ ဖူးပေါင်းမယ်။ ဆုတ်...ဆုတ်”
ရဲဘော် ဝင်းစိန်က အတတ်နိုင်ဆုံး ကာပစ် ပစ်ပေးရင်း ရန်သူကို ဟန်လိုက်ပါတယ်။ ဒါမှ ရဲဘော်တွေ ဆုတ်လာမှာ။

“ထော...ထော...ထော”
ရန်သူရဲ့ အတင်းတက်လာသံကို ကြားရပြီ။ အမှောင်ထဲမှာ ဝင်းစိန် ဆူဆူ

လာပါတယ်။ အရေးထဲ မိုးက ရွာပြန် ပြီး ငှက်ဖျား ပြန်ထနေရင် ခက်ဦးမယ်။ ရေစက်ရေပေါက်တွေက သူ့ကို ပြင်း ပြင်းထန်ထန် ရိုက်ခတ်နေပြီး လျှပ် ရောင်လက်လိုက်တိုင်း သစ်ပင်မည်းမည်း ကြီးတွေကို ချောက်ချားစွာ ဖြင့်တွေ့ နေရပါတယ်။ အရှေ့အနောက် မှန်းဆ မရတဲ့ တောကြီးထဲမှာ ရဲဘော် ဝင်းစိန် တစ်ယောက် အဖော်မဲ့လို့ ခြေဦးတည် ရာကိုပေါ့။

မိုးက အမှောင်ထုထဲမှာ သဲကြီး မဲကြီး ရွာသွန်းနေပါတယ်။ ခြံစည်းရိုး ကို ဖြုတ်ထုတ်ခွဲပြီး လျှိုထဲကို လှိုမဲ့ဆင်း ခဲ့ရတဲ့ ရဲဘော် ဝင်းစိန်တစ်ယောက် ရန်သူနဲ့ ဝေးရာကို အပြေးအလွှားပေါ့။

တဖြည်းဖြည်း သေနတ်သံတွေ နဲ့ ဝေးလာပါပြီ။ ရင်ကို ဖားဖိုတစ်ခုလို နိမ့်လိုက် မြင့်လိုက်ဖြစ်နေအောင် အလှအယက် အသက်ကို ရှူရင်း နားခိုစရာ နေရာကို ကြည့်ပေမယ့် မှောင်နဲ့မည်းမည်းပါ။ မတတ်သာတဲ့ အဆုံး ကညပ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရဲ့ မြစ်ဖျဉ်း ကြားကို တိုးဝင်ရင်း အမောဖြေနေမိပါ တယ်။

စခန်းကို စွန့်ခွာ တစ်နာရီသာ သာတော့ ရှိရော့မယ်။ အခြေအနေက တော့ စိတ်ချရသေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ခုထိ ကျန်တဲ့ ရဲဘော်တွေနဲ့လည်း မဆုံ သေးဘူး။ ငါ လမ်းများ မှားခဲ့ပြီလား။ မထူးပါဘူး။ အန္တရာယ်ကင်းအောင် ခပ်လှမ်းလှမ်းအထိ ဆုတ်ပြီး မနက် လင်းမှ အခြေအနေကို ကြည့်တော့ မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး စခန်းနဲ့ ဝေးမယ် ထင်တဲ့ နေရာကို တစ်လှမ်းချင်း လှမ်း ခဲ့ရပါတော့တယ်။

“ဒိုင်...ချွင်”

မိုးကြိုးပစ်သံနဲ့အတူ လျှပ်စီး တစ်ချက်အလက်မှာ သူတွေ့လိုက်ရ

တာက ကျောက်ဂူတစ်ခု။

“ဟာ...အတော်ပဲ မိုးခိုလို့တော့ ရပြီ”

လို့ တွေးရင်း ကျောက်ဂူခေါက်ကို တဖြည်းဖြည်းတိုးကပ်ပြီး အခြေအနေ ကို ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ မည်းမှောင် နေတဲ့ မဟူရာညမှာ ဂူထဲကို ဘာမှ မမြင်နိုင်ပါဘူး။ မတတ်သာတဲ့အဆုံး သတိထားပြီး ဂူထဲကို ဝင်သွားရတော့ တယ်။

မိုးလွှတ်တဲ့ နေရာမှာ လှဲချပြီး အမောအပန်းကို ခဏဖြေရင်း အခြေ အနေကို ပြန်တွေးနေမိတယ်။

ရဲဘော်တွေအားလုံးမှ လွတ်ရဲ့ လား မသိဘူး။ မောင်အုန်းနဲ့ မြင့်ကြူတို့ ဖိပစ်ခံနေရတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။

အတွေးတွေက တဝဲလည် လည်နဲ့ တော်တော်ကြာသည်အထိ အိပ်မပျော်။ ပြေးရလွှားရ ပင်ပန်းတဲ့ ဖော်နဲ့ အအေးဇာတ်တို့ကြောင့် ကြာ တော့လည်း ငိုက်မျဉ်းလာပြီး ရဲဘော် ဝင်းစိန်တစ်ယောက် အိပ်ပျော်ခဲ့ရပါပြီ။

ဪ... သုခကမ္ဘာကို ရောက် ခဲ့ပြီပေါ့။

(၃)

“ကျလီ...ကျလီ...ကျလီ”

“ကျွီးကျော်...ကျွီးကျော်”

ငှက်ပေါင်းစုံရဲ့ အော်မြည်သံနဲ့ သူရိယ နေမင်းကြီးရဲ့ အလင်းရောင် ပြာဆင်းထိုးဝင်လာတဲ့အတွက် ဝင်းစိန် တစ်ယောက် ဖျတ်နဲ့ လန့်နိုးသွားပါပြီ။ အနှစ်နှစ်အလလ လေ့ကျင့်ခဲ့မှုကြောင့် အနီးက သေနတ်ကို ကောက်ကိုင်ရင်း သတိနဲ့ အသားအကံခတ်လိုက်ပါတယ်။

ကျေးငှက်သာရကသံက လွဲလို့ ထူးခြားမှုမရှိမှ အသာလေး ထထိုင် လိုက်ပါတယ်။ ငြီးတော့မှ မှုန်က ဖြစ် ခဲ့တဲ့ တိုက်ပွဲ မှောင်ကြီးမည်းကြီးထဲ

ဆုတ်ခွာခဲ့ရတာတွေ တဖြည်းဖြည်း စဉ်းစားရင်း စခန်း(၂)ရှိရာသို့ ချီတက် ဂူထဲက ထွက်ခဲ့ပါတော့တယ်။

ခပ်ဝေးဝေး တစ်နေရာက ဆင် ပာသံ၊ ချေတောက်သံတွေ ကြားနေ ပါတယ်။ အရှေ့ဖျားက ထွက်ပေါ်ထ တဲ့ နေမင်းကြီးကို ကြည့်ပြီး အရှေ့ အနောက် မှန်းဆနိုင်ပေမယ့် စခန်း နှစ်ဘက် နေရာမှန်း အတိအကျမသိ သေး။ မှန်းဆပြီး တစ်လှမ်းချင်း လှမ်း ရင်း စဉ်းစားမိတယ်။ သွားရင်းလာရင်း စားစရာရှာဖို့။

သမုဒ္ဒရာ ဝမ်းတစ်ထွာတဲ့။

ဝမ်းတစ်တောင်သာ ဆိုရင်တော့ အခက်ပဲ။

ကျောပိုးအိတ်ထဲမှာ ဘာစားစရာ မှ မရှိ၊ ရော့ဘဲထဲမှာလည်း ရေတစ်ထက် မှ မရှိ။ ရေကတော့ အရေးမကြီးဘူး။ အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှာ စမ်းရေစီးသံ အတိုင်းသား ကြားနေရတယ်။

စမ်းချောင်းလေးရှိရာကို သယ် လျှောက်လာခဲ့တယ်။ ရေရှိတဲ့ အရပ် ဆိုတာ အန္တရာယ်က ပေါင်းစုံမှ သား တိရစ္ဆာန်ရန် ပြီးတော့ ရန်သူ၊ အတော် ကြာအောင် ငြိမ်သက်လို့ ပတ်ဝန်းကျင် ကို လေ့လာပြီးမှ ရေဝပ်ကို ဆင်းလိုက် ပါတယ်။ ရော့ကို ဖြည့် မျက်နှာထဲ ပြီးတော့ အမြန်ပြန်တက်ခဲ့တယ်။ အန္တရာယ်ဆိုတာ ပြောနိုင်တာ မဟုတ် ဘူး။

ဒီချောင်းလေးနားမည်ကို မသိ။ စခန်း(၂)ကလည်း ဘယ်နားနား မသိ။ တောထဲမှာ မျက်စိလည်နေတာ တော့ သေချာပြီ။ ရန်သူနဲ့ တိုးနေ အခက်။ သေနတ်ထဲမှာလည်း ကျန် တော့တာ မဟုတ်ဘူး။ ရှေ့ကို လေ့လာ ရင်း...လျှောက်ရင်း...။ ရှေ့မှာ အပင်ကြီးတစ်ပင်၊

နစ်မြည် အထူးထုတ်

အသီးတွေက လိမ္မော်သီး
ဆောက် မုည့်ဝင်းလို စားချင်စရာ။

ဝင်းစိန် ဘာမှမစဉ်းစားတော့။
ဆက်ခူးပြီး ဆာဆာနဲ့ စားလိုက်တာ
အာရပါးရ။ အရသာက သက်တက်
ဆက်ရှိပေမယ့် နောက်တော့ ချိုလာ
တယ်။ စားလို့ကောင်းသား။ ဝင်းစိန်
ဆစ်ကြီးစားပြီး ကျော့ပိုးအိတ်ထဲ ခူး
ဆည့်ခဲ့လေတယ်။

စားပြီး ခဏအကြာမှာတော့
ဝင်းစိန် မျက်တောင်စဉ်းပြီး အိပ်ချင်
စိတ်ကို ထိန်းမရတော့။ အနီးက
ဆစ်ဖက်ပိတ် လျှိုလေးထဲကို ဆင်း
ဆိတ်ပါတယ် ခေါင်းမထူနိုင်တော့လို့
ထဲချလိုက်တာ ဘာကိုမှ မသိတော့။
အိပ်ပျော်သွားလိုက်တာ နစ်နစ်
ခြောက်ခြက်။

(၄)

အိပ်လိုက်တာ... အိပ်လိုက်တာ
ဆယ်လောက်များ ကြာသွားလဲဆိုတာ
မသိဘူး။ အိပ်ရာက နိုးတော့ နောက်
ဆစ်နေကူးသွားပြီလားဆိုတာကိုတောင်
မသိတော့။ နေက ထန်းတစ်ဖျား
ဆောက်မှာ။ လူးလဲထပြီး လျှိုထဲက
ထွက်လိုက်ပါတယ်။ ခင်တန်းတစ်ခုကို
ဆွတ်ခဲ့ပြီး တောအုပ်တစ်ခုထဲ ရောက်
ပြန်ပြီ။ ဒီတော့အုပ်လွန်ရင် လူနေ
အိမ်ခြေတော့ တွေကောင်းပါရဲ့။

တောအုပ်က မဆုံးနိုင်။ ပိုလို့
နက်လာရဲ့။

“အိုး...”
သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်မှာ ကြွ
ဆူနေတဲ့ အသီးတွေက မိန်းမပျို
တစ်ယောက်ပုံအတိုင်းပါလား။

နောက်တစ်လုံး... နောက်
တစ်လုံး... နောက်တစ်လုံး။

အားလုံးအတူတူပဲ။ ခြောက်နေ
တာနဲ့ လတ်ဆတ်တာပဲ ကွာတယ်။

ခြောက်နေတဲ့ လေးငါးခုလောက်
ကောက်ပြီး အိတ်ထဲ ထည့်လိုက်ပါ
တယ်။ ပြီးတော့ အပင်ပေါ်ကို မော့
ကြည့်လိုက်တော့...

“ဟာ...”
မိန်းမပျိုပုံ အသီးတွေ၊ စီရရီ၊
လေအစေ့မှာ ယိမ်းကနေကြသလို။
ဆံပင်က အပင်ဆီမှာ။ လှုပ်က
တွဲလောင်းလေး။

ဝင်းစိန်တစ်ယောက် အံ့သြလွန်း
လို့ အရာရာကို မေ့လျော့နေပါပြီ။

အဲဒီအချိန်မှာ အသီးတစ်လုံး
ကြွေကျလာပါတယ်။ ခဏလေး လူး
လွန် လှုပ်ရှားပြီး ငြိမ်သက်သွားပါရော။
“ဟယ်... အသက်များ ရှိနေတာ
လား။”

ဝင်းစိန် အံ့သြလို့ မဆုံး။
“ငါ့ရောက်နေတာ သူ့ယောင်

ကျိယ့်ကျိယ့်ကျိယ့်
ဘာလုပ်မိမှန်း မသိရိုက်။
အပင်က အသီးတစ်လုံးကို
ခူးပိုက်မိတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်
ဓာတ်ဂျီကသဂျီမျိုး တစ်ဂျီယံလုံး
ဆတ်ခနဲ တုန်သွားပြီး
လူကို ဆောင့်ထွန်းပိုက်သလား
မှတ်ရတယ်။ နောက်ကို ခြေလှမ်း
သုံးပေးလှမ်းစာလောက်
လွင့်ထွက်သွားပြီး လောကကြီးနဲ့
အဆက် ပြတ်ခဲ့ပါရော

တောများလား။ အို... မဟုတ်တာ။
သူ့ယောင်တောက ပီဇာ ဇော်ဂျီ
တပသီတွေသာ ရောက်နိုင်တာ။ ငါက
ဘယ်လိုရောက်မှာလဲ။ ဒါ... ဒါ...
နတ်သမီး... ဟုတ်တယ်။ ပန်းနတ်သမီး
... ပန်းနတ်သမီး။”

အပင်က အသီးတစ်ခုနား ကပ်
သွားလိုက်ပါတယ်။ သေသေချာချာ
ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ကို ပြီးပြနေသလို
လို့။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာလုပ်မိမှန်း
မသိလိုက်။ အပင်က အသီးတစ်လုံးကို
ခူးလိုက်မိတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဓာတ်
လိုက်သလိုမျိုး တစ်ကိုယ်လုံး ဆတ်ခနဲ
တုန်သွားပြီး လူကို ဆောင့်ထွန်းလိုက်
သလား မှတ်ရတယ်။ နောက်ကို ခြေ
လှမ်း သုံးလေးလှမ်းစာလောက် လွင့်
ထွက်သွားပြီး လောကကြီးနဲ့ အဆက်
ပြတ်ခဲ့ပါရော။

ဝင်းစိန်တစ်ယောက် ဘယ်
လောက်ကြာအောင် သတိလစ်နေတယ်
မသိဘူး။ တစ်စုံတစ်ယောက်က သူ့ကို
လှုပ်နှိုးနေလို့ သတိပြန်ရခဲ့တယ်။

“အိုး... နတ်သမီး”
လွှတ်ခနဲ ယောင်အော်လိုက်မိ
ပါတယ်။ ပြီးတော့မှ...

“မင်း... မင်း... ဘယ်သူလဲ”
အတင်းလူးလဲထရင်း မေးလိုက်
ပါတယ်။

“ဒီအပင်က။ မောင်ကြီး ခေါ်
လိုက်လို့ မောင်ကြီးနဲ့ အတူတူနေမလို့”
အဝတ်အစားတစ်ထွာတချို့ မပါ
ပေမယ့် သူ့ရဲ့ ရှည်လျားတဲ့ ဆံကေသာ
တွေနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးကို ရစ်ပတ်ထား
လိုက်တာ အရက်လုံပါရဲ့။

ဖြူစင်ဝင်းအိတ် အသားအရေ
ကောရွှန်းတဲ့ မျက်တောင်၊ ပိုင်းစက်
ကြည့်လင်တဲ့ မျက်ဝန်းအစုံနဲ့ ပေါ်လွင်

www.burmeseclassic.com

တဲ့ နတ်တံ၊ လေးကိုင်းသဖွယ် ထုထူထဲထဲ နတ်ခမ်းအစုံကြောင့် ကြည့်မဝရှုမဝနိုင်။ လှလိုက်ပါတီ။

လက်ကမ်းပေးနေတဲ့ ပန်းနတ်သမီးကို ငေးမောတွေဝေရင်း အရာရာကို မေ့လျော့နေပါပြီဧရာ။ ပန်းနတ်သမီးရဲ့ အပြုံးတစ်ချက်က သူ့ဘဝကို တုန်ခါသွားစေပြီး ကမ်းလက်ကို ဆွဲယူဆုပ်ကိုင်လို နတ်သမီးခေါ်ဆောင်ရာ နောက်ကို လိုက်ပါခဲ့ပြီပေါ့။

(၅)

၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထဲမှာပေါ့။ ဒေါ်နတောင်တန်းအနောက်ဘက်ခြမ်းက တောကြီးမျက်မည်းထဲမှာ ကျွန်တော်နဲ့ ပန်းနတ်သမီး အပျော်ကြီးပျော်ခဲ့ကြတယ် ဆရာ”

စိတ်ဝေဒနာသည် ကိုဝင်းစိန်ရဲ့ စကားသံကို ဒေါက်တာ မြတ်ဟိန်းကျော်နားထဲက မထွက်။

“အင်း... စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသားဗျ။ ဆက်ပါဦး”

“ဟာ... ဆရာရယ်၊ ဖြစ်ရပ်က အမှန်ဗျ။ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းမှာပေါ့”

“ကဲ... ကဲ... ဆက်ပါဦး”

“ကျွန်တော်က ဟူ့ကို ပန်းနတ်သမီးလို့ ခေါ်တယ်။ တောအုပ်ကြီးထဲက ဂူကြီးတစ်ခုက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ချစ်နိဗ္ဗာန်နန်းပေါ့ ဆရာရယ်။ ကျွန်တော်တို့ ပျော်လိုက်ကြတာ ဆရာ၊ ဘာမှကို သတိမရပါဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကလည်း လှနေလေရဲ့။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ချစ်တေးဖွဲ့သံစဉ်ကို အားကျလိုလား မသိ။ ကျေးငှက်သာရကာတွေကလည်း ခွီယံ... ခွီယံလို့ တွန်ကျူးအော်မြည်နေတာ မမောနိုင်မပန်းနိုင်။ တောပန်း တောင်ပန်းတွေကလည်း အစွမ်းကုန် ငွားငွားစွင့်စွင့် ဖူးဖွင့်ပေးလို့ ချစ်သူနှစ်ဦးကို ဩဘာပေးခဲ့ကြတယ်။

ကျွန်တော် အချစ်နယ်မှာ အပျော်ကျူးနေရာက လေးငါးရက်အကြာမှာ ပန်းနတ်သမီးက ကျွန်တော်ကို ပြောပါတယ်။ ခုနစ်ရက်ပြည့်ရင် သူက သက်တမ်းကုန်တော့မှာတဲ့။ ဒါပေမယ့် မပူပါနဲ့ မောင်ကြီးရယ်တဲ့။ မောင်ကြီးမှာ ရှိတဲ့ ဝိနာဘန်ဂေါ်သီးကို စားလိုက်ပြီး ပန်းနတ်သမီးနောက်တစ်လုံး ထပ်ခူးလိုက်ရင် နမလေး အသက်ပြန်ရင် လာမှာပေါ့တဲ့။

နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်ပိုင်းမှာ ပန်းနတ်သမီးက ထိုင်နေရင်း လဲကျပြီး အသက်ကုန်ပါရော။

ကျွန်တော်လည်း အိတ်ထဲမှာ နောက်ဆုံးတစ်လုံးကုန်နေတဲ့ ဝိနာဘန်ဂေါ်သီးကို ထုတ်လိုက်ပြီး စားလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ယောင်တောမှာ နောက်တစ်ကြိမ် ပန်းနတ်သမီးတစ်လုံး ခူးလိုက်ဧရာ။ ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော် သတိလစ်သွားပြီး သတိပြန်ရတော့ ကျွန်တော်ချစ်သူ ပန်းနတ်သမီးက ကျွန်တော်ဘေးမှာ ဆရာ။

ကျွန်တော် ပျော်လိုက်တာ ဆရာ။ ပန်းနတ်သမီး အသက်ပြန်ရင် လာလို့လေ။

သူကလေးက ပြုံးပြပြီး လက်ကမ်းပေးတာကို အားပါးတရ ဆုပ်ကိုင်ရင်း ကျွန်တော်တို့ ပျော်စရာဖြစ်စဉ် နိဗ္ဗာန်ဘုံ ဂူလေးဆီကို လျှောက်ခဲ့ကြတယ်။

ချစ်သူရဲ့ ကိုယ်သင်းနံ့က ကုန်ပန်းရနံ့လိုလို၊ နံ့သာဖြူနံ့လိုလိုနဲ့ သင်းပျံ့ပျံ့လေး ဆရာရဲ့”

စိတ်ဝေဒနာရှင် ကိုစိန်ဝင်းအသက်က ဆွေးမြည့် လွမ်းဆွတ်နေဟန်။

“ဒါနဲ့ ခင်ဗျားက ဘယ်လိုဖြစ်ပြန်လာရတာလဲ”

“မပြန်ချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော် မြို့ကို မပြန်ချင်ပါဘူး ဆရာ။ ဒါပေမယ့် အဖြစ်က ဒီလို ဆရာရဲ့”

“ကျွန်တော်နဲ့ ပန်းနတ်သမီး မခွဲနိုင်မခွာရက်ပါပဲ ဆရာရယ်။ လေးရက်လောက်အကြာမှာ ကျွန်တော် နိဗ္ဗာန်သွားတာက နောက်ထပ် ပန်းနတ်သမီးကို အသက်သွင်းဖို့ ဝိနာဘန်ဂေါ်သီး မရှိတော့တာလေ။ ပန်းနတ်သမီး အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြတော့ နတ်သမီးက မျက်နှာမကောင်းပါဘူး မောင်ကြီး အမြန်ပြန်ခဲ့ပါတဲ့။

ကျွန်တော် တောအုပ်က ထွက်ပြီး လျှို့ဝှက်ကို ရောက်၊ လျှို့ဝှက်က တောတိုင်းပြီး ဝိနာဘန်ဂေါ်သီးအပင်နီးကို မှန်းဆပြီး လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဝိနာဘန်ဂေါ်သီးအပင်ကို ဘယ်လိုမှ မတွေ့ပါဘူး။ တောအုပ်တစ်ခုလုံး တစ်ခါမှမရောက်ဘူးတဲ့ တောအုပ်ပဲပါပဲ။ တစ်နေ့လုံး တစ်လည်လှည့်ရှာတာ၊ မိုးသာချုပ်ရော ကျွန်တော် မတွေ့ပါဘူး။

တောထဲမှာ တစ်ညအိပ်ပြီး

www.burmeseclassic.com

အသုံးအဆောင်

အတွေးတောနဲ့ နောက်ဆုံး လက်
အောက်ပိုင်း ပန်းနတ်သမီးရိုရာကို
အတွေးတော့တယ်။ ဂူကို လှမ်းမြင်ရ
အညနေစောင်းနေပြီ။ အပြေး
ရုတ်တံ့ ဝင်ပြီး ပန်းနတ်သမီး
အလိုက်ပါတယ်။

ပန်းမွေရာပေါ်မှာ အိပ်မောကျ
အသံ ထင်ပါရဲ့။ အနားကပ်ပြီး လှုပ်
အိုင်တော့ ဖော့ဖယောင်းနဲ့ တူတဲ့
အညှိတိုင်လေးက ဘေးကို စောင်းကျ
အသံတယ်။ အသက်ဝိညာဉ် လုံးဝ
အတော့ပါဘူး။

ကျွန်တော်... ကျွန်တော် ဘာ
အသံရမှာလဲ။ အကြာကြီး ဝိုင်နေမိပြီး
အညှိတိုင်ပေါက်တွေက လှိုမ့်ဆင်းလာ
အသံ။ ပန်းနတ်သမီးရဲ့ အိပ်နေသလို
အညှိတိုင်လေးကို နှမြောလိုက်တာ
အသံ။ ဒါနဲ့ ပန်းနတ်သမီးကို မျက်နှာ
အဖော်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တောပန်း
အညှိတိုင် ဖုံးအုပ်ထားလိုက်တယ်။ ခေါင်း
အညှိတိုင် တောပန်းတွေနဲ့ ဝေလို့။

တစ်ညလုံး ချစ်သူနဲ့ဘေးမှာ
အထက်တည်ရာမရခဲ့ဘူး။ မနက်လင်း
အတော့ ကမူးရှူးသိုးနဲ့ သူယောင်တော
အတော့ အပြေးသွားခဲ့တယ်။ အပင်အောက်
အရောက်တော့ ဘာအသီး ဘာအဖွင့်မှ
အတွေ့ရတော့ပါဘူး။ အပင်မှားနေလို့
အသား။ ဟိုဟိုသည်သည်ကို ကြည့်ပြန်
အတော့လည်း မိန်းမပျိုနဲ့ တူတဲ့ အဖွင့်
အသီး ဘာကိုမှ မတွေ့ဘူး။

အံ့သြလွန်းလို့ စိတ်တွေတောင်
အချောက်ချားနေပြီ။ ဘာတွေဖြစ်နေတာ
အသိလိမ့်။ ဂူရိုရာကို ပြန်လာပြီး ပန်းနတ်
အသမီးဘေးမှာ မခွာတမ်း အမြဲနေခဲ့မိ
အတယ်။ သုံးညတိုင်တိုင်ပါပဲ။

လေးရက်မြောက်နေ့မှာတော့
ပန်းနတ်သမီးကို မတွေ့ရတော့ဘူး။
အဘာပန်းတွေကို ဖယ်ကြည့်လိုက်တော့

အခြောက်သွေ ကြေမွလို့။ ကိုင်လိုက်ရင်
အမုန်းဖြစ်နေခဲ့ပြီလေ။ ဒါပေမယ့် ရနံ့
အတော့ သင်းပွဲနေဆဲ။ ဂမန်းပန်းနဲ့လေ
အလား။ နံ့သာဖြူနဲ့လေလားပေါ့။

နောက်တော့ ချစ်မိမာန်ဂူလေး
ကို ကျွန်တော်စွန့်ခွာခဲ့ရပါတော့တယ်”
(၆)

“သက်သာရဲ့လား ကိုဝင်းစိန်”
“သက်သာပါတယ် ဆရာ၊ ဆရာ
မလာတဲ့ ရက်တွေက ငှက်ဖျားပြန်ထ
နေလို့”

“ဆရာဝန်တွေ အများကြီးဖျား၊
ဘာမှအားမငယ်နဲ့။ ကောင်းသွားမှာ
နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”
“ဪ... ဒါထက် ကိုဝင်းစိန်
ဘယ်လိုပြန်ရောက်လာတာလဲ”

“ကျွန်တော် ဂူထဲက ထွက်လာ
ပြီး လေးငါးရက်လောက် တောထဲမှာ
မျက်စိလည်နေသေးတယ်။ နောက်
တော့ မီးခိုးတလူလူနဲ့ တောင်ယာတဲ
လေးတစ်လုံးတွေရတယ်။ ကျေးဇူးရှင်
ကရင်မိသားစုရဲ့ တဲမှာ တစ်ရက်
နှစ်ရက်နေပြီး သူတို့ လိုက်ပို့လို့ ရှမ်း
ရွာသစ်ကို ရောက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတော့
မှ ပြဿနာက တက်တော့တာ”

“အင်း... ဆက်ပါဦး”
“ကျွန်တော် စခန်းက ဆုတ်လာ
တာ ၁၉၈၈ ခုနှစ်ဆိုတော့ တောထဲမှာ
တစ်လကျော် နှစ်လပေါ့။ ဒါပေမယ့်
ရှမ်းရွာသစ်ကို ရောက်တော့ ၂၀၁၁တဲ့။
ကြားထဲမှာ နှစ်ပေါင်း ၂၀ကျော်နေပြီ။
ကျွန်တော့်ကို ဘယ်သူမှ မယုံကြတော့
ဘူး။ နောက် ဖားအံကတစ်ဆင့် ဒီဆေး
ရုံကို ရောက်ခဲ့ရတာပါပဲ ဆရာရယ်”

က... ဒီလူနာနဲ့ကတော့ အခက်
ပဲမဟုတ်လား။

(၇)

ဒေါက်တာ မြတ်ဟိန်းကျော်
တစ်ယောက် ခရီးထွက်နေရလို့ ဆေးရုံ
ကို မရောက်တာ နှစ်ပတ်လောက် ရှိ
နေပြီ။ ဒီနေ့မှ ပြန်ရောက်တာ။

“ဆရာမ... ခုတင်နံပါတ်(၆)က
လူနာ ဆင်းသွားပြီလား”

“ဪ... ဟုတ်ပါရဲ့။ လူနာက
ငှက်ဖျားပိုး ဦးနှောက်ထဲ ဝင်ပြီး ဆုံး
သွားပြီ ဆရာ။ ဆရာ့ကို ပေးလိုက်ပါ
တဲ့။ စက္ကူထုပ်တစ်ထုပ် ရုံးခန်းမှာ ရှိပါ
တယ် ဆရာ”

“ဪ... အင်း... အင်း”

လူနာတွေ Round လှည့်ပြီး
အခန်းထဲမှာ ထိုင်လိုက်တော့ ဆရာမ
လေးက စက္ကူထုပ်လေး လာပေးပါ
တယ်။ အသာအယာဖွင့်ကြည့်လိုက်
တော့ စိတ်ဝေဒနာရှင် ကိုဝင်းစိန် အပင်
အောက်က ကောက်လာပါတယ်ဆိုတဲ့
သူယောင်သီး၊ ဒါမှမဟုတ် သူပြောတဲ့
ပန်းနတ်သမီးအခြောက်တွေပါလား။
ကိုစိန်ဝင်းရဲ့ လှုပ်ရှားမှု ဟန်ပန်တွေက
စိတ်ဝေဒနာရှင်တစ်ယောက်နဲ့ လုံးဝ
မတူပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူပြောတာတွေ
ကတော့ ဘယ်လိုမှ လက်ခံနိုင်စရာ
အကြောင်းမရှိဘူးလေ။

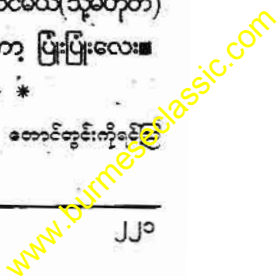
အခုတော့ သူလည်း တမလွန်
ခရီးကို နှင်ခဲ့ပြီ။

သူပြောခဲ့သလို ဒေါက်တာတန်း
ကြီးရဲ့ အနောက်ဘက်ခြမ်းက တော
ကြီးမျက်မည်းထဲမှာ ပန်းနတ်သမီးပင်
က တကယ်များ ရှိနေတာလား။ ဒါမှ
မဟုတ် ကိုဝင်းစိန်ပဲ စိတ်ကစဉ်ကလျား
ဖြစ်ခဲ့တာလား။

ဒေါက်တာ မြတ်ဟိန်းကျော်
လက်ထဲက သူယောင်မယ်(သူမဟုတ်)
ပန်းနတ်သမီးကတော့ ပြုံးပြုံးလေး။

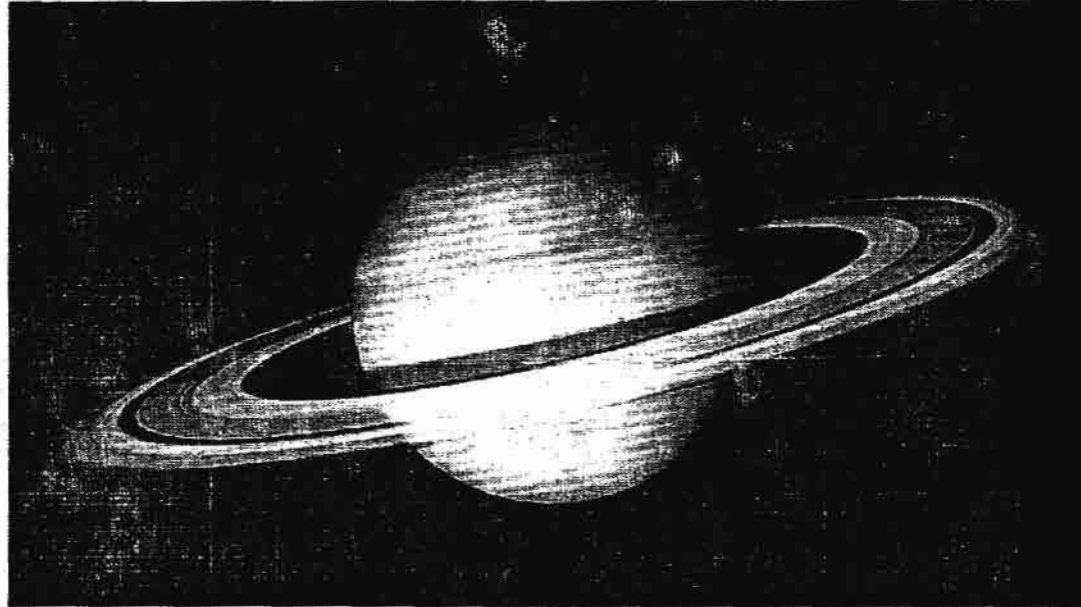
* * *

တောင်တွင်းကိုခင်မြ

ဗူးဆန်းထွေရာ ဤကမ္ဘာ

■ မောင်လင်းအောင် ■

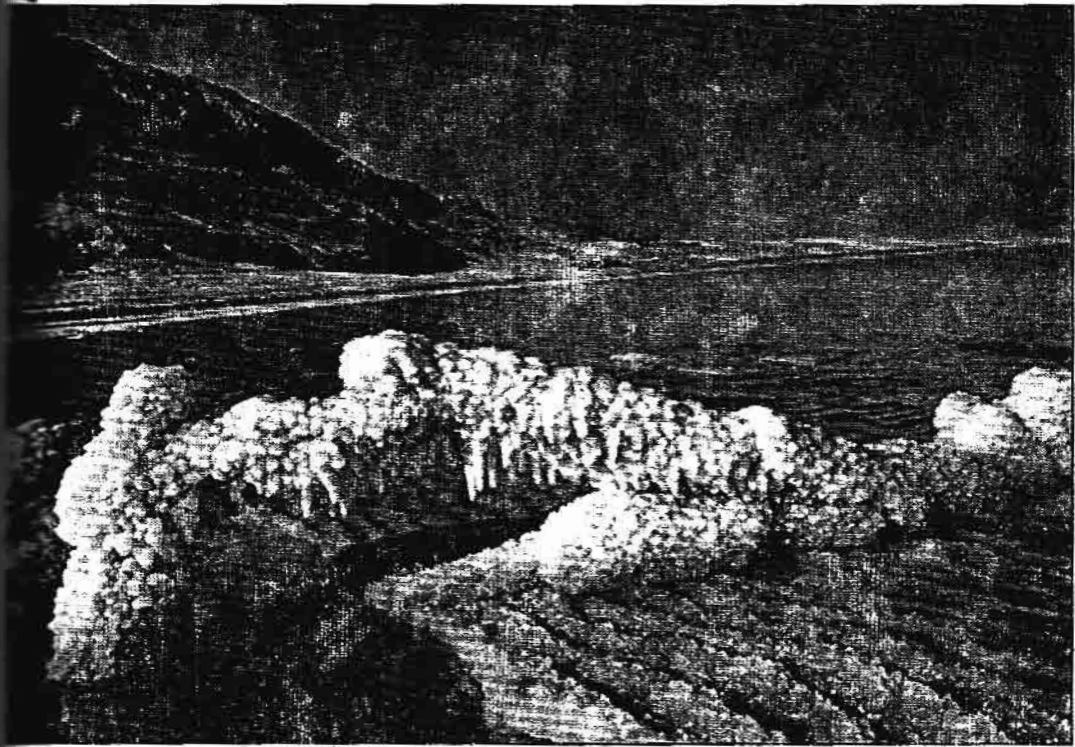
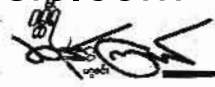
ရေပေါ်တွင် ပေါ်နေနိုင်သည့် စနေဂြိုဟ်

သိပ္ပံပညာရှင်များ၏ တွေ့ရှိချက်အရ စနေဂြိုဟ် (Saturn)သည် ဂြိုဟ်ကြီး ရှစ်လုံးတွင် ခြံထုထပ်သည်ဆ အနည်းဆုံးဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။ အပေါ့ပါးဆုံးသော ဓာတ်ငွေ့နှစ်မျိုးဖြစ်သည့် ဟိုက်ဒရိုဂျင်(Hydrogen)နှင့် ဟီလီယံ(Helium) ဓာတ်ငွေ့ ပါဝင်မှု အများဆုံးဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော စနေဂြိုဟ်သည် ရေထက်ပင် ပို၍သိပ်သည်း ဆနည်းသည်။ အကယ်၍ စင်္ကြံဝဠာတစ်ခုလုံး ရေလွှမ်းမိုးခံရပါက စနေဂြိုဟ်ကြီးသည် ရေပေါ်တွင် ပေါ်လောပေါ်နေမည်ဖြစ်သည်။

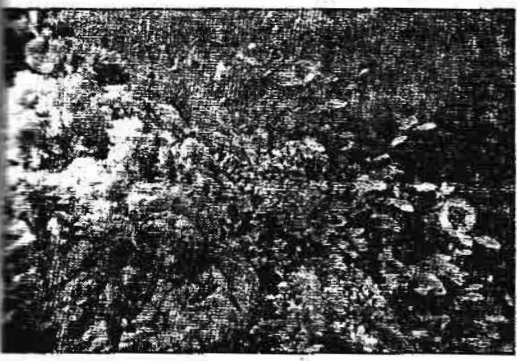
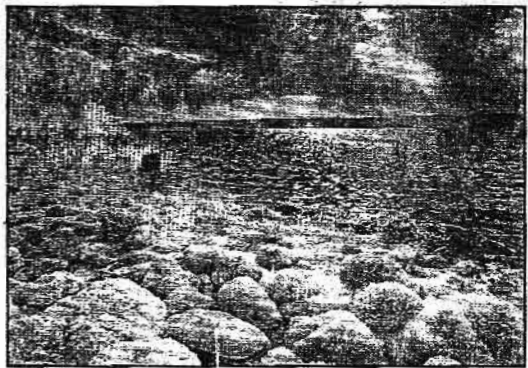
အချိန်အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် စီးဆင်းနေသော မြစ်ကြီး

လက်တင်အမေရိက(တောင်အမေရိကတိုက်)ရှိ အမေရိကန်မြစ်ကြီးသည်(Ama Zon River)ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြားသော မြစ်များထက်ပို၍ ပို၍ပြင်းထန်သော အချိန်အဟုန်ဖြင့် စီးဆင်းနေပြီး တစ်စက္ကန့်လျှင် ပေ ၇သန်းကျော်နှုန်းဖြင့် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်းသို့ စီးဝင်သည်။ ပျမ်းမျှအနက် ပေ ၅၀၀ နက်ပြီး အနက်ဆုံးအပိုင်းတွင် ၄၀၇ပေအထိ နက်သည့် အမေရိကန်မြစ်ကြီးတွင် မြစ်လက်တက်ပေါင်း တစ်ထောင်ကျော်ရှိပြီး ကမ္ဘာ့သမုဒ္ဒရာကြီးများထဲသို့ စီးဝင်သော ရေခိုင်ဓာတ်ထုတ် ၂၀ရာခိုင်နှုန်းသည် အမေရိကန်မြစ်ကြီးမှ စီးဆင်းသွားသည်။

အင်္ဂလိပ်အင်္ဂလိပ် အင်္ဂလိပ်အင်္ဂလိပ် ပင်လယ်

အစ္စရေးနိုင်ငံနှင့် ဂျော်ဒန်နိုင်ငံတို့ကြားရှိ ပင်လယ်သေ (Dead Sea) ရှိ ရေသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မည်သည့်ပင်လယ်ရေ အက်မဆို ပိုငန့်လေသည်။ ပုံမှန် ပင်လယ်ရေထက် အင်္ဂလိပ်အင်္ဂလိပ် (၇-၅)ဆင့်ပိုသော ပင်လယ်သေသည် အနက်ဆုံးအပိုင်းတွင် ၁၂၄၀ပေအထိ နက်သည်။ အင်္ဂလိပ်အင်္ဂလိပ်ကဲ့သို့သော ပင်လယ်သေရှိ ရွှံ့များကို တစ်ကိုယ်လုံးတွင် လိမ်းကုခြင်းဖြင့် ဆရာတိယများ ကင်းဝေးစေသည်ဟု ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသွားများက ယုံကြည်ထားကြသည်။ အစ္စတိုးတီးကတိုးကို Don Juan ရေကန်ရှိ ရေမှာ ပင်လယ်သေထက်ပင် ပိုငန့်ကြောင်း သိရလေသည်။

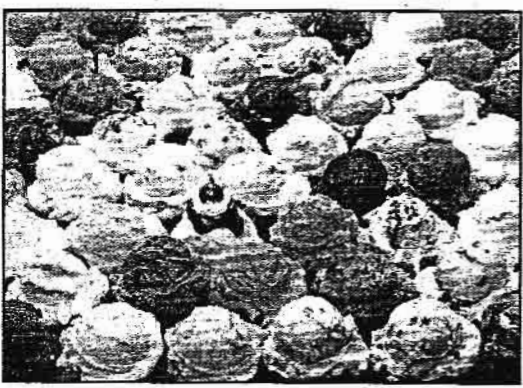
ကမ္ဘာအရှည်ဆုံး သန္တာကျောက်တန်း

ဩစတြေးလျနိုင်ငံ ကွင်စလန် (Queensland) အေရှီ Great Barrier သန္တာကျောက်တန်း ကြီးသည် ကမ္ဘာအရှည်လျားဆုံး သန္တာကျောက်တန်းကြီးဖြစ်သည်။ မိုင်ပေါင်း ၁၂၆၀ ကျော်ရှည်လျားပြီး အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ရေအောက် အလှတရားများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသောဒေသလည်း ဖြစ်သည်။ သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်တည်ရှိနေသော သန္တာကျောက်တန်းကြီးကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန် ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့ကလည်း နှိုးဆော်ထားသည်။

အစားကြီးသော ပီတုန်းငှက်ငယ်

ပီတုန်းငှက်များ(Humming birds)သည် ခန္ဓာကိုယ် သေးကျေးသလောက် အစားကြီးသော ငှက်များဖြစ်ကြသည်။ သူတို့လေးတွေ၏ ကိုယ်ခန္ဓာထက်ဝက်ခန့် ပမာဏရှိသော အစာအာဟာရကို နေ့စဉ် မှီဝဲပေးနိုင်မှ ကောင်းစွာ အသက် ရှင်နေနိုင်သော ငှက်ငယ်လေးများဖြစ်သည်။ အင်းဆက်ပိုး ကောင်လေးများနှင့် ပန်းဝတ်မှုများကို အစာအာဟာရအဖြစ် စားသုံးကြသည်။ သူတို့၏ အစာခြေစနစ်ကလည်း အလွန် ကောင်းမွန်သည်။

ရေခဲမုန့် ဘိုးဘိုးကြီး

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ နယူးဂျာစီပြည်နယ်ရှိ Charlie D' Angelo (ချာလီ ဒီအန်ဂလို)ဆိုသူသည် နှစ်ပေါင်း ၃၀ကျော်တိုင်အောင် ရေခဲမုန့်ရောင်းသော လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးခဲ့သူဖြစ်သည်။ ၁၉၁၉ ခုတွင် မွေးဖွားခဲ့သော

ချာလီသည် အသက် ၁၂နှစ်သားအရွယ်ကတည်းက ရေခဲမုန့် လုပ်ငန်းကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ချာလီသည် ၁၉၇၅ ယနေ့ထက်တိုင် ရေခဲမုန့်တစ်မျိုးတည်းကိုသာ ရောင်း သည်။

ကြောင်သက်ရှည်ကြီး

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တက္ကဆက်ဒေသရှိ 'Jesse Perry' ဆိုသူ ပိုင်ဆိုင်သော 'Creme Puff' အမည်ရှိ ကြောင် သည် ၁၉၆၇ခု၊ ဩဂုတ်လ ၃ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့ပြီး ၂၀၀၅ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၆ရက်နေ့တွင်မှ သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ သူ့သေဆုံးချိန်တွင် အသက် ၃၈နှစ်နှင့် သုံးရက်ရှိပြီဖြစ်သည့် ကြောင်များထဲတွင် အသက်အရှည်ဆုံးသော ကြောင်ကြီး အဖြစ် မှတ်တမ်းဝင်သွားခဲ့သည်။

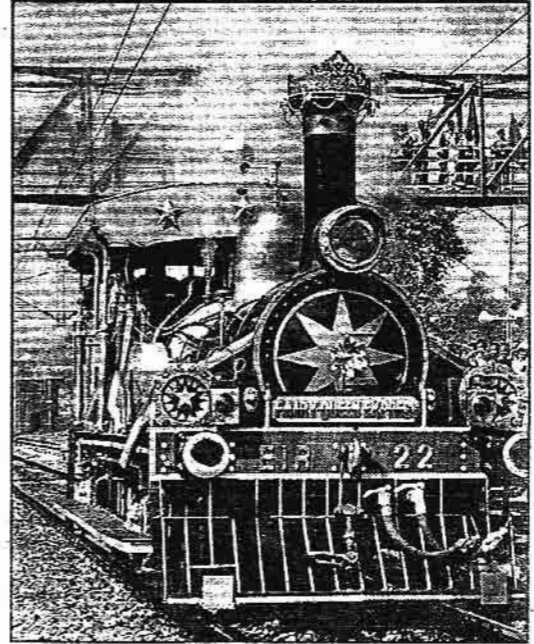

ပြည်
ဆေးထုတ်

ပြေးလွှားနေဆဲ ရထားအိုကြီး

နတ်သမီးဘုရင်မ(Fairy Queen)ဟု အမည်ရသော ရထားအိုကြီးကို ၁၈၅၅ခုတွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ လိမ်ဒေးတွင် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ထိုရထား၏ စက်ခေါင်းကို ၁၉၉၇

အန္တရာကြီးဆုံး ရေးဝယ်စင်တာကြီး

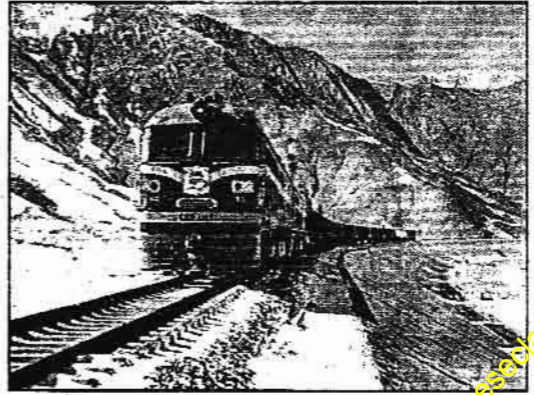
အာရပ်စော်ဘွားများ ပြည်ထောင်စု(UAE)၊ ဒူဘိုင်း(Dubai) တွင် ရှိသော ဒူဘိုင်း-ရေးဝယ်စင်တာ(Dubai) ကြီးသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံး ရေးဝယ်စင်တာ ဖြစ်သည်။ အထပ်လေးထပ်ပါရှိသော အဆောက်အအုံ ဖြစ်၍ တွင် ဈေးဆိုင်ခန်း ၁၂၀၀ကျော်နှင့် စားသောက်ဆိုင်ပေါင်း ၁၀၀ကျော် ပါရှိသည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၄ရက်နေ့ နှင့် စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

ခုတွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံက ဝယ်ယူခဲ့ပြီး ဒေလီမြို့အနီးအနား တစ်ဝိုက်တွင် ပြေးဆွဲစေခဲ့သည်။ သက်တမ်း ၁၅၀ကျော်ရှိ ပြီဖြစ်သော ထိုရထားအိုကြီးသည် ယနေ့ထက်တိုင်အောင် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များ စီးနင်းနိုင်ရန်အတွက် သံလမ်းထက် တွင် ပြေးလွှားပေးနေဆဲဖြစ်သည်။

ကုန်းမြေမြင့်ပေါ်ရှိ ဘူတာရုံ

တိဘက်ကုန်းမြင့်ဒေသရှိ တန်ဂူလာ(Tanggula) ဘူတာရုံသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အမြင့်

အန္တရာကြီးဆုံး စက်ရုံ အလုပ်ရုံကြီး

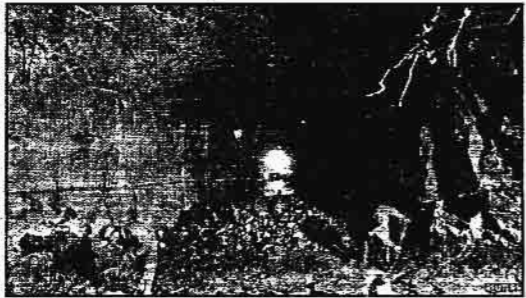
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဝါရှင်တန်ပြည်နယ်ရှိ ဘိုးရင်း(Boeing)လေယာဉ်စက်ရုံကြီးသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးမားဆုံး စက်ရုံကြီးဖြစ်သည်။ မြေကေ ၁၀၀ခန့် အကျယ်အဝန်းရှိသော ဘိုးရင်းစက်ရုံကြီးတွင် ဘိုးရင်း ၇၃၇၊ ဘိုးရင်း ၇၄၇နှင့် ဘိုးရင်း ၇၇၇ ခရီးသည်တင် လေယာဉ် ကြီးများကို ထုတ်လုပ် တပ်ဆင်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဆုံးတွင် တည်ရှိသော ဘူတာရုံဖြစ်သည်။ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက် ၁၆၆၂၇ ပေတွင် တည်ရှိသော ထိုဘူတာရုံသည် ၂၀၀၆ခု၊ ဇူလိုင်လ ၁ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

ကမ္ဘာ့အနက်ဆုံး မိုင်းတွင်း

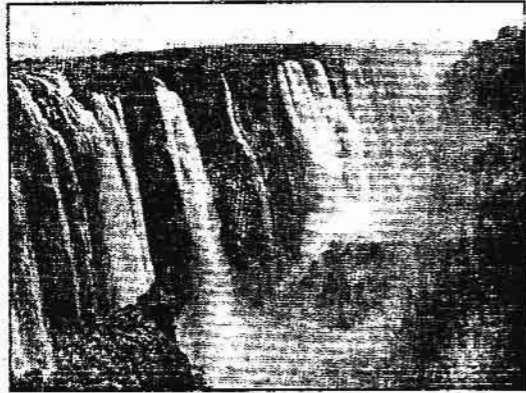
တောင်အာဖရိကနိုင်ငံရှိ 'Tau Tona' မိုင်းတွင်းသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အနက်ဆုံး မိုင်းတွင်းဖြစ်သည်။ Tau Tona

သည် ကြီးကျယ်သော ခြင်္သေ့ကြီးဟု အဓိပ္ပာယ်ရပြီး ရွှေရာသော မိုင်းတွင်းလည်း ဖြစ်သည်။ မြေအောက် အနက် ၂မိုင်ခွဲခန့် နက်ရှိုင်းသော အဆိုပါ မိုင်းတွင်းတွင် စုစုပေါင်း ၄၉၇မိုင်ခန့် ရှည်လျားသော လှိုင်းခေါင်းပေါင်းများစွာကိုလည်း တူးဖော်ထားသည်။ မိုင်းတွင်းအောက်ခြေတွင် ကျောက်သား အပူချိန် ၆၀ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်(၁၄၀ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက်)အထိ ရောက်ရှိတတ်ပြီး မိုင်းလုပ်သားပေါင်း ၅၆၀၀ကျော် အလုပ်လုပ်ကိုင်သည်။

ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ရေတံခွန်ကြီး

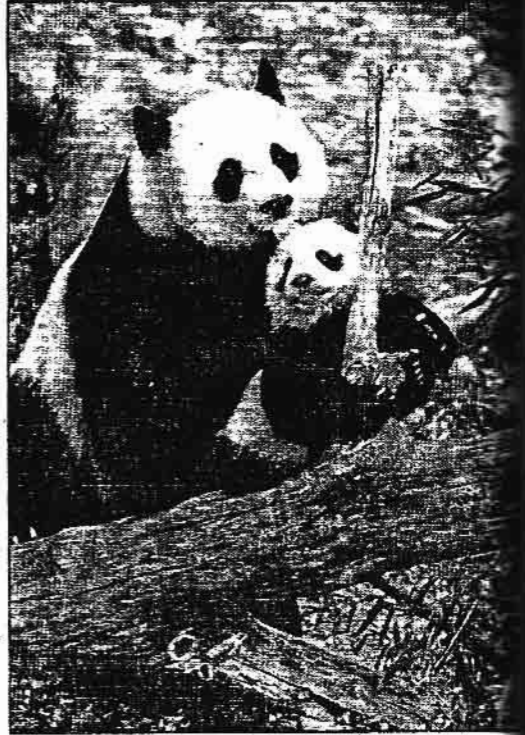
ဗစ်တိုးရီးယားရေတံခွန် (Victoria Falls)ကြီးသည် ဇင်ကာဘောနိုင်ငံနှင့် ဇမ်ဘီယားနိုင်ငံတို့ကြားတွင် တည်ရှိပြီး ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံးသော ရေတံခွန်ကြီးဖြစ်သည်။

ရေတံခွန်ကြီးသည် ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ရေတံခွန်အဖြစ်သာမက ဘဲ ကမ္ဘာ့အမြင့်ဆုံး ရေတံခွန်ကြီးအဖြစ်လည်း နာမည်ကျော်ကြားသည်။ ၅၆၀၄ ပေအကျယ်ရှိပြီး ၃၅၄ပေအမြင့်ရှိသော ရေတံခွန်ကြီးသည် ရင်သပ်ရှုမောဖွယ်ကောင်းအောင်လည်း လှပသည်။

အစားပုတ်သော ပန်ဒါလေးများ

ပန်ဒါ ဝက်ဝံလေးများသည် ချစ်စရာကောင်းသလောက် အစားပုတ်လေးများလည်း ဖြစ်ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အလေးချိန်၏ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းပမာဏရှိသော ငါး

ရွက်လေးများကို နေ့စဉ် စားသောက်ကြသည်။ သို့သော် သူတို့ စားသုံးသော ဝါးရွက်ပမာဏ၏ ၂၀ရာခိုင်နှုန်းကိုသာ သူတို့ အစာအိမ်က ချေဖျက်ပေးနိုင်စွမ်းရှိသည်။

မောင်လင်းအောင်
Ref ; Guinness World Record

ထူးဆန်းသော အမြွှာပွားများ

တင်နိုင်တိုး

အမြွှာပွား ကလေးငယ်များ မွေးဖွားသည့်အကြောင်းကြောင့် ကြားသိရတတ်ပါသည်။ အမြွှာပွားတွင် ရင်ချင်းဆစ် အမြွှာ၊ ကျောချင်းဆက် အမြွှာ စသည်ဖြင့်လည်း ကြားရတတ်၏။ အမြွှာပွားများအကြောင်းကို မြန်မာရာဇဝင်တမ်းများတွင်လည်း မကြာခဏ တွေ့ရတတ်ပါသည်။ စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က မနန်းစိုး၊ မနန်းစံ ရင်ချင်းဆက် အမြွှာအကြောင်းကို အတော်စိတ်ဝင်စားခဲ့ဖူးပါသည်။

ကမ္ဘာကျော် ခါးချင်းဆက်အမြွှာအကြောင်းကိုလည်း နားထောင်ဖူး၏။ အချို့ အမြွှာပွားများက တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး နှစ်ဦးစလုံးတို့ တပတ်တည်း ဆက်တိုက် မွေးဖွားလာခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ သူတို့က လူချင်း ထိစပ်မနေကြသော်လည်း ခါးချင်းတော့ ထိစပ်နေကြသည် ဆိုပါသည်။ တစ်ဦးတွင် အိတ်နှစ်ခုကွင်းဖြစ်လျှင် ကျန်တစ်ဦးတွင်လည်း ထိခိုက်အကျင့်မှ ဖြစ်ရသည်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ မြန်မာပြည်တွင် အမြွှာပွားအရေအတွက် များပြား များများမွေးဖွားခဲ့ဖူးသည်ကို မခံမခိုင် တွေးမိပါသည်။ မှတ်တမ်းမှတ်ရာများအရဆိုလျှင် ငါးမြွှာပွား မွေးဖွားသည်ကို တွေ့ရှိရဖူးပါသည်။ ငါးမြွှာပွားက ပါလီမန်ခေတ် ၁၉၅၂ ခုနှစ်က မော်လမြိုင်တွင် မွေးဖွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အလေး ၅ဦးအား ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ သတင်းစာတွင် ဖော်ပြထားရာ ခေတ်ဟောင်း သတင်းစာများကို ပြန်လည်လေ့လာမိရင် အမှတ်မထင် တွေ့ရှိရသော ငါးမြွှာပွား သတင်းအား နားမှတ်ထားလိုက်မိပါသည်။

မော်လမြိုင်က ပထမ ငါးမြွှာပွား
(ဗမာ့ခေတ် ၁၈-၁၁-၁၉၅၂)

၁၄၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၅၂ နံနက် ၇နာရီအချိန်၌ မော်လမြိုင်မြို့၊ ညောင်ပင်ဆိပ်၊ အနောက်ဘက်ကမ်း ရွာသစ်ရပ်နေ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ယောက်ျားကလေး ငါးမြွှာပွား မွေးဖွား

ခဲ့သည်။ ရွာသစ်ရပ်နေ လယ်ယာလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူ ကိုဖေကြည်၏ ဇနီး မမေကြည်မှ ငါးမြွှာပွား မွေးဖွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မမေကြည်မှာ တတိယမြောက် မီးဖွားခြင်းဖြစ်၏။

ငါးမြွှာပွားမွေးဖွားသည်ဆို၍ ရပ်နီးရပ်ဝေး ကျေးရွာများမှ လာရောက် ကြည့်ရှုသူများနှင့် အထူးစည်ကားလျက် ရှိကြောင်း ဆိုပါသည်။ ကြည့်ရှုကြသူများက ကလေးစရိတ်များ ပေးကမ်း ထောက်ပံ့ခဲ့ကြသည်။ မွေးစ ကလေးငယ်များအား မိခင်နှင့်အတူ မော်လမြိုင်ဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင်ပေးကြသည်။ ဆေးရုံတက်နေစဉ် ကလေးနှစ်ယောက် ဆုံးပါးသွားသဖြင့် သုံးယောက်သာ ကျန်ရှိပါသည်။ ကလေးငယ် သုံးဦးအား မော်လမြိုင်ဆေးရုံမှ ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးထားပါသည်။

၁၄၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၅၂က မော်လမြိုင်သို့ ရောက်ရှိလာသည့် အင်ဒိုနီးရှား သံအမတ်ကြီးနှင့်အဖွဲ့ ကလေးများအား လာရောက်ကြည့်ရှုကာ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူသွားကြသည်။

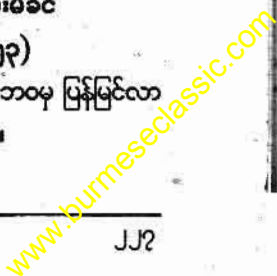
ဤသတင်းမှတ်တမ်းကို ဖတ်ရှုဖြစ်သောအခါ မြန်မာပြည်တွင်း ငါးမြွှာပွားမွေးဖွားမှု ရှိခဲ့ဖူးကြောင်း သိရှိလာရပါသည်။ နှစ်မြွှာပွား သုံးမြွှာပွားအထိသာ ကြားဖူးသော်လည်း ငါးမြွှာပွား မွေးဖွားခြင်းဟူ၍ ဤတစ်ကြိမ်သာ တွေ့ရှိရဖူးပါသည်။

မကြာမီ လေးမြွှာပွားမွေးဖွားသည့် သတင်းတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ရှုရပြန်ပါသည်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင်တော့ ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက် ဖြစ်သဖြင့် သတင်းအပြည့်အစုံကို ကူးယူမှတ်သားထားဖြစ်လိုက်ပါသည်။ သတင်းက အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ထူးဆန်းသော လေးမြွှာပွားမိခင်
(ဗမာ့ခေတ် ၃-၉-၁၉၅၃)

လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်က မျက်မမြင်ဘဝမှ ပြန်ပြင်လာသည်ဆိုခြင်း(ဥက္ကံသတင်းထောက်ထံမှ)။

ဝါဆိုလပြည့် အင်္ဂါနေ့ညနေ ၅နာရီတွင် ဥက္ကံမြို့ အနောက်၊ သခွပ်ကုန်းရွာ ကိုသာလှိုင်၏ ဇနီး၊ အသက် ၄၀ခန့်ရှိ မျက်မမြင် မစောစိန်သည် သားယောက်ျားလေး ၄ယောက်ကို ဖွားမြင်လေသည်။

မစောစိန်၏ သားလေးယောက် အမြွှာပူးမွေးဖွားပုံမှာ ပထမ သားဦးသည် ရိုးရိုးပင် ခေါင်းက စ၍ ဖွားပြီး၊ ဒုတိယ သားလတ်၌ ခြေက စ၍ ဖွားလေသည်။ တစ်ဖန် တတိယ သားသည် ဦးခေါင်းက စဖွားပြန်ပြီး စတုတ္ထသားအငယ်မှာ တတိယဖွားသော သားနှင့် ခြေကန်ပြီး ခြေဖဝါးချင်းဆက်၍ ဖွားလာလေသည်။

ထူးခြားပုံ

မစောစိန်သည် မီးဖွားမီ တစ်ညတွင် ၎င်းတို့အိမ်ပေါ် သို့ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးနှင့် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ပုဂ္ဂိုလ် သုံးဦး တို့ အလှူခံလာသည် ဆို၏။ သားလေးယောက်ဖွားမြင်ပြီး သောအခါ မစောစိန်မှာ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ခန့်မှ စ၍ မျက်မမြင် ဒုက္ခိတဘဝမှ ချက်ချင်းပင် ပြန်မြင်လာသည် ဆို၏။ ၎င်းတို့အိမ်၌ မွေးထားသော ခြံပေါက် နွားဗျူကောင်က လည်း တစ်ကောင်က နွားထီးကလေးတစ်ကောင်ပေါက်ပြီး ကျန်တစ်ကောင်က နွားထီးကလေး နှစ်မြွှာပူး မွေးဖွားလေ သည်။

ထွေးစရာမရှိ

မစောစိန်၏ အမြွှာပူးသားတို့အနက် အကြီးဆုံး သား ကလေးမှာ မွေးဖွားပြီး မကြာမီပင် သေဆုံးသွားရာ ကျန် ကလေးသုံးယောက်နှင့် မိခင်မှာ ယခုအခါ ကျန်းမာလျက် ရှိလေသည်။ မစောစိန်မှာ ဆင်းရဲလှ၍ သားကလေးများကို ထွေးရန် ပိတ်ကိုမျှ မဝယ်နိုင်သဖြင့် သူတစ်ပါး၏ ပုဆိုး အဟောင်းအနွမ်းများကို တောင်းပြီး ကလေးများကို ထွေးရ သည်ဟု ကြားသိရ၏။

ဤသတင်းပါ အမြွှာပူးတို့၏ မိခင်အဖြစ်က ထူးဆန်း လှပေသည်။ လွန်ခဲ့သည့် တစ်နှစ်ကပင် မျက်စိကွယ်ကာ ဒုက္ခိတဖြစ်နေရသော်လည်း ကလေးများ မီးဖွားပြီးချိန်တွင် ပြန်လည်၍ မျက်စိမြင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကလေးများကို မီး ဖွားမီ မြင်မက်သော အိပ်မက်ကပင် ထူးခြားနေပေသည်။ ထူးထူးခြားခြား အမြွှာပူးမွေးသည့်အခါ အိပ်မက်သည်လည်း ထူးခြားနေတတ်၏။

မနန်းစိုး၊ မနန်းစံ အမြွှာညီအစ်မ မမွေးဖွားမီက မိခင် မဒေါပုံသည် မော်တော်ကာ၊ သင်္ဘော၊ လေယာဉ်ပျံများ စီးရသည်ဟု တစ်လ နှစ်ကြိမ်ခန့်ဖြင့် ငါးခါလောက် အိပ်မက်

မက်ခဲ့သည်ဆို၏။ ကလေးများ ဖွားမြင်မည့်ညတွင်မူ မဒေါပုံတို့ အိမ်ရှေ့အပေါက်တွင် ထိုင်နေစဉ် ကောင်းကင်ပေါ်မှ ဆင် ကြီးတစ်ကောင်ဆင်းလာပြီး အိမ်ရှေ့ အပေါက်ဝတည့်တည့် ၌ လာရပ်နေကြောင်း၊ ဆင်ခြေထောက်များမှာ မြေကြီးနှင့် လွတ်နေကြောင်း၊ ဆင်ကြီး၏ နားရွက်နှစ်ဖက်က လှုပ်နေပြီး ဆင်ပေါ်တွင် ၂၅နှစ်အရွယ်ခန့် ကလေးမလေးနှစ်ယောက် ထိုင်နေကြောင်း တစ်ယောက်က လာပါဦးဟု လက်ယပ်ခေါ် ရာ “ငါ့မှာ ကိုယ်ဝန်ကြီးနှင့် ထမလာနိုင်ဘူး၊ နင်တို့ ဆင်းလာ ခဲ့”ဟု ပြောလိုက်ကြောင်း၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်က “အနီ ကို မပြောပါနဲ့ဟယ်”ဟုဆိုကာ အချင်းချင်းပြောပြီး ရယ်နေ ကြကြောင်း အိပ်မက်မက်ခဲ့သည် ဆို၏။

အိပ်မက်က ဤတွင် ပြီးဆုံးမသွားဘဲ ဆင်ကြီးနဲ့ဆော့ ၌ ခေါင်းလောင်းဖြူများ ပတ်ထားပြီး တောင်ရေတစ်ချောင်း ကိုင်ထားသည့် မတ်တတ်ရပ်လျက် အဘိုးကြီးတစ်ဦးပေါ် လာသည်။ အဘိုးကြီးက...

“ဟေ့...တူမလေး၊ မင်းတို့အိမ်ရှေ့မှာ ဘာတွေ့လို့ ဟု မေးလိုက်ရာ မဒေါပုံက...

“အဘိုးရယ်...အမှိုက်တွေပဲ ရှိပါတယ်” ဟု ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ ထိုအခါ...

“အဲဒါ အမှိုက်တွေ မဟုတ်ဘူး၊ ရွှေတွေ ငွေတွေ ဟု အဘိုးအိုက ပြောပြီး တောင်ရေဖြင့် ထိုးလိုက်ရာ အဘိုးအိုရော၊ ဆင်ကြီးနှင့် မိန်းကလေးနှစ်ဦးပါ ပျောက် ကွယ်သွားလေတော့သည်။

ထိုနောက် ဗိုက်နာလာကာ ၂၀၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၁၉၇၁ နံနက် ၇နာရီခန့်တွင် အရပ်လက်သည်နှင့် အမြွှာညီအစ်မ မနန်းစိုး၊ မနန်းစံတို့ကို ဖွားမြင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ကိုယ်ချင်း ပူးတွဲနေသော အမြွှာမျိုး ကမ္ဘာပေါ် တွင် ယခင်က ၅၂၀၅ရှိခဲ့ဖူးရာ ၁၆၇၉ ခုနှစ်မှစ၍ ခွဲစိတ် ကုသမှု ပြုခဲ့ကြောင်း၊ နှစ်ပေါင်း ၂၅၀အတွင်း ကလေးငယ် ၃၀မှာ အသက်ရှိပြီး ၂၀မှာ သေဆုံးခဲ့ကြောင်း သိရှိရ၏။

အမြွှာပူးကလေးများကား ထူးခြားမှုတစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ရှိကြသည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ဆင်နိုင်ဦး

ကျမ်းကိုး

- ဗမာ့စွယ်စုံကျမ်း (၃၉-၅၃)နှင့် (၁၈-၁၁-၅၂)ပါ အမြွှာပူးမွေးဖွားမှု သတင်းမှတ်တမ်းများ
- မနန်းစိုး၊ မနန်းစံ (ဦးညောင်မြင့်)။

ပူရောဟိတ်လက္ခဏာဆရာကြီး ဆရာစန္ဒြ၏သား

ဆရာဒေဝ A.G.T.I (Civil)

လက္ခဏာနှင့် နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်

၂၉	၀၇	၆
လ ၅		၃
	၀	၈

မိမိတို့ ၇၅၊ ဓမ္မစေတီလမ်း (တော်လှန်ရေးပန်းခြံရှေ့) Sweet Centre နှင့် ကပ်လျက်

မြေခိုကုန်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ မုန်း - ၅၀၅၁၀၁

Email; sayadeva@myanmar.com.mm, Internet- http://www.sayadeva.com

တိကျမှန်ကန်လို့ အံ့ဩမဆုံး

၁၉၇၅ ခုနှစ်

၂၈ . ၁ . ၂၀၀၅

၁၉၇၅ ခုနှစ် ၁၂ ရက် ၁၄ နံနက် ၅ နာရီခန့်

ကမာက ၁၃ ရက် ၁၄ နံနက် ၅ နာရီ ဖြစ်မှ 'အေးချမ်းစေ' ဂန္ထဝင်လို့ ကောင်းပါတယ်...။

ထင်မထား...။

၂၀၀၅ ခု ဇူလိုင်လ ၂၈ ရက် ၁၂ နာရီခန့် နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်

ဒေါ်စန္ဒြ၏သား ဆရာစန္ဒြ၏သား 'အေးချမ်းစေ' ဂန္ထဝင်လို့ ကောင်းပါတယ်...။

မိမိကလေး ဝမ်းပူလို့ သိပါရဲ့...။

၁၉၇၅ ခုနှစ် ၁၂ ရက် ၁၄ နံနက် ၅ နာရီ ဖြစ်မှ 'အေးချမ်းစေ' ဂန္ထဝင်လို့

ကောင်းပါတယ်...။

၁၉၇၅ ခုနှစ် ၁၂ ရက် ၁၄ နံနက် ၅ နာရီ ဖြစ်မှ 'အေးချမ်းစေ' ဂန္ထဝင်လို့

ဆရာစန္ဒြ၏သား

ဒေါ်စန္ဒြ၏သား

စောဝုဇ်စော

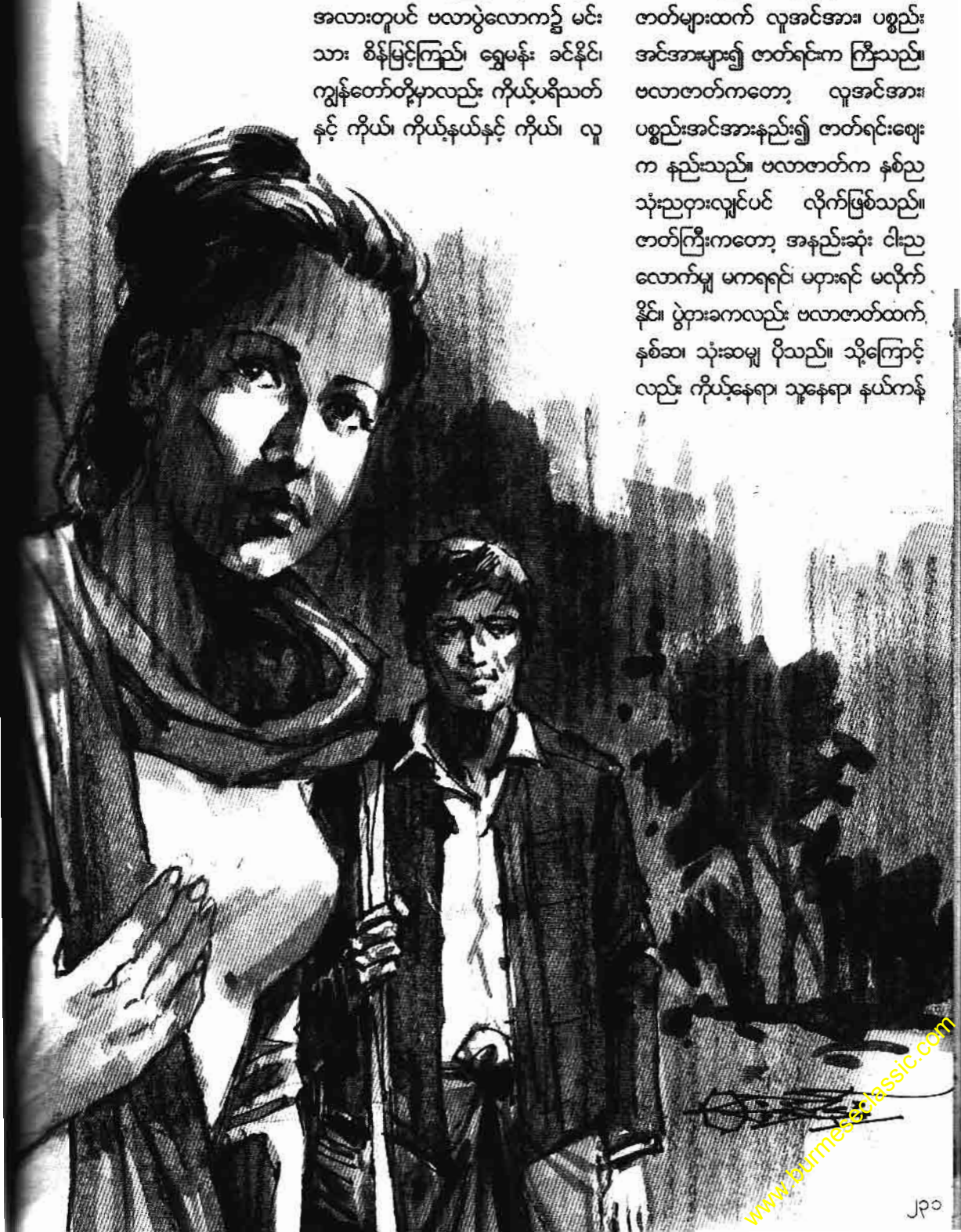
ပွဲကြည့်ဖြစ်သူနှင့်ဆုံတဲဉ်

(၁)

တစ်ခါကတော့ ကျွန်တော်လည်း
မင်းသားတစ်ဦးပါ။ ပွဲရုံများတွင်
တောင်မောင်၊ စိန်အောင်မင်း၊ စိန်
ထွန်းထွန်းဖြင့် မင်းသားကြီးများ

နိုင်ငံသိ ကျော်ကြားနေချိန်၊ ဗလာပွဲ
လောကတွင် တိုင်းချစ်သန်းစိန်၊
သဟာယ အောင်စိန်၊ ဗြူတော် သန်းစိန်၊
လူထုစိန် ဆိုသော မင်းသားများလည်း
နာမည်ထွက် လူကြိုက်များခဲ့သည်။
အလားတူပင် ဗလာပွဲလောက၌ မင်း
သား စိန်မြင့်ကြည်၊ ရွှေမန်း၊ ခင်နိုင်၊
ကျွန်တော်တို့မှာလည်း ကိုယ့်ပရိသတ်
နှင့် ကိုယ်၊ ကိုယ်နယ်နှင့် ကိုယ်၊ လူ

ကြိုက်များသည့် မင်းသားများဖြစ်ခဲ့သည်။
ဇာတ်ကြီးများက မြို့ကြီးပြကြီး
များ၌သာ ရုံပွဲအကများ၍ ဗလာဇာတ်
များက တောရွာဘုရားပွဲ၊ အလှူပွဲများ
သာ ကသည်။ ဇာတ်ကြီးများက ဗလာ
ဇာတ်များထက် လူအင်အား၊ ပစ္စည်း
အင်အားများ၍ ဇာတ်ရင်းက ကြီးသည်။
ဗလာဇာတ်ကတော့ လူအင်အား၊
ပစ္စည်းအင်အားနည်း၍ ဇာတ်ရင်းဈေး
က နည်းသည်။ ဗလာဇာတ်က နှစ်ည
သုံးညငှားလျှင်ပင် လိုက်ဖြစ်သည်။
ဇာတ်ကြီးကတော့ အနည်းဆုံး ငါးည
လောက်မျှ မကရရင်၊ မငှားရင် မလိုက်
နိုင်။ ပွဲငှားခကလည်း ဗလာဇာတ်ထက်
နှစ်ဆ၊ သုံးဆမျှ ပိုသည်။ သို့ကြောင့်
လည်း ကိုယ့်နေရာ၊ သူ့နေရာ၊ နယ်ကန်

သလိုဖြစ်သွား၍ ဗလာဇာတ်များ ကိုယ့် နေရာ၊ ကိုယ့်ဒေသမှာ တောက်စားခွင့် ရကြသည်ပဲ ဖြစ်သည်။

သည်တုန်းက ကျွန်တော် အသက် ၂၀ပင် မပြည့်သေး။ အိမ် ထောင်သည်လည်း မဖြစ်သေး၍ အရပ် ထဲရော ဇာတ်ထဲမှာပါ မျက်နှာပွင့်သည်။ ဇာတ်ဆရာအိမ်ညှော်ခန်းမှာ ကျွန်တော် ဇာတ်ပုံတွေက များသည်။ ဤသည် ကား လွန်ခဲ့သောနှစ် ၃၀ကျော်ကာလ၊ ကျွန်တော်ငယ်ရွယ်စဉ် စန်းတက်နေ တုန်းက ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်စန်းက ၁၀နှစ်မျှလောက်ပင် ခံသည်။ ငယ်ရွယ် နှုမ့်သော မင်းသားလေးများ အစားထိုး ဝင်ရောက်လာသည်။ ကျွန်တော် အသက် ၃၀ ဝန်းကျင်မှာပင် နောက် ပိုင်းမင်းသားဘဝကို ရောက်သွားသည်။ ဝါသနာကို မစွန့်လွှတ်နိုင်တော့လည်း အသက် ၅၀အထိ ကဖြစ်၊ ဆိုဖြစ်ခဲ့ သည်။ သည်နောက်တွင်တော့ သမီးက တား၊ သားက ကန်ကွက်၊ ဇနီးက မကြိုက်ဆိုတော့လည်း နောက်ပိုင်း မင်းသားဘဝကိုပင် ကျွန်တော် ဆက် မကဖြစ်တော့။ အိမ်အလုပ်ကိုပင် လို သည့်နေရာဝင်လုပ်ရသည်။ အိမ်မှာက ဘော်ကြယ်ထိုးလုပ်ငန်းရှိသည်။ မင်း သား တောင်ရည် မင်းသမီး ခေါင်းပေါင်း ပါဝါကအစ အပ်ထည်ရသည်။

ကျွန်တော်က ယန်းဒီဇိုင်းပုံစံထုတ် ရသည်။ သမီးနှင့် သားကို ပုံကူးဆွဲခိုင်း ရသည်။ ဇနီးက ဘော်ကြယ်အကြီး အသေး၊ အရောင်၊ ဘယ်အပ်ထည် ဘယ်သို့ ထိုးဆိုတာ ကြီးကြပ်ရသည်။ အိမ်မှာက မိသားစုမပါ တစ်နေ့ လုပ် သား လေးငါးယောက်တော့ ရှိသည်။ အပ်ထည်များသည်အခါ၊ လောသည် အခါမှ မိသားစု ဝင်ရပိုင်းရသည်။ သာမန်နေတွေမှာက ကျွန်တော်တို့

လင်မယားဝင်ပါစရာ မလို။ သို့ကြောင့် လည်း အိမ်မှာက ကျွန်တော် လူပို။ တစ်နေ့ ဇာတ်ဆရာ ဦးအောင် ကြီးတို့သားအဖ တောင်ရည်များ လာ အပ်သည်။ ယခင်ရှိပြီး ဒီဇိုင်းများကို မကြိုက်၊ အသစ်ထွင်ပေးရန် အပူကပ် သည်။ ဒီဇိုင်းအကြမ်း သုံးလေးမျိုးဆွဲပြ ပြီးမှ တစ်မျိုးကို အပ်နံ့သည်။ သူ့ဇာတ် မှာက နောက်ပိုင်း မင်းသားကြီး မထား သူကိုယ်တိုင်ဝင်ကသည်။ သူ မအား လပ်သည့်အခါ ဘောက်သမားရှာ၍ ချီ ကောက် အစားထိုးသည်။ ဤသည်က လည်း အမြဲတမ်းတော့ အဆင်မပြေ။ မင်းသားကြီးထဲမှာ ဘောက်သမား ရှား သည်။ ကျွန်တော်ကတော့ မည်သည့် ဇာတ်မှ မကသူမို့ သူက မျက်စိကျနေ သည်။

သူက သည်နှစ်ထဲမှာ ကျန်းမာ ရေး သိပ်မကောင်း။ ခရီးလည်း သိပ် မထွက်နိုင်၍ သူ လိုအပ်သည့်အခါ လိုက်ကပေးဖို့ အကူအညီတောင်းသည်။ ကျွန်တော်က အိမ်မှာလည်း မယ်မယ် ရရ လုပ်အားမလို။ သူ့ကျေးဇူးနှင့် လည်း မကင်းခဲ့သူမို့ အားရင် အားသလို ကူညီပါမည်ဟု ကတိပေးထားခဲ့သည်။ ထိုကတိစကားအရင် ကျွန်တော် ကုန်းသာရွာတရားပွဲမှာ သွားကရန် ဖြစ် လာသည်။

(၂)

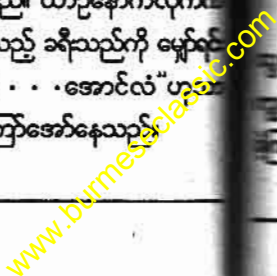
ဇာတ်တစ်ဖွဲ့လုံးက မနက်စော စော ရွာကို သွားနှင့်သည်။ ဇာတ်ကား နှင့် မလိုက်ဖြစ်သော ကျွန်တော်က ကိုယ့်အစီအစဉ်နှင့် ကိုယ်လိုက်ရသည်။ သည်ရွာက ကျွန်တော်နှင့် မစိမ်းပါ။ ကျွန်တော်ခေါင်းဆောင်မင်းသားဘဝနှင့် လေးငါးနှစ်ဆက်တိုက် ကခဲ့ဖူးသည်။ မင်းသားကြီးဘဝနှင့်လည်း သုံးလေး ကြိမ်ထက်မနည်း ကခဲ့ဖူးသည့်ရွာ။

သက်တူရွယ်တူ ရွာသားအချို့နှင့်ပင် ကျွန်တော် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေပေပြီ။

သည်ရွာသွားဖို့က ကားတစ်ထပ် ခြေကျင်တစ်ဝက်သွားရသည်။ ပြည် အောင်လံ၊ ဝက်ထီးကန်၊ မန္တလေး အလျဉ်းသင့်သည် ကားစီး၍ ထမ်း ပေါက်ရွာထိပ်မှာ ဆင်း၊ ခြေကျင်ခရီးကြီး ထန်းပေါက်၊ ငါးရွာ၊ ပေါက်တော၊ လင်း ပဲလှ၊ မင်းသာကြမ်း၊ သဲကုန်းရွာတို့သို့ ဘေးမြောင်းဘောင်အတိုင်း သွားရသည်။ ပုံပန်းအားဖြင့် နှစ်နာရီပျော့ပျော့လျှောက် လျှင် ရောက်သည်။

ညနေ နေဝင်ဖျိုးပျ ပြန် လောက် ထန်းပေါက်ရွာထိပ်ကို ကျွန် တော်ရောက်နေခဲ့လျှင် မဆိုလှ။ မထွက်ခင်အချိန် တစ်နာရီနီးပါး ဝေး ရောက်နိုင်သည်ဟူသော အတွေ့ကြုံ အိမ်မှ အေးအေးဆေးဆေး ထွက်လာ သည်။ အဝေးပြေးကွင်းထဲ ကျွန်တော် ရောက်တော့ ညနေ ပြန်ရိတ်တိုင်း ပြီး၊ အောင်လံ ခိုင်နာက လူတင်နေဆဲ မို့ ခပ်သုတ်သုတ်ပင် ကားပေါ် တင် လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း ကား မထွက်။

ဂုနာရီထိုးခါနီးမှ ကားက ဂိတ်ထဲ မှ ထွက်သည်။ ဂိတ်ကြီးဝန်းထွက်ပေါ် အပြင်ဘက်၌ ကားက လူခဏစောင့် တင်သည်။ စပယ်ယာက သုံးဘီးကား ဂိတ်ခရီးသည် သွားရှာသည်။ ခရီးသည် သုံးလေးဦးရမှ ကားက ထွက်သည်။ သိပ်မကြာလိုက်။ လမ်းသစ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ် လမ်းဆုံရာကွေ့၌ ကားက ရပ်ပြန် သည်။ ယာဉ်မောင်းက စက်ရပ်ပြီး ခေါင်းခန်းမှ ဆင်းကာ ကွမ်းယာဆိုင် သွားထိုင်သည်။ ယာဉ်နောက်လိုက်က မလာသေးသည့် ခရီးသည်ကို မျှော်ရင် “အောင်လံ . . . အောင်လံ” ဟုသံ တကြော်ကြော်အော်နေသည်။

ပြည် အထူးထုတ်

ကျွန်တော်က ခြေလှမ်းအနည်းငယ်
 သွက်သွက်လှမ်းလှိုက်တော့
 သူတို့နှင့်ပေးငါးလှမ်းအာဏာ
 ရောက်သွားသည်။
 ကျွန်တော်ခြေသံ ကြားသွားပုံရသည်။
 ရပ်စောင့်ရင်း ကျွန်တော်ကို
 လှည့်ကြည့်သည်။
 သူတို့အသံ ရွာသားမဟုတ်။
 လူစိမ်းဖြစ်နေ၍ ရိုးတိုးရှုန်းတန်း
 ဖြစ်သွားဟန်ရှိသည်။
 ချက်ချင်း မျက်နှာလှဲကာ
 လှမ်းဆက်လျှောက်သည်။

(၃)

လမ်းသစ်ထိပ်မှာ ခရီးသည်
 ထပ်ရသည်။ ယာဉ်နောက်
 “သွားကြမယ် ဆရာရေ” ဟု
 အော်သံ ကြားလိုက်မှ ယာဉ်
 ထလာသည်။ ဘေးလက်ဖက်
 ခရီးသည်အချို့လည်း ကား
 တက်လာသည်။ နောက်ခန်းစီး
 ထလာသည်။ ကားဘီး စလှိမ်တော့
 နောက်လိုက်က ကားခများ
 တောင်းသည်။ ကျွန်တော်က
 ပေါက် ဟိုဘက်ထိပ်မြောင်း
 ဟု ပြောကာ ကားခပေးလိုက်
 သည်။

ထန်းပေါက်ရွာ မြောင်းဘောင်
 ကားရပ်တော့ အတော်လေး
 နေပြီ။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ခရီး
 လေးငါးဦးလည်း ကားပေါ်မှ ဆင်း
 သည်။ ကျွန်တော်က သူတို့ကို
 မဆင်မနေတော့။ ခပ်သုတ်သုတ်ပင်
 မြောင်းဘောင်အတိုင်း လျှောက်လိုက်
 သည်။ မြောင်းဘောင် ဘယ်ဘက်ခြမ်း
 လယ်ကွင်းပြင်များမှာ အမှောင်
 ဖုံးဝယ် ဝိုးတဝါး။ ညာဘက်ခြမ်းက
 သစ်သော်လည်း မီးအလင်းရောင် မမြင်
 အိမ်ရာဝင်ကြပြီထင်သည်။

ထန်းပေါက်ရွာနှင့် ငါးရွာထိပ်
 အရောက်တွင် ကျွန်တော်ရှေ့ မြောင်း
 ဘောင်ပေါ်၌ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်
 လေးတစ်ဦး ရှေ့က သွားနေသည်ကို
 ထိုင်လိုက်ရသည်။ အချို့သမီးက ပစ္စည်း
 သည် လက်ဆွဲခြင်းကို ရွက်လျက်
 ဘေးမှ ကလေးမလေးကို လက်ဆွဲပြီး
 လျှောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

သည်နှစ်ယောက်က ငါးရွာထဲမှ
 သွက်လာသည်လား။ ဒါမှမဟုတ်
 ကျွန်တော်နှင့် တစ်ကားတည်း စီးလာ
 ကြသူများလားတော့ သတိမထားမိ။

မြောင်းဘောင်ပေါ်မှာတော့ သူတို့ နှစ်
 ယောက်နှင့် ကျွန်တော်ပဲ ခရီးသွားရှိ
 သည်။ မြောင်းဘောင်နှင့် ဝါးသုံးလေး
 ရိုက်အကွာမှာတော့ အလင်းရောင်မရှိ
 သော အိမ်များအချို့ အမှောင်ထုအတွင်း
 ဝယ် ငြိမ်သက်နေသည်။

ကျွန်တော်က ခြေလှမ်းအနည်း
 ငယ် သွက်သွက်လှမ်းလှိုက်တော့ သူတို့
 နှင့် လေးငါးလှမ်းအကွာရောက်သွား
 သည်။ ကျွန်တော်ခြေသံ ကြားသွားပုံရ
 သည်။ ရပ်စောင့်ရင်း ကျွန်တော်ကို
 လှည့်ကြည့်သည်။ သူတို့အသံ ရွာသား
 မဟုတ်။ လူစိမ်းဖြစ်နေ၍ ရိုးတိုးရှုန်းတန်း
 ဖြစ်သွားဟန်ရှိသည်။ ချက်ချင်း မျက်နှာ
 လှဲကာ လမ်းဆက်လျှောက်သည်။

အချိန်က ညအချိန်။ နေရာက
 လူသူကင်းမဲ့သည့် နေရာ။ တွေ့ဆုံနေရ
 သူက အသံအကျွမ်းမဟုတ်။ သူစိမ်း
 ယောက်ျားသားဖြစ်နေ၍ သူတို့
 မိန်းမသားအနေဖြင့် စိုးရိမ်စိတ်တော့
 ဝင်မိပေလိမ့်မည်။ သူတို့ စိုးရိမ်ကြောင့်
 ကြမူ မဖြစ်စေရန် ကျွန်တော်ကပဲ
 စကား စပြောရသည်။

“ကျွန်တော်က ကုန်းသာရွာကို
 သွားမှာပါ။ ခင်ဗျားတို့ရော ဘယ်ရွာ
 အထိ သွားကြမှာလဲ”

“ဪ...ရှင်က ကုန်းသာရွာ
 အထိ သွားရမှာကိုး။ အဲဒီမှာ ဗလာပွဲ
 ဝင်နေတယ်ရှင်”

သူမက အံ့ဩသော လေသံဖြင့်
 ပြောပြီး သူတို့သွားမည့် ရွာကိုတော့
 မပြောဘဲ ထားသည်။ သူ့လေသံက
 ကျွန်တော်အား စိုးရိမ်ထိတ်လန့်သည့်
 ဟန်မရှိ။ ပကတိ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်
 ပင်။

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ။ ကျွန်တော်က
 အဲဒီဇာတ်အဖွဲ့ကပါ။ အဲဒီဇာတ်မှာ
 ကျွန်တော်က နောက်ပိုင်းမင်းသားကြီး
 ဖြစ်ပါတယ်”

ကျွန်တော်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
 မင်းသားတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ပြောတော့
 သူ့ထံမှ ရယ်သံလွင်လွင်လေး ကြား
 လိုက်ရသည်။

“ဟုတ်ပါတော်။ ဒါကြောင့်လည်း
 ရှင်ကို မြင်ဖူးပါတယ်လို့ ကျွန်မ တွေး
 နေမိတာ”

သည်သို့ဖြင့် သူနှင့် ကျွန်တော်
 ခရီးသွားရင်း စကားပြောဖော်ဖြစ်သွား
 သည်။ သို့သော်လည်း စကားကိုတော့
 ချိန်ချိန်ဆဆနှင့်ပဲ ပြောရသည်။ တတ်
 သမားမို့ ကရားရေလွတ် ပြောလိုက်တဲ့
 စကားက နားကို ငြီးရော အဖြစ်မခံနိုင်။
 သူကတော့ ကျွန်တော်နယ်မဟုတ်။

ခုပင်၊ ခုကွန်သည် သူ့မိန်းမောကံကား
သားဆိုသည်ကိုပင် မေ့လျော့သွားပုံရ
သည်။ တရင်းတနီးပင် စကားဖောင်ပွဲ
နေသည်။

သူ့စကားထဲတွင် ကျွန်တော်
ခေါင်းဆောင်မင်းသားကဲ့သို့သည်ကို သူ
ကလေးဘဝကပင် ကြည့်ခဲ့ဖူးကြောင်း
နောက်ပိုင်းမင်းသားဘဝနှင့် ကဲ့သို့သည်
ဇာတ်ထုပ်များလည်း ကြည့်ဖူးကြောင်း
သူ့အကြိုက်ဆုံး ကျွန်တော်ကသည်
ဥက္ကဋ္ဌသေန၊ မင်းကုသ၊ လက်ဝဲသန္ဓေတို့
ကိုတော့ အခုထိ စွဲနေမိကြောင်း ပြော
သည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဇာတ်ပြိုင်မင်းသား
များအကြောင်းလည်း ပြောသည်။

သည်နားတစ်ဝိုက် ရွာနီးချုပ်စပ်
ဗလာပွဲမှန်သမျှ မလွတ်တမ်းကြည့်ဖြစ်
သည့် ပွဲကြိုက်သူဖြစ်ကြောင်း အားပါး
တရ သူက ပြောသည်။ သူ့စကားအဆုံး
တွင် “သည်ညရော ပွဲကြည့်ဖြစ်ဦး
မလား” ဟု ကျွန်တော်က မေးလိုက်
သည်။ သူထံမှ စကားသံက ချက်ချင်း
တုံ့ပြန်မှုမရှိဘဲ ငြိမ်ဆိတ်နေသည်။ ခဏ
အကြာတွင် သူထံမှ စကားသံထွက်
ပေါ်လာသည်။

“ကျွန်မ မကြည့်ဖြစ်တော့ပါဘူး
ရှင်၊ ပွဲမကြည့်ဖြစ်တာလည်း ဒီနှစ်နဲ့
ဆိုရင် ရှိသွားပါပြီ”

သူ့လေသံက လေးတွဲတွဲနှင့်
စိတ်မကောင်းသည့် အသံဖြစ်နေသည်။
ဘာကြောင့် မကြည့်ဖြစ်တော့တာလဲ
ဟု မေးချင်သည်။ သို့သော်လည်း
ကျွန်တော်မေးရန် မသင့်ဟု တွေးကာ
နှုတ်ဆိတ်နေဖြစ်သည်။

“ဟော... ကျွန်မတို့နေတဲ့ နေရာ
ရောက်နေပြီ။ သွားတော့မယ်နော်”

ရုတ်တရက် ပြောလည်းပြော၊
မြောင်းဘောင် ဘယ်ဘက်အခြမ်းသို့
ဆင်းသွားသည်။ အခု ဘယ်ရွာနား

ရောက်နေပြီလဲဆိုတာ ကျွန်တော် မသိ။
သူတို့ ဘယ်ရွာကလဲ ဆိုတာကိုလည်း
မမေးဖြစ်လိုက်။ လှမ်းအော်မေးရ
ကောင်းမလားဟု တွေးမိသည်။ သို့
သော်လည်း မမေးသင့်ဟု တွက်ကာ
ကိုယ့်လမ်းကိုယ် ဆက်လျှောက်ရ
သည်။

မြောင်းဘောင်ဘေး ဝဲယာမှာ
အမှောင်ထုက ကြီးမားနေသည်။ မြောင်း
ဘောင် မြေသားလမ်းက မှန်ဝဲဝဲ။ ရှေ့
ဝါးတစ်ရိုက်ခန့်လောက်သာ မျက်လုံး
က မြင်ရသည်။ လမ်းကို မှန်းလျှောက်
နေရင်းမှ ကျွန်တော်အိတ်ထဲတွင် ခရီး
ဆောင် လက်နှိပ်ဓာတ်မီး အသေးလေး
ပါလာသည်ကို သတိရတော့သည်။
ကျွန်တော် လက်နှိပ်ဓာတ်မီး နှိုက်နေ
စဉ်မှာပင် တီးဝိုင်းသံက ပျံ့လွင့်လာ

သည်။ အသံကြားရာသို့ လှမ်းကြည့်
လိုက်တော့ ပွဲခင်းဆီမှ အလင်း
ကိုပါ တွေ့နေရသည်။ မကြာခင်
ပွဲရှိရာ ရောက်တော့မည်မို့ ကျွန်တော်
ဝမ်းသာသွားရသည်။

ရွာထိပ်နားဆီက နွေးတစ်
ဟောင်သံကို အဆက်မပြတ် ကြား
ဆဲမှာပင် သီချင်းသံ ပြီးဆုံးသွား
ဝေဝေခနဲ ပရိသတ်အားပေးသံနှင့်
လက်ခုပ်သံ၊ လက်ခေါက်မှုတ်သံတို့
နွေးဟောင်းသံကို ဖုံးလွှမ်းသွား
ကျွန်တော်တစ်ကိုယ်လုံးမှာတော့
များဖြင့် ရွံ့ရှံ့စိုလျက်ရှိသည်။

(၄)

ဇာတ်စင်နောက်ခန်းထဲအရောက်
တွင် လူရွှင်တော် နင်းပွင့်က ဝမ်း
အားရ လာနှုတ်ဆက်သည်။ ကျွန်တော်
နေရာမည့် ဇာတ်ဆရာအခန်းကိုလည်း
သူပဲ လိုက်ပို့ပေးသည်။ ကျွန်တော်
ချီး အဝတ်အစားလဲပို့လည်း သူပဲ
ပေးသည်။ ရေကို အားရပါးရချီးလှို
တော့မှ လူက ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွား
သည်။ ကျွန်တော် အဝတ်အစား
ဝတ်နေခိုက်မှာပင် နင်းပွင့်က ရေ
ကြမ်း ဓာတ်ဘူးကြီးတစ်လုံးနှင့် လက်
ဖက်ရည် မတ်ခွက်တစ်ခွက်လာပို့သည်။

သည်ည နောက်ပိုင်း ဘာ
ကြေညာထားလဲဟု မေးတော့ မိမိသား
ဟု နင်းပွင့်က ဖြေသည်။ မကြာခင်
လေးကမု တွေ့ဆုံခဲ့ရသည့် လမ်းသွား
ဖော် အမည်မသိ ပွဲကြိုက်သူ အနံ့
သမီး၏ အကြိုက် ဇာတ်ထုပ်ဖြစ်နေ
သည်။ သူသည် ညပွဲမလာဖြစ်သည်ကို
တော့ သိပါသည်။ သို့သော်လည်း သူ
ကို ကျွန်တော် ကသည်အား မြင်စေချင်
သည့် ဆန္ဒတော့ ဖြစ်နေမိသည်။

နောက်ပိုင်း သိမ်းအပြီး စင်ခပ်မှ
ဆင်းရဲရှိသေး ကိုထွန်ကြည့်ကာ လာ

အိမ်ပြည် အထူးထုတ်

ဆက်သည်။ နံနက် အဆာပြော အတွက် ခေါ်နေ၍ မိတ်ကပ်ဖျက်၊ အသစ်အသစ် အမြန်လုပ်ပြီး နင်းပွင့်နှင့် သူ့အိမ်လိုက်သွားရသည်။ သူ့အောက်တော့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပြီး မိတ်ဆွေသုံးလေးဦးလည်း ရေခန်းမှာ ထိုင်နေသည်။

“လာဗျ ကိုမင်းသား၊ ခေါင်းရင်း ခပ်ကြာ” ဟု တစ်ဦးက ဖိတ်ခေါ်သည်။ “ဦးကတော့...”

“ကိုမင်းသားတို့ကတော့ ပါရမီ ဆင်းပါဗျ။ ဟိုတုန်းကလိုပဲ အသံ၊ မပြောင်းဘူး။ ကျုပ်တို့တွေနဲ့တော့ နှစ်ခုပဲ”

ဟု ဆီးပြီး ချီးမွမ်းသည်။

“ကျုပ်တို့က ဟိုတုန်းကလို ပွဲ ချေဆုံးက မဟုတ်တော့ဘူးဗျ။ ဆက်ပိုင်းထွက်တော့ ကိုမင်းသား ဆက်ကို ကျက်မိတယ်။ ဒါနဲ့ မရိုးမရွ ဖြစ်ပြီး ‘ဟဲ့ - မိတွေ ဒါ တို့မင်းသားကြီး ဆယ်’ လို့ ကျုပ်က ပြောတော့ ကျုပ် နီးမက လက်မခံဘူး။”

“ကိုမင်းသား ဦးအသံနဲ့တော့ တူတယ်မဟုတ် ဆက်ဘူး။ ကိုမင်းသားက မကတာ ကြည့် သူ တကယ်ပါလာရင် ကိုလေး နှုန်းကြည့်ဆီ မလာဘဲ နေပါ့မလား ဆက်” လို့ ကျုပ် အပြောခံရတယ်ဗျ”

ဟု ကိုအောင်သိန်းက ပြော သည်။ သူတို့တွေ ကျွန်တော်ကို ဆယ်ယောဇဉ်ကြီးကြသည့်အတွက် အား စရာသည်။ ယခုတစ်ခေါက်က ဒါတိုင်း ဆယ် ဇာတ်ကားဖြင့် ပါလာခြင်းမဟုတ် ခဲ ကိုယ်အစီအစဉ်နှင့် ကိုယ်လာရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ညက စတိတ်ရိုးတစ်ဝက် ချိန်မှ ပွဲရုံကို ရောက်ကြောင်း၊ ငါးရွာ ဆိပ်နားမှာ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် ကလေးမလေးတစ်ဦးတွေ့ပြီး မိတ်ဆွေ

ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ပွဲဝါသနာအိုးမို့ စကား ပြောလို့ အဆင်ပြေကြောင်း၊ သည်ရွာ မရောက်ခင် တစ်ရွာလောက်မှာ လမ်း ခွဲခဲ့ကြောင်း၊ နာမည်နှင့် ရွာကိုတော့ မမေးလိုက်မိကြောင်း၊ ပြောပြတော့ သူတို့အားလုံး အံ့အားသင့်ဟန်ဖြစ် သွားကြသည်။

“ဟာ...ကိုမင်းသားရယ်... မထိတ်သာ မလန့်သာ ရှိလိုက်တာဗျာ။ ဟိုဘက်ရွာက ပွဲကြိုက်ခင် သန်းကြင် တို့ သားအမိနဲ့မှ ဆင်ဖျားက တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင် ကြုံခဲ့ရတယ်လို့”

ဟု ကိုထွန်းကြည်က စိုးရိမ်သည့် လေသံဖြင့် ပြောသည်။

သည်တော့လည်း ကျွန်တော်က သန်းကြင်ဆိုသော အမျိုးသမီးအကြောင်း ကို မေးရသည်။

“သန်းကြင်ဆိုတာ အနောက် ဘက်ရွာက မိန်းကလေးဗျ။ သူက ဇာတ်တို့ ဆိုင်းတို့ဆိုရင် သိပ်မက်တဲ့ သူဗျ။ ကျုပ်တို့ထက်ကို သူက ပိုတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၅နှစ်လောက်က သူတို့ရွာမှာ စုပေါင်းရှင်ပြုအလှူလုပ်တယ်။ အဲဒီမှာ ဇာတ်ရော ဆိုင်းပါ ပါတယ်။ သူ့ရွာမှာ လုပ်တဲ့ ပွဲဆိုတော့ သူ ဘယ်အလွတ်ခံ ချင်မှာလဲဗျာ။ ဒါနဲ့ မကွေးက နေပြီး ပွဲကြည့်ဖို့ ပြန်လာကြတာ။ သူတို့သား အမိ မကွေးကားပေါက် ဆင်းပြီး ကား နောက်ဘက် ပတ်အထွက်မှာ မျက်နှာ ချင်းဆိုင် မောင်းလာတဲ့ ကားနဲ့ ရုတ် တရက် ဝင်တိုက်ခံရတာ နေရာတင်ပဲ ပွဲချင်းပြီးသွားတယ်လေ”

ဟု ကိုထွန်းကြည်က ပြောသည်။ ကိုအောင်သိန်းက ဆက်ပြီး ဝင်ပြော သည်။

“ကားတိုက်ပြီး သေကြတာ ဆို တော့လည်း အစိမ်းသေပဲဗျာ။ ဘယ်လာ ချက်ချင်းကျွတ်ပါလဲ။ အခုပဲ ၅နှစ်နီးပါး

ရှိနေပြီ။ ကိုမင်းသားလာတဲ့ မြောင်း ဘောင်ပေါ်မှာ မိုးချုပ်ရင် သူတို့သားအမိ ကို မြင်ကြသတဲ့ဗျာ”

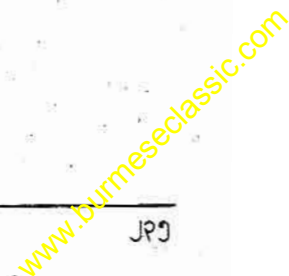
ဟု ဆိုသည်။

သန်းကြင်ဆိုသည့် မိန်းကလေး သားအမိရဲ့ ဘဝကို ကြားရသည်မှာ ရင်နှင့်စဖွယ်ဖြစ်သည်။ သူတို့နှင့် တွေ့ ခဲ့စဉ်က သူ့အမည် သူ့ရွာကို ကျွန်တော် မမေးမိ။ သူက ပွဲတို့ ဆိုင်းတို့ သိပ် ကြိုက်သည်။ ယခုတော့လည်း မကြည့် ဖြစ်သည်မှာ ၅နှစ်ခန့်ရှိသွားပါပြီဆိုသည် ကိုလည်း ဘာကြောင့် ပွဲမကြည့်ဖြစ် တော့တာလဲဟူသော မေးခွန်းကို မမေး ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ တော်သေးသည်ဟု ထင် သည်။

အကယ်၍ ကျွန်တော် မေးဖြစ် ခဲ့သည်ရှိသော် သူ မည်လိုဖြေလေမည် နည်း။ သူက “ကျွန်မ ပွဲမကြည့်ဖြစ် တော့တာက လွန်ခဲ့တဲ့ ၅နှစ်လောက် က သားအမိနှစ်ယောက်စလုံး ကား တိုက်ခံခဲ့ရလို့ပေါ့ရှင်” လို့ပင် ဖြေလိမ့် မည်ဟု ထင်သည်။ ညက သူတို့သား အမိနှစ်ယောက်နှင့်အတူ မြောင်းဘောင် လမ်း အမှောင်တွင်းဝယ် ၂နာရီနီးပါးမျှ စကားပြောရင်း လျှောက်ခဲ့ရသည့်အဖြစ် မှာ ပြန်စဉ်းစားရင်တော့လည်း ကျော ချင်းစရာပင်ဖြစ်သည်။

* * *

မောင်ဆွေစကား

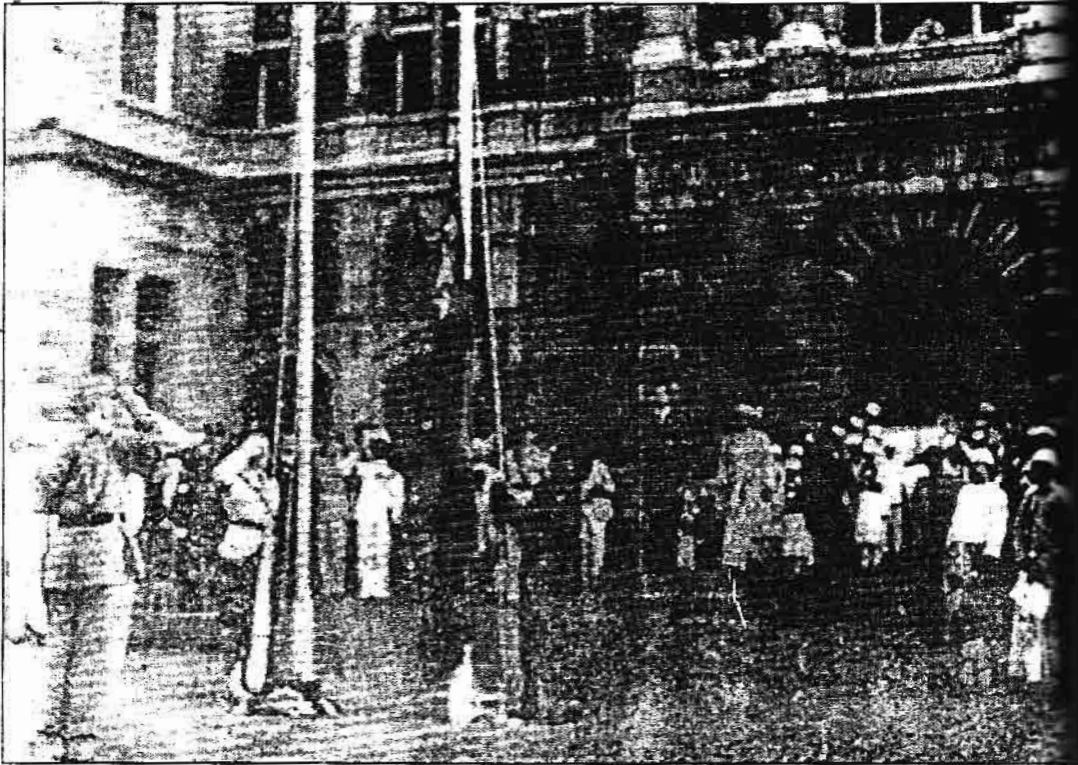

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ

မြန်မာနိုင်ငံနှင့် (၇) နေ့သားသမီးများအတွက်

အဟောပဒေသာ

■ အောင်ကောင်းမြ (သာကေတ) ■

မြန်မာကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၄ခုနှစ်သည် (၁၆-၄-၂၀၁၃) နောင်တန်းခူးလဆန်း ၆ရက်တွင် ကုန်ဆုံးသည်။ (၁၇-၄-၂၀၁၃) ဦးတန်းခူးလဆန်း ၇ရက်၊ ဗုဒ္ဓပူးနေ့သည် မြန်မာနှစ်ဆန်း ၁ရက်ဖြစ်ပြီး ၁၃၇၅ခုနှစ်အစဟု သတ်မှတ်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုနှစ်ဆန်း ၁ရက်မှ လာမည့် ၂၀၁၄ ဧပြီလ ၁၆ရက်နေ့အထိ ၁၃၇၅ တစ်နှစ်တာကာလဖြစ်သည်။

ထိုတစ်နှစ်တာကာလသည် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး စသည့် အခြေအနေများနှင့် ဂုဏ်သားသမီးတို့၏ ကံဇာတာ အဟောပဒေသာ အကျဉ်းကို မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်နည်းပညာဖြင့် တွက်ချက်

ဟောပြောပေးလိုက်ပါသည်။ မည်သည့်ပညာရပ်၊ အကြောင်းအရာမဆို အဆိုးနှင့် အကောင်း ဇွန်တွဲလျက်ရှိပါသည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် မဟာဘုတ်နှင့် ဆန်းကျမ်းပညာကို အခြေခံ ရေးသားတင်ပြပါမည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကံဇာတာတွက်လိုပါက လွတ်လပ်ရေးဇာတာ၊ မဟာဘုတ်နှင့် ညှိနှိုင်းတွက်ရမည်ဟု လောကီပညာရှင် ဆရာကြီးမှ မိန့်ဆိုထားပါသည်။ မဟာဘုတ် ပါရဂူဆရာကြီး(ဦးကြာမြင့်)၊ ဆန်းကျမ်းပညာရှင် ဝေယျသိဒ္ဓိ ဆရာကြီး ဦးစိုးမင်းတို့၏ ကျမ်းများကို ဝိုင်းကြိုက်ကား တွက်ထားပါသည်။

ဤနှစ်တွင် မြန်မာပြည် ၅စားနံ့အခြေအနေမဆိုးပါ။

www.burmeseclassic.com

မဟာဘုတ်နှစ်ခုစလုံးတွင် ကြာသပတေးနံ့ ကောင်းနေသည်။ မြန်မာပြည်သူပြည်သားများ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာမည်။ နိုင်ငံကောင်းမည်။ လယ်မြေကိစ္စများ အဆင်ပြေလာမည်။ ပညာရေးကဏ္ဍ အောင်မြင်တိုးတက်လာမည်။ မြေဈေးနှုန်းတက်လာမည်။ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာရေးအခြေအနေများ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာမည်။ ရဟန်းပညာရှိ လူပညာရှိများ နေရာရထာလိမ့်မည်။

တနင်္လာနံ့(ငွေ ကား၊ ကျောက်၊ ငါး၊ ကုမ္ပဏီ၊ ကြေး၊ ခဲ၊ ကြံ စသည်)ပစ္စည်းများ ဈေးကောင်းလာမည်။ ပြည်သူ့ပြည်သားများ ဝင်ငွေတိုးတက်လာမည်။ ကားစီးရေ များပြားလာပြီး ကားလုပ်ငန်း တည်ငြိမ် ဈေးပုံမှန်ဖြစ်လာမည်။ ဘဏ်လုပ်ငန်းများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာမည်။ ကုန်သည်၊ ကုသန်းရောင်းဝယ်ရေး ပြည်ပမှ ငွေရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုများ ရောက်ရှိလာမည်။ အခြေအနေကောင်းလာမည်။

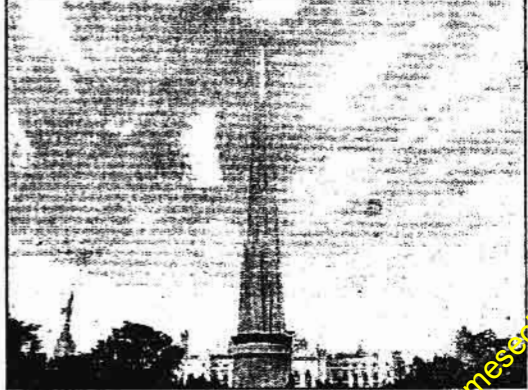
အဓိက ဆိုးနေသည်မှာ “အင်္ဂါနံ့-၃”ဖြစ်သည်။ မဟာဘုတ်နှစ်ခုစလုံးတွင် အင်္ဂါနံ့ အောက်တန်းရောက်နေသည်။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂါနံ့ပြုတ်ပရိယာယ်၊ အင်္ဂါနံ့ပစ္စည်း၊ အင်္ဂါသားသမီး၊ အင်္ဂါနံ့အမည်များ အခြေအနေမကောင်းပါ။ စက်ရုံများ ဖွင့်လိုက်ပိတ်လိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်အောက်ငယ်သားများ ဆန္ဒထုတ်ဖော်ခြင်း၊ စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်းများ ကျဆင်းခြင်း၊ အင်္ဂါနံ့ပစ္စည်း ရှားပါးပြတ်လပ်ခြင်း၊ ဈေးအတက်အကျမမှန်ခြင်း သေည့်တို့ ကြုံတွေ့ရမည်။

အင်္ဂါသားသမီး ကျန်းမာရေးညံ့မည်။ အင်္ဂါပြုတ်သည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးပြုတ်လည်းဖြစ်၍ စိုက်ပျိုးသီးနှံများ

ပျက်စီးမှု ကြုံတွေ့တတ်သည်။ ဈေးနှုန်းကျခြင်း၊ တက်ခြင်း နှစ်မျိုးဖြစ်နေသောကြောင့် နှစ်၏ အစပိုင်း လေးလဖြစ်သော တန်ခူး၊ ကဆုန်၊ နယုန်၊ ဝါဆို စသည့်လများတွင် ဈေးတက်၍ ဝါခေါင်၊ တော်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလတို့တွင် ဈေးကျခြင်း၊ နတ်တော်လမှ တပေါင်းလအထိ ဈေးတည်ငြိမ်ခြင်းတို့ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ စက်ဘက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များ အရပ်ဘက်သို့ ပြောင်းလာခြင်း၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ စိတ်ဝင်စားလာခြင်းတို့ ဖြစ်မည်။

ဒုတိယညံ့သောဂြိုဟ်မှာ သောကြာဂြိုဟ်(၆)ဖြစ်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် သောကြာဂြိုဟ်ပရိယာယ်(စကား၊ ခရီး)နှင့် သောကြာနံ့ပစ္စည်း၊ ဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလာရေးကိစ္စ အခြေအနေမတည်ငြိမ်၊ လုပ်ငန်းမအောင်မြင်၊ အပြင်အဆိုင်အတိုက်အခံကိစ္စများ ကြုံတွေ့လာမည်။ သောကြာဂြိုဟ်အပြင် ဆန်ကျင်ကြီးဖြစ်နေ၍ စာပေကိစ္စ အနုပညာလုပ်ငန်းများ အနှောင့်အယှက် အဟန့်အတားကြုံတွေ့ရမည်။ အဖျော်အပါးခရီးများ၊ အရေးမကြီးသော ခရီးများ မသွားလှာသင့်ပေ။ စကားအပြောအဆိုကိစ္စများ အထူးဆင်ခြင်ရမည်။ တာဝန်ရှိသူ၊ အကြီးအကဲ၊ ဦးစီးခေါင်းဆောင်တို့ စကားများ တတ်သည်။ ကာမဂုဏ် ကိလေသာအပျော်အပါး အရှုပ်အထွေးများလာမည်။ ဖောက်ပြန်သူများ ဒုက္ခအခက်အခဲ ပြဿနာကြုံတွေ့ ကြရမည်။

၁၃၇၅ ခုနှစ် ဖွေးပွားမည့် ကလေးများ မိန်းကလေးဆိုပါက ဖခင်ဆွေမျိုး၊ ယောက်ျားလေးဆိုပါက မိခင်ဆွေမျိုးအား စတိသဘော ရောင်းထားပါ။ မရောင်းပါက မိဘနှင့် ခွဲခွာနေရတတ်သည်။ စနေနံ့နှင့် ပတ်သက်၍ အကောင်းအဆိုး ခွန်တွဲနေသည်။ စနေဂြိုဟ်သည် နိုင်ငံရေးပြုတ်လည်း ဖြစ်သည်။ မြန်မာနှင့် နိုင်ငံခြား ဆက်ဆံရေး ရာနှုန်းပြည့်မဟုတ်သော်လည်း ၅၀ရာခိုင်နှုန်း အဆင်ပြေလာမည်။ စနေ+ကြာ သပတေး(ဓမ္မာ)ရန်ဘက်မိသောကြောင့် လူမျိုးခြားနှင့် မင်းစိုး

ရာဇာတွေ၊ မြန်မာပြည်နှင့် နိုင်ငံခြား ရာနှုန်းပြည့် ချစ်ကြည် ရင်းနှီးမှု မရသေး။ သူတို့ပြောသော စကား၊ ကတိ၊ စာချုပ်၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း လုံးဝ စိတ်မချရသေးပေ။

၁ နွေနှံ - အိမ်အိမ်အဆောက်အအုံ၊ အိမ်ခြံမြေလုပ်ငန်း၊ အလုပ်အကိုင်ဖော်ထုတ်ရရှိမှု၊ ဝန်ထမ်းရေးရာ အုပ်ချုပ်ရေး ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ အကြီးအကဲ၊ အားကစားဆိုင်ရာများ တိုးတက် အောင်မြင်လာမည်။ မြန်မာ့အားကစား အောင်မြင်မှုများ ရရှိ လာမည်။ အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းဆိုင်ရာ တည်ငြိမ်ပြီး တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်း ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိလာမည်။

၄ ဟူးနံကိစ္စ (ရွှေ၊ ရေ၊ ဝါး၊ လျှပ်စစ် စသည်)အခြေ အနေ အကောင်းကြီး မဟုတ်သေးပေ။ ဈေးနှုန်းမတည်မငြိမ် ဖြစ်မည်။ အတက်အကျ မမှန်ဖြစ်နေမည်။ လူမှုရေးလုပ်ငန်း၊ ပရဟိတလုပ်ငန်း၊ အသင်းအဖွဲ့များ ပိုမိုလှုပ်ရှားလာမည်။

အဝဝ အထူးသတိထားရမည့်နှစ်ဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ ဤနှစ်တွင် အငြိမ်မနေရေး လှုပ်ရှားသွားလာ လုပ်ကိုင်နေရမည်။ အပြိုင်အဆိုင် အတိုး အခံကြံတွေပြီး အောင်မြင်မည်။ စီးပွားရေး ဝင်ငွေတိုးတက် မည်။ ယုတ္တရားဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ်ပိုင်း တိုးတက်လာမည်။

ကံ့ကော်ညွန့်၊ ကြံညွန့်၊ ငွေပန်း၊ ကျည်းရွက် (ဘွဲ့ ညွန့် မကြာခဏ လျှော့ပေးပါ။ ကံ့ပွင့်၊ လာဘ်ပွင့် ဂါထာရွတ်ပါ။ ကြေးပုတီး၊ ကြေးဖလား၊ ကြေးစည်း၊ ကြေးမောင် စသည့် ကြေးထည်ပစ္စည်းများကို အဆောင်ပြုပါ။

တနင်္လာသားသမီးများ ဤနှစ်တွင် မမျှော်လင့် ငွေအစုလိုက်ဝင်မည်။ စီးပွားလုပ်ငန်းတိုးတက်လာမည်။ အိမ်ခြံမြေ ကားဝင်မည်။ ထိပေါက်ကိန်းရှိသည်။ လုပ်သမျှ အထင်မည့်နှစ်ဖြစ်သည်။ အချစ်ရေးကိစ္စ အဆင်ပြေမည်။

ရပ်ကွက်လူကြီးများ အပြောင်းအလဲဖြစ်မည်။ လူဝင်မှုကြီးကြပ် ရေး၊ လူမှုဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်ရမည်။

ရာဟူဂျီဟ်နှင့် ၄ ဟူး ဆက်စပ်နေသည်။ ရာဟူဂျီဟ် ဖြစ်သည့် ရွှေလုပ်ငန်း၊ ရေလုပ်ငန်း၊ ယွန်းထည်ပစ္စည်း စသည့် အရောင်းအဝယ် ဈေးနှုန်းတိုးတက်လာမည်။ နေကြတ်၊ လကြတ်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာမည်။ ရာသီဥတုဖောက်ပြန်မှုများ ဖြစ်ပေါ်မည်။ ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်း၊ ရသေ့ရဟန်း၊ ကျေးရွာအချို့ ပျက်စီးမှု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။

အနှစ်ချုပ်ရသော် ဝဲ-ယာ နာမက္ခရတိုင်တွင် ၅ တေး နှင့် အင်္ဂါဂျီဟ် ဆန်ကျင်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာ့စီးပွား ရေးလုပ်ငန်း မှန်းဆသလောက် မတိုးတက်နိုင်သော်လည်း ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးမှု မဖြစ်နိုင်ပါ။ အင်္ဂါကြာသပတေး(စိန်ပန်း) မိတ်ဓာတ်ဖြစ်နေသည်။ မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ အင်္ဂါနံကိစ္စ

လာဘ်ပွင့်၊ စန်းပွင့်နေမည်။

ဘုရားတွင် မွေးနံထောင့်၌ ထီးဖြူလှူပေးပါ။ ထန် ဒါန်း၊ ဓန၊ ဒေါန စသည့် စနေနံတစ်မျိုးမျိုးကို (၁၀)ညွန့်ထူ ပါ။

အင်္ဂါနံသားသမီးများ ကျန်းမာရေး အထူးဂရုပြုရမည့် နှစ်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂါနံပစ္စည်း အစားအစာ၊ နေနံ ဓာတ်တူနံ ဧရာဝတီ၊ အင်္ဂါနေ့ ခရီးသွား၊ ခေါင်းလျှော်၊ အကြံအစည် လုပ်ခြင်း ရှောင်ပါ။ အတိုက်အခံ၊ ရန်ပြဿနာပေါ်မည် စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်း သတိထား လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပါ။ စာကလေးလွှတ်ပေးပါ။ စာကလေး ဆိတ်၊ ရေသတ္တ ခိုစာ၊ ငွေ့စာ အစာကျွေးပေးပါ။ (ကျန်းမာရေး အထူးသတိ စီး ယဉ်္ဍာချေသင့်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ယခုနှစ်တွင် စိတ်ဓာတ်အ

ပြည်
အထူးထုတ်

ကို မြှင့်တင်ပေးပါ။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တည်ငြိမ်အောင်
သင်္ခါလုပ်ငန်း၊ စိပ်ပုတီးစိပ်ခြင်း ပြုလုပ်ပါ။ ပညာရေးကိစ္စ
အောင်မြင်မည်။ မိတ်ဆွေ ဆရာသမား၊ အကြီးအကဲ
အကူအညီရမည်။

အောင်သင်ပြညွှန်ကို အောင်အိုးထိုးလှူပါ။ ပျဉ်းမညွှန်၊
ပျဉ်းပန်း၊ ဂန္ဓမာပန်းများ မကြာခဏလှူပေးပါ။ ဘုရားဂုဏ်
ဆက်ပွားပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများ အကြံအစည်ကိစ္စများ
အောင်မြင်မည်။ မမေ့လင့်ဘဲ ငွေအာရုံလိုက်ဝင်မည်။ ထိဆု
ပြု ပေါက်ကိန်းရုံသည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးဝေးသွားလာ
မည်။ တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပါက
အောင်အရာရာ အောင်မြင်မည်။

ကံ့ကော်ညွှန်၊ မေမြူပန်း၊ ပျဉ်းမညွှန်၊ ဂန္ဓမာပန်းတို့ကို
အနှစ်တိုင်း နေအိမ်ဘုရားတွင် လှူဒါန်း ဆုတောင်းပါ။

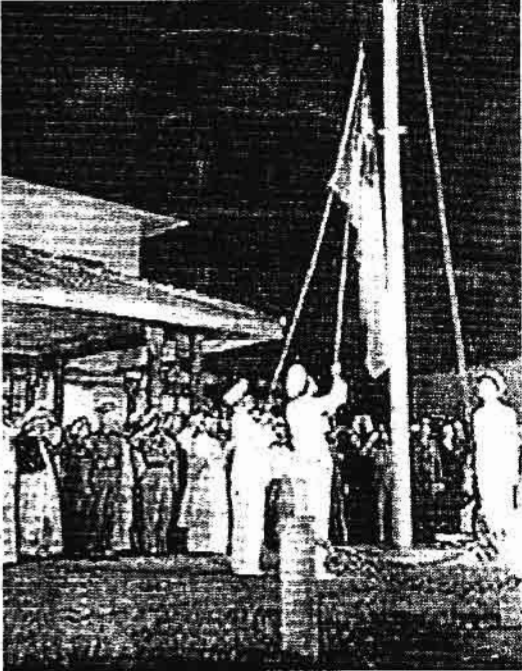
သောကြာသားသမီးများ ဤနှစ်တစ်နှစ်လုံး အတိုက်
အခံ အနှောင့်အယှက်များနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ ရတာ
မလိုတာ မရဖြစ်တတ်သည်။ ရေလမ်းခရီးသွားခြင်း
ဆိုင်ပါ။ မဖြစ်မနေသွားရပါက အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တို့ကို ရှောင်
သွားပါ။ အိမ်တွင်းရေး ရန်ပြဿနာပေါ်မည်။ ကျန်းမာရေး
ညံ့ညံ့။

ပိတောက်ညွှန်၊ ပိန္နဲရွက်လှူပါ။ ပိတောက်ပုတီးဆောင်
ပစ်တိုင်းထောင်၊ ပိတုန်းရုပ် ဆောင်ထားပါ။ ပတ္တန်းရွတ်
ဆတ် ပူဇော်ပါ။

စနေသားသမီးများ မထင်မှတ်ဘဲ အမွေရကိန်းရို
မည်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် စုပေါင်း ဆောင်ရွက်ရမည်။
ပွားရေးလုပ်ငန်း တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်ရမည်။ ဝန်ထမ်းဆိုပါက
အထူး လစာတိုးတက်မည်။ အလှူမင်္ဂလာကိစ္စ ဆောင်ရွက်
မည်။ ကွဲကွာနေသော ချစ်သူ၊ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပြန်လည်
ဆုံတွေ့ရမည်။

မွေးနေ့တိုင်း အုန်း (၆)ညွှန်လှူပါ။ ရဟန်း၊ သံဃာ
အား သရက်သီး ဒါနပြုပေးပါ။ သမ္မုဒ္ဓေဂါထာ သက်စေ့ရွတ်
ဆိုပါ။

ဂူနေသားသမီး စာဖတ်ပရိသတ်များ ယခုနှစ်တွင်
ဘေးဥပဒ် အန္တရာယ်ကင်းဝေးပြီး ကျန်းမာချမ်းသာစေရန်
အနီးရံဘုရားကို ရေသပ္ပာယ်ပါ။ ရေ၊ ထန်းလျက်၊ နွားနို့၊
ပေါင်မုန့်တို့ လှူပေးပါ။ မဟာမြတ်မုနိဘုရား၊ ဗိုလ်တထောင်၊
မဟာပိန္နဲနတ် စသည်တို့ကို ပူဇော်ပါ။ ပတ္တန်းရွတ်ဖတ်၊ ပူဇော်
ပါ။ ပတ္တန်းပွဲ၊ ပတ္တန်းစာအုပ်၊ ပုတီး၊ ပန်းအိုးတို့ လှူဒါန်းပေးပါ။

ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပွားပွားပါ။ အထူးသဖြင့် "အရဟံ၊
ဗုဒ္ဓေါအရဟံ၊ အရဟံ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓဿ ဂုဏာတေသော သဗ္ဗ
သိဒ္ဓိ လာဘံ မေ ဘဝိဿတီ" ကို နေ့စဉ် နံနက်-ည ဉာဓိကိစိ
မပျက်မကွက် ရွတ်ဆိုပါ။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အနေဖြင့် မဟာသင်္ကြန်
အဆိုအရ အထူးသဖြင့် ဤနှစ်တွင် လယ်ယာထဲရှိ သီးနှံ
အားလုံးသည် ဖိုးရေယာဉ်တို့ကြောင့် ပျက်စီးတတ်၏။ ဘလ္လာ
ရေးနှင့် ပတ်သက်သော ရာဇဝတ်မှုများ၊ မှောင်ခိုရောင်းဝယ်
ခြင်းလုပ်ငန်းများ၊ လိမ်လည်ခြင်း၊ အလွဲသုံးစားပြုလုပ်မှုများ
ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အခွန်အခနှုန်းထားများ တိုးတက်လာ
တတ်သည်။ ဘလ္လာရေးဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်များ အောင်မြင်
လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအနေဖြင့် ရတနာ
သုံးပါးဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကာ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ပရိတ်တော်၊
ပတ္တန်းတော်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်မှု ပို၍ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

အောင်ကောင်းမြဲ(သာဓကဏ)

မိငြိမ်း

- ဗေဒင်အချုပ် မဟာဘုတ်(ဦးကြာမြင့်)
- သာဝိတ္ထိဆန်းကျမ်း(ဇေယျသိဒ္ဓိဆရာကြီး ဦးစိုးမင်း)
- မန္တလေး မဟာသင်္ကြန်စာ

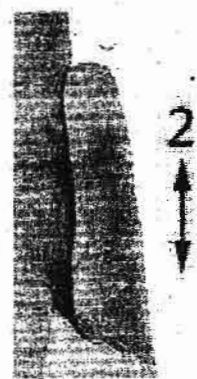
www.burmeseclassic.com

လက်သန်းပေးပျော့က ဖြောင့် မိတ်နေမိတ်ထား

မောင်ဝေအေး

ဖော်ပြထားတဲ့ အညွှန်းပုံလေးတွေကို ကြည့်ပါ။
ကိုယ့်လက်သန်းအတိုအရှည်ကို ကြည့်ပြီး ကိုယ်ဟာ
ဘယ်လိုစိုက်လက္ခဏာမျိုး ပိုင်ဆိုင်ထားသလဲဆိုတာ သိနိုင်
မလို့၊ အခြားသူတစ်ယောက်ရဲ့ စိစစ်နေစိတ်ထားကိုလည်း
အကဲခတ်နိုင်ပါတယ်။ လက်သန်းတွေကို ကြည့်ပြီး ဗေဒင်
ဟောလို့ ရတာပေါ့။

စာဖတ်မရိသတ်တွေ အသုံးတည့်မှာ သေချာပါတယ်။
အမျိုးသားဆိုရင် ဘယ်လက်၊ အမျိုးသမီးဆိုရင် ညာ
လက်ရဲ့ လက်သန်းကို အပိုင်းသုံးပိုင်း ပိုင်းပြီး လေ့လာကြည့်
ပါ။

ပုံ(၂)အရ လက်သန်းအလယ်ပိုင်းက တခြားအပိုင်း
တွေထက် ရှည်နေမယ်ဆိုရင် အဲဒီလူဟာ အများတကာ
စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့ ပြုစုစောင့်ရှောက်တတ်သူပါ။ အဲဒီ
အဲဒီလက်သန်းမျိုးကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူတွေဟာ ကျန်းမာ
ပြုစုစောင့်ရှောက်တဲ့အလုပ်မှာ လုပ်နေကြတဲ့သူတွေပါ။

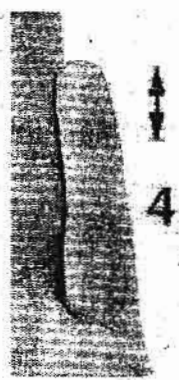
ပုံ(၁)အရ ထိပ်ဆုံးပိုင်းက အရှည်ဆုံးဖြစ်နေမယ်ဆို
ရင် သူဟာ ဆွဲဆောင်မှုရှိတယ်။ ဘာသာစကားကြွယ်ဝသူ
တစ်ယောက်၊ လေ့လာခြင်း အားကောင်းသူဖြစ်သလို၊ သူများ
တွေရဲ့ အရှားလုပ်တာကို မခံရနိုင်သူပါ။

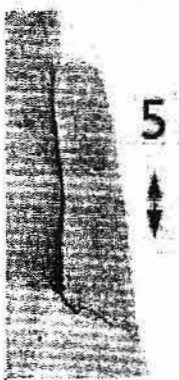

နိဂြိုဟ်
အထူးထုတ်

ပုံ(၃)အရ အောက်ဆုံးအပိုင်းက ပိုပြီးရှည်နေခဲ့ရင်
သူဟာ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်လိုသူ။ အပူပင်မရှိတဲ့
ခုံမင်မြတ်နိုးသူဖြစ်တယ်။ စကားကိုလည်း ချက်နဲ့
ပြန်ပြောနိုင်စွမ်းရှိသူလည်း ဖြစ်တယ်။
အတိုဆုံးလို ဆိုတဲ့ အပိုင်းရဲ့ အချက်အလက်တွေက

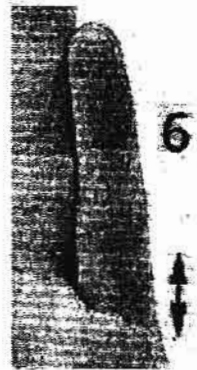

ပုံ(၄)အရ အပေါ်ဆုံးပိုင်းက အတိုဆုံးဆိုရင် သူဟာ
ကိုယ်စီလအရ အရှက်အကြောက်ကြီးသူပါ။ ကိုယ်ကိုယ်
တော်တော် နားလည်ဖို့ ခက်တဲ့သူပါ။ အများတကာအလယ်
ပေါင်းအသင်းတွေကြားမှာ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားဖို့ အခွင့်
မရဘဲနည်းသူပါ။

ပုံ(၅)အရ အလယ်ပိုင်းက အတိုဆုံးဆိုရင်တော့ သူ
သစ္စာရှိတဲ့ နေရာမှာ သူမတူအောင် စောင့်စည်းတဲ့သူပါ။
စိတ်အပြောင်းအလဲ မပြန်ဘဲ တစ်သမတ်တည်း စိတ်ကို
ထားတတ်တဲ့သူပါ။ ခေါင်းမာပြီး တယူသန်တဲ့ စရိုက်ရှိပါ
တယ်။

ပုံ(၆)အရ အောက်ဆုံးအပိုင်းက အတိုဆုံးဖြစ်နေမယ်
ဆိုရင် သူဟာ ရိုးသားလွန်းပြီး အရာရာအပေါ်မှာ ခဏလေး

နဲ့ ယုံကြည်တတ်တဲ့ အကျင့်ရှိသူပါ။ ရိုးပြောငံလွန်းလို
တစ်ခါတလေ သူများတွေအပြင်မှာ မယဉ်ကျေးတဲ့သူ။ မသိ
နားမလည်တတ်တဲ့သူလို စွပ်စွဲခံရတဲ့ လူမျိုးပါ။

မောင်ဝေအေး

 မဂ္ဂဇင်း

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းနှင့် ပြန်ဆိုရေး
 အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၆) (၃၁)လမ်း(အထက်)
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။

မောင်တင်ကြွယ် (ပြည်)

အိမ်ထောင်ဖက်ဒါကျိုးပေး

ဘယ်လိုရွေးမလဲ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၏ တစ်ရက်သော နေ့တစ်နေ့တွင် ဒေါ်စန်းခင်ဆိုသည် အမျိုးသမီးကြီး ကျွန်တော် ထံသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ သူနှင့်အတူ လှပသော ရွှေဖလား ရောင်ဖျော့ဖျော့ စာအိတ်တစ်ထပ်ကြီးလည်း ပါလာသည်။ ကျွန်တော့်ရှေ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံလွတ်တွင် သူက ဝင်ထိုင်ရင်း စာအိတ်ထပ်ကြီးကို စားပွဲခုံပေါ် လှမ်းတင်လိုက်သည်။ လှမ်းကြည့်မိလိုက်တော့ အပေါ်ဆုံး၌ ရှိနေသော စာအိတ်မှာ ကျွန်တော့်နာမည်နှင့် ဖြစ်နေသည်။

“ဆရာနဲ့ မောင်စိုးမြင့်တို့ကို မင်္ဂလာဆောင်လာဖိတ်တာပါ”

သူက ပြောလည်း ပြော၊ ကျွန်တော်ကို ဖိတ်စာ တစ်အိတ်၊ မောင်စိုးမြင့်ကို တစ်အိမ် လှမ်းကမ်းပေးသည်။ ဒေါ်စန်းခင်တွင် သမီးအပျိုနှစ်ယောက်ရှိထားမှန်း ကျွန်တော် သိသည်။ အကြီးမက ဆည်မြောင်းဝန်ထမ်း၊ အငယ်မလေးက ပြည်တက္ကသိုလ်မှာ ပထမနှစ်လား၊ ဒုတိယနှစ်လားတော့မသိ၊ ပညာသင်ကြားနေဆဲဖြစ်သည်။

“ဒေါ်စန်းခင်ကိုယ်တိုင် လာဖိတ်တဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ဆိုတော့လည်း ကျွန်တော်တို့ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်စလုံး လာရတာပေါ့ဗျာ။ ဒါနဲ့ အခုဆောင်မှာက ခင်ဗျားသမီးအကြီးမ

လား။ အငယ်မလေးလား။”

ကျွန်တော်က ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုဖြင့် ဝမ်းသာအား မေးဖြစ်သွားသည်။ သူက ခေါင်းကို ခပ်သွက်သွက်ပင် ရှိ၍ ရှင်းပြသည်။

“ဆရာထင်သလို အကြီးမကြီးလည်း မဟုတ်၊ အငယ်လေးလည်း မဟုတ်ပါဘူး ဆရာရယ်။ အခုဟာက တုန့်ကျွန်မညီမရဲ့ သမီးပါ”

ဟု ပြောသည်။ ကျွန်တော် အလောတကြီးအထင်မှန်းပြီး ရမ်းမေးမိခြင်းအတွက် အားနာစရာဖြစ်သွားသည်လက်တွင်းမှာ ကိုင်ထားသည့် ဖိတ်စာကိုလည်း သည်ထောင့်မှ ဖွင့်ကြည့်ဖြစ်သည်။

“ဆောရီပဲ ဒေါ်စန်းခင်ရေ၊ ကျွန်တော်က ကိုယ့်တူတွေကို အထင်ကြီးပြီး ဝမ်းသာလို့ ရမ်းပြောမိတာ စိတ်မချေနော်”

ဟု ချော်လဲ ရောထိုင်း နောက်သလိုလိုနှင့် တောင်ရသည်။ သူကလည်း ရယ်ရယ်မောမောနှင့်ပင်...

“ဆရာရယ်... ကျွန်မသမီးတွေဆိုရင် ဖိတ်စာမပေးခင်ကိုပဲ ဆရာဆီ လာမှာ။ ဆရာအားလို့ကတော့ ဘာသိတောင် မြှောက်ဖို့ ပင့်ဦးမှာ။ ကဲ - ဆရာ့ရဲ့... ကျွန်မ

အထူးသတိ

လေးတွေ ပေးရဦးမှာပဲ ကျွန်မကို ခွင့်ပြုပါဦး”
ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ဒေါ်စန်းခင် ပြန်
ပြန် ဖိတ်စားအား အစအဆုံးဖတ်ပြီးဖြစ်သည့် မောင်စိုး
ကားစလာခဲ့သည်။

“အဒေါ်စန်းခင်ရဲ့ တူမလေးအတွက်တော့ ရင်လေး
ဆရာရေ”

ဟု ပြောသည်။ သည်တော့လည်း မောင်စိုးမြင့်စကား
ကျွန်တော်အတွက် စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်ရသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ မောင်စိုးမြင့်ရဲ့ နေ့နံရော သင့်ရဲ့

ကျွန်တော်က မေးလည်း မေး ကိုင်ထားသော ဖိတ်စာ
သတိုးသား သတိုးသမီးအမည်တို့ကို ကြည့်မိသည်။ ဖိတ်စာ
သတိုးသားက တနင်္ဂနွေ သတိုးသမီးက သောကြာဖြစ်
သည်။

သတိုးသားဘက်က မိတာဆွေမျိုးအသိုက်အဝိုင်းတောင့်
သည် သတိုးသားအဖေက ဌာနဆိုင်ရာ အကြီးအကဲတစ်ဦး
ဖြစ်သူက အထည်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးလေး ဒေါ်လေးအရင်း
သူကလည်း ဌာနဆိုင်ရာ အရာရှိ ဆရာဝန်တွေ၊ အစ်ကို
အစ်မရင်းတွေကလည်း ဆရာဝန်၊ ဆရာဝန်မ လူပျိုကြီး
မျိုးတွေ။

သတိုးသမီးဘက်ကတော့ သာမန်မျှသာ ဖြစ်သည်။
အဖေက ရုံးစာရေးကြီး၊ မအေက စတိုးဆိုင်တစ်ခုက
နံနက်ရာ၊ ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းက ရာထူးရာခဲတွေထဲက
တစ်ယောက်၊ သတိုးသမီးက တက္ကသိုလ်တက်နေဆဲ၊ ဒုတိယနှစ်
ဖြစ်သည်။

“ဆရာရေ... အဲဒီကောင်က ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း
ဆရာရဲ့ မိတာတွေက ချမ်းသာတော့ ခပ်ပေပေထဲကပဲ။ ဆယ်
နှစ် တပုတ်ပုတ်ကျပြီး ယောင်ခြောက်ဆယ်လုပ်နေတာ။
ကျွန်ခဲတဲ့ သုံးလေးနှစ်က မူလတန်းပြ ဆရာမလေးတစ်ဦးနဲ့
အသွေးတယ်။ အခုလိုပဲ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မင်္ဂလာဆောင်
ယူခဲ့တာ။ လေးငါးလပေါင်းပြီး ကွဲသွားတာ။ ဒေါ်စန်းခင်တူမ
လေးနဲ့ ဘယ်လိုတွေ့သွားကြသလဲ မသိပါဘူး ဆရာရယ်”

ဟု စိတ်မကောင်းသည့် လေသံဖြင့် ညည်းတွားသည်။

မောင်စိုးမြင့် စကားအရကတော့ စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ
မင်္ဂလာနေ့ကတော့ မဆို။ လအရတော့ မကြိုက်ချင်။ မြန်မာ
သ ပြာသိုထဲမှာ ဖြစ်နေသည်။ မြန်မာ့ရိုးရာလေ့ထုံးစံတွင်
ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ မပြုအပ်သည်က ဖြစ်လေ၊ ပြုအပ်သည်က
လဲလဲ ပြဆိုထားသည်။ ပြာသိုလကား မထိမ်းမြားသင့်သည်

လဲလဲထဲမှာ ပါသည်။ ဤသည်ကို ကာယကံရှင်တို့ သိပုံမရ။
သို့မဟုတ်လည်း အယူအဆမရှိဟန် တူသည်။

“မင်္ဂလာဆောင်မယ့်နေ့ကတော့ ကောင်းပါတယ်။ ငါ
သဘောအရတော့ နောက်တစ်ပတ်ကျော်လောက်မှာ ဆောင်
စေချင်တယ်ကွ။ အဲဒါဆိုရင် တပို့တွဲလထဲ ရောက်သွားပြီ။
တပို့တွဲဆိုတာ ထိမ်းမြားသင့်တဲ့ လထဲမှာ ပါတယ်။ အိမ်
ထောင်မိတ်ဖက်အနေနဲ့ကတော့ သူတို့နှစ်ဦးက သင့်ပါတယ်။
အိမ်ထောင်ကံ အကျိုးမပေးဘဲ သိဖို့ လိုတယ်”

ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်၍ မောင်စိုးမြင့် အံ့အား
သင့်သွားဟန်ရှိသည်။

“ဆရာ... အိမ်ထောင်ဖက် မိတ်ဖြစ်ပြီး သင့်တာနဲ့
အိမ်ထောင်အကျိုးပေးမပေးက မတူဘူးလား”

ဟု မေးသည်။

“ဘယ်တူပါ့မလဲ မောင်စိုးမြင့်ရဲ့။ အိမ်ထောင်မိတ်ဖြစ်
တိုင်း အကျိုးပေးချင်မှ ပေးတာ။ အိမ်ထောင်ရန်ဖြစ်ပြီး အကျိုး
ပေးချင်လည်း ပေးတတ်တယ်ကွ။ ငါလည်း အစက အိမ်
ထောင်ဖက် မိတ်ဖြစ်ရင် ပြီးတာပဲလို့ သိထားတာ။ အညာ
ဘက်ရောက်တုန်း ဗေဒင်ပညာရေး၊ မြန်မာ့လေ့ထုံးစံတွေ
ပါ နှစ်ပတ် ဆရာကြီးတစ်ဦး ရှင်းပြခဲ့လို့ ငါလည်း နားလည်
ခဲ့တာပဲ။ တွက်နည်းလေးကိုလည်း အဲဒီဆရာကြီးကပဲ ငါ့ကို
သင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်”

အိမ်ထောင်ဖက် အကျိုးပေးမပေး တွက်နည်း

တွက်နည်းလေးက လွယ်ပါတယ်။ တွက်လိုသူ အိမ်
ထောင်ဖက် နှစ်ဦးရဲ့ နေ့နံ နံသင်ဂဏန်းနှစ်ပါးကို အရင်ပေါင်း
ရပါမယ်။ ပေါင်းပြီးရင်တော့ ၅နှင့် မြှောက်၊ မြှောက်လဒ်ကို
၇နှင့် စားရပါမယ်။ အဲဒီ စားလို့ရတဲ့ စားလဒ်ကို မယူတော့
ဘဲ စားကြွင်းကို အဓိကထားပြီး စားကြွင်းအရ အဟောထုတ်
ရပါတယ်။

စားကြွင်းအဟော

စားကြွင်း(၀) ဆင်းရဲ၊ ပူပင်သောကပွား၊ ဒုက္ခမျိုးစုံ
ကြုံတွေ့၊ ငွေကြေးရှာဖွေမှု ခက်ခဲ၊ ဆင်းရဲကျပ်တည်းမှုဖြင့်
ဘဝနိဂုံး အဆုံးသတ်ရတတ်သည်။

စားကြွင်း(၁) စီးပွားဥစ္စာရှာဖွေစုဆောင်းမရ၊ အကြံ
အစည်များ လွဲချော်တတ်သည်။

စားကြွင်း(၂) ပင်ပန်းကြီးစွာ လုံ့လ ဝီရိယ မစိုက်ထုတ်၊
မလုပ်ကိုင်ရဘဲ သက်သာချောင်ခိုစွာ ငွေကြေးရှာဖွေမည်။

စီးပွားဖြစ်မည်။ ကြွယ်ဝချမ်းသာမည်။

စားကြွင်း(၃) ရရစားစားဘဝဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးစွာ နေရတတ်သည်။ လူ့အောက် သူ့နောက်ကျမည်။

စားကြွင်း(၄) နာမည် ဘုန်းတန်ခိုးသတင်း ထင်ပေါ် ကျော်စောခြင်း ရှိတတ်သည်။

စားကြွင်း(၅) အထွေထွေသော ဥစ္စာပစ္စည်းတို့နှင့် ပြည့်စုံကြွယ်ဝ ချမ်းသာတတ်သည်။

စားကြွင်း(၆) အစုအပြုံလိုက် အမွေရရှိခြင်း ထိပေါက် ခြင်း၊ ဥစ္စာစီးပွားစုဆောင်းရရှိလွယ်ခြင်း၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု ရှိတတ်သည်။

“ကံ...မောင်စိုးမြင့်ရေး...မင်းသူငယ်ချင်း ဇနီးမောင်နှံ ကတော့ အိမ်ထောင်မိတ်ဖြစ်တဲ့ တနင်္ဂနွေနဲ့ သောကြာနော်၊ အိမ်ထောင်ဖက် သင့်တယ်လို့တော့ ပြောရင် ရပြီ။ အကျိုး ပေးမပေးကတော့ ဥပမာအနေနဲ့ တွက်ကြည့်ပါဦး။”

ဥပမာ(ပုံစံ) -

အိမ်ထောင်ဖက်နှစ်ဦး၏ နေ့က တနင်္ဂနွေ+သောကြာ၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံသင်(၁)နှင့် သောကြာနေ့ နံသင်(၆)ကို ပေါင်း

သော် (၇)ရသည်။ ပေါင်းရသည့် (၇)အား (၅)နှင့် ပထမ မြှောက်ပါ။ မြှောက်သော် (၃၅)ရသည်။

၃၅ကို ၇နှင့်စားသော် စားလဒ် ၅ရပြီး စားကြွင်းမှာ (၀)ဖြစ်သည်။

“တွက်ကြည့်လို့ရတဲ့ အဖြေကတော့ (၀)ကြွင်းဖြစ်ပေ တယ် ဆရာရေ”

ဟု မောင်စိုးမြင့်က ပြောသည်။

(၀)ကြွင်းအရ အဖြေမှာ ဆင်းရဲခြင်း၊ ပူပင်သော၊ များခြင်း၊ ဒုက္ခများနှင့် ရင်ဆိုင်ရခြင်း၊ ငွေကြေးရှာဖွေမှု ဆင်း စွာဖြင့် ဘဝနိဂုံးချုပ်တတ်သည်ဟု အဖြေထွက်နေသည်။ ဤညွှန်းအားဖြင့် အိမ်ထောင်မိတ်ဖြစ်သော်လည်း အိမ်ထောင် အကျိုးမပေးသည်၊ ပေးသည် ရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရန်ဖြစ်မှ မသင့်သော်လည်း အကျိုးပေးချင် ပေးတတ်သည်။ တွက်ဆနိုင်ကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုရင်း...။

(စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်)

မောင်တင်ကြွယ်မြင့်

စာမူရှင်များသို့ မိတ်ခေါ်ခြင်း

အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ရှိ စာမူရှင်များကို ကျွန်တော်တို့ မဂ္ဂဇင်းမှ နွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

မိမိတို့နေရပ်အသီးသီးတွင် တည်ရှိသော

စေတီပုထိုးများ၊

ထူးဆန်းသောဖြစ်ရပ်များတို့ကို

သုတရသပုံစံဖြင့်

ရေးသားပေးပို့နိုင်ပါကြောင်း

အသိပေးအပ်ပါသည်။

ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း

နရသိန်စာကြည့်တိုက်များအတွက် ပူးပေါင်းပါဝင်လှူဒါန်းနိုင်ရန် နှိုးဆော်ခြင်း

နရသိန်မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာချုပ် ညိုလွမ်းအောင်ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်၍ အကျဉ်းဦးစီးဌာနရုံးချုပ်နှင့် အကျဉ်းထောင် အသီးသီးတွင် စာကြည့်တိုက်များ ရေရှည်တည်တံ့နိုင်ရန် ကော်မတီတစ်ရပ် ဖွဲ့စည်းပြီး ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

အကျဉ်းဦးစီးဌာန ဝန်ထမ်းများနှင့်တကွ အကျဉ်းထောင်အသီးသီးရှိ အကျဉ်းသား၊ အကျဉ်းသူများအနေဖြင့် သုတ၊ စာပေများကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လေ့လာဖတ်ရှုနိုင်ရန် နရသိန်စာကြည့်တိုက်များအတွက် သုတ၊ ရသ စာအုပ်များ ထုတ်ဝေလျက် ရှိပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ လူကြီးမင်းတို့အနေဖြင့် နရသိန်စာကြည့်တိုက်များအတွက် သုတ၊ ရသ စာအုပ်များ၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်း များကို...

နရသိန်စာကြည့်တိုက်များပံ့ပိုးကူညီရေးကော်မတီ

နရသိန်မဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ်(၂၁၀)၊ ပထမထပ်(၀)၊ ၃လမ်း(ထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ညိုလွမ်းအောင် - ၀၉-၅၁၉၂၄၉၅၊ မောင်ညိုအေး(ပန်းတော) - ၀၉-၅၁၅၇၆၆၂ သို့...

ဆက်သွယ် လှူဒါန်းကြပါရန် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

နရသိန်စာကြည့်တိုက်များပံ့ပိုးကူညီရေးကော်မတီ

နရသိန်မဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ်(၂၁၀)၊ ပထမထပ်(၀)၊ ၃လမ်း(ထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ညိုလွမ်းအောင် - ၀၉-၅၁၉၂၄၉၅၊ မောင်ညိုအေး(ပန်းတော) - ၀၉-၅၁၅၇၆၆၂

ရေခဲ
ကျောက်
အေး.ငြိမ်း.ရာ

WEN-TUN

(၁)

ပိုက်ထွေးနှင့် မြည့် တိတ်ဆိတ် နှိပ်သက်နေသည့် ကျောင်းအိုကြီးပေါ် သို့ တဖြည်းဖြည်းတက်ပြီး စူးစမ်းကြည့် ဆိုက်မိသည်။ ကျောင်းအိုကြီး ဘုရား ခန်းရေတွင် ထိုင်ပြီး ပုတီးစိပ်နေသည့် ဦးပွင်းကြီး သံခဲကို တွေ့လိုက်ရမှ စိတ်ချလက်ချဖြစ်သွားကာ ဦးချ ဘန်တော့ပြီး စောင့်နေမိသည်။ ဦးပွင်း ကြီး သံခဲက ပုတီးစိပ်ပြီး ဘုရားခန်းရှေ့ မှ ပြန်အထွက်တွင် ရုတ်တရက် ပိုက် ထွေးတို့ လင်မယားကို တွေ့မြင်လိုက်ရ ခဲ့ အံ့ဩတကြီးဖြစ်သွားမိသည်။

“မင်း...မင်း...ပိုက်ထွေးမဟုတ် ထား ဘာကိစ္စနဲ့ ငါ့ဆီကို လာတာလဲ၊ ချစ်စမ်း”

“တပည့်တော် ဦးပင်းကြီးကို ထန်တော့ဖို့ လာခဲ့တာပါ ဘုရား”

“ဟေ...ဟေ...မင်း...မင်းက ငါ့ကို ထန်တော့ဖို့...ဟုတ်လား”

“တင်ပိုဘုရား၊ ငြိတော့ ဦးပွင်း ကြီးကို မတွေ့မမြင်ရတာ ကြာလို့ သတိရလို့ပါ။ လျှာလည်း လျှာချင်လို့ပါ”

ပိုက်ထွေးက ပြောပြောဆိုဆို မြည့်နှင့်အတူ ရွာမှ ယူလာခဲ့သည့် လျှာ ဇွယ်များကို ဦးပွင်းကြီးကို ကပ်လျှာ လိုက်သည်။ ဦးပွင်းကြီးက ပိုက်ထွေး လျှာဒါန်းသည့် ပစ္စည်းများကို ကြည့်ပြီး အံ့အားသင့်နေမိသည်။ ကြည့်လေ။ ပိုက်ထွေး လျှာဒါန်းသည့် ပစ္စည်းတန်ဖိုး က မသေးလှ။

ဦးပွင်းကြီး သံခဲသည် ကျောင်း အိုကြီးသို့ ရောက်ခဲ့စဉ်က ဘုန်းတော် ကြီးတစ်ပါးတည်းသာ သီတင်းသုံးခဲ့ သည်။ အစက ဦးပွင်းကြီး သံခဲက

ကပ္ပိယကြီးအဖြစ် ဘုန်းတော်ကြီးကို ပြုစုရင်း ကြာတော့ ဘုန်းတော်ကြီးက နီးစပ်ရာ ရွာမှ ဘုန်းတော်ကြီးများကို ပင့်ပြီး ကပ္ပိယကြီး သံခဲကို ရဟန်းဝတ် ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဦးပွင်း၊ ဒီကျောင်းမှာ ရှိနေ တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုသိခဲ့တာလဲ ဒကာ ပိုက်ထွေး”

ဦးပွင်းကြီးက ပိုက်ထွေးကို စူး စမ်းကြည့်ပြီး မေးလိုက်သည်။ ပိုက်ထွေး က ဦးပွင်းကြီး၏အမေးကို ရုတ်ချည်း မတုံ့ပြန်နိုင်။ ဟိုယခင်က ပိန်လိုသည့် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ညှိမောင်းသည့် အသား အရယ်၊ ပြီး မှတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်နှင့် ရက်စက် ခက်ထန်ခဲ့သည့် ဦးပွင်းကြီး ၏ အတိတ်ပုံရိပ်လွှာကားချုပ်။

ခုတော့ ထိုအရာအားလုံးနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေသည့် ဦးပွင်းကြီး ၏ ရူပလက္ခဏာက အကွာခြားကြီး ကွာခြားနေသဖြင့် မယုံနိုင်စရာ။ ကြည့် လေ။ ပြည့်တင်းသည့် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အတူ စိုပြည်သည့် အသားအရေက လွှမ်းခြုံထားသည့် အဝါရည် သက်န်း နှင့် လိုက်ဖက်ပြီး ကြည့်ညှိစရာဖြစ်နေ သည့် ဦးပွင်းကြီး၏ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ။

“ဦးပွင်းကြီး ရွာကို ပြန်မလာ တော့ တောထဲတောင်ထဲမှာ သား ကောင်လက်ချက်နဲ့ ဆုံးပါးခဲ့ပြီလို့ တစ်ရွာလုံးက တွက်စကြတာပါ ဘုရား။ တပည့်တော်က ဦးပွင်းကြီးကို အဲဒီ လို မထင်ခဲ့ပါဘူး ဘုရား”

ပိုက်ထွေး၏ မတင်မကျ စကား လမ်းကြောင်းကြောင့် ဦးပွင်းကြီး ဝေခွဲ မရှုနိုင်အောင်ဖြစ်သွားမိသည်။

“ဦးပွင်းကြီးကို ဘယ်လိုထင်ခဲ့ လို့လဲ ဒကာ ပိုက်ထွေး”

“တပည့်တော် ထင်တာက ဦးပွင်းကြီး တောထဲတောင်ထဲကနေ

နယ်ကွဲပြီး တစ်ရပ်တစ်ကျေးကို ရောက် သွားတယ်လို့ ထင်မိပါတယ် ဘုရား။ ဒါကြောင့် တပည့်တော် ဦးပွင်းကြီး သတင်းကို အမြဲတမ်း နားစွင့်နေတာ ပါ။ ခု ဒီကျောင်းကြီးမှာ ရဟန်းဘဝနဲ့ နေထိုင်တယ်ဆိုတာ သတင်းကြားရလို့ လာပြီး လျှာဒါန်းတာပါ ဘုရား”

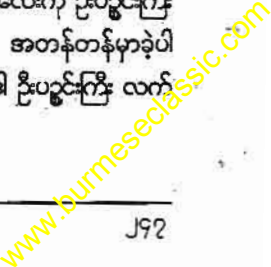
ဦးပွင်းကြီး သံခဲက ပိုက်ထွေး ကို ကြည့်ပြီး အလိုလို ကရုဏာသက် သွားမိသည်။ ပိုက်ထွေးဘဝကလည်း ကရုဏာသက်စရာပင်။ ဖခင် ဆုံးပါးစဉ် က လူမှန်းသူမှန်းပင် မသိသေးသည့် အရွယ်။ ပိုက်ထွေးမိခင်က ယာထ ကိုင်းထဲတွင် အတားလိုက်ရင်း စားဝတ် နေရေး ရှမ်းကန်နေရသည့်ဘဝ။

“ဒ...ဒကာမကြီးရော ပိုက်ထွေး”
“လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေးမိုကပဲ တိမ်း ပါးသွားခဲ့ပါပြီ ဘုရား”

“အင်းလေ၊ ဒကာမကြီးအဖြစ်က ဘဝလင့်ကြွေး ကြီးမားခဲ့တယ်လို့ ပြော ရမှာပေါ့ကွယ်”

ဦးပွင်းကြီး သံခဲက ပိုက်ထွေး ကို ဆွေးမြည့်စွာ ပြောရင်း အတိတ်ကို အမှတ်ရနေမိသည်။ ဦးပွင်းကြီး သံခဲ သံယောဇဉ်ဟူသမျှကို တတ်နိုင်သမျှ ပြတ်တောက်နေမိသော်လည်း ပိုက်ထွေး ကို ဗြုန်းစားကြီး ပြန်တွေ့လိုက်ရ၍ သတိက အလိုလိုရလာမိပြန်သည်။

“အမေကလည်း ဘယ်သူမှ အပြစ်မတင်ရှာပါဘူး၊ ဦးပွင်းကြီးရယ်၊ အမေဆုံးပါးခါနီးမှာ ဦးပွင်းကြီး မတွေ့ တွေ့အောင် ရှာဖို့နဲ့ တွေ့ခဲ့ရင် သူ ဦးပွင်းကြီးအပေါ်မှာ ပြစ်မှားခဲ့တဲ့ အပြစ်တွေရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပေးဖို့အပြင် ဟောဒီ အထုပ်ကလေးကို ဦးပွင်းကြီး ဆက်ဆက်ပေးဖို့ အတန်တန်မှာခဲ့ပါ တယ် ဘုရား။ အဲဒါ ဦးပွင်းကြီး လက် ခံပေးပါ ဘုရား”

ပိုက်ထွေးက လွယ်အိတ်ထဲမှ အထုပ်ကလေးကို ဆွဲထုတ်ပြီး ဦးပွင်းကြီးရှေ့ရှိ ကြေးလင်ဗန်းထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

“ဘာပစ္စည်းတွေမို့ ဒကာမကြီးက တကူးတက မှာခဲ့တာလဲ ဒကာပိုက်ထွေး”

“တပည့်တော်လည်း ဘာပစ္စည်းမှန်း မသိပါဘူး ဘုရား”

ပိုက်ထွေးစကားကြောင့် ဦးပွင်းကြီးက ကြေးလင်ဗန်းထဲရှိ အထုပ်ကလေးကို ကြည့်ပြီး ဝေခွဲမရနိုင်အောင် ဖြစ်သွားမိသည်။

“ဒကာ ပိုက်ထွေး... အထုပ်လေးကို ဖွင့်ကြည့်စမ်းပါဦးကွယ်”

ဦးပွင်းကြီး စကားကြောင့် ပိုက်ထွေး ကြေးလင်ဗန်းထဲမှ အထုပ်လေးကို ယူပြီး ဖွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ မိခင်တိမ်းပါးပြီးကတည်းက တစ်ခါမှ ဖွင့်မကြည့်ဘဲ ပိုက်ထွေး တခုတ်တရ သိမ်းထားခဲ့သည့် အထုပ်ကလေး။ ခုတော့ အထုပ်လေးအတွင်းမှ မယုံနိုင်စရာ တွေမြင်လိုက်ရသည်က ရွှေထည်မျိုးစုံ။

“ရွှေ... ရွှေထည်တွေပါလား ဦးပွင်းကြီး”

ပိုက်ထွေးက မယုံနိုင်သည့် အကြည့်ဖြင့် ပြောရင်း အထုပ်ကလေးကို ပြန်ထုပ်ထားလိုက်သည်။ ဦးပွင်းကြီးက ကြေးလင်ဗန်းထဲမှ အထုပ်လေးကို တစ်လှည့် ပိုက်ထွေးကို တစ်လှည့် ကြည့်လိုက်ပြီး...

“ဒီရွှေထည်ပစ္စည်းတွေရဲ့ ပိုင်ရှင်အစစ်က ဒကာ ပိုက်ထွေးပဲကွဲ့”

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ဘုရား။ တပည့်တော်မိခင်က တပည့်တော်ကို ဘာစကားမှ မမှာခဲ့ပါဘူး ဘုရား။ ဦးပွင်းကြီးကိုပဲ တွေ့အောင် ရှာပြီး ပေးခိုင်းခဲ့

တာပါ ဘုရား”
ပိုက်ထွေး၏ ပျာပျာသလဲ ငြင်းဆန်မှု စကားကြောင့် ဦးပွင်းကြီး သံခဲစိတ်ထဲတွင် အနှစ်နှစ်အလလက မြှုပ်နှံထားခဲ့သည့် အဖြစ်က အလိုလိုပေါ်လာသည်။

(၂)

“ကိုသံခဲ... တော် အကုသိုလ်အလုပ်တွေကို ဆက်မလုပ်ပါနဲ့တော့။ ကျွန်မ ဈေးရောင်းပြီး ကျွေးပါ့မယ်”

ဇနီးသည် မသန်းက ဘယ်လိုပဲ နားချနားချ ကိုသံခဲက မရခဲ့။ ငယ်စဉ်ကတည်းက - ကျွမ်းဝင်ခဲ့သည့် မုဆိုးအလုပ်ကို ရုတ်ခြည်း ပြတ်တောက်နိုင်ဖို့ မလွယ်မှန်း သိသည်။

“ငါ့ဘဝပေး ကံကြမ္မာကလည်း ဒီအလုပ်နဲ့ပဲ အကုသိုလ်ပေးတာ မသန်းရဲ့။ ငါလည်း ဒီအလုပ်နဲ့ပဲ ပျော်တယ်”

ဇနီးလေးကို ပြင်ဆင်ပြီး မြှားဘူးထဲသို့ မြှားတံများ ထည့်နေသည့် လင်

မစိုးရိမ်ပါနဲ့ မသန်းရယ်။
ငါ့ဦးပွင်းကြီး
ငါ့သိပါတယ်။
တစ်နေ့ ငါ့ဦးပွင်းကြီး
အဖြစ်မှန်သိလို့
ငါ့ကို မုန်းချင် မုန်းပါစေ
မသန်းရယ်။
ငါ့ဦးပွင်းကြီး
ငါခံနိုင်ပါတယ်။
ငါ့ဦးပွင်းကြီး
မုန်းချင် မုန်းပါစေ
မသန်းရယ်။

ဖြစ်သူ ကိုသံခဲကို ကြည့်ရင်း မသန်းက အထုပ်ပြောရမှန်း မသိတော့။ ဒီဘဝကို ကုသိုလ်ပြီး မုဆိုးအလုပ်ဖြင့် အသက်စွန့် ရှာကျွေးနေသည့် ကိုသံခဲ။

“မသန်း... လူလေး ပိုက်ထွေးရော”

“ရိုပါတယ် ကိုသံခဲရယ်။ တော်သားက ဟိုမှာလေ”
မသန်းစကားကြောင့် ကိုသံခဲလှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ စိတ်ထူးသည့် ဝါးခြမ်းများကို ဓားဖြင့် သင်ဗွားလေးမြှားတံလုပ်နေသည့် ပိုက်ထွေးအား ကိုသံခဲ ကြည့်ရင်း မျက်နှာပြုံးဖြူကြီးဖြစ်သွားသည်။

“နင့်သားက ငါ့ခြေရာနင်း အကုသိုလ်ကောင်ကွ”

“အိုတော်... လူလေးကို ဘယ်လိုကြောင့် အကုသိုလ်ကောင်လို့ ခေါ်တာလဲ ကိုသံခဲ”

“ဟ... ငါ မခေါ်လို မဖြစ်ဘူး တစ်နေ့ ငါ့ရဲ့ မုဆိုးဖြစ်မှာ သေချာတယ်။ အဲဒါကြောင့် အကုသိုလ်ကောင်လို့ ငါပြောတာ ဆန်းသလား မသန်းရဲ့ ငါ့လို ဘဝမျိုးမဖြစ်အောင် ငါ ကြိုးစားပြီး ငွေစုနေတာ ပိုက်ထွေးအတွက်ပဲ မသန်း”

အမှန်တော့ ကိုသံခဲက ပထွေးဟု ဆိုသော်လည်း ပိုက်ထွေးကို သားအရင်းနယ် ချစ်သည်။ ပိုက်ထွေး ဆိုခဲ့သမျှကို ခါးစည်းခံခဲ့သည်။ ခုလည်း ပိုက်ထွေးဘဝရှေ့ရေးကို တွေးပြီး ကိုသံခဲ မစားရက် မသောက်ရက်ဘဲ မြီးခြင်း စုဆောင်းခဲ့သည်က ကြာခဲ့ပြီ။ ဒါကြောင့်လည်း မသန်းပင် ကိုသံခဲကို မနာလိုစိတ်ဖြစ်ခဲ့သည်က အမှန်။

“ကိုသံခဲရယ်... လူလေး တစ်ယောက် အဖြစ်မှန်ကို သိသွားရင် ကိုသံခဲအပေါ် အချစ်လေ့ပြုပြီး မုန်းသွားမှာ ကျွန်မ

ပြည်
အထူးထုတ်

မိဘဝယ်”

မုန်ရိမ်ပါနဲ့ မသန်းရယ်။ ငါ့သား
ကို ငါ့မိဘဝယ်။ တစ်နေ့ ငါ့သား
ဖြစ်မှန်သလို ငါ့ကို မုန်းချင် မုန်းပါစေ
သန့်ရယ်။ ငါ့သားအမုန်းကို ငါခံနိုင်ပါ
တယ်။ ငါ့သား ငါ့လို မုဆိုးဘဝ မဖြစ်ဖို့
အရေးကြီးတယ် မသန်း။”

ကိုသဲခဲ မသန်းကို နှုတ်ဆက်ပြီး
နှစ်ထွေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
နှစ်ထွေးက မြားတံကို စိတ်တိုင်းကျ
ဆင်နေဆဲဖြစ်သည်။ ကိုသဲခဲ နှလေးကို
ဆမ်း မြားဘူးကို လွယ်ကာ မိုင်းညှို့
ပြီး မြင်နေရသည့် တောင်ကြီးကို
ကြည့်ရင်း ပိုက်ထွေး တကွတ်တကွတ်မှာ
နေသည့် မျောက်မွေးချင်သည် စကား
ကို ကိုသဲခဲ ခြေလှမ်းများက အလိုလို
ဆွတ်လက်သွားသည်။

(၃)

“ဦးပဉ္စင်းကြီး ဘယ်လိုကြောင့်
အိမ်ပြန်မရောက်ဘဲ ဒီဘဝကို ရောက်
လာလဲ ဘုရား။”

ဦးပဉ္စင်းကြီး သဲခဲက မိမိ မုဆိုး
ဘဝ၏ နောက်ဆုံး ခရီးစဉ်ကို ပြန်တွေး
မေးဆဲတွင် ရုတ်တရက် ပေါ်လာသည့်
ပိုက်ထွေးစကားကြောင့် အတွေးစများ
ဖျက်လွင့်သွားသည်။

“အင်း... ဦးပဉ္စင်းကြီးရဲ့ အကု
သိုလ်ကံ အမြစ်ပြတ်ချိန် တန်ပြီလို့
ပြောရမှာပေါ့ ဒကာ ပိုက်ထွေးရယ်။
အဲဒီနေ့က ဒကာ မွေးချင်တဲ့ မျောက်
အရင်ရရှိ ကြီးစားရင်း မျက်စိလည်ပြီး
တောနက်ကြီးထဲကို ရောက်ခဲ့တာ။
အဲဒီတောနက်ကြီးကို ရောက်ရင် ဘယ်
မုဆိုးမှ ပြန်လမ်းမရှိဘူးဆိုတာ ဦးပဉ္စင်း
ကြီး သိနေခဲ့တာ”

“ဒါဆို တပည့်တော်ကြောင့်
ဦးပဉ္စင်းကြီး ဒုက္ခရောက်ခဲ့တာ တပည့်
တော် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပါတယ်

ဘုရား”

“ဦးပဉ္စင်းကြီးအတွက် စိတ်
မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့ ဒကာ ပိုက်ထွေး
ရယ်။ ဦးပဉ္စင်းကြီးကို ဒီဘဝရောက်
အောင် ပို့လိုက်တဲ့ ဒကာ ပိုက်ထွေးရဲ့
ကျေးဇူးကြောင့်ပါ”

ဦးပဉ္စင်းကြီးထံမှ မပျော်လင့်နိုင်
သည့် စကားသံကို ကြားလိုက်ရ၍
ပိုက်ထွေး တအံ့တဩဖြစ်သွားမိသည်။

“ဦးပဉ္စင်းကြီး ခုလိုဘဝရောက်
တာ တပည့်တော်ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်
ဆိုတာ ဟုတ်ရဲ့လား ဦးပဉ္စင်းကြီး”

“ဟုတ်ပါတယ် ဒကာ ပိုက်ထွေး
အဲဒါကြောင့် တစ်နေ့နေ့မှာ ဒကာ
ပိုက်ထွေးနဲ့ ပြန်ဆုံတွေ့နိုင်ပါစေလို့
ဦးပဉ္စင်းကြီး ဆုတောင်းနေခဲ့ရတာပါ။
အင်း... ခုမှပဲ ဦးပဉ္စင်းကြီးရင်ထဲက
ဆန္ဒပြည့်စပြီ ဆိုပါတော့ကွယ်။ ဆက်
ပြောရရင် ဦးပဉ္စင်းကြီး တောနက်ကြီး
ထဲ ရောက်ပြီး မျက်စိလည်ခဲ့ပေမယ့်
ရွာကို မရောက်ရောက်အောင် ပြန်မယ်
ဆိုပြီး ပြန်လာတုန်း...”

ဦးပဉ္စင်းကြီးက ပြောလက်စ
စကားကို ခဏဆိုင်းငံ့ပြီး ကျောင်းအို
ကြီး ပြတင်းပေါက်ဆီမှ လှမ်းမြင်နေရ
သည့် တောင်ကြီးကို ကြည့်ရင်း
အတိတ်က ဖြစ်ရပ်ကို မြင်ယောင်လာ
မိသည်။

“ဦးပဉ္စင်းကြီး ရွာပြန်ဖို့ လမ်းစ
ရှာနေတုန်း ကျားကြီးတစ်ကောင်နဲ့ ရင်
ဆိုင်တွေ့လို့ နှလေးနဲ့ ပစ်ခတ်ခဲ့ရတယ်။
ကျားကြီးက ဒဏ်ရာရပြီး ရန်မူလို့
ဦးပဉ္စင်း ကျားရန်က လွတ်အောင် ပုန်း
ရင်း လျှိုကြီးတစ်ခုထဲကို ကျခဲ့တယ်။
ဦးပဉ္စင်းကြီးလည်း ဘယ်အထိ သတိ
လစ်ခဲ့တယ် မသိဘူး။ သတိရပြီး ကြည့်
လိုက်တော့ ဘုန်းကြီးအိုကြီးနဲ့ တွေ့
ပြီး ဆေးဝါးကုသပေးတယ်။ အကု
သိုလ်အလုပ်တွေ ဆက်မလုပ်ဖို့ ဆုံးမ
ပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်လို့ ဟောဒီကျောင်း
ကြီးကို ရောက်ခဲ့တာပဲ ဒကာ ပိုက်
ထွေး”

ပိုက်ထွေးက ဦးပဉ္စင်းကြီး သဲခဲ
အဖြစ်ကို သိခွင့်ရလိုက်၍ စိတ်မကောင်း
ဖြစ်သွားမိသည်။ မိမိကို အသက်စွန့်ပြီး
ရှာဖွေကျွေးမွေးခဲ့သည့် ဦးပဉ္စင်းကြီး၏
ကျေးဇူးတရားကို ပြန်တွေးမိရင်း ပို၍
ကြည်ညိုသွားမိသည်။ သို့တိုင် ပိုက်
ထွေးရင်ထဲတွင် တည်ရှိနေဆဲဖြစ်သည့်
အရာ၊ ပိုက်ထွေး မမေးလို့ မဖြစ်။
ပိုက်ထွေးငယ်စဉ်ကတည်းက ဖခင်ရင်း
ဟု ထင်မှတ်ထားခဲ့သည့် ဦးပဉ္စင်းကြီး။

“ဦး... ဦးပဉ္စင်းကြီးက တပည့်
တော်ရဲ့ ဖခင်အရင်းမဟုတ်ဘူးလို့ ပြော
ကြတာ အမှန်ပဲလား ဘုရား”

ပိုက်ထွေး၏ အမေးစကားကြောင့်
ဦးပဉ္စင်းကြီးမျက်နှာပေါ်တွင် ညှိုးနွမ်းသွား
သွားသည်။ ပြီး ပိုက်ထွေးကို ကြည့်
ပြီး...

“ဟုတ်ပါတယ် ဒကာ ပိုက်ထွေး”

www.burmeseclassic.com

ဦးပဉ္စင်းကြီး ခုလို ဝန်ခံလိုက်တော့ ဦးပဉ္စင်းကြီးအပေါ် အမျက်သိုသွားပြီလား ဒကာ ပိုက်ထွေး”

“တပည့်တော် နှလုံးသားမှာ ဦးပဉ္စင်းကြီးအပေါ် အမှန်းတရား မရှိပါဘူး ဘုရား။ ခုလည်း ဦးပဉ္စင်းကြီးက တပည့်တော် လူမှန်းသူမှန်း မသိခင်ကတည်းက ဖခင်အရင်းလို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးတွေကို ပြန်ဆပ်ချင်လို့ပါ ဘုရား။ ဦးပဉ္စင်းကြီး လူထွက်ပြီး တပည့်တော်တို့နဲ့ အတူနေပါဘုရား။ တပည့်တော် ဦးပဉ္စင်းကြီးကို တစ်သက်လုံး အနီးကပ် ပြုစုပါရစေ ဘုရား”

“ခုလို စကားကြားရတာ ဦးပဉ္စင်းကြီး သာဓု...သာဓုခေါ်ပါတယ် ဒကာ ပိုက်ထွေး။ ဒါပေမယ့် ဦးပဉ္စင်းကြီး လူ့ဘဝက ပြုမှုမှားယွင်းခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်

ကံတွေကို ကုသိုလ်ကောင်းမှုနဲ့ ဆေးကြောဖို့ တာဝန်ရှိသေးတယ်။ ဒါကြောင့် လူ့လောကီရဲ့ သမုဒယမီးတွေကို ငြိမ်းပါရစေတော့ ဒကာ ပိုက်ထွေး။ က - ဦးပဉ္စင်းကြီးကို တွေ့ပြီဆိုတော့ နောင်ဆို ဦးပဉ္စင်းကြီးဆီကို လုံးဝ မလာကြပါနဲ့ကွယ်”

ဦးပဉ္စင်းကြီး၏ နောက်ဆုံး တင်းပြတ်သည့် စကားသံကြောင့် ပိုက်ထွေး ရင်ထဲတွင် ကြေကွဲစွာ ခံစားသွားမိသည်။ ဦးပဉ္စင်းကြီးက ပိုက်ထွေးမျက်နှာကို စူးစူးစိုက်စိုက် တစ်ချက်ကြည့်ပြီး သံယောဇဉ်ဖြတ်ကာ စိပ်ပုတီးလေးကို ကိုင်ရင်း ကျောင်းအိုကြီးပေါ်မှ တရွေ့ရွေ့ဆင်းသွားလေသည်။

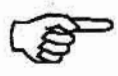
ပိုက်ထွေး ဦးပဉ္စင်းကြီး၏ အပြုအမူကို ကြည့်ပြီး အလိုလိုနားလည်သဘောပေါက်လိုက်မိသည်။ ရစ်ဝဲလော

သည့် မျက်ရည်စကို အနိုင်နိုင်ထိန်းနိုင် ကျောင်းအိုကြီးပေါ်မှ လေးကန်စွာ ဆင်လိုက်သည်။ သားအရင်းမဟုတ်လည်း ငယ်စဉ်ကတည်းက ဖခင်လေးပမာ မေတ္တာထားနိုင်ခဲ့သည့် ဦးပဉ္စင်းကြီး။ ခုတော့ သံယောဇဉ် သုန္ဒရီအငွေအသက်ကိုပင် တရားဓမ္မဖြင့် ဖြတ်တောက်နေသည့် မြင်ကွင်း။

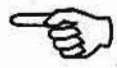
ပိုက်ထွေး ဦးပဉ္စင်းကြီး၏ နောက်ဆုံး လက်အုပ်ချီ ကန်တော့ကြည့်လိုက်မိသည်။ ပိုက်ထွေး မျက်ရည်များကြားမှ ဝိုးတဝါးတွေ မြင်ရသည့် ဦးပဉ္စင်းကြီး သံခဲ၊ တရားဓမ္မကို နှစ်သွင်းပြီး အေးငြိမ်းချမ်းသာရာ သန္တတံသို့ တရွေ့ရွေ့လှမ်းရင်း တဖြည်းဖြည်း ထေ့ရှိုဝေးရှိုသွားနေပြီ မဟုတ်ပါလား။

* * *

ခလွန်တော့ဦး

လင်မယားစုံတွဲတွေအတွက် သိသင့်သော အဟောများ

- ▶ ကိုယ်ပိုင် အိုးအိမ်၊ တိုက်တာ၊ ယာဉ်ကား၊ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းတွေ ပိုင်ဆိုင်ပြည့်စုံချမ်းသာနိုင်တဲ့ ကံကြမ္မာမျိုး ရှိကြပါသလား.....။ ဘယ်အသက်ပိုင်းမှာ ဖြစ်နိုင်မလဲ။
- ▶ ပြည်ပထွက်ခွာ လုပ်ကိုင်နေထိုင်ရကိန်း ရှိကြသလား.....။ ဘယ်နိုင်ငံတွေမှာ ပိုပြီး အကျိုးပေးစီးပွားဖြစ်နိုင်လဲ။
- ▶ အလုပ်အကိုင်၊ ရာထူး၊ စီးပွားရေးတို့မှာ ထိပ်ဆုံးရောက်နိုင်ကြသလား.....။ ဘယ်တော့ဖြစ်နိုင်လဲ။
- ▶ ဘယ်လိုလုပ်ငန်းမျိုး၊ ဘယ်လိုကုန်ပစ္စည်းမျိုးတွေ၊ လုပ်ကိုင်ရောင်းဝယ်အကျိုးပေးနိုင်လဲ.....။
- ▶ ဘယ်လိုရောဂါ၊ ဘေးဥပါဒ်မျိုးတွေ ပိုပြီး ဒုက္ခပေးမလဲ..... စသည်ဖြင့် သိသင့်တာတွေကို တိတိကျကျသိရဖို့.....။

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်(ဥပဒေဘွဲ့)(လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ)

ယုံကြည်အားကိုးမှသာ လာခဲ့ပါ

အမှတ်(၈၄၃) ဦးဝိစာရလမ်း၊ (၃၄)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်၊
☎ - ၀၁-၅၈၆၇၀၄၊ 📠 - ၀၉-၅၀-၆၂၈၄၃၊ ၀၉-၅၁-၇၇၆၂၂။

ကောသလအိပ်မက် (၁၆)ချက် လက်ရုံးညီ

ကောသလမင်းကြီးရဲ့ အိပ်မက်အကြောင်းကို ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်တဲ့ အဘွားဖြစ်သူကြောင့်ပဲ ငယ်စဉ်ကတည်းက နေခဲ့ပါတယ်။ အဘွားဖြစ်သူက ငါးနှစ်သား၊ ခြောက်နှစ်သားအရွယ် မြေးလေးကို အိပ်ရာဝင် ပုံပြင်အဖြစ် ပြောပြခဲ့ပါ

ကောသလအိပ်မက်အကြောင်းတွေကို ရှင်းပြ ပြောပြရင်း လက်တွေ့မှာ ဖြစ်ပျက်နေတာတွေနဲ့ ယှဉ်ပြပြီး အဘွားက ပြောပြတတ်ပါတယ်။

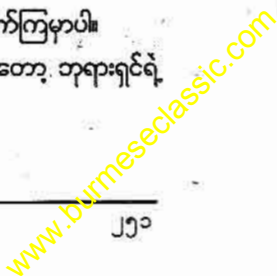
အခု ကျွန်တော်အသက် ၄၅နှစ်ခွန်းနေပါပြီ။ အဘွားဆုံးတာ နှစ်ပေါင်း ၃၀နီးပါးရှိပြီဖြစ်ပေမယ့် ကောသလအိပ်မက် တွေကို ကျွန်တော်မေ့မသွားပါဘူး။ အဘွားပြောပြခဲ့စဉ်အခါတုန်းကတည်းက ကောသလအိပ်မက် ၁၆ချက်ဟာ လိုတိုရှင်းရှင်း နှစ်မိမိနဲ့ ကြားရသူအတွေးထဲ၊ မျက်စိထဲမှာ စွဲသွားပါတယ်။

တကယ်တော့ အဘွားပြောပြခဲ့တဲ့ ကောသလအိပ်မက် ၁၆ချက်ဟာ လယ်တီပဏ္ဍိတ ဦးမောင်ကြီးရဲ့ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ ဟာကို အခုမှပဲ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သိခွင့်ရလိုက်ပါတယ်။ လယ်တီပဏ္ဍိတ ဦးမောင်ကြီးရဲ့ ကောသလအိပ်မက် (၁၆) ချက် ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာနဲ့အတူ ရုပ်ပုံပန်းချီကားများကိုပါ ပူးတွဲပြီး တွေ့လိုက်ရလို့ ပြန်လည်ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

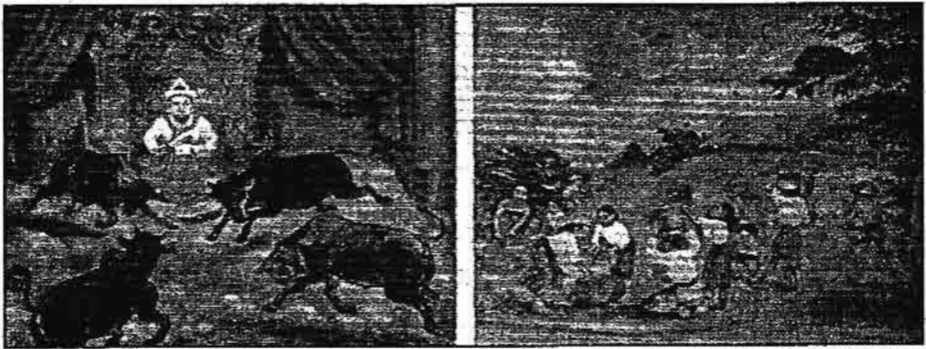
ကောသလအိပ်မက်တွေကတော့ မျိုးဆက်ပေါင်းများစွာအထိ၊ ခေတ်ပေါင်း စနစ်ပြောင်းများစွာတိုင် အံဝင်ပြီး သွေး သောက်အောင် မှန်နေဆဲပါလားလို့ ပရိသတ်ကြီးလည်း သဘောတူ နှစ်ခြိုက်မှု၊ သေချာပါတယ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာအောင် ကောသလအိပ်မက်အကြောင်းကို စာမျက်နှာပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့ မတွေ့ရပါဘူး။ ဘာကြောင့်များ အမှန်တရား၊ ရှေးစကား၊ နိဂုံးတွေကို ဖုံးကွယ်ထားချင်ပါလိမ့်လို့ မချင်မရဲဖြစ်မိပါတယ်။

ကြားဖူးနားဝရှိသူများလည်း ပြန်လည်ပြီး ဖတ်ရှုနိုင်အောင်၊ မကြားဘူး၊ မမြင်ဘူးတဲ့ မျိုးဆက်တွေအနေနဲ့လည်း ခွင့်ရအောင် ဖော်ပြပေးတာပါ။

ကဗျာနဲ့အတူ သရုပ်ဖော် ပန်းချီကားတွေကို ကြည့်ရုံနဲ့ ထင်းခနဲ ရှင်းခနဲ နားလည်သဘောပေါက်ကြမှာပါ။ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာရဲ့ အထက်ပိုဒ်ကတော့ ကောသလ မင်းရဲ့ အိပ်မက်စကားဖြစ်ပြီး အောက်ပိုဒ်ကတော့ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဖြေပုံဖြစ်ပါတယ်။

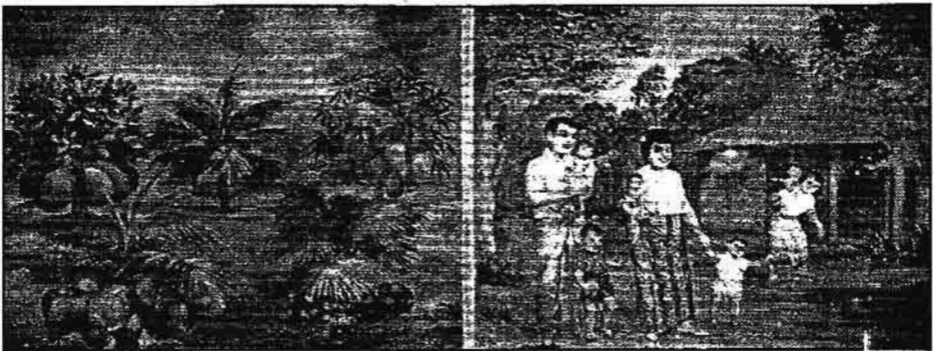

(၁) နွားလေးကောင်အိပ်မက်

- * နွားနက်လေးခု၊ ဝေပုဟန်ပြင်၊ မဝေကြဘဲ၊ ရောင်လွဲသည် မြင်။
- * အရှေ့အနောက်၊ တောင်မြောက် မိုးဆင်၊ ငြိမ်းသံပေး၊ မိုးဝေး လွင့်ပျောက်စဉ်။

(၂) သစ်ပင်ငယ်အိပ်မက်

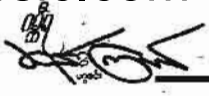

- * မြေက မကြွ၊ ငယ်လှ သစ်ပင်၊ ဖူးငုံရင့်ပြီး၊ ပွင့်သီးတွေ မြင်။
- * အရွယ်မမျှ၊ ပျိုမယ်ခင်၊ သမီးသား လင်သား အိမ်ထောင်ရှင်။

(၃) နွားမကြီးအိပ်မက်

- * ယနေ့ဖွားစ နွားမနိုသား၊ ပိခင်နွားကြီး စိုပြီးနေရာ။
- * သမီးနှင့်သား စီးပွားပိုင်ရာ၊ မိနှင့်ဘာ ကျွေးမှ စားရမှာ။

ခံပြည်
အထူးထုတ်

နွားငယ်အိပ်မက်

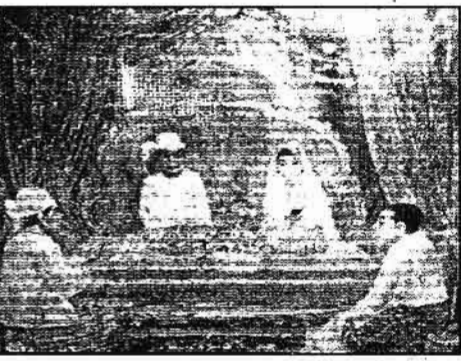
- * နွားကြီးမကြိုက်၊ ဝန်တိုက် နွားငယ်၊ မရန်းနိုင်ဘဲ ဝပ်လဲနေတယ်။
- * ကြီးသူ ပယ်ရှား၊ မြောက်စား လူငယ်၊ တိုင်းပြည်ရေး ရှုပ်ထွေးပွေတော့မယ်။

မြင်းအိပ်မက်

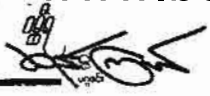

- * ခံတွင်းနှစ်ခွ၊ မြင်းလှရာတ၊ ကျွေးကျွေးသမျှ မဝနိုင်ပါ။
- * မျိုးမတ်မင်းဆိုး လာဘ်ထိုးသူများ၊ နှစ်ဖက်စား တရားစီရင်မှာ။

ရွှေခွက်အိပ်မက်

- * ခွေးအိုထံဆက်၊ ရွှေခွက်သိန်းတန်း၊ ကျင်ငယ်အမြဲ ခွက်ထဲ စွန့်ပြန်။
- * မျိုးမြတ်သမီး ပစ္စည်းမက်ဟန်၊ အမျိုးယုတ် လင်လုပ်ပေါင်းဆက်ဆံ။

(၇) ခွေးသူခိုးမအိပ်မက်

- * ရှေ့က ကျစ်ချ၊ လွန်စကြီးကို၊ ခွေးမ ခိုးစား၊ ကိုက်ဝါးခါမျိုး။
- * လင်ကြီးပစ္စည်း သိမ်းဆည်းမသို၊ လင်မြှောင်အား မယားလောကွတ်ပို။

(၈) ရေပြည်အိုးအိပ်မက်

- * အိုးငယ်ချည်းနည်း၊ အိုးကြီးရေလှုံ၊ အိုးကြီးကိုပဲ ရေဆွဲလောင်းပြန်။
- * ဆင်းရဲသူများ၊ ဝတ်စားမကျန်၊ အခွန်တွက် နှိပ်စက်ငွေတောင်းခံ။

(၉) ရေကန်ကြီးအိပ်မက်

- * ကြာမျိုးငါးဝ၊ ပွင့်ကြ ရေကန်၊ ရေလယ်နောက်လျက်၊ ကမ်းဘက်ကြည်ပြန်။
- * မြို့တွင်းပွေ့ရုပ်၊ ခွန်တုတ်ကောက်ခံ၊ မြို့ ပြင်ထွက်၊ ပြည့်နှက်စည်ကားရန်။

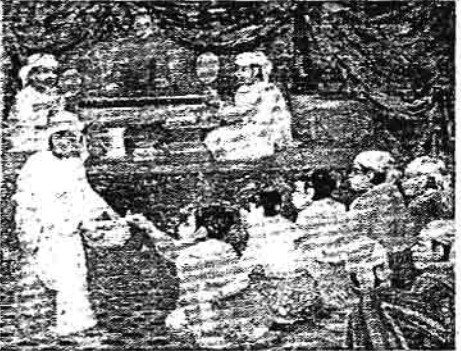
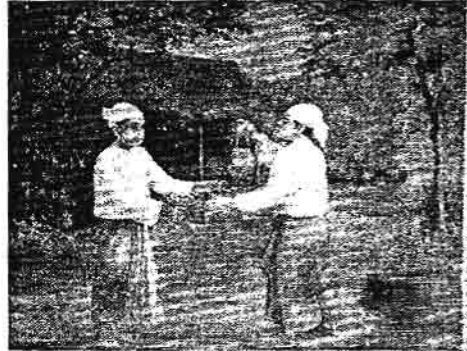
အိမ်ပြည်
အထူးထုတ်

၁၀) ထမင်းအိုးအိမ်မက်

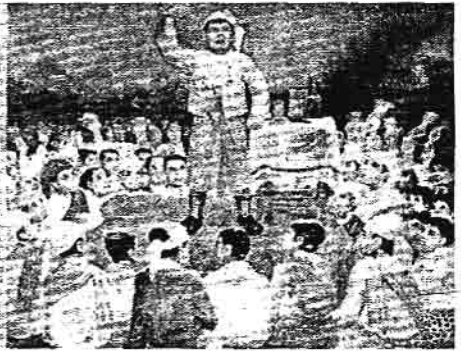
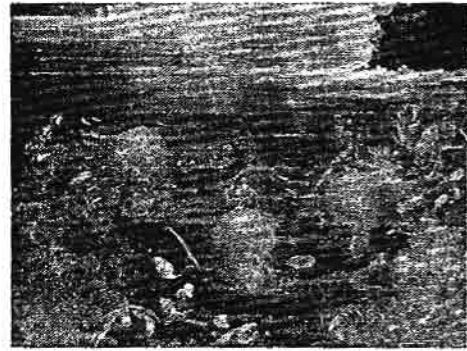
- * တစ်အိုးတည်းချက်၊ အကျက်မညီ၊ ထောင်းမာဆတ်၊ ပျော့နှပ်သုံးလီ။
- * မင်းနှင့်လူများ တရားမမှီ၊ မိုးသုံးစား ကွက်ကြားရွာချမည်။

၁၁) စန္ဒကူးနှစ်အိမ်မက်

- * မွေးထုံနံကြိုး၊ စန္ဒကူးသိန်းတန်၊ ပုန်းရည်နှင့်လဲ၊ သုံးစွဲစားပြန်။
- * အလဒ္ဓိများ၊ တရားဖိုးတန်၊ ငွေနှင့်လဲ၊ အမြဲဟောမည်မှန်။

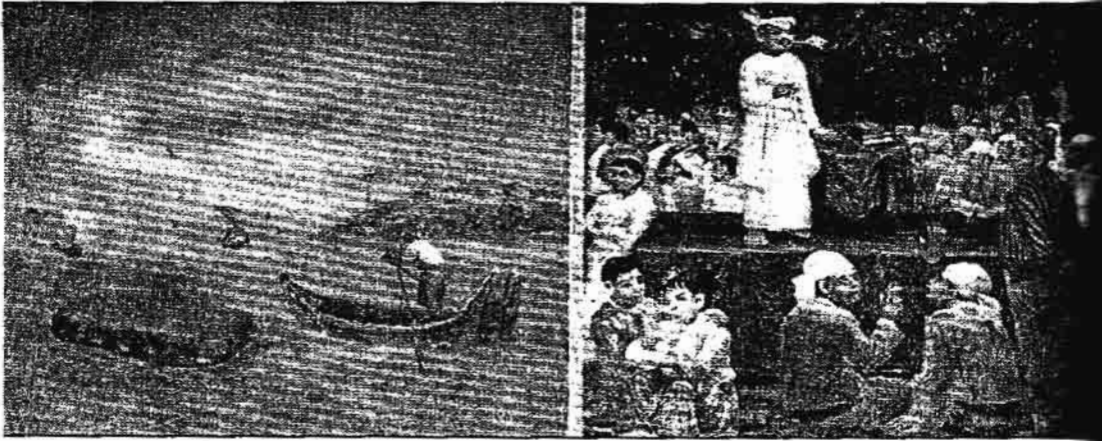
၁၂) ဘူးတောင်းအိမ်မက်

- * သံကြေးမပေါင်း၊ ဘူးတောင်းဘူးအုံ၊ ရေတွင်စုပ်စုပ်၊ နှစ်မြုပ်လုံးစုံ။
- * ပညာရှိများ၊ စကားဥသံ၊ ပြောသမျှ လောကမသုံးကုန်။

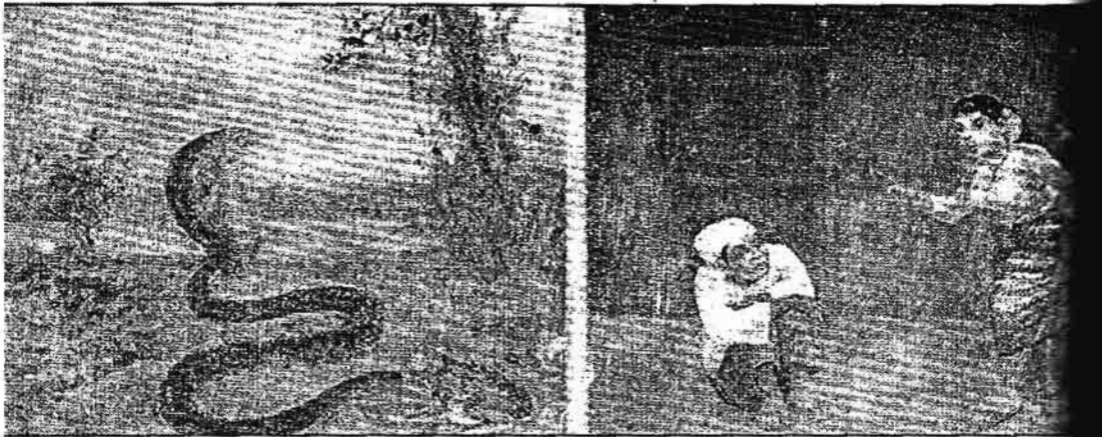

(၁၃) ကျောက်ခဲကြီးအိပ်မက်

- * အိမ်လုံးတောင်လုံး၊ ကျောက်တုံးကျောက်ဖျား၊ ရေမှာ ဘွားဘွား၊ ထင်ရှားပေါ်လာ။
- * ရဟန်းရှင်ဆို၊ လူဆိုးများသာ၊ ဂုဏ်ရောင်တိုး၊ တန်ခိုးပေါ်ထွက်မှာ။

(၁၄) ဖားငယ်မ အိပ်မက်

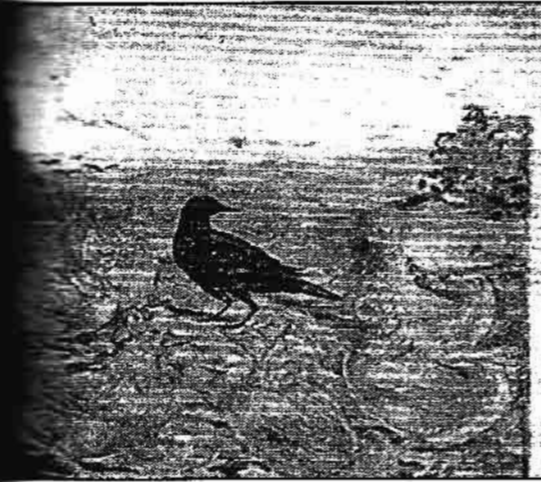

- * အဆိပ်ပြင်းတောက်၊ မြွေဟောက်ကြီးကို၊ ဖားငယ်မ များ၊ ကိုက်ဝါးကာ မှီ။
- * ကညာယူထား၊ သက်ကြားဘိုးအို၊ မယားဆဲ၊ အမြဲအော်ငေါက်ဆို။

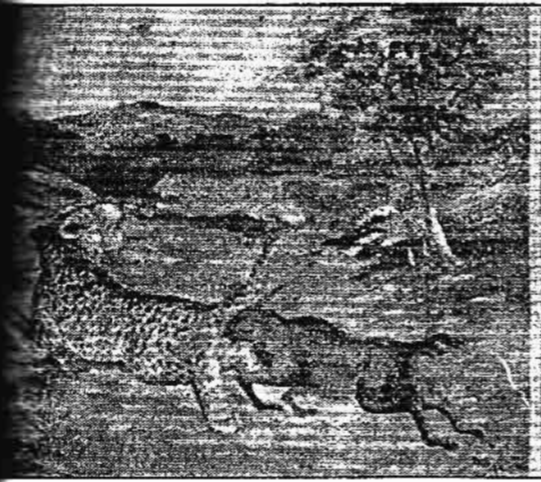
မိမိ
အထူးထုတ်

ကျီးငှက်အိပ်မက်

- * အဆင်းမည်းနက်၊ ကျီးငှက်ထံမှာ၊ ရွှေဟင်္သာများ ခစားနေပါ။
- * ပညာသီလ ပြည့်ဝသူဟာ၊ သူယုတ်အား ဝပ်တွားနေရမှာ။

(ခဏ) သစ်နှင့် ဆိတ်အိပ်မက်

- * ဆိတ်ကို မြင်ငြား၊ ကြောက်အား ပြင်းထန်၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျား၊ ခုန်လွှားနေပြန်။
- * သူယုတ်မာများ၊ ထောင်လွှားနိုင်ငံ၊ သူ့တော်ကောင်း ပုန်းအောင်း တောမြိုင်ယံ။

လက်နှိုးညီ

www.burmeseclassic.com

မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာနှုန်းထားဇယား

နောက်ကျောဖုံး	(၄ - ရောင်)	-	၇" x ၁၀"	၁၅၀,၀၀၀ ကျပ်
အရှေ့မျက်နှာဖုံးအတွင်း	(၄ - ရောင်)	-	၇" x ၁၀"	၁၀၀,၀၀၀ ကျပ်
နောက်ကျောဖုံးအတွင်းဘက်	(၄ - ရောင်)	-	၇" x ၁၀"	၈၀,၀၀၀ ကျပ်
အတွင်းတစ်မျက်နှာ	(၄ - ရောင်)	-	၇" x ၁၀"	၆၀,၀၀၀ ကျပ်
အတွင်းဖြူ/ မဲ တစ်မျက်နှာ	(၁ - ရောင်)	-	၇" x ၁၀"	၁၅,၀၀၀ ကျပ်
အတွင်းဖြူ/ မဲ မျက်နှာဝက်	(၁ - ရောင်)	-	၅ . ၆" x ၄ . ၅"	၈,၀၀၀ ကျပ်

ဒီဇိုင်းပေးပြီး ဖလင်ကူးလိုပါလျှင် ဖြူ/ မဲအတွက် ဖလင်ကူးခ ပေးစရာမလိုပါ။

၄ ရောင်အတွက် ဖလင်ကူးခ သီးသန့်ပေးရမည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ နှင့် ဖြန့်ချိရေး
 အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၀)၊ (၃၁)လမ်း(၁)
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။

ဒုလ္လာသွေးဝမ်းဖြစ်သော်

အောင်ကျော်ဖြိုး (လေယုဝတီ)

ကျွန်တော်တို့ ယောက်ျားအများစု၌ ဖြစ်တတ်သော ရောဂါကို ပြုပါဆိုလျှင် ဒုလ္လာရောဂါဖြစ်ပါသည်။ ဒုလ္လာသွေးဝမ်းဖြစ်သောအခါ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းလှပါသည်။ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းလှသော ဒုလ္လာသွေးဝမ်းရောဂါပျောက်ကင်းစေသောနည်းကို ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ကျောက်ကြီးမြို့ကြီးအဝယ်ခိုင်တွင် တာဝန်ကျစဉ်က ကရင်အမျိုးသား "စောဖားကြာ" ထံမှ ဤဆေးနည်းကို ကျွန်တော် ရရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ဖော်ပြပါ ဆေးနည်းအတိုင်း ဖော်စားပါက ထိုရောဂါဆိုကြီး ပ,ပျောက်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကသစ်ပင်၏ အခေါက်ကို ခွာပြီး ရေစင်စင်ဆေးပါ။ ၎င်းကို ဆန်ဆေးရည်နှင့် ကျောက်ပျဉ်သန့်သန့်ပေါ်တွင် ခပ်ပျစ်ပျစ်ဖြစ်အောင် သွေးလိုက်ပါ။ ခပ်ပျစ်ပျစ်အနေအထားရောက်လျှင် ပျားရည်စစ်စစ်ဖြင့် တေပါ။ နေ့စဉ် နံနက် တစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး တစ်ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ပါ။ ဒုလ္လာ သွေးဝမ်းရောဂါပျောက်ကင်းသွားပါမည်။

"မသိသူ ကျော်သွား၊ သိသူ ဖော်စား" ဆိုသည့်အတိုင်း ကမ္ဘီရဆန်းကြယ် စာဖတ်ပရိသတ်များ သိရှိအသုံးပြုနိုင်ရန် စေတနာကောင်းဖြင့် ကြေညာမောင်းခတ်လိုက်ကြောင်းပါ ခင်ဗျား။

* * *

အောင်ကျော်ဖြိုး (လေယုဝတီ)

(ကျောက်ကြီးမြို့မှ တောင်သူ စောဖားကြာအား ဤစာရဖြင့် ပျတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။)

www.burmeseclassic.com

မင်းဖြူနီ

ကျေးဇူးတင်စားရန်

ကြားခဲ့ရသော
ယဉ်ကျေးစွာ

ဦးဝင်းလှိုင်သည် လချပ်စာရင်းနှင့် ပစ္စည်းများ စစ်ဆေးရန်အတွက် မြို့နယ်အတွင်းရှိ ရွာသာယာကျေးရွာသို့ သွားရောက်ရန် စာရင်းစစ် မောင်စံရွှေ၊ ဝန်ထမ်းလှမောင်သာတို့နှင့်အတူ ရုံးမှ နံနက်စာစားပြီးချိန်တွင် ထွက်ခွာရန်ဖြစ်သော်လည်း ရုံးတွင် မြို့နယ်သမဝါယမအသင်း ရန်ကုန်မှ ရောက်ရှိလာသော လူသုံးကုန် ခွဲတမ်းပစ္စည်းများ ရောက်ရှိနေ၍ ဖွင့်ဖောက် စစ်ဆေးရန် ကိစ္စပေါ်လာသဖြင့် သွားရောက်စစ်ဆေးနေရသည်။ နေ့လယ် တစ်နာရီကျော်အချိန်ရောက်မှ ကားဂိတ်ရှိ ဂျစ်တတ်(စ်) လိုင်းကားဖြင့် စီးနင်း၍ ထွက်လာခဲ့ကြရ၏။ မြို့မှ စီးနင်းလာသော ဂျစ်တတ်(စ်) လိုင်းကားသည် ကျောက်တန်းရွာတွင် လမ်းဆုံဖြစ်သောကြောင့် ကျောက်တန်းရွာမှ ရွာသာယာရွာသို့ လူသွားလမ်းမှ ခြေလှုပ်ခရီးဖြင့် ဆက်လက်လျှောက်ခဲ့ရ၏။ ရွာသာယာရွာသို့ ဝန်ထမ်းအချိန်ခန့် ရောက်ရှိပြီး ကျေးရွာ သမဝါယမအသင်းဆိုင်ရှိရာ ရွာထိပ်သို့ လျှောက်ခဲ့ကြရာ အသင်းဆိုင်တွင် ဆိုင်စောင့်တစ်ယောက်သာ ရှိ၏။ ဆိုင်အစောင့်အား ကျေးရွာ သမဝါယမအသင်းဥက္ကဋ္ဌနှင့် အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ဝင်များအား သွားရောက်ခေါ်ခိုင်းလိုက်၏။

မကြာမီအချိန်အတွင်း၌ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ အတွင်းရေးမှူး၊ ခိုင်အရောင်းစာရေးများ ရောက်ရှိလာကြပြီး ဆိုင်အတွင်း စားပွဲ ကုလားထိုင်များတွင် ထိုင်လိုက်ကြပြီး ဒုဦးစီးမှူး ဦးဝင်းလှိုင်က...

“ဥက္ကဋ္ဌနဲ့ အတွင်းရေးမှူးတို့... ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌတို့ သ/မဆိုင်ရဲ့ လချပ်စာရင်းနဲ့ လက်ကျန်ပစ္စည်းတွေ စစ်ဆေးဖို့ လာကြတာပါ။ စာရင်းတွေ အရင်စစ်ပြီးမှ ပစ္စည်းတွေ စစ်ဆေးကြ

တာပေါ့”
ဒုဦးစီး ဦးဝင်းလှိုင်၏ စကားကြောင့် ကျေးရွာ သ/မ အသင်းဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ဦးလူမောင်က အရောင်းစာရေး မောင်တင်လှအား ပြောလိုက်၏။

“မောင်တင်လှရေ...ဆိုင်ရဲ့ လချပ်စာရင်း လယ်ကုစာအုပ်တွေအားလုံး ယူပြီး ဦးစီးကို ပြလိုက်ပါ။ အတွင်းရေးမှူးနဲ့ အဖွဲ့ဝင်တွေကလည်း ဆိုင်ထဲမှာ ရှိတဲ့ လက်ကျန်ပစ္စည်းတွေကို အမျိုးအစားတူတွေ စုထားပေးပါဗျာ။ ဦးစီးတို့ စစ်ဆေးတဲ့အခါ လွယ်လွယ်ကူကူ စစ်ဆေးလို့ ရတာပေါ့”

ဥက္ကဋ္ဌ ဦးလူမောင်က သ/မဆိုင် အရောင်းစာရေး မောင်တင်လှအား ပြောပြီး အတွင်းရေးမှူး ဦးသိန်းမောင်နှင့် အဖွဲ့ဝင်များကိုပါ ဆိုင်ရှိ ပစ္စည်းများအား အမျိုးတူ စုထားရန် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ အတွင်းရေးမှူးနှင့် အဖွဲ့ဝင်များကလည်း ဆိုင်အတွင်းရှိ ပစ္စည်းများအား အမျိုးအစားတူ စုစည်းနေကြလေ၏။ ဒုဦးစီးမှူး ဦးဝင်းလှိုင်နှင့် အဖွဲ့သည် လချပ်စာရင်းများအား တစ်နာရီကျော်ကြာ စစ်ဆေးပြီးသည်နှင့် ဒုဦးစီး ဦးဝင်းလှိုင်က...

“ကုန်ခဲ့တဲ့ လက် ဥက္ကဋ္ဌတို့ရဲ့ သ/မအသင်း ရက်ကန်းလုပ်ငန်းထုတ်ကုန် အထွက်နှုန်းကျသွားတယ်နော်”

“ဟုတ်တယ် ဦးစီး၊ ရွာမှာ နာရေးကိစ္စလေးတစ်ခုဖြစ်လို့ ရက်ကန်းသမတွေ နာရေးမှာ အလုပ်ရှုပ်နေတာကြောင့် ကုန်ထုတ်နှုန်း ကျသွားခဲ့ရတယ်။ အခုမှ ပြန်ပြီး လုပ်ငန်းအရှိန်ပြန်မြှင့်နေရတယ်ဗျာ”

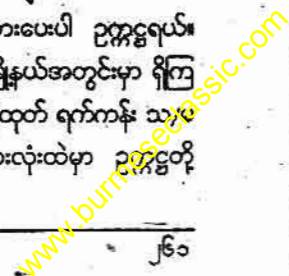
“ကြီးစားပေးပါ ဥက္ကဋ္ဌရယ်။ ကျွန်တော်တို့ မြို့နယ်အတွင်းမှာ ရှိကြတဲ့ ကျေးရွာကုန်ထုတ် ရက်ကန်း သ/မအသင်းတွေအားလုံးထဲမှာ ဥက္ကဋ္ဌတို့

လူတို့သည် ကွယ်လွန်ခါနီးအချိန်တွင် စိန်ရာဖြစ်သော အရာဝတ္ထုပစ္စည်းများအပေါ် တွယ်တာစိတ်ဖြင့် တမလွန်ဆရာကရိုချိန်တွင် ပရလောကသား၊ ဩဠာဥလောကသားများအဖြစ်ဖြင့် ဆေးမိ၊ မကွယ်လွန်မီ အချိန်လေး၌ အပ်မက်စွဲလမ်း တွယ်တာနေသော ဥက္ကဋ္ဌပစ္စည်းများအား လုပ်ကိုင်နေခြင်း၊ ဆိုထိုပစ္စည်းများအား လူတစ်ဦး တစ်ယောက်မှ ယူငင်ခြင်း၊ အသုံးပြုခြင်းများ ပြုလုပ်ပါက အရိပ်အယောင်ပြုခြင်း၊ နောင်ယုက်ခြင်းများ ပြုလုပ်တာဖြစ်တတ်ကြောင်းများကို လူအများ ပြောဆိုကြသည်ကို ကြားဖူးခဲ့၏။ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်များတွင်လည်း ဖတ်ရှုခဲ့ရဖူး၏။

ကျွန်ုပ် ယခုရေးပြမည့် ဇာတ်ထမ်းလေးမှာ အသက်ရှင်စဉ်အချိန်က သူ မြတ်နိုးစွာ အလုပ်လုပ်ခဲ့သော လုပ်ငန်းပစ္စည်းတစ်ခုအား ကွယ်လွန်သွားသည့်အချိန်ထိ တွယ်တာစွာဖြင့် အလုပ်လုပ်နေသော အမျိုးသမီးလေး တစ်ယောက်၏ အကြောင်းဖြစ်လေသည်။ ပြောပြသူမှာ မြို့နယ်သမဝါယမ ဦးစီးဌာန၏ ဒုဦးစီးမှူးတစ်ယောက်ဖြစ်သော ဦးဝင်းလှိုင်၏ ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပါသည်။ ဒုဦးစီး ဦးဝင်းလှိုင်၏ ကိုယ်တွေ့အား စာဖတ်သူများ ဖတ်ကောင်းစေရန် ဝတ္ထုအသွင် ရေးဖွဲ့အပ်ပါသည်။

♦♦♦

ရခိုင်ပြည်နယ်၏ မြို့တစ်မြို့ရှိ မြို့နယ် သမဝါယမ ဦးစီးဌာန ဒုဦးစီးမှူး

ရွာက အသင်းဟာ ပစ္စည်းအရည် အသွေး စံချိန်မီပြီး ထုတ်ကုန်စံချိန်က လည်း အမြင့်ဆုံးဖြစ်လို့ ပြည်နယ် ဦးစီးဌာနကြီးကတောင်မှ ဆုပေးဖို့ ပြော နေတယ်ဗျ”

“စိတ်ချပါ ဦးစီးရယ်၊ အရည် အသွေး စံချိန်မီပြီး ထွက်ကုန်လည်း အများဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေပါ တယ်။ စိတ်ချပါ ဦးစီးရယ်”

ရခိုင်ပြည်နယ်၏ နာမည်ကြီး ထွက်ကုန်တစ်ခုဖြစ်သော ရခိုင်ရိုးရာ ပန်းဖော် ပုဆိုးနှင့် ရခိုင်ရိုးရာ ချိတ်ထဘီ များ ထုတ်လုပ်ရာ မြို့နယ်အတွင်းရှိ ရက်ကန်းကုန်ထုတ် သ/မအသင်း တစ်သင်းဖြစ်သော ရွာသာယာ ရက် ကန်းကုန်ထုတ် သ/မအသင်းတွင် ထုတ်လုပ်သော ရခိုင်ရိုးရာ ပန်းဖော် ကျားဝတ် ပုဆိုးများမှာ ပုလဲပေါက်၊ ဖုံကြီးဆင်း၊ ဘမောင်မျက်လုံး၊ စိန် တစ်ပွင့်နှင့် အခြားသော ရိုးရာအဆင် ဆန်းများ၊ မိန်းမဝတ် ရိုးရာ ချိတ်ထဘီ များမှာလည်း အမျိုးစုံလှ၏။ ရောင်စုံ ရိုးရာ ချိတ်ထဘီ၊ နှစ်တစ်ရာ ချိတ်ထဘီ၊ ကြိုးကြိုးချိတ်အဆင် ရခိုင်ချိတ်ထဘီနှင့် အခြားသော အမည်စုံ ရခိုင်ရိုးရာ ချိတ် ထဘီများ ထုတ်လုပ်၏။ မြို့နယ် သ/မ အသင်းမှ နှစ်တစ်ရာ၊ နှစ်တစ်ရာ၊ နှစ်ဆယ် မာဆရိုက်ချည်များကို ဝိဿာ ချိန်နှင့် ထုတ်ယူကြရပြီး ရိုးရာ ပန်းဖော် ပုဆိုးများ၊ ချိတ်ထဘီများ ရက်လုပ်၍ ပြန်ပြီး အထည်အဖြစ် သွင်းရလေ၏။

မြို့နယ် သ/မအသင်းရှိ ကျွန်းကျင် ပညာရှင်များက ကျေးရွာ ရက်ကန်း ကုန်ထုတ် သ/မအသင်းများမှ လာ ရောက် အပ်နှံသော ပန်းဖော် ပုဆိုးနှင့် ချိတ်ထဘီများအား မှန်ဘီလူးဖြင့် စစ် ဆေး၏။ တစ်လက်မအကွက်တစ်ကွက် တွင် ချည်ပင်အပင်ရေ ခည်မျှပါမှ စံချိန်

မီဟူသော စံချိန်စံညွှန်းရှိသည့်အတိုင်း ပညာရှင်များက စစ်ဆေးလက်ခံကြ၏။ စံမမီသော အထည်များကို ပယ်ထည် အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ပယ်၏။ (ထိုအချိန် အခါက မြန်မာပြည် ပြည်မအတွင်းရှိ ရခိုင်ရိုးရာ ပုဆိုး၊ ရခိုင်ရိုးရာ ချိတ်ထဘီ ဆိုလျှင် နာမည်ကြီးဖြစ်ပြီး ပွဲနေပွဲထိုင် ထတ်ဆင်ကြ၏။ ရခိုင်ပုဆိုးအနီကွက်နှင့် ကျော်သူလွယ်အိတ်ဟူသော ဖက်ရှင် စတိုင်တစ်ခုပင် ပေါ်ခဲ့ဖူး၏။ ဤကား စကားချပ်။) (စာရေးသူ)

စာရင်းများ စစ်ဆေးပြီး ဆိုင် အတွင်းရှိ ပစ္စည်းများဖြစ်သော စား သောက်ကုန်၊ လှူငှားကုန်ပစ္စည်းများအား လက်ကုန်နှင့် စာရင်းစာအုပ်(လယ်ဂျာ) နှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးလေ၏။ စာရင်း နှင့် ပစ္စည်းများ စစ်ဆေးပြီးချိန်တွင် ညနေ ၅နာရီထိုးပြီဖြစ်သည်။ ဥက္ကဋ္ဌမှ

“ဦးစီးလည်း စာရင်းတွေ စစ်ရ၊ ပစ္စည်းတွေ စစ်ရနဲ့ အတော်ပင်ပန်းသွား ရောပေါ့။ ကဲ - တစ်ခါတည်း ရက်ကန်း ရုံကိုပါ စစ်ဆေးလိုက်ပါဦး။ ပြီးမှ ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ရေခိုးချိုးပြီး စား သောက်ကြတာပေါ့။ ဒီညတော့ ဦးစီး တို့ မြို့ကို ပြန်ဖို့ အချိန်မမီတော့ဘူး။ လိုင်းကားလည်း မရှိတော့ဘူး။ ဒါ ကြောင့် ဒီည ကျွန်တော်တို့ရွာမှာပဲ အိပ်ပြီး မနက်မှ ပြန်ပေတော့ ဦးစီးရေ”

ဒုဦးစီး ဦးဝင်းလှိုင်က... “ဒီလိုပဲ လုပ်ရတော့မှာပေါ့ ဥက္ကဋ္ဌ ရယ်။ ဒါပေမယ့် ဥက္ကဋ္ဌတို့ကိုတော့ အားနာတယ်ဗျာ”

“အားနာစရာမဟုတ်တာ အားနာ နေပြန်ပါပြီဗျာ။ ဦးစီးတို့က နှစ်လမှ တစ်ခါ၊ သုံးလမှ တစ်ခါခေါက်ရောက်ဖြစ် တာပါ။ ဘာမှအားနာစရာ မလိုပါဘူး ဦးစီးရယ်”

ဥက္ကဋ္ဌ ဦးလူမောင် ဦးဆောင်၍

သ/မဆိုင်၏ နောက်ဘက်ရှိ အပေါင်း ထွက်၍ သ/မဆိုင်နောက်ဘက် ၂၀၀ ခန့်အကွာတွင် ရှိသော ရက်ကန်းစင် ဆွဲထားရှိရာ ရက်ကန်းရုံအတွင်းသို့ ထည့် စစ်ဆေးကြည့်ရကြလေ၏။ ရက်ကန်း အတွင်းတွင် ရက်ကန်းစင် ၆၀၀ခန့် စင်တိုင်းတွင် အကွက်ဖော်၍ နှစ်ထွက် ပြီးရင်း သွင်းသွားပြီး ရက်ကန်းစင် လက်စ တန်းလန်းစင်များကို တွေ့ကြုံ ကြရလေ၏။ ရက်ကန်းခတ်သူတို့ တစ်ယောက်မျှ မရှိချေ။ ဥက္ကဋ္ဌက-

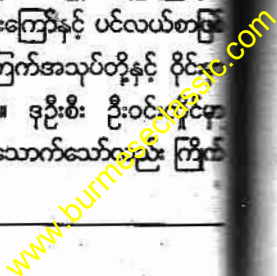
“ဦးစီးမြင်တဲ့ အတိုင်းပဲ။ ထုတ် ကုန် တိုးထုတ်ဖို့ ကြိုးစားနေကြတာ နေ့ည အချိန်ပြည့် လုပ်နေကြတာပဲ။ ဒီနေ့တော့ ကိစ္စရှိလို့ ရက်ကန်းစင် တွေ နားကြတယ်”

“ကောင်းပါတယ် ဥက္ကဋ္ဌ။ ငါ့ စားကြပါဗျာ။ ခင်ဗျားတို့လို ကျေးဇူး အဆင့်တွေက စပြီး ကြိုးစားလုပ်ကြ သာ နိုင်ငံတော်ကြီး တိုးတက်လာမ ပါ။ တာဝန်ရှိပုံပီတိကျေအောင် ကြိုး စား ပြီး လုပ်ကြပါ”

“စိတ်ချပါ ဦးစီး။ ကဲ - ၅နာရီ လည်း ကျော်သွားပြီ။ ရေခိုး၊ ထမင်း မရှိ ဣတ်ကုန် သွားကြစို့”

ဦးလူမောင် ဦးဆောင်၍ ရွာထဲ ရှိ သူ၏ အိမ်သို့ ခေါ်သွားပြီး ဦးစီးအား ရေချိုးစေပြီး ဥက္ကဋ္ဌအိမ်ပေါ်တွင် စားသောက်ပိုင်းလေးတစ်ခု ခင်းကုန်ပြီး ဦးစီးတို့အား ညှော်ခဲလေ၏။

တောလေ့ထုံးစံအရ အသောက် အတွက် ထွေးညို(တောအရက်)နှင့် ကြက်အရိုးနှင့် သပြေသီးချဉ်ရည်ချက် အမြည်း၊ ငါးကြော်နှင့် ပင်လယ်စာဖြစ် သော ရေကြက်အသုပ်တို့နှင့် ပိုင်းစား စိုပြည်လှ၏။ ဒုဦးစီး ဦးဝင်းလှိုင်မှာ အရက်ကို သောက်သော်လည်း ကြိုက်

အထူးထုတ်

သူ့အဖို့ သောက်သူ မဟုတ်ပေ။
အခြေခံအားဖြင့် မလွဲမရှောင်သာသည်
အိမ်ထောင် တစ်ခွက် တစ်ဖလား
အောက်သူသာဖြစ်၏။ ယခုလည်း
အရက်တစ်ပိုင်းခန့် သောက်ပြီးချိန်
နှင့် ညစာ ထမင်းစားသောက်ကြလေ
ထမင်းစားပြီးနောက် မိနစ် ၃၀ခန့်အချိန်
နှင့် ဥက္ကဋ္ဌက...

“ကဲ... ဦးစီးတို့လည်း လမ်း
အောက်လာရ၊ စာရင်းနဲ့ ပစ္စည်းတွေ
အနဲ့ ပင်ပန်းနေကြပြီ။ ခု ဉာဏ်လည်း
အတော့မယ်။ ဦးစီးတို့ အိပ်ဖို့အတွက်
အဆင်သင့်အပေါ်ထပ်မှာ အိပ်ရာတွေ
အဆင်သင့်ပြင်ခိုင်းထားပြီပြီ။ အဲဒီမှာ
ဦးစီးတို့အဖွဲ့နဲ့အတူ ကျွန်တော်နဲ့
အရောင်းစာရေး မောင်တင်လှတို့ အိပ်
ကြမယ်။ ကဲ - ဆိုင်ကို သွားကြရ
အောင်”

ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အတူ ခုဦးစီးများ ဦးဝင်း
ထိုင်တို့ သ/မဆိုင်ရှိရာသို့ လာခဲ့ကြပြီး
ဆိုင်အပေါ်ထပ်တွင် ပြင်ဆင်ထားသော
အိပ်ရာများတွင် ဝင်ရောက် လဲလျောင်း
လိုက်ကြ၏။ ဆိုင်အပေါ်ထပ်တွင် ခုဦးစီး
ဦးဝင်းလှိုင်တို့ သုံးယောက်နှင့် ဥက္ကဋ္ဌ
ဦးလှမောင်၊ အရောင်းစာရေး မောင်တင်
လှတို့ ၅ယောက် အိပ်ကြခြင်းဖြစ်၏။

ခရီးပန်းသည်အထက်၊ စာရင်းစစ်၊
ပစ္စည်းစစ်ဆေး၍ ညောင်းညာသည်
အထက်နှင့် သောက်စားထားသည့် ထွေး
ညို(တောအရက်)လေး၏ တန်ခိုးပြမှု
ကြောင့် ခေါင်းအုံးပေါ် ခေါင်းချလိုက်
သည်နှင့် မကြာမီ ဦးစီး ဦးဝင်းလှိုင်နှင့်
အဖွဲ့များ အိပ်ပျော်သွားကြလေ၏။

မည်မျှကြာအောင် အိပ်ပျော်
သွားခဲ့သည်ကို မသိချေ။ ဆီးသွားချင်
လာသောကြောင့် ခုဦးစီးများ ဦးဝင်းလှိုင်
သည် အိပ်ရာမှထ၍ ထုပ်တန်းတွင်
ချိတ်ဆွဲ ထွန်းထားသော လသာနှုတ်အိမ်

အား ဖြတ်ယူ၍ မီးစာကို မြှင့်တင်လိုက်
ပြီး ဆိုင်၏ အပေါ်ထပ်မှ လှေကား
အတိုင်း ဆင်းခဲ့ကာ အနောက်ဘက်
အပေါက်အား ဖွင့်၍ ထွက်လာခဲ့၏။
အိမ်သာမှာ ဆိုင်နှင့် ပေ ၃၀ခန့်အကွာ
သရက်ပင်ငယ်တစ်ပင်၏ ဘေးတွင် ရှိ
နေ၏။ အိမ်သာအနီးတွင် အပေါ့စွာပြု
ဆိုင်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်စဉ် ရက်ကန်းရုံ
ဘက်မှ အသံများ ကြားရသဖြင့် ရပ်
လျက်နှင့် နားစွင့်မိလေသည်။ ရက်ကန်း
ရုံအတွင်း မိန်းမပျို အလင်းရောင်သည်
ကာထားသည့် ထရပ်ပေါက်များကြားမှ
ထွက်နေပြီး ရက်ကန်းရုံအတွင်းမှ
“ဒေါက်... ဒေါက်... ဒေါက်” ဆိုသည့်
ရက်ကန်းခတ်သံ မှန်မှန်ထွက်ပေါ်နေ
သည်ကို ကြားရလေ၏။ ရက်ကန်းခတ်
သည့် လက်ခတ်သံနှင့် လက်ခတ်ပေါ်
မှ လွန်းပြေးသံတို့ကြားတွင် မပီပိုးဝါး
သီချင်းသံတစ်သံကိုပါ ကြားရ၏။
သေချာစွာ နားထောင်ကြည့်မှ...

“လက်ခတ်သံ***လက်ခတ်သံ
မလေးလက်ခတ်သံလက်ခတ်
သံ ကျွန်းဖိုသား***သောင်းတိုင်က
ကြား***”

ဆိုသည့် “မလေးလက်ခတ်သံ”
သီချင်းအား မပီမသ ညည်းဆိုနေဟန်
အသံကို ကြားရလေ၏။

ခုဦးစီး ဦးဝင်းလှိုင်သည် ရက်ကန်း
ရုံအတွင်းမှ မှန်မှန်ထွက်ပေါ်နေသော
ရက်ကန်းခတ်သံနှင့် သီချင်းသံအား နား
ထောင်ရင်း ညနေက ဥက္ကဋ္ဌ ပြောခဲ့
သော စကားသံအား ပြန်လည်ကြား
ယောင်မိ၏။

“ဦးစီးမြင်တဲ့ အတိုင်းပဲ၊ ထုတ်
ကုန် တိုးထုတ်ဖို့ ကြိုးစားနေကြတာ။
နေ့ည အချိန်ပြည့် လုပ်နေကြတယ်”
ဟု ဥက္ကဋ္ဌပြောသည့် စကားကို သတိ
ရပြီး ညဘက် အလုပ်ဆင်း၍ ရက်ကန်း

ခတ်နေကြခြင်းဖြစ်မည်ဟု တွေးမိ
လိုက်သောကြောင့် ရက်ကန်းရုံဆီသို့
မသွားတော့ဘဲ ဆိုင်အတွင်းသို့ ပြန်ဝင်
လာခဲ့ပြီး အိပ်ယာတွင် ပြန်အိပ်လိုက်
လေ၏။

နံနက် ၇နာရီခွဲအချိန်တွင် ဥက္ကဋ္ဌ
ဦးလှမောင် နိုး၍ အိပ်ရာမှ ထပြီး
မျက်နှာထစ်ကာ ဆိုင်အောက်ထပ်တွင်
ရှိသော စားပွဲစီသို့ ဆင်းလာခဲ့ရာ စား
ပွဲတွင် ထိုင်နေသော ဥက္ကဋ္ဌ ဦးလှမောင်
က...

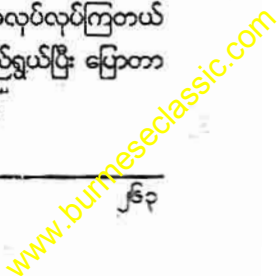
“လာဗျာ ဦးစီး၊ ဘရိတ်ဖတ်(စ်)
စီစဉ်ထားတယ်။ ဦးစီးတို့မြို့မှာလိုတော့
လက်ဖက်ရည်-ကော်ဖီတို့၊ ပလာတာ
နံပြား ပေါက်စိတို့တော့ မရှိတော့။ တော
ခလေး ကောက်ညှင်းပေါင်းပူပူလေးနဲ့
ငါ့ညှို့ခြောက် မီးဖုတ် ဆီဆမ်းကို ရေ
နွေးကြမ်းနဲ့ စားပါဦးဗျာ”

ဥက္ကဋ္ဌ ဦးလှမောင်၏ အနီးရှိ
ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း
ကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် ငါ့ညှို့ခြောက်
မီးဖုတ်အား စားလိုက်၏။ ထူးခြားလှ
သည့် အရသာအား ခံစားမိသည်။ မြို့မှာ
မရနိုင်သည့် အစားအသောက်ဖြစ်၏။
စားနေရင်းမှ ညက ကြားခဲ့ရသော ရက်
ကန်းခတ်သံအား မေးမြန်းလိုက်လေ၏။

“ဥက္ကဋ္ဌတို့ရဲ့ ရက်ကန်းကုန်ထုတ်
သ/မအသင်းကတော့ ဘိုးတက်လာမှာ
အမှန်ပါပဲဗျာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့
ညဘက်မှာပါ အလုပ်လုပ်ကြလို့ပေါ့”

ခုဦးစီး ဦးဝင်းလှိုင်ပြောသည့်
စကားအား ကြားလိုက်ရသော ဥက္ကဋ္ဌ
ဦးလှမောင်မှ အံ့သြသွားသည့်ပုံစံဖြင့် -

“ဗျာ၊ ဦးစီး ဘာကို ပြောတာလဲ
ဗျာ။ ညဘက်မှာ အလုပ်လုပ်ကြတယ်
ဆိုတာ ဘာကို ရည်ရွယ်ပြီး ပြောတာ
လဲ၊ ပြောပါဦးခင်ဗျာ”

“ဪ... ဥက္ကဋ္ဌပြောသလိုပဲလေ။ ညဘက်မှာ အလုပ်လုပ်ကြတယ်ဆိုတာ ညက တစ်နာရီလောက်မှာ ကျွန်တော် တစ်နေ့နီးလို့ အပေါ့ထသွားတဲ့ အချိန်မှာ ရက်ကန်းရုံထဲမှာ ရက်ကန်းခတ်သံ ကြားရလို့ဗျ”

ဒုဦးစီး ဦးဝင်းလှိုင် ပြောလိုက်သော စကားကြောင့် ဥက္ကဋ္ဌ ဦးလူမောင်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက် မှတ်ထုတ်လိုက်ကာ...

“ဦးစီးကြားရတာ သေချာရဲ့လားဗျာ”

“ဟာ... ကျွန်တော် သေသေချာချာ ကြားခဲ့ရတာပါ။ ရက်ကန်းရုံထဲမှာ မိန့်ယူပျ မီးအလင်းရောင်အောက်မှာ ရက်ကန်းခတ်သံနဲ့ မလေးလက်ခတ်သံ သီချင်းကိုတောင်မှ ညည်းဆို ဆိုနေတဲ့ အသံကိုပါ ကျွန်တော် သေသေချာချာ ကြားခဲ့ရတာပါ။ ကျွန်တော် ၅မိနစ်လောက် ရပ်ပြီး နားထောင်ခဲ့ပါသေးတယ် ဥက္ကဋ္ဌရယ်”

“ဦးစီးကို အကြောင်းစုံ ပြောပြပါတော့မယ်။ ဦးစီးကြားခဲ့တဲ့ ရက်ကန်းခတ်သံနဲ့ မလေးလက်ခတ်သံ သီချင်းဟာ အမှန်ပါ ဦးစီးရယ်။ ညဘက် ရောက်လို့ ည ၁၂နာရီကျော်ချိန် ညဘက် အလုပ်ဆင်းတဲ့ ရက်ကန်းခတ်သူတွေ ပြန်ကြတဲ့အခါ ရက်ကန်းရုံ ဝိတ်တာနဲ့ မကြာခင် ဦးစီးကြားခဲ့ရသလို ရက်ကန်းခတ်သံနဲ့ သီချင်းညည်းသံ ကြားရတာကတော့ ဒီနေ့ဆိုရင် တစ်လနဲ့ တစ်ရက်ရှိလွှားပါပြီဗျာ။ ဦးစီးကို မနေ့က ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့ နာရေးကိစ္စ တစ်ခုဖြစ်လို့ ကုန်ထုတ်ကျဆင်းသွားခဲ့ရတယ်ဆိုတဲ့ နာရေးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ရက်ကန်းကုန်ထုတ် သ/မ အသင်းသူ ရက်ကန်းခတ်တဲ့ မအေးမေမေဆိုတဲ့ မိန်းကလေးဟာ သူ့ရဲ့ အိမ်မှာ

ညဘက် အိမ်သာကို အသွားမှာ သံစူးမီးပြီး နှစ်ရက်အကြာ ဒီခေတ်အခေါ် မေးခွင်ရောက်ပြီးဝင်လို့ လေးရက်အကြာမှာ သေဆုံးသွားခဲ့ရတယ်ဗျာ။ အဲသည်အချိန်အခါက ဆေးပညာ ဗဟုသုတကလည်း နည်းကြသေးတော့ ဆေးရုံဆေးခန်းကို မပြုဖြစ်ခဲ့ဘဲ သေဆုံးခဲ့ရတယ်။

အဲသည် မအေးမေဟာ မိခင်၊ ဖခင်အိုကြီးတွေကို လုပ်ကျွေးနေသူ ဖြစ်ပြီး သူ ခတ်နေတဲ့ ရက်ကန်းစင်ကိုလည်း တွယ်တာတယ်။ ရိုသေတယ်။ မနက်တိုင်း ရက်ကန်းစင်မှာ ပန်းအိုးလေးထဲကို ပန်းထိုးတယ်။ ရက်ကန်းခတ်နေတဲ့ အချိန်မှာလည်း ဦးစီးကြားခဲ့ရတယ်ဆိုတဲ့ မလေးလက်ခတ်သံ သီချင်းကို အမြဲတမ်း ဆိုနေတတ်တယ်။ မအေးမေ ကွယ်လွန်ပြီးတဲ့နေ့ရဲ့ ညက စလို ရက်ကန်းရုံထဲမှာ ရိုက္ခဲ သူခတ်တဲ့ ရက်ကန်းစင်ဟာ ည-ညဆိုရင် ရက်ကန်းခတ်သံကြားရပြီး သူ အမြဲဆိုတဲ့ သီချင်းသံပါ ကြားရတော့တာပါပဲ ဦးစီးရယ်”

“ဒါဆိုရင် ညက ကျွန်တော် ကြားခဲ့ရတဲ့ ရက်ကန်းခတ်သံနဲ့ သီချင်းဆိုသံဟာ ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်တဲ့ မအေးမေရဲ့ ရက်ကန်းခတ်သံနဲ့ သီချင်းဆိုသံပေါ့။ ဟုတ်လား ဥက္ကဋ္ဌ”

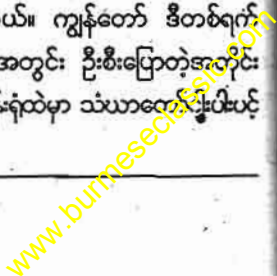
“ဟုတ်ပါတယ် ဦးစီး။ မနေ့က ဆိုရင် မအေးမေ ကွယ်လွန်တာ တစ်ငါးပြည့်တဲ့နေ့ဖြစ်လို့ သူ့အိမ်မှာ တစ်လပြည့် ဆွမ်းကျွေးပြီး အမှုအတန်းပေးဝေခဲ့ပါသေးတယ်။ ဒါကြောင့် မနေ့က ရက်ကန်းရုံ အလုပ်ပိတ်ပြီး မအေးမေရဲ့ တစ်လပြည့် ဆွမ်းကျွေးမှာ ရက်ကန်းရုံက ရက်ကန်းသမေတွေ သွားပြီး ပိုင်းကူလုပ်ပေးနေကြရတယ်။ မအေးမေဟာ သူခတ်တဲ့ ရက်ကန်းစင်ကို

အလွန်တွယ်တာ သံယောဇဉ်ကြီးတဲ့ပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ့ရဲ့ မိခင်နှစ်ပါးကို ထမင်းကျွေးနိုင်တာ ဒီရက်ကန်းစင်ကြောင့်ပါတဲ့။ ဒါကြောင့် ရက်ကန်းစင်ဟာ သူ့ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်တဲ့ အတွက် ရိုသေတွယ်တာပြီး သံယောဇဉ်ရှိတာပါလို့ ပြောပြရတာပဲ ဦးစီးရယ်”

ဥက္ကဋ္ဌ ဦးလူမောင်က ဆိုနုနု ကြေကွဲစွာ ပြောပြရလေ၏။ ဦးစီး ဦးဝင်းလှိုင်က...

“ဒါကြောင့် သူခတ်ခဲ့တဲ့ ရက်ကန်းစင်ကို စွဲလမ်းပြီး ညဘက် လူခြေတိတ်ချိန်မှာ လာပြီး ရက်ကန်းခတ် သီချင်းဆိုနေတာ ဖြစ်မှာပေါ့။ သူ့အိမ်မှာ ဆွမ်းကျွေး အမှုအတန်းပေးဝေပြီးတာတောင်မှ သူက မကျွတ်မလွတ်နိုင်သေးဘူးဆိုတော့ ဥက္ကဋ္ဌတို့ ရက်ကန်းရုံမှာ အလှူအတန်းတစ်ခုလုပ်ပြီး သူ့နာမည်ကို ခေါ်ပြီး အမှုအတန်းပေးဝေလိုက်ပါ။ ပြီးရင် သူခတ်တဲ့ ရက်ကန်းစင်မှာ ဥက္ကဋ္ဌက အမိန့်ပြန်တမ်းစာဖတ်ပြီး အဲဒီစာရွက်ကို သူ့ရဲ့ ရက်ကန်းစင်မှာ ကပ်ထားလိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင် သူလည်း သူနဲ့ မသက်ဆိုင်တော့ကြောင်း သိပြီး ကျွတ်လွတ်သွားနိုင်ပါတယ်”

“အား... ဟုတ်ပြီ။ ဦးစီးပြောမှ သတိရတယ်။ မအေးမေအသုဘ ဖြေချတဲ့အချိန်မှာ သူ့ကို သ/မအသင်းဝင် ရက်ကန်းအလုပ်သမားအဖြစ်က ထုတ်ပယ်လိုက်ကြောင်းနဲ့ သင်သွားလိုရာ လွတ်လပ်စွာ သွားနိုင်ကြောင်းဆိုတဲ့ အမိန့်ပြန်တမ်းစာရွက်ရောပြီး ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ဖတ်လို့ အမိန့်ပြန်ရမှာ မေ့သွားခဲ့တယ်။ အခု ဦးစီးပြောမှ သတိရတော့တယ်။ ကျွန်တော် ဒီတစ်ရက် နှစ်ရက်အတွင်း ဦးစီးပြောတဲ့အတိုင်း ရက်ကန်းရုံထဲမှာ သံယောဇဉ်ပွားပါပင်”

နစ်ပြည်
အထူးထုတ်

ပြီး ဆွမ်းကျွေးမယ်။ သူ့ကို ဖိတ်ပြီး အဖူးပေးဝေပါမယ်။ ပြီးတော့ ဦးစီးပြောသလို အမိန့်ပြန်စာတစ်စောင်ရေးပြီး ဆက်ကြားမယ်။ ပြီးရင် အဲဒီအမိန့်ပြန်စာကို သူခတ်ခဲ့တဲ့ ရက်ကန်းစင်မှာ ထပ်ထားလိုက်ပါမယ်။ ဦးစီး သတိပေးစာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။”

“ဒါတွေက အဖွဲ့အစည်း အသင်းအဖွဲ့တွေတိုင်းမှာ လုပ်ကြရမယ်။ ထပ်ထုံးလုပ်နည်းတွေပေါ့ ဥက္ကဋ္ဌရယ်။ အဲသည်လိုလုပ်မှလည်း ကွယ်လွန်သူ ဆွဟာ သူတို့ကို အသင်းအဖွဲ့ဝင်၊ အိမ်ဟုတ် ဝန်ထမ်းအဖြစ်က ထုတ်ပယ်လိုက်ပြီဖြစ်လို့ သွားလိုရာကို သွတ်လပ်စွာ သွားနိုင်ကြမှာပေါ့ ဥက္ကဋ္ဌရယ်။ ကဲ - ကျွန်တော်တို့လည်း နေ

မမြင့်ခင် ပြန်ကြမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ပြီ ဥက္ကဋ္ဌကြီးရေ”

ဥက္ကဋ္ဌကြီးအား နှုတ်ဆက်၍ ခုဦးစီးဖူး ဦးဝင်းလှိုင်နှင့် စာရင်းစစ်မောင်စံရွှေ၊ ဝန်ထမ်း လှမောင်သာတို့ သုံးယောက်သည် ရွာသာယာကျေးရွာမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေတော့သည်။

* * *

မင်းမြင့်နိုင်(ဦးသီးတောင်)

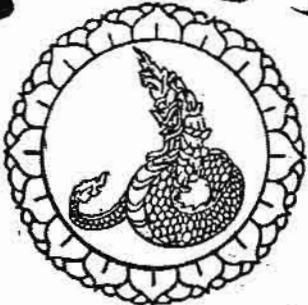
(မှတ်ချက်။ ။ ဦးဝင်းလှိုင် မြို့သို့ ပြန်ရောက်ပြီး ၁၅ရက်ခန့်အကြာတွင် မြို့နယ် သမဝါယမ ဦးစီးရုံးသို့ ရွာသာယာကျေးရွာမှ ကျေးရွာ သ/မ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးလှမောင်ရောက်ရှိလာပြီး ပြောပြသည်မှာ ခုဦးစီးဖူး ဦးဝင်းလှိုင် ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း

ရက်ကန်းရုံတွင် ဆွမ်းကျွေး အဖူးပေးဝေ၍ အမိန့်ပြန်တမ်းစာဖတ်ပြီး ရက်ကန်းစင်တွင် ကပ်ထားလိုက်သည့်နေ့မှစ၍ ရက်ကန်းရုံအတွင်း ညတိုင်း ကြားနေရသော ရက်ကန်းခတ်သံနှင့် သီချင်းညည်းသံကို လုံးဝ မကြားရတော့ကြောင်း သတင်းအား ဦးဝင်းလှိုင်ကို ပြောပြလာလေ၏။)

(စာကြောင်း ဖြစ်ရပ်မှန် အဖြစ်အပျက်အား မြို့ ရွာ၊ လူ အမည်များ ပြောင်းလွဲရေးသားလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပြောပြသူ ဦးဝင်းလှိုင်သာ အမည်မှန်ဖြစ်ပါသည်။)

(စာရေးသူ)

အရာမကြီး ဒေါ်လှလှကြွယ်၏

ဘုန်းကြွယ်

အမှတ်တံဆိပ်

ဝမ်းမုန်ဆေး

ပင်ရင်း - ဘုန်းကြွယ်တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး အမှတ်(၉၆) ဘီ၊ ခရေပင်လမ်းမ၊ (၂/က)ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၁-၆၃၅၅၀၃၊ ၀၉-၇၃၁၇၈၄၅၂

www.burmeseclassic.com

မြန်မာနိုင်ငံတော် အလံများ အဖော်လွှမ်းမိုးထားသော ဂြိုဟ်နက္ခတ်များ

ဦးဇေယျာထို (နက္ခတ်သိပ္ပံ)

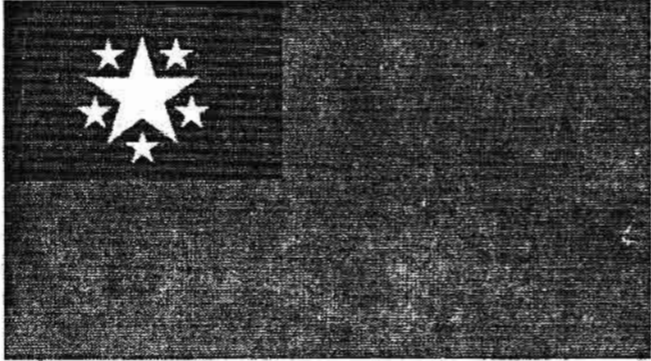
ဒီမိုကရေစီလမ်းခရီးဖြင့် (၂)နှစ်တာကာလကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့သော အစိမြန်မာနိုင်ငံတော်သည် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးစီးကြောင်း၌ လောကဓံ၏ သဘော သဘာဝအတိုင်း အကောင်း-အဆိုး နှစ်ရပ်လုံးအား ရင်ဆိုင် တွေ့ကြုံနေရပေသည်။ ကောင်းကျိုးတရားများအနေဖြင့် အုပ်ချုပ်သူ မင်းအစိုးရအဖွဲ့အစည်းသည် ယခင်နှင့် မတူဘဲ ပြည်သူ့လူထုအကျိုးစီးပွားအတွက် အလေးအနက်ထား စဉ်းစားဆုံးဖြတ်လာကြသည်။ ပြည်သူ၏ ယုံကြည်မှုကို ရယူနိုင်ရန်အတွက် ပြည်သူ့အသံကို နားစွင့်၍ ပြည်သူ၏ဆန္ဒကို လိုက်လျောလာကြသည်။ ပြည်သူထံမှ ပေါက်ပွားလာသော ပြည်သူ့အစိုးရဖြစ်စေရေးအတွက် ပြည်သူ့လူထု တစ်သားထဲ ထိတွေ့ဆက်ဆံလာသည်။ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်ထားရှိရမည့် ကတိကျင့်ဝတ် ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် ပြည်သူ၏ ဆန္ဒသဘောထားများ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ရသော ရောဝတီမြစ်ဆုံအရေးကိစ္စမျိုး၌ပင် ပြည်သူ့ဘက်မှ ရဲဝံ့စွာ ရပ်တည်၍ တိုင်းပြည်၏ အာဏာအုပ်ချုပ်သူ၏ အာဏာမဟုတ်ဘဲ၊ အများပြည်သူ၏ အာဏာဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြခဲ့ပေသည်။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုမှ လုပ်ဆောင်ရာတွင် အကောင်းကို စေတနာအတိုင်း ဖြစ်စေလိုသော်လည်း လွဲချော်သွားရသည့် စေတနာအများအပြားကိစ္စများလည်း ရှိနေပေသည်။ ကမ္ဘာ့သီအိုရီများဖြင့် မကိုက်ညီနိုင်သေးသော မြန်မာပြည်အတွက် ကမ္ဘာ့သီအိုရီပိုင်ရှင် ပြည်ပမြန်မာပညာရှိများဖြင့် ပုံဖော်ကြိုးပမ်းမှုအချို့၌ ဆန့်ကျင်ဘက် လွှဲမှားသော အမှားကြီးများကိုလည်း မကြာခဏ တွေ့မြင်နေရပေသည်။

ပြည်သူ့အတွက် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးစေလိုသော စေတနာများဖြင့် ဆောင်ရွက်သော အကြောင်းကိစ္စအချို့သည် ပြည်သူထံ ပြည်သူ့အချို့ကို ထိခိုက်နှစ်နာစေရသည့် အမှားအယွင်းများ (ဥပမာ - မော်တော်ယာဉ်ကိစ္စများ၊ အိမ်ခြံမြေ အမြတ်ခွန်ကိစ္စများ ဆင်းရဲသား အောက်ခြေလူထုအတွက် သေသည်တိုင်အောင် ဂိုဏ်းခွင့်မရှိနိုင်သော တန်ဖိုးနည်း အိမ်ယာစီမံကိန်းကိစ္စများ ဖြစ်သွားတတ်သည်ကိုလည်း သတိပြု၍ အမှန်ပြင်နိုင်မှသာ အများပြည်သူမှ နောက်ထပ် သက်တမ်းတစ်ကြိမ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်မည့် ပြည်သူ့ချစ်သော အစိုးရအဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ဖြစ်လာပေလိမ့်မည်။ ဆိုးကျိုးတရားများအနေဖြင့်ကား မြန်မာပြည်သူအများစုဖြင့် သက်ဆိုင်ပေသည်။ တင်းကျပ်သော စည်းကမ်းများကို ပယ်ဖျက်၍ ဒီမိုကရေစီ စံနှုန်းများဖြင့် လွတ်လပ်ခွင့်များ အလျင်အမြန်ပေးလိုက်သောအခါ နှစ်ပေါင်း(၅၀) အုပ်ချုပ်ခံ ပြည်သူ့လူထုအတွက် စည်းလွတ်ဝမ်းလွတ် အကွပ်မဲ့ပြု ယရမ်းပတာဖြစ်လာပေသည်။ အတိတ် နှစ်ပေါင်းများစွာက အကြောင်းတရားများသည် ရန်ငြိုးစွဲ အာဏာတစ်ဆီသို့ အလွန်တိုင်းပြင်း ရောက်ရှိလာသည်။ ကမ္ဘာတွင် မြန်မာကို လေးစားအတုယူခဲ့ရသည့် "သန္တစ" သည်းခံခွင့်လွတ်ခြင်းတရားများအား မျက်ကွဲပြုလာကြပေသည်။ အလိုဆန္ဒအခွင့်အရေးများအတွက် တောင်းဆိုရာတွင် ဒီမိုကရေစီကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းကို ကျော်လွန်

ဆက်ခွဲ စားစွဲပြဿနာများဆီသို့ ဦးတည်လာကြသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ် (၂၀)ဆယ်ကျော်ကာလအတွင်း အုပ်ချုပ်ခဲ့သော ဆွေသွေးတစ်သံ တစ်မိန့်စနစ်ကို ဥပက္ခာပြု အမှောင်ချ၍ နယ်မြေဒေသ တည်ငြိမ်ရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးအား နှစ်ဘက် ဝိန်းခေါ်လာကြောင်း တွေ့မြင်နေရပေသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် မြန်မာ့သမိုင်း၌ တွင်ကျန်ရစ်သော "စည်းကမ်းဖောက်၍ နန်းပျောက်ခဲ့ရမှု" ဆိုရိုးစကားကို အမြဲထာဝရ မမေ့မလျော့မှသာ မြန်မာမြေ၌ မိမိတို့ ရရှိပြီးသား ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေး ထာဝရ အခွင့်ရည် တည်မြဲသည်အထိ ကာကွယ် ထိန်းသိမ်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။

စာရေးသူသည် နက္ခတ်သိပ္ပံပညာရပ်ဖြင့် ကမ္ဘာ့အရေးကိစ္စ မြန်မာ့အရေးကိစ္စများအား ကြိုတင်ခန့်မှန်း ပုံဖော်နေရာတစ်ဦး ဖြစ်သည့်အတွက် တိုင်းပြည်နိုင်ငံများ၊ တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်များ၊ တိုင်းပြည်၏ ထူးခြားဖြစ်စဉ် ဇာတာခွင်များစွာအား ဆောင်ရွက်ရာမှ မှတ်တမ်းပြုနေရပေသည်။ ယခုတင်ပြမည့်အကြောင်းအရာမှာ မြန်မာ့သမိုင်းကြောင်းတစ်လျှောက်၌ မည်သည့် နက္ခတ်ပညာရှင်မှ ထုတ်ဖော်ရေးသားခြင်း မရှိသေးသည့် မြန်မာနိုင်ငံတော်အလံများအကြောင်းအား ဂြိုဟ်နက္ခတ် ပြစ်စဉ်များဖြင့် ဖော်ပြသုံးသပ်သွားမည့် ကဏ္ဍတစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးကာလမှ ယနေ့ ဒီမိုကရေစီအဖို့ ဂုဏ်ထက်ထိ နိုင်ငံတော်၏ အထွတ်အမြတ်ထား သုံးစွဲသော မြန်မာနိုင်ငံတော်အလံသည် အသွင်အပြင်အမျိုးအစား (၃)မျိုးပြောင်းလဲခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၄၈၊ ဇန်နဝါရီ၊ ၄ရက် မှ ၁၉၇၄၊ ဇန်နဝါရီ ၃ရက်နေ့အထိ အသုံးပြုခဲ့သည့် မြန်မာ့အလံ

နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးနု

၁၉၄၇ တွင် အောင်ဆန်းအက်တလီစာချုပ်အရ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရရှိမည့်အခြေအနေအား သိရှိရသောအခါ ဒီဒုတ် ဦးဘချို ဦးဆောင်၍ အဖွဲ့ဝင် (၉)ဦးဖြင့် ကော်မတီတစ်ရပ်ဖွဲ့စည်းပြီး နိုင်ငံတော်အလံ၊ နိုင်ငံတော်အမှတ်တံဆိပ်နှင့် နိုင်ငံတော်သီချင်းများအား ညှိနှိုင်းပုံဖော် ဖန်တီးစေခဲ့ပါသည်။ ပထမဆုံး အသုံးပြုခဲ့သော မြန်မာနိုင်ငံတော် အလံတော်သည် အောက်ခံ အနီရောင်ဖြစ်ပြီး လက်ဝဲဘက်အထက်ထောင့်ရှိ အပြာရောင် အောက်ခံလေးထောင့်ကွက်ပေါ်တွင် နိုင်ငံတော်ကို ကိုယ်စားပြုသည့် တော်လှန်ရေး ကြယ်ဖြူကြီးတစ်လုံးအား အဖြူရောင် ကြယ်ပွင့်ငယ်(၅)လုံးမှ ခြုံရထားပေသည်။ ပထမဆုံး မြန်မာ့အလံအား မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရရှိသည့် ၁၉၄၈၊ ဇန်နဝါရီလ ၄ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ ရန်ကုန်မြို့၏ ဒေသစံတော်ချိန် နံနက် ၄နာရီ ၂၀မိနစ်တွင် စတင်လွှင့်ထူနိုင်ခဲ့သည်။ ပထမဦးဆုံးသော မြန်မာ့အလံတော်သည် နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် စနေသားဖြစ်သူ ဦးနုမှ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်မည်ဖြစ်သည့်အတွက် အညွှန်နံဖြစ်သော တနင်္ဂနွေနေ့တွင် လွတ်လပ်ရေးရယူ၍ ကောင်းကျိုးတရားများ ဖြစ်ထွန်းရန် ဖန်တီးပုံဖော်ခဲ့ကြပေသည်။

အဆိုပါ ဇာတာခွင်၌ မွန်းတည့်ကောင်းကင်ရပ် အင်္ဂါဂြိုဟ် ကိုယ်စားပြုသော အနီရောင်အများဆုံး လွှမ်းခြုံထားခြင်းသည် တပ်မတော်၏ တန်ခိုးအရှိန်အဝါမြင့်မားခြင်းအတွက် များစွာ အထောက်အကူပြုလျက် ရှိနေပေသည်။ ထိုခေတ်အချိန်ကာလ၌ နိုင်ငံတော်အလံ သတ်မှတ်အတည်ပြုရေးကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင်ရှိနေခဲ့ပြီး မြန်မာ့ တပ်မတော်အား မွေးဖွားစေခဲ့သော မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကို အရယူပေးခဲ့သော သုံးရောင်ခြယ် ခွပ်ဒေါင်းအလံအား အထွတ် အမြတ်ထား ဦးစားပေး မရွေးချယ်ခဲ့သည့်အကြောင်းမှာလည်း များစွာစိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။ သုံးရောင်ခြယ် ခွပ်ဒေါင်းအလံသည် တပ်မတော်အား မွေးဖွားပေးခဲ့သည်မှာလည်း မှန်ကန်ပါသည်။ လွတ်လပ်ရေးကို ဦးဆောင်ရယူပေးခဲ့ သည့်မှာလည်း မှန်ကန်ပါသည်။ သို့သော် မြန်မာ့တပ်မတော်သည် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်(B.I.A)၊ ဗမာ့ကာကွယ်ရေး တပ်မတော်(B.D.A)၊ ဗမာ့အမျိုးသားတပ်မတော်(B.N.A)အသွင်သုံးမျိုးကူးပြောင်းပြီးမှ ဗမာ့မျိုးချစ်တပ်မတော်(P.B.F)ဟူ၍

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပေရာ စတင်တည်ထောင်စ တိုင်းပြည်နိုင်ငံအား အသွင်အမျိုးမျိုး မကူးပြောင်းစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်များ ဝင် နေပေသည်။ ထို့အပြင် အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်၏ စိတ်၌ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကို ထိပါးခဲ့သော အရင်းနှယ်ချစ်ခြင်း မှန်းတီးနေသည့်အချိန် ၁၉၁၇၊ အောက်တိုဘာတော်လှန်ရေးဖြင့် ကမ္ဘာ၌ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒများ ထွန်းလင်းတောက်ပလာပြီး အရင်းရှင်ဝါဒစနစ်ကို ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒမှ ယှဉ်ပြိုင်လာသောအချိန်များဖြင့် တိုက်ဆိုင်နေသဖြင့် မြန်မာပြည်အား ဆိုရှယ်လစ်စနစ် ခရီးလမ်းကြောင်းအတိုင်း ချီတက်ရန် ရည်ရွယ်၍ အောက်ခံ အနီရောင်အား ရွေးချယ်ခဲ့ပေသည်။

အလားတူစွာပင် အိမ်နီးအိမ်နီးချင်း တရုတ်နိုင်ငံအနေဖြင့်လည်း ဆိုရှယ်လစ်စနစ် ခရီးပန်းတိုင်ဖြင့် တိုင်းပြည်ကို တည်ထောင်ပုံဖော်မည်ဖြစ်သည့်အတွက် လွတ်လပ်ရေးရယူစဉ်၌ နိုင်ငံအလံအတွက် အောက်ခံ အနီရောင်အား ရွေးချယ်ခဲ့ပေ သည်။ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုနှင့် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံအလံများအား ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီခေတ်၊ ဆိုရှယ်လစ်ခေတ် မြန်မာအလံ ပုံစံနှစ်မျိုးဖြင့် နှိုင်းယှဉ်လေ့လာနိုင်ရန် ယှဉ်တွဲပါ ပုံများအတိုင်း ဖော်ပြပေးထားပါသည်။

ဆိုရှယ်လစ်စနစ် ကျင့်သုံးခဲ့သော ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုအလံ

ဆိုရှယ်လစ်စနစ် ကျင့်သုံးနေသော တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံအလံ

၁၉၄၈၊ ဒီဇင်ဘာ ၄ ရက်နေ့၊ နံနက် ၄ နာရီ ၂၀ မိနစ်၌ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော မြန်မာ့အလံသည် ၁၉၇၂၊ မတ်လ ၁၂ ရက် နေ့တွင် နက္ခတ်ဇာတာခွင်အရ သက်တမ်းကုန်ဆုံးချိန်ကို ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်သည့်အတွက် ၁၉၇၄၊ မတ်လ ၃ ရက်နေ့တွင် အသွင်သစ်၊ ပုံသဏ္ဍာန်အသစ်ဖြင့် ထပ်မံပေါ်ပေါက်လာပေသည်။ ၁၉၇၄ တွင် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၀ အရ အရောင်အသွေး၊ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် အမှတ်သားများ သတ်မှတ်၍ ၁၉၇၄၊ ဒီဇင်ဘာ ၃ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ ရန်ကုန်မြို့၏ ဒေသစံတော်ချိန် နေ့လယ် ၁ နာရီ ၃၀ မိနစ်တွင် စတင်၍ လွှင့်ထူ အသုံးပြုခဲ့ပေသည်။ ထိုအချိန်ကာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ဆိုရှယ်လစ်အတွေးအခေါ် အယူအဆများ ထွန်းကား ပျံ့နှံ့နေသည့်အတွက် နိုင်ငံခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်းအနေဖြင့် မူလအောက်ခံ အနီရောင်နှင့် အပြာရောင် လေးထောင့်ကွက်၏ အသွင်သဏ္ဍာန်ကို မပြောင်းလဲဘဲ အပြာ ရောင် လေးထောင့်ကွက်ပေါ်တွင် ပြည့်နယ်နှင့် တိုင်း(၁၄)ခုအား ကိုယ်စားပြုသည့် ကြယ်ဖြူ (၁၄)လုံးမှ တောင်သူလယ်သမား အလုပ်သမား လူတန်းစားနှစ်ရပ်အား ကိုယ်စားပြုသည့် စပါးနံနှင့် စက်သွားအား ဝန်းရံနေပေသည်။

တိုင်းပြည်နိုင်ငံများ၌ တိုင်းပြည်တည်ထောင်ချိန်၊ လွတ်လပ်ရေးရယူချိန် ဇာတာခွင်များအား အသွင်ပြောင်းလိုသည့် အချိန်ကာလတွင် လည်းကောင်း၊ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သော အကြီးအကဲခေါင်းဆောင်၏ အုပ်ချုပ်မှုသက်တမ်းရှည်ကြာလာပြီး အနာဂတ် ဆက်လက်အုပ်ချုပ်မည့် သက်တမ်းအချိန်ကာလများ၌ ကောင်းကျိုးတရားများ ရယူပိုင်ဆိုင်လိုသည့် အခြေအနေ မျိုးတွင် လည်းကောင်း၊ စနစ်သစ်၊ မူဝါဒအသစ်များဖြင့် တိုင်းပြည်နိုင်ငံအား ပြန်လည်တည်ထောင်လိုသော အချိန်ကာလများတွင် လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်အလံများအား အသွင်သစ်၊ ပုံသဏ္ဍာန်သစ်များ ပြောင်းလဲ၍ နက္ခတ်ကောင်းမြတ်သော အချိန်ကာလ ၌ လွှင့်တင်၍ မင်္ဂလာနိမိတ်အဖြစ် ယူဆသတ်မှတ်ကြပေသည်။

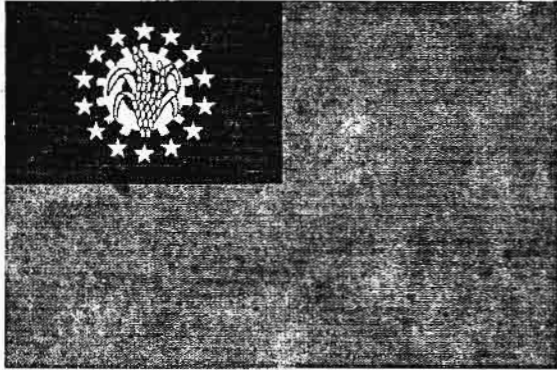
နိုင်ငံတော်အလံအား ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ဖြင့် ပီပြင်စွာ ကိုက်ညီရေးအတွက် အသွင်ပြောင်းလဲခဲ့သူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်း အနေဖြင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖွား မူလအမည်ရင်း သခင်ရှုမောင်ဖြစ်သည့်အတွက် မွေးနံဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်အား ရာဇဘုန်းကံ မြင်မြတ် တင့်တယ်စေမည့် ရာဇဂြာနသုဘ(တင့်တယ်ခြင်း)ဘာဝ၌ နက္ခတ်ပညာ ၌ ပုရောဟိတ်မှ နေရာချ ပုံဖော်ထားပေးသည့် အလားတူစွာ လွတ်လပ်ရေးမြန်မာ့အလံဇာတာတွင်လည်း ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနစ်၊ မွေးနံ စနေဂြိုဟ်ကို အခါပေးသူ နက္ခတ်ပညာ ပုရောဟိတ်မှ ရာဇဘုန်းကံမြင်မြတ် တင့်တယ်စေမည့် ရာဇဂြာနသုဘ(တင့်တယ်ခြင်း)ဘာဝ၌ နေရာချ ပုံဖော်ထားပေသည်။

www.burmeseclassic.com

ညွှတ်စွာ တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

အနီဧရာဝတီအောက်ခံ လွှမ်းမိုးထားသော မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်စနစ်အလံမှာလည်း တပ်မတော်၏ ဘုန်းကြံ့ဩဇာအရှိန်အဝါ ဖြစ်ပေါ်လာစေရန် နက္ခတ်ပညာ ဥပဒေသများအတိုင်း တိကျစွာ ဖန်တီးပုံဖော်ပေးခဲ့ပေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်းအနေဖြင့် နက္ခတ်ပညာဖြင့် အတွက် မိမိအညွှန်နံ့ဖြစ်သော ကြာသပတေးနေ့နက္ခတ် ကောင်းမြတ်ချိန်တွင် နိုင်ငံတော်အလံအား ပြောင်းလဲ၍ တိုင်းပြည်၌ ဆိုရှယ်လစ်စနစ် ပီပြင်စွာ ထွန်းကားလာရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ကြိုးပမ်း ပုံဖော်ခဲ့ကြောင်း သိမ်းမှတ်တမ်းများအရ တွေ့နိုင်ပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်း လက်ထက် ပြောင်းလဲခဲ့သည့် နိုင်ငံတော်အလံ

မဆလခေတ် အကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်း

နက္ခတ်ကောင်းများဖြင့် တိုက်ဆိုင် ညီညွတ်ခဲ့သော ဆိုရှယ်လစ်ခေတ် မြန်မာ့အလံတော်သည် ၁၉၇၄ ဇန်နဝါရီ ၁၂ ရက်မှ ၂၀၀၀ အောက်တိုဘာ ၂၁ ရက်နေ့အထိ နှစ်ပေါင်း (၃၆)နှစ်တိုင်တိုင် အခွန်ရည်ကြာ တည်တံ့ခိုင်မြဲခဲ့ပြီး အလံသစ် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်းအနေဖြင့်လည်း မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်စနစ်စဉ်ပါတီအကြီးအကဲ နိုင်ငံ့ခေါင်းဆောင် အဖြစ် နောက်ထပ် (၁၄)နှစ် ထပ်မံ တာဝန်ထမ်းရွက်ခွင့် ရရှိသွားခဲ့ပေသည်။ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါလင်္ဂဖြင့် ပူးယှဉ်သည့်အတွက် အပြောင်းအလဲများအပြီး၌ မိမိရည်မှန်းချက်များ ပြည့်ဝ အောင်မြင်မှုရရှိရန် ဖန်တီးပုံဖော်ထားသည်။ အဆိုပါ ဇာတာခွင်အရ နှုတ်တည်ကောင်းကင်တွင် ကြာသပတေးနှင့် သောကြာ ရပ်တည်နေသည့်အတွက် အနာဂတ်ခေါင်းဆောင်များသည် သောကြာနှင့် ကြာသပတေးနေ့သားသမီးများ (သို့မဟုတ်) ယင်းနေ့နံပါတီသူများ ဖြစ်ပေါ်လာမည်ဟု ဖော်ညွှန်းနေပေသည်။ တပ်မတော်အစိုးရ တာဝန်ယူသောလက်ထက်၌ ၂၀၀၀ အောက်တိုဘာလ ၂၁ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ နေပြည်တော်မြို့ ၌ ဒေသစံတော်ချိန်၊ ညနေ ၃ နာရီတိတိအချိန်တွင် တတိယမျိုးဆက်သစ် မြန်မာ့အလံတော်သစ် ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပေသည်။ တပ်မတော်အစိုးရလက်ထက် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေမှ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေ ၁၅ ရက်နေ့တွင် စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ပြဋ္ဌာန်းထားသော ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်အလံသစ်ဖြစ်ပေသည်။ နက္ခတ်အချိန် ကောင်းများဖြင့် တွက်ချက်ထားသော အချိန်အခါဖြစ်သော်လည်း ဇာတာ၌ အားနည်းချက်အချို့ ပါရှိနေသည်။ ကုမ်းရာသီလက်ဖြင့်

R	၈	
၀၉	၂၃	
	ရာသီ	R
		၅၆
P	U	N
		၁၄

	၃	
၀၉	၂၃	
	ဘာဝ	၅၆
P	U	N
		၁၄
		၀

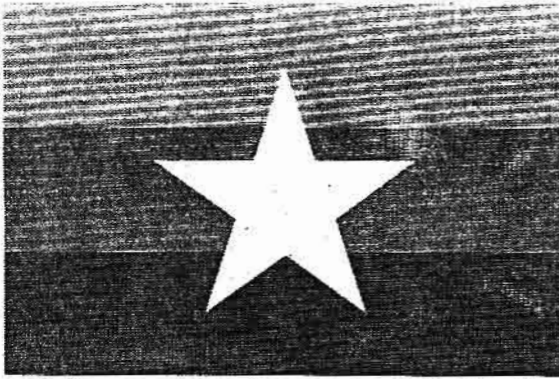
	၀	
၂၃	P	
၅	နဝင်း	
၅	၈	
၃	၈	N
၀		၉ U

၁၉၇၄ ဇန်နဝါရီ ၂ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ နေ့လယ် ၁ နာရီ ၃၀ မိနစ်အချိန်အခါ ဇာတာခွင်

အလံလွှင့်တင်သည့်အတွက် စနေဂြိုဟ် မရဏဘာဝ၌ တည်ရှိနေသည်။ လက်ဝဲဂူတ္တမြေမြတ်သော နဝင်းရရှိသော်လည်း သက်သခင် မရဏဘာဝရပ်တည်ခြင်းသည် အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများ ရင်ဆိုင်ရတတ်ပြီး ခယောင်းလမ်းကို လွန်မြောက်မှ

www.burmeseclassic.com

ပန်းခင်းသော လမ်းခရီးဆီသို့ ရောက်ရှိနိုင်ပေသည်။ စနေဒသာအဆုံးသတ် ကြာသပတေး အန္တရာဒသာဖြင့် စတင်သည့်အတွက် လက်ဆင့်ကမ်း တာဝန်ယူသည့် ဒီမိုကရေစီအစိုးရသစ်အနေဖြင့် အခက်အခဲနှင့် စိန်ခေါ်မှုများ ရင်ဆိုင်ရသော်လည်း လည်စွာ ဖြေရှင်းကျော်ဖြတ်နိုင်သော အခြေအနေ၌ တွေ့မြင်နေရသည်။

ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေ လက်ထက် ပြောင်းလဲခဲ့သည့် မြန်မာ့အလံ

တပ်မတော်အစိုးရလက်ထက် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေ

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနု၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်းတို့ကဲ့သို့ပင် မိမိမွေးနံ့ သောကြာဂြိုဟ်အား ရာဇဘုန်းကံဂြာနတွင် နေရာ ပုံဖော်ထားသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် မိမိနှင့် မွေးနံ့တူ သောကြာသား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သိန်းစိန်မှ နိုင်ငံတော်သမ္မတရာထူး ဆက်ခံခွင့် ရရှိလာသည်။ စနေဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု မကောင်းသည့်အတွက် စနေဒသာမ ကုန်ဆုံးပြီး စနေနံ့ပါရှိသော နိုင်ငံတော် ဝန်ထမ်းများက ကျန်းမာရေးအခြေအနေကြောင့် ရာထူးမှ အနားယူသွားသည်။ တစ်ခါမှ မြန်မာ့သမိုင်းတွင် ပြင်းထန် မဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော လူမျိုးခြား ဘာဂါလီအရေးကိစ္စများနှင့် လူမျိုးရေး အဓိကရုဏ်းဖြစ်စဉ်များ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ အား ချက်များကား ရာဇဘုန်းကံနေရာဂြာနတွင် တနင်္ဂနွေ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာနှင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်များ ရပ်တည်နေပြီး ရာဟု-ထီး အနေကောင်းသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် နိုင်ငံရေး အုပ်ချုပ်ရေးကဏ္ဍများ၌ တပ်မတော်နှင့် သက်ဆိုင်ရာ အစိုးရအဖွဲ့အစည်း များပေါင်း၍ တိုင်းပြည်တာဝန်ထမ်းရွက်ခွင့်ရရှိမည်။ လူထုခေါင်းဆောင် အင်္ဂါနေသားသမီးခေါ်အောင်ဆန်းပုကြည်အနေဖြင့် လည်း ကြီးလေးသော ရာထူးတာဝန်များ ထမ်းရွက်ခွင့်ရရှိပြီး တပ်မတော်ဖြင့် လက်တွဲ၍ တိုင်းပြည်အကျိုး ဆောင်ရွက် ရရှိလာမည်။

စီးပွားတိုးတက်လာနိုင်သည့်နေရာတွင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်အား ကောင်းစွာ တည်ရှိနေသည့်အတွက် စီးပွားရေးကဏ္ဍ ခယောင်းလမ်းဆုံးသည်နှင့် စိန်စီသော ပန်းခင်းလမ်းများ စောင့်ကြိုနေမည်။ ပြည်တွင်း ငြိမ်းချမ်းရေးကို ပုံဖော်သော တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် နှစ်နဝင်း စီးနင်း၍ အားပျက်ပြယ်သည့်အတွက် စစ်မှန်သော ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးရရှိရန် ခက်ခဲကြန့်ကြဲ နေတတ်ပြီး မိသားစုဝင် တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများဖြင့် အဆင်ပြေလိုက်၊ မပြေလိုက် ဖြစ်စဉ်မှ မကြာခဏတွေ့ကြုံနိုင်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေသည် ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီ၊ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီခေတ်များအား ဖြတ်သန်းလာ ဖြတ်လာခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်ပေရာ ခေတ်နှစ်ခေတ်လုံး၏ အားနည်းချက်၊ အားသာချက်များကို ချိန်ဆ၍ တိုင်းပြည်အား ဒီမိုကရေစီ လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ တည်ပတ်စွာ ရောက်ရှိစေလိုသည့် စိတ်ရင်းစေတနာ အရင်းခံရှိသည့်အတွက် ဆိုရှယ်လစ်မိုင်း ဖြည့်နက်နေသော နိုင်ငံတော်အလံအား ပယ်ဖျက်၍ နယ်ချဲ့ကို တော်လှန်ပြီး ခေတ်ပြောင်း၊ စနစ်ပြောင်းဖြစ်စေခဲ့သည့် သုံးရောင်ခြယ်အလံကို ရွေးချယ်အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

သုံးရောင်ခြယ်အလံ၌ ဝါ-စိမ်း-နီအရောင်များ အချိုးအစားညီမျှစွာ ပါဝင်နေသည့်အတွက် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်မှုကဏ္ဍ တွင် အနီရောင် အင်္ဂါဂြိုဟ်ကိုယ်စားပြု တပ်မတော်အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ထဲမှ ခေါင်းဆောင်များသာ မဟုတ်ဘဲ၊ အဝါရောင် ကြာသပတေးဂြိုဟ် ကိုယ်စားပြုသော အသိပညာရှင်၊ အတတ်ပညာရှင် ခေါင်းဆောင်များ၊ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ဖြင့် ပူးယှဉ်ထားသော အစိမ်းရောင် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်၏ သဘော သဘာဝအရ ပါတီနိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများမှ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များ၊ ငွေကြေးဖြည့် ကြွယ်ဝသည့် သန်းကြွယ် သူဌေးကြီးများ ပါဝင်လာကြပြီး တိုင်းပြည်တိုးတက်ညီညွတ်ရေးအား အပေးအယူမှုမှာစွာဖြင့်

www.burmeseclassic.com

ပြည် အထူးထုတ်

နိုင်ငံရွက် ပုံဖော်ကြပေလိမ့်မည်။

သို့သော် မြန်မာပြည်၏ အနာဂတ် ကံကြမ္မာသည် တပ်မတော်အဖွဲ့အစည်း အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲသကဲ့သို့ နိုင်ငံခေါင်းဆောင် (၃)ဦးပြောင်းလဲပြီးမှသာ ထာဝရ အစွန်ရှည် တည်တံ့ခိုင်မြဲမည့် ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ် ကမ္ဘာ့ အလယ်၌ ထည်ဝါလာမည် ဖြစ်ပေသည်။ ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာ အာဏာသည် သုံးရောင်ခြယ်အလံ၏ သဘောအတိုင်း တပ်မတော်အစိုးရ လက်ထက်နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေထံမှ ဒီမိုကရေစီစနစ်ဖြင့် ထုတ်လုပ်သော သမ္မတကြီး ဦးသိန်းစိန်ကဲ့သို့ ပြောင်းလဲခဲ့ပြီးဖြစ်သည်အတွက် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်နှစ်ဦးပြောင်းလဲခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

သမ္မတကြီး ဦးသိန်းစိန်ထံမှ နိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာ အာဏာသည် အခြားခေါင်းဆောင်တစ်ဦးထံ ပြောင်းလဲပြီးပါက ဆောင် (၃)ဦးပြည်မြောက်မည်ဖြစ်ပြီး စတုတ္ထမြောက်ခေါင်းဆောင် ဦးဆောင်သည့် အချိန်ကာလမှ စတင်၍ ပြည်သူ့ ဖျော်လင့် တောင့်တနေသည့် လိုအင်ဆန္ဒအဝင်ဖြင့် ပြည့်စုံ၍ တိုးတက်ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်လာပေ မည်။ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေအနေဖြင့် သုံးရောင်ခြယ်အလံသစ် လွှင့်ထူရာတွင် တည်တံ့ခိုင်မြဲမှု များစွာဖြစ်ထွန်းစေမည့် နေ့နေ၏ အမြစ်နေ့ဖြစ်သော ကြာသပတေးနေ့ကို ရွေးချယ်ခဲ့သည့်အတွက် ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနု၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်းတို့ ကဲ့သို့သော အညွန့်နေနံ့ နေရက်မဟုတ်ကြောင်း ကျွေ့ပေလိမ့်မည်။

လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်အတွက် မိမိမွေးနံ့မှ အမြစ်-အညွန့်နေရက်များသည် နက္ခတ်ဇာတာခွင်ပါ ဂြိုဟ်ကောင်းများ ပြုစု ကြီးပွားတိုးတက်အောင်မြင် တည်တံ့ခိုင်မြဲမည့် လုပ်ငန်းကိစ္စများ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်နိုင်ပေသည်။

၉		J၅R U R N
	ရာသီ	
၀	၁၄၆	၃ P

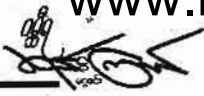
၉	J၃	J၅ U N
	ဘာဝ	
၀	၁၄	၃ P

P	၀	
၃၅၈	နဝင်း	၉
U	N	၁၂

၂၀၁၀၊ အောက်တိုဘာ ၂၁ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့၊ နေ့လယ် ၃နာရီတိတိ အချိန်အခါ ဇာတာခွင်

စာရေးသူသည် နိုင်ငံတော်အလံများနှင့် ပတ်သက်၍ နက္ခတ်သိပ္ပံပညာဆိုင်ရာအမြင်မှ လေ့လာသုံးသပ် တင်ပြရာတွင် ဂြိုဟ်များ၏ အားအနည်းအများ အခြေအနေအလိုက် ကောင်းကျိုး-ဆိုးကျိုးများကို ပညာရှင်တစ်ဦးထားရှိရမည် ကျင့်ဝတ်၊ နည်းကမ်း၊ ဂုဏ်သိက္ခာများအား မဖောက်ဖျက်ဘဲ ပညာမျက်စိဖြင့် ရှုမြင်သုံးသပ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တတိယမြောက် နိုင်ငံတော်အလံ၏ အားနည်းချက်များ ယုတ်ဖော်တင်၍ရာတွင် စဉ်းပြည်တာဝန်ထမ်းရွက်ကြသော နိုင်ငံခေါင်းဆောင်အကြီး အကဲများအနေဖြင့် ပတ်သက်ဆက်နွယ်သည့် အကြောင်းကိစ္စများ၌ သတိလက်လွှတ် မဖြစ်မိစေရန်နှင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင် ထာကွယ်ထားဆီသင့်သည့်အချက်များအား သတိပြုမိစေရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။ ၂၀၁၃၊ အောက်တိုဘာနောက်ပိုင်းမှ တစ်နှစ် အတွင်း ရာဇဘုန်းကံဌာနေရပ် တပ်မတော်အဖွဲ့အစည်းအကြီးအကဲများကိုယ်စားပြု ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ကာလသို့ ရောက်ရှိမည် ဖြစ်ပေရာ တပ်မတော်အကြီးအကဲခေါင်းဆောင်များ၏ ရာထူးဘုန်းကံတိုးတက် ခြင်္စားမှုနှင့် တပ်မတော်၏ နိုင်ငံရေး ဦးဆောင်မှု ထူထောင်မှု ပြောင်းလဲမှုများ ကွေ့ကြုံလာနိုင်ပေသည်။ သို့သော်လည်း မရှုတွင် တင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း တပ်မတော်နှင့် အလိပ်ညာရှင်၊ အတတ်ပညာရှင်၊ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်၊ သူဌေးသူကြွယ်များ လက်ချင်းချိတ်၍ ရွှေ့ရောင်နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်ရေးအား ကြိုးစား ဆောင်ရွက်ကြပေလိမ့်မည်။

နက္ခတ်သိပ္ပံပညာရှင်ပိုင်ဆိုင်ရာ ဗဟုသုတ ဝတ္ထုပေး ဆောင်ပေးများနှင့် ပတ်သက်၍
ဝေဝန်ဆွေးနွေးအကြံပြုလိုပါက...
ဦးဇေယျာကို (အမှုဆောင်အရာရှိချုပ်)
မြန်မာနိုင်ငံ နက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့ ၀၉၅၃ ၉၃၃၄၃

ကျွဲ၊ နွား တိရစ္ဆာန်ဆေးနည်းများ

ရွှေကျွန်း သန်းမြင့်

ကျွဲနွားအတွက် အားတိုးဆေး

ဆင်တုံးမနွယ်အစို ၁၀ကျပ်သားကို ပါးပါးလှီး နှမ်းဖတ် ၁၀ကျပ်သား၊ မီးဖိုချောင်သုံး ရိုးရိုးဆား ၂ကျပ်သား၊ ရေ ၂၅ကျပ်သားတို့ကို နံနက်ပိုင်းတွင် စိမ်ထားပြီး ညနေပိုင်းတွင် အင်အားနည်းပါးချည့်နေသော ကျွဲနွားတို့ကို တိုက်ကျွေးပါ။ ဂုရုကဆက်တိုက်ကျွေးပေးပါက ၎င်းကျွဲနွားတို့သည် အင်အား အထူးတိုးပွားပြီး ခွန်အားအမြန်ပြည့်ပြီးကာ မြန်မာ့လယ်ယာ လုပ်ငန်းခွင်တွင် ပိုမို၍ ရုန်းအား၊ ဆွဲအား သန်မာစွာပြီး လုပ်ငန်းတွင်ကျယ်လာပါမည်။ ဆေးကို နံနက် ရေစိမ်ပြီး ညနေ တိုက်ရခြင်းမှာ ထိုဆေးရည်သောက်ပြီး ညပိုင်းမှာ အေးချမ်းစွာ အနားယူနိုင်ခြင်းကြောင့် အင်အားပိုမိုပြည့်ပြီး လာစေနိုင်ပါသည်။

ကျွဲ၊ နွား ထိခိုက်ဒဏ်ရာကုသဆေးနည်း

တမနည်ပင် (သို့မဟုတ်) ဆင်မြီးဆတ် (သို့မဟုတ်) ကျားမနိုင်ပင်၊ ချင်းပြည့်နယ်တွင် ပြာပင်ဟု ခေါ်သော အပင် မှ အရွက်ကို ထောင်းပြီး ဒဏ်ရာပေါ်တွင် အရည်ညှစ်ချခြင်း၊ အုံထားပြီး စည်းပေးထားခြင်းပြုပါက သွေးလျှင်မြန်စွာ တိတ် ပြီး အနာကျက်သွားပါမည်။

ကျွဲ၊ နွား ဆီးချုပ်ရောဂါဆေးနည်း

ကျွဲ၊ နွားများ ဆီးခဲယဉ်းနေလျှင် ရေချင်းယားရွက် ပြည့်တောင်းတစ်ဝက်ခန့် ခူးပြီး ဆုံသန့်သန့်ဖြင့် ထောင်း၍ သကြား ၁၅ကျပ်သားဖြင့် ဖျော်၍တိုက်ပါ။ ဝမ်းထဲရှိ အပူ အပုပ်နှင့် ဆီးများ ကျလာပါမည်။

ကျွဲ၊ နွား သားမွေးပြီး အချင်းကပ်လျှင် ကုသနည်း

ကျွဲ၊ နွားများ သားမွေးပြီး အချင်းကပ်နေခဲ့သော် လက်ပံ ခေါက် ၅၀ကျပ်သားခန့် ရေသုံးပုံ တစ်ပုံကျအောင် ကျို၍ ဆားကို လက်ဖက်ရည်အကြမ်းပန်းကန်တစ်ဝက်ခန့် ထည့်

ပြီး တိုက်ပါ။ အချင်းကပ်ခြင်း၊ အချင်းကျန်ခြင်းမရှိဘဲ လွယ် ကူစွာ ကျလာပါမည်။

ကျွဲ၊ နွား ဝမ်းသွားပျောက်ဆေး

ကျွဲ၊ နွားများ ရာသီဥတုအပြောင်းအလဲကြောင့် ဝမ်း ပျက်ခြင်း၊ ဝမ်းလျှော့ခြင်း၊ သွေးဝမ်းသွားခြင်း ဖြစ်တတ်ပါ သည်။ ဤသို့ဖြစ်လျှင် ကျောင်းသုံး မြေဖြူတောင့်ကို ညဏ် စွာ အမှုန့်ပြု၍ ရေနွေးကြမ်းပန်းကန်တစ်လုံးစာခန့် ရေကုတ် အေး နို့ဆီဘူးတစ်ဘူးစာဖြင့် ဖျော်၍တိုက်ပါ။ နွားကြီးထူး တစ်နေ့ သုံးကြိမ်၊ နွားလတ်လျှင် တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်၊ နွား ငယ်လျှင် တစ်နေ့ တစ်ကြိမ်၊ သုံးရက်ခန့် ဆက်တိုက်ပေး လုံးဝပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

ကျွဲ၊ နွား တိရစ္ဆာန်များ

အစာအဆိပ်သင့်ခြင်းမှ ပျောက်ကင်းစေနည်း

ဆိတ်ဖလူးရွက်များကို ထုထောင်း၍ အရည်ကို ငါး ကျည်တောက်တွင် ထည့်ပြီး နာရီဝက် တစ်ကြိမ်တိုက်ပါ။ တစ်နာရီကြာသောအခါ နွားသည် အသက်ရှူမှန်လာပါသည်။ ဆီးများ သက်၍ မတ်တတ်ထရပ်ပါသည်။ ဝမ်းတစ်ကြိမ်သွား ပြီးသောအခါ နွားမကြီးသည် အစာပြန်စားလာပါသည်။

နွားပခုံးနာအတွက် လိမ်းဆေး

နွားပခုံး၌ ပွန်းပဲ့၍ အနာတရဖြစ်ပေါ်နေလျှင် နံနက် လယ်မထွန်မီ ဝက်ဆီသန့်သန့်ဖြင့် နွားပခုံးကို သုတ်လိမ်း ပြီး လက်ဖြင့် ဆုပ်နယ်ပေးပါ။ ထို့နောက် လယ်ထွန်ပြီး တစ်ကြိမ်ထပ်မံ သုတ်လိမ်း၍ ဆုပ်နယ်ပေးပါ။ သုံးရက် အတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါမည်။

* * *

ရွှေကျွန်း သန်းမြင့်

လတ်ပံတောင်းတောင်မှ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သာသနာ

■ ဓမ္မာစရိယ ဦးအောင်ကျော်မိုး ■

လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဗုဒ္ဓဒေသနာ တော်နည်းအတိုင်း လက်ပံတောင်းတောင်ပေါ်၌ ပဋိပတ် ပဋိပတ်တို့ကို ကျင့်ကြံတော်မူခဲ့သည်။ လယ်တီဆရာတော် ၏ ပဋိပတ်အကျင့်မြတ်သည် ယခုအခါ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ ပျံ့နှံ့နေလေပြီ။

လယ်တီသာသနာ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ ထွန်းလင်းနေပေ ပြီ။ ဆရာကြီး ဂိုအင်ကာသည် လယ်တီ ဝိပဿနာနည်းကို နိုင်ငံတကာသို့ သာသနာပြုနေခြင်းက သက်သေထူနေပြီ။

လယ်တီဆရာတော်၏ အကြောင်းကို ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း သုံးရာကျော်တို့ကို သက်သေထူလျက် ၎င်းတို့ ရေးသားသော ကျမ်းများကို စာကိုယ်ပြု၍ ဆရာကြီး ဦးအောင်မွန်(မြတ်ဆုပွန်)က ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဝဖြစ်စဉ်စာအုပ်အဖြစ် ၂၀၀၇ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလမှာ ရိုက်နှိပ် ပူဇော်ခဲ့သည်။ တန်ဖိုး ၁၂၀၀၀ကျပ် ဖြစ်သည်။ ထိုခေတ်တ စာအုပ်၏ တန်ဖိုးကို ကြည့်လျှင် မည်မျှခမ်းနားထည်ဝါကြောင်း ပြောစရာမလိုပင်။

၎င်းစာအုပ်ကို ဆရာတော် ဥဇ္ဇမာနိတသီရိဘိဝံသ၊ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ဝင်၊ မန္တလေးမြို့ မဟာ ဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် ဆရာတော်၊ ဆရာတော် ဥဇ္ဇနန္ဒမာလာ ဘိဝံသ ပါမောက္ခချုပ် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒ တက္ကသိုလ်၊ ဆရာတော် ဥဇ္ဇဇာဂရာဘိဝံသ၊ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက ဓတိယဥက္ကဋ္ဌ ကလေးဆ ဆရာတော်နှင့် ဒေါက်တာ သော်ကောင်း၊ ဆရာ ဦးအောင်ထွတ်တို့က အမှာစာရေးသား၍ ချီးကျူးထောပနာပြုထားသည်။ ယင်း စာအုပ် နှာ-၅၀၂ မှ ၅၁၇ထိ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး လက်ပံတောင်းတောင်ရှိ စင်္ကြံကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးရင်း သာသနာပြုတော်မူပုံအကြောင်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရေးသား ထားသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၆၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ၌ ဆရာတော်သည် (၃၈)ကြိမ်မြောက် ဝါတော်ကို လက်ပံတောင်း စင်္ကြံကျောင်း မှာ ပါကပ်တော်မူသည်။

ဝါမဆိုမီ ဆရာတော်က ယခုနှစ် လက်ပံတောင်းမှာ ဝါဆိုတော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ရှေးဦးစွာ ပုံရွာမြို့နေ အမိန့်တော်ရ မောင်ကြောနှင့် မောင်ခံလင်းတို့က လက်ပံ တောင်းတောင်မှာ ဝါဆိုစင်္ကြံကျောင်းတစ်ဆောင်ကို ဆောက် လုပ်ထားပြီး ဆရာတော်ကြီးအား လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

လက်ပံတောင်းတောင်သည် အရှေ့ဘက်တွင် ချင်း တွင်းမြစ်ကြီး၊ မြောက်ဘက်၌ ညောင်ပင်ကြီးဆိပ်ကမ်း။

အနောက်မြောက်တွင် ကျော်ရွာ၊ တောင်ပလ္လရွာ၊ အနောက် ဘက်တွင် မိုးကြိုးပြင်ရွာ၊ တောင်ဘက်တွင် တုံရွာ၊ ဆေး ကတား၊ ဆားထုံး၊ ဆားလင်းကြီး စသော ရွာများ ပိုင်ဆိုင် ရှိလေသည်။ နှာ (၅၀၂)

ဆရာတော်ကြီးသည် တောင်၏ အနောက်မြောက် ကျော်ရွာ၊ တောင်ပလ္လရွာတို့ကို ဆွမ်းခံရွာအဖြစ် သတ်မှတ် ထားသည်ဖြစ်၍ ထိုရွာတို့နှင့် မဝေးကွာလှသော တောင် ကြောတောင်ကြားအတွင်းတွင် ရှိသော စင်္ကြံကျောင်း ဝါဆိုဝါကပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်နှင့်အတူ အရှင်ပဏ္ဍိတ၊ (နောင်လယ်တီ ပဏ္ဍိတ ဦးမောင်ကြီး) ဦးကိတ္တိ၊ လက်ပံတောင်းတောင်သာ ဆားထုံးရွာမှ အဘိဓမ္မာဆရာကြီး ဦးရောင်နီ (ရန်ကုန်)၊ ပုဇွန်တောင်၊ တောင်လုံးပြန်ရပ်နေ ဓာတ်ဆရာကြီးတို့က ဆရာတော်၏ ဩဝါဒကို ခံယူလျက် ဆရာတော်နှင့်အတူ တရားအားထုတ်ကြသည်။

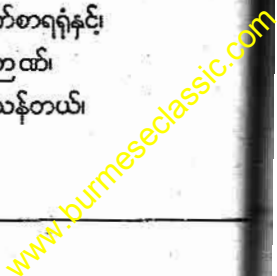
လက်ပံတောင်းရွာ (ဆားလင်းကြီးမြို့နယ်တွင် ပါဝင် မှုန်းရိမ်ကျောင်းဘုန်းကြီး အရှင်ကေသရသည် ဆရာတော် ကြီးအား အထူးကြည်ညိုသူဖြစ်၍ ဆရာဝတ်၊ လက်ပံ တောင်းတောင်၌ သီတင်းသုံးစဉ် များစွာကျည်စောင့်ရှောက် ပေးတော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် ရုံးခါ တောင်၏ အနောက်ဘက် မိုးကြိုးပြင်ရွာဘက်သို့လည်း ဆွမ်းခံကြွတော်မူသည်။ မိုးကြိုး ပြင်ရွာသည် ယာတံဇာန်များသာရှိပြီး တောင်ယာအလုပ်ပြု အလွန်ဆင်းကြဲရာ သူတို့ကို ချီးမြှောက်လိုသဖြင့် ကြွတော် မူခြင်းဖြစ်သည်။

ရုံးခါ မိုးကြိုးပြင်ရွာမှ တစ်ဖန် လက်တောင်ကြီးရွာအထိ ရွာငယ်များကို အစဉ်အတိုင်းကြွ၍ တရားချီးမြှင့်တော်မူသည်။

လယ်တီဆရာတော်ကြီးသည် လက်ပံတောင်းတောင် သီတင်းသုံးစဉ် လူသူတော်များနှင့် တရားစကားပြောဆိုခဲ့ နှင့် ၎င်းတို့ ပြောစကားကို နားထောင်ကာ စာတွေ့ လက်စွဲ မရှိကြဘဲ၊ သိသမျှ အာဂုံရွတ်ကာ ပြောကြ ငြင်းကြသဖြင့် တပည့်ရင်း အဘိဓမ္မာ မောင်နီကို အမျိုးထား၍ အောင်စွာ နိုင်ငံကျော် တေးထပ်တစ်ပုဒ်ကို ရေးစပ်ကာ ဆုံးမတော် မူသည်။

တဝိုင်းကြောင် ကျက်စာရရုံနှင့်၊
ခက်ပါလှသဘော ဉာဏ်၊
ယက်မာန အပြောသန်တယ်၊
ဒေါသမာန်ထူပွား။

နစ်ပြည် အထူးထုတ်

စောဒက တဘက်လာလျှင်၊
 သူထက်ငါ ငြင်းတဲ့ လူစား။
 ဘုရားဟော ဓမ္မက္ခန္ဓာကို၊
 တတ်လေဟန် ယောင်ဝါ။
 ပရမတ်ပြန် အကြောင်သမားတွေမို့၊
 ထောင်လွှားကြ သူထက်ငါ။
 အသိညာဏ်တစ်ထွာလောက်ကယ်နှင့်၊
 ညွှာမထောက် ဟောတတ်လှပါ။
 ပရိသတ် ထောမနာအောင်၊
 စောဒနာညာဏ်အကောက်တွေနှင့်၊
 ကန်အကြောက် အတင်းမရှောင်၊
 ငြင်းကြ လူဘောင်၊
 ဝိဇ္ဇာအစွယ်ထောင်လျှင်
 အပါယ်ဘောင်ဆင်းရဲလိမ့်မည်။ ။

လယ်တီဆရာတော်သည် လက်ပံတောင်း၌ သီတင်းသုံးစဉ် လူဝိဇ္ဇာများ လာရောက်တွေ့ကြောင်းလည်း မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။

တောင်ခြေ မြစ်ကမ်းတွင် ယာယီဆောက်ထားသော ဇွတ်ပျစ် ကြမ်းခင်းပေါ်မှာ ညနေချမ်းအချိန် မြစ်ရေကို ကြည့်၍ ရေကသိုဏ်းရှုတော်မူသည်။ ထိုစဉ် လူတစ်ယောက်သည် ညစ်နွမ်းဟောင်းသော အဝတ်နှင့် ဆရာတော်ကြီးထံထာ၍ ခြေတော်အနံကို ဦးချ ရိုနှီးပြီးလျှင် မိမိလွယ်အိတ်ထဲမှ တစ်ခုသောပုလင်းကို ထုတ်လိုက်သည်။ ပုလင်းထဲမှ ပြာကို ဆက်ကပ်လျှာလိုသဖြင့် လျှောက်ထားသည်။

“ဆရာတော်ဘုရားသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးအနှံ့အပြားသာသနာပြုမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသည်။ ရောဂါကင်းပြီး ကျန်းမာမှုခန္ဓာကိုယ်သန်စွမ်းပြီး သာသနာ့လုပ်ငန်း တွင်ကျယ်ပါမည်။ သာသနာ့အတွက် အထောက်အပံ့ဖြစ်ရန် ဓာတ်ပြာများ ထူးလိုပါသည်။”

ဟု လျှောက်လေသည်။ ဆရာတော်က အမူမသားလိုဘဲ...

“မင်းပြာက စားဖိုလယ်က ပြာလားကွဲ့”

ဟု အလျှူမခံလိုသဖြင့် မိန့်လျှင် လူဝိဇ္ဇာက “ငါ့ကို အထင်သေးတာပဲ၊ အစွမ်းပြလိုက်မည်” ဟု သဘောထားကာ တင်ပလွှင်ခွေလျက် မြစ်ရေထဲ ခုန်ချလိုက်ရာ မပြတ်ဘဲ ရေပေါ်မှာ ပူပေါင်းဘောလုံးများ ပေါ်လာလို ပေါ်နေပြီး ချ အောက် ပါမသွားဘဲ ထိုင်လျက်ပင် ရေပေါ်မှာ ခန်းလျက် တရွေ့ရွေ့ အညာဆန်တက်သွားသည်။ မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်

ရင်းနှင့် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

တစ်နေ့ လက်ပံတောင်းမှ ခုမိုင်အကွာ တောင်ခြေရှိ ကျော်ရွာသို့ တပည့် အရှင်ပဏ္ဍိတနှင့် ဆွမ်းခံကြွရင်း တပည့်အား “မာဂဏ္ဍိယ” သုတ်ပါ ဤခန္ဓာကိုယ်က စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းကြောင်းကို ဟောရင်း ဆွမ်းခံကြွရာ လမ်းလွဲသွားလျှင် တပည့် အရှင်ပဏ္ဍိတက...

“ဆရာတော်... ဒီလမ်းမဟုတ်ပါ။ သည်ဘက်လမ်း ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား”

ဟု လျှောက်လျှင် ဆရာတော်က...

“ဟဲ...ပဏ္ဍိတ၊ နင်က လမ်းပြစကားလျှောက်တယ်။ ငါဟောတဲ့ တရားကိုတော့ ဘာမှ အာရုံမထားဘူး။ ကြံမိကြိရာ ငါ့နောက်က လိုက်လာတယ်။ လမ်းမှားလို့ ဆွမ်းတစ်နပ်ငတ်ရုံသာ။ ငါဟောတာ မနာယူလိုဘဲ လမ်းမှားလိုက်ပါလျှင် တစ်သံသရာလုံး လမ်းမှားမှာ”

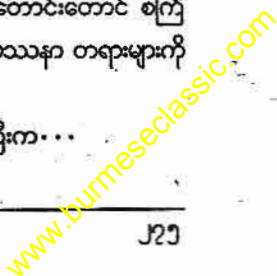
ဟု စသဖြင့် ဆုံးမတော်မူသည်။

လက်ပံတောင်းမှာ သီတင်းသုံးရင်း ညောင်ပင်ကြီးဆိပ်တရားပွဲမှာ ဟောကြားခဲ့သော တရားကလည်း အလွန်ပင် မှတ်သားစရာကောင်းသည်။ မိန်းမနှင့် ယောက်ျား မည်သူက အရေးပါ အရာရောက်ပုံကို ဥပမာပြု၍ ဟောတော်မူသည်။

လက်ပံတောင်းမှာ သီတင်းသုံးရင်း ထိုနှစ် ပါခေါင်လဆုတ် ၂ရက်တွင် စတုသစ္စ ဒီပနီကျမ်းကို ရေးသား ပြီးစီးတော်မူခဲ့သည်။ ထိုအပြင် ရွှေချိန်ခွင်နှင့် မြန်မာတမန် ဟူသောစာအုပ်ကို ဖြေရှင်းရန် ဆရာတော်သည် မကျန်းမာသည့်ကြားမှ သမ္မဒိဋ္ဌိဒီပနီကျမ်းကို ထိုနှစ် သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၈)ရက်နေ့တွင် ပါဠိဘာသာဖြင့် ရေးသားပြီးစီးတော်မူသည်။ တပည့် လယ်တီ ပဏ္ဍိတက မြန်မာဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုရေးသားသည်။ ထိုအပြင် ရန်ကုန်မှ ဓာတ်ဆရာကြီး ဦးမြို့က လျှောက်သဖြင့် လက်ပံတောင်းတောင်မှာပင် ထိုနေ့ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် ၅ရက်နေ့တွင် ကမ္မဋ္ဌာနဒီပနီကျမ်းကို အပြီးရေးသားတော်မူသည်။

လက်ပံတောင်း စင်္ကြံကျောင်း၌ လယ်တီ ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးနေစဉ် မြန်မာ့သမိုင်း နန်းတွင်းရေးတွင် အလွန်ထင်ရှားသော ကင်းဝန်မင်းကြီး၏ သားဖြစ်သူ ပုသိမ် မြို့အုပ် ဦးခင်မောင်ကြီးသည် မုံရွာမြို့သို့ရောက်စဉ် ဆရာတော်အား ဖူးမြော်လိုသဖြင့် လက်ပံတောင်းတောင် စင်္ကြံကျောင်းမှာ တည်း၍ ဆရာတော်၏ ဝိပဿနာ တရားများကို နာကာ တရားအားထုတ်ကြသည်။

ပြန်မည်နေ့တွင် ဆရာတော်ကြီးက...

ရတုမြိုင်မှ အစပြု၍ . . .

ကျော်မင်းညွန့် (လှည်းကူး)

SUE
HTAT

“ဟာ...”

ရုတ်တရက် မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းကြောင့် ထွန်းခိုင်မောင် အာမေဇိုတ်သံ ထွက်သွားရလေအောင် ပါးစပ်ကို လက်ဝါးနှင့် အချိန်မီ အသာ အုပ်လိုက်ရသည်။

လပြည့်ကျော်တစ်ရက်၏ လရောင်က တစ်ကွင်းလုံး ဖြာနေသည်။ ထွန်းခိုင်မောင် ခြေညောင်း လက်ဆန် ဖြူထဲဘက် လမ်းလျှောက်ထွက်ခဲ့သည်။ “မြရိပ်ညို” ရပ်ကွက်နှင့် သူတို့၏ “ရုက္ခ မြိုင်ခြံ” က တစ်မိုင်ကျော်ခန့် ကွာဝေးသည်။

လရောင်ကလည်း ရှိ လမ်းဘေး မီးတိုင်များကလည်း လင်းနေသည်။ အားကောင်းမောင်းသန် ယောက်ျား တစ်ယောက်အတွက် စိုက်ပျိုးရေးခြံတွင်း တကုပ်ကုပ်မနေချင်။

ပြီး ကနေညနေမှ အရက်လေး နည်းနည်းလောက် သောက်ချင်သေးသည်။ သည်တော့ ခြံတွင်းမှ ထွက်၊ မြရိပ်ညိုရပ်ကွက်ထဲ အညောင်းပြေ ခြေဆန် လမ်းလျှောက်၍ ဝိစကီသုံးပတ်နှင့် အသားကင်တစ်ပွဲစားသောက်ပြီး ပြန်လာခဲ့သည်။ ရုက္ခမြိုင်ခြံကြီးက သူ့အစ်ကိုကြီး “ဂေါ်လင်းထွန်း” ၏ ခြံ။

လမ်းလျှောက်လာရင်းမှ ထွန်းခိုင်မောင် စဉ်းစားလာခဲ့သည်။ သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အား မိဘများက ထိုက်တန်သော အမွေများ ပေးထားခဲ့သည်။ အစ်ကိုကြီးက နားအေးပါးအေး ခြံစိုက်ချင်သည်ဆို၍ မြရိပ်ညိုရပ်ကွက်ဘက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီး အိမ်ထောင်မပြုဘဲ သစ်ခွပင်များ စိုက်ပျိုး၍ မွေးမြူရေး လုပ်ငန်းများ လုပ်သည်။

မြရိပ်ညိုဆိုသည်ကလည်း ပီတိဆီတိငြိမ်ရပ်ကွက်။

ထွန်းခိုင်မောင်က လူတစ်မျိုး။ အစ်ကိုကြီးလို စိုက်ပျိုးရေး မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း ဝါသနာမပါ။ စာဖတ်မည်။ သူ ဝါသနာပါသော သမိုင်း သုတေသနလုပ်ငန်းများ လုပ်မည်။ လူမှုလူဝေးဖြင့် ဆူညံနေခြင်းထက် သူ သမိုင်း သုတေသနဘာသာရပ်တွင်သာ ပျော်မွေ့ပြီး အင်္ဂလိပ် ပြင်သစ်နှင့် မြန်မာ ဧကရာဇ်တို့ ဆက်ဆံရေး စာတန်းဖြင့် ဒေါက်တာဘွဲ့ရထားသူ။

သမိုင်းသုတေသန ပညာရှင် ဒေါက်တာဆို၍ ခေါင်းဖြူ စွယ်ကျိုး ဆံပင်ဖြူ မုတ်ဆိတ်ဖြူ ပုလင်းဖင် မျက်မှန်တပ် အဘိုးကြီးမဟုတ်။

ငယ်စဉ်ကပင် အားကစားလိုက် စားခဲ့ပြီး ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်သည်။ သူ့ဒုတိယဝါသနာက တိုက်ခိုက်ရေး ကိုယ်လုံပညာ။ မြန်မာ့ရိုးရာ နန်းတွင်း သိုင်းပြောင်းပြန်ဆရာတစ်ယောက်။

အစ်ကိုကြီးက သူ့ခြံတွင်းမှ ပြဿနာတစ်ရပ်ကို စုံစမ်းဖော်ထုတ်ပေးရန် တောင်းဆိုလာသဖြင့် ဤရုက္ခမြိုင်ခြံကြီးသို့ သူ့ရောက်ခဲ့ရခြင်းပင်။

ပြဿနာတစ်ခုရှိနေသည်။ ရှိနေသည့် ပြဿနာက ထူးဆန်းနေသည်။ ဤထူးဆန်းသော ပြဿနာကို လေ့လာဖော်ထုတ်ရမှာက သူ့တာဝန်။

“ညီလေးရာ... အစ်ကိုလည်း မတတ်သာလို ဒီကိစ္စမှာ မင်းကို အကူအညီတောင်းရတာပါ။ ပြဿနာက ဘဲဥအစရာမရသလိုဖြစ်နေတာ။ မင်းသိတဲ့အတိုင်းပဲ ငါ့အိမ်နဲ့ စိုက်ပျိုးရေးခြံက သုံးမိုင်လောက်ဝေးတယ်။ ငါနဲ့အတူ ကူဖော်လောင်ဖက် တပည့်လေး တစ်ယောက်ရှိတယ်။ ကောင်လေးနာမည်က

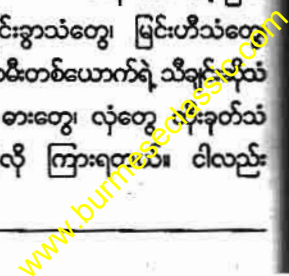
စန်းမြင့်တဲ့။ သွက်လက်တယ်။ ဖင်ဆီတယ်။ အသက်ကတော့ ၂၀ကျော်ပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်တုန်းက လမိုက်ညမှာ ခြံစောင့် ကိုထွန်းနီ တစ်ယောက် မင်္ဂလာဆောင်တစ်ခုရှိတဲ့ တောကို သွားတာ တစ်ပတ်ကြာသွားတယ်။ ဒါကြောင့် စန်းမြင့်ကို ငါ ခဏစောင့်ခိုင်းတယ်။ အဲဒီ လမိုက်ညမှာပေါ့ ဒီကောင် ရပ်ကွက်ထဲ ထွက်ပြီး အရက်သောက်တယ်။ ပြန်လာပြီး ခြံထဲအဝင်မှာ “ဘီလူးကြီး... ဘီလူးကြီး ကယ်ကြပါဦး” လို့ ဆိုပြီး ငယ်သံပဲ အောင် အော်တော့တာပဲ။

ရပ်ကွက်ထဲက လူတွေ ရောက်လာပြီး တစ်ခြံလုံး အနံ့ရှာကြပေမယ့် ဘာမှမတွေ့ပါဘူးကွာ။ မင်းသိတဲ့အတိုင်း ခြံက ခြံကြီး။ ပတ်လည်မှာ အုန်းသရက်၊ ပိန္နဲ တညင်းပင်တွေ ရှိတယ်။ အလယ်မှာက သစ်ခွရုံ၊ အိမ်ရှေ့မှာက ဂမုန်းမျိုးစုံ၊ အလှစိုက် ပန်းအိုးတွေနဲ့ အပြည့်ပေါ့။ ဘာမှရှာမတွေ့တော့ သူ့အတွက် အိမ်ရေးပျက်အောင် လုပ်တယ်ဆိုပြီး ဒီကောင်ကို ငါ နားရင်းတစ်ချက် အုပ်လိုက်သေးတယ်။ ဒီကောင်ကတော့ သူ မလိမ်ပါဘူး။ တကယ်မြင်တာပါလို့ ကျိန်တွယ်ပြီး ပြောရှာတယ်”

“နောက်ရော ဘာတွေများ ဖြစ်သေးလဲ အစ်ကိုကြီး”

အစ်ကိုကြီးစကားအဆုံးတွင် ထွန်းခိုင်မောင်က မေးခွန်းထုတ်၏။ အစ်ကိုကြီးက ပြန်မဖြေသေးဘဲ ဝိစကီနှင့် ဆော်ဒါစရာစပ်ပြီး မော့ချလိုက်သည်။ ပြီးမှ...

“အေး၊ အဲဒီနောက်တော့ ခြံထဲက မြင်းခွာသံတွေ၊ မြင်းဟီသံတွေ အဖျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ သီချင်းဆိုသံလိုလို၊ ဓားတွေ၊ လှံတွေ လှံဆုတ်သံတွေလိုလို ကြားရတယ်။ ငါလည်း

အသံထုတ်

အသံထုတ် ဖိထွင်း ဓာတ်မီးနဲ့ ထိုးကြည့်
 အသံတော့ အသံတွေ ပျောက်သွား
 အသံ ဘာမှလည်း မတွေ့ရဘူး။ ခြံထဲ
 အသံ သစ်ပင်တွေ၊ ပန်းအိုးတွေလည်း
 အသံအစီးမရှိဘူး။ တစ်ခုရှိတာက
 အသံအသံကြီးကို တွေ့လိုက်ရတယ်။
 အသံကဲ့ကဲ့ မတွေ့ရပေမယ့် ရိုးခနဲ
 အသံနဲ့ မြင်လိုက်ရတယ်။ ဒါကြောင့်
 အသံ စာရေးပြီး ဆက်သွယ်လိုက်တာ”
 “အစ်ကိုကြီး... အဲဒီလိုကြားတာ
 အသံတော့က နေ့စဉ် ညတိုင်းလား။
 အသံဒီတစ်ရံမှလား။ ဥပမာ - လပြည့်
 အသံ လပိုက်ညမျိုးတွေမှာလား။ ခြံထဲမှာ
 အသံတွေတာလား။ ခြံအပြင်၊ အိမ်တွင်း
 အသံပြင် အပေါ်ထပ် အောက်ထပ်တွေ
 အသံအရာ တွေသေးလား။”

သူ့အမေးကြောင့် အစ်ကိုကြီးမှာ
အသံအနံ့ဖြစ်သွားပြီး...

“ဟုတ်တယ်ကွ။ မင်းမေးမှ ငါ
 အသံတယ်။ ငါကြားတာ၊ မြင်တာ
 အသံက အထူးသဖြင့် လပြည့်၊ လ
 အသံအသံတွေမှာပဲ။ ဒီပြင်နေရာမှာတော့
 အသံအထူးခြားဘူး။ ခြံတွင်းမှာပဲ ဖြစ်
 အသံကွ”

“အင်း... ပြဿနာက ခြံတွင်း
 အသံ အပျိုးတုန်းနဲ့ တူတယ်။ ရေရှည်
 အသံ ပြောမရဘူး။ ငါလည်း ခေတ်ပညာ
 အသံတစ်ယောက်ဖြစ်တော့ နာနာဘာဝ
 အသံဘာဝ ပရလောကသားတွေကို
 အသံကြည့်တာပဲ။ ဒါကြောင့် ငါကိုယ်တိုင်
 အသံမှာ လာနေတာကွ”

ထွန်းခိုင်မောင်က ခေါင်းတစ်ချက်
အသံလိုက်ပြီး...

“အင်းလေ၊ ကျွန်တော် လေ့လာ
 အသံပဲပဲပဲပဲပဲ။ အမေးရှိရင် အဖြေရှိ
 အသံ ပြဿနာကို ရှင်းနိုင်မှာပါ။ ဒါထက်
 အသံအသံဖြစ်နေတာကို အစ်ကိုကြီးတပည့်
 အသံအပြင် အသံအသံများ သိနေသေး

စန်းမြင့်က
 လူကြောက်ပါကွာ။
 ငါလည်း သူ့ကို
 မွေးမြူရေးငါးကန်ဘက်ကို
 ပို့ထားလျက်တယ်။
 ဒီပြင်လူတွေတော့
 ဒီဒါကြောင်းတွေကို
 သိဟန်မတူဘူး။
 ဒါပေမယ့် စန်းမြင့်ပြောလို
 ရပ်ကွက်ထဲ ပျံ့ချင်လည်း
 ပျံ့နေမှာပေါ့

လဲ”
 “စန်းမြင့်က လူကြောက်ပါကွာ။
 ငါလည်း သူ့ကို မွေးမြူရေးငါးကန်ဘက်
 ကို ပို့ထားလိုက်တယ်။ ဒီပြင်လူတွေ
 တော့ ဒီဒါကြောင်းတွေကို သိဟန်မတူ
 ဘူး။ ဒါပေမယ့် စန်းမြင့်ပြောလို ရပ်
 ကွက်ထဲ ပျံ့ချင်လည်း ပျံ့နေမှာပေါ့”
 ထိုနေ့မှစ၍ သမိုင်းသုတေသန
 ဒေါက်တာဘဝမှ စုံထောက်ဘဝသို့
 ထွန်းခိုင်မောင် ပြောင်းလဲသွားတော့
 သည်။
 ဓာတ်မီးတစ်လက်၊ တုတ်တစ်
 ချောင်းကိုင်ပြီး အချိန်မတော် ခြံထဲမှာ
 ပတ်ချောင်းရသည်။ အစ်ကိုကြီးတို့
 ဆရာတပည့်တွေ မြင်ခဲ့ ကြားခဲ့သည့်
 အရာများကို လေ့လာရတော့သည်။
 သို့သော် သူ ကံကောင်းသွား၍

လား။ ကံဆိုး၍လား မသိ၊ အချိန်တွေ
 ကုန်၊ အိပ်ရေးတွေသာ ပျက်ရသည်။
 မည်သည့်ထူးခြားမှုမှ မတွေ့ရ။ ထွန်းခိုင်
 မောင် စိတ်ပျက်စ ပြုလာရသည်။

မှတ်မှတ်ရရ တန်ဆောင်မုန်းလ
 ပြည့်ကျော် ဥရက်၊ ဘဂရက်၊ ဘဂရက်၊
 လပြည့်ကျော် ဘရက်နေ့တို့မှာ နှစ်ကိုင်
 ရှစ်ရာတရားများ ခြံတွင်းသို့ လှည့်လည်
 အပူတော်ခံသည့် တန်ဆောင်တိုင်ပွဲတော်
 နေ့များဖြစ်သည်။

ဤနေ့ ဤရက်များသည် မြို့ပေါ်
 သာမက၊ ရွာနီးချပ်စပ် ကျေးရွာများက
 ပါ ဘုရားဖူးတက်လာကြသည်။ စည်
 ကားချက်ကတော့ ကမ်းကုန်၏။ တစ်
 မြို့လုံး ကျက်ပျံ့မကွ။

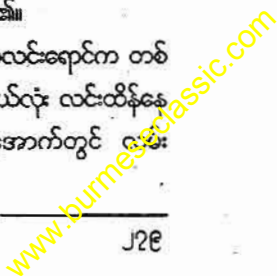
ဒီသုံးရက်အတွင်း မျက်စိရှုပ်မခံ
 နိုင်သော ထွန်းခိုင်မောင်တစ်ယောက်
 မြို့တွင်းသို့ လုံးဝမထွက်။

ညစဉ်လိုလို ဆိုင်းသံ ဗုံသံများ
 ကြောင့် အိပ်မရသည့်အဆုံး အစ်ကို
 ကြီးပြောသော ပရလောကသားများကို
 ပိုက်စိတ်တိုက် ရှာပုံတော်ဖွင့်ခဲ့သည်။

ထူးခြားမှုက နတ္ထိ။
 တန်ဆောင်တိုင် ပွဲတော်က
 လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့အထိသာ
 ဖြစ်၍ ကျန်ရက်များမှာပူ ပုံမှန်အတိုင်း
 ရှိနေ၏။

မနေ့က (လပြည့်ကျော် ၂ရက်)
 ဒီရိုအတွင်းရှိ ဝီစကီပုလင်းများကို
 လက်စသတ်လိုက်ပြီး ယနေ့တော့ မြို့
 တွင်းဘက် လမ်းလျှောက်ကာ နာမည်
 ကြီး စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုတွင် ဝီစကီ
 သုံးပတ် ဝင်မော့ပြီး ပုလင်းကြီးနှစ်လုံး
 ကို ဆွဲ၍ပြန်လာခဲ့၏။

လမင်း၏ အလင်းရောင်က တစ်
 တောလုံး၊ တစ်မြို့နယ်လုံး လင်းထိန်နေ
 သည်။ လရောင်အောက်တွင် လမင်း

လျှောက်ရသည့် အရသာကို အားပါး တရ မခံစားရသေးမီ ရုက္ခမြိုင်ရှေ့သို့ ရောက်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်က တိတ်ဆိတ် လျက်။

ခြံဝင်းအတွင်းရှိ သစ်ပင်ကြီးများ ထက်မှ ပုဇွင်းရင်ကွဲတို့ အော်မြည်နေ သည်။ တစ်ချက်တစ်ချက် ဂီးခနဲ ဂစ် ခနဲ အော်ဟစ်လိုက်သည့် လင်ကောင် ပိုးငှက်တို့၏ အသံကိုလည်း ကြားရ၏။

ထွန်းခိုင်မောင်နှံတို့မှ စိုင်းထီးခိုင် ၏ "ရန်ကုန်မှာ သာတဲ့ လ" သီချင်းကို တီးတိုးဆိုရင်း စေ့ထားသော ခြံတံခါးဝ ကို အသာဖွင့်ဟန်ပြင်သည်။ ပြီးမှ နောက်ပေါက်မှ ဝင်ရန် အကြံရ၍ လှည့်ထွက်ခဲ့သည်။

ခက်သည်က အစ်ကိုကြီး။

သစ်ခွံနို့စုံ အလှစိုက်အပင်မျိုးစုံ ကို စိုက်တာ မည်သို့မျှ မပြောလို။ သို့ သော် ဂမုန်းပင်ကိုမှ ထွန်းခိုင်မောင် မကြိုက်။ ဂမုန်းအကြောင်း နားလည်၍ တော့ မဟုတ်။

အိမ်များတွင် စိုက်ကောင်းသည့် ဂမုန်း မစိုက်ကောင်းသည့် ဂမုန်းဟူ၍ ရှိကြောင်း ကြားဖူးနားဝရှိထားသည်။

သူပေးထားသော ရုက္ခမြိုင် ဆို သည့် အမည်နဲ့တော့ လိုက်သား။ ထွန်း ခိုင်မောင်တစ်ယောက် ခြေလှမ်းကို ရှေ့တိုးမည်အပြု ထူးဆန်းသော မြင် ကွင်းကြောင့် လူတစ်ရပ်ခန့်ရှိ ရွက်လှ ချုံကြီးအောက်တွင် ဇူးထောက်ကာ ထိုင်ချလိုက်သည်။ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလွန်းလှသည့် ထူးခြားသည့် မြင်ကွင်းပါလား။

လှပကြော့ရှင်းသည့် မိန်းမပျို လေးတစ်ဦး။ အရပ်မှာ ငါးပေခွဲခန့်။ အဖုအထစ် အမိုအမောက် ရိုက်ဖို့ ကြီး

ငယ်အသွယ်သွယ်။

မျက်နှာကို အသေးစိတ် မမြင်ရ သော်လည်း စာဖွဲ့မပီသော အလှကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ ဆံကေသာမှာ ခြေ ဖဝါးသာမက၊ ခြေကြီးပေါ်မှာ ပုံကျနေ သည်။

မိန်းမချောလေးက မျှော်တော် ယောင်သီချင်းကို သီဆိုနေသည်။

ထိုစဉ် လမ်းမထက်မှဟု ယူဆ ရသည့် မြင်ကွင်းတစ်ခုပြောင်းပြောင်းအသံ ကို ကြားသည်။ မြင်ညှိကြီး စီးထား သော မင်းသားလေးတစ်ဦးပေါ်ထွက် လာသည်။ မိန်းမပျိုလေးက ဆိုနေ သော သီချင်းကို ရပ်ပြီး မင်းသားလေး အား ဆီးကြိုလိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ဦး ချစ်ရည်လူးနေဟန် မှာ စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာပင်။

ဒီမြင်ကွင်းများက တန်ဆောင်

တိုင်ပွဲတော်အတွက် အရပ်ပြုအင် တိုက်နေခြင်းမဟုတ်။ သူတော့ သေ ခေါက်တာကြီးကိုယ်တိုင် မျက်ဝါးထဲ ထင် မြင်နေရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခိုက် ဝန်းခနဲ အသံနဲ့အတူ မီးခိုးလုံးကြီးတစ်လုံး ထွက်ပေါ်လာ သည်။ မီးခိုးငွေ့များကြားမှ ကြော့ မက်ဖွယ်ရာ ဘီလူးကြီးတစ်ကောင် သံလျက်ကိုင်ဆွဲ၍ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ကြည့်ရအိုးသော ဘီလူးကြီး မင်းသားလေးနှင့် နှစ်ပါးကြည့်နေသော မင်းသမီးချောလေးကို အတင်းဝင် ချော့တော့သည်။

ထိုမျှမက သံလျက်ဖြင့် မင်းသား လေးအား ခုတ်ပိုင်းချလိုက်သည်။

ထွန်းခိုင်မောင်တစ်ယောက် မျက်စိများ ပြာဝေသွားပြီး ဘာမှမမြင် ရတော့ပေ။ တချွင်ချွင်ခုတ်သံ ထင် များကြောင့် မျက်လုံးကို ပြူးပြူး ကြည့် လိုက်မိသည်။ မင်းသားလေးနှင့် ဘီလူး တို့ သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် အသေ အကြေတိုက်ခိုက်နေကြသည်။

တိုက်ပွဲက ပြင်းထန်လာသည် ထွန်းခိုင်မောင် သတိဝင်လာ၍ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို အသာထုတ်၍ ထိုးကြည့်လိုက်သည်။

ထူးဆန်းလှသည်ရဲ့။

ဖြာခနဲ လင်းလက်သွားသော မီး ရောင်အောက်တွင် ဘာကိုမှ မမြင် မတွေ့ရတော့ပေ။ စောစောက တိုက် ကြောင့် ကျိုးပဲ့ လွင့်စဉ်သွားသော ငါး ပွင့် ပန်းခိုင်၊ သစ်ရွက်သစ်ကိုင်းတို့လည်း မတွေ့ရ။

ဇူးထောက်ထိုင်နေရာမှ အမြှောက် ပြီး စောစောက မြင်ကွင်းများ ရှိရာ လျှောက်သွားကာ အသေအချာပင် ဖြစ်၏။

မင်းသားနှင့် ဘီလူးတို့ တိုက်

အထူးထုတ်

သည်နေရာ၊ မြင်းညိုကြီး ရပ်သည်
မိန်းမချောလေး ရပ်ခဲ့သည်နေရာ
အသေအချာကြည့်သည်။
မည်သည့်သက်သေခံ အထောက်
အထားကိုမှ မတွေ့။ ယုတ်စွာအဆုံး မြက်
အထက်တွင် ကြွေလွင့်သော ပန်း
အစွန်းကိုသော်မျှ မတွေ့ရပေ။
ထွန်းခိုင်မောင်အတွက် ရေချိန်
ပြည့်ဘဲ အမှူးလွန်ခဲ့သည် ညပါ
အကား။

“.....။ ဖြစ်စဉ်ကတော့
အဲဒါပဲပဲ ဆရာရေး၊ ကျွန်တော်မျက်စိ
နဲ့ တပ်အပ်မြင်ခဲ့ရတာပါ။ ဓာတ်မီးနဲ့
အည်း ထိုးလိုက်ရော ဘာမှမရှိကြ
အားဘူး။ အဲဒါ ဘာတွေလဲ။ လူတွေ
ပြောနေကြတဲ့ ပရလောကသားတွေ
ဆိုတာလား။ ဖယ်ရှားပေးပါဦး ဆရာကြီး
ဆင်ရာ”

ဒေါက်တာ ထွန်းခိုင်မောင်၏
စကားများကို အစအဆုံး နားထောင်
ပေးနေသော ဆရာကြီး ဦးမာန်က
တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။

“အင်း... ဒေါက်တာ့စကားအရ
ကျွန်တော်အတွေးတစ်ခုရသွားပြီ။ အဲဒီ
အတွေးမှန်မမှန် ခြံထဲကို ကျွန်တော်
တို့ သွားကြည့်ရအောင်။ ကျွန်တော်
အတွေးမှန်နေရင်တော့ ဖယ်ရှားပေးလို့
ရမှာပါ”

“ဝမ်းသာလိုက်တာ ဆရာကြီး
ရယ်။ အခုပဲ သွားကြပါစို့။ ကိုင်း...
အစ်ကိုကြီး ဆိုင်ကယ်ယူသွားမယ်နော်”
ဆိုင်ကယ်လေးက အစ်ကိုကြီး
ခြံတွင်းမှ ရုက္ခမြိုင် သစ်ခွဲခြံသို့ မြား
တစ်စင်းအလား...။

သစ်ခွဲခြံမှ ပရလောကသားများ
ကို ဖယ်ရှားပေးရန် တာဝန်ယူထားသူ

က ဆရာမာန်။
ဆရာမာန်ဆို၍ အသက်ကြီးကြီး
သေ့ပုတစ်စောင်းနှင့် နှုတ်ခမ်းမွေးကား
ကား။ ဆေးလွယ်အိတ် လွယ်ထားသော
အဖိုးကြီးမဟုတ်။

တိုင်းရင်းဆေးတက္ကသိုလ်မှ
လက်မှတ်ရပြီးသား။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်
မှ ဓာတုဗေဒ မဟာသိပ္ပံဘွဲ့ရပြီးသား။
အသက်က ၅၀ ခွန်းရုံသာရှိသေးသည်။
ခေတ်မီသော တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး
တစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။

“လောကကြီးမှာ တစ္ဆေ မြေ
ဘုတ် ဘီလူး၊ ပြိတ္တာ ဆိုတာတွေ ရှိ
တယ်လို့ ဗုဒ္ဓစာပေ ပေတဝတ္ထုတွေမှာ
ပါတယ်။ ဒေါက်တာလည်း ယုတ္တတတ်
တစ်ယောက်ပဲ။ သိပ်ပြောပြနေစရာ
မလိုပါဘူးနော်”

- ကျွန်းဆိုတာ မုက္ခဟောကရဲ့
- ထူးခြားတဲ့ အပင်တစ်မျိုးပါဒေါက်တာ။
- ကျွန်တော်တို့ မြန်မာတွေက
- ကျွန်းဆိုရင် ဥပါရုမယ်။
- ဥပါမှ ကျွန်းထင်နေကြတာ။
- အဲ . . . ကြက်သွန်စု
- ဥပါတယ်လေ၊ ကျွန်းပေါ့။
- ဒီအဆိုကို စောင်တန်း သာသနာပြု
- ဆရာတော်ကြီး
- ဦးဥတ္တမသာရကလည်း
- အာသိအမှတ်ပြုတယ်။
- ကျွန်းအပြင် တချို့က
- ပမုန်းလို့လည်း ခေါ်ကြသေးတယ်။

“ဟာ... ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်
တော်က ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင်ပါ။ ဒါ
ထက် သူတို့ကလည်း ပရလောကသား
တွေပဲလားဟင်”

“အင်း... ခြံထဲ မရောက်သေး
တော့ မှန်းဆချက်ပဲ ရှိမှာပေါ့။ ဆက်
နွယ် ပတ်သက်မှုတော့ ရှိတန်ကောင်း
ပါရဲ့လေ”

“ဪ... ဒါထက် ဆရာကြီး
ကျွန်တော်အထင်မမှားဘူးဆိုရင် ခြံထဲ
မှာ အစ်ကိုကြီး စိုက်ထားတဲ့ ကမုန်းပင်
တွေနဲ့များ ပတ်သက်နေမလားဘဲ။
ဆရာကြီး သိသလောက် ကမုန်းပင်တွေ
အကြောင်း ပြောပြပါလား။”

ဒေါက်တာ ထွန်းခိုင်မောင်
စကားအဆုံး ဆရာမာန်က ချောင်း
တစ်ချက်ဟန်လိုက်ပြီး...

“ကမုန်းဆိုတာ ရုက္ခလောကရဲ့
ထူးခြားတဲ့ အပင်တစ်မျိုးပါ။ ဒေါက်တာ။
ကျွန်တော်တို့ မြန်မာတွေက ကမုန်းဆို
ရင် ဥပါရုမယ်။ ဥပါမှ ကျွန်းထင်နေကြ
တာ။ အဲ... ကြက်သွန်စု ဥပါတယ်
လေ၊ ကမုန်းပေါ့။ ဒီအဆိုကို တောင်တန်း
သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမ
သာရကလည်း အသိအမှတ်ပြုတယ်။
ကျွန်းအပြင် တချို့က ပမုန်းလို့လည်း
ခေါ်ကြသေးတယ်။ အလွယ်ဆုံးက ဥပါ
ရင်း ကမုန်း၊ ဥပါရင် ပမုန်းပေါ့။ ကမုန်း
ဆိုတာ တန်ဖိုးရှိ အကျိုးပေးတဲ့ ကမုန်း
နဲ့ စီးပွားရေး အိမ်ထောင်ရေး ကျန်းမာ
ရေးကို ထိခိုက်စေတဲ့ ကမုန်းဆိုပြီး နှစ်မျိုး
ရှိပါတယ်။ အတူတူပေး မစိုက်သင့်
တဲ့။ မတည့်တဲ့ ကမုန်းတွေလည်း ရှိ
တယ်။

ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေဟာ
ကိုယ်နဲ့ လိုက်ဖက်တဲ့ ရတနာကို ထုတ်
ဆင်ရတယ်။ ဒါကို ဓာတ်ကုတယ် ခေါ်
တာပေါ့။ ကမုန်းပင်စိုက်မယ်သူတို့

www.burmeseclassic.com

တနင်္ဂနွေသားဆိုရင် ပုလဲရတနာခံပြီး တနင်္လာနံပါတ် ဂမန်းကို စိုက်။ တနင်္လာ သားသမီးလည်း အတူတူပါပဲ။ အင်္ဂါ သားသမီးကျတော့ သန္တရတနာခဲ။ အင်္ဂါ နံပါတ် ဂမန်းကို စိုက်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ဆိုရင် မြေရတနာခံပြီး ဗုဒ္ဓဟူးနံပါတ် ဂမန်း ဟော...ကြာသပတေးသားသမီး တွေကျတော့ ဥဿဖယား။ ဒါမှမဟုတ် ကြောင်ကျောက်ခံ ကြာသပတေးနံပါတ် ဂမန်း။ သောကြာသားသမီးတွေ အတွက်က စိန်ရတနာခံပြီး သောကြာ နံပါတ် ဂမန်း။ စနေသားသမီးကတော့ နီလာရတနာခံ စနေနံ ဂမန်းတွေ စိုက် ရပါမယ်။ ပြီးတော့ ကမ္ဘီရပညာရပ်တွေ မှာလည်း ထိုက်သင့်တဲ့ ဂမန်းတွေ သုံး ရသေးတယ်ဗျ။”

“ဟာ...ဒါဆို ဂမန်းစိုက်ဖို့ဆိုတာ မလွယ်ပါလား ဆရာကြီး”

“မုန်လိုက်လေ ဒေါက်တာရယ်။ လောကကြီးမှာ အကြောင်းအကျိုးနဲ့ပဲ။ ဘာမှ လွယ်လွယ်နဲ့တော့ မရဘူးလေ”

စကားအဆုံး ဆိုင်ကယ်လေးက ရုက္ခမြိုင်ခြံထဲသို့ ဝင်လာချေပြီ။

ဆရာကြီးက ခြံဝင်းအတွင်းရှိ ဂမန်းပင်များ စိုက်ထားသည့် နေရာများ ကို အသေးစိတ် စစ်ဆေးကြည့်ရှုသည်။ တစ်နေရာအရောက် တုံ့ခနဲ ရပ်လိုက် ပြီး အရွက်ရှည်ရှည်ချွန်ချွန်နှင့် အစိမ်း ရောင် ရွက်ပြင်တွင် အဖြူကြားများ ကန့်လန့်တန်းနေသော ဂမန်းပင်အား လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ပြီး...

“အဲဒီအပင်က တရားခံပဲ ဒေါက်တာ။ ဒေါက်တာအစ်ကိုကြီးက ဂမန်းကို ဝါသနာအရသာ စိုက်ချင်တာ ဗျ။ ဂမန်းအကြောင်း သူ ဘာမှမသိဘူး။ ပြဿနာက အဲဒီက စတာပဲ။ ဂမန်းသား စိုက်တယ်။ စိုက်သင့် မစိုက်သင့် မိတ်

ဘက် ရန်ဘက် ဘာမှမသိဘူးလေ။ ဒီ ပန်းအိုးထဲက အပင်က ကညာဂမန်း၊ ဒီအပင်က မင်းသားကြီး ဂမန်း ဟောဒီ ကပ်လျက်အိုးက ဘီလူးဂမန်းဆိုတာပဲ။ ကညာ၊ မင်းသားနဲ့ ဘီလူးဆိုတာ ရန် ဘက်တွေပေါ့။ အဲဒီအပင်တွေ အတူ ထားတော့ ဒီခြံထဲမှာ ဗရတ်သုက္ခတွေ၊ ကမောက်ကမတွေ ဖြစ်ကုန်တာပေါ့။ မယ်သီတာကို ရာမနဲ့ ဒဿဂီရီ လှ ကိန်းပေါ့။ ကိုင်း...အခုပဲ အန္တရာယ် ကောင်ကို ရှင်းကြတာပေါ့”

ဆရာမာန်က စကားအဆုံးတွင် ဘီလူးဂမန်းပင်အိုးအား ရိုက်ခွဲ၍ အပင် ကို ဓားနှင့် နုတ်နုတ်စင်းချပြီး မီးရှို့လိုက် သည်။

ဒေါက်တာ ထွန်းခိုင်မောင် ပို၍ အံ့ဩမိသည်က ဘီလူးဂမန်း၏ ဥမှာ

တကယ်ဘီလူးတစ်ကောင်၏ မျက်နှာ နှင့် ချွတ်စွပ်။

ဘီလူးဂမန်း ပြာကျသွားမှ ဆရာ မာန်က...

“ကိုင်း...ဒေါက်တာ တွေ့ မဟုတ်လား။ အရွက်ကလေးလှ အပင် လေးက ချစ်ချင်စရာပေမယ့် သူ့အန္တရာယ်က မသေးဘူး။ ဒေါက်တာထံ သိပ်ကံကောင်းတယ်။ ဒီကောင် သွေး သောက်လာရင် ဒီခြံထဲက လူတွေ၊ အသက်ကို ရန်ရာတော့မယ်လေ။ အ တော့ ဒီခြံထဲမှာ အန္တရာယ်ကင်း စွယ်ရှင်းသွားပါပြီ။ ဒေါက်တာအစ်ကို ကြီးကို တစ်ခုအကြံပေးချင်တာ။ ဂမန်းပင်ဆိုတိုင်း အရမ်းမကြိုက်ပါနဲ့ သင့်မသင့်၊ တော်မတော်၊ နားထည့် တတ်ကျွမ်းတဲ့သူနဲ့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေး ပြီးမှ ဂမန်းစိုက်ပါလို့”

တတ်ကျွမ်းနားလည်သူက ရှင်း တော့ အလွယ်လေး။

“အင်း...ကံကောင်းလိုပါလား ဆရာကြီးရယ်။ လောကကြီးမှာ ကျွန် တော်တို့ မသိတာတွေ အများကြီးပဲ လားနော်”

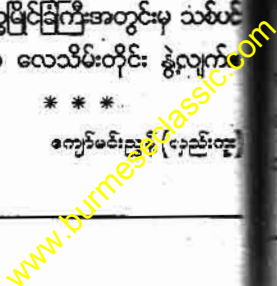
“ကိုင်း...ဒေါက်တာ ကနေထ စံပြီး ဒီရုက္ခမြိုင်ခြံကြီးဟာ တကယ် စံပြ ရုက္ခမြိုင်အဖြစ် ပြန်စည်ပင်လာမိ ပြီ။ ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မရှိတော့ပါ ဘူး”

လေပြည်လေးတစ်ချက် ဝေ့လာ သည်။

ပန်းပေါင်းစုံရနံ့။ ထိုရနံ့ထဲတွင် အန္တရာယ်အနံ့ မပါဝင်တော့ပေ။

ရုက္ခမြိုင်ခြံကြီးအတွင်းမှ သစ်ပင် ပေါင်းစုံက လေသိမ်းတိုင်း နွဲ့လျက်

* * *
ကျော်မင်းညွန့် (မူးညံ့မင်း)

မြန်မာနိုင်ငံ၏ လွတ်လပ်ရေးအတိတ်နှင့် ၁၃၇၅ခုနှစ်နှင့် ရှေ့အနာဂတ်ရေးတို့ ဝေဖန်ခြင်း

သစ္စာဝါဒီ ဆရာမြတ်စောလင်း

The diagram contains the following elements:

- Top Grid:** A grid with columns labeled ၁ through ၁၂ and rows of numbers.
- Middle Grid:** A grid with columns labeled ၁ through ၁၂ and rows of numbers.
- Three Circles:** Three circles, each divided into 8 segments. The first circle has numbers ၁ through ၈. The second circle has numbers ၁ through ၈. The third circle has numbers ၁ through ၈.
- Bottom Tables:** Three tables of text, each with columns and rows of Burmese characters.

မြန်မာနိုင်ငံသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၄ရက်၊ နံနက် ၄နာရီ ၂၀မိနစ်၌ ရန်ကုန်မြို့တွင်ပင် လွတ်လပ်ရေး အယူခံသည်ကို အားလုံးအသိဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သို့နေအား ဇာတာဖွဲ့သောအခါ ဗြိစ္ဆာရာသီလက်၊ ကန်ရာသီ နန်းဖြစ်သလို ဖော်ပြပါ ဇာတာအားလည်း တွေ့မြင်ရပါမည်။ ဇာတာအား နောက်တွင် ပူးတွဲဖော်ပြထားပါသည်။

မြန်မာပြည်ဇာတာရှိ ဂြိုဟ်(၉)လုံးအား သုံးသပ်ချက် ဇာတာတွင် ဂြိုဟ်ကြီး (၉)လုံးရှိသည့်အားလျော်စွာ ယင်းတို့အား အောက်ပါအတိုင်း နက္ခတ္တဗေဒအရ သုံးသပ်ရ သည့် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သည် ကောင်းသော၊ အကျိုးပေးသော သဘာဝပြည့်စုံသော ဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ မိတ်ဂြိုဟ်ဖြစ်သဖြင့် အလွန်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေ၊ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံ၏ အကူအညီကိုလည်း အထူး တလည် ရရှိမည်။ အထူးသဖြင့် စီမံခန့်ခွဲမှု၊ အုပ်ချုပ်မှုနှင့် စီးပွားရေးတွင် ကောင်းမွန်စေသော ဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။ ထိုဂြိုဟ် စိုးစိုးစဉ်တွင် ယင်းအကျိုးများကို ခံစားရပါမည်။ ထို့အပြင် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နှင့်လည်း တစ်အံသာတည်းပူးနေသဖြင့် ယင်း ဗုဒ္ဓဟူး၏ အကျိုးများကိုလည်း ပူးတွဲခံစားရမည်။

တနင်္လာဂြိုဟ်သည် ဆိုးသော ဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။ ဥဒါသိန် ဂြိုဟ်ဖြစ်သဖြင့် ခေတ်စကားဆိုလျှင် ရာထူးပြုတ်ခြင်း၊ ရာထူး ကျခြင်း၊ ငွေကြေးပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်စေပြီး အကြီးအကူ များ ဒုက္ခကို ဖြစ်ပေါ်စေသော ဂြိုဟ်ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းဂြိုဟ်

စိုးမိုးစဉ်တွင် ဖော်ပြပါကိစ္စများ တွေ့ကြုံရမည်။ အနာဂတ် မကောင်းစေသော ဂြိုဟ်ဟု ပြောရမည်။

အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် ကောင်းသော ဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။ အဓိ ဗိတ်၊ ဗိတ်၊ ဝဂ္ဂများ ရရှိသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ နိုင်ငံတော်၏ အတွေးအခေါ်များ ကမ္ဘာ့မော်ကွန်းတင်ပြီး ကြံစည်မှုများ အောင်မြင်စေသော ဂြိုဟ်ပင်ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့မော်ကွန်းတင် မှုသည် ဤဂြိုဟ်နှင့် တိုက်ရိုက်ဆိုင်ပေသည်။ နိုင်ငံတော်၏ စာမျက်နှာပေါ်တွင်သာ မြင်ရပြီး လက်တွေ့ မလုပ်နိုင်ပေ။ လက်တွေ့လုပ်၍ အကောင်အထည်ဖော်တိုင်း အဖျက်များဖြင့် ပျက်စီးမှုကိုသာ တွေ့ရမည်။ နိုင်ငံတော် ဦးဆောင်သူတို့အား လည်း အဖက်ဖက်မှ ကူညီမှုများ ရရှိပြီး အောင်မြင်မှုများ ရန်အောင်နိုင်သူများကို ဖြစ်စေမည်။ လက်နက်ကောင်းများ လက်နက်ဖြင့် ကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေမည်။ ခွဲစိတ်မှု၊ တိုက် ခိုက်မှု အောင်မြင်စေပြီး အသက်ရှည်စေမည်။ သို့ဖြစ်၍ နိုင်ငံတော်သည် အသက် ၈၀ဖြစ်သော ၂၀၂၈အထိ သက် တမ်းရှည်နေစေလိမ့်မည်။ ယင်းနှစ်နှင့် နောက်ပိုင်းတွင် ပြောင်းလဲမှုများစွာကို ကြီးစွာဖြစ်ပေါ်နိုင်သောအချိန်ဖြစ်ပေ သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သည် ကောင်းသော ဂြိုဟ်ပင်ဖြစ်သည်။ မိမိအိတ်တွင် နေ၍ ကသစ်နဝင်းလည်း ရရှိထားသဖြင့် ကောင်းမွန်စေသော အကျိုးကို ရရှိသည်။ သို့ဖြစ်၍ နိုင်မာ သော ငွေကြေးကို ဖြစ်စေမည်။ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုကို ဖြစ်စေ သည်။ အထူးသဖြင့် စီးပွားရေး၊ ငွေကြေးဆိုင်ရာများ တိုး တက်စေမည် ဂြိုဟ်ပင်ဖြစ်သည်။ ယင်း စိုးမိုးစဉ်တွင် ငွေကြေး ခိုင်မာပြီး နိုင်ငံတော်တွင် စီးပွားရေးအကောင်းမွန်စေမည်။ အုပ်ချုပ်သူများ အေးချမ်းမှု ရရှိစေသည်။ ယင်းဂြိုဟ်သည် တစ်အံ့ဘာအတွင်း တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နှင့် ပူးထားသဖြင့် ပူးတွဲ အကျိုးပေးသော ဂြိုဟ်ပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းအကျိုးပေးချိန်တွင် တစ်ပြိုင်တည်း တနင်္ဂနွေအကျိုးများထိုလည်း ရရှိစေမည်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်သည် ကောင်းသောဂြိုဟ်ဖြစ်သည် အပြင် အဓိဗိတ်၊ နိမိနဝင်းဖြစ်သဖြင့် အကောင်းကို အဆိုး များဖြင့် တွေ့ပြီးမှ ကောင်းကျိုးကို ရရှိစေမည်။ ပြည်သူများ နှင့် ပညာရှင်များကို ကောင်းမွန်တိုးတက်စေသော ဂြိုဟ်ပင် ဖြစ်သည်။ ရွှေလုပ်ငန်း၊ စားသောက်ကုန်လုပ်ငန်း၊ ပညာရေး လုပ်ငန်း၊ စီးပွားရေးတွင် ဆေး၊ စတိုးဆိုင်လုပ်ငန်းများကို ဖြစ်ထွန်းစေမည်ဂြိုဟ်ပင် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ကျန်းမာ ရေး၊ ဆေးဝန်တမ်းများ၊ ဆေးရုံများ၊ စတိုးဆိုင်လုပ်ငန်းများ ကို အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည်။ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ်

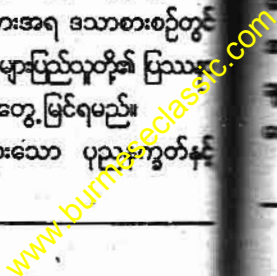
နှင့် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာတို့တွင် ကောင်းမွန်စေမည်။

သောကြာဂြိုဟ်သည် ပြင်ပဆိုင်ရာ ကောင်းသည်။ နောက်ကွယ်တွင် ဆိုးသောဂြိုဟ်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကလိမ်ကကျစ်များ လူလိမ်လူကောက်များ အိမ်ထောင်ဖျက် များ၊ လိင်ရောဂါများ၊ မကောင်းသော ပွဲစားလုပ်ငန်းများဖြင့် ရှုပ်ထွေး ညစ်ပေစေသော ဂြိုဟ်ပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းဂြိုဟ် စိုးမိုးစဉ်တွင် အဖွဲ့အသင်းများ၊ ကုမ္ပဏီများ၊ ပြင်ပလူများနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆုံရုံးမှုများ၊ ကလိမ်ကျမှုများ တွေ့ကြုံရမည်။ ရတနာလုပ်ငန်းများ၊ ရွှေများကို ရှေးမြင့်စေသည်။ ကမောက် ကမကို ဖြစ်စေသည်။

စနေဂြိုဟ်သည် ကောင်းသော ဂြိုဟ်ပင်ဖြစ်သည်။ ပြု မွေရရှိသဖြင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ကောင်းများ၊ အဆင် အသွယ်ကောင်းများ၊ တယ်လီဖုန်းလုပ်ငန်းများ၊ ပွဲစားလုပ်ငန်း များ၊ ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းများ၊ ရေကျော် လမ်းတံတား များ၊ အိုးအိမ်အသစ်များ၊ ဆောက်လုပ်မှုများ၊ မြေအောက် တွင်းထွက် သယ်တောများကြောင့် ချမ်းသာကြီးပွားမှုများ ဖြစ်စေသော ဂြိုဟ်ပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းစိုးမိုးစဉ်တွင် မြေထွက် တွင်းထွက်၊ သစ်တောထွက်၊ ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းများ၊ လမ်း၊ တံတားဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက် ပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝစေမည်။ ရာထူးကြီးသူများ၊ လုပ်ငန်းရှင် များအတွက် အကျိုးအမြတ်ကို ဖြစ်စေသောဂြိုဟ်ပင်ဖြစ် သည်။

ရာဟုဂြိုဟ်သည် ဆိုးသွမ်းရက်စက်သော ဂြိုဟ်ဖြစ် သည်။ အဓိရန်၊ နိမိ၊ ဓမ္မ ရရှိထားသော်လည်း ဥပစ္ဆေဇက ယုဂ်ရရှိထားသဖြင့် ယင်းဂြိုဟ်သည် နိုင်ငံရေးပျက်စီးမှုများ စစ်ဘက် အားပြိုင်မှုများ၊ တစ်နည်း စစ်မက်များ၊ လက်နက် ဘေးများ၊ ရဲအမှုပွေ့ရှုပ်မှုများကို ဖြစ်စေသော သဘောရှိပြီ သဘာဝ ဘေးဆိုးများကိုလည်း ဖြစ်စေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းစိုးမိုးစဉ်တွင် မကောင်းသော အနိစ္စတရားများ တွေ့ကြုံ ရသော်လည်း ထိုပြင် အဆုံးသတ်မကောင်းဟု ပြောရမည်ဂြိုဟ် ပင်ဖြစ်သည်။

ကိတ်ဂြိုဟ်သည် ဆိုးတစ်ဝက်၊ ကောင်းတစ်ဝက်ကို ဖြစ်စေသော ဂြိုဟ်ပင်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ပြည်သူကို ဆိုးစေ၊ ပင်ပန်းစေသော ဂြိုဟ်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ယင်း စိုးမိုးစဉ်၊ တစ်နည်း ဗေဒင်စာစကားအရ ဒသာစားစဉ်တွင် စိုးတစ်ဝက် ကောင်းတစ်ဝက်နှင့် အများပြည်သူတို့၏ ပြဿနာ များကို မြန်မာပြည်တွင် ထင်ရှားတွေ့မြင်ရမည်။ မြန်မာကို ကောင်းကျိုးပေးသော ပုညနက္ခတ်နှင့်

အထူးထုတ်

ကာလီဇာတ်ဖြစ်သော နှစ် ၃၀ ကာလအတွင်း မြန်မာ
 သက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ခုနှစ်တွင် ပုညနက္ခတ်ပြောင်း၍ ကောလီ
 ဆတ်ဆန်းသည်။ ထိုကောလီဇာတ်ကာလ နှစ် ၃၀တွင်
 ဆွတ်ပြောင်းနှင့် ကောလီဇာတ်ဆန်းကြံသောကြောင့် မြန်မာ
 နိုင်ငံ ဇာတ်သတ္တု သယံဇာတ ကောက်ယူခံ ဆန်းရေစပါး
 ဆန်းကြယ်၍ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး
 အပါအဝင် စီးပွားရေးကောင်းခြင်း၊ အထွေထွေပညာရပ်များ
 တိုးတက်ခြင်း စသည်ဖြင့် ကောင်းအား ၇၅ရာခိုင်နှုန်းရှိ၍
 ပြောပလောက်သော ဆိုးအားများကြောင့် ခေါင်းဆောင်များ
 ဖြည့်သူများ အနည်းငယ် စိတ်ပျက်ဖွယ် ကြုံရသည်မှအပ
 ဝင်အဆိုးကို လွယ်ကူစွာ ကျော်လွှား လွတ်မြောက်နိုင်မည်
 ဖြစ်သဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကောင်းကျိုးများ ၁၃၇၅ခုနှစ်မှ
 နှစ်ပေါင်း ၃၀ကြားတွင် မင်္ဂလာရှိသော တိုးတက်
 ကြွယ်ဝအေးချမ်းသာယာသော နိုင်ငံတော်ဖြစ်ချိန်မည်မှာ
 အာနိသေပင် ဖြစ်ပေတော့၏။ ဤကောလီဇာတ်သည် ထိုင်း၊
 ထာအို၊ ကမ္ဘောဇီးယား၊ ဗီယက်နမ်တို့ကလည်း ၅၀ ရာခိုင်
 နှုန်းအောက် အကျိုးဝင်ပေသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၃ရက်မှ ၁၃ နှစ် ၅လ
 အကြာဖြစ်သော ၂၀၁၅ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂ရက်အတွင်း
 ရောက်ရှိချိန်သည် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် စိုးမိုးသဖြင့် ငွေကြေး ဘဏ္ဍာ
 ဆုံး အရှုပ်အထွေးများ ဖြစ်ပေါ်ပြီး နိုင်ငံတော်တွင် အကြီး
 အကဲရာထူးများ ပြောင်းလဲရမည်အချိန်ပင်ဖြစ်သည်။ တစ်
 နည်း ရာထူးကြီးကဲသူများ အပြောင်းအလဲများ တွေ့ကြုံရ
 မည်အချိန်ပင်ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ သူဌေးသူကြွယ်
 များ ငွေကြေးအကျပ်အတည်းဖြစ်ပေါ်လျက် ငုတ်တုတ်မေ့
 သော ကာလဖြစ်သည်။ မိမိကိုင်ထားသော ငွေကြေးများသည်
 ဖင်လျှင် ဈေးကျ ပျက်စီးခြင်းကို တွေ့ရမည်။

၂၀၁၅ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၃ရက်မှ ၁၀လနှင့် ၂၇ရက်
 အကြာဖြစ်သော ၂၀၁၆ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၉ရက်အတွင်း
 ရောက်ရှိချိန်သည် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တွင် အင်္ဂါဂြိုဟ်စိုးမိုးသဖြင့်
 မှ ဝါ၊ လမ်းစဉ် ပြဋ္ဌာန်းချက်များ ပြီးစီးသောကာလပင်ဖြစ်
 သည်။ ကမ္ဘာ့ထိုးသည့် ကာလပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းကမ္ဘာ့
 များသည် စာပေတွင် ထင်ခဲ့သော်လည်း လက်တွေ့ ကျင့်သုံး
 မရခဲ့သည်များသာ တွေ့မြင်ရမည်။ ထိုနည်းတူစွာပင် ယခု
 ဆောင်ရွက်မှုများသည်လည်း စာရွက်ပေါ် မဖြစ်အောင်
 အတော်ပင် လုပ်ဆောင်ရပါမည်။ အကြံဉာဏ်များ ရေးသား
 ချက်များ ကောင်းသည်။ လုပ်ဆောင်ရန် အခွင့်မယာလည်နှင့်
 တွေ့ ကြုံရမည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃၀ရက်မှ ၂နှစ် ၆လ ၁၈
 ရက်အကြာဖြစ်သော ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၇ရက်
 အတွင်း ရောက်ရှိချိန်သည် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်စိုးမိုးသဖြင့် ယင်ဂြိုဟ်
 သည် နိုင်ငံရေးပျက်စီးမှုများ စစ်ဘက် အားပြိုင်မှုများ တစ်
 နည်း စစ်မက်များ လက်နက်ဘေးများ ရဲမှုပေမှုများကို
 ဖြစ်စေသော သဘောရှိပြီး သဘာဝ ဘေးဆိုးများကိုလည်း
 ဖြစ်စေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းစိုးမိုးစဉ်တွင် မကောင်းသော
 အနိစ္စရံများကို ဖြစ်စေ၊ တွေ့ ကြုံစေရမည်။ ထို့အပြင်
 အဆုံးသတ်မကောင်းဟု ပြောရမည်ဂြိုဟ်ပင် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံ
 တော်တွင် အလွန်ပင်ပန်းကြီးမည်အချိန်ပင်ဖြစ်သည်။ ယခင်
 ကာလဖြစ်သော ၁၉၅၃ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၃ရက်မှ ၂နှစ်၊
 ၈လ၊ ၁၂ရက်ဖြစ်သော ၁၉၅၆ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၄ရက်အတွင်း
 တွင် အဆိုးဆုံးသော ကာလဖြစ်သန်းချိန်ပင်ဖြစ်သည်။
 သံမိုင်းမှတ်တမ်းများနှင့် တိုက်ကြည့်နိုင်သည်။ ရာသီဥတု
 ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ သဘာဝ ဘေးဆိုးများ၊ စစ်ဘေးများ၊ လူ
 သေခြင်း ဆုံးရှုံးခြင်း၊ စစ်တပ်၏ အခန်းကဏ္ဍများတွင်လည်း
 အရေးပါသော ကာလပင်ဖြစ်သည်။

မကြာမီ ကာလဖြစ်သော ၂၀၁၈ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ
 ၁၈ရက်နေ့မှ ၂၀၂၀ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၃ရက်ရောက်ရှိချိန်
 သည် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တွင် ကြာသပတေးစိုးမိုးချိန်ဖြစ်သဖြင့်
 မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကြီးပွားချမ်းသာချိန်ဖြစ်သဖြင့် မြန်မာပြည်
 ချမ်းသာတော့မည်ဟု ရေးသားဖော်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။
 အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများနှင့်အတူ ယင်းကြီးပွား
 ချိန်တွင် ပညာရှင်များ၊ ကျန်းမာရေးလုပ်ငန်းများ၊ သင်တန်း
 ကျောင်းများ စားသောက်ကုန်ထုတ်လုပ်သူများ၊ စပါးစိုက်ပျိုး
 သူများ အစရှိသော ပြည်သူ့အပေါင်းတို့ ကြီးပွားချမ်းသာ
 စည်ပင်သော နိုင်ငံဖြစ်မည်ဟု သုံးသပ်လျက်...

၂၀၂၀ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၄ရက်မှ ၂နှစ်၊ ၈လ၊
 ၉ရက်အကြာဖြစ်သော ၂၀၂၃ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂ရက်
 အတွင်း ရောက်ရှိချိန်တွင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ကောင်းများ၊
 အဆက်သွယ်ကောင်းများ ပွဲစားလုပ်ငန်းများ ဆက်သွယ်ရေး
 လုပ်ငန်းများ၊ လမ်းတံတားများ အိုးအိမ်အသစ်ဆောက်လုပ်မှု
 များ၊ ရေထွက်၊ မြေထွက်၊ တွင်းထွက်များကြောင့် ချမ်းသာ
 ကြီးပွားမှုများကို ဖြစ်စေသော ဂြိုဟ်ပင်ဖြစ်သည်။ ရာထူးကြီး
 မာသူများ၊ ကမ္ဘာ့လုပ်ငန်းရှင်များအတွက် အကျိုးအမြတ်ကို
 ဖြစ်စေသော ဂြိုဟ်ပင်ဖြစ်သည်။

သစ္စာဝါဒီစာရေးဆရာတော်

ဈေးရောင်း / ဝယ်သူများအတွက် အစွမ်းထက်သော ဈေးခေါ်အင်း

ရောမြေ ထွန်းထွန်း

လက်တွေ့ အသုံးပြုရာတွင် အမှန်တကယ် အစွမ်းထက်သဖြင့် ဖော်ပြရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်ဖခင် ဦးတင်လှနှင့် ဦးလေးတော်သူ ဦးမင်းဌေးတို့မှ သင်ကြားပေးမှုကြောင့် အင်းစီရင်ပုံနှင့် အသုံးပြုပုံကို သိရှိ၍ အစွမ်းထက်မှုကို စမ်းသပ်ရာတွင် အောင်မြင်မှုနှင့် ကြုံတွေ့ရသဖြင့် ရေးသားတင်ပြပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ၂နှစ်ခန့်က ကျွန်တော်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသူ ဟင်္သာတဈေးကြီးတွင် လက်ဖက်ခြောက် ကုန်ပစ္စည်း ရောင်းချသူ မရှမ်းမနှင့် ညီမဖြစ်သူတို့ နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။

“ဘာကိုစွဲရှိလို့လဲ” ဟု ကျွန်တော်က မေးရာ မရှမ်းမမှ...

“ဦးထွန်းသူငယ်ချင်း ဦးဌေးဦးပြောလို့ လာရတာ၊ ဈေးရောင်းရတာ မကောင်းလို့ အဆောင်လက်ဖွဲ့လုပ်တတ်တယ်လို့ ပြောလို့ သမီးတို့ လာရတာ။ အဆောင်လက်ဖွဲ့ ဈေးခေါ်လုပ်ပေးပါ”

ဟု ပြောပြပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်မှ...

“အဆောင်လက်ဖွဲ့တွေက ချက်ချင်းရတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ အချိန်ပေးပြီးမှ လုပ်ရတာ။ ရက်တော့ နည်းနည်းကြာတယ်။ စောင့်နိုင်မှ ရမယ်”

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ မရှမ်းမမှ...

“စောင့်ပါ့မယ်၊ လုပ်ပေးပါ”

“ဒါဆိုရင် ငါလုပ်ပြီး လာပို့ပေးမယ်”

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် ၎င်းတို့ညီအစ်မနှစ်ဦး ပြန်သွားပါသည်။

ကတိပေးမိ၍ ထိုနေ့မှစ၍ မြတ်စွာဘုရားရှေ့တွင် တိုင်တည် သံစွာပြုပြီးလျှင် ငါးပါးသီလခံယူ၊ သီလဆောက်တည်၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ သက်သတ်လွတ်စားခြင်းများ ခုနစ်ရက်ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ သီလဆောက်တည်ပြီး ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် အင်းစီရင်ရန် ငွေပြား ကံညစ်တံကို အသင့်ယူဆောင်၍ နေအိမ် ဘုရားစင်ရှေ့တွင် သန့်ရှင်းသော အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ပြီး အောက်ဖော်ပြပါ အင်းကို စီရင်ရပါသည်။

ကုန်တိုက်အင်း

၎င်းအင်းကို ဘုရားရှေ့တော်မှာ ငွေပြားပေါ်တွင် နေထိုင်တကျ အင်းချ၍ လက်ဖွဲ့ပိုပြီး သမ္မုဒ္ဒေါကာဖြင့် တစ်ထောင်စုတ်ရပါမည်။ အကျိုးက ကုန်မစွန့်သော် လက်ဖွဲ့ကို ရေချ၍ ပက်၊ ကုန်ထွက်၏။ ဝယ်၍မရသော် ၎င်းအင်းကို လှန်ပြီး ဆောင်၊ ကုန်ဝယ်သော် ရလွယ်၏။

၈	တု	ဒီ	သံ
၈	တု	၈	နံ
၈	တု	လာ	ဘံ
၈	တု	၈၈	ယံ

အထက်ဖော်ပြပါအင်းကို အင်းချပုံ စည်းကမ်းအတိုင်း မကျိုးမကုန်း၊ မပေါက်အောင် စီရင်ပြီး လက်ဖက်ခြောက် ကုန်ရောင်းသော မရှမ်းမညီအစ်မနှစ်ဦးအား ကျွန်တော်ပေးပြီး အသုံးပြုပုံကို ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ငါးရက်ခန့်ကြာသော် မရှမ်းမတို့ ညီအစ်မနှစ်ဦး ကျွန်တော်ထံ ရောက်ရှိလာပြီး ပုဆိုးအသစ်တစ်ထည် ကံတော့ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းတို့အား မေးကြည့်ရာ မရှမ်းမမှ...

“လက်ဖွဲ့ရရှိသည့်နေ့မှ စ၍ ဈေးရောင်းကောင်းသဖြင့် လာကုန်တော့တာ”

ဟု ပြောပြမှ လက်ဖွဲ့၏ အစွမ်းထက်ကြောင်း သိရပါသည်။

မိမိကို စီရင်ပေးသော အင်းလက်ဖွဲ့အဆောင်များမှ အစွမ်းထက်ခြင်းမှာ သီလ၊ သမာဓိ လုံခြုံမှုရှိခြင်း၊ အင်းအား မန်းမှတ်ရာတွင် ဂါထာရွတ်ဆိုရာတွင် ပီသခြင်း၊ စနစ် နှစ်ကန်ခြင်း၊ အင်းချရာတွင် မကျိုးမပေါက် မကုန်းခြင်း၊ အင်းဆံသွတ်သွင်းရာတွင် မှားယွင်းမှုမရှိခြင်း၊ အဆောင်ရရှိသူမှာလည်း မှန်ကန်စွာ အသုံးပြုမှုသာလျှင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးတရားများ ရရှိပုံကို ဤဂန္ထီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်းကြီး တစ်ဆင့် တင်ပြလိုက်ရပါတယ်ခင်ဗျား။

စာဖတ်ပရိသတ်များ ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ပါ။

* * *

ရောမြေထွန်းထွန်း

ပြည်
အထူးထုတ်

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ)

၁၂-ရာသီခွင်နှင့် သင့်ကံစာရား

တက္ကသိုလ် စိုးမိုးနိုင်

မိသားစု

(မတ်လ (၂၁) ရက်မှ ဧပြီလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ARIES

အလှအပနှင့် အနုပညာကို မြတ်နိုးနေသော ကာလဖြစ်သည်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝစေမည့် ဇာတာစန့်လာဘ်တက်နေပေလိမ့်မည်။ ဘဝကို ကြိုးကြိုးစားစားဖြင့် ဖြတ်သန်းနေပေလိမ့်မည်။ မပြိုင် အနိုင်ပွဲများစွာ ဆင်နွှဲခွင့်ရပေလိမ့်မည်။ ပြိုင်ဘက် လုပ်ငန်းတူများ၏ အထင်ကြီး လေးစားမှုကို ရရှိပေလိမ့်မည်။ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ကံကောင်းခြင်းများနှင့် ကြံ့ပြိုင် ဝင်ငွေကောင်းများ ဆက်တိုက်ရရှိပေလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးကိစ္စကို ရောဂါသေးသည်ဟူ၍ မပေါ့ဆပါနှင့်။ ကျန်းမာစေရန် ဆေးထိုး ဆေးစား ဂရုစိုက်ပါ။ တတ်သိနားလည်သူ၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း တိကျစွာ လိုက်နာကျင့်သုံးပါ။

- အထူးသတိပြုရမည့် သောနေ - တနင်္လာ၊ သောကြာ။
- ချမ်းချယ်ရမည့် ဂဏန်း - (၀)အစ (၈)အဆုံး (၂)အစ (၅)အဆုံး
- ကြာ - မိမိမွေးနေ့တွင် ဘုရားတစ်ဆူသို့သွားပြီး မွေးနေ့ထောင့်၌ အန္တရာယ်ကင်း ပုရိတ်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ပြဿနာ

(ဧပြီလ (၂၁) ရက်မှ မေလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

TAURUS

ခေါင်းအေးအေးထားပြီး လုပ်ဆောင်နေမည့် ကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ဆောင်မှုများ မှန်ကန် မြန်ဆန်နေပေလိမ့်မည်။ ဘာသာရေးအဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုပြုလုပ်မှုကြောင့် သင့်ဘဝအခြေတည်ပြီး အနေမြင့်မားမည်။ မိမိကိုယ်မိမိ ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်း မြင့်မားကာ ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းမွန်နေပေလိမ့်မည်။ စိတ်ဝင်စားရင်ခုန်ဖွယ်ရာ ခရီးတစ်ခုကို မပျော်လင့်ဘဲ ဖြုန်းစားကြီး သွားရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် အစာကို ဆာမှ ဝန်လေး စားပါ။ ဆီးဝမ်းမှန်စေရန် ရေများများသောက်ပေးပါ။ အချိန်မှန် အိပ်၊ အချိန်မှန် စားပါ။ ရာသီပေါ် သီးနှံလေးများကို ချင့်ချိန်စားသုံးပါ။

- အထူးသတိပြုရမည့် သောနေ - တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး။
- ချမ်းချယ်ရမည့် ဂဏန်း - (၉)အစ (၃)အဆုံး (၆)အစ (၀)အဆုံး
- ကြာ - မွေးနေ့ မွေးနေ့ထောင့်မှာ ပန်းအဖြူ၊ ပန်းအနီ ကပ်လျှပြီး သီလခံယူကာ ဓမ္မစကြာဒေသနာတော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ပေထုန်ရာသီ

(မေလ (၂၁) ရက်မှ ဇွန်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

GEMINI

လောကကောင်းကျိုးကို ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိသော ကာလဖြစ်သည်။ စူးရှထက်မြက်သော ဉာဏ်ပညာနှင့် ဝိရိယတန်ခိုးကြောင့် ဘဝတက်လမ်း ပွင့်သွားပေလိမ့်မည်။ အောင်မြင်မှု စင်မြင့်ပေါ်ကို တက်လှမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည်။ သမာဓိအင်အား ကောင်းမွန်ခြင်းက သင့်အားသာချက်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အတွေးသစ်၊ အမြင်သစ်များဖြင့် လုပ်ငန်းသစ်ကိစ္စကို ဉာဏ်ကွန်မြူးနေပေလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရမျှတမှုသည် လွန်စွာအရေးကြီးလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် စိုးရိမ်စိတ်ကို လျော့ချပြီး စိတ်ကို ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ ထားတတ်သော အသေ့အကျင့်ကောင်းကို ပြုစုပျိုးထောင်ပါ။

- အထူးသတိပြုရမည့် သောနေ - အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး။
- ချမ်းချယ်ရမည့် ဂဏန်း - (၁)အစ (၇)အဆုံး (၂)အစ (၄)အဆုံး
- ကြာ - မွေးနေ့တွင် သီလရင်တစ်ပါးကို ထီးနှင့် ဖိနပ်လျှူဒါန်းကာ ကုသိုလ်ယူပါ။

www.burmeseclassic.com

ကရကင်္ဂရာသီ

CANCER

(ဥန်လ (၂၁) ရက်မှ - ဇူလိုင်လ (၂၃) ရက်အတွင်း)

အသွားအလာ သတိရှိသင့်သော ကာလဖြစ်သည်။ သင့်ခြေလှမ်းအမှားတစ်ချက်ကို စောင့်ကြည့်အကဲခတ်ပြီး အလစ်မှာ အလဲထိုးလိုသော ပြိုင်ဘက်များ ရှိနေတတ်သည်။ ထိုအပြင် ရှေးခရီးကျပြီး ကွယ်ရာမှာ ကဲ့ရဲ့တတ်သော လုပ်ငန်းတို့ မိတ်ဆွေအချို့ရှိနေသည်ကို သတိရှိသင့်ပါသည်။ လုပ်ငန်းခွင်မှာ အတွေးများပြီး အရွေးမှားစရာ ကိစ္စရပ်များလည်း ကြုံရနိုင်ပါသည်။ ယခုကာလအစားမှာ ဆေးမှားခြင်းတို့ကြောင့် ကျန်းမာရေး ချို့ချွန်ချွန်ဖြစ်နေတတ်သည်။ ရောဂါကြီးကြီးမားမား ဖဟုတ်သော်လည်း အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင်ဝေဒနာမျိုး ခံစားရတတ်ပါသည်။

- ထီထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး။
 ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၉)အဆုံး (၅)အစ (၀)အဆုံး။
 ယတြာ - အိမ်ရှိ ဘုရားမှာ ပန်း ရေချမ်းနှင့် သစ်သီးဆွမ်းများ ကပ်လှူပြီး အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးသက်စေ့စိပ်ပါ။

သိဟ်ရာသီ

LEO

(ဇူလိုင်လ (၂၅) ရက်မှ - ဩဂုတ်လ (၂၁) ရက်အတွင်း)

လုပ်ကိုင်မှု နည်း၊ ပရိယာယ် ကြွယ်ဝနေသော ကာလဖြစ်သည်။ လုပ်သမျှ ဟုတ်နေပြီး ကြီးထွားအောင်နေပေလိမ့်မည်။ မိသားစုဝင်တစ်ဦး၏ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ဖွယ် အောင်မြင်မှုအတွက် ဂုဏ်ယူပီတိပြုရပေလိမ့်မည်။ မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှု ပြည့်ဝနေသောကြောင့် မျှော်လင့်နေသော အခွင့်ထူးသာမက မမျှော်လင့်ထားသော အခွင့်ထူးကိုပါ အဓိအရပမ်းဆုပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ကျန်းမာပျော်ရွှင်ခြင်း၏ ထိုဂုဏ်ချက်တစ်ခုမှာ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားလေ့ကျင့်ခန်းကို နေ့စဉ် ပြုလုပ်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤကြောင့် နေ့စဉ်မှန်မှန် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားလေ့ကျင့်ခန်းတစ်မျိုးမျိုးလုပ်ပေးပါ။

- ထီထိုးသင့်သောနေ့ - ကြာသပတေး၊ စနေ။
 ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၄)အစ (၀)အဆုံး (၅)အစ (၇)အဆုံး။
 ယတြာ - အိမ်ရှိ ဘုရားမှာ ဆီထမင်းကပ်လှူ ပူဇော်ပါ။ ထိုအပြင် မိမိပတ်ဝန်းကျင် ရှိ ကလေးများကိုထည့်ဆီထမင်းကျွေးကာ ဒါနပြုပါ။

ကန်ရာသီ

VIRGO

(ဩဂုတ်လ (၂၅) ရက်မှ - စက်တင်ဘာလ (၂၅) ရက်အတွင်း)

စွမ်းရည်ထူးများ တောက်ပနေသော ကာလဖြစ်သည်။ ရုတ်တရက် အခွင့်ထူးများကို လက်ဝယ်ပိုင်ရရှိပါလိမ့်မည်။ ဖြစ်လိုသည့် ကိစ္စရပ်များ ဖြစ်ချင်သည့်အတိုင်း မလွဲမသွေ အကောင်အထည်ဖော်ပါလိမ့်မည်။ ထူးခြားသော မင်္ဂလာကိစ္စရပ်များကို ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိမည်။ ချင့်ချိန်စွာ လုပ်ဆောင်တတ်ကြောင့် ဝင်ငွေတိုးမည်။ လုပ်ငန်းနှစ်မျိုးသုံးမျိုး တစ်ပြိုင်တည်း လုပ်ဆောင်ခွင့်ရရှိမည်။ မိမိကျန်းမာရေးအတွက် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟများကို လျှော့ပါ။ မိမိစိတ်ကို အကောင်မြင် အပြုတွေးထူးစိတ်ကို ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့အောင် ထားပါ။

- ထီထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ စနေ။
 ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၇)အစ (၁)အဆုံး (၉)အစ (၆)အဆုံး။
 ယတြာ - အိမ်သို့ ဆွမ်းခံကြွလာသော သံဃာတော်ထံမှာ သီလခံယူပြီး သင်္ကန်းလှူဒါန်းပါ။

အထူးထုတ်

တူရာသီ

(စက်တင်ဘာလ (၂၀) ရက်မှ ဘောက်တိုဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

တိမ်စင်လပမာ ချွန်းပ ထွန်းလင်းသော ကာလဖြစ်သည်။ လူသစ်၊ စိတ်သစ် ပြောင်းလဲမှု ကြုံမည်။ လုပ်ငန်းနယ်ပယ်သစ်တစ်ခုသို့ ခြေဆန့်ခွင့်ရရှိမည်။ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းများ၏ ကျေးဇူးကြောင့် ဈေးကွက်ကောင်းတစ်ခုကို ရှာဖွေတွေ့ရှိမည်။ တွက်ချက် စွန့်စားမှုကိစ္စရပ်များ အဆင်ပြေစွာ အကျိအရှုံး ပေလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် "အစားမတော် တစ်လုတ်" ကြောင့် ကျန်းမာရေး ထိခိုက်ရတတ် သည်။ ထို့ကြောင့် အစားအသောက်ကို သင့်တင့်မျှတရုံသာ ချင့်ချိန်ပြီး စားသောက်ပါ။ အမှည့်လွန် သီးနှံများ၊ မလတ်ဆတ်သော အစားအစာများကို မစားပါနှင့်။

LIBRA

- အထူးထုတ် - ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ။
- အချမ်းသာရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၂)အဆုံး (၃)အစ (၆)အဆုံး။
- အကြာ - မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံစေရန် မင်္ဂလာသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ပြီး ဆင်ခြင်ပွားများ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါ။

ပြိစ္ဆာရာသီ

(အောက်တိုဘာလ (၂၇) ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

ယှဉ်ပြိုင် အနိုင်ရသော ကာလတစ်ခုဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ တီထွင်ဆန်းသစ်မှုများကြောင့် နာမည်ဂုဏ်လာတင်း သိက္ခာတိုးတက်သကဲ့သို့၊ အသိုင်းအဝန်းလည်း တိုးချဲ့နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ကံတရားကောင်းများ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ကြုံတွေ့ပြီး သင့်ဘဝ တစ်မျိုးတစ်ပုံပြောင်းလဲသွားပေလိမ့်မည်။ ပျင်းရိမှု၊ တွေဝေမှု၊ ငေးမောမှုများကို ရှောင်လျက် အမြင့်သို့ တက်လှမ်းလိုသော ဆန္ဒများ ပြည့်ဝ အောင်မြင်သွား ပါလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် အရက်သေစာသောက်စား ပျော်ပါးခြင်းကို လုံးဝ ရှောင်ရှားပါ။ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်း၊ ဆေးလိပ်ငွေ့ရှူခြင်းတို့ကိုလည်း ရှောင်ရှားပါ။ အပျော်အပါးကိစ္စရပ်အတွက် မိမိမိတ်ကို မိမိ ထိန်းချုပ်နိုင်လျှင် ပိုမိုကျန်းမာပေလိမ့်မည်။

SCORPIS

- အထူးထုတ် - တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး။
- အချမ်းသာရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၈)အဆုံး (၁)အစ (၄)အဆုံး။
- အကြာ - မွေးနေ့တွင် အိမ်ရှိဘုရားမှာ သီလခံယူပြီး ဒီဝါတပတိဂါထာ သက်စေ့ရွတ်ဆိုပါ။

ခနုရာသီ

(နိုဝင်ဘာလ (၂၃) ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ရည်မှန်းချက်များကို စူးစူးစိုက်စိုက် လုပ်ဆောင်နေသော ကာလတစ်ခုဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အကြံကောင်း တစ်ချက်ကြောင့် ကြီးပွားအောင်မြင်မည်။ ပွဲလယ်ဝ နှိမ်းမည့် ဂုဏ်ယူစရာ အောင်မြင်မှု ကြီးကြီး မားမားရရှိမည်။ ပခုံးချင်း ယှဉ်ပြိုင်လာသူများကို ငါနိုင်ယူနိုင်ပါလိမ့်မည်။ အပြောနှင့်အလုပ် ညီမျှ နေပြီး မိသားစု၏ လေးစားယုံကြည်မှုကို ရရှိပေလိမ့်မည်။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းအချို့ကို လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်ခွင့် ရရှိပေလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးကောင်းသည်ထက် ကောင်းမွန်စေရန် အိပ်ရေးဝဝအိပ်ပါ။ အာဟာရပြည့်ဝသော အစားအစာများကို စားသောက်ပါ။ ရာသီဥတုနှင့်အညီ လိုက်လျောညီထွေ စားသောက်နေထိုင်ပါ။

SAGITTARIUS

- အထူးထုတ် - တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး။
- အချမ်းသာရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၁)အဆုံး (၆)အစ (၁)အဆုံး။
- အကြာ - မိမိမိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများကို ကြာဆံကြော်ကျွေးမွေးကာ ဒါနပြုပါ။

www.burmeseclassic.com

မကာရရာသီ

CAPRICORN

(ဇိုင်အာလ (၂၁) ရက်မှ လန်ဒါရီလ (၁၃) ရက်အတွင်း)

မိပင်လယ်ကို ဖြတ်ကူးရသော ကာလဖြစ်သည်။ ဘဝပစ္စည်းများ အပြည့်ရပေလိမ့်မည်။ ဘဝခရီးအတွက် တိကျပြတ်သားသော ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန် ခက်ခဲနေပေလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းခွင်မှာ အမျက်ထွက်စေ ကိစ္စရပ်များ မကြာခဏပေါ်နေပေလိမ့်မည်။ “ပညာရှိအမျက် အပြင်မထွက်” ဆိုသကဲ့သို့ မိမိအမျက် ဒေါသကို သတိ၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့် ထိန်းသိမ်းရန် လိုအပ်ပါသည်။ ကျန်းမာရေးက ရွှေတစ်ခွေ တစ်ခွေ ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ အစားအသောက်ကို ဆင်ခြင် စားသောက်ပါ။ ဆိုးဆေးပါသော အစားအသောက်၊ ယင်နားစား အမှည့်လွန် သစ်သီးများကို မစားမိအောင် ရှောင်ပါ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္ဂနွေ စနေ။
 ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း- (၉)အစ (၆)အဆုံး၊ (၄)အစ (၁)အဆုံး။
 ယတြာ - လူကြီးမိဘဆရာသမားများကို တရားစာအုပ်၊ တရားခွေများ ပေးလှူကာ ဒါနပြုပါ။

ကပ်ရာသီ

AQUARIUS

(လန်ဒါရီလ (၂၁) ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၅) ရက်အတွင်း)

ကြားလိုသော စကားကို ကြားခွင့်ရရှိသော ကာလဖြစ်သည်။ အပြောင်းအလဲကြားမှာ ဘဝတက်ထပ် ပွင့်သွားပေလိမ့်မည်။ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ကိစ္စရပ်များကို စိတ်ဝင်စားနေပေလိမ့်မည်။ မိမိ ပြောဖူးနေသော လုပ်ရည်ကိုင်ရည်အစွမ်းအစများကို ဖော်ထုတ်ခွင့်ရိပေလိမ့်မည်။ “တောက်မည့် မီး တစ်ခဲ” ဆိုသကဲ့သို့ သင့်စွမ်းရည်ထူးများ ထက်မြက်ထင်ရှားနေပေလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဖျားနာမှုကြုံပါက ချက်ချင်းကုသမှု ခံယူပါ။ ဝေဒနာသေးသည်ဟု ပေါ့လျော့မှု မပြုပါနှင့်။ အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်သောကြောင့် မိမိကျန်းမာရေးကို မိမိ ဂရုစိုက် စောင့်ရှောက်ပါ။ ဆေးဖြိုးတို့နှင့် ကုသ

- ကို ရှောင်ရှားလျက် တတ်ကျွမ်းနားလည်သော သမားတော်နှင့် တိုင်ပင် ကုသပါ။
 ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး။
 ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း- (၀)အစ (၇)အဆုံး၊ (၂)အစ (၅)အဆုံး။
 ယတြာ - အိမ်ရှိဘုရားမှာ နင်းဆီပန်း၊ အောင်သပြေ ရေချမ်းနှင့် မုန့်လုံးရေပေါ် (၂၇)လုံး ကပ်လှူပူဇော်ပါ။

မိန့်ရာသီ

PISCES

(ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၉) ရက်မှ မတ်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

နိနိကြားကြားဖြင့် ဘဝခရီးကို ချီတက်နေသော ကာလဖြစ်သည်။ ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်ဆောင် တတ်ခြင်းက သင့်အရည်အချင်းတစ်ရပ်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဆင်ခြင်တုံတံ့အပြည့်ရှိခြင်းကြောင့် လုပ်ငန်းကိစ္စရပ်တို့မှာ နှစ်ထပ်ကွမ်း အောင်မြင်ခွင့် ရရှိပေလိမ့်မည်။ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်မှု အားကောင်းနေပေလိမ့်မည်။ စေတနာရောင်ပြန်ဟပ် အောင်မြင်မှု အဆက်မပြတ် ကြုံပြီး ဝင်ငွေကောင်းများ ရရှိပေလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် စိတ်ဖိစီးမှုဝေဒနာကြောင့် ရောဂါ ရတတ်ပါသည်။ စိတ်ဖိစီးမှုကို လျော့ချပါ။ စိတ်ညစ်စရာ၊ စိတ်ရှုပ်စရာများကို မတွေးဘဲ ရယ်မော ပျော်ရွှင်ဖွယ်အကြောင်းအရာများကိုသာ တွေးတောပါ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး။
 ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း- (၉)အစ (၉)အဆုံး၊ (၆)အစ (၆)အဆုံး။
 ယတြာ - အိမ်ရှိဘုရားမှာ ထီးဖြူ၊ ထီးနီနှင့် တံခွန်ကုက္ကားများ လှူဒါန်းကာ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ပျဉ်း

ဆေးစွမ်းကောင်းများ

- ပုန်နားဆန်ဆေးကြိုး
- ပုန်နားရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး
- ပုန်မျက်စိကြည်ဆေးကြိုး
- ပုန်မျက်စိရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး
- ပုန်ဆွေးရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး
- ပုန်နာဒေါင်းရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး

အဝလ မှတ်ပုံတင်အမှတ် အဝ ၁၂၂၀၂၉၆
 လင မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၄/၁၄၅၉

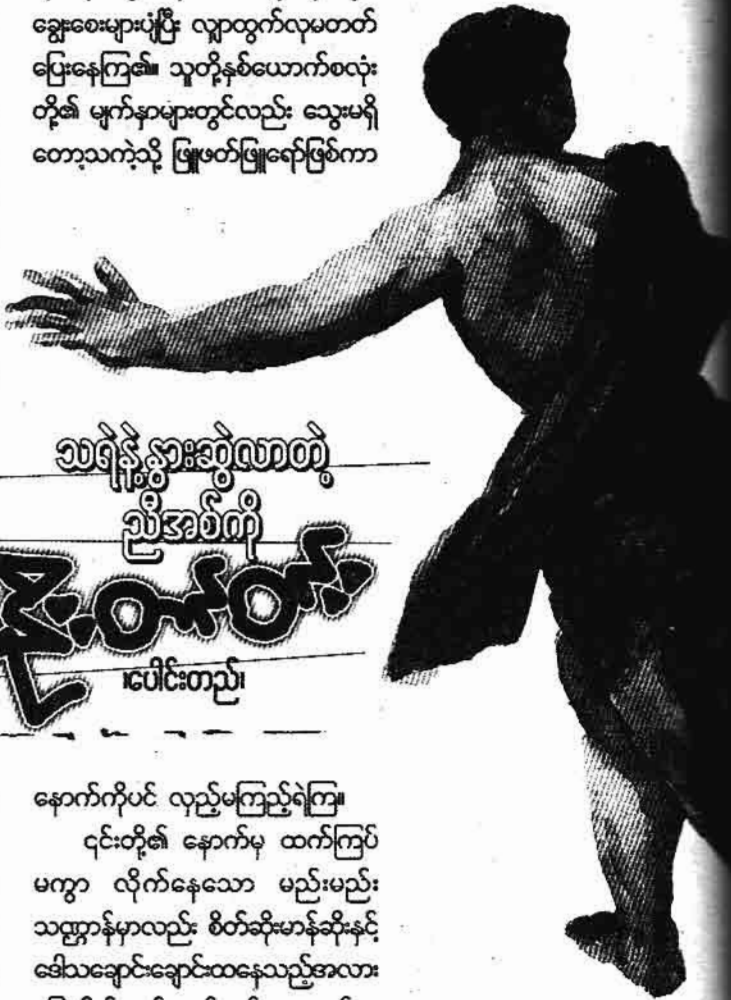
(၁)

“ပြေး... ပြေး... မောင်သိုင်းအားစိုက်ပြေး”

“ပြေးတယ် အစ်ကို၊ ကျုပ် အားကုန်ပြေးနေတာပဲ။ သူ နောက်ကလိုက်လာတာ မိတော့မယ်။ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ အမယ်လေး... လက်မည်းကြီးနဲ့ လှမ်းဆွဲနေပြီ။ အစ်ကိုရေ... လုပ်ပါဦး”

“သွက်သွက်သာ ပြေးစမ်းပါကွာ။ လဲတော့ မလဲစေနဲ့။ ပေး... ပေး...”

များကို ကွင်းသိုင်းကာ မျက်နှာတွင် ခွေးစေးများပျံ့ပြီး လျှာထွက်လှမတတ် ပြေးနေကြ၏။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး တို့၏ မျက်နှာများတွင်လည်း သွေးမရှိ တော့သကဲ့သို့ ဖြူဖတ်ဖြူရော်ဖြစ်ကာ

သရဲနဲ့ နွားဆွဲလာတဲ့ ညီအစ်ကို
ကျေးမင်းတော်
ပေါင်းတည်။

မင်းလက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့ နွားကြီး ငါ့ကို ပေး”

“ရော့... ရော့... အစ်ကို၊ အစ်ကိုလည်း မလဲစေနဲ့ ရွာလယ်လမ်းက မဝင်နဲ့။ အရီးလေးတို့ နောက်ဖေးပေါက်က ဝင်မယ်။ အဲဒီအပေါက်က နီးတယ်”

“အေး... အေး၊ နောက်လှည့်ကြည့်မနေနဲ့။ ခလုတ်တိုက်ပြီး မှောက်ရက်လဲနေမယ်။ ပြေး... ပြေး... မင်း ရှေ့က ပြေး”

လက ထိန်ထိန်သာလျက်ရှိ၏။ အချိန်က ည ဥနာရီကျော်။ နေရာက အညာကျေးလက်ဒေသ။ စိမ်းစို ညိုမှောင်သော ရွာကြီးတစ်ရွာနှင့် အံ့ဆိုင်မည်းမှောင်နေသော သင်္ချိုင်းတစ်ခု အကြား။ နွားတစ်ကောင်နှင့် လူနှစ်ယောက်။ နွားကလည်း ရှေ့မှ နေ၍ နာမူတ်သံတရူးရူးပေးကာ ခြေစုံခုတ်၍ မနားတမ်း ပြေးနေ၏။

လူနှစ်ယောက်မှာလည်း ပုဆိုး

နောက်ကိုပင် လှည့်မကြည့်ရဲကြ။

၎င်းတို့၏ နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်နေသော မည်းမည်း သဏ္ဍာန်မှာလည်း စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့် ဒေါသချောင်းချောင်းထနေသည့်အလား ပြေးလိုက်နေ၏။ မည်းမည်း သဏ္ဍာန်က နောက်က အပြေးလိုက်၊ ရှေ့မှ လူနှစ်ယောက်နှင့် နွားတစ်ကောင်က မနားတမ်း ပြေးလိုက်နေကြသည်မှာ အညာမြေ၏ နွေရာသီ လရောင် အောက်တွင် ဖုံများပင် တလုံးလုံးထနေလေတော့၏။

မကြာမီတွင် ရှုထံရှိ အိမ်တစ်အိမ်၏ နောက်ဖေး ခြံပင်းတခါးသို့ ဝင်ပြီး သည့်အချိန်တွင် နောက်မှ လိုက်လာသည့် မည်းမည်းသဏ္ဍာန်သည် ဆက်လိုက်မလာတော့ဘဲ အိမ်ခြံဝင်းအပြင်ဘက်တွင် ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့၏။ ရွာထဲရှိ လူများအနက် အချို့လူများမှာ ပူအိုက်သည်က တစ်မျိုး၊ ထိန်ထိန်သာနေသော လရောင်အောက်

တွင် အညာခလေး ပဲခြမ်းသုပ်နှင့် နွေကြမ်းဝိုင်းဖွဲကာ စကားစမြည်နေကြသည်က တစ်ကြောင်း၊ မကြသေးဘဲ ရိုနေ၏။ ထိုစဉ် ဝုန်းကားနှင့် ပြေးလာသော နွားတစ်ကောင်နှင့် လူနှစ်ယောက်အား အံ့အားစွာ မြင်တွေ့လိုက်ကြရ၏။

ပြေးလာသော လူနှစ်ဦးအား တစ်ဦးမှာ ပါးစပ်မှ အမြှုပ်များပင် ထွက်ကာ အမောဆို၍ သတိလစ် မှေးမှေးသလိုပင် ဖြစ်သွား၏။ အိမ်အနီးရှိ များ ဝိုင်းအုံ့လာကြပြီး တစ်ယောက်တစ်ပေါက် မေးကြမြန်းကြပြီး စမ်းစမ်းအံ့သြကြနှင့်။ စကားပြောသံ၊ ဟောင်သံ၊ ကလေးများငိုသံတို့မှာ

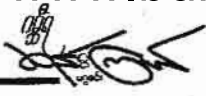

ထိုကံက ဆူညံသွားလေတော့၏။
 တံလစ်မေ့မြောသွားသူအတွက်
 နွေရာသီ ပြေးခေါ်သူက ခေါ်
 နွေရာသီသွား၍ အကြောင်း
 သူက ကြား။ ခြေမ လှန်ချီသူက
 နှာမူတ်သူက မူတ်၊ နီးကြော ယပ်
 ဆာင်ဖြင့် ခတ်သူက ခတ်နှင့် ရှုပ်
 ဘက်ကို ခတ်နေလေတော့၏။
 ဤသို့ကြံနယ် တစ်ရွာလုံးရယ်မှ
 သာသောညအောင်၊ အုန်းအုန်းထ

အောင် ဖြစ်နေရာသည့် နေရာမှာ အညာ
 ဒေသ၏ ရွာကြီးတစ်ရွာတွင်ဖြစ်ပြီး
 လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၂၀) ဝန်းကျင်
 က အမှန်တကယ်ပင် ဖြစ်ခဲ့သော ဖြစ်
 ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းတစ်ခုဖြစ်ပါ၏။ ဤ
 ဇာတ်လမ်း၏ ကနဦးအစ ပဏာမ
 သည်ကား...။

(၂)

မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်း အထက်
 အညာဒေသ၏ ရွာကြီးတစ်ရွာ။
 အညာရွာတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း မန်
 ကျည်းပင်၊ ထနောင်းပင်၊ တမာပင်တို့
 ဖြင့် အုံဆိုင်ညှိမြိုင်း၍နေလေ၏။ အိမ်
 ကြီးအိမ်ငယ်အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် စည်

ကားလှပြီး ရွာသားအများစုမှာလည်း မိရိုးဖလာ တောင်သူလယ်လုပ် ဓားမ ခုတ်အလုပ်ကိုသာ ကြိုးစားလုပ်ကိုင် ကြသူများ ဖြစ်ပါ၏။ အညာကျေးလက် ဒေသ စရိုက်အတိုင်း ရွာသူရွာသားများ မှာ ရိုးရိုးအေးအေး စည်းစည်းလုံးလုံး ညီညီညွတ်ညွတ် ရှိကြပါ၏။ နဂိုက တည်းက အလုပ်ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ကြ သူများဖြစ်၍ မိုးလေဝသ မှန်ကန် ကောင်းမွန်ပါက စားဝတ်နေရေးကို ပူစရာမလိုသည့်အပြင် ထမင်းရည် ချောင်းစီးသည့် အလှူများပင် လုပ် လေ့ရှိသော ရွာတစ်ရွာပင်ဖြစ်လေ၏။

ရွာသူရွာသားများမှာ အေး အေး သလောက် ရှေးရိုးစဉ်လာ ဓလေ့ထုံးစံ များကိုလည်း ပယ်ပယ်ကြသူများမဟုတ်။ ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ မိဘမျိုးရိုးစဉ်ဆက်က ယုံကြည်ကိုး ကွယ်လာကြသည်များကို ဆက်လက် ယုံကြည်ကြသူများဖြစ်ပါ၏။ ထိုကိစ္စများ အတွက် မည်သူမျှလည်း အငြင်းပွား မနေကြ။ အများက ဒါဆို ကျန်လူများ ကလည်း “ဒါ” လိုက်ကြတာချည်းသာ ဖြစ်၏။

ရွာ၏ တောင်ပိုင်း လှည်းလမ်း ဘေးတွင် ရွာ၏ အစဉ်အဆက်က ထူးခြားသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိလေ ၏။ ထိုအပင်ကြီးမှာ လူကြီးသုံးဖက် စာမျှရှိပြီး အကိုင်းအခက်တို့ ဝေဝေ ဆာဆာ ညှိညှိမှိုင်းမှိုင်းနှင့် အရိပ် အာဝါသကောင်းလှသည့် မန်ကျည်းပင် ကြီးဖြစ်ပါ၏။ ရွာသူရွာသား ကလေး လူကြီးအားလုံး၊ စိတ်မနံ့သူ အရွယ် မကျန် ထိုရွာသားမန်သမျှ ထိုအပင်ကြီး အနားမှ ဖြတ်သွားလျှင် ပေတစ်ရာခန့် အကွာမှ ဖိနပ်မစီးကြ။ ဖိနပ်မစီးရ။ ဖြတ်သွားသူတိုင်း ဖိနပ်ချွတ်ကြ၏။ ထို အပင်ကြီးအောက်မှ ဖြတ်၍ သားစိမ်း ငါးစိမ်းဆွဲ၍ မသွားရ။ အလေးအပေါ့

မသွားရ။ ဒါက ဘယ်သူကမှ အမိန့် ထုတ်မထားပါဘဲ ရွာသားများ အလို လို လိုက်နာကြသည့် အစဉ်အလာများ ဖြစ်ပါ၏။ ထိုအပင်ကြီးသည် နတ် အလွန်ကြီးသည်ဟု အားလုံးက ယုံ ကြည်ထားကြ၏။

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေကာမူ၊ ထို မန်ကျည်းပင်ကြီးနှင့် ထိုရွာ၊ ထိုရွာနှင့် ထိုမန်ကျည်းပင်ကြီး အသားကျကျ နေထိုင်လာကြသည့်ကာလ ရည်ကြာ လှပြီဖြစ်ပါ၏။ သို့သော် လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေဆိုသည့် စကားကဲ့သို့ အခြားသူများက ထိုမန်ကျည်းပင်ကြီး အပေါ် အလေးထားသလောက်၊ ပေါ့ပေါ့ ပါးပါး တလေးတစားရယ်လို ဂရုတစိုက် မရှိလှသူတစ်ဦးတော့ ရှိလေ၏။

ထိုသူက ဦးရာဝင်း၊ သူက ထို ရွာသား။ ငယ်မွေးခြံပေါက်။ ထိုရွာ၏ တောင်သူကြီးတစ်ယောက်။ ထိုအရပ် ဒေသတွင် တောင်သူကို နှစ်မျိုးနှစ်စား ခွဲခြားထားပါ၏။ တောင်သူကြီးနှင့် တောင်သူလေးဟူ၍ဖြစ်၏။ နွားတစ်ရည်း (နွားနှစ်ကောင်)နှင့် လယ်ဧက တစ်ဆယ် ကျော် လုပ်ကိုင်သူက တောင်သူလေး။ နွားသုံးလေးရည်း လယ်ဧက လေးငါး ဆယ်လုပ်သူကိုတော့ တောင်သူကြီး ဟု ခေါ်ကြ၏။

ဦးရာဝင်းက လယ်ဧက ၄၀ ကျော်နှင့် နိုင်းနွား ၆ကောင် ပိုင်ဆိုင်သူ တောင်သူကြီးစာရင်းဝင်တစ်ယောက်။ သူ့အသက်က ၅၀ ဝန်းကျင်ခန့်။ သမီး နှစ်ယောက်အဖေ။ ဝန်းမရှိတော့သော မှုဆိုးဖိုဖြစ်၏။ လှူရေးတန်းရေးတွင် ရက်ရှေးပြီး ရပ်နေရသူ လှူရေးကိစ္စ များတွင် လက်နှေးတတ်သူမဟုတ်။ သဘောသဟာယ ကောင်းပြီး လူချစ် လူခင်များသူ တစ်ဦး။ အဲ...သူတွင် ထူးခြားတာဟူ၍ ထန်းရည်အနည်း ငယ်သောက်တာနှင့် ယောင်းကစား

တွင် ဝါသနာပါခြင်းသာဖြစ်၏။ ယင်း ကစားဆိုရာတွင်လည်း စီးပွားသူ လောက်အောင် အမြဲတစေ ယင်း ကစားခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ တော တောင်သားတွေဘဝ ရိုးရိုးရှင် “ဘူကြီး” ဟုခေါ်သည့် ဖဲရိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ရွာသူကြီးက ရွာထဲတွင် ဖဲရိုက် သည်ကို မကြိုက်။ တစ်ခါတရံ ဦး ဝင်းနှင့် ဖဲရိုက်ဖော် ရိုက်ဖက်များဖြစ်သူ ကိုမောင်ပိုင်၊ ကိုသံလုံးတို့နှင့် အမျိုး အချက်လုပ်၍ ရွာနှင့် ခပ်လမ်းထုတ် သင်္ချိုင်းလှေအိုကြီးတွင် ရိုက်လေ့ရှိ။ ဖဲသာ ရိုက်နေရလျှင် ဦးရာဝင်းတို့ ထမင်းမေ့၊ ဟင်းမေ့သမား။ သို့သော် သူတို့ ဖဲရိုက်ကြသည်က အကြံအစည် မပါ ကံဆိုး-ကံကောင်း ရိုက်ကြခြင်း သာဖြစ်ပါ၏။ အပျော်သဘောသာ တည်း။ ဦးရာဝင်းသည် အစားကောင်း အသောက်ကောင်းကိုလည်း လွန်စွာ ကြိုက်တတ်သူဖြစ်၏။

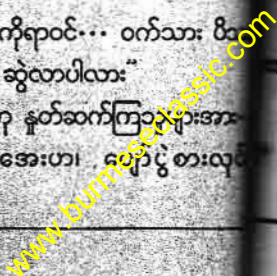
တစ်နေ့ ရွာတောင်ပိုင်းရှိ အောက် တိုးတို့အိမ်တွင် ဝက်သားပေါ်သည် ကြား၍ ဦးရာဝင်း သွာ လေ၏။ ဦးရာဝင်း က ဝက်သားလည်း အလွန်ကြိုက် ဖြစ်၏။ အောင်တိုးတို့အိမ်တွင် ခေ သည့် ဝက်သားထဲမှ သူ့စိတ်ကြိုက် အဆီတစ်ထပ် အသားတစ်ထပ် ထပ်သား တစ်ပိဿာတွဲကို ဆွဲလှ လှည်းလမ်းအတိုင်း ပြန်လာခဲ့၏။

အချိန်က မှောင်ရီသမ်းစအောင် နွားရိုင်းသွင်းချိန်။ လမ်းတွင် တွေ့ သော ရွာသားများက...

“ဦးရာဝင်း...ဘယ်က ပြန်လာ တာလဲ”

“ကိုရာဝင်း... ဝက်သား ပိဿာ လိုက် ဆွဲလာပါလား”

“ဟု နှုတ်ဆက်ကြသူများအား အေးအေးဟာ၊ ပျော်ပွဲ စားလုပ်

ပြည် အထူးထုတ်

နာတာဟော့”

ဟု ပြီးပြီးချင်းနှင့် နောက်ပြောင်
လေ၏။ မကြာခင် နာမည်ကြီး
သော မန်ကျည်းပင်ကြီးအောက်သို့
တစ်ရတော့မည်။ ဝက်သားအစိမ်းကို
လှည်းပျောက်ချိန်၌ ဆွဲ၍ ဖြတ်ရမည်
၌ စိတ်ထဲ၌ တစ်မျိုးတော့ဖြစ်၍
သို့သော် သူက သိပ်ပြီးအယုံ
ပြည်ရှိလှသူ မဟုတ်၍...

“ဆွဲတော့ရော ဘာဖြစ်သေးလဲ
ဧ”

ဟု ပါးစပ်က ခပ်တိုးတိုးပြောကာ
တည်တည်ပင် မန်ကျည်းပင်ကြီး
အောက်က ဖြတ်ခဲ့လေ၏။ အိမ်ရောက်
သောအခါ သမီးဖြစ်သူအား...

“သမီးရေ... ငါ အောင်တိုးတို့
အိမ်က ဝက်ပေါ်လို ဝက်သားတစ်တွဲ
ဆွဲလာတယ်။ နှင် ငရုတ်သီးထောင်း
လုပ်။ ငါချက်ဖို့ ခုတ်လိုက်ဦးမယ်”

ဟု ပြောကာ နောက်ဖေး ကြမ်း
ပြင်တွင် ဝက်သားကို တဒန်းဒန်းခုတ်
နေလေ၏။ သမီးဖြစ်သူက ငရုတ်သီး
ထောင်းပြီး ဝက်သားချက်ဖို့ ပြင်ဆင်
ဆုပ်ပေးနေ၏။ ဦးရာဝင်က ဝက်သား
များအားလုံး ခုတ်ထစ် လှီးဖြတ်ပြီးသော
အခါ...

“ကဲ...သမီး၊ အားလုံးလုပ်ပြီးပြီ၊
ကောင်းကောင်းချက်ကွာ”

ဟု ပြောကာ လက်ဆေး၏။ ထို
နောက် အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်ကာ ခွေး
များ သုတ်နေ၏။

သမီးဖြစ်သူက ဝက်သားအိုးတည်
ပြီး အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာသောအခါ
ဦးရာဝင်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လေးဘက်
တန်းလျက်သား တွေလိုက်ရ၏။

“အဖေ... အဖေ၊ ဘာလုပ်နေ
တာလဲ”

ဟု မေးသော်လည်း ဘာစကား
မှ ပြန်ပြောသံ မကြားရ။ သမီးက

သူ့အဖေ ဦးရာဝင်၏ ခန္ဓာကိုယ်အား
ကိုင်၍ လှုပ်ကြည့်သောအခါ ကြမ်း
ပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသွားလေ၏။ မျက်လုံး
နှစ်လုံးအပြူးသွားဖြင့် တုတ်တုတ်မျှ
မလှုပ်တော့။ အရုပ်ကြီးတစ်ရုပ် ပစ်ချ
ထားသည့်အလား ပုံလျက်သားကျနေ
၏။ သမီးဖြစ်သူလည်း ထိတ်ထိတ်
ပျာပျာဖြင့် အိမ်နီးချင်းများကို အော်ဟစ်
အကူအညီတောင်းလေ၏။ အိမ်နီးချင်း
များ အပြေးအလွှားရောက်လာကြပြီး
ကြည့်သောအခါ ဦးရာဝင်မှာ အသက်
လုံးဝမရှိတော့။

“ဟဲ့... နင့်အဖေ အသက်မရှိ
တော့ဘူး”

ဟူသော စကားကို ဆိုနှင့်စွာ
ကြားလိုက်ရတော့၏။

(၃)

အရပ်ကောင်းတော့ အလောင်း
လှသည်ဆိုသည်စကားအတိုင်း ဦးရာဝင်
၏ နာရေးအသုဘမှာ စည်ကားလှ၏။
ဦးရာဝင်ကိုယ်တိုင် မကွယ်လွန်မီက
ရပ်ရေးရွာရေး သာရေးနာရေးတို့တွင်
လက်နေသူမဟုတ်၍ ယခု သူ၏ နာ
ရေးတွင်လည်း ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးမည့်
သူ၊ သတင်းမေးသူများ ဝင်ထွက်မစဲ
တသဲသဲနှင့် ရှိနေလေတော့၏။

ဦးရာဝင်၏ ဖဲရိုက်ဖော် ရိုက်ဖက်
များသည်လည်း အသုဘကို အကြောင်း
ပြုကာ စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့်
စိတ်ထဲက ပျော်ပျော်ပါးပါး ဖဲကစားကြ
လေ၏။ ထိုအထဲတွင် ဦးရာဝင်နှင့် တွဲ
ဖက် ကိုသံလုံးက ပိုဆိုးလေ၏။ ထို
တူ ဦးရာဝင်နှင့် ကစားဖော် ကစားဖက်
မောင်သိုင်းနှင့် မောင်ပိုင်းတို့ ညီအစ်ကို
နှစ်ယောက်ကလည်း ဦးရာဝင်၏အမည်
ကို ခေါ်ကာ ခေါ်ကာဖြင့် တပြောင်ပြောင်
ရိုက်နေလိုက်သည်မှာ အဟုတ်ကြီးကို
ဟုတ်နေလေတော့၏။

ယခင်ကဆိုလျှင် ကျေးရွာလူကြီး

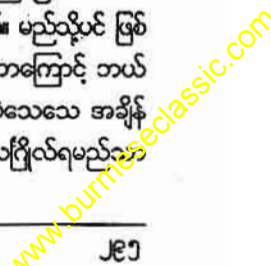
ကို ကြောက်ရသဖြင့် သင်္ချိုင်းကုန်း
ရပ်တွင် ခိုကြောင်းခိုဝှက်ရိုက်နေရာမှ
ယခုတော့ သူတို့အတွက် ရက်ရာတ
အလား ရေကန်ကျယ်ကြီးအတွင်း ဝန်း
ခနဲရောက်သွားသည့် ရေငတ်ဖားများ
ကဲ့သို့ အလွန်ပင် အမြူးနေကြသည်
မှာ အများကပင် မျက်စောင်းထိုးယူရ
လောက်အောင်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

အသုဘအိမ်တွင် လူစုံသလောက်
စကားတွေကလည်း စုံလှ၏။ ဦးရာဝင်
သေဆုံးခြင်းအကြောင်းရင်းကို လူ
တော်တော်များများက မိမိတို့ထင်သည့်
ရှုထောင့်က အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ထင်ကြေး
တွေ စုံအောင် ပေးကြလေ၏။ အချို့
ကလည်း နတ်ကြီးလှသည့် မန်ကျည်း
ပင်ကြီးမှ ရုက္ခစိုးကြီးကို မလေးစား၍
နတ်ကိုင်တာဟု ပြောကြ၏။ အချို့က
လည်း သရဲက ဝက်သားတွဲ လိုက်
တောင်းတာ မရလို ကုန်ချိသတ်လိုက်
တာဟု ပြောသူက ပြော၏။ နောက်
လူတွေ မလုပ်ရဲအောင် လုပ်ပြလိုက်
တာဟု ပြောသူများကလည်း မရှား။

ထိုမျှသာမကသေး မန်ကျည်းပင်
ကြီးက နှစ်ပေါင်းရှည်ကြာပြီ၊ ထိုအပင်
ကို စောင့်သည့် အစောင့်ကလည်း
သက်တမ်းကြာလာ၍ ဦးရာဝင်နှင့် လူ
လဲလိုက်တာ စသည်... စသည်ဖြင့်
ကြက်သီးထ ကျောချမ်းစရာ အစုံစုံ
သော စကားတို့ကို နားမဆုံအောင်
ကြားနေရလေ၏။ ထိုအထဲတွင် အများ
နှင့် မတူသော ထင်ကြေးပေးသူက
ကျေးရွာက ဆေးမှူး၊ သူထင်မြင်ချက်
ကတော့...

“သွေးကြောထဲမှာ အဆီတွေ များ
ပြီး ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်တာ”

ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။ မည်သို့ပင် ဖြစ်
စေကာမူ ဦးရာဝင် ဘာကြောင့် ဘယ်
လိုဖြစ်ပြီး ဘယ်လိုပဲသေသေ အချိန်
တန်တော့ မြေမြုပ်သင်္ဂြိုဟ်ရမည်သာ

ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ ထို့ကြောင့် ဦးရာဝင်၏ ရုပ်အလောင်းအား သင်္ဂြိုဟ်မည့်နေ့တွင် သင်္ချိုင်းသို့ ပို့ဆောင်ကာ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ် လိုက်ကြ၏။

အလောင်းကို သင်္ချိုင်းရောက်ပြီး မြေမဖို့ခင် အခေါင်းကို ဖွင့်၍ သူ့ဆွေ မျိုးများက နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ကြည့် ကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဦးရာဝင်၏ ဖောက်သည် ထန်းသမား ကိုပိုးခက် - “ဦးရာဝင် သောက်ချင်တဲ့ အချိန် သောက်ဖို့”

ဟု ပြောကာ ထန်းရည်တစ်လုံး အခေါင်းထဲသို့ ထည့်လိုက်၏။ ဖဲသမား ကိုသံလုံးကလည်း...

“ဦးရာဝင်ရိုက်ချင်တဲ့ အချိန်ရိုက် လို့ ရအောင် ဟောဒီမှာ ဖဲထုပ်တစ် ထုပ်ထည့်ပေးလိုက်တယ်။ ဦးရာဝင် အတွက် လက်ဆောင်ဗျို့”

ဟု ဆိုကာ ဖဲထုပ်တစ်ထုပ် ပစ်ချ ပေးလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် အခေါင်း ကို ပိတ်ကာ မြေမြှုပ်မြေခဲများဖြင့် ဖုံးအုပ် လိုက်ခြင်းဖြင့် ဦးရာဝင်၏ အလောင်းမှာ မြေကြီးထဲသို့ ရောက်သွားကာ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိစ္စ နိတ္တိတ်လေတော့၏။

(၄)

လူတို့၏ သဘာဝအတိုင်း ဦးရာ ဝင်သေကာစက အမျိုးမျိုးဝေဖန်ပြော ဆိုခဲ့ကြသော်လည်း ရက်ကြာလာသည် နှင့်အမျှ တဖြည်းဖြည်း မေ့မေ့ပျောက် ပျောက်ဖြစ်လာကြ၏။ ဦးရာဝင် ဆုံး သည်မှာ နှစ်ပတ်ခန့်ပင်ရှိပြီဖြစ်လေ၏။ အခြားသူများက ဦးရာဝင်ကို မေ့ သလောက်ရှိပေမယ့် ဦးရာဝင်ကို ကျိတ်ပြီး ကျေးဇူးတင်နေသူ နှစ်ဦးရှိ လေ၏။ ထိုသူနှစ်ဦးက မောင်ဝိုင်းနှင့် မောင်သိုင်း ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်။

အဘယ်ကြောင့် သူတို့ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်က ဦးရာဝင်ကို ကြံဖန် ကျေးဇူးတင်နေကြပါသနည်း ဆိုသော် ဦးရာဝင်၏ အသုဘတွင် ဦးရာဝင်၏

နာမည်ကို ခေါ်ကာ ခေါ်ကာဖြင့် တမ်းတ ကာ ဖဲရိုက်လိုက်ကြသည်မှာ အတော် လေး ပွဲခွဲ၍ဖြစ်ပါ၏။ အနိုင်ရသော ငွေစလေးများကို ပျောက်ပျက်မသွား အောင် အဖတ်တင်အောင် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တိုင်ပင်ကာ သူတို့ရွာနှင့် အနီးဆုံး ခရိုင်မြို့တစ်မြို့သို့ တက်၍ နွားတစ်ကောင်ဝယ်ခဲ့ကြ၏။

နွားပွဲစေ့မှ ဈေးသင့်သော ခိုင်းနွား တစ်ကောင်ကို ဝယ်ပြီး ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် ရွာသို့ အပြင်းနှင့်လာကြ ၏။ လသာရက်ဖြစ်သည့်အပြင် ခြေခင်း လက်ခင်းသာ၍ ညအချိန်ပါ ခရီးဆက် ခဲ့ကြ၏။ သူတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် စကားတပြောပြောဖြင့် နွားတစ်ကောင် ကို ဆွဲကာ ပြန်လာလိုက်သည်မှာ ရွာ ကိုပင် လှမ်းမြင်နေရပြီဖြစ်ပါ၏။ ရွာသို့ မရောက်မီ အုခိုင်း ညီမိုင်းနေသော သင်္ချိုင်းကို မလွဲမသွေ ဖြတ်ရလေမည် ဖြစ်၍ နှစ်ဦးသား ကျောထဲတွင် ခပ်စိမ်း စိမ်းဖြစ်နေ၏။ ညီဖြစ်သူ မောင်သိုင်း က...

“အစ်ကို...သင်္ချိုင်းက ဖြတ်ရ မှာတော့ နည်းနည်းလန့်တယ်ဗျ။ တော် ကြာ ကိုရာဝင်ကြီးနဲ့ တွေ့နေရင် ဒုက္ခပဲ” ဟု မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်ဖြင့် ပြော၏။

“ဟကောင်ရ...ကြောက်စရာ မရှိ ကြဖန် ကြောက်နေပြန်ပါပြီကွာ၊ ကိုရာဝင်ကြီးကတို့ကို ဘယ်တုန်းက ဒုက္ခပေးဖူးလို့လဲ ကိုရာဝင်ကြီး မစလို့ အခု တို့နွားတစ်ကောင် အဖတ်တင် လာတာကွ။ ကြောက်မနေနဲ့ မြန်မြန် လာစမ်းပါကွာ”

ဟု ပြောကာ သင်္ချိုင်းကို ခပ်မြန် မြန်ဖြတ်လေ၏။ သင်္ချိုင်းကုန်းကို ဖြတ် လာစဉ် ဇရပ်အနီးသို့ ရောက်သော အခါ ဇရပ်ပေါ်မှ...

“ဟေ့...မောင်ဝိုင်းတို့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် ခဏလာဦး”

ဟူသော အသံနက်နက်ကြား ကျောချမ်းဖွယ်ရာ ကြားလိုက်ရန် မောင်ဝိုင်းရော မောင်သိုင်းပါ ခေါင်းညှိုး ကြီးသွားကာ ကြက်သီးတဖြုန်းဖြုန်း သွားလေ၏။ သူတို့ ဝယ်လာသော နွား ကလည်း အတင်းဆွဲထားသည့်ကြား နာမူတ်သံ တရူးရူးပေးကာ ကနဲ ပေါက်၍ပြေးရန် အတင်းရုန်းနေ၏။ မောင်ဝိုင်းက နွားကို ဆွဲထားပြီး -

“ဘယ်သူခေါ်တာလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။ ညီဖြစ်သူ မောင်သိုင်းကတော့ ကြောက်လွန်း ခွေးများ တဆတ်ဆတ်တုန်နေထေ့ပဲ ထိုစဉ် ဇရပ်ပေါ်မှ အသံသြသြ ဖြင့်...

“လာကြပါဦးကွ မင်းတို့ကလည်း ကိုယ့်မိတ်ဆွေကိုတောင် မေ့နေကြ လား”

ပြောသံကို အတိုင်းသား ကြား ရ၏။ မောင်ဝိုင်းတို့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်လည်း အန္တရာယ်တွေ့ပါ တပြေးနိုင်လွှားနိုင်ရန် ဝတ်ထားသော ပုဆိုးများကို စလွယ်သိုင်းလိုက်ကြ၏။ ထိုနောက် တရူးရူး နာမူတ်နေသော နွားကို အတင်းဆွဲကာ ဇရပ်နားသို့ ထွက် လိုက်ကြ၏။ အစ်ကိုဖြစ်သူ မောင်ဝိုင်း က...

“မောင်သိုင်း... မင်း ဘာ ကြောက်မနေနဲ့၊ ငါတစ်ယောက်ထဲ ရှိတယ်”

ဟု အားပေးပြီး ဇရပ်ပေါ်သို့ တက် လိုက်လေ၏။ လရောင်အောက်တွင် လူတစ်ယောက် ဇရပ်တိုင်ကို မိုက်ထိုင်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ မူတ် နာကိုတော့ သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရ မောင်ဝိုင်းက

“ခင်ဗျား...ဘယ်သူလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။

“မင်းတို့ကလဲကွာ၊ ငါ့ကိုတော့ မမှတ်မိတော့ဘူးလား။ ငါ ရာဝင်သေ

အထူးထုတ်

ငါ ပျင်းလို့ ဖဲရိုက်ချင်နေတာ။
အိမ်ထဲမှာလို အိတ်တိုင်းထိုင်နေရတာ။
အိတ်တိုလာတာနဲ့ အတော်ပဲကွာ။ လာ
ကြတာ။ ငါနဲ့ တစ်ပွဲတစ်လမ်းလောက်
အတူကြရအောင်”

ထိုအချိန်တွင် မောင်ဝိုင်းက မှင်
အောင်ကောင်းသလောက် မောင်သိုင်း
အတော့ ကြောက်ဖူးတုန်းကာ အစ်ကို
ဖြစ်သူ မောင်ဝိုင်းကို ထွက်ပြေးရန်
အတင်းဆွဲခေါ်နေလေပြီ။

“မောင်သိုင်း... ခဏနေဦးကွာ၊
အခု - ဒီနွားကြီးကို ကိုင်ပြီး ခဏ
အောင် ငါ အခြေအနေကြည့်ပြီး လှုပ်
ရှားမယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ ထို့နောက်...
“ဒီမှာ ကိုရာဝင်... ကျုပ်တို့က
နွား နွားဝယ်ပြီး ပြန်လာတာ။ ခရီးက
ထည်း ပန်းနေပြီ ညဉ့်လည်း နက်နေ
ပြီ။ ပိုက်ဆပ်(ပိုက်ဆံ)လည်း သိပ်မရှိ
တော့ဘူး။ ငြိတော့ ကျုပ်တို့မှာ ဖဲထုပ်
ထည်း မပါဘူးဗျ”

ဟု ပြောလိုက်၏။
“မပူပါနဲ့ကွာ။ ငါကြိုက်တတ်မှန်း
သိလို့ ငါ့ကောင် သံလုံးကြီးက ငါ့ကို
ဖဲထုပ်တစ်ထုပ်ထည့်ပေးထားတာ ငါ့မှာ
နို့ပါတယ်ကွ၊ ရော့...”

ဟု ဆိုကာ ဖဲထုပ်တစ်ထုပ်ကို
မောင်ဝိုင်းရေသို့ ချပေးလိုက်၏။
မောင်ဝိုင်းလည်း ဖဲထုပ်ကို မြင်သည်
နှင့် ဘာမှပြောမနေတော့ဘဲ ဖဲချပ်များ
ကို ကျွမ်းကျင်စွာ ကိုင်ကာ ကုလား
ဖန်ထိုး၍ ဝေပေးလိုက်၏။

“ကဲ... ကိုရာဝင်၊ ပိုက်ဆပ်(ပိုက်
ဆံ)ထုတ်လေဗျာ”

ဟု ပြောရာ ပိုက်ဆံ ရာတန်များ
ဝိုင်းထဲသို့ အထပ်လိုက် ရောက်လာ၏။
မောင်ဝိုင်းက ဖဲချပ်များကို ဖျောင်းခနဲ
ရိုက်လိုက်ပြီး...

“ကျုပ်နိုင်တယ်။ ဒီမှာ ဘူကြီး
တွေလာ။ အကုန်စားပြီ”

ဟု ဆိုကာ ပန်းတွင် စလွယ်သိုင်း
၍ လွယ်ထားသော အိတ်ထဲသို့ ပိုက်
ဆံများကို ကျုံးထည့်ကာ...

“ကဲ... မောင်သိုင်းရေ ပြေးဟေ့”

ဟု ပြောလိုက်၏။ ထို့နောက်
လှုပ်ပေါ်မှ ခုန်ချပြီး နွားကို ခုန်စိုင်းကာ
နှစ်ယောက်သား ဖနောင့်နှင့် တင်ပါး
တစ်သားတည်းကျအောင် ပြေးကြလေ
တော့၏။ သူတို့ နောက်ကို ပြန်ကြည့်
သောအခါ လှုပ်ပေါ်မှ လူလည်း ဒေါသ
တကြီးဖြင့် အတင်းပြောလိုက်လာသည်
ကို တွေ့လိုက်ရလေတော့၏။

(၅)

မောင်ဝိုင်းတို့ ညီအစ်ကို
နှစ်ယောက် ကြောက်အားလန့်အားဖြင့်
ပြေးလာလိုက်ပုံမှာ ဤဇာတ်လမ်း၏
အဖွင့်တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း
မောင်သိုင်းခမျာ မသေရုံတမယ်ဖြစ်ခဲ့
ရပါ၏။ ကယောင်ကတမ်း ပြောကာ
အမြှုပ်တွေထွက်၊ အမောဆို သတိ
လစ်သွားသဖြင့် ဗိန္ဒောဆရာရော၊
ကျန်းမာရေးမှူး ဆရာလေးပါ လူလဲနှင့်
ကုသရာ တစ်လကြာမျှ ကုသလိုက်ရ
ပါ၏။

မောင်သိုင်းတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး
အထက်ပါကဲ့သို့ ဦးရာဝင်နှင့် တွေ့ခဲ့
ရသည်ဟူသည့် သတင်းက အနီးဝန်း
ကျင်ရွာများသို့တိုင် တောမီးပမာ ပျံ့နှံ့
ခဲ့ပါ၏။ ထို့ကြောင့် အဖြစ်အပျက်အလုံး
စုံအား သိချင်ကုန်ကြသော ရွာသား
အပေါင်းလည်း မောင်သိုင်းတို့အိမ်သို့
တဖွဲဖွဲရောက်လာ၍ မေးကြမြန်းကြ
ကုန်လေ၏။

မောင်ဝိုင်းတို့လည်း စိကာပတ်ကုံး
တစ်လုံးမကျန်ပြောရုံမက၊ စကားမပြော
တတ်သော သူတို့ဝယ်လာသည့် နွား
ကြီးကိုပင် သက်သေထူကာ မယုံရင်
ဒီကောင်းကြီးကိုပဲ မေးကြည့်ကြတော့
ဗျာဟု ပြောမိပြောရာ ပြောမိရာ ကြားရ
သူများအဖို့ ပြုံးမိကြသေး၏။ ထိုကဲ့သို့

လာရောက် မေးမြန်းကြသူများထဲမှ
အသက်ကြီးသူ ဦးကြီးတစ်ယောက်
က...

“ဟ... မောင်ဝိုင်းရ၊ ဒါဆိုရင်
ကိုရင်ဆီမှာ ဦးရာဝင်ဆီက နိုင်တဲ့ ပိုက်
ဆပ်တွေ ရှိဦးမှာပေါ့ကွာ ဘယ်လောက်
နိုင်တာလဲ၊ ဘယ်မှာလဲ”

ဟု မေး၏။ ထိုအခါ မောင်ဝိုင်း
က...

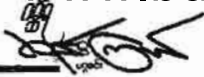
“ဟာ... ဟုတ်ဘယ်၊ ဦးလေး
ပြောမှ သတိရတယ်။ အဲဒီညက
ဟောဟိုတိုင်ထောင့်မှာ လွယ်အိတ်ကို
အိတ်တိုင်းချိတ်ထားတာ ကျုပ်ဖြင့် သတိ
တောင် မထားမိဘူး”

ဟု ဆိုကာ လွယ်အိတ်ကို ယူ၍
လူအများရှေ့တွင် သွန်ချလိုက်လေ၏။
မောင်ဝိုင်းအိမ်သို့ ရောက်နေကြသူများ
အာရုံစိုက်ကာ စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေ
ကြစဉ် လွယ်အိတ်ထဲမှ ထွက်လာသည်
က ပိုက်ဆံတစ်ရာတန်အထပ်လိုက်
မဟုတ်ဘဲ၊ သစ်ရွက်များ အထပ်လိုက်
ဖြစ်နေသည်ကို အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့
လိုက်ကြရလေသတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ ဦးရာဝင်၏

သမီးများလည်း သူတို့ဖခင် ဦးရာဝင်
အတွက် ရည်စူး၍ တစ်လပြည့် ဆွမ်း
ကျွေးအဖြစ် တစ်ရွာလုံးကို ဝက်သား
ဟင်းနှင့် ထမင်းကျွေးကာ ဒါနပြု အမျှ
အတန်းဝေပြီး အလှူလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊
ဦးရာဝင်သည် ကောင်းရာမွန်ရာသို့
ရောက်သွားပြီဟု ၎င်း၏ ဆွေမျိုးသား
ချင်းထဲမှ တစ်ဦးအား အိပ်မက်ပေး
ကြောင်း သိရှိရသည့်အပြင် ထိုရွာ၌
ရှိခဲ့သော မန်ကျည်းပင်ကြီးသည် ယခု
နောက်ပိုင်းတွင် စိမ်းကိန်းတစ်ခုအတွက်
လမ်းဖောက်ရာ မလွတ်၍ ခုတ်လှဲ
ရှင်းလင်းခဲ့ရာ ယခုအခါ ထိုအပင်ကြီး
မရှိတော့ကြောင်း သိရှိရပါ၏။။

* * *
ကျီးမနိုးတင်ခင်း(ခေါင်းချောင်း)

ခုနစ်နေ့သားသမီးများ အမြဲတမ်း အဆောင်ပြုလုပ်ထားရန်

■ ဆရာ မင်းသုန္ဒြီ (မန်းတက္ကသိုလ်) ■

တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့သည် အမြဲတမ်း မျက်နှာပွင့်လန်း၍ အကြံအစည်အောင်မြင်လိုပါက မိမိတို့၏ မွေးနံနှင့် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော ကြာသပတေးနံအရ ၎င်းနှစ်နံတို့ကို တွဲစပ်ထားသော နံသင့်အောင် မဲဖြူသားလက်တစ်ဆစ်ကို ကြာသပတေးနေ့မှာ ဖြတ်ယူလျက် ဥဩရုပ်ကလေးထုလုပ်ပြီး မိမိကိုယ်၌ အမြဲတမ်း အဆောင်ပြုလုပ်ထားသည်ရှိသော် ဘေးရန်ကင်း၍ အကြံအစည်ပြည့်စုံပါလိမ့်မည်။

တနင်္လာသားသမီးတို့သည် အမြဲတမ်း မျက်နှာပွင့်လန်း၍ အကြံအစည်အောင်မြင်လိုပါက မိမိတို့၏ မွေးနံနှင့် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော ကနဲဗလာသား လက်တစ်ဆစ်ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ ဖြတ်ယူလျက် ကျားရုပ်ကလေး ထုလုပ်၍ မိမိကိုယ်၌ အမြဲမကွာ အဆောင်ပြုလုပ်ထားသည်ရှိသော် ဘေးရန်အပေါင်း ကင်းငြိမ်း၍ ပြည့်စုံလာလိမ့်မည်။

အင်္ဂါသားသမီးတို့သည် အမြဲတမ်း မျက်နှာပွင့်လန်း၍ အကြံအစည်အောင်မြင်လိုပါက မိမိတို့၏ မွေးနံနှင့် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော ဆပ်သွားသား လက်တစ်ဆစ်ကို သောကြာနေ့မှာ ဖြတ်ယူလျက် ဆင်ရုပ်ကလေးထုလုပ်ပြီး မိမိကိုယ်၌ အမြဲမကွာ အဆောင်ပြုလုပ်ထားသည်ရှိသော် ဘေးရန်အပေါင်း ကင်းငြိမ်း၍ အကြံအစည်များလည်း အောင်မြင်လာပါလိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတို့သည် အမြဲတမ်း မျက်နှာပွင့်လန်း၍ အကြံအစည်အောင်မြင်လိုပါက မိမိတို့၏ မွေးနံနှင့် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော လက်ရပ်သား လက်တစ်ဆစ်ကို တနင်္လာ

နေ့မှာ ဖြတ်ယူလျက် ဝက်ရုပ်ကလေး ထုလုပ်ကာ မိမိကိုယ်တွင်းမှာ အမြဲအောင်ထားပါက ဘေးရန်အပေါင်း ကင်းငြိမ်း၍လာပါလိမ့်မည်။

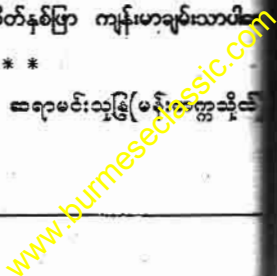
ကြာသပတေးသားသမီးတို့သည် အမြဲတမ်း မျက်နှာပွင့်လန်း၍ အကြံအစည်အောင်မြင်လိုပါက မိမိတို့၏ မွေးနံနှင့် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော မအူသားလက်တစ်ဆစ်ကို တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ဖြတ်ယူလျက် ဘဲရုပ်ကလေးထုလုပ်ကာ မိမိကိုယ်တွင်း၌ အမြဲအောင်ထားပါက ဘေးရန်အပေါင်းကင်း၍ အထူးအကိုင်အကြံအစည်များ အောင်မြင်လာပါလိမ့်မည်။

ဤနေရာ၌ မိတ်ဖက်အဆောင်ဓာတ်ဟူသည်မှာ အောင်ဗ၊ ကုလား၊ ဆွေသား၊ တော်ရင်းဟူသော ကမ္ဘာမိတ်ဓာတ်ကို ဆိုလိုသည်ဖြစ်သောကြောင့် မိမိ၏ မွေးနေ့နှင့် မိတ်ဖက်ကြီးရာ ၎င်းနှစ်နံတွဲစပ်ထားသော အသားများထံ ဆိုင်ရာ နံသင့်အရပ်တို့ကို ထုလုပ်လျက် မိမိကိုယ်တွင်းထံ ဒေအောင်သဘောပြုလုပ်ထားပါက နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကျွတ်သရေတိုး၍ ဘေးရန်အပေါင်း ကင်းငြိမ်းချမ်းသာသုခနှင့် လျက် သွားလေရာရာ မျက်နှာပွင့်လန်းပြီး မိမိတို့ ကြံစည်လုပ်ကိုင်သော အလုပ်အကိုင်များလည်း ပြီးမြောက် အောင်မြင်ရလိမ့်မည်ကား မလွဲနိုင်ပါ။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာပါ။

* * *

ဆရာမင်းသုန္ဒြီ (မန်းတက္ကသိုလ်)

ကာလသားရောဂါအတွက် **သေ**

ဝင်းဇော် (သုံးဆယ်)

ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်ကိုင်နေသည့် ရွှေပြည်သာ ဧကပိုင်းမှာ အလုပ်ရုံတွင် နေ့စားလုပ်ကိုင်နေကြသူတို့မှာ လူငယ်အများစုဖြစ်သည်။ သည်တော့ စရိုက်မျိုးစုံသည်။ နေ့လယ် အလုပ်နားပြီး ထမင်းစားပြီးသည့်အချိန်တွင် လူငယ်များသည် ထွေရာလေးပါး စကားပြောရင်း နောက်ပြောင် နေထိုင်ကြလေသည်။ သူတို့ပြောနေသည့် စကားများကို ထောင်ပြီး အားရပါးရ ရယ်မောရသည်လည်း ရှိသည်။ ထိပ်ပျက်သွားရသည်လည်း ရှိသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဖျော်ဖြေကောင်းသည့်အချိန်ကလေးဟု ခံယူထားမိသည်။

တစ်နေ့ နေ့လယ်တွင် သံဂဟေဆက် အလုပ်သမား ကျွန်ုပ်ကြီးသည် ထမင်းစားပြီးသည့်နှင့် ကျွန်တော်ဘေးနားသို့ လာ၍ထိုင်သည်။ ကျော်ကြီးဆိုသည် လူငယ်နှင့် ကျွန်တော်သည် တစ်နှစ်ကျော်ခန့် အတူလက်တွဲ အလုပ်လုပ်နေသဖြင့် ခင်မင်နေကြသည်။ ကျော်ကြီးက အလုပ်သမားတွေကို နောက်ပြောင်နေတတ်သူဖြစ်ရာ ကျွန်တော်အား အာများ နောက်ပြောင်ဦးမလဲဟု တွေးနေမိသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်ထင်သလို မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်၏ အနားတွင် ထာထိုင်သော ကျော်ကြီး၏ မျက်နှာသည် ညှိုးနွမ်းနေသည်။

“ကျော်ကြီး၊ မင်း နေမကောင်းဘူးလား”
 “ကျွန်တော်တော့ ဒုက္ခတွေ့နေပြီ ဆရာ”
 ကျော်ကြီး၏ စကားကြောင့် ကျွန်တော် အံ့ဩသွားမိသည်။ သည်ကောင်လေးက ခြေမြန်လက်မြန်သမားမို့ ရပ်တွက်ထဲမှာ ရန်ဖြစ်ပြန်ပြီလား မသိ။ ကျွန်တော်က မှုခင်းစာရေးဆရာမို့ ဥပဒေနှင့် ပတ်သက်ပြီး အကူအညီတောင်းတာမှာပဲဟု ထင်မိသည်။

“မင်း ဘယ်သူ့ကို ရိုက်လိုက်ပြန်ပြီလဲ ကျော်ကြီး”
 “ကျွန်တော် ရန်မဖြစ်ပါဘူး ဆရာ။ ဟိုးတစ်လောက ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေ ကျင်းပတာကို ဆရာ့ကို ပြောပြဖူးတယ်မဟုတ်လား”
 “အင်း၊ မှတ်မိပါတယ်။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ”
 “အဲဒီ ပွဲလမ်းသတင်းညက သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အပျော်အဖူးမိတာ အခု ကျွန်တော်မှာ...”

ကျော်ကြီးက ကျွန်တော်အနားသို့ တိုးကပ်ပြီး ပြောသည်။ ကျွန်တော် မျက်လုံးပြူးသွားရသည်။ ကျော်ကြီးက အပျော်အပါးလိုက်စားတတ်သည်ကို သူ ပြောပြထား၍

ကျွန်တော်က သိနေသည်။ လူပျိုလူလွတ်ဆိုတော့ သူငယ်ချင်းတွေ ဆုံတွေ့ ကြသည့်အခါ အပျော်ကျူးတတ်သည်မှာ မွေတာပင်မဟုတ်လား။ ယခုတော့ မြွေပွေးပိုးထိနေပြီ။

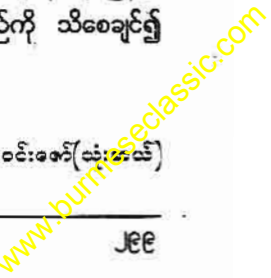
“တော်တော်အခြေအနေဆိုးနေလား”
 “အနာတွေက တစ်ဆစ်ဆစ်နဲ့ ကိုက်တယ်”
 အပျော်အပါးလိုက်စားခြင်းကြောင့် ကာလသားရောဂါခေါ် အနာအဖုအပိန့်များ ထွက်သူတိုင်းကို ကျွန်တော်က တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးနည်းများဖြင့် ကုသပေးနေသည်ကို ကျော်ကြီးက သိထားသည်။ ကျွန်တော်က စာရွက်ဖြူတစ်ရွက်ပေါ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးလိုက်၏။

- (၁) အညာချဉ်ပေါင်ရွက် သတ္တုရည်ဖြင့် အနာကို လိမ်းပေးပါ။
- (၂) ကြွက်နားပေါင်းမြစ်ကို ဆိတ်နီနှင့် ကျိပ်ပါ။ ပိတ်ချင်း၊ ချင်းခြောက်၊ ငရုတ်ကောင်း သင့်တင့်ရုံ ထည့်သောက်ပါ။
- (၃) ပင်လယ် ကသစ်ရွက် သတ္တုရည်နှင့် အနာကို လိမ်းပေးပါ။ အမြစ်ကို ကျိချက်၍ တစ်နေ့နှစ်ကြိမ်သောက်ပါ။

နောက်ရက်များတွင် ကျော်ကြီး အလုပ်မဆင်းသည်ကို ကျွန်တော် သတိထားမိသည်။ သူ့အနာရောဂါတွေ ပိုဆိုးနေသလားဟု စိုးရိမ်နေမိသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့နေထိုင်သည့် ရပ်ကွက်ထဲသို့ ညနေ အလုပ်ဆင်းသည်နှင့် လိုက်သွားသည်။

“ဘယ်လိုလဲ ငါ့လူ့ အခြေအနေက...”
 “အနာက ပြည်ပုပ်တွေ ဆင်းတာတော့ ပျောက်သွားပြီ။ အမေ့ဆီကို ခဏသွားနေလို့ အလုပ်မဆင်းဖြစ်တာပါ”
 သည်စကားကြားရတော့မှ ကျွန်တော် ရင်အေးသွားရတော့သည်။ အပျော်အပါးလိုက်စားတတ်သည့် လူကြီးလူငယ်တွေ ကုရာနတ္ထိ ဆေးမရှိသည့် ရောဂါဆိုးကြီးကို ကြောက်ကြစေချင်ပါသည်။ တစ်ခဏတာ ပျော်ရွှင်မှုသည် မိမိ၏ အသက်ကို ရန်ရှာစေတတ်သည်ကို သိရှိစေချင်သည်။ သာမန် အဖုအကြိတ်ရောဂါလောက်ကတော့ တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးနည်းများနှင့် ပျောက်ကင်းစေသည်ကို သိစေချင်၍ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဝင်းဇော် (သုံးဆယ်)

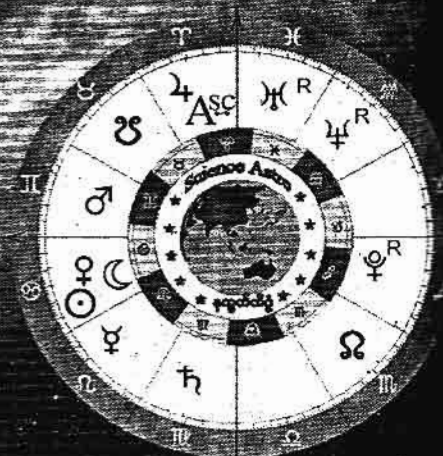

၂၀၁၃ ဇွန်လ ကောင်းကင်ဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု

(၁၂) ကုသိလင်ပိုင်ရှင်တို့ ၎င်းကွတ်တီကြမ္မာနှင့်ပွန်းတည့်ကွတ်တီဝင်ထွက်ချိန်များ

ဦးဇေယျာကို B.Sc(D.S.A)
မြန်မာနိုင်ငံနက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့
နိုင်ငံတကာရေးရာနက္ခတ်သိပ္ပံသင်တန်းကျောင်း

၂၀၁၃၊ ဇွန်လ၊ ကောင်းကင်ဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု

၂၀၁၃၊ ဇွန်လ၏ ကောင်းကင်ထက်၌ ပြဿရာသီရောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ဇွန် ၁၄ရက်နေ့တွင် မေထုန်ရာသီ ပြောင်းရွှေ့ ဝင်ရောက်မည်ဖြစ်ပြီး အင်္ဂါဂြိုဟ် ပြဿရာသီ၌ ရပ်တည်နေပါမည်။ မေထုန်ရာသီရှိ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် ဇွန် ၂၇ရက်နေ့ ဖောက်ပြန်၍ သွားလာမည်ဖြစ်ပြီး ကြာသပတေးဂြိုဟ် မေထုန်ရာသီတွင် တည်ရှိနေပါမည်။ စနေဂြိုဟ် ဇွန်လတစ်လထဲ တူရာသီတွင် ဖောက်ပြန်သွားလာမည်ဖြစ်သည်။ မေထုန်ရာသီမှ သောကြာဂြိုဟ် ဇွန် ၂၃ရက်နေ့တွင် ကရကဋ်ရာသီ ပြောင်းရွှေ့ ရပ်တည်ပါလိမ့်မည်။ ရာဟုနှင့် ကိတ်ဂြိုဟ်များ တူနှင့် မိဿရာသီများအတွင်း တည်ရှိနေ၍ ယူရေးနပ်စ်ဂြိုဟ် မိန်ရာသီ၌ ရပ်တည်ပြီး ကပ်ရာသီမှ နက်ပကျွန်းဂြိုဟ် ဇွန် ၈ရက်နေ့တွင် ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းအတွင်း ဖောက်ပြန်သွားလာ နေသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ဓနုရာသီမှ ပလူတိုဂြိုဟ် ဇွန် ၂၇ရက်နေ့၌ ဓနုရာသီ၌ ဖောက်ပြန်၍ ရပ်တည်နေပါသည်။ ထူးခြားသော ဂြိုဟ်ပူးယှဉ်မှုများအဖြစ် ဇွန် ၂၁ရက်နေ့ မြန်မာစံတော်ချိန် နံနက် ၀နာရီ မိနစ်တွင် သောကြာနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး ဂြိုဟ်များ ပူးယှဉ်စစ်ထိုးပါမည်။ နေ၏ ဘေးဘက်ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းအတွင်း ပူးယှဉ်မည်ဖြစ်သည့်အတွက် ကမ္ဘာ့ အင်အားသက်ရောက်မှု ရှိမည်။ ဖြစ်စဉ်ပေါ်ပေါက်မည့်နေရာမှာ အနောက်လောင်ဂျီတွဒ် ၅၉ ဒီဂရီ ၃၅မိနစ်နှင့် မြောက်လတ္တီတွဒ် ၂၃ဒီဂရီ ၀၀ မိနစ်ဖြစ်သည့်အတွက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ မက္ကဆီကို၊ ကမ္ဘာ့ဘားနှင့် ဟေတီဒိုင်းများအတွက် မှန်တိုင်း (သို့မဟုတ်) ငလျင်ဖြစ်စဉ်များ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ ဖြစ်စဉ်အား မြန်မာမှ မမြင်တွေ့နိုင်ပါ။

ဇွန်လ ၂၃ရက်နေ့ မြန်မာစံတော်ချိန် ညနေ ၆နာရီ ၃မိနစ်၊ နယုန်လပြည့်နေ့တွင် ကမ္ဘာနှင့် အနီးဆုံး ဆုံမှတ်သ် အလင်းရောင်အား ၁၀၀ရာခိုင်နှုန်းအပြည့်အဝ ရရှိထားသော လပြည့် လဝန်းရောက်ရှိပြီး Super Moon ဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်ပါလိမ့်မည်။ Super Moon တစ်နှစ်တွင် တစ်ကြိမ်ဖြစ်ပေါ်တတ်ပြီး ဖြစ်ပေါ်သည့် နေရာဒေသ၊ ဖြစ်ပေါ်သော ဗိုင်း အကွာအဝေးခြားနားချက်များ မတူညီတတ်ပါ။ ယခုဖြစ်စဉ်သည် အနောက်လောင်ဂျီတွဒ် ၁၇၂ဒီဂရီ ၄၄မိနစ်နှင့် တောင်လတ္တီတွဒ် ၁၉ ဒီဂရီ ၄၄မိနစ် တွင်ကျွန်းအနီး တောင်ပတ်ဝန်းကျင်များအတွင်း ဖြစ်ပေါ်ပါမည်။ ဩစတြေးလျ၊ နယူးဇီလန် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံများ၌ ငလျင်ဖြစ်စဉ် တွေ့ကြုံနိုင်သည်။ ထူးကဲ ဒီရေတက်သည့် ဖြစ်စဉ်များ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ ယင်းနေ့ရက်၌ လပြည့် လဝန်းကြီးအား အခြားလပြည့်ရက်များနှင့် မတူဘဲ အရွယ်အစား ပိုမိုကြီးမားစွာ ငလျင်မြင်ရမည်။

www.burmeseclassic.com

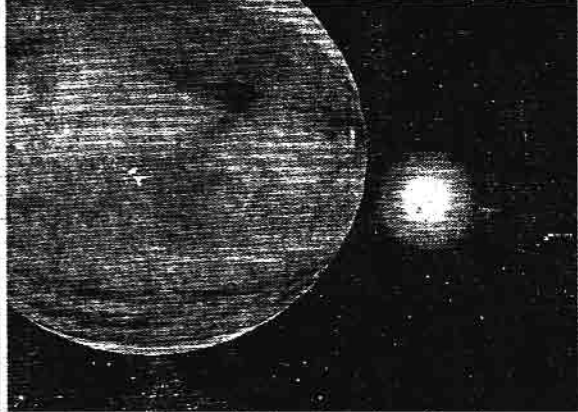
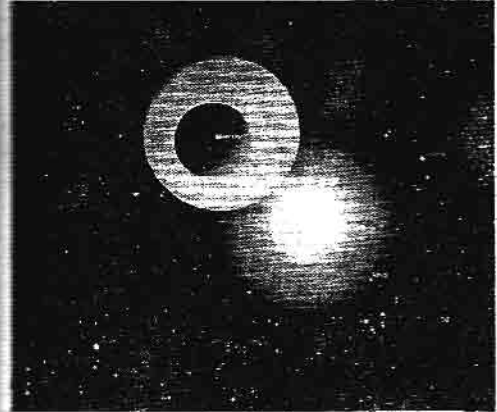

လပြည့် အထူးထုတ်

အချိန်၌ လနှင့် ကမ္ဘာအကွာအဝေး မိုင်မေါင်း (၂၂၁,၈၇၂) ဖြစ်သဖြင့် လ၏ အရွယ်အစားအား ပိုမိုကြီးမားစွာ မြင်တွေ့ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

၂၀၁၃၊ ဇွန်လ ၁၉ရက်၊ နံနက် ၃နာရီ ၃၀မိနစ်တွင် အလင်းအား ဖြေရာခိုင်းနှုန်းခန့်ရှိသော လမင်းကို စိတြနက္ခတ် (Star Spica) ကြယ်မှ ထွင်းဖောက်သော ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်မည်။ ဇွန်လ ၁၈ရက်၊ ညနေ နေဝင်ချိန်မှ စတင်၍ မွန်းတည့်နှင့် အလှောက် မိုးကောင်းကင်အသီးသီး၌ လေ့လာနိုင်ပြီး ဇွန်လ ၁၈ရက်နေ့ည သန်းခေါင်ယံမှ ဇွန် ၁၉ရက် နံနက် ၁နာရီ တွင်း အရှေ့ဘက် မိုးကောင်းကင်၌ လ၏အနီးနား၌ စိတြနက္ခတ်အား နီးကပ်စွာ တွေ့မြင်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပွားသောနေရာမှာ အနောက်လောင်ဂျီတွဒ် ၂၀ဒီဂရီ ၂၂မိနစ်နှင့် တောင်လတ္တီတွဒ် ၁၁ ဒီဂရီ ၁၄မိနစ်ရှိ တောင်အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်း၌ ဖြစ်သည်။

မြိတ်သူတရုတ်မကြီး၏ ကျန်းမာရေးအညံ့နှင့် ထိန်းနည်းပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။ ၂၀၁၃၊ ဇွန်လ ၁၉ရက်၊ ည ၁နာရီ ၄၅မိနစ်တွင် ကြာသပတေးဂြိုဟ် နေ၏ အနောက်ဘက် ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းထဲ ဆောက်ရှိ၍ ကမ္ဘာနှင့် တစ်တန်းတည်းကျရောက်သော ဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ပေါ်လာမည်။ မြင်တွေ့ လေ့လာခွင့် မရရှိနိုင်ပါ။ ကြာသပတေးဂြိုဟ်အတ္တမိသည် ဖြစ်စဉ်ဟု ခေါ်ဆိုပြီး မတ်ပဲစေ့နှုန်းများ ကျဆင်းတတ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် သောကြာဂြိုဟ်များ ပူးယှဉ်နေပုံ

ကြာသပတေးဂြိုဟ်နေ့၏ အနောက်ဘက် ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းထဲ ရောက်ရှိနေပုံ

ဇွန် ၂၃ Super Moon ဖြစ်စဉ်၌ အရွယ်အစားကြီးမားစွာ မြင်တွေ့ရမည့် လပြည့် လဝန်းကြီး

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၃ ဇွန်လ (၁၂)ရက် သက်တိုင်ရှင်တို့၏ နက္ခတ်ဇာန်ကြည့်စွာ

ARIES

မိသလင်

ငွေကြေးကံ၊ လုပ်ငန်းကံ ဆက်လက်ကောင်းမွန်သော်လည်း လုပ်ငန်းကိစ္စများတွင် မောင်နှမသား
လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကြောင့် ပြဿနာကြုံမည်။ ထိကံစမ်းသင့်သောကာလဖြစ်ပြီး မထင်မှတ်ဘဲ ငွေကြေး
အများအပြားရရှိသုံးစွဲရမည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စ၊ စီးပွားရေးကိစ္စများအတွက် စကားပြော အဆင်မပြေ
ဖြစ်ရတတ်သည်။ ခရီးသွားလာမှုများအတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက်တွေ့ကြုံတတ်သည်။ စိတ်ပင်ပန်းစွာ
များပြားပြီး ဆုံးဖြတ်သုံးသပ်ချက်များအတွက် လွဲချော်မှုများ ယှဉ်တွဲနေတတ်သည်။ လုပ်ငန်းတွင်
အောင်မြင်မှုများ ရရှိသော်လည်း ပြင်းထန်သော လုံ့လစိုက်ထုတ်မှုများဖြင့် ကြီးစားဆောင်ရွက်ရမည့်
အိမ်ခြံမြေကိစ္စများကြောင့် အကျိုးအမြတ်ရရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ငွေကြေးကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်
အထင်လွဲ အမြင်လွဲမှုများ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ ချစ်သူများ မိမိချစ်ရသူအတွက် စိတ်ပင်ပန်းမှုများဖြင့်
ပြင်းထန်ချိန်။

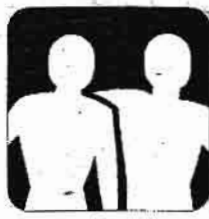
TAURUS

ပြီသလင်

ငွေကြေးအများအပြားရရှိမည့် အခွင့်အရေးများ တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်လာတတ်ပြီး ထိကံစမ်းသင့်သော
ကာလဖြစ်သည်။ ဘုန်းကံဩဇာအရှိန်အဝါတိုးတက်မြင့်မားပြီး ကြံစည်ကြိုးပမ်းသမျှ ထူးခြားစွာ အထိ
ရှိ အောင်မြင်မည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ အခက်အခဲများလျော့ပါး၍ ပြန်လည်တည်ဆောက်ပြုပြင် ကြံဆ
ခွင့်ရရှိမည့်ကာလဖြစ်သည်။ အဆင့်မြင့် လုပ်ငန်းကိစ္စများမှ ငွေကြေးရရှိမှုကံ ကောင်းမွန်မည်။ အထူး
အသောက်များယွင်းမှုကြောင့် ကျန်းမာရေးအညံ့ကြုံတတ်သည်။ အကောင်းဆုံး ကြံစည်ကြိုးပမ်းမှုများ
ရုတ်တရက် ပြည့်ဝ အောင်မြင်လာမည်။ ရွှေရတနာပစ္စည်းအသစ်အဆန်းများ ရရှိသုံးစွဲရမည်။ နိုင်ငံခြား
ခရီးစဉ်များ တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်တတ်ပြီး ဘာသာရေးနှင့် အလှူမင်္ဂလာကိစ္စများအတွက် ခရီးဝေးသွား
ရမည်။ ပညာသင်ကြားမှုများ အဆက်အသွယ်ကောင်းများ ရရှိနေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ မိသား
ပဋိပက္ခကြား ဗျာများနေချိန်။ ချစ်သူများ ခရီးဝေးများသွားလာပြီး ကံကောင်းသော အချိန်ကာလ

GEMINI

မေထုန်လင်

အေးမြသော လရိပ်အောက် အေးချမ်းစွာ ခရီးဆက်ခွင့်ရရှိမည်။ ခရီးသွားလာမှု များပြားမည်။ စိတ်
စပ်ဖက်၊ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းသစ်များ ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိချိန်။ လုပ်ငန်းကိစ္စများ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မှု
ပျော်ရွှင်မှုများ ပြည့်စုံမည်။ ငွေကုန်ကျမှု များပြားနေမည်။ အခြေအနေအမျိုးမျိုးကြား ရွေးချယ်ရန်
ခက်ခဲမည့် အခွင့်အရေးများ ပေါ်ပေါက်လာချိန်။ အိမ်ခြံမြေယက်ဝယ်ယူရန် ကြိုးပမ်းသူများ အဆင်ပြေ
မည်။ ဘုန်းကံနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာပိုင်း တိုးတက်ကြီးမြင့်လာမည်။ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် များစွာရရှိ
မိသားစုဝင်အဆင့်အတန်း မြင့်မားတိုးတက်သောကာလ။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းပိုင်း တိုးတက်မြင့်မားမှု
ကံတောတမြင်မားချိန်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ အေးချမ်းတည်ငြိမ်စွာဖြင့် ကံကောင်းကြီးပွားမှုများ
ဖန်တီးပုံဖော်နိုင်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ စီးပွားရေးပိုင်း အကျိုးရှိ အဆင်ပြေမှုကြောင့် အိမ်တွင်းရေးပိုင်
အေးချမ်းသာယာမည်။ ချစ်သူများ အစစအရာရာ အဆင်ပြေ အောင်မြင်သည့် နေ့ရက်များအား
ဖန်တီးရယူခွင့်ရရှိမည်။

CANCER

ကရကင်္ဂလင်

စိတ်ပင်ပန်းမှု များပြားပြီး အတိုက်အခံ၊ ပြဿနာများ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံ ဖြေရှင်းရချိန်။ မိမိဆောင်ရွက်
ကြိုးပမ်းမှုများတွင် ဆုံးဖြတ်ယူဆချက်များ လွဲချော်၍ ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများ ရင်ဆိုင်ရမည်။ ပြဿနာအတား
အဆီးများဖြင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့ရသော ကာလ။ အောက်လက်ဖြင့် ပဋိပက္ခ ပြဿနာများ တွေ့ကြုံတတ်သည်။
အဆင်မပြေမှု၊ အတားအဆီးများကြား စိတ်ဓာတ်ကို မြှင့်တင်ပါ။ ကျန်းမာရေးအညံ့ ကြုံတတ်ပြီး
ဦးခေါင်းနာကျင့်ကိုက်ခဲမှုဓမ္မနာ ခံစားရမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းတွင် အတိုက်အခံနှင့် ပြဿနာ
များပြားစွာ တွေ့ကြုံဖြေရှင်းရသော ကာလ။ ပညာသင်ကြားနေသူများ အတိုက်အခံကြားမှ မိမိရည်မှန်း
ချက် ပန်းတိုင်ဆီသို့ ရောက်ရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ လူမှုရေးအနှောင့်အယှက် ပြဿနာများ
တွေ့ကြုံ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမည်။ ချစ်သူဖြင့် မကြာခဏ ကတောက်ကဆ ပြဿနာအသေးအဖွဲ့များ
တွေ့ကြုံဖြစ်ပွားတတ်သည်။

အိမ်ပြည့် အထူးထုတ်

LEO

သိဟ်လင်

ငွေကြေးအကျိုးပေးကံ အထူးကောင်းမွန်၍ ထိကံစမ်းသင့်သော အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းတွင် ကြီးမားသော အကျိုးအမြတ်များ ဖန်တီးရယူနိုင်မည်။ လူမှုရေးပိုင်းဆိုင်ရာ အထောက်အပံ့ အကူအညီ ကောင်းများ ရရှိပြီး ကောင်းကျိုးတရားများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံလာမည်။ အဆင်ပြေ တိုးတက်အောင်မြင်မှု များ ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စများ၌ ရာထူးဘုန်းကံအရှိန်အဝါ မြင့်မားတိုးတက်မည့်ကာလ ဖြစ်သည်။ အကြီးအကဲ ဆရာသမားများထံမှ အထောက်အပံ့ အကူအညီကောင်းများ ရရှိလာမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ မထင်မှတ်ထားသည့် ကြွေးမြီအဟောင်းများ ပြန်လည်ရရှိတတ်သည်။ ပညာသင်ကြား နေသူများ ပညာရေးကဏ္ဍများ၌ အောင်မြင်တိုးတက်မှုများ ထူးခြားစွာ တွေ့ကြုံမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ မိမိတို့ ရည်မှန်းချက်များ ပြည့်စုံ အဆင်ပြေမည့်ကာလ။ ချစ်သူများ ပြန်လည်သင့်မြတ် အဆင်ပြေပြီး ရွှေ့ရောင်အနာဂတ်နေရက်များ ရယူပိုင်ဆိုင်နိုင်မည်။

VIRGO

ကန်လင်

ကံဇာတာ ဆက်လက်မြင့်မားတိုးတက်ပြီး အကောင်းဆုံး အခွင့်အရေးများ ဆက်လက် ဖန်တီးခွင့်ရရှိမည်။ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်ရရှိမှုကံ ကောင်းမွန်၍ ထိကံစမ်းပေးပါ။ လူမှုရေးနယ်ပယ်၌ ထင်ရှားကျော်ကြား၍ စန်းထသော ကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဘုန်းကံဩဇာအရှိန်အဝါမြင့်မားပြီး အမည်နှင့် ဂုဏ်သတင်းထင်ရှား ကျော်ကြားမည်။ အိမ်ခြံမြေယာဉ်ကိစ္စများအတွက် ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်များ ရရှိတတ်သောကာလဖြစ်သည်။ လုံ့လ ဝီရိယအကျိုး ခံစားခွင့်ရရှိလာမည်။ မှန်ကန်သော ဆုံးဖြတ်ယူဆ ချက်များဖြင့် လုပ်ငန်းပိုင်း တိုးတက်ကြီးပွားမှုများ ပုံဖော်တည်ဆောက်ခွင့်ရရှိမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ကံဇာတာမြင့်မား၍ အဆင်ပြေသွယ်ကောင်းများ ရရှိပြီး ကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်းမည်။ ပညာသင်ကြားသူများ ပညာရေးအခွင့်အရေးဆစ်များ ဖန်တီး တည်ဆောက်နိုင်ချိန်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ သံသယများကြား ပြဿနာကြုံတတ်သည်။ ချစ်သူများ အရာရာလှပ အဆင်ပြေမည့် ရောင်စုံနေရက်များကြား အနာဂတ် အိမ်မက်များ လှပလင်းလက်ချိန်။

LIBRA

တူလင်

လုပ်ငန်းကိစ္စများတွင် အတိုက်အခံယှဉ်တွဲ၍ ငွေကြေးရရှိမှုကံ အထူးကောင်းမွန်မည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ ဆောင်ရွက်ရန် အခွင့်အရေးကောင်းများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံ၍ အောင်မြင်သည့် လမ်းကြောင်းထက် ရောက်ရှိ ကြီးပွားမည်။ အဖက်ဖက်မှ တိုးတက်သော အခြေအသစ်များ ရယူဖန်တီးခွင့်ရရှိ၍ ဘဝကံ အကျိုးပေးချိန်ဖြစ်သည်။ လူမှုရေးပိုင်းဆိုင်ရာ အခက်အခဲများနှင့် အနှောင့်အယှက်ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက် ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမည်။ အကြီးအကဲ မိဘများအတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက် ပဋိပက္ခဖြစ်စဉ်များ ပေါ်ပေါက် တွေ့ကြုံလာနိုင်သည်။ ငွေကြေးပိုင်းဆိုင်ရာ ဆုံးရှုံးနှစ်နာမှုများ တွေ့ကြုံရချိန်။ ကံကောင်းသော အခွင့် အရေးများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံလာသော်လည်း အခက်အခဲများ ယှဉ်တွဲနေတတ်သည်။ ပညာသင်ကြား နေသူများ ငွေကုန်ကြေးကျ များပြားနေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်တွင်းရေးတိုက်ပွဲများ ဆင်နွှဲရချိန်။ ချစ်သူများ အရာရာတွင် စိတ်ကတောက်ကဆ ပြဿနာများ ယှဉ်တွဲနေမည်။

SCORPIO

ဗြိစ္ဆာလင်

လူမှုရေးကိစ္စများ၌ စိတ်အနှောင့်အယှက် တွေ့ကြုံတတ်သည်။ မိမိရည်မှန်းချက်များအတွက် ပေးဆပ် အနစ်နာခံရမှု များပြားနေမည်။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ဆောင်ရွက်မှုများ အထူးသတိပြုပါ။ အောင်မြင်မှုများ ရရှိသော်လည်း စိတ်ညစ်နွမ်းမှုများ လွှမ်းမိုးထားမည်။ ငွေကုန်ကျမှု များပြားတတ်သော ကာလဖြစ်ပြီး ငွေကြေးပျောက်ရှု ပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်သည်။ ပရိယာယ်သုံး၍ ရည်မှန်းချက်များ အကောင်အထည်ဖော် သင်ချိန်။ အပူ-အဖျားကျန်းမာရေး အညံ့တွေ့ကြုံမည်။ အောက်လက် ပြဿနာများကြား စိတ်ညစ်နွမ်းချိန်။ ကြီးစားသော်လည်း မျှော်မှန်းသလောက် အောင်မြင်မှုများ မရရှိနိုင်သည့် ကာလ။ လုပ်ငန်းရှင်များ မိမိလုပ်ငန်းပိုင်းတွင် မထင်မှတ်သည့် ဆုံးရှုံးနှစ်နာမှုများ တွေ့ကြုံရတတ်သည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ပညာရေးတွင် အတိုက်အခံများပြား ပြင်းထန်ချိန်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အသေးအဖွဲ့ပြဿနာမှ ကြီးမား သော အမုန်းပဋိပက္ခဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။ ချစ်သူနှင့် ကြမ်းတမ်းသော ခယောင်းလမ်းများ ဖြတ်ကျော်ရချိန်။

www.burmeseclassic.com

SAGITTA

RIUS

နေလက်

အကူအညီကောင်းများ ရရှိပြီး အနာဂတ် ရည်မှန်းချက်အချို့ ပြည့်ဝ အောင်မြင်ချိန်၊ လုပ်ငန်းတာဝန်များတွင် အမည်နှင့် ဂုဏ်သတင်း ထင်ရှားကျော်ကြားချိန်ကာလ၊ ငွေကြေးကံကောင်းမွန်သောကာလဖြစ်ပြီး ကြီးပမ်းကြံစည်ဆောင်ရွက်မှုများ လွယ်ကူစွာ ပြည့်ဝ အောင်မြင်မည်။ လုံထန်သတ္တိဗျတ္တိစွမ်းအင်များ ပေါက်ဖွားလာ၍ အောင်ပန်းကို ဆွတ်ယူခွင့်ရှိမည်။ ဆုဆုပူပူဖြင့် ယုံကြည်ချက်များ အကောင်အထည်ဖော် တည်ဆောက်ရချိန်၊ ကုမ္ပဏီအဖွဲ့အစည်းများကို အကြောင်းပြု၍ အကျိုးရှိ ကံကောင်းမည်။ စိတ်တူစပ်ဖက် ထိကံစမ်းပေးသင့်သော ကာလ၊ မှန်ကန်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်နိုင်ချိန်၊ လုပ်ငန်းရှင်များ ထူးခြားသည့်အခွင့်အရေးသစ်များ လက်ဝယ်သို့ ရောက်ရှိလာမည့် ပညာသင်ကြားမှုတွင် အပြိုင်အဆိုင်များပြားချိန်၊ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးသာယာ အဆင်ပြေသော ကာလ၊ ချစ်သူများ ပျော်ရွှင်ခြင်းအနာဂတ်နေရက်များအား ရယူပိုင်ဆိုင်နိုင်မည်။

CAPRI

CORN

မကာရလက်

အခက်အခဲများ ပေးဆပ်၍ စိတ်ပိုမိုများပြားချိန်၊ သောကပြဿနာပီးများ ဝန်ခံ၍ အမှုပြဿနာများ ဖြေရှင်းရတတ်သည်။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ဆောင်ရွက်မှုများ သတိပြုပါ။ အကြီးအကဲ ဆွေရိုးသားချစ်များကြောင့် ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။ ဦးခေါင်းနာကျင်ကိုက်ခဲမှု၊ သွေးတိုးမှုဝေဒနာများ ခံစားတတ်သည်။ မကောင်းသတင်းဖြင့် ကျော်ကြားတတ်သော ကာလ၊ ပြဿနာပင်ပက္ခများ ဝန်းရံခံရလွှဲများသော ဆုံးဖြတ်ယူဆချက်များ လွှမ်းမိုး၍ စိတ်ဆိုး ပေါက်ကွဲမှုများ သတိပြုပါ။ အရာရာတွင် အဆင်မပြေမှု များပြား၍ ကြီးစားမှုများ လွှဲချော်နေမည်။ ကြယ်ရောင်စုံ ပျောက်သော အမှောင်ခဲလမ်းမများထက် လမ်းပျောက်မှု ရှာပုံတော်ဖွင့်နေရမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ စိတ်တူစပ်ဖက် လုပ်ငန်းကိစ္စများမှ ပြဿနာပေါ်ပေါက်ဖြေရှင်းရတတ်သည်။ ပညာသင်ကြားသူများ လူမှုရေးအပေါ်အာမီများကြောင့် ပညာရေးအားနည်းတတ်ချိန်၊ အိမ်ထောင်ရှင်များ အဆင်မပြေမှု ပြဿနာများ ကြီးထွားရှင်သန်ချိန်၊ ချစ်သူ၏ သံသယများအောက် ဖြေရှင်းခွင့် မရရှိချိန်။

AQUARIUS

ကုမ်လက်

ထွန်းလင်းတောက်ပသော နေရက်များ ဖြတ်ကျော်ရချိန်၊ ဩဇာအရှိန်အဝါများ ကံထသော ကာလဖြစ်သည်။ စိတ်ကူးသစ်များဖြင့် အောင်မြင်မှုများ ဖန်တီးရယူပါ။ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်မည်။ ဆုံးဖြတ်ယူဆချက်များ မှန်ကန်သည့်အတွက် ငွေကြေးအများအပြား အကျိုးရှိမည့်အခွင့်အရေးများ ခေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံလာမည်။ မင်္ဂလာရှိသော ခရီးဝေးများ သွားလာရမည်။ ကြီးစားအားထုတ်သလောက် အကျိုးခံစားခွင့်များ ရရှိပြီး အောင်မြင်တိုးတက်မှုများ ဖန်တီးနိုင်သော ကာလ၊ ပြည့်စုံ ကံကောင်းမှုများ မိမိနှင့် မိသားစုလက်ဝယ် ရောက်ရှိလာမည်။ စိတ်ကူး ဆန္ဒသစ်များဆီသို့ ခရီးရွက်လွှင့်ခွင့် ရရှိချိန်၊ လုပ်ငန်းရှင်များ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်ရရှိမှုက အထူးကောင်းမွန်မည်။ ပညာသင်ကြားသူများ ပညာရေးရည်မှန်းချက်များ ထူးခြားစွာ ပြည့်ဝအောင်မြင်ချိန်။ အိမ်ထောင်ရေးကံကြီး အကောင်း-အဆိုး ခွန်တွဲနေသော ကာလ၊ ချစ်သူများ မကြာခဏ ပင်ပက္ခများ ဖြစ်ပေါ်ချိန်။

PISCES

မိန်လက်

ကံဇာတာ ကောင်းမွန်သောအခြေအနေတွင် ရပ်တည်နေပြီး လုပ်ငန်းကိစ္စများအတွက် ခရီးဝေးသွားလာရပြီး အကျိုးရှိမည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စများတွင် အထူးအခွင့်အရေးများရရှိပြီး အောင်မြင်သော လမ်းကြောင်းထက် ဆက်လက်ရပ်တည်နိုင်မည်။ မိမိနှင့် မိသားစုအတွင်း ကြီးပွားအောင်မြင် တတ်မည်။ အိမ်ခြံမြေယာဉ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးရှိမည်။ ငွေကြေးရှာဖွေရ လွယ်ကူနိုင်ခြားငွေကြေးရရှိမှုက ကောင်းမွန်မည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေနေသည့် ကာလဖြစ်သည့် နိုင်ငံရပ်ခြားဒေသများ လူမျိုးခြားများ ကောင်းကျိုးပြုမည်။ အဆက်အသွယ်သစ်များ ရရှိနိုင်သည့် ကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းတိုးချိန် အခွင့်အရေးများ တွေ့ကြုံချိန်ပညာသင်ကြားသူများ မိမိရည်မှန်းချက်များ ပြည့်ဝ အောင်မြင်ချိန်၊ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးသာယာ ပြည့်စုံ စံစားခွင့်ရရှိချိန်၊ စိတ်ဆိုးစိတ်ကောင်း များပြားသော ချစ်သူအတွက် မကြာခဏ အလွှားအနှစ်နာခံရမည်။

၂၀၁၃၊ ဇွန်လ မွန်းတည့် နက္ခတ်ဝင်ထွက်ချိန်များ

ကမ္ဘာကြီးပေါ်၌ လက်(၁၂)လက်ဖြင့် လူတန်းစား (၁၂)ပိုင်းခွဲခြားပြီး မိမိတို့မွေးဖွားချိန် ကောင်းကင်မွန်းတည့်အရ အလင်းအား ထွန်းတောက်သော နက္ခတ် (၁၂)လုံးဖြင့် မိမိတို့၏ အရေးကြီးကိစ္စများ စီရင်ဆောင်ရွက်လျှင် ထူးခြားစွာ အကျိုးဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု အကြောင်းမဲ့ ယုံကြည်ချက်ကြောင့် နက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့မှ လက်တွေ့ သုတေသနပြုလုပ်ပြီး အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်တစ်လုံးတည်းအား လူသားအားလုံးမှ အသုံးပြု ဆောင်ရွက် နေခြင်းသည် အခြားသော နက္ခတ်များကို လျစ်လျူရှုထားသည်နှင့် တူနေပါသည်။ အဘိဇိနက္ခတ်အပါအဝင် နက္ခတ် အသီးသီးတို့သည် ကောင်းကျိုးများ ဖန်တီးပေးနိုင်ပြီး မိမိတို့ မွေးဖွားချိန်အတိအကျဖြင့် စစ်ဆေးတွက်ချက်ပါက သူ့အသီးသီး အတွက် နက္ခတ်(၂၀)လုံးအား တန်ဖိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ယခုဖော်ပြချက်တွင် မွေးဖွားချိန် ၂နာရီကို လက်တစ်လက်အဖြစ် သတ်မှတ်၍ လက်(၁၂)လက်အတွက် နက္ခတ်(၁၂)လုံး ဖြင့် တွက်ကိန်းဆင်ထားပါသည်။ နက္ခတ်(၁၂)လုံးသည် လက်တစ်ခုချင်းအလိုက် စွမ်းအားအမြင့်မားဆုံး မွန်းတည့်နက္ခတ်များ သာဖြစ်ပီး သိပ္ပံနည်းကျ(Modern Astrology)နက္ခတ်ပညာရပ်စနစ်တွင် ဖော်ပြထားသော နက္ခတ္တသိပ္ပံပညာရှင်များ၏ စံနှုန်းပြထားသည် အလင်းအားကို စံပြထားပါသည်။ နက္ခတ်တစ်လုံးပိုင်ဆိုင်မှုကို ၁၃ ဒီဂရီ ၂၀မိနစ် သတ်မှတ်ထားသော် လည်း ခြွင်းချက်အနေဖြင့် အဆိုပါ နက္ခတ်၏ ရှေ့နောက် ၄ဒီဂရီအတွင်း ကျရောက်မည့်အချိန်များကို မွန်းတည့်နက္ခတ်၏ ဝင်ချိန်ထွက်ချိန်များအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါသည်။

မိမိတို့မွေးဖွားချိန်လက် အလွယ်တကူရှာဖွေနိုင်ရန်အတွက် လက်ရှာဖွေ နည်းဇယားအား ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပြီး လအလိုက်အလိုက် ပျမ်းမျှ နေထွက်ချိန်များအပေါ် မူတည်၍ နှစ်နာရီလျှင် လက်တစ်လက်နှုန်းဖြင့် လက်(၁၂)လက်အတွက် အလွယ်တကူ ကောက်ယူနိုင်ပါသည်။ ဥပမာ - ဧပြီ ၁၃ မှ မေ ၁၃အတွင်း နံနက် (၅:၄၅) မှ (၇:၄၅)နာရီအတွင်း မွေးဖွားသူတစ်ဦးသည် မိဿလက်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ပြီး ယင်းနေ့နံနက် (၉:၄၅)မှ (၁၁:၄၅)နာရီအတွင်း မွေးဖွားပါက မေထုန်လက်ပိုင်ရှင်ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်။ လက်သတ်မှတ်ရာတွင် (၁၂)ရာသီစက်ဝန်းအတွင်း မိဿမုမိန်အထိ အစဉ် အတိုင်းသတ်မှတ်ထားပါသည်။

မိမိတို့၏ မွေးဖွားချိန်လက်များအား လက်ကောက်ယူမှုဇယားတွင် ဦးစွာရှာဖွေ၍ မွန်းတည့်နက္ခတ်တို့၏ နေ့စဉ် မွန်းတည့် မတ်ချိန်များတွင် လောကီ၊ လောကုတ္တရာအရေးကိစ္စများ ကြံစည်ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးများ ရရှိလာပါလိမ့် မည်။ လစဉ် မွန်းတည့်နက္ခတ်များအပေါ် စန်း(တနင်္လာ)ဖြတ်သန်းသည့်နေ့များအား မျဉ်းသားပေးထားပြီး အဆိုပါ နေ့ရက်တို့သည် လတစ်လအတွင်း အနည်းဆုံး တစ်ရက်မှ အများဆုံး နှစ်ရက်ထိ ကြုံတွေ့နိုင်ပါသည်။ လက်အသီးသီးအတွက် မွန်းတည့်နက္ခတ်များ မွန်းတည့်ချိန်နှင့် စန်း(တနင်္လာ)မွန်းတည့်ချိန်များ ထပ်တူဖြစ်သည့်ရက်များသည် လတစ်လအတွက် အကောင်းဆုံး နေ့ရက်အချိန်အခါများဖြစ်ကြသည်။ အဆိုပါ နေ့ရက်အချိန်အခါများ၌ ထိက်စမ်းခြင်း၊ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ခြင်း၊ အရေးကြီးကိစ္စ စီမံဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အိမ်ခြံမြေယာဉ်ကား ဝယ်ယူရန် စာချုပ်များ ချုပ်ဆိုခြင်းတို့အား ဉာဏ်ရှိ သလို အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဦးလေယျာကို (အမှဆောင်အရာရှိချုပ်)
မြန်မာနိုင်ငံ နက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့ ၀၉၅၃ ၉၃၃၄၄

www.burmeseclassic.com

မပြိုင်ရက်မှ မော့ရက်အတွင်း			မော့ရက်မှ နှစ်နိဂုံးအတွင်း			နှစ်နိဂုံးမှ နှစ်အစပြန်ရက်အတွင်း			နှစ်အစပြန်ရက်မှ နှစ်အစပြန်ရက်အတွင်း		
မွေးချိန်	လက်		မွေးချိန်	လက်		မွေးချိန်	လက်		မွေးချိန်	လက်	
၅:၄၅မှ ၇:၄၅	မိဿ		၅:၂၅မှ ၇:၂၅	ခြံဿ		၅:၂၀မှ ၇:၂၀	မေထန်		၅:၂၀မှ ၇:၂၀	ကရကင်	
၇:၄၅မှ ၉:၄၅	ခြံဿ		၇:၂၅မှ ၉:၂၅	မေထန်		၇:၂၀မှ ၉:၂၀	ကရကင်		၇:၂၀မှ ၉:၂၀	သိဟ်	
၉:၄၅မှ ၁၁:၄၅	မေထန်		၉:၂၅မှ ၁၁:၂၅	ကရကင်		၉:၂၀မှ ၁၁:၂၀	သိဟ်		၉:၂၀မှ ၁၁:၂၀	ကန်	
၁၁:၄၅မှ ၁၃:၄၅	ကရကင်		၁၁:၂၅မှ ၁၃:၂၅	သိဟ်		၁၁:၂၀မှ ၁၃:၂၀	ကန်		၁၁:၂၀မှ ၁၃:၂၀	တု	
၁၃:၄၅မှ ၁၅:၄၅	သိဟ်		၁၃:၂၅မှ ၁၅:၂၅	ကန်		၁၃:၂၀မှ ၁၅:၂၀	တု		၁၃:၂၀မှ ၁၅:၂၀	မြို့စွာ	
၁၅:၄၅မှ ၁၇:၄၅	ကန်		၁၅:၂၅မှ ၁၇:၂၅	တု		၁၅:၂၀မှ ၁၇:၂၀	မြို့စွာ		၁၅:၂၀မှ ၁၇:၂၀	မနု	
၁၇:၄၅မှ ၁၉:၄၅	တု		၁၇:၂၅မှ ၁၉:၂၅	မြို့စွာ		၁၇:၂၀မှ ၁၉:၂၀	မနု		၁၇:၂၀မှ ၁၉:၂၀	မကာရ	
၁၉:၄၅မှ ၂၁:၄၅	မြို့စွာ		၁၉:၂၅မှ ၂၁:၂၅	မနု		၁၉:၂၀မှ ၂၁:၂၀	မကာရ		၁၉:၂၀မှ ၂၁:၂၀	ကျမ်	
၂၁:၄၅မှ ၂၃:၄၅	မနု		၂၁:၂၅မှ ၂၃:၂၅	မကာရ		၂၁:၂၀မှ ၂၃:၂၀	ကျမ်		၂၁:၂၀မှ ၂၃:၂၀	မိန်	
၂၃:၄၅မှ ၁:၄၅	မကာရ		၂၃:၂၅မှ ၁:၂၅	ကျမ်		၂၃:၂၀မှ ၁:၂၀	မိန်		၂၃:၂၀မှ ၁:၂၀	မိဿ	
၁:၄၅မှ ၃:၄၅	ကျမ်		၁:၂၅မှ ၃:၂၅	မိန်		၁:၂၀မှ ၃:၂၀	မိဿ		၁:၂၀မှ ၃:၂၀	ခြံဿ	
၃:၄၅မှ ၅:၄၅	မိန်		၃:၂၅မှ ၅:၂၅	မိဿ		၃:၂၀မှ ၅:၂၀	ခြံဿ		၃:၂၀မှ ၅:၂၀	မေထန်	

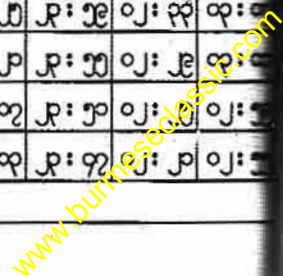
ဩဂုတ်လမှ စက်တင်ဘာလအတွင်း			စက်တင်ဘာလမှ အောက်တိုဘာလအတွင်း			အောက်တိုဘာလမှ နိုဝင်ဘာလအတွင်း			နိုဝင်ဘာလမှ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း		
မွေးချိန်	လက်		မွေးချိန်	လက်		မွေးချိန်	လက်		မွေးချိန်	လက်	
၅:၄၀မှ ၇:၄၀	သိဟ်		၅:၂၀မှ ၇:၂၀	ကန်		၅:၂၅မှ ၇:၂၅	တု		၅:၂၀မှ ၇:၂၀	မြို့စွာ	
၇:၄၀မှ ၉:၄၀	ကန်		၇:၂၀မှ ၉:၂၀	တု		၇:၂၅မှ ၉:၂၅	မြို့စွာ		၅:၂၀မှ ၇:၂၀	မနု	
၉:၄၀မှ ၁၁:၄၀	တု		၉:၂၀မှ ၁၁:၂၀	မြို့စွာ		၉:၂၅မှ ၁၁:၂၅	မနု		၁၁:၂၀မှ ၁၃:၂၀	မကာရ	
၁၁:၄၀မှ ၁၃:၄၀	မြို့စွာ		၁၁:၂၀မှ ၁၃:၂၀	မနု		၁၁:၂၅မှ ၁၃:၂၅	မကာရ		၁၃:၂၀မှ ၁၅:၂၀	ကျမ်	
၁၃:၄၀မှ ၁၅:၄၀	မနု		၁၃:၂၀မှ ၁၅:၂၀	မကာရ		၁၃:၂၅မှ ၁၅:၂၅	ကျမ်		၁၅:၂၀မှ ၁၇:၂၀	မိန်	
၁၅:၄၀မှ ၁၇:၄၀	မကာရ		၁၅:၂၀မှ ၁၇:၂၀	ကျမ်		၁၅:၂၅မှ ၁၇:၂၅	မိန်		၁၇:၂၀မှ ၁၉:၂၀	မိဿ	
၁၇:၄၀မှ ၁၉:၄၀	ကျမ်		၁၇:၂၀မှ ၁၉:၂၀	မိန်		၁၇:၂၅မှ ၁၉:၂၅	မိဿ		၁၉:၂၀မှ ၂၁:၂၀	မြို့စွာ	
၁၉:၄၀မှ ၂၁:၄၀	မိန်		၁၉:၂၀မှ ၂၁:၂၀	မိဿ		၁၉:၂၅မှ ၂၁:၂၅	မြို့စွာ		၂၁:၂၀မှ ၂၃:၂၀	မေထန်	
၂၁:၄၀မှ ၂၃:၄၀	မိဿ		၂၁:၂၀မှ ၂၃:၂၀	ခြံဿ		၂၁:၂၅မှ ၂၃:၂၅	မေထန်		၂၃:၂၀မှ ၂၅:၂၀	ကရကင်	
၂၃:၄၀မှ ၁:၄၀	ခြံဿ		၂၃:၂၀မှ ၁:၂၀	မေထန်		၂၃:၂၅မှ ၁:၂၅	ကရကင်		၂၅:၂၀မှ ၁:၂၀	သိဟ်	
၁:၄၀မှ ၃:၄၀	မေထန်		၁:၂၀မှ ၃:၂၀	ကရကင်		၁:၂၅မှ ၃:၂၅	သိဟ်		၁:၂၀မှ ၃:၂၀	ကန်	
၃:၄၀မှ ၅:၄၀	ကရကင်		၃:၂၀မှ ၅:၂၀	သိဟ်		၃:၂၅မှ ၅:၂၅	ကန်		၃:၂၀မှ ၅:၂၀	တု	

ဒီဇင်ဘာလမှ ဇန်နဝါရီလအတွင်း			ဇန်နဝါရီလမှ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း			ဖေဖော်ဝါရီလမှ မတ်လအတွင်း			မတ်လမှ ဧပြီလအတွင်း		
မွေးချိန်	လက်		မွေးချိန်	လက်		မွေးချိန်	လက်		မွေးချိန်	လက်	
၅:၃၀မှ ၇:၃၀	မနု		၅:၃၀မှ ၇:၃၀	မကာရ		၅:၃၀မှ ၇:၃၀	ကျမ်		၅:၃၀မှ ၇:၃၀	မိန်	
၇:၃၀မှ ၉:၃၀	မကာရ		၇:၃၀မှ ၉:၃၀	ကျမ်		၇:၃၀မှ ၉:၃၀	မိန်		၇:၃၀မှ ၉:၃၀	မိဿ	
၉:၃၀မှ ၁၁:၃၀	ကျမ်		၉:၃၀မှ ၁၁:၃၀	မိန်		၉:၃၀မှ ၁၁:၃၀	မိဿ		၉:၃၀မှ ၁၁:၃၀	ခြံဿ	
၁၁:၃၀မှ ၁၃:၃၀	မိန်		၁၁:၃၀မှ ၁၃:၃၀	မိဿ		၁၁:၃၀မှ ၁၃:၃၀	ခြံဿ		၁၁:၃၀မှ ၁၃:၃၀	မေထန်	
၁၃:၃၀မှ ၁၅:၃၀	မိဿ		၁၃:၃၀မှ ၁၅:၃၀	ခြံဿ		၁၃:၃၀မှ ၁၅:၃၀	မေထန်		၁၃:၃၀မှ ၁၅:၃၀	ကရကင်	
၁၅:၃၀မှ ၁၇:၃၀	ခြံဿ		၁၅:၃၀မှ ၁၇:၃၀	မေထန်		၁၅:၃၀မှ ၁၇:၃၀	ကရကင်		၁၅:၃၀မှ ၁၇:၃၀	သိဟ်	
၁၇:၃၀မှ ၁၉:၃၀	မေထန်		၁၇:၃၀မှ ၁၉:၃၀	ကရကင်		၁၇:၃၀မှ ၁၉:၃၀	သိဟ်		၁၇:၃၀မှ ၁၉:၃၀	ကန်	
၁၉:၃၀မှ ၂၁:၃၀	ကရကင်		၁၉:၃၀မှ ၂၁:၃၀	သိဟ်		၁၉:၃၀မှ ၂၁:၃၀	ကန်		၁၉:၃၀မှ ၂၁:၃၀	တု	
၂၁:၃၀မှ ၂၃:၃၀	သိဟ်		၂၃:၃၀မှ ၂၅:၃၀	ကန်		၂၃:၃၀မှ ၂၅:၃၀	တု		၂၃:၃၀မှ ၂၅:၃၀	မြို့စွာ	
၂၃:၃၀မှ ၁:၃၀	ကန်		၂၅:၃၀မှ ၁:၃၀	တု		၂၅:၃၀မှ ၁:၃၀	မြို့စွာ		၂၅:၃၀မှ ၁:၃၀	မနု	
၁:၃၀မှ ၃:၃၀	တု		၁:၃၀မှ ၃:၃၀	မြို့စွာ		၁:၃၀မှ ၃:၃၀	မနု		၁:၃၀မှ ၃:၃၀	မကာရ	
၃:၃၀မှ ၅:၃၀	မြို့စွာ		၃:၃၀မှ ၅:၃၀	မနု		၃:၃၀မှ ၅:၃၀	မကာရ		၃:၃၀မှ ၅:၃၀	ကျမ်	

ရက်	တနင်္ဂနွေ		နဂါး		အင်္ဂါ		ဗုဒ္ဓဟူး		သောကြာ		စနေ	
	ဝင်ရိုး	ထွက်ရိုး	ဝင်ရိုး	ထွက်ရိုး	ဝင်ရိုး	ထွက်ရိုး	ဝင်ရိုး	ထွက်ရိုး	ဝင်ရိုး	ထွက်ရိုး	ဝင်ရိုး	ထွက်ရိုး
၁	အ: ၁၀	အ: ၄၂	ဇ: ၁၉	ဇ: ၅၁	ပ: ၃၈	ပ: ၈	ပ: ၄၁	ပ: ၁၀	စ: ၁၅	စ: ၄၉	မ: ၁၉	မ: ၅၅
၂	အ: ၁၆	အ: ၃၈	ဇ: ၁၅	ဇ: ၄၆	ပ: ၃၄	ပ: ၈	ပ: ၃၇	ပ: ၁၇	စ: ၁၁	စ: ၄၅	မ: ၁၅	မ: ၅၁
၃	အ: ၁၂	အ: ၃၄	ဇ: ၁၁	ဇ: ၄၂	ပ: ၃၀	ပ: ၈	ပ: ၃၃	ပ: ၁၃	စ: ၇	စ: ၄၁	မ: ၁၁	မ: ၄၇
၄	အ: ၅	အ: ၃၀	ဇ: ၇	ဇ: ၃၈	ပ: ၂၆	ပ: ၅	ပ: ၂၉	ပ: ၉	စ: ၃	စ: ၃၇	မ: ၇	မ: ၄၃
၅	အ: ၅၅	အ: ၂၇	ဇ: ၈	ဇ: ၃၄	ပ: ၂၂	ပ: ၅	ပ: ၂၅	ပ: ၅	စ: ၈	စ: ၃၃	မ: ၃	မ: ၃၉
၆	အ: ၅၁	အ: ၂၃	ဇ: ၄	ဇ: ၃၀	ပ: ၁၈	ပ: ၅	ပ: ၂၁	ပ: ၅	စ: ၄	စ: ၃၈	မ: ၃	မ: ၃၄
၇	အ: ၄၇	အ: ၁၉	ဇ: ၀	ဇ: ၂၆	ပ: ၁၄	ပ: ၅	ပ: ၁၇	ပ: ၅	စ: ၀	စ: ၂၄	မ: ၀	မ: ၃၀
၈	အ: ၄၃	အ: ၁၅	ဇ: ၆	ဇ: ၂၂	ပ: ၁၀	ပ: ၅	ပ: ၁၃	ပ: ၅	စ: ၆	စ: ၂၈	မ: ၆	မ: ၃၄
၉	အ: ၃၉	အ: ၁၁	ဇ: ၂	ဇ: ၁၈	ပ: ၆	ပ: ၅	ပ: ၁၀	ပ: ၅	စ: ၂	စ: ၂၄	မ: ၂	မ: ၃၀
၁၀	အ: ၃၅	အ: ၇	ဇ: ၈	ဇ: ၁၄	ပ: ၂	ပ: ၅	ပ: ၆	ပ: ၅	စ: ၈	စ: ၂၈	မ: ၈	မ: ၃၄
၁၁	အ: ၃၁	အ: ၃	ဇ: ၄	ဇ: ၁၀	ပ: ၃၅	ပ: ၅	ပ: ၁၂	ပ: ၅	စ: ၄	စ: ၂၄	မ: ၄	မ: ၃၀
၁၂	အ: ၂၇	အ: ၃၅	ဇ: ၀	ဇ: ၁၆	ပ: ၃၁	ပ: ၅	ပ: ၅	ပ: ၅	စ: ၀	စ: ၂၈	မ: ၀	မ: ၃၄
၁၃	အ: ၂၃	အ: ၃၁	ဇ: ၆	ဇ: ၁၂	ပ: ၂၇	ပ: ၅	ပ: ၅	ပ: ၅	စ: ၆	စ: ၂၄	မ: ၆	မ: ၃၀
၁၄	အ: ၁၉	အ: ၂၇	ဇ: ၂	ဇ: ၈	ပ: ၂၃	ပ: ၅	ပ: ၅	ပ: ၅	စ: ၂	စ: ၂၈	မ: ၂	မ: ၃၄
၁၅	အ: ၁၅	အ: ၂၃	ဇ: ၈	ဇ: ၄	ပ: ၁၉	ပ: ၅	ပ: ၅	ပ: ၅	စ: ၈	စ: ၂၄	မ: ၈	မ: ၃၄
၁၆	အ: ၁၁	အ: ၁၉	ဇ: ၄	ဇ: ၁၀	ပ: ၁၅	ပ: ၅	ပ: ၅	ပ: ၅	စ: ၄	စ: ၂၈	မ: ၄	မ: ၃၄
၁၇	အ: ၇	အ: ၁၅	ဇ: ၀	ဇ: ၆	ပ: ၁၁	ပ: ၅	ပ: ၅	ပ: ၅	စ: ၀	စ: ၂၄	မ: ၀	မ: ၃၄
၁၈	အ: ၃	အ: ၁၁	ဇ: ၆	ဇ: ၁၂	ပ: ၇	ပ: ၅	ပ: ၅	ပ: ၅	စ: ၆	စ: ၂၈	မ: ၆	မ: ၃၄
၁၉	အ: ၀	အ: ၇	ဇ: ၂	ဇ: ၈	ပ: ၃	ပ: ၅	ပ: ၅	ပ: ၅	စ: ၂	စ: ၂၈	မ: ၂	မ: ၃၄
၂၀	အ: ၁၆	အ: ၃၈	ဇ: ၁၅	ဇ: ၄၆	ပ: ၃၄	ပ: ၈	ပ: ၃၇	ပ: ၁၇	စ: ၁၁	စ: ၄၅	မ: ၁၅	မ: ၅၁
၂၁	အ: ၁၂	အ: ၃၄	ဇ: ၁၁	ဇ: ၄၂	ပ: ၃၀	ပ: ၈	ပ: ၃၃	ပ: ၁၃	စ: ၇	စ: ၄၁	မ: ၁၁	မ: ၄၇
၂၂	အ: ၈	အ: ၃၀	ဇ: ၇	ဇ: ၃၈	ပ: ၂၆	ပ: ၅	ပ: ၂၉	ပ: ၉	စ: ၃	စ: ၃၇	မ: ၃	မ: ၄၃
၂၃	အ: ၄	အ: ၂၆	ဇ: ၃	ဇ: ၃၄	ပ: ၂၂	ပ: ၅	ပ: ၂၅	ပ: ၅	စ: ၈	စ: ၃၃	မ: ၈	မ: ၃၉
၂၄	အ: ၀	အ: ၂၂	ဇ: ၈	ဇ: ၃၀	ပ: ၁၈	ပ: ၅	ပ: ၂၁	ပ: ၅	စ: ၄	စ: ၃၈	မ: ၄	မ: ၃၄
၂၅	အ: ၁၆	အ: ၃၈	ဇ: ၁၅	ဇ: ၄၆	ပ: ၃၄	ပ: ၈	ပ: ၃၇	ပ: ၁၇	စ: ၁၁	စ: ၄၅	မ: ၁၅	မ: ၅၁
၂၆	အ: ၁၂	အ: ၃၄	ဇ: ၁၁	ဇ: ၄၂	ပ: ၃၀	ပ: ၈	ပ: ၃၃	ပ: ၁၃	စ: ၇	စ: ၄၁	မ: ၁၁	မ: ၄၇
၂၇	အ: ၈	အ: ၃၀	ဇ: ၇	ဇ: ၃၈	ပ: ၂၆	ပ: ၅	ပ: ၂၉	ပ: ၉	စ: ၃	စ: ၃၇	မ: ၃	မ: ၄၃
၂၈	အ: ၄	အ: ၂၆	ဇ: ၃	ဇ: ၃၄	ပ: ၂၂	ပ: ၅	ပ: ၂၅	ပ: ၅	စ: ၈	စ: ၃၃	မ: ၈	မ: ၃၉
၂၉	အ: ၀	အ: ၂၂	ဇ: ၈	ဇ: ၃၀	ပ: ၁၈	ပ: ၅	ပ: ၂၁	ပ: ၅	စ: ၄	စ: ၃၈	မ: ၄	မ: ၃၄
၃၀	အ: ၁၆	အ: ၃၈	ဇ: ၁၅	ဇ: ၄၆	ပ: ၃၄	ပ: ၈	ပ: ၃၇	ပ: ၁၇	စ: ၁၁	စ: ၄၅	မ: ၁၅	မ: ၅၁
၃၁	အ: ၁၂	အ: ၃၄	ဇ: ၁၁	ဇ: ၄၂	ပ: ၃၀	ပ: ၈	ပ: ၃၃	ပ: ၁၃	စ: ၇	စ: ၄၁	မ: ၁၁	မ: ၄၇
၃၂	အ: ၈	အ: ၃၀	ဇ: ၇	ဇ: ၃၈	ပ: ၂၆	ပ: ၅	ပ: ၂၉	ပ: ၉	စ: ၃	စ: ၃၇	မ: ၃	မ: ၄၃
၃၃	အ: ၄	အ: ၂၆	ဇ: ၃	ဇ: ၃၄	ပ: ၂၂	ပ: ၅	ပ: ၂၅	ပ: ၅	စ: ၈	စ: ၃၃	မ: ၈	မ: ၃၉
၃၄	အ: ၀	အ: ၂၂	ဇ: ၈	ဇ: ၃၀	ပ: ၁၈	ပ: ၅	ပ: ၂၁	ပ: ၅	စ: ၄	စ: ၃၈	မ: ၄	မ: ၃၄
၃၅	အ: ၁၆	အ: ၃၈	ဇ: ၁၅	ဇ: ၄၆	ပ: ၃၄	ပ: ၈	ပ: ၃၇	ပ: ၁၇	စ: ၁၁	စ: ၄၅	မ: ၁၅	မ: ၅၁
၃၆	အ: ၁၂	အ: ၃၄	ဇ: ၁၁	ဇ: ၄၂	ပ: ၃၀	ပ: ၈	ပ: ၃၃	ပ: ၁၃	စ: ၇	စ: ၄၁	မ: ၁၁	မ: ၄၇
၃၇	အ: ၈	အ: ၃၀	ဇ: ၇	ဇ: ၃၈	ပ: ၂၆	ပ: ၅	ပ: ၂၉	ပ: ၉	စ: ၃	စ: ၃၇	မ: ၃	မ: ၄၃
၃၈	အ: ၄	အ: ၂၆	ဇ: ၃	ဇ: ၃၄	ပ: ၂၂	ပ: ၅	ပ: ၂၅	ပ: ၅	စ: ၈	စ: ၃၃	မ: ၈	မ: ၃၉
၃၉	အ: ၀	အ: ၂၂	ဇ: ၈	ဇ: ၃၀	ပ: ၁၈	ပ: ၅	ပ: ၂၁	ပ: ၅	စ: ၄	စ: ၃၈	မ: ၄	မ: ၃၄
၄၀	အ: ၁၆	အ: ၃၈	ဇ: ၁၅	ဇ: ၄၆	ပ: ၃၄	ပ: ၈	ပ: ၃၇	ပ: ၁၇	စ: ၁၁	စ: ၄၅	မ: ၁၅	မ: ၅၁

မီးဖိုချောင်ထဲက

န နွ င် ။

မကွေးလှမြင့်

အစာလည်း ဆေး၊ ဆေးလည်း အစာဆိုသလို မြန်မာ ငြုပ်သူများ၏ မီးဖိုချောင်ထဲမှ ဟင်းချက်စရာဖြစ်သလို၊ ဆေးဖက်လည်း ဝင်သည့် နနွင်းကို မိမိတို့ရိုးရာဆေးဝါး အဖြစ် အသုံးပြုလာသည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ် ၏။ ဝိသိယနိဂုံး အာယုဗေဒဆေးကျမ်းများတွင် နနွင်း၏ ဆေးဖက်ဝင်ပုံများ ပါရှိသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ရာထောင်ချီလျက် ထင် ရှိပြီဖြစ်ပါသည်။

နနွင်းသည် Zingiberaceae မျိုးရင်းတွင် ပါဝင်ပြီး ဇက္ခပေဒအမည်မှာ Curcuma Lonuga Linn ဖြစ်သည်။ အာရှ တိုက်၏ တလေးတစားနှင့် အသုံးပြုသည့် နနွင်းကို အနောက် နိုင်ငံများက မကြာသေးမီကာလအထိ တန်ဖိုးထားရမှန်းမသိ သေးပေ။ အာရှရိုးရာ ဆေးပညာတွင် ထက်မြက်သော ဆေး ဝါး ထိရောက်သော ဆေးနည်းများ ရှိသော်လည်း အခြေခံ ဆေးပညာအယူအဆကွဲပြားမှု၊ သိပ္ပံနည်းကျ အနစ်တ် ဓာတ် ခွဲလေ့လာထားခြင်း မရှိကြပေ။ အာရှတိုက်သားများ၏ မီးဖိုချောင်တွင် ဟင်းချက်စရာပစ္စည်း

အဖြစ် နေရာယူခဲ့သော နနွင်း(ဆနွင်း)ကို အနောက်တိုင်း သားများက အထင်ကြီးခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ သို့သော် ထိုအယူအဆ သည် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၄ခုနှစ် ခန့်က စပြီး ပြောင်းလဲလာ ကြောင်းသိရ၏။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ နာမည်ကျော် “ရေး” တက္ကသိုလ်က ဆေးသုတေသီများသည် ကလေးများတွင် အဆုတ်နှင့် အစာလမ်းကြောင်း၌ အချွဲများ ပိတ်ဆို့နေသော မွေးရာပါ ပြဿနာကို နနွင်းစားသုံးခြင်းအားဖြင့် သက်သာ ပျောက်ကင်းကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့၏။ မျိုးရိုးဗီဇပျက်ယွင်းစေပြီး အဆုတ်နှင့် အစာလမ်းကြောင်းတွင် အချွဲများ ပိတ်ဆို့သော ရောဂါရှိအောင် လုပ်ထားသည့် ဓာတ်ခွဲခန်းသုံး ကြွက်ငယ် များကို အစားအစာထဲ နနွင်းထည့်ကျွေးသောအခါ ရောဂါ လက္ခဏာများ သက်သာပျောက်ကင်း၍ အသက်မသေဘဲ တွေ့ရ၏။ အဆုတ်နှင့် အစာလမ်းကြောင်းတွင် အချွဲများ ပိတ်ဆို့သောရောဂါသည် မျိုးရိုးဗီဇ ချွတ်ယွင်းသော ရောဂါ ဖြစ်ပြီး အနောက်တိုင်း နိုင်ငံများမှာ အတွေ့ရများသော

www.burmeseclassic.com

ရောဂါဖြစ်၏။ ရောဂါခံစားနေရသော ကလေးငယ်၏ အဆုတ် နှင့် အစာလမ်းကြောင်းတွင် အချွေများ ခံပြီး ပိတ်ဆို့နေသဖြင့် ကလေးငယ်များသည် များသောအားဖြင့် ကြီးကောင်ဝင်စ အရွယ်တွင် သေဆုံးလေ့ရှိကြသည်။

၂၀၀၆ ခုနှစ်အတွင်းက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တက္ကဆက် တက္ကသိုလ်နယ်မြေမှ ဆေးသုတေသီများက နှုတ်ခမ်းသည် အူမကြီးကင်ဆာဖြစ်သည်လို့တွင် ကင်ဆာ ကလာပ်စည်းများ ကြီးထွားမှုကို ဟန့်တားထားနိုင်ကြောင်း ဆို၏။ ထို့ကြောင့် နှုတ်ခမ်း၏ ဆေးဖက်ဝင်မှု အာနိသင်ကို အနောက်တိုင်း ဆေးပညာရှင်များ မျက်နှာပင်ကာ ကြည့်လာ ကြ၏။ နှုတ်ခမ်းသည် အူမကြီးကင်ဆာဖြစ်ပွားစေသော အကြောင်းအရင်းတစ်ခုကိုလည်း ကာကွယ်နိုင်သည်ဟု ဆို သည်။ မျိုးရိုးဗီဇလိုက်၍ဖြစ်သော အူမကြီးအတွင်း အသားပို များ ဖြစ်ပေါ်လာသောရောဂါသည် အူမကြီးကင်ဆာကို ဖြစ်စေသော အကြောင်းအရင်းတစ်ခုဖြစ်၏။ ထိုအသားပိုများ သည် မူလက အန္တရာယ်မရှိသော်လည်း အချိန်ကြာမြင့်လာ သောအခါ ကင်ဆာအဖြစ် ကူးပြောင်းရန် "ကင်ဆာမဖြစ်မီ လက်တစ်ကမ်းအခြေအနေ" ဟု သတ်မှတ်ထားလေ့ရှိသည်။

ယခု စမ်းသပ်တွေ့ရှိချက်အရ နှုတ်ခမ်းတိုက်ကျွေးသော အခါ အသားပိုအလုံးများ ငါးပုံတစ်ပုံပျောက်ကွယ်သွားပြီး အရွယ်အစားအားဖြင့် ထက်ဝက်ခန့် သေးသွားကြောင်း တွေ့ ရသည်။ နှုတ်ခမ်းသည် အူမကြီးကင်ဆာ ကာကွယ်ရေးတွင် လည်း အသုံးဝင်ကြောင်း သုတေသီများက ကောက်ချက်ချ ကြ၏။

အထက်ပါ အချက်များနှင့် တစ်ဆက်တည်း နှုတ်ခမ်းကို မြန်မာလူမျိုးများက မိရိုးဖလာဆေးအဖြစ် အသုံးပြုပုံများကို တင်ပြလိုပါသည်။

အဖုအကျိတ်များဖြစ်လျှင် နှုတ်ခမ်းကို ထုံးနှင့် ရောစပ် လျက် လိမ်းပေးသော် နုလျှင် ပိန်၊ ရင့်လျှင် ပုညလွယ်ပြီး လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းစေပါ၏။ ထို့ပြင် မန်းဆေးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ အကိုက်အခဲသက်သာစေရန် လည်းကောင်း သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။ အမျိုးသမီးများ ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ် ကာလအတွင်း ဖြစ်တတ်သော မူးဝေခြင်း၊ အော့အန်ခြင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီးသွားရခက်ခဲခြင်း စသော ရောဂါများ ကင်းဝေးကာ ဖွေးဖွားရ လွယ်ကူစေသည်။ ဖွေးဖွား ပြီး သွေးသားစင်ကြယ်စေရန် နှုတ်ခမ်းကို တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် ရေနွေးဖြင့် နေ့စဉ် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။ အကြောင်းအမျိုး မျိုးကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာအဆစ်အဖျက်များ ရောင်စာင်း ကိုက်ခဲ

နေသော် နှုတ်ခမ်းကို နမ်းဆီစစ်စစ် (သို့) မုန့်ညှင်းဆီ ဖျော်စပ်၍ လိမ်းပေးလျှင် ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ သွေး ရောင်ခြင်း၊ သွားကိုက်ခြင်းဖြစ်လျှင် နှုတ်ခမ်းနှင့် ဆားအညှင်း ငယ်ထည့်၍ ရေနွေးနှင့် ဖျော်ကာ ငုံထွေးပေးခြင်း၊ နှုတ်ခမ်း သက်သက်ကို သောက်ပေးခြင်း၊ သွားအခေါင်းတွင်သို့ နှုတ်ခမ်း ပေးခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဝမ်းဖောင်းရောင်ခြင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် ဝိုက်နာလျှင် နှုတ်ခမ်းနှင့် ကော်ဖီဖွန်းတစ်ဖွန်း ကို ပျားရည်တစ်ဖွန်းနှင့် ရောပြီး တစ်နေ့ လေးကြိမ်သောက် လျှင် ပျောက်ကင်းသက်သာစေပါသည်။ ရာသီလာ၍ ကိုက်ခဲ ခြင်းဖြစ်လျှင် နှုတ်ခမ်းကို ချင်းပြုတ်ရည်နှင့် သောက်ပေး လျှင် မီးယပ်သွေး ပုံမုန့်သက်ဆင်းစေပြီး နာကျင်ကိုက်ခဲ သက်သာစေပါသည်။

အချုပ်ဆိုရလျှင် နှုတ်ခမ်းကို တောင်ပေါ် မြေပြန့်ပေး ထား စိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်းပါသည်။ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး ဟင်းလျာချက်ပြုတ်ရာတွင် ထည့်သွင်း အသုံးပြုကြသော ဆေးဖက်ဝင်အပင်လည်း ဖြစ်ပါ၏။ မိမိတို့၏ မီးဖိုချောင် အတွင်း လက်တစ်ကမ်းတွင် ရှိသော နှုတ်ခမ်းသည် ရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ပယ်နိုင်သည့်ဆေးပင်ဖြစ်သည့်အပြင် အသား ရှည်ဆေးတစ်မျိုးဖြစ်ကြောင်း ရှေးဟောင်း အိန္ဒိယဆေးကျမ်း များတွင် တွေ့ရကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။

* * *

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ ရုံးခန်းနှင့် ပြန်ချိရေး
 အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၁)၊ (၃၁)လမ်း(အထက်)
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
 ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။

www.burmeseclassic.com

ကော့ကော့

နတ်ရေးတံရွှေစာ

တူနစ်ဖြာ ဂဟေဆက်လို ရွှေ
 လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲများမှာ အလွန်
 ဝမ်းသာစရာကောင်းပါသည်။ သတို့
 သားနှင့် သတို့သမီးတို့မှာ တစ်သက်
 မှာ တစ်ခါ လက်ထပ်ခွင့်ရသဖြင့်
 ပျော်မဆုံး မော်မဆုံး တပြုံးပြုံး
 ရှိကြသည်။ နှစ်ဖက်သော
 မိဘများမှာလည်း မင်္ဂလာ
 တရားတော်နှင့်အညီ
 ကျင်းပပေးနိုင်ခဲ့

သဖြင့် ကျွန်ုပ်မဆုံး ရှိတတ်ကြသည်။ အရွယ်ရောက်ပြီးလူတိုင်း မင်္ဂလာပွဲများ သို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက် အားပေး ချီးမြှင့်ခဲ့ဖူးကြပါသည်။ မင်္ဂလာပွဲမှာ အံ့ဩ၍ မကုန်နိုင်အောင် ထူးခြားဆန်း ကြယ်သော မင်္ဂလာပွဲဖြစ်၍ ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်ုပ် မြောင်းမြခရိုင်တွင် တာဝန်ယူခဲ့ရစဉ်က ဖြစ်သည်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်ခန့်က ဖြစ်သည်။ တစ်ခရိုင်လုံး နယ်မြေအနှံ့ ခရီးထွက်ရသဖြင့် ကမ္ဘီရ ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ တွေ့ကြုံရတတ် ပါသည်။ ထိုစဉ်က ကားလမ်းခရီးက နည်းပါးပြီး ရေလမ်းခရီးက များပါသည်။ ရေလမ်းခရီးမှာ အချို့နေရာများ၌ တစ်နေကုန်သွားရတတ်သည်။

တစ်နေ့ မော်ကျွန်းသို့ သွားရန် ရှိသဖြင့် ရုံးပိုင် ပဲ့ထောင်ဖြင့် နံနက် စောစော ခရီးထွက်ခဲ့သည်။ လမ်းသမိုင်း သို့ နံနက် ၉နာရီခန့်တွင် ရောက်ရှိပါ သည်။ လမ်းသမိုင်းရွာသည် လမ်းသမိုင်း ချောင်းရိုးတစ်လျှောက်တွင် တည်ရှိနေ ပါသည်။ လမ်းသမိုင်းမှ မြောင်းမြ၊ ဝါး ခယ်မနှင့် အိမ်မဲသို့ သွားနိုင်သော လမ်း ဆုံဖြစ်သည်။ ဈေးဆိုင်များလည်း ရှိ သဖြင့် ဝင်ရောက် နားဆီရန် ကောင်းပါ သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ပဲ့ထောင်သည် “ပန်း ဝက်ဘာ” လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့တွင် ကပ်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဝန်ထမ်း နှစ်ဦးနှင့် ပဲ့ထောင်မောင်သူပါ ကမ်းပေါ် တက်ခဲ့သည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ထိုင်မိပြီး မိမိစားလိုသည်များ မှာကြား ပြီးချိန် မော်ကျွန်းမှ လာသော ပဲ့ထောင် တစ်စီး ဆိုင်ရှေ့တွင် ကပ်လာသည်။ ထိုပဲ့ထောင်ကပ်ပြီး မကြာမီ နောက်မှ ပဲ့ထောင်များ တန်းစီပြီး ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထူးခြားသည်မှာ ဒုတိယ

ပဲ့ထောင်တွင် စက္ကူပန်းရောင်စုံ သွယ် တန်း အလှဆင်ထားပါသည်။ လေပူ ပေါင်းရောင်စုံများကိုလည်း ချိတ်ဆွဲထား ပါသည်။ ပဲ့ထောင်ပေါ်တွင် မင်္ဂလာအခါ ပေးသီချင်း “နတ်ရေးငယ် ရွှေစာ” သီချင်းသံက လွင့်ယုံနေပါသည်။ ပဲ့ ထောင် ဆိုက်ကပ်ပြသည်နှင့် လူများ ကမ်းပေါ်သို့ တက်လာကြပြီး ပန်းဝက် ဘာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ဝင်လာကြ သည်။ တက်လာသူကို သေချာစွာ ကြည့်နေစဉ် ရှေးဆုံးမှ တက်လာသူ လူဝကြီးကို သတိထားမိသည်။ ထိုလူ မှာ မော်ကျွန်းရုံးမှ ဝန်ထမ်း ဦးတင်ဝင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဦးတင်ဝင်းသည် ကျွန်ုပ်ကို မြင် သည်နှင့် ပြုံးပြနုတ်ဆက်ရင်း ကျွန်ုပ် ရှေ့တွင် လာရောက်ပြီး နှုတ်ဆက်ပါ သည်။

“ဆရာကြီး...မော်ကျွန်းကို လာ မယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။ ကျွန်တော့်တူ မင်္ဂလာဆောင်ရှိလို့ ဆရာကြီးကို မစောင့်နိုင်တာ ခွင့်လွှတ်ပါ”

ကျွန်ုပ်က ဘာမှပြန်မပြောရသေး မီ ဦးတင်ဝင်းက ဆက်ပြောပါသည်။

“ဆရာကြီးတော့ ကြိုးဖူးမလား မသိဘူး။ ကျွန်တော့်တူဆိုတာက ညီက မွေးတဲ့ ကလေးပါ။ လူအစစ်တော့ မဟုတ်ဘူး။ လူခြောက်ပါ။ ပဲ့ထောင်ပေါ် မှာ ပါပါတယ်။ ဆရာကြီး ကြည့်ချင်ရင် ကြည့်လို့ ရပါတယ်”

“ဘာ...လူခြောက်၊ ဟုတ်လား။ လူခြောက်ကို တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူးသေး ဘူး။ ကြည့်ရအောင်ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ပြပါမယ်။ အခု မင်္ဂလာဆောင်မယ့် သတို့သားက အဲဒီ လူခြောက်ပဲ ဆရာကြီး”

“ဟာ...ဆန်းကြယ်လှစည်လား။ လာဗျာ၊ သွားကြည့်ရအောင်”

ကျွန်ုပ်၏ ဝန်ထမ်းနှစ်ဦးကလည်း လူခြောက်ကို မမြင်ဘူး၍ ကြည့်ရင်း ကြသည်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ငြိ သာ ကြားဖူး၍ မမြင်ဘူးသော လူ ခြောက်ကို ကြည့်လိုလှသည်။ ကျွန်ုပ် တို့သုံးဦးမှာ ဦးတင်ဝင်း၏ နောက်လိုက်ကြပါသည်။ လူခြောက်ကို ဖြစ် ပုံစံလေးနှင့် လူလှပပထားသည်ကို မြင် ရသည်။ သေချာစွာ အနီးကပ်ကြည့် ရအသားရောင် နီပြီး ၆လက်မခန့်သာ ရှိပါသည်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ အင်္ဂါအစုံအလင်ပါသည်ကို တွေ့ရ သည်။ လူခြောက်ကို ကြည့်၍ ကျွန်ုပ် က မေးမိသည်။

“နေပါဦး ဦးတင်ဝင်းရဲ့ ခင်စား ရဲ့ တူက ဘယ်သူနဲ့ မင်္ဂလာဆောင် ခဲ့လဲ”

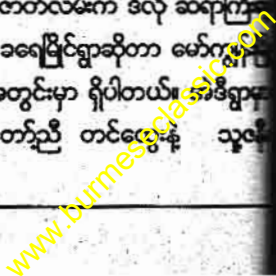
“သူလိုပဲ လူခြောက် မိန်းကလေး တစ်ဦးနဲ့ပါ ဆရာကြီး”

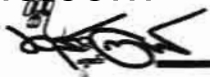
ဦးတင်ဝင်း၏ စကားကြောင့် အထူးအံ့ဩမိပါသည်။ လူခြောက်၏ ကြားသာ ကြားဖူးသော်လည်း ယခု မြင်ဖူးသည်။

လူခြောက်တွင် ယောက်ျား၊ မိန်း မှီနေရုံသာမက လူခြောက်ချင်းစီ မင်္ဂလာဆောင်ဦးတော့မည်တဲ့ ကြား သည့် စကားများက အံ့ဩပြီးရင် အံ့ဩခြင်းဖြစ်နေသည်။ တစ်သက်ထက် မကြားဘူးသော စကားများကို ကြား ပြီး မမြင်ဘူးသော လူခြောက်ကို တွေ့ မြင်ရသည်။

“ကဲ...ဆရာကြီးကိုတော့ ဇာတ် လမ်းအစမှ အဆုံးထိ ပြောပြမှ ငြိ တော့မယ်။ အကျဉ်းချုံးပြီး ပြောပြပါ မယ်။ ဇာတ်လမ်းက ဒီလို ဆရာကြီး”

ခရေမြိုင်ရွာဆိုတာ မော်ကျွန်းပြည် နယ်အတွင်းမှာ ရှိပါတယ်။ အဲဒီရွာမှာ ကျွန်တော်ညီ တင်ထွေးနဲ့ သူ့ဇနီး

၇ ခပ်ပြည် အထူးထုတ်

မောင်ခေတို့ နေထိုင်ပြီး လယ်ယာ ထွက်နှုန်း လုပ်ကိုင်ကြပါတယ်။ လယ်ပိုင် ခန့်တော့ လှကုလီဆိုပါတော့။ ကြံရာ ထွက်နှုန်း လုပ်ကိုင်စားသောက်ရပြီး ဆင်း ခံတာလည်း လွန်ပါရော။ စားစရာမရှိ ခဲ့ ကျွန်တော်က ဆန်တို့ ဆီတို့ ဆောက်ပံ့ပေးရတယ်။ သူတို့ဇာတ်လမ်း ချဲ့ကျော့ကို သိပြီးဆိုတော့ ဇာတ်လမ်း အသွင်ပြောတော့မယ်”

ကိုတင်ထွေးသည် မတင်ခနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး ဥနှစ်ကြာသည့်တိုင် ဘာသမီးမထွန်းကားပါ။ သုံးနှစ်ပြည့် တော့ မတင်ခမှာ ထူးဆန်းသော အိပ် ဖော်ကို မြင်မက်တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ထူနီကလေးတစ်ဦး မတင်ခဆီ ရောက် ထာတယ်။

“အမေတို့ ဆင်ရဲပါတယ်။ အမေ တို့ ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးချင်ပါ တယ်။ ကျွန်တော်ကို လက်ခံပါ။ ကျွန် တော် အမေတို့နဲ့ လာနေပါရစေ”

လို ပြောသည်။ မတင်ခကလည်း ခုတ်တရက်ဆိုတော့ ဘာမှပြန်မပြော လိုက်ရဘူး။ အဲဒီအိပ်မက်အတိုင်း ကြောခဏာ မက်တော့ မတင်ခက လည်း “မင်းနေချင် လာနေပေါ့ကွယ်” ဟု ပြန်ပြောလိုက်၏။

အဲဒီနောက် မကြာခင်မှာပဲ မတင်ခမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိလာသည်။ ကိုယ် ဝန်ရှိတယ်ဆိုပေမယ့် ဘယ်သူမှ သတိ မထားမိကြပေ။ မတင်ခကသာ ပြန် မပြောရင် ဘယ်သူမှ သိမှာမဟုတ်ပါ။ ဗိုက်ထွက်မလာတော့ သာမန်မိန်းမလို ပဲ လယ်ယာအလုပ်တွေကို လုပ်နေခဲ့ တယ်။ မွေးခါနီးတော့ အိပ်မက်မက်ပြန် ၏။

“အမေ...ပင်ပန်းတဲ့ အလုပ်ဆို ဘာမှမလုပ်ပါနဲ့တော့။ ငွေလိုချင်ရင်

အိမ်အနောက်က သပြေပင်ရဲ့ အနောက် ဘက် တစ်ပေအကွာမှာ မြေကြီးထဲက တူးယူပါ”

ဒီတစ်ခါ အိပ်မက်က ထူးခြား နေတော့ မတင်ခက ကိုတင်ထွေးကို ပြောပြလိုက်သည်။

ကိုတင်ထွေးကလည်း မယုံလို ဘာမှမလုပ်ခဲ့ပေ။ အိပ်မက်က ညစဉ် ဆက်တိုက်မက်နေတော့ ကိုတင်ထွေး လည်း မတင်ခကို ခေါ်ပြီး အိပ်မက်မက် တဲ့ မြေကြီးနေရာကို တူးလိုက်၏။ တစ်ပေလောက် ဟူးလောက်တော့ မြေ အိုးလေးတစ်လုံးရသည်။ မြေအိုးထဲမှာ လက်ဝတ်လက်စား ရွှေတိုရွှေစတွေကို မြင်လိုက်ရတော့ လင်မယားနှစ်ယောက် စလုံး ပျော်သွားကြ၏။ နောက်ဆုံးမှာ အိပ်မက်မက်ပြန်သည်။

“ရဟဲ့ ရွှေကို ရောင်းပြီး လယ် မြေနဲ့ နွားတစ်ရှဉ်းဝယ်ပါ”

လို အိပ်မက်ပေးသည်။ ကိုတင် ထွေးကလည်း ရွှေတို ခြုံပေါ် တက် ရောင်းပြီး လယ်ယာမြေနှင့် နွားနှစ် ကောင်ဝယ်လိုက်၏။ အစ်ကိုကြီး ဦးတင်ဝင်း ဝယ်ပေးတာလို ရွာထဲမှာ ပြောထားလိုက်သည်။ ကိုယ်ဝန်လစေ တော့ မတင်ခ ကလေးမွေး၏။ အခု တွေ့ရတဲ့ ကလေးပဲဖြစ်သည်။

ကလေးမွေးသည်နှင့် လူခြောက် ကလေးဖြစ်လို့ တစ်ရွာလုံးက လာ ကြည့်ကြ၏။ ကလေးမွေးတဲ့ နှစ်မှာပဲ လယ်ပိုင်ယာပိုင် နွားပိုင်ဖြစ်ပြီး ကိုယ့် လယ်ကို ကိုယ်ထွန်းပြီး စိုက်ပျိုးခဲ့၏။ အကျိုးပေးချိန်ရောက်၍လား မသိ။ လယ်ယာက စပါးအထွက်ကောင်းပြီး စပါးရှေးကောင်းရလို စီးပွားရေးအဆင် ပြေလာသည်။ အစ်ကိုကြီး ဦးတင်ဝင်းရဲ့ ကျေးဇူးက ရှိဖူးတော့ ဆန်အိတ်တွေ ပဲ့ထောင်ပေါ် တင်ပြီး မနက်စောစော အစ်ကိုကြီးအိမ်သွားဖို့ ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ အဲဒီညမှာပဲ မတင်ခကို အိပ်မက်ပေးပြန် သည်။

“အဖေ ခရီးမသွားပါနဲ့ တစ်ရက် ဆိုင်းပါဦး”

တဲ့။ မတင်ခက ကိုတင်ထွေးကို ပြောပြတော့ ကိုတင်ထွေးကလည်း အိပ်မက်ကို ယုံကြည်သွားပြီး ခရီးသွား ဖို့ အစီအစဉ်ကို ဖျက်လိုက်သည်။ နောက်နေ့တွင် မိုးသက်လေပြင်းကျပြီး ပဲ့ထောင်များ နှစ်မြှုပ်ခဲ့ကြောင်း သတင်း ကြားရသည်။

ကိုတင်ထွေးနှင့် မတင်ခတို့မှာ သား၏ အိပ်မက်ပေးမှုကို ပိုမိုယုံကြည် ခဲ့ကြပါသည်။ မတင်ခတွင် နောက်ထပ် ကလေးမရတော့ဘဲ လူခြောက်သား တစ်ယောက်နှင့် ကျေနပ်ခဲ့ရသည်။ လူ ခြောက်သားတစ်ယောက်မှာလည်း တစ်ယောက်ဆို ဆိုသလောက် အား

www.burmeseclassic.com

ကိုးရပါသည်။ စီးပွားရေးလည်း အထူးကောင်းမွန်ခဲ့သည်။ ကိုတင်ထွေးက လယ်ယာကို ဦးစီးလုပ်ကိုင်သလို၊ မတင်ခကလည်း အိမ်တွင် အိမ်စိုင်းဖွင့်၍ ကုန်ရောင်းချပါသည်။

စီးပွားရေးပြိုကောင်းမွန်လာသည်အခါ ကိုတင်ထွေးမှာ လယ်ကေများစွာ ထပ်မံဝယ်ယူပြီး လုပ်သားများကို ဦးစီး၍ ကိုယ်တိုင်မလုပ်ရတော့ဘဲ ကြီးကြပ်ခဲ့သည်။ အိမ်ကိုလည်း ပြုပြင်၍ စိတ်တိုင်းကျ ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ ရပ်ရေးရွာရေးကိစ္စများတွင်လည်း ငွေကြေးအများဆုံးထည့်ဝင်နိုင်သဖြင့် အသက်ငယ်သော်လည်း တစ်ရွာလုံးက ဦးတင်ထွေး... ဦးတင်ထွေးဟု ခေါ်ဝေါ် ဝုဏ်ပြခံရပြီး ဩဇာအရှိဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်ခဲ့သည်။

ရွာတွင် သာရေးနာရေးကိစ္စရှိတိုင်း ကိုတင်ထွေးပါမှ ပြီးတော့သည်။ ငွေကြေးပြည့်စုံသဖြင့် ကူညီမည့်သူ၊ အရေးပေး ဆက်ဆံသူ များခဲ့သည်။ ကိုတင်ထွေးတို့အိမ်မှာ တံခါးဖွင့်ထားသည့်တိုင် အပ်တိုတစ်ချောင်း မပျောက်စေရအောင် စောင့်ရှောက်သူ များကြပါသည်။

ကိုတင်ထွေး ထိုသို့ ကြီးပွားချမ်းသာ လာသည်မှာ ကိုတင်ထွေး၏ ကြိုးစားမှု၊ မတင်ခ၏ ကြိုးစားမှုကြောင့် ဟု တစ်ရွာလုံးက သိကြသော်လည်း သားတော်မောင် လူခြောက်က မစနေသည်ကို မည်သူမျှ မသိကြပါ။ တစ်နေ့တွင် လူခြောက်ကလေးက အိပ်မက်ပေးပါသည်။ သည်တစ်ခါ အိပ်မက်သည် ထူးဆန်းလွန်းသဖြင့် မိဘနှစ်ပါးပင် မယုံကြည်နိုင်အောင် ရှိကြပါသည်။

“အမေ... သား အိမ်ထောင်ပြုပါရစေ။ သားကို မိန်းမတောင်းပေးပါ”

ကြားရသည့် စကားအတွက်

မတင်ခမှာ သူ့နားကိုပင် သူ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ရသည်။

“ဘယ်က မိန်းကလေးကို တောင်းပေးရမှာလဲ သားရဲ့”

သားက အကြိမ်ကြိမ်အိပ်မက်ပေးလာသောအခါ မတင်ခမှာ မနေနိုင်တော့ဘဲ ကိုတင်ထွေးကို ပြောရသည်။ ကိုတင်ထွေးက သားကို မေးလိုက်သည်။ နောက်ညတွင် သားက မိဘနှစ်ပါးလုံးကို တစ်ပြိုင်တည်း တစ်ချိန်တည်း အိပ်မက်ပေးသဖြင့် မိခင်ရောဖခင်ပါ ကြားရတော့သည်။

“ဝါခယ်မ တစ်ဖက်ကမ်း ရွှေတံခါးရွာ ဦးလှမိုး ဒေါ်ဖိုးဖြူတို့ရဲ့ သမီးပါ။ သားနဲ့ မေတ္တာယူနေကြပါတယ်။ အဖေကိုယ်တိုင် တစ်ခါခါလောက် သွားမေးသင့်ပါတယ်”

ကိုတင်ထွေးက ခါတိုင်း အိပ်မက်များမှာ မတင်ခ ပြောမှ သိရသော်လည်း ယခုအိပ်မက်မှာ ကိုယ်တိုင် မက်လိုက်ရသဖြင့် မယုံကြည်၍ မနေနိုင်အောင် ရှိပါသည်။ ရွှေတံခါးရွာကို ရောက်ဖူးသော်လည်း ဦးလှမိုး ဒေါ်ဖိုးဖြူတို့ကို မသိပါ။ သားက မိဘနှစ်ပါးလုံးကို အိပ်မက်ပေးသဖြင့် သေချာ၍ ပြောခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယူဆပြီး သွားရောက်လေ့လာလိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

နောက်နေ့တွင် ကိုတင်ထွေးသည် ကိုယ်တိုင် ပဲ့ထောင်ဖြင့် ရွှေတံခါးရွာသို့ တစ်ဦးတည်း ထွက်ခဲ့သည်။ ရွှေတံခါးရွာတွင် သူငယ်ချင်း ရွှေကို ရိုသဖြင့် ရွှေကို၏ အိမ်သို့ ဦးတည်၍ သွားခဲ့ရာ ရွှေကိုကို အသင့်တော့ရသဖြင့် မေးလိုက်မိသည်။

“ဦးလှမိုး ဒေါ်ဖိုးဖြူဆိုတာ မင်းသိသလား”

“လှိုင်ဆိုတာ ငါ့အစ်ကို တစ်ဝမ်း

ကွဲပဲ၊ သိတာပေါ့”

“ခါဖြင့် ကိုလှမိုးမှာ သမီးသလား”

“မင်းမေးခွန်းက အဆန်းပဲ။ သမီးတစ်ယောက်တော့ ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် လူမဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆို လူခြောက်လား”

“ဟုတ်တယ်။ လူခြောက် မိန်းကလေး”

“ဒါဆိုရင် သေချာပြီ သူငယ်ချင်းအခု အဲဒီအိမ်ကို သွားချင်တယ်။ ငါ့ကို လိုက်ပို့ပါ”

“ကိုလှမိုးတို့ ဇနီးမောင်နှံ ခြံထဲ သွားကြတယ်”

“ဪ... ဒီလိုဆိုရင် ငါ့ဖြူမယ်။ လပြည့်နေမှာ ငါတို့ လာမယ်အကြောင်း ကိုလှမိုးကို ကြိုတင် ပြောပေးပါ”

“နေပါဦး။ ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်ပါလား”

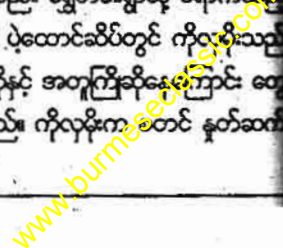
“မစားတော့ပါဘူး။ ဒါလောက် သိရရင် ကျေနပ်ပါပြီ”

“ဘာကိစ္စဆိုတာလည်း ပြောခဲ့ဦး”

“လပြည့်နေလာရင် သိရမှာပေါ့က - သွားပြီဟေ့”

ကိုတင်ထွေးသည် အားကျေနပ်စွာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။ အိမ်ရောက်သည်နှင့် မတင်ခကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြရာ မတင်ခမှာလည်း အံ့ဩဝမ်းသာနေပါသည်။

လပြည့်နေ့တွင် ဦးတင်ဝင်းကို ခေါ်ကာ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက် ပဲ့ထောင်ဖြင့် ရွှေတံခါးရွာသို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ရွှေတံခါးရွာသို့ ရောက်သည့်အခါ ပဲ့ထောင်ဆိပ်တွင် ကိုလှမိုးသည် ရွှေကိုနှင့် အတူကြီးဆိုနေကြောင်း တွေ့ရသည်။ ကိုလှမိုးက စတင် နှုတ်ဆက်

နတ်ပြည် အထူးထုတ်

ထည်း။

“ကိုတင်ထွေးနဲ့ မပိုးဖြူတို့ ဒီနေ့ ထာလိန်မယ်လို သမီးက အိပ်မက်ပေး ထို့ လာကြိုနေတာပါ”

ကိုတင်ထွေးတို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ ထည်း ပြောစရာမရှိလောက်အောင် အံ့ဩကြရပါသည်။ အိမ်သို့ ရောက် သည့်အခါ ကိုလှိုင်းက သူ၏ သမီးကို ငြိမ်ပါသည်။ အိမ်က သားအရွယ် လူ ခြောက် မိန်းကလေးဖြစ်ပါသည်။

ကိုလှိုင်းက စတင်ပြောပါသည်။

“လူခြောက်က အိပ်မက်နဲ့ ဆက် သွယ်ပုံကိုတော့ အထူးပြောဖို့ လိုမယ် မထင်တော့ပါဘူး။ သူတို့နှစ်ယောက် မနောနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး မေတ္တာမျှပုံက ဆန်ကြယ်လွန်းလို့ မယုံနိုင်စရာဖြစ်ရ တယ်”

ဦးတင်ဝင်းက လူကြီးဟိ မင်္ဂလာ စကားများပြောပြီး လက်ထပ်ပေးစာရန် နေကောင်းနေခြင်းတွေ့ချယ်ကြပါသည်။ ဗေဒင်ဆရာတစ်ဦးကို ခေါ်ပြီး ရက် ကောင်းကို ရွေးချယ်လိုက်ကြသည်။ ထိုသို့ဖြင့် လူခြောက်နှစ်ဦး မင်္ဂလာကိစ္စ အောင်မြင်ခဲ့ကြပါသည်။

ဦးတင်ဝင်း၏ ဇာတ်လမ်းကား အဆုံးသတ်ခဲ့ပြီး လူခြောက်ရှိသည်သာ ကြားဖူးခဲ့ရာမှ ကိုယ်တိုင် လူခြောက် ကို တွေ့ရသည်။ လူခြောက်က မိဘ များကို အိပ်မက်ဖြင့် ဆက်သွယ်ပုံကို လည်း အံ့ဩဖွယ် ကြားသိရသည်။ လူ ခြောက်က မနောဖြင့် ဆက်သွယ်၍ ဖူးစာရှင်ရာဖွေပြီး ချစ်သူဖြစ်ခဲ့ကြသည် များမှာလည်း ယုံနိုင်ဖွယ်မရှိပါ။ ကိုယ်

တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့ခြင်းဖြစ်၍သာ ယုံလိုက် ရသည်။ လောကတွင် လူတိုင်း မကြုံ ဘူး မကြားဘူးသော ဂန္ထီရဆန်ကြယ် များ ရှိနေကြောင်း သတိပြုမိပါသည်။ ဦးတင်ဝင်းတို့ နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွား သည့်အထိ အံ့ဩ၍ ငေးရင်း ကျန်ခဲ့ပါ သည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် တစ်နာရီ ခန့် အနားယူပြီးမှ ပဲ ထောင်ဖြင့် ခရီး ဆက်ခဲ့ပါသည်။ ယခုအချိန်လောက် ဆိုပါက တုန့်ပြော ဂဟေဆက်လို ရွှေ လက်ထပ်ပွဲမင်္ဂလာကျင်းပနေလောက် ပြီဟု တွေးတောရင်း သူတို့၏ နတ်ရေး တဲ့ ရွှေစာကို ကြားယောင်နေမိပါတော့ သည်။

* * *

တောင်းခေတ်

ငွေကြေးဥစ္စာ ချမ်းသာပြည့်စုံပါလျက် အိမ်ထောင်ရေး စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေလား

- ▶ အိမ်ထောင်ဖက်၊ မိမိခင်ပွန်း/ဇနီးအပေါ် မိမိပြောစကားအောင်မြင်စေဖို့။
 - ▶ မိမိစကားကို နားထောင်စေဖို့။
 - ▶ မိမိစကားကို အလွယ်တကူနားဝင်စေဖို့။
 - ▶ မိမိကိုယ်သာ စွဲလန်းချစ်ခင် ကြင်နာယုယ အလိုလိုက်စေဖို့။
 - ▶ ဆူညံပူညံ ရန်ဖြစ်စကားများ မဖြစ်တော့ဘဲ သာယာပျော်ရွှင် ကြည်နူးရစေဖို့။
 - ▶ အိမ်ထောင်ရေး မတည်မငြိမ်ဖြစ်အောင်၊ လှုံ့ဆော်ပေးနေတဲ့ အနောင်အယုက်/ပယောဂ (မြင်အပ်/မမြင်အပ်) ရန်ဘေးတို့မှ အမြန်ဆုံး ကင်းရှင်းစေဖို့။
- နည်းလမ်းကောင်းတွေရှိပါတယ်။

ဆရာဦးပိုင်ဇေအောင်(ပိဇ္ဇာဘွဲ့) (လက္ခဏာဗေဒင်ဟောခန်း)

ပိတောက်မရှိ ။ ယုံကြည်အားကိုးမှသာ ဝါဒပါ

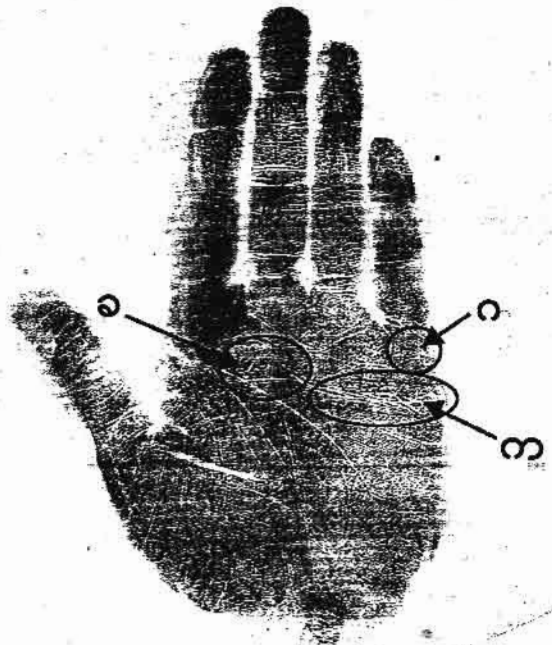
ဟောခန်းလိပ်စာ - တိုက်(၄၀) (B-1) မြေညီထပ်၊ မဟာမြိုင်အိမ်ရာထိပ် (မဟာရန်ကုန်ဆိုင်သစ်ကြီးအနီး)၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊ (၄၁)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်။
- ၀၉-၇၃၁၄၇၀၂၄၊ ၀၉-၅၀၉၃၈၉၁။

www.burmeseclassic.com

အထီးကျန် ရှားခိုစရာမဲ့

ဆရာ ဦးအောင်မြိုင် (လက္ခဏာပေဒင်သုတေသီ)

ညာလက်ဖဝါးပုံစံ

အဘိုး၊ အဘွား၊ အဖေ၊ အမေတို့က တရုတ်လူမျိုးများ ဖြစ်ကြ၍ သူမ၏ အသားမှာ ဖွေးဖွေးဖြူပါသည်။ အရပ် အမောင်းက ၅ပေကျော်မျှရှိ၍ မမြင့်လွန်း၊ မနိမ့်လွန်း အတော် ဟု ဆိုရမည်။ ရုပ်ရည်က ချောမောပြေပြစ် ရှုချင်စဖွယ်ရှိ သည်။ စကားပြောဆို ဆက်ဆံရေးလည်း ကောင်းမွန်သူဖြစ် သည်။ ပညာရေးမှာ အထက်တန်းအဆင့်တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အောင်မြင်ပြီး စီးပွားရေး ဦးစားပေးသဖြင့် တက္ကသိုလ်ဆက် မတက်ဘဲ ရပ်တန့်လိုက်ကြောင်း သိရသည်။ အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေးမှာ ကုန်ချိမ်းစုံဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင် ကိုယ်ပိုင် ဦးစီး လုပ်ကိုင်နေသူဖြစ်သည်။

နေ့စဉ် နံနက်စောစောမှ ညမိုးချုပ်သည်အထိ ဆိုင် လုပ်ငန်းတွင်သာ အချိန်ကုန်နေရသဖြင့် အပျော်အပါး မသွား မလာနိုင်ခဲ့ပေ။ အချိန်တွေကုန်မှန်းမသိ ကုန်လာခဲ့ပြီ။ အသက် တွေ တစ်နှစ်ပြီး တစ်နှစ်တိုးလာခဲ့သည်။ အချစ်ဆိုတာ ဘာ မှန်း မသိ။

ညာနဂလုံးလမ်း၏ အစမှ အလယ်အထိ အပိုင်းပိုင်

နဂလုံးလမ်းအရင်း

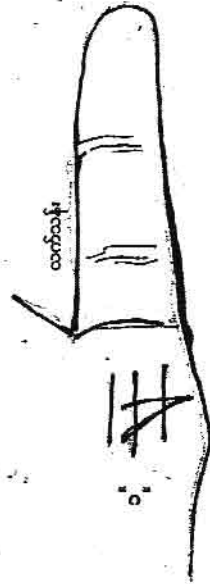
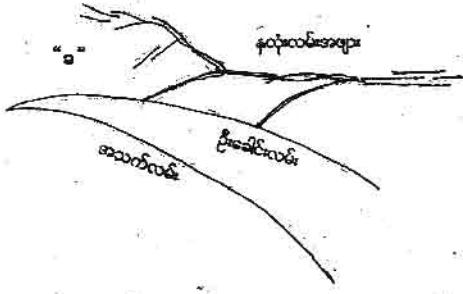

ပြည် အထူးထုတ်

ပြတ်ပြတ် ကျွန်းတွေနှင့်ပါ ပုံပန်းပျက်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။

က-အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထားသောနေရာကို ကြည့်ပါ။ နှလုံးလမ်းကြောင်းမျိုးကြောင့် ချစ်ခင်ကြင်နာလိုသူ မပေါ်ပေါက်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ပျက်နှာမြင် ချစ်ခင်၊ အသံကြား သနား” ဆိုသော ဆူတောင်းကောင်းမျိုးနှင့် မပြည့်စုံခဲ့ရာပေ။ နှလုံးလမ်းကြောင်းအဖျားမှာလည်း မလှပပနှင့် နှစ်ခွ

ကျွန်း အောက်တစ်ခွက ဦးခေါင်းလမ်းကို ထိနေသည်။ အပေါ်တစ်ခွမှာ အဖျား၌ ခက်ရင်းခွယ်ဖြစ်နေပြီး ထိုခက်ရင်းခွယ်ထဲမှ လမ်းတိုအပိုင်းအစလေးများ ထွက်နေသည်။

အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည့် နေရာကို ကြည့်ပါ။ ဤနှလုံးလမ်းအဖျားမျိုးကြောင့် အချစ်ရေးကိစ္စမှာ အဆင်မပြေ။ ကံမကောင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲသောကြောင့်တတ်ပါသည်။

လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံနေရာတွင် အိမ်ထောင်ရေး လမ်းခက်ရင်းနှစ်ခွ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဒေါင်လိုက် ညွှန်လမ်းများက ထိုးဖောက်ခြင်း၊ ပိတ်ကာခြင်းများ ပြုထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဂ-အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည့်နေရာကို ကြည့်ပါ။

ဤသို့ အိမ်ထောင်ရေးလမ်း ခက်ရင်းခွကို ဒေါင်လိုက် ညွှန်လမ်းများ ထိုးဖောက် ပိတ်ကာထားသော သင်္ကေတကြောင့် အိမ်ထောင်ကျဖို့ ခဲယဉ်းသည်။ ဒီဘဝတွင် အိမ်ထောင်ကျနိုင်တော့ပါဟု ဟောရပါတော့မည်။

“ချစ်သူမရှိဘဲ *** တစ်ယောက်တည်း ယောင်လည်သည်***အထီးကျန် နားခိုစရာမဲ့မယ်***သနားစရာကွယ်***အားနာတယ်***”

အမျိုးသမီးအဆိုတော်တစ်ဦး၏ သီချင်းသံလေးကို

နားထဲ ကြားယောင်မိပါသေးသည်။ ယခု လက္ခဏာရှင် အမျိုးသမီးမှာလည်း အဖက်ဖက်က ပြည့်စုံနေပါလျက် အသက် ၃၀ကျော်လာသည်အထိ ချစ်သူ ရည်းစားမထားဘူးသေး။ သူမကို ချစ်ရေးဆိုသော အမျိုးသားတစ်ဦးမှ မရှိသေး။ သူမ၏ မိဘ၊ ဘိုးဘွားများထံ လာရောက်စေ့စပ်တောင်းရမ်းခြင်းမျိုးပင် လုံးဝ မကြုံဘူးသေး။

သူမကတော့ ချစ်သူလိုချင်သည်။ အိမ်ထောင်လည်း ပြုချင်သည်။ သို့သော်...

စာဖတ်သူ မိန်းမမျိုးလေးများ၏ ညာဘက် လက်ဖဝါးပြင်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ သင်္ကေတမျိုးတို့နှင့် နီးစပ်တူညီမှု ရှိပါလျှင် အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကို မတွေးတောတာ အကောင်းဆုံးဟု မှတ်ပါ။

* * *

ဆရာဦးအောင်မြိုင် (လက္ခဏာဗေဒစစ်သူတော်)

ကျန်းမာရေးအတွက် ပင်စိမ်း

ကျော်တင့်ဆွေ

ဟင်းလျာတွေအဖြစ် ငါးခွက်၊ ငါးကျည်းကင်ကို ရိုးရိုး ပင်စိမ်းရွက်များနဲ့ ချက်စားပေးနိုင်ပါတယ်။ ဆိတ်သား၊ ဒိုသား၊ ငှက်သားတို့ကို ပင်စိမ်းရွက်နီနီထည့်ပြီး ချက်စားပေးခြင်းဖြင့် ဝမ်းပျက်ရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်သလို၊ ခံတွင်း ပျက်သူများ စားကောင်းကာ ပန်းညှိုးရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါတယ်။ လိင်ရွှင်လန်းကာ ခွန်အားနဲ့ သုက်ကို ပွားစေနိုင်ပါတယ်။

သွေးလေးသော ဝေဒနာတွေအတွက် ပင်စိမ်းရွက်ကို ငါးပနောကင်နဲ့ ကြော်စားပေးနိုင်ပါတယ်။

ငါးကျည်းခြောက်ကို ပင်စိမ်းရွက်ဖြင့် ချက်၍ စားသုံးပေးပါက ခံတွင်းပျက်၍ စားမကောင်းခြင်း၊ အစားများ ဆေးများဖြစ်ခြင်း၊ အော့အန်ခြင်း၊ သားဖွားရာတွင် နာကျင်မှု လွန်ကဲခြင်း၊ သကျည်းကိုက်ခြင်း၊ သားလျှော့ခြင်း၊ နို့ချောင်းပိတ်၍ နို့နာဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်ယားယံခြင်း၊ ဆီးအောင့်ခြင်း၊ မီးတွင်းမှာ သွေးလန်ခြင်း၊ သွေးတက်ခြင်း၊ ညဘက်တွင် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ သားဖွားပြီး အပုပ်ဆန်တက်ခြင်းတို့တွင် အသုံးဝင်စေပါတယ်။

ငှက်ဈေးရောဂါကုသနည်း

ရိုးရိုးပင်စိမ်းရွက်၊ ရှိန်းခို၊ ကြက်သွန်ဖြူတစ်လုံး ဆတူရောစပ်ပြီး ကြိုတ်ပါ။ ဆေးသုံးလုံး လုံးပါ။ ဆေးကို နံနက်တစ်လုံး၊ နေ့လယ် တစ်လုံး၊ ညတစ်လုံး သောက်ပေးပါ။

ကလေးရောဂါကုသနည်း

သမားတော်များရဲ့ လက်ဆင့်ကမ်း ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်။ ပင်စိမ်းနက်ရွက် ၅ကျပ်သား၊ ကွမ်း

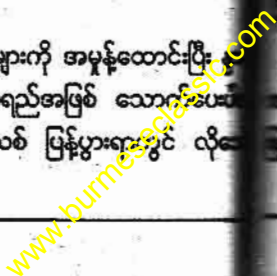
ရွက်တစ်ရွက်၊ ကျပ်ခိုးအနည်းငယ်၊ နနွင်းပွန်အနည်းငယ်ကို ရောစပ်၍ ကြိုတ်ပါ။ ရောပြီးသားဆေးကို ကလေးလိမ်းပေးပါ။ ကလေး ကျောပူခေါင်းပူ၊ တပိုန်းပိုန်းဖြစ်လာ ဝိုယိုခြင်း၊ သွားရည်ကျခြင်းတို့ကို သက်သာစေနိုင်ပါတယ်။ ကလေး လေနာထပါက ဆားပုပ် ရွေးကြီးတစ်ရွေး ရောစပ်၍ အရည်ညှစ်တိုက်ပါက လေဆန်နာ၊ ရင်ပြင်းကယ်၊ သန်ဝမ်းသွားခြင်း၊ ခွဲကျပ် သလိပ်ထခြင်း၊ လျှို့ဝှက်တို့တွင် အသုံးဝင်စေပါတယ်။

တို့မြှုပ်စားပေး ကျန်းမာရေး

ပင်စိမ်းပင်တစ်မျိုးမျိုးကို သန့်စင်ဆေးကြောပေး ထမင်းခိုင်တွင် တိုစရာအဖြစ် စားပေးခြင်းဖြင့် မွေးကြီးရန်နဲ့အတူ ခံတွင်းကို ကောင်းစေပါတယ်။ အစားအသောက် ပျက်ခြင်း၊ သလိပ်ထခြင်း၊ ခွဲကျပ်ခြင်း၊ ချောင်းဆိုခြင်း၊ သွေးဖောက်ပြန်သော ဝေဒနာ၊ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ လေးလေးအောင့်ခြင်း၊ ပန်းနာ၊ ကြို့ထိုးခြင်း၊ အဆိပ်အတောက် ဖိခြင်း၊ ဆီးအိမ် ကျောက်တည်ရောဂါ၊ ဆီးအောင့်ရောဂါ တွင် အသုံးဝင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အမျိုးသားများ ဝိုင်းဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးပြဿနာဖြစ်တဲ့ ပန်းညှိုးရောဂါနှင့် ဦးစားပေး စားသုံးသင့်ကြပါတယ်။ အသံပိုင်ဆိုင်ရာ လက္ခဏာ ဖြစ်တဲ့ အသံဝင်ခြင်းကို ကောင်းစေနိုင်ပါတယ်။

ပင်စိမ်းစေ့

ပင်စိမ်းစေ့အခြောက်များကို အမှုန်ထောင်းပြီး စစ်စစ်၊ သကြားတို့နဲ့ ဖျော်ရည်အဖြစ် သောက်ပေးပါ။ အမျိုးသားများရဲ့ မျိုးဆက်သစ် ပြန်ပွားရာတွင် လိုအပ်

အထူးထုတ်

သက်ဦးစွာအားကို ဖြစ်စေသော သုက်ဓာတ်ကို ပွားများ
ပြီး လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ညှိုးငယ်မှုကို လန်းဆန်းစေနိုင်ပါ
သည်။ ခါးအပြင် ဆီးရောဂါများ၊ ခံတွင်းပျက်ရောဂါများ၊
နံရိုးခံတွင်းအနံ့အသက် ဆိုးဝါးခြင်း၊ ခြေထောက် ကြွက်
ဆက်ခြင်း၊ ဝမ်းတွင်း လှိုက်တက်ခြင်း၊ အသားအရေနွမ်း
ခြောက်ခြင်း၊ အကိုက်အခဲဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းပုပ်၊ ဆီးပုပ်၊ သလိပ်
ရောဂါတို့အပြင် သွေးလေဟောက်ပြန်မှုတို့ကို ပျောက်ကင်း
နိုင်ပါသည်။

ထွေထွေရောဂါအတွက် ဟင်းလျာ

ဆေးဖက်ဝင် ဟင်းလျာချက်နည်းမှာ ငါးရှဉ့်ပနီသား
ကို ငွေးသီးနှစ်လုံးခန့် ခွဲစိတ်ထည့်ပြီး ပြုတ်ပါ။ ငါးရှဉ့်ပနီ
သား ပွလာချိန်မှာ ဆယ်ယူကာ အသားများကို ထွင်ပါ။
ဆုတ်၊ ကြက်သွန်၊ ဆီး၊ ဆား၊ ပင်စိမ်းများကို ထည့်ကာ
ကြော်စားပေးပါ။ ကြော်တဲ့အခါမှာ နှမ်းဆီစစ်စစ်နဲ့ ကြော်စား
ချင် ရောဂါအတွက် ပိုမိုထက်မြက်စေပါတယ်။ ဒီဟင်းလျာ
အချို့ရောဂါတွေကို တားဆီးကာကွယ်နိုင်သလို၊ အစာ
ထည်း ဆေးကဲ့သို့ အသုံးဝင်စေပါတယ်။ ထိုရောဂါတွေက
အမျိုးသမီးများမှာ မကြာခဏဖြစ်တတ်တဲ့ မီးယပ်သွေးဝမ်း
ဆူရောဂါ၊ အညောင်းထိုင်သူများမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ သွေးဝမ်း
ဆူရောဂါ၊ အင်အားကုန်ခန်းတဲ့ ရောဂါ၊ ချွဲဝမ်းကိုက်ရောဂါနဲ့
ဝမ်းပျက်ရောဂါ၊ အရေပြားများ နာကျင်ခြင်း၊ ခြေဖျား လက်
ဖျားများ အေးကာ စေးထန်ခြင်း၊ အသားအရေ ခြောက်သွေ့
ခြင်း၊ ခံတွင်းပျက်ခြင်း၊ ပျို့အန်တတ်ခြင်း၊ ဆီးအောင့်ခြင်း၊
အူကိုယ် ချမ်းလိုက် အေးလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးလေးခြင်း၊
အစာမကြေကာ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း၊ သဘာဝအား ပိုမို
နားဖြစ်တဲ့ ဝမ်းပုပ်ခြင်း၊ ဆီးပုပ်ခြင်း၊ သလိပ်ပုပ်ရောဂါတို့ကို
ကာကွယ်စေနိုင်ပါတယ်။

အစာလမ်းကြောင်းရောဂါများ

အိန္ဒိယ အာယုဗ္ဗေဒ ဆေးပညာဆောင်းပါးတွင် မီးဖို
ဆောင် ဆေးဖက်ဝင် ကုထုံးအဖြစ် နှလုံးရောဂါ၊ ကျောက်
ထပ်ရောင်ခြင်း၊ ကျောက်ကပ် ပျက်စီးခြင်းနဲ့ ဝမ်းဗိုက်နာခြင်း၊
အစာမကြေခြင်း၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ခြင်းတို့ကို သက်သာစေ
နိုင်သည်ဟု ဖော်ပြထားပါတယ်။

အိန္ဒိယ အာယုဗ္ဗေဒ တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်များရဲ့
အကြံပေးကြိမ်လေးလာထားချက်အရ ရုတ်တရက် ပြင်းထန်စွာ
ဖြစ်ပေါ်စေတတ်တဲ့ ရောဂါများကို ကုသရာမှာ အာနိသင်

အပြည့်အဝကို ပေးဆောင်နိုင်တဲ့ ဆေးပင်တစ်ပင်အဖြစ်လည်း
သတ်မှတ်ကြပါတယ်။ Holy Basil ပင်စိမ်းဟာ ရောဂါတို့
ကို ကာကွယ်ရာမှာ ထိရောက်မှုအရှိဆုံးဟု ပြသခဲ့ပါတယ်။

ပင်စိမ်းတေဆေး

ရရာ ပင်စိမ်းစေတစ်ဆကို အမှုန့်ထောင်းပါ။ ထန်း
လျက်နဲ့ သဘာဝ ပျားရည်ကို ရောစပ်ပြီး မှီမတက်စေရန်
ပုလင်းနဲ့ ထည့်ထားပါ။ ဆေးအညွှန်းပမာဏမှာ လက်ဖက်
ရည်ခွန်းတစ်ခွန်းဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကို နံနက် တစ်ကြိမ်၊
ည တစ်ကြိမ်သောက်ပေးခြင်းဖြင့် အောက်ပါ ရောဂါများကို
ကုသရာမှာ အသုံးဝင်စေနိုင်ပါတယ်။

အသည်းရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ ကျောက်ကပ်ရောဂါ၊
ဆံပင်ကျွတ်ခြင်း၊ အမျိုးသမီးများ လိင်ဆန္ဒနည်းပါးခြင်း၊
သားဖွားမိခင်များ နို့ထွက်မှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါများ၊ လေ
သလိပ်ထကြွတဲ့ ရောဂါ၊ သွားကျန်းမာရေးချို့တဲ့၍ ဖြစ်တတ်
တဲ့ သွားနာ၊ သွားဖုံးရောင်၊ သွားကိုက်ရောဂါ၊ အထက်သို့
အပုပ်ဆန်သောရောဂါ၊ အရေပြားတွင် ဖြစ်တတ်တဲ့ ပွေး
ရောဂါ၊ ဝဲရောဂါ၊ နင်းခူရောဂါ၊ ပျောက်ခဲသော အနာအဆာ
များ၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးနည်းပါးခြင်း၊ သွေးငုပ်ခြင်း၊
အင်အားဆုတ်ယုတ်ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်နွမ်းခြောက်ခြင်း၊ သွေး
အားနည်းခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ကာမဆန္ဒနည်းပါးခြင်း၊
ညဘက် အိပ်မပျော်ဘဲ မျက်လုံးကြောက်ခြင်း၊ ခံတွင်းပျက်ခြင်း၊
အမျိုးသား လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရောဂါများဖြစ်တဲ့ သုက်လွှတ်မှု
ကို အခြေခံကာ ခံစားရသောရောဂါ၊ အိပ်မက် သုက်လွှတ်
ရောဂါ စသည်တို့ကို ကုသပေးနိုင်ပါတယ်။

ဆံပင်ရှင်သန်ဆေး

ဆံပင်ရှင်သန်ဆေးဆိုတာဟာ ဆံပင်ရဲ့ ကျန်းမာရေးကို
အနှောင့်အယှက်ပြုနေတဲ့ ပြဿနာများအားလုံးကို ဖြေရှင်း
ပေးစေနိုင်တဲ့ ဆေးပင်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဆေးကို ဖော်စပ်အသုံး
ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ အုန်းဆီတွင် ပင်စိမ်းစေကို အမှုန့်ပြုကာ
ရောစပ်ထားပါ။ ထိုရောစပ်ထားသော ဆီကို နေ့စဉ် လိမ်း
ပေးခြင်းဖြင့် ဆံပင်များကို နက်မှောင်ရှင်သန်စေနိုင်ပါတယ်။

အာရောဂျံ ပရမံ လာဘ်

* * *

ကျွန်တို့ဆွေ

■ တက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင် ■

ဘဝပစ္စာအပြေရာကဏ္ဍ

မနွယ်နွယ်အောင် ရန်ကုန်မြို့။

မေး။ ကံကောင်းခြင်းရဲ့ လက်အောင် ယတြာတစ်ခု လိုချင်ပါသည်။

ဖြေ။ မနွယ်နွယ်အောင်သည် တရုတ်ရိုးရာ ဂန္ထိရဝေဒဗေဒင် ပညာရပ်အရ ခွေး(ရေ)နှစ်ဖွား တာတာရှင်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး ကိုင်ရို၏ ဂဏန်းဗေဒင်ပညာရပ်အရ (၄)ဂဏန်းသမား ဖြစ်ပြီး အနောက်တိုင်း ဗေဒင်ပညာရပ်အရ မေထုန်းရာသီဖွား (Gemini)ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မနွယ်နွယ်အောင်သည် ပင်ကိုယ်စိတ်ရင်းကောင်းရှိသူ၊ မေတ္တာတရားကြီးမားလျက် သစ္စာတရားကို ဦးထိပ်မှာ ပန်ဆင်သူ၊ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာသူ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ပြတ်သာသူ၊ ရိုးသားပြောမတ်သူ၊ မိမိချစ်သောသူ၊ မိသားစုအတွက် အနစ်နာခံလိုသူမျိုးဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် အရာရာကို အကောင်းအဆိုး ခွဲခြားနားလည်ပြီး ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်စွမ်း မြင့်မားသည်။ အတ္တဟိတထက် ပရဟိတကို ဦးစားပေးသူဖြစ်သည်။

မနွယ်နွယ်အောင်ဘဝမှာ ကြီးပွားချမ်းသာပြီး ကံကောင်းခြင်းအစစ်အမှန်ကို တွေ့ကြုံစေရန် မင်္ဂလာသုတ်လာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး မင်္ဂလာသုံးပါးနှင့်အညီ နေထိုင်ပါ။

၁။ အသေဝနာစ ဗာလာနံ - လူမိုက်ကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်။

* အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော လူမိုက်

- (က) အနွပုထုစဉ် - ရုပ်နာမ်အစဉ် ဉာဏ်အမြင်ကင်း၍ မကောင်းမှု ခုစရိုက်မှန်သမျှကို ပြုလုပ်လေ့ရှိခြင်း။
- (ခ) ဒုဿီလ - ကိုယ်ကျင့်သီလ လုံးဝမရှိခြင်း။
- (ဂ) ဒုပ္ပည - ပင်ကိုယ်ဉာဏ် လုံးဝမရှိခြင်း။
- (ဃ) ဒုပ္ပန - ပင်ကိုယ်စိတ်ရင်းကောင်း လုံးဝမရှိခြင်း။

၂။ ပဏ္ဍိတာနန္ဒသေဝနာ - ပညာရှိကို ပေါင်းရမည်။

* အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပညာရှိ

- (က) ဂာလျာဏပုထုစဉ် - ရုပ်နာမ်အစဉ် ဉာဏ်အမြင်ပြည့်ဝ၍ ခုစရိုက်ကို ရှောင်လျက်၊ ကောင်းသော သုစရိုက် အကျင့်ကိုသာ ပြည့်ကျင့်နေခြင်း။
- (ခ) သုဿီလ - ကိုယ်ကျင့်သီလပြည့်ဝခြင်း။

- (ဂ) သုပညာ - ပင်ကိုယ်ဉာဏ်ပြည့်ဝခြင်း။
- (ဃ) သုမန - ပင်ကိုယ်စိတ်ရင်းကောင်း ပြည့်ဝခြင်း။
- ၃။ ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ - ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော်ရမည်။
- (က) ဗုဒ္ဓေါဘုရားရှင်(ယခုအခါ စေတီရုပ်ပွား စသည်ကို ထူး)
- (ခ) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ - သာသနာပအခါ ပွင့်သော ဘုရားထံ
- (ဂ) အရဟ - ရဟန္တာနှင့် သီလဝတ္တသမုတိ သံဃာတော်များ
- (ဃ) အဂ္ဂသာဝက - အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မထေ မောဂ္ဂလာန်။
- (င) မာတာ - မွေးမိခင်။
- (စ) ပိတု - မွေးဖခင်။
- (ဆ) ဂုရု - ဂုဏ်သိက္ခာကြီးမား၍ အလေးပြုအပ်သူ။
- (ဇ) သတ္တမ - မိမိအား ပညာသင်ပေးသော ဆရာ။
- (ဈ) ဒါယကာ - ရိက္ခာလုံလောက် ထောက်ပံ့ပေးသော ကျေးဇူးရှင်။
- (ည) မဗ္ဗဒေသကာ - မိမိအား ဆိုဆုံးမ၍ တရားပြုပေးသော ကျေးဇူးရှင်။

မနွယ်နွယ်အောင်ဘဝမှာ အကောင်းဆုံး ကံကြွေးကို တွေ့ဆုံစေရန် ကံကောင်းခြင်းလက်အောင်ယတြာကို လူမိုက်ကို ရှောင်၊ ပညာရှိကို ပေါင်းလျက် ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော်ပါ။ ထို့အပြင် အောက်ပါ "မင်္ဂလာသုတ်လာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး" ဂါထာကို နေ့စဉ် သတိရတိုင်း ဇွတ်ဆိုလျက် နှလုံးသွင်းပါ။

အသေဝနာ စ ဗာလာနံ
 ပဏ္ဍိတာနန္ဒ သေဝနာ
 ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ
 ဧတံ မင်္ဂလာမုတ္တမံ။

ဗလာနံ - လူမိုက်တို့ကို၊ အသေဝနာစ - မင်္ဂလာမဆည်းကပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ - ပညာသူတို့ကို၊ သေဝနာစ - မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပူဇနိယာနံ - ပူဇော်ထိုက်သူတို့ကို၊ ပူဇာစ - ဖော်ခြင်း၊ ဧတံ - ဤသုံးပါးသော တရားသည်၊ ဥတ္တမံ - ကောင်းမြတ်သော၊ မင်္ဂလာ - မင်္ဂလာပေတည်း။

မနွယ်နွယ်အောင်၏ ဘဝခရီးမှာ ကံကောင်း

နတ်ပြည်
အထူးထုတ်

အပေါင်း ခညောင်းရောက်ရှိလာပါစေ။

စောင်မျိုးသန့်ဌေး

ရစ်ပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း၊ မိုင်းမြတ်မြို့။

ဘဝအောင်မြင်ရေးအတွက် ကျင့်စဉ်တစ်ရပ်ကို သိလိုပါသည်။

မျိုးသန့်ဌေးသည် တရုတ်ရိုးရာ ဂန္ထီရဝေဒ ဗေဒင် ပညာရပ်အရ နွား(သစ်သား)နှစ်ဖွား ဇာတာရှင်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး ကိုင်ရီ၏ ဂဏန်းဗေဒင်ပညာရပ်အရ (၇)ဂဏန်း သမားဖြစ်ပြီး အနောက်တိုင်းဗေဒင်ပညာရပ်အရ ပြိသရာသီ ဖွား(Taurus)ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မျိုးသန့်ဌေးသည် အလွန်ပင် လုံ့လဝီရိယာရှိသူပင် ဖြစ်သည်။ ထိန်းထိန်းသိမ်း သိမ်းနေထိုင်တတ်သည်။ ပေါင်သင်းဆက်ဆံရေးကောင်သည် ဇည်းရုံးရေးစွမ်းရည်ရှိသူ ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရပ်ခြား ကံကောင်း ပြီး ရပ်ဝေးမြေနှင့် အကျိုးပေးသည်။ တစ်ပါးသူများအပေါ် ကျညီလိုစိတ်ရှိသည်။ မိမိဘဝတွင် ရည်မှန်းချက်ကြီးကြီး ဘေးမားရှိပြီး ထိုရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ မရောက်မချင်း ငွေ ကောင်းကောင်းဖြင့် ချီတက် လုပ်ဆောင်မည့်သူမျိုးပင် ဖြစ် သည်။

“တကယ်လုပ်လျှင် အဟုတ်ဖြစ်ရမယ်” ဆိုသကဲ့ သို့ ဘဝအောင်မြင်မှုကို စိတ်ရွင်းမှ ပြင်းပြင်းပြပြ ရရှိလိုသူ သည် အမှန်တကယ်ပင် အောင်မြင်သော ဘဝကို ရရှိမှာ အာနိပင်ဖြစ်သည်။

ဘဝအောင်မြင်မှုကို ကြိုးကြိုးမားမားရရှိလိုသူ မျိုးသန့်ဌေးအတွက် ရှေးဦးစွာ အောင်မြင်မှု၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ဆိုပြမည်။ ကြီးပွားအောင်မြင်ရေး ဆိုသည်မှာ “ပလ္လားခြင်း ထင်း၍ တရားမျှတ အာဝီဝဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်း၊ ရာထူး ဂုဏ်သိမ်မြင့်မားခြင်း၊ အများအကျိုးကို ဆောင်နိုင်ခြင်း” ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရပါလိမ့်မည်။

အချို့သူများသည် ရှေးဘဝကောင်းပြီး မွေးရာပါ ကြီးပွားအောင်မြင်ကြသကဲ့သို့ တချို့ကလည်း ထိပေါက် ခြင်းကဲ့သို့ ရှေးကတစ်ခု အကြောင်းပြုပြီး ရုတ်တရက် ကြီး ပွား အောင်မြင်သွားကြသည်။ ထိုအပြင် တချို့က ပြင်းထန် သော အောင်မြင်ချင်စိတ်ကို အခြေပြုလျက် ရိုးသားစွာ ကြိုးစားမှုကြောင့် အောင်မြင်သွားသူများလည်း ရှိကြလေ သည်။

လက်သမားပညာ၊ စိုက်ပျိုးရေးပညာ စသည့် ပညာ ရပ်များကဲ့သို့ ကြီးပွားအောင်မြင်ရေး ပညာသည်လည်း သင် နေလျှင် တတ်မြောက်နိုင်ပါသည်။ သို့သော် ကြီးပွား အောင်

မြင်ရေးအတွက် ဖြတ်လမ်းနည်း မရှိပါ။ ကြီးပွားအောင်မြင် စေရန် ရည်မှန်းချက် ခိုင်ခိုင်မာမာရှိရမည်။ ထိုရည်မှန်းချက် သည် မိမိအတွက်သာမက၊ အများအတွက်ပါ အကျိုးရှိသော ရည်မှန်းချက်မျိုးဖြစ်ရပါမည်။

“စာအုပ်စာပေ လူ့မိတ်ဆွေ” ဆိုသော စကားပုံ အတိုင်း ကြီးပွားအောင်မြင်ရေးအတွက် အကောင်းဆုံး နည်း လမ်းတစ်ခုမှာ စာအုပ်ကောင်းများကို ရှာဖွေဖတ်ရှုရပါမည်။ ဘဝတွင် တိုးတက်အောင်မြင်သူတိုင်းသည် စာဖတ်သူများပင် ဖြစ်သည်။

“အနာခံမှ အသာစံရ” ဆိုသော စကားပုံအတိုင်း ကြီးပွားအောင်မြင်စေရန် ပေးဆပ် အနစ်နာခံမှု၊ ရိုးသားမှု၊ ကြိုးစားမှု၊ သစ္စာရှိမှုတို့ များစွာလိုအပ်ပါသည်။

ကြီးပွားအောင်မြင်စေရန် အေးလွန်းခြင်း၊ ပူလွန်း ခြင်း၊ စောလွန်းခြင်း၊ နောက်ကျလွန်းခြင်း၊ ဆာလွန်းခြင်း၊ ပြည့်အင်လွန်းခြင်းဆိုသော ပျင်ချခြင်းခြောက်ပါးကို ရှောင်ပါ။

လက်ရှိအချိန်ကို တန်ဖိုးထားပါ။ မနေ့ကသည် အိပ်မက်၊ မနက်ဖြန်သည် စိတ်ကူး၊ ယနေ့သည် လက်ရှိ ပိုင်ဆိုင်မှုစစ်စစ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လက်ရှိ ပိုင်ဆိုင်နေဆဲ ပစ္စုပ္ပန်အချိန်တိုင်း... အချိန်တိုင်းမှာ ဘဝအနာဂတ်ခရီး အတွက် အကောင်းဆုံး ကြိုးစားပြီး ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပါ။

လူ့ဘဝရခိုက်၊ အသက်ရှင်သန်နေခိုက်၊ ဘုရား သာသနာပွင့်ထွန်းခိုက် ယခုလက်ရှိအချိန်မှာ ဘာသာတရား ကို သဒ္ဓါတရားထက်ထက်သန်သန်ဖြင့် အားထုတ်ပါ။ ကြီး ပွားတိုးတက် အောင်မြင်သူတိုင်းသည် မိမိတို့ ကိုးကွယ်ရာ၊ ယုံကြည်ရာ ဘာသာတရားကို အလေးထား၊ တန်ဖိုးထားသူ များပင် ဖြစ်သည်။

မျိုးသန့်ဌေးဘဝမှာ ကြီးပွားအောင်မြင်စေရန် အတွက် နံနက်စောစောထပြီး အိမ်ရှိ ဘုရားမှာ သီလံသီယု လျက် ပန်း၊ ရေချမ်းနှင့် ဆွမ်းကပ်လှူကာ ဆန္ဒသိဒ္ဓါတော ကို ရွတ်ဆိုပါ။

ဆန္ဒသိဒ္ဓါတော

အတီတေ ဝတ္ထမာနေစ၊
ယံ ပုညံ ပကတံ မယာ၊
ဣဓေ တဿ ပစ္စက္ခေ၊
ဝိပါကော မေ ဝိပစ္စတု။

အထက်ပါ အချက်များကို ကျင့်ကြံလိုက်နာပါက မောင်မျိုးသန့်ဌေးဘဝမှာ ကြီးပွားချမ်းသာ အောင်မြင်မှုများကို ထိုက်ထိုက်တန်တန် ရရှိလာပါလိမ့်မည်။

တက္ကသိုလ်ရေးရာဦးစီးဌာန

၂၀၁၃ - ဇွန်လအတွက် ကံကောင်းစေမည့် အကြံပြု စာမျက်နှာ

ဒေတ္တရာ သရာကျော်

ဂန္ထရုဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်းကြီးရဲ့ စာချစ်သူများအားလုံး ဘေးဘယားဝေးကွာ၍ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေကြောင်း ဂုဏ်
ဖြည့် အထူးထုတ် အကြံပြု စာမျက်နှာပေါ်မှနေ၍ ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလိုက်ရပါသည်။

ဒီစာမျက်နှာကတော့ ပင်လယ်ပြင်မှာ မုန်တိုင်းထတဲ့အခါ သံလိုက်အိမ်မြှောင်က တောင်-မြောက် ဝှမ်းညွှန်ပြသလို၊
ဂုဏ်သားသမီးတို့ရဲ့ ဘဝကံပွင့်လန်းဖို့ အထောက်အကူပြု လမ်းညွှန်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

“လမ်းမှားတဲ့ အကျင့်မှာ ဝီရိယများတဲ့လူ ဆင်းရဲတယ်။ လမ်းမှန်တဲ့ အကျင့်မှာ ဝီရိယနည်းတဲ့သူ ဆင်းရဲတယ်”
(အင်္ဂုတ္တိုပါဠိတော်)

၂၀၁၃၊ မေလ စန်းပွင့်ရက်များ

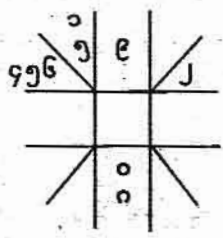
၁၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၈၊ ၂၉ ရက်များ	အနောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၂၊ ၃၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၃၀ ရက်များ	မြောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၄၊ ၅၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၄၊ ၂၅ ရက်များ	အရှေ့အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၆၊ ၇၊ ၈၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၆၊ ၂၇ ရက်များ	တောင်အရပ် စန်းပွင့်သည်။

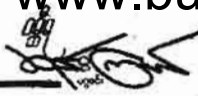
အထက်ပါ ဇယားကွက်အတွင်းရှိ ရက်များမှာ ဆိုင်ရာ စန်းပွင့်ရက်များကို ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ အကြံ
အညွှန်ပြခြင်း၊ ခရီးထွက်ခြင်း၊ ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ပွားမှုများတွင် အကျိုးရှိမှာ ဖြစ်ပါသည်။ ဉာဏ်ရှိသလိုလည်း သုံးစွဲနိုင်ပါ
သည်။

ဥပမာ - (၁-၆-၂၀၁၃)ရက်နေ့တွင် အနောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ ဂါထာမန္တန်ရွတ်ပွားနိုင်ပါသည်။ သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊
အင်းဆွဲခြင်း၊ ဆေးသက်ဝင်အောင် ဆိုင်ရာ ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ပွားသရဏ္ဍာယ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ပြုနိုင်ပါသည်။ ခရီးစတင်ထွက်
သူများမှာလည်း စန်းပွင့်ထောင့်အရပ်ကို မျက်နှာမူ၍ စတင်ခြေလှမ်းထွက်ပြီးမှ လိုရာခရီးဆက်သင့်ပါသည်။

မိဿ၊ သိဟ်၊ ဓနတွင် စန်းရှိပါက အရှေ့အရပ်စန်းပွင့်သည်။ ပြိဿ၊ ကန်၊ မကာရတွင် စန်းရှိပါက တောင်အရပ်
စန်းပွင့်သည်။ မေထုန်၊ တှ၊ ကုမ်တွင် စန်းရှိပါက အနောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။ ကရကဋ်၊ ဗြတ္တု၊ မိန်တွင် စန်းရှိပါက
မြောက်အရပ် စန်းပွင့်ပါသည်။ စန်းပွင့်အရပ်များကို မျက်နှာမူ၍ ဉာဏ်လွှာသုံးနိုင်ကြပါသည်။

ထိကံ

ဤဇာတာမှာ ဇွန်လ ထိဖွင့်နေ ဇာတာဖြစ်သည်။ ကောဇာ ဇာတာဖြစ်၏။ သူ့ဌေးလောင်းရွေးပေမယ့် ဇာတာကင်ပွန်းတပ်နိုင်ပါသည်။ (၄၊ ၅၊ ၆)ဂဏန်းများများပါအောင် ထိုးပါ။ အာရုံပြု ဂဏန်းမှာ (၆၊ ၈)ဖြစ်သည်။ ထိမထိုက် ငွေကြေးပုံသကူစွန့်ပါ။

အဆောင်ရတနာ

ဇွန်လတစ်လလုံး (ပုလဲ)ကို အဆောင်ပြု၍ ကြံဆောင်သင့်ပါတယ်။ စိတ်ဒေါသများ ပြေငြိမ်း၍ ကျက်သရေရှိနေမယ်။ ပုလဲဟာ တနင်္လာဂြိုဟ်မင်းကို ကိုယ်စားပြုပါတယ်။ စိတ်ထားကောင်းများ ဖြစ်ပေါ်စေပြီး ဆောင်သူကို ကျက်သရေစေပါတယ်။ လူချစ်လူခင်များလာမှာဖြစ်ပြီး စိတ်ကူးကောင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာစေရန်လည်း ထောက်ပံ့ပေးပါလိမ့်မယ်။

မင်္ဂလာဆောင်မှု

မင်္ဂလာဆောင်ကောင်းပါတယ်။ (၈-၆-၂၀၁၃)နေ့မကျော်ခင် ရက်ကောင်းရွေးဆောင်ပါက လာဘ်ဝင်မယ်။ (၉-၆-၂၀၁၃)မှ လကုန်ရက်အတွင်းဖြစ်ပါက ဘေးရန်ကင်းစေးသော အကျိုးရပါလိမ့်မယ်။ အခြားသော အခါကောင်းဖြစ်ရန်နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာရှင်နှင့် တိုင်ပင်သင့်ပါတယ်။

အထူးဂါထာမန္တန်ရွတ်ပွားရန်

မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်သော် လည်းကောင်း၊ ဒိဝါတပတိ အစချီ ဂါထာသော် လည်းကောင်း၊ ပတ္တန်းနှင့် အခြား ငွေထင်လာဘ်ရွှင်ဂါထာတစ်မျိုးမျိုးကို (၂၇-၆-၂၀၁၃) ကြာသပတေးနေ့တစ်နေ့လုံး တတ်နိုင်သရွေ့ ရွတ်ပွားသင့်ပါတယ်။ အကယ်၍ အရဟံပုတီးတစ်လုံးချ (၈၄၀၀၀)တစ်ရက်အပြီး စိပ်နိုင်ပါက အကျိုးပေး ထူးပါလိမ့်မယ်။ အထူးသဖြင့် လာဘ်ရွှင်ပါမယ်။ လက်တွေ့ရှိကြောင်းပါခင်ဗျာ။

အကြံပြုချက်

- * တနင်္ဂနွေသားသမီးများ - တစ်လလုံး သပြေပန်းများ ဝေဆာနေအောင် နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် လှူဒါန်းပူဇော်ပေးပါ။
- * တနင်္လာသားသမီးများ - ရွက်လှပန်းများ တစ်လလုံး ဝေဆာနေအောင် နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် လှူဒါန်းပါ။
- * အင်္ဂါသားသမီးများ - တစ်လလုံး သပြေပန်းများ ဝေဆာနေအောင် နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် လှူဒါန်းပူဇော်ပေးပါ။
- * ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ - ရွက်လှပန်းများ တစ်လလုံး ဝေဆာနေအောင် နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် လှူဒါန်းပါ။
- * ကြာသပတေးသားသမီးများ - အုန်းပန်းများ တစ်လလုံး ဝေဆာလှပနေအောင် နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။
- * သောကြာသားသမီးများ - အုန်းပန်းများ တစ်လလုံး ဝေဆာလှပနေအောင် နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။
- * စနေသားသမီးများ - ရွက်လှပန်းများ တစ်လလုံး ဝေဆာနေအောင် နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် လှူဒါန်းပါ။

* * *

ခေတ္တရာ ဆရာကေ

မထိမ့်မြင်

မောင်မြင့်မား(ဘိုကလေး)

တစ်ချိန်က ရန်ကုန်မြို့ ၃၄လမ်း
 ဘလောက်တွင် GHOWD
 #ဟု ဆိုင်နာမည်တပ်ကာ တီဗီ
 အောက်စက်တို့ အရောင်းဆိုင်နှင့်
 စင်တာဖွင့်ပြီး စီးပွားရေးလုပ်ကိုင်
 ကိုထွန်းလှိုင်နှင့် သူ့သူငယ်ချင်း
 နှစ်ဦးတို့ ရှိသည်။ မောင်မျိုးက
 ညီဝမ်းကွဲဖြစ်သည်။

သူက စီးပွားရေးလုပ်နေသော်လည်း စာဖတ်ဝါသနာပါသည်။ အလုပ်အားလျှင် စာဖတ်နေတတ်သည်။ ကျွန်ုပ်ရေးသော စာအတော်များများ သူဖတ်ဖူးသည်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း သူ့ကို စာအုပ်လက်ဆောင်ပေးနေကျဖြစ်သည်။ သူက ကျွန်ုပ်၏ စာများကို ဖတ်ပြီး အကောင်းအဆိုး ဝေဖန်တတ်သည်။ ကြိုက်လျှင် ကြိုက်သည်။ မကြိုက်လျှင် ဘာကြောင့် မကြိုက်ကြောင်း ပြောသည်။

ကျွန်ုပ်က အပတ်စဉ် သောကြာနေ့တိုင်း ရန်ကုန်မြို့ထဲသွားကာ မဂ္ဂဇင်းတိုက်ပေါင်းစုံသို့ လှည့်၍ သူ့ဆိုင်ရောက်သောအခါ သူတိုက်သော လက်ဖက်ရည်သောက်၍ သူ၏ ဝေဖန်မှုကို နားထောင်ရသည်။ သူ့ရော ကျွန်ုပ်ပါ စကားနည်းသူများ ဖြစ်ကြသော်လည်း နစ်ဦးဆိုကြသောအခါ စကားတွေ ပြောဖြစ်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဘဝသရုပ်ဖော်၊ ပြဇာတ်၊ သရော်စာ၊ မှုခင်း၊ ဂန္ထီရ၊ ဟာသ စသည်ဖြင့် ဘာလှို ရေးသည်။ ကလောင်ခွဲများဖြင့်လည်း ရေးသည်။ ကျွန်ုပ်ရေးသူမူကို မောင်မျိုးက ခိုင်ခံ့ဖတ်သည်။ တစ်ခါသော် သူက လက်ဖက်ရည်တိုက်ပြီး စကားပြောနေကျ အစဉ်အလာကို ဖျက်ပြီး ထူးထူးဆန်းဆန်း ကျွန်ုပ်အား ဘီယာဆိုင်သို့ ခေါ်သွားသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အဖျော်ယမကာကို မကြိုက်သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ ဘီယာလောက်တော့ စကားပြောကောင်းရုံ သောက်တတ်သောကြောင့် သူ့ဆန္ဒကို လက်ခံလိုက်သည်။

နစ်ယောက်သား ဘီယာတစ်ခွက် စီလောက် ကုန်သွားသောအခါ မောင်မျိုးက ကျွန်ုပ်အား...

“အစ်ကို...အစ်ကိုက စာအစုံရေးတတ်တော့ တစ်ခါတစ်ရံ ဂန္ထီရဆန်တဲ့ အစ်ကိုရဲ့ ဝတ္ထုကလေးတွေ ဖတ်ရတယ်။ အဲဒီဇာတ်လမ်းတွေက ကိုယ်တွေ့တွေလား၊ စိတ်ကူးယဉ်တွေလား။”

“များသောအားဖြင့် ကိုယ်တွေ့တွေ ရေးတာ များပါတယ်။ အဲဒီ ကိုယ်တွေ့တွေကို တန်ဆာဆင်ပြီး ဖတ်ကောင်းအောင် ရေးရတာပေါ့ကွာ။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတလေတော့လည်း သူများပြောတဲ့ အတွေ့အကြုံကို ရေးတာမျိုးလည်း ရှိပါတယ်။”

“ဪ...ဒီလိုလား။ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံ တစ်ခုကို ပြောပြမယ်။ အစ်ကိုရေးလို့ ရရင် ရေးကြည့်ပါလား။”

“အေး၊ ကောင်းတယ်။ မင်းအတွေ့အကြုံဆိုတော့ ပိုရေးလို့ ကောင်းတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတလေ ရေးစရာ သိပ်ကောင်းပေမယ့် ရေးလို့ မရတာတွေလည်း ရှိတတ်တယ်။ အစွန်းရောက်သွားတာမျိုးပေါ့။”

“ကျွန်တော်တော့ အဲဒါ သိပ်နားမလည်ဘူး။ ကိုယ်တွေ့ဆိုတော့ အစ်ကိုအတွက် ရေးစရာများ ရမလားလို့ပဲ။”

“အေးအေး၊ ထားပါတော့။ မင်းပြောချင်တဲ့ မင်းအတွေ့အကြုံသာ ပြောပါ။”

ကျွန်ုပ်သည် စကားအလွန်နည်းသော်လည်း ကျွန်ုပ်ထက် စကားပိုနည်းသော မောင်မျိုးဆိုသည့် ကျွန်ုပ်၏ ညီနှင့် တွေ့သောအခါ သူ့ကိုယ်တွေ့ ဇာတ်လမ်းကို သူပြောပြသည့်အတိုင်း ဖတ်ကောင်းအောင် အနည်းငယ် ပြင်ဆင်၍ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

“ကျွန်တော်ငယ်ငယ်ကတည်းက

လူမှန်းသိတတ်စအရွယ်မှာ အဖေထဆုံးသွားတော့ ကျွန်တော်အမေနဲ့ ညီအစ်ကိုတစ်တွေ ကသီလင်တဖြစ်တာပေါ့ အစ်ကိုရယ်။ အဲဒါကြောင့် ရန်ကုန်မြို့ထဲက ရပ်ကွက်ပေါင်းစုံကို ဟိုပြောင်း ဒီပြောင်းပေးပါ။ အခု ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ကျလို့ ကလေးနစ်ယောက်ရတာတောင် အိမ်ပြောင်းရတုန်း။

အဲဒီကိစ္စ ထားပါ။ ကျွန်တော်ပြောချင်တာက ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ရပ်ကွက်တစ်ခုမှာ နေခဲ့စဉ် ကစားဖော်သုံးလေးယောက်နဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကြတယ်။ အဲဒီသူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ ပေါက်တတ်ကရပြောတတ်တဲ့ လူမျိုးခြား သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လည်း ပါတယ်။

အဲဒီသူငယ်ချင်းက ကျွန်တော်တို့ လုပ်လေ့လုပ်ထရိုတဲ့ ယုံကြည်မှုကိစ္စတွေကို မထိမဲ့မြင်ပြုတတ်တယ်။ ပါးစပ်ကလည်း ပေါက်ကရတွေ ပြောတတ်တယ်။ လူကြီးတွေကတော့ ကလေးပဲဆိုပြီး လျစ်လျူရှုထားကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကတော့ သူ့ကို သူငယ်ချင်းဆိုပြီး ချောပြောပေမယ့် သူကတော့ သူ့ဗီဇကို မဖျောက်ပါဘူး။

ဥပမာအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးတုံးစံ နတ်စင်မှာ နတ်တင်ထားတဲ့ လက်ဖက်တို့၊ မုန့်တို့၊ ကွမ်းတို့ကို ခိုးစားတာတို့၊ အရက်ခိုးသောက်တာတို့၊ ညောင်ပင်က နတ်ကွန်းမှာ ထိုးထားတဲ့ အမွှေးတိုင်တို့ကို ယူဆော့တာမျိုးတွေ သူက လုပ်တတ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့က အဲဒါမျိုးလုပ်ရင် ဘာဖြစ်တယ် ညာဖြစ်တယ်ဆိုတာ လူကြီးတွေ ပြောတာ ကြားဖူးနေတော့ သူ့ကို မလုပ်ဖို့၊ လုပ်ရင် ဘယ်လိုဖြစ်တတ်တယ်ဆိုတာ ပြောပေမယ့် သူက အယုံအကြည်ရှိဟန် မတူပါဘူး။

နိဂြိုဟ်
အထူးထုတ်

ဒီလိုနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေအားလုံးဟာ မွေးရာပါ အကျင့်စရိုက်တစ်မျိုးစီနဲ့အတူ အသက် ဆယ်လေးငါးနှစ်အရွယ်ကို ရောက်လာပါတယ်။ အကျင့်ဆိုရင်တော့ သူငယ်ချင်းနဲ့ကတော့ အဲဒီအချိန်ထိ တွဲတန်း၊ ဆော့တုန်း၊ ကစားတုန်းပါ။ သူ့အကျင့်ကတော့ မပျောက်သေးပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ လမ်းထိပ်မှာ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိတယ်။ အပင်ကြီးက တော်တော်ကြီးတယ်။ အဲဒီအပင်အောက်မှာ နတ်စင်တစ်ခုရှိတယ်။ နတ်စင်မှာ ဆောင်ကြောင့်ထိုင်နေတဲ့ ဘီလူးမရုပ်တစ်ခုရှိတယ်။ သစ်သားပန်းပုရုပ်ဆိုပေမယ့် လက်ရာမြောက်အောင် ထုထားလို့ အချိုးအစားအလွန်ကျပါတယ်။ ခေတ်အဆက်ဆက်က ဘယ်သူတွေ လုပ်ထားခဲ့တဲ့ နတ်စင်နဲ့ အရုပ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မသိပါဘူး။

တစ်နေ့မှာ အကျင့်ဆိုးရိုတဲ့ သူငယ်ချင်းက ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတွေရေမှာ ရှိနေတဲ့ ဘီလူးမရုပ်ရဲ့ ရင်ဘတ်ကို သူ့လက်နဲ့ သွားပုတ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ရယ်ကျဲကျဲနဲ့ လုပ်ပြတယ်။ မခန့်လေးစားပုံမျိုးပါ။ ကျန်တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက ကြောက်လို့ သူ့ကို မလုပ်ဖို့ ပြောပေမယ့် သူကတော့ ဂရုမစိုက်ပါဘူး။ အဲဒီနားက ဖြတ်သွားတိုင်း သူက ဘီလူးမရဲ့ ရင်ဘတ်ကို သွားသွားပုတ်နေကျပေါ့။

ကျွန်တော်တို့က ကြောက်နေပေမယ့် သူကတော့ အဲဒီလိုလုပ်ရတာကို ဂုဏ်ယူနေပုံရပါတယ်။ အဲဒီသူငယ်ချင်းဟာ ကျွန်တော်တို့ ဆုံနေကျ၊ ဆော့နေကျ နေရာကို မလာတာ တစ်ပတ်လောက် ကြာတော့မှ ကျွန်တော်တို့ သတိထားမိတယ်။

ဒီလိုပဲ သူ့မိဘများအိမ်က

အလုပ်နဲ့ တစ်ခါတစ်ခါ သူက ပျောက်နေတတ်တော့ မစုံစမ်းမိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကြာလာတော့ သူ့သတင်းကြားလာရတယ်။ နေမကောင်းလို့ ဆေးကုနေတယ်ဆိုတာ သိလာရတယ်။

တစ်ရက် သူငယ်ချင်းတွေ စုပြီး သူ့အိမ်သွား သတင်းမေးကြတယ်။ သူ့အိမ်ရောက်တော့ သူ့ကို မတွေ့ဘူး။ အိမ်ခန်းထဲမှာလို့ သူ့မိဘတွေက ပြောတယ်။ နောက် သူတို့သားရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပါ ဆိုတော့မှ သူ့မိဘတွေက မျက်ရည်ကျပြီး ကျွန်တော်တို့ကို တွေ့ပေးတယ်။ အဲဒီတော့မှ သူ့အဖြစ်ကို တွေ့ပြီး အံ့ဩကုန်ကြတယ်။ ဘာရောဂါလဲဆိုတာ မသိဘူး။ ဆေးခန်းတွေ အထူးကု ဆရာဝန်တွေဆီကိုလည်း ရောက်ပြီးပြီး သူ့မျက်နှာက ဖော့သွပ်သွပ်ပုံကြီးပေါက်နေကာ မျက်နှာတွေ၊ ပခုံးတွေ၊ လည်ပင်းတွေမှာ အမွှေးကြမ်းကြီးတွေ ပေါက်နေတယ်။ ကိုယ်မှာလည်း ပက်ကြားအက်ပြီး အနာတွေလို မျိုးဖြစ်ကာ အရည်တွေ တရွဲရွဲထွက်နေပါတယ်။ သူတို့ဘာသာဆေးရော၊ မြန်မာဆေးရော၊ နိုင်ငံခြားဆေးရော စုံနေပြီလို့ သိရပါတယ်။

အမှန်အတိုင်းပြောရရင် သူ့မျက်နှာ သူ့ပုံစံက ဘီလူးပုံပေါက်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတွေတော့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ကာ တညီတညွတ်တည်း အဖိတ်ပေါက်နေကြပါတယ်။ သူ့မိဘတွေကတော့ လူမျိုးခြားများဖြစ်လို့ ကျွန်တော်တို့ သဘောပေါက်သလို ပေါက်ချင်မှ ပေါက်မှာပါ။

သူ့အိမ်ကိုလည်း နောက်ပိုင်း မရောက်တော့ပါ။ ဒါပေမယ့် သူ့သတင်းကိုတော့ ကြားရပါတယ်။ အိမ်ထဲက အိမ်ပြင်မထွက်နိုင်ဘဲ ဝေဒနာခံစားနေ

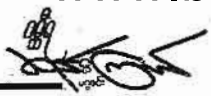
ရကြောင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအဖြစ်မျိုးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရဲ့ မိဘများက ဝေဒနာခံစားနေရသော သူငယ်ချင်း၏ မိဘများကို အကြံပေးတယ်လို့ သိရပါတယ်။ အဲဒီအကြံပေးချက်ကို သူ့မိဘများက လက်ခံချင်ပုံ မရပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူတို့သား၏ ဝေဒနာကို မရှုရှက်နိုင်သောကြောင့် ဟုတ်လိုဟုတ်ငြားဟု သဘောရကာ လက်ခံလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအကြံပေးချက်က ဘာလဲဆိုတော့ တတ်ကျွမ်းနားလည်သော ဆရာတစ်ယောက်နဲ့ တိုင်ပင်ကာ သူငယ်ချင်း လက်ဆော့ခဲ့သည့် ဘီလူးမရုပ်အား ကန်တော့ပွဲ၊ လက်ဖက်ပွဲများနှင့် သွားရောက် တောင်းပန်ရန် ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့လူမျိုးခြားဘာသာတွင် ထိုကဲ့သို့ ကိစ္စမျိုး လုပ်လေ့လုပ်ထ မရှိသောကြောင့် အကြံပေးသည့်အတိုင်း လက်ဆော့သော သူငယ်ချင်း လူမမာကိုပါ ခေါ်၍ ကန်တော့ပွဲနဲ့ ရိုဏ်း တောင်းပန်စေလိုက်ပါတယ်။

သိပ်မကြာပါဘူး။ သူငယ်ချင်း လူမမာဟာ တစ်လအတွင်း အကောင်းပကတိဖြစ်သွားပါတယ်။ သူ့မိဘတွေလည်း အဲဒီတော့မှ စိတ်ချမ်းသာသွားကြပြီး သားအတွက် ဝမ်းသာလို့မဆုံးဖြစ်ကုန်ကြပါတယ်။ အဲဒီသူငယ်ချင်းဟာ ယနေ့အထိ အသက်ထင်ရှားရှိနေပါသေးတယ်။

* * *
မောင်မြင့်မား (ဦးလိကစလေး)

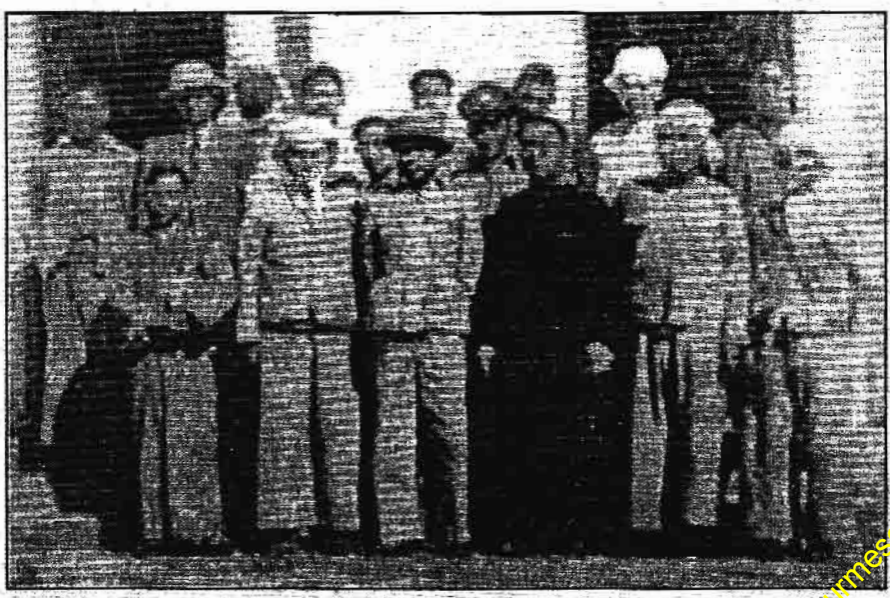

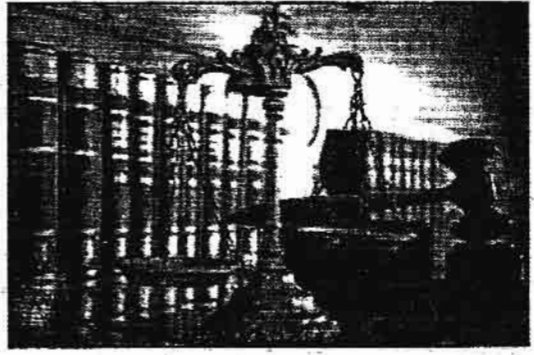
၁၃၇၅

ခုနှစ်

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကတာခွင်ကို စစ်ဆေးခြင်း

ဆရာ မြတ်ထွဋ်ခေါင် (မြန်မာ့ရိုးရာပေဒင်ပညာရှင်)

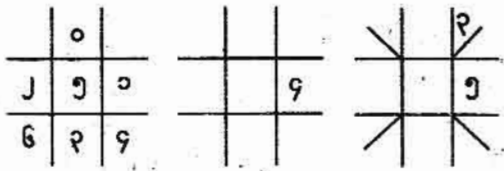

ယခု တင်ပြမည့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ တာတာခွင်နှင့် ဟော
ချက်များသည် မည်သည့် ပညာရပ်နှင့်မျှ မချိန်ထိုးစေလိုပါ။
အွန်ပင်၏ ဗေဒင်ပညာခရီးအတွေ့အကြုံ အရင်ပြခြင်းဖြစ်ပါ
သည်။ မှန်သည်၊ မမှန်သည်မှာ အချိန်က အဖြေပေးမည်
ဖြစ်ပါသည်။

- J
- ၆
- ၃
- ၅ - (မြန်မာနိုင်ငံ-ဗုဒ္ဓဘာသာ)
- ၀
- ၄
- ၀
- ၁ - ယိုးဒယားနိုင်ငံ (ထိုင်းလူမျိုး)။
- ၄ - တရုတ်နိုင်ငံ (တရုတ်လူမျိုး)။
- ၀ - အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ(ကုလားလူမျိုး)။

မြန်မာနိုင်ငံတိုင်မှာ ကြာသပတေးတိုင်ဖြစ်ပါသည်။
အထက်မှာ ဆောင်ပန်း၊ အောက်မှာ နင်းကြမ်းတခမ်းယူမှီး
ကြဆိုသော အတုလ ဆရာတော်ကြီး၏ မူအရ အောက်နင်း
ကြမ်းဖြစ်နေသော တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်၊ စနေဂြိုဟ်
သုံးခုတို့သည် ငိုဒီတိုနိုင်ငံနှင့် ဆက်စပ်နေသော အရေကြီး
သည် နိုင်ငံများ ဖြစ်နေပါသည်။

ယခုနှစ်သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ တာတာခွင်မှာ (၃)ကြွင်း
ဆော ခုနှစ်ဖြစ်ပြီး လောကဓံရှမ်း သက္ကတဗေဒပညာအရ
ဒုက္ခ(ဗုဒ္ဓဟူး)ဂြိုဟ်တွင် ကျရောက်နေပါသည်။ ဂြိုဟ်အိပ်
ကြီးမှာ အယသော လောကဓံဖြစ်ပြီး ၁၃၇၈ မှ ၎င်းနယ်မြေ
မှ လွတ်မြောက်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ပြည်တွင်းစစ်များ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှစ၍ ငြိမ်းချမ်း
ရေးရမည်။ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များ
ရလိမ့်မည်။ ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ နိုင်ငံ

တကာအကျအညီရလိမ့်မည်။ ထိုင်းနိုင်ငံမှ စီးပွားရေးအကျ
အညီများ ရလိမ့်မည်။ စက်နှင့် ဆန်၊ အခြား အင်္ဂါနပစ္စည်း
များ ဈေးတက်လိမ့်မည်။

ကျွန်းသစ်များ ဈေးတက်၍ မသမာမှုများ ပေါ်ပေါက်
မည်။

တရုတ်နိုင်ငံနှင့် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် လမ်းခရီးဆက်သွယ်
မှုများ ပြဿနာပေါ်လိမ့်မည်။ ဘာသာရေးပြဿနာများ
အတိုက်အခံနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးရနေလိမ့်မည်။

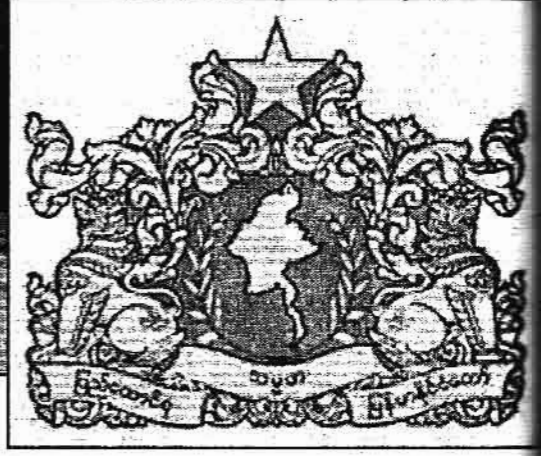
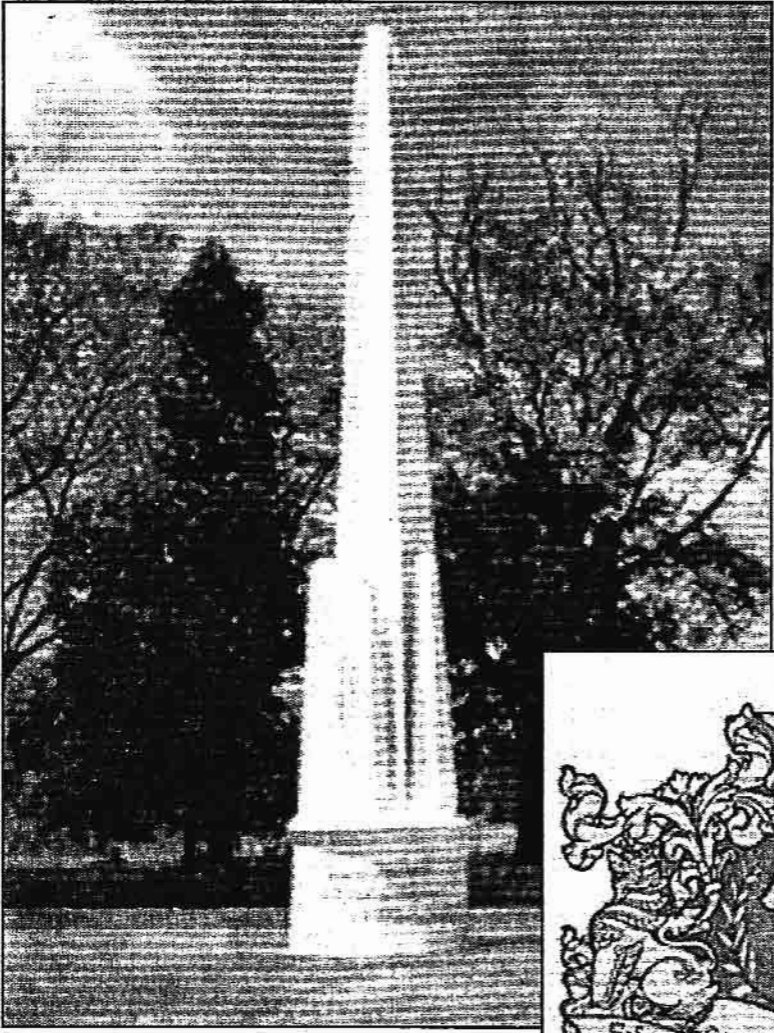
ယခုတိုက်မှုများ မကြာခဏ ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်။ နိုင်ငံ
ကျော် အနုပညာရှင်များ ခရီးသွားလာမှုများတွင် အသက်
အန္တရာယ်ရှိနိုင်ပါသည်။ ယခုနှစ်အတွင်း နိုင်ငံကျော် အနု
ပညာရှင်များစွာ အသက်ဆုံးရှုံးမည်။

ယခုနှစ်တွင် ကားအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ
ကောင်းသော်လည်း ဈေးမကျသေးပါ။ ရှေးဟောင်းဘုရား
များစွာပေါ်ပေါက်၍ ပြုပြင်ရက်ိန်ရိသည်။

ဆရာပေါင်းတည် ဘုန်းကြည် ရေးသားပြုစုသော
နက်နဲလှစွာ စကြဝဠာကျမ်း၏ စာမျက်နှာ (၁၆၃)တွင် ဗုဒ္ဓဟူး
ဂြိုဟ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဖွင့်ဆိုထားသည်ကို တင်ပြရသော်
ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သည် နေကို ပတ်ရာတွင် တစ်စက္ကန့်လျှင် ၂၃၀
မှ ၃၅၀ခိုင်းအား အမြန်နှုန်းပြောင်းလဲနေသောကြောင့် ဂြိုဟ်
သည် မိမိကိုယ်မိမိ ငြိမ်သက်စွာ လည်ပတ်နေခြင်းမဟုတ်ဘဲ
ယိုင်တိယိုင်တိုင် လည်ပတ်နေသည်ဟု ဖွင့်ဆိုထားသော
ကြောင့် အရာရာအားလုံးသည်လည်း တည်ငြိမ်မှု မရှိနိုင်သေး
ပါ။

ကြာသပတေးတိုင်တွင် (ဒိုက်)ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်
သည် တရုတ်လူမျိုးဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းနိုင်ငံ၏ မှန်ကန်သော
ကုသိုလ်မှု ရရှိပါက မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကကြမ္မာသည် တိုးတက်ခြင်း
သို့ လျင်မြန်စွာ ရောက်ရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ယခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံသားတိုင်း ပြုလုပ်ရမည့် ယတြာများမှာ...

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ - ပေါင်မုန့်သက်စေ့ကို အုန်းကြီး ရဟန်း (သို့မဟုတ်) မိဘမဲ့ ကလေးများကို လှူရန်။

တနင်္လာသားသမီးများ - မိဘမဲ့ ကလေးများကို နွားနို့လှူရန်။

အင်္ဂါသားသမီးများ - မိဘမဲ့ ကလေးများကို လမုန့်လှူရန်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ - မိဘမဲ့ ကလေးများကို အုန်းနို့ ဆန်ပြုတ်တိုက်ရန်။

ကြာသပတေးသားသမီးများ - မိဘမဲ့ ကလေးများကို ကိတ်မုန့်လှူရန်။

သောကြာသားသမီးများ - မိဘမဲ့ ကလေးများကို ဘဲသားဆန်ပြုတ်တိုက်ကျွေးရန်။

စနေသားသမီးများ - မိဘမဲ့ ကလေးများကို ပဲကုလားဟင်းနှင့် ထမင်းကျွေးရန်။

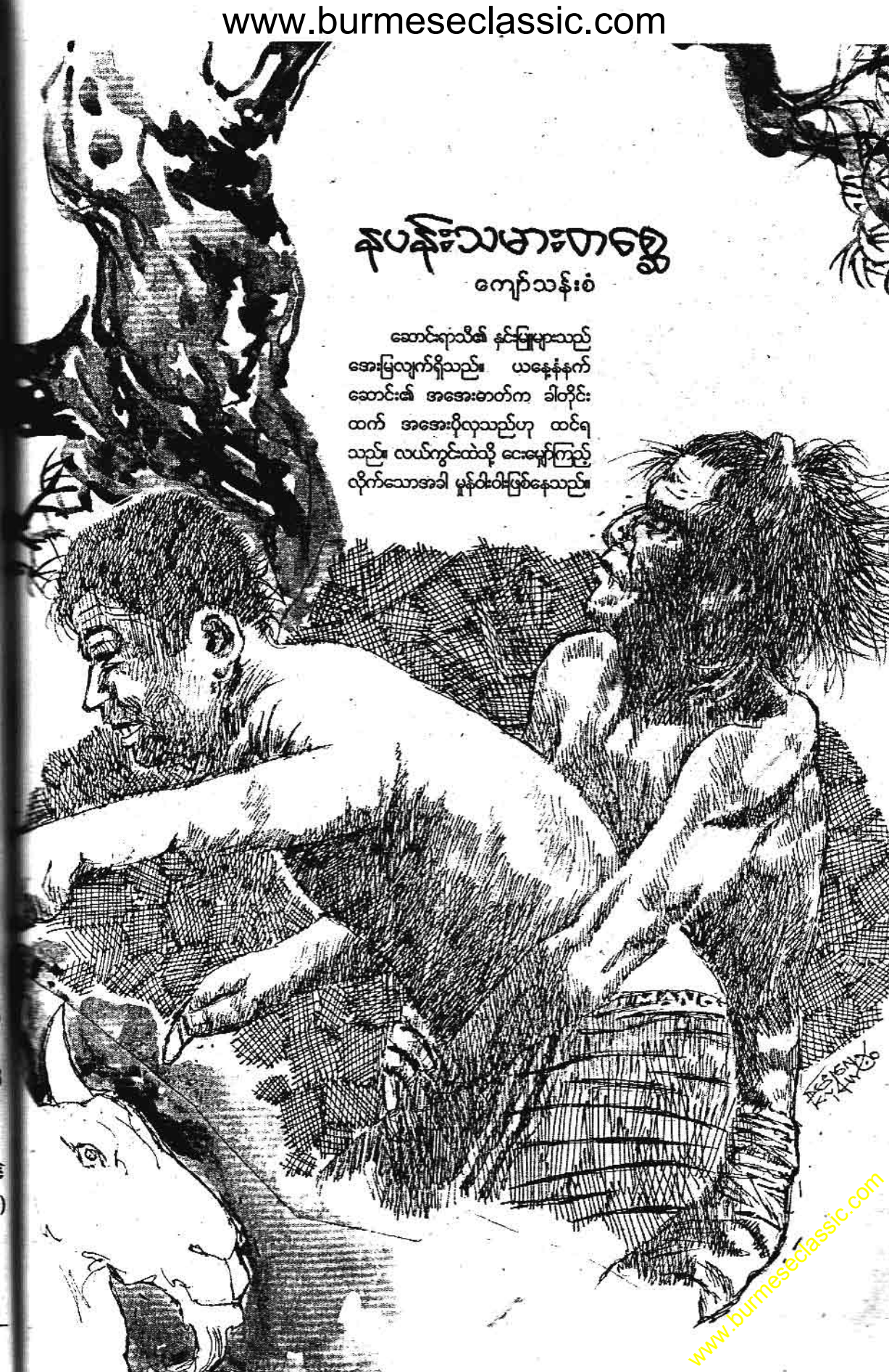
* * *

ဆရာမြတ်ထွန်းစေတီ
(မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်)

နပန်းသမားတစ်ဦး

ကျော်သန်းစံ

ဆောင်းရာသီ၏ နင်းမြူများသည် အေးမြလျက်ရှိသည်။ ယနေ့နံနက် ဆောင်း၏ အအေးဓာတ်က ခါတိုင်း ထက် အအေးပိုလှသည်ဟု ထင်ရသည်။ လယ်ကွင်းထဲသို့ ငေးမျှော်ကြည့် လိုက်သောအခါ မှန်ဝါးဝါးဖြစ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရလျှင် ခိုက်ဦးမြို့ သည် သာယာဖွယ် ပြည့်နက်လျက်ရှိ သည်။

ပဲခူး၊ ရန်ကုန် စသောမြို့ကြီးများ နှင့် မဝေးကွာခြင်း၊ လင်းပန်းဆက်သွယ် ရေး ကောင်းမွန်ခြင်း၊ ချောင်းမြောင်းများ ပေါများခြင်း၊ ဥတုရာသီကောင်း၍ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ခိုက်ဦးမှာ အခြားမြို့များထက် ဝယ်ရ ခြင်းရတာ ကောင်းသည်။

မိုးရာသီဆိုလျှင် သားငါးပစ္စန္ဒက အလွန်ပေါသည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက် တွေကလည်း နွေနှီးဆောင်း ဘယ်အခါ မှ ရှားပါးသည် မရှိ။ ခိုက်ဦးကို ဖြတ် သွားသော ကောလိယချောင်းကမ်းဘေး တစ်လျှောက် ဂေါ်ဖီ၊ မုန်လာ၊ ဆလပ်၊ မုန်ညင်း၊ ငရုတ်၊ ခရမ်း၊ ခရမ်းချဉ်၊ ပဲတောင့်ရှည်၊ ဘူး၊ ဖရုံ၊ သခွား၊ ခဝဲ စသော ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ ရာသီ အလိုက် စိုက်ပျိုးကြတာ ရှိသလို၊ တစ်နိုင်တစ်ပိုင် နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း သုံးရာသီစလုံး စိုက်ပျိုးကြတာတွေ လည်း ရှိသည်။

ကိုခင်မောင်သည် မူလကတည်း က လူပု စိတ်တိုတတ်သူတစ်ဦးဖြစ် သည်။ တွေ့သမျှ မြင်သမျှ ကြားသမျှ စိတ်ပျက်စရာတွေချည်း၊ ဒေါသထွက် စရာတွေချည်း ဖြစ်နေသည်။ လာကြည့် မိတာ မှားပြီဟု နောင်တရနေသည်။

“အေးလေ၊ နာမည်အရမ်းကြီး တော့လည်း ဘာတွေများ ကြီးနေသလဲ ဆိုပြီတော့ လေ့လာအကဲခတ်ချင်တာ ပေါ့”

ဟု အပြစ်မရှိသည့်ဘက်က သူ့ စိတ်ကို ဖြေပြန်သည်။

“ခုနေ ထပြန်သွားရရင် ကောင်း လိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ဟု ဆုံးဖြတ်ချင်လာပြန်သည်။ သည်အခါ ထိုင်ခုံတစ်လုံး တစ်ထောင်

ပေး၍ လင်မယားနှစ်ယောက် ကြည့် နေမိသော အဖြစ်ကို သတိရပြန်သည့် အခါ ထပြန်သွားရမှာ ဝန်လေးနေပြန် သည်။

“အေးလေ၊ လာမိမှတော့ မထူး တော့ပါဘူး။ အခုနေ ထိုင်ခုံကို ပြန် ရောင်းပြန်တော့လည်း ဘယ်သူမှ ဝယ် မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ကြည့်မယ် ကြည့် ဆုံးခန်းတိုင်အောင်ပဲ ကြည့်တော့ မယ်”

ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပိုင်ပိုင်ချပြီ ဆက်ထိုင်မြဲ ထိုင်နေလိုက်သည်။

လက်ဝဲဘက်က ဇနီးသည်မှာ တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ဘဲ ငြိမ်ချက်သား ကောင်းနေသည်။ ပါးစပ်တလှုပ်လှုပ်နှင့် နေကြာစေ့လှော်ကို စားနေသည်။ အသက် ၃၀ခန့်ရှိ လူငယ်တစ်ယောက် က နူးတန့်နဲ့လုပ်ရင်း ရှေ့ကို ကြည့်နေ သည်။ သို့သော်လည်း ဇာတ်ခုံပေါ်သို့ သူ့မျက်လုံးတွေ မရောက်တာကတော့ သေချာသည်။ သူ့ရှေ့က တလှုပ်လှုပ် တရွရွနှင့် ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် လုပ် နေကြသော အရောင်စုံ၊ အသွေးစုံ၊ အရွယ်စုံသော လူပျိုဖြူတွေနှင့် အလှ အိုသူတွေကိုသာ မျက်စိကစားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

အပေါ်က ဖြော်ဖြေမှုကို အားမရ ၍ စိတ်ပျက်နေသည့်အထဲ သည်ဟာမ တွေက ငါးပြေမ ဆားပက်လိုက်သလို တဆတ်ဆတ် လူးလာခတ်ပြန်လုပ် နေကြပြန်တော့ အကုသိုလ်ချည်းဖြစ် နေသည်။

“ဟင်း...”

ကိုခင်မောင် သက်ပြင်းရှည်ကို မသက်မသာချလိုက်ပြီး ဒေါင်းကို နောက်မီပေါ် လှဲချလိုက်လေသည်။

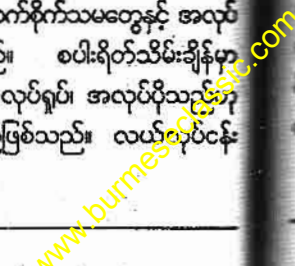
ခိုက်ဦးမြို့ ၌ မင်းသား ပန်တျာ ကြည်လင်ဇာတ်အဖွဲ့ ဝင်နေ သည်မှာ သုံးရက်ရှိသွားပြီ။ ဇနီးဖြစ်သူ မတင်လှ က လိုက်ပြပေးရန် ပူဆာနေ၍သာ

လိုက်ခဲ့ရသည်။ စိတ်က လုံးဝမထီ တစ်ခုတော့ ပြောစရာရှိသည်။ လူတွေ က ပွဲငတ်နေကြ၍လား၊ ဇာတ်ထ တကယ်ကောင်းနေ၍လား မသိ သ့်ည ငုံး-ရုံလုံးပြည့်ပျူပက၊ ‘ရုံပင် ဖွင့်လိုက် ရသည်ဟု ကြားနေရသည်။ ရုံးဝင်ထ လူကြီးတစ်ယောက် တစ်ထောင် ကလေးတစ်ယောက် ငါးရာ၊ ဇာ တစ်ချပ် ငါးရာကျပ်မှ နှစ်ထောင်ကျပ် အထိ ရှိသည်။ တော်ရုံတန်ရုံ ဝါသနာ နှင့် မကြည့်နိုင်သော နန်းထားမျိုးဖြစ် သည်။ ရုံပြည့်ရုံလျှံသည် ဆိုတော့ ကောင်း၍သာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကိုခင် မောင် လက်ခံချင်လာသည်။

ကိုခင်မောင်တို့ လင်မယားသည် လယ်သမားမျိုးရိုးဖြစ်သည်။ မိုးမကျမီ ကာလဖြစ်၍ ပွဲလမ်းသဘင်သွားရောက် ကြည့်ရှုနိုင်ကြသည်။ နယုန်၊ ဝါဆိုထ ရောက်လျှင် လယ်ထွန်ဆင်းရဦးမည်။ ကိုခင်မောင်သည် ရွာမှာ အလုပ်အား လျှင် ဗီဒီယိုလောက်သာ တစ်ခါတစ်ရံ ကြည့်သည်။

မကြာမီ ကိုခင်မောင်တို့ လင် မယားသည် လယ်လုပ်ရန် အရန်သင့် ဖြစ်နေကြသည်။ သူတို့၏ အိမ်နှင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်သည် သုံးမိုင်ခန့် ဝေးသည်။ ပထမတစ်ခေါက် နှစ်ခေါက် တွင် ဇနီးဖြစ်သူ မတင်လှသည် ပစ္စည်း တွေကို လိုက်ပို့သည်။ နောက်ပိုင်းကျ တော့ အိမ်က ထမင်းချက်ပြီး ထုပ်ပေး ခြင်း၊ ရေခွေ့ကို ဓာတ်ဘူးဖြင့် စာညှပ်ပေး ခြင်းအလုပ်ကို လုပ်ပေးသည်။

ကိုခင်မောင်တို့ လင်မယားမှာ ကလေးမရှိသေး၍ အိမ်တွင်းမှုကိစ္စ သာ ရှိသည်။ ကောက်စိုက်ချိန်ရောက် လျှင် ကောက်စိုက်သမတွေနှင့် အလုပ် ပိုလာသည်။ စပါးရိတ်သိမ်းချိန်မှာ တစ်ခါ အလုပ်ရှုပ်၊ အလုပ်ပိုသည်မှာ ပြောရမည်ဖြစ်သည်။ လယ်လုပ်ငန်း

၇ နိဗ္ဗာန် အထူးထုတ်

ပြန်သွားသောအခါ မိဘ၏ တောင်ယာ ထုပ်ငန်းမှာ ဝင်ရောက် ကူညီရသည်။

မိုးတွင်းကာလ လယ်လုပ်ချိန်မှာ ထိုခင်မောင်သည် နံနက် ၅နာရီမှစ၍ အိမ်က ထွက်သည်။ လယ်ထဲအသွား ဆင်းခုလတ်၌ လက်ပံပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိ သည်။ ထိုလက်ပံပင်၏ ခွံကြား၌ တိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရှိရ သည်။ တစ္ဆေသည် ကိုခင်မောင်ကို ထက်ယပ်ခေါ်သည်။ ကိုခင်မောင်က ထည်း ပြန်လည်၍ လက်ယပ်ခေါ် သည်။

ထိုအခါ တစ္ဆေသည် လက်ပံပင် ခေါ်မှ ဆင်းလာပြီး နပန်းလုံးကြသည်။ နပန်းလုံးကြရာ၌ ဘတစ်ပြန် ကျား တစ်ပြန် မြေပေါ်တွင် လူးလိမ့်နေကြ သည်။ နာရီဝက်ကျော် ကြာလာသော အခါ နှစ်ယောက်သား ခြေပန်းလက်ပန်း ကျလာကြသည်။ “ဟောဟ...ဟော ဟဲ” ဖြစ်လာကြပြီး ရပ်နားလိုက်ကြ သည်။ ကိုခင်မောင်သည် ခဏနားပြီး ငယ်ထဲ ဆက်လက်ထွက်သွားသည်။ တစ္ဆေသည်လည်း လက်ပံပင်ပေါ်သို့ တက်သွားသည်။

ကိုခင်မောင်သည် ဝါဆိုလ တစ်လလုံး တစ္ဆေနှင့် နပန်းလုံးနေရ သည်။

တစ်နေ့သောအခါ ရွာထဲ၌ ဆရာ တစ်ဦးရောက်ရှိနေကြောင်း သိရသဖြင့် ဆရာထံ အကူအညီတောင်းခံသည်။

“ဆရာ...ကျွန်တော့်ကို ကူညီ ပါဦး”

“အရင်းမရှိ အဖျားမရှိ၊ ဘာကို ကူညီရမလဲကွယ်”

“ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ ဆရာ။ ကျွန်တော် လယ်ထွန်သွားတဲ့အခါ လမ်း တစ်ဝက်ခန့်မှာ လက်ပံပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိတယ်။ အဲဒီလက်ပံပင်ပေါ်မှာ တစ္ဆေ တစ်ကောင်ရှိတယ်။ သူ့နဲ့ ကျွန်တော်

နပန်းလုံးနေရတာ တစ်လခန့်ရှိပြီ။ ဘာ လုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေတယ်”

“အဲဒါကို မကြောက်နဲ့၊ ကြား လား။ ရော့ ဒီခြေမန်းယူသွား။ နောက် တစ်ခါ နပန်းလုံးတဲ့အခါ ဒီခြေမန်းကွင်း ကို သူ့ခေါင်းစွပ်လိုက်၊ အားလုံး အဆင် ပြေသွားလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး”

ကိုခင်မောင် ခြေမန်းကွင်းကို ယူ ပြီး အိမ်ပြန်လာခဲ့သည်။

ကိုခင်မောင်သည် နောက်တစ်နေ့ နံနက် ခြေမန်းကွင်းကို အိတ်ထဲ ထည့် ပြီး လယ်ထဲ ဆင်းလာခဲ့သည်။ လက်ပံ ပင်နားရောက်သောအခါ တစ္ဆေသည် လက်ပံပင်ပေါ်က ဆင်းလာသည်။ ကိုခင်မောင်ကလည်း ဝန်စည်စလယ် များ ချပြီး နပန်းလုံးရန် စောင့်ဆိုင်းနေ သည်။ ကိုခင်မောင်နှင့် တစ္ဆေသည် သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် နပန်းလုံးနေ ရင်း ရုတ်တရက် ခြေမန်းကွင်းကို အိတ်ထဲက နှိုက်ယူပြီး တစ္ဆေခေါင်းကို စွပ်ချလိုက်သည်။ ထိုအခါ တစ္ဆေသည် ဆိတ်ဖြစ်သွားလေသည်။ ကိုခင်မောင် သည် အိမ်သို့ ပြန်လာပြီး ဆိတ်ကို ပို့ သည်။ အိမ်အောက်ထပ်မှာ ကြိုးနှင့် ချည်နှောင်ထားခဲ့ပြီး လယ်ထဲသို့ ပြန် လာခဲ့သည်။

တစ္ဆေဘဝမှ ဆိတ်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားပြီး ဒဏ်ကျွေးသော်လည်း ကောင်းစွာ မစားဘဲ အော်မြည်လျက် ရှိနေသည်။ တစ်လကျော်ကြာလာသည့် အခါ နားပူနားဆာမခံနိုင်၍ ကိုခင်မောင် လယ်ထဲသွားနေစဉ် ဇနီးဖြစ်သူ မတင် လှသည် ဆိတ်ကို ချည်နှောင်ထားရာ မှ ဖြည့်ပေးလိုက်သည်။

ကိုခင်မောင် အိမ်သို့ ပြန်ရောက် သည့်အခါ ဆိတ်ကို မတွေ့ရ၍ ဇနီးဖြစ် သူ မတင်လှကို မေးသည်။

“မတင်လှ...ဆိတ်ကို ဘာလုပ် လိုက်သလဲ”

“ဆိတ်က တစ်နေ့လုံး မရပ်မနား အော်နေလို့ ကြီးဖြည့်ပေးလိုက်တယ်”

“ဒီဆိတ်က ရိုးရိုးဆိတ်မဟုတ် ဘူးကွ။ ငါ လယ်ထွန်သွားတဲ့အခါ လမ်းခုလတ် လက်ပံပင်ကြီးမှာ နေတဲ့ တစ္ဆေကွ။ ငါ လယ်ထွန်သွားရင် အဲဒီ တစ္ဆေနဲ့ နပန်းသတ်နေရတာကွ။ ငါ ဆရာမေးပြီး ခြေမန်းကွင်းစွပ်လိုက်လို့ ဆိတ်ဖြစ်သွားတာ။ မင်း ဒီ မပြောတာ က ကြောက်နေမှာစိုး ဘဲ မပြောတာ။ မင်း ဘာလုပ်လုပ် ငါ့ကို တိုင်ပင်ဖို့ ကောင်းတယ်။ အေးလေး၊ ကိစ္စမရှိဘူး ပြီးတာတွေ ပြီးသွားပြီ။ နောက်နောင် ငါ့ကို မမေးမစမ်းဘဲ ဘာမှမလုပ်နဲ့”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် ကိုခင်မောင် သည် လယ်ထဲ ဆင်းသွားသည့်အခါ တစ္ဆေကို လက်ပံပင်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက် ပြန်တွေ့ရသည်။

ကိုခင်မောင်က...

“လာလေကွာ၊ အောက်ဆင်း လာခဲ့”

ဟု ဆိုပြီး လက်ယပ်ခေါ်လိုက် သည်။

တစ္ဆေက လက်နှစ်ဖက် ကာ ပြသည်။

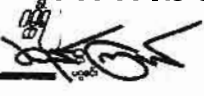
ထိုအချိန်မှ စ၍ တစ္ဆေသည် ကိုခင်မောင်နှင့် နပန်းမလုံးဝဲတော့ပေ။ ကိုခင်မောင်လာလျှင် လက်ပံပင်မှ ထိုင် ကြည့်နေသည်ကိုတော့ တွေ့ရှိရသည်။

ထို့ကြောင့် ကိုခင်မောင်သည် တစ္ဆေနှင့် နပန်းလုံးရသော ဒုက္ခမှ ကင်း ဝေးသွားပြီဖြစ်သည်။ တစ္ဆေသည်လည်း ကိုခင်မောင်ကို ဝေးဝေးက ရှောင်ရှား လျက် ရှိပါတော့သည်။

* * *

ဓကျော်သန်းခဲ

၂၀၁၃၊ ဇွန်လအတွက်

နာမက္ခရာဆန်း အထူးဟောစာတမ်း

ဝတ္ထိရ ဆရာလှမျိုး (B.Sc)

တနင်္ဂနွေခုံအကွရာ

(အ၊ အာ၊ ဣ၊ အိ၊ အီ၊ ဥ၊ ဥ၊ ဧ၊ ဩ) စသည့် "အ"အသံထွက်နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ . . .

ဤလတွင် စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ရမည်။ ကွဲကွာနေသော မိတ်ဆွေ ဆရာသမားနှင့် ပြန်ဆုံရမည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေအစုလိုက်ဝင်ကိန်းရှိသည်။ အိမ်-ခြံ-မြေ-ကား အရောင်းအဝယ်ဖြစ်မည်။ လူမျိုးခြားနှင့် ပြဿနာဖြေရှင်းရမည်။ စနေနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံများ ရှောင်ပါ။ သားသမီးအတွက် စိတ်ညစ်စရာပေါ်မည်။ လူငယ်လူရွယ်များ အိမ်ထောင်ကျမည်။ ရေနှင့် ပတ်သက်သောပစ္စည်း(ရေစက်၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း၊ ရေခဲသေတ္တာ)ပျက်မည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် အမဲသား၊ ဝက်သား ရှောင်ပါ။ သွေးလေနှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာခံစားရတတ်သည်။ ထိဝါသနာပါက ၃အစ ၅အဆုံး၊ ၅အစ ၃အဆုံး အောင်ဘာလေထီထိုးပါ။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - မွေးနံထောင့်တွင် ဆီမီးသက်စေ့ပူဇော်ပါ။ သရဏဂုံကို အခေါက်(၃၀) နေ့စဉ်ရွတ်ဆိုပါ။

တနင်္လာခုံအကွရာ

(ကာ၊ ခ၊ င၊ ယ၊ ဝ)နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ . . .

ဤလတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေအစုလိုက်ဝင်မည်။ ဆန်း ဆီ၊ ဆေး၊ စက်ပစ္စည်း၊ စိန်အရောင်းအဝယ်ကိစ္စ အဆင်ပြေမည်။ ခင်ပွန်းသည်နှင့် ပတ်သက်၍ ငွေဝင်မည်။ သားသမီးပညာရေးအတွက် ငွေကုန်ကျမည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးထေသွားလာရမည်။ လူမှုရေး၊ ပရဟိတလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရမည်။ အလှူမင်္ဂလာကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရမည်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် စနေနေ့ရှောင်၍ ပြုလုပ်ပါ။ မိမိရိုးရာ နတ်ဒေဝါ ပူဇော် ပ,သ မေတ္တာပို့ပါ။ လူငယ်များ ကြိုးစားနေသော ပညာရေးကိစ္စ အောင်မြင်သလို၊ ချစ်သူနှင့်လည်း အဆင်ပြေနေမည်။ စုတ်၊ လာဘ်ဝင်မည်၊ ကာလဖြစ်သော်လည်း ကာမဂုဏ် အရှုပ်အထွေး၊ သစ္စာမဲ့သောကိစ္စ ရှောင်သင့်သည်။

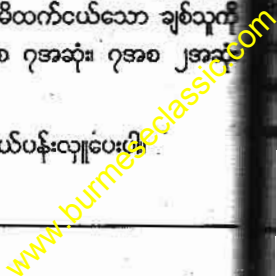
ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - နေအိမ်ဘုရားတွင် ကြာဆံကြော်၊ ခေါက်ဆွဲကြော်ကပ်လှူပေးပါ။

အင်္ဂါခုံအကွရာ

(ဇ၊ ဆ၊ ဇ၊ ဈ၊ ည) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ . . .

ဤလတွင် အကြံအစည် ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်မည်။ သမ္မာအာဇီဝ အလုပ်ဟူသမျှ ရဲရဲတင်းတင်း ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်ပါ။ ပညာရေးဆိုင်ရာ ပစ္စည်းများ၊ စာရေးကိရိယာ၊ စာအုပ်စာတမ်း၊ အရောင်းအဝယ် အဆင်ပြေမည်။ ရွှေ၊ ရတနာပစ္စည်း ပေါင်နံ ရောင်းချခြင်း ဖြစ်ပေါ်မည်။ စက်ပစ္စည်းအဟောင်းဝင်လျှင် စိတ်ညစ်ရမည်။ ဝန်ထမ်းများ အလုပ်ထွက်၊ ပြောင်းခြင်း မကောင်းသေးပါ။ အလှူမင်္ဂလာကိစ္စကြုံတွေ့ပါက ကောင်းသောနိမိတ်ဖြစ်သည်။ လူငယ်များ မိမိထက်ငယ်သော ချစ်သူကို စွဲလမ်းနေမည်။ ရေလမ်းခရီး၊ ရေစပ်၊ ချောင်းစပ်သွားလာခြင်း ရှောင်ပါ။ ထိဝါသနာပါက ၂အစ ၇အဆုံး၊ ၇အစ ၂အဆုံး ထီထိုးပါ။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး တစ်ပတ်နှစ်ရက် ဆပ်ပြာ၊ ဆေးဘူး၊ စံပယ်ပန်းလှူပေးပါ။

ပုဒ္ဒဟူးနံအက္ခရာ

(ဃ၊ ရ၊ ဝ၊ ဝ၊ ဋ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ . . .

ဤလတွင် မိမိပြုလုပ်နေကျအလုပ် ပုံမှန်ဆက်လုပ်နေခြင်းသာ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ လက်ရှိလုပ်ငန်း တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် အပြုအမူအကျိုးကြီးတွေ့ရတတ်သည်။ မိခင်၊ အဒေါ်ကဲ့သို့ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးထံမှ အကူအညီရမည်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို အပြိုင်အဆိုင် ကြုံတွေ့ပြီးမှ အောင်မြင်မည်။ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ရမည့်လဖြစ်သည်။ အအေး၊ စာ၊ လေစာ အထူးရှောင်ပါ။ ဆရာဝန်ဟောင်း ပြန်ပေါ်တတ်သည်။ ပညာရေးဆိုင်ရာ သင်တန်း အင်တာဗျူး စာမေးပွဲ အောင်မြင်မည်။ အချို့ကိစ္စများ မိမိထင်ထက် ဖြစ်မလာနိုင်မှုများ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခု မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်ပါ။
ဘောင်ကျိုးပြုယတြာ - မွေးနေ့တိုင်း စံပယ်ပန်းရစ်ကိုး ဆီမီးရှစ်တိုင် ပူဇော်ပြီး လိုရာဆန္ဒ ဆုတောင်းပါ။

ကြာသပတေးနံအက္ခရာ

(ဝ၊ ဖ၊ ဗ၊ ဘ၊ မ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ . . .

ဤလတွင် လုပ်ငန်းသစ် စတင်ပြုလုပ်ရမည်။ အကြံအစည်ကိစ္စ အောင်မြင်မည်။ အခက်အခဲ အပြိုင်အဆိုင်တွေ့ကြုံရသော်လည်း အဆင်ပြေစွာ အနိုင်ရမည်။ စပ်တူရယ်ယာပြုလုပ်ရမည်။ ကွဲကွာနေသော မိတ်ဆွေ၊ ဆရာသမား ပြန်လည်ဆုံတွေ့ပြီး အကူအညီရမည်။ လူလိမ်၊ အကျင့်ပျက်သူ သတိထား ဆက်ဆံပါ။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို ရိုးသားပွင့်လင်းစွာ ဆောင်ရွက်ပါ။ သားသမီး အိမ်မှ ထွက်တတ်သည်။ မပျော်လင့်ဘဲ အိမ်ထောင်ကျက်နီးရှိသည်။ မင်္ဂလာကိစ္စဆောင်ရွက်ပေးရမည်။ နေအိမ်ရှိ ထီး၊ နှာရီ၊ နှစ်အဟောင်းများ ရွန်ပစ်ပါ။ ကြာသပတေးအစ သောကြာနံအဆုံး အမည်ပိုင်ရှင် ကျန်းမာရေးညံ့မည်။ ထိဝါဒနာပါက (၃၅၅) သော ဂဏန်းရွေးထိုးပါ။
ဘောင်ကျိုးပြုယတြာ - သပြေ (၁၁)ညွန့် အောင်အိုးထိုး၍ လှူ။ သင်္ဘောသီးတစ်လုံးလှူ။ သမ္ဗုဒ္ဓေါတ ရွတ်ဆိုပါ။

သောကြာနံအက္ခရာ

(သ၊ ဟ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ . . .

ဤလတွင် လုပ်ငန်းနှစ်မျိုးပြုလုပ်ရ။ တာဝန်နှစ်ခု ထမ်းဆောင်နေရမည်။ ထိုအပြင် ခရီးနှစ်ကြိမ်သွားလာရမည်။ အလုပ်အကိုင်နေရာဌာန ပြောင်းရွှေ့ရကိန်းရှိသည်။ ပညာရေးဆိုင်ရာကိစ္စများ အောင်မြင်မည်။ အိမ်-ခြံ-မြေအရောင်းအဝယ်ဖြစ်မည်။ ကျောက်မျက်ရတနာ၊ စက်ပစ္စည်းများ ဝင်မည်။ လက်အောက်ငယ်သား တပည့်သားသမီးထံမှ အကူအညီရမည်။ ခင်ပွန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေဝင်မည်။ သားသမီးပညာရေးကိစ္စ ငွေကုန်ကျမည်။ အိမ်၊ ဆိုင်ခန်းပျားရမည်။ အရှေ့အရပ်မှ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးရောက်ရှိလာပြီး အကူအညီရမည်။ နိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်သွယ်သောကိစ္စ သတိထားလုပ်ဆောင်ပါ။ ခရီးသွားလာရင်း ချစ်သူတွေ့မည်။ ၂၆ပါသောထီထိုးပါ။
ဘောင်ကျိုးပြုယတြာ - နေအိမ်ဘုရားတွင် ပိတောက်ညွန့် (၁၂)ညွန့်၊ ပဲနို့၊ ပေါင်မုန့် ထောပတ်သုတ် လှူပါ။ ဗုဒ္ဓေါတတော် ပုတီးစိပ်ပြီး လိုရာဆန္ဒ ဆုတောင်းပါ။

စနေနံအက္ခရာ

(တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဓ၊ န၊ ဌ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ . . .

ဤလတွင် လိုတာမရ ရတာမလို ဖြစ်နေတတ်သည်။ အကြံအစည်လွဲချော်နေမည်။ မိမိလုပ်နေကျ ပုံမှန်အလုပ် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ ငွေရင်းနှီးမြုပ်နှံသောအလုပ် မလုပ်သင့်သေးပါ။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို မိဘဆရာသမား၏ အကြံဉာဏ်ယူ၍ ဆောင်ရွက်သင့်သည်။ လူမျိုးခြားနှင့် ဆက်သွယ်သောအလုပ် သတိထားလုပ်ပါ။ အပြုအမူအကျိုးကြီးတွေ့ရတတ်သည်။ စနေ+ပုဒ္ဒဟူးအမည်တွဲများ ကျန်းမာရေးညံ့မည်။ ကံဇာတာ ယာယီညွှန်ချိန်ဖြစ်၍ ဘာသာရေးကိစ္စ အလေးထား ဆောင်ရွက်ပါ။ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေးသားသမီးနှင့် ပူးတွဲပေါင်းစပ် လုပ်ကိုင်ပါ။ အပျော်ခရီးရှောင်။ လုပ်ငန်း စီးပွားခရီးသွားလာနိုင်သည်။ လက်ထက်မင်္ဂလာ မပြုလုပ်သင့်သေးပါ။
ဘောင်ကျိုးပြုယတြာ - မွေးနံထောင့်တွင် ပျဉ်းမ(၅)ညွန့်၊ ဖယောင်းတိုင်အဖြူ(၅)တိုင် ပူဇော်ပြီး အနန္တငါးပါးရှိခိုး ပူဇော်ပါ။

ဝဋ်ရိုက်တတ်တယ် မောင်မောင် သတိထား

အဂ္ဂမုနိ

ကျွန်ုပ်သည် မြောက်ဥက္ကလာပဗြူနယ်၊ ရွှေပေါက်ကံ ဖြိုနှို ပတ္တမြားစေတီတော်ကြီးတွင် အပတတ်စဉ် တနင်္ဂနွေ နေ့၏ နံနက်တိုင်း ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံအတွင်းရှိ ဝေနေယျ နက္ခိတ သုဒ္ဓိတ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား မေတ္တာ ပို့သခြင်း၊ အမှုအတန်းဝေခြင်းတို့ ပြုလုပ်မြတ်ဖြစ်လေ၏။ ယနေ့လည်း တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်လေရာ ပြုမြဲ ဝတ်ပြည့်ရန် အရုဏ်စံချိန်မှ ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ တရားဘာဝနာပြုဖွယ် ကိစ္စအဝဝပြီးစီးသည့်နောက် စေတီတော်အနီးရှိ မိုးစားသောက် ဆိုင်တွင် မုန့်ဟင်းခါးနှင့် လက်ဖက်ရည်မှာယူ စားသောက် လေ၏။ မိနစ် ၂၀မျှအကြာတွင် ကျသင့်ငွေကို စားပွဲထိုး ကောင်လေးအား ပေးချေကာ ပြန်ရန် ပြင်လိုက်၏။ လွယ် အိတ်ကို လွယ်ပြီး ထိုင်ခုံမှ ထမည်အခိုက်တွင် ကျွန်ုပ်အ စားပွဲသို့ ဦးတည်လျှောက်လှမ်းလာသော အသက် ၂၀နှင့် ၃၀ကြားအရွယ် မိန်းမငယ်နှစ်ယောက်နှင့် ဆုံရလေ၏။

သူတို့က ဦးညွှတ်အရိုအသေပြု၏။ စားပွဲတွင် ထိုင်ခွင့် ပြုရန်လည်း ခွင့်တောင်းကြ၏။ စားပွဲ၏ ခုံလွတ်နှစ်ခုတွင် အသီးသီးထိုင်ကြ၏။ ထိုနောက် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ စကားစရာလျက် ရှိကြ၏။ ကျွန်ုပ် က...

“သမီးတို့...ဘာကိစ္စများလဲကွယ်။ ဦးလေးကို မင်းတို့

က သိကြလို့လား”

သွက်လက်ချက်ချသော မိန်းမငယ်တစ်ယောက်က “ကျွန်မနာမည်က စိမ့်သီတာပါရင်။ သူကထော မေပုလဲပါ။ ကျွန်မတို့က ရွှေပေါက်ကံမြို့ (၁၂)ရပ်ကွက်န နေကြတာပါ”

ဟု ပြောလေ၏။

ခဏမျှ စကားပြတ်ကာ မေပုလဲကို သူက ငေးကြည့် လိုက်၏။ ပြီးမှ...

“မေပုလဲမှာက အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေဘူး ြ နေတယ်။ အသေးစိတ်တော့ သူ့ကိုယ်တိုင်ပြောပြမှာ။ ဦးလေးအိမ်သွားတော့ ပတ္တမြားစေတီကို သွားတယ်ဆိုင် အမြန်လိုက်လာကြရတာ”

“ဪ...သမီး စိမ့်သီတာက ဦးလေးကို အရ ကတည်းက သိနှင့်နေတာလား”

“ဟုတ်တယ်ရှင့်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ထဲမှာ မောင်ထော စင်ကာပူသွားမယ့် ကိစ္စအခက်အခဲမှာ ဦးလေးဆီကို ကျွန်မက မိသားစု ရောက်လာခဲ့ဖူးတယ်လေ။ ဦးလေး ကူညီလိုက် ဟိုမှာ အဆင်ပြေနေပြီ”

“အေး၊ တော်ပါပြီကွယ်။ ကဲ - ဆိုစမ်းပါဦး မေပုလဲ ရဲ့ ကိစ္စ”

www.burmeseclassic.com

အထူးထုတ်

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးရလေ၏။

ဤတွင် မိန်းကလေးက မျက်ရည်စငယ်အား လက်ထိပ်ထိဖြင့် တို့သုတ်ရင်းက...

“ဒီလိုပါ အဘရယ်။ သမီးရဲ့ ခင်ပွန်းနာမည်က ကျော်သူထွန်းပါရဲ့။ သူနဲ့ သမီးက ငယ်သူငယ်ချင်း ကျောင်းတက်အောင်ပေးပါ။ ငယ်ချစ်တွေပေါ့ရှင်။ အိမ်ထောင်ကျပြီး သားသားတစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့ပါပြီ။ သားက ခုဆိုရင် မူကြိုအောင် ထားလို့ရပါပြီ။ လွန်ခဲ့တဲ့ လေးငါးလလောက်တုန်းက သူ ခြေလှမ်းပျက်နေတာ သတိထားမိပါတယ်ရှင်”

ဤတွင် သူမက စကားပြောခြင်းကို ခဏမျှ ရပ်လိုက်၏။ တစ်ပေါက်ချင်း စီးကျလာသည့် မျက်ရည်တို့ကို သုတ်ဆန်းပြန်လေ၏။ ထိုနောက်မှ ဆက်၍...

“သမီးတို့မိသားစုက ကွန်ပျူတာ စာစီစာရိုက်နဲ့ ဝှိုနိုင်အောင် ဝင်ရောက်ထားပါတယ်။ စီးပွားရေးက အောင်မြင်ပါက အောင်မြင်တာနဲ့အမျှ အလုပ်လဲအောင် အပေါင်းအသင်းတွေလည်း များလာတယ်။ သောက်သောက်စားစား ချမ်းသာအံ့ဆိုတဲ့ စကားကို လက်ကိုင်ထားတဲ့ အကျင့်အရိက္ခမကောင်းတဲ့ ယောက်ျား၊ မိန်းမတွေနဲ့ အတွဲများလာတယ်။ မိသားစုအလုပ်ကို စိတ်မဝင်စားချင်တော့ဘူး။ ရေခြားခြား သွားသွားလာလာ စားစားသောက်သောက် ညအိပ်ညနေနဲ့ မိသားစုဆီ မကပ်နိုင်တဲ့ ရက်တွေလည်း များခဲ့ပါပြီ။ သမီးက ကိုယ့်ကံအကြောင်းတရားပဲလေလို့ ဖြေတွေးတွေးနိုင်ပေမယ့် မိသားစုဆွေမျိုးကြားမှာ မျက်နှာငယ်ရတယ်။ အားလုံးရဲ့ ရှေးရိုးကိုလည်း ပူဇော်တယ်။ သမီးက တိုးတိုးတစ်မျိုး ထွန်းကားလာတစ်မျိုး နားချပါတယ်။ မရဘူး။ ခွေးကြီးကောက်အညှည်တောက်စွပ်သလိုပဲလို့ ပြောရမယ်ထင်တယ်”

သူမက ရှိုက်၍ရှိုက်၍ ငိုပြန်၏။ အပျက်အပျက်နှင့် နှစ်ခေါင်းသွေးထွက်ရတော့မည်။ သူမတို့၏ အိမ်ထောင်ရေးသာယာချမ်းမြေ့စေလိုသော စိတ်ရင်းစေတနာမှန်ဖြင့် ကျွန်ုပ်က...

“ကဲပါလေ၊ သိပ်လည်း ဝမ်းနည်း အားငယ်မနေပါနဲ့။ ဦးလေးဆီကို ရောက်လာပြီပဲ။ ဘာမှမပူနဲ့တော့။ ဦးလေး ပြောပြလိုက်တဲ့အတိုင်းသာ ယုံယုံကြည်ကြည်လုပ်ပေတော့” ထိုစဉ် စိမ့်သိတာက မုတ်စုစာအုပ်နှင့် ဘောပင်ကို မေပုလဲအား လှမ်းပေး၏။ မေပုလဲက မျက်ရည်သုတ်ပြီး ရှေးမှတ်ယူရန် ပြင်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က...

“မပေါင်းသင်းအပ်တဲ့ သူ့ရဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေ လာခေါ်တိုင်း မလိုက်ဖြစ်ရလေအောင်နဲ့ အပေါ်စား စည်းရုံးနည်း

ဖြစ်တဲ့ မိန်းမ၊ လောင်းကစား၊ အရက်သေစာ အစရှိတာမျိုးနဲ့ စည်းရုံးမခံရဖို့ တစ်နည်းအားဖြင့် သမီးရဲ့ ခင်ပွန်း ခြေလှမ်းမမှားစေဖို့ ဒီလိုလုပ်ကွယ်။

သမီးရဲ့ ခင်ပွန်းက တနင်္လာနေ့ပွားဆိုတော့ သူ့မွေးနေ့ရဲ့ မနက် ၇နာရီခွဲကနေ မနက် ၉နာရီအတွင်း သမီးက ပြောက်တက်အရပ်ကို မျက်နှာမူထားပြီး နန်းရွက်၊ ဒါမှမဟုတ် ထန်းရွက်ပေါ်မှာ ခြေစုံရပ်ပါ။ အုန်းလက်ပေါ်မှာ အ-အကွာရာ ရေးရမယ်။ အဲဒီအုန်းလက်ကို သမီးရဲ့ ခင်ပွန်းအိပ်ရာ ခါးလယ်လောက်နေရာမှာ ခင်းထားပေးရမယ်။ ခင်းနေတဲ့ အချိန်မှာ သမီးခင်ပွန်းရဲ့ နာမည်ကို ခေါ်ပြီး “မိသားစုနဲ့ပဲ နေပါ၊ အိမ်မှာ မြဲပါ” လို့ တတွတ်တွတ်ပြောပေးရမယ်။ သူ့မွေးနေ့တိုင်း တစ်နေ့မှာ တစ်ကြိမ်လုပ်ပေးရမယ်ကွယ်။ သူ့ရဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေထဲကမှ သမီးအနေနဲ့ အိမ်ကို လုံးဝ မလာစေချင်တဲ့သူ ရှိရင်လည်း သမီးတို့မိသားစုပဲ မီးဖိုဆောင်မီးဖိုမှာ မီးမွှေးပါ။ မီးတောက်ထဲကို သမီးကိုယ်တိုင် ဆားနည်းနည်းယူပြီး ပစ်ထည့်ပါ။ ပစ်ထည့်တဲ့အခါမှာ နောက်ကျောဖူးပြီး ပစ်ထည့်ရမှာနော်။ သမီး မလာစေချင်တဲ့သူ ဥပမာကွယ်... ဖိုးမောင်၊ အောင်သူ၊ မောင်ပု စတဲ့ နာမည်ကို ပီပီသသခေါ်ပြီး “မြန်မြန်နောက်လှည့်ပြီးတော့ မြန်၊ အခု အမြန်ဆုံး မြန်” လို့ တတွတ်တွတ်ပြောရမယ်ကွယ်။ ထိုအခါ မေပုလဲက...

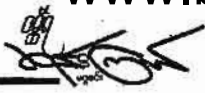
“ကျေးဇူးပါပဲ အဘရယ်။ နှစ်ဖက် မိဘတွေကလည်း လင့်ဝတ္တရား၊ မယားဝတ္တရားတွေနဲ့ ညီအောင် နေကြဖို့ သွန်သင်ဆုံးမနေတဲ့ကြားက သူ့ကိုယ်တိုင်က ဗွေဖောက်တာတော့ သူ့ဘက်က လွန်လွန်းနေတာပါရှင်”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က...

“သမီးတို့လည်း သတိထား ဆင်ခြင်နိုင်ဖို့ တစ်ခါတည်း မှာလိုက်မယ်။ မောင်ကျော်သူထွန်းကို ကြိုတဲ့အခါ ဦးဆုံးမပေးပါမယ်။ အပျော်အပါးလွန်ကဲလို့ မိန်းမပါ ပါလာခဲ့ရင် ကာမေသုမိစ္ဆာအားနက် ထိုက်တယ်ကွယ်။ အပြစ်က ၁၅ပါး တောင် ရှိတယ်လို့ ဦးလေး ဖတ်ထား၊ မုတ်ထားဖူးတယ်။ သမီးတို့ လိုက်ရေးမှတ်ထားသင့်တယ်”

ဟု ဆိုရာ သူတို့က ရှေးမှတ်ရန် အဆင်သင့်ပြင်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်က ရေမွှေးကြမ်းတစ်ခွက်ငဲ့သောက်ပြီးလျှင်...

- (၁) အပယ်လေးပါးကို ကျရောက်တတ်တယ်။
- (၂) မိန်းမသူ၊ ယောက်ျားလျာ ဖြစ်ရတတ်တယ်။
- (၃) ရန်သူများတတ်တယ်။
- (၄) လူအများရဲ့ မုန်းတီးငြိုငြင်ခံရတတ်တယ်။

- (၅) စားဝတ်နေရေးအခက်အခဲတွေ ကြုံတွေ့ရ တတ်တယ်။
- (၆) ဆင်းဆင်းရဲရဲ အိပ်ရာက ထရတတ်တယ်။ အိပ်ရာဝင်ရတတ်တယ်။
- (၇) ဒေါသအမျက်ကြီးတတ်တယ်။
- (၈) လောကုတ္တရာတရား မရရှိနိုင်ဘူး။
- (၉) စည်းစိမ်ဥစ္စာပျက်ပြုန်းရတတ်တယ်။
- (၁၀) သူတစ်ပါး ယုံကြည်အားထားမှု ကင်းမဲ့တတ် တယ်။
- (၁၁) ဘေးတွေ့တတ်တယ်။
- (၁၂) ယုံမှားသံသယများတတ်တယ်။
- (၁၃) ချစ်ခင်သူတွေနဲ့ ခွဲနေရတတ်တယ်။
- (၁၄) အသက်တိုတတ်တယ်။
- (၁၅) ဆင်းရဲခြင်းကြီးစွာနဲ့ ကြုံရတတ်တယ်တဲ့။

သတိထား ဆင်ခြင်နိုင်ဖို့ ဦးလေးက သိထားသမျှ ထပ်ဆင့် မျှဝေ အသိပေးတာပါကွယ်။

ဒီနေရာမှာ ဗဟုသုတဖြစ်စေဖို့ တစ်ဆက်တည်းပြော လိုက်ပါမယ်။ အကြောင်းအရာကလည်း ဆက်စပ်မှုက ရှိနေ လို့ပါ။ “ဥတဘောဗျည်းနှစ်ပါး” ဆိုတာ ရှိတယ်။ ဒါကတော့ လူတစ်ကိုယ်တည်းမှာ မိန်းမအင်္ဂါစပ်နဲ့ ယောက်ျားအင်္ဂါစပ် နှစ်မျိုးစလုံးပါတဲ့သူကို “ဥတဘောဗျည်း” လို့ ခေါ်တယ်ကွယ်။ ယောက်ျားဥတဘောဗျည်းဆိုတာက ယောက်ျားရုပ်ပုံသဏ္ဍာန် ရှိပြီး လိင်နှစ်ခုပါတယ်။ ကာမဂိစ္စမှာ ယောက်ျားအဖြစ်နဲ့ လည်း ပြုမူနိုင်သလို၊ ရံဖန်ရံခါ မိန်းမအဖြစ်နဲ့လည်း ခံယူနိုင် ပြန်တယ်။ သန္ဓေကိုလည်း ပေးနိုင်စွမ်းရှိတယ်။ မိန်းမသဘောနဲ့ ခံယူတဲ့အခါမှာတော့ သန္ဓေကို မရယူနိုင်ပေဘူး။

နောက် မိန်းမဥတဘောဗျည်းဆိုတာကတော့ မိန်းမရုပ် ပုံသဏ္ဍာန်ရှိပြီး ကာမမှုမှာ မိန်းမလိုလည်း ခံယူနိုင်သလို၊ ပဋိသန္ဓေကိုလည်း ရယူနိုင်တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ယောက်ျား လိုလည်း သွားလာနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သန္ဓေကိုတော့ မပေးနိုင်ဘူးတဲ့ကွယ်။ ဦးလေး ဖတ်ထားဖူးခဲ့တဲ့ သုတေသန သရုပ်ပြ အဘိဓာန်ကြီးထဲမှာ ပါတာကို မှတ်ထားမိသရွေ့ ဗဟုသုတအဖြစ် ပြောပြတာပါကွယ်။

ဟု ရှည်လျားစွာ ပြောပြခဲ့ရာ မိန်းမငယ်တို့က စိတ် ဝင်တစား နားစိုက်ထောင်ကာ ရေးမှတ်ယူခဲ့ကြလေသည်။

ဤအချိန်၌ စားသောက်ဆိုင်အတွင်းသို့ စားသုံးသူ ဧည့်သည်များလည်း ဝင်ရောက်လာစ ပြကြပြီဖြစ်ရာ..

“သမီးတို့နှစ်ယောက်စလုံး သိသင့်တာတွေလည်း သိ

ကြရပြီ။ မေပုလဲအတွက် လုပ်ဆောင်ရမှာတွေလည်း ခြေ ပြပြီးခဲ့ပြီမို့ ဒီတင် နားကြစို့ကွယ်”

ဟု ဆိုရာ စိမ့်သီတာက...

“ဦးလေးရှင်...တခြားသူတွေ မေပုလဲလိုက်စွန့် ကြိုလာခဲ့ရင် ကူညီနိုင်ဖို့ နေ့သားအားလုံးအတွက် ပြော ပါဦးရှင်။ လေးလည်း လေးစားပါတယ်။ အားလည်း နား တယ်ရှင်”

ဟု တောင်းဆိုပြန်ရာ ကျွန်ုပ်မှ စိမ့်သီတာ၏ မှတ် စာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ငယားကွက်ချရေးပေးလိုက် ရပြန်၏။

ငွေ့နံ	လရရပုည အရွက်	အက္ခရာ	ငြိစုံနင်း အရွက်	ပျက်နာမှုရန် အရပ်	မှတ်ချက်
ငွေ	ထန်း/ဒန်း	န	သီချက်	အနောက်	ငွေ့နံနံ (၇:၃၀)နံ မှ (၉)နံ အတွင်း ထားပျက်
လာ	အုန်း	အ	ဒန်း/ထန်း	ပြောက်	
ဂါ	ကံ့ကော်	ခ	အုန်း	အနောက်တောင်	
ဟူး	စီး	ဆ	ကွမ်း	အရှေ့ပြောက်	
တေး	ရဲယို	လ	စီးချက်	အရှေ့	
ကြာ	ပေါက်	ဖ	ဝါချက်	အရှေ့တောင်	
နေ	သီချက်	သ	ပဲရွက်	တောင်	

အလုံးစုံ ပြီးစီးလေသော် ကျွန်ုပ်အား စာအိတ်တွင် ထည့်ထားသော ကျပ်ငွေ ငါးထောင်ဖြင့် ကန်တော့ဇေ သည်။ ထိုနောက် နှုတ်ဆက်စကားပြောဆိုကာ လွတ်လပ် ပေါ့ပါးသော ခြေလှမ်းတို့ဖြင့် လိုရာခရီးအလိုက် ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြပါတော့သည်။

* * *

အဂ္ဂဗြူ

အနုပညာ

သေပြီးသူများနှင့် ပြန်လည်ဆုံဆည်းခြင်း

မနေ့က ဖုန်းဝင်လာသည်။
တစ်ဦးတည်းသာ ကျွန်တော့သည်
အခေါ်ဖြစ်သူ၏ နာရေး။

သူ၏ သာသနာများက ကျွန်တော့
ကို လာစေလိုကြသည်။ အမျိုးထဲတွင်
ထိုအခေါ်တစ်ဦးတည်းသာ အသက်
အကြီးဆုံး၊ ဝါအမြင့်ဆုံး၊ အခေါ်မရှိ
တော့လျှင် သက်ကြီးဆွေမျိုးဟူ၍ မရှိ
တော့။ ထိုသက်ကြီးရွယ်အိုနေရာသို့
မိမိကိုယ်တိုင် ရောက်တော့မည်ကို
အလိုလိုသိနေသည်။

သားဖြစ်သူက ခရီးစဉ်အတွက်
ခုံနေရာ နှိပ်တံတွဲလျက် ကားလက်မှတ်
နှစ်စောင်ဝယ်လာသည်။ အဖေအား

နှစ်ယောက်ထိုင်ခဲ့တွင် တစ်ယောက် တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကျယ် ကျယ်ဝန်းဝန်း စီးနင်းစေလိုသော ဆန္ဒ။ လိုအပ်လျှင် သက်သောင့်သက်သာ လဲလျောင်းအိပ်စက် လိုက်ပါနိုင်ရန် ရည်ရွယ်သည်။

ပွင့်လင်းရာသီမို့ ခရီးသွား အများ သား။ တစ်ဦးတည်း ထိုင်ခုံနှစ်ခုံတွင် ခွဲထိုင်နေရသည့်အတွက် အခြား ခရီး ဖော်အချင်းချင်း အားနာစရာ၊ မျက်နှာ ပူစရာ။

နေရာချပေးပြီးနောက် သားပြန် သည်။ ကားဂိတ်မှ တာဝန်ရှိသူများက ခုံနေရာများကို လိုက်လံ စစ်ဆေးသည်။ ခရီးသည် မကျန်ရစ်စေရန် နှိုးဆော်နေ သံကိုလည်း ကြားနေရသည်။ ခေတ်မီ တိုးတက်လာသော သယ်ယူပို့ဆောင် ရေးကဏ္ဍ။ အဆင့်မြင့် ယာဉ်ကြီးများ က သူထက် ငါနိုင်၊ အမြင်အဆိုင်။ ယခင်နှင့်မတူ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး။

နောက်ကျရောက်လာသူအချို့ ကားပေါ်သို့ တက်လာကြသည်။ စပယ် ယာကလေးများက အထုပ်အပိုးများ ကို နေရာချ ကူညီပေးကြသည်။ စော၍ ရောက်နှင့်နေသူတို့ကို စောင့်ဆိုင်းနေရ သဖြင့် အားနာသော မျက်နှာများဖြင့် တောင်းတောင်းပန်ပန်။ အထူးသဖြင့် ရှေ့ခုံးခုံနေရာမှ ကျွန်တော်အား ပြုံးပြ နှုတ်ဆက်လျက် တက်လာကြသည်။

ထိုစဉ် မြင်လိုက်ရသော မျက်နှာ။ သူပြုံးပြနေပုံက တစ်မျိုးကြီး။ မျက်နှာ ဖြူစွယ်ထားသကဲ့သို့ ပုံသေအပြုံးမျက်နှာ မျိုး။ သည်အပြုံးနှင့် မျက်နှာကို တစ်နေရာတွင် ကျွန်တော် မြင်ဖူးသလို လို။

သူ့နောက်မှ တက်လာသူ၏ မျက်နှာက ဆန်ကျင်သက်။ မှန်ကုပ်ကုပ် အရပ်ခိုင်းခိုင်း။ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်မို့ နိုင်ယုဉ်စရာ။ သည်မျက်နှာနှစ်ခုတွဲဖက် မိလေမှ ပို၍အံ့ဩရသည်။ အဆိုပါ အတွဲလိုက် မျက်နှာနှစ်ခုကို တွေ့ခဲ့ဖူး

ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် မြင်ဖူးသည် လား။ မည်သည့်နေရာ၊ မည်သည့် ကာလတုန်းက ကြုံဆုံခဲ့ဖူးပါလိမ့်။ စွဲစွဲ ထင်ထင် မှတ်မိနေသည်မှာ အသေ အချာ။ အထပ်ထပ်အခါခါ ပြန်လည် စဉ်းစားသည့်တိုင် အဖြေက မပေါ်။

သူတို့နှစ်ဦးကို လှမ်းတွေ့လိုက် သဖြင့် စိတ်တွင် ရှုပ်ထွေးရသည်။ သူတို့နှင့် တွေ့ဖူးကြုံဖူး ဆုံဖူးခဲ့သည်။ သို့သော် မည်သူမည်ဝါ စဉ်းစားမရ။ မည်သည့်ကာလတုန်းက ဟူ၍လည်း မပေါ်။ အဆက်အစပ် ကွယ်ပျောက်နေ သော ပဟေဠိ။

စိတ်က အနားမနေ။ တွေ့မြင် ဖူးသူတို့အကြောင်း အစဖော်၍မရသေး။ မကြာမီ ညစာစားရန် ရပ်နားမည့်နေရာ သို့ ရောက်မည်။ ထိုအချိန်တွင် သူတို့ အား မျက်နှာရူညီတွေ့ရမည်။ မိတ်ဆက် မည်။ သိလိုသူမျှ အားမနာတမ်း မေးမြန်းစူးစမ်းရမည်။ ကိုယ်က မမှတ်မိ သည့်တိုင် အစတစ်ခုခုရလိမ့်မည်။

အတွေးကြောင့် စိတ်သက်သာ သလိုလို။ အားတင်းလိုက်သည်။ မကြာ ခင် အဖြေတစ်ခုခုမည့်အလားအလာ ကြောင့် အားတက်လာသည်။ ကား သည် စားသောက်ဆိုင်အတွင်းသို့ ထိုး ဝင် ရပ်နားသည်။

“ခရီးသည်များ ညနေစာ သုံး ဆောင်နိုင်ကြပါတယ် ခင်ဗျာ”

မော်တော်ယာဉ်အသံသေတ္တာမှ ကြေညာသည်။

“ပစ္စည်းများ လုံခြုံရေးအတွက် ကားတံခါးများ ပိတ်ထားရမှာမို့ ခရီးသည် အားလုံး ကားအောက်သို့ ဆင်းပေးကြ ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါတယ် ခင်ဗျာ”

ကျွန်တော် ဦးစွာဆင်းလိုက်သည်။ ကားတံခါးနှင့် မနီးမဝေးတွင် ရပ်နားရင်း ဆင်းလာသူ ခရီးသည်များကို တစ်ဦး ချင်းစီ သတိထား ကြည့်နေသည်။ သူ

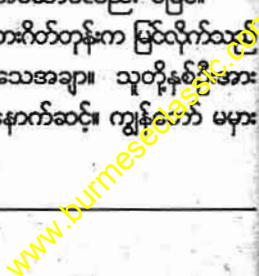
တို့နှင့်တွေ့လျှင် သူတို့နှင့်အတူ လိုက် ပါသွားရန် အစီအစဉ်။

တစ်ဦးပြီး တစ်ဦးသာ ဆင်းလာ ကြသည်။ ကားပေါ်တွင် လူလေးငါးဦး သာ ကျန်တော့သည်။ အားလုံးနီးပါး စားသောက်ဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်သွားကြ သည်။ ထိုအချိန်ထိ မိတ်ဆွေများက ဆင်းမလာကြသေး။ စပယ်ယာလေးက ကားတံခါးကို ပိတ်သည်။ ကားပေါ်တွင် လူကုန်ချေပြီး သူတို့ဆင်းလာသည် ကို ကျွန်တော် မမြင်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ် နိုင်၏။ စားသောက်ဆိုင်အတွင်း တစ်နေရာရာတွင် ရောက်နှင့်နေနိုင် သည်။ အပေါ့အပါးသွားရာ အိမ်သာ တွင်လည်း တွေ့နိုင်သည်။ စိတ်ကူး ပြောင်းလျက် ဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်လိုက် သည်။

အိမ်သာတွင်လည်း မမြင်။ စား သောက်ဆိုင်အတွင်း ထိုင်နေသူများထဲ တွင်လည်း အရိပ်အယောင်မျှ မတွေ့။ သူတို့ကို ဂရုစိုက် ရှာဖွေနေရသဖြင့် ကိုယ်ပိုင် စားသောက်ခိုန့်ကလေး နည်း သွားသည်။ ထို့ကြောင့် အလွယ်တကူ ရရှိနိုင်သော အစာကံ့သာ မှာယူစား သောက်လိုက်ရသည်။

လူစုံမှ ကားတံခါးကို ဖွင့်မည်မို့ ခရီးသည်များ ယာဉ်အနီးတွင် ရပ်စောင့် နေကြသည်။ သည်အရာအထောင့်လည်း သူတို့ကို တွေ့နိုင်မည်။ ထို့ကြောင့် မျက်စိလျှင်လျှင်ထား၍ ကြိုးစားရာ ကြည့်ရပြန်သည်။ ထူးထူးခြားခြား ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်နေသော လူ နှစ်ဦး။ လူအုပ်ထဲတွင်လည်း မရှိ။ ကား တံခါးဖွင့်ပြီး တစ်ဦးစီ ကားပေါ် တက် ကြရာတွင်လည်း မပါပြန်။ ခရီးသည်များ သာ ကုန်သွားသည်။ အရိပ်လည်း မတွေ့။ အယောင်လည်း မမြင်။

ကားဂိတ်တုန်းက မြင်လိုက်သည် မှာ အသေအချာ။ သူတို့နှစ်ဦးအား ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်။ ကျွန်တော် မမှား

နစ်ပြည် အထူးထုတ်

နိဗ္ဗာန် သို့သော် တစ်ခုခုမှားယွင်းနေသည် ထ အမှန်၊ သူတို့နှစ်ယောက် မည် သည့်အရပ်သို့ ရောက်သွားကြလေ သနည်း။

ညစာစားသောက်ပြီး ခရီးဆက်ခဲ့ ကြသည်။ မော်တော်ယာဉ်က ထုံးစံ အတိုင်း မီဒီယိုဇာတ်လမ်းတစ်ခုကို ရော်ဖြေရေး စီစဉ်ပေးသည်။ သို့သော် ခရီးသည်အများစုက စိတ်မဝင်စားကြ။ မှေးမှိတ် အိပ်စက်ရန် တာရှည်ကြသည်။ နံနက်မိုးလင်းသည့်တိုင် ဆက်လက် နင်ရမည့် ခရီးတာ။ အိပ်စက် လိုက်ပါ နိုင်ပါက နောက်နေ့တွင် အဆင်ပြေ မည်။ အသက်ကြီးသူများအဖို့ အိပ်ရေး ဖျက်ခြင်းက ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက် စေနိုင်သည်။

မိမိ၏ ခုံနံပါတ်က ရှေ့ဆုံးနား ကျသဖြင့် စီးနင်းရသည်မှာ သက်သောင့် သက်သာ။ ခဏအတွင်း မျက်ကြော စင်းလာသည်။ စိတ်ချလက်ချ အိပ်နိုင် တော့မည်မို့ ဝမ်းသာစရာ။ မှေး၍မှေး၍ အိပ်ပျော်စ ပြုသည်။

အုန်းခဲနဲ မြည်ဟည်းသံကြီး။ အလွန်ပြင်းထန်သော အရှိန်နှစ်ခု ထိ ခိုက်မိခြင်း၊ ခရီးသည်များနှင့် ပစ္စည်းများ အားလုံး ကျွမ်းထိုးမောက်ခုံ။ မြင်ကွင်း သည်လည်း ကြမ်းတမ်းစွာ ရမ်းခါသွား သည်။ ကားတစ်စီးလုံး ကြောက်လန့် စွာ အော်ဟစ်သံများဖြင့် ဆူညံသွား သည်။ ယာဉ်သည် တစ်စုံတစ်ရာအား တိုက်မိလေပြီဟု သိလိုက်သည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကားကြမ်း ပြင်သို့ ပြုတ်ကျသွားသည်ကို နောက် ဆုံး သတိထားမိလိုက်သည်။ ထိုနောက် ဘာဆိုတာမျှ မသိတော့။

တစ်ဆယ့်သုံးနှစ်သား ကလေး အရွယ်။ ဘကြီးများရှိရာ သုံးဆယ့်မြို့ သို့ ရထားဖြင့် အလည်အပတ်သွားခဲ့

သည့် ခရီးစဉ်။ လူကြီးများ မပါ။ တစ် ကိုယ်တော် လူကြီးလုပ်လာသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်သည် အစစအရာရာ အသစ်အဆန်း။ လေ့လာစရာများစွာ။ တွေ့သမျှတိုင်းသည် စိတ်ဝင်စားစရာ ချည်း။

ကျွန်တော်၏ ရှေ့တည့်တည့် ထိုင်ခုံမှ လူနှစ်ယောက်။ တစ်ယောက် က အသားဖြူဖြူ ပိန်ပိန်ပါးပါး။ သူ မျက်နှာက အမြဲတမ်း ပြုံးနေသည် အသွင်း၊ သူ၏ဘေးမှ လူကြီးရဲ့ အသား က ညိုညို ဝဝတုတ်တုတ်။ မျက်နှာ ထားက မှုန်ကုပ်ကုပ်။ အတူယှဉ်တွဲ ထိုင်နေသူနှစ်ဦး၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်များ က လုံးဝ ဆန့်ကျင်ဘက်။

သူတို့ချင်းလည်း စကားမပြော။ ကိုယ်ကသာ သူတို့ကို စိတ်ဝင်စား သည်။ သူတို့ကမူ ကျွန်တော်အား ရို လေသည်ဟုပင် အမှတ်မထား။ ခပ် တည်တည် ခပ်စိမ်းစိမ်း ဘဝင်ခပ်မြင့် မြင့် လူကြီးကို “ဦးမှန်ကြီး” ဟု စိတ်ထဲ မှ အမည်ပေးထားသည်။ အလိုလို နေရင်းတိုင်ရင်း ထူးထူးခြားခြား ပြုံးပြနေ သူအား “ဦးပြုံးချို” ဟု မှတ်သားထား သည်။

မိမိအား ကရုမခိုက်၊ အသိအမှတ် မပြုသူများအား ကိုယ်ကလည်း မိတ်ဆွေမဖြစ်လို။ ထို့ကြောင့် ပါလာ သော စာအုပ်ကို ဖွင့်ဖတ်ရင်း အာရုံညွှ လိုက်သည်။

“အား...”

စူးစူးဝါးဝါးအော်သံ။

အမှတ်မထင် ကြားလိုက်ရသော အော်သံကြောင့် စာအုပ်ကို အလိုလို ဖယ်မိလျက်သာ။

မြင်လိုက်ရသည်က ထိတ်လန့် စရာ။ ဦးမှန်ကြီးက မျက်နှာကို လက် ဖြင့် အုပ်ထားသည်။ လက်ကြားမှ ကျ လာသည့်သွေးများက မြင်၍မကောင်း။ ဦးပြုံးချို၏ ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံးလည်း

သွေးဖြင့် ချင်းချင်းနီရဲလျက်။ ဦးပြုံးချို က သူ၏ အဖော် ဦးမှန်ကြီးဘက်သို့ လဲကျသွားသည်။

ရထားက ငြိမ်ခနဲ မြောက်တက် သွားသည်။ တွဲများက ကြမ်းကြမ်းတမ်း တမ်း ရမ်းခါနေသည်။ ဘေးသို့ လဲကျ သကဲ့သို့ ခံစားရသည်။ လူများသည် လည်း ကစဉ့်ကလျား ကျွမ်းထိုးမောက် ခုံ။ ကလေးအရွယ်မို့ ကြောက်လွန်း သဖြင့် တုန်နေသည်။ မကြံစရာကဲ့သော အတွေ့အကြုံ။ လူကြီးမိဘလည်း မပါ သဖြင့် အားငယ်စိတ်က ပိုသည်။

မကြာခင် လက်နက်ကိုင်များ တွဲပေါ်တက်လာသည်။ မြင်မြင်သမျှ ဒဏ်ရာရနေသူများကိုပါ။ သေနတ်ဖြင့် ထပ်မံ ပစ်ခတ်ကြသည်။ သူတို့ ပြန် ဆင်သွားကြသည်။ ကံကောင်းထောက်မ စွာ ကျွန်တော်အား သူတို့ တွေ့မသွား။ တစ်တွဲလုံး ကျွန်တော်တစ်ယောက်သာ အသက်ရှင် ကျန်ရစ်သည်။ သို့သော် မကြာခင် သတိလက်လွတ်ဖြစ်သွား တော့သည်။ အစိုးရတပ်များ ရောက်လာ မှ ကျွန်တော်ကို တွေ့သွားကြသည်။ ကယ်ဆယ်ကြသည်။

ရုပ်ရှင်၊ မီဒီယိုမဟာ တရိုက်ရိပ်ပြန် ပေါ်လာသော ငယ်စဉ်က ဖြစ်စဉ် ကလေး။ အချိန်ကာလကြာမြင့်သည်နှင့် အမျှ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်။ သိစိတ်က မည်သို့မေ့ပျောက်ထားခဲ့စေကာမူ မသိ စိတ်တွင် စွဲစွဲထင်ထင်။

ကားပေါ်တွင် တွေ့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းတူများကြောင့် မသိစိတ်က ပြန်လည်နိုးထ မှတ်မိလာသည်။ လူ နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်က မျက်နှာချိုချို။ ကျွန်တစ်ဦးက မျက်နှာ ပေါက်ဆိုးဆိုး။ ဆန့်ကျင်သော အတွဲ အဖက်မို့ ထူးထူးခြားခြား။ အလားတူ လူနှစ်ယောက်ကို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တွေ့လိုက်သည့်အခါ စိတ်က ဇေဇေ။

ပိုမိုဆိုးရွားသည်က ငယ်စဉ်တွေ ကြီးသော ဖြစ်စဉ်တွင် ထိုသူနှစ်ဦးစလုံး မိမိတို့တွင် သေပွဲဝင်ခဲ့ကြသည်။ သေသူ နှစ်ဦးကို ယခုတစ်ဖန် အမှတ်မထင် ပြန်တွေ့ရသည်။ တကယ်တမ်း လိုက်သံ ရှာဖွေသည်အခါ ပျောက်ချက်သား ကောင်းသွားကြသည်။

မကြာခင် ကျွန်တော်တို့ စီးနင်း လိုက်ပါလာသော ယာဉ်က မတော် တဆယ့် ကြီးကြိုက်ရသည်။ ထိုအခါ စောစောက တွေ့လိုက်ရသောသူများ က တမလွန်မှ လာ၍ နိမိတ်ဆိုးများ ပြသကြလေသလား။ သို့မဟုတ် သူတို့ ကိုယ်တိုင် အနိစ္စရဖြစ်စဉ်ကြီးကို ခေါ် ဆောင်လာခဲ့ကြလေသလား။ စိတ်တွင် တွေ့တွေ့ပြားပြား ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး။

သုံးရက်ခန့် သတိမရဟု သား သမီးများက ပြောသည်။ ထိခိုက်စေရာ က ဦးခေါင်းပိုင်းတွင် ပိုမိုများပြားသည်။ ကိုယ်လက်များက ပွန်းရှုမိရုံမျှသာ။ သတိရသည့်အချိန်တွင် ရန်ကုန်ရှိ ပုဂ္ဂလိက ဆေးရုံတစ်ရုံသို့ ရောက်နေ သည်။ သားသမီးများ မည်ကဲ့သို့ စီစဉ် ခဲ့ကြသည်ကို မသိလိုက်။

ခေါင်းတွင် ထိခိုက်သွားသော ချုပ်ရိုးအနာအား သူ့နာပြုကလေးက ဆေးထည့်ပေးသည်။ မည်မျှ ညင်သာ စွာ ကိုင်တွယ်သည်ဆိုစေကာမူ ဆေး ထည့်သည့်အခါ နာကျင်ခြင်းဝေဒနာကို တရားသဘောဖြင့် ရှုမှတ်ရင်း ငြိမ်သက် စွာ အနားယူနေခိုက် ဧည့်သည်ရောက် လာသည်။ သူ့ကို ကျွန်တော် မသိ။ မမြင်ဘူးသော မျက်နှာစိမ်း လူနာစောင့် သည့် ကလေးကလည်း အကြောင်း ကြောင်း။ သားသမီးများလည်း မရှိကြ။

ဧည့်သည်နှင့် ကျွန်တော်။ သူ့ကို ကိုယ်က မသိ။ ကိုယ့်ကိုတော့ သူက သိနေပုံ။

“အန်ကယ်... သက်သာပါလား”

ခင်ဗျာ”
ယာဉ်ယဉ်ကျေးကျေး နှူးနူးညံ့ညံ့ နှုတ်ဆက်လာသူ။

“ခါမှာ နည်းနည်းနာနေသေးတာ က လွဲလို့ သက်သာနေပါပြီ။ ဒါနဲ့ မောင်ရင်က...”

“ကျွန်တော်နာမည်က အောင်နိုင် ဦးပါ အန်ကယ်။ မတော်တဆမှုဖြစ်တဲ့ မော်တော်ယာဉ်ရဲ့ ပိုင်ရှင်ပါ”

ပါးပါးနပ်နပ် အသိပေးလာသည်။ ကိုယ်ကလည်း သဘောပေါက်လိုက် သည်။ သို့သော် ယာဉ်မတော်တဆမှု ဖြစ်စဉ်အခြေအနေကို သိလိုသေးသည်။ သူ့အား မေးလျှင် သိနိုင်မည်။

“ထိခိုက်ဆုံးရှုံးမှု များသလား”

“ကားကတော့ နှစ်ဖက် နှစ်စီး လုံး ပျက်စီးသွားကြပါတယ်။ လူတွေ ကတော့ တစ်ဖက်ကားမှာ သုံးဦးသေ တယ်။ ကျွန်တော်တို့ဘက်က နှစ်ဦးပဲ အသက်ဆုံးရှုံးပါတယ် ဦး”

“ဪ... စိတ်မကောင်းစရာပဲ”

“ကျွန်တော်တို့ကားဘက်က အိုင်ဘားနဲ့အတူ ယာဉ်မောင်နှစ်ယောက် ကတော့ ပွဲချင်းပြီးပါပဲ။ သူတို့နာရေး ကိစ္စ ဒီနေ့ပဲ အပြီးသတ် ဆောင်ရွက် ပေးခဲ့ရပါတယ်။ ခရီးသည်တွေ ဆိုးဆိုး ရွားရွား ထိခိုက်မှုမရှိတာဘဲ စိတ်သက် သာစရာပါ။ အန်ကယ်တစ်ယောက် အတွက်သာ ကျွန်တော် စိတ်ပူ စိုးရိမ် ခဲ့ရပါတယ်။ အခုလို သက်သာတာ တွေ ရတော့ ဝမ်းသာလှပါတယ် ခင်ဗျာ”

သူပြောပြမှ မိမိ၏ အခြေအနေ စိန်ရဲရဲတို့ကို သိလိုက်ရသည်။ ယာဉ် ပိုင်ရှင် လူငယ်က လူမှုရေးပြည့်ဝပုံ ရသည်။

“သေသူတွေရဲ့ မိသားစုတွေ ခုကွရောက်မှာပဲ”

စာနာစကားပြောမိသည်။

“အကုအရှင်ဘာ ပြီးချိန်က တော့ လူပျိုပါ။ မိဘများကို လုပ်ကျွေး

နေသူပါ။ ဒါရင်ဘာ ကိုမှန်ကြီးကတော့ မိဘာရနဲ့ ကလေးနှစ်ယောက် ကျွန်တော် တယ်”

“ဘာ... ဘာ... ဘယ်လို...”

ကျွန်တော်၏ ထိတ်ထိတ်ပူပူ အမူအရာကို ဧည့်သည် လူငယ်က အံ့ဩစွာ လှမ်းကြည့်သည်။ ကျွန်တော် က သူ့ထက် ပိုမိုအံ့ဩရသည်။ သေဆုံး သူများ၏ အမည်က ကျွန်တော်အား တုန်လှုပ်စေခဲ့သည် မဟုတ်ပါဘူး။

တစ်ယောက်က ပြီးချိန်၊ နောင် တစ်ဦးက မှန်ကြီး။ ကျွန်တော်နှင့် ရင်း နီးခဲ့ဖူးသော အမည်များ။ ကျွန်တော် တွေ့ကြုံဆုံဆည်းခဲ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ စားသောက်ဆိုင်နှင့် ခရီးသည်များကြား မွှေ့နှောက်ရှာဖွေခဲ့မိသော မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်းများ။ ထိုသို့ရှာဖွေစဉ်ထ မော်တော်ယာဉ်မောင်းသူတို့ကို သတိ မထားမိခဲ့။

သည်ဖြစ်စဉ်ကြီးက စိတ်ရှုပ်ထွေး စရာ။

ထိုစဉ် အခန်းထဲသို့ အလှည့်ကျ ဆရာဝန်ကြီး ဝင်လာသည်။ ဧည့်သည် က နှုတ်ဆက်လျက် ပြန်ခွင့်တောင်း သည်။

ဆရာဝန်ကြီးကိုလည်း ကျွန်တော် မကြိုဆိုမိ။ သူ၏ မေးမြန်းစူးစမ်းမှုများ ကိုလည်း မကြားမိ။ ပြန်လည်း မဖြေဆို မိ။

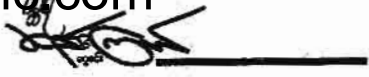
ဧည့်သည် လူငယ်သို့လည်း ခေါင်းမညိုက်၊ ခေါင်းမခါ၊ တစ်စုံတစ်ရာ မတုံ့ပြန်မိ။

ကျွန်တော်၏စိတ်များ ရှုပ်ထွေး ပြေးလွှားနေသည်။

သေပြီသူများနှင့် အမှန်တကယ် ပြန်လည်ဆုံဆည်းခဲ့ရလေသည်လား။ သို့မဟုတ် ဦးခေါင်းကို ထိခိုက် မိသော ဒဏ်ရာကြောင့် စိတ်များ ပြေး ပေးကန်ပြန်ခဲ့ရလေသည်လား။

* * *

သည်းခြေကြိတ်

သက်နှင်းဆွေ၊ ပုပ္ဖိုး၊

(၁)

ပြီးခဲ့သည့် သင်္ကြန်တွင်းကာလက ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ကမ္ဘာအေးမှာပဲ ကျွန်တော် နေထိုင်ဖြစ်ခဲ့သေးဆဲဖြစ်သည်။ ယခုနေထိုင်ရာ တာမွေ (၁၅၇)လမ်းသို့ မပြောင်းရွှေ့ဖြစ်သေး။ ထိုသင်္ကြန်ရက်တွေတုန်းက ကမ္ဘာအေးမှ ကျွန်တော် “အောင်အတိတ် အောင်နိမိတ်” ဓာတ်ခန်းဆောင်တွင်ပဲ သင်္ကြန်တွင်း ကျင့်စဉ်တွေကို ဆောင်ရွက်နေဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုသင်္ကြန်ရက်တွေပြီးတော့မှ တာမွေသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ “အောင်အတိတ် အောင်နိမိတ်” ရုံးခန်းကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ရုံးခန်းဆိုသော်လည်း အလုပ်ချိန်က နာရီပိုင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်အချိန်တွေမှာက စာရေးနေဖြစ်တာ များသည်။ အဓိကကျင့်စဉ်တချို့ကိုလည်း ရုံးခန်းမှ ဘုရားဆောင်မှာပဲ ကျင့်လမ်းဖြစ်တတ်သည်။

စာရေးသည် ဆိုရာမှာလည်း ယခုနောက်ပိုင်းတွင် ဆောင်းပါးရေးဖြစ်တာက နည်းပြီး ကဗျာနှင့် ဝတ္ထုတွေ ရေးဖြစ်တာ များသည်။ အမှန်တော့ ဝတ္ထုတွေက ယခုလက်ရှိ ထုတ်ဝေဖြစ်သေးတာ မဟုတ်။ အခြေအနေပေးလာတာနှင့်

ထုတ်ဖြစ်အောင် အချိန်ပေးပြီး ရေးနေဖြစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ စာဖတ်ပရိသတ်လက်ထဲသို့ အသေအချာရောက်မည်။ မရောက်မည်ပင် အသေအချာ မသိရသေးသည့် အနေအထားပဲဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်ဘဝအတွက် အကြီးမားဆုံး ယုံကြည်ချက်ဖြစ်သဖြင့် ကြိုးစားပမ်းစား ရေးနေမိဆဲ ဖြစ်သည်။ ဘဝအသိနှင့် လောကအမြင်တို့ ပေးစွမ်းနိုင်သော ရသဝတ္ထုတွေကို ကျွန်တော် တစိုက်မတ်မတ်ရေးနေချင်သေးသည်။

ကဗျာဆိုတာကတော့ ဝါသနာသန့်သန့်ဖြင့် ရေးရသော အရာသာဖြစ်သည်။ ပရိသတ်လက်ထဲရောက်ဖို့အတွက် လုံးဝ မသေချာသော အရာလည်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုသို့ မရေရာသည့် ကဗျာရေးခြင်းအလုပ်ကိုလည်း ကျွန်တော်အသွေးအသားထဲတိုင်အောင် စွဲတည်နေသည့် ဝါသနာဖြစ်နေသည့်အတွက် တစိုက်မတ်မတ်လုပ်နေဖြစ်သေးခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတွက်သက်အထိ ကဗျာတွေ ရေးနေဖြစ်တော့မှာ သေချာနေပါသည်။

ကျွန်တော်ဘဝတွင် ထိုသို့ လိုင်းမတူညီသည့် အလုပ်တွေကို သူ့အပိုင်း သူ့အကန့်နှင့်သူ တွဲဖက်လုပ်ကိုင်မဖြစ်

www.burmeseclassic.com

ပါသည်။ ထိုနည်းတူစွာပင် ကျွန်တော်နေထိုင်မှု၊ ဝတ်စားမှု၊ ကျင့်သုံးမှုတွေမှာလည်း မတူညီသည့် အနေအထားတွေကို တွဲဖက်ရှင်သန်နေဖြစ်ပြန်သည်။ ဥပမာဆိုရသော် ဂန္ထိရူပညာတွေ၊ လောကီပညာတွေကို လိုက်စားသူအများစုက ဝက်သားဟင်းကို မစားတတ်ကြ။ အသားဟင်း၊ ငါးဟင်းတွေကိုပင် စားသောက်သူ နည်း၏။ သက်သတ်လွတ်စားသူ၊ ကုန်းသတ္တဝါဟင်းကို လုံးဝမစားဘဲ ရေသတ္တဝါဟင်းကိုသာ စားသုံးသူ ခြေလေးဆောင်သားဟင်း မစားဘဲ အခြေသားငါးဟင်းတွေကိုသာ စားသုံးသူ စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးရှိကြသည်။ ကျွန်တော်ကမူ ဂန္ထိ ရွေး ဆင်၊ မြင်းတို့၏ အသားဟင်းတို့မှ အပ ကျန်တာတွေကို ကျွန်တော်စိတ်ကြိုက်စားဖြစ်နေသည်။ အထူးသဖြင့် အများစု ရှောင်တတ်သည့် ဝက်သားဟင်းကို နေ့စဉ်လိုလို ကျွန်တော်စားဖြစ်နေပါသည်။ ကြိုက်လည်း အလွန်ကြိုက်ပါသည်။

ထိုအတူ ဂန္ထိရသမားအများစု၊ ပုတီးသမားအများစုက ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်တွေ့ အညှိရောင်တွေ ဝတ်တတ်ကြသည်။ ကျွန်တော်က လူသာမန်တစ်ယောက်လိုပဲ ဝတ်သည်။ စားသည်။ အမှန်တော့ ဂန္ထိရသမားတွေသာ မဟုတ်၊ ကဗျာဆရာအများစုကလည်း ပုဆိုးနှင့်၊ စတစ်ကော်လာ အင်္ကျီနှင့် မြန်မာဆန်ဆန်ဝတ်ကြတာ များသည်။ မြန်မာဆန်ဆန် လွယ်အိတ်တွေကို လွယ်ကြတာများသည်။ တချို့က တိုက်ပုံအင်္ကျီ၊ ပင်နီအင်္ကျီတွေကိုပင် တမြတ်တနိုး ဝတ်နေတတ်ကြသေးသည်။ ကျွန်တော်က ထိုသို့သော လူယဉ်ကျေးတို့ ဝတ်စုံတွေကို ဝတ်ချင်စိတ်မရှိ။ လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်လိုလည်း ဝတ်စားသွားလာပြီး မနေတတ်။ အမှန်တော့ ကျွန်တော်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို လူသာမန်တစ်ယောက်ဟုသာ ခွဲမြဲစွာ ယုံကြည်နေသူဖြစ်သည်။ ထိုအတူ လူသာမန်တစ်ယောက်လိုသာ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ နေထိုင်ရှင်သန်ချင်သူလည်းဖြစ်သည်။

(J)

“ဆရာရေး... ကျွန်တော်တို့ အခုပဲ ကားနဲ့ လာခဲ့မယ်။ သင်္ကြန်တွင်းမှာ ဆရာလည်း အပြင်မထွက်ရတော့ ပျင်းနေမှာသိလို့ တမင်လာခဲ့တာ ဆရာ။ လက်ဖက်ရည်သွားသောက်ကြရအောင်။ ဆရာ့စိတ်ကြိုက် လက်ဖက်ရည်ကောင်းကောင်း သောက်နိုင်မယ်ဆိုင်ရှိတယ်။ အဲဒီဆိုင်က သင်္ကြန်တွင်းမှာ မပိတ်ဘဲ ဖွင့်ထားတယ်။ စောင့်နေပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ လာခေါ်မယ်”

ထိုသင်္ကြန်ရက်တွေက ကျွန်တော် အပြင်မထွက်ခဲ့ရ။

သင်္ကြန်အတက်နေ့ မနက်စောစောမှာမူ ကျွန်တော်စိတ်ကြီး ဦးခင်မောင်သန်းက ဖုန်းဆက်လာခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုနံနက်က ဦးခင်မောင်သန်းနှင့်အတူ ဦးမြင့်ထွန်းထူးဆိုသူတစ်ယောက်လည်း ပါလာသည်။

“ဧါ... ကိုမြင့်ထွန်းထူးတဲ့ ဆရာ။ ဆရာ့စာဖတ် ယိုသတ်ပါပဲ။ အဲဒါ ဆရာ့ကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော်ခေါ်လာခဲ့တာ”

ဦးခင်မောင်သန်းက ကားပေါ်မှာပင် ပိတ်ဆက်ပေးသည်။ လူက ဝဝခန့်ခန့် စကားပြောတော့ ဖော်ဖော်ရွေရွေနှင့် ပြတ်ပြတ်သားသားရှိသည်။ သို့သော် သူ့စိတ်ထဲတွင် ကျွန်တော်ကို ကြည့်ပြီး တစ်ခုခု အလိုမကျဟန်ရှိနေသည်။ သူ ဘာကို စိတ်တိုင်းမကျဖြစ်သွားသည်ဆိုတာ ကျွန်တော်ကောင်းစွာ သိနေပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ဘာမှ မပြောခဲ့။

“ဦးခင်မောင်သန်းရေး... ခင်ဗျားပြောတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုက်ကို ပြီးမှ သွားပါဗျာ။ လမ်းမတော်ဘက်ကို အရင်မောင်းစမ်းပါ။ ရေကစားတဲ့သူတွေနဲ့ လမ်းမပိတ်သေးခင်”

မနက်စောစောပင် လမ်းပေါ်မှာ ရေကစားသူတွေ စတင် သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေပြီ။ တူးဖို့သံတွေကလည်း မြိုင်ဆိုင်နေပြီ။ “ဒီဂျေ”တီးလုံးနှင့် ခေတ်ပေါ် သင်္ကြန်သီချင်းသံစဉ်တွေကလည်း စည်ကားစ ပြုနေပြီ။

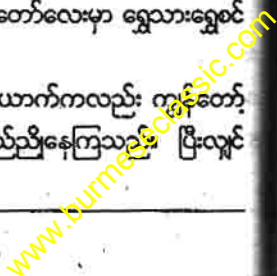
ဦးခင်မောင်သန်းက “ဆပ်ဖိ” ကားကို မှန်တံခါးတွေ ပိတ်ပြီး မောင်းနေ၍ ရေတော့ မရှိခဲ့သေး။ လမ်းမတော်ရောက်အောင် အတော်မောင်းရသည်။ လမ်းတွေမှာ သင်္ကြန်ကားတွေက သွားလာနေကြလေပြီ။ လမ်းက သိပ်ခရီးမတွင်တော့။

“ဟုတ်ပြီဗျာ... ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီဘုရားလေးပဲ ဖြစ်မယ်။ အဲဒီနားမှာ ရပ်ဗျာ”

လမ်းတော်တစ်နေရာတွင် ကားပေါ်မှ ဆင်းသည်။ ဦးခင်မောင်သန်းနှင့် ဦးမြင့်ထွန်းထူးတို့က ကျွန်တော်နောက်မှ လိုက်လာကြသည်။

ဘုရားလေးတစ်ဆူ။ လမ်းဘေးမှ ဘုရားလေး။ ကျွန်တော် အလွန်ဖူးချင်နေခဲ့သည့် ဘုရားလေးတစ်ဆူ။ ကျွန်တော်က ဘုရားလေးအနီးသို့ တိုးကပ်သွားပြီး ကျကျနန ဦးညွတ်ကန်တော့လိုက်သည်။ စေတီတော်လေးကို အာရုံမမီ ဖူးမြော်နေလိုက်မိသည်။ စေတီတော်လေးမှာ ရွှေသားရွှေစင်တွေ ဝင် အိနေသည်။

ဦးခင်မောင်သန်းတို့နှစ်ယောက်ကလည်း ကျွန်တော်နောက်နားဆီမှ ဘုရားကို ကြည့်ညှိနေကြသည်။ ပြီးလျှင်

၇ ခေါ်ပြည် အထူးထုတ်

ကျွန်တော် ဘုရားကြည်ညိုနေတာကို ငေးကြည့်နေကြတာ တွေရသည်။ အထူးသဖြင့် ဦးမြင့်ထွန်းထူးက ကျွန်တော် ထုပ်ရှားမှုတွေကို စိတ်ဝင်တစား အကဲခတ်နေဟန်တူ၏။

“အဲဒါ ဘာဘုရားလဲ ဆရာ”

ကားပြန်ထွက်လာတော့ ဦးခင်မောင်သန်းက ကားကို ဝရုတ်စိုက်မောင်းရင်း မေးလေသည်။

“အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရရင်တော့ ကျွန်တော်လည်း မသိဘူးဗျ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်သိထားတာတော့ ရှိတယ်။ တိုက်ခတ်ပိုင်းများစွာကတည်းက အဲဒီနေရာမှာ အဲဒီလမ်းဘေးမှာ ဘုရားလေးတစ်ဆူရှိခဲ့တယ်တဲ့။ အဲဒီတုန်းက လွတ်လပ်ရေးမရသေးဘူးလို့လည်း ဆိုတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ တည်ထားခဲ့တာလို့ ဆိုတယ်။ အဲဒီတုန်းကတော့ အခုလို ရွှေတွေဝင်းအိန်နောင့် ဘယ်မှာ ရှိဦးမှာလဲပေါ့ဗျာ”

ရန်ကုန်မြို့ကြီး၏ နံနက်ခင်းက သင်္ကြန်ရန်တွေထဲမှာ သွက်လက်လှုပ်ရှားစွာ စည်ကားစ ပြနေပြီ။ သင်္ကြန်မဏ္ဍပ်တွေ၊ သင်္ကြန်လည်သည့်ကားတွေကို အတော်ရှောင်ကွင်းပြီး မောင်းနေရသည်။

“ပြောပြပါဦး ဆရာ။ ဟိုဘုရားလေးအကြောင်း”

ဦးမြင့်ထွန်းထူးက ကားနောက်ခန်းမှနေပြီး ကျွန်တော်ကို လှမ်းမေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“အဲဒါတော့ မသိဘူးဗျ။ ကျွန်တော်ကလည်း စာထဲမှာပဲ ဖတ်ဖူးတာ။ ကျွန်တော်ဆရာတွေ ပြောပြခဲ့တာပဲ သိရတာပဲ။ အဲဒီခေတ်တုန်းက အဲဒီဘုရားမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေနဲ့ ယတ်သက်တဲ့ ဂုဏ်ထူးယောက်က စိတ်မနှံ့တဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ (အရူးတစ်ယောက်လို အသွင်အပြင်နဲ့ပေါ့ဗျာ) အဲဒီဘုရားလေးမှာ ဆယ့်ဝေတွေ လာပြနေတယ်တဲ့။ လူတွေကိုလည်း ဘုရားနဲ့အောင် စေ့ဆော်ပေးခဲ့တယ် ဆိုပါတော့ဗျ။ အဲဒီခေတ်က “အရူးဘုရား၊ မဖူးငြား၊ ဘီလူးစားလို့ သေတတ်သည်” ဆိုတဲ့ တဘောင်စကားတွေတောင် ပေါ်ခဲ့သတဲ့ဗျ။ အဲဒီလိုနဲ့ လူတွေက အဲဒီခေတ်တော်လေးကို စိတ်ဝင်တစား ဖူးဖြစ်ခဲ့၊ ပူဇော်ဖြစ်ခဲ့ကြတယ် ဆိုပါတော့ဗျ။ ပြောရရင် အဲဒီတုန်းက ခေတ်ပျက်ကာလကြီးကိုးဗျ။ အဲလိုအချိန်မှာ လူတွေကို ဘာသာတရားကိုင်းညွတ်လာအောင် စေ့ဆော်ပေးခဲ့တာပေါ့ဗျ။ ဘာကြောင့်ပဲ စိတ်ပါလာလာ လူတွေက ဒီခေတ်တော်လေးကို အလျဉ်းသင့်သလို လာရောက် ဖူးပြောရင်း၊ ပူဇော်ရင်း ကုသိုလ်စေတသိက်တွေ အားကောင်းလာအောင် စေ့ဆော်ပေးလိုက်တာပဲပေါ့ဗျ။ အဲဒီကုသိုလ်စေတတွေကြောင့် စစ်ဘေး၊ စစ်ဒဏ်တွေ၊ ခေတ်ဘေး၊ ခေတ်ဒဏ်တွေက လွတ်မြောက်အောင် အကောင်းဆုံးနည်းနဲ့ ကူညီ ကယ်မ

ပေးလိုက်တာပဲလို့ ကျွန်တော်တွေဆိုပါတယ်ဗျာ”

ကားက အလုံတက်မှ ယပ်ပြီး မောင်းလာခဲ့သည်။ ဘုရင့်နောင်ဘက်အထိ ဆက်မောင်းရမည်ဖြစ်သည်။

“ဒါဆို အဲဒီခေတ်လေးက ရှေးဟောင်းတန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူပေါ့ ဆရာ...နော်”

ဦးမြင့်ထွန်းထူးက မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟုတ်တာပေါ့ဗျ။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ၊ ပါရမီရှင်တွေက လူတွေ ကြုံနေရတဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေက လွတ်အောင်၊ လူတွေရဲ့ ကုသိုလ်ရေးကို ရှေ့ပြု သန့်ယူစာတ်တော် မွေတော်တွေကို စွာပနာပြီး တည်ခဲ့တာ ဖြစ်လိမ့်မယ်ဗျ။ ပြီးတော့ ကြီးမားတဲ့ စေတနာတွေ၊ မေတ္တာတွေ၊ သစ္စာအာဓိဋ္ဌာန်တွေနဲ့ တည်ထားခဲ့တာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်”

ထို့နောက် စကားတပြောပြောနှင့်ပင် ဘုရင့်နောင်ဘက်မှ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မြို့ကြီးက သင်္ကြန်ပိုင်းထဲမှာ လှပသာယာစွာ အလွန်စည်ကားစွာ စီးပျောနေလေပြီ။

ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၏ နားအေးပေးအေး စကားပြောနိုင်မည့်နေရာတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး စားသောက်စရာတွေကို မှာလိုက်သည်။ ဦးမြင့်ထွန်းထူးက ကျွန်တော်ပြုမူလှုပ်ရှားမှု၊ စုစုပေါင်းစမ်း လေ့လာနေလေသည်။

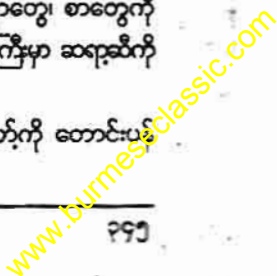
သည်အချိန်မှာပဲ ဖုန်းတစ်ခုဝင်လာပါသည်။

(၃)

ကျွန်တော်သည် အလုပ်ချိန်မှအပ ကျွန်အချိန်တို့တွင် လောကီပညာကိုစွဲတွေ ပြောတာဆိုတာ မရှိသလောက်ပင်။ တစ်ခါတရံတော့လည်း မလွဲသာ မရှောင်သာဘဲ နားထောင်ပေးရတာတွေ၊ ပြောဆိုပေးရတာမျိုးတွေ ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်နယ်မှ စာဖတ်ပရိသတ်တွေ ဖုန်းဆက်လာလျှင် ကျွန်တော် နားမထောင်၍ မဖြစ်။ ပြန်မပြော၍လည်း မဖြစ်။ စာဖတ်ပရိသတ်ကို ကျွန်တော် အထူးလေးစားရမည်ဆိုသည့်အသိက ခိုင်မာနေပါသည်။

“ဆရာရယ်... သမီးက ဆရာ့စာဖတ်ပရိသတ်ပါ။ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းတွေက ဆရာ့စာတွေကိုလည်း ဖတ်ပါတယ်။ ဆရာ့လုံးချင်းစာအုပ်တွေကိုလည်း ဖတ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အင်တာနက် ဝက်ဘ်ဆိုဒ်က ဆရာ့ကဗျာတွေ၊ စာတွေကိုလည်း ဖတ်ပါတယ်။ အခုလို သင်္ကြန်တွင်းကြီးမှာ ဆရာ့ဆီကို ဖုန်းဆက်ရတာ အားနာလှပါတယ်”

ဖုန်းထဲမှ မိန်းကလေးက ကျွန်တော်ကို တောင်းပန်

နေသည်။ တော်ရုံအခက်အခဲဖြင့် သင်္ကြန်တွင်းအချိန်မျိုးမှာ ဖုန်းဆက်မည်မဟုတ်။ ကျွန်တော်က သူမ စကားတွေကို အသေအချာ နားထောင်နေမိသည်။ ဦးခင်မောင်သန်းနှင့် ဦးမြင့်ထွန်းထူးတို့က ကျွန်တော် ဖုန်းပြောနေ၍ နံနက်စာကို မစားကြသေးဘဲ စောင့်နေကြသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ထိုမိန်းကလေး ပြောသမျှကို အသေအချာနားထောင်ပြီး ကျွန်တော် တတ်နိုင်တာကို အသေးစိတ် ပြန်လည် ညွှန်ပြနေမိပြန်သည်။ အားလုံးပြောပြီး ပုယင် ကျွန်တော် ဖုန်းချဖြစ်လိုက်သည်။

“အဲဒါ စလုပ်ပြီး ဆယ်ရက်တိတိပြည့်တဲ့နေ့မှာ ဆရာ့ကို ဖုန်းပြန်ဆက်ပါ”

ထိုစကားကိုလည်း မှာထားလိုက်မိသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် နံနက်စာစားကြပါတော့သည်။ စားပြီးတော့ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားပြောနေမိကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်လုံး စီးကရက်သောက်ကြသူတွေဖြစ်သည်။ လက်ဖက်ရည်သောက်လိုက်၊ စီးကရက်ဖွာလိုက်၊ စကားပြောလိုက်နှင့် စကားဝိုင်းက အပြင်မှ သင်္ကြန်အကြောင်းလို စိုပြည်နေတော့သည်။

“ဆရာရေ... ကျွန်တော်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောတတ်ပါတယ်။ ဆရာ့စာတွေကို ဖတ်ခဲ့တယ်။ ဟောဒီကိုခင်မောင်သန်းကလည်း ဆရာ့အကြောင်း မကြာခဏပြောဖူးတယ်။ ဒီမနက် ဆရာ့ကို တွေ့လိုက်တော့ ကျွန်တော် စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်သွားမိတယ်။ ကျွန်တော်မျှော်လင့်ထားတာက ပလေကပ် ပုဆိုးဖြူနဲ့ ဖြစ်ဖြစ်၊ ယောဂီရောင်နဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါမှမဖြစ် အဖြူရောင် စတစ်ကော်လာအင်္ကျီနဲ့ ပုဆိုးနဲ့ လူကြီးဆန်ဆန် ဆရာကြီးတစ်ယောက်ကို တွေ့ရမယ် ထင်ထားတာ။ အခု ဆရာက ဂျင်းပင်နဲ့ တီရှပ်နဲ့ သာမန် လူငယ်တစ်ယောက်လို တွေ့လိုက်ရတော့ တွေ့တွေ့ချင်း တစ်မျိုးဖြစ်နေခဲ့တာ အမှန်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အခု ဆရာနဲ့ သွားလာလိုက်တော့ ဆရာပြုမှု လှုပ်ရှားမှုတွေ တွေ့တော့ ဆရာနဲ့ စကားပြောလိုက်တော့မှ ဆရာ့အတွင်းပိုင်း စိတ်အခံတွေကို တော်တော်မြင်လာပြီ ထင်တာပဲ။ ကျွန်တော် တစ်ခုမေးပါရစေ။ ဆရာ ဘာလို ဒီလိုနေနေတာလဲ ဆရာ”

အမှန်တော့ ဦးမြင့်ထွန်းထူးနှင့် ဦးခင်မောင်သန်းတို့က ကျွန်တော်နှင့် အသက်သိပ်ကွာကြတာ မဟုတ်။ မတိမ်းမယိမ်းတွေပဲ ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတို့က လူကြီးတွေလို တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သည့်အသွင်တွေဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်က လူငယ်တစ်ယောက်လို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးအသွင်ဖြစ်နေသည်။

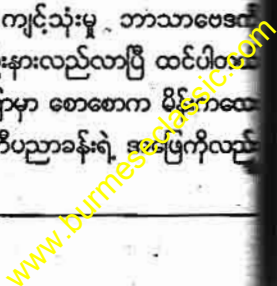
“ကျွန်တော်က သာမန်လူတစ်ယောက်ပါ ကိုဖြင့်အထူးထူးရေ။ သာမန်လူတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် လူငယ်လိုပဲ နေတတ်ပါတယ်။ အဲဒီထက် ပိုပြီးပြောရရင်တော့ ကျွန်တော် သိသင့်တာတွေ၊ ကျင့်သုံးသင့်တာတွေကို ကျွန်တော်နဲ့လုံးသားတွေထဲမှာပဲ ထည့်ထားပြီး အပြင်တော့ လွတ်လပ်အေးချမ်းစွာပဲ နေချင်ပါတယ်။ အဲဒီလို နေရတာလည်း တကယ်လွတ်လပ်ပေါ့ပါးလှပါတယ်”

ဦးမြင့်ထွန်းထူးက ကျွန်တော်စကားကို တွေးတောဆဆ နားထောင်နေသည်။

“ပြောရရင်တော့ အခုနောက်ပိုင်းမှာ အပြင်က အထူးအပြင်တွေထက် အတွင်းပိုင်းက အသိတွေ၊ ပညာတွေ သတိတွေကို ပိုပြီးယဉ်ကျေးအောင်၊ လေးနက်လာအောင် နက်ရှိုင်းလာအောင်ပဲ အာရုံပြုချင်နေတော့တယ်ဗျ။ ဥပမာဗျ၊ စောစောက ဖုန်းဆက်တဲ့ မိန်းကလေးဆိုပါတော့ သူက ကျွန်တော်ကို သာမန် ကဗျာဆရာ၊ စာရေးဆရာ တစ်ယောက်အဖြစ်ပဲ အဓိက သိတာပါ။ ဒါပေမယ့် လောကီပညာတချို့ နည်းနည်းပါးပါးတတ်ကျွမ်းတယ်လို့တော့ သိထားတယ်။ အဲဒါကြောင့် အခုသူ အရမ်းစိတ်သောထ ဖြစ်နေရတဲ့ ကိစ္စကို အားကိုးအားထားရလိုရခြင်း အကုန်အညီ တောင်းကြည့်တာလေ။ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်အပြင်က ကျွန်တော်ကို ပညာရှင်တစ်ယောက်လို မမြင်စေချင်ဘူး။ ကျွန်တော်က လူသာမန်တစ်ယောက်ဆိုတာဟာ တကယ် အရှိတရားပါပဲ။ လောကီပညာရှင်ကြီးတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး။ သူတော်စင်ကတစ်ယောက်လည်း မဟုတ်ဘူး။ သိဒ္ဓိရှင်တစ်ယောက်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒါ တကယ်တော့ ကျွန်းတော်ဘာသာ နားလည်လက်ခံထားတဲ့ အရာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်သိသလောက် ပြောဆိုညွှန်ပြပေးလိုက်တဲ့ ကိစ္စတွေ၊ ကျွန်တော် သိသလောက် ရေးလိုက်တဲ့ စာတိုပေစလေးတွေက လူတွေကို ကောင်းကျိုးတစ်စုံတစ်ရာ အထောက်အပံ့ဖြစ်စေချင်တယ်။ အဲဒါပါပဲဗျာ”

ထိုနေ့က ကျွန်တော်တို့ စကားဝိုင်းလေးက အတော် ကျယ်ပြန့်သွားခဲ့သည်။ ပြန်လာကြချိန်တွင် ရန်ကုန်သင်္ကြန်က အထူးစည်ကား ဝေသာနေလေပြီ။ ဦးမြင့်ထွန်းထူး၏ ခင်မင်ကျွမ်းဝင်စိတ်တွေကလည်း ကျွန်တော်ထံ အတော် နီးကပ်လာခဲ့လေသည်။

“ဆရာ့နေထိုင်မှု၊ ကျင့်သုံးမှု ဘာသာဗေဒကို ကျွန်တော်လည်း နည်းနည်းနားလည်လာပြီ ထင်ပါတယ်။ ဆရာ။ နောက် ဝဝရက်အကြာမှာ စောစောက မိန်းကလေးကို ညွှန်ပြလိုက်တဲ့ လောကီပညာခန်းရဲ့ အဖွဲ့ကိုလည်း

နစ်မြည်
အထူးထုတ်

သိချင်နေမိတယ် ဆရာ”

ဦးမြင့်ထွန်းထူး၏ စကားက ပညာသား ပါနေပြန်လေသည်။

(၄)

ထိုသင်္ကြန်ပြီးစ ရက်မှာပဲ ကျွန်တော် တာမေ့သို့ ပြောင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ တာမေ့ (၁၅၇)လမ်းရှိ အိမ်ခန်းသို့ ပြောင်းလာဖြစ်သည်။ ထိုအခန်း ပြင်ဆင်နေသည့်ရက်တွေမှာပင် ဦးခင်မောင်သန်းရော၊ ဦးမြင့်ထွန်းထူးပါ ပါလာပြီး ကူညီပေးနေကြသည်။ တာမေ့ကို ရောက်တော့ ကျွန်တော်ထိုင်ရမည့် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီဆိုင် “ဂျက်ကာ” ကလည်း ပြောင်းလဲသွားတော့သည်။ တာမေ့အဝိုင်းထိပ်မှ “မွန်းဘက်ကရီ” ဆိုင်မှာ ထိုင်သည့်အခါ ထိုင်သည်။ မော်ဒန်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကြီးမှာ ထိုင်သည့်အခါ ထိုင်ဖြစ်သည်။ တစ်ရက်မှာတော့ အခန်းမှာ လက်သမားဆရာတွေကို ထားခဲ့ပြီး ကျွန်တော်၊ ဦးခင်မောင်သန်းနှင့် ဦးမြင့်ထွန်းထူးတို့ သုံးယောက်က မော်ဒန်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ လာထိုင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှာပဲ ဖုန်းတစ်ခုဝင်လာပြန်လေသည်။

“ဆရာရေ... သမီးကိစ္စ အဆင်ပြေသွားပါပြီ။ အဲဒါ ဆရာ့ကို အကြောင်းပြန်တာပါ။ ပြီးတော့ ဆရာ့ကိုလည်း လာပြီး ဂါဝရပြုချင်ပါတယ်”

တစ်ခါတရံတွင် လူ့ဘဝမှာ ထိုသို့သော အကြောင်းတိုက်ဆိုင်မှုတွေကို ကျွန်တော် များစွာကြုံရဖူးပါသည်။ သင်္ကြန်တွင်းကာလက ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ဆုံနေချိန်မှာပဲ ထိုမိန်းကလေးအတွက် အကူအညီတစ်ခုပေးဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခု ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ဆုံရချိန်မှာ) ထိုမိန်းကလေးထံမှ အကြောင်းပြန်မှုကို ရရှိခဲ့ပြန်လေပြီ။

ကျွန်တော်က ထိုမိန်းကလေးကို လာပြီး ကန်တော့ရိုမလိုကြောင်း၊ ယခုလည်း ရုံးခန်းပြင်ဆင်နေဆဲဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြောပြီး ကျေနပ်စေလိုက်၏။ ကျွန်တော်ပြောဆိုနေသမျှ နားထောင်နေသည့် ဦးမြင့်ထွန်းထူးကမူ ထိုပညာခန်းကို လွန်စွာစိတ်ဝင်စားနေပြီဖြစ်သည်။

“အဲဒါ ဘာကိစ္စအတွက် ဆရာ ကူညီလိုက်တာလဲဗျ”

ကျွန်တော်က ထိုမိန်းကလေး၏ ဇာတ်လမ်းအစုံကို ပြောပြနေဖြစ်တော့။

“အကျဉ်းချုံးပြီးပြောရရင်တော့ဗျာ၊ အဲဒီ မိန်းကလေးက ငွေတွေ လက်လွန်ထားတယ်။ သူ့သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ရဲ့လုပ်ငန်းမှာ ရှယ်ယာသဘောနဲ့ ပေးလိုက်

တယ်။ သူ့သူငယ်ချင်းက ဒီလပိုင်းတွေမှာ တခြားပြဿနာတွေ ကြုံလာတယ်။ အဲဒီမှာ လုပ်ငန်းကိုပါ ထိခိုက်လာတယ်။ ရှောင်ပြေးတာတွေ ဘာတွေအထိ လုပ်လာတယ်။ အဲဒါ သူကလည်း သူပေးထားတဲ့ငွေကို ပြန်လိုချင်တယ်။ အဲဒါပါပဲ။ ကောင်မလေးတွေက အသက် ၂၀ကျော် ၃၀ အတွင်းလေးတွေပါ။ ငယ်ကြသေးတယ်ဗျာ။ ကုပ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ်ဝင်ရင်း လစာလေးတွေကို စုပြီး အဲဒီလိုပေးထားလိုက်တာ။ ချွေးနံ့စာလေးတွေ ဆိုပါတော့ဗျာ။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်ကလည်း ကောင်မမြတ်တဲ့ ပညာခန်းလေးနဲ့ သူ့ငွေလေးတွေ ပြောင်ပြောင်ဖြူဖြူ ပြန်ရအောင် ညွှန်ပြပေးလိုက်တာပါ။ အခု အဆင်ပြေသွားပြီ။ တိမ်းရှောင်နေရာကနေ ဘွားခနဲပေါ်လာပြီး တချို့တာဝက်လာပေးသွားတယ်။ ကျွန်တာကိုလည်း ရက်ချိန်းပေးသွားတယ်တဲ့။ သူ့အပြောအရတော့ ဘယ်လိုမှ မရနိုင်တော့ဘူး။ ဆုံးပြီထင်ထားတာတဲ့”

ထိုနေ့က ထိုပညာခန်းကို ဦးမြင့်ထွန်းထူးက အသေအချာမှတ်ယူသွားခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း အသေးစိတ်ပြောပြခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်လည်း လက်လွန်ထားတဲ့ ငွေတွေ ရှိတယ် ဆရာ။ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်ရမှာပဲ။ ကိုခင်မောင်သန်းလည်း လုပ်မယ်မဟုတ်လား။ ခင်ဗျားလည်း ငွေတွေ ရစရာ ရှိနေတာပဲလေ”

ကျွန်တော်မိတ်ဆွေကြီးနှစ်ယောက်က ကျွန်တော် ညွှန်ပြပေးသည့် ပညာခန်းလေးကို မှတ်သားရင်း ပြီးပျော်နေခဲ့ကြလေသည်။

“စီးပွားရေးလုပ်တယ်ဆိုတာ ယုံကြည်မှုနဲ့ ပုံအပ်လိုက်ရတဲ့ အခြေအနေတွေ အများကြီးရှိတယ် ဆရာ။ ငွေဆိုတာ လူတွေရဲ့ သည်းခြေကြိုက် ဆရာရဲ့ လက်ထံ ရောက်လာရင် ကတိတည်တည်း ဝေစွာရှိရှိ ပြန်ပေးဖို့ စဉ်းစားတဲ့လူက နည်းတယ်ဗျာ။ အများစုကတော့ ဟိုလူညီသည်လူညီ၊ နေရွှေညရွှေနဲ့ ဇောင်းတိမ်းနေပြီး ရနိုင်သလောက် သုံးစွဲနေတတ်ကြတာပဲ။ အတုပဲသဖြင့် လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေထဲမှာ အဲလိုလူတွေ အများကြီးပဲ။ လက်နက်ကောင်းလေးတစ်ခုတော့ ဆောင်ထားမှ”

စကားနည်းလှသည့် မိတ်ဆွေကြီး ဦးခင်မောင်သန်းက တွေးတွေးဆဆနှင့် လေးလေးနက်နက် ပြောခဲ့သည့် စကားလေးဖြစ်သည်။

(၅)

အမှန်တော့ ထိုပညာခန်းသည် ကျွန်တော် အလွန်

ရှိသေ ယုံကြည်စွာ သုံးစွဲသည့် အင်္ဂုဇ္ဈာပညာခန်းကြီးနှင့် မသက်ဆိုင်ပါ။ ဆန်းပညာမှ သင်ယူထားခြင်းလည်း မဟုတ်ပါ။ ဆရာကြီး မင်းသိင်္ခထံမှ ဝေမျှလာသော ပညာခန်းတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး၏ တပည့် ဆရာကြီး ဖြိုးဟန်ကျော် ကလည်း ပြန်လည်ရေးသားကာ တင်ပြခဲ့ဖူးလေသည်။ ထို ပညာနှင့် ဆိုင်သည့် အကျိုးအကြောင်းဆက်စပ်မှု သဘော တရားတွေကိုလည်း ကျွန်တော် မသိပါ။ သို့သော် ကျွန်တော် အကြိမ်ကြိမ်သုံးစွဲခဲ့၍ လွန်စွာထိရောက်မှု ရှိလှတာကတော့ ကိုယ်တွေ့ဖင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က ထိုသို့ ယုံကြည် အားကိုးထိုက်သည့် လောကီပညာတချို့ကိုလည်း ဂိုဏ်းဂဏ ခွဲမထားဘဲ တရိုတသေ တလေးတစား မှတ်ယူသုံးစွဲဖြစ် တာမျိုးတွေလည်း ရှိပါသည်။ မြင်သမျှ တွေ့သမျှ ပညာတိုင်း ကိုတော့ သက်ဝင် ယုံကြည်မှု မရှိပါ။

ယခု ပညာခန်းကိုမှ ကျွန်တော် အမှန်ပင် တန်ဖိုးထား ပြီး သုံးစွဲနေဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆရာကြီးတွေကိုလည်း အစဉ် ဦးညွတ် ဂါဝရပြုနေဖြစ်ပါသည်။

အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ရရန်ရှိသည့်ငွေ၊ ကိုယ်လက်လှူငွေသည် ဖြန့်ရရန် အောက်ပါအတိုင်း စီရင်နိုင်ပါသည်။

- (၁) နို့ဆီဘူးအသစ်တစ်ခုဝယ်ပါ။
- (၂) ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်ထဲမှာ နို့ဆီဘူးကို ထောင်ပြီး တင်ပါ။ အောက်မှ ရေအနည်းငယ်မျှ ထည့်ပါ။
- (၃) နို့ဆီဘူးအပေါ်မှာ (၂၅ပြားတန်) မတ်စေတစ်စေ တင်ပါ။
- (၄) သစ်ရွက်တစ်ရွက်ရှာပါ။ (သီဟိုဠ်ရွက်၊ သရက် ရွက်၊ ပိန္နဲရွက် စသည်ဖြင့် အဆင်ပြေတဲ့ သစ်ရွက် လှလှကို ရှာပါ။) ပြီးလျှင် ထိုသစ်ရွက်မှာ အဖျား ဘက်မှစ၍ အရင်းဘက်သို့ စာရေးပါ။ ဥပမာ - ကိုအောင်ထံမှ ငွေကျပ်သိန်းတစ်ရာ အမြန်ပြန်ရ ပါစေ (သို့မဟုတ်) ကိုအောင်ထံမှ ရစရာငွေ ကျပ်သိန်းတစ်ရာ အမြန်ပြန်ရပါစေ စသည်ဖြင့် ကိစ္စအလိုက်ရေးပါ။ သစ်ရွက်၏ အလှဘက်မှာ ဆော့ပင် (သို့မဟုတ်) ဘောလံပင် ခံတံ စသည် ဖြင့် ရေးပါ။ ထိုသစ်ရွက်ကို နို့ဆီဘူးမှာ ကပ်လိုက် ပါ။ အပ်ချည်ကြိုးဖြင့် ချည်လိုက်ပါ။ စာကို အပြင် မှ မြင်သာအောင် ထားပါ။
- (၅) ပြီးလျှင် ဘုရားခန်းမှာ ဖြစ်စေ၊ (သို့မဟုတ်) ဧည့်ခန်းရှိ သန့်ပြန်သည့်နေရာတွင် ခုံအမြင့်မှာ ဖြစ်စေ စားပွဲပေါ်မှာ ဖြစ်စေ တင်ပါ။ မတ်စေပေါ်

- မှာ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ထွန်းပါ။
- (၆) သင့်ကို ငွေပေးစရာရှိတဲ့ လူကို ကျန်းမာ အစစ အဆင်ပြေဖို့ မေတ္တာပို့ပါ။ ကိုယ့်ငွေကို အမြန်ပေးနိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းပါ။ လေးစား နက်နက်ပြုလုပ်ပါ။
- (၇) မိမိ၏ မွေးနေ့နံနက် (၉ : ၄၅)နာရီမှာ စင် ထွန်းပါ။ (ဘုရားမီးပူဇော်တာ မဟုတ်ပါ။ နို့နဲ့ ဓာတ်ဆင်တာ။ မီးထွန်းပြီး ဆုတောင်းတာ သက်သက်ပုံဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်လူ ဒုက္ခရောက် အောင် လုပ်တာမျိုး လုံးဝမဟုတ်ပါ။ သူလည်း အစစအဆင်ပြေပြီး ကိုယ့်ကို ပေးစရာရှိသည့် ပေးနိုင်အောင် ဆုတောင်းတာပဲ ဖြစ်ပါသည်။ လိပ်ပြာသန့်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ သူတစ်ပါး ကို ထိခိုက်စေသည့် ပညာမျိုးတွေကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မသုံးစွဲပါ။ တတ်ကျွမ်းခြင်းလည်း မရှိပါ။ သင်ယူခဲ့ခြင်းလည်း မရှိပါ။ ထိုအခွင့် သည်လည်း ကျွန်တော်ဘဝ၏ သစ္စာတစ်ခုထဲ ဖြစ်ပါသည်။)
- (၈) ထိုသို့ ဂုရက်တိတိ နေ့စဉ်ထွန်းပြီ မေတ္တာပို့စေ ဆုတောင်းပါ။ ထိုရက်တွေမှာ ကုသိုလ်ရေးတွေ ကို ပိုပြီးဖြည့်ဆည်းပေးပါလေ။
- (၉) ဂုရက်ပြည့်က နို့ဆီဘူးကို အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးအား ပေးလှူလိုက်ပါ။ (ဥပမာ - ဇွာ သီလရှင်အား ဖြစ်စေ၊ ရဟန်းသံဃာအား ဖြစ်စေ စသည်ဖြင့် တရိုတသေလှူနိုင်ပါသည်။) ထိုရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ ငွေကိစ္စ အဆင်ပြေသွားနိုင်ပါ သတည်း။

အားလုံးသတ္တဝါ ချမ်းသာပါစေ
* * *

သက်နှင်းဆွေ(၁၉၉၆)

၂၀၁၃

မည်းလိုက်သည် ည။

အလင်းဖြာဖို့ နေနေသာသာ ကြယ်ပျောက်၊ လပျောက် ည။

ထိုသို့ တိမ်မည်းနိုးသော ညတွင် မှ ကျွန်တော် ရေချိုးနောက်ကျသဖြင့် အလုပ်သို့ သွားရန် နောက်ကျခဲ့သည်။ ညနေက ကျွန်တော် လက်ဖက်ရည် ဆိုင်သွားထိုင်ပြီး သူငယ်ချင်းတစ်စုနှင့် စကားကောင်းနေခဲ့သဖြင့် ထိုသို့ ရေချိုး နောက်ကျသွားခြင်းဖြစ်၏။ ရေချိုးတာ နောက်ကျလေတော့ ပြင်တာဆင်တာ စားတာသောက်တာ အားလုံးနောက် ကျကုန်ပြီပေါ့။ သို့နှင့် ဖယ်ရီစီးရန် ကား ဂိတ်သို့ အပြေးတွင်လာခဲ့ရတော့၏။ ဖယ်ရီကားကို ကျွန်တော် မိမိမပါ မလား။

ကျွန်တော်က HEINE စီးကရက် စက်ရုံတွင် စာရေးတာဝန်ကို လစာ နည်းနည်းနှင့် လုပ်တိုင်နေသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ထို လစာနည်းပါး သူအိမ်ထဲ စက်ရုံက ဖယ်ရီကား စီစဉ်ပေး ထားသောကြောင့်သာ ကားအစာပိုငွေ မကုန်တော့၍ အသက်ရှူချောင်ဖွယ်ရာ ရှိသည်မို့ ဖယ်ရီကားကို မိမိဖြစ်မည်။ ဖယ်ရီမပီလွင် လစာထဲမှ ကားခ အပို သတ်သတ် ထပ်ကုန်နေရဦးမည်။ ထို့ ကြောင့်လည်း အိမ်နှင့် အတော်ထုမ်း ထုမ်းတွင် ရှိသည့် ကားဂိတ်ဆီသို့ ကျွန်တော် အရောသောပါး ပြေးလာ ခဲ့ရ၏။

ကျွန်တော် ကားဂိတ်ဆီသို့ ရောက်တော့ ခုနစ်နာရီထိုးပြီးလို့ ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့်ပင် စွန့်လျက်ရှိပြီမို့ နှိပ်နှိပ်ပုန်သွားမိသည်။ ကျွန်တော် ကား မှ မပါတော့မလား။ ဖယ်ရီကား ကားဂိတ်

၌ ကျွန်တော်ကို မမြင်၍ ထားရစ် ထွက်ခွာသွားလေပြီလား။ အတွေးမျိုးစုံ က ခေါင်းထဲတွင် ထကြွ ဆူညံလျက် သားနှင့် ကျွန်တော် ကားမှတ်တိုင် ခုံ တန်းလေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ညသည် စောစောက ကျွန်တော် ပြောခဲ့သလိုပင် မှောင်မိုက်မှုတို့ကို ထွေးပွေ့ထားလျက်ရှိသည်။ ကျွန်တော် လည်တဆန့်ဆန့်နှင့် ဖယ်ရီကားကို မျှော်လျက်ရှိစဉ် ဖယ်ရီမဟုတ်သော လိုင်းကားပေါင်းစုံက လမ်းမထက်မှ တစ်ဝိုက်နှင့် လျင်မြန်စွာ ဖြတ်သန်း မောင်း နှင်သွားကြသည်။ ကားတွေကလည်း အရှိန်ပြင်းလိုက်တာ။ ညဉ့်နက်ချိန် မှောင်မှောင်မည်းမည်းတွင် ထိုသို့ မိုင် များများမောင်းနှင်နေလျှင် ကားလမ်းမ ဘေး၌ စက်ဘီးစီး ဆိုင်ကယ်စီးနေသူ များအတွက် အန္တရာယ်များလှသည်ဟု ကျွန်တော် တွေးလိုက်မိသည်။ ကား စောင့်နေချိန်ဆိုတော့လည်း အတွေး တွေက အမျိုးမျိုးပေါ့။

ကျွန်တော်စောင့်နေတာ ၁၅မိနစ် လောက် ရှိပြီ။ ဗြိတိန်က AGD ဘဏ် မှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ ကျွန်တော်အိမ် နားက ကောင်းပေးလေ့ရှိသောကောင် တောင် ပြန်ရောက်လာကြလို့ ကျွန်တော်ကို တောင် စောင်းငဲ့ကြည့်သွားကြသေး သည်။ ဟုတ်တာပဲ။ အရှင်နေတွေ့ဆို သူတို့ ကျွန်တော်ကို ဒီအချိန်ဆို ဒီ နေရာမှာ မတွေ့ ကြရတော့ဘူးလေ။ သေချာပါသည်။ ကျွန်တော်ကို ဖယ်ရီ ကား ချန်ရစ်ထားခဲ့ပါပြီ။

ထိုအတွေးနှင့် ကျွန်တော် ငေး ဝိုင်သွားရသည်။ ကျွန်တော် လိုင်းကား စီးရတော့မည်။ အပိုငွေကုန်တော့မည်။ ဤလတွင် ကျွန်တော်ညှိလေးနှင့် ညှိလေးတို့ရဲ့ ကျူးရှင်လေးတွေက တစ်သောင်းစီ တိုးလာတော့မည်။ တစ်

မိသားစုလုံးရဲ့ တာဝန်တွေက ကျွန်တော် အပေါ်မှာဆိုတော့ ညနေက သူငယ်ချင်း တွေ အတင်းခေါ်လို့ လက်ဖက်ရည် ဆိုင် သွားထိုင်မိသည်ကိုပင် နောင် ခရုဟင်္ဂါသည်။ ကျွန်တော်သာ လက်ဖက် ရည်ဆိုင် သွားမထိုင်ဖြစ်လျှင် ကား နောက်ကျလိမ့်မည်မဟုတ်။ ယခုထူး တော့...။

ထိုစဉ် ဖယ်ရီကားသည် ကျွန်တော်ရေညှိ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိ ရပ်တန့်သွားသည်။ ကျွန်တော် လည်း အံ့သြဝမ်းသာစွာနှင့် ကားဆီ သို့ အသည်းအသန်ပြေးတက်လိုက် ရင်း...

“တော်သေးတာပေါ့ဗျာ၊ ကျွန် တော်က ဒီနေ့ နောက်ကျမှ ထွက်ထင် မိလို့ ကျွန်ရစ်ခဲ့ပြီတောင် ထင်နေတာ။ ဖယ်ရီကားက တော်တော်နောက်ကျ တာပဲ။ ကျွန်တော်အတွက်တော့ ကွယ် တီဖြစ်သွားတာပေါ့ဗျာ”

ထိုစကားကို ကျွန်တော် ထိုင်နဲ့ တစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်ရင်း ခပ်ကျယ် ကျယ် အော်ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကားပေါ်က လူတော်တော်များများက ကျွန်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း ခင်မင်သူတွေဆိုတော့ ကျွန်တော်ဆီက ထိုစကားမျိုး ကြားသည်နှင့်...

“ကျန်ခဲ့လည်း ကောင်းတာပဲ။ မင်းက လိပ်လို နေတာကိုးကွ”

ဟူ၍ ကိုသီဟဦးက အရွှန်း ဖောက်တတ်သလို အပျိုကြီး အော်မြှင့် မြှင့်မာလာကလည်း ...

“တော်သေးတာပေါ့ဟယ်။ ကျွန် ခဲ့ရင် သောင်းထိုက်က မထူးတတ်ခင် ပြီး အော်ခါလိုက်သွားရင် ဇုကွ”

ဟူ၍ နောက်ပြောင်မည်သာ ချည်။ သူတို့ ဘာပြောပြော ကျွန်တော် က စိတ်မဆိုးတတ်။ ကျွန်တော်ကို

နဂါးပြည် အထူးထုတ်

ခင်လို့မင်လို့ ကိုဝယ်ကြမန်း နားလည် ပြီးသား။ သို့ပေမယ့် ခုများတော့ ကျွန်တော်စကားဆုံးသွားချိန်အထိ နောက်ပြောင်ကိုဝယ်သံသ့သံပင် ထွက် မလာ။ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်။ ကိုသီဟဦး တို့ ဒေါ်မြင့်မြင့်မှာလာတို့ ပါမလာကြ ဘူးလား။ ဖယ်ရီကား နောက်ကျသည် ကြောင့် လိုင်းကားစီးပြီး သွားနှင့်ကြပြီ လား။ ကျွန်တော် နောက်ခံတွေ့ဆီသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်မိ၏။

“ဟင်...”

ကားပေါ်က လူတွေအားလုံး ခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့်။ ကျွန်တော်တို့ ဖယ်ရီက ဘီအမ်ကားကြီးဖြစ်၍ တစ်ယောက် တစ်ခုစီ တစ်နေရာစီ ထိုင်နေကြရပေမယ့် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် စုစုရော နောက်စရာရှိလျှင် အော်ဟစ် နောက်ပြောင်ကြစမြဲ။ ယခု များတော့ အားလုံးက ခေါင်းငိုက်စိုက် နှင့် ငြိမ်သက်နေကြသဖြင့် ကျွန်တော် မှင်းသက် အံ့သြသွားခဲ့ရသည်။

“ဟေ့လူတွေ ဘာဖြစ်နေကြတာ လဲ။ ကိုသီဟ...ခင်ဗျား နေ့လယ်က မိန်းမ နိပ်စက်လို့ မအိပ်ခဲ့ရဘူးလား။”

ခင်လုံးလုံးခံတွင် ထိုင်နေသော ကိုသီဟဦးကို တွေ့လိုက်ရ၍ ကျွန်တော် လှမ်းခေါ်နောက်လိုက်သည်။ ထိုသို့ ထိုစားလိုက်တော့မှ ကိုသီဟဦး တစ်ယောက် ခေါင်းထောင်လာလေ သည်။ သို့ပေမယ့် ရှင်ရှင်ပြုံးပြုံး မျက်နှာဖိုနှင့်တော့ မဟုတ်။ ပြူးကြောင် ကြောင် မျက်လုံးအဝိုင်းသားနှင့် မှန် တောတေ မျက်နှာသေကြီးကို တွေ့ ထိုက်ရသဖြင့် ကျွန်တော် ဆက်လက် နောက်ပြောင်ဖို့ကို တွန့်ဆုတ်သွားတာ ကြောင့် ပါးစပ်ပိတ်လျက် ရှေ့သို့ ပြန် ထည့်နေလိုက်သည်။

ဘယ်လိုတွေ့ပါလိမ့်။ ကျွန်တော်

- ယနေ့ည စယ်စိုက်
- စီးနေရုံမှာ ယခင်နေ့များနှင့်
- အကွာကြီး ကွာခြားနေရုံသာမက။
- အသံဗလံတွေ
- လုံးဝတိတ်ဆိတ်နေပုံကလည်း
- ကျွန်တော်အတွေးကို
- ပိုဂိုပင် အားဖြည့်ပေးပျက်မို့၏။
- ဘာလဲ။ ကျွန်တော်တို့
- စယ်စိုက်ကြီးကို
- အဖျိသွားပြီလား။ အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့
- အတွေးပေါင်းစုံက
- ကျွန်တော်ခေါင်းထဲမှာ တရစပ်

စိတ်ထဲ ဖယ်ရီကားတစ်စီးလုံး ကြောက် စရာအတိုင်း ပြည့်နှက်နေသလို ခံစား လာမိသည်။ ယနေ့ည ဖယ်ရီကား စီး နေရုံမှာ ယခင်နေ့များနှင့် အကွာကြီး ကွာခြားနေရုံသာမက။ အသံဗလံတွေ လုံးဝ တိတ်ဆိတ်နေပုံကလည်း ကျွန် တော်အတွေးကို ပိုလှိုပင် အားဖြည့်ပေး လျက်ရှိ၏။ ဘာလဲ။ ကျွန်တော်တို့ ဖယ်ရီကားကြီးကို အပူသွားပြီလား။ အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ အတွေးပေါင်းစုံက ကျွန်တော်ခေါင်းထဲမှာ တရစပ်။

“ဟာ... ဟေ့လူ ရှေ့မှာ ကား ကြီး... ကုန်တင်ကားကြီး တိုက်မိ တော့မယ်။ ရှောင်လေ...ရှောင်”

ဝေးဝေးဝေးအတွေးများဖြင့် ကား ရှေ့ဆီသို့ ကြည့်လိုက်မိခိုက် တစ်ဖက် ယာဉ်ကြောဆီမှာ မဆင်မဖြင့် မောင်းနှင်

လာသော ကုန်တင်ကားကြီးတစ်စီးကို ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရ၍ ကျွန်တော် ဒေါင်ဘာကြားအောင် အသံအသံနှင့် အော်လိုက်မိ၏။ ကားကြီးက အရှိန်ပြင်း စွာနှင့် ကျွန်တော်တို့ ဖယ်ရီကားဆီသို့ တစ်ရိုက်တိုးတိုးဝင်လာပြီ။ ဘုရား... ဘုရား... ကားကြီးနှစ်စီး အရှိန်ပြင်း စွာနှင့် တိုက်မိကြတော့မည်။ သေရ မည်ကို ထိတ်လန့် ရှောင်ရွံ့လွန်းလို့ ကျွန်တော်မှာ သွေးပျား တုန်ယင်နေရ သလောက်။ တစ်ကားလုံးကတော့ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို တစ်စုံတစ်မျှ မသိ ရှိသည့်အလား အော်သံ ငိုသံသံသ့ပင် မကြားရ။ သို့ကြောင့် ကျွန်တော် အနောက်ဘက်က လူတွေကို စောင်း ဝဲကြည့်လိုက်မိရာ...

“အား...”

အေးစက် အသက်မဲ့တဲ့ မျက်ဝန်း များစွာက ကျွန်တော်မျက်နှာဆီသို့ စုပုံ ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ သဖြင့် ကျွန်တော်ရဲ့ ကြောက်လန့် ချောက်ချားစိတ်က အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိသွားတာကြောင့် သတိလက် လွတ် အော်ဟစ်လိုက်မိပါတော့သည်။

“ဟေ့... သူငယ်၊ ဟေ့...”

မျက်လုံးတွေကို မှိတ်ပြီး ထိတ် လန့်တကြား အော်ဟစ်နေမိခိုက် ကျွန်တော်ပခုံးတွေကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း လှုပ်ရမ်းလိုက်ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော် မျက်လုံးတွေကို အသာအယာဖွင့်ကြည့် မိတော့...

“ဟင်...ဘယ်...ဘယ်လိုဖြစ် တာလဲ”

“အဲဒီစကားက ဦးလေး မေးရမှာ ပါ ငါတူရယ်။ ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး ကား ဂိတ်မှာ အိပ်ပျော်နေတာလဲ”

“ဪ... ကျွန်တော် နောက်

အိပ်ပျော်သွားတာလား။ အမလေးဗျာ၊ ဒါဆို အိပ်မက်မက်နေတာပေါ့။ အမလေးလေး...တော်ပါသေးရဲ့”

“ကဲ - တော်ပါသေးရဲ့ လုပ်မနေနဲ့တော့။ အိမ်လေးဘာလေးပြန်တော့။ ကားဂိတ်မှာ အိပ်မနေနဲ့”

ထိုအခါမှ ကျွန်တော် စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာနှင့် အိမ်သို့ ခပ်သုတ်သုတ်ပြန်လာခဲ့သည်။ အဖြစ်အပျက်တွေကို အသေအချာ ပြန်စဉ်းစားကြည့်မှပဲ အကြောင်းအရာတွေက ခပ်ရေးရေးပေါ့လာသည်။ ကောင်မလေးနှစ်ယောက် ပြန်သွားသည်ကို ငေးကြည့်နေရာမှ ကျွန်တော်မျက်လုံးတွေ မှေးစင်းလာပြီး ကားဂိတ်တွင် ငုတ်တုတ်အိပ်ပျော်သွားကာ ဖယ်ရီကို စိတ်စွဲလျက် အိပ်မက်တွေ မြင်မက်နေမိခြင်းဖြစ်သည်။ အိပ်ပျော်သွားတော့လည်း တစ်ချိန်တည်းပဲ။ မနက်တောင် မိုးစင်စင်လင်းနေပြီ။

အိမ်သို့ရောက်တော့ မေမေနှင့် ညီမလေးတွေက ကျွန်တော်ကို တအံ့တဩ ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။ ပုံစံတွေက တကယ်ကို တစ္ဆေသရဲကို တွေ့လိုက်ရသလို။

“သား...မင်း...မင်းပြန်လာတယ်”

“အစ်... အစ်ကိုကြီး လူပါနော်”

“ဗျာ၊ ဒာ...အမေကလည်း ကျွန်တော်က ပြန်မလာလို့ ဘယ်သွားရမှာလဲ။ ဟိတ်...ကောင်မလေး ငါက လူမဟုတ်လို့ နတ်ဖြစ်ရဦးမှာလား။ လူပေါ့ဟ”

“ဟယ်...အမလေး...သားလေးရဲ့ တော်သေးတာပေါ့။ မသေကောင်း မပျောက်ကောင်းကွယ်။ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ”

“တော်သေးတာပေါ့ ကိုကြီးရယ်။

ညီမလေးတို့မှာ ငိုလိုက်ရတာ”
အမေနှင့် ညီမတွေက ကျွန်တော်ကို ဖြေဖက်ကာ ငိုကြသည်။ ကျွန်တော့်မှာ ယောင်လည်ထည်ရယ်။ ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့လို့ပါလိမ့်။

“ပြောပါဦး သားရယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သားကြီးက အသက်ရှင် ကျွန်ရဲ့ တင်မက။ ဒဏ်ရာတောင် မရခဲ့တာလဲ”

“ဘာကို ဒဏ်ရာမရတာလဲ အမေရဲ့ ကျွန်တော်က ဘာဖြစ်ရမှာလဲ”

“ဪ...စောစောကတင် ဖုန်းဆက်တယ်။ ညက သားတို့ ဖယ်ရီကား မြို့အစပ်က ချောက်နားမှာ ကုန်တင် ကားကြီးတစ်စီးနဲ့ တိုက်မိလို့ ချောက်ထဲ ကုသွားတယ်တဲ့။ အခုထက်ထိ ဆယ်လို့ မရသေးဘူးဆိုတာပဲ။ အမေမှာ ကြားကြားချင်း ရင်ထဲကို ဆို့သွား

တာပဲ သားရယ်။ တော်သေးတာပေါ့။ အမေသားလေး မသေလို့”
“ဗျာ...”

မေမေစကားအာရုံစွဲ ကျွန်တော်အံ့ဩလွန်းလို့ မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော် အိပ်မက်မက်ခဲ့သည့်အတိုင်း ညက အမှန်တကယ်ပင် ဖြစ်ထွက်ခဲ့သည်တဲ့။ ဤသို့ဆိုလျှင် ကျွန်တော့်အိပ်မက်သည် သဘာဝအလျောက် မြင်မက်သော အိပ်မက်ရိုးရိုးမှ ဟုတ်ပါရဲ့လား။ သေဆုံးသူ မိတ်ဆွေတစ်သိုက်က ယနေ့ညတွင် ထူးထူးခြားခြား ဖယ်ရီကားနောက်ကျပြီး အသက်ရှင် ကျွန်ရစ်ခဲ့သူ ကျွန်တော်သိအောင် အိပ်မက်ကတစ်ဆင့် သူတို့ရဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို ရင်ဖွင့်ပြောပြခဲ့ခြင်းပဲလား။ ထိုသို့ နက်နဲသော သဘာဝလွန်းဖြစ်ရပ်မျိုးပဲလား။ ဆိုသည်ကိုတော့ ကျွန်တော် တိတိကျကျ ဖထီနိုင်တော့ပါ။ ဘာပဲပြောပြော ယခုကဲ့သို့ ကျွန်တော် အသက်ရှင် ကျွန်ရစ်ခဲ့ခြင်းမှာ မိခင်နှင့် မောင်နှမများအပေါ် သိတတ်လိမ္မာစွာ လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးနေသော အကျိုးကျေးဇူးများပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဘဝ၌ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ထိုသို့ ရုပ်ထွေးပွေလီသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းမျိုးကို ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ရင်ဆိုင်တွေ့ဆုံတတ်ကြသည်။ ထိုကြုံခဲ့သော အဖြစ်အပျက်မျိုးကို ရင်ဆိုင် ဆုံဆည်းခဲ့ဖူးပြီဆိုလျှင်လည်း ထိုအဖြစ်အပျက်သည် ထိုကြုံဖူးသူ၏ နှလုံးအိမ်ထဲတွင် ထာဝရကိန်းအောင်း တည်ရှိသွားမည်သာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

စေတနာရှေ့ထားလျှင်
* * *
ခါဦးမေ

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် မိဿရာသီပြောင်း

ကောင်းကင်ရာသီခွင်

ဇာတာခန့်မှန်းဟောကိန်း

ခေတ္တရာ ဆရာကျော်

နိဒါန်း

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် လူတို့၏ ဇာတာကိုသာ တွက်ချက် ဟောကိန်းထုတ်ပေးသူ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ဂန္တိရ ဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာချုပ်ရဲ့ တောင်းဆိုမှုကြောင့် ဤစာမူကို ရေးပြုပေးလိုက်ရကြောင်းပါ။

တကယ်တမ်းတွင် ဗေဒင်ပညာ၌ ကမ္ဘာတိုင်းနိုင်ငံများ ပြန့်ပွားနေသဖြင့် လူများတို့၏ အခြေအနေများကို ကောင်းကင် ဇာတာခွင် နက္ခတ်၊ ဂြိုဟ်၊ တာရာများ၏ အရှိန်အဝါကို ထောက်၍ အကောင်းအဆိုး၊ အကြောင်းအကျိုးကို ခန့်မှန်း ဝေဖန်အကြံပေးနိုင်ကြပါတယ်။ မိမိတို့လေ့လာရာ မြေပြင် ရှုထောင့်မှ ဟောကိန်းဆင်နိုင်ကြပါတယ်။ သို့သော်လည်း လောကီပညာသာဖြစ်တာကြောင့် မှန်သည်လည်း ရှိ၊ မမှန် သည်လည်း ရှိနေပါမယ်။

ဗေဒင်ပညာရှင်သည်လည်း ပြည်သူတစ်ဦးသာဖြစ်တာ ကြောင့် ကိုယ့်နိုင်ငံ၊ ကိုယ့်လူမျိုး ကြီးပွားတိုးတက် အေးချမ်း သာယာ စည်းလုံးညီညွတ်နေမှုကိုသာ မြင်လို၊ တွေ့လို၊ ဖြစ်လိုကြပါမယ်။ ဇာတာတစ်ခု၌ အမြဲတမ်း အကုန်အစင် ကောင်းနေမယ်၊ ဇာတာဆိုတာ မရှိနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် မိဿ ရာသီပြောင်း ကောင်းကင်ဇာတာခွင်ကို ဟောကိန်းဆင်ရာ၌ လည်း အကောင်းနဲ့ အဆိုးကို တွေ့မြင်ရမှာပါ။ အရေးကြီး တာကတော့ အညံ့တွေကို ပျောက်ကင်းအောင် သက်သာရာ ရအောင် စွမ်းဆောင်ကာကွယ်ကြဖို့နဲ့ အကောင်းတွေကို

တကယ်တမ်း ကောင်းအောင် ပိုကောင်းအောင် စွမ်းဆောင် နိုင်ကြဖို့သာ ဖြစ်ပါတယ်။

သုံးသပ်ချက်

အောက်ပါ ဇာတာခွင်များဟာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ပြောင်း ဝင်လာချိန် အခိုက်အတန့်ကို ကောင်းကင်ရာသီ စက်ဇာတာ ပြုလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေးဇာတာသည် လည်း ပဓာနကျသောကြောင့် ထည့်သွင်း စဉ်းစားရပါမယ်။ ထို့အပြင် ကောင်းကင် ၁၂ရာသီစက်ကို ကောဇဂြိုဟ်များ ဖြတ်ကျော်သွားလာမှုကိုလည်း သုံးသပ်ရပါမယ်။ အသေးစိတ် ဆိုရင်တော့ တစ်နှစ်တာကာလအတွင်း ဖြစ်ပေါ်နေမည့် လပြည့်လကွယ်ဇာတာများ၊ နေကြတ် လကြတ်ဇာတာများ ဂြိုဟ်ကြီးများ ပူးယှဉ်မှု စသည်များကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားရ ပါတယ်။

Star	Opus	R. asc.	Decl.	Hours	Minutes	Seconds	Latitude
1. Sun	0 0 0	00	00	0	0	0	0
2. Moon	1 0 0	00	00	0	0	0	0
3. Mars	11 2 0	07	00	0	0	0	0
4. Mercury	11 2 0	07	00	0	0	0	0
5. Jupiter	1 08 0	00	00	0	0	0	0
6. Venus	0 4 15	00	00	0	0	0	0
7. Saturn	6 15 15	00	00	0	0	0	0
8. Uranus	0 34 7	00	00	0	0	0	0
9. Neptune	0 24 7	00	00	0	0	0	0
10. Pluto	0 24 7	00	00	0	0	0	0
11. Asteroid	0 24 7	00	00	0	0	0	0
Local Sidtime = 17:55.46 Azimuth = 247° 1' 48"							
25	136	4	5	25	136	094	13
(မိဿရာသီသို့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ပြောင်းဇာတာ)							

အောက်ပါ ဇာတာဟာ လွတ်လပ်ရေးဇာတာဖြစ်ပါ တယ်။

Year	M	D	Month	Year	M	D	Month	Year	M	D	Month	Year	M	D	Month
1966	2	12	4	1967	2	12	4	1968	2	12	4	1969	2	12	4
1970	2	12	4	1971	2	12	4	1972	2	12	4	1973	2	12	4
1974	2	12	4	1975	2	12	4	1976	2	12	4	1977	2	12	4
1978	2	12	4	1979	2	12	4	1980	2	12	4	1981	2	12	4
1982	2	12	4	1983	2	12	4	1984	2	12	4	1985	2	12	4
1986	2	12	4	1987	2	12	4	1988	2	12	4	1989	2	12	4
1990	2	12	4	1991	2	12	4	1992	2	12	4	1993	2	12	4
1994	2	12	4	1995	2	12	4	1996	2	12	4	1997	2	12	4
1998	2	12	4	1999	2	12	4	2000	2	12	4	2001	2	12	4
2002	2	12	4	2003	2	12	4	2004	2	12	4	2005	2	12	4
2006	2	12	4	2007	2	12	4	2008	2	12	4	2009	2	12	4
2010	2	12	4	2011	2	12	4	2012	2	12	4	2013	2	12	4
2014	2	12	4	2015	2	12	4	2016	2	12	4	2017	2	12	4
2018	2	12	4	2019	2	12	4	2020	2	12	4	2021	2	12	4
2022	2	12	4	2023	2	12	4	2024	2	12	4	2025	2	12	4

အောက်ပါ ဇာတာကတော့ ၂၆-၄-၂၀၁၃၊ မနက် ၂နာရီ ဝမ်းခန်း၏ လကြတ်ဇာတာနှင့် ၁၀-၅-၂၀၁၃၊ မနက် ၃နာရီ ၅၄မိနစ်၏ နေကြတ်ဇာတာဖြစ်ပါတယ်။
တကယ်တမ်း ထပ်မံဖြည့်စွက်ရန် လိုအပ်သည်မှာ

၅	၁၃	၄
	၆၉	
	ကြတ်	
	၁၀၂	
	၆၀၂	

မိသားစုသို့ တနင်္ဂနွေပြန်ပြောင်းဝင်ချိန် အခိုက်အတန့်

၅၆	၁၂၃	၆
	၄၉	
	နေ	
	ကြတ်	
	၀၈	

ကို ကောင်းကင်ရာသီစက် ပြုလုပ်သလို၊ ကရကဋ်၊ တွ မကောရ ရာသီများသို့ တနင်္ဂနွေပြန်ပြောင်းဝင်လာချိန် အခိုက်အတန့်ကိုလည်း ကောင်းကင်ရာသီခွင်ပြုလုပ်၍ အသေးစိတ် စစ်ဆေးနိုင်ရပါမည်။

ယခုမှ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ပဓာနအခြေခံမူဖြစ်သော တနင်္ဂနွေပြန် မိသားစုသို့ပြောင်းလာတာ၊ လွတ်လပ်ရေး ဇာတာ၊ နေကြတ်၊ လကြတ်ဇာတာများကို အခြေခံ၍ သုံးသပ်ခန့်မှန်းပေးရပါတယ်။

နက္ခတ်ဗေဒပညာတွင် တနင်္ဂနွေပြန် မိသားစုသို့ ဦးစအမတ်၊ အသံဝန်နက္ခတ် ပထမပါဒ်အပေါ် ရောက်၍ စီးနင်းချိန်ကို သာဝနမာန နှစ်တစ်နှစ်တာကာလ၏ အစအဖြေ သတ်မှတ်ပြီး မိန့်ရာသီအဆုံး ရေဝတီနက္ခတ် စတုတ္ထပိုင်း အဆုံးအပေါ် ရောက်၍ စီးနင်းချိန်ကို နှစ်အဆုံးသို့ သတ်မှတ် ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ပညာရပ်တွင် ထိုနှစ်ကို လွှမ်းမိုးပြုပြင်သော နှစ်အရှင်ဂြိုဟ်၊ လအရှင်ဂြိုဟ်၊ နေအရှင်ဂြိုဟ်ကို ရှာဖွေပြီး အားကိုးစစ်ရပါတယ်။ ပြီးမှ ထိုနှစ်ကာလရဲ့ ကောင်းမှု ဆိုးမှု ကို ယေဘုယျ ဝေဖန် ခန့်မှန်းရပါတယ်။ တကယ်တမ်း လေ့လာမှတ်သားမှုအရ ရာသီဆယ်နှစ်ပါးအတွင်းသို့ သံကြွ ခေါ် တနင်္ဂနွေပြန်ကူးပြောင်းခြင်းဟာ ပဓာနကျနေပါတယ်။ တပေါင်းလကွယ်နေ တီထီကုန်ဆုံးပြီး တန်ခူးလဆန်း တစ်ရက်နေ့(ပုဂံတီပေါ) ပထမတီထီ စတင်ချိန် ကျရောက် သော နေအရှင်ဂြိုဟ်ဟာ ထိုနှစ်ရဲ့ အရှင်(သေသပတီ)မင်း သမ္မတ ဥက္ကဋ္ဌဂြိုဟ်သာ ဖြစ်ပါတယ်။

တွက်ချက်မှုများအရ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ နောင်တန်ခူးလဆန်း ၄ရက်(၁၄-၄-၂၀၁၃) တနင်္ဂနွေနေ့ မနက် ၄နာရီ ၆မိနစ် ၂၈နက္ခတ်တွင် မဟာသင်္ကြန်ကျရောက် သည့်ဖြစ်ရာ မိသားစုသို့ တနင်္ဂနွေပြန်ပြန်ဝင်အခိုက်ဇာတာ ကို ရပြီဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ၏ အရှင်သခင်ဂြိုဟ်များက တော့...

- (၁) ဝသပတီ(ကျွန်ုပ်ရောင်)ဂြိုဟ်မှာ ဗုဒ္ဓဟူး၊
- (၂) သေနာပတီ (ကာကွယ်ရေး)ဂြိုဟ်မှာ တနင်္ဂနွေ
- (၃) နိရသပတီ (ဓာတ်သတ္တု)ဂြိုဟ်မှာ အင်္ဂါတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်ကတော့ မိသားစုသို့ကူးအစ (၁၄-၄-၂၀၁၃)မှ ၁၂ရက်အကွာတွင် လကြတ်ပြီး နောက်နှစ်ပတ် အကြာတွင် နေကြတ်ပါတယ်။

၇ ခေတ်ပြည် အထူးထုတ်

လွတ်လပ်ရေးဇာတာရဲ့ မဟာထူလဒသာကြီးမှာတော့ (၁၃-၃-၂၀၀၇)မှ စကာ (၁၃-၃-၂၀၂၄)ထိ ဗုဒ္ဓဟူး ဒသာ ကြီးအတွင်း ရှိနေတာ တွေ့ရပါတယ်။

အရေးပါတဲ့ မိဿရာသီပြောင်း တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ရဲ့ ဇာတာမှာတော့ ကုမ်လက်ဖြစ်ပါတယ်။ ထိရဲ့ လေရာသီပိုင် ဖြစ်ပါတယ်။ ၅တန်း/စတန်း သခင်ဂြိုဟ် ၂တန်းမှာ ရှိပါတယ်။ ၃တန်းမှာ ၇တန်းသခင် တနင်္ဂနွေ(ဥစ်ရာသီ)၊ အင်္ဂါ(ကာသစ် အိမ်) (၃တန်း/၁၀တန်းသခင်)၊ ၄တန်း ၉တန်းသခင် သောကြာ နဲ့ ကိတ်ဂြိုဟ်ရှိပါတယ်။ ၄တန်းမှာတော့ ၆တန်းသခင် တနင်္လာ (၂စ်)၊ ၂တန်း ၁၁တန်းသခင် ကြာသပတေးတို့ ရှိပါတယ်။ ၉တန်း တူရာသီထဲမှာတော့ ရာဟုနဲ့ စနေဂြိုဟ်တို့ ရှိနေပါ တယ်။

ဖော်ပြပါ သုံးသပ်ချက်များအရ ခန့်မှန်းဟောကိန်းထွက် လာပါတယ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်

အထက်ဖော်ပြပါ ဇာတာခွင်များကို သုံးသပ်မှအရ အဆင့်ဆင့် ဆုံးဖြတ်ချက် ဟောကိန်းများကို တင်ပြပေးပါ မယ်။

(၁) လွတ်လပ်ရေးဇာတာမှ ထူလဒသာကြီး ခန့်မှန်းချက် ၁၃-၃-၂၀၂၄ ထိအတွင်း ဗုဒ္ဓဟူး ထူလဒသာစားရာ ထိုကာလအတွင်း ကောင်းသော အပြောင်းအလဲများစွာဖြစ် မည်။ ဗုဒ္ဓဟူးသည် ပုံနှိပ်၊ ထုတ်ဝေ၊ အသိဉာဏ်၊ မီဒီယာ ကို ဖော်ညွှန်းခြင်းဖြင့် ၎င်းနှင့် ဆက်စပ်ရာများ ပြောင်းလဲ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။ ဥပဒေသများ စာပေ၊ မီဒီယာလမ်း ကြောင်းများ ခေတ်မီလာမည်။ အသိဉာဏ်တိုးတက်မည်။ လွတ်လပ်ရေးဇာတာ၌ ဗုဒ္ဓဟူးသည် ၂တန်းတွင် ဒသာ ကြောင့် တိုးတက်လာသော အသိဉာဏ်ကြောင့်ပင် ဘဏ္ဍာ ရေး ပိုမိုတောင့်တင်းလာမည်။ ၂တန်းသည် ဝင်ငွေကို ဖော် မြှင့် ဗုဒ္ဓဟူးသည် ၁၁တန်းသခင်ဂြိုဟ်ဖြစ်သောကြောင့် အကန့် အမြတ်ရရှိရေးကို ဖော်ညွှန်းလေရာ ၂တန်း ၁၁တန်း ဆက် သွယ်မှုကြောင့် စီးပွားရေးနှင့် တိုင်းပြည် ဝင်ငွေရရှိရေးမှာ သိသိသာသာ ပြည့်ဝလာပေလိမ့်မည်။ အကူအညီ အထောက် အပံ့များ ရရှိသာမက၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများမှ ဝင်ငွေကောင်း မည်။ တစ်ဖန် ၂တန်းတွင် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ပါရှိ၍ ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် တစ်ရာသီထဲတွင် ရှိပါတယ်။ တနင်္ဂနွေဟာ ၁၀တန်းသခင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တိုင်းပြည်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတက်လာ မယ် ကာလလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ၂တန်း၊ ၁၁တန်း၊ ၁၀တန်း ဆက်သွယ်မှုဖြစ်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ တိုင်းပြည်မှာ

လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေ ပေါ်လာပါမယ်။ နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း အောင်မြင်မှုများ ကြောင့် လည်းကောင်း ဝင်ငွေကောင်းများ ရလာပြီး ဘဏ္ဍာ ရေး ပြည့်ဝလာပါမယ်။ အထောက်အပံ့ကောင်းတွေ ရတာ ပါမယ်။ ဒါကတော့ ထူလ ဒုဒ္ဓဟူးဒသာအရ ယေဘုယဖြစ် ပါတယ်။

(၂) လွတ်လပ်ရေးဇာတာမှ အန္တရာဒသာအရ ခန့်မှန်းချက် ၂၀၁၃ ဇွန်လ ၇ရက်နေ့က ဧပြီ ၂၀၀၄ ဧပြီ ၁၂ရက် ကြားဟာ တနင်္ဂနွေ အန္တရာဒသာ ကာလဖြစ်ပါတယ်။ တနင်္ဂ နွေဟာ ၁၀တန်း အိမ်ရှင်ဖြစ်ပြီး ၂တန်းမှာ ရှိပါတယ်။ အဲဒီ ကာလအတွင်းမှာတော့ ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေရှိရှိ အောင် မြင်နေပါမယ်။ တိုင်းပြည်ဟာ ဂုဏ်သိက္ခာရှိနေပါမယ်။ အလုပ် အကိုင်သစ်များ တိုးပွား၍ ကုန်သွယ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ဖောက် ကားရေးမှ ဝင်ငွေရပါမယ်။ ၂တန်း၊ ၁၀တန်းမှ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် ပါဝင်နေတာကြောင့် ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း၊ လျှပ်စစ် ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ ဖြစ်ထွန်းတိုးတက်ပါမယ်။ လျှပ်စစ်ဆိုင် ရာများ တိုးတက်ပါမယ်။ ဝင်ငွေလည်း တိုးတက်မှု ရှိပါမယ်။ နိုင်ငံခြားဆက်သွယ်မှုများ တိုးတက်၍ ဝင်ငွေရပါမယ်။ ပြည်သူများ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ တိုးတက်လာပါမယ်။ အဆောက်အအုံသစ်များ နိုင်ငံတစ်လွှား များပြားလာပါမယ်။

(၃) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ပြောင်း ရာသီဇာတာအရ ခန့်မှန်းခြင်း ကုမ်လက်ဖြစ်ပါတယ်။ ထိရဲ့ ဝါယောလက်ဖြစ်ပါတယ်။ ၂တန်းသခင် နေကအရာဂြိုဟ် ၄တန်းတွင် ရှိ၍ တနင်္လာဂြိုဟ် မှန်အတူ ရှိပါတယ်။ တနင်္ဂနွေ ဥစ်အိမ်၌ ရှိပြီး ကစောထာရီ ယုဂ်အဖြစ် ရှိပါတယ်။ ထိုင်းပြည်တွင် ဘဏ်လုပ်ငန်းတိုး တက်မည်။ ဘဏ္ဍာရေးအတွက် အခွင့်အရေးကောင်းများ ပေါ်မည်။ လွတ်လပ်ရေး ဂုဏ်သိက္ခာမြင့်မားလာမည်။ အခြေ အတင် အငြင်းပွားမှုများမှသည် အညံ့မညဖြစ်မည်။ အောင် မြင်မည်။ ၃တန်းတွင် တနင်္ဂနွေ အင်္ဂါ သောကြာ၊ ကိတ်ဂြို၍ စနေ ရာဟုဂ် သဒ္ဓသတ် မြင်သောကြောင့် တိုင်းပြည်တွင် အကောင်းအဆိုး ရောပြွန်းနေမည်။ အဆိုးပါဒီသမားများ ရန်လိုသူများ ဥပစ်ဖြစ်မည်။ ဆက်သွယ်ရေးပစ္စည်းကိစ္စများ တိုးတက်လာနိုင်သော်လည်း ထင်သလောက် မဖြစ်နိုင်သေး ပါ။ စွမ်းအင်ကဏ္ဍတိုးတက်မည်။ ဝင်ငွေတိုးတက်မည်။ အခွန် အကောက်တိုးမည်။ မြေယာကိစ္စများ ပြဿနာရှိနေဦးမည်။ မြေယာတန်ဖိုး ထူးခြားစွာ မြင့်မတက်နိုင်သေး။ ဝယ်လိုသူ နည်းပြီး ရောင်းလိုသူ ပေါမည်။ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာများ လိုအပ် မှု ရှိနေဦးမည်။ ရေကြောင်း၊ ခရီးဝေးများ ဘေးဥပဒ်ကင်း

ကြီးနိုင်ပါတယ်။ သန့်ရှင်းသော ဘာသာ၊ သာသနာရေး ဆောင်ရွက်ချက်များ ပေါ်ပေါက်နိုင်သလို၊ တိုးတက်မှုများ ဖြစ်ပါမယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုင်ရာ ဖော်ဆောင်မှုများ အောင်မြင် တိုးတက်မှု ရှိလာပါမယ်။ လေပြင်းတိုက်ခတ်မှုများ ရှိလာ နိုင်ပါတယ်။ စာနယ်ဇင်းဆိုင်ရာကိစ္စများ ဆက်လက်ဆွေးနွေး ရပါလိမ့်ဦးမယ်။ မြေကြီးနှင့် စပ်သော လုပ်ငန်းများ၊ ဓာတ် သတ္တုဆိုင်ရာများ မပြီးမပြတ်ရှိနိုင်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ဟာ မင်းသမ္မတ ဝဿပတိဖြစ်နေတာ ကြောင့် လေတိုက်ခတ်ခြင်းများ၊ ပဋိပက္ခဖြေရှင်းရမှုများ ကြုံ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ တနင်္ဂနွေဟာ ကာကွယ်ရေးဂြိုဟ်ဖြစ်တာ ကြောင့် အမျက်ဒေါသဖြစ်စရာများ ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဂြိုဟ်ပူး အနေဖြင့် တူရာသီတွင် ရာဟုစနေ ရှိနေပါတယ်။ ပဋိပက္ခ ဖြစ်အောင် ဖန်တီးသူများ၊ မငြိမ်မသက်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးသူ များ ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေးဇာတာ၌ လက်ခံ ၁၂တန်းတွင် ရာဟု၊ စနေရှိပြီး တနင်္ဂနွေ မိဿကူးပြောင်း အခိုက်အတန့်ဇာတာ၌ ဥတန်းတွင် ရာဟု စနေရှိပါတယ်။ ဗြိစ္ဆာလက်အတွက် သတ္တသတ္တိယုဂ်ကျနေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်အနှောင့်အယှက် မကင်းမှုများ ကြုံသော ဇာတာဂြိုဟ် အနေဖြစ်ပါတယ်။ ဥတန်းဟာ ဘာသာ၊ ပညာကို ညွှန်းပြ သလို၊ ခရီးကိုလည်း ညွှန်းပါတယ်။ သတိပြုရန်များ ဖြစ်ပါ တယ်။ ဥတန်းအိမ်ဟာ ဘာသာရပ်များ၊ ဘာသာရေးနှင့် ဘုန်းကြီး၊ တရားရုံးများ၊ ဥပဒေဆိုင်ရာကိစ္စများ၊ သင်္ဘောနှင့် ကုန်တင်ပို့ လုပ်ငန်းများ၊ လက်အောက်ခံ တိုင်းပြည်ရေးရာ ကုန်ကျေးခြင်း၊ သိပ္ပံပညာတီထွင်မှုနှင့် ခရီးကို ညွှန်းဆိုပါတယ်။ ထို ဥတန်းမှာ စနေ၊ ရာဟု ရှိနေခြင်းဟာ ထိုဆိုင်ရာကိစ္စများ အပေါ် သတိရှိရန်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့ရာတွင် ကြာသပတေး ဂြိုဟ်ကြီးရဲ့ အမြင်အားကို ရမှာဖြစ်တာကြောင့် ဥပဒေဘောင် အတွင်းကသာ နေထိုင် ဖြေရှင်းသွားကြပါက ဆိုးအားနည်း ပြီး ကောင်းကျိုးတွေ ပြည့်ဝလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မျှော်လင့်ချက်

ယခု ဖော်ပြခဲ့သမျှဟာ ရေးလို့ သင့်သမျှထဲက ကောက်နုတ် တင်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗေဒပညာရပ် က ဖော်ပြတဲ့ မီးမောင်းအရသာ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်တမ်း မျှော်လင့်တာကတော့ စစ်မှန်သော ဒီမိုကရေစီရရှိရေးသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ယနေ့ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီးများနဲ့ ဖြစ်အောင် ဆန်းစစ်ကြည့်တဲ့ အမျိုးသား ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးနဲ့ ဒီမို ကရေစီအရေးကို ဖော်ဆောင်နေကြပါပြီ။ များစွာသော စိန် ခေါ်မှုများကို အကူးအပြောင်းကာလမှာ ကျော်လွှား ရင်ဆိုင်

ကြရမှာသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီမိုကရေစီ ဖော်ဆောင်ရေးလမ်း တစ်လျှောက်မှာ မတူညီတာများကို သဘောထားကြီးစွာ ပူးပေါင်းပြီး အားလုံး ကျစ်လျစ်စုစည်းစွာဖြင့် အေးချမ်းသာယာ အောင် နေ၍ ခေါင်းဆောင်သူများကို အကူအပံ့ပြုသော အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှု မြန်ဆန်ပါလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။

စေတနာ့စရာစကား

“အမြတ်ဆုံးသော အကျိုး”

ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို

ကိုးကွယ်ရသူတို့သည်

အမြတ်ဆုံးကို

ကိုးကွယ်ရသူတို့

မည်ပေ၏။

အမြတ်ဆုံးကို

ကိုးကွယ်သူတို့သည်

အမြတ်ဆုံးသော

အကျိုးကို

ရကြ၏။

(ဣန္ဒတီရေတိ-အဂ္ဂပသသာဒသုတိ)

ပန်းချီဆောင်နိုင်လတ်

နံနက်ဝေလီဝေလင်း မိုးသောက်
ရောင်နီ အလင်းမပေါ်သေးသည့် အချိန်
ယံ ကြိုးတိုက်ခန်းလေးထဲတွင် အလုပ်
ရှုပ်နေသည်။ တိုက်တာဝန်ခံ ထောင်မှူး
ကြီးဖြစ်သူ ကျွန်ုပ်သည် နိုင်ငံတော်
သမ္မတထံမှ အသနားခံစာ ပယ်ချခံ

အစွဲအလမ်း

လိုက်ရသော ကြီးသမား အံ့မောင်ဆို သူ့အား ကြီးတိုက်ခန်းထဲမှ ခေါ်ထုတ် လာရန် စီစဉ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

“နောင်... ဒူဝေ... ဒူဝေ”

ဟူသော ကြေးစည်သေးသေး လေးကို လက်ရိုက်တုကလေးဖြင့် ထု နှက်လိုက်သံက တိတ်ဆိတ်နေသော ပတ်ဝန်းကျင်ထဲ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် စရာ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။ တိုက်ခန်း တာဝန်ကျ တပ်ကြပ် ကျင့်သိန်သည် ကြေးစည်လေးကို ထုနှက်ကာ ရှေ့ ဦးဆောင်သွားနေသည်။

ကြီးစင်ဆီသို့ သွားရာ လမ်း တစ်လျှောက် မြေနီနီလမ်းကလေးပေါ် တွင် နံနက်စောစော အသက်ရှင်လျက် တန်းလန်းနှင့် အသုဘချလာသလိုဖြစ် နေသည်။ ကြေးစည်ထုသွားနေသော တပ်ကြပ် ကျင့်သိန်နောက်မှ တပ်ကြပ် ကြီး ဦးသီးဆိုသူသည် ကြေးဆင်းတု တော်လေးတစ်ဆူကို ခေါင်းပေါ်မှာ ရွက်တင်လျက် ကိုယ်ပေါ်တွင်လည်း ဥပါသကာများ ဝတ်ဆင်သလို ယူနီ ဖောင်းအင်္ကျီပေါ်မှာ ကန့်လန့်ဖြတ် ပိတ်ဖြူစတစ်ထည်ကို ရစ်ပတ်ခြုံလွှမ်း ထားလေသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဝန်ထမ်းသုံးလေးဦး သည် ကြီးသမား အံ့မောင်အား လက် ထိပ် နောက်ပြန်ခတ်ထားလျက် ကြီး တိုက်ခန်းထဲမှ ဆွဲခေါ်လာနေခဲ့သည်။ ကြီးသမား အံ့မောင်မှာ မိမိကို အရှင် လတ်လတ်ကြီး ကြီးစင်ပေါ် တင်ကာ ကြီးပေး သတ်ဖြတ်ခံရတော့မည်ကို ကြိုသိနေသဖြင့် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် စွာ အော်ဟစ် ရုန်းကန်ရင်း လိုက်ပါ လာနေရာသည်။

“ကျွန်တော့်ကို မသတ်ကြပါနဲ့ ဗျာ။ ချမ်းသာပေးကြပါ။ ကျွန်တော် နောက်ကို ဒီလို မကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက်

တစ်ပမ်းလုံး
ငိုယိုအော်ဟစ်ကာ
ဝန်ထမ်းနှစ်ဦး
တစ်စက်တစ်ချက်မှ
ဆွဲခေါ်လာရာနောက်
တရွတ်ဆွဲ လိုက်ပါလာနေတာသည်။
ကြီးသမား အံ့မောင်၏
ကြောက်ရွံ့ အားငယ်စွာ
အော်ဟစ် ငိုယိုနေသံကို
ကြားရသူအပေါင်းမှ
မိတ်မချမ်းမြေ့စွာ
ခံစားနေကြရသည်

အလုပ်ကို မလုပ်တော့ပါဘူးလို့ ကတိ ပေးပါတယ်ဗျာ။ ဆရာရယ်... ကျွန်တော့်ကို ကယ်ပါဦး၊ ကျွန်တော် နောက် မမိုက်တော့ပါဘူးဗျာ။ အီး... ဟီး... ဟီး...”

တစ်လမ်းလုံး ငိုယိုအော်ဟစ် ကာ ဝန်ထမ်းနှစ်ဦး တစ်ဖက်တစ်ချက် မှ ဆွဲခေါ်လာရာနောက် တရွတ်ဆွဲ လိုက်ပါလာနေရာသည်။ ကြီးသမား အံ့မောင်၏ ကြောက်ရွံ့ အားငယ်စွာ အော်ဟစ် ငိုယိုနေသံကို ကြားရသူ အပေါင်းမှ စိတ်မချမ်းမြေ့စွာ ခံစားနေ ကြရသည်။

နံနက်ခင်းအလင်းရောင် မပိုတပီ ဝိုးတိုးဝါးတားအချိန်ကြီးမှာပဲ မြေနီ လမ်းကလေးကို ချိုးကွေ့လိုက်သော အခါ ကြီးစင်ကြီးကို ဘွားခနဲ တွေ့ မြင်လိုက်ရလေသည်။ ကြီးစင်ကြီးမှာ

မှောင်မှောင်မည်းမည်းအချိန်အခါသမယ မှာ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ စာတ်တိုင်မှ နီလွန် မီးချောင်းအလင်းရောင်ဖြင့် ပြက်ပြက် ထင်ထင် မြင်တွေ့နေရသည်။

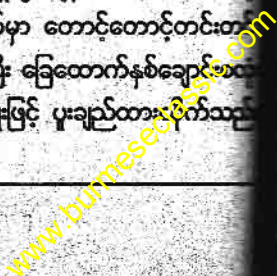
အုတ်ခုံမြင့်မြင့်ပေါ်မှာ တည် ဆောက်ထားသော ကြီးစင်ကြီးသည် သံယက်မတန်းကြီးပေါ်မှာ တပ်ဆင် ထားသော မနီလာကြီးကြီးက ထေ အငှေ့ဝယ် လှုပ်ရမ်း၍နေသည်မှာ မြင့် တွေ့ရသူတိုင်း စိတ်ချောက်ချားစရာ ကောင်းလှပေသည်။

ယင်း မနီလာကြီးကြီး ကြီးစင် ပေါ်ဝယ် လှုပ်ရမ်းနေခဲ့သည်ကို မြင် တွေ့ရသော ကြီးသမား အံ့မောင် တစ်ယောက် မိမိတစ်အတွက် သေမင် ခေါ်သံအလား မှတ်ထင်ကာ ပိုမိုတွန်း ထိုး ရုန်းကန်လှုပ်ရှားလျက်ရှိနေသည်။

“ကျုပ်ကို မတရားမလုပ်ကြနဲ့ ကျုပ် အသေမခံနိုင်ဘူးဗျာ။ ကျုပ် ကြောက်တယ်။ ဒီကြီးကြီး လည်ထင် စွပ်ငြှိ အသတ်ခံရမှာကို ကျုပ် ကြောက် တယ်။ လွှတ်ပါဗျာ။ လွှတ်ကြပါ။ ကျွန် သေရမှာကို မခံနိုင်ဘူး။ ကယ်ကြပါ။ ကယ်ကြပါဗျာ။ ရှစ်ကြီးခိုးပါနဲ့။ အီး... ဟီး... ဟီး...”

ကြီးသမား အံ့မောင်တစ်ယောက် သွေးရူးသွေးတန်းဖြစ်ပေါ် ခံစားနေရကာ အတင်းရုန်းကန်လှုပ်ရှားပြီး ထွက်ပြေး မလိုဖြစ်နေသောကြောင့် ဝန်ထမ်းများ မှာ အတင်းချုပ်ကိုင် ဆွဲခေါ်နေရသည်။ ကြီးစင်လှေကားကိုပင် တစ်ထစ်ချင် ရပ်တည် မတက်ရောက်နိုင်တော့ သဖြင့် တရွတ်ဆွဲတင်နေရသည်။

ယင်းနောက် ကြီးစင်ကြီးခေါ် ရောက်ရှိသွားချိန်ဝယ် သံယက်မတန်း အောက်မှာ တောင်တောင်တင်းတင်း ရပ်စေပြီး ခြေထောက်နှစ်ချောင်းစာကို ကြီးဖြင့် ပူးချည်ထားပိုက်သည်။

အထူးထုတ်

ဆယ်မှာ ရှေးနေသော မနီလာကြီးကြီးကို ကျွန်ုပ်သည် ဖမ်းယူလိုက်ပြီး အံ့မောင်၏ လည်ပင်းနေရာဝယ် ကွင်းလျှော့ပြုလုပ် တပ်ဆင်နေသည်။ ကြီးထုံးကို ညာဘက် မေးရိုးအောက်စပ်နေရာမှာ ထောက်ထားလိုက်သည်။ အားလုံးပြီးစီးသွားသောအခါ ခေါင်းစွပ်တစ်ထည်ကို ခေါင်းပေါ်မှ အသာစွပ်ထားပေးလိုက်သည်။ အံ့မောင်ကတော့ ဆေးရခါနီးဆဲဆဲအချိန်ဝယ် ကြီးစင်ရှေ့ဆံလှမ်းလှမ်းရှိ ထုံးဖြူဖြူစေတီလေးကို နှုတ်ဆက် ရှိခိုးဆုတောင်းနေမည်ထင်ပါသည်။

ကြီးစင်ကြီး ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် စောင့်ကြည့်နေရာယူထားကြသော ထောင်တာဝန်ခံ အရာရှိကြီးနှင့် အတူ အကျဉ်းထောင် ဆရာဝန်ကြီး၊ အရေးသူကြီး၊ ရဲအုပ်ကြီးနှင့် အကျဉ်းထောင် အရာထမ်း အမှုထမ်းများသည် စိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

“အံ့မောင်...မင်းကို ခုလို ကြီးထုံး ကွပ်မျက်ရတာ တာဝန်အရ လုပ်ဆောင်ရတာပဲ ဖြစ်တယ်။ မင်းနဲ့ ငါတို့ဘာ ရန်သူတွေ မဟုတ်ကြပါဘူးကွာ။ အာရန်ပြီးရန်စမှလည်း ရှိခဲ့ကြသူတွေ မဟုတ်ဘူး။ ငါတို့ ဝန်ထမ်းတွေအပေါ်မှာ နားလည်စေချင်တယ်။ ငါတပည့်ဘာများ မှာချင်တာ ရှိသေးလဲ”

“ကျွန်တော် ဘာမှ မှာစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူးခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ဆင်ခဲတံ့ကိုစွဲ ကျွန်တော့်မှာပဲ တာဝန်ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော့်ဆရာ တိုက်ထောင်မှူးကြီး စိုးဝေကို နှုတ်ဆက်ချင်ပါတယ် ဆရာ”

“အေး၊ ဖြေပါ အံ့မောင်။ ငါ မင်းညာဘက်ခြမ်းမှာ နားထောင်နေပါစေ”

ကျွန်ုပ်သည် ထောင်ပိုင်ကြီးမှ ကြီးသမား အံ့မောင်အား ပဋိသန္ဓာရစကားဖြင့် နှုတ်ဆက်ပြောဆိုနေစဉ် ကြီးစင်ညာဘက်ထောင့်နေရာရှိ ဒေါက်ဖြတ်ချမည့် မောင်းတံအား အဆင်သင့်ကိုင်ဆွဲထားချိန် လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“ဆရာ...ကျွန်တော် ဆရာအပေါ်မှာ ဖြေဖူး ဆိုများများ ရှိခဲ့လျှင် ခွင့်လွှတ်ပေးပါလို့...”

“ဂျိုင်း...”
ကြီးသမား အံ့မောင်၏ စကားသံမဆုံးသေးမီ ထောင်ပိုင်ကြီးမှ ညာဘက် ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ လက်ကိုင်ပဝါအဖြူကို ထုတ်ကာ လှုပ်ရမ်းအချက်ပြလိုက်သဖြင့် ဒေါက်မောင်းတံကို အားဖြင့် ဆွဲချလိုက်စဉ် အထက်ပါအတိုင်း မြည်ဟည်းသွားလေသည်။

ကြီးစင်ပေါ်မှ သံယက်မတန်းတွင် တပ်ဆင်ထားသော မနီလာကြီးကြီးသည် ခြေထောက်အောက်ဘက်မှ သံပြားနှစ်ချပ် တစ်ပြိုင်နက် ပွင့်ကုသွားသဖြင့် လူ့ခန္ဓာကိုယ်အလေးချိန်ကြောင့် လှုပ်ခါရမ်းနေသည်။

ယခုလို ကြီးသမား အံ့မောင်၏ ဘဝနိဂုံးကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဒေါက်ဖြတ်သတ်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကြီးသမား အံ့မောင်၏အမှုအတွက် အယူခံအဆင့်ဆင့် ဝင်ရောက်ခဲ့သော်လည်း ပယ်ချခံရသည်သာ များသည်။ နောက်ဆုံး သမ္မတထံမှ အယူခံ အသနားခံလွှာ ပယ်ချခံရသဖြင့် ကြီးပေး ကွပ်မျက်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဒါကြောင့်လည်း ကြီးတိုက်တာဝန်ခံ ထောင်မှူးကြီးဖြစ်သော ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဒေါက်ဖြတ် စီရင်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်လေသည်။ ကြီးသမား အံ့မောင်၏ အမှုဖြစ်စဉ်ကို လေ့လာဆန်းစစ်ကြည့်တော့လည်း လွန်စွာ ရက်ရက်

စက်စက် ကြမ်းကြုတ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ မိမိနှင့် တစ်ရွာတည်းနေ လယ်သမားမိသားစု၏ ဝငှာနှစ်အရွယ် သမီးငယ် အပျိုပေါက်လေးကို အတင်းအဓမ္မ မုဒိမ်းကျင့်ကြပြီး လူကိုယ်အသက်အန္တရာယ်ပြုကျင့်ကာ သတ်ဖြတ်လာခဲ့သော အမှုမျိုးဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့်လည်း မည်သို့ပင် အယူခံအဆင့်ဆင့် ဝင်ရောက်ခဲ့သော်လည်း ဟိုက်ကုတ်ရုံးတော်မှ ပယ်ချခဲ့သည် ချည်းဖြစ်သည်။

ယခုတော့ ကြီးသမား အံ့မောင် တစ်ယောက် မိမိကျူးလွန်ခဲ့သော မုဒိမ်းမှု လူသတ်မှု ပြစ်မှုများဖြင့် သေဒဏ်ကျခံစေရန် တရားရုံးမှ စီရင်ချက် ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယနေ့နံနက်တွင်တော့ နိုင်ငံတော် သမ္မတထံမှ နောက်ဆုံး အယူခံလွှာ အသနားခံလွှာကိုယ် ပယ်ချခဲ့သောကြောင့် တရားရုံးအမိန့်နှင့်အညီ ကြီးပေး ကွပ်မျက်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည်လည်း မိမိဆောင်ရွက်ခဲ့ရသော တာဝန်ဝတ္တရားများ ပြီးဆုံးသွား၍ မိမိနေထိုင်ရာ အိမ်ဆီသို့ ပြန်လာနေသည်။ ယနေ့နံနက်စောစောပြုလုပ်ခဲ့ရသော ကိစ္စအပေါ် စိတ်ကို ဖြေသိမ်နိုင်အောင် အမျိုးမျိုးကြိုးစားနေထိုင်ခဲ့သော်လည်း စိတ်ထဲဝယ် တစ်စုံတစ်ရာ အလိုမကျနိုင်သလို တအံ့အေးနွေးဖြစ်ပေါ် ခံစားနေရလေသည်။

မိမိစိတ်ထဲဝယ် မည်သို့မျှ ဖျောက်ဖျက်မရနိုင်ဘဲ တဝဲလည်လည်နှင့် ဆောက်တည်ရာ မရနိုင်သလို ဖြစ်ပေါ်နေသောကြောင့် ထမင်းစားထွက်ချိန် အိမ်ပြန်လာသည်။ ယခုကိစ္စမှာ မိမိနှင့် မည်သို့မျှ ရန်ပြီးရန်စ မရှိပါဘဲ လျက် လူတစ်ယောက်အပေါ်ဝယ် မိမိထမ်းဆောင်နေသော ဌာန၏ တာဝန်

ဝတ္တရားအရ မလွဲမရှောင်သာဘဲ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လက်ဖြင့် သတ်ဖြတ်လာခဲ့မိသည်ကို တွေးမိတိုင်း စိတ်မကောင်းကြီးစွာ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

“မောင်...ဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ မျက်နှာလည်း မကောင်းပါလား။”

“ဟုတ်တယ် သင်းရယ်၊ ဒီမနက်စောစောကြီးမှာ မောင်လေ လူတစ်ယောက်ကို ကြီးပေးသတ်ခဲ့ရတယ်ကွာ”

“ဟင်...စိတ်မကောင်းစရာဘဲ မောင်ရယ်”

“ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ သင်းရယ်၊ မောင်တို့ဘဝက မင်းမှုထမ်းဆိုတော့ သူ့ဆန်စား ရဲမှဆိုသလို တာဝန်ပေးတော့လည်း ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရတာပဲ”

“မောင်ရယ်... ဒီအလုပ်ကြီးကို သင်းဖြင့် စိတ်မဝင်စားပါဘူး။ မောင်က အလုပ်အကိုင်အဆင်မပြေလို့ ဝင်လျှောက်ခဲ့လို့သာ။ မပြောသာလို့ ကြည့်နေရတယ်။ စိတ်ထဲက နည်းနည်းမှ ဘဝင်မကျပါဘူး။”

“ဟုတ်ပါတယ် သင်းရယ်။ မောင်လည်း အစကတော့ အကြောင်းမသိခဲ့လို့ ဒီဌာနမှာ အလုပ်ဝင်လျှောက်မိခဲ့တယ်။ တကယ် ထဲထဲဝင်ဝင် သိမြင်လာချိန်မှာ ဒီအလုပ်ဟာ မောင်တို့လို သမ္မာအာဇီဝ လုပ်ကိုင်စားသူတွေနဲ့ ဘယ်လိုမှ မအပ်စပ်ဘူး။”

ကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ ဆောင်ရွက်လာခဲ့ရသော ကိစ္စရပ်ကြီးအတွက် စိတ်ထဲမှာ ဘဝင်မကျနိုင်ဘဲ တအံ့အေ့နွေးနွေးခံစားနေရသည်။ တတ်နိုင်လျှင် မိမိလုပ်ကိုင်နေသောအလုပ်မှ ထွက်ချင်စိတ် တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်နေသည်။ သို့သော်လည်း မိမိ မိသားစု၏ စားဝတ်နေရေးအခက်အခဲကြောင့်သာ ဒီအလုပ်

အပေါ် စိတ်မပါသော်လည်း အောင့်အည်း သည်းခံ လုပ်ကိုင်နေရသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လောလောဆယ်မှာ ယခုလုပ်ကိုင်နေခဲ့သော အကျဉ်းဦးစီးဌာနဝန်ထမ်းအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရသည်က ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်ဒေသကိုပဲ ရောက်ရောက် နေထိုင်စရာ၊ စားစရာ အဆင်သင့်ရှိနေသည်။ စာရေးဆရာကြီး ဆရာ ရန်အောင်မောင်မောင် ပြောခဲ့သလိုပဲ ဒီအလုပ်က နတ်ကြီးတော့ မထွက်နိုင်ဘဲ သံသရာလည်နေခဲ့မိသည်။

တစ်ပတ်ခန့်ကြာသည့်တိုင် နေ့စဉ်ရက်ဆက်ဆိုသလို ဝိစကီပုလင်းကို ဖောက်ကာ ကျွန်ုပ်သည် အမူးဒီဂရီတက်အောင် သောက်နေမိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိပြုလုပ်ခဲ့

သော တာဝန်ကြီးတစ်ရပ်အပေါ် မည်သို့မျှ စိတ်ဘဝင်ထဲဝယ် ဖျောက်ဖျက်မရနိုင်သောကြောင့် မေ့ပျောက်နိုင်ရန် ကြိုးစားနေခြင်းဖြစ်သည်။

ယခင်အဆက်ဆက်က ဤလုပ်ငန်းတာဝန်ကြီးကို ဆောင်ရွက်သွားခဲ့သော ထောင်ပိုင်ကြီး ဦးကျော်လှိုင်သည်လည်း ကိစ္စပြီးစီးသွားသည်နှင့် တစ်လကိုသီတင်းတိုင်အောင် အရက်ကိုသာ အဖော်ပြုပြီး အဖူးသောက်နေသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ဖူးသည်။

ထိုအတူ တစ်ပတ်စဉ်ထဲ သင်တန်းဆင်းလာခဲ့သော သူငယ်ချင်းထောင်မှူးကြီး အိပ်ချ်ထန်ဒိုလန်းသည်လည်း မန္တလေး ဗဟိုအကျဉ်းထောင်ကြီးထဲတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ် ယင်းတာဝန်ကို တစိုက်မတ်မတ် နိုင်လုပ်ဆောင်ခဲ့သူဖြစ်လေသည်။ ၎င်းသည်လည်း အရက်ကိုသာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် စွဲစွဲလမ်းလမ်းသောက်ရင်း ဆွဲဆုံးသည့်တိုင် အရက်၏ ကျွေးကျွန်ဘဝ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

မိမိတို့ အကျဉ်းထောင်ဝန်ထမ်းများ၏ ဘဝမှာ နေ့တိုင်းလိုလို ထောင်ထဲမှာပဲ ထောင်ဒဏ်ကျခံနေရသော အကျဉ်းသားများ၊ အမူရင်ဆိုင်ပြေရောင်နေဆဲ အချုပ်သားများနှင့်ချည်း နေထိုင်ဆက်ဆံပေါင်းသင်းနေကြရသည်။

သူတို့တွေက လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတရားများကို ချိုးဖောက်ခဲ့ကြသဖြင့် ထောင်ဒဏ်ကျခံနေရသော်လည်း မိမိတို့ ဝန်ထမ်းများမှာ သူ့အာဇီဝ ဝမ်းစာရေးအတွက် အပြစ်မဲ့ဘဲ ထောင်ကျလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

မနက်မိုးလင်းသည်မှ ညမိုးသည်အချိန်ထိ ထောင်ထဲမှာပင် အားကုန်လွန်နေကြရသည်။ မိမိတို့ဘဝကရော ဘာထူးသေးသနည်း။ ထောင်

နိမိတ်ပြည့်
အထူးထုတ်

ဧဝံကျခံနေရသည်နှင့် အတူတူပင်။ တစ်ခုပဲ သာတာရှိသည်။ ယင်းမှာ မိမိတို့မှာက တာဝန်ကို အချိန်နှင့် လဲ လှယ်ပေးသော ဂျူတီရှိနေသည်။

မနက်အရုဏ်မတက်မီ နံနက် ၅နာရီလောက်ကတည်းမှ အကျဉ်း ထောင်ကြီးထဲကို ထောင်ဖွင့်ပေးရန် ဝင် ရောက်လာခဲ့ကြရသည်။ မိမိတို့ တာဝန် ကျသော အိပ်ထောင်ကို သော့ယူပြီး ထောင်ဖွင့်ပေးခဲ့ရသည်။ လူပေါင်း ကိုက်ညီ၍ ထောင်ဖွင့် သံချောင်းခေါက် သံကြားမှ နံနက်စောစော တာဝန်တစ်ခု အေးချမ်းစွာ ပြီးသွားသည်။

နောက်တော့ အိပ်ထောင်တာဝန် ခံ အဆောင်မှူး ထောင်မှူး ဂျူတီဝင် လာလဲမှ ထောင်ထဲက ခေတ္တခဏ ထွက်ပြီး နံနက်ခင်းစောစောစာကို စား သောက်၍ ဝိုက်ဖြည့်ရသည်။ ထောင် ပြင်ဘက်မှာ ဆယ့်ငါးမိနစ်၊ နာရီဝက် ခန့်သာ နေထိုင်ရပြီး နံနက် ၇နာရီထိုး သည်နှင့် ထောင်ထဲသို့ ဂျူတီပြန်ဝင်ရ သည်။

ထိုအခါ မိမိတာဝန်ကျသော နေရာဌာနမှာ လုပ်ငန်းတာဝန်ကို ထမ်း ဆောင်နေရသည်။ နံနက် ၁၀နာရီမှ ၁၂နာရီအထိသော် လည်းကောင်း၊ နေ့လယ် ၁၂နာရီမှ ၁၄နာရီထိသော် လည်းကောင်း ထမင်းစားရန် ဂျူတီကို လဲလှယ်ထွက်ခွင့်ရသည်။ မိမိသွားလို သော တစ်ချိန်ချိန်ကို ဂျူတီလဲထွက်ခွင့် ရသည်။

ထိုသို့ ထမင်းစားပြီး ပြန်လာ သောအခါ မိမိတာဝန်ကို ဆက်လက် ထမ်းဆောင်ရသည်မှာ ထောင်ပိတ်ချိန် တိုင်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ထောင်ပိတ် တာဝန်ကျသည့်နေ့ဆိုလျှင် ညမိုးကြီး ချုပ်ချိန်အထိ လူပေါင်းမကိုက်မချင်း ထောင်စောင့်ပိတ်ရသည်။

မိမိဘဝက ကြိုးတိုက်တာဝန်ခံ
ထောင်မှူးကြီးအဖြစ်
တာဝန်ထမ်းဆောင်နေခဲ့ရလေသည်။
ကြိုးတိုက်ထဲမှာကလည်း
သေဒဏ်ကျခံနေရသော
ကြိုးသမား ၁၀ဦးခန့် ရှိနေ
သေးသည်။ ၎င်းကြိုးသမားများအား
အထက်ရုံးအဆင့်ဆင့်ကဲ့ ဂုဏ်အတွင်း
အယူခံဝင်ရောက်ထားနေဆဲများ ဖြစ်
သောကြောင့် ကံကြမ္မာကို မှန်းဆ၍
မရနိုင်သေးပေ။
မိမိတာဝန်ကလည်း အားလုံး
သော ကြိုးသမားများနှင့် သက်ဆိုင်နေ
ခဲ့သည်။ မည်သူမည်ဝါသည် မည်သည့်
နေ့ရက်တွင် အယူခံများ ရုံးနိမ့်သွား
သဖြင့် စိတ်ဓာတ်မကျစေရန် အားပေး
နှစ်လိမ့်နေရသည်။ မလွဲမရှောင်သာ၍
နောက်ဆုံး သမ္မတထံမှ အသနားခံလွှာ
ပယ်ချခြင်း ခံရသောအခါ ကြိုးပေး ကွပ်
မျက်ရပေဦးမည်။

ဒီကြားထဲမှာ တာဝန်မှူးတာဝန် ကို ကျခံသောအခါ တစ်နေ့တာလုံး ထောင်တွင်းထောင်ပြင် ကင်းလှည့် လည် စစ်ဆေးနေရသည်။ ညဘက် ထောင်ပိတ်ပြီးဆုံးချိန်မှာ အကျဉ်းထောင် ထဲ ဝင်ပြီး တစ်ညလုံး ကင်းစစ်ရင်း တာဝန်ယူ စောင့်ကြပ်နေရလေသည်။

ယခုလို ထောင်ဝန်ထမ်းများ၏ အလုပ်တာဝန်ဝတ္တရားများသည် ထောင် ထဲနှင့် ထောင်ပြင် လူးလားခေါက်တို့ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်ဖြင့် သံသရာလည် နေသလို ဖြစ်ပေါ်နေကြသည်။

ဒါကြောင့် အကျဉ်းထောင်မှာ တာဝန်ကမ်းဆောင်နေကြရသော ဝန်ထမ်းများသည် ထောင်သံသရာလည် နေရသည်နှင့် မခြားပေ။ မိမိတို့ဘဝ

များသည်လည်း ထောင်ဝန်ထမ်းများ ဘဝနှင့် နှစ်ရှည်ထောင်ဧဝံကျခံနေရ သူများ ဖြစ်နေသည်။

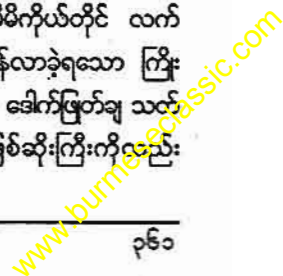
ယခုလည်း မိမိဘဝက ကြိုး တိုက်တာဝန်ခံ ထောင်မှူးကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေခဲ့ရလေသည်။ ကြိုးတိုက်ထဲမှာကလည်း သေဒဏ်ကျ ခံနေရသော ကြိုးသမား ၁၀ဦးခန့် ရှိနေ သေးသည်။ ၎င်းကြိုးသမားများအား အထက်ရုံးအဆင့်ဆင့်ကဲ့ ဂုဏ်အတွင်း အယူခံဝင်ရောက်ထားနေဆဲများ ဖြစ် သောကြောင့် ကံကြမ္မာကို မှန်းဆ၍ မရနိုင်သေးပေ။

မိမိတာဝန်ကလည်း အားလုံး သော ကြိုးသမားများနှင့် သက်ဆိုင်နေ ခဲ့သည်။ မည်သူမည်ဝါသည် မည်သည့် နေ့ရက်တွင် အယူခံများ ရုံးနိမ့်သွား သဖြင့် စိတ်ဓာတ်မကျစေရန် အားပေး နှစ်လိမ့်နေရသည်။ မလွဲမရှောင်သာ၍ နောက်ဆုံး သမ္မတထံမှ အသနားခံလွှာ ပယ်ချခြင်း ခံရသောအခါ ကြိုးပေး ကွပ် မျက်ရပေဦးမည်။

မိမိဘဝ၏ အနာဂတ်ကို လှမ်း မျှော်ကြည့်မိသောအခါတွင် မည်မျှ ရင်မောဖွယ်ရာ ကောင်းပါသနည်း။ မိမိ ကိုယ်တိုင် မလုပ်ချင်သောအလုပ်တစ်ခု ကို တာဝန်သည် တာဝန်သာ (Duty is Duty)ဖြစ်သည်ဆိုသော ဆောင်ပုဒ် နှင့်အညီ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နေဦး မည်ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ မိမိဘဝကိုပဲ မကျေနပ်နိုင်သလိုလို၊ ကံကြမ္မာကိုပဲ ယိုးမယ်ဖွဲ့ရမလိုလို ဝေခွဲမရနိုင်စွာ ဖြစ် ပေါ် ခံစားနေခဲ့ရလေတော့သည်။

ယခုလို မိမိကိုယ်တိုင် လက် ရောက် ကျူးလွန်လာခဲ့ရသော ကြိုး သမားတစ်ဦးအား ဒေါက်ဖြုတ်ချ သတ် ပစ်ခဲ့ရသည်အဖြစ်ဆိုကြီးကိုလည်း

မျက်စိထဲမှာ ဖျောက်ဖျက်မရနိုင်အောင် အစွဲအလမ်းဖြစ်ပေါ်လိုသောနေ့သည်။

မိမိကံကြမ္မာက ဒီလို ဖန်တီးလာ မှတော့ ပေါက်သည်နဖူး မထူးပြီဟု စိတ်ကို နန်းခန်းချကာ စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားသော ဝီစကီ ဖန်ခွက်ကို ရေမရောတော့ဘဲ တစ်ရိုက်ထိုး မော့သောက်ချ ပစ်လိုက်သည်။

ယင်းနောက် ကျွန်ုပ်သည်လည်း ညဉ့်နက်လာပြီဖြစ်သောကြောင့် အိပ်ရာထဲ ဝင်ကာ ခေါင်းချ အိပ်ပစ်လိုက်လေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်အတွေးများမှာ ယောက်ယက်ဆန်အောင် ဖြစ်ပေါ်နေပြီး အိပ်ပျော်နေသလိုလို အိပ်မက်မက်နေသလိုလို စိတ်ထဲဝယ် ဝေခွဲမရစွာဖြင့် ချာချာလည်နေလေသည်။

“အား...ဝူး...ဝူး...ဖရူး”

ကျွန်ုပ်သည် အိပ်ရာထဲတွင် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်လျက် ရှိနေရာမှ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်၏ လည်ပင်းကို ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်လိုက်သလိုလို မွန်းကျပ်လာနေသောကြောင့် အတင်းလူးလဲ ရုန်းကန်ထလိုက်သော အခါ အသံမြည်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

“မောင်...ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ချွေးတွေလည်း တစ်ကိုယ်လုံး ရွဲနှစ်နေပါလား”

ရုတ်တရက် ဝန်းဖြစ်သူ၏ မေးမြန်းနေသံကို အနီးကပ်တွင် ကြားလိုက်ရသဖြင့် လန့်နိုးသွားခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟုတ်တယ် သင်းရယ်၊ မောင်အိပ်မက်မက်သလို ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ အရုပ်ဆိုးဆိုး လူကြီးတစ်ယောက်က မောင်ကို လိုက်ဖမ်းပြီး တပြိုင်ပြီးတောက်လောင်နေတဲ့ မီးဖိုပေါ်က ဆီပူအိုးကြီးထဲကို ဆွဲနှစ်ထည့်မလို လိုက်ဖမ်းနေတာကို ထွက်

ပြေးနေရင်း ဖမ်းမိသွားတော့ မောင်လည်ပင်းကို ညှစ်ပြီး ဆီပူအိုးထဲ ထည့်ခံနေရတုန်း လန့်အော်မိတာပဲ”

“အမှန်တော့ သင်းရဲ့ လက်တစ်ဖက်က မောင်ကိုယ်ပေါ်မှာ သိုင်းဖက်ထားရင်း နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားစဉ်မှာ လက်က မောင်လည်ပင်း နေရာပေါ်ကို တဖြည်းဖြည်းဖိထားသလို လိုဖြစ်နေခဲ့တာပါ”

“အင်း... ထမင်းလုံးတစ္ဆေ အခြောက်ခံရတာလား မသိဘူး”

“မဟုတ်ပါဘူး မောင်ရယ်၊ မောင်က မောင် ပြုလုပ်လာခဲ့ရတဲ့ ကိစ္စကြီးအပေါ်မှာ အစွဲအလမ်းဖြစ်ပြီး စိတ်စွဲနေလို့ပါ။ စိတ်ပညာစာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာ သင်းလည်း ဖတ်ခဲ့ဖူးတယ်။ စိတ်စွဲလို့ အိပ်မက်မက်တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ကြောက်စရာ အကောင်ကြီးတွေ အနိုးစုကြီးတွေ နောက်က လိုက်လာလို့ ထွက်ပြေးရတယ်။ ဘီလူးစီးတယ်၊ ထမင်းလုံးတစ္ဆေခြောက်တယ်ဆိုတာ ကြေးမုံပြင်လို အင်မတန် ကြည်လင်တဲ့ လူရဲ့ ဟဒယ ရုပ်ဝတ္ထုမှာ ကိုယ်ပြုခဲ့ဖူးတွေခဲ့ဖူး ကြုံခဲ့ဖူးတဲ့ အာရုံခံစားမှုတွေဟာ ရုပ်ရှင်ပြသလို အရိပ်အယောင် ထင်လာတတ်တယ် မောင်”

“တော်ပါသေးရဲ့၊ သင်းသက်နဲ့ မောင်လည်ပင်းပေါ် လာဖိမိလိုသောပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ် မောင်ရယ်။ တစ်ခါတလေ အိပ်ရာပေါ်မှာ လင်မယား နှစ်ယောက် အတူတူ ဘုဉ်တွဲအိပ်နေကြတဲ့အခါ လက်ပေါ်ကို ခေါင်းအုံးမိတဲ့အခါ၊ ဒါမှမဟုတ် လက်က လာဖိမိတဲ့အခါ တစ်ခုခုညှစ်နေတယ်လို့ အိပ်မက်ပြီး တစ်ခါတလေ လောချွေးတွေ ပျံတဲ့အထိ အိပ်မက်ထဲမှာ လက်ကို ဆွဲနှစ်လို့မရအောင် ဖြစ်နေတတ်တယ်”

“ဟုတ်တယ် သင်းရေ၊ မောင်

ဟာ ကိုယ် မနှစ်သက်ဘဲ ပြုလုပ်ထားခဲ့ရတဲ့ ကိစ္စကြီးအပေါ်မှာ နေ့စဉ်နဲ့ အစွဲစိတ်စွဲလမ်း သောကရောက်နေခဲ့မိတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း စိတ်ဖြေပျောက်လို့ ခြေပျောက်ပြီး အရက်ကို သောက်ပြီး ဖြေပျောက်ခဲ့ပေမယ့် အရက်မှပြီး အိပ်ပျော်သွားတဲ့ အချိန်ပဲ ဝေခွဲခံစားမယ့်သွားတယ်။ ဒါတောင် အိပ်မက်ထဲမှာ ထင်ဟပ်လာသေးတယ်”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ မောင်ရယ် ကိုယ်ပြုခဲ့ဖူးတဲ့ ပဲ့တင်သံ ကိုယ်ထံလာနေသလို ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရချိန်မှာ အကောင်းဆုံးကတော့ ကိုယ်လက်နဲ့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သတ်ခဲ့ရလို့ ပါဏာတိပါတာကကို ကျူးလွန်လာခဲ့ရတာဆိုတော့ ဘုရားတရားကိုပဲ အမြဲတီးကွယ် ဆည်းကပ်ပြီး ပြုသူအသစ်ဖြစ်သူ အဟောင်းဆိုတဲ့ သံသရာနယ်က လွတ်ကင်းအောင် သွားလေသူတွေကို မေတ္တာပို့ပြီး အမျှပေးဝေတာ အကောင်းဆုံး ဖြေပျောက်နည်းပါပဲ မောင်ရယ်”

ကျွန်ုပ်သည် ဝန်းသည် ဒေါသင်းသင်းရည်၏ တရားပြ ဆုံးမသွန်သင်ပြောဆိုသည့်အပေါ် တစ်စိုက်မတ်မတ် လိုက်နာကျင့်ကြံကာ တရား ဘာဝနာများကို ဆထက်ထမ်းပိုး တိုး၍ လုပ်ဆောင်နေခဲ့လေတော့သတည်း။

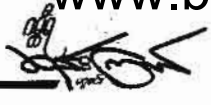

အမယ်ကိုတစ်ယောက်ပေးသော

ပုတီး
ခြင်္သေ့

BURMESE
CLASSIC

ကျွန်တော် မောင်လေယျာဝင်း သည် ပဲခူးမြို့တွင် မိဘများနှင့် အတူတူ နေသည်။ ကျွန်တော် ဆယ်တန်းအောင် သောအခါ မိဘများက တက္ကသိုလ် ပညာသင်ရန် ပြောသော်လည်း ကျွန်တော်က သင်္ဘောသားအလုပ်ကို လုပ်လိုသည်ဟု ပြောသောကြောင့် မိဘများသည် ကျွန်တော့်အလိုသို့ လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ဖခင်သည် ရန်ကုန် မြို့ရှိ သူနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများ၏ အကူအညီဖြင့် ကျွန်တော် သင်္ဘောသားဖြစ်ရေးအတွက် ငွေကြေးအကုန်အကျခံကာ ကြိုးစား လုပ်ဆောင်ပေးပါသည်။ ယခုအခါ ကျွန်တော်သည် သင်္ဘောပေါ်သို့ တက် ရန် နောက်ဆုံးအဆင့်သို့ ရောက်နေ လေပြီ။

ရန်ကုန်မြို့ရှိ အစ်ကိုဝမ်းကွဲအိမ် တွင် တည်းခိုရင်း သင်္ဘောပေါ် တက် ရမည့် ခေါ်စာကိုသာ စောင့်နေပါသည်။ တစ်လ၊ နှစ်လ အချိန်များ ကုန် သွားသည်။ အကြောင်းမထူးသေး။ သင်္ဘောအေးဂျင့်မှ လူများက...

“ကိုလေယျာဝင်း ဆန္ဒမစောနဲ့၊ အချိန်ကျရင် ချက်ချင်း သင်္ဘောပေါ် တက်ရမှာပါ။ အဲ - ရန်ကုန်က မခွာနဲ့၊ ခေါ်ပြီဆိုတာနဲ့ လေယာဉ်စီးပြီး သင်္ဘော ရှိရာကို သွားရမယ်”

ဟု ပြောကြသည်။ နှစ်လကုန်၍ တတိယလထဲ အရောက်တွင် ကျွန်တော်၏ စိတ်ထဲ ဝယ် ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ သွား၍ ဘုရား ဝတ်ပြုရန် စိတ်ကူးပေါက်လာသည်။ သင်္ဘောကုမ္ပဏီမှ ခေါ်စာမလာမချင်း ရွှေတိဂုံစေတီသို့ ညနေတိုင်း သွား၍

ဘုရားဝတ်ပြုပြီး လူသတ္တဝါအပေါင်း တို့ကို မေတ္တာပို့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။

သို့နှင့် ရွှေတိဂုံစေတီသို့ ညနေ နေဝင်ခါနီးတွင် သွား၍ စေတီရင်ပြင် ပေါ်တွင် နာရီဝက်ကျော်ကျော် ဘုရား အလုပ်၊ တရားအလုပ်လုပ်ပြီး အမှောင် ထု အားကောင်းချိန်၌ ကုန်းတော်မှ ဆင်းလာသည်။

ဆယ်ရက်ခန့်အကြာ ညအမှောင် ထု အားကောင်းစဉ် ထုံးစံအတိုင်း တောင်ဘက်မှန်မှ ဆင်းလာပါသည်။ ထိုသို့ ဆင်းလာစဉ် ကျွန်တော့်ရှေ့မှ တောင်ဝေးတစ်ချောင်းထောက်ကာ ခပ်မှန်မှန်ဆင်းသွားနေသော အမယ်အို တစ်ယောက်ကို သတိပြုမိသည်။ အမယ်အိုတွင် အဖော်မပါပေ။ ဦးခေါင်း ပေါ်တွင် ယောဂီရောင် အဝတ် တစ်ထည်တင်ထား၏။ အင်္ကျီမှာလည်း ယောဂီရောင်၊ ထဘီမှာလည်း ယောဂီ ရောင်ပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုအမယ်အိုကို စိတ်ဝင်စားသွားပါသည်။ အမယ်အို အနားကပ်သွားပြီး...

“အမေ... ဖြည်းဖြည်းဆင်းပါ။ ကျွန်တော်တွဲကူပါရစေ၊ လဲမှာ စိုးလို့ ပါ”

ဟု ပြောရာ အမယ်အိုက... “မလဲပါဘူး သားရယ်၊ ဒီနေရာ တွေဟာ အမေသွားနေကျ နေရာတွေ ပါ။ သားက တွဲချင်သပဆိုရင် တွဲပေါ့”

ဟု ပြောကာ လက်ဝဲလက်ကို ကမ်းပေးသည်။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော် သည် အမယ်အို၏ လက်ဝဲဘက် လက်မောင်းကို ကိုင်ရင်း အမယ်အိုနှင့် အတူတူ အောက်သို့ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ဆင်းလာပါသည်။

အမယ်အို၏ လက်မောင်းမှာ နူး ညံ့လွန်း၏။ ကိုယ်နံ့မှာလည်း စပယ်ပန်း နံ့ကဲ့သို့ သင်းနေ၏။ ဦးခေါင်းပေါ်မှ အဝတ်ကြောင့် အမယ်အို၏ မျက်နှာကို ကျွန်တော် သေသေချာချာ မမြင်ရပါ။

ကျွန်တော်တို့သည် စကားမပြော ကြတော့ဘဲ စောင်းတန်းအတိုင်း ခပ် မှန်မှန်ဆင်းလာကြသည်။

တောင်ဘက် မုခ်ဝအရောက် တွင် ကားလမ်းကို ဖြတ်၍ ကန်တော် မင်ပန်းခြံအဝသို့ အမယ်အိုကို ပို့ပေး လိုက်သည်။

“ဒီပန်းခြံထဲမှာ အမေနေတယ် ကွဲ့”

ပန်းခြံအဝင်ဝတွင် အမယ်အို က ပြောသည်။

“ဘယ်သူနဲ့ နေပါသလဲ။ အိမ် အထိ ကျွန်တော်လိုက်ပို့ပေးပါရစေ”

“အမေမှာ အဖော်တွေ ရှိတယ်။ မပူပါနဲ့။ သားက ဒီကပဲ လှည့်ပြန် တော့”

ထိုသို့ပြောပြီးသောအခါ အမယ် အိုသည် သူ၏ လက်မောင်းဘက် လက် ကောက်ဝတ်တွင် ဝတ်ထားသော ပုတီး ကုံးကို ဖြုတ်၍...

“ရော - သား၊ ဒီငါးလုံးပုတီးကို ကိုယ်နဲ့မကွာ အမြဲဆောင်ထား။ ဒီ သစ်သားပုတီးက သားကို ကောင်းကျိုး ပြုမယ်။ အဲ... အမေ့ကို သားက ကတိတစ်ခုတော့ ပေးရမယ်”

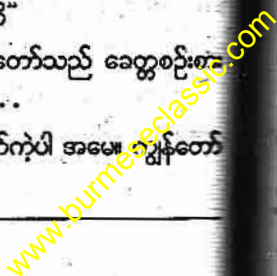
ဟု ပြောသည်။

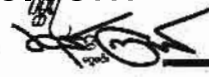
“ဘာကတိပါလဲ အမေ”

“ငါ့ပီးသီလကို လုံအောင် ထိန်း ပါမယ်။ တစ်သက်လုံး ထိန်းပါမယ် ဆိုတဲ့ ကတိ”

ကျွန်တော်သည် ခေတ္တစဉ်းစား လိုက်ပြီးမှ...

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေ။ ကျွန်တော်”

နစ်မြည်
အထူးထုတ်

ကတိပေးပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

“မင်း ကတိပေးပြီပြီနော်။ ကတိ မဖောက်နဲ့။ ဖောက်ရင် ခုကွတွေ့မယ်။ ငါ့မိသီလလုံရင် မင်းရဲ့ ဘဝရှေ့ရေးမှာ သုခတွေ့နဲ့ပဲ တွေ့မယ်”

ထိုသို့ပြောပြီး အမယ်အို ထွက် ခွာသွား၏။

ကျွန်တော်သည် အမယ်အို ပေး သော ငါးလုံးပုတီးကို လက်ယာဘက် လက်ကောက်ဝတ်တွင် ဝတ်ကြည့်ရာ အံ့ကိုက်ဖြစ်နေ၏။

“ငါးပါးသီလလုံအောင် ထိန်း၊ လုံအောင်ထိန်း”

အမယ်အို၏ အမှာစကားသည် ကျွန်တော်နှားထဲဝယ် ပဲ့တင်ထပ်နေ၏။

ရန်ကုန်မြို့ ကျောက်တံတားမြို့ နယ် တစ်နေရာရှိ ကျွန်တော်အစ်ကို ဝမ်းကွဲတိုက်ခန်းသို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်အစ်ကို ဝမ်းကွဲ၏ ဇနီး ကျွန်တော်မရီးက တံခါးလာဖွင့်ပေး သည်။

“မင်းအစ်ကိုတော့ အရေးပေါ် ဘာဝန်နဲ့ ပုသိမ်ကို ခရီးထွက်သွားလေ ရဲ့”

မရီးက ပြောသည်။ ကျွန်တော်မရီးမှာ ကျွန်တော် ထက် သုံးနှစ်ကြီး၍ ကလေး တစ်ယောက်အမေဖြစ်သော်လည်း အကြောင်းမသိက သူ့ကို အပျိုဟု ထင်ရအောင် လှ၏။

မရီးသည် အစ်ကိုကွယ်ရာတွင် ကျွန်တော်ကို မျက်နှာသာပေး၏။ သို့ သော် ကျွန်တော်သည် သူ့ကို အစ်မ အရင်းသဖွယ်သာ သဘောထား၏။

ယနေ့ညတွင် မရီးသည် လှပ သော အဝတ်များကို ဝတ်ထားပြီး

ကျွန်တော်ကို ထမင်းခူးခပ်ကျွေး၏။ ကျွန်တော်အနားလာ၍ ပူးပူးကပ်ကပ် နေ၏။

ကျွန်တော်၏ ညာဘက်လက်ရှိ ငါးလုံးပုတီးကို ပွတ်တိုက်ရင်း “ငါးပါး သီလကို လုံအောင်ထိန်း” ဟု အမယ်အို ၏ အမှာစကားကို သတိရကာ စိတ် ရိုင်းများ ဝင်မလာအောင် အစွမ်းကုန် ထိန်းရ၏။

မရီးက ပုတီးအကြောင်းမေးရာ ကျွန်တော်က ရွှေတိဂုံစေတီမှအပြန် ဖြစ်ရပ်ကို ပြောပြပြီး ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ထိုင်၍ ပုတီးစိပ်ပါသည်။

“ငါးပါးသီလကို လုံအောင် ထိန်း” အမယ်အို၏ စကားသံသည် ကျွန်တော် နားထဲမှ မထွက်။

ကျွန်တော်သည် ဘုရားခန်းတွင် အိပ်၏။ မရီး၏ မိခင်မှာ ဘုရားခန်းနှင့် ကပ်လျက်အခန်းတွင် အိပ်ပြီး ၎င်းအခန်း နှင့် ကပ်လျက်အခန်းမှာ အစ်ကိုတို့၏ အိပ်ခန်းဖြစ်သည်။

မရီးသည် ကျွန်တော် အိပ်ရာသို့ မဝင်မချင်း ကျွန်တော်အနီးသို့ မကြာ မကြာ လာပြီး စကားပြော၏။ မရီး၏ မျက်လုံးများမှာ အရောင်တောက်လွန်း ၏။

ညသန်းခေါင်ကျော်တွင် ကျွန် တော် တစ်ရေးနိုးသည်။ ရေချိုးခန်း သို့အသွားတွင် မရီးကို မီးဖိုချောင်ကွင် တွေ့ရ၏။

သူဝမ်းဗိုက်ကို နှိပ်ပေးပါဟု ပြောရာ ကျွန်တော်က ကျွန်တော် မနှိပ်တတ်ပါ။ အစ်မရဲ့ အမေကို နှီးပါ ဟု ပြောပြီး ကျွန်တော်အိပ်ရာသို့ ပြန် လာပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ငါးပါးသီလတွင် ပါဝင်သော ဇု-သ-န-သောကို မကျူး လွန်အောင် ထိန်းနိုင်ခဲ့၏။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် မရီး သည် ကျွန်တော်ကို ရှုတည်တည် မျက်နှာထားနှင့် ကြည့်၏။

နံနက် ၉နာရီတွင် ကျွန်တော် သည် သင်္ဘောအေးကျင်းသို့ သွားသည်။ ခေါ်စာသွားစောင့်ခြင်းဖြစ်၏။ အမယ်အို ပေးသော ပုတီးကို ကျွန်တော်ဆောင် သွား၏။

မွန်းလွဲ တစ်နာရီခန့်တွင် အေးကျင်းတာဝန်ခံက ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်၊ စုစု ပေါင်း သုံးယောက်ကို ခေါ်ပြီး မနက် ဖြန် စင်ကာပူသို့ သွား၍ သင်္ဘောပေါ် တက်ရေးကို ပြောပြီး ဆောင်ရွက်စရာ များကို အမြန်ဆောင်ရွက်ရန် ပြောပါ သည်။ ကျွန်တော်အလွန်ပျော်သွား၏။

အေးကျင်းတာဝန်ခံက ပြောသည့် အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက် သည် လုပ်စရာရှိသည်များကို အမြန် လုပ်လိုက်ကြ၏။ ညနေ ၅နာရီကျော်မှ ပြီး၏။ ကျွန်တော်တို့သည် နောက် တစ်နေ့ မွန်းတည့် ၁၂နာရီ လေယာဉ် ဖြင့် ရန်ကုန်မှ စင်ကာပူသို့ သွားကြရ မည်ဖြစ်သည်။ ည ၆နာရီတွင် ပဲခူးရှိ မိဘများထံ သတင်းကောင်းကို ဖုန်း ဆက်လိုက်၏။ ဘုရား တရား မမေ့ဖို့ မိဘများက ပြောပါသည်။

ည ၇နာရီတွင် မရီးအိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာကာ မရီးကို အကျိုး အကြောင်းပြောပြရာ မရီးက “ဝမ်းသာ တယ်ဟယ်” ဟု ပြော၏။

“အစ်ကိုတို့ကျေးဇူး၊ အစ်မတို့ ကျေးဇူးကို ကျွန်တော်မမေ့ပါဘူး”

ဟုပြောရာ ကျွန်တော်မရီးသည် ရက်ပြီးလေး ပြုံးပါသည်။ မည်သည့် သဘောနှင့် ပြုံးသည်ကို ကျွန်တော် မခန့်မှန်းတတ်ပါ။

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော် တို့သူငယ်ချင်းသုံးယောက်သည် ရန်ကုန်မှ စင်ကာပူလေကြောင်းလိုင်းပိုင် လေယာဉ်ဖြင့် စင်ကာပူသို့သွားကြသည်။ ကျွန်တော်အိတ်ထဲတွင် အမယ်အိုပေးသော ပုတီးကို ဆောင်ထား၏။

စင်ကာပူ လေဆိပ်၌ သင်္ဘောအေးဂျင့်မှ လူတစ်ယောက် လာကြို၏။ သူသည် ကျွန်တော်တို့ တာဝန်ထမ်းရမည့် သင်္ဘောရှိရာသို့ ခေါ်သွားပြီး သင်္ဘောက ကပ္ပတိန်ထံ အပ်၏။ ကပ္ပတိန်က သူ၏ လက်ထောက်တစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ ကျွန်တော်တို့အား တာဝန်များကို ချထားပေးပါသည်။

သင်္ဘောသားအလုပ်မှာ ပင်ပန်း၏။ သို့သော် ကျွန်တော်သည် ကြီးစားအလုပ်လုပ်၏။ အလုပ်အားချိန်တွင် ငါးလုံးပုတီးကို စိပ်၏။ သုံးနှစ်အတွင်း ကျွန်တော်သည် အထက်လူကြီးများ၏ ချစ်ခြင်း၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၏ ချစ်ခြင်းကို ခံရ၏။

သင်္ဘော မာလိန်ပျားသည် သူ၏ အနားတွင် ကျွန်တော်ကို တစ်နှစ်ခေါ်ထား၏။

၎င်းသင်္ဘောတွင် သုံးနှစ် တာဝန်ထမ်းပြီးသောအခါ သင်္ဘောပိုင်ရှင်က သင်္ဘောကို ရောင်းလိုက်သောကြောင့် ကျွန်တော်တို့သည် မြန်မာပြည်သို့ ပြန်ရမည်ဖြစ်၏။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်က ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ကောက်တွင် ဆင်း၍ နောက်ထပ် သင်္ဘောရှာမည်ဟု ပြောကြသည်။ ကျွန်တော်ကမူ မြန်မာပြည်ပြန်မည်။ ရန်ကုန်ရောက်မှ နောက်ထပ် သင်္ဘောလိုက်ရေး ဆောင်ရွက်မည်ဟု သူတို့ကို ပြောသည်။

ကျွန်တော်တို့ကို မူလ သင်္ဘောပိုင်ရှင်က အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ဂျာကာတာ လေဆိပ်မှ ဘန်ကောက်၊ ထိုမှတစ်ဆင့်

ရန်ကုန်သို့ ပြန်ပို့ပေးရန် စီစဉ်ပေးသည်။

ကျွန်တော်တို့ စီးနင်းလိုက်ပါမည့် ဘိုးရင်း (၇၄၇) ဂျက်လေယာဉ်ကြီးသည် ဂျာကာတာ လေဆိပ်တွင် ဆီဖြည့်ပြီး ဘန်ကောက်သို့သွားတော့မည်။

ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်သည် လေယာဉ်၏ အလယ်ပိုင်းရှိ ထိုင်ခုံများတွင် နေရာရ၏။ ထိုထိုင်ခုံတွင် ကျွန်တော်ထိုင်လိုက်စဉ် ကျွန်တော်၏ နားထဲ၌...

“လူလေး... ဒီမှာ မထိုင်နဲ့။ လေယာဉ်အမြီးပိုင်းက နေရာကွက်တွေမှာ သွားထိုင်”

ဟု စကားသံကြားလိုက်ရသောကြောင့် ကျွန်တော်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ရာ မည်သူ့ကိုမျှ မတွေ့။

“ဆန်းတော့ ဆန်းတယ်”

ကျွန်တော်သည် စိတ်ထဲမှ ပြောရင်း လေယာဉ်မယ်အား...

“ငါ ဒီမှာ မထိုင်ချင်ဘူး။ ဟိုးနောက်က ခုံလွတ်တွေမှာပဲ ထိုင်မယ်” ဟု ပြောလိုက်မိသည်။

လေယာဉ်မယ်ကလည်း ခွင့်ပြုသောကြောင့် ကျွန်တော်သည် လေယာဉ်အမြီးပိုင်းရှိ နောက်ဆုံး ခုံလွတ်တန်းတွင် သွားထိုင်ရာ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ကလည်း ကျွန်တော်နှင့် အတူတူလိုက်ပါလာသည်။

လေယာဉ်သည် လေဆိပ်မှ တက်ရန် အားယူပြီး ပြေးလမ်းပေါ်ပြေးနေလေပြီ။ ကျွန်တော်သည် ငါးလုံးပုတီးကို ထုတ်၍ ပုတီးစိပ်ပါသည်။

လေယာဉ်ပြေးလမ်းပေါ် ပြေးနေစဉ် လေထဲ မတက်မီ “ဂုန်း” ဟူသော အသံကျယ်ကြီးပေါ် ထွက်လာကာ လေယာဉ်မှာလည်း တုန်ခါယိမ်းထိုးသွား၏။ ကျွန်တော်သည် သတိလစ်သွား၏။

ကျွန်တော် သတိပြန်ရသောအခါ ရှေ့ကို ကြည့်လိုက်စဉ် ဟင်းလင်းပြင်ကြီးဖြစ်နေပြီး ရှေ့ကိုက် ၂၀၀ကျော်ခန့်၌ မီးလောင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ လေယာဉ်ရှေ့ပိုင်း မီးလောင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်အနီးမှ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်မှာလည်း သတိပြန်နေကြလေပြီ။ ကျွန်တော်လက်ထဲတွင် ငါးလုံးပုတီး။

လေယာဉ်သည် ပြေးလမ်းတွင် တစ်ခုနှင့် တိုက်မိပြီး အပိုင်းနှစ်ပိုင်းဖြစ်သွားပုံရ၏။ ကျွန်တော်တို့ရှိရာ အမြီးပိုင်းမှာ မီးမလောင်ဘဲ ရှေ့ပိုင်း လောင်သွားခြင်းဖြစ်၏။ (ကျွန်တော်၏ အတွေးမှန်ကြောင်း နောင်သောအခါ သိရ၏။)

ကျွန်တော်သည် အချိန်မဆွဲဘဲ ကျွန်တော်လက်ဆွဲအိတ်ကို ယူ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ကိုလည်း...

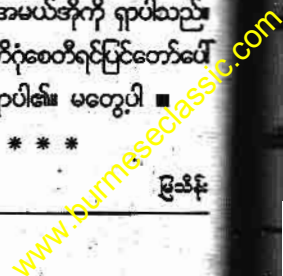
“မင်းတို့ပစ္စည်းတွေ ယူကြ၊ ငါတို့ ဒီအပေါ်က အမြန်ဆုံး ဆင်းကြမယ်”

ဟု ပြောပြီး လေယာဉ်အမြီးပိုင်းမှ အမြန်ဆုံး ခုန်ချ ပြေးဆင်းခဲ့ကြပါတော့သည်။ အကယ်၍သာ ကျွန်တော်တို့သာ မူလနေရာတွင် စီးနင်းလိုက်ပါမိက... ကျွန်တော် မစဉ်းစားဝံ့တော့ပါ။

ကျွန်တော်အသက်ကို ကယ်သည်မှာ ငါးလုံးပုတီး၊ ငါးပါးသီလ၊ ကန်တော်မင်ပန်းခြံမှ အမယ်အိုကြီးဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ယုံကြည်သွားပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်သည် ကန်တော်မင်ပန်းခြံသွား၍ အမယ်အိုကို ရှာပါသည်။ မတွေ့ပါ။ ရွှေတိဂုံစေတီရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင်လည်း ရှာပါ၏။ မတွေ့ပါ။

* * *

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်

လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝ အောင်မြင်စေမည့်

(ကာ၊ ကု၊ ဖွင့်) နဝင်းယတြာအစီအရင်များ

ဆရာ မြတ်ထွဋ်ခေါင် (မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်)

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၉)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော် (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုကာ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၉)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၁နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ပျဉ်းမ (၉)ညွန့်နှင့် ထီးနီ (၉)လက်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)ခု၊ ကြက်လျှာ (၅)လက်နှင့် ရေသက်စေ့တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ကိတ်မုန့် (၁)ခု၊ ဂြိုဟ်တံခွန် (၉)လက်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - မွေးနေ့တွင် ရဟန်းတစ်ပါးကို ဆပ်ပြာ (၅)တုံးလှူပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် သရက်သီး (၅)လုံးကို လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ပျဉ်းမ (၁၉)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်း ထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ဆိပ်ကြမ္မာ - (၅)ထိပ်စီး၊ (၅)နောက်ပိတ်နှင့် (မ)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် သရက်သီး (၂)လုံးနှင့် ဆုတံခွန် (၁)လုံးတို့ကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း ရဟန်းတစ်ပါးအား နန်းကြီးသုလှူဒါန်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် နှင်းဆီ (၉)ပွင့်နှင့် ဂြိုဟ်တံခွန် (၉)လက်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ဆီး (၈)ညွန့်၊ တံခွန်ကုက္ကားတစ်စုံတို့ကို လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့ မနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် သပြေ (၆)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - မွေးနေ့တွင် ရဟန်းတစ်ပါးအား ဆန် (၉)လုံးလှူဒါန်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် လက်ဖက် (၉)ကျပ်သား၊ တံခွန်လုံးအဝါ (၉)လုံးတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အိမ်/ကာရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း ဇော်စိမ်း (၈)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်း ထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၂)ထိပ်စီး၊ (၄)နောက်ပိတ်နှင့် (တ)အကွရာပါသောထိက် ရွေးထိုးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် နှင်းဆီ (၉)ကျပ်သား၊ ခူရင်းယို (၉)ကျပ်သားတို့ကို လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ရေသက်စေ့နှင့် ဆီမီး (၉)တိုင်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် အုန်းယို (၉)ခုနှင့် ရေသန့်ဘူးတစ်ဘူးကို သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် သရက် (၁၀)ညွန့်၊ ဆီမီး (၉)တိုင်နှင့် ရေသက်စေ့တို့ကို လှူဒါန်းပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ခရေ (၆)ညွန့်နှင့် ရေပက်စေ့တို့ကို လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - သောကြာနေ့ နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ သောကြာထောင့်တွင် သရက်သားနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ပုတီးတစ်ကုံးကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္လာနေ့ နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း မိမိအိမ်ရှေ့တွင် ဖြတ်လာသော အလှူနံ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို အလှူငွေ (၉၀၀)ကျပ်လှူဒါန်းပါ။
- အိမ်/ကာရောင်းလိုလျှင် - ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် နွားနို့တစ်ခွက်နှင့် နှင်းဆီပန်း (၉)ပွင့်ကို လှူဒါန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၇)ထိပ်စီး၊ (၇)နောက်ပိတ်နှင့် (တ)အကွရာပါသောထိက် ရွေးထိုးပါ။

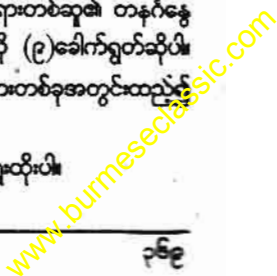
ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်

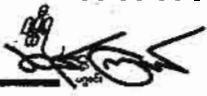
- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် အုန်း(၉)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ရေသက်စေလှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့ နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၁၅)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ဖြင့် ပုတီး(၁၈)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ကိတ်မုန့် (၉)လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ဝေဠုပန်း (၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - သောကြာနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပိတောက် (၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား (၃)စုံတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၃)ထိပ်စီး (၄)နောက်ပိတ်နှင့် (၆)အကွရာပါသောထိက် ရွေးထိုးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၁၅)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဇော်စိမ်း (၈)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဆီးယိုနှင့် ကိတ်မုန့်ဆွမ်းလှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် လောကံသေ (၉)ညွန့်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေ ၄နာရီမှ ၅နာရီအတွင်း အင်ကြင်း (၂၁)ညွန့်ကို တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၉)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ဆီး (၉)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၅)ထိပ်စီး (၅)နောက်ပိတ်နှင့် (၁)အကွရာပါသောထိက် ရွေးထိုးပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ထောင့်တွင် ထန်း (၁၀)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ထောင့်တွင် မီးသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ဆီး(၈)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ဖြင့် ပုတီး(၂၇)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါထောင့် တွင် ရေသန့်ဘူး (၄)ဘူးလှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ထန်းလျက် (၉)ကျပ်သား နှင့်ဆီ (၉)ပွင့် ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီး - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ထောင့်တွင် ဝီဝေ(၇)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား(၃)စုံကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့် တွင် ဆီ (၉)ကျပ်သားကို လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုသော် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ရွက်လှ(၄)ညွန့်နှင့် တရော်ကင်ပွန်းကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိတ်ကြမ္မာ - (၆)ထိပ်စီး (၆)နောက်ပိတ်နှင့် (အ)အက္ခရာပါသောထိတ်ကို ရွေးထိုးပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့် တွင် မေမြို့ (၉)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ် ဖတ်ပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့် တွင် မီးသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ကဲ့ကော် (၁၅)ညွန့် လှူဒါန်း၍ အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ပေါင်ပုန့် (၉)ခု လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ပုလဲပန်း (၉)ညွန့် ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီး - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကားတစ်စုံလှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့် တွင် ပဲပေါင်ပုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၂၁)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်း ထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိတ်ကြမ္မာ - (၇)ထိပ်စီး (၉)နောက်ပိတ်နှင့် (မ)အက္ခရာပါသောထိတ်ကို ရွေးထိုးပါ။

